

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوه نی ئیمتیا ن: شهوگه ت شیخ یه زدین

سه رنووسه ر: به دران نه همه ده هبیب

ناونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولبیر

سه رجه می به رهه مه وه رگبیر دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی هه شته م

سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی

شاکر فه تاح

کتیبی هه شته م

رێکخستن و لیکۆلینه وه ی
ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی

ناوی کتیب: سەرجه می به رهه مه وه رگیڤ دراوه کانی شاکر فه تاح - کتیبی هه شته م
دانانی: شاکر فه تاح
رێکخستن و لیکۆلینه وه ی: ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ٥٧٨
ده رهیتانی هونه ریی ناوه وه و به رگ: ئاراس ئه کره م
هه له گری: دلشاد مسته فا + ئه حمه د سه ید عه لی به رزنجی
سه ربه رشتیبی چاپ: ناوڤه حمانی حاجی مه حموود
چاپی به که م، هه ولیڤر - ٢٠٠٧
له کتیبخانه ی گشتیبی هه ولیڤر ژماره (٤٧٧) ی سالی ٢٠٠٧ ی دراوه تی

دوارپوژی مرقاىهتسى

سالی یه کهم

چیرۆکی ژبانی یه کهم سالی بابه ئادهم و دایه حهوا یه له سهه زهویدا

نوسههری: رۆبیر دیو دونیه

به یانییه کیان، ئادهم و حهوا، له بههشت کرانه دهرهوه. یه کهم که سێکیش که له سهه زهویدا قسهی کرد حهوا بوو. که حهوا ئادهمی چاو پێ کهوت به و هه ناسه ساردیی و سهه گهردانیهوه پیتی گوت: (خۆشه و یسته کهم چیت ئهوی؟... دهست ئه که یه به کار!)... پاش ئهوه ههردووکیان ملیان پتیه نا و رۆیشتن. ئه مه یه که مجاریان بوو، ههستیان کرد به برسیتهی و تینویتی. به لام هههه چهنده ئاویان دۆزییهوه له ناو جوگه له کانی ناوه ند سهوزه گیاکاندا و خواردیانهوه تا تینویتی پیتی شکا، ههه چهندیان کرد هه ندی میوه یان بۆ نه دۆزرایهوه برسیتهی خۆیانی پێ بشکێتن!...

- ته نانهت سێوکی شمان بۆ نه دۆزرایهوه؟!.

ئه م ورته یه یه هه له ده می حه واوه بوو هاته دهرهوه. ئه م وشانه ی دواییه، له ناو گوتهی ئاده مدا زرنگانه وه ئه ویش به مۆریه که وه ئاوری له حه وا دایه وه و پیتی گوت: (بۆچ ئه مه جیی تیا یه؟!...)... ئافره ته که یه یه روه ی لی وه رگیترا و به توانجه وه دهستی کرد به ورته و بۆله کردن گوتهی: (وا دیاره هه ره له سه ره تا وه چاکمان دیته ری!...)... رۆژ گه یشته سهه ته ختی خۆی له ناو جه رگی ئاسماندا، تیشه که کانی ئه مه نده گه رم بوون، ئادهم و حه وایان پر وکاند. ههستیان کرد به ماندویتییه کی وا که له وه پیتش نه یاندییوو. جو ره ته مه لئ و خاوییه کی وایش گه یشتبوون به دل و دهروونیان که له وه بهر ههستیان پێ نه کرد بوو. چونکه با ی به ههشت خۆش بوو، نه گه رم بوو، نه سارد. به درتێژی سالیش هه ره به و جو ره ئه مایه وه. هه موده مێکی ئه وی وهک به هار وا بوو. ئاسمانه که یه یه هه رگیز به ری تاریک نه ئه بوو. به لام له و رۆژده دا که له به یانییه وه تا ئیواری به هه تاوی رۆژده که پر وکابوون، که ئیواره دا هات رۆژیان دیی پشته یی تیکردن و ئاوا بوو، ئیتر تاریکایی دا هات و ههردووکیانی دا پۆشی.

ئه وه یه که م شه وی ژبانی سهه زهوی ئادهم و حه وا بوو! به لام له رۆژی یه که میاندا شتی زۆریان هاته پیتش چاو ههه چهندیان ئه کرد تییان نه ئه گه یشتن... چونکه ئه و گۆگیایانه ی، له کاتی رۆیشتنیاندا پتیا پتیا نه نان، جاریکی تر راست نه ئه بووه وه... پتیه کانی ئادهم

ئاوسان و سوور هه لگه پران... حه وایش له ناو هه ندی گۆگیای درکاوییدا هه ل ئه نگوت... که ته ماشای کرد خۆین له قاچی دئ، فرمیسک به چاویا هاته خواره وه! ئه مه یه که م جاری بوو که خۆین له له شی بپت. ههروه ها یه که م جاریشی بوو که بگری!... که چاویان ئه که وت به گۆله کان سیس ئه بن، تی نه ئه گه یشتن سه به رته به چیه و سیس ئه بن! ههروه ها که گیانله به ره کان چاویان پێ ئه که وتن هه رایان ئه کرد. ئه مانیش له هه را کردنه که ی ئه وان زۆتر ئه که وتنه ترس و له رزه وه. وا ری که وت شتیک به به رده میاندا خشپه ی کرد به سهه سهوزه گیایه که دا. ئادهم و ایزانی ماره. گالۆکیکی له لقی داره کان دروست کرد بوو بۆ خۆی، که پیا مالی دهست به جی مرد. که ئادهم چاوی به و گیانله به ره به چوو که که وت، برستی تیا نه ما و هستا هه لگرت و سه یریکی کرد. که چی مارمیلکه یه کی به چوک دهرچوو، گیانی تیا نه ما بوو. ههه چهندی کرد مارمیلکه که ی بۆ زیندوو نه کرایه وه... که له وه ره نه چه رۆ بوو، حه وا لیتی پر سی: (واتای ئه مه چیه؟! ئاده میش پیتی گوت: (ههه چهنده ئه که م تیی ناگه م!) بۆ ئه وان ئه مه گران بوو که وا به و زووانه له مردن تی بگه ن!). چونکه ئه مه یه که م جاریان بوو مردنیان چاو پێ که وتی!... له ده مه و ئیواریدا، چاویان له گورگیتیک بوو، قه پالی ئه گرت له به رختیک، حه وایش خۆی هاویشته با وه شی ئاده مه وه له به رختیه وه ئه یگوت: (که واته ژبان ئه مه تا!...) ئاده میش له به رختیه وه گوتهی: (ئیمه سێومان خوارد که ئه مانه مان بپنه ری؟!).

به لام دهستیان نه کرد به گله یی کردن له یه کتری. که چی ههردووکیشیان ههستیان به هه ناسه ساردیی و خهفه تباریی ئه کرد!...

یه که م شه ویان به ترس و له رزه وه رابوارد... ئه و ترسکه سامناکانه ی که له ناو چاوی گیانله بهر و درنده کاند ئه یاندین، ترسیان خستبووه دلپانه وه... ئه و گیانله به رانه ی که له به هه شتا، ئه هاتنه لایانه وه و خۆیان تی هه ل ئه سون. له و شه وه دا گه مارۆیان ئه دان و به هه ر چوار لای ئه و دره خته دا ئه سوورانه وه که ئه وان له بنیا دانیشتبوون، ئه یانقیژاند و ئه یانپۆراند و نرکه ترکیان ئه کرد به سه ریاندا. که بوو به به یانی و له خه و راپه رین، حه وا به دهنگیکی کزه وه به ئاده می گوت: (تا بلتی برسیمه!...)... ئاده میش هه یج ورته ی له دم نه هاته دهره وه. ده موده ست هه ستایه سهه ری و روه ی کرده ئه و جیگایه ی که شه وی پیتشوو گورگه که له ویدا به رخته که ی گرتبوو ئه یخوارد. چونکه وای هاته پیتش چاو که له گۆشتی گیانله به ران به ولاره هه یج سهه رچاوه یه کی تر نیسه پتی بژین. هه ره پارچه گۆشتیک له

گورگه که به جیمابوو، کۆی کردنهوه و هینانیه بهردهم حهوا. حهوايش که پارچه بهکی لی چیتشت دهمودهست بیزی لی کردهوه. بهلام زۆری پی نهچوو، له برسانا سکی دهستی کردهوه بهژان. ناچار بوو دهست بکاتهوه بهگۆشت خواردن. ئنجا گوتی: (بلیم چی؟... ناچارم بیخۆم... قهیناکات بام بیخۆم... ئەم کاره بریتییه له راهاتن له مه بهولاوله هیچ گرانیهکی تری تیا نییه!).

بهلام له پاش ئەم نان و خوانه بچووکه، که ئادهم بو حهواي رازندهوه، ئایا ئادهم ئهرك و تازاری نان پهیداکردنی له کۆل بووهوه؟!...

- دیاره نهء...

ئادهم پهیی بهوه برد که پیخۆز پهیداکردن، کاریکی ئاسان نییه. بیرکردنهوه و خۆ ماندووکردنی پی ئهوی. ئەگینا خۆی و ئەو ئافرهتهی له گه لیا بهتی، له تاو برسیتی په ریشان ئەبن. ههروهها پهیی بهوه بيش برد، که بو ئەمهه ههمودهه خۆرشتی تهواویان له بهردهستا بی، بو ئەمهه پی پی بژین، نابی پشت به ریکهوت زۆر بهستان!... هیتشتا واتهکانی خوا له گویدا ئەزرنگانهوه که پی فەرموو بوو: (به رنجی شان و خۆی*) ناوچهوان نه پی نانت دهست ناکهوی!) ئادهم و حهوا راستبوونهوه و ههستانه سه ر پی، ئنجا دهستیان کردهوه به ریشتن. له ریکا ئەشکه و تیکیان هاته بهر که له ناو گردپکدا هه لکه ندرا بوو. په نایان برده بهر ئهوی. پاشان ئادهم چوهوه دهرهوه. هه ندی لقوی پی دار و درهختی هینا به گه لاکانیا نهوه و هاته وه کن حهوا، جیگا نوستنیکي نهرمونۆلی وای بو دروست کرد، که له نوستنی سه ر بهرده رهقه که ی ناو ئەشکه وته که چاکتر بوو!...

ئادهم و حهوا دهستیان کرد به سوککردنی باری خۆیان، که تا له بهه شتدابوون ئەبو پیرووی ئەو یاسایه یان بکر دایه که نابی بهرووی بچنه بهردهمی خوا. ههردووکیان پشتینه که یان له که مەری خۆیان کردهوه. ئەم پشتینه بو ئەوه بوو که بهروپشتیان بشاریتهوه. له گه لای درهختان دروست کرابوون. ههردهمی رۆژ گه رمی بکر دایه ئەو پشتینه یان له که مەری خۆیان ئە کردهوه. هه رچه نده شهیتان، که کاتی خۆی له بهه شتدا چهواشه ی کردبوون و له خشته ی بردبوون تا سپوه که ی پی خواردبوون، به لینی پیدا بوون، شتی خۆش و ناوازه یان دهست بخت، بهلام هیچ کامیکیان بایه خیکی ئەه دا بهو

(*) خۆه = (نارهق، عرق).

رووتبوونهوهیه! چونکه لهو چهند رۆژه یاندا که تازه هاتبوونه سه ر زهوی، هیچ خه میکیان نه بوو ئەوه نه بی که خوارده مه نییه ک پهیدا بکه ن بو خۆیان، بیخۆن و به برسیتییه وه نه مپینه وه!... له وه بهولاوله خه می شتی تریان نه ئە خوارد!...

که به یانیا ن رۆژ هه ل ئەهات، ئادهم ئەچوه دهرهوه بو راوکردن. حهوايش به ته نیا ئەمايه وه له ئەشکه وته که دا، هه ر خه ریکی ئەوه ئەبوو که کراسیک له پووش بو خۆی بچنی بو ئەمه ی خۆی له سه رمای شه و بیاریزی. به هبوا ی ئەوه بيش بوو که رۆژیک له رۆژان ئادهم گیانله به ریکی به رگن راو بکات ئەویش که و له که ی لی بکاته وه و له شه و دا خۆی پی داپیوشنی تا گه رمی بیته وه. بهلام له و کاتانه دا، کاره ساتیکی گرنگ رووی دا. ئەو ئاواته ی که حهوا هه یبوو بو خۆ گه رمکردنه وه پی هاته دیی. له گه ل ئەوه يشدا ئەو که و له ی که به ئاواتیه وه بوو دهستی بکه وی، دهستی نه که وت... له و کاته دا که ئادهم خه ریکی ئەوه بوو بچینه دهره وه، بو ئەمه ی راوی نیچیریکی وا بکات که به رگن بی و که دل پیوه بی، سه روست خروشا و کردی به شوپشیکي گرنگ. له دهنگی گرمه گرمی هه وره کان ئەم په ر و ئەو په ری ئاسمان دهنگی ئەدایه وه. گیتزه لوه که یه کی سهخت و توندوتیژ پهیدا بوو. هه ر درهختیکی بهاتایه بهر له رهگ و ریشه ده ری ئەکیتشا. باران کردی به ره هیتله و به شهستی ئەهاته خواره وه. هه وره تریشقه کان دایان له بنکی ئەو دار و درهختانه ی که گیتزه لوه که کان له بن هه لیانکه ندبوون. ناگری تی بهردان!... ئادهم و حهوايش سهیری ئەو کاره ساته سهیره تازیه یان ئەکرد، واقیان ورما بوو، ترس و له رز نیشتبوه دلایانه وه. کاتی که سهروشتی شوپشگیر له شوپشه که ی خۆی بووه وه و دامرکایه وه، له پاش ئەو شه وه سامناکه که زهندهقی پیایو ئەبرد، ئادهم و حهوا، ههردووکیان له کون چونه دهره وه و، بهره بهره له درهختیکی ناگر تیه ره بوو خۆیان نزیک خسته وه درهخته که هیتشتا ئەسووتا، گری لی ئەبووه وه. حهوايش دهستی برد بو لقیکی درهخته که که ناگری پیوه بوو. بهلام گورج دهستی لی دوورخسته وه و به هاواره وه گه رایه وه پاشه وه. ئەگریا و ئەینالاند. ئاده میش په نجه سووتاهه کانی حهواي خسته ناو دهستی خۆیه وه و به دل پی سووتان و به زه یی پی هاتنه وه یه کی تهواوه وه دهستی به سه را ئەهینا. پاشان به هیتاشی و نه رمیه که وه نوشتایه وه و پر به دهم په نجه سووتاهه کانی حهواي ماچ کرد... دوور نییه ئەمه یه که م ماچ بوو بی که له سه ر زه ویدا روویدا بی!... له گه ل ئەوه يشا ئادهم و حهوا له ناگره که خۆیان دوور نه خسته وه... چونکه ههستیان ئەکرد به گه رمیه که ئەهاته ناو ئەندامه کانی له شیا نه وه. ئاده میش له شه و دا ههستی به وه کردبوو که ناگره که هیزی رووناک کردنه وه ی تیا به. له بهر

ئەو دەستی کرد بەبیرکردنەو لەو هی که هەندی لەو لقه دارە هەلگیرساوانە بگۆزیتەو بە ناو ئەشکەوتەکی خۆیان، تا لە شەو ساردەکاندا خۆیان پێ گەرم بکەنەو، هەرەها لە شەو تاریکەکانیشدا ئەشکەوتەکیانی پێ رووناک بکەنەو. لەگەڵ ئەویشدا پەیی بەو برد که بۆ ئەمە یەک لەو ئاگرە وەرگری، پێویستە ئاگای لێ بێ نەکوژیتەو. ئادەم هەر سەیری ئاگرەکی ئەکرد و بیری ئەکردەو لەو هۆیەکی ئەو مەبەسە ی بۆ پێک بەیتنی. لە پێ داردەستەکی خۆی هاتە بەرچاو، که هیشتا بەدەستییەو بوو. ئیتر بەهۆی ئەو داردەستەو توانی هەندی لقه داری ئاگر تێبەرەو، هەلگری و بەفرکان بیانگەیینتە ناو ئەشکەوتەکی. بۆیەکا بەفرکان ئەبیردەو ناو ئەشکەوتەکی، تا نەکوژیتەو. لە یەکەم هەلمەتیا سەرنەکووت. چونکە پێش ئەمە ی بگاتە ناو ئەشکەوتەکی، ئاگری لقه دارەکان کوژایەو. ئەمجارەیش چوووە بۆ ئاگرهینان، هەمیسان ئاگرەکی کوژایەو. یەک لەسەر یەک تا دە جار ئەو کارە ی خۆی دووبارە کردەو، هەر سەری نەگرت. بەسەزمانە ئەو هی ئەئەزانی که سەرکەوتن پەنگە لە سەرنەکووتنەو پەیدا بێ...

ئەو نەدی پێ نەچوو راستیی ئەم قسەییە بۆ دەرکەوت. چونکە لەتاو هەناسەساردیی و پەنجەرۆیی خۆی که نەیتوانی ئەو ئاگرە بگەیینتە ناو ئەشکەوتەکی داردەستەکی خۆی فرێدایە ناو پێخەفەکی حەواو، که ئەو بوو لەو پێش خۆی لە چیلکە و گەلا دارە و شەکان بۆی دروست کردبوو. خۆیشی لەتاو ئیشی گیانی، بەهەناسەساردییەکی، بەدڵتیی شکاووە، لە پەنایەکی ئەشکەوتەکی پالی لێ دایەو. بەلام سەر داردەستەکی ئادەم ئاگری گرتبوو. هۆی ئەویش ئەو بوو لقی دارە گرتی بەرەوکانی پێ هەلگرتبوو بۆ ناو ئەشکەوتەکی. زۆری پێ نەچوو، ئادەم، هەستی پێ کرد دوکەل لە پێخەفەکی حەوا بەرز ئەبیتەو.

بەلام هیشتا گری نەگرتبوو، نەسووتابوو، بەتەواو تەتی. لەو کاتەیشدا حەوا هاتە ژوورەو که چاوی کەوت بە پێخەفەکی خۆی ئەسووتی، هاواری کرد و قیژاندی، گوتی: (ئای... ئەو پێخەفەکی مە ئەسووتی!)... بەلام ئادەم بەو دلی کەوتە خۆشبیەو ئەو نەدی نەما بوو لە خۆشیا ناگەشکە دار بێ... چونکە پەیی بەو برد، که ئەو خۆیە ی سزای داو، بەرەللایان ناکات لەناو بچن، چونکە ئەم شاھکارە ی بۆ داھیناوان شاھکاری ئاگر!... ئیتر مەرۆف هیچی لەسەر نییە بیکات، ئەو نەبێ، که ئەو گرە ئاگرانە بیاریزی و نەهیتلی بکوژیتەو بۆ گەیشتن بەم مەبەسە ییش، هەر ئەو نەدی بەسە که جاروباریک هەندی چیلکە کو بکاتەو! ئادەم سەرلەنوێ پێخەفەکی تری بۆ حەوا دروست کردەو. پاشان لە

ئەشکەوتەکی چوو دەرەو بۆ ئەمە ی خۆرشتتیک بۆ خۆیان پەیدا بکات. لە پێگادا چاوی بەگەلیک لاشە ی گیانلەبەران کەوت، که گێژەلوکە که لەناوی بردبوون... لە بن درەختتیی سوتاو دا، فیله گێژەییەکی سوتاوی دیی، پارچەییەکی لێ کردەو و خواردی تەماشای کرد جیاوازییەکی زۆر هەبە لە ناو ئەو گۆشتە برژاوە و ئەو گۆشتە کالەدا، که تا ئەو سا خۆی و حەوا ئەیانخوارد چیشکە ی هەردوو جۆرە گۆشتەکی بەلاو زۆر جیاواز بوو ئادەم لەمە سەری زۆر سورما بەملاو بەولای خۆیدا ئاوری دایەو، بۆ ئەمە ی فریشتەبەک، یاخود خوا خۆی ببینی،^(*) تا سوپاسی خۆی و هەست پێ کردنی خۆی بەکردەو جوانەکانی خوایی، بۆ خوا دەربری بەلام خوا لەمە مەبەستتیی ژیرانە ی خۆی هەبوو چونکە لەو پۆژەو که مەرۆفی لە بەهەشت دەرکرد، ویستی مەرۆفەکی تێ بگەینتی که لەسەر زەویدا تەنیا یە لەبەر ئەو پێویستە خۆ بەخۆی خۆی بۆ گیروگرفت و تەنگو چەلمەکانی خۆی چارە بدۆزیتەو دوا ی ئەویش نابێ بەهیچ کلۆجیک بۆ کزی و بێ چارەیی، یاخود بۆ پەنجەرۆیی و هەناسە ساردیی خۆی بەدەستەو.

جا ئەگەر ژیان پێویستی بەهەندی پشتیوانی کردنی خوا بوو بام بکری بەلام لە دوورەو ئەبێ تا پیشی بکری ئەو یارمەتی دان و پشتیوانی کردنی بەدزییەو بێ! ئەمە ییش، هەر، تا ئەو نەدی ئەکری، که پیاو فیتر ئەبێ چۆن پشت بەخۆی بەستی و کاروباری خۆی بەدەستی خۆی هەلبسووتی!

ئادەم که دەمەو ئیواری هاتەو ئەشکەوتەکی خۆی، پارچە گۆشتتیی برژاوی پێشکەش حەوا کرد حەوا ییش که چیشکە ی گۆشتەکی کرد زۆری لا خۆش بوو. ئیتر لەو کاتەو فیتری ئەو بوو که بەهۆی ئاگرەو گۆشتی ئەو گیانلەبەرانە بیری پێ ئادەم راوی ئەکرد!

پۆژ لەسەر پۆژ تێ ئەپەری مەرۆفی یەکیەمیش،^(۱) هەموو پۆژەلاتتیی لەسەر تەختە بەردتیک لە نزیک ئەشکەوتەکی یەو تۆمار ئەکرد هەرچەندە خۆرشت دۆزینەو ئەرکیکی زۆری خستبوو سەرشارنی ئادەم، که بەهۆی ئەو یە جگار کەوتبوو خەموو پەژارەو،

(*) بەپێی ئایینی ئیسلام ببینی خوا لە توانادانیە بەلام ببینی کردەو خوایی، لە توانا دایە. (وەرگێر)

(۱) مەبەستی یەکەم مەرۆفی سەر رووی زەوی (الانسان الأول).

چونکه ژيان و گوزهرانی خۆی و ژنه که ی له سهر ئه وه به ندبوو، به لام جار به جار یك جوړه دلته نگیسه کی تووش ئه بوو، ههر چه ندیککی ئه کرد نهی ئه زانی له چیه وه پهیدا ئه بی!... ههستی به خۆی ئه کرد، به دل ئه یه وی ئه م کچه پچکوله یه بگریته باوهشی هه وایش تا ئه وکاته، ههر بریتی بوو له دۆستیك، له هاوړتیسه ک، بۆ ئه وه په یوه ندیی ناوه ندیان ههر ئه ونده بوو که له گه لیا ئه گه را به سهر زه ویدا... به لام ئه و گه شته، نه مه به ستیککی تیا بوو، نه ئا مانجیکیشی هه بوو!... ئاده م ههر ئه ونده سهری سنگ و مه مکه که ی هه وای ئه کرد که به جوانی و ریک و پیکیه کی ته و او وه هه ملیبون، یا خود سهری سمته خروپه تورت و تونده که ی ئه کرد که له شولاری رازاندبو وه، ئاره زووی سهر سهر له دلیا ئه بزوا به وه ته زووی به جگار سهر به له شیا ئه هات، خوینی گه رموگور به ناو ده ماره کانیا به ته ووژم ئه هات!...

به لام هه چه ندی ئه کرد نهی ئه ویرا له و گۆرانه بدوی که به سهر یا ئه هات، له و پشویه به بدوی که که وتبو وه دلیه وه و شه وانی پی روژ ئه کرده وه، بئ ئه مه ی به یلی خه ویک بچیتته چاویه وه!...

له گه ل ئه وه ی شدا که پر به دل ههستی به وه ئه کرد، که ئه گه ر بیتو بچیتته سهر جینگای هه و او له ته نشتیه وه پال بکه وی، زۆر دلخۆش و کامه ران ئه بی، به لام به ره بهستی خۆی زۆر ئه کرد له و کرده وه!.

یه که م مانگی به خته باران (مایس) له سهر زه ویدا دا هات. گیان له به ره کان تووشی شیت و ویتی درنده ییه ک بوون!... ئاده م و هه وایش، هه موو روژتیک، جووته گیانله بهر و په له وه ره کانیا ئه دی، ههر نیره یه گیان به مییه که ی خۆیه وه نوو سا بوو!... هه چه نده هیشتا له و رازه تی نه گه یشتبوون، که بۆچ ئه و نیرومیتیا نه خۆیان به یه کتره وه ئه نووسین، یا خود بۆچ ئه بن به یه ک له ش، به لام هه چه ند ئه و کرده وه یه یان چاوی ئه که وت، ده مو دست روویان لی و ره ئه گپرا ههر وه ک جوړه شهرمیککی شاره و بیانگری له و کرده وانه وا بوو!...

به لام شه وه کان له ژیر په رده ی تاریکی خۆیاندا، زۆر له م جوړه کرده وه سامناکانه ی بۆ شاردبوونه وه!...

به شه وه هه رگوتیا ن له زیره زی و، لووره لوور و وه رین بوو... دهنگی ئه و گیان له به رانه گوتیکه ی پر کردبوون... ئه و دهنگانه بریتی بوون له ده رپینی ئاره زوویه کی کلپه دار که له ناوی خوینی ئه و گیانله به رانه دا گری سهندبوو هه موویشیان ههر ئه م بانگه سهره یان ئه دا

به گوتیکه ی مرۆڅدا: بانگی خۆشه و یستی و دلداریی!... ئه و بانگه ی که ههستی جیهانی ئه پاراست له گه ل گه وره بوون و گه شه کردنیا!...

ئاده م و هه وایش، به ته و او هتی بۆیان ده رکه وت، که ئه و گیانله به رانه، له توانایاندا نیه به رگه ی ئه و بانگه چا و به ست که ره بگرن!... کاتی که ئه و ئاره زووه شیتانه یه دلی داگیر ئه کردن، قژیان بژ ئه بو وه، چاویان بریسکه ی لیوه ئه هات، دانه کانیشیان له یه کیان ئه دا... ته نانه ت گیانله به ره هه ره شیرین و له سه رخوکانیش، که ئه و ئاره زووه ده سه لاتی لی ئه سه ندن، وه ک درنده یان لی ئه هات و ئه گۆرران به شتویه کی تر، که زۆر سامناک بوو!... پی او و ژنه که، چاویان ئه پر ییه ئه و شه رو شوړ و جه نکه سه ختانه ی که له به رده میاندا ئه کران و له پاش تا ویکیش ئا گره کانیا ن ئه کوژانه وه... که سه رنجیا ن ئه دا، نییرینه ی گیانله به ره کانیا ن، هه مو وده م به سه رکه و تووی، له جه نکه کانیا ن ئه بوونه وه، که چه ی مییه کانیا ن له ژیر نیره کانیا ندا ئه پلیشانه وه!...

جا ههر ئه و ئه نجامه دامه زراوه نه گۆراره بوو که هه موو جار یك رووی ئه دا، بوو بو وه به ره له ستیک له ناوه ند ئه وان و ئه و تیکوژشانه دا بۆ گه یشتن به و خۆشیه درنده یه ی که وا درئه که وت گیانله به ره کان هه موویان خۆیان بۆ ئه کوتا!...

تا ئه هات شه وه کان گه رمتر ئه بوون، بۆن خۆشیه گوله کانیشیان له ناودا زۆر تر بلا و ئه بو وه!... ئیواره یه کیان، هه و اراکشایه سهر چیمه نه پر له ئاورنگه کان، به سه ریا هاتبوو ئه گریا... ئاده میس لی نزیک بو وه... به هیواشی ده می بۆ هینا و خه ریک بوو باوه شی پیا بکات... به لام هه و، به نه رمیه که وه دهستی نا به سنگیه وه و له خۆی دوور خستنه وه ئنجا پیی گوت: (مه که... تکا ئه که م!...)

ئاده میس هه ستایه سه ری و سه ری خۆی هه لگرت و رووی، پاشان له داخانا خۆی خسته جوگه یه که وه بۆ ئه مه ی به ساردیی ئاوه که گری شارراهی ناو له شی بکوژتینیه وه!... له و شه وه دا، ئاده م له بهر ده رگای ئه شکه وته که دا نوست... که چی هه و له ده ره وه مایه وه، خه ونه چوه چاوی!... له ناکا و ساز و ئاوازه شه و ییه گه وره که دهستی پت کرد!... ئاهوناله و هاوار و قیژه ی گیانله به ران و په له وهران له هه موو لایه که وه ئه گه یشته گوتیکه کانی هه و ئه و دهنگانه به ناخی دلی ئافره ته که دا چوونه خواره وه، کاریان لی کرد خوینی گه رموگوربان له ناو ده ماره کانیا ن و روژاند ههستی کرد به شتیککی گران که وتوته سه رشانه کانی ته زوویه کی به هیز به ناو له شیا تپه ری، ههر له ته و قه سه ره یه وه هه تا که له موستی پیی،

هاته له‌رزین... هەر له‌خۆبه‌وه ده‌ستی برد بۆ چیمه‌نه‌که و چنگی لێ گیرکرد هه‌لی پچورکان و پارچه پارچه‌ی کرد!... ئه‌وه‌نده تینووی بوو بوو، لێوه‌کانی گریان تیبهر بووبوو، سوور هه‌لگه‌رابوون... مەمکه ره‌فه‌کانیشی ژانیان ئه‌کرد تا ئه‌هات قاووقیژ و بانگ کردنی گیان له‌به‌ره‌کانیش بۆ یه‌کتی، به‌مه‌به‌سی جووت بوون، له‌ تاو ئیشی له‌شیان له‌ کاتی جووت بووندا، ئه‌هاتنه به‌رگوتی حه‌وا و کاربان له‌ هه‌ست و تاسه و ئاره‌زووانی دلی ئه‌کرد... حه‌وا هه‌ست و هۆشی له‌ ئاژاوه‌دا بوو... وه‌ک گێژه‌ لۆکه‌یه‌کی سه‌خت و ناهه‌موار لیتی دا، ئاوا په‌شۆکا بوو!... حه‌وا یه‌سه‌زمان له‌ په‌و روو که‌وت به‌سه‌ر ده‌مدا و گریان و گوتی: (خوای گه‌وره... بگه‌رئ و یارمه‌تیم بده... چونکه له‌مه زۆرتر به‌رگه‌ ناگرم!...)

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا، زۆری پێ نه‌چوو، حه‌وا هه‌ستایه سه‌رپێ و به‌گرانییه‌که‌وه هیتواش هیتواش رۆیشت بۆ لای ده‌می ئه‌شکه‌وته که گه‌یشته ئه‌وئ سه‌یریکێ ئاده‌می کرد... ئاده‌میش خه‌وی به‌وه‌هه‌شته‌وه ئه‌دی که لیتی ده‌رکرا بوو... ئه‌و میوه و به‌ری دارانه‌یشی ئه‌دی له‌ خه‌وه‌که‌یا که بێ گومان له‌و گۆشتانه چاک تر بوون که خۆی و حه‌وا پێیان ئه‌ژیان حه‌وایش تاوێک لیتی ورد بووه‌وه پاشان ورته ورتیکێ کرد و گوتی: (وادیاره نوستوو!...)

ئه‌و قسه‌یه‌ی حه‌وا کردی، به‌ته‌وسه‌وه‌بوو، جوژه ریسواکردنی‌کیشی تیکه‌ل بووبوو به‌رامبه‌ر ئاده‌م!...

به‌لام ئاده‌م، له‌نیوه‌شه‌ودا خه‌به‌ری بووه‌وه هه‌ستی به‌جوژه دلتنه‌نگییه‌کی سه‌یر ئه‌کرد هه‌ستی به‌گر و تاوێکی زۆر ئه‌کرد له‌ ناو له‌شیا... هه‌ستی به‌جوژه سه‌ر چلییه‌ک ئه‌کرد که له‌ ده‌روون و روژان و دل داخوریانی ئه‌کرد!... هه‌ستی به‌پێوستییه‌کی گیان له‌به‌رانه ئه‌کرد بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئاره‌زوویه‌کی بێ ئامان که له‌ ناو خوینی ده‌ماره‌کانیا ئه‌بزوته‌وه و سه‌ربزێویی ئه‌کرد... ئاره‌زووه‌که بووبوو هین و هه‌ره‌تیکێ وا که هەر بۆ هه‌لیک ئه‌گه‌را به‌ته‌قی و به‌ره‌للاییت!...

ئاده‌م سه‌یریکێ حه‌وا کرد، که هیتوا خه‌وی لێ نه‌که‌وتبوو... حه‌وا به‌دانیشتنه‌وه سه‌یری ئاسمانی ئه‌کرد، له‌ چاوه‌کانیا دیار بوو: هۆشی بلاو بوو، ترس و له‌رزیک نیشته‌بووه دلێه‌وه... به‌لام له‌م دانیشتنه‌یا زۆر له‌و هاو‌ده‌مه جیاوازیو که خوا له‌ په‌راسووی ئاده‌م دروستی کردبوو!... حه‌وا به‌لای ئاده‌مه‌وه، ئافره‌تیکێ ناسک و ناوازه بوو، هه‌لی ئه‌گرت هه‌موو کاریکی بۆ بکات، تا په‌سه‌ندکردنی جوانی و شیرینی ئه‌و خۆشه‌ویستی خۆشی

به‌رامبه‌ری ئه‌و بنوین... ته‌نانه‌ت هه‌لیشی ئه‌گرت، که خۆی به‌او پێتته لای و به‌تیکه‌ل بوون به‌وه‌وه خۆی کامه‌ران بکات!... له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا، هەر چه‌ندیکی کرد، نه‌یوترا ئه‌وه بکات!...

ئاده‌م له‌وه ئه‌ترسا، کرده‌وه‌یه‌کی پچوکی نه‌شیای لێ رووبدات و کاره دلداریه‌که‌ی لێ تیک بدات!...

ته‌نانه‌ت له‌وه‌یش ئه‌ترسا که چاوه‌بیرته‌ چاوه‌کانی حه‌وا، نه‌وه‌ک دلی گه‌رد بگرئ!... شه‌وه‌که‌ی خۆش و رازاوه بوو بایه‌که‌ی پرپووبوو له‌ ده‌نگی ئاه و ناله‌ی گیانه‌به‌ر و په‌له‌وه‌ره‌کان، که خه‌ریکی جووت گرتن بوون بۆنی خۆشی گوله‌کانیش که یه‌جگار زۆر و په‌نگا و په‌نگ بوون و له‌ ژماره نه‌هاتن، ئه‌و ناوه‌یان داگیرکرد بوو که ئه‌شکه‌وته‌که‌یانی لێ بوو... ئه‌وه‌نده هه‌بوو له‌وکاته‌دا کاره‌ساتیکێ سه‌یرو جیاواز له‌ ناوجه‌رگی سروشتدا رووی ئه‌دا... ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو گوله‌کان گه‌لاکانیان ده‌ستیان کردبوو به‌وه‌رین،^(١) که چی هیتوا به‌هار له‌و شوینه‌دا ما‌بوو که پیاوه‌که و ئافره‌ته‌که تیا ئه‌ژیان!... سروشت و رووژابوو له‌م دوو که‌سه، که لیتی هه‌لگه‌رابوونه‌وه و یاسا‌کانیان ئه‌شکاند و به‌گوتیان نه‌ ئه‌کرد که ئاگر به‌ر بده‌نه چرای په‌یدا‌بوون و مانی مرۆقا‌یه‌تی!...

ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌یشدا که ئاده‌م و حه‌وا هه‌ستیان به‌خۆیان ئه‌کرد، خه‌ریکن زوو به‌زوو خۆیان بدن به‌ده‌ست سروشته‌وه، چونکه پرستیان برابوو، پێیان نه‌ئه‌کرا له‌وه به‌ولاره به‌رگه‌ی ئاره‌زووی خۆیان بگرن... ته‌نانه‌ت له‌و کاته میژوویه‌شدا که هه‌رگیز له‌ بیر مرۆقا‌یه‌تی ناچیتته‌وه، ئاده‌م هه‌ستی وا ئه‌کرد که خه‌ریکه که تێکی کوشتن له‌ ده‌ستی بوه‌شیتته‌وه... یاخود خه‌ریکه سکی ئافره‌ته‌که‌ی هاو‌رپیی خۆی هه‌ل بدرئ!... به‌لام پێ ئه‌مه‌ی ئاده‌م گوریز بکات و به‌یه‌جگاری پاشگه‌ز بێتته‌وه له‌ بریاره‌که‌ی خۆی، حه‌وا خۆی گه‌یاندئ!... ئاده‌م زۆر ئه‌ترسا له‌وه‌ی که شاره‌زای نه‌بوو، که‌لیتی شار‌رابوو و... له‌به‌ره‌وه خه‌ریک بوو په‌شیمان بێتته‌وه و پاشه و پاش بگه‌ریتته‌وه داوه... به‌لام حه‌وا خۆی گه‌یاند ئه‌و... گورج و گۆلانه تیزی کرده سه‌ر به‌جی هیتانی ئاره‌زووه‌که‌ی دلی خۆی، دلی هه‌ردووکیان!... به‌ده‌نگیکێ کزی له‌رزۆکه‌وه، ورته ورتیکێ کرد و پێی گوت: (ده‌ی ده‌ست پێ بکه، خۆشه‌ویسته‌که‌م!... خه‌ریک به، بیکه... ئه‌گه‌ر هه‌ندئ ئازاریشم پێ بکات ده‌ربه‌ست نایه‌م!...)

(١) راستتر: ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو په‌ره‌ی گوله‌کان ده‌ستیان...

له راستیدا، حهوا، نازاری زۆر پێ گه‌یشت... ئیش و نازاره‌که‌ی حه‌وا نه‌وه‌نده زۆر بوو، هاواری کرد و قیژاندى، دهنگ و هاواره‌که‌ی شى نه‌وه‌نده زل بوو، له‌ناو نه‌شکه‌وته‌که‌دا ده‌نگى دا‌یه‌وه... به‌لام ئاده‌م گوتى نه‌دا‌یه‌ هاوارو فه‌ربادى ژنه‌که‌ی... هه‌روه‌ک گوتیشى له‌و هاواره‌ نه‌بووبى خۆى وانواند... نه‌و کاته‌ بو‌ نه‌و زۆر گرنگ بوو... گه‌یشتبووه‌ نه‌و په‌رى خوشى، گه‌یشتبووه‌ نه‌و په‌رى خوتوکه‌ی له‌ش و کامه‌رانى ده‌روونى!... گه‌یشتبووه‌ پۆه‌ی هه‌ره‌ به‌رزى سه‌رکه‌وته‌که‌ی!...

کاتى که‌ پیاوه‌که‌ له‌ ئافه‌ره‌ته‌که‌ جیا‌بووه‌وه، حه‌وا هه‌ستى پێ کرد ناو له‌شى برى‌ندار بووه‌!... له‌ دلێ خۆیدا نه‌یگوت:

(له‌ پیناو ئه‌م شته‌ پچکۆله‌یدا بوو که‌ سه‌روشت واى لى‌ هاتبوو، بووبوه‌ نه‌یچى‌رى‌کى خوتوکه‌ و ته‌زوبه‌کى شى‌تانه‌؟!...)

ئه‌ی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ گیانله‌به‌ره‌ میتچکه‌کان بانگى گیانله‌به‌ره‌ نه‌یه‌کانى خۆیان کرد به‌هاوار و فه‌رباده‌وه‌؟!...

ئه‌ی هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوو که‌ شه‌وگار په‌رپوو له‌ ده‌نگى هاوار و قیژى‌ه‌ی ئاره‌زوو و ته‌زوو و تاسه‌ی گه‌شکه‌دارى؟!..)

ئاده‌م هه‌ستى پێ کرد، چى‌ به‌دلێ ژنه‌که‌یدا دى، لى‌ى نزیك بووه‌وه و به‌ده‌روونى‌کى په‌ر خوشى و کامه‌رانى‌یه‌وه‌ چى‌پاندى به‌گوتییدا، گوتى:

(حه‌وا، خۆژگه‌ ته‌زانى چه‌ند دل‌م خۆش بووه‌ و هه‌ست به‌کامه‌رانى ئه‌که‌م؟!...)

- خۆشه‌ویسته‌که‌م، منیش دل‌خۆش‌یى تۆم ئه‌وى!...

- ئه‌ی تۆ وانیت؟!... تو‌یش وه‌ک من هه‌ست به‌کامه‌رانى ناکه‌یت؟

- ئۆه... من؟!... که‌ تۆ دل‌خۆش‌ بیت، منیش دل‌م خۆش ئه‌بێ، خۆشه‌ویستم!...

ئاده‌میش به‌سه‌ر سوپمانى‌که‌وه‌ سه‌رى‌کى حه‌واى کرد ئنجا لى‌ى په‌رسى:

(ئه‌ی تو‌یش هه‌ست به‌کامه‌رانى ناکه‌یت، خۆشه‌ویسته‌که‌م؟)

- به‌لێ خۆشه‌ویستم!...

له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا ئاده‌م هه‌ستى پێ کرد، هه‌رچه‌ند کامه‌رانى‌یه‌که‌ی خۆى گه‌یشتووه‌ته‌ نه‌ندازه‌ى خۆى به‌لام کامه‌رانى حه‌وا نه‌گه‌یشتووه‌ته‌ نه‌ندازه‌ى خۆى!... له‌ شه‌رما ده‌موچاوى خۆى خسته‌ ناو مستى خۆیه‌وه‌ ئه‌مه‌یش یه‌که‌م جاربوو له‌سه‌ر زه‌ویدا، که‌ پیاو هه‌ست به‌نه‌نگى و سووکى‌ى کرده‌وى خۆى بکات!...

له‌ پاش ئه‌مه‌ى ئاده‌م، بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژيانیا، چووه‌ باخه‌لێ حه‌واوه‌ هه‌موو خه‌مى‌کى نه‌وه‌بوو که‌ ژنه‌که‌ى خۆى هاوبه‌ش بکات له‌ کامه‌رانى خۆیدا نه‌یتوانى له‌ هه‌موو کاتى‌کا ئاره‌زووى خۆى بشکى‌نێ: له‌ به‌یانیا‌ندا بوا‌یه، یان له‌ ئىواراندا، یاخود به‌رۆژ به‌لام به‌و هه‌موو لنگ با‌زى‌انه‌یسه‌وه‌ که‌ ئاده‌م له‌گه‌ل‌یا ئه‌یکرد، حه‌وا هه‌روه‌ک خۆى ماوه، خۆشى پێ نه‌هه‌گه‌یشت له‌ کاتى لنگ با‌زى‌یه‌که‌یا‌ندا. حه‌وا، هه‌موو ده‌م ئه‌گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی که‌ هه‌ست به‌خۆى بکات، خه‌رىکه‌... ئه‌ویش خۆشى‌یه‌کى پێ بکات، به‌لام له‌ په‌ر مه‌رده‌که‌ى رى‌ى پێ ئه‌په‌رى، نه‌ی ئه‌ه‌یشت حه‌وا خۆشى‌یه‌که‌ى پێ بکات، گورج تى‌نووتى خۆى ئه‌شکاند، ئىتر حه‌وا‌یش ئه‌وه‌له‌ی له‌ ده‌ست نه‌چوو!... حه‌وا وه‌ک ئه‌وه‌ نه‌بوو!... ئاده‌م پیاو‌ى‌کى خو‌په‌رست بوو!... ئه‌ویش له‌وه‌دا وه‌ک هه‌موو پیاو‌ى‌ک بوو که‌له‌وه‌ دوا لى‌ى که‌وته‌وه‌ هه‌رچه‌ندى‌کى کرد ئه‌وخۆشى هه‌ردو‌لایه‌ په‌یدا‌نه‌بوو له‌ ناوه‌ند خۆى و حه‌وادا... چاوه‌روانى ها‌تنه‌دیی ئه‌و ئاواته‌ى زۆر کرد... به‌لام به‌هه‌یج نه‌نجامى‌ک نه‌گه‌یشت... دوا‌یى بى‌رى ها‌ته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی، که‌ ئه‌بێ پیاوان، یه‌جگار زوو خوتوکه‌ى خۆشى‌یان پێ بکات له‌ کاتى لنگ با‌زى‌یدا، بۆیه‌کا ئه‌و خۆشى‌یه‌ ته‌واوه‌ هه‌ر به‌وان ئه‌گات!... به‌لام حه‌وا، له‌ پاش لنگ با‌زى‌یه‌که‌ى یه‌که‌م، هه‌رچه‌ند لنگ با‌زى‌ى بکرا‌یه‌ له‌گه‌ل ئاماده‌مدا نازارى پێ نه‌هه‌گه‌یشت... به‌لام په‌یى به‌وه‌برد، که‌ ئه‌وه‌ زۆردارى‌یه‌کى زۆر گه‌وره‌ى تبا‌یه، که‌ کارى‌ک به‌یارمه‌تیبى دوو‌که‌س نه‌بێ، پى‌ک نه‌بێ، که‌چى خۆشى‌یه‌که‌، هه‌ر ته‌نیا، به‌یه‌کى‌کیان بکات، به‌وى تریان نه‌گات!...

جا به‌هۆى ئه‌وه‌هه‌ست کردن به‌که‌مو‌کوورپى‌یه‌وه‌ که‌ پى‌ى گه‌یشت، ده‌ستى کرد به‌لیکۆلین‌ه‌وه‌ له‌ با‌هت پازى ئه‌م کاره‌وه، له‌ ناو جیهانى گیانله‌به‌راندا.

به‌م په‌نگه‌، حه‌وا، هه‌موو رۆژى‌ک ئه‌چووه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ناو جه‌نگه‌ل‌ستانه‌که‌، بۆ ئه‌مه‌ى له‌ ناو لقو‌پۆبى دره‌خته‌کان و چى‌مه‌نه‌کاندا، شتى‌کى وا بدۆزیته‌وه‌، که‌ رى‌گای بۆ رۆشن بکاته‌وه‌.

رۆژى‌کیان حه‌وا چاوى به‌شاهکارى‌کى تازه‌که‌وت، که‌ له‌به‌رده‌مى خۆیدا روویدا... ئه‌وشاهکاره‌یش، شاهکارى (له‌ دا‌یک بوون) بوو!... حه‌وا که‌وت به‌ بى‌چووه‌ چۆله‌که‌یه‌کى بى‌ په‌ر، له‌ ناو به‌ردى‌کى سپى‌یه‌وه‌ ئه‌ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ بى‌چووه‌ چۆله‌که‌که‌ ده‌ستى کرد به‌ده‌ندووک لى‌دانى به‌رده‌سپى‌یه‌که‌ له‌ ناوه‌وه‌، تا رى‌گای ته‌واوى بۆ خۆى کرده‌وه‌ و لى‌یشى ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ پاشان په‌ناى برده‌ به‌ره‌یانه‌یه‌کى پچووک که‌ په‌له‌وه‌رى‌کى گه‌وره‌ پارى‌زگارى‌ى نه‌کرد...

حه‌وا هه‌ستى کرد به‌ترس و له‌رز و خه‌مو خه‌فه‌تێک دلێ ئه‌گوشى، چونکه‌ چاوى که‌وت

به و هیلانه یه که پریو له بیچوه چۆله که ی تازه له دایک بوو، ئەملا و ئەولای هیلانه که ییش له و پارچه بهرده سپییانه ی لئ که وتبوو!... له دلئ خۆیدا ئە یگوت تۆ بلئیی رۆژتیک له رۆژان له هیلکه یه کی له مه گه وره تره وه که سیک بیته ده ره وه که له خۆی و له ئاده م بکات، تا هه ردووکیان بیکه ن به هاوده می خۆیان؟!... بیگومان ئە گه ر شتی و ا روویدات، زۆری پئ خۆش ئە بئ، به رووی خۆشیشه وه پئشوازیی ئە کات، چاک و چلۆنییه کی گه رمو گو ریشی له گه لدا ئە کات!...

ئێواره ی ئە و رۆژه، ئاده م زوو له گه شته که ی خۆی هاته وه که رویشکیکی سک پری بۆ هه و ا هایشت، که ئە و به ئە رکیتیکی زۆره وه بۆی را و کرابوو، رۆژی دوایی، که ئاده م چوه ده ره وه بۆ راووشکار، هه و ا دهستی کرد به پارچه پارچه کردنی گوشتی که رویشکه که بۆ ئە مه ی به ره به ر بیبرژینئ به لام که سه که ی هه لدرپی و سه رنجی له ناو سه که ی دا، دهستی خۆی کیشایه وه له فرمان، واقی و رما!... چونکه له هه ناوی که رویشکه که دا، گه لیک گیانله به ری پچووک پچووک دیی، هه موویان چاویان نووقاند بوو.

هه ره که ییشیان به په تیکی گوشتین به دایکه که یانه وه نووسابوون... ئە و گیان له به رانه، له کاتیکا مردبوون که دایکه که یان مردبوو!...

ئێتر له وه به و لاوه نزیکي که رویشکه که نه که وته وه چونکه په یی به وه برد که ئە و رازی لئی شارابوه وه و تیی نه ئە گه یشت جاریکی تریش هاته وه به رده می.

هه و ا هه ر له خۆیه وه، دهستی کرد به دهست هینان به سه ر سکی خۆیدا، په نجه ی نا به هه موولایه کی سکیا به لام ههستی به هیه چ ئیشیک نه کرد...

هه ر له وسا که وه دهستی کرد به بیری کردنه وه له وه ی که ئە و گیانله به ره پچووکانه ی که له ناو سه که پریوه که ی خۆی دان ئە بئ چۆن و له چه ریگایه که وه بیته ده ره وه و رزگاریان ببئ، تا بۆ خۆیان بژین له جیهاندا!؟

به لام هه رچه ندیک بیری له وه کرده وه، هیه چی بۆ ده رنه که وت ریی ئاگاداریی و شاره زای بۆ رۆشن نه بووه که ئێواره داها ت و ئاده م گه راپه وه ئە شکه وته که، هه و ا کیشی کرد له گه ل خۆیدا و بردی ه سه ر ئە و جیگایه ی که که رویشکه که ی لئ فری دابوو ئنجا پئی گوت:

(ته ماشاکه!)... به لام ئاده م هه ر ئە م دوو وشه یه ی پئ گوت: (شتتیکی سه یه!)... هه و ایش به و وشانه دلئ ئاوی نه خوارده وه!...

پاشان هاوین هاته پئشه وه... گه رمایه کی بئ ئامانی پئوه بوو، پیاوی ئە پرووکاند... ته نانه ت ئە و جوگه لانه ییش وشک بوون، که ئاویان لئ ئە خوارده وه... ئە و گژوگیان هیش سووتان که جاروبار په نایان بۆ ئە بردن و ئە یان خواردن بۆ ئە مه ی له برسا نه مرن!... به ری داره کانیش دهستیان کرد به هه لوه رین... به لام ته رپی و تازه بیان تیا نه مابوو، چپشکه ییشیان خۆش نه بوو... بایه کی توندی گه رم و ناخۆشیشی هه ل کرد، هه موو گیانله به ره کانی گئژوو پئ کرد و خاوی کردنه وه و به که ساسی هیشتنیه وه جا له ناو ئە و باو گرو تاوه دا، هه و ا ههستی کرد به جوژه دلته نگیه کی سه یه ره بکه دلئ داگیر بکات.

له ناکاو، له پری، وای لئ ئە هات برشیتته وه... چهند جار تیکیش وای لئ هات... جار و بار تیکیش ئیش و ئازاری سووک ئە هات به ناو سکیا... به رگه ی ئە وه ی پئ ئە گیرا... هه رچه نده ئاده م له م ده رد و نه خۆشییانه ی هه و اه ترسی لئ نیشتبوو، ئە ترسا له وه ی بمرئ، به لام هه رچه نده هه وای بدیایه تۆزه چاک بوونه وه یه ک چاک بۆ ته وه، به هه لی ئە زانی، داوی لئ ئە کرد لنگ بازیی له گه لدا بکات!...

له راستیدا ئە بوو تاو وتینی گه رماکه و هه ناسه ساردییه که یان دووری بخستنا یه وه له دلداریی و لنگ بازیی، به لام ئاده م خۆی پئ نه ئە گیرا هیه چ رۆژتیکیش نه بوو به هه و ا نه لئ که ئاره زوی لنگ بازیی ئە کات له گه لیا هه موو جار تیک به هه وای ئە گوت: (خۆشه ویسته که م... هه ر ته نیا ئە و خۆشیه م بۆ ماوه ته وه له ژباندا!).

که ئە وه ی پئ ئە گووت باوه شیشی پیا ئە کرد و ئە یگوشی به خۆیه وه!... دهستی ئە کرد به لنگ بازیی له گه لیا!...

ئافه رته به سه زمانه که ییش، به و هه موو ئە رک و ئازاره وه که هه یوو، به و هه موو برست براوییه وه که تیا بوو، ناچار ئە بوو، بۆ ئە مه ی دلئ نه شکینئ خۆی ئە دا به دهستییه وه!... له گه ل ئە مه شا، شه و تکیان، له ئاده م راپه رپی و دهستی کرد به سه رکیشی کردن!... ئە وه ی به جگار پئ ناخۆش بوو، که ئاده م ئە وه نده خۆ په رست بوو، هیه چ گوئی نه ئە دایه ئیش و ئازار و هاواری ئە و... ئە وه ی به جگار پئ ناشیرین بوو، که ئاده م هه ر به دووی به زموره زمی خۆیدا ئە گه ر ا و، بۆ دامرکاندنه وه ی ئالۆش و خرۆشی خۆی ئە بو یست لنگ بازیی له گه لدا بکات!... هه و ا ئە وه نده له ئاده م به قین بوو، که ئاده م لئی هاته پئشه وه کاری لنگ بازیی له گه لدا بکات هیزی دایه خۆی و به هه موو هیز و هه ره تیکیه وه دهستی نا به سنگیه وه و له خۆی دوورخسته وه... بیجگه له وه قیژاندیشی به سه ریا و پئی گوت: (پیاوه که!)... تۆ له هه موو درنده کانی تر درنده تری!...)

ئادەمىش دلى شكاو، بەھناسە ساردىيەكەو ھەلسايە سەر پىچ و، بەو شەو ھە تارىكە رىڭگاي گرتە بەر و، رۆيشت، نەي ئەزانى روو بو كويى ئەكات!...

ھەوايش ھەستى كرد بەخۆي: كەنەفت كراو ھەستى برد ھەندى چىلكەي نا بەئاگرەكەو، كە خەرىك بوو بكوژىتتەو ھە پاشان چوو ھە ناو دارستانەكەو ھە بەسەر پووش و پەلاش وشكەكاندا راکشا، ئنجا ھەستى كرد بەبىر كەردنەو ھە لەو ھەي كە سەد رۆژى خشت بوو لە ناو دۆزەخىكى بىي ئاماندا ئەژيان ئەو ھەندە تىنوويان ئەبوو، گەروويان وشك ئەبوو، گرى ئەدا لە ھەشيان.

برسىتى گرى بەردابوو ھەناويان گەرمائش لەشى ھەردووكيانى پرووكاندبوو لەشى خاو كەردبوونەو، ھەستيان بەماندويتى و شپرزەبى ئەكەرد، كە چى لەگەل ئەم ھەموو دەرد و سەرگەردانىيەيشدا، ئادەم ھەر بەدووى ئارەزوو دامركاندەو ھەي خۆيدا ئەگەرا، كە ھەرگىز تىر خواردنى نىيە لە لنگ بازى!... ھەر گىيانلەبەرىك لەو ناواندا ئەژيا، وازى ھىنا لە لنگ بازى خۆي و دامركايەو ھە بىي دەنگ و سەنگ مايەو ھەر ئادەم نەبىي پىاو ھەكەي مىردى كە وازى لە بەزمورەزمى خۆي ھەر نە ئەھىنا ئەو ھەر لەو ساكەو، كە ئەو خۆشبيەي پىي گەيشتو ھە وازى لى نەھىناو، ھەموو دەم داواي ئەو لنگ بازىيەي لى ئەكات... بەھىچ شتىك دانامركىت!... ئادەم واى لى ھاتوو، لە پىناو ئەو خۆشبيەدا كە پىي ئەگات، واز لە خواردنىش ئەھىنى!... ھەر ئەو ھەندەيش جارىك لەو خۆشبيەي بىي بەش ھىشتەو، كە ھىچ جارىك ئەو خۆشبيە بەخۆي بەھەو نەگەيشتو، ئادەم پشتى تىي كرد و، بەرەللاي كرد و، لىيدا رۆيشت ئەمىشى بەم دەرد و نەخۆشبي تايەو، لەم تارىكە شەو ھەدا بەجى ھىشت!... تۆ بلىي ئادەم بگەرىتەو؟!... جا ئەگەر نەگەرىتەو، لە كويى ئەو نەخۆشى و كامەرانىيەي دەست ئەكەوئى كە لە لنگ بازىيەكەي خۆي و ئەودا ھەستى ئەكەوت؟!... ئادەم، ھەر وەك پىو ھەي دياربوو، ئەو لنگ بازىيەي بەھوى مان و ژيانى خۆي دانەنا!... بىي گومان، ئەو تا لىي دوور بگەويتەو، خۆي لەو خۆشبيە بىي بەش ئەھىلئىتەو!... بەلام... خۆي... ئەي خۆي، ئەبى چى بكات؟!...

ھەو ئەو ھەي بەبىردا ئەھات كە بمرئ!... مردن؟!... بەلئى مردن!... ئەي مردن لەم ژيانە باشتر نىي؟!...

بەلام... مردنەكەي چۆن بو پىك دى؟!... ياخود بەواتايەكى تر مرؤف چۆن ئەمرئ؟!...

ھەو پەلەو ھەي برىندارى دىبوو، ئەكەوتنە خوارو ھە و ئەمردن بەرخبىشى دىبوو بەدەم

گورگەو ھە قەپالىيان لى ئەگرتن و ئەيانخواردن چەند جارىكيش شەر و كوشتارى ناو ھەند گىيانلەبەرانى چا و پىي كەوتبوو، كە گىيانلەبەرە بەھىزەكانيان، گىيانلەبەرە بىي ھىزەكانيان ئەكوشت و ئەيانخواردن... تەنانت ئەو گىيانلەبەرەانىشى دىبوو، كە بەرگەي گىرەلئووكەيان نەئەگرت و ئەمردن!...

بەلام ھەرگىز ئەو گىيانلەبەرەي چاوپىي نەكەوتبوو، كە زىندوويى و لە تاو ئىش و ئازارى لەشى و دەرد و نەخۆشبيى خۆي، خۆي دابىي بەسەر زەويدا و چاودروانى مردن بكات، كە بەسستى تووشى بىي!...

بو ئەمەي بمرئ، تۆ بلىي ئەمەندەي بەس بىي، كە ھەر لەم جىگەيەدا رابكشى و چاودەكانى خۆي بنووقىنى و ھەموو جوولەو بزوتنەو ھەيەكيش لە خۆي بەرەست بكات؟!... لەو كاتەدا كە ھەو خەرىكى ئەم خەمو پەژارەي بوو، لە پى لە ناو سكىا شتىك بەتوندىي بزوتتەو ھە داى لە ھەناوي، دەم و دەست تىي گەياند كە لە ناو سكىا شتىك ھەيە... شتەكە لە ناكاو بزوتتەو ھە ئەو ئىشەي پىي گەياند... ئەوئىش چاود پىترس و لەرزەكانى خۆي بەرزكردەو بەرە و ئاسمان دەمىشى كەردەو ھاوار بكا و بقىرئىي... بەلام ھاوارەكە نەگەيشتە سەر لىو ھەكەي، لە خۆيەو ھەرد و نەما!... چونكە ھەستى بەئىش و ئازارىكى توند و بەھىز كرد كە لە لىي كەوتنى شتەكەي ناو سكىەو پەيدا بوو لە دىبارى ھەناوي... ئەو ساكە ھەو تىي گەيشت!...

ئەو تىي گەيشت كە گىيانلەبەرىكى پىچووك لە ناو سكىايە ئەجوولئىتەو ھەئىش گىيانلەبەرىكى پىچووكە وەك ئەو گىيانلەبەرەنە وايە كە رۆژەكە لە ناو سكى كەرويشكەكەيدا دۆزىنەو!... ھەو لە خۆشياندا ھەر ئەيگوت و ئەيگوتەو (ئۆخەي منالە!... ئۆخەي منالە!...!)... پاشان كەوت بەسەر زەويدا و لە ھۆش خۆي چوو!...

ئەمجارە كە ھەو چاوي خۆي كەردەو، ئادەمى ھاتە پىش چا و!... بەردىكى خرى گەورەي بەدەستەو ھەرتبوو زۆرى پىي نەچو پىشكەش بەھەواي كەرد... بەلام بەزۆر زەردەخەنەي بەخۆي ئەكەرد بو ھەو پىي گوت: (ھەو ھا بگرە ئەمە بو تۆ!...) بەلام ھەو نەي ئەويست وازو بىبەخشى ھەرو ھە نەيشى ئەويست دلخۆشبيە گەورەكەي خۆي بو دەرىخات ئەترسا لەو ھەي تىي نەگات و ئەو ھەندەي ھەلئىش ئەگرئ رىزى لىي نەگرئ!...

ئادەم ھەستى پىي كرد ھەو دىندەي لەگەلدا نوواند كە خۆي نەدا بەدەستىيەو، بو ھەكا

بهو جوړه به جیبی هیشتووه و خوئی لئ دوور خستهوه!... بهلام که له ژنهکهی خوئی دوورکته و تهوه زوری پئی نه چوو تئ گه یشته که نه گهر لنگ بازی خویشیه که نه به خشی بهو نافرتههی که لنگ بازیبه که له گه لدا نه کړئ، نه بیته باریکی گران به سه ربه وه، لئی وهرس نه بئ و تاپئی بکړئ خویشی لئ پرگار نه کات!... بیجگه له وه نه گهر بهاتایه حه وای که نهفت بگردایه تا سر، له وانه بوو له حه و زورتر بازار بچیتئ به دهست ته نیاییه وه له بهرته وه زوری پئ نه چوو، نادم هوشی هاته وه بهر خوئی هاته وه سه ر پئی راست له ریگادا خوئی کاله کیکی بهر چا و کته و تپوو، کردبوویه وه له برکه کهی و خواردبووی که ته ماشای کردبوو چیشکهی کاله که که خوشه و بونه که یششی هه خوشه کاله کیکی وایشی له گه ل خوئا هه لگرت و بریاریدا بگه ریته وه لای حه و و نه و دیاربه یشی پیشکه ش بکات.

حه وایش که کاله که که لئ وهرگرت کردی به دوو که رته وه دهموده دست دهستی کرد به خواردنی نجا که له خواردنی بووه و چوو به لای نادمه وه، دهستی کرده ملی و باوه شی پیا کرد پاشان سه ری خسته سه رسانی و حه سانده وه.

نجا به گله ییه که وه پئی گوت: (بوچ به جیت هیستم هه ی دل رهق؟!... بوچ له و شه وه تاریکه دا لیم جیابوویه ته؟!) نادمه یش شانه کانی خوئی راوه ششاند و هیچ وهرامی نه دایه وه حه وایش نه مه ی به هه ل زانی، که کاره ساته گهره که ی لئ ناشکرا بکات.

هیزی دایه بهر خوئی و به چریه پئی گوت: (نادمه... منیش منالیکم نه بئ!)... نادمه یش به چاوکی گیز و ویژه وه سه ریکتی کرد و پئی گوت: (منالیک... منال؟!) .

- به لئ مناله... نیمشه و له سکما جوولایه وه!...

نادمه یش چاوی بریبه نه شوینهی که نه شاهکارهی تیا شاررابووه وه پاشان دهستی بو دریز کرد و به نه رمیبه که وه پیا مالی نادمه هه رجه نده نهی نه زانی فرمانی سه رسانی خوئی چیه به رامبه ر نه و مناله ی که له ناو سکی حه وادا نه جوولایه وه به لام له وکاته دا ههستی به ریز گرتنیک نه کرد له دلی خویدا به رامبه ر نه و سکه، که هه ر له په رستنی نه کرد... نادمه نه وه ی بو دهر که و تپوو که هیلکه له له شی په له و دهره کان دپته دهره وه هه ندئ می نیگه ی^(۱) گیانله به ره کانیشی دیبوو که مناله کانی خوئیان له له شی خوئیان فری نه دایه خواروه به لام نیره کانیان له و باره دا دهستیان نه بوو... بیجگه له وه نه م کهینه و بهینه یه ش هه روا به ناسانی پیک نایه ت!... باشه نه م مناله چوئ دپته دهره وه؟!... که ی دپته دهره وه؟ دیسانه وه نادمه،

(۱) یان: میینه.

دهستی برده وه بو سکه که ی حه و،^(۱) دهستی لئ نه خست، به لکو هه ست به جوولایه یک بکات له ناویا تا له وه دلنیایئ که منالی تیا په یدا بووه... به لام هه رچه ندیکتی کرد نه وه ی بو دهره که وت نجا له حه وای پرسئ:

- (تو له وه دلنیایت که منال له سکتا هه به؟!)

- ناخ!... تو نه گهر بتزانیایه نه م کهینه و بهینه یه چه کاریک له دلی نافرته نه کات، نه م پرسه ت نه نه کرد!...

خوشه ویسته که م، له وه دلنیایه که نافرته له هه ست کردن به منال له سکی خویدا، هه رگیز به هه لدا ناچئ!...

نادمه نه ی نه ویست باوهر بهو قسانه بکات... به لام له و کاته دا هه ر شه یه کی تاییه تی خوای که و ته وه بیر که به حه وای فرموویوو: (به نازاره وه منالت نه بئ!)...

به لام نه م هه ر شه یه هه تا نه و ساکه جیبه جئ نه بوویوو، نه دهر باره ی حه و، نه دهر باره ی خوئی!...

نادمه له بیر کردنه وه کانی خوئی وازی هینا چونکه حه و دهنگی هه لبری و گوتئ:

- خوشه ویسته که م! نه مه شتیکی سهیره لیم روئنه دا چونکه من بیزوو به (تووره زه له)^(۲) وه نه که م... نه و میوه سووره پچکوله یه ی که له ناو گزو گیاکاندا نه مانندوزیبه وه!...

- خوشه ویسته که م! خوت نه توانیت بوئ بگه ریته بیدوزیته وه!

به لام حه واهه زاری کرد که پئی گوت: (بئ گومان، خوشه ویسته که م خوت تئی نه گه یته... من نه م میوه یه م بو خوم ناوی... بو مناله که م نه وی... خوشه ویسته که م تئ گه یشتیت؟!)

له م هه موو میژووی مرؤفایه تیه دا، ژن و پیاویکی وه ک نادمه و حه و نادوزریتته وه که نه و نده خه موو خه فه تیان خواردبئ به دهست سک بریبه که وه، تو بلئی نه و ژن و پیاوه، په بیان به وه بردبئ که پاشه رژی مرؤفایه تی به و سکه وه به ندبوو؟!

حه و نه ی نه زانی نه و مناله چه ند رؤژ له سکیا نه مینیتته وه هه روه ها نه وه یشی نه نه زانی

(۱) بو سکی حه ووا.

(۲) ماموستا بو نه م رووه که ی ناوی برده وه به (تووره زه له) له و به ری لاپه رده که وه به رامبه ری نووسیویه: (فراوله) و نیشانه ی (?) ی له دوا داناوه.

چۆن منالەكەى ئەبى، تا ئەھات گەرمایى رۆژ تىنى ئەسەند، وەك گرە ناگرىكى لى ھاتبو
 پىاوى ھەل ئەپرووكاند... ئافرەتەكەيش بەو پىيە، تا ئەھات ئىش و ئازارى زۆر ئەبو
 ئادەمىش رىگايەكى واى دۆزىبەو بۆ ئا و كىشان بۆ ھەوا كە خراب نەبوو مەبەسىشى ئەو
 بوو ھەوا نەكەوئىتە ئەرك و ئازارەو بەھۆى ھات و چۆو بۆ ئەمەى ئا و بخواتەو و
 تىنوتى خۆى بشكىنى... ئادەم كالەككى ھىنا، كونىكى پچكۆلەى تى كرد لەو كونەو
 ھەرچىيەكى لە ئاودا بوو دەرى ھىنايە دەروە پاش ئەو ئەو كالەكەى بەكار ئەھىنا بۆ ئا
 كىشان لە رووبارىكەو كە خەرىك بوو وشك بىى تا ئەو ھىشى بۆ ئەچوو سەر، ئەبوو
 تووشى گەلىك شەر و شۆرى خوتىن بىوايە لەگەل گيانلەبەراند، ئەگىنا ھەندى لەو ئاوى
 پاشماو ھەى دەست نە ئەكەوت.

ھەوايش ھەستى بەو كە ئادەم بەدەست ئا و ھىنانەو لە چ گىرە و كىشەيەكدايە، لە
 چ تەنگو چەلەمەيەك دايە تى كۆشا، ئادەم دلنیا بكات، كە خۆى لە توانايدا ھەيە بچىتە
 سەر ئاوەكە، ئاويش بخواتەو و خۆبىشى بشوات بەلام ئادەم، نەى ھىشت ئەو بەكات
 زۆرى لى كرد خۆى بەھىچەو ماندو نەكات، نەو كە منالەكە لە سكيا ئازارى پى بگات.
 رۆژىكىيان، لە پاش رۆبىشتى ئادەم، ھەوا وىستى بچىتە دەروە، لە گەرمى و ساردىي
 بايەكە تى بگات بەلام گر و تاوى ھەتاو كە ئەمەندە توند و تىزىبو، ناچارى كرد
 بگەرپتەو ناو ئەشكەوتەكە. لەو كاتەدا، ئافرەتەكە، ھەستى بەئالۆزانى
 دەمارەمىشكىيەكانى خۆى كرد، نەى ئەزانى لە چىيەو پەيدا ئەبى بىجگە لەو گەلىك
 دلتەنگىي تووش ھات، پەيتا پەيتا پەيدا ئەبوون و ئەگۆرران، بەلام لە كۆلى نە
 ئەبوونەو... ماو ھەكى دوور و درىزىشى بەسەر رۆبىشتبو، ھىشتا منالەكە جوولەيەكى
 لەسكيا نەكردبو، وەك جوولەكەى يەكەمى كە دلى پر كرد لە خۆشى و كامەرانى ئەمەيش
 بوو ھەكى تازە بۆ خەفەتبارى و ئازارى دلى چونكە ھەوا لەو ئەترسا كە منالەكە
 لە سكيا مردبى، ھىچ شتىكىش لە ئا و سكيا نەمايى، لاشەيەكى پچووكى بى گيان
 نەبى!...

سەير ئەو ھەبو، ئادەم خۆبىشى، بەم ھەستەو، خەرىك مابو، خەفەتى پىي ئەخوارد و
 گىنگلەى ئەدا... ئادەم واى ئەھاتە پىش چا و كە ھەوا لەو كارە تى نەگەبىشتو و ھەر لە
 خۆيەو گەورەى كەردو ئەو منالەيش كە لای خۆى وايە لە ئا و سكيايە و ئەزىي، لە
 راستىدا پەيدا نەبوو، ھەوا ھەر بەخەمو پەژارەى ئەو شەو ھەو كە كەنەفتى كەردبو و لىي
 جىابو ھەو، سەرى خۆى گران كەردو، تا ئەو سك پىوونەى لە مىشكى خۆيدا

ھىناو تە بەرچاوى خۆى كە ھەيە، كەچى لە راستىشدا ھەر نەبوو!...

شەويكىيان ئادەم خۆى لە ھەوا نىك خستەو و گرتىە باو ھىشى خۆى بەلام كە ھەوا
 تەماشاي چاوەكانى ئادەمى كرد و تىگەبىشت چە نىيازىكى بەئالۆشى ھەيە، توند خۆى لە
 دەستى راپسكاند و قىژاندى بەسەريا، گوتى:

(تۆ شىت بووى وا ئەكەيت؟!... منالەكەت لە بىر چۆتەو؟!..)

- زۆرم بىست لە بابەت ئەم منالەو كە لە سكتا ھەيە و ھەرگىز نايشىەتە دەروە!...
 بەھەمو رەنگ من لەمە بەولاو ھەم پى ناگىرى!...

- ئاى لەم خۆبەرسىيە كە تۆ ھەتە!...

- تۆ وابلى: كە ئەم لنگ بازيە خۆشى بە تۆ ناگەبىنى، بۆيەكا ناتەوى بىكەيت!...

- بەلى گەورەم وايە... ئەمەيش ھۆيەكى ترە بۆ ئەمەى كە لەسەر قسەى خۆم پرۆم!

لەو كاتەدا ئەو ھەندەى نەمابوو تىك بچن و پەيوەندى ناو ھەندىيان دووبارە بئالۆزىتەو
 بەلام كارەساتىكى ئاسمانى روويدا و نەبىيەت ئەو پەيوەندىيەى ناو ھەندىيان تىك بچى.

چونكە لەو كاتەدا، گەرمەگرمى ھەورە ترىشقە دەستى پى كرد، ئا و بەكوندە لە ئاسمان
 ئەھاتە خوارەو.

رەھىلە بارانەكان پەيتا پەيتا، يەك لەدواى يەكەو ئەبارىنە سەر زەوى باران ئەمەندە
 بارىي، سەر زەوى بوو بەگۆلا و ھەردووكيان وازبان لە دەمەقالىي خۆيان ھىنا، بۆ ئەمەى
 خۆيان بدەنە بەربارانە ساردەكە، تا كلكۆى لەشيان لە ئا و گەرمایى و وشكى و بى ئاويى
 دا بىر تەو... بەلام دوو رۆژى پى چو، باران ھەر ئەبارىي و نەو ھەستايەو! ئادەم و ھەوايش
 بەو ھۆيەو خەم دا بىگرتنەو!...

(لافاو) ھەستا ھەر بەر بوومىكىيان بۆ كۆبوو بوو ھە راپىچى كرد لەگەل خۆيدا تەنانەت
 كالەكە زلەكانىش نەيانتوانى بەرگەى ئەو لافاو بگرن رۆژ دەستى كرد بەكورت بوونەو.

گەلاى دار و درەختەكان زوو بەزوو ھەلۆرەين و كەوتنە خوارەو گژوگياكانىش بەھۆى
 ئەو بەفرەو كە ئەبارىي رزىن و زەردبوون و لە ئا و چوون پەلە ھەورە چلكنەكانىش ھەموو
 ئاسمانىيان دا بىر كرد و رۆژىيان شار دەو... سروشت ھەر لە نەخۆشكى ئەكرد كە لە گيانەلا
 دا بى!

زىستان لە ئاكا و ھاتە پىشەو ئافرەتەكە ھەستى بەساردىي و سړىي ئەكرد دەستى كرد
 بەدۆزىنەو ھى پىستى ئەو گيانلەبەرانەى كە ئادەم راوى كەردبوون بۆ ئەمەى پىستىكىيان تىا

بدوژیتنهوه و خۆی پێ گهرم بکاتهوه بهلام هه موویان رهق هه لهاتیبون، لهکه لک کهوتیبون، بهکاری ئهوه نهئه هاتن، ئادهم ئهرک و نازاریکی یه جگار زۆری ئه هاته بهر تا خواردهمه نه بدوژیتنهوه بۆ خۆیان چونکه لهو ناوه دا سه ر زهوی چۆل بوو بوو؛ هه یچ گیانله بهر تیک له ویدا نه ما بوو.

حهوا ههستی بهخۆی کرد، تابهت لهشی گران ئه بی چونکه مناله کهی نواسکی لهگه شه کردن دایه بهلام ئادهم وا دیار بوو ئالۆش و خرۆشی رهگه زبازیبه کهی نیشته بووه وه. چونکه نه پیتی ئه کرا، نه دهستی ئه په رژا، بهر له ختوکه و خۆشیی لهشی خۆی بکاته وه!... هه مو ئیوارانیکی گورگه کان لهو دیبوو ئه شکه وته که یانه وه کوئه بوونه وه، به ده نگیکی سامناکه وه ئه یان لووراند به فریش هه ر ئه باریی زۆری پێ نه چوو زهوی تارابه کی به فرینی سپیی تهنگی دا به سه ر خۆیدا...

لهو کاته دا که حهوا لهو چاو ئه ندازه یه ورد ئه بووه وه به ئادهمی گوت: (خۆشه و یسته کهم کارمان تهواو بوو!)

ئادهم هه یچ وه رامییکی نه دایه وه ئه و وا به بیریا ئه هات که سزاکه ی خوا خه ریکه تهواو بی زۆریشی پێ ناچێ زهوی له ناو به فره سپیبه که دا جلی مردووانه ی خۆی له بهر ئه کا و هه یچ گیانله بهر تیکی تیا نامیتێ له گه ل ئه وه یشدا ئادهم خه فه تیکی زۆری نه ئه خوارد بۆ ئه و ژبانیه ی که تا ئه هات ئهرک و نازاری زۆرتر ئه بوو.

بهلام ژبان، به قسه ی ئه وان نه جوو لایه وه، ههواکه ی لێ تیک دان... چونکه ئه و و حهوا نه مردن ته نانهت لهو هه لگه رانه وه ی ناو سه رو شته یش هه یچ نازاریکیان پێ نه گه یشت!...

سێ رۆژی خشت بوو ئادهم و حهوا به برسی تیبیه وه گه ینگه لیه یان ئه دا له بهر ئه وه ئادهم ناچار بوو بگه رێ به دوای خۆر شتدا.

پهیا وه که خۆی فری دایه ناو به فره که وه و به ناویا رۆ شت دهستی کرد به شو تین پێ هه لگرتنی گیانله بهر هه کان دوایی ریتی که وته بهر بهر خیتیک که له هاو ریتیکانی خۆی دواکه وتبوو کوته کیتیکی پهیا مالتی ماتی کرد و کوشتی بهر خه که مرد، بهلام ئادهم له خۆشیا ندا دهنگی سه رکه وتنی خۆی بهر زکرده وه ده مو ده ست بهر خه که ی هه ینا یه وه بۆ حهوا گوئی نه دایه چزوی به فره سارده که که به پیتی روه ته کانیه وه ئه دا هه یچ کامیکیان، تاو تیک له سه ری نه وه ستان له پاش ئه مه ی ئادهم که وه له که ی له گوشتی بهر خه که کرده وه، هه ردو وکیان ده مو ده ست قه پالیان گرت لهو گوشته خوتناوییه و ده ستیان کرد به خواردنی،

ئادهم تاتیری نه خوارد لهو گوشته، ههستی به نازاری پیتیبه کانی خۆی نه کرد کاتی که سوپستی راست بیتنه وه و هه ستیتنه سه ر پێ، نه یوانی جووله یه ک بکات ئه وه ی زۆر پێ گران و ناخۆش بوو، که له شی لیری کرد بوو و له هه ندی شو تینیا ناو سا بوو. به هه ناسه سار دیبه که وه هاواری کرد، گوتی:

(ئای منال کاوول خۆم... ئای سه رگه ردان خۆم... هه ر ئه مه ما بوو تووشم بی!...)

حهوا وایش که ئه وه ی چاو پیکه وت چنگی کرد به به فره که دا و دهستی کرد به هه نه ونوی پێ ناو سا وه کانی ئادهم به و به فره^(۱) تا ههستی به خۆی کرد تا ئه ندازه یه ک چاک بۆ ته وه!...

بهلام که شه و دا هات تووشی تهنگ و چه له مه یه کی گه وه و سامناک بوون لهو کاته دا که ئادهم راکشابوو به پشتا، به ده م نازاره که ی له شیه وه نکه نکیتی له سه ر خۆی ئه کرد، حهوا چوه بهردهم ده رگای ئه شکه وته که پشوویه ک بدا و هه ندی پای پاک هه ل مژێ که چی له پر پاشه و پاش گه رایه دوا وه و قریشکاندی: (گورگن... گورگ) بۆنی گوشتی بهر خه که، که ما بووه وه، گه له یه ک گورگی کیش کرد بووه بهردهم ئه شکه وته که گورگه کان له وێ دا کۆبوو بوونه وه، گلاراویان پێ که وتبوو، هه ر ئه هاتن و ئه چوون، ئه یان لووراند و دانیان ریچ ئه کرده وه هه ر له بهر ئه وه یش په لاماری ژووره ویان نه دا، پهیا و ژنه که بخۆن، گری ناگره که یان ئه دیی له ده م ئه شکه وته که دا بهر ز ئه بووه وه.

ئادهم به زۆر خۆی کیش کرد تا هه ستایه سه ر پێ له ناگره که نزیک بووه وه قه یژانندی به سه ر حهوا دا پیتی گوت:

(هه ندی بره دار بخه ره سه ر ناگره که... داره که ی زۆرتر بکه... باشه، هه روا بکه!...)

یه کیتیک له گورگه کان ویستی بیتنه ژووره وه بهلام ئادهم کوته کیتیکی پهیا مالتی په راسووی شکاند، گورگه که له تاو ئیشی له شی خۆی، پاشه و پاش گه رایه دوا وه بۆ ناو گورگه کانی تر، به زۆر خۆی کیش ئه کرد گورگه کانیش که دییان خوتن به له شیا دیتنه خواره وه، په لاماریاندا، کوشتیان و پارچه پارچه یان کرد، خواردیان!...

حهوا وایش به شی خۆی به ره نگاریی ئه و گورگه در پنده بوو.

هه ندیک سه لکه بزوتکی کلپه داری تی گرتن گورگه کان به ترس و له رزیکه وه به ره و پاش ئه گه رانه دوا وه.

(۱) واتا: به فره که ی تی هه لده سوو.

به لّام زۆری پئی نه چوو، له تاو برسیتی خوڤان كه لّله ره قیيان نه نواندهوه و درندانه هوروزمیان نه بردهوه ناو نه شكه و ته كه.

دوایی له ئاسۆوه به یانی دهركهوت ئیتر گورگه كانیش یهك له دواى یهك خوڤان له نه شكه و ته كه كیشایه دواوه و هیچیان له ویدا نه مان.

چهند رۆژتیک به سهر ئادهم و حه وادا تی په ربی، پربوون له ترس و له رز و برسیتی و سه رما و به رهنگاری کردنی گه له گورگ... تا نه ودهمه په له به فره كان هیشتا دهستیان نه کردبوو به تووانه وه به لّام زۆری پئی نه چوو ئاوه كانی به فره توواوه كان دهستیان کرد به بزوتنه وه پاشان به گورجی ریگایان بو خوڤان کردهوه و لیشاویان هینا، ههر شتیک كه و ته به رده میان رایاندا له گه لّ خوڤاندا رۆژ دهستی کردهوه به درتیبوون... چهند جار تیکیش به ری ئاسمان روون بووه وه... به لّام باران، هیشتا له بارین نه كه وتبووه... له و دۆله دا كه ئادهم و حه و تیا نه ژیان ئاوه دهستی کرد به به رزبوونه وه... پاشان سه ركه و ته سه ره وه به شتیکی نه شكه و ته كه یشی داگیر کرد... ئاده میس كه چاوی پئی كه و ته ئاوه كه له ناو نه شكه و ته كه دا، به ره، به ره به رز نه بیته وه له بهر خۆیه وه گوتی: (ناچارین، خۆشه و یسته كه م لیتره بار بکهین... ناچارین كوچ بکهین!).

ئادهم و حه و، هینده ی پئیان هه لگیرا و به كه لکیان هات له كوچه تازه كه یاندا، هه لیان گرت له گه لّ خوڤاندا.

ئنجا چوونه دهره وه له نه شكه و ته كه و ملیان پئونه نا بو گه شتیکی تر. پیاوه كه پشتی كو مابوو وه به و باره وه كه هه لیگرتبوو ئافره ته كه یس به هۆی سكه زله گرانه كه یه وه، جوولانه وه كانی سستیان تی كه وتبوو، چالاکی و له ش سووکییه كه یس نیوه چل بوو بوون!...

ئادهم و حه و به سستییه كه وه دهستیان کرد به رۆیشتن بارانیش ره هیلّهی نه کرد، تیره بارانی نه کردن، ئادهم دهستی کرد به پئیاندانی هیواداری جاروبار ئهم قسانه ی دووباره نه کردهوه: (نا بئ ئهم باره هه روا بمینیتته وه!) كه چی له گه لّ نه ویشا به چاویکی كز و هه ناسه ساردانه وه ته ماشای ئاسمانی نه کرد!... حه وایش كه پئی نه كه و ته له به رده كانی ناو ریگاکه و هه لّ نه نگوت، دهم و دهست، دهسته كانی خۆی درتیبو ئه کرد بو سكه كه ی، تا بیپاریزی له ئازار هه موو هۆشپکی خۆی دابوو سه ر نه و مناله ی كه له ناو سکیا بوو دهستی کرد بوو به هه سترکردن به وه یس كه مناله كه خه ریکه زوو به زوو له په ناكه ی خۆی بیته دهره وه...

ئادهم و حه و هه ر به رۆیشتنی خوڤانه وه مانه وه بارانیش له بارینی خۆی نه نه كه و ته به لّام ماندویتی کاریکی پئی کردبوون، نه وه نده ی نه مابوو بمرن و په تو نه به ن بگه نه ئامانجی خوڤان... له ناكاو حه و وه ستا قیژبه یه کی پر ترس و له رزی کرد... قیژبه كه ی نه وه نده تیژ و کاربگه ربوو ئاده می داچله كاند و دلّی داخوړپاند... وا دیاربوو ئیش و ئازاری منالّ بوون گه یشتبووه جه رگ و هه ناوی ئافره ته كه، به توندیی و تیژییه وه لیتی نه دا... نه و باوو باران و سه رما و سوّله و ته ر و تووشی و ریگا به رده لان و قور و چلپاوه یس به ماندویتی و رهنج و کویره وه ربی كوچ کردنه كه یانه وه، نه وه نده ی تر ژینی له حه وای به سه زمان تالّ کردبوو... حه وای كلّول و سه رگه ردان ناچاربوو خوڤا به و زه و بیبه دا كه پربوو بوو له قور و چلپا و له تاو ئیش و ئازاری گیانی خۆی نه گریا و نه ینالاند... ئاده میس خۆی نووشتانه وه بو ی و قسه كانی خۆی بو دووباره کردهوه، پئی گوت:

(خۆت بگره خۆشه و یسته به سه زمانه كه م... به م زوانه په نایه کی نزیك نه دۆزینه وه!...)... ئافره ته كه ته كانی دایه خۆی هه لبستی به لّام هه سستی پئی کرد، شتیک هه ناوی نه درتیبی، هه ر چهندیکی کرد نه یوانی ببزوی له جیتی خۆی، له جیتی خوڤا مایه وه.

پالّ كه و ته له ناو قوره كه دا خه موو په ژاره به رهنگاری میسك و هۆشی بوو بوو نه ی نه زانی چی بكات... نه هیزی پئی مابوو، نه دهسه لات ئنجا نه و کاته په یی به و رازه برد كه منالّ له كو ی وه نه بیته.

هه روه ها نه وه یس تی گه یشت كه مناله كه، هه ر له وه وه په یدا بووه كه لنگ بازی له گه لّ ئاده مدا کردوو... نه و لنگ بازییه ی كه هیچ خۆشییه کی بو خۆی تیا نه بووه، مه گه ر ئیش و ئازار و دلته نگی... له گه لّ منالّ کی شدا!... به و میسكه ماندوو هی خۆیه وه، هه ره شه كه ی خوی بیركه و ته وه كه پئی فه رموو بوو:

(به ئازاره وه منالّ ته بئ!...)... نه... نه... ناکات جار تیکی تر لنگ بازی له گه لّ ئاده مدا بکاته وه و، خۆی تووشی ئهم دهرد و ئازاره بی نه ندازه یه بکاته وه، هه ر بو ئهمه ی ئادهم ئالّوش و خروشی خۆی پئی بشکینتی!...

ئاده میس كه هه ر خۆی بوو، بوو بوو به هۆی نه و ئیش و ئازاره ی حه و، به په رۆشه وه نه هات به لایه وه و به چاویکی گیتز و ویتزانه وه سه یری نه کرد.

حه وایش پالی نا به سنگیه وه و به سه ریا قیژاند، گوتی:

(برۆ لیم دوور بکه ره وه... برۆ لیم دوور بکه ره وه!...)

ئادەمىش وەرەمى داپەو گوتى: (خۆشەويستەكەم ئەمە لە ھەلەى منەو روى نەداو،... ناخ خۆزگە ئەتتوانى تۆزىكى تىرش برۆيت!...)

ئافرەتەكەيش بەتيزىكەو پىكەنى؛ وەك بەلى: پەككو لە تى نەگەيشتوويى ئەم پىاوە كە ناپەوئى پەى ببات بەو ئىيش و ئازارانە و ئەندازەيشيان تى بگات! چەند جارىكى تىرش منالەكە خۆى لە ناو سكىدا بزواند... بەلام بەھەموو ھىز و ھەرەتەكەو ھەس خەوای بەسەزمانىش، لە تاو ئىيشى لەش و گىيانى خۆى، وەك شىت ئەيقىژاند، ھاوار و فەريادى ئەكرد، و خۆى ئەگەوزاند لە ناو قور و چلپاوەكەدا لە پىر ھەستى كە بەشتىكى زىندوو لە لەشى ھاتە دەرەو بەلام ھىشتا ھەر بەھەناوئەو بەسترايوو، ئادەمىش بەدل خۆشى و سەرسورمانىكەو قىژاندى گوتى (منالەكى پچووك دەرچوو... منالەيك!...)

بەلام خەوا تازە لە ھۆش خۆى چوو بوو، ئاگای لە خۆى نەمايوو تا ماوئەكەى درەنگىش نەھاتەو سەرخۆى!.

كە خەوا ھاتەو ھۆش خۆى تارىكايى زەويى داگىر كەربوو. گىيانىكى كز و پچووك كە ھەر لە مياواندى بىچوو پشیلەى ئەكرد ھاتە بەر گوتى خەوا ئادەمىش خۆى بو خەوا نوشتانەو و پىتى گوت: (خۆشەويستەكەم... خۆشەويستەكەم!)، پاشان منالەكەى پىشكەش كەرد... خەوايش لە دەستى وەرگرت و نوساندى بەسنگى خۆئەو... ئەوئەندەى نەمايوو لە خۆشيانا گەشكەدارى بەرپەكەوت دەمى منالەكە بەر گۆى مەمكىكى خەوا كەوت... منالەكە گۆى مەمكەكەى داكى خستە دەمىو و دەستى كە بەمژىنى... كە شىر لە مەمكەكەىو ئەھاتە ناو دەمى منالەكەو، خەوا ھەستى وا ئەكرد بەندەپەكە و تازە گەردنى ئازاد كراو!... بەلئى ئەمە راستە كە بەدەم ئازارەو منالەكەى بوو... بەلام چەند خۆشە بىتە داىك!

تەنانەت ئامادەيشە كە لە پىنا و بە باوئەش گرتنى منالەكەدا كە لە سكى خۆى بوو، ھەرچى گىروگرفت و تەنگو چەلەمەپەكى رۆژگار ھەپە شانىان بەداتە بەر!... خەوا ئىتر لەوئەدا نەمايوو كە كۆ لە ھىچ شتىك بەكاتەو، يان لە پاشەرۆژ بەترسى... تەنانەت ئادەمىشى بەچاوتىكى واو سەپىر ئەكرد، كە پى زانىن بەكەو چاكەكانى و سوپاسكارى بەرامبەرى تىا ئەچرىسكايەو!... چونكە ئەوى دانابوو بەھۆى ئەو كامەرائىپەى كە دەستى كەوتىبوو!...

دوايى رۆژ بوو ھە بارانەكە دەستى كە بەخۆ گىرساندەو^(۱) پەلە ھەورەكان ئاسمانيان بەردا رۆژ دەرکەوت رووناكىپەكەيشى ھەموو جىھانى گرتەو ئىجا ئادەمىش لە داىكى منالەكەى نەزىك بوو ھەو و بانگى كەرد:

- خەوا!

- ئادەم!... خۆشەويستەكەم!.

خەوا منالەكەى بەسەر دەستەكانىو ھەلگرت بەردىە پىشەو بو ئادەم پاشان بەدەنگىكى ناسكى پىر لە خۆشەويستىپەو لىتى پرسى:

(ئادەم! منالەكە جوان نىە؟)...

- بەلئى خۆشەويستەكەم جوانە... ئەلئى چى ناوى بنىين (قابىل)؟!...

بىراپەو

۱۹۶۵ / ۱۲ / ۳.

(۱) يان: بارانەكە خۆشى كەو.

چاره دلداری

چیرۆکی جیهان له ساڵی ۲۰۰۰ ی زاینیدا

نووسینی: ه. ج. ویلز

ئەم نووسراوه

ئەم نووسراوه که ناوی (چاره دلداری) یه، له لایه ن نووسه ری به ناویانگی ئینگلیزه وه (ه. ج. ویلز) به زمانی ئینگلیزی دانراوه. له گوڤاری (کتابی) دا، ژماره (۵۰) ی مانگی به فربه اران (مایس) ی ساڵی ۱۹۵۶، که له لایه ن (حیلمی موراد) وه له قاهیره دا ده رده چوو، خرابوو ه سه ر زمانی عه ره بی. منیش له ۱۹۶۷/۶/۱۶ دا گوڤیه سه ر زمانی کوردی. نووسراوه که له سه ر بنچینه یه کی زانستی و هونه ری و وێژه یی، جیاوازی پیشان ده دا له ناوه ند ژبانی ناو سه ده کانی (۱۸۰۰ و ۱۹۰۰) و سه ده کانی پیشووی خویندا و سه ده ی (۲۰۰۰) ی زاینیدا. نووسه ری گه وه (ه. ج. ویلز) هونه رمه ندی و زانایی و وێژه کارییه کی زۆری نواندوو له پیشاندانی پیشکه وتوویی ساڵی (۲۰۰۰) دا له رووی ماکینه کاری و شارستانیتی (نانی: مادی) یاخود که ره سه ته یییه وه. که به هۆی ئەوه وه گوڤانکارییه کی زۆر گه وه و فراوان له ژبانی کۆمه لایه تیدا په یدا بووه، چ له رووی چاکیه وه، چ له رووی خراپیه وه له راستیدا ئەو شتانه ی (ه. ج. ویلز) هیتاونه پیش چاوی خۆی که رووبه دن و بقه ومپن له (داهیتان) و (باو) و (گوڤان) و (گه شه کردن) ی ژباندا، تا ئیستاکه زۆریان هاوئونه ته دی. که چی له سه ره که ی تریه وه باری کرده وه و په وشتی جوان و به رز و په رۆز به پیتی شارستانیتییه نانییه که پیش نه که وتوو و گه شه ی نه که دووه و په ره ی نه سه ندوو و به لای چاکیشدا نه گوڤاوه. به واتایه کی کورت و په سند (خۆپه رستی مرۆڤ) هه ره ک خۆی ماوه ته وه، به لکو ته شه نه یشی کرده وه، ته نانه ت به ناو په ریشه زاناکانیشدا بیجگه له ده وله مه نده خانه دانه کان!... (ه. ج. ویلز) ئەم باره ی له چیرۆکی (دلداری) دا پیشان داوه، که به پیتی ئەندیشه ی ئەو له ساڵی (۲۰۰۰) ی زاینیدا قه وماوه، یان ده قه ومی. کچیکی خانه دانی ده وله مه ند حه ز له لاویکی شه نگ و شوخی هه ژار ده کات. به لām باوکی کچه که، کچه که ی خۆی داناوه بیدات به شوو به هاوڕیبه کی خۆی که ئەویش ده وله مه ند و پایه دار بووه وه کو خۆی. جا له کاتی که

کچه که و کوره که دلدارییه که یان خه ربیک بووه بگاته پۆپه ی خۆی و سه ره بگری به ماره کردنیان له یه کتری، باوکی کچه که په نا ده باته به ر په ریشه کی مرۆڤ نوینی موگناتیسی،^(۱) بۆ ئەمه ی (زانایی) و (هونه رمه ندی) یه که ی خۆی له وه دا به کار به پیتی که کچه که به هۆی (نواندی موگناتیسی) یه وه و لێ بکات واز له دۆسته خۆشه ویسته که ی خۆی به پیتی و شوو به و کاربایه بکات که باوکی بۆی هه لپژاردوو. په ریشه که هه موو چه واشه کاری و گزی و فزیبه کی خۆی ده خاته کار، بۆ که لکی ناپوخته ی خۆی، تا کچه که چه واشه ده کات و دپته سه ر قسه ی باوکی که شوو به پیاوه نا په سنده که بکات. کوره به سه زمانه که که رۆژان و مانگان به خه م و په ژاره ی ئەم کلۆلییه وه ده تلپته وه و سه رگه ردان ده سوورپته وه تا دواپی له پاش په نج و خه باتیتی دلیرانه مالی کچه که و جیتیگی په ریشه که ی بۆ ده دۆزپته وه و له هه موو رازتیکی فرۆفیل و چاووراوه که تپده گات. ئینجا هورروژم ده باته سه ر په ریشه که و شلوکوتی مه رگی ده کات و په سوایشی ده کات، تا ناچاری ده کات فرۆفیل و چه واشه کارییه که ی خۆی هه لپه وشپیتته وه و، سه ره له نوێ کور و کچه دلداران به دلدارییه که ی خۆیان شادبینه وه و بینه ژن و میتدی یه کتری. به م په نگه له ساڵی (۲۰۰۰) یشدا هه ر (دلداری) سه ره ده که وپته وه به سه ر (په ولپه رستی) و (خۆپه رستی) دا.

ئەم نووسراوه نایاب و ناوازه یه په ندیکی گه وه ی تپدایه بۆ هه موو لایه ک به تایبه تی بۆ خوتنده وارانێ کورد. که ئەویش ئەوه تا: (شارستانیتی نانی به کار نایه ت، تا شارستانیتی گیانیس به پیتی ئەو گه شه ده کات و پیش ده که وئ). جا هیوادارم به خودا که خوتنده واره به رپه زه کانی کورد که لک و خوشی لێ وه ربه گرن.

شاکر فه تاح

(خاوه ن په رۆژه ی خوتنده واری کورد)

سه لیمانی - (۱۹۶۷/۶/۱۶)

(۱) په ریشه کی مرۆڤ نوینی موگناتیسی: (طیبب التنویم المغناطیسی)

دهلین له ناوهند سالی (۱۸۰۰ و ۱۹۰۰) دا جیهان به جوړتیکی وا گورواوه، که له و گورانه زورتره که له پینج سهد سالی پیش نه و ماوه یه دا پیک هاتووه. سده دی نوزدهه مېش به سهره تاي سهرده مېکی تازه دانه نری له میژووی مروځایه تیدا.

نهم سده دهیه، سده دی شاره گوره گوره کانه، که له وساکه وه دهستی پی کردووه، که ژبانی لادیپانه ی کون یاساکه ی دواپی هاتووه! وایش دهرده که وی که نه وانه راست بکن. چونکه له سهره تاي سده دی نوزدهه مېدا، زوری یه په گهزی ناده میزاد هیشتا له شاره بچکوله کان و گونده کانداه ژبان. ژبانیشیان هر وه که نه و ژبانه وا بو که له سهره تاي میژووه ژبا بوون تا نه وسا. به کشتوکاله وه یا خود به پیشه سازی کشتوکاله وه خه ریک بوون. هه مو که سیکیش به تنگ نه وه بو که نریک به بنکه ی کاروفه رمانه که نیان بژین. که م ری ده که وت له جیگای خو بان بگوینه وه، یا خود کوچ بکن. چونکه نه وسا که هیشا هوی گویزانه وه ی گورج و ناسوده دانه هاتووه. گویزانه وه کانی نه و دهه له شوپنیکه وه بو شوپنیکه تر یان به پی ده کران، یا خود به هوی نه و که شتیپانه وه که به زه بری با دهرؤن به ناو تاودا، که یه جگار سست دهرؤیشن، یا خود به سواری نه سپ و اتا روژی له شه ست میل زورتر یان نه ده بری! جا له و سهرده مه سهره تاییه دا هر شاریک ژماره ی دانیش تونی له سده هزار که س زورتر بووی، یان له پایته ختی فه رمانه و اییه کانداه بوو، یان له به ندره گرنه کانداه. ژماره ی نه و جوړه شارانه ییش له ژماره ی په نجه ی ده ست زورتر نه بوون. به لام که سده دی نوزدهه م دواپی هات، داهیتانی ریگای ناسن و، ته لگراف و، که شتیپه هلمداره کان و، که لوپه لانی سهرسور هینه ر، نه و باره کونانه ی گوریبوو و له ناوی بردبوون، که جاریکی تر په یدا نابنه وه. له بهر نه وه دروست کردنی شاری گوره گوره به ناسان پیک دهات. نهم شاره تازانه ییش هه مو بابه تیکی سره وت و حه سانه وه یان تیدا بوو. پریوون له کونگای گوره گوره ی بازرگانی و به زمگای رهنگا ورهنگ. نیتر له و سا که وه به ربه ره کانی و راکیشان و توند کردنه وه له ناوهند نهم روو که شانه ی شارستانیتی تازه دا و ده ستکه وتی ناوخوی شوپنه لادیپانی سهره تایی پیشوو په یدا نه بوون. زوو به زوو له شاره بچکوله کان و گونده کانه وه دانیش تون رهویان ده کرد بو شاره گوره کان.

شاره گوره کان به جوړتیکی وا دلای کیش ده کردن، که خو بان پی نه ده گیرا رهوی بو نه کهن. دواپی نه وه پیشه سازی پیش که وت. پیوستی به کارگه ران که م بووه وه پی فه رمانی

په ری سهند. بازاری شاره بچکوله کان و گونده کان په کیان که وت. جیگا گوره کانی پیشه سازی به سایه ی گونده ویران بووه کانه وه، به هیز و هره ته وه زوو به زوو گه شیان کرد! نهم کاره ساته بوو بووه کاروباری هه موو ده مه ی نووسه ره کانی نه و سهرده مه، که پی ده لپن سهرده می (فیکتوریا) ی شازن. نووسه ره کانی به ریتانیا و نه مریکا و هیندستان و چین هر به وه خه ریک بوون. له هه موو شوپنیکدا شاره گوره کان جیگای شاره بچکوله کونه کانیان ده گرتووه. له کاربه دهسته کانیشدا زور که م هه بوون که په بیبان به وه بردبی، که نهم گورانه نه نجامیکه به ناچاری له گورانی هوی پیکه گیشتن و گویزانه وه په یدا بووه. که چی نه وانی تر خه ریکه نه وه بوون که ریوشوین بو نه وه دابنپن که نه و شه پوی ره و کردنانه به ره و پاش بگپرنه وه، که به ره نگاری راکیشانه سهرسور هینه ره که ی شاره گوره کانیش بکن. به لای خو پانه وه وا بوو، که ده توان نه و لادیپانه له شوپنی خو باندا به یلته وه!.

به لام گورانه کانی سده دی نوزدهه م بوونه به ربه یانی سده دی تازه، ته نانه ت نه و شاره گورانه ییش که له برانه وه نه و سده دی نوزدهه م په یدا بوو بوون، له گه لیک رووه وه خراپه ی خو بان هه بوو، که بوو بوونه هوی لیک کردنی ژبانی دانیش توه کانیان و تیکدانی سره وت و نارامیان. دو که لی کارخانه کانیان که زیانی به ته ندروستی ده گه یاند، له گه ل دهنگه دهنگ و قیژوهو ری ناو شه قامه کان و ناو کارخانه کان که سهری پیو یان ده هیتایه ژان، دوو خراپه بوون له و خراپانه.

به لام دواپی نه وه نه مانه چاره کران. که ره سته ی تازه یان دوزیبه وه بو خانوو دروست کردن و، کارخانه ییشیان خسته گه ر، بی نه مه ی سووته مه نی به کار به یتن. له بهر نه وه ره وتی گورانی شارستانیتی و شت داهیتان له ناوهند ساله کانی ۱۹۰۰ و ۱۹۲۰ یه جگار تیژی لی هات، له بابه ت سهرده می (فیکتوریا) وه هیچ نه سایه وه بیره وه ری نه بی. که ژبانی نه و سهرده مه یان به بی کاره بی شل و شیواوی داده نا!... داهیتانی ریگای ناسنیش هر بریتی بوو له ههنگای یه که م له گورانی هوی هاتوچو و گفتوگو و گویزانه وه دا. نهم گورانه، له دواپییدا شوپنیکه به ریا کرد له ژبانی مروځایه تیدا. کاتی که سالی ۲۰۰۰ هات، ریگا ناسنه کان و ریگا کونه کانی سهر زهوی که له گل و به رد دروست کرابوون و پریوون له که ندو کوسپ و قور و چلپا، به جاریک نه مان. له جی پی نه و ریگایانه ریگای تهخت و لوس په یدا بوون، که له که رهسته یه کی وا دروست کرابوون له لاستیکی ده کرد، پیبان

دهگوت (ئید هامیت) به ناوی (ئیدهام) هوه که دای هینابوو. داهینانی ئەم که رهسته‌ش به‌چه‌شنی داهینانی چاپگه‌ری و هه‌لم، له داهینراوه هه‌ره گرنه‌گه‌کانی ده‌ژمیرا، که کاریکی زۆر گه‌وره‌یان له میژوووی جیهان کردوو، به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌رکی که‌مه و به‌هه‌رزانی‌ش ده‌ست ده‌که‌وی.

نرخ‌ی ته‌نیک له‌م که‌ره‌سته‌یه له‌چند شلنیک(*) تیپه‌ر ناکات! له‌دروست‌کردنی ئەم ریگا درێژه پانه تازانه‌دا، خه‌می ئەمه‌یان خواردوو که هه‌ریه‌که‌یان بین به‌چند لکینه‌وه. هه‌ردوو لکه‌که‌ی ئەملا و ئەولای ریگا که‌ بو‌ئوانه دانراون که سواری ئەسپه ئاسنینه‌ ده‌بن و ئۆتۆمۆبیلی گۆزانه‌وه، ئەوانه‌ی که له‌سالتیکدا له‌بیست و پینج میل زۆتر نارۆن. هه‌ردوو لکه‌که‌ی دوا‌ی ئەوانیش بو‌ئو ئۆتۆمۆبیلانه‌ دانراون، که تیژی ریگه‌تانیان له‌ساتیکدا ده‌گاته سه‌د میل به‌شی ناوه‌راستی ریگا که‌یش بو‌ئو ئۆتۆمۆبیلانه‌ دانراوه که له‌سالتیکدا له‌سه‌د میل پتر ده‌رۆن! جا ئەم به‌شی ناوه‌راسته‌نه که له‌م ریگا تازانه‌دا کرابوونه‌وه، تا نزیکه‌ی ده‌سالتیش هه‌چ ئۆتۆمۆبیلیکیان پێدا نه‌ده‌رۆشت. چونکه ئەو ئۆتۆمۆبیلانه‌ هه‌شتا نه‌هاتبوونه‌ کایه‌وه که ئەوه‌نده‌ی ئه‌وه تیژ برۆن. به‌لام دوا‌ی ئه‌وه، له‌هه‌موو به‌شه‌کانی تر ئۆتۆمۆبیلیان زۆتری پێدا ده‌رۆشت. ئۆتۆمۆبیلی و سووکیان به‌ناودا ده‌رۆشت که تیژی ریگه‌تانیان ده‌گه‌یشه‌ ده‌سه‌د میل. ئەشکێل (قطری) چه‌رخه‌کانیشیان له‌ناوه‌ند بیست پچ و سی پێدا بوو. جا له‌م کاته‌دا که ئەم جو‌ره‌ گۆرانه‌ی تێدا پێدا بوو، یاخود ئەم شو‌رشی پێشه‌سازیه‌ی تێدا به‌ریابوو، شو‌رشیکی تری وایش پێدا بوو، که به‌شینه‌ی باره‌کانی شاره‌ گه‌وره‌کانی گۆری. دوکەل و ته‌مومژی کاره‌خانه‌کان و پیسی و پۆخلیه‌کانیان له‌ناودا نه‌مان. له‌جیاتنی سووته‌مه‌نی، بو‌ه‌لسوران‌دن و رووناک‌کردنه‌وه‌ی ئەو کارخانه‌ به‌کار ده‌هینرا. دوا‌ی ئەوه ریگا‌کان و کۆره‌کانی ناو شاره‌کان بنمیچیان بو‌کرا و داپۆشران. بو‌ئوه که‌ره‌سته‌یه‌کیان داهینابوو، هه‌ر له‌شووشه‌ی ده‌کرد. بنمیچه‌کانیان له‌وه که‌ره‌سته‌یه‌ دروست ده‌کرد. مه‌به‌سیشیان ئەوه‌بوو که ئەوانه‌ی به‌ناو شاردا هاتوچۆ ده‌که‌ن، له‌گۆرانی با و ورووژانی بیاریزی! دوا‌ی ئەوه هه‌ر یاسایه‌کی پرۆپوچ دانراوو له‌بابه‌ت به‌رزکردنه‌وه‌ی ساختمانه‌وه تا ئەندازه‌یه‌کی دیاریکراو، هه‌له‌وه‌شینه‌ریه‌وه. به‌هۆی ئەوه‌وه شاری (له‌نده‌ن) که هه‌ر له‌ده‌شتاییه‌کی ده‌کرد که له‌سه‌ربه‌نه‌کانی خانوه‌ په‌سته‌ نزمه‌کانی دروست ببوو، که له‌نزیکه‌وه ته‌ختایی

(*) شلن: په‌نج فلس ده‌کات.

بوون، بوو به‌شاریکی وه‌ها که خانوه‌کانی به‌رز بووونه‌وه به‌ئاسماندا و که‌له‌یان له‌هه‌ور ده‌دا. پاش ئه‌وه بیجگه‌ له‌فه‌رمانه‌کانی ناوکی‌شان و رووناکی بلاو‌کردنه‌وه و لا‌بردی پووش و په‌لاش و گلێش که خرابوونه‌ سه‌ر ئەسته‌وی شاره‌وانیه‌یه‌کان، فه‌رمانیکی تریش خرابوو سه‌ر ئەسته‌ویان، ئەویش بریتی بوو له‌باکی‌شان بو‌ناو خانوه‌کان و تازه‌کردنه‌وه‌ی بایه‌که و گه‌رم‌کردن و سارد‌کردنی بایه‌کی به‌پیتی پیوسته‌! فرۆکه‌ بووبوه‌ هۆی گواسته‌وه‌ی ته‌واو. بو‌هاتوچۆ به‌کار ده‌هینرا. خانوه‌کانیش گۆرابوون له‌پێشدا بچووک و تاییه‌تی بوون به‌خواه‌نه‌کانیان. له‌دوا‌یدا گۆرابوون به‌میوانخانه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ که هه‌موو دانیشتوانیان ده‌گرت و، خواردن و خواردنه‌وه‌یشیان پێشکه‌ش ده‌کردن! له‌جووتیاره‌کانیش هه‌ندیک مابوونه‌وه، ئەوانیش گواسته‌یانه‌وه ناو شاره‌ گه‌وره‌کان. هه‌موو رۆژیک به‌فرۆکه‌ ده‌چوونه‌ سه‌ر کشتوکاله‌کانیان له‌ده‌ره‌وه و، ده‌هاتنه‌وه ناو شاره‌!... به‌م په‌نگه‌ له‌لادیکاندا خانوو نه‌ما. دانیشتوانی خاکی ئینگله‌ره هه‌موویان له‌چوار شاری گه‌وره‌دا کۆبوو‌بوونه‌وه هه‌ریه‌که‌یان به‌ده‌یان ملیۆن که‌سی تێدا رژابوو!... ئیستا که بام خۆمان بناسین به‌پاله‌وانی چیرۆکه‌که‌مان (مووريس) له‌گه‌ل باپیره‌ گه‌وره‌یدا که ناوی (موريس)ه.

۲

(موريس)ی باپیر له‌سه‌رده‌می شازنی دلچاک (فیکتوریا) دا ده‌ژیا. گۆزه‌رانیکی باشی هه‌بوو. ده‌وله‌مه‌ند بوو. هۆشی له‌سه‌رخۆی بوو. رۆژنامه‌ی (تایمس)ی ده‌خوینده‌وه. رۆژی به‌کشه‌مووانیش ده‌چوو کلبسا. هه‌ر که‌سێکیش له‌خۆی نه‌چوایه، به‌چاوێکی سووکه‌وه سه‌یری ده‌کرد. ئەو له‌و پیاوانه‌ بوو که له‌کرده‌وه‌ی دروست و به‌جی و پیوست به‌ولاه هه‌یچی نه‌ده‌کرد. ئەمانه‌یشی که ده‌کرد، له‌شپه‌یه‌کی رێکوپێکدا ده‌بکردن، هه‌رگیز له‌و شپه‌یه‌ لای نه‌ده‌دا.

هه‌موو ده‌م جلوه‌رگی لیها‌تووی له‌به‌ر ده‌کرد. له‌جیتی خۆیدا پارهی له‌ریتی خودادا ده‌به‌خشییه‌وه. هه‌یچ ده‌میکیش قژی سه‌ری خۆی له‌وه‌نده‌ به‌ولاه هه‌له‌ده‌پاچی که باو بوو له‌ناو هه‌موواندا! هه‌رچی بو‌ئو پیوست بووایه‌ بیبێ، ده‌ستی خۆی ده‌خست. هه‌رچی بو‌یه‌کی وه‌ک ئەو پیوست بووایه‌ خۆی لێ بیاریزی، خۆی لێ ده‌پاراست! له‌ناو ئەو شته‌ زۆره‌ په‌سندانه‌یشدا که هه‌یبوو ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی بوو. ئەوانیش هه‌م ژنی چاک، هه‌م مندالانی چاک بوون. ژماره‌یشیان به‌جی بوو! ئەوانیش جلوه‌رگی نایابیان له‌به‌ر ده‌کرد که

لییان بوه شیتته وه. له خانویه کی نوازهی لیها توویشدا دهژیان، که له سهر شیوهی خانویه کانی سهردهمی (فیکتوریا) ی شازن دروست کرابوو.

له شیوهی باوی (نان) ی شازنیشدا که لویه له کانی ناوه وهی خانویه که رازینرابوو وه. ئەوانه له خویندنگایه دا ده بانخویند که بۆیان ده لئا. که گه وردهیش ده بوون له و کار و فرماناناندا داده مه زینان که بۆ ئەوان ده ستیان ده دا. ههرچی کچه کانیسی بوو، ههرچه نده جار به جار یک بۆله بۆلکی ناپه سندیان ده کرد، به لآم هه موویان دان به شوو، به و پیاوانه ی که خاوه نی پاشه رۆژتیکی دروست بوون. کاتی که (مۆریس) وای لی هات بمری، له ده می خویدا مرد. له ناو گۆرپکی مه رمه ردا نیژرا، که هه ر شایسته ی خوئی بوو!... دوا ی ئەوه لاشه که ی دهستی کرد به رزین. رهنکه پیش ئەمه ی ده ست بکه یین به چیروکه که مان ئیسکه کانی بووین به خوئی و بلا بووبه وه به هه ر چوار لای جیهاندا!.. ته نانه ت له کاتی ده ست پیکردنی ئەم چیروکه دا، کورپه کانی و کورپه کانی و نه وه و وه چه کانی، هیچیان له جیهاندا نه ماون و، ئیسک و پرووسکیان بوون به خوئی!.

به لآم ئەو ئەمانه ی به بیردا نه ده هات، نه یشی ده توانی به بیردا بپن. خوئ ئەگه ر به کیک پیتی بگوتایه پاشه رۆژ وا ده بی، ده موده ست به درۆی ده خسته وه و، هورورمیشی ده برده سهر بیروباوه ری. چونکه هاو رپکه مان له و جوړه که سانه بوو، که له بهر به ریزی خوئیان گوئیان نه ده دا به پاشه رۆژی مرۆفایه تی، بایه خیان پتی نه ده دا، ته نانه ت له و بیروباوه ریشدا بوو، که خوئی مرد، مرۆفایه تی له وانه نییه که پاشه رۆژتیکی بۆ بمینیتته وه!... به م رهنکه ئەو ئەوه ی له ده ست نه ده هات، یاخود هیچ بایه خیکی به وه نه ده دا، که بیه ر بکاته وه له وه ی که له دوا ی مردنی خوئی شتییک روو بدات!.

که چی له راستیدا ئەمه رووی دا!... چونکه له پاش ئەوه ی که ئیسکه کانی خوئی و نه وه ی نه وه کانی له ناو گویدا رزان و خاوه نه کانیان له بیی که سدا نه مان... هه ره ها له دوا ی ئەمه ی که خانویه که ی ئەو تیتیدا بوو رووخا و، له جیتی ئەو چه ند خانویه کی تر دروست کران... له دوا ی ئەمه ی رۆژنامه ی (تایمس) له ده رچوون که وت و له بییریش چوو وه... له دوا ی ئەوه ی ته پله ی ئاوریشم باوی نه ما و له یادی که سیشدا نه ما... له دوا ی ئەمه ی ههرچی له پیش چاوی (مۆریس) دا زیندوو و گرنگ بوو، وشک هه له هات و مرد!.

له دوا ی ئەمانه، هه مرویان، جیهان هه ر له جیتی خوئی ما بووه وه، هیچی لی نه هات بوو. هه ر له شوینی خویه وه ده رۆیشت. ئاده میزاده کانیس هه ر به سهر پشتیه وه ما بوونه وه، ده ژیان و،

هه ر خه می خوئیان و زه وی و ساختمانه کانی خوئیان ده خوارد. (میسته ر مۆریس) و هاو چه رخه کانی چۆن بوون، ئەوانیش هه ر به و چه شنه بوون!.. له هه مووی سه بیرتر ئەوه بوو که له هه موو کووچه و که ناریکی سهر زه ویدا هاو چه رخی (میسته ر مۆریس) هه بوون، هه موویان خوینی ناو ده ماره کانیان وه ک خوینی ناو ده ماره کانی ئەو بوو. ئەمه یش هه ر له وه ده کات که خوینی خوینه ری ئەم چیروکه به ناو له شی هه موو نه وه و وه چه کانییدا ده سوورپیتته وه، له هه موو لایه کی سهر زه میندا که تیتیدا ده بن. خوینه که یشی تیکه ل به خوینی هه زار و یه ک به ره ی سه یر سه یر ده بی، که به هیچ کلۆجیک پیاو ناتوانی سهری لی ده ربکات!.

جا له ناو ئەو که سانه دا که خوینی (میسته ر مۆریس) به ناو ده ماریاندا ها توچو ده کات، به کیک هه بوو، ده ژیا، زۆر له باپیره گه وره ی خوئی ده کرد. سروشت و ره وشت و خووی له وی ده کرد. ئەمیش وه ک باپیره گه وره ی له شتیکی گوشتن و بالایه کی کورته بنه ی هه بوو، که ئەو له سه ده ی نۆزده هه مدا ده ژیا. ناویشی هه ره ک ناوی ئەو بوو. به لآم توژییک ده می خوئی ده قووچاند. ناوه که ی به م جوړه له دم ده هاته ده ره وه:

(مورریس)!... ته نانه ت له بزوتنه وه ی ده موچا ویشیدا هه ر له و ده چوو! ئەم هاو رپیه یشمان وه ک ئەو پیاویکی ده وه له مه ند بوو. نه گوئی ده دایه داو رۆژ نه خه می چینی هه ژارانیشی ده خوارد. به لآم دیاره رۆژنامه ی (تایمس) ی نه ده خوینده وه. ته نانه ت ئەوه یشی نه ده زانی که رۆژنامه یه ک به و ناوه وه هه بووه.

چونکه پیش مردنی به ماوه یه کی زۆر، رۆژنامه کان له ئارادا نه مان. رۆژگار له ناوی برده بوون. له جیاتی رۆژنامه شتییک داها تبوو، هه ر که سی بیبووایه، تا به یانیان جله کانی خوئی ده گوئی، هه موو ده نگو یاسیتیکی جیهانی له و شته وه گوئی لی ده بوو (*). ئەو که لویه له یس له گه وه و بچووکی و شیوه دا هه ر له کاتر میتری سهر دیوار ده کات! له رووی که لویه له که دا نیشانکاری به کاره با و، کاتر میتری به کاره با و، رۆژنامه ی رۆژ ژماردن دامه زینراون. بیجگه له وه یاد هینه رتیکی دروستکراویشی تیدایه بۆ بییرخسته وه ی گفت و به لپن و په یان. له شوینی کاتر میتره که یشدا بۆریه کیان داناوه، له کاتی په یدا بوونی

(*) ه.ج. ویلنز، که نووسه ری ئەم چیروکه یه، له پیش دا هیتانی (رادیق) دا ئەم چیروکه ی نووسیوه. هه ندئ له قسه که ی ها توته دی. (ش. ف)

دەنگوباسدا وەك كەلەشپەر دەخوینى. كەلوپەلەكە لە دوای ئەو ھۆشياركردنەوھە، ھەر دەنگوباسىكى لا ھەبى، دەيلتى. بەدەنگىكى ئاشكرا و ڕەوانەوھە كە ھەر لە دەنگى مرۆف دەكات دوا دەنگوباسى جىھان دەگىرتەوھە كە لە شەوى پىشودا قەوماوھە.

ھەر وھە ھاتوچۆى فرۆكە گەورەكانىش دەگىرتەوھە كە بەناو ناوچەكانى زەويدا دەسوورپىنەوھە. ناوى ئەو خاوەن گەشتوگوزارانەيش دەخوینىتەوھە كە لە ھەوارگە تەندروستىبە ناوازەكانى سەربانەكەى خاكى (تیبەت)دا نىشتوونەتەوھە. ھەر وھە بىرپارەكانى كۆمەلە گەورەكانى بازركانىش دەگىرتەوھە كە لە دوا كۆيوونەوھەياندا داويانن. ئەمانە، ھەمووى، لەو كاتەدا گوئى لى دەبى، كە خەرىكى خۆگۆپىنە و، خۆ ئامادەكردنە بۆ چوونە دەرەوھە! جا ئەگەر، (مىستەر موورىس) نەيوست گوئى لەوانە بگري، دەتوانى دەست بنى بەگۆپكەيەكى بچووكدا، كەلوپەلى قسەكردنەكە تۆزىك دەلەرتەوھە. دوای دەست دەكاتەوھە بەقسەكردن لە بابەت كاروبارى ترەوھە!...

ئەوھەندە ھەبە، شىوھى خۆ رازاندنەوھى (مىستەر موورىس) لە شىوھى خۆ رازاندنەوھى باپىرە گەورەكەى لە سەدەى نۆزدەھەمدا جىاوازە.

كەسبىش ئەوھە نازانى كامىان ئەوھى پى ناخۆشە كە خۆى لە بەرگى ئەوھى تردا بىينى!. بەلام ئەمە تەواو راستە كە (موورىس) ئەوھى پى خۆشترە كە بەرووتىبەوھە بىر واتە دەرەوھە، بى جلوبەرگ، نەك وەكو باپىرە گەورەى بكات: بەتەپلەى ئاورىشم و چاكەتى رەشى فەرمانرەوايانەوھە و پانتۆلى خۆلەمىشى و كاتزىمىرى زنجىردارەوھە خۆى پرازىنەتەوھە، تا لە شىوھى پىاويكى بەرتىزدا خۆى دەربخات. بەلام رىش تاشىن بۆ نەوھى چاك ئاسان بووھە. چونكە نەشتەركارىكى ھونەرمەند، ھەر لە زووھە ھەرچى رەگورپىشەى تووكەكانى رىشى ھەبە لە بنج و بىخ دەرى ھىناوھە!... ھەرچى لنگەكانىشىتى سىپالىكى وھەى تىبى پىچاون كە رەنگى گوشت دەكات. ئەم سىپالەيش لە كەرستەبەكى وھە دروست كراوھە كە بەھۆى باكتىشىكى تايەتەبەوھە فووى پىدا كرا، دىمەنى ماسوولكە توندوتۆلەكانى پىشان دەدات. بەبان ئەمەيشەوھە بەرگىكى وھەى لە بەردايە، كە لە لاستىكى تەنكى روون دروست كراوھە.

پشتەكەى ئاورىشمى پىوھە لە رەنگى لەشدا. ئەم جلوبەرگانەيش جىگای مەكىنەى باگۆرىنيان گرتۆتەوھە، كە لە ساردى و گەرمى و ئالۆزانى كوت و پرى با لەشى دەپارتىن!. دوای ئەوھە پالتۆبەكى يەخە نوشتاوھە لەبەر دەكات كە رەنگى سوورە. سەرىشى كە ھىچ

تووكىكى پىوھە نەھىلراوھەتەوھە و، لە بنج و بىخەوھە دەركىشراوھە بەكلاوئىكى رەنگ سوورى تەنك و بچووك دادەپۆشى. كە بەباى (ھايدروچىن) فوو دراوھە. زۆرتەر لە پۆپنەى كەلەشپەر دەكات!.

جا ھەر كاتى لە رازاندنەوھى خۆى بووھە و، جلوبەرگەكانى خۆى بەم رەنگە لەبەر كرد، دەچىتە دەرەوھە و، ئامادەيش دەبى بۆ بىينى كەسانى تر. چونكە دلتىبا دەبى لە جوانى سەر و شىوھى خۆى.

ئەم (موورىس) پاشناوى (مىستەر)ى پىوھە نەبوو. چونكە پاشناو لە دەمىكەوھە لەناوئاوھە نەمايوو. فەرمانەكەيشى ئەوھە بوو، بووبووھە فەرمانبەرىكى فەرمانرەوايى لە «ھاوبەشى (شركە) يە گەورەكەى ئاورپىژ و باوھىتىن»دا. ئەم ھاوبەشىبە ھەرچى چەرخىكى (با) ھەبوو لەگەل ئاورپىژەكانى جىھاندا ھى ئەو بوو. ھەرچى ھىزى كارەباى ھەموو جىھانىشە ئەو پىكى دەھىتا!.

(موورىس) لەناو مېوانخانەبەكى گەورەدا دەژيا، كە كەوتبووھە ناو گەرەكى (رېگای حەوتەم)وھە لە شارى (لەندەن)دا. لایەكى گەورەى پى سەرەوت و ئاسوودەبى لە مېوانخانەكە داگىر كردبوو، لە نەھۆمى بىست و حەوتەمدا. چونكە ھەرچى خانووە بچكۆلەكان و ژيانى تەنبايى خىزان ھەبوو، لەگەل پىشكەوتنى ھۆى خۆشراواردندا لەناو جىھاندا، نەمايوو. بۆ ئەمەيش گەلىك ھۆ لە ئارادا بوو: يەكپىك لەوانە ئەوھەبوو كە نرخی كرىي خانوو و نرخی زەوى تا دەھات زۆرتى لى دەھات. ھەر وھە چىنى دەسپۆتەند لە ئارادا نەمايوو. شىوھى چىشت لىنانىش بەتەواوھەتى گۆررا بوو.

جا لەبەر ئەم ھۆبانە و گەلىك ھۆى ترىش ياساى خانووى بچكۆلە و جىاجىا كە لە سەدەكانى پىشودا باو بوو، لە ئارادا نەما و نەيشدەگونجا مېنىتەوھە.

چونكە ئەو ياسا كۆنە وای لە مرۆف دەكرد كە لە تەنبايى و چۆلەوانىبەكى خراپدا مېنىتەوھە. جا كە (موورىس) ئامادە دەبوو بۆ چوونە دەرەوھە، رووى دەكردە يەكپىك لە دوو دەرگانەكەى لا خانووەكەى خۆى، كە ھەردووکیان بەرامبەرى يەكتر بوون. ئەو دوو دەرگایە، ھەرىكەيان لەسەر شەقامىك دەكرايوھە، دەستى دەنا بەگۆپكەبەكدا، دەرگا دەكرايوھە. كە تەماشای دەكرد لە پارەوئىكى پاندايە. لە بەشى ناوھەراستىدا چەند تەختىكى دانىشتن دانراوھە بەخۆى و ئەو كەسەوھە كە لە سەرى دانىشتووھە، لە شىوھەبەكى لەنگەرداردا دەبزووتەوھە بەلای چەپدا. پارەوھەكە ھەموودەم كۆمەلپىك ژن و پىاوى تىدا

دەببیرا که هه‌موویان جلوه‌ری رهنگاو‌رهنگی جوانیان له‌به‌ردا بوو. جا ئە‌گەر یه‌کیکی له‌ناو ئە‌وانه‌دا بناسیایه‌وه سه‌ری خۆی بۆ ده‌بزواند، به‌لام ورته‌ی له‌ده‌مه‌وه نه‌ده‌هات. چونکه له‌م سه‌رده‌مه‌دا باو وا بوو که پیش ناشتاکردن که‌س قسه‌کردنی به‌کارێکی جوان نه‌ده‌زانی!... دوا‌ی ئە‌وه (مووریس) له‌سه‌ر ته‌ختیکی نه‌گیراو داده‌نیشت. زۆری پێ نه‌ده‌چوو، ته‌خته‌که‌ی ده‌گۆت‌زایه‌وه بۆ به‌رده‌م ده‌رگای جێ سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره. که ده‌بیرده‌ خواره‌وه بۆ ناو هۆلێکی گه‌وره‌ی ناوازه، که له‌وێدا له‌ شێوه‌یه‌کی مه‌کینه‌ییدا به‌رچایی ده‌درايه!....

ژه‌می نانی به‌یانینیش له‌م سه‌رده‌مه‌دا، له‌ هی سه‌رده‌مه‌کانی پیشوو ناکات. چونکه پارچه‌ نانه‌ زله‌کانی که ده‌بێ به‌رۆنی گیانله‌به‌ر چه‌ور بکرتن له‌پیش خواردنیاندا پارچه‌ گۆشتی ئە‌و گیانله‌به‌رانه‌یش که تازه‌ کوژراون و ده‌بێ بپزێنن، یاخود سوور بکرتنه‌وه له‌ناو رۆندا، هه‌روه‌ها ئە‌و هیلکه‌یه‌یش که به‌زۆر له‌ بنی مریشکه‌که ده‌هینرتته‌ ده‌روه، که وا‌ی لێ ده‌کات ده‌که‌وێته‌ قیره‌قیره‌ له‌ناو ئازاری له‌شی و ده‌ست ده‌کات به‌هاوار به‌زمانی خۆی... ئە‌م خواردنانه‌ هه‌موویان و ئە‌و خواردنانه‌یش که له‌ دانگی ئە‌ماندان، ئە‌وانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می (قیکتۆریا) دا باو بوون، ده‌یانخواردن، ئە‌مانه‌ له‌وانه‌ن که به‌ره‌ی پێگه‌یشتوو و پیشکه‌وتوو ئە‌م چه‌رخه‌ بێزی لی بکه‌نه‌وه و لێی بتوقین که بیخۆن. ئە‌مانه‌ی ئیستا به‌کولیچه‌ و چه‌ند جوژه‌ دۆشاویک ده‌که‌ن که له‌ ده‌مه‌دا ئە‌وه‌ ده‌رناخه‌ن ک له‌ چ جوژه‌ گیانله‌به‌ریکی کتۆل و به‌سه‌ زمان ده‌ره‌ینراون ئە‌م خواردنه‌مه‌نیانیش ده‌خرتنه‌ سه‌ر چه‌ند ده‌فریکی بچووک که به‌سه‌ر لاسکه‌ ئاسنی‌کدا ده‌خرتن. لاسکه‌ ئاسنه‌کانیش له‌ سنووقیکی بچووک‌وه ده‌کشینه‌ ده‌روه، که له‌سه‌ر لایه‌کی خوانی نانخواردنه‌که‌ دانراوه. رووی ئە‌م خوانه‌یش به‌جوړیکی وا دروست کراوه. که‌چی له‌ راستیدا له‌ کانه‌یه‌کی تایبه‌تی دروست کراوه، که چلک ناگرته‌ خۆی. له‌ دوا‌ی هه‌موو ژه‌مه‌ نانخواردنیکیش له‌ هه‌ناسه‌یه‌کدا ده‌شۆرێ! جا له‌ناو ئە‌م هۆله‌دا به‌سه‌دان خوانی وا بچووک بچووک هه‌یه‌ که به‌تاکوته‌را و به‌کۆمه‌ل، نانخۆره‌کان له‌ملا و له‌ولایه‌وه داده‌نیشن. ئیتر هه‌ر ئە‌وه‌نده (مووریس) چوو به‌لای میزێک له‌و میزانه‌وه که زۆر به‌جوانی رازینراوونه‌وه ده‌سته‌یه‌کی ساز و ناوازی نه‌ببیراو، که له‌ پشوو‌دانا بوو، ده‌ستی کرده‌وه به‌ساز و ئاواز لێدان. پارچه‌ ساز و ئاوازه‌کان زۆر خۆش بوون، پیاویان ده‌هینایه‌ جۆش. له‌و ناوه‌دا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه! به‌لام (مووریس) نه‌ به‌ته‌نگ نانه‌که‌یه‌وه بوو، نه‌ به‌ته‌نگ ساز و ئاوازه‌که‌وه. هه‌ر چاوی ده‌گیرا

به‌هۆله‌که‌دا. هه‌روه‌ک بۆ که‌سیکی ناسراو بگه‌رێ وا بوو. دوا‌ی به‌خۆشییه‌که‌وه راست بووه‌وه و، ده‌ستی بۆ پیاویک راوه‌شانده‌ که له‌وپه‌ری هۆله‌که‌وه بوو. کابراکه، پیاویکی که‌له‌گه‌تی گه‌م رهنگ بوو. چاکه‌تیکی له‌به‌ردا بوو، رهنگه‌کانی زه‌رد و سه‌وزی زه‌یتوونی بوو. کاتی که‌ چاوی به‌ (مووریس) که‌وت، وا‌ی هاته‌ پیش چاو، وشک و تونده. به‌چاویدا دیاروو تووره‌ بووه، که له‌وه‌پیش وا نه‌بوو. دوا‌ی (مووریس) دانیشته‌ و به‌میوانه‌که‌یشی گوت که له‌ ته‌نیشته‌یه‌وه دا‌بنیشی. ئینجا پێی گوت: «ترسام نه‌یه‌یت!». هه‌رچه‌نده‌ زۆر تێپه‌رپه‌سو به‌سه‌ر سه‌رده‌می (قیکتۆریا) دا، به‌لام زمانه‌ ئینگلیزییه‌که‌ی (مووریس)، هیشته‌ هه‌روه‌ک هی ئە‌و سه‌رده‌مه‌ وا بوو. چونکه‌ دا‌هینانی فۆتۆگرافی و که‌لافه‌ی ده‌نگ تۆمارکردن، که ورده‌ ورده‌ جیگای نووسراو خۆیندنه‌وه‌یان گرتبووه‌وه، هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ که‌لکیان نه‌بوو که‌ چاوی مرۆقیان ده‌پاراست له‌ کزی و کولی و دا‌هاتن، که‌لکی ئە‌وه‌بیشیان هه‌بوو که‌ گه‌شه‌کردن و گۆزانی‌بشان له‌ زمانه‌کان و شێوه‌ی زمانه‌کاندا وه‌ستاندا!...

کابرای خاوه‌ن چاکه‌تی زه‌رد و سه‌وز و هه‌رامی مووریزی دایه‌وه‌ گوتی: «من بۆیه‌کا له‌ کاتی به‌لینی هاته‌نه‌که‌م ترازووم، کاره‌ساتیکی سه‌یر رووی دا: زرنگ‌کاریکی به‌ناوبانگ هاواری له‌ ده‌ست ماندویتی و برست‌بیران ده‌کرد، که به‌هۆی فه‌رمان زۆرکردنه‌وه‌ تووشی ببوو!». دوا‌ی ئە‌وه‌ میوانه‌که‌ سه‌یریکی خواردنه‌مه‌نییه‌ هه‌مه‌رهنگه‌که‌ی کرد و ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن، گوتی: «ئهمه‌ چل سالی خشته‌ خه‌وه‌ نه‌چۆته‌ چاو!». (مووریس) یش گوتی: «تا ئە‌م ئە‌ندازه‌یه‌ نه‌خه‌وتوویت؟. که‌واته‌ کاروباری تۆ و پزیشکه‌کانی هاواریت که‌ نواندنی موگناتیسی به‌کار ده‌هینن له‌ بره‌ودایه‌!» پزیشکه‌که‌یش تۆزێک له‌ دۆشاویکی رهنگ کاره‌بایی هه‌لگرت و خواردی. ئینجا به‌ملکه‌چییه‌که‌وه‌ گوتی: «له‌ راستیدا من زۆر نه‌خۆشم دیته‌ لا». (مووریس) یش گوتی: «مه‌گه‌ر هه‌ر خودا خۆی بزانت، ئە‌گه‌ر ئیوه‌ نه‌بوونا‌یه، چیمان ده‌کرد!». .

پزیشکه‌که‌ چیژکه‌ی دۆشاوه‌که‌ی، زۆر به‌لاوه‌ خۆش بوو. دوا‌ی ئە‌وه‌ وه‌رامی دایه‌وه‌، گوتی: «نه‌ء وا مه‌لێ. ئیمه‌ ئە‌وه‌نده‌ گرنگ نین. جیهان ئە‌مه‌ هه‌زاران سالانه، به‌باشی به‌رپۆه‌ده‌چی و ئیمه‌یشی له‌گه‌لدا نه‌بووین. ته‌نانه‌ت هه‌تا دووسه‌د سالیش له‌مه‌وپیش پزیشکه‌کان ژماره‌یان له‌ هه‌زاران تێپه‌ری ده‌کرد، زۆریه‌یان دل‌ه‌ق و به‌سام بوون وه‌ک گیانله‌به‌رانی درنده، هه‌ریه‌که‌یشیان به‌چه‌شنی مه‌ر لاسایی یه‌کتربیانه‌ ده‌کرده‌وه. هه‌رچی پزیشکه‌کانی نه‌خۆشییه‌کانی هۆشیش بوون، هه‌موو ده‌سپه‌ر و چاوپوراوکه‌ر بوون، فریان به‌سه‌ر ئە‌و پیشه‌یه‌وه نه‌بوو!». .

پزیشکه که چاوی بریبوو دۆشاوه که. لهو کاته دا (مووریس) گوتی: «بۆ چ کهسانی تر له دهمی پیتشوو دا تینگه یشتوو بوون؟». پزیشکه کهیش سهری خۆی راوه شاند و گوتی: «ئه ودهمه کهس به تنه گهوه نه بوو، نه گهر که میک گه وچ یاخود گرۆز بووین. چونکه ئهوساکه ژیان ئاسان بوو. له بهر بهر کانی و پاله په ستۆ و تنگ پی هه لچینه وه دوور بوو. ئهوساکه ده بوو پیاو به ته واته تی هۆشی نه مایه، ئینجا کۆمه لایه تی بیری له وه ده کرده وه که چاره ی بکات. له بهر ئه وه ئه وساکه هیچیان له ده ست نه ده هات ئه وه نه بی که بیخه نه به ندیخانه وه، و اتا بیخه نه ئه شو ئینه وه که پیتیان ده گوت: (نه خوشخانه ی شیتان)».

(مووریس) یش قسه که ی پی پری گوتی: «منیش ئه وه ده زانم. چونکه له چیرۆکه میژوو بییه دلداریه کاندایه بۆمان ده گپ نه وه، زۆر جاری و هه یه پاله وان که خۆی ده کوتی بۆ ئه وه ی یاره خو شه و یسته جوانه که ی خۆی له هه وار گه یه کی چاک بو نه وه ی نه خوشانی هۆشدا ده به یته ی و رزگار بکات. یاخود کار یکی تری و هه جیه جی بکات. جا نازانم تۆ چۆنیت؟... ئایا گوئ له م چیرۆکه پرو بوو چانه ده گرت؟».

– من پتی لی ده نیم که زۆر جار ئه و جۆره چیرۆکانه ده خو ئنمه وه. چونکه به هۆی ئه وه وه خۆم و ئه رک و نازاری خۆم له بهر ده چیته وه. خو شیم ده خمه ئه و رۆژه پر له جهر به زه بییه دلداریه نه وه که له سه ده ی نۆز ده هه می نیوه شار ستانیتیدا ده قه ومان و سه ری پیاویان پی سو پر ده ما!. منیش له هه موو شتی یک زۆر تر هۆگری ئه و جۆره چیرۆکه خو شه دل کیشکه رانه م!. ئای ئه و چه ر خه چه ند دو اکه وتوو بووه!... ریگا ئاسنینه کانی پیس و پۆخل بوون. ژوو ره کانی ری بواره کانی ئه و ریگا ئاسنینه یش دو که لیان به ردا وه ته ئاسمان.

خانوه کانی ئه و چه ر خه په ست و بچووک بوون. گالیسکه کانی ئه و سه ر ده مه یش به ئه سپ رایان کیشاون!. وا ده ر ده که وئ تۆ نووسرا و ناخو ئینیته وه!...

– نه. نایخو ئنمه وه! چونکه من له خو ئیندنگایه کی تازه دا پینگه یشتوو م. ئه و جۆره قسه پرو بوو چه کۆنانه ی تیدا به کار نه ده هیترا. هه ر چی خو ئینده وارییه کم هه یه به هۆی (فۆنۆگراف) وه فیر بووم!.

– دیاره وایه. دیاره وایه. ئه ی تۆ ئه وه ده زانیت که پیشه که ی ئیمه له و رۆژانه دا موژده ی پاشه رۆژیکی نایابی نه ده دا؟. بیجگه له وه که سیش بایه خی پی نه ده دا؟.

خۆ ئه گه به اتایه یه کی که به دانیش توانی ئه و چه ر خه ی بگوتایه: که له پیتش ئه مه ی دوو سه د سا ل تیه پر بکات، چینیکی و هه له نا و پیاواندا په یدا ده بن، که فه رمانه که یان

به تنه یه هه ر ئه وه ده بی که هه ندی شت بخه نه می شکمانه وه، تا به هۆی ئه و سه رو شه وه هه ر بیرو با وه ریکی نا په سندی تیدا پی لپی ده ر بکه ن. بیجگه له وه به سه ر ئاره زووی به د و زیانه به خشی شدا زال بن و نیازی پیس و خرا پیش له دل مان ده به یتن.

هه روه ها کاروباری تری وایش را په ریتن. جا ئه گه به اتایه یه کی که به و که سانه ی بگوتایه ئه م هه موو کارانه به هۆی به کاره ی تانی (نواندنی موگناتیسی) یه وه پیتک دین که سیان به م قسانه با وه ریان نه ده کرد!. له نا و هه موویاندا هه ر چه ند که سیتک په یدا ده بوو، که په ی به وه به یه ن که له تونا یدا هه به له کاتی نواندنی موگناتیسیدا کار بکریته دل و هۆشی مرۆف و، نیازی شت بخریته دل یه وه که هه ندی شت له بییر خۆی بباته وه، یاخود هه ندی شت ئاره زو بکات، به جۆریکی وا که له پاش ته و او بوونی کاتی نوستن ئه و نیازانه ی بچه می شکمه وه و تیدا بچه سپین.

– که واته ئه وانه نواندنی موگناتیسیان زانیوه.

– به لئ زانیویانه. ته نانه ت بۆ ئه وه یش به کاریان هیتا وه که ئیش و نازار له بییر پیاو به نه وه، وه ک له کاتی ددان ژان کردندا!...

– به بۆنه ی لیدوانی چیرۆکه دلداریه کانه وه، هه ز ده که م ئاشکرای بکه م که ئه وانه له و با به ته م نزیک ده خه نه وه که ئه مه وئ گفتوگۆی له سه ر بکه م.

(مووریس) یش تاویک بیده نگ بوو، که و ته بییر کردنه وه وه. هه ناسه به کی در پیتشی هه ل کیشا. له و کاته دا پزیشکه که چاوی تی بریبوو، لپی ورد ده بووه وه. ده ستیشی کرده وه به خو اردنی پارچه میوه کانی نا و دۆشا وه که، که به لایه وه زۆر خو ش بوو. دوا ی ئه وه (مووریس) گوتی:

– له راستیدا من کچی کم هه یه. خو ئینده وارییه کی باشم فییر کردوه. وتاره کانی ماموستا جیهانییه کانم دا وه به گو تیدا که له سه ر قه وانه کان تۆمار کراون. کچه که م فییری هونه ر و، دانانی ویتژی و، راستییه رستی و، شیه ی هه لسان و دانیشن و، هه لپه رکی و، گه لیک شتی تریش بووه. منیش نیازم هه یه بیده م به شوو به ها ور پتیه کی خۆم، که له پیا وه هه ره چاکه کانی نا و (ها و به شی رووناک) یه. ناوی (به ندون) ه.

– ته مه نی کچه که ت چه نده؟

– هه ژده سا له.

– ئه م ته مه نه مه ترسی تیدا یه. له دوا ی ئه وه چی هه یه بیلیت؟

- وا دهردهكهوى ئهوهنده گوټى لهو چيرۆكه دلداربيانه گرتوه، وازى له وانهكانى خۆى هيناه له راستى په رستيدا. كه للهيشى پر بووه لهو ئه نديشه پرپوچانه كه له بابته شۆره سواره كانى (ميسر) هوه گوتراوه، ئه وانهى كه خويان دهخسته ناو تهنگوچه له مهوه و به شير شهريان ده كرد. ههروهها له بابته ئه و (ئيسپانيا) نهوه كه له گه ل گادا زۆرانبازيان ده كرد. ئه مانه و ئه وه موو جوړه جهربه زيبيانهى كه له ناو چيرۆكه ميژوووييه كانى و داستانه دلداربييه كاندا هه ن. ئه نجامى خويندنه وهى ئه م چيرۆكه كانه يش به وه گه يشتوه كه كچه گه وجه كه م، هۆشى به خۆى نه ماوه و، كه وتووته سهر فاكوفيكى ئه وهى كه له شپوهى دلداريدا نه بى شو نه كات و، ده ستى بنى به رووى (به ندون) ي به سه زمانى دلچا كه وه!...

پزيشكه مرۆف نوټنه كه يش قسه كهى پى پرى و گوټى: «من گه ليك كارساتى وه هام هاتووته به رده م. ئه ي لاوه كهى تر كييه له چيرۆكه كه دا؟».

(مووريس) يش خۆى خسته شپوهى باوكي كه وه كه له كرده وهى كچه كهى شه رمه زار بى. به دهن گيكي شه رمانه وه كه په چرپچر له ده مى ده هاته دهر وه گوټى: «كه س نييه ئه و چاوگير (مراقب) ه نه بى كه لهو فرۆكه خانه يه دا فه رمان ده بينى، كه فرۆكه كانى پاريس دىن و لى دهنيشنه وه. ههروهك ده لىن لاوتكى هه زره كاره و سه ر و شپوهى جوانه و دل ده كيشى. به لآم ره وشت و خوى سه يره و، كرده وهى نه بينرا و نه ناسراوى لى روو ده دات بيجگه له وه هۆگرى چاوليكه ربييه كى كو نه په رستانه يه. تۆ ده زانيت كه ده يشخوينتته وه و ده يشنووسيت؟... كچه كه شم له وه وه فبرى خويندنه وه و نووسين بووه. جا له جياتى ئه وهى هه ر دوو كيان وه كور و كچيكي ژير و تيگه يشتوو به ته له فون قسه له گه ل په كتردا بكه ن، ده چن شتيك بو په كتر ده نووسن كه نازانم ناوى چييه!... تۆ ده زانيت چى پى ده لىن؟»

- نامه؟

- نه... ناخ! هۆتراوه!...

كه ئه وهى لى بيست مرۆف نوټنه كه برۆكانى به رز كرده وه و به سه رسورمانتيكه وه لى پرسى: «كچه كه ت چون ئه وى دۆزبييه وه؟».

هاتبووه خواره وه له فرۆكه كه، كورده كه يارمه تى دا بوو. به م رهنگه كه وتبووه ناو باوه شپه وه و، هه موو شتيك ته واو ببوو!...

- دواى ئه وه چى هه يه؟

- هه مووى هه ر ئه مه نديه. به لآم ده بى ئه و كورده له ئه ندازهى خۆيدا بوه ستينى. منيش

له بهر ئه وه بانگم كرده ويته ئيره، كه پرست پى بكه م!... به لآى تۆ وه چى بكه م باشه؟... چى ده توانم بكه م؟ خو دياره كه من به هۆى هيزى موگناتيسسيه وه كه سم بو نانوتينى. له م بابته وه هيجى وا نازانم. به لآم تۆ؟

پزيشكه كه يش هه ر دوو ده ستى خسته سهر خوانه كه و پى گوټ:

- مرۆف نواندن، هه ر چوټيك بى، جادووگه رى نييه.

- من ده زانم وايه. به لآم تۆ ده توانيت...!

- هيج كه سى، به خۆشى خۆى نه بى، نواندى موگناتيسسى له گه لدا به كار ناهينى. جا ئه گه ر كچه كه ت توانييتى خۆى بگرى و شوو نه كات به (به ندون)، زۆر تر بير به لآى ئه وه دا ده چى كه ناهيلى نواندى موگناتيسسى له گه لدا به كار به يينى. ئه گه ر به هۆى مام ناوه نديتى كه سيكى تريشه وه بى، هه ر جار يكيش بنوتينى، ئيتر كارى ئيمه ئاسان ده بى!...

- تۆ ده توانيت ئه وه بكه يت.

- ئه ي دياره ئه وه ده توانم بكه م! جا هه ر كاتى توانيمان بينوين و فبرى گوټيدى و ملكه چى بكه ين، ئه وه يشمان پى ده كرى كه نياز بخه ينه دلپه وه بو ئه مه ي شوو به م (به ندون) ه بكات.

ئيمه ئه وساكه واى پى ده لىن: ئه م پياوه جووتى ئه وه. لاوه كهى تر ئيسكى قورسه، گوزهرانى له گه لدا ناكرى. جا هه ر كاتى له پاش ئه وه كچه كه كورده كهى ترى بينى، بيزى لى ده كاته وه و، خۆى لى دوور ده خاته وه. ئه مانه و له م جوړه بابته تانهى به گوټيدا ده دين. خو ئه گه ر بشتوانين كچه كه بخه ينه خه ويكى ته واو و قووله وه، ئه وساكه ده توانين نيازى وا بخه ينه دلپه وه كه ئه و لاوهى به ته واوه تى له بير بچيته وه!.

- ئه مه گه ليك باشتره!.

- به لآم هه ر وه كو گوټم گيروگرفته كه له مه دا به كه چون ده توانين كچه كه بنوين؟... تۆ نابى له م بابته وه هيج شتيكى لا ئاشكرا بكه يت. نايشي هانهى بده ينه سهر نواندن. چونكه له وانه يه له مه به ست تى بكات و سه ركيشيمان له گه لدا بكات.

مرۆف نوټنه كه سه رى خسته سهر له پى ده ستى خۆى و ده ستى كرد به بير كردنه وه يه كى ته واو. (مووريس) يش به قيني كه وه پى گوټ: «به راستى ئه مه زۆر ناخۆش و نار ه وايه، كه پياو ئه وهى له ده ست نه بى، چاره نووسى كچه كهى خۆى ديارى بكات!».

- ناوونيشانى كچه كه م بده رى. هه ر زانبار بييه كيشت له م بابته وه له لا هه يه پيم بلتى.

بهم بونه یه وه لیت ده پرسم: ئایا لهم كهینه و بهینه یه دا سامان دهستی تیدا ههیه؟

(مووریس) یش تاویک داما چی بلتی. دواپی گوتی: «له راستیدا هندی پاره له نارادا ههیه. پاره که یش زوره. ئەم پارەیه به (هاوبهشی تهختکردنی پتگا) دا به کارهینراوه. ئەم پارەیهی له دایکیه وه بۆ به جی ماوه. ئەمەیش کهینه و بهینه که گرانتر لی دهکات!».

- ته واوه.

ئیتتر پزیشکه که دهستی کرده وه به پرسین و لیکۆلینه وهی خوئی له بابەت ئەم کهینه و بهینه یه وه، تا هەر زانیاریه کی پتویست بی له باوکی کهچه که وه دهستی بکه وئی... ئیتتر گفتوگۆی ههردووکیان درێژهی سەند.

۳

هەر له و کاته دا (ئەلیزابیث مووریس) له شویتیکی بیدهنگ و سەنگی فرۆکه خانه که دا دانیشتبوو، له خوار ئەو جیتی نیشتنه وه گه وره یه وه که فرۆکه کانی پایتهختی فەرهنسه دههاتنه ئەوئی و دەنیشتنه وه.

له تەنیشتی شیه وه ئەو لاوه به ژنوبالا ریکوپییک و جلویه رگ رازاوهیه دانیشتبوو، که به دلّ حزی لی دهکرد. لاوه که ئەو چامه (قصیده) یه ی بۆ دهخوینده وه که ئەو به یانییه له کاتی فەرمانکردندا به سەر ئەویدا هه لدا بوو. کاتی که له خویندنه وهی چامه که بووه وه، ههردووکیان تاویک بیدهنگ بوون. له پاشدا فرۆکه یه کی زۆر گه وره و زهلام له ئەمریکا وه هات، وهک تیتزکه ی تهنهنگ ئاسمانی دهبری. له سه ره وه به ته وژم هاته خواره وه بۆ سه ر تهختایی فرۆکه خانه که، بنیشیتته وه! فرۆکه له سه ره تادا وهک خالیکی بچوکی دیار بوو، له رووی ئاسماندا درده که وت. کهه تبه وه ناوچه په لّه هه وره کانه وه. دوا ی ئەوه ورده گه وره بوو، په لّه سپییه که ی ناو په لّه شینه که ی فراوان بوو.

تا دههات گه وره تری لی دههات، سپیتربش ده بوو. ده توانرا باله کانی که له شی فرۆکه که جوئی بوو بوونه وه به ته واوه تی ببسیرین. درێژی هه ربه که یان چه ند سه د پتیه که ده بوو. له شه که ی ناوه راستی فرۆکه که یش ئەو بالانه هه لیان گرتبوو. دواپی ریزه تهخته کانی گه شتکه ره کان ده رکه وتن.

ئەم تهختانه دهجوولانه وه. به تهنشت یه کیشه وه نووسا بوون. فرۆکه که هه رچه نده ده نیشته وه، به لام ئەو دووانه وایان دههاته پیش چاو که به رز ده بیته وه. دوا ی ئەوه سیبه ری فرۆکه که دای له سه ربانی ساختمانه به رزه کان. دهنگی مه کینه کانی و قره قری

فرۆکه که له ناو چینه نزیکه کانی بایه که دا ده بیستران. دواپی فرۆکه که له سه ر زه ویه که نیشته وه و دهنگی نه ما. (ئەلیزابیث) یش بۆ جاری دووه م توانی چاوه جوانه کانی خوئی بخشیتنی به و لاوه دا که له تەنیشتی هه دانیشتبوو. ده می بیدهنگی ته وا بوو. (دەنتون) دهستی کرد به ئاواته خوازی بۆ ئەو رۆژه نزیکه ی که هه ر دووکیان له دهست هه موو تهنگوچه له مه و گیروگرفتیک ده ربا ز ده بن و به فرۆکه یه که ده فرن بۆ شار تیک له شار ه به ر رۆژه کانی (ژاپونیا)، که له ویدا تیر له سه رهستی و نازادی و خوشرابواردن بخۆن. کهچه که ئەو ئاواته ی لا خو ش بوو.

به لام له بازدا ن ده ترسا. بیدهنگی کرد و گوتی: «به لی خو شه و یسته که م رۆژیکی وامان بۆ هه لده که وئی. رۆژیکی وامان ده ستگیر ده بی!».

فیک و هووری فیک فیکه کانی فرۆکه خانه که، له و خه و ئەندی شه یه ی کردن. چونکه نیشانه ی ئەوه بوو که فەرمانبه ره کانی فرۆکه خانه که کاتی فەرمانکردنیان هاتوه. پتویسته دهست بکه ن به فەرمان. کچ و کوره که، له یه کتری جیا بوونه وه.

ئەوانیش هەر له و دلدارانه یان ده کرد، که هه زاران سال له وه پتیش له یه کتری جیا ده بوونه وه. کهچه که چوه سه ر شوینی سه رخسارن، له وپوه نیشته وه بۆ خوار، له یه کتیک له شه قامه کانی (له ندهن) داگیرسایه وه. ئەم شه قامه له شه قامه تازه کانی شاری (له ندهن) بوو. هی ئەو سه ره ده مه بوو که لیبی ده دویتین. شه قامه کانی هه موویان سه ربان به شو وشه گیراوه. هه ر که سه ی به ناویدا بروات له ساردی و گه رمی و باو و باران رزگاری ده بی. پیبازه کانی شه قامه کان ده جوولین. بۆ هه موو کووچه یه کی شاره که ده چن. جا له سه ر یه کتیک لهم پیبازانه وه (ئەلیزابیث) گه راپه وه ئەو شوینه ی که تیبیدا ده ئی له میوانخانه ی ئافره تاندا. ئەمیش ئەو شوینه یه که به هوئی ته له فۆنه وه ده گات به و تار بیژه هه ره گه وره کانی جیهان، که له وانه کهچه که زانست و خوینده واری فیر ده بی. هه رچه نده و تاره کانی ئەو مامۆستا جیهانییه گه ورانه پرپوون له زانست و تیگه یشتوویی، به لام له و کاته دا به لای کهچه که وه به گه وجی و قسه ی پرپووچ داده نران. چونکه تیشکی ئەو رۆژدی له فرۆکه خانه که وه ده گه یشته ناو دلّی، دلّی به جو ریکی وا روشن ده کرده وه، که هه موو شتیکی تری له بیر ده برده وه، دلّارییه که ی خوئی نه بی!... (ئەلیزابیث) کاته کانی نیوهرۆی له وه رزخانه دا رابوارد. نانی چیشته نگا ویشی له گه ل دوو دهسته کچی هاو رپی خوئی و چاوگی ره ئافره ته که خوارد. چونکه ئەو ده مه هیشتا ئەوه باو بوو که کچانی چینی

دوله مه ندان، نه وانهی دایکیان مردبئی، چاو گیتیرکی نافرته تیان به سه ره وه داده نان، ناگای له په روه رده کردن و کرده وه و رهوش تیان ده بوو، سه ره پرشتی پیگه یاندنی ده کردن. ههر له و روزه دا ژنه چاو گیتیره که ی چوو به پیر میوانیکه وه، که چاکه تیکه رهنگ زهره و سه وزی له به ردا بوو. رهنگی ده موچاوی سپی بوو. چاوه کانی تیژیون. میوانه که یه کیتک له قسه کانی نه وه بوو، که چیرۆک تیکه تازه ی نایابی خویندبووه که له م دواییه دا یه کیتک له چیرۆکنوسه ههره گه وره و خو شه ویسته کان نووسیبوو. چیرۆکه که له سه رده می ساژن (قیکتوریا) دوا بوو. خاوه ن چیرۆکه که یه وک چیرۆکنوسه کانی کون ناوونیشانی به شه کانی چیرۆکه که ی هه لپژاردبوو. ههر ناوونیشانه یه بریتی بوو له واژه یه کی درپژ، که خوینه ری چیرۆکه که پوخته ی کاره ساتی نه و به شه ی لیوه تیده گه یشت! دوا ی نه وه ی میوانه که له پیدا هه لدانی نه م داهینراوه بووه وه، هاته سه ر نه وه ی که چیرۆکه که نه و سه رده مه ی بیر ده خاته وه، که پر بووه له کونه په رستی و تنگی و پشپوی. نه وده مه و ا بووه که مرۆف و گیانه به ر شان به شانی یه کتر رۆیشتون، به ناو شه قامی پیس و پوخلدا. له ههر پیچوپه نایه کی کولانه کانیشدا، مهرگ بو مرۆف نامه ده بووه. که له وه بووه دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی: «به لّام له و سه رده مه دا، ژیان خو ش بووه. پر بووه له کاره ساتی سه بر و کوتوپر و نا کاو، که به هوی نه وانه وه ژبانه که چووه ته دلّه وه و، مرۆفیش له دست وه رسبون و ته نیایی رزگاری بووه. گه لیک شوینی و ا هه بووه له سه ر زه ویدا، که که سه هیشتا نه بدۆزبوه ته وه هبچ مرۆف تیکه پیشکه وتوو نه چۆته ناوی. به لّام نیستاکه که رهسته ی سه رسورمان و بابه تی کوتوپر و نا کاومان له ژبانی خو ماندا نه هیشتۆته وه. جا له به ر نه وه ژبانه که مان خو ش تییدا نه ماوه. بووه به شتیکه ی ناسایی و ناساز، که پیاو لیتی وه رس ده بی. جیتی نازایه تی و به رگه گرتن و نارام و خوداناسی و چاکه به رز و پیرۆزه کانی تری تییدا نه ماوه. نه وانه نه ونده ی نه ماوه که له ناو ره گه زی مرۆفایه تی ده ریچن. به م رهنگه قسه کانی پیاوه که سه رنجی کچه کانی بو خو ی راکیتشا.

له گفتوگۆکه یدا گه لیک گوتیراوه، له م بابه ته وه بو نه و بابه ت، تا دوا بی گه یشته سه ر نه وه ی که توانج و پلار له و ژینه سارد و سه ر بگریت که تییدا ده ژین له (له نده ن) ی تازه دا. گوتی: «نه م ژبانه ژبانیکی پان و فراوانه و پر گیرو گرفته. گه لیک گه شتی ناسانی تییدا ده کړی بو نه مپه ر و نه وه پری جیهان، که نه مانه له چاو گه شته کانی باووپیرباندا، که پر بوون له جهر به زه بی و خو ش رابواردن، به گه شتیکه هه ناسه ساردی و پر له وه رسبون داده نرین!.

له سه ره تادا (نه لیزابیت) له گفتوگۆکه دا هاوبه ش نه بوو. به لّام له پاش تاو تیک گفتوگۆکه ی نه ونده پی خو ش بوو، له شپوه یه کی شه رمانه دا چهند جار تیک قسه ی هاویشت. به لّام پیاوه که نه ونده به ته نگ نه وه وه نه بوو.

دهستی کرده وه به قسه کردنه که ی خو ی، ریگایه کی تازه ی پیشان ده دا بو خو ش رابواردن. نه ویش شپوه ی نواندنی موگناتیبی بوو. دوا ی نه وه له شپوه یه کی هونه رمه نده نا نیاز بخریته دلّبانه وه، به جو رتیکه وه ها که هه ست به خو بان بکه ن، له راستیدا له و چهره خه کوزانه دا ده ژین. چیترکه ی خو شیی جهر به زه یبیه کی دلّداریبانه ی شیرینیش بکه ن له و جهر به زه یبیه خو شانیه کون، هه روه ک له راستیدا نه و چیترکه یه بکه ن و ا بی، کاتی که له و خه وه موگناتیبییه یه خه به ربوونه وه، جهر به زه یبیه کانی خو بان به جو رتیکه و ا بیر ده که ویتته وه، هه روه ک به راستی روویان دابی و ا ده بن!.

کچه کان به سه رچلییه که وه سه یری ده می پزیشکه که یان ده کرد. نه ویش دهستی کرده وه به قسه کردن گوتی: «نه مه نامانجمان بوو، سالتیک بوو، تیده کوشاین پتی بگه ین. ههر له خه ویتکی ده سترک ده کات!... باش بوو دوا بی به و نامانجه مان گه یشتین. ناواته که ی خو مان هینایه دی!... نیوه له توانا ییتاندا هه یه ناسوکانی نه م دۆزبینه وه یه به یینه پیش چاوی خو تان. به هوی نه م دۆزبینه وه یه وه شاره زاییمان زۆرتتر ده بی. په نایه کیشمان دست ده که وی بو سه روه تی گیان و نارامی دلّمان. له کاتیکدا که ده که وینه وه ته نگانه وه به ده ست نه م ژبانه په سه ته وه که تییدا ده ژین، نه م ژینه ناپه سنده ی که له سه ر بنچینه ی به ره ره کانیه کی دلّره قانه دامه زراوه، ده توانین په نابه رینه به نه م نواندنی موگناتیبییه!».

کچه چاو گیتیره که یه یه په ره وشیکه وه قسه که ی پی بری و گوتی: «نایا تو نه وه ت له دست دی؟». پزیشکه که یه یه به باوهر به خو کردنیته که وه پتی گوت: «ببگومان ده توانم نه وه بکه م. چ جو ره خه ویتک ده وی پیم بلتی بو تی جیبه جی ده که م!».

کچه چاو گیتیره که ی نواند و نه و خه وه ی پتی دی که خو ی دوا ی کرد. کاتی کچه که خه به ری بووه وه، نه و خه وی که پتی گوتبوو، به ناوازیبیه وه دیبوی. کچه کانی تریش نه ویان به و خو شیبیه وه که له خه وه که یدا دیبوی، که وتنه سه ر ناره زووی نه وه ی که نه وانیش خو بان بخه نه ژیره دهستی پزیشکه که وه بیان نوینی! هه ردووکیان له رابردوویه کی خو شدا نوقوم بوون. به م رهنگه که سه له (نه لیزابیت) دوا ی نه کرد خو ی بخاته ژیر دهستی پزیشکه که وه

بینوینتی (ئه‌لیزابیث) خۆی له خۆیه‌وه داوای نوادنی خۆی له پزیشکه‌که کرد. ده‌مۆده‌ست که‌وته ناو جیهانی خه‌وه‌وه، که له‌ویدا نوستوو هیچی به‌ده‌ست نییه، هه‌موو شتیک به‌ده‌ست مرۆف نوینه‌که‌وه‌یه.

ئا به‌م رهنه‌که داوانانه‌که سه‌ری گرت! ئه‌و ریتوشوینه‌بیش که پزیشکه‌که و باوکی کچه‌که پیکه‌وه دایانابوو سه‌ری گرت. ده‌رباره‌ی (ده‌نتون)ی خۆشه‌ویستی بیری گۆرا. دلێ چوو به‌لای شووکردندا به‌(به‌ندون) واتا ئه‌و زاویه‌ی که باوکی بۆی هه‌لبژاردبوو!...

٤

رۆژتیکیان (ده‌نتون) چوو بۆ ئه‌و کووچه‌ بیده‌نگه‌ی که هه‌موو جارێک (ئه‌لیزابیث)ی له‌ویدا ده‌دی. له‌ کاتی خۆیدا نه‌هات!... دلێ شکا!... هه‌ندیکیش پیتی تووره‌ بوو. رۆژی دواییش هه‌ر نه‌هات! رۆژی پاشتریش هه‌ر نه‌هات!... (ده‌نتون) دلێ داخوڕیا. که‌وته خه‌موخه‌فه‌ته‌وه بۆ ده‌زگیرانه‌که‌ی! جا بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و ترسه‌ له‌ دلێ خۆی ده‌ریکات، دانیشته و ده‌ستی کرد به‌چامه‌دانانی دل‌داری، تا له‌ کاتی بینینیدا بۆی بخوینیته‌وه!...

به‌م رهنه‌که (ده‌نتون) تا سێ رۆژی خشتیش به‌رهنه‌گاری خه‌موخه‌فه‌ته‌ی ده‌کرد، ئه‌م هۆبه‌ ده‌ستکردانه‌ی به‌کار ده‌هینا! دوایی ئه‌و راستییه‌ سامناکه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت، که به‌هیچ کلۆجی بۆی به‌رپه‌رچ نه‌ده‌درایه‌وه. کچه‌که رهنه‌که نه‌خۆشبی. دووریش نییه‌ مردبی. به‌لام هه‌رگیز به‌وه‌ برۆی نه‌ده‌کرد که ناپاکی له‌گه‌ڵ کردبی!... تا هه‌فته‌یه‌کی تریش لاوه‌که له‌وه هه‌ناسه‌ساردی و ده‌ردی سه‌ریبه‌دا مایه‌وه. تا ده‌هات دلێ ته‌نگتر ده‌بوو. تا ده‌هات هه‌ستی به‌کلۆلی خۆی ده‌کرد. دوایی پیتی لێ نا که کچه‌که ته‌نیا شتیک بوو له‌ جیهاندا که ده‌یه‌ینا له‌ پیناویدا بژی. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ پتوبسته‌ بگه‌رێ و بیدۆزیته‌وه و، خۆی بۆ ئه‌م مه‌به‌سه‌ ماندوو بکات!...

چهند هۆبه‌کی بچووک و ساکاری به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. ده‌یتوانی به‌کاریان به‌ینتی له‌کاتی گه‌ران به‌شوین کچه‌که‌دا. وازی له‌ فه‌رمانه‌که‌ی خۆی هینا و فرۆکه‌خانه‌که‌ی به‌جێ هێشت. ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو کۆلاند، بۆ کچه‌که‌ ده‌گه‌را، که به‌لای خۆیه‌وه هه‌موو جیهانی ده‌هینا! ئه‌و نه‌یده‌زانی کچه‌که له‌ کۆی ده‌ژی.

هیچی وایشی نه‌ده‌زانی له‌ بابته‌ شتیه‌ی ژیان و که‌سوکار و ناوونیشانیه‌وه تا به‌هۆی ئه‌وانه‌وه کچه‌که بیدۆزیته‌وه. کچه‌که، به‌لای هۆشی بچووکی له‌ خۆباییبوی خۆیه‌وه‌دا بوو، که خۆشی له‌وه‌دایه‌ هیچ ناوونیشانیکی خۆی بۆ کۆره‌که ئاشکرا نه‌کات، نه‌وه‌ک تی بگات

له‌وه‌ی که جیاوازییه‌کی ته‌واوی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه له‌ناوه‌ند خۆی و ئه‌ودا!... ریتگاکانی رۆژهه‌لات و رۆژتاوا و سه‌روو و خوارووی شاره‌ گه‌وره‌که‌ی (له‌نده‌ن)ی هاته‌ پێش چاو. شاری له‌نده‌ن له‌ سه‌رده‌می فیکتۆریایشدا که سه‌رژماره‌ی دانیشته‌وه‌کانی له‌ چوار ملیۆن که‌س تێپه‌ری نه‌ده‌کردن، هه‌ر وا بوو، ئه‌مه‌نده‌ گه‌وره‌ و فراوان بوو، پیاو له‌ناویدا ون ده‌بوو!... که‌واته له‌ سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌مه‌دا ده‌بی چۆن بی، که سه‌رژماره‌ی دانیشته‌وه‌کانی ده‌گاته‌ سی ملیۆن که‌س؟! به‌م رهنه‌که ده‌گه‌را به‌ناو شه‌قام و ریتگاکاندا، نه‌یده‌زانی رۆو بکاته‌ کۆی. چست و چالاکییه‌کی زۆری ده‌نواند له‌ گه‌راندا.

به‌شه‌و و به‌رۆژ ده‌هات و ده‌چوو. ده‌ستی نه‌ده‌په‌رژا بخوات، یاخود بنویت! (ده‌نتون) چهند هه‌فته و چهند مانگیکی به‌م جۆره‌ ژيانه‌وه رابوارد.

نه‌ خه‌وی مابوو، نه‌ خۆراک. ئه‌رک و ئازاریکی زۆری تووش بوو بوو بیجگه‌ له‌وه ئه‌مه‌نده هه‌ناسه‌ساردی و تووریه‌ی تووش هاتبوو، ئه‌مه‌نده‌ گرفتاری بینینی کچه‌که ببوو، ئه‌مه‌نده تاسه‌ و ته‌زووی هاتبووه‌ جۆش، له‌ په‌لوپۆ که‌وتبوو!. ته‌نانه‌ت له‌ پاش ئه‌وه‌یش که هه‌موو هیوایه‌کی لێ برابوو بۆ دۆزینه‌وه‌ی یاره‌که‌ی، هه‌ر ده‌هات و ده‌چوو، ته‌ماشای هه‌موو ده‌موچاویکی ده‌کرد، سه‌یری هه‌موو به‌ژن و بالایه‌کی ده‌کرد، له‌ هه‌موو شه‌قام و کۆلان و راره‌و و شوینی سه‌رکه‌وتن و چایخانه‌یه‌که‌دا چاوی ده‌گه‌تێرا به‌ناو ئه‌م شاره‌ چروپه‌دا به‌لکو خودایه‌ یاره‌که‌ی بدۆزیته‌وه!.

دوایی ریتکه‌وت به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه: کچه‌که دی! وا ریتکه‌وت ئه‌و رۆژه‌ جه‌ژن بوو. ئه‌وه‌یش برسی بوو. باجی چوونه‌ ناوه‌وه‌ی دا به‌به‌کیک له‌ چیشته‌خانه‌ گه‌وره‌کانی شاره‌که. به‌ناو خاوه‌نه‌کاندا تێپه‌ری کرد. لیبی ببوو به‌خوو سه‌یری هه‌موو که‌سیکی ده‌کرد. له‌ پر له‌ جیبی خۆی وه‌ستا. وه‌ک قاچی له‌ جیبی چووبی و بوو. چاوه‌کانی گه‌شانه‌وه. لیبه‌کانی کرانه‌وه! (ئه‌لیزابیث)ی دی چهند گه‌زیک له‌ولاوه‌ دانیشته‌بوو. کچه‌که‌یش چاوی بریبوو ئه‌و شوینه‌ی که کۆره‌که لیبی دانیشته‌بوو. به‌لام چاوه‌کانی سارد و سپوون، هیچ ترووسکه‌یه‌کی خۆشه‌ویستی و ئاشنایه‌تییان تێدا دیار نه‌بوو. هه‌روه‌ک کۆره‌که‌ی نه‌ناسییته‌وه‌ و بوو. چاوه‌کانی کچه‌که وه‌ک چاوه‌کانی په‌یکه‌رێک و بوون!.

له‌پاش ئه‌مه‌ی تاویک سه‌یری (ده‌نتون)ی کرد، چاوی گوتزایه‌وه بۆ بینینی ئه‌وانه‌ی له‌ پشت ئه‌وه‌وه‌ بوون!... ئه‌و ئه‌گه‌ر هه‌ر سه‌یری چاوه‌کانی کچه‌که‌ی بکاردایه، گومانی تی

دهبرد که (ئهلیزابیث) بی. بهلام جووله کانی دهسته کانی ناسییه وه. ئه و کۆمهله قژه بچووکه یشی ناسییه وه که لار دهبووه به لای گویتیدا، له کاتی سهر بزواندنه کانیدا. بیجگه له وه له شوینه کانی تری لهشی و دهموچاویشی ورد بووه وه، که هه مووده م له شوینه بیده ننگه ی فرۆکه خانه که دا دلی خۆی پی دهگه شانده وه! یه کیتک له وانیه له گه له کچه که دا دانیشتبون قسه به کی کرد. کچه که رووی وهرگیترا بۆ پیاویک که له تهنیشه وه دانیشتبوو. زهرده خه نه به کی بۆ کرد. پیاوه که له له شدا بچووک بوو. جلویه رگه کانیشی ئه مه نده پروپوچ بوون پیاویان دههینایه پیکه نین. کابرا ههر له ماریکی ده کرد که شاخه کانی ئاوسابن. ئه و پیاوه (به ندون) بوو. ئه و زاویه بوو که باوکی بۆ کچه که ی خۆی هه لژاردبوو. (دهنتون) تاویک له جیبی خۆی وهستا. رهنگی زهرده هه لگه را. ئه وه نده ی نه مابوو به چاو کچه که و هاوړپیکه ی بخوات. دوا ی ئه و برستی برا و له سه ر ته ختیکی لای خوانه که دانیشست. پشتی کرده کچه که ی یاری. به م رهنگه ماوه به ک مایه وه، نه یده ویترا جاریکی تر ته ماشای کچه که بکاته وه. به لام که ئاوری لی دانه وه، کچه که و میترده که ی و باوکه که ی و دایه نی کچه که هه موویان هه ستا بونه سهر پی، خهریک بوون بچنه دهره وه! (دهنتون) ی به سه زمان له جیبی خۆیدا مایه وه. ههروه ک دهست و پیتی به ستراییتته وه و بوو. به لام که ئه و چوار که سه که میک دوور که وتنه وه و، له دوور وه له شیان بچووک دهره که وت، هه لسا یه سهر پیتی هیچی تری له میشکدا جیگیر نه بسوو ئه وه نه بی که دوا یان بکه وئ!... له و ماوه یه دا تاویکی به سه ر داها ت، ترسا له وه ی پی شوینییانی ون کرد بی.

بهلام زۆری پی نه چوو (ئهلیزابیث) و دایه نه که ی دۆزییه وه. چوو بوونه ناو شه قامیکی واره که ریبازی بزتیوی هه بوو و، به ناو هه موو شاره که دا دهرۆیشت. بهلام (به ندون) و (مووریس) شوینییان ون بوو.

لاوه که خۆی پی نه گیرا. پر به دل ده بوست یان ده موده ست کچه که بدوینی یا خود خۆی بدات به کوشت! خۆی کوتایه ئه و شوینه ی که ههر کچه که و دایه نه که ی لیبی دانیشتبون. ئه ویش به تهنشت ئه وان وه دانیشت! ده موچاوه زهرده هه لگه راوه که ی (دهنتون) پر بوو له هه ست و نیازی شیتانه.

دهستیکی برد بۆ مه چه کی کچه که و گرتی و بانگی کرد: (ئهلیزابیث)!... کچه که یش ئاوری لی دایه وه و به سه رسورمانیکی ئاشکراوه سه یری کرد.

بهلام له ده موچاویدا ههر ئه وه نده دیار بوو که تووشی کابرایه کی نه ناسراو هاتوو و لیبی ده سه له میته وه! جاریکی تریش به دهنگیکی واره قیژاندی به سه ر کچه که دا، که خۆی دهنگه که ی خۆی به لاره نه ناسراو بوو: (ئهلیزابیث)!... دلداره که م تۆ نامناسیته وه؟ به لام له رووی ئه لیزابیث) دا هیچ دهرنه که وت ترس و بی سره وتی و په شیواوی نه بی. لهشی خۆشی له لاره که دوور خسته وه! دایه نه که خۆی هینایه پینشه وه تا ئه گه ر به پیتووستی زانی دهستی لی بخاته کار! ئه ویش ئافره تیکی بچکۆله بوو. سه ری سپی بسوو.

ده موچاوی ههستی ناو دلی دهرده بری. به هه ر دوو چاوه گه شه بریسکه داره تیژه کانی له (دهنتون) ورد ده بووه وه. لیبی پرسی: «ده لیبی چی؟» ئه ویش گوتی: «ئهم کچه ده مناسی!»... ئه ویش رووی کرده (ئهلیزابیث) و لیبی پرسی: «تۆ ئه م کورپه دهناسیت؟»... کچه که گوتی: «نه!».

(ئهلیزابیث) دهستی کرد به دوو باره کردنه وه ی ئه م وه رانه: بهلام به دهنگیکی سه یره وه. دهستی خسته بووه سه ر ناوچه وانی خۆی. ههر وه ک یه کیکی تر وانی پی گوتبی و دوو باره ی بکاته وه ده یگوت: «نه... من نایناسم. من له وه دلنیام که من نایناسم!».

- بهلام... بهلام... چۆن نامناسیته وه؟... من دهننوم. ئه و دهننونه م که هه موو جاریک ده تبینی. جی نیشتنه وه ی فرۆکه کانت له بیه چۆته وه؟ ئه و تهخته بچکۆله یه ت له بیه چۆته وه که له ناو بای به ره لالا و پاک و خاوتندا له سه ری دادنه شتین؟. چامه کانی منت له بیه چۆته وه که بۆم ده خوینیتته وه؟. (ئهلیزابیث) یش قیژاندی گوتی: «نه... نه... من نایناسم... من نایناسم... شتیکی هه یه... بهلام... نازانم چیبیه. هه رچی ده زانم ئه وه یه که نایناسم!».

ده موچاوی کچه که ته واو ژاکا بوو. سه رسورمانیکی ناخۆشیشی پتوه دیار بوو. دایه نه که یش چاویکی خشانده بوو و به کورپه که دا. ئه ویش له م کاره سه ری سورما بوو. دوا ی ئه وه رووی کرده کورپه که و، به زهرده خه نه یه کی کزه وه پیتی گوت: «چاوت لیبیه؟ کچه که تۆ ناسیت!»... دوو باره (ئهلیزابیث) پیتی گوتته وه: «من تۆ ناسم. من دلنیام له وه که ناتناسم!».

- بهلام خۆشه ویسته که ی خۆم! ئه ی گۆرانیه کان و چامه دلداریه کانت بیه ناکه ویتته وه؟ دایه نه که یش قسه که ی پی بری: (کچه که بۆی دوو باره کردیتته وه که ناتناسی... تۆ نابی ئه وه نده له سه ری برۆیت. بیگومان تۆ به هه لده دا چوویت. تۆیش جوان نییه له مه به ولاره

گفتوگومان له گه لدا بکهیت. تو نابی له چه قی ریگادا نه مننده ته نگه تاومان بکهیت!
- به لام.

که (دنتون) نه وشه یی به دمه دا هات، دهموچاوه باریکه لانه که ی چووه شیوه ی
هه ناسه ساردییه کی بی نه دازه وه و خوی ده کوتا بو نه وه ی له بهر زور و سته می رۆژگاردا
بوه ستی!... به لام دایه نه که به بۆله بۆلیتیکه وه پتی گوت: «نه ی لاو! تو نابی نه ونده سهر
بکه یته سهرمان!».

کورکه گوتی نه دایه قسه که ی نه وه. له خو شه ویسته که ی خوی وردبووه وه و بانگی کرد:
«نه لیزابیت؟!».

کچه که نه مننده سهری سورما بوو له م کاره، دهموچاوی به جار تیک شله ژابوو.

دامابوو. نه یده زانی چی بکات. به لام زوری پی نه چوو، قیژانندی به سه ریدا و گوتی:
«من تو ناسم... ناخ!... من پیم گوتیت ناتناسم... ناخ له ده ست تو!».

(دنتون) تاویک واقعی ورما! دواپی هه ستا و دهستی کرد به ناله نا ل و بۆله بۆل.

دنگه که ی ده بیسترا. وه ک شیریکی بر بنداری لی هاتبوو. له تاو ئیشی دلای دهستی
به رز کرده وه بو ئاسمان، ده پاراپاوه له خودا... چاوی که وت به بن میچه بلوورینه که ی
ریگا که... پاش نه وه وه رگه راپاوه وه و دهستی کرد به کشانه وه. به هه ناسه ساردییه که وه له م
ریبازه وه ده یگوتی زاپاوه بو نه و ریبا ز. دواپی له ناو هاتوچۆکه راندا له چا و ون بوو.

چاوه کانی دایه نه که ههر له دواپاوه بوون، تا له چا و ون بوو. له و کاته دا نه لیزابیت
رووی کرده دایه نه که و به په شوکاوییه که وه لپی پرسی و، له تاو ئیشی دلای دهسته کانی
خوی توند قووچاندبوو گوتی: «نه و پیاوه کی بوو؟... نه و پیاوه کی بوو؟».

دایه نه که ییش برۆکانی خوی به رز کرده وه و به ده نگیک ی رهوان و بیستراوه وه گوتی:
«مرۆقیک ی گه وچه. من له مه و پیتش ههر نه مدیوه!».

- ههر نه تدیوه؟...

- خو شه ویسته که م ههر نه مدیوه! تو خو ت به مه وه خه ریک مه که. دلای خو یشت ته نگ
مه که.

ه

له پاش چهند رۆژتیک به کیکی تر له ده رگای نه خو شخانه که ی پزیشکه که یدا. و اتا
پزیشکه به ناویانگه که، که چاکه ته که ی زهرد و سهوز بوو. پاش نه وه لاویک هاته ناو
ژووری نه خو شی ده رخنه که وه. به ده موچاویکی زهرد هه لگه رپا و په شوکا و و
سه رسامه وه، به ناو ژووره که دا ده هات و ده چوو. له پاش تاویک به ده نگیک ی به رزه وه
به پزیشکه که ی گوت: «ده مه وی له بیرم بچیتته وه سه نگدا تپی مۆرپووه وه. له ده موچا و و
جلویه رگه کانی و به ژن و بالایی ورد ده بووه... دوا ی نه وه وه رامیشی دایه وه، گوتی: «ههر
شتیکت بو ی له بیرت بچیتته وه، خو ش بی یان ناخو ش، چهند کاریکی ده وی بو ی به چی
به یتر ی. دوا ی نه وه پتیویسته نه وه ییش بزانیته که مزیک ی زور ده سیتم!».

- من ههر نه ونده م ده وی له بیرم بچیتته وه... ههر چییه کت ده وی ده تده می!

- که واته نه وه کاریکی ئاسانه. چونکه خو ت ده ته وی وا بکه ی. من له وه م به نه رکرتر
کردوه. نه ویش له م دواپییه دا، نه وانه به جو ریک ی وا سهخت و گران بوون، به هیوا نه بووم
تیپاندا سهر بکه وم. ههر چه نده نه و شته ی کردم به ئاره زووی نه و که سه نه بوو که نو اندم،
که چی تیپشیدا سه رکه و تم!... نه ویش کاری دل داری بوو. ههر له که ی نه وه به یینه که ی تو ی
ده کرد. به لام نه و کچ بوو. تو ییش دل ت خورپه نه کات. دل نیابه به کامی خو ت ده گه یته.
لاوه که له ته نشت مرۆف نوینه که وه دانیشته. خوی وا پیشاندا که بی ده نگ و سه نگ
دانیشتووه. دوا ی نه وه ته ماشای پزیشکه که ی کرد و گوتی: «وا چیرۆکه که ی خو مت بو
ده گپرمه وه. دیاره تو ییش ده ته وی گوتی لی بگریته».

- «باشه... کچیک هه بوو ناوی نه لیزابیت مووریس بوو...». به لام قسه که ی خوی بری.
چونکه دهموچاوی مرۆف نوینه که ی دی، سه رسورمانیک ی کوتوپری تیدا ئاشکرابوو. ههر
له وه ناسه یه دا لاده که هه موو شتیک تیگه یشت ئیتر هه ستایه سهر پی. وای پیشان دا
که زال بووه به سه ر نه و پیاوه دا که له به رده میدا دانیشتووه. دوا ی نه وه توند شانی
پزیشکه که ی گرت. چهند تاویکی پی چوو.

ههر چه ندی کرد قسه ی بو نه هات، که هه ستی خوی پی ده ربیری... به لام پاشه جار گوتی:
«بیده ره وه دهستم. بیده ره وه دهستم!» پزیشکه که ییش هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی:
«مه به ستت چییه؟...».

- بیده ره وه دهستم!

- کچی بدهمهوه دستت؟

- نه ليزا بيت مووريس. کچه که ی لتي دوايت!

پزیشکه که ویستی خوی رزگار بکات له چنگی لاوه که. ههستایه سه ری... به لام (دنتون) چنگی زورتر له شانی گیرکرد! مروث نوینه که پالی نا به لاوه که وه، به دهنگیکی به رزهوه پیی گوت: «به رم ده! به ره للامکه!». له پاش تاویک هه دوولایان به رهنگاری به کتر بوون، که وتنه زورانبازییه کی توندوتیژه وه، که هیچیان لییان نه ده زانی. نه مه ییش سه بارهت به وه بوو که نه م جوړه وه رزینه ده میک بوو له سه ر زویدا باوی نه ما بوو. مه گه ره کاتی گره و یاخود نومایشدا ببینرایه، نه گینا به رچاوه نه ده که وت! به لام (دنتون) هه ره نه وه نه بوو که له دوژمنه که ی خوی به ته مه من بچوو کتر بی، هه روه ها به هیزتریش بوو. جا له به ره نه وه هه ره له مه پری ژووره که وه تا نه وپه ری ژووره که ده ستیان کرد به به کتر گه وزاندن، تا (دنتون) هه لیکی بو هه لکه وت و دوژمنه که ی خوی دا به زه ویدا. به لام پزیشکه که له دواوه (دنتون) ی راکیشا و که وت به سه ریدا... به لام هه ره تاویکی پی چوو، لاوه که گورج هه لسا یه سه ری و خوی بو گیف کرد، په لاماری بدات. خوتین له ده ماره کانیدا هاته وه هوش خوی، ههستی کرد سه ری ته و او دیشی. پشتیشی و ا به سه ره نه ژنوکانی (دنتون) وه. لاوه که ییش پارچه هه ورپکی ته رکاوی به ده سه ته وه په ده موچاوی نه وی پی ده سرئی. پزیشکه که هیچ دهنگی نه کرد. هه ره نه وه نده ی کرد په نجه ی کیشا بو لاوه که، که واز له گوشینی پارچه هه وره که به یینی و له وه نده به ولاوه ده موچاوی ته ره نه کات... دواوی دهنگی ده رها ت و گوتی: «یا ریده م بده هه لسه سه ری پی!...»

(دنتون) ییش پیی گوت: «تو هیشتا به ته و او ته نه هاتوو یته وه سه ره خوت».

- نارپه سن منت تیک شکاندوو!

- ته نیا هه ر دوو کمان لیره داین... ده رگا که ییش داخراوه... له وه زورتر مه لئی!...

دواوی نه وه ی هه ندتیک بی دهنگ بوون، لاوه که دهستی کرده وه به قسه کردن گوتی: «هیشتا ماویتی سه رت ته ره بکه م... نه گینا له سه ری شه که ت رزگار نابیت!...»

پزیشکه که ییش خوی دایه ده ست دوژمنه که ی و، به موئییبه که وه پیی گوت: «ده ی هه ره تاوم پییدا بکه تا نوقوم ده م!».

جارپکی تریش بیده نگی دایگر تنه وه... دواوی مروث نوینه که دهستی کرده وه به قسه کردن. گوتی: «وام دپته پش چاوه که گه راوینه ته وه سه ره سه رده می به رد».

گه راوینه ته وه سه ره توندوتیژی و زورانبازی!... (دنتون) ییش به و قسه یه ده ماری بزوت و گوتی: «به لام له سه رده می به ردد ا که سه نه یده و پیرا ده ست بخاته کاری دوو دلئی خو شه ویسته وه!».

مروث نوینه که دیسانه وه که وته وه بی رکردنه وه. پاش نه وه پزیشکه که دهستی کرده وه به قسه کردن، لیی پرسی: «ده ته وی چی بکه ییت؟»... لاوه که ییش گوتی: «له کاتی له هوش خو چوونه که تدا چاویکم خشانده ناو قاقه زه کانتدا، تا ناوونیشانی کچه که م دوزییبه وه، که له وه پییشی ناوونیشانیانم نه ده زانی. به ته له فونیش قسه م له گه لدا کرد. و ا به ریگه وه یه دپته تی ره!».

- تو بلئی دایه نه که ییشی له گه لدا بیت؟

- به لئی دپت.

- به لام بو چی؟... تینا گه م چی ده که ییت... نیازت چییه بیکه ییت.

- هه روه ها گه رام بو چه کیکی کوشنده ییش... نه مه زور سه یه که له م چه رده دا چه کی کوشنده نه وه نده که م بی. که چی له سه رده می به ردد ا تیکرا که سه هیچی نه بوو چه که نه بی! دواوی نه م چرایه م دوزییبه وه. ته له کانم لی کرده وه. چاوه روانی نه وه بووم خه به رت بیته وه. نه و ته لانه م هه ره به ده سه ته وه بوو. تا نه گه ره بزوتیته وه به رهنگاریت بکه م! چرا که ی گرت به ده سه تییه وه و بردی بو سه ر شانی پزیشکه که. ئینجا پیی گوت: «نه گه ره بیت و هه ره چیت لی داوا ده که م بو م نه که ییت، هه ره به م چرایه که لله ت ده شکینم!».

پزیشکه که ییش له نوو سراوی: (را به ری مروثی نوی بو نه ندازه کانی ره وشت و خو) وه رسته یه کی وهر گرتبوو، بو ی خوتنده وه گوتی: «کاروبار به توندوتیژی چاره ناکری!».

(دنتون) ییش وهرامی دایه وه گوتی: «به توندوتیژی کاروبار چاره ده کری. به لام نه و چاره کرده په سند نییه!».

- ئیستا که چیت ده وی؟

- ده بی به دایه نه که بلئییت که نیاز ده خه یته دلئی کچه که وه بو نه مه ی شوو به پییاوه قر سورره که و چاوه تنگه که بکات. هه ره نه مه یه که بو م ده که ییت!

- به لئی هه ره نه مه یه که بو تی ده که م!

- هه ره له و کاته ییشدا من بیی کچه که بخه ره وه!

- ئەمە پېچەوانەى سەربەرزى پېشەكەمە!

... ئا بەم رەنگە (دلدارى) سەركەوتەو... تەنانت بەسەر شارستانىتى سالى
(۲۰۰۰) ھەمى پاش زايىنىشدا ھەر سەركەوتەو!...

۱۹۶۷/۶/۱۶

- گوئى بگرە پىت بلىم... ئەگەر ئەم كچەم دەست نەكەوتتەو ھەردەم پىت خۆشتر دەپى لە
ژىن. تۆيش ئەوئەندە بەھىوا مەبە كە من رېز لە راوئىژت بگرم. جا ئەگەر ھەك پىم
گوتوويت، وا ھەلئەسوورپىت و، منىش بەكامى خۆم نەگەم، ناھىلەم پىنج وردىلە لەسەر
زەویدا بژىت! ئەوئەبىشت لەبىر نەچچ كە ئەم چرايە، چەكىكى دركاويىيە، تا ئازارنىكى زۆرت
نەدات ناتكوژئ!... ئەوئەبىش بزائە، كە ھەرچەندە ئەم كارە لەم رۆژانەدا بەكارنىكى ناپەسند
دادەنرى و باويشى نەماو بەلام من خۆمى لى ناكىشمەو! خۆم ئەوئەبىش دەزانم كە ئەم
ژىنە زۆر بابەتى و ھەئە تىدا تىدا نىيە كە بەھىنى پىياو خۆى لە سەرى بدات بەكوشت!

- كە داينەكە ھات دەتېنى؟

- من ناھىلەم بمىنى. خۆم لە پشت ئەم پەردەيەو دەشارمەو. لە پشت تۆيشەو
دەوئەستم! سەرى پزىشكەكە بەم قسانە كەوتە ئازاۋەو. بىرى لە خۆى دەكردەو چى بكات.
لە پاش تاوتىك بەلاۋەكەى گوت: «تۆ ھەرزەكارنىكى بەچنگىت، بەلام نىوە پىشكەوتوويت.
من خەرىكى ئەو بووم بەرامبەر بەنەخۆشەكەى خۆم پىويستى سەرشانى خۆم بەجى بەھىنم.
بەلام وا دەردەكەوئ تۆ لەم كەينەو بەينەبەدا دەتەوئ بەئارزەووى خۆت بچىت بەرپوئە!».

- كەواتە نىيازت واى ئەو پىم گوتوويت بى پىچ و پەنا بەجى بەھىنىت؟...

- من بۆم دەست نادات كەللەى خۆم بەشكاندن بەدەم لەپىناو كارنىكى پىوچوچى وادا كە
فېرى بەسەر مەنەو نىيە!

- كەواتە چى دەكەيت؟

- مرۆف نوتىن ياخود پزىشك لە ھەموو شتىك زۆرتەر رقى لە ئابرووچوون دەبىتەو. من
پىياوئىكى درندەنىم ھەر ئەوئەندەيە، من دلئەنگى ئەوئەم كە ئەم كەينەو بەينەيە گەبىشتە ئەم
ئەندازەيە. بەلام دلئەنگى و پىشم و قىنەكەم لەپاش رۆژتىك دوو رۆژ دەرۆن و نامىن.

- سوپاست دەكەم. كەواتە لە يەكترى تىگەبىشتىن و ھەردووكمان لەسەر يەك شت
رېكەوتىن. ئىنجا كە واى لى ھات پىويست بەو ناكات لەسەر زەويى ناو ژوورەكەو
بىنىتەو، و، بەم جۆرەبىش دابنىشبت!... ھەرۋەك لاۋەكە رېوشوتىنى بۆ كارەكە دانابو بەو
جۆرە سەرى گرت. ... كچەكەبىش بىرەوئەرىيەكەى بۆ گەرايەو. واتا كورەكەى ناسىيەو و
ژيانى پىر لە دلدارى خۆى و ئەوى بىرەكەوتەو. دووبارە دەستى كەردەو بەدلدارى لەگەل
كورەكەدا...

میژووی جیهان

نووسه‌ری: رینییه سیدیلو

میژووی پیش میژوو

مرۆڤ له سه‌ره‌تای په‌یدابوونیا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌زانی که هیچ نازانی!... جا له‌به‌رئه‌وه، ئه‌مه‌ شتیکی ئاسان بوو، که باوه‌ر به‌و قسه‌ پرۆپوچانه‌ بکات که له‌بابه‌ت بنچینه‌ی په‌گه‌زه‌کان و شاره‌کان و، دۆزینه‌وه‌ی ئاگر و ئاسن و، گه‌لیک شتی تروه‌ ئه‌دوین جا ئه‌مانه‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌ک میژووی پرابدووی مرۆڤ رۆشن ئه‌که‌نه‌وه، هه‌روه‌ها بنچینه‌ی سروشتیشی ده‌رئه‌خه‌ن... ئنجا جوانی ئه‌م قسه‌ پرۆپوچانه‌ بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و ئه‌ندیشه‌ (خیال)یه‌دا که پرشنگی تیا ئه‌دان، ئه‌و قسانه‌یان خستبووه‌ میشکی مرۆڤه‌وه و تیا جیگیربووون!.

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌ پرۆپوچانه‌یش بخه‌ینه‌ لاره‌ و، هه‌رچی له‌ناو (نوسراوه‌ پیرۆزه‌)ه‌کاندا یه‌ لیکێ بده‌ینه‌وه، که به‌ دووه‌م سه‌رچاوه‌ی میژوو دانه‌نرین، وامان بو‌ ده‌رئه‌که‌وه‌ی که له‌ دایک بوونی (بابه‌ ئاده‌م) به‌ر سالی (٤٠٠٤)ی پیش زایین ئه‌که‌وه‌ی (لافاه‌وه‌ گه‌وره‌که‌ی جیهانییش) به‌ر سالی (٢٣٤٨)ی پ.ز ئه‌که‌وه‌ی...

له‌دوای (قسه‌ پرۆپوچانه‌کان) و (نوسراوه‌ پیرۆزه‌کان)یش سێیه‌م سه‌رچاوه‌ی میژوو دیته‌ پیشه‌وه، که ئه‌ویش (زانست)ه‌... زانستیش له‌چاوه‌ قسه‌ پرۆپوچانه‌کاندا له‌ رووی ئه‌ندیشه‌وه، به‌هه‌ژار دانه‌نرئ... جا له‌به‌ر ئه‌وه، ئه‌و وا پیشان ئه‌دات- ئه‌ویش به‌دله‌ له‌رزتییه‌که‌وه- که زه‌وی له‌پیش سه‌ده‌ هه‌زار سالی هه‌بووه‌!... هه‌رچی زانسته‌ پرس زۆتر ئه‌کات له‌وه‌ی که بلێ وایه‌... ئه‌و له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی زه‌وی ناسه‌کان که له‌بابه‌ت زه‌وییه‌وه ئه‌یکه‌ن و، له‌بابه‌ت زه‌وی هه‌لکۆلین^(١) و ئه‌و شوینه‌وارانه‌وه‌ که ئه‌یدۆزنه‌وه، یارمه‌تی وه‌رئه‌گرئ... هه‌روه‌ها له‌ لی وردبوونه‌وه‌ و تیگه‌یشتنی زاناکانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ یارمه‌تی وه‌رئه‌گرئ که چوونه‌ته‌ ناو ئه‌و تیره‌ و هۆزانه‌وه‌ که ئیستایش نزیکه‌ی سه‌ره‌تای ژبانی مرۆڤایه‌تی ئه‌ژین، تابوتانی بگاته‌ ئه‌و وه‌رامانه‌ی که پرسیاره‌کانی خۆی پێ لیک بداتوه‌... به‌لام ئیمه‌ نابێ به‌م لیکۆلینه‌وه‌ سسته‌ به‌ئهرک و نازاره‌ پێبکه‌ن... وا هه‌ل ئه‌گرئ ئیمه‌یش خه‌ریکی ئه‌وه‌بێن که ئه‌وه‌ی زاناکان ئه‌یلێن بیه‌ینه‌ پیش چاوه‌ی خۆمان زاناکان

(١) زه‌وی هه‌لکۆلین: (التنقیات)

ئه‌لین (زه‌وی) و (مرۆڤ)، هه‌ردووکیان، له‌ ئه‌نجامی گه‌شه‌کردن و کاره‌ساتی سروشتی سه‌رسوره‌ینه‌ری په‌یتا په‌یتاوه‌ په‌یدابوون... بام وای بیه‌ینه‌ پیش چاوه‌ی خۆمان که زه‌وی نزیکه‌ی سێ هه‌زار ملیۆن سالی له‌مه‌وپیشه‌وه‌ ده‌ستی کردوه‌ به‌په‌یدابوون هه‌روه‌ها نزیکه‌ی دووه‌زار ملیۆن سالی له‌مه‌وپیش دروست کراوه‌ زیندوووه‌کان^(١) په‌یدابوون له‌سه‌ر زه‌ویدا ئه‌م دروست کراوانه‌ له‌پیشدا له‌شپه‌وه‌ی (به‌کتربا)دا بوون، له‌ناخی ئاودا ژباون، به‌چاویش نه‌بیراون... دوای ئه‌وه‌ ئه‌و دروست کراوانه‌ ده‌رکه‌وتوون که برپراگی پشتیان هه‌یه^(٢). ئه‌مانیش پینج سه‌ده‌ ملیۆن سالی له‌مه‌وپیش په‌یدابوون هه‌رچی گیانله‌به‌ره‌ مه‌مک داره‌کانیشه‌ له‌پیش سه‌ده‌ ملیۆن سالی هه‌رکه‌وتوون ئه‌و گیانله‌به‌رانه‌یش که له‌ مرۆڤ ئه‌که‌ن چهند (ده‌ملیۆن)یک سالی له‌مه‌وپیش هاتوونه‌ته‌ ناوه‌وه‌ دوایی گه‌شه‌کردنی پیشکه‌وتوویی گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی که (مرۆڤ)یش بیه‌ته‌کایه‌وه؛ له‌ناو ئه‌و دارستانانه‌دا که‌که‌وتوونه‌ته‌ که‌مه‌ری زه‌وییه‌وه، که خاوه‌نی گه‌رماو ته‌رین^(٣)...

زۆری پێ نه‌چوو ئه‌م گیانله‌به‌رانه‌ی که به‌چوار چنگۆله‌ ئه‌رۆیشتن به‌رپیدا، ژبانی ناو دره‌خته‌کان کاری تی کردن دوایی وایان لی هات له‌سه‌ر دووپێ ئه‌رۆیشتن دووپیه‌که‌ی تریشیان ئه‌دا، له‌ خۆه‌لۆسین به‌لقی دارودره‌خته‌وه، له‌وکاتانه‌دا که له‌م داره‌وه‌ بو‌ ئه‌و دار هاتووچۆی ئه‌کرد... رۆژگار تپه‌ری و گیانله‌به‌رانه‌کانیش، ییشیان راست بووه‌وه، سه‌ریشیان په‌رپ راوه‌ستا و میشکه‌که‌یشیان گه‌وره‌تری لپه‌ات...^(٤)

(په‌یدابوونی هۆش)^(٥):

دوای ئه‌وه‌ ئه‌و شاکاره‌ سه‌رسوره‌ینه‌ره‌ هاته‌ پیشه‌وه، که بازدی به‌م گیانله‌به‌ره‌ دا و گه‌یاندیه‌ پله‌ی (مرۆڤایه‌تی) چونکه‌ سه‌رده‌می به‌سته‌له‌ک په‌یدابوو که لافاه‌که‌ی هه‌موو جه‌نگه‌لستانه‌کانی له‌بن هه‌لکه‌ند و رای به‌ده‌م ئاوه‌وه‌ چهند کۆمه‌لیکیشی له‌م جووره‌ گیانله‌به‌رانه‌ به‌ته‌نیایی و ئاواره‌یی هیه‌شته‌وه‌ له‌ پالی شاخه‌کاندا، په‌ناگاکانی ناو جه‌نگه‌لستانه‌کانیان له‌ده‌ست چووو.

(١) زیندوووه‌کان.

(٢) برپه‌داره‌کان.

(٣) که گه‌رم و شی دارن.

(٤) میشک: (الدماغ).

(٥) هۆش: (العقل).

زمان ... ناگر ... ناین

مرۆف له وکاتانهدا که له ناو تاریکیدا نهژیا، له رۆژانی رابردویدا، چهند جهنگیکی بیروباوهری وهای بردهوه که له هه مووشتیکی تر بالاتریوو له وهدا که له گیانله بهره درنده کانی جوئ بکاتهوه. نهجمامه کانی نهو جهنگانه ییشی هه تا ئیستا ماونهوه، له ناونه چوون وادیاره نهو نهجمامانه ییش هه نه میهنه وه و زالیش نه بن به سه ر چاره نووسی نه ته وه کاندای... نهو سه رکه وتنانه ییش بریتین له: (زمان) و (ناگر) و (ناین)... چونکه هیچ خوتنده واربییه کی وه ها نه دۆزراوه ته وه که بووبی له پێش میژوودا، بئ نه مه ی له ناوه رۆکه که یدا نیشانه ی نه وه ی تیا بووبی که رۆله کانی نهو خوتنده واربییه نهو سی بابه ته بیان زانیوه!...

۱- نه مه ییش له بهر نه وه به که هه ر (مرۆف) ه له ناو هه موو گیانله به راندا که نه توانی قسه بکات که هونه ری بیرکردنه وه ییش به کار نه هیتنی جا له بهر نه وه زۆری پێ نه چوو فیری قسه کردن بوو، به چه ند ده نگکی دیاردی کراو، که خۆی وای دانا بوو، به هه ریه که بیان واتایه کی تاییه تی بدات نجا لیته وه (زمان) داها، که بریتیه له گالیسه که یه کی (بیر) و، که لویه لیکی ناوازی گفتوگۆکردن... ئیتر له رۆژی له دایکبوونی (زمان) وه، ژیان له ناو کۆمه لایه تیدا، دهستی کرد به به ره همدان زوو به زوو، له داهیتانی دهنگه کان و شیهه زمانه کان و برکه (مقطع) هکاندا پێشکهوت و هه ندیکیشی خستنه پال یه ک... ههروه ها ئالۆشه کانیش له دایک بوون مرۆف دهستی کرد به گه ران به دوا ی نهو هۆیانهدا که نهو ئالۆشانه دانه مرکینه وه نه مه یه که م جاربوو که مرۆف ددان به نه قین یان دلداریی دابنی ههروه ها یه که م ده مه قالیشی دهست پێ کرد... ئیتر لهو رۆژه یسه وه ژبانی (مرۆقیایه تی) ی راسته قینه دهستی پێ کرد...

۲- مرۆف له میژوه (ناگر) ی ده ناسی روهه چاکه که ی ناگری ناسی نه وه ییشی له تینی هه تاوی رۆژا دۆزییه وه...

روهه خراپه که ی ناگریشی له بروسکه و هه وره تریشقه و شاخه ناگرینه کان و نهو ناگرانه دا نه دیی که به رته بوونه وه و نه ی نه زانی چۆن و له چیه وه په یدا نه بن ناگره کان به رته بوونه جهنگه لستانه کان و پووش و په لاشی میتره که کان!... به لام زۆریان پێ نه چوو، له تیگه یشتندا پێشکهوتن، تا گه یشتنه نه وه ی هۆی گر په یدا کردنیان دۆزییه وه، دووریش نییه که له خۆش به ختییا نه وه بووبی، که له وه تیگه یشتن که له لیک کهوتنی دوو پارچه

له بهر نه وه ناچاربوون، له دهست گیانله به ره درنده کان خۆیان ده رباز بکه ن و په نا بهر نه ناو نه شکوه ته کانه وه... ههروه ها خۆ پاراستنه که ییشی ناچاری کرد پشت به سه ستی به چه کیتک یاخود به ناز و جیازیکی^(۱) که ئاره زوو کردنی نه مردن پێی به خشیبوو^(۲)، نهو ناز و جیازه ییش بریتی بوو له: (هۆش)... جا نهو تاوه ده مه ی که مرۆف دهستی کرد به پشت به سه ستی به (هۆش)، به له دایک بوونی (مرۆف) دانه نری!...

جا (مرۆف) به سایه ی نه م (هۆش) ه و بوو که دهستی کرد به ده سه لانه تداریی به سه ر (جیهان) دا... به لام (جیهان) به روویه کی خۆشه وه به ره و پیری (مرۆف) نه چوو... به پێچه وان وه ته نگه چه له مه و گیروگرفتیکی زۆری هیتنا یه بهر، (هۆش) ییش بریتی بوو له چه کیتک، که له (مرۆف) به ولاره هیه چ دروست کراویتی تر دهستی نه کهوت...

نجا مرۆف دهستی کرد به لیکۆلینه وه و لی وردبوونه وه... نه بوو به دوا ی هه موو شتی کدا بگه ری و بیدۆزیته وه... به لام له پێش هه موو یاندا به دوا ی ناسینی ده روون و له ش و جیهانی خۆیدا گه را... ههروه ها مرۆف پێویست بوو هه موو شتی کیش دابهیتنی... هه ندی شت فیربوو... دوا یی زانیاری و شاره زایی پێشکهوت و فراوان بوو... به لام هه رجه یه کی بو ده رکهوت هیتشتا که م بوو، گه لیک که متریش بوو له چا و نهو زانیاریانهدا که نه بوو له هه زاران ساله ی دوا رۆژا دهستی که وئ... به لام نه وه ییش دیاربوو که نهو زانیاری و شاره زایی هونه ری که مرۆف دهستی کردبوو به کۆکردنه وه یان، هه رچه نده جاره نا جاریک نه هاتنه پاشه وه و که میان نه کرده وه، به لام له ماوه ی ژبانییا تا نه هات زۆرتیان لی نه هات و پشت به پشت په رهیان نه سه ند... جا نه م گه نجینه یه ی که ئیمرۆ له به رده ستماندایه و به و جوړه ی له وه پێش پێشان درا کۆبۆته وه، هه ر بریتیه یه له وه ی که ئیسه پێی نه لێین (شارستانیتی) یاخود (ئاوه دانی)... نه مه ییش بو هیه چ جوړه دروست کراو یاخود گیانله به رتیکی تر نه لواوه، که زانست و هونه ر پشت به پشت کۆبکاته وه و به جیی بهیتلی بو نه وه ی خۆی.

نه م نازه و جیازه هه ر به (مرۆف) براره. جا له بهر نه وه، له دایک بوونی (مرۆف) بریتیه له له دایکبوونی (میژوو)... یاخود (به ره به یانی میژوو)!...

(۱) راستتر: که ره سه ته یه ک یان: که لویه لیک.

(۲) ئاره زوو کردنی نه مردن: (غریزه البقاء)، ره مه کی مانه وه.

بهرد له شیتوبه‌یه‌کی توندوتیژدا پزبسکه ناگری لئ په‌یدائه‌بئ!... جا ههر ئه‌وه‌نده فیتری ئه‌وه‌بوون ناگر هه‌ل بکه‌ن، ده‌موده‌ست هه‌ستیان به هیتز و هه‌ره‌تی خۆیان کرد ئیتر له‌و رۆژه‌وه له په‌رستنی ناگر وازیان نه‌هیتنا چونکه دیمه‌نه ناگره‌کان ترسیان نه‌خسته دلپانه‌وه به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پئ نه‌چوو، ناگریان خسته ژیر چنگی خۆیان‌وه، که بۆ که‌لکی خۆیان به‌کاریان نه‌هیتنا ئه‌وانه که هه‌تا ئه‌وسا که هه‌رچی‌یه‌کیان ئه‌خوارد به‌کالی ئه‌یان‌خوارد، ههر له‌خۆیان‌وه فیتری هونه‌ری چیش لیتان بوون... هه‌روه‌ها له‌پاش ماوه‌یه‌ک فیتری خشت سوورکردنه‌وه‌یش بوون، له‌ناو ناگردا، به‌مه‌به‌سی ئه‌وه‌ی که خانوویان لئ دروست بکه‌ن هه‌روه‌ها فیتری (کان) (۱) تووانده‌وه‌یش بوون... له‌پاش ئه‌وه به‌چهند هه‌زار سالیکی (زانست) له‌پرتی به‌کاره‌یتانی (کان) ه‌کانه‌وه، وای لئ کردن بتوان (پتگا ئاسنینه) و (تانک) دروست بکه‌ن که‌چی له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو پینشکه‌وتنه‌یشدا، هه‌تا ئیستا که‌یش، ههر مۆم دئه‌گیرسین له‌ناو په‌رستگا‌کانیاندا، گۆری سه‌ریازی نه‌ناسراویش به‌وه ریز لئ ئه‌گرن، که شاپلیته‌یه‌کی سه‌ره‌تایی له‌سه‌ر هه‌ل بگیریستن!...

۳- هه‌رچی (تایین)‌یشه، ههر له سه‌ره‌تای ژبانی مرۆقه‌وه، دلئ مرۆقانی داگیرکردوه هه‌تا ئیستا که‌یش ده‌ستی لئ هه‌ل نه‌گرتوه... کاروباری تایینیش له‌سه‌ره‌تادا فپری به‌سه‌ر جادوو‌گه‌ری و چاوبه‌ست کردنه‌وه زۆرتربوه له‌وه‌ی که باوه‌ر و خواپه‌رستی پیکویتی بووبئ؛ چونکه مرۆقی سه‌ره‌تایی، نه‌ی ئه‌توانی خۆی له‌وترسه‌ نازاد بکات که هیتزه‌کانی سروشتی ئه‌یان‌خسته دلپه‌وه، یاخود گیانله‌به‌ره درنده‌کان ئه‌یان‌توقاند و میتشکیان پئ ئه‌کرد له مه‌ترسی هه‌رچی ترسیشه به‌ئاسانی ئه‌گۆرئ و ئه‌بئ به‌په‌رستنی گیانله‌به‌ران و، شتومه‌که په‌ره‌سینه‌کان و، له‌و شتانه‌وه ده‌ستی پئ کرد، که له‌ژووور تئ گه‌یشتن و په‌ی پئ بردنی مرۆقه‌وه‌ن هه‌روه‌ها کاروباری تایینی له‌ترسی مردنه‌وه په‌یدا بوون جا چونکه مرۆقه‌ کۆنه‌کان هۆی کۆنه‌وه‌ی ژبانیان نه‌ئزانی، ئه‌ترسان له‌وه‌یش که مردوه‌کان نازاری زیندوه‌ه‌کان بدن، به‌هیسوای ئه‌وه‌یش بوون که ئه‌و مردووانه بتوانن یارمه‌تییان بدن، له‌به‌ر ئه‌م هۆپانه هه‌موو، به‌ته‌نگ ئه‌وه‌وه‌بوون که مردووه‌کانی خۆیان به‌ناز و ریزه‌وه بنیئن، که له‌ناو گۆره‌کانیشیاندا که‌لوپه‌ل و خوارده‌مه‌نی دابنن، که پهل و پینشیان به‌گوربس به‌سته‌نه‌وه، تا ماوه نه‌ده‌ن به‌وه‌ی که نازاری که‌سئ بدن. له‌پاش ده‌میک فیتری ئه‌وه‌یش بوون که هاوار به‌رنه به‌رگیانی باپیرانیان، داوای یارمه‌تیان لئ

(۱) کان: کانزا (معدن)، کان به‌مانای (منجم) دیت

بکه‌ن که به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیاندا زالیان بکه‌ن کوشتی (۱) پینشکه‌ش کردن و، نوشته‌کردن و، بیروباوه‌ری پرپوو‌چیشیان داهیتنا بۆ ئه‌مه‌ی ریزگرتنی خۆیان پینشکه‌شی گیانه‌ سه‌ر لئ شیتووه‌کان و ده‌ربه‌ده‌ره‌کان و گیانه‌ خۆمالپیه‌کان بکه‌ن له ههر هۆزه‌یش به‌کیک خۆی ته‌رخان کردبوو، بۆ تیتگه‌یشتنی هونه‌ری تایین، بۆ ئه‌مه‌ی مام ناوه‌ندی بکات (۲) له ناوه‌ند زیندوو‌ه‌کان و ئه‌و هیتزه نه‌ناسراوانه‌دا که له پشت ژبانه‌وه تارماییان دیاره... جا به‌دیرته‌ی رۆژگار، په‌رستکارییه‌کان گۆرران و گه‌یشتنه‌ پله‌ی (یه‌ک خوایی) له‌پاش ئه‌وه (خوانه‌ناسی) هاته‌ کۆپه‌وه و، که‌وته به‌ربه‌ره‌کانی وه له‌گه‌ل (یه‌ک خوایی) دا!... ئه‌وه‌نده هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مرۆف هه‌ست به‌خۆی ئه‌کات، کز و بئ ده‌سه‌لاته به‌رامبه‌ر ئه‌و هیتزه‌ی که هیتشتا نه‌یناسیوه و نه‌یدیوه، له هه‌موو سه‌رده‌میکی خۆیدا، هه‌رگیز له بیروباوه‌ری پرپوو‌چ و چاوپراوکردن وازی نه‌هیتناوه!... جا به‌هۆی ده‌رکه‌وتنی ئه‌م سئ شته‌وه: (زمان) و (ناگر) و (تایین)، مرۆف ده‌ستی کرد به‌زالبوون به‌سه‌ر درنده‌یه‌تی سه‌ره‌تای خۆیدا!...

ئاوه‌دانی چه‌رخی راوکردن

مرۆف له سه‌ره‌تای ژبانیان خه‌می ئه‌وه‌ی ئه‌خوارد که خۆی یپاریزی له مردن و نازار، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش به‌رنگاری گیانله‌به‌ره درنده‌کان ئه‌بوو، که ئه‌و ئه‌شکه‌وته‌ی ئه‌وانه تیا ئه‌ژبان ههر بۆخۆی بپینیتته‌وه جا له‌به‌ر ئه‌وه پینوست بوو به‌دکاری ئه‌و گیانله‌به‌ره درنده‌کان له کۆل خۆیان بکه‌نه‌وه دووریش نییه که باوه‌ریان و ابوویی، خواردنی دلئ گیانله‌به‌ری درنده، هیتز و گوپ ئه‌دات به‌پیاو بۆ ئه‌مه‌ی به‌رگه‌بگری و بکه‌ویتته زۆرانبازیه‌وه له‌گه‌ل ئه‌و درنده‌دا... خواردنی گۆشتی فیله‌ گیتزه یاخود ئاسکیش، گورج و گۆلیی ئه‌و گیانله‌به‌رانه بیه‌خشی به‌پیاو له راکردندا... خواردنه‌وه‌ی خۆینی شیریش نازایی و به‌چنگیی ئه‌و گیانله‌به‌ره به‌مرۆف بیه‌خشی... به‌م رهنگه مرۆقه‌کانی پینشیان که له سه‌ره‌تای ژبانداندا خواردنیان ههر له‌سه‌ر گزۆگیا بوو خواردنی گۆشت فیتری بوون و ده‌ستیان پئ کرد... دواي ئه‌وه‌یش فیتری ئه‌وه‌بوون که چۆن له‌سه‌ر ناگر ئه‌و گۆشته بپزین.

زۆریشی پئ نه‌چوو، وایان لپهات به‌دوای گیانله‌به‌رانداندا ئه‌گه‌ران بیاندۆزنه‌وه و راویان بکه‌ن، تا خۆشی له خواردنی گۆشته‌کانیان ببینن... ئا به‌م رهنگه راوی گیانله‌به‌ران و،

(۱) کوشتی: قوربانی.

(۲) هاوسه‌نگیه‌ک بکات....

راوی ماسی، ههردووکیان بوون به کارو فرمانی بنچینهیی مرۆف...

مرۆقهکان فیری ئهوه‌یش بوون که به‌کۆمه‌له‌ بژین- وه‌ک فیله‌کان و مه‌مپونه‌کان- بۆ ئه‌مه‌ی باشتتر بتوانن خۆیان بپاریزن... فیری ئه‌وه‌یش بوون که کزیی و بی ده‌سه‌لاتی خۆیان به‌چه‌ک چاره‌ بکه‌ن... هه‌ینایان له‌ ته‌خته و به‌رد کۆته‌ک و دارده‌ست و رم و چه‌قۆ و پاچیان دروست کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ فیری تیروکه‌وان دروست کردن بوون.

له‌ دووره‌وه‌ دوژمنه‌که‌ی خۆیان پێ ئه‌پیتکا... کاتیکی وایش هات فیری هونه‌ری نیچیر راوکردن بوون، خۆیان له‌ نیچیره‌کان مات ئه‌دا و، داویان بۆ ئه‌نانه‌وه‌ و، ته‌له‌یان بۆ دانه‌نان...

دوا‌ی ئه‌وه‌ دل‌ په‌قی و فرۆفیل‌بازی و خۆه‌له‌کێشان چوه‌ه‌ گیانیه‌نه‌وه‌، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا خۆیان له‌ خۆیاندا کز و بی چاره‌بوون، به‌لام ئه‌یانتوانی به‌سه‌ر ئه‌و درنده‌یه‌شدا زال‌ ببن که له‌ خۆیان به‌هه‌ترن!... به‌هۆی خۆه‌له‌کێشانه‌که‌یانه‌وه‌، گیانی خراپه‌کاریش سواری دل‌یان بوو... هه‌رچی جه‌نگه‌له‌ راوکردنه‌وه‌ په‌یدا بوو... چونکه‌ مرۆف چه‌کی کوشنده‌ی داهه‌ینا بۆ کوشتنی گیانله‌به‌رانی درنده... به‌لام له‌ پاشدا ئه‌و چه‌کانه‌یان له‌ خۆشیاندا کارکرد... که نا‌کۆکی ئه‌که‌وته‌ ناوه‌ند تاک و ته‌رایانی مرۆقه‌کان خۆیانوه‌، یاخود ناوه‌ند خه‌یزانه‌کانه‌وه‌، یان ناوه‌ند تیره‌ و هۆزه‌کانه‌وه‌ مرۆقه‌کان ئه‌و چه‌کانه‌یان له‌ دژی به‌کتری به‌کارئه‌هه‌ینا.

زۆری پێ نه‌چوو، مرۆقه‌ سه‌رکه‌ه‌وتوه‌که‌ له‌ جیاتی ئه‌مه‌ی دوژمنه‌ شکاوه‌که‌ی خۆی بکوژێ، ئه‌یکرد به‌به‌نده‌ی خۆی!... له‌ فرۆفیل‌ کردنیشه‌وه‌ له‌ گیانله‌به‌رانی درنده، مرۆف فیری ئه‌وه‌بوو که فرۆفیل‌ له‌ دراوسێکانی خۆشی بکات!... نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌یه‌کی دوژمنی خۆیدا ئاشت ئه‌بووه‌وه‌ که‌چی زۆری پێ نه‌هه‌چوو، دۆستایه‌تییه‌که‌ی خۆیان و ئه‌وانیان ئه‌شکاند، لێیان رانه‌په‌رین و چه‌کیان لێ ئه‌خستنه‌کار، وایان ئه‌زانی که به‌هۆی ئه‌و جه‌نگه‌وه‌ هه‌موو جه‌نگێک له‌ناو ئه‌به‌ن!...

(تۆوی هونه‌ره‌کان):

له‌وکاتانه‌دا که له‌ناو ئاشتیدا ئه‌ژبان، مرۆقه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ریک خستنی ژبانی خۆیان فیری به‌زمه‌په‌رم و هه‌له‌په‌رکێ بوون ده‌ستیکیان هه‌ینا به‌سه‌ر خانوه‌کان و به‌رگ و پۆشه‌نییه‌کانیاندا درزیی وایان داهه‌ینا که کونی تیاوو، ئه‌ویشیان له‌به‌رد دروست کرد، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ پیستی گیانله‌به‌ره‌ درنده‌کان جلوه‌رگ بۆ خۆیان بدروون... هه‌روه‌ها چرایشیان

داهه‌ینا، ناو ئه‌شکه‌وته‌کانیان پێ رووناک ئه‌کردنه‌وه‌... ملوانکه‌ و گه‌ردانه‌ و خشلیان داهه‌ینا، له‌ هه‌یلکه‌ شه‌یتانوکه‌ و کاره‌با و مه‌رجان و ددانی سه‌گ و گورگ ئه‌یان هۆینه‌وه‌.

ئه‌مانه‌یان بۆ خۆپازاندنه‌وه‌ به‌کار ئه‌هه‌ینا دوورنییه‌ که بۆ کیش کردنی گیانه‌ پاکه‌کان و بۆ ده‌رکردنی گیانه‌ خراپه‌کانیش به‌کاریان هه‌ینا... ئه‌ی تو چاوت لێیان نییه‌ که له‌سه‌ر دیواری ئه‌شکه‌وته‌کانیان وینه‌ی گیانله‌به‌رانیان کیشاوه‌ و تیر یاخود رمیان لێ که‌وتوه‌؟... تو بلایی ئه‌وه‌ هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ بووی که له‌ کاتی راوکردندا (به‌خت) روویان تی بکات؟... هونه‌ره‌کان له‌په‌شدا بریتی بوون له‌ ده‌ربرینی نیشانه‌کانی چاوبه‌ست کردن یاخود جادووگه‌ری... به‌لام له‌ دواپیدا نرخیکی تریان په‌یدا کرد بۆ خۆیان... ئه‌و وینه‌ په‌نگاوه‌نگانه‌یش که له‌سه‌رده‌می راوکه‌رانه‌وه‌- پێش میژوو- بۆمان ماونه‌ته‌وه‌، به‌لگه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی که ئه‌و راوکه‌رانه‌ له‌ هونه‌ر زانیدا ده‌ستیکی گه‌وره‌یان بووه‌...

ئاوه‌دانی شوانه‌کان

که ئاوه‌دانی راوکه‌ره‌کان به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌سه‌د هه‌زار سال‌ له‌مه‌و پێشه‌وه‌ ده‌ستی پێ کردی، ئه‌بێ ئاوه‌دانی شوانه‌کان، که له‌دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌ستی پێ کردوو، زۆرتر بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ده‌هه‌زار سال... هه‌رچی ئه‌و که‌له‌ سه‌هۆلانه‌بوو که له‌ چه‌رخه‌ سه‌هۆل‌ به‌ندانه‌وه‌ ماپوونه‌وه‌، ده‌ستیان کرد به‌توانه‌وه‌.

باو باران و سه‌رما، روویان کرده‌ خۆشی ئیتر مرۆقه‌کان له‌ ئه‌شکه‌وته‌کانیان هاتنه‌ ده‌روه‌ به‌سه‌ر ئه‌و سه‌وزه‌گیانیه‌دا بلاو بوونه‌وه‌ که تازه‌ ده‌ستیان کردبوو به‌گه‌شه‌کردن... ئیتر له‌ راوکردن ده‌ستیان هه‌لگرت و بوون به‌شوان...

چونکه‌ له‌وه‌په‌ش گیانله‌به‌رانی سه‌ر زه‌وییان له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌کۆشت که خۆیان لێ بپاریزن و گۆشته‌کانیشیان بکه‌ن به‌خۆرشت بۆ خۆیان... به‌لام له‌مه‌ به‌دواوه‌ ده‌ستیان کرد به‌مالی کردنیان و به‌خه‌وکردنیان له‌ گاو مانگاوه‌ ده‌ستیان پێ کرد چونکه‌ ئه‌مانه‌ له‌ هه‌موو گیانله‌به‌ریک بێ وه‌ی تریبون.

پاش ئه‌وان، ده‌ستیان کرد به‌رام کردنی که‌ر و حوشت و ئاسک و فیله‌ گێژه‌، به‌مه‌رپه‌رین و گامیش و ئه‌سپ و مایین و سه‌گ و ئیستر و به‌ران... ده‌ستیان کرد به‌مالی کردنی مریشک و که‌له‌شیر و په‌له‌وه‌ران... فیله‌کانیان ناز ئه‌گرت، له‌به‌ر که‌لک و فه‌ریان... هه‌رچه‌نده‌ که‌سانی واهه‌ن له‌و باوه‌ره‌دان، که مرۆف له‌به‌ر مه‌به‌سی ئایینی گیانله‌به‌رانی رام کردوو، به‌لام به‌لگه‌ی وا زۆر به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ که بیچه‌سپینیتته‌ ده‌وه‌، که له‌به‌ر که‌لکی

ئابووری دهستی داو ته گیانله بهر به خیتوکردن... ئیتر له و ساکه وه، مرۆف به و چاوه وه ته ماشای گیانله بهرانی نه ته کرد که سه چاوه به کن راسته و خو خورشت و کهول و شیر و هیلکه ی نه خنه بهر دهست بیتجگه له وه چاوشیان کرایه وه و چهند ده رگایه کی گه وره یشیان لی کرایه وه بۆ پیشه سازی، وهک: پیشه و کاری پست تاماده کردن و، خوری سازکردن و، که ره و په نیر دروست کردن...

له گه ل داها تنی شوانکاره بییدا، مرۆف له ئەشکه و ته کان بیان ها تنه ده ره وه له نزیک ئە وه ره رگایانه وه که پانه ناژله کان بیان تیا نه له وه ران، ده ستیان کرد به دامه زران دنی خیتو تی سووک و ساکار هه ره ها به هۆی نه وه که به دوای جی له وه ر و سه وزه گیای ته ر و تازه دا نه گه ران بوون به کۆچه ر... ئەم جو ره ژیا نه کاری کرده ناوه دانی و پیشکه وتنی مرۆف... هونه ره کان دو اکه وتن چونکه هه موو لایه ک خوویان دایه پیوستی ژیا ن فیروون؛ چون هه سان به کار بهیتن بۆ دم تیزکردنی ئە وه که لویه لانه ی که له سه نگ دروستیان نه کردن.

فیروون کاسه و گلینه و گۆزه و نامانانی تر له گل دروست بکه ن له مه دا که لویه لی وایان به کار نه هیئا که ئە و نامانانه گورج بسوورپینه وه، تا ناویان بۆش بکه ن.

ئاوه دانی چه رخی کشتوکال

پیشکه وتنی چه رخی شوانکاره بیی، گه یشته راده یه کی وه ها که مرۆف هیواش، هیواش خوو بداته چاندنی و کشتوکال به م رهنکه له پاش سه رکه و تنیان به سه ر گیانله به راندا، هورژمیان برده سه ر جیهانی گژوگیایش ده ستیان کرد به به رهنگاری کردنی دارودرختی خزبو و چروپروگه شه که ر، رووی زه وییان پاک کرده وه.

توویان تیا چاند و، هه رچییان لی په یدا بوو، چنییا نه وه... جا لیته دا دووباره ئەم پرسه نه که ینه وه: تو بلیتی کشتوکال به نیازیکی ئایینییه وه ده ست پی کرابی؟... ناخو مرۆف له سه ره تای ژیا نیا، هه ر له بهر ئە وه زه ویی هه ل کۆلیوه که مردووی خو ی تیا بنیژی؟... هه ر له بهر ئە وه دانه ویتله ی چاندو وه له نزیک ئە و گۆرانه وه، که خو رشت بۆ مردو وه کانی خو ی به ره هم به یتنی؟... یاخود هه ر ریکه وت و به خت یاری بوه که تیکه ل به نیازی ئایینی ش بوون، بۆ ئە مه ی مرۆف له شاکاری روواندنی گژوگیا و دار و دره ختیش شاره زا بکه ن؟... سا ئەم لایان راست بی، یان ئە و لایان، له راستیدا مرۆف زو به زوو له توو چاندندا شاره زا بوو، فیتری که ش راگرتن بوو، کار تیکردنی رۆژ و بارانی بۆ ده رکه وت، گلی زه وییه کانی شقی تا قی کرده وه، بۆ جیا کردنه وه ی زه ویی به پیت، له زه ویی بی پیت... جا

هه رچه ند پارچه زه وییه کی ئە دیی، به هۆی زۆر چاندنه وه له که لک ئە که وت، ئە وی به جی نه هیشت و ئە چو وه سه ر پارچه زه وییه کی تر که هیشتا نه کیلرابی و به کار نه هیترابی... هه رچی زه وییه که بوو فراوان بوو... هه رچی مرۆقیش بوو، ژماره یان که م بوو... به لام زۆری پی نه چوو که زو به زوو ئە وه یان بۆ ده رکه وت که زۆرکردنی به ره هم له ده سه لاتی مرۆف دایه . به مه رجی چینی سه ره وه ی خاکه که بشکین و بگه نه ژیر ئە و خاکه وه...

به هۆی ئە وه ی پی بردنه وه، گه یشته نه وه ی که لویه لی جووت کردن دا به یتن... له نووسراوی (تهورات) یشدا ئە مه نووسراوه که یه که م که سی ئە و که لویه لی جووت کردنی داهینا ناوی (طوبال قابیل) بووه... ئە مه یش له سی هه زار سال له مه و پیشه وه رووی داوه... گریکه کان پیی ئە لین (تریتولیمس)... به لام میسراییه کان ئە لین (ئوزیریس)^(۱) که لویه لی جووت کردنی داهینا وه، جووتیاره کان توانیان گه نم بچین و بیشی هارن، تا له ئارده که ی نان دروست بکه ن... هه ره ها شاره زای چاندنی جو و گه نه شامی و که تانی ش بوون...

بایه خیشیاندا به زۆرکردنی داره رمی و دارسیو و دارفندق و دارمیو و، که له ناوی تریکه ی مه ییان دروست کرد... وازیان له ره وه ندیی هیئا و خو یان له نزیک سه ره چاوه ناوه کان و بیره کانه وه دامه زران دوی ئە وه له به رد و له دار، له سه ر که ناری گۆمه کان و چه م و جوگاکان خانوویان بۆ خو یان دروست کرد... له وه ده مه دا ناو بوو بوو به هاوده می مرۆف، که زو به زوو فیتری ئە وه بوو پرد و به ستی چون له سه ر و له بهر ده مه دا: دروست بکات...

ئنجا پیشه ساری په یدا بوو: خوری و که تان ریسران و چران ئنجا ره نگیش کران... دوی ئە وه فیتری دروست کردنی تامانه کان بوون له گل، که نه گیرایه وه و ئە کرا به قور.

زۆری پی نه چوو که لویه لی ناو مالی ش دروست کران مرۆف ده ستی دایه پوخته کردن و قال کردنی ئە و که لویه لانه ی که دروستی کردبوون تا وای لیته ات له کانه کان دروستی نه کردن... داهینانی مووشه ده مه یش که ناگری پی خو ش ئە کرا، بوو به سه ره تای زالبوونی مرۆف به سه ر کانه کاند و هک: مس و مز و زه رد و ناسن...

(۱) ئوزیریس: له مه زترین خوا و نه دانه کانی میسراییه کۆنه کان بوو، پارێزهری مردو وه کان بوو، برا و میتردی (ئیزیس) بوو، کوژرا و دوا یی به ته قه للا ی ژنه که یه وه زیندو بوو وه.

ئاۋەدانى سەردەمى ئارنوشىنى

ھەر ئەۋەندە كۆمەلەيە تى دەستى پىچ كىرد و مرۆڭكە كان بوون بەدەستە، دەستە، دەمودەست ناكۆكى كەۋتە ناۋەندىيانەۋە و بەربوونە سەرۋپۆتەلاكى يەكترى، يەكترىيان لەتۈپەت كىرد، وا ديارە مرۆڭ ھەرۋا ھەلگەۋتوۋە كە ترس لەبراي خۆى پەيدا بىكات... نەتەۋەى واھەبوو، ھەممو تاك و تەراكانى بەجارتىك رەويان ئەكرد و نىشتىمانى خۆيان بەجى ئەھىشت ئەمەيش ھەندى جار رووى ئەدا.

بەلام ئەۋانەى كە لە شوتىنىكا ئەمانەۋە و دائەمەزران، جىگاگەى خۆيان بەدبىوارىكى زل ئەپاراست ئنجا لەمەۋە شارەكان پەيدا بوون... ئەم شارانە لەسەرەتادا بۆ ئەۋە بەكار ئەھىتران كە مرۆڭكە كان خۆيانىيان تيا بىبارىزىن لە دوژمن، كە تىباياندا كۆپىنەۋە، كە كەلۈپەلېشىيان تيا بگۆپنەۋە... ھەرچى پىاۋە ئاينىيەكان و خاۋەن پىشەكان بوون، لەناۋياندا ئەمانەۋە جار بەجارتىكىش بازگانەكان ھاتوۋچۆيان بۆ ئەكردن...

ئىتىر بازارگانى ھاتە پىشەۋە

لە سەرەتادا گۆپىنەۋەى كەلۈپەل بەتۈندۈتتىزى و داگىر كىردنەۋە ئەكرا تەنانەت لە زمانى يۆنانىدا وشەى (بازرگانى)، واتايەكى تىرشى ھەپە، كە ئەۋىش (تىك دان) ە!... وشەى كەلۈپەل گۆپىنەۋەىش، لە زمانى ئەلمانىدا، واتايەكى تىرشى ھەپە كە ئەۋىش (چەۋاشە كىردن) ە!...

ھۆزەكە، لە بەرھەمەكانى خۆى ھەندى كوشتىيى لەناۋ پەرستگاكانى خۆيدا دائەنا كە شەر ئەھات، لە درەنگە كاتىكدا ھۆزىكى دراۋسى ھورۋمى ئەھىنا و ئەۋ كەلۈپەلانەى داگىر ئەكرد... لەجىيى ئەۋ كەلۈپەلانە، كەلۈپەلى خۆى دائەنا كە لە نىرخدا ۋەك ئەۋان بن... دواى ئەۋە كەلۈپەل گۆپىنەۋە راستەۋ راست ئەكرا ئەۋىش لە شىۋەى شت بەشت گۆپىنەۋەدا... كارۋانەكان دەستىيان كىرد بەھاتوۋچۆ بەناۋ رىگا ناسراۋەكاندا، لەناۋ جەنگەلەكاندا... دلتىابوون لەۋەى كە توۋشى گىيانلەبەرانى درىندە نايەن... خۆيان ئەكوتا بۆ ناۋ بازارەكان... جا لەمەۋە ئەۋ رىگايانە پەيدا بوون كە روويان ئەكردە شارەكان... جا ھەرۋەك لە زمانى مىسىرى كۆنەۋە دەرئەكەۋى، شارەكان بوون بەمەلەبەندى رىگاكان.

ۋشەى (شار)، لەم زمانەدا، وا ئەنوسىرا: ھىلىكى راست و چەپپان لەناۋ كەمەرە (دائە) يەكدا ئەكىشا.

ۋاتا رىگاكان لەناۋ ئەم شارەدا لىك ئەدەن، كە بەدبىوارىك چورالاي گىراۋە... ئەمەيش سەرەتاي نووسىنەۋەى مىژۋوى مرۆڭ بوو...

جىھانى كۆن

بەرە بەيانى ئاۋەدانىيەكانى پىشىنان

مرۆڭ كە لەرەبەيانى ئەۋ ئاۋەدانىيانەدا بوۋە كە لەناۋ مىژۋودا ناۋبراۋن، ھىشتا دووربوۋە لە زۆر جۆر لە جۆرەكانى زانىارىيى.

نەزانىۋىتى بنووسى، نە پەپى بەۋە بردوۋە كە خوا (يەك) ە نەشارەزايشى ھەبوۋە لە بابەت دراۋ و گالىسكە و، سواربوونى ئەسپەۋە...

كۆمەلەيەتتەكانى مرۆڭايەتتەش، ھەموويان، لە رووى ئاۋەدانىيەۋە، لەيەك سەردەمدا، ۋەك يەك نەبوون.

ھەر لەۋكاتەدا كە ھەندى كەس گەشىتتوۋنە ئەۋ رادەپەى كە زەۋى بكىلن و كشتوكال بىكەن، ھەندىكى تىران ھىشتا ھەر لەزىيانى كۆچەرىيدا ئەزىيان، جىيان بەخۆيان نەئەگرت، لەم شوتىنەۋە ئەيانگۋاستەۋە بۆ ئەۋ شوتىن... ھەندىكى تىرشىيان ئاسنىان دۆزى بوۋەۋە، بەلام بەلای زانىنى (زەرد) دا تىنەپەرى بوون... تەنانەت لەم چەرخەشىدا، ھىشتا ھۆزى وا ھەپە كە زىيانەكەى لە بارستايى سەردەمى راۋ دايە، كە پىش مىژۋو ئەكەۋى!...

ئەۋەندە ھەپە، ئاۋەدانى گەۋرە گەۋرە لەم لاۋ لەۋلاۋە پەيدا بوون، كە لەپاش ئەۋە بەدوۋ سى ھەزار سال (مەسىح) لەدايك بوۋە... چونكە ھەندى نەتەۋە پى گەشىتتوون و گەلىك شاھەنشاهى (ئىمپەراتورىيەت) ەكان دەستىيان كىردبوۋە بە دروستىوون ئەم پىشكەۋتن و گەشەكردنى ئاۋەدانىيەش كەۋتتوۋە ناۋ چەند خاكىكەۋە كە لە رۆژھەلاتى زىيى سىپى ناۋپاراستەۋە دەستى پى ئەكرد تا ئەگەپە زىيى چىن.

دۆلەكانى ئەملاۋەۋەۋى چەند روۋبارىكى گەۋرە گەۋرە دىاردىيىكراۋى گرتىۋەۋە، ۋەك: نىل و، دەجلە و، فورات و، ئەندۆس و، زىيى زەرد. چونكە لافاۋەكانى ئەۋ روۋبارانە، پىت و بەرھەمى زۆر و خۆش گوزەرانى بۆ ئەۋ خاكانە كىش ئەكرد.

ئەۋەندە ھەپە، ھىشتا ئەۋ ئاۋەدانىيانەمان بەتەۋاۋەتى بۆ دەرئەكەۋتوۋە لە بابەت ئەۋانەۋە زۆر نازانىن لە بابەت ھەندىكىيانەۋە ھەر ئەۋەندە ئەزانىن كە بەھۆى كەلاۋەكان و ھەندى ئەفسانەۋە شتىكىيان لى تىبگەپن... ئىمە ھەر ئەۋەندەمان لەدەس دى كە ئەۋەمان

به بیردابی، که (ثایین) لهو ئاوه دانییانه دا دهستیکی بالای بووه چونکه ئه شوین ههوارانهی ئاوه دانییان ماونه تهوه، زۆر جاری وا هه بووه، ئاشنایه تیپیان به ئایینه وه بووه...

جا هه رچه نده خواکانی ئه و ئاوه دانییانه و ئه فسانه کانیان له یه کتر جیا وازیون، به لام شیوهی ژیانیه ئه و کۆمه لایه تیپیان تا ئه ندازه یه ک له به کتری ئه کرد چونکه شوانکاره ره وه نده کان، زۆری پێ نه ئه چوو، هوروزمیان ئه برده سه ره ئه م دۆله پر پیته ئاوه دانانه... ئه وانه له بیابانه کانی ئه فه ریکا و نیوه دورگه ی عه ره بستان و چایه ره کانی تیبه ت و مه نگۆلیاوه ده ره ئه پهرین و په لاماری بنکه ئاوه دانه بی دهنگ و سه ننگه کانیان ئه دا و داگیریان ئه کردن... ئه نجامیش به یه کتیک ئه گه یشت له م دووانه: یان ئه بو ئه و تالانکه رانه تیکه ل ئه و نه ته وانه ببونایه که شکان دیویان، له گه لیا ندا بژیانایه و شان به شانی ئه وانه پیتش بکه و تنایه... یا خود ئه بو ئه و نه ته وه شکا وانه یان له ژتیر پیتی خۆیاندا بپلیشاندا یه وه و به درنده یی خۆیان له ناویان ببردنایه!...

ئاوه دانسی دۆلی نیل

له پیتش له دایک بوونی (مه سیح) دا به پیتنج هه زار سال نه ته وه یه کی شوانکاره ی کۆچهر پیتی برده به ره دۆلی نیل ره ننگه ئه وانه له (حه به شستان) وه هاتبنه ئه وێ به ناو دۆلی رووباری نیل دا بلا بوونه وه.

ئه و ساکه له ویدا ئاوه دانییه ک هه بوو، گهش و په ره سه ندوو، یه کتیک بوو له ئاوه دانییه سه ره تاییه کانی ئه وده مه... به پیتی کشتوکال و شینایی ئه و دۆله دلای کیش کردن، زۆری پێ نه چوو، له ویدا مۆلیان داو کردیان به نیشته جیتی خۆیان ئه وانیش دهستیان دایه کشتوکال و تیکه ل بوون به ناو دانیشتوانی ئه و خاکه دا...

به لام ئه و نه ته وه تازه هاتوو، هه ره سه ره ره وشت و خووی کۆنی خۆیان مانه وه گیانله به رانیان ئه په رست بیچوه شیر (سجمت) و چه قه ل (ئه نویس) و به ران (خنیمو) و مانگا (هاثور) یان به خوا ئه زانی ههروه ها پیتیکی زۆریشیان له پشیله و باز و جله ئه گرت... نیشانه ی خواکانیشیان بریتی بوو له سه ری گیانله به ره کان و له شی مرۆف دورناییه که (أبوالهول) له سه ره ئه م بنچینه یه په یکه ری بو دروست کرابی.

ئه وه نده هه یه ئه م له شیوه یه کی پیتچه وانه دا دروست کراوه سه ری له ژن ئه کاو له شیشی له شیر!...

میسرییه کان په رستنی ئه م خویانه له مانه وه فیبریون به م ره ننگه کۆمه له ی خواکانی

خۆیان ته واو کرد به تاییه تی له وکاته دا که دهستیان کرد به کشتوکال، هه رچی شتیک کاری کرد پیتسه به ره مه می شینایی ئه یان په رست: وه ک رۆژ (ره ع)، نیل (ئوزیریس) - خوی شینایی... ئه وه نده هه بوو ئه و رووباری (نیل) ه که خۆشگوزه رانی ئه به خشی به میسر، رووباریکی بی دهنگ و سه ننگ نه بوو بزێ بوو پیتوست بوو به ره به ستی لافاوه کانی بکرایه ئه ویش به وه ئه کرا که به ستی گه و ره گه و ره ی له به رده ما دروست بکری له گه ل پرد و ئه ستیرک جا بو ئه مه ی ئه م پرد و ئه ستیرک و به سته گه و رانه دروست بکری، پیتوست بوو یاسایه ک له ناو خاکه که دا دا به زرتیری و په پره ی بکری یاسایه کی کۆمه لایه تی تاییه تیش بو نه ته وه که دا بنری به جوړیکی وا که له گه ل کاروباری ژیانیا بگونجی... جا له به ره ئه وه میسر (یاسای هاوبه شی) ی هه لبژارد، به لام له ژتیر سیبه ری خونکار تیکدا...

فیرعه ونه کان کوری رۆژن (۱)

یاسای خونکاری میسر له سه ره بنچینه ی (مافی خوی) دامه زرابوو ئه و ده مه پروایان وابوو که فیرعه ونه کان کوری رۆژن له به ره ئه وه ئه وانیان به خوا دانه نا.

ئه و فیرعه ونانه، خاوه ن ده سه لاتتی ته وا بوون، هه رچی زه واییه کیش له ناو خاکه که یاندا بوو به هی خۆیان دانه نا...

هه رچه نده فه رمانداری ناوچه کان، زۆر جاری وا هه بوو جیتگا کانی خۆیان بو کوره کانی خۆیان به جی ئه هیشت، واتا کوره کانیان ئه بوون به فه رماندار له جیتی خۆیان، هه رچه نده که لکیان له یاسایه کی وا ئه گرت که هه ره یاسای فه رمانداره کانی زه وی داره کان ئه چوو، به لام خونکار هه موو ده میتیک چنگی به سه ره داگرتیون چونکه فیرعه ون گه و ره ی مرۆف و گه و ره ی هه موو شتیکیش بوو، خوی زیندوو بوو. (هه ره ئه ویش بوو که ئاوی ئه به خشی به زه وی)...

به لام ئه و هاوبه شی (اشتراکیه) یه که میسر هه لی بژارد بوو بو خوی، بریتی بوو له (هاوبه شی فه رمانه رایی) چونکه ئه و ده مه هیشتا زه ویداری تاییه تی دانه هاتبوو هه موو میسرییه ک به ره نجبه ره یا خود به (فه رمانه ریتکی شاری) دانه ترا له ژتیر چنگی فه رمانه راییه کی وادا که هه موو کاروباریکی له ژتیر چنگی مرۆفیتکدا کۆکرد بوو وه... فه رمانداری ناوچه کانی و کویتخای گونده کان ئه وه خرابوو سه ره شانیان که کارگه ران کۆبکه نه وه بو چاک کردنه وه ئه ستیرکه کان و پرده کان و پاک کردنه وه ی جوگا کان... ئه وانه

(۱) یان: کوری خۆرن.

له ژميركارى و نه‌ندازيارى و ناسمان ناسيندا يه‌كهم بوون! ...

جا ئەم جوړه هه‌روهه‌زه بوو، كه بووه هۆى دروست كردنى هه‌رمه‌ه‌كان (ئه‌هرام) به‌لام ناراسته‌كردنى كرټكاران هه‌ر له دروست‌كردنى گوږستانه‌كاندا رووى نه‌ئەدا له هه‌موو شوپن كارتيكى تريشدا رووى ئەدا: له‌پيش هه‌مووياندا له كوږى داهيئنانى هونه‌رى نووسيندا ئەو ناراسته‌كردنه به‌كار هيينرا چونكه ئەم هونه‌ره له‌وه‌وه ده‌ستى پىڅ كرد، نيشانه‌يان له‌سه‌ر به‌رده‌كان هه‌ل ته‌كه‌ند دواى ئەوه، ئەو نىگارانه بوون به‌وتنه و شتوه، هه‌ريه‌كه‌يان نيشانه‌ى باهه‌تتيكى ئەدا و، له‌سه‌ر په‌رگه‌لاى (بُردى) ئەنووسران... دواى ئەوه ئەم نيشانانه گوږران و به‌دهنگ پيشان ئەدران پاش ئەوه به‌پرگه‌ى وشه پيشان ئەدران ئەمه بوو به‌بنچينه‌ى هونه‌رى (خوتندنه‌وه) هه‌روهه‌ها ميسرپه‌ه‌كان يه‌كهم كه‌س بوون كه ژميركارپيان زانيوه^(١).

هه‌روهه‌ها يه‌كهم كه‌سپيكيش بوون كه ژميركارپى باهه‌تى ئابووربان زانيوه ئەمه‌يش ئەو ده‌مه فيئى بوون كه ده‌ستيان كر دووه به‌ژماردنى ئەو كاتانه‌ى كه رووبارى (نيل) ئاوه‌كه‌ى هه‌لساوه و نيشته‌وتنه‌وه... پتوانه‌ى ئەو زه‌وييانه‌يان كر دووه كه ئاوى لافاوى رووباره‌كه‌ى گرتوونيه‌وه، هه‌روهه‌ها يه‌كهم كه‌سپيک بوون كه ده‌ستوره‌ه‌تاييه‌كانى ئەندازيارپيان له كاروبارى پوژانه‌ى خوڤاندا به‌كارهييناوه. زانيوانه‌ شت پيئو و بيكيشن پارچه‌ى ناسايى ژماره‌يشيان (كسر الاعتيادي) ژميركارپى كر دووه^(٢).

هه‌روهه‌ها ژميركارپى ره‌گى ژماره (جذر)يشيان زانيوه... سه‌رنجيان له پوژگيران و مانگ گيران و جوولانه‌وه‌ى ئەستيرانيش داوه و چاويان تى برپوون... ساليشيان، به‌پيئى پوژ، كر دووه به‌دوانزه مانگ هه‌ر مانگه‌يشيان داناوه به‌سى پوژ بيتجگه‌ له‌م مانگانه پيئج پوژى تريشيان خستوته سه‌ر ساله‌كه‌... هه‌ندى له خاوه‌ن ليكولينه‌وه‌كانيش له‌و باوه‌ره‌دان كه ئەندازه‌كانى (هه‌ره‌مى گه‌وره)، هه‌له‌هيتان و دۆزينه‌وه ناماده ته‌كه‌ن پو‌گه‌ليئك گيروگرتنى ژميركارپى و ئەستيره شوناسى!...

(١) ده‌بى خويته‌رى هيترا ئەوه بزانتى كه ده‌لبن (ميسرپه‌كان) مه‌به‌ست له خه‌لكى ميسرى كوژنه‌كه‌ى نووسه‌ر له سه‌ره‌تاي ئەم به‌شه‌وه ئيشاره‌ى پيدا، هه‌روا (قيبتى)يه‌كان و ئەو (فينيقى)يانه‌ى تيا ده‌ژيان، به‌لام (عه‌رب) ئەوه دواى بلاوبوونه‌وه‌ى ئيسلام به‌ره‌و عيتراق و شام لوتيان ژه‌نه ئەو وولاته و داگيريان كرد، ئەگه‌ن تا چوونى ئيسلام پو‌ئوئى عه‌رب له‌و وولاته‌دا نه‌بووه. بۆيه ئەوان خاوه‌نى ئەو شارستانيه‌ته‌نن كه نووسه‌ر باسى ده‌كات، ده‌بوو ماموستا رسته‌كه‌ى دوايى به‌مجوړه دارشتايه: ميسرپه‌ه‌كان يه‌كهم كه‌سبوون كه ژميركارپيان زانيوه.

(٢) پارچه‌ى ناسايى: كه‌رتى ناسايى.

چاويان برپبووه جووتياره‌كان و ته‌ماشاي كاربان ته‌كردن، له‌كاتى درويته‌يشدا باجيان لى ته‌سه‌ندن... هه‌روهه‌ها هه‌ندى وه‌ستايش دانرابوون له‌سه‌ر ئەو ساختمانه‌ ئاوييانه لىيان ته‌پرسرايه‌وه هه‌ندى فه‌رمانبه‌رپش هه‌بوون به‌ره‌مى كشتوكاليان كوژنه‌كرده‌وه و ته‌يانخسته كوڤاكاني فه‌رمانبه‌واييه‌وه ياساي ئەو ده‌مه وابوو كه ئەو به‌ره‌مانه به‌رپته ده‌ست ئەوانه...

جا ئەم جوړه ياسايه كه هى هه‌موان بووه، بى گومان ته‌ركى زۆر گران بوو چونكه دانيشتوانى ناوچه‌كه، به‌هه‌موويان، چواربه‌كى به‌ره‌مى ناوچه‌كه‌يان دابه‌ش ته‌كرد له‌ناو خوڤاندا، كه چى به‌خت كردنى فه‌رمانبه‌واييش سى چواربه‌كه‌كه‌ى ترى قوت ئەدا چونكه له‌و به‌ره‌مه‌، مووچه‌ى فه‌رمانبه‌ره‌كان و مانگانه‌ى ئەوانه‌ى كه جووتيارنه‌بوون ده‌ره‌ئوچوو، له‌گه‌ل مانگانه‌ى پياوه ئايينييه‌كان و فيرعه‌ون خوڤاندا!... ئەوانه پيشه‌يان وابوو، هه‌ر ساله هه‌نديك له‌و به‌ره‌مانه‌يان له كوڤايه‌كدا دانه‌نا و هه‌ليان ته‌گرت پو‌ پوژى گرانى و نه‌بوونى به‌ره‌م... هه‌ر فيرعه‌ون، به‌ته‌نيا، پيئج يه‌كى به‌ره‌مه‌كه‌ى پو‌ خوڤى ته‌برد.

هه‌ر خوڤيشى پياوه ئايينييه‌كان و فه‌رمانبه‌ره‌كانى دانه‌مه‌زاندا.

بازرگاني و پيشه‌سازى كارى فه‌رمانبه‌واييه

ميسر، له ميئرووى خوڤاندا، به‌شپيكي ته‌رخان كر دووه پو‌ بازرگاني چونكه كه‌شتيى دروست كرد، به‌رده‌لان و كانه‌كانى به‌كارهيينا رستن و چين فيربوو ده‌سته، ده‌سته، ئاشنايه‌تبييه‌كى ته‌واويشى په‌يدا كرد له‌گه‌ل خاكه‌كانى گوڤى ئاوى پوژه‌لاى ده‌رياي سپيى ناوه‌راست جا ئەم هه‌موو جوړه كارگوزارپيانه له‌لايه‌ن (فه‌رمانبه‌وايى هاويه‌شى)يه‌وه پيئك ته‌هيتران چونكه پيشه‌سازيى و بازرگاني تاييه‌تى بوون پو‌ فه‌رمانبه‌وايى، كه‌سى تر توخيان نه‌ئه‌كه‌وت...

له‌ژير ياسايه‌كى وايشدا، كه پياوى نازادى له پياوى ديئل جوڤى نه‌ئه‌كرده‌وه، كوژكرنه‌وه‌ى كارگه‌ران، به‌باجيئك دانه‌نرا و خرابووه سه‌ر شانى كوژه‌لايه‌تى... جا له‌به‌ر ئەوه به‌هۆى كوژكرنه‌وه‌ى كارگه‌رانه‌وه، دروست كردنى ساختمانه گه‌وره و گشتييه‌كان، كه به‌پيئى پيئره‌ويى گه‌وره و فراوانى پيشه‌كه‌وتن جيبه‌جى ته‌كران، بووبووه كارپيكي ناسان.

پو‌ وپنه: جوڤايه‌كيان رانه‌كيشا له ناوه‌ند رووبارى (نيل) و گوڤى (مؤيس)دا كاني و به‌ستيان له‌سه‌ر دروست ته‌كرد ئەم گوژه‌يشيان ته‌كرد به‌ئسته‌تيركيكى گه‌وره پو‌ ئا و كوژكرنه‌وه له ناويا، له‌كاتى گه‌وه‌هاژى رووباره‌كه‌دا كه‌نيشانه‌ى هه‌لسانى ئاوه‌كه‌ى بوون، پو‌ ئەمه‌ى ماوه به‌ رووباره‌كه‌ نه‌ده‌ن زبان به‌كه‌س بگه‌يئنى...

میسریبه‌کانی کۆن گه‌لی پیشه‌سازی و هونه‌ریان زانیوه

هه‌روه‌ها میسریبه‌کان، هه‌ر له کۆنه‌وه، زانیویانه شووشه دروست بکه‌ن... هه‌روه‌ها ته‌رازوو و ناشی بایشیان ناسیوه^(۱)، که بۆ گه‌نم هارین و ئاو هه‌ل هینجان^(۲) به‌کاربان ئه‌هینان، بۆ ئاودان... هه‌روه‌ها هونه‌ری پزیشکایه‌تی و نه‌شته‌رکاریه‌ش له میسردا داهاتوو هه‌تا ئیستایش هه‌ندی له هونه‌رانه هه‌روه‌ک خۆیان ماونه‌ته‌وه و به‌کارئه‌هینن، گۆرانیکێ زۆریان به‌سه‌ردا نه‌هاتوو... میسریبه‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوه‌ریان به‌وه هه‌بوو که مرۆف له‌ دوای مردن زیندوو ئه‌بیته‌وه، له‌ په‌روه‌رده‌کردنی له‌شی مردوودا، (مۆمیاکردن)، شاره‌زاییه‌کی زۆریان ئه‌نواند که هه‌تا ئیستاکه‌یش زانستی نوێ ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ی نییه که له‌م هونه‌رده‌دا بگاته ئه‌وان... راکردن و گه‌وه‌ی گالیسکه‌کانیش بووبونه یاری باو له‌ناو میسریبه‌کاندا، سه‌رده‌می وه‌زینی بۆ کردبوونه‌وه... هه‌روه‌ها به‌کارهینانی دۆشه‌ک و سه‌رین و پشتی و ته‌ختی نوستن و پۆه‌شمین و په‌رده کولله و جاجم و مه‌وج و، ده‌ستکێش و (شه‌تره‌نج) یش بووبونه باه‌تی باو له‌ناویاندا...

جا ئه‌م باو داهینان و شت داهینانه، په‌یتا، په‌یتا، ئه‌هاتنه ناوه‌وه، ماوه‌یه‌کی درێژیان پێ چوو، که سه‌رده‌می فه‌رمانه‌وه‌ی سیی و یه‌ک خیزانیان گرته‌وه... دابه‌ش کردنی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌یش به‌پیتی ته‌مه‌نی فه‌رمانداری ئه‌و خیزانانه، یارمه‌تییه‌کی زۆر گه‌نگمان ئه‌دات بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی میژووی میسر... (مینا) یه‌که‌م گه‌وره‌یه‌ک بوو که فه‌رمانداری به‌سه‌ر خاکی میسری یه‌که‌گرتوودا کرد، له‌ سالی ۳۲۰۰ پ.ز. دا. له‌ هه‌ره‌ جینشینه گه‌نگه‌کانی ئه‌و، که شوینه‌واری زیندوویان له‌پاش خۆیان به‌جی هیشته‌وه: (زوسره) که (هه‌رمی سه‌قاره) ی پێ پیلکه‌ داری دروست کردوه، له‌ سالی ۲۸۰۰ پ.ز. دا. هه‌روه‌ها (توت عه‌نخ ئامون) ه که گه‌وره‌یی خۆی به‌وه هیشته‌وته‌وه، گۆرپکی زێرینی بۆ خۆی دروست کردوه که کیشانه‌که‌ی له‌ سێ سه‌د کیلوگرام زۆرتره... هه‌روه‌ها (رامسیسی دووهم) ه که جه‌نگه‌کان و خاک داگیرکردنه‌کانی له‌وانه‌ن که له‌هی ئه‌فسانه‌ بچن... به‌واته‌ی ئه‌موئه‌وه‌ وایه که گوايه گه‌یشته‌ته سه‌ر رووباری (گانگز) که‌چی هه‌ندی میژوو ناسانی وایش هه‌ن که ئه‌لێن سه‌رکه‌وته سه‌ربازییه‌کانیان هه‌ر ئه‌وه‌نده بووه که چهند له‌شکرپکی (هیتیت) ه‌کانی شکاندوو، که له‌ سووریه‌وه هوروزمیان هینابوو سه‌ر خاکه‌که‌ی.

(۱) ناشی با: (طاحونه هوائییه)

(۲) هه‌ل هینجان: راکیشانی ئاو (سه‌رخستنی) له‌ خواره‌وه بۆ سه‌روه‌وه.

میسر هه‌ر له زوووه‌وه چاویان تی بریوه

له‌راستیدا ئاسایش و بێ وه‌یی بۆ میسر چاکتربوو له‌ داگیرکردنی خاکه‌کانی تر... له‌ سالی ۱۶۸۰ ی پ.ز. دا، نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ شوانکاره‌کانی ئاسیا هوروزمیان هینایه سه‌ر میسر.

ئه‌وانه پێیان ئه‌گوتن (هیکسۆس)^(۱). دوو سه‌د سال له‌ بناوانه‌کانی رووباری (نیل) دا فه‌رمانه‌وه‌یایان کرد.

هه‌رچه‌نده خونکاره‌کانی (تیبه)^(۲)، نه‌یان هیشته‌ زۆری پێ بچن، خاکی میسریان له‌ ده‌ست ئه‌وانه سه‌نده‌وه به‌لام میسریبه‌کان هه‌مووده‌م له‌ ترسی ئه‌وه‌دابوو که دراوسێکانیان هه‌لکوتنه سه‌ریان و خاکه‌که‌یان داگیر بکه‌ن، ترسه‌که‌یشیان هه‌م له‌ شوانکاره ره‌وه‌نده‌کان بوو، هه‌م له‌و شاهه‌نشاهییه‌کانه‌ بوو که له‌ ویدیو سنووری خاکه‌که‌یان وه‌بوو گه‌لی جاریش ناچاربوون مل که‌چ بکه‌ن بۆ: سه‌ه‌سه‌یه‌کان، بۆ ئاشووریه‌کان، بۆ فارسه‌کان، بۆ یونانییه‌کان، بۆ رۆماییه‌کان و بۆ نه‌ته‌وه‌کانی تر...

دوایی په‌ییان به‌وه‌برد، که نه‌ ئه‌هه‌مه‌کان به‌ته‌نیا، نه‌مۆمیا گه‌ری به‌ته‌نیا، ئه‌توانن ئاوه‌دانییه‌که‌یان بپارتین... ئه‌بێ فه‌رمانه‌وه‌یایه‌که‌یان له‌ شکرپکی به‌هیزی هه‌بێ... ئه‌گینا خۆی له‌ دۆزمنان و دراوسێکانی بۆ ناپارتیزن!

(۱) چهند تیره و هۆزپکی سامیه‌کان بوون، میسریان گرت و له‌ نیوان ۱۶۵۰ - ۱۵۶۰ پ.ز. حوکمیان کرد، هه‌ردوو بنه‌ماله‌ی ۱۵، ۱۶ له‌وان بوون، فه‌رمانداره‌کانی (تیبه) لێیان راپه‌رین و ئه‌حمه‌سی یه‌که‌م که دامه‌زیننه‌ری بنه‌ماله‌ی (۱۸) هه‌م بوو ده‌ری کردن، له‌ رۆژگاری ئه‌واندا (به‌نی ئیسراییل) یه‌کان له‌ میسردا نیشته‌جی بوون.

(۲) تیبه (طیبه) یان (تیبه): کۆنه‌شارپکی (سه‌عید) ی میصره‌ و له‌ گۆی نیل له‌ پارێزگاری (قنا)، پایته‌ختی فه‌رمانداری تازه‌بوو و له‌ سه‌رده‌می بنه‌ماله‌ی (۱۱) دا گه‌شه‌ی کرد و خواوه‌ند (ئامون) لێره ده‌په‌رسترا، له‌ بنه‌ماله‌ی (۱۹) هه‌و گه‌لۆله‌ی لێژبوو و ئیتر بووه جیگایه‌کی ئایینی و خواوه‌ند په‌رستن تا فارسه‌کان تالان و وێرانیان کرد، له‌ ۶۶۳ پ.ز. دوای ئه‌مانیش به‌تلیسه‌یه‌کان کاولیان کرد، له‌ سه‌ره‌تاکانی مه‌سیحیدا خواپه‌رستان روویان تیکرد و ئاوه‌دان بووه، گه‌نگترین پاشماوه‌کانی: (ئوقسور، که‌رنه‌ک)، وه‌ له‌وه‌ر نیلیشه‌وه: شاری (هېو) و (دیرالبحری) و په‌یکه‌ری (منون) هه‌ن...

ئاوهدانىيەكانى دەجلە و فورات

جا ئەگەر كەنارەكانى ئاوى (نيل) چاويان بەرپا پەرىن و گەورەيى نەتەو ەيەك كەوتى... بىن گومان كەنارەكانى دەجلە و فورات بېشكە و گۆرستانى گەلىك ئاوداىي بوون چونكە لەناو دەشت و دۆلەكانى ئەو دوو رووبارەدا گەلىك پەگەز ئەژيان، گەلىك ياساى فەرماندارنى دامەزرا بوون، ەندىكيان لە ناو ەند دۆلەكانى ەەر دوو رووبارى جووتە خوشكدا بەتەنشت يەكەو ە ئەژيان، ەندىكيشيان يەك لەدواى يەك، بەرەو دوا ئەهاتنە پېشەو ە...

خاكي دەجلە و فورات ياخود زەويى (ئاو ەند ەردوو رووبار) لە جىگا ەرە گرنەگەكانى جىهان بوو، كە پىگاكانى جىهانى كۆنى بەناودا ئەرۆششت... جا لەبەر ئەو پەيتا، پەيتا ەوزەكان، يەك بەدواى يەكدا، ئەهاتنە ناويەو ە، بىن ئەمەي تيا جىگربىن... ەروەك دۆل و دەشتى ناو ەند ئەو دوو رووبارە، ئىستەگەيەك بووبى بۆ سەرەوتىكى سەرىيى... ئىتر ەەر ئەو ەندە ەوزىك ئەهاتە ناويەو ە و دەستى ئەكرد بە جى گەرم كەردن بۆ خۆي، لەناكاو ەوزىكى تر ەلئى ئەكوتايە سەرى و دەرى ئەپەراند بۆ ئەمەي جىبەكەي داگير بكات و بۆ خۆي مېنىتتەو ە!...

ئەوانە، ەيچ نەتەو ەيەكيان، خەباتيان بۆ ئەو ە نەكرد كە نىشتمانىك بۆ خۆيان ئامادە بكەن و ەزار سالىك تيا مېننەو ە... كەچى لە دۆلى (نيل)دا ئەمە روويدا...

ئەو ەندە ەبوو، خاكي جووتە رووبار، لە رووبارى نيل زۆرتر پىويستيان بەپېشەسازىي مرۆف و خەباتى مرۆف بوو چونكە بىن ئەو دووشتە ەيچ شتىك گەشە ناكات چونكە خاكەكەي وابوو، لەلايەكەو ە لم بەسەريەو ە ئەنىشتەو ە، لەلايەكى ترېشەو ە ئاوى لافاو ئەيگرتەو ە...

جا لەبەر ئەو ە زەوييەكەي ئاودانىكى ەموو دەمى ئەويست... ئەو ئاودەيش كە زىندەگانى بەو خاكە ئەبەخشى، پىويستىيەكى ەموو دەمى ەبوو بەدەستى پەنگىن و توانا و بەهتيز، تاكىشى بكات بۆ ناو زنجىرە جوگا و چەماوئىكى ورد و بەيەكەو ە نووساو...

نوخشەي ئاودانى ناو ەند جووتە رووبار

جووتيارەكانى پىشينيان كە هاتبوونە بەشى خوارووى دۆل و دەشتى ناو ەند جووتە رووبارەكەو ە، لە نزيك سالى (٤٠٠٠) ي.پ.ز. دا، پەييان بەم پاستىيە بردبوو، ئەوانە ئاودانىيەكى پىشكەوتويان ەبوو گالىسكەيان داھىنا مسيان بەكارھىنا ئەم مسەيش، بىن گومان، لە قەفقاسەو ە گەيشتبو ە ئەوان چونكە ئەوئى كانگا بوو. ەموو جوۆرەكانىكى تيا دەست ئەكەوت لە كەلاو ەكانى (سوسە^(١))دا، كە ەللكەندران، ەندى ئاوتنەيان دۆزىيەو ە لەسەر چوارچىو ە و بنكى ئىسك ياخود دار دامەزرتىرابوون چەند پارچە شووشەيەكيشيان دۆزىيەو ە كە پەنگ كرابوون.

ئەمەيش ئەو ە ئەگەئىنى كە بەرەمەيىكى پىشەسازىيان ەبوو ەرچەند لە شىو ەدا سەرەتايى بوو بەلام لە چا و ئەو سەردەمەدا كەتيا پەيدا بوو، بەدەستكرديكى پىشكەوتووانە دائەنرى.

جا لەم ناوچەيەدا، دامەزرتنەرەكانى ئاودانىي (سۆمەر)ى، لەپاش ەزار سالىك، بۆيان دەرکەوت كە بەسايەي ئەو جووتە رووبارەو ە چ كەلكىكيان دەست كەوتو ە و اتا دەستياوى ئەو دوو زىيەيان چەند بەسەرەو ە ەيە. ئىتر لە خاكي (سۆمەر)يەكاندا، لە بەشى بن ئاوانەكەيدا، دامەزرتنراو ە ئاويەكان پەيدا بوون و پەريان سەند جا بەھۆي ئەم دامەزرتنراوانەو ە زەوييەكە بەتەرىي مايەو ە كىلنگەكانىش پىبوون لە دەغل و دان.

سۆمەرييەكان خواي گەشە پىكردن و خوا ژنى دانەوتلەيان ئەپەرست... ئەوانە تۆوى جوۆيان ئەچاند، دارخورمايان ئەرواند، فىرى ئەو ەيش بوون كە پەيىن بەزەويدا بكەن كە جووتىش بەكاربەين... زوو بەزوو فىرى ئەو ەيش بوون كە زبو بكىشن ئەم كانەسپىيەيش ەر ئەبى لە شاخەكانى ژووروو ەيتراين كە ەەر دوو رووبارەكەيان لىو ەل ئەقولى (*).

سۆمەرييەكان، ئەم زيوەيان بەپارچە پارچەيى لە كرپىن و فرۆشتندا بەكار ئەھىنا، لە شىو ەيەكى سەرەتايى پارەي ئىستەدا.

(١) سوس يان (شوش)، پاشماو ە و كەلاو ەيەكى دىرينە لە خوراسان لە باشوورى دىزەفول لە ئىران پايتەختى ئىسلامىەكان بوو، لە ٦٤٠ پ.ز ئاشوور بانىپال وىرانى كرد، لە سەردەمى دارىوشى يەكەمدا بوو پايتەختى ئەخمىنيەكان، گەلى ناسەوار و كەلاو ەي كۆشكى تىدايە.

(*) ديارە مەبەسى نووسەر (كوردستان) ە (سۆمەر)ى يەكانىش كە ئارى نەژادن، ەر ئەين تىرەيەك بن لە كورد- (و ەرگىي)-

هەل ئەنگوتنى ئاۋەدانى سۆمەرى و راست بوونەۋە

ئەو سۆمەرىيە نەتەۋەيەكى سەيربۇن... نووسىنى مېخى ئەوان دايانھېتا... گالىسكە سووكەكان كە لەسەر چەرخ برون بەرپتوۋە و گا ياخود كەر رايان بكتيشى ھەر ئەوان بە بەكاربان ھېتان... لە گۆرستانە شاھانىيەكانىشىاندا، لە شارى (ئوور)دا، گەلىك دەستكردى ناياب و ناۋەزەى جوانيان بەجى ھېشتوۋە لە بابەتى گەۋھەر كارى، كە بەردە بەنرخەكان و كانە كەم دەستكەوتوۋەكانيان تيا كۆتەۋە كە لە شىۋەيەكى پرنەخش و نىگارى پرونە كارىيدا، بەجوانىيەكى بى ئەندازەۋە دارپىژراون...

نەتەۋەيەك لە (سامى) يەكان كە لە (ئاكاد) ەۋە ھاتىبون، لە خاكى ژووروۋەۋە، ھېرشيان ھېننايە سەر ئاۋەدانى سۆمەرىيەكان نىزىكەى چوار سەد سال لە خاكەكەياندا مانەۋە چەند نەتەۋەيەكەش لە شوانكارەكانى شاخەكان، جەرە ناجارىك ھوروزمىيان ئەبەردە سەر سۆمەرىيەكان بۆ تالان كەردن و پروت كەردنەۋە و ئاژاۋە نانەۋە ژيانيان لى تال ئەكەردن بەلام سۆمەرىيەكان زۆرى نەخاياندا، خۆيان لە دەست ئەوانە ئازاد كەردەۋە ئەو دەمە سالى ۲۶۲۲ پ. ز. بوو. دووبارە دەستيان كەردەۋە بەپېشكەۋەتن و ئاۋەدانىيەكەى خۆيان چەند ياسايەكى و ايان دامەزاند، كە بوون بەغۇنەى رېك خستنى كاروبار ھەلسوراندنى گشتى، ياخود فەرماندارىي... فەرمانبەرەكانى فەرمانرەۋايى باجيان لە نېشتەنېيەكان كۆ ئەكەردەۋە، لە شىۋەى ئاژەل و مەر و مالاتدا ئەم گىبانلەبەرەنە لەكاتى كوشتى پېشكەش كەردنا بەكار ئەھىتران، بۆ خواكان... ياخود بۆ كەلكى ئابورىي نەتەۋە بەكار ئەھىتران، بۆ وىنە: ئەياندان بەجووتيارەكان جووتيان پى بكن، بەمىزىكى دياردىي كراو... ژمىركارەكان دەستكەۋەتى فەرمانرەۋايان و ئەژمارد و بەراۋورد ئەكرد: ئەيانگوت: بايى ئەۋندە سەنگ جو، ياخود خورما، يان رۆنە. راسپىرراوان يان دامەزاند، نامە بىنە و بەھىتن لەناو شارەكاندا.

كەشتىيان بەناو جوگاكاندا لى خورى كە پركرابون لە ميوە و دەغل و دان... لەبەر ئەۋە ھەرزانى و خۆشگوزەرانى ھەموولايەكى خاكى سۆمەرى گرتەۋە...

دووبارە (سامى) يەكان خۆيان ھاويشتەۋە ناۋ ھەستىي خاكەكەۋە داۋايى بەسەرىا زال بوونەۋە.

ئەو دەمە سالى ۲۳۵۸ پ. ز. بوو. كەچى لەگەل ئەۋەشىدا ئاۋەدانى و پېشكەۋەتوۋىي سۆمەرىيەكان ھەر لەجىي خۆياندا مانەۋە ئەمانىش لەناو ئەمانەدا

دەرئەكەۋەتن: ۋەك: ساختمانەكان ئاۋدان و، شارەزايى و ھونەرمەندىي لە پاراستنى جوگە ئاۋەكاندا و، ھونەر نواندن لە ھۆنراۋە (شعر) گوتناو، ھەل كۆلىنى ئەو پەيكەرەنە كە لە پاشەرژدا بوونە بىچىنەى ناۋبانگى فەرمانرەۋايى (بابل).

ياساكانى ھامورابى خونكار

گەشتىرېن روۋى ئەم ئاۋەدانى و پېشكەۋەتوۋىيە ئەو ياسايانەبوون كە ناۋى خونكار (ھامورابى) يان بەزىندوۋىتى ھېشتەۋە... بەشى شارستانى ئەم ياسايانە، دانى ئەنا بەبوونى سى چىندا: چىنى ئازادەكان، چىنى نىۋە ئازادەكان، چىنى بەندە... دەسلاتى باۋكەكانىشى دياردىي كەردبوو بەسەر منالەكانياندا... ھەموو خاۋەن زەۋىيەكەشى بەلىپىرسراۋ دا ئەنا لە پاراستنى جوگا ئاۋەكانى ناۋ زەۋىيەكەى خۆيدا... ھەرچى بەشى (دادگەرى) ىش بوو، لە ياساكان، بىچىنەى دادگاكانى تيا دانرابوۋ شىۋەى راپەراندى كاروبارى دادگەرىش تيا دياردىي كرابوۋ چۆنىتى دامەزاندنى دادگەرەكانىشى تيا نووسرابوۋ دەستورەكانى بەلگە و نىشانەكانى كەينەۋەينەكانىشى تيا دياردىي كرابوۋ. ھەرۋەھا (ياساى سزادان) ىش، بۆ ھەموو كەتن و تاۋانېك، بۆ ھەموو بەد كەردارىيەك سزاي تايبەتى ئاشكرا كەردبوو... ھەرچى (ياساى بازگانى) ىش بوو ھەموو نىخ و كرىكانى دياردىي كەردبوو كارۋانەكانىشى خستبوۋە سەر شىۋەيەكى رىكويېك، كە ھەر لە ھاۋەشى (شركە) يەكانى گواستنەۋە ھەلگرتيان ئەكرد... ھەرۋەھا دەستيا و (قرض) و نىخى سوۋدى پارە (فائەدە) ىشى خستبوۋە سەر دەستورىكى رىكويېك.

جا ھەرۋەكو مىسر، لە شىۋەى ياساى ھاۋەشىدا چارەى ئابورىي خۆى كەردبوو، (بابل) ىش لە سەر شىۋەى (ئازادىي ئابورىي) ئەرۋىشت بەرپتوۋە.

دانى نابو بەساماندارىي تايبەتى (الملكيۋە الخاصة) دا. پىرۋژەكانى تاك و تەراكانى گەلى پال پشت ئەكرد.

بىچىنەى ياساى سەرمايەدارىشى دانابو، بۆ پەيمان نامە و رىككەۋەتنى بازگانى، بۆ كۆمپىيالەكان، بۆ بو نامەى دلنبايى بۆ فەرمانرەۋايىش ھەر ئەۋەندەى ھېشتبوۋەۋە، كە خەرىكى ياسادانان و رىك خستنى ژيان و ناۋپىكەرىي و دادگەرىي بى لەكاتى ناكۆكى و تىك چووندا بەم رەنگە ياساكانى (ھامورابى) لەپىش لەدايك بوونى (مەسىح) ەۋە بەدوۋ ھەزار سال، زۆر رىگاي و ايان تيا پىشان درابو، كە ئىمە ئىستاكەش ھەر لەسەر ئەو رىگايانە ئەرۋىن!...

پهیدا بوونی فرمانرې هوايي ټاشووربي

بهلام له نزيك سالى ۱۹۲۵ ي پ. ز. دا مهرگي ټاوه دانبي سومه ربي هاته پيشه وه شوانكاره په وڼده كان جاريكي تريس له شاخه كانه وه سهره خواري بوونه وه... (هيئتيت) ه كان بوو بوون به پيشه نكيان... تالان كهران، په يتا، په يتا، يه ك له دواي يه ك، ټه هاتنه سهر خاكي سؤمه ر (حوري) يه كان، پاش ټه وان (فريجي) يه كان، ټنجا (نارامي) يه كان، له ناو خاكي (بابل) دا نيشتمانيان بو خوځيان دامه زرانده... له شكره كانيان له ژمارده نه هاتنه، هممو رۆژ ه لاتي ناوه راستيان گرت ه وه. دوايي نه ته وه يه ك له دانيشتماني دۆله كان، تواني به سهر ټم پشيوبييه دا زال ببي ټه نه ته وه يه يش (ټاشووري) يه كان بوون، كه خوځيني (سامي) يه كان به ناو ده ماره كانياندا گڼه ي ټه كرد ټه وانه له ده شتي روو باري (ده جله) دا نيشتماني خوځيان دامه زرانده ټه ده مه سالي (۱۱۰۰) ي پ. ز. بوو. ټه وانه هوگري چهند جهنگيكي و ابوون، كه ټه يانويست، جي هاني كوڼ هم مووي بخه نه ژير چنگي خوځيانه وه.

ټاوه داني جهنگ و درنده يي

ټاشووربييه كان په بيان به وه برد كه به ټاوه داني ده شته كه هممو شتيك ناپرتته وه... پيوسته بشپاريزرين وايشيان هاته پيش چاو كه (هوروژم بردن له هممو خوځياراستنيك چاكتره)... له بهر ټه وه ده ستيان كيشا به سهر هوزه كوچه ره كاني ناوشاخه كاندا ده سته كوت و درامه ته كانيشيان خسته ژير چنگي خوځيانه وه، كه هه نديك له وانه دار و كان و به رده به نرخه كان بوون... دواي ټه وه بابل و سوريه و ساميره^(۱) يان خسته ژير ده ستي خوځيانه وه... بهم په ننگه ههر له ليواي زرتي سپي ناوه راسته وه، ټه و خاكانه يان داگير كرد، تا گه يشتنه ليواي كه نده لان (خليج) ي فارسي^(۲)... دوايي ميسريشيان گرت... گاليسكه جهنگييه كانيان و ټه سپي شوپره سواره كانيان و تير و كه وانه كانيان له ههر شوځنيك بيبرانا يه، ترس و لهرز ټه كه و تنه دلي دانيشتموه كانيانه وه!... ټاشووربييه كان دي هاتيان ټه سو تانده، دي له كانيان ټه كوشت، سكي ټافره تيان هه ل ټه دري، نه ته وه كانيان ټه كرد به دي له،

(۱) ساميره: ناوچه يه كه له فهله ستين و شاره كه يشي ههر بهم ناوه ويه؛ دهوروبري ۸۸۰ پ. ز. بنياتنراوه، پايتهختي مهمله كه تي ټيسرائيل بوو، هيردوس تازه ي كرده وه و ناوي نا (سه بستيه)، به دانيشتماني ناوچه كه ده ورتي (ساميربييه كان)

(۲) كه نده لان: راستر (كه نداو)

نه ته وه كانيشيان ههر به جاريك دهر ټه په رانده و ته فر و توونا ټه كران!... ټاوه داني ټاشووربييه كان به ته ننگ خوځين رشتنه وه زورترو بوو، له وه ي كه شت دابهيني و خاك ټاوه دان بكا ته وه!... ټاينه كه يشيان له سهر بنچينه ي په رستني خواكاني جهنگ دامه زرابوو... كه چي له گه ل ټه وه يشدا تا ټه نده زه يه كي باش له (ټه ستيه شوناسي) و (زانست) ه كاندا پيشكه و تن... هه رچي پزيشكايه تييه كه يان بوو، له سهر بنچينه ي رتيك خستني خواره ده مه ني دامه زرابوو...

له چاك كرده وه ي برينيشدا شاره زاييه كي زوريان په يدا كرده وو... كه چي له گه ل ټه وه يشدا، هه ندي كاروباري جادوو گه ربي و نوشتكاربي پياوه ټايينييه كان، ټه و پزيشكايه تييه ي بو ژوكرده وو... ټاشووربييه كان پارهيان به كار ټه هينا كه له مز (قورقوشم) دروست كرابوون و موري فرمانرې هواييان پيوه بوو په يكه ره كانيشيان گوره گوره بوون و ههر بو ياد كرده وه ي جهنگه كان و راوه نيچير ټه تاشران.

ټه وڼده هه بوو گوره يي و ده سه لاتدربي ټاشووربييه كان پريوون له درنده يي و دووربي له ټاوه دان كرده وه وه.

ته نانه ت ټه وانه هيج نوو سراو ټيكيان نه خسته سهر نوو سراو خانه كه ي (نه ينه وا)، كه يه كه م نوو سراو خانه بوو له ميژوودا و (سؤمه ري) يه كانيش دايان مه زرانده بوو ټاشووربييه كان ههر ټه وڼده يان بهس بوو كه به سهر رابردو وه بزين هيجيان نه خسته سهر ي.

ټه وكاته يش كه تيا ټه زيان ههر به كوشتار و درنده يه تييه وه رايان ټه بوارد!...

بهلام ټه وڼده ي پي نه چوو، خاكه كه يان له دهس چوو زور خو مانده وو كردن، جه نگاوه ره كانياني له په لويو خستبو هه ندي نه ته وه ي ده شته كي، وه ك (ميدايي) يه كان^(۱) و (شه مهي ري)^(۲) يه كان هوروژميان برده سهر.

خاكي (نه ينه وا) يان داگير كرد و (بابل) يشيان ټازاد كرد... ټيتر له و ساكه وه، چهند نه ته وه يه كي تازه بابته، به ناو دۆلي ده جله و فوراتدا جمه يان ټه هات و شه پوليان ټه دا!...

(۱) ميدي، ميديا: كه وتوته باكوري رۆژتاواي ټيرانه وه، دانيشتموه كاني به ميدييه كان ناو ده برين و له هه زاره ي يه كه مي پ. ز. له ده قه رده ان، پايتهخته كه يان (ټه كباتان- هه مه دان) بوو كه له ۵۵۶ پ. ز. كوزش داگيري كرد و له ۳۳۰ پ. ز. ټه سكه نده رگرتي كورده كان نه وه ي ميدييه كانن.

(۲) شه مهي ري: كه مئه له هوژيكي عه رهن، له نيوان سوريا و عيراقدا ده زين، بهلام ههر چوځي بي جاري هينانه باسي ټه مانه بو ټه و سهرده مه هيشتا زوه، نازانم، نووسه ر چوځن ټم ناوه ي خستتوه پال ميدييه كانه وه!؟

ئاۋەدانى دۆلى رۇبىرى زەرد

لە ساىيە رۇبىرى زەردەۋە^(۱)، دەشتە پان و فراوانەكەى ناو خاكى (چىن)، بوۋەتە سەرچاۋەيەكى گەورە بۆ بەرھەمى گەنم و گەنمە شامى و پاقلەى سۇيا... ئەو قور و لىتەيەى كە ئەنىشتە بن رۇبىرى كەۋە، بنى رۇبىرى كە و ئورپىرى رۇبىرى كەيان بەرز ئەكردەۋە تا گەيشتە رادەيەكى وەھا مەترسى بگەۋىتە سەر ئەو زەۋىيە نزمانەى كە لەملاو لەۋلاى رۇبىرى كەۋە درىژ بوۋنەتەۋە بەلام مەرۆف وا راھاتوۋە زەۋىى پىر پىت و دەۋلەمەندىان پى باشترە، بام مەترسى ىشى تىباى، لە زەۋىى نزم و بى پىت، بام بى وەيىش بى!

ئەفسانەكانى چىنى كۆنىش وا ئەگىرنەۋە كە (رۇبىرى زەرد) لە دەمارە خوتىنى (بان كو)، ياخود (ئادەم)، يان مەرۆقى يەكەم ھاتوۋەتە دەرەۋە، كە سەرى بوۋە بەشاخ و چاۋەكانىشى بوۋن بەمانگ و رۆژ!... ئەمىش ئەفسانەيەكى وەھايە كە ھونەرمەندىى بوژانەى لى ئەۋەشپتەۋە.

چىنىيەكانىش سەردەمى (بان كو) ئەگىرنەۋە بۆ سالى (۲۷۶-۴۷۹) ى پ.ز. كەچى كەسانى واپش ھەن ئەو سەردەمە ئەگىرنەۋە بۆ سالى (۲۱۹-۹۶۲-۹۶) ى پ.ز. بەلام ھەر چۆنىك بىر راستىيەكەى، چىنىيەكان لەۋ باۋەرەدان كە مەرۆف گەلىك كۆنترە و گەلىك نەژادترە لەۋەى كە لە (تەرەت) دا ناوبراۋە.

ھەرچى باۋوبىرانى چىنىيەكانىش، مېژوۋ ناسەكان و زاناکانى رۆژئاۋا پى لەۋە نانېن كە خۇيان لە بنچىنەدا نىشتەجىتى چىن بوۋن. بەلاى ئەۋانەۋە وايە كە ئەو باۋوبىرەنە لە خاكانى ترەۋە رۇبىرى كەۋە بۆ چىن... (ھېرۆدۆت) بەلايەۋە ابوۋ كە ئەم چىنىيەنە لە خاكى مېسەرەۋە گەيشتوۋنەتە ئەۋى بەلاى عبرانىيەكانىشەۋە وايە كە چىنىيەكان لەبەرەى (حام) ن ھەندى لە مېژوۋنوسەكانىش گوتوۋيانە لە ھىندستانەۋە چوۋنەتە ئەۋى... بەلام راستىيەكەى ئەۋەيە كە لە شوتنەۋارى چىنىيەكاندا ھىچى وا نەدۆزراۋەتەۋە كە پىشانى بدات چىنىيەكان لە خاكىكى ترەۋە چوۋنەتە ئەۋى چۈنكە چىن لە كۆنترىن سەردەمى

(۱) رۇبىرى زەرد (يانگ تىسى كيانگ): لە بەناۋانگترىن و مەزنىررىن رۇبىرى كەنى ناسىايە لە ۋلاتى چىندا، درىژى ۵۹۸۰ كم، لە بانەكانى (تىبەت) ەۋە دېت و بەرەۋ رۆژھەلات دەروا تا دەرژىتە دەرياي چىنەۋە، لىرەدا دەلتايەكى گەۋەى ھەيە كە سالانە قور و لىتەيەكى زۆر لەگەل خۇيدا دېنې، بەشادەمارى نابوررى چىنى دادەنرى، لەۋ شارانەى وان لە گوى ئەم رۇبىرى: تشونگ كىنگ، ھو، نانكىن... گەلى دەريايچەى وا لەسەر ەك: يانگ تونگ.

خۇيدا، كە تا ئىستا لەلايەن زانستەۋە دۆزراۋەتەۋە، كە سەردەمى شاھەنشاهىى ناۋەرەستە، تاك و تەنيا ژياۋە و دوۋرېۋە لە جىھانەۋە.

دانىشتوانى خاكەكەيش ئاورپىژى ئەۋ رۇبىرى زەردەيان ھەر پاك كەردەتەۋە و، زانىۋىشيانە، لەپاش ئاۋدانى كشتوكال، پاشماۋەى ئاۋەكەى چۆن بەكار بەيتن.

واتا ئەۋانىش شىۋەى كشتوكال ئاۋدانىان زانىۋە و، تۆۋىشيان چاندوۋە ئەۋ دەشتە كاكى بەكاكىيەيشيان كەردوۋە بەبەھەشت؛ پرتەقال و لىمۆ و تۆۋى تىبا ئەروا.

پىش ئەمەى (مەسىح) لەدايك بىخ، بەھەشت سەد سال، لە باشوررى چىنەۋە برنچيان ھىناۋە بۆ لاى خۇيان.

كرمى ئاورىشمىيان بەختو ئەكرد و لە ئاورىشمەكەيشى سىپالى ناۋازەيان دروست ئەكرد واتا لەپىش ئەۋرۇپادا، بەھەزار و پىنچ سەد سال، پىشەسازىى ئاورىشمىيان زانىۋە!... ژيانىكى كشتوكالى دامەزراۋىشيان بوۋە خانوۋەكانى خۇيان لە قور و پووش دروست كەردوۋە لەپىش لەدايك بوۋنى (مەسىح) ىشدا بەدوۋەھەزار سال، لە ھورۆژمە جەنگىيەكانىندا ئەسپىيان بەكارھىناۋە ئەۋان، ئەۋە، لە مەغۇلەكانەۋە فىرېۋون... ھەر نرىك بەۋ سەردەمە پىشەى كاشى دروست كەردىشيان زانىۋە و، تىيايشيا شارەزابوۋن دواى ئەۋە كانى زەردىشيان ناسىۋە، كە لەخاكى (سىبەريا) ۋە بۇيان ھاتوۋە... لە پىشەسازىى زەرددا تەۋاۋ شارەزابوۋن زۆرى پى نەچوۋە، ھەزار سالىك پىش لە دايك بوۋنى مەسىح ىش، ئاسنىان دۆزبەتەۋە و بەھونەرمەندىيەكەۋە بەكارىان ھىناۋە جا رەنگە ھەر لەم سەردەمە ىشدا بوۋى، كە شتىكى واپان كەردوۋە، كە كەس لەپىش ئەۋانەۋە نەى كەردوۋە، ئەۋىش بەكارھىنانى ئەۋ خەلوزەيە كە لەبن زەۋىدا كۆۋوبوۋەۋە.

ئاۋەدانىيە گەۋرەكەى چىن

لەرۋى چالاكى ھۆشيشەۋە، چىنىيەكان بەۋەۋە ئەنازن كە لە پىنچ ھەزار سال لەمەۋ پىشەۋە ساز و ئاۋازىان داھىناۋە نرىكەى بىست و پىنچ سەدەيش لەپاش ئەۋە نووسىنىان داھىناۋە. نووسىنەكەيشيان لەسەرەتادا بەھۆى پەتى گرى دراۋەۋە نووسراۋە دواى ئەۋە بوۋە بەھىل كىشان لەسەر ئىسك و ھىلكە شەيتانۆكە ھەل كۆلراۋە دواى ئەۋەيش گۆرراۋە و بوۋە بەۋىتەنى نىشانە پىشان دەر كە بەھۆى ئەۋەيشەۋە ھۆگرى كاروبارى زانستى و كەردەۋى وىژەيى بوۋن.

بەلىكۆلىنەۋەى مېژوۋىشەۋە زۆر خەرىك بوۋن، بەلام ئەۋەندەى پەيوەندىى بەسەر ژيان

و نیشتمانی خۆبانهوه بووین هه چچی رابردووی خۆبانه له چوار ههزار بهرگ نووسراودا نووسیویانتهوه له ژبانی (فوھی) (١)یهوه دهستیان پێ کردووه له گهڵ هی ئەو پینج شاهه نشاهه دا که به ناوی بابه ته سه ره کیهه کانه وه فه رمانداریه یان کردووه که بریتین له : (زهوی) و (دار) و (کان) و (ئاگر) و (ئاو)... ئەمانیش، راستیت ئەوی، بریتین له نیشانه ئەفسانیهه کان که ئەگه ڕینه وه بۆ سه رده می پێش مێژوو...

ئهمه یش زۆر گرانه که هه چچی مێژوویه کیان هه یه بچیه ته مێشکه وه چونکه بریتیه له گێڕانه وه ی ناوی خیزانه کان و فه رمانداره کان، کوشتاره کان و داوانه وه و فرۆفیلبازیی ناو کۆشکی شاگان! ئیسه هه به ته نگ ئەوه نده وه یین که بزانه ی شاهه نشاه (کوری ئاسمان) بووه که سه رهۆکی زرنه گاریی ئەو فه رمانه وه یاییه بووه که له سه ره یاسایه کی زه مینداریی ڕۆیوه به ڕۆیوه خاوه ن ده سه لاته کان له ناو ئەو کۆشکانه دا ژیاون که دیواری به لندیان بووه. پاشماوه ی نه ته وه که یش، به پیتی کارو پیشه ی خۆیان دا به ش کراون به پینج چینه وه فه رمانه وه یاییه ڕیک خستنی کاروباری ئاوی خستبووه ئەستۆی خۆی. هه ندی گژوگیای ئەویست برۆین، به ره به ستی ڕوواندنی هه ندی کیشی ئەکرد... زه وییه کانیس ئەو دا به شی ئەکردن به سه ره خاوه ن کشتوکالدا. هه ره خۆشی سه ره په رشتی کاروباری چاندن و شینایی ئەکرد. هیه شتی کیش له ئارادا نه بوو، که ئەو خۆش گوزه رانییه یان له تیک بدات، خۆماتدانی هۆزه شو انکاره ره وه نده کان نه بی له وه دیو سنووره کانیانه وه هه ندی گو مان له وه دا هه یه که چینییه کان بووبن له پیشدا ده ستیان کردبێ به هورۆژم بردن بۆ سه ره ئەوانه ی که له پشت ده شته پان و فراوانه که وه ئەژبان به لām هۆزه درنده کان زۆری پێ نه چوو، له سالی (٧٧١)ی پ.ز. دا ته نگه تاویان کردن و ناچاربان کردن پایته خته که ی خۆیان بگۆزنه وه بۆ ناو ده شتاییه که.

به لām شاکاری راسته قینه ی چین ئەوه یه که توانایه کی وای بووه، سه ره ی پیاوی هینا وه ته سه ره سوڕمان شاکاره که یش بریتی بووه له مه ی: که هه ره هیرش به ڕیک هاتوه ته ناو خاکی چینه وه، له ناو چیندا جیگه یه بووه و ماوه ته وه، به لām له ناو بۆته ی نه ته وه ی چینی شدا توواوه ته وه و، له شپۆه ی نه ته وه ی چینی شدا دا ڕژاوه. هه ره وه ها زāl بووه به سه ره ئەو نه ته وه یه دا که زāl بووبوو به سه ره یا!...

(١) فوھی: رابه ڕیکی ئەفسانیه یی و ئیمراتۆر و یاسا دانه ڕیکی چینییه کان بووه له ده ره به ری ٣٣٠٠ سال پ.ز.

ئاوه دانی دوورگه ی کریت

ئوه نده هه یه ئاوه دانی هه ره له ملاو له ولای ڕووباره کانه وه په یدا بوون زرتیکانیس دلی مرۆقیان کیش کردووه و هانه یان داوه بۆ وریابوونه وه و پێشکه وتن... جا هه ره وه ک ئەوانه ی ده شته کانیان ئاوه دان کردۆته وه، بوون به خاوه ن کشتوکال، دانیشتوانی سه ره لیواری ده لیاکانیس بوون به که شتییه وان... نوخسه ی ئاوه دانییه کانی گوئ زرتیش له دوورگه ی کریت (١) دا په یدا بووه، که بووه ته پر دیک له ناوه ند ئەروپا و ئاسیا و ئەفه ره ی کا دا!...

چونکه له نزیک سالی (٥٠٠٠) پ.ز. دا، چه ند هۆژیک له ناوچه ی زرتی سپی ناوه را سه ته وه ره ویان تی کرد و له ناو ئەم دوورگه یه دا گیرسانه وه به سه ره کۆمه له دوورگه کانی زرتی (ئیه) (٢) ده ستیان کیشا و خسته یان زتر چنگی خۆبانه وه؛ زۆری پێ نه چوو، له گه ل خۆینی هیرش به رانی ئەو هۆژانه وه که له باکو ره وه هاتبوون، ئاره زووی بازرگانی به ناو ده ماره کانیاندا هاتوو چۆی کرد... ئەم هۆژانه ره سه نیبان ده رنه که وتوو... کریتیه کان له دارشتنی زتر و زیبو و مسی سووردا، و اتا له ده ستکردی ورده کاریی ئەو کاتانه دا شاره زاییه کی هونه ره ندانه یان په یدا کرد...

له گه ل میسرییه کانی شدا ئاشنایه تییان دامه زراند، فیری هونه ری نووسینیس بوون... جا که سه ره ده می زه رد ده رکه وت، کاروباری ئابووری کریتیه کان که وته با رتیک تازه وه چونکه ئەم کانه، له هه مو ناوچه ی زرتی ناوه راستدا، هه ره بۆ ئەوان ته رخان کرابوو.

کریتیه کان ئەمه نده هۆگری ئەم پیه سه سازیه بووبون، ده سه ته، ده سه ته مرۆقیان ره وانه ئەکرد بۆ گوئ ئاوه کانی (یۆنانستان) و (ئیسپانیا)... ئەگه ڕان به دوای کانی (مز) دا که له وه یری باکو ره وه ئەگه یشته ئەو شوینانه، ئەچوون به ره مه کشتوکالییه کانی خۆیان له گه ل

(١) کریت یان (ئیقیریتش): دوورگه یه کی یۆنانه له ده ربای سپی ناوه راستدا پانتاییه که ی ٨٣٣٦ کم، زنجیره شاختیکی به رز ده ییری؛ ته ریه له گه ل که نارای باشووری، له مه لیه نده شارستانیه کۆنه کانی مرۆقه، له هه زاره ی دووه می پ.ز. دا چوه ئه وه یری پێشکه وتنی، به لām له دوای سه ده ی پانزه ی زاینیه وه گه لۆله ی که وته لیژی، له سه ده ی (١٧) دا عوسمانیه کان گرتیان له ١٩١٣ یۆنانه یه کان گرتیان وه، ئیستا به ئاسه واری کۆن و زه یتون و شه را به وه به ناوانگه.

(٢) ئیه: ده ربایه که له نیوان یۆنان و تورکیادا، به شیکه له ده ربای سپی ناوه راست بۆته وه، کۆن (ئه رخبیل) یان پی ده وت، ته نگاوی ده رده نیل ده بیه ستی به ده ربای مه رمه ره وه، قوولترین جیگی ده گاته ١٣١١ م.

ئەوانەدا ئەگۆرپىيەو بەمز و مسى سوور و دانى فىل... بەرھەمەكانى خۆشيان بىرتى بوون لە ڕۆنەكان و مەيەكان... لەباتى بۆنى خۆش و دارى تەختە، زىر و مرواربان لە ميسرىيەكان ئەسەند... دەسلالتى ناو زرتيان تا ئەهات پەرى ئەسەند.

ئاوهدانى كرىتيەكان، لە پيشدا، ھەر لەسەر كەنارى ڕۆژھەلاتدا پەيدا بوو بوو دواى ئەو ئاوەدانپىيەكە كەشايە ناو ئاوەراستى دورگەكەو، كە لەویدا كۆشكى (كنوسوس)^(۱) دروست كرا... بەرپىگايەكى شاهانەيشەو كە ئەملاو ئەولای پىووبو لە خانوى باخچەدار، نووسابو بەكەنارى باشوورى دورگەكەو... زۆرىشى پى نەچو كە خىزانى (كنوسوس) بەسەر ھەموو سەرۆكەكانى كرىتدا دەسلالتى پەيدا كرد... ئەوانەيش بوون بەفەرماندارى خاوەن زەوى ئەوانەيش وەك ھەموو دانىشتوانى دورگەكە مليان بۆ يەك پيشەوا كەچ ئەكرد، كەھى ھەموولايەك بوو دەسلالتى فەرماندار و سەركرەدى لەشكر و سەرۆكايەتى ئايىنى گرتبوو دەست خۆى! تەناتە يەكئەك لەو پيشەوايانە، كەناوى (مىنوس)بوو، ئەمەندە بەچنگ و بەزەبر و زەنگ بوو، باى دامەزراندنى شاهەنشاهىتى يەك كەوتە كەللەيەو، دەستى كرد بە پەرهپيدانى دەسلالتى خۆى بەسەر ھەندى خاكى ئەملاو ئەولای دورگەكە!...

ئافردەت ئەچىتە سەر تەخت

ئاوهدانى دورگەى (كرىت) بەو جىيا ئەبووئەو لە ھى شوتنەكانى تر كە ئافردەتەيش مافى ھەبوو بچىتە سەر تەختى شاھى شىتوكانى رەوشت و خوو ھەموو خاكەكەيان گرتبووئەو... كۆشكى شاهانەى (كنوسوس)يش بەچەشنى كۆشكى شاهانەى (قەرساى) كە لەوپەرى خۆش رابواردنى دابوو، بووئەو پيشانگای جلوبەرگ و باوى تازە داھاتوو... لەناو ئەو كۆشكەدا گرووى (شەترەنج) و، سەيران و، ئاھەنگى بەزمورەزمو ھەلپەركى ئەگىپران و ئەكران... دىوارى خانووەكانى كرىتيەكان بەگەچى رەنگاوپرەنگ مالتەج ئەدران و جوان ئەكران ھەروەھا بەوینەيش ئەرازىترانەو...

ژيانى ناو دورگەكە، ھەمووى، پىووبو لە ئاھەنگ و زەماوئەند و خۆش رابواردن... بەلام ئەو ھۆزە درندانەى كە لە دەمپەكەو دەستيان بەسەر خاكى (يونان)دا كيشابوو لە

(۱) كنوسوس: شارىكى كۆنە لە دورگەى (كرىت)، پايتەختى بنەمالەى (مىنوبە) بوو، لەسەدەى (۱۶) پ.ز.دا پيشكەوتنى گەيشتە ئەوپەرى، گەلنى جار تووشى بوموئەرزە بوو، (ئاخىيەكان) لە ۱۳۸۰ پ.ز.دا كولىان كرد، لە قەشەنگترین پايتەختەكانى دنياى دىرين بوو.

دوررەو چاويان بىرپىووخاكى (كرىت)... ئالۆشى داگىركردنى (كرىت)يان كەوتبوو لەشەو... ئىمە ناتوانىن بەتەواوئەتى، ئەو بەلئىن، كە ئەوان بوون بەھۆى سووتاندنى ژمارەيەكى زۆر لە كۆشكەكانى ناو دورگەكە... بەلام ھىچ گومانمان لەوئەدا نىيە، كە سەرەو ژىركردنى كۆشكى (كنوسوس) و تالان كردنىشى ئۆباليان بەئەستۆى ئەوانە... ئىتر ھەر ئەوئەندەبوو، لە سالى (۱۴۰۰)ى پ.ز.دا ئەو شاهەنشاهىتيە نەما و لەناو چوو!...

ئاوهدانى فنىكەيىيەكان

لەسالى (۱۱۰۰)ى پ.ز.دا ئاوەدانى فنىكەيىيەكان^(۱) پەيدا بوو ئەمىش وەك ئاوەدانى كرىتيەكان ھى گوى زرى بوو... ئەو كەنارانەى لىيانەو ھاتبونە ئەوى چۆل و ھۆل بوون... بۆيەكا بەجىيان ھىشتبوون، كە بەدواى نانى سكى خۆياندا ئەگەران... ئەمانە لە نەوئەى (سام) بوون، كە كورى (نوح) پىتەمبەربوو... رەوشت و خووئەكانى شوانكارەيىيەكەى خۆيان، لەگەل خۆياندا گواستبووئەو ناو زرى كان... خاكەكەى خۆشيان ھىچ نەبوو ئەو نەبى، كە كردبوويان بەبنكەيەك، لەويئە دەستيان ئەكرد بەجەربەيىيەكانى خۆيان... شارەكانى (سوور) و (سەيدا)يان كردبوو بەدوو بنكەى خۆرشت و كەلپەل وەرگرتن و خۆ ئامادەكردن، ئنجا لەويانەو دەستيان ئەكرد بەگەشت و كۆچەكانيان ھەردوو شارەكەيش ناحەزى يەكتربوون بەربەرەكانىيان لەگەل يەكتردا ئەكرد... ھىچ شتىكىش لەئارادا نەبوو كە بيانكات بەيەك، ئەو نەبى كە ھەردوولايان بەپەرۆشەو بوون بازرگانى ناوچەى زرتى ناوەراست تەرخان بكەن بۆ خۆيان، لەگەل ھەندى رىككەوتنى ئابوورى و، يەكىتىيە پەرسىنى خوايەكان كە (عەشتە روت)، خاى مانگ و دەليا) و (مىلكارت)، پالەوانى سەر لى شىتووى گەرۆك بوو... ھەردوو شارەكە لەوئەدا يارمەتى يەكترىان دا كە كۆمەلە كەشتىيەكى گەورە دروست بكەن بۆ بازرگانى، كە تەختەكانى لە دارى (ئورزى) لوبنانى و، پەردەكانىشى لە ئاوەرپىسى لۆكەى ميسرى دروست كرابوون...

(۱) فنىكەيىيەكان يان (فنىقىيەكان): دانىشتوانى فنىقيان كە برىتيە لەو ولاتەى كەوتتە كەناراوى ڕۆژھەلاتى دەرياي سىپى ناوەراست، لە ئاوەرۆى روىبارى (العاصى)يەو لە باكور ھەتا (راس الناقورە)ى لوبنان لە باشوور، شارە گرنگەكانى: عەككا، صور، صەيدا، بىروت، جوبەيل (بىبىلوس)و تەرابلوس، دوايى ئەم ئاوە پىرا بەسەر دوو دەقەرى ئىمپىراتۆرىيەتى بىزەنتى كە برىتى بوون لە: فنىقيى سەر دەريا، پايتەختەكەى شارى صور بوو، فنىقيى لوبنانى، پايتەختەكەى دىمەشق بوو.

بلیه ته گانی بازگانی

فنیکه بیه کان دهستیان کرد به گشت به ناو شه پۆلی ده ریاکاندا، بازگانی به نده کانیاں نه کرد چینی و کاشییاں له دوورگه گانی (رۆدس) و (کریت) هه ته هینا (رۆن) و (هه نجیر) و (مه ی) یشییاں له بیوانستانه وه ته هینا.

یاقیق و گۆرگدیشییاں به خاوی بی له دوورگه ی (سجلیا) وه کیش ته کرد له ئیسپانیاهه زیو، له (ئه نده لوس) یاخود دوورگه گانی (کاسیتیرید) یشه وه، که زۆر له ئینگلتسه ره وه دوورنه بوون، مزیا نی ته هینا... ته نانهت زری گه وه که ی ته تله سییشییاں بریبوو ته لپن به چوارلای ته فه ربکا یشدا سوورابوونه وه پیش دۆزینه وه ی لوتکه ی هیوا ی به کار (*) به دوو هه زار سال، به وتیشدا تپیه بریبوون! ته وانه له پرووت کردنه وه ی کاروان و داگیرکردنیش کۆیا ن نه ته کرده وه به لām له داگیرکه ربیه که یاندا هه ردهستییا ن بۆ ته وه به نده رانه ته برد که له سه ر که ناری زری کان بوون. به ته نگ ته وه وه نه بوون که له وه پاش به ناو ته و خاکانه دا بچنه ژوو ره وه ته وان هه ر ته وه نده یان به س بوو، که ته و شارانه ی له سه ر گوی ئاوه کان بوون بیانکه ن به ئیستگه یه که بۆ خۆیا ن بیانکه ن به بنکه یه که هه روه ها ماوه یه کی وایشییا ن پی بدری که بازگانی بیه که یان له خراپه ی به ره ره گانی بیارتین.

له ناو ته وه هه موو خاکانه دا که درێژبوو بوونه وه به لیتواره گانی زری ره شه وه تا ته گاته که ناره گانی ده ربای گه وره ی ته تله سی (کارخانه) یان دامه زرانده بوو هه روه ها شاری (کارتاجه) یشییا ن له سالی (۸۱۴) ی پ.ز.دا. له سه ر که ناری باکوری ته فه ربکا دروست کرد ته وه بوو له دوای فنیکه بیه کان ته م شاره گه وره یی و زرنه کاری ته وانی بۆما یه وه هه روه ها توانییا ن یاسا یه که بۆ ژماره کان دابنن به لām نین یاخود هیچ (صفر) یان له یاسا که یاندا ناو نه برده بوو هه روه ها له پیته گانی ته لف و بیی فیرعه ونییه کان وه شتیه یه کی نووسین یان دا هینابوو که بریتی بوو له (۲۲) ژماره به لām زۆری پی نه چوو، هینه گانی (ئاشووری) یه کان، به جهنگ پرزه ی هینه جهنگییه گانی ته وانیا ن بری پشتیا ن شکانده ن.

شاری (سه یدا) یان گرت و ئاگریان تی به ردا و سووتانده نیا ن دوای ته وان (ماکدونی) یه کانیش، له پیش له دایک بوونی (مه سیح) دا به نزیکه (۶۷۷) سال هیشیا ن هینا یه سه ر فنیکه بیه کان و له ناویان برده ن... له گه ل ته وه یشدا بیروبا وه ره گانیان و ئاوه دانیه که یان، هه رمانه وه، له ناو نه چوون.

(*) لوتکه ی هیوا ی به کار = (راس رجاء الصالح) - وه رگیژ-

به لامه رانی هۆزه کۆچه ره کان و په یدا بوونی نه وه ی ئیسرا ئیل

به لām زۆری پی نه چوو ئاوه دانیه گانی ناو دۆله گانی رووباره کان و که نار ئاوه کان، به هۆی دۆرمانیه تی ناو خۆیا ن، یاخود هوروزمی شوانکاره کۆچه ره کان وه که وتنه کزی... هه تا ته هات ته وانه زۆتر ده سه لاتیا ن ته سه ند دوای بوون به نیشته جیتی ته وه ده شتانه و دهستیان کرد به دامه زرانده ن شاهه نشاهی تی تازه و ئاوه دانی نوێ.

ته مانه یشیا ن له سه ر که لاهه گانی ته و ئاوه دانی و شاهه نشاهی تییا نه دائه مه زانده که خۆیا ن، به هۆی درنده یی خۆیا نه وه له ناویان برده بوون... دوای بوون به باوکانی جیهانیکی نوێ...

زاناکانی ره گزه گانی مرۆف، خۆیا ن زۆر ماندوو کرد بۆ ته وه ی نیشتمانی راسته قینه ی ته وه هوروزم هینه رانه بزانه ن.

وایان بۆ ده رکه ت ته وانه له چه ند نیشتمانیک و له چه ند ره گزه زیکه وه هاتبوونه ته وه جیگایانه هی وایان تیا بوو له خاکی حه به شه وه هاتبوونه ته و شوتانه هی وایشیا تیا بوو له خاکی مه غۆله وه هاتبوون... به لām ته نیا دوو ره گزه له وانه کاریان له میژووی مرۆفایه تی کرد: یه کتیکان (سامی) بوو، ته وی که یشیا ن (هندی ئاوروپایی).

هه رچی (سامی) یه کان بوون له خاکی عه ره بدا په یدا بوو بوون یاخود به جۆریکی دیارده یی کراو له خاکی فه له ستیندا په یدا بوو بوون ته ویش له پیش له دایک بوونی (مه سیح) دا به سی هه زار سال ته وانه به ناو هه موو لایه کی رۆژه لاتی ناوه راستدا بلا بوونه وه له شتیه ی ره وه ند و ئاوه دا ته هاتنه ته و خاکانه وه، نه ک له شتیه ی په لاماردان و شه روشوێردا... هاتنه کانیشیا ن، په یتا، په یتا و یه که له دوای یه که بوون... له ژوو روی سوویه دا جیگیروون دوای ته وه هاتنه خواره وه بۆ ناو دۆله گانی دجله و فورات.

هی وایشیا ن تیا بوو له ناو (سو مه ری) یه کان جی گیبریوون له وانیشه وه فیتری ئاوه دانی بوون... هه ندیکیشیا ن له ژیر سه ر کرده یی پیغه مبه ر (ئیبراهیم) دا له خاکی (کلدان) ه وه خۆیا ن گه یانده خاکی (میسر) له تاو برسیتی هوروزمیا ن برده سه ریا ن ته وده مه سالی (۲۱۰۰) ی پ.ز. بوو!!

دوورنیه هه ندیکیش له وانه یارمه تی (هی کسۆس) هکانیا ن دابی و پیکه وه خاکی میسریا ن تالان و داگیرکردی هه روه ها (سامی) یه کان که وتنه ناو (ئاشووری) یه کان و فینکه بیه کان وه، تیکه لیا ن بوون... (ئارامی) یه کانیش که په لاماری چه ند خاکیکی پان و

نه‌توه‌گانی نه‌ورویا نه‌چنه‌وه سهر په‌گه‌زی هیندی

به‌لام هیندیبه نه‌ورویاییه‌کان، له سامییه‌کان زۆرتر سهرکه‌وتن له ده‌ست که‌وتنی نیشتمانیکی تا سهردا، له‌گه‌ل نه‌مه‌یشدا نیشتمانی کۆنی نه‌وانه تا ئیستا نه‌زانراوه به‌لای هندیکه‌وه وایه نه‌وانه له بانی (پامیر) دابوون به‌لای هندیکیشه‌وه وایه نیشتمانی کۆنیان (تورکستان) یاخود (سیبه‌ریا) بووه... هندیکیش گوتویانه نه‌وانه له‌پیشدا له‌سهر که‌ناره‌گانی زرتی (بالتیک)، یاخود له ده‌شته‌که‌ی نه‌لمانی پۆله‌نده‌یی، یان له دۆلی روبروی (دانوب) دا بوون... به‌لام له‌هه‌موویان په‌سه‌ندتر نه‌و باوه‌ریه، که نه‌وانه له‌پیشدا شوانکاره بووبن و کۆچهر، له‌خوارووی خاکی روبرویا دا بووبن، له ناوه‌ند روبروی (دینیپهر) و (قۆلگا) دا.

ئه‌ویش له سالی (۳۰۰۰) پ.ز. دا دوورنییه که له‌ناوه‌ند زتی (دانوب) و شاخی (نۆرال) دا بلا‌بووبه‌وه... نه‌وانه له ئەسپ رام کردندا، له به‌خیکردنی مهر و مالات و ناژه‌ل‌یشدا ده‌ستیکیان هه‌بوو... پیشه‌سازی ناوما‌ل‌یشیان کردووه، نه‌وه‌نده‌ی که فری به‌و ژبان‌ه‌وه بووه وه‌ک پیشه‌سازی شیر و خوری و هه‌نگوین... نه‌وانه جووت‌یشیان به‌کاره‌یتاوه له کیتلانی زه‌ویدا... خانووی وایشیان دروست کردووه بۆ خۆیان، که شپوه‌یان درێژکۆله‌بووه له شپوه‌ی خیزان و هۆزیشدا کۆمه‌له‌یان به‌ستووه نه‌وانه به‌په‌چه‌وانه‌ی جووله‌که‌کان پیتیان ناوه له جیا‌و‌زی ناو کۆمه‌لایه‌تی...

له نووسین شاره‌زانه‌بوون... ناشایه‌ت‌ییان له‌گه‌ل زیت‌و‌زب‌ودا نه‌بووه... ته‌نانه‌ت که‌گانی مسی‌ش‌یان دۆزب‌وه‌وه چه‌ک‌یک‌ی کوشنده‌یان لێ دروست کردووه له‌شپوه‌ی (ته‌ور زین) دا بووه ئەم چه‌که‌یان له جه‌نگ‌ی په‌لامارداندا به‌کاره‌یتاوه به‌سه‌ر‌پ‌شتی ئەسپه‌ رام کراوه‌کانیانه‌وه داویانه‌ته غار و ده‌ریه‌ریبوون نه‌و خاکه ساردانه‌یان به‌جی هیشته‌وه و په‌ویان کردووه بۆ خاکه گه‌رمه‌کان، که رۆژبان لێ ته‌دات...
ئه‌وده‌مه سالی (۲۵۰۰) ی. پ. ز. بووه...

په‌وه‌که‌یان گه‌یشته‌وه‌ته خاکه‌گانی (بالتکان) و ئاسیای بچوک له‌و‌پ‌شه‌وه سهر به‌ره‌وخوار بوونه‌ته‌وه بۆ ناوچه‌ی زرتی سپیی ناوه‌راست و که‌ناره‌گانی زرتی هیندی... به‌لگه‌یش له‌سهر نه‌وه هه‌یه ک نه‌وانه به‌ناو رینگیه‌کی وادا رۆیشته‌وون که به‌ناو خاکه‌گانی (تورکستان) و (قه‌ف‌ق‌اس) دا تی نه‌په‌رئ تا له سالی (۲۱۰۰) ی. پ. ز. دا گه‌یشته‌وونه‌ته (بۆس‌فور)... جا به‌هۆی ئەم کۆچه دووردریژه‌وه که کردوویانه، پۆل پۆل له یه‌کتر

فراوانیاندا له‌ناوچه‌ی زرتی سپیی ناوه‌راست و ناوچه‌ی دۆلی فوراتدا، له سالی (۱۵۰۰) ی. پ. ز. دا. دیسانه‌وه له (سامی) یه‌کان بوون... هه‌روه‌ها (جووله‌که) کانیش له‌سامییه‌کان بوون... نووسراوی (ته‌ورات) یش چیرۆکی زۆری تیا‌یه له‌بابه‌ت نه‌و کۆچهرانه‌وه که سوورانه‌ته‌وه به‌ناو زه‌ویدا، له‌م سه‌رچاوه‌ی ناوه‌وه گواستویانه‌ته‌وه بۆ نه‌و سه‌رچاوه‌ی ناو... له‌م له‌وه‌رگاوه گواستویانه‌ته‌وه بۆ نه‌و له‌وه‌رگا... خواک‌انی شوانکاره‌کانیشیان کردووه به‌گه‌وره‌ی خۆیان، که یه‌ک‌یک له‌وانه (گۆیره‌که) یه، چ له‌زیر دروست کرابێ، چ له‌به‌رد... یه‌ک‌یک له‌کوره‌گانی پیغه‌مه‌بر (ئیسراهم) یش که‌ ناوی (یه‌عقوب) بووه و پاش ناوی (ئیسرائیل) یان بۆ داناوه، ده‌ستی کردووه به‌ره‌و، له‌ خاکی (که‌نعان) هه‌و گواستویانه‌یه‌وه بۆ دۆلی (نیل) به‌لام نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌م په‌وه که‌ل‌ک‌یک‌ی نه‌وتویان ده‌ست نه‌که‌وتووه ئازاریان زۆرداون وه‌ک به‌نده له‌گه‌ل‌یان جوولانه‌ته‌وه دوا‌یی ناچاربوون له‌و دۆله جیا‌ب‌ینه‌وه له‌گه‌ل (موسا) پیغه‌مه‌بری سه‌رکرده‌یاندا... ماوه‌یه‌ک له‌ناو چۆل و بیاباندا گیتیان خواردووه. پاش نه‌وه گه‌یشته‌وونه‌ته‌وه خاکی (که‌نعان)...

به‌لام له‌وسا‌که‌وه که خوا له‌سهر کیتی (سیناء) قسه‌ی له‌گه‌ل (موسا) کردووه، جووله‌کان وازیان له‌خواک‌انی خۆیان هیتاوه ئیتر هه‌ر خوا‌یه‌کیان په‌رسته‌وه و ناسیوه.

نه‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیلانه، یه‌که‌م نه‌ته‌وه‌یه‌ک بوون، که باوه‌ریان به‌یه‌که‌م ئاینیکی ئاسمانی هیتاوه نه‌وه‌نده هه‌بوو ئەم (نه‌ته‌وه‌ی هه‌ل بژیراوه)، زۆری نه‌خایاندووه، نا‌کۆکی و جوئی بوونه‌وه که‌وتووه‌ته ناویانه‌وه له‌سه‌ده‌ی ده‌یه‌می پیش زاینیدا کوشتنی نه‌مو نه‌و گه‌ل‌یک شۆرش له‌ناویاندا رووی داوه پاش نه‌وه (ئاشووری) یه‌کان نه‌وه‌ی (سامره) یان له‌خا‌که‌که‌ی خۆیان ده‌ریه‌راندووه و، له سالی (۷۳۱) ی. پ. ز. دا نیشتمانه‌که‌یان داگیرکردوون دوا‌ی ئاشووریه‌کانیش (بابلی) یه‌کان هه‌ل‌یان کوتاوه‌ته سه‌ریان، له سالی (۵۸۷) دا پ. ز. جووله‌که‌کانیان گرتووه به‌دیل و ته‌فر و تونایان کردوون کاتیکیش بۆیان لوا و گه‌رانه‌وه (فه‌له‌ستین)، یه‌ک له‌دوا‌ی یه‌ک هیت‌یشیان هیت‌رایه سهر و خا‌که‌که‌یان داگیرکردنه‌وه ما‌ک‌دونیا‌یه‌کان و سوریه‌یه‌کان و رۆمانه‌کان بوونه‌ته گه‌وره‌ی خا‌که‌که‌یان... جووله‌کان، له‌گه‌ل نه‌وه هه‌موو شۆرشانه‌یشدا که نه‌یان کرد، ره‌نجیان به‌با نه‌چوو...

په‌رستگا پیره‌زه‌که‌یان رووخیترا و سه‌رله‌نووی ته‌فر و توونا کرانه‌وه... چوونه‌وه سهر دۆخی جازان... هه‌روه‌ک هۆزه‌گانی پینشووی خۆنیان لێ هاته‌وه: بوونه‌وه به‌کۆچهر، له‌م شاره‌وه نه‌یانگواسته‌وه بۆ نه‌و شار، له هه‌یج شوینیکدا جیتیان به‌خۆیان نه‌ته‌گرت و دانه نه‌مه‌زان...

جیابوونه تهوه ههروهه بههوی جی گیر بوونیشیانوه له ناو ئه و خاکانه دا که گه یشتوونه ته ناوی، رهوشت و خو و زمانه کانیان له یه کتر جوئی بوونه تهوه... له سالی (۲۰۰۰) ی پ. ز. دا نه تهوه به کیان له خاکی (یونان) دا جی گیبیرووه، پیتیان گوتون (ناخیان) زوربشی نه خایاندووه، ئه مانه دورگه کانی کریت و ناو زرتی (نیجه) یان گرتووه.

له سالی (۱۲۰۰) ی پ. ز. یشدا (سیمه ری) یه کان و (سیشی) یه کانیسه ده شته کانی پرووسیایان کردووه به نیشتمانی خوئیان هه ندیک له وانه یش گه یشتوونه ته ره ژه لاتی ناوه راست (هیتیت) یه کان شاری (بابل) یان له سالی (۱۳۰۰) ی پ. ز. دا داگیر کردووه... که چی (ناری) یه کان روویان کردۆته دۆلی (ئهندوس) (تراس) یه کان و (فریج) یه کان له سالی (۵۰۰) ی پ. ز. دا داگه راونه ته خواره وه بو ئاسیای پچووک و سووریا (مید) یه کان و (فارس) هکانیش له سالی (۱۲۰۰) ی پ. ز. دا په لاماری زهوییه کانی ناوه ند ده جله و فوراتیان داوه، هه رچی پاشماوهی خاکی شاهه نشاهی ئاشووریه کانیسه بووه داگیربان کردووه... ههروهه، له سالی (۶۱۲) ی پ. ز. دا (سلاش) هکان و (جهرمان) هکان و (سهلت) (۱) هکانیش، به سایه ی چه که ئاسنینه کانیسه وه له ده شته کانی ئه وروپادا بلا بوونه ته وه ئا به م رهنگه هیندییه ئه وروپاییه کان ئه م هه مو ناوچانه یان خسته وه ته ژیر ده ستی خوئیانه وه، هه ر له که ناری زرتی ئه تله سییه وه تا ئه گاته سه ر که ناری رووباری (گانگر) ئه وده مه سالی (۵۰۰) ی پ. ز. بووه... ئیتر له وانه وه، بنچینه ی هه مو نه ته وه گه وره کان هاتووه ته خواره وه...

ئیمه له م به شه دا، له میژووی (جیهانی کۆن) بوینه وه له بابته ئاوه دانییه جوئی جویکانییه وه دوواین، وهک ئه و ئاوه دانییه نه ی که له دۆله کانی (نیل) و (ده جله) و (فورات) و (ئهندۆس) و (رووباری زهرد) دا په یدابوون.

ههروهه وهک ئه و ئاوه دانییه نه ی که له سه ر که ناره کانی زرتی سپی ناوه راستدا په یدابوون... له بابته هاتنه خواره وهی شوانکاره کۆچه ره کانیسه وه قسه مان کرد، که له ئاسیاوه روویان کردووه بو ئه وروپا و بو ره ژه لاتی ناوه راست... له مه و دوایش له به شتیکی تازه ی میژووی کۆن ئه دوین، که پیتی ئه لین: (سه رده می گریک)...

(۱) سهلت: زمانی سهلتیه کانه، که ئه وانیسه نه ته وه یه کی هیندو جهرمانین که له ئه وروپای ناوه راستدا جیگیربوون و دوایی له گه ل گه لانی رۆمانیدا تیکه لبوون.

سه رده می گریک (ئه زاده ی ره گه زی یونانی)

له پارچه زهوییه کی بچووکدا که که وتووته دامین شاخه کانی بالکانه وه و خوئی ئه گه یینیتسه سه ر ده ریای سپی ناوه راست، واتایه کی هه ره بلند له بابته ژبانی پیشکه وتووانه وه به مرۆف دراوه ئه و خاکه (یونانستان) ه، که بریتیه له خاکیکی شاخاوی هه ژار، به لام خاوه نی زهوییه کی پرپیته بو کشتوکال هه رچه نه زۆریه ی که ره سه ته خاوه کانی تیانییه، به لام زرتی سپی ناوه راست تۆله ی ئه وه ی بو کردووه ته وه، که به هوی ئه وه وه ره لکه کانی یونانستان توانیوه وهک: بازرگان و که شتییه وان و تالان که ری ناو زرتی (۱) بیته ناو میژووه وه!...

خاکی یونان وهک بوته یه ک وابوو، چه ند ره گه ز و تیره و خویتیکی تیا توو ابوو وه له مانه وه نه ته وه یه کی وا په یدابوو که ره گی یه که م ئاوه دانی له ناو ئه وروپادا داکوتا... له سالی (۲۰۰۰) ی پ. ز. دا (ناخیان) (۲) و (په لاسجی) هه بوون... دوای ئه وان (ئهیولیان) (۳) و (یونان) یش هاتنه ناوه وه... ئه مانه له هۆزه کانی هیندی ئه وروپایی بوون... زۆری پتی نه چوو (دووریان) (۴) یش هاتنه ناوه وه، که په لیتیک بوون له هۆزه کانی باکور ئه مانه به سه ر هه مو هۆزه کان و ره گه زه کانی پیتش خوئیاند زالی بوون چنگیشیان گرت به سه ر هه مو خاکه که و دانیسته وه کانی دا له (ئیسپارته) دا ئه مه روویدا له بهر ئه وه دانیسته وه کانی پیتشین، ناچار بوون، ره ویان کرد، خوئیان لئ دوور خسته وه (ناخیان) هکان په نایان برده بهر زرتی ده ستیان کرد به داگیرکردنی که ناره کانی زرتی سپی ناوه راست و

(۱) تالان که ری ناو زرتی: (قرصنة البحار).

(۲) ئه خایان: کۆنترین نه ته وه ی گریکه کانه له هه زاره ی دووه می پ. ز. وه، له ۱۴۵۰ پ. ز. پامالی شارستانی کریتیان کرد، له نیوان ۱۴۰۰ بو ۱۲۰۰ پ. ز. شارستانییه ته که یان بره وی سه ند، به لام که (دووریان) هکان سهریان هه لدا، به ختیان که وته کزی.

(۳) ئه یۆلیه کان: له نه ته وه کۆنه کانی یونان، چه ند تیره یه کی هیلینی بوون له باشووری یونان، له بهر ده م لیشاوی (دووریان) هکاندا ئه مان کشانه وه، دوایی له که ناراو هکانی ئاسیای بچووکدا گیرسانه وه و نیشته جی بوون.

(۴) دووریانه کان: نه ته وه یه کی ئیندو ئۆروپی بوون که له هه زاره ی دووه می پ. ز. دا یونانیان گرت، له ۱۲۰۰ پ. ز. دا یونانیان گرت، له ۱۲۰۰ پ. ز. ئه خایانه کانیان ده ره پیراند و تسالییا و کریت و دوورگه کانی سیکلادیان داگیر کرد، هه تا په لیان هاویشته ئاسیای بچووکیشه وه، به نه ته وه یه کی شه رانگیز ناویان ده رکردبوو.

ئاسیای بچوک لەناو میژووناسەکانیشدا کەسانی وا هەن کە باوەرپیان وابە (شەری تروادە)، رووی نەداوە، بەلام بریتییە لە هەلبەستتیکێ پر ئەندیشە، لەو زۆرانبازییەو وەرگیراوە کە لەناوەند دانیشتوانی ئەو خاکانە و ئەو تالان کەر و داگیرکەرەکاندا رووی داوە کە لە (ئاخابان)ووە هاتوون، لەژێر سەرکردایەتی (ئاگامەمنون)دا، کە لەسالی (١١٨٠)ی پ.ز.دا گەیشتونەتە ئەو دوورنییە چیرۆکی (ئەسپی تروادە)یش هەر بریتی بووی لە نیشانەیکە بۆ دەست پێ کردن بە کارهێنانی ئەسپ لە جەنگا و دەرکەوتنی شۆرە سواران چونکە ئەو دەمە وا باو بوو کە جەنگاوەرەکان یان بە پێ پرۆن، یاخود بە گالیسکەیکە وەها کە ئەسپ رایکیشی.

جا لەرووی ئەم جووتە پەووە: رەوی(دوریان) کە هاتنە ناو خاکی یۆنانەو و گرتیان لەگەڵ رەوی نیشتەنییەکانی پیشووی یۆنان کە بەناو پانایی و دیرزایی زرتی (ئیسجە)دا بلا بوونەو، چەند شارێک پەیدا بوون، کە زۆریان پێ نەچوو بوونە بنکە یازرگانی، وەک (ئیزمیر) و (ساموس) جا لاوەکان و پارکدوو زرنگ کارەکان، بۆ هەر کوتیەک ئەچوون، لەم پەر و لەو پەری جیھاندا، پەوشت و خووی نەتەوایی و زمانەکی خۆیان لەگەڵ خۆیاندا ئەبرد زۆریشی نەخایاند، کەشتییەوانەکانی (گریک)، شاهەنشاهی روخواوەکی فنیکیەکانیان داگیرکرد لە چوونە رۆژ هەلاتیاندا شاری (بیزەنتە)یان دروست کرد، کە ئەو دەمە (٧٠٠)ی پ. ز بوو دوا ئەو بەناو گەرۆوی (بۆ سفۆر)دا تێپەڕین و دەستیان کرد بە شار دامەزراندن لە ناوچە زرتی رەشدا لە هێرشەکانی باشووریشیاندا گەلیک بنکە یازرگانییان لە میسردا دامەزراند، لە سالی (٦٥٨)ی پ.ز. هەر وەها لە (لیبیا)یشدا بنکەیان دامەزراند بەلام لە رۆژئاوا لە سالی (٦٠٠)ی پ. ز.دا دوورگە (سجیلیا) و خاکی ئیتالیایان داگیرکرد کە لەویدا شاری (پارثینوب)یان دروست کرد، کە لەو پاش بەناوی (ناپۆلی)یەو نوابانگی دەرکرد هەر وەها شاری (مارسیلیا)یان دامەزراند کە لەو پێش فینکییەکان شوینە واریکیان تیا دامەزراند بوو. ئەمیش دوا یی ناوەکی گۆرراو بوو بە (مارسیلیا)...

گریکییەکان، لە تەوژمی یازرگانییەکاندا، گەیشتنە (ئیسپانیا) ئەو دەمە سالی (٤٠٠)ی پ.ز. بوو ئەوانە هەرچەندە پارەیان زۆر دەست ئەکەوت، بەلام ئەو بیگانانە ی کە کرپن و فرۆتێیان لەگەڵدا ئەکردن، لەوانە زۆرتریان دەست ئەکەوت، چونکە لەوانەو و شارستانی پێتیی فیربوون!...

پەیدا بوونی شارەکانی یۆنان

بەلام لەخاکی یۆنان خۆیدا، گوندەکان گەرەبوون و بوون بەشار، لەشاری (کورنشە)دا نیشانە ی پایتەختی تەواو دەرکەوت.

ئیسجینا)یش گەشە کرد و وەک پارەگاتیکێ یازرگانی لیتھات^(١). (کیوس) بوو بەبازاری بەندە فرۆشتن، (بیرا)یش بوو کۆگایەک بۆ ئەو کەلوپەلانە ی کە لە دەرەو ئەهاتنە خاکی یۆنانەو هەرچی ناوچەکانی ناوەویش بوون، هەر وەک خۆیان بێ دەنگ و سەنگ و بێ جوولە مانەو، تەنانەت شاری (ئەثینا) هەرستیەکی پیتوستیی خۆی لە گەنم بۆ بەرھەم ئەهێنرا باخە هەنجیر و زەیتونەکان و هەنگەلانەکانیش بەشی ئەو یان نەئەکرد کە سامانیکی ئەوتۆیان دەست بخەن هەرچی پیشەسازییش بوو، لەناو گریکەکاندا سەرەتایی بوو پیشە سازەکان دەستی خۆیان و چەند کەلوپەلیکی ئاسینی کاریان بەکار ئەهێنا، لەگەڵ نۆپۆلی دار و مووشە دەمە ی لەپیتست دروست کراو...

رێگاکانیش، هەر وەها، سەرەتایی بوون، هیشتا تەخت نەکرابوون کەلوپەلەکانیش لەسەر پشتی کەر و ئیستەر ئەگۆتزانەو جا لەبەر ئەو ی کە رام کردنی گیانلەبەرەن هیشتا سەرەتایی بوو جاری وا هەبوو، مرۆڤەکان گالیسکەکانی گواستەووەیان کیش ئەکرد... یۆنانییەکان لە زستاندا خۆیان لە قەرە ی کۆچکردنی ناو زری ئەئەدا هەر وەها لەشەویشدا وایان ئەکرد...

کەشتییەوانەکان کەوتبوونە ژێر چنگی باوە هیشتا فیری ئەو نەبوو بوون کە کەشتی ئاراستەیکە تەواو و دامەزرا و بکەن جا لەبەر ئەو بەتەنگ ئەو دەو بوون کە کەشتییەکانیان. گران بار نەکەن بەلام دامایی ناچاری کردن فیری بەکارهێنانی چەند سەولتیکێ زۆربەن، لە کەشتییەکاندا ئیتر لەو ساکەو ئەو ئەو دانێ و پیتشکەوتووی گریکییەکانیان بەسەر پشتی ئەو هەل ئەگرت و ئەیانبرد بۆ گشت لا.

تۆوی سەرئەنگرێ بوونی فەرمانرەوایی گریکەکان

ئەو نەدە هەبوو، ئەو گریکییانە ی کە خوا ئەو هەموو ناز و جیازانە ی پێ بەخشبوون، هەندێ کەموکوورپی و کردووە نەنگی سامناکیشیان هەبوو چونکە ئەوانە هەر دزەبوون، درۆزن و و چەواشە کاریش بوون!... ئەوانە هەر لەخۆیانەو زرنگ کاریبوون جاری وایش

(١) یارەگاتیکێ یازرگانی: بازاریی پارە و دراو (سوق التجاره والصرف).

هه‌بوو رقه‌به‌ریی و به‌ره‌ه‌کانی له ناو هه‌ندی لایاندا، له ناو گونده‌کان و باژێره‌کاندا، که پهبون له بازرگانی و پیشه‌سازی، نه‌گه‌یشته‌ کوشتن و برین!...

به‌ره‌ه‌کانی بووبوه یاسای ژایانان ناژاوه و پشێویییش بووبوه شێوه‌ی گوزه‌رانیان شه‌ر و کوشتاریش له‌ناویاندا زۆرتر باووبو له ناشتی و دۆستایه‌تی!... ته‌نانه‌ت له‌وکاتانه‌یشدا که ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی دوزمنانی بیگانه هه‌ره‌شه‌ی لی نه‌کردن، هه‌رچه‌ندیان نه‌کرد رێککه‌وتن و یه‌که‌تیبیان بۆ نه‌ئه‌چوه‌ سه‌ر هۆی نه‌وه‌پیش نه‌مه‌بوو، که نه‌وانه هه‌موو ده‌م ده‌ستکه‌وتی تایبه‌تی خۆیان نه‌دا به‌سه‌ر ده‌سه‌که‌وتی گشتیدا ته‌نانه‌ت سه‌ر نه‌نگری بوونی فه‌رمانه‌وه‌یای گریکه‌کان له‌وه‌وه‌ دانه‌نێن که شاره‌کانیان یه‌کیان نه‌گرتوه‌ بۆ به‌رگری دوزمه‌کانیان هه‌رچی یه‌کو (رۆما) بوو، یاسای فه‌رمانه‌وه‌یای له‌ نه‌وروپادا داھینا به‌لام (یونانستان) هه‌یچی له‌ده‌ست نه‌هات نه‌وه‌نه‌بێت که چه‌ند شارێک دروست بکات و بچن به‌گژیه‌کدا!.

له‌ کاتیکیشا که یونانییه‌کان گه‌یشتبوونه‌ نه‌وپه‌ری گه‌وره‌یی خۆیان، نه‌م شه‌روشه‌ر و ناژاوه و به‌ره‌ه‌کانییه‌یش گه‌یشتبووه‌ نه‌وپه‌ری خراپی خۆی ده‌ هه‌ر نه‌وه‌پیش بوو که بوو به‌هۆی سه‌ره‌نگری بوونی فه‌رمانه‌وه‌یایه‌کان!...

نه‌وه‌نده هه‌بوو دیموکراتییتی گریکه‌کان هه‌ر له‌سه‌ر شێوه‌ی خۆی مایه‌وه، هۆگری فه‌رمانداریی زاده‌گانه‌کان بوو نه‌وکاته‌یش که ژماره‌ سه‌ری شاری (نه‌ینا) گه‌یشتبووه (....ر. ٤٥) که‌س، پتریش له‌ بیگانه‌کان بوون، هه‌ر نه‌و (١٢٠,٠٠٠) که‌سه‌ی که مابوونه‌وه به‌خواه‌ن نیشتمان دانه‌نران و له‌به‌کاره‌ینانی مافی شارستانیتی که‌لکیان وه‌رته‌گرت خۆ نه‌گه‌ر منالان و ئافره‌تانیش له‌م ژماره‌یه‌ ده‌ربه‌کین، هه‌ر (٣٠,٠٠٠) یاخود (٤٠,٠٠٠) که‌سه‌یکیان لی نه‌مایه‌وه که مافیان هه‌بووبی و له‌ کاروباری گشتیدا هاوبه‌شییان کردبێت به‌م ره‌نگه‌ دیموکراتییتییه‌که هه‌ر بۆ کۆمه‌له‌یه‌ک له‌ پهبوران نه‌مایه‌وه له هه‌ر پانزه‌ که‌سه یه‌که‌تیک به‌ولاوه، مافی زرنگ کاریی خۆی به‌کار نه‌ئه‌هینا!

نه‌م یاسای دیموکراتییتییه‌یش هه‌ر نه‌و که‌سانه‌ی نه‌گرتوه‌ که نیشته‌جیتی خاکی یۆنان بوون و له‌ باوک و دایکی وه‌هایش له‌ دایک بوون که سه‌ر به‌فه‌رمانه‌وه‌یای گریک بوون و به‌گریکی دانراون جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی خاکه‌که پهبوستی به‌هێزی مرۆف هه‌بوو، بۆ باره‌ه‌لگرتن و راکێشانی گالیسه‌که‌کان و سه‌ول لیدان بۆ لیخوریی که‌شتییه‌کان، گوئی نه‌ئه‌دایه‌ نه‌وه‌ی که مقۆمقۆ و ده‌مه‌ قالی بکات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که به‌نده‌گه‌ری کرده‌وه‌یه‌کی ره‌وايه یاخود نارها.

هه‌روه‌ها به‌ته‌نگ نه‌وه‌پیشه‌وه نه‌بوو که چاکه و خراپه‌ی تی بکات و دیاردیی بکات له‌به‌ر

نه‌وه یاسای دیموکراتییتییه‌که‌یان، تۆوی سه‌ره‌نه‌نگری بوونی خۆی له‌ناو خۆیدا هه‌لگرتبوو چونکه زۆری نه‌خایاند، هه‌ر له‌خۆیه‌وه گۆپرا و بوو به‌یاسای (دیماگۆگ)ی، که له‌سه‌ر پهبه‌وه‌یی نه‌و، نه‌بوو نه‌ته‌وه کاروباری خۆی بداته‌ ده‌ست پیشه‌وايه‌کی نه‌ته‌وه‌یی نه‌مه له‌لایه‌که‌وه له‌لایه‌کی تریشه‌وه نه‌ته‌وه نه‌مه‌نده به‌ته‌نگ یاسای دیموکراتییتییه‌که‌ی خۆیه‌وه بوو نه‌ترسا له‌وه‌ی که ده‌سه‌لاتی پهبه‌وه‌یای زۆر بیی و له‌ وزه‌ ده‌رپچێت نه‌یوست نه‌و پهبه‌وايه‌تییه‌ له‌ناو به‌ری جا به‌م کرده‌وه‌یه نه‌ته‌وه‌ی یۆنان هه‌لپێژاردی پهبه‌وه‌وتوانی خۆی له‌ناوبرد له‌به‌ر نه‌وه‌ شاری (نه‌ینا)ی و کزکردبوو، هه‌رچه‌ندی نه‌کرد به‌رگه‌ی دوزمنانی نه‌ته‌گرت دوايي ناچاربوو سه‌ری خۆی بۆ (ئیسپارته) دابنه‌وتن، که نه‌وه‌پیش بوو به‌هۆی نه‌وه‌ی که هه‌موو خاکی یۆنان بکه‌وتنه‌ ژێر چنگی درنده‌کانه‌وه!...

ئیسپارته... یاخوه‌ ژایانی ناو باره‌گای سه‌ربازیی

هه‌رچی شاری (ئیسپارته) بوو له‌ شاره‌کانی تری گریکه‌کان جیاوازیبوو نه‌م له‌سه‌ر نه‌و رێگایه‌ نه‌ئه‌رۆیشت که شاره‌کانی تر گرتبوویان بۆ پهبه‌وه‌وتنی خۆیان نه‌م له‌پاش په‌لاماره‌که‌ی (دوربان)ه‌کان، له‌ یاسای شاهیه‌یه‌وه گۆپرا و چوو سه‌ر یاسای (ئه‌ریستۆکراتی) هه‌ر له‌سه‌ر نه‌م یاسایه‌یش مایه‌وه نه‌گۆپرا نه‌ئه‌یازی زۆر و سه‌مه‌و سه‌رکێشی چیه‌ نه‌زانیشی (دیموکراتییتییه‌تی) چیه‌ نه‌م مه‌یینی زرنگ کارییه‌یشی، نیشانه‌ی بی ده‌سه‌لاتی بوو له‌ گه‌شه‌کردن و فراوان بووندا سه‌روشتی یاسا ئابورییه‌که‌یشی رووکه‌شیکێ تر بوو بۆ نه‌و بی ده‌سه‌لاتییه‌ی چونکه نه‌و نه‌خۆی خه‌ریک کرد به‌بازرگانییه‌وه، نه‌خۆیشی خه‌ریک کرد به‌ره‌وکردن و بلاووبوونه‌وه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا، نه‌و هه‌ر نه‌وه‌نده به‌ته‌نگه‌وه‌بوو که نه‌وه‌نده‌ی به‌شی خۆی په‌یدا بکات، هه‌روه‌ها خۆیشی به‌مه‌شقی جه‌نگییه‌وه خه‌ریک نه‌کرد و به‌ (هونه‌ر)یکیشی دانه‌نا جا له‌به‌ر نه‌وه هه‌موو ژایانی ئیسپارته ته‌رخان کرابوو بۆ پهبوستییه‌کانی سه‌ربازیی. له‌ رۆله‌کانی فه‌رمانه‌وه‌یای، بچووه‌کانیان، هه‌ر له‌منالییه‌وه هه‌تا مردنیان وا په‌روه‌رده‌ نه‌کران که هه‌مووده‌م چه‌کی جه‌نگ هه‌ل بگرن.

شاره‌که هه‌مووده‌م له‌خۆ ناماده‌کردنیکی جه‌نگیدا بوو... ماوه‌یان به‌هیچ شتییک نه‌ئه‌دا که گیانی جه‌نگاوه‌رییان له‌بیبیربته‌وه... هیچ بایه‌خیکییان به‌هونه‌راوه (شعر) و په‌رستکاری (عبادت) و راستی په‌رستی (فلسفه) نه‌ئه‌دا... تیبیزیان به‌هونه‌ر (فنون)ه‌کان نه‌کرد... خۆشیان له‌ زیروزییولائه‌دا... پوول و پاره‌کانی خۆیان له‌ ئاسن دروست نه‌کرد... هه‌ر نه‌وه باووبو له‌لایان، که له‌ناو باره‌گاکانی سه‌ربازییدا پیکه‌وه بژین...

چینه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی له ئیسپارته‌دا

کۆمه‌لایه‌تی (ئیسپارته) بریتی بوو له چوار چین که ههریه‌که‌یان دل‌ه‌قانه له‌وانی تر جیا نه‌بووهوه:

چینی زاده‌گان ئه‌مانه راسته‌وخۆ له (دوربان)ه‌کان که‌وتیوونه‌وه هه‌موو مافه‌تیکی زرنگ کارانه‌یان هه‌بوو ئه‌مانه هه‌موویان بریتی بوون له چهند هه‌زار که‌سێک زه‌وییه‌کانیان، وه‌ک یه‌ک، له‌ناو خۆیاندا دابه‌ش کردبوو که‌ خاوه‌نی زه‌وییه‌که‌ ئه‌م‌رد، زه‌وییه‌که‌ بۆ کوپری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی ئه‌م‌ایه‌وه رۆله‌کانی ئه‌م چینه، ماوه نه‌هه‌دران که‌ هه‌یج به‌شیکیان له‌ کانه به‌نرخه‌ ناوازه‌کان هه‌بێ نه‌وه‌ک تووشی گه‌ر و گه‌په‌لی خۆش را‌بوردن و به‌زم‌په‌زم‌بێن!... به‌م رهنگه‌ هه‌یجیان بۆ نه‌ه‌م‌ایه‌وه ئه‌وه‌ نه‌بێ، که‌ بینه‌ جه‌نگاوه‌...

هه‌رچی چینی دوو‌هه‌میش بوو، ئه‌مانه له‌دوای چینی یه‌که‌مه‌وه ئه‌هاتن ئه‌مانه چینیک بوون له‌ پی‌اوه‌ ئازاده‌کان، که‌ مافی ئه‌وه‌یان نه‌بوو بێن به‌خواه‌ن زه‌وی، له‌ناو سنووری شاره‌که‌دا ئه‌مانه هه‌ر پیشه و کاریان هه‌بوو له‌گه‌ڵ بازرگانیدا ئه‌مانه له‌سه‌ر شتیه‌یه‌کی رێکوپێک، هه‌موو‌ده‌م باجیان ئه‌دا...

بۆ فرمانی سه‌ربازبیش بانگ ئه‌کران... دوای ئه‌وانه چینی به‌نده‌کانی زه‌وی ئه‌هاتنه پێشه‌وه. ئه‌مانه له‌زه‌ویدا کاریان ئه‌کرد.

پاش ئه‌وان چینی ئه‌و به‌ندانه ئه‌هاتنه پێشه‌وه که‌ هی تاک و ته‌راکانی گه‌ل بوون.

به‌م رهنگه‌ کۆمه‌لایه‌تی ئیسپارته بریتی بوو له‌ سه‌ ده‌سته: هه‌ندیکیان فرمانداریبان ئه‌کرد ده‌سته‌یه‌کیان باجیان ئه‌دا ده‌سته‌یه‌کیشمان فرمانیان بۆ که‌سانی تر ئه‌کرد.

به‌لام هه‌موو‌یشیان، ئه‌بوو له‌پێناو گه‌وره‌یی (ئیسپارته)دا بچنه‌ جه‌نگه‌وه ئه‌ویش به‌مه‌رجی که‌ پێویست به‌وه ببوایه!...

له‌ دایک بوونی یاسای دیموکراتی

یاسای زرنگ کاربی ئیسپارته سه‌یر ئه‌هاته پێش چاو چونکه بریتی بوو له‌ دوو شا که‌ هه‌ریه‌که‌یان له‌پاش باوکی خۆی ئه‌بوو به‌فه‌رماندار هه‌ردووکیان کاروباری ئایینیان هه‌ل ئه‌سووراند، له‌گه‌ڵ دادگه‌ری و، سه‌رکرده‌یی له‌شکرده‌ به‌لام له‌ژێر سه‌ره‌رشته‌یه‌کی ته‌واوی چهند فرمانداریکدا فرمانیان ئه‌بینی که‌ له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌وه هه‌ل بژیرابوون.

به‌ته‌نشت ئه‌وانه‌یشه‌وه کۆرێکی ریش سه‌یبان هه‌بوو. له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێکی یاسادانه‌ردا،

که‌ له‌ هه‌موو دانیه‌شتوانی خاکه‌که دروست بووبوو هه‌رچه‌ند (ئیسپارته) دوور ئه‌ندیشه‌یی نواندبوو، به‌لام بنجینه‌ی دامه‌زانه‌که‌ی دروست و ته‌واونه‌بوو.

تۆوی سه‌رئهنگرئ بوونی له‌ناو خۆیدا هه‌ل‌گرتبوو ئه‌و نه‌ی ئه‌هیشته‌ که‌س زیتر و زبوی هه‌بێ که‌چی نیشه‌ته‌جیکانی خاکی ئیسپارته ده‌ستیان ئه‌دایه فرۆفیلبازی، سه‌رمایه‌کانی خۆیان ده‌رباز ئه‌کرد بۆ ده‌روه زه‌وییشیان به‌سامانی فه‌رمانه‌وا‌یی دانه‌نا ئه‌یه‌یان هیشته که‌س بیاندات به‌بارمته نه‌ئیشه‌یان هیشته که‌س بیانفرۆشی که‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا نه‌یتوانی سه‌رده‌ره‌کانی خۆی به‌ریه‌ست بکات له‌دانی زه‌وییه‌که‌ی ژێرده‌ستیان به‌بارمته و، واژه‌ینانیش له‌مافی زه‌وی داری، له‌پێناوی دانه‌وه‌ی ده‌ستی‌اودا هه‌روه‌ها نه‌یشی توانی خۆی بپاریزی له‌وه‌ی که‌ چهند ده‌وله‌مه‌ندیک بینه پێشه‌وه و ده‌سه‌لات په‌یدا بکه‌ن له‌ناو خاکه‌که‌دا.

هه‌رچه‌نده‌ ماوه‌ی ناوه‌ند شاری (ئیسپارته) و شاری (ئه‌ئینا) له‌ سه‌د میل پتر نه‌بوو، به‌لام جیاوازییه‌کی زۆر هه‌بوو له‌ناوه‌ندیاندا ئه‌مه‌یش نیشانه‌ی ئه‌وه‌بوو که‌ هه‌ر شارێک له‌ شاره‌کانی (گریک)ه‌کان شیشه و سروشتی تابه‌ته‌ی خۆی هه‌بوو جا ئه‌م جیاوازییه له‌ناوه‌ند باری زرنگ کاربی و، ره‌وشت و خو و، وینه‌ی بالایی هه‌ردوو لایانیشدا هه‌بوو هه‌رچی (ئیسپارته)بوو بۆ جه‌نگ ئه‌ژیا هه‌رچی (ئه‌ئینا) بوو له‌سه‌ر بازرگانی ئه‌ژیا. (ئه‌ئینا) له‌ یاسای شاهیه‌وه گۆرپی، بوو به‌ئهریسه‌توکراتی له‌ویشه‌وه گۆرپی کردی به‌یاسای فه‌رمانداری ته‌نیایی که‌ ئه‌مانه‌ی هه‌موو به‌کاره‌ینا، ئنجا که‌وته ناو باوه‌شی یاسای دیموکراتیه‌وه، که‌ له‌ هه‌موو ده‌میکدا بووه وینه‌ی بالایی فه‌رمانداری له‌ناو هه‌موو جیهاندا.

(ئه‌ئینا) له‌ به‌ره‌به‌یانی بوونیا ده‌رکه‌وت و گه‌شه‌ی کرد. ئه‌مه‌یش به‌سایه‌ی چست و چالاکي‌ خاوه‌ن پیشه و کاره‌کانی ناوخواه‌یه‌وه بوو خانه‌دانه‌کانیشه‌ توانیان شاهه‌کان له‌سه‌رته‌خت به‌یینه‌ خواره‌وه و فه‌رمانداری به‌خه‌نه ده‌ست خۆیان. به‌لام ته‌وژمی دیموکراتی زۆر به‌هه‌یتربوو له‌وه‌ی که‌ به‌رامبه‌ری بووستن. له‌ناو یاساشوناسه‌کانیا پی‌اوێکی وه‌ک (دراکو) (۱) په‌یدابوو، که‌ له‌ سالی (۶۲۱) ی.پ.ز.دا (یاسای سزادان)ی دانا هه‌یج که‌موکوروپیه‌کی تیاره‌بوو، ئه‌وه‌نه‌بی که‌ سزاکانی زۆر دل‌ه‌قانه دانرا‌بوون زۆری پێ نه‌چوو،

(۱) دراگون: یاسادانه‌رێکی ئه‌سینایی بووه، له‌ کۆتایی سه‌ده‌ی حه‌وتی پ.ز، یه‌که‌م یاسای بۆ شاره‌که‌ دانا و ئه‌وانه‌ی دوای خۆی ئه‌و یاسایه‌یان به‌دل‌ه‌قی ده‌دایه‌ قه‌له‌م.

له سالی (۵۹۴) ی.پ.ز.دا، (سۆلۆن)^(۱) یش په‌یدا بوو، هه‌ندێ له‌و که‌موکوورپییانه‌ی راست کرده‌وه به‌هۆی ئەم یاسا راست کردنه‌وه‌یه‌وه، (سۆلۆن) ئەو مافانه‌ی هه‌لگرت که ئە‌دران به‌هه‌ندی و جیای ئە‌کردنه‌وه له‌که‌سانی تر، هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که له‌ دایک بوونیان جی‌او‌ازی هه‌بوو هه‌روه‌ها یاسای بارمته دانانیشی هه‌لگرت که له‌ جیاتی ده‌ستی‌او به‌کار ئە‌هینرا، له‌گه‌ڵ گرتنی کابرای ده‌ستی‌او پێ در‌اودا که تا ئە‌و ساکه ئە‌گیرا، تا ده‌ستی‌او هه‌که‌ی ئە‌دا‌یه‌وه، کاری پێ ئە‌کرا و ئە‌چه‌وسینرایه‌وه، ئنجا به‌ره‌للا ئە‌کرا...

دانیش‌توانی خا‌که‌که‌یشی کرد به‌‌چار چینه‌وه، نه‌ک به‌‌پیتی له‌‌دایک بوونیان، به‌‌پیتی سامانه‌کانیان...

به‌م ره‌نگه (سۆلۆن) بوو به‌‌خواه‌نی ئە‌و شو‌پشه‌ی که دانی نا به‌‌ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌مه‌نداندا... هه‌روه‌ها ناو‌ب‌زبیکردنی ناشتی خ‌وا‌زانه‌یشی دا‌هینا، که له‌ که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌کانی شارستانیدا به‌‌کاربه‌‌یتری...

به‌لام له‌ سالی (۵۶۱) ی.پ.ز.دا (بیزاسترۆس)^(۲) هاته‌ ناوه‌وه ئە‌و ئە‌م یاسایه‌ی هه‌لگرت فه‌رماندارییه‌کی دیکتاتۆریانه‌ی کرد زه‌وییه‌کانی له‌ ده‌ست زه‌وی داره‌ خانه‌دانه‌کان سه‌نده‌وه دا‌به‌شی کردن به‌سه‌ر هه‌مواندا زانی چۆن ئا‌ژاوه‌کان بکو‌ژیتینته‌وه (ئه‌ئینا) یشی کرد به‌‌به‌‌کێک له‌ بنکه‌کانی ئا‌وه‌دانی و خ‌وینده‌واری له‌ یۆنانستاندا.

خ‌وا‌کان ها‌وبه‌ش ئە‌بن له‌ فه‌رمانداریی ئە‌ئینادا

له‌پاش سه‌د سالیکی تر، دیکتاتۆریکی ترهات به‌‌شوینیا فه‌رماندارییه‌که‌ی هه‌ر پانزه‌ سال درێژه‌ی سه‌ند به‌‌لام ناوه‌که‌ی له‌ می‌ژووی دیوکراتیبه‌تی ئە‌ئینادا زیندوو مایه‌وه چونکه له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانداریی ئە‌ودا وشه‌ی (دیوکراسی) هاته‌ ناوه‌وه هه‌روه‌ها له‌سه‌رده‌می ئە‌ویشدا دیوکراسیبه‌که‌ خ‌ۆشی گه‌شه‌ی کرد و گه‌یشه‌ ئە‌وپه‌ری سنووری خ‌ۆی. کۆمه‌لانی وا هاتنه‌ ناوه‌وه که نه‌ته‌وه‌یان ئە‌نواند، ئە‌وان یاسایان دا‌هنا و ئە‌وانیش ده‌نگیان له‌سه‌ر

(۱) سۆلۆن: (ده‌وره‌یه‌ی ۶۴۰-۵۵۸ پ.ز.) یاسادانه‌ریکی تری ئە‌سینایی بوو، هه‌روا یه‌کێکه له‌ هه‌وت هه‌کیمه‌کانی یۆنان، یاسا‌کانی چاکسازی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی بوون که‌ ریگه‌ خ‌ۆشکه‌ریک بوون بۆ په‌یدا‌بوونی دیوکراتیبه‌تی کلیستنس.

(۲) پیسیستراتوس (۶۰۰-۵۲۷ پ.ز.) به‌‌دیکتاتۆر و زۆرداری ئە‌سینا ده‌ناسرێ که له‌ ۵۶۰ دا‌حوکمی به‌‌ده‌سته‌بوو، بازرگانی په‌ره‌پیدا و به‌ره‌وپیشه‌وه‌ی برد، خه‌می ئە‌ده‌ب و هونه‌ریشی ده‌خوارد و هانی ده‌دان.

ئه‌دا و بریاریان بۆ ئە‌دا ئە‌و فه‌رمانبه‌رانه‌یش که ئە‌و یاسایانه‌یان به‌‌کار ئە‌هینا و ئە‌خسته‌ گه‌ر، یان له‌‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌وه هه‌ل ئە‌ب‌ژیران، یاخود سه‌ره‌شکیان بۆ دا‌هنا، خ‌ویان و به‌‌ختیان هه‌ر که‌سه‌ی ده‌ره‌چوايه، ئە‌و ئە‌بوو به‌‌فه‌رمانبه‌ر له‌مه‌یشدا تا ئە‌ندازه‌یه‌ک ها‌وبه‌ش کردنی خ‌وا‌کانی تیا‌بوو، له‌ کاروبار هه‌لسو‌وپاندنی شاره‌که‌دا!...

سروش ده‌ر به‌‌ره‌گه‌زی مرۆ‌شایه‌تی^(۱)

(ئه‌ئینا) هه‌روا مایه‌وه، بوو به‌‌مامۆستای ره‌گه‌زی مرۆ‌شایه‌تی بوو به‌‌سروش (إلهام) ده‌ر بۆ هه‌ویان له‌‌پیش هه‌موو شتی‌کا نمونه‌ی بلیمه‌تی بیروه‌وش بوو، که تا هه‌زار سالی‌ش پتر کاری کرده‌ سه‌ر ئا‌وه‌دانیه‌کانی جیهان... دوا‌ی ئە‌وه نمونه‌ی سه‌ره‌سته‌ی و ئازادیش بوو واتا سه‌ره‌سته‌ی له‌ یارمه‌تی دانا، له‌‌ناوه‌ند هه‌موو تاکه‌کانی نه‌ته‌وه و چینه‌کانیا که هه‌ر ئە‌م یارمه‌تیدانه‌بوو، بووه‌ هۆی سروش دانیشییه‌وه، ها‌وبه‌شی (شرکات)یه‌کان و پاره‌خانه (بانک)ه‌کان دامه‌زران... سه‌ره‌سته‌یی گوتن و نووسین و بیرونو‌اندیش بلا‌وبوووه... که به‌‌هۆی ئە‌وه‌وه شاه‌کاری نا‌وازه و نایاب په‌یدا‌بوون و هاتنه‌ ناوه‌وه چ له‌‌رووی ویتزه‌وه، چ له‌‌رووی زانست و هونه‌ره‌وه!

پاش ئە‌وه سه‌ره‌سته‌یی په‌رسن هاته‌ ناوه‌وه، که بوو به‌‌هۆی زیندوو‌کردنه‌وه‌ی سامناکترین ئە‌فسانه‌کانی سه‌رده‌می بت‌په‌رستی!... له‌‌گه‌ڵ ئە‌وه‌یشدا که (ئه‌ئینا) خه‌باتی ئە‌کرد بۆ ئە‌وه‌ی که بپیتته‌ نمونه‌ی یه‌کسانی (مساوات) یش به‌‌لام ئە‌م یه‌کسانیبه‌ی بۆ نه‌چوه‌ سه‌ر ئە‌مه‌ راسته‌ که به‌‌لای ئە‌وه‌وه جی‌او‌ازیبه‌ک نه‌بوو له‌‌ناوه‌ند خانه‌دانه‌ ده‌سه‌لاتداره‌کان و بۆره‌ پیا‌وه‌کانه‌وه به‌‌لام جی‌او‌ازی ئە‌نواند له‌‌ناوه‌ند ئە‌و که‌سانه‌دا که له‌‌دایک و باوکی ئە‌ئینایی له‌‌دایک بووبوون و، ئە‌و که‌سانه‌ی که بپگانه‌بوون.

نه‌یشی توانی جله‌وی به‌‌نده‌گه‌ری بکیشیتته‌وه چونکه پتوبستی ئابووری پالی پتوه ئە‌نا بۆ ئە‌وه هه‌روه‌ها نه‌یشی توانی که ناکۆکی ناو چینه‌کان به‌‌ره‌ست بکات. بووه‌ زۆرانبا‌زی له‌‌ناوه‌ند خا‌وه‌ن زه‌وییه‌ گه‌وره‌کان و، خا‌وه‌ن که‌شتیبه‌کان و، بازرگانانی به‌‌نده‌ره‌کان و، جووتیاران و شوانه‌کانی ناو شاخه‌کاندا!.

(۱) سروش ده‌ر: واتا: ئیلهام به‌‌خش (المهم).

تاریکی له پاش رووناکی

بوی هه لکه وت دهوله مهنديش ببي له كانگاكانی (لۆربۆم) دا زيبوی دهرهینا بۆ دهرهینانی زیویش نهو بهندانای نه چهوساندهوه و بنگاری پین نه کردن که شتییه کانیسی به سهر زریکاندا زالبوون باجیسی دانا به سهر دهرامه ته کانه وه، که له ۲٪ تیپهر نه نه کرد!...

زۆری پین نه چوو، دوورگه کانی زری (ئیحه) یش په نایان بۆ هینا و چونه ژیر بالیه وه، بوونه سویندخواری، دواي قسه ی نه که وتن، سه رانه یان نه دایه پاره ی نه ویشیان به کار نه هینا، کیشانه و پیوانه ی ناو (نه ئینا) یان به کار نه هینا نه وانیش له سهر بیروباوه ری نه م نه رۆیشتن به ریوه، یاسا کۆمه لایه تیه کانی نه میان په پیره یی نه کرد، دواي رهوش و خو و چاولیکه ریی نه میش نه که وتن.

له راستیدا (نه ئینا) بوو بووه شاهه نشاهیتی یه ک.

به لām دهوله مهنديیه که ی هه موو که سیتی نه ته وه که ی نه گرتبووه وه هه رچه ند که سیتیانی گرتبووه وه که چی هه ژاری به ناو زۆریه ی نه ته وه که دا بلاو بوو بووه وه هه ر به رنه نگارییه کی هه ژاری نه کرا، له ریگه ی تیژکردنی ره و کردنه وه و، دامه زانندی ناوه دانیه وه له خاکی بیتگانه کاندای بۆ یونانییه کان، له ریگه ی خه بات کردنه وه بۆ دانانی چند یاسایه ک بۆ یارمه تی دان و پاره به خشین و مووچه برینه وه له لایه ن فه رمانه واییه وه بۆ هه ژاره کان، که لکیکی نه بوو...

ته نیا نه نجامیک که له م هه موو یاسایانه وه په یدا بوو، هه ر نه وه بوو که له نگه ری پاره ی خاکی (نه ئینا) گرانتی لئ بکات و تیکی بدات نه میش بوو به هۆی نه وه ی که باجه کان پتر لئ بکرتین.

به شی زۆری نه م باجانه یش نه خرانه سهر کۆمه لکی که م له دهوله مهندان، که هه تا نه هات ژماره یان که م نه بووه وه شه ره که ویستی چاره ی نه م ته نگوچه له مه یه به وه بکات، جه ننگ زۆرتر هه ل بگیرسیتی، تا خاکی زۆرتری ده ست بکه وی که چی هه ر نه م چاره کردنه بوو که بوو به هۆی سه رنه نگری کردنی خۆی!...

نه و جه نگانه ی که هه ر بازرگانه کانی خۆیان که لکیان لئ نه بینین!

به م ره نکه بۆ (نه ئینا) وا هاته پیشه وه که خۆی بداته ده ست مه رگ به لām مه رده که ی

مردنیکی سست و پر نازار بوو چونکه خۆی تووشی به دخوی و پشوی و به رتیل خواردن کرد دهستی کرد به ته نکه تاو کردنی رۆله بلیمه ته کانی خۆی (میلتیادیس)^(۱) له ناو به ندیخانه دا مرد (ته میستوکلیس)^(۲) یش، نه گه رای نه کردایه، هه ر به و ده رده نه چوو (نه ریستید)^(۳) نازار درا و چه وسیترایه وه (سوکرات) یش ناچار کرا شه ره بخواته وه. (پیریکیس) یش له ناوبرا!...

(دهسته ی یاسا دانان)، خۆی ته کان نه دا که ده سه لاته کانی فه رمانه وایی بگریته ده ست خۆی (دهسته ی فه رمان به جی هینان) یش هه رچه ندیان نه کرد فه رمانی خۆیان بۆ به جی نه نه هینرا هه ست کردن به فه رمانی سه رشان و به ته نکه وه بوون بۆ چاکه ی فه رمانه واییش کزبوو بوو.

کاتیکیش (نه ئینا) هۆشی هاته وه به رخۆی و، له سه ر نامۆژگاری و چاو ترسانندی (دیۆستینیس)^(۴) هه لپه یه کی کرد و ته کانی دایه خۆی راست بیته وه، تازه هه ل له ده ست چوو بوو چونکه هۆزه جه ره زه و درنده کان هه لیان کوتابووه سه ر شه ره که، له ده رگیان نه دا!...

له راستیدا به شی هه ره گه وره ی میژووی (گریک) هکان بریتی بووه له په لاماردانی هه ندی شار بۆ سه ر هه ندی شاری تر.

هۆی نه و هه موو شه ر و شۆرانه یش چاوی هه له ئینان بووه و هیچی تر، نه و جه نگانه یش هه رگیز له برانه وه نه هاتوون، هه ر بۆ نه مه ی به سه ره که سهرکه ون و ده سه لاتیان به سه ر یه کتردا هه بی نه م سه رکه وتن زال بوونه یش، وه نه بی بۆ هیچ شاریکیان چوو بیته سه ر هه ر نه وه نده، ماوه یه کی که م ماوه ته وه و له ده ست چوو جه ل نه و نه م جه نکه هه موو ده مییانه دا

(۱) میلتیادس: سه رکرده یه کی نه سیناییه کان بوو له ماراتوندا (۴۹۰ پ.ز) به سه ر فارسه کاندای زالبوو راوینان.

(۲) ته میستوکلیس (ده وروبه ری ۵۲۵-۴۶۰ پ.ز) له گه وره سه رکرده کانی سوپای یونانی بووه، له شه ری سلامینا ۴۸۰ پ.ز که شتی گه لی فارسی شکاند و زالبووه سه ریاندای، له دووره ولات مرد.

(۳) نه ریستیدس (۵۴۰-۴۶۸ پ.ز) سه رکرده و سیاسه تمه داریکی نه سینایی بووه، له ماراتوندا سه رکه وت و به شداری شه ری سلامینا و پلانیای کردوه به (دادپه روه) ناوزه د کرابوو.

(۴) دیۆستینس (۳۸۴-۳۲۲ پ.ز) سیاسه تمه دار و وتاریخیک یونانی بووه، به وتاره به ناویانگه کانی خه لکی نه سینایی هانده دا که به ره ره کانی فیلیپسی مه کدونی بکه ن، په یکه ریکی جوانی نه م نیستا وا له مۆزه خانه ی فاتیکاندا یه.

(ئیسپارته) له وشکانیدا سهرکه وتوو (ئهئینا) یش به سایه کی که شتییه کانیه وه له ناودا سهرکه وتوو.

دریژهدان به گپرانه وهی ئەم شهرو شوپرانه یش که لکێکی ئەو تووی نییه ئەوهنده ههیه (ئیسپارته) توانی به سهر دوورگه کانی (پلویونیز) دا زال بیی ههرجی (ئهئینا) یش بو، دهستی کیشا به سهر دوورگه کانی ناوژرتی (ئیهجه) دا.

ئەو دەمه یش سالی (٤٥٩) ی پ.ز. بو. تا ماوه یه کیش له شهرو وهستانه وه هه به که یان دانی نا به ناوچهی دهسه لاتی ئەوی تریاندا، به مه رجی که سیان نه چنه سهرکه سیان.

له سهر یاسایه کی ناوژی کردنیس پیکه وتن، تا ههر ناکۆکییه که له دواروژدا، له ناویانادا پرویدا، له سهر بنچینهی ئەو یاسایه بیپرینه وه که چی ههردوولایشیان به چاوی خو پاراستن و خو مات دانه وه بۆ هه لکی تاییه تی ته ماشای یه کترینا ئە کرد ههردوولا له سهر ئەوه پیک که وتبوون که سهردهمی تاشتی و تاسایشی ناوهندیان سیی سالییک دریژه بسینی به لام پیش ئەوهی ئەو سیی سالی سه ره تی بیه ری په یماننامه کی خو یان هه لوه شانده وه به م په نگه له سالی (٤٢١) ی پ.ز. دا شه ریکی تازه له ناوهندیاندا په یدابوو ئەو شه ره به که لکی که س نه هات، به که لکی بازرگانه کانی جهنگ نه بی، که هه موو ده می کیش هه روایه!...

شه ری هه مووده می^(١) جهنگیکی تازه په یدابوو به لام که لکه که ی هه ر بۆ ئەو بازرگانان هه بو که پیوستی له شکره کانیان جیهه چی ئە کرد دوا ی ئەوه تاشتییه کیان که وته ناوه وه، زۆری پی نه چوو، سهر له نوێ هه لوه شینرایه وه (ئهئینا) ئە یویست دهست بکیشی به سهر دوورگه ی (سجیلیا) دا له وکاته دا (ئیسپارته) یش دهستی یارمه تی دریژ کرد بۆ (سیراکیوز)، خو ی وا ئە نواند که پیوستی سهرشانی خو ی به چی ئە هینی له یارمه تی دانی ئەو شاره یۆنانییانه دا که که وتبوونه ژیر چنگی (ئهئینا) وه له سالی (٤٠٤) ی پ.ز. دا (ئهئینا) شکاو په یماننامه یه کی تاشتییه له گه ل ئیسپارته دا گرتدا، که ئە بوو به پیی ئەو په یماننامه یه له هه موو ئەو خاکه بیگانانه ی له ژیر دهستیایه بکشیته وه ههروه ها به پیی چهند مه رجیکی پر سووکی و ریسوایی بیته سویند خواری (ئیسپارته) ئە وهنده هه بوو ئەم کهینه وه بیینه یه، هیه چی له دلای ههردوولا دا نه گۆری چونکه (ئیسپارته) به چاو چلیسییه که وه دهستی کرد به په لاماردان و داگیرکردنی خاکه کان ههرجی (ئهئینا) یش بو،

(١) راستتر: هه میسه یی، به رده وام.

خو ی مات دابوو، بۆ هه لیک ئە گه را و تو له ی خو ی بکاته وه دوا یی ئەو هه له ی دهست که وت. له گه ل (تیهه)^(١) دا که وتنه یه ک و پیکه وه له شکر ی (ئیسپارته) یان له سالی (٣٧١) ی پ.ز. دا شکاند.

به م په نگه هه تا ئە هات شه رو شو ی و داوانه وه و گه له کۆمه کی هیز و توانای شاره کانی گریکی ئە توانده وه هه ر له و کاتانه یشدا هۆزه درنده کان چاویان بریوه ئەو زۆرانبازیانه و بۆ هه لیک ئە گه ران که لکی لی وه ر بگرن...

(فارسی) هکان له و دوژمنانه، له هه موویان نزیکتر بوون ئەمانه بوو یونه چی نوشینی تاسیای تاشووری، له لای رۆژه لاته وه.

تیره هیندییه ئەورو پاییه کانیش، وه ک ما کدۆنیاییه کان و سه لتییه کان، نزیک ی بوون له لای باکو ره وه.

موزده دان به یه کیتی خوا

فارسه کان، به لای دروست که رانی (پارثینون) هوه؛ که (گریک) هکان بوون، به ده شته کی و شاخی و درنده دائه نران ئەمانه یان به پیشکه وتوو دائه ئەنا... ئەو درنده یش له سالی (٥٤٥) ی پ.ز. دا له تیران هاتنه خواره وه بۆ سهر شاهه نشاهییه پیره که ی تاشووری گرتیان و سهر له نوێ ریکیان خسته وه (*).

(سیرس) یش که له ناو نووسراوه کانی ناو خویندنگاگان دا ناوی گۆرراوه و کراوه به (کۆرش)، خاکه کانی (بابل) و (لیدیا) ی گرت. (که یکاوس) یش له شکره کانی (میسر) و (حه به ش) ی شکاند (دارا) یش دهستی کرد به ریک خستن و دروست کردنی ئەم شاهه نشاهییه خاک فراوانه، له سالی (٥٠٠) ی پ.ز. دا.

به لام ئەو په لامارده رانه، له راستیدا کیتی و درنده نه بوون ئەوانه یش له دروست کردنی کۆشکه کانداندا شاره زاییان هه بوو ئەوهنده هه بوو کۆشکه کانی ئەمان زۆرتر بایه خ به رازاندنه وه ی ناویان ئە درا، له وهی که بایه خ بدری به رازاوه یی ساختمانه کانیان ئەوانه

(١) تیهه یان (سییه): شاریکی یۆناییه له باکو ری رۆژاوی ئە سیناوه، پایته ختی بیوسبای کۆنه، ده لێن که دمۆسی فینیکی بنیاتی ناوه، (ئیبامینونداس) ی سهر کرده ی به سهر ئیسپارته کانداندا زالیوه (سه ده ی چواری پ.ز.)

(*) ئەمانه کورده کانی (میدیا) بوون، که به یارمه تی بابلییه کان فه رمانه وایی تاشووریان له ناو برد. - وه رگیتر-

له پيشدا پژوژ و مانگ و ناگر و بايان ئه پهرست به لّام كه سالى (۵۵۰) ي پ.ز. هات و (زهردهشت) په يدا بوو، دهستی كرد به موژدهدان به يه كيتي خوا و اتا بانگيدا بۆ يه كيتي خوا، كه دروست كهرى هموو جيهان و ناسمانه جا چونكه فارسه كان هيشتا واپي نه گه يشتبوون كه باوهر به يه كيتي خوا بكن، تاينتيكى مام ناوونجيبان بۆ خويان برباردا، كه تيكه لّ بوو له باوهره كانى كوتيبان و ناموژگاربييه كانى (زهردهشت) له بهر ئه وه باوهرپي خويان هينايه سهر (ميشرا)، كه خوى رووناكى و پارتيزگارى خوانكاره كان بوو، له گه لّ (ثورموزد) كه خوى توانا و به چنگ و گيانى چاكه كردن بوو دواى ئه وه دوژمنتيكيشيان بۆ ئه م خوايه دا هيتنا ناويان نا (گيانى به دكاربي). (*)

فارسه كان له دامه زانندن و ريك خستنى فرمانداربي و كاروبار هه لسوورانندن دا ته و او شاره زابوون شاهه نشاهيبه كه ي خويان دابه ش كردبوو به چهند خاكتيكه وه ياسايه كي سامانى ورديشيان دانابوو، كه له سهر بنچينه ي باجى زهوى دامه زابوو پارهيان له زيتر و زيو دروست ئه كرد و به كاريشيان ئه هيتنا له ناو هموو خاكه كانياندا فارسه كان به پيچه وانه (گريك) هكان، يه كيتيبان له ناودا هه بوو، له شكري ريك و پتيكيشيان دامه زرانديبوو به لّام بايي بوون له خويان.

هيز و تواناكيان چه و اشه يان كردن و هانيان دان بۆ سهر يونانييه كان كه له وكاته دا روو له كزي بوون فارسه كان هه لّيان كوتايه سهر خاكى يونان به لّام (ئه ئينا) بيه كان، به دلّ و گيان شهريان ئه كرد، خويان ئه دا به كوشت له پيناو سهر كه وتندا دوايي له شهري (ماراتون) دا، له سالى (۴۹۰) ي پ.ز. دا فارسه كانيان شكاند ئه مه يش سه باره ت به وه بوو، كه (ئه ئينا) بيه كان، هه رچه نده هيزه كانيان برتي بوون له چهند كوّمه لّ سه ربازيكي مه شق پينكراو، كه له شكري نه ته وه بيان ئه كرد، به لّام سه ربازه كان زرتي ناسن و پم و شير و كلاويان به كار ئه هيتنا كه چي له شكري فارسه كان به نبوه روو تيبه وه جه نكيان ئه كرد هيج چه كتيكيشيان پي نه بوو، تيروكه وان و، قوچه قاني نه بي كه له پووشه خورماي لوول دراو دروست ئه كران.

ئه وه نده هه بوو سه ركه وتني يونانييه كان هه ر بۆ ده ميك بوو چونكه زوري پي نه چوو (ئه گزه ركيس) ي كوري (داربوس) له سالى (۴۸۰) ي پ.ز. دا هاته وه سهريان به گه رووي

(*) ئاييني زهردهشتي، هه ر خوايه كي ناسيووه، دوژمنه كه يشي وه ك له ئايينه كانى ناسمانى پاش خوي دانواي هاتوو، برتي بووه له (ئه هر مه ن) ياخود (شه يتان)، ياخود (ديو). - وه رگيتر -

(ثيرموپيليه) دا تيبه ري كرد، چونكه (ئيسپارته) بيه كان باش قايميان نه كردبوو... مه ترسي فارسه كان له دلّ يونانييه كاندا مايه وه چونكه له ناكوكي ناوهند شاره كانى گريگه كاندا په نجيهان هه بوو ناگري شهريان له ناوياندا خوش ئه كرد.

له سالى (۴۱۲) ي پ.ز. دا له گه لّ (ئيسپارته) بيه كاندا بوون به سوئيد خوار، تا (ئه ئينا) بيه كانيان شكاند. به لّام له سالى (۴۰۴) ي پ.ز. دا لتيان هه لّ گه رانه وه، له گه لّ (تبييه) بيه كاندا بوون به سوئيد خوار له گريگه كان، خويان له شكري موچه خويان دروست كرد خويشيان دانا به ناو بژيكر، كه گريگه كان له گه لّ يه كتردا تيك ئه چوون، ئه چوونه لاي ئه واپي بۆ ناو بژيكرن. فارسه كان، له مه دا، پيشانياندا كه له زرنگ كارييدا، شاره زاييه كي ته ووايان هيتنا!... كه چي راستيبه كه يشي ئه مه بوو، فارسه كان بۆ به كا به هيزه وه ئه ياننوواند، كه يونانييه كان كزيبوون له هونه ره كانى جهنگ كردنيشدا ده ستيان نه بوو، وه ك هۆزه كانى (ماكدونيا)، كه زوري پي نه چوو، رژانه ناو جه رگي خاكى يونانه وه له وه پاش له و تيش ده ربازيبوون و چوونه ده ره وه بۆ ئه مه ي جيهان داگير بكن!...

يه كيتي له زير نااي بيگانه يه كدا

(ماكدونيا) به خوي و شاخه كانى و پاوانه كانى و دارستانه كانيبه وه ئه كه ويته به شي ژوو رووي خاكى يونانه وه گريگه كان ئه م ماكدونيا يانه يان به بيگانه دائه نا ته نانه ت ئاوه داني و پيشكه وتنه كه بشيان دابوو بهر كلكان، ئه يانگوت فريان به سهر ديموكراتيبه وه نييه هه ر له سهر ياساي خونكاري مابوونه وه ئه وه نده هه بوو ئه م خونكاريه كه له باوكه وه ئه مايه وه بۆ كو، واي بۆ هه لّ كه وت، گه وريه يي ماكدونيا بيه كانى به رزتر كرده وه.

چونكه له سالى (۳۵۹) ي پ.ز. دا شاهيكي دلّ پر له ئاوات هاته سهر تهخت، خوي دابوو مه ي و ئافره ت و ئه سپ و راو، ناوي (فيليب) (۱) بوو. ئه م شاهه تواني له كانگاكانى شاخي (بناجس) كه لّك وه رگري دراوي به ناوي خويه وه ده ركرد به هۆي ئه و پارهبه وه تواني له شكري بۆ خوي پي كه وه بنى ده رووني پيساوانى پي بكرى به زه بري پارهبه يه دراوسخ به هيزه كانى خوي بكات به سوئيد خواري خوي سه ربازه كانى هه موويان رمي دريتريان پي بوو وايش راهيترابوون كه له شيوه ي ريزي يه كگرتوودا، جهنگ بكن

(۱) فليپس: ناوي پينج له مه ليكه كانى مه كدونيا بووه، به ناويانگتريان فليپسى دوومه (۳۸۲- ۳۳۶ پ.ز) كه باوكى ئه سكه نده ري گه وريه، له ۳۵۶ پ.ز. مه ليك بووه و هه موو شاره كانى يوناني داگير كرد، دواي شه ري (خيرونيا) سه ره خويي ئه و ولاته ي نه هيشت، ئه مه له ۳۳۸ پ.ز. دا

خویان له زۆرانبازی تاک تاک بپاریزن تیپ تیبیش بچوولین. بهسهروو ئەمانه‌یشهوه هه‌موویان، ده‌سته‌یه‌ک بۆ هه‌لسوورانندی کاروباری جه‌نگ دانرابوو، سه‌ره‌رشتی ئەکرد، خه‌می گواستنه‌وه و پێک‌گه‌یشتن و هاتووچۆ و چه‌کی جه‌نگی ئەخوارد جا به‌م جه‌وره له‌شکره‌ رێکوپێک و به‌هه‌یزه‌وه، (فیلیپ) رۆژبه‌رۆژ له‌ جه‌نگه‌کانیدا سه‌ر ئەکه‌وت تا دوایی وای لێهات، له‌ جه‌نگی (کیرونییا)^(١) دا له‌ سالی (٣٣٨) ی پ.ز.دا، هه‌یزه‌کانی (ئه‌ئینا) و (تیبه‌) ی پێکه‌وه‌ شکاند شاری (کورنشه) ده‌روازه‌کانی خۆی بۆ کرده‌وه به‌م رهنه‌گه‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌مێژوودا، خاکه‌کانی گریکه‌کان یه‌کیان گرت... به‌لام له‌ژێر ئالای بێگانه‌یه‌که‌دا!...

شاکاره‌کانی ئەسکه‌ندهری ماکدۆنی

ئەسکه‌ندهریش، که‌ کورپی (فیلیپ) بوو، ویستی کاره‌که‌ی باوکی خۆی بباته‌ سه‌ر له‌ سالی (٣٣٦) ی پ.ز.دا هاتنه‌ سه‌رته‌خت ئەوده‌مه‌ ته‌مه‌نی نۆزده‌ ساڵ بوو له‌ ته‌مه‌نێکی سی و سێ سالییدا مرد به‌لام له‌ماوه‌ی ژیا‌نیا کرده‌وه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی نوواند.

به‌راستی شاه‌کاربوون، مرۆف سه‌ری لیبیان سوپه‌ما ته‌نانه‌ت بوون به‌هۆی ئەوه‌یش که‌ سامانیکی گه‌وره‌ له‌ چیپۆک و هۆنراوه‌ بینه‌ ناوه‌وه‌ چونکه‌ به‌هۆی ئەو کرده‌وانه‌وه‌ جیهان سه‌ره‌وژێر هه‌لگه‌را یۆنانستان پایه‌ی بلند بووه‌وه‌ جا له‌پاش ئەمه‌ی هه‌موو خاکی یۆنانی خسته‌ ژێر چنگی خۆیه‌وه‌ و ملی پێ‌که‌چ کردن و رێگا‌کانی هاتووچۆی، بۆ خۆی، بێ وه‌ی کرد و له‌ گه‌رووی (دارده‌نیل) په‌رپیه‌وه‌، ئاسیای وا هاته‌ پێش چاو که‌ ده‌روازه‌کانی خۆی بۆ ئەکاته‌وه‌ له‌شی شاهه‌نشاهی یه‌که‌ی (فارس) ییش، به‌هۆی نه‌خۆشیه‌وه‌ دارزیبوو له‌به‌ر ئەوه‌ سه‌ربازه‌ ئییرانییه‌کان له‌ به‌رامبه‌ر له‌شکری ئەسکه‌ندهردا خویان پێ‌ نه‌گیرا له‌ سالی (٣٣٣) ی پ.ز.دا ئاسیای بچووک‌ی داگیرکرد (داربۆس) رای کرد و فه‌رمانه‌وایی و خه‌زانه‌که‌ی خۆی بۆ داگیرکه‌ر به‌جێ هه‌شت له‌ سالی (٣٣٢) ی پ.ز.دا ئەسکه‌ندهر ملی رێگای گرت‌ه‌وه‌ (سوریا) ی گرت، پاش ئەوه‌ (میسر) ییشی گرت له‌کاتی هه‌تریش برده‌نه‌کانیا (ئەسکه‌ندهر و نه‌) و (ئەسکه‌ندهریه‌) ی دروست کرد راسپێرراوانی زانستی ره‌وانه‌کرد بۆ پشکینی به‌شی ژوو‌رووی (نیل).

دوای ئەوه‌ له‌ سالی (٣٣١) ی پ.ز.دا گه‌رایه‌وه‌ بۆ خاکی ناوه‌ند جووته‌ رووبار (بابل) و (سوسه‌) ی گرت، له‌ رووباره‌کانی (ده‌جله‌) و (فورات) په‌رپیه‌وه‌ بۆ ناو خاکی (فارس).

(١) کیرونییا یان خیرۆنیا... (په‌راویزی سه‌ره‌وه‌).

(داربۆس) ی راوه‌دوو ئەنا، تا له‌ سالی (٣٣٠) ی پ.ز.دا دۆزیبه‌وه‌ مردبوو ئنجا چوو بۆ زرتی (قه‌زوتین)، به‌ناو ئەو خاکه‌دا گوزه‌ری کرد، که‌ ئیمپه‌رۆ پیتی ئەلین (تورکستان). دوای ئەوه‌ هه‌رچه‌یه‌کی ئەهاته‌ به‌ر رای ئەمائی، له‌ سالی (٣٢٦) ی پ.ز.دا هه‌لی کوتایه‌ سه‌ر (هه‌ندستان) ئەوه‌نده‌ هه‌بوو، له‌شکره‌که‌ی له‌تاو ماندویتی په‌کی که‌وتبوو، هه‌فتا رۆژی خشت له‌ژێر په‌هه‌یله‌ و شه‌سته‌ بارانی هاویندا مایه‌وه‌ له‌شکره‌که‌ مانگی گرت، له‌مه‌ به‌ولاه‌و پێش نه‌که‌وت، ئەسکه‌ندهریش ناچاربوو وازی له‌ زینده‌ خه‌وه‌کانی خۆی هه‌ینا له‌ سالی (٣٢٣) ی پ.ز.دا گه‌رایه‌وه‌ شاری (بابل) له‌پاش ئەوه‌ی دوو هه‌فته‌ به‌ئهرک و ئازاری نه‌خۆشی تا و له‌رزه‌وه‌ تالایه‌وه‌، گیانی به‌خاک سپارد...

هه‌رچه‌نده‌ (ئەسکه‌ندهر)، هه‌موو ئاواته‌کانی خۆی بۆ نه‌هاته‌دی، که‌ شاهه‌نشاهییه‌که‌ی خۆی ئەمه‌نده‌ فراوان بکات، تا سه‌ر زه‌وی هه‌مووی ئەگریتسه‌وه‌، به‌لام چه‌ند شاهه‌نشاهییه‌کی کۆنی له‌ناو برد بلیمه‌تی گریکه‌کانیشی گه‌یانده‌ هه‌موولایه‌کی سه‌ر زه‌مین که‌ تا ئەو ده‌مه‌ نه‌ناسرابوون. (ئەسکه‌ندهر) یه‌جگار زه‌ره‌ک بوو له‌ فه‌رمانداریه‌شدا ده‌سه‌لاتیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو زۆر به‌ته‌نگ ئەوه‌یشه‌وه‌ بوو که‌ هه‌رچی نه‌ته‌وه‌یه‌کی که‌وتبووه‌ ژێر ده‌سته‌وه‌، له‌ناویه‌که‌دا بیانته‌ئیتته‌وه‌ و بیانکات به‌جیهانیکی تازه‌.

ئەسکه‌ندهریه‌ بووه‌ بنگه‌ی خۆنده‌واریی و ئاوه‌دانی

به‌لام شاهه‌نشاهییه‌که‌ی ئەسکه‌ندهر، زۆر گه‌وره‌تربوو له‌وه‌ی که‌ جێ نشینه‌کانی ئەو بتوانن فه‌رمانداریی بکه‌ن له‌به‌ر ئەوه‌ یاریده‌ده‌ره‌کانی ئەسکه‌ندهر ئەو خاكانه‌یان له‌ناوخۆدا دابه‌ش کرد یۆنانستان بووه‌ به‌شی (ئهن‌تیگۆنوس)^(١). ئاسیاییش بووه‌ به‌شی (ئهن‌تیوخوس)^(٢). میسریش بووه‌ به‌شی (په‌تلیموس)^(٣).

خاکی یۆنان ده‌ستی کرد به‌رووخاندن جه‌نگ له‌ناو شاره‌کانیا گه‌رمه‌ی سه‌ند ناکۆکی

(١) ئەنتیگۆنوسی کوپتر: به‌تواناترین و گه‌وره‌ترین سه‌رکرده‌کانی ئەسکه‌ندهر بوو، سوریا و میزۆپوتامیا و ئاسیای بچووک‌ی گرت، له‌ مه‌کدۆنیادا ئەم دامه‌زێنه‌ری بنه‌ماله‌ی ئەنتیگۆنیه‌که‌نه‌ که‌ حوکمیان ده‌کرد، هه‌تا ١٦٨ پ.ز. که‌ رۆمانیه‌یه‌کان ولاتیان داگیرکرد، له‌ سالی ٣٠١ پ.ز. کوژرا.

(٢) ئەنتیپاتورس: (٣٩٧-٣١٩ پ.ز) سه‌رکرده‌یه‌کی مه‌کدۆنی بوو یارمه‌تیده‌ری ئەسکه‌ندهر بووه‌، که‌ سه‌رۆکه‌که‌ی له‌ولاندا نه‌بوو ئەم حوکمی ده‌کرد، دوای مردنی ئەسکه‌ندهر راپه‌ربینی شاره‌کانی یۆنانی دامرکانده‌وه‌ و سه‌رکوتی کردن (٣٢٢ پ.ز).

(٣) بتلیموس: ناویکه‌ داپه‌راوه‌ به‌سه‌ر پاشاکانی میسریدا له‌ (هلنستیکان) که‌ ناوزه‌د کرابوون=

له ناو دهسته كانیا توندوتیژیوو هه لگه پانه وهی کۆمه لایه تی و زرنگ کاربیشی تیا روودا ئنجا له سالی (۲۷۹) ی پ.ز.دا تهنگوچه له مهی هۆزه درنده کان هاته پیشه وه ته نانه ت هۆزه کانی (لیریا) و (تراسیا) و (سه لت) ته کانیا ن دایه خو بان چوونه پیشه وه، تا گه یشتنه شاری (ده لفی).

به للام دووباره گه پانه وه بۆ لای باکوره وه دوایی له ناو پارچه زه و بییه کدا دامه زران که که وتبووه ناوه ند رووباری (دانوب) و (بیزه نته) وه.

ههر (میسر) یش بوو که چاولیکه ریبه کانی گریکه کانی پاراستبوو نه وه نده هه بوو له شتیه یه کی تایبه تی خویدا دای رشتبوون بیروباوهری گریکه کان له ئارادابوون.

هه رچه نده نه ته وه که، له میسر ایه تی لای نه دا و، به رهنگاری هه موو جوژه رهنگی کی ژبانی یونانی نه کرد، به للام په تلیمۆسییه کان، به خو بان و سه ربازه کانیا ن و پیاوه کانی فه رمانه وایبانه وه، هه موویان له ره گه زی گریکه کان بوون.

زمانی یونانی بوو بووه زمانی فه رمانه وایی شاری نه سه که نده ریبه یش، توانی تا نه ندازه یه کی گه و ره جیتگای (ئه ئینا) بگریته وه له خو پنده واری و پیشکه وتندا کاروباری بازرگانی له ناو به نده ره که یدا کۆبووه وه له ده رگای به نده ره که یشدا چراگا (مناره) یک^(۱) دروست کرابوو، به رزاییه که ی (۳۶۰) پچ بوو نووسراو خانه که یشی نزیکه ی پینج سه د هه زار نووسراوی تیا بوو له شاره که دا راپه رینیک له ساختمان دروست کردن و نه ندازیارییدا په یدا بوو شاره که کرابوو به پینج گه ره که وه... هه ره که یان ناویکی لی نرا که پیتیک بوو له پیته کانی ئه لف و بی... ئه م یاسایه یش، له شتیه یه کی کز و له رزۆکدا له شاری (نیوبرک) ی ئیمرودا ده رته که وئ!...

له گه ل ته مانه یشدا، هه مووی، میسر هه روه ک خو ی مایه وه، نه گۆرا... هه روه ک له سه رده می (فیرعه ون) هکاندا وا بوو له سه ر یاسای خونکاری مایه وه، به للام یاسای هاویه شی (اشتراک) یشی تیا فه رمانه وایبوو په تلیمۆسییه کان، ئه م باره کۆنه یان پاراست، هه لیا ن نه گرت خونکاری ده ست به ره ل لایان نووساند به هاویه شی فه رمانه وایبیه وه هه رچی

= به (په تلیمۆسییه کان- لاگین) له ۳۰۶ - ۳۰ پ.ز. ژماره شیان ۱۶ مه لیک بوون لیته دا نه وه ی مه به سه ته (سوتیر) ۳۶۰ - ۲۸۳ پ.ز. که کوری (لاگوس) ه له سه ر له شکره کانی نه سه که نده ر بووه، نه سه که نده رییه کرده پایته ختی، کتیبخانه یه کی تیا دانا.

(۱) مناره، فنار: دانانی چرا له به رزییه وه بۆ رپیشاندانی گه م و که شتی.

زه وی هه بوو، هی نه وان بوو هه موو جوژه به ره هه میکیش به ره و رووی نه وان کرابوونه وه هینیا ن نیراوانی فه رمانه وایبیا ن دامه زراند: له سه ر کشتوکا ل و، پیشه سازی و، بازرگانی هه ندی یاسایشیا ن دانا بوو بۆ پاراستنی هه ندی خو رشت له کۆگاکانی فه رمانه وایبیدا، تا ئاماده بن بۆ رۆژی ره ش.

فه رمانه وایی دهستی گرتبوو به سه ر ئه م به ره هه مانه دا: (رۆن، خو ی، پیتسه خو شکردن، پیشه سازی گه لای بو ردیی - ورق البردی -، رستن و چنن، کاروباری کانگا کان و دارشتنی کانه کان) خو ی نه بی، نه ی نه هیشت که س بیانکات به م ره نگه فه رمانه وایی خو ی پیشه سازی بوو، خو یشی بازرگان بوو ره وانه کردنی (رۆن و مه ی و دانه ویله) یشی هه ر بۆ خو ی دانا بوو هه روه ها هینان و فرۆشتنی - بۆنی خو ش و به هارات و به رده به رخه کان - یشی هه ر بۆ خو ی دانا بوو... له سه ر ده رمه ته کانی تریش باجی دانا بوو. که نه گه یشتنه ۲۵٪ نرخه کانیا ن.

گه شه کردن نه بیته هوی له ناو چوون

بازرگانی له هه موو لایه کی رۆژه لاتی زرتی سپیی ناوه راستدا گه شه ی کرد هه روه ها زری دانی و هونه ره کانیشی پیشکه وتن یاساکانی دلنیا یی (تأمین) و، پارخانه (بانک) و، ده ستیا و (قرض) و، سوودی پارخانه و، ناردنی پاره ی بێگانه... ئه مانه هه موو، زانرا ن و دانرا ن چه که کانی پارخانه یش له بره و دابوون پاره هه ر له لای ده و له مه نده کان کۆته بووه وه پراگرتنی به نده کانیش بۆ کارکردن بووه هوی نه وه ی که رۆژانه ی کارگه ره تازاده کان که م بیته وه ئه م باره بووه هوی نه وه که ژبانی هه ژاران تال بی خیزانیشی پچر پچر کرد چونکه ئافره تی ناچار کرد بیته ناوه وه و ده ست بکات به فرمان کردن ئافره ت له وه دا زۆر پیشکه وت ته نانه ت هی وایان تیا په یدا بوو، پشتیوانی (محامه) و نه ندازیاریی نه کرد که (کلپۆیا تره^(۱)) یش هاته سه رته خت، پایه ی ئافره ت ته و او دامه زرا نه وه ده مه سالی (۸۰) ی پ.ز. بوو نه وه نده هه بوو خه ریک بوونی ئافره ت به کارو فرمانه وه، له منال بوونی خست. له وه پیشه وه ته نگوچه له مه یه ک په یدا بوو، که بۆ هه ندی خاک، وه ک یونان و

(۱) کلپۆیا تره: حه وت شازنی (لاجیا) کان به م ناوه وه له میسر دا بووه، به للام نه وه ی لیته دا مه به سه ته؛ پینجه میانه که له نه سه که نده رییه له دایک بووه (۵۱ - ۳۰ پ.ز). له دوا ی شه ری فارسا ل (۴۸ پ.ز) قه یسه ر شه یدا ی ببوو له نه نجامدا (قه یسه رون) ی لی بوو، مرقس نه نتۆنیۆسیش حه زی لیکرد و سین منالی له میش بوو، دوا ی شه ری (ئه کسپۆم) خو ی کوشت.

دوورگه کانی زرتی ئیجه یه جگار خراب بوو چونکه ژماره سه ری نیشته جی کانی ئەو خاکانه دابوو یانه کم بوو نه وه!!...

بەم رەنگە گەشە کردنی ئاوه دانی یۆنان بوو هۆی لە ناوچوونی!... جا بە تەنشت لێک جوی بوو نه وهی تاک و تەراکانی^(۱) خیزانه وه، که لە بەر هەژاری رووی دابوو، زۆربوونی سامانی ش له دەست دهوله مەنده کانداهه بوو که بە لیشاو له لایان کۆبوو بوو وه، ئەم سامان زۆربیه ییش بوو بوو هۆی ئەوهی که ئەو دهوله مەندانه خووبدنه خۆش رابواردن و بەزموره زم و داوین پیسی و بە دخویی ئیتر وای لیهات که کاتی ئەوه هات چرای ئاوه دانی بدریته دەست نه ته وانی تر!...

جیهان دەستیای یونانی زۆر بە سه ره وه ههیه

بەلام مردنی ئاوه دانی یۆنان، ناوی یۆنانی له بیر نه بردینه وه چونکه یۆنان مامۆستایه ک بوو بۆ خۆی جیهان و مرۆفایه تی فیری واتای جوانی کرد... جوانی هونه ر و خانوو دروست کردن، جوانی وێژه، جوانی بییر... وێنه ی ئەو جوانیانه له به ره مه کانی (هۆمیرۆس) و، ئەره ستوو و، سۆفۆکلیس و، یۆروپیدیس و، ئەریستۆفین(دا ئەبیرن، که هه ره که له بابە تیکه... بلن دکرده وهی پایه ی جوانی ش به تەنشت بلن دکرده وهی پایه ی هیز و له شی ته و او وه په ی دابوو ناوی (هیرکۆلی) به زیندویتی مایه وه یاریه کانی ئۆلیمپیایش په ی دابوو، که هه ر چوار ساله جارێک پیشان ئەدران...

بۆ چاکه و راستی ئایینی جوی جویان نه بوو خواکانی شیان کرده وهی نه مردن و بلندیان نه بوو ئەوانه خواکانی خۆیان له شیوه ی مرۆفدا دائه رشت هه یج خۆیان به وه ی شه وه ماندوو نه ئەکرد که ئەو خویانه له ره وشت کزیی و ئالۆشه کانی مرۆفایه تی دووربخه نه وه!... (راستی) ییش ئامانجی هه ره به رزی راستی په رست (فه یله سوف) هکانیان نه بوو جا هه ر له به ر ئەوه یه که (ئه پیکۆر) ئەبیرن، ئاره زواتی مرۆف به بابە تیکه گه وه دائه نی که چی (دیوجین) تیبزی ئەکرد به سه رچلیی مرۆف.

هه رچه نده یۆنانییه کانی له زانستی ژمیر (حساب) دا پیش نه که وتبوون، به لام بلیمه تییه کی زگ ماکانه یان هه بوو له زانستی ئەندازیاریی و پیش بینی (نظریه) یه ئەندازیارییه کانداه.

جا لەم کۆره دا ناوی ئەم پیاوه گه ورانه به زیندویتی مانه وه: (ئه لیس و، فیشاگۆرس و،

(۱) تاک و تەراکانی خیزان: مەبەستی له ئەندامە کانی خیزانە (افراد العائله)

یۆکلید و، هه یبارکس (که زانستی ژمیرکاریی سی سوچکه کانی داهینا)، ئەپۆلۆنیس و، ئەرشه میدس)...

هه ره وه گریکه کانی سه ره مایه یه کی ته و اویشیان بۆ به جی هیشته ی له زانستی گیانله به راندا هه تا ئیستاکه ییش (هه یپوکراتس) به (باوکی پزیشکایه تی) دائه نری... لیکۆلینه وهی زه وی و ئەسته یره کانی ش پیشکه وت... ئەوه یان زانی که زه وی به لای خۆیدا ئەسه ورپیته وه... (ئه ریستار خورس) ئەوه ییشی دۆزییه وه که زه وی به لای رۆژیشدا ئەسه ورپیته وه که رۆژیش که وتۆته ناوه راستی په ی داییشه وه (کون)، که زه وییش به شیکه له و. (۱۷۰۰) سال به سه ر ئەمه دا تیبه ری ئنجا ره گزی مرۆفایه تی هاته وه سه ر په ی بردن به م راستییه له بابە ت، بابە تی که ره سه تیه ی شه وه، گریکه کانی، گه لیک شتیان به ره گزی مرۆفایه تی به خشی، که پیشکه وتنی زانست و هونه ر به ره پیی گه یانندن تا گه یشتنه ئەندازه ی خۆیان.

هه ندیک له وانه: (قه لغان) و (چه رخی ئاوکیشان) و (ئاشی با) و (کات ژمیری ئاوی) و (له نگه ری که شتی) و (زۆر شیوه ی گیرساندنه وهی که شتییه کانی له که نار ئاوه کانداه)... ره نگه داهینانی پارهی له کانی دروست کراو و مۆکردنی، له بابە ته هه ره گرنه کانی بی که مرۆفایه تی له گریکه کانه وه دهستی که وتوو... له پاش که وتنی (ئه ئینا) ییشه وه تا ئیستا، که دوو هه زار ساله، زاناکانمان ناوه گریکییه کانی به کار ئەهین بۆ که لویه ل و بابە تی کاره زانستییه کانیان!...

ئاوه دانی له نیشتمانی (بووا) دا

که (ئه سه که نده ر) له رووباری (ئه ندوس) په رییه وه گه یشته که نارە کانی رووباری (گانگر)، بۆ یه کم جار، به ئاوه دانی هیندستان گه یشت چونکه ده میکی دووردریژ بوو، ئارییه کانی ده سه لاتی خۆیان به سه ر دانیشتوانی ئەو خاکه دا په ی دا کردبوو... ئەوانیش وه ک ئەوان گه وه ره کانی سه روستیان ئە په رست له ئاسمان و ئاگرپزبان ئەگیرت. ئەوانیش نووسراوانی پیروزی خۆیان هه بوو، به زمانی (سه نسکریتی) نووسراوونه وه پیتیان ئەگوتن (فیداسی) (بوراها) کانی که بریتی بوون له پیاوه ئایینییه کانیان، ئایینی بوراهمایان راست کردبوو وه، بۆ که لکی تایبه تی خۆیان مرۆفیان دابه ش کردبوو به چه ند چینیکه وه که شیشه کانی و جه نگاوه ره کانی و جووتیاره ئارییه کانی شیان جیا کردبوو وه له و نه ته وانه ی که ئاریی نه بوون.

جا له سالی (۵۶۰) ی.پ.ز.دا، له خیزانی (ساکياس) که له خانه دانه کان دا نه را، له باکورۍ (به ناريس) دا، منالتيک له دايک بوو هر ته و نده ته مهنی گه يشته نوزده سالان، وازی له ژبانی دهوله مهنده و دهسه لاتدارانه هینا و بوو به که شیش زوری پی نه چو، له پاش بیرکردنه و هیه کی قول، تاینیکی تازه هاته میشکیه وه... جا هم شازاده که شیشه: (بودا) بوو... له و تاینه کی بلاوی نه کرده وه به ناو نه ته و هدا، مرؤقی بو چاکه کردن و، خوراگرتن، ژبانی وشک و برنگ ناراسته نه کرد... تاینی بودایی زوو به زوو بلاو بوو وه هوی ته مهبش ته و هبوو که تاینه که جیاوازی نه نه زانی له ناو نده چینه کان و ره گه زه کاند... بانگیشی ته دا بو یارمه تی دانی کز و بی دهسه لات... جا له پاش کشانه وهی شه پؤلی (ماکدونیایا) بیه کان له هیندستان، له سالی (۲۶۰) ی.پ.ز.دا، خونکار (ناسوکا) خویشی باوهری هینا به تاینی بودایی تیر له وساهه باری تاینی هیندییه کان گؤرا... چونکه هم تاینه تازه به هم موو خاکی هیندی گرتنه وه له گه ل خاکی (سیلان) دا ههروه ها به ره و رۆژتاوایش کشا تا گه يشته ناوهدانی گریگه کان که له رۆژتاوای رووباری (هندوس) دا گیرسا بوو وه.

به یه ک گه يشتنی هم دوو ناوهدانییه ییش، ناوهدانییه کی تازه لی په یدا بوو، که ناوهدانی گریگه کان و نامۆژگار بیه کانی بودای تیا تیکه ل بوو بوو... جا هم ناوهدانییه تازه به بوو، که کشا بو (چین) بو هم مهی سروش (وحی) بدات به هونه رمه نده کانیان.

زورانبازی بوو له رۆژه لات و رۆژاوادا

چرای پیشکه وتن، (چین) هلی گرتبوو له رۆژه لاتدا، له رۆژتاوایشدا ته و چرایه به دهست (یونانستان) وه بوو... ته و نده هه بوو کارتیکردنی ناوهدانی گریگه کان له جیهاندا له شیوه کی راسته و خردا بوو به لام ته وه بو ناوهدانی چین نه لوا... له گه ل ته و هیشدا، ههردوو پیشکه وتنه که به ته نشت یه که وه ته رۆیشتن و، زوریش له یه کیان نه کرد، که ته و نده نه ما بوو به ته و اهوتی وه کیان لی بی... شاره کانی چینیش وه ک شاره کانی یونانستان هه میشه له جهنگ و به ربه ره کانی دابوون.

دوای ته و خا که له م ناژاویه رزگاری بوو، بو هم مهی دابه ش بی له ناو خویدا و بیته پارچه پارچه، له شیوه ی یاسای خونکاری یا خود سهرداری نا کوکدا... سهرده می زه ویداری چین، هر له و سهرده مهی نه کرد که له ناو نووسراوی (ئیلیاده) دا ناوی هاتوه

دهرباره ی یونانستان... هممه ته و زورانبازیه بوو که که و تبووه ناو نده خاوه ن دهسه لات ته کانه وه که هه مو بیان زهوی داری گه و ره گه و ره بوون... ههروه ها له و سهرده مه ییشدا بوو که رۆشن بیران و راستی په رستان په یدا بوون!... له پیش په یدا بوونی (سوکرات) دا به ما و هیه کی دوو ردریژ، له چیندا، له سالی (۵۰۰) ی.پ.ز.دا (کۆنگ فوتسی) په یدا بوو، که جیهان پی ته لپن (کۆنفؤچیؤس) هه موو لایه کی ناگادار نه کرده وه: که پیویسته خویان بناسن. ته گینا ناکه ونه سه رباری چاکی و پیشیش ناکه ون!...

سهرده می پینه مهران و تیگه یشتووان

سهیر ته و هیه ته و چه رخی که (کۆنفؤچیؤس) بانگی تیا ته دا و بانگه که ی دهنگی ته دایه وه، پیغه مبه ره کانی جووله که ییشی دی، بانگیان ته دا بو باوهر کردن به خویه کی تاک و ته نیسا ههروه ها ته و سهرده مه گوپی له (سؤلۆن) و (زهردشت) و (بودا) ییش بوو، خه باتیان نه کرد بو هم مهی مرؤف بخه نه سه رپتگی هه ره چاک بو نامانجی هه ره به که لک!...

ته و نده هه بوو ژیری چین، ههروه کو چا و به ستیک مایه وه، بنکی دهر نه ته که وت ههروه کو جمووجۆلیکی تاینیش مایه وه که له هندی بزوتنه وهی جادوو گه رانه و ساز و ناو ازدا خوی نه نواند... هم ژیری و تیگه یشتووی یه ییش به ربه سستی به ربه ره کانی و شه روشوری ناو گه و ره خاوه ن زه و بیه کانی بو نه کرا... جا له کاتی جهنگه کانیاندا هونه ره کانی جهنگ گه شه یان نه کرد و ته گؤران درنده یی سه رکه و تووه کانی جهنگ پتری لی ته هات ته نانه ت و ایان لی هاتبوو دیله کانیان فری ته دایه ناو ناوی له کوله وه... تافره تانیسیان پارچه پارچه نه کرد!...

ههروه ک (ته سه کهنده ری ماکدونیایی) له یوناندا دهر ته که وت له سالی (۲۳۰) ی.پ.ز. ییشدا (چی هوانگ تی) ییش له چیندا دهر که وت یه ک له دوای یه ک دوزمنه کانی خوی له ناو برد توانی شاهه نشاهییه کی چینی دابه زرتی و بو که لک و چاکه ی خوی بیچه و سینیتیه وه!... یاسایه کی بنکه یی (مرکزی) بو هه لیسورانندی کاروبار، بو دامه زراند تاک و ته رایه تی ناوچه یی نه هیشت ته و ییش به م جوړه که له شیوه یه کی فراواندا نیشته جیکانی له نیشته مانه که ی خویان ته گو تزیاه وه بو شویتیکی تر له ناو شاهه نشاهییه که دا یاساکان و کیشانه کان و پیوانه کان و پاره ی له هه موو لایه کدا کرد به یه ک پاره که ی له زرد دروست نه کرد رهنگه سه ریشته سورمینی که پیت بلیم پانایی

ریتگا و پانایی نیرکی چهرخی گالیسکه کانیسی دیاردیی کرد ههروهه نووسینیشی کرد به یهک...

که چی له گه لّ ئەوهیشدا گالتەمی بەراستی پەرستەکانی ئەکرد!...

شاهه نشاهییه که می (چی هوانگ تی) له پرووباری زهردوهه دریتژبووهه تا گه یشته پرووباری شین ته نانه ت لیشی تیتپه ری له سالی (۲۱۵) ی پ.ز.دا دیواره گه وره که می چینی دروست کرد هه بۆ ئەمەمی که شاهه نشاهی چینی له په لاماردانی دوژمنه کانی خۆی پپاریتژی: که بریتی بوون له هۆزه کانی (هۆن)، که هه موویان له تورکی مه غۆلی بوون... ههروهک شاهه نشاهییه که می (ئهسکه ندهری ماکدونیایی) به مردنی خۆی لیک بچرا، ههروهه شاهه نشاهییه که می (چی هوانگ تی) ییش به مردنی خۆی هه لوه شایه وه.

چونکه جی نشینه کانی که سیان له وانه نه بوون که بتوانن له سه ریتگا زنگ کارییه که می ئەو برۆن؛ زووبه زوو خاکی چین که وته وه ناو باوهشی ئاژاوه و، دهسه لاتی کزبوو، سامی نه ما، جا له وکاته ییشدا بوو که دوژمنه کانی له هۆزه درنده کان، چاویان تی بریبوو، بۆ هه لیک و ائه گه ران که به سه ریا بدهن.

دلرهقی و درندهیی له خوینی رۆمان^(۱)

هه رچه نده (رۆما) له گه یشتن به لوتکه می گه وره می له (یۆنان) دواکه وتبوو، به لام چهرخی رۆمایی که وتبووه ناو چهرخی گریگییه وه ئاوه دانی ههردوو لایشیان، چه شنی دوو که مه ره می زنجیریک تیک ئالا بوون... هه ره له سه رده می یۆنانییه کان، خۆیاندا، شاری (رۆما) ییش له دایک بوو.

به پیتی ئەمه، ئیمه هه ناگه ریتینه وه بۆ پاشه وه، له کۆری رۆژگارد، بیتجگه له وه پیتوسته چاویش بگپیرین بۆ ئاسۆی فراوانتر له کۆری چۆل و هۆلیدا... پیتوسته له و ناوچه تهنگ و تهسکه بچینه دهره وه که له میژووی ئاوه دانییبه کانی پیتشودا بۆ خۆمان دانا بوو... پیتوسته روو بکه یینه رۆژئاوا... چونکه سه رۆکایه تیبی جیهان دهستی کردبوو به گواسته وه له وه پری رۆژهلای تی زرتی سپی ناوه راسته وه بۆ ئه وه پری رۆژئاوای... هیتشتا نه گه یشتوه باکور. چه ند سه د سالییک، په لاماردانی هۆزه هیندییه ئه وروپایییه کان بۆ سه ر ئیتالیا، له په لاماردانیان بۆ سه ر یۆنان دواکه وت ئەو په لاماردانه که وته نزیکه می سالی (۱۲۰۰) ی

(۱) یان: رۆماییه کاند

پ. ز... ئیستاکه ییش (رۆما) بۆی نه کرا، بگاته ئەو بارستاییه به رزه می یۆنان له خۆینده واریددا...

مه بهس، ئەو بارستاییه که دل و دهروون و گیان به رز ئەبنه وه تا ئەبگه نئ!... دوورنییه شوانه کانی رۆما بینه جووتیار و خاوهن کشتوکالّ یان سه ریازه کانی رۆما بینه پشتیوان (محامی)... به لام ئەو دل رهقی و درنده بییه می که له باوو پاپیریانه وه بۆیان ماوه ته وه، هه رچه ندی پیتش بکه ون هه ره له کانگای دلّیاندا ئەمیتینه وه!...

بیست نه ته وه و دلّیک

ئه وه نده هه بوو، دلّ ره قییبه که یان به ره به سستی گه وره بییه که یانی نه کرد جا ههروهک گریکه کانی ره گه می مرۆقایه تیبیان فیری جوانی کرد رۆماییه کانیس مرۆقایه تیبیان فیری جوانی کرد رۆماییه کانیس مرۆقایه تیبیان فیری به کیتی کرد... (رۆما) که په یدا بوو گوندیک بوو زۆری پت نه چوو بوو به شاریک دوا می ئەوه بوو به شاریکی گه وره له جیهاندا.

چونکه تا ئەهات شاهه نشاهییه که می فراوانتری لئ ئەهات له هه موولایه که وه خاکی ئەهاته سه ر، رۆماییش بوو بوو به پایته ختی به لام رۆما ههروهک خۆی مایه وه... بیست نه ته وه می تیا بوو یهک دلّیان هه بوو... په نجا خاکیس هه بوو یهک سه ریان هه بوو!

کاتی که رۆما ههنگاوی گه وره گه وره ئەنا به ره گه وره می، دهستی کرد به داهینانی رابردوویهک بۆ خۆی که له گه لّ ئاواتی خۆیدا ئەسازا... ئەویش وهک ده ولّه مه نده کانی جهنگ، بنچینه یه کی باوو پاپیرانی بۆ خۆی دۆزییه وه، خۆی پت ئەگه یانده خواکان و سه رۆکه گه وره کان... گه لیک ئەفسانه می دروست کرد بۆ خۆی که له سه ره تادا ئەچوو وه سه ر ئەو فه رماندارانه می که له پیاوچاکان بوون، ئەچوو وه سه ر درنده کان و گیانله به ره کان!... ئەمه ییش واناگه پیتی که میژووه که می کۆنیان هه مووی درۆ و هه لبه سته... چونکه ئەمه ییش ئەگه ونجی که له پاش داگیرکردنی (ته رواده)، ژماره یهک له ئاواره کان گه یشتنه ناو دانیشتوانه راسته قینه کانی ئیتالیا، نجا له شوپنیکا جی گیربوون که پیتی ئەلین (لاتیوم)... دوورنییه (ئه تروسکان) هکانی باکوریش له به ره می ئەو ئاوارانه وه هاتین که له ئاسیای بچوکه وه گه یشتوونه ته ئه وئ... به لام ئەوی به ته واوه تی لیتی دلّنیان و راسته، ئەوه یه که نه ته وه یهک له گریکه کان گه نجینه کانی ئاوه دانی و پیتشکه وتووی گریکه کانیان له گه لّ خۆیاندا گواسته وه بۆ باشووری ئیتالیا...

نیازی به هیئز برؤث نه گه ینیتته گه ورهیی

زۆرتتر بیر به لای نه وهدا نه چچ، که نه و ره گه زه ی رۆمای ناوهدان کردوه ته وه، له سه ره تادا بریتی بووه له یه کیتتی چوار هۆز یاخود تیره، که نه مانه ن: (ئه لبان، سابین، لاتین، رۆمان)... نه میش له سالی (۷۵۰) ی پ.ز.دا...

نه وانه خوئینان تیکه لئی یه کتربوو... به هه موویشیان چهند خواجه کیان نه په رست!...

رۆمایش بوو بووه بۆته یه ک هه موو ره گه ز و باوه ریبه کی له ناو خویدا تواند بووه وه و کردبوونی به یه ک... له گه ل نه مه یشدا چهند سالییک هه ر به و چه شنه مایه وه، بریتی بوو له باژیرتیکی بچوک که بازاری تیا نه گیترا بۆ گونده کانی یه کیتتی لاتینی. شاره که به ته نگ نه ووه بوو پردیک له سه ر روبراری (تیبه ر) دروست بکات، چاره ی زۆنگاوه کان بکات، له ئاورتی روبراره که یشدا به نده ریک دروست بکات، که نه وانه ی جیه جی کرد، ئیتر هه موو کاروبار و دوارۆژیکی خو ی دایه ده ست خونکاریکی واکه هه موو ده سه لاتیکه سه ربازانه و دادگه ری و ئایینی له چنگ خویدا کۆکردبووه و زۆرجاری وایش هه بوو نه و خونکاره له ناو نه ته وهدا هه ل نه بژیرا.

هه ل بژاردنی نه و خونکاره یش به نده بوو به بریاردانی هه موویانه وه. رۆما، هه ر له سه ره تایی ژبانییه وه رووی کرده یاسا دانان.

یاسا که یشی بریتی بوو له کۆمه له یه ک کاروباری ئایینی که باوه ریبه ئایینییه کانی تیا تیکه ل بوو بوو به بیرو باوه ری پروپوچ یاخود نه فسانه...

رۆما، هه ر له به ره به یانی میژوو که یه وه و ابوو، که هه رچی هه بوو له ملاو له ولایدا، موژده ی دوارۆژیکی رو شنی نه دا...

(ئه تروسکان) هه کان هه ندی شاره زای نه ندازیاری ئاودان و پاره به ختکردن و له بابته دروست کردنی ئامان و ده فره وه نه زانی... نه و یونانیانه یش که له ناو دوورگه کانی (سجیلیا) و (که مبانیا) دا نیشته جی بوون، له دروست کردنی په رستگاهان و گفتوگۆی راستی په رستیانه دا شاره زا بوون... نه وهنده هه بوو شاره کانی هه ردوو ره گه زه که، نه وهیان له ده ست نه ته هات، که بۆ (رۆما) لوو ابوو و پیی بوو بووه گه وره!...

نه و شارانه ی تر له سه ر شتییک دامابوون، نه ویش: (هیئز و هه ره تی نیاز) بوو!...

کۆمار... یاخود فه رمانداری خانه دانه کان

له نزیکه ی سالی (۵۰۰) ی پ.ز.دا، هه ل بژاردنی خونکار له رۆمادا به م جوژه ته و او نه بوو، که دهنگی هه موو تاک و ته راکانی نه ته وه ی له سه ر بدری به لام نه م یاسایه به دلی سه ره ک هۆزه کان نه بوو چونکه به ره ره کانی و قینه به ری له ناویاندا زۆر توندوتیژی بوو، بۆ ده سه لاتداری جا له به ر نه وه یاسایه کی کۆمارییان به سه ر فه رمانه واییه تازه پیگه یشته وه که دا سه پاند، که پالی نه دا به ده سه لاتی سه رۆکی هیزه کانه وه.

جا له جیانی نه وه ی خونکاریک هه ل بژیرتی و به سه ر ته خته وه بمینی تا نه مرئ، فه رمانه واییه کی نه رستوکراتی شه نگه به ره بیان دامه زراند... کاروباری فه رمانه واییه که دوو (کونسۆل) سه ره ره شتییان نه کرد... هه ردوو کیان بۆ تاکه سالییک هه ل نه بژیران هه ردوو کیشیان به شتیه یه کی و فرمانی خو یان به جی نه هیئا که زیان به ده سه لاتی سه رۆکه کانی هۆزه کان نه گه ینتی چونکه فه رمانداری راسته قینه ی رۆما (کۆری ریش سپیان) بوو. جا نه م کۆره بوو که یاساکانی دا نه نا که بریاری له سه ر پاره به خت کردن نه دا که رتی نه دا به فه رمانه وایی ره ش بگیر بکات و سه ربا ز بگری که سه ره ره شتی زرنگ کاری ده ره وه یش بکات...

کاتیکی وایش هاته پیشه وه، که دهنگ دان گشتی بوو، هه موو چینیکی نه گرته وه به لام نه ندامیتی کۆری ریش سپیان هه ر بۆ نه و که سانه ته رخان کرابوو که له چینی نه رستوکراتی و ده وله مه ندان بوون، که نه یانوویست نه ته وه بچه وسینه وه. (گاتو) یش که وتار بیژیکی دهم پارا بوو، بریتی بوو له پیاویتیکی ده وله مه ند، بۆ که لکی نه رستوکراتیه کان تی نه کۆشا و له سه ری نه کردنه وه که چی خویشی وانه نواند که له سه ر (رۆما) ی نه کرده وه (شیشیرۆن) ی کۆنه په رستیش که مه ردی جهنگی تیکچوونی کۆماره که بوو، له راستیدا بریتی بوو له نه ندامیتی کۆری ریش سپیان، له گه ل نه ته وه دا کرده وه ی خراپی نه نواند!... چهند سه د سالیکی پی چوو، ئنجا هیئزی هه ل بژیره کان ریک خرا، له کاتی دهنگ دانی گشتییدا، بۆ به ره نگاری کردنی ده سه لاتی ریش سپیه کان نه مه نده یش به سه که راستی زرنگ کاری ناوه وه ی کۆماری رۆمان بۆ ده ربخات جا له ماوه ی نه و چهند سه د ساله دا، خاوه ن ده نگه کان، واتا هه ل بژیره کان، کزکرا بوون، نه چه وسینه رانه وه ئاواتیان بۆ نه و رۆژانه نه خواست که ده سه لات به ده ست نه و خونکارانه وه بوو که له لایه ن نه ته وه وه، هه موو چینیکیه وه هه ل نه بژیران...

وریا بوونه وهی کزکراوه کان

ئوهنده هه بوو، ئه و خاوه ن دهنگه کز و بی دهسه لاتان، تا تهات هیتزبان پهیدا ئه کرد، بههیتزتر ئه بوون دهستیان کرد به داواکردنی یه کسانى له مافه کاندای... هه موو دهم له سه ر ئه م هاوارهی خویمان ئه رۆیشتن... یه که م سه رکه وتنیان ئه وه بوو چه ند کومه لیکیان دامه زران، فرمانیان ئه وه بوو که له سه ریان بکه نه وه، له به رامبه ر دوژمنه کانیاندا... مافی کوپوونه و هیان دهست که وت... هه تا توانیان تی کویشان، تا کاریکی وایان کرد یاسای دیل کردنی دهستیای له سه ره کانیان هه لگرت، که ئه بوو هه رچی دهستیای نه داته وه بکری به دیل تا دهستیای که ی ته داته وه به خاوه ن دهستیای هه روه ها کوپری ریش سپییانیشیان ناچار کرد که یاسایه ک ده ر بکات بو ریکه خستنی ژن هیتان، به مه رجی ری بدری که له ناو هه موو چینه کاندای پیک بی که چی له وه پیش له ناوه ند چینیک و چینیکی تر دای به ژن هیتان نه ئه درا!...

زۆربشی پت نه چوو، ئه و پایهی فه رمانه روه واییان هیشیان دهست که وت که له وه پیش هه ر بو خانه دانه کان دانرا بوون له گه ل ئه مه یشدا، هیتشتا هه رکزبوون... ئه وانه هه ژار بوون، یان پیشه سازبوون، یان به رده ست. به ده ست به ره ره کانیی (به نده) کانه وه هاواریان بوو. چونکه ئه وانه بی رۆژانه کاریان ئه کرد... هه رچی جووتیاره کانیان بوو، له به ره ره کانییه کی تر ئه یاننانا... ئه ویش ئه وه بوو که دانه و پله یان له ده ره وه ئه هیتا بو خاکی رۆما... زۆرجاری وایش هه بوو، ناچار ئه بوون زه وویییه کانی خویمان به جی ته هیتشت و ره ویان ئه کرد بو ناوشاره کان، که له و جیگایانه دا به ده ست بی فرمانییه وه ته نگه تاو ئه بوون...

نه ته وه دیکتاتوریک هه ل ئه بژیری

هه موو (دیکتاتور) یک، نه رم نه بوو، خزی مل که چ بکات بو ریشی سپییه کان له کاتی ته نگانه دا زۆری پت نه چوو، هه لی وا بو بۆره پیاوان هه لکه وت، ئه و دیکتاتوریه یان دامه زران که به دلایان بوو، نه ک به دلای ریش سپییه کان... (ماربووس) یه که م دیکتاتور بوو له م جووره پیاوه، که له سالی (۱۰۸) ی پ.ز.دا هاته سه رته خت... ئه م دیکتاتور، جهنگا وه ریکی سه رکه وتوو بوو که ده رگای له شکریشی بو نه ته وه کرده وه له جیاتی ئه وه ی هه ر بو زاده گانه کانی بکاته وه، له ناو نه ته وه دا جیتی خوئی قایم کرد... نرخی گه می هه رزان کرد زه وویییه کانی فه رمانه روه واییشی دابه ش کرد به سه ر سه ربه زه کانیای.

به بۆنه ی هه ندی روودا ویشه وه زه وویییه گه ره کانی له خاوه نه کانیان داگیر کرد... کاتی که

ریش سپییه کانیسه به ره نگاری بوون، ئه و نه ته وه یه ی که (ماربووس) ی ته په رست لییان راست بووه وه و دهستی کرد به کوشتاریان!...

سیزه ر پیاوی رۆژیوو^(۱)

له وای (ماربووس^(۲))، (سولا) هاته جیگای ئه مه یش نیشانه ی گه رانه وه ی کوئه په رستی بوو چونکه (سولا)، دیکتاتوریکی ئه ربه ستوکراتی بوو، ناز و جیازه کانی بو ریش سپییه کان گیترا په وه نوپنه ره کانی نه ته وه ییشی له ناز و جیازه کانیان بی به ش هیتلایه وه... هه ر له وکاته یشدا که گه یشتبووه ئه و په ری دهسه لاتی خوئی له ته خت هاته خواره وه و وازی له فه رمانداریی هیتا... له مه یش که س سه ری سوپنه ئه ما چونکه ئه مه شتیکی ئاشکرا بوو، که ریش سپییه کان دهسه لاتی خویمان پهیدا کرده وه، فرمانی ئه ویش پرا بووه وه...

به لام نوپنه ره کانی نه ته وه له وه به هیتزبوون که له م شکسته بی دنگ بن له به ر ئه وه گونده کان و لادیکان که وتبوونه جو ش، له فه رمانه روه وایی راست ئه بوونه وه له سالی (۷۳) ی پ.ز.دا (سپار تاکوس) راست بووه وه و بانگی دا بو به نده کان که ده ست بکه ن به شو ریش ده وله مه نده کانیسه دهستیان کرد به ده ربا زکردنی پاره کانیان له ئیتالیا.

به ره له ستیکی زۆربش خرایه پیش دهم ده ربا زکردنی زپر ئنجا که کوپری ریش سپییان هه ستیان پت کرد، فه رمانه روه وایی، چ له رووی سامانه وه، چ له رووی کوومه لایه تییه وه، له رووخان دایه، ئاو ریکی به ملا و به ولادا دایه وه ئه گه را بو پیاویکی به توانا و به جه رگ که (رۆما) له م پشتیویه رزگار بکات... له سالی (۴۹) ی پ.ز.دا، پیاویکیان دۆزییه وه، به لام له ئه ربه ستوکراتییه کان نه بوو ئه و پیاوه (سیزه ر) بوو، که برازی (ماربووس) بوو.

هونه ره کانی جهنگ و له شکر ئارایی رۆماییه کان

له وکاته دا رۆما فراوان بوو بوو چونکه شاهه نشاهییه کی بوخوی دامه زران بوو، به هوئی له شکره که یه وه، که زۆر به هیتز و ریکوپرک و پوخته و چه کدار بوو... کلاوی ئاسن و وزی و قه لغان و نیتزه و شیریان پیوه بوو... به کارهیتانی فیلیش له جهنگا، رۆما نه بی،

(۱) سیزه ر: چار، قه یسه ر... رسته که ی هه مووی ئه وه ده گرتیه وه که: قه یسه ر پیاوی ته نگانه بوو.

(۲) ماربووس (۱۵۶-۸۶ پ.ز) کونسول و سه رله شکریکی رۆمانییه کان بوو به رگری له مافی خه لکی ده کرد به لام (سولا) ی سه رله شکر له روویدا وه ستا که به نوپنه ری ئه ربه ستوکراتییه کان داده تراو زالبوو به سه ریدا.

کەس دای نەهێنابوو... مەگەر هەر (ئەسکەندەری ماکدۆنیایی) لەو هەدا پێشوی کەوتی، ئەگینا کەسی تر پێشوی نەکەوتبوو... هەر وەها لە خۆ قایم کردنیشدا تەواو پێشکەوتبوو... هێزەکانی رۆما، کە ئەکەوتنە جەنگەوه، خۆیان وای ناامادە ئەکرد: لە شوێنی چوارگۆشەیی درێژکۆڵەدا هەواریان هەڵ ئەدا... بەهەر چوارلای خۆیاندا چالیان هەڵ ئەکەند... بۆ خۆپاراستنیش قایم کارییان ئەکرد... هەر وەها لەشکری رۆما، لە چوار لاگرتنیشدا^(۱) پێشکەوتبوو... جا بەهۆی ئەم جۆرە کارانەوه، لەشکرە کە ئەی توانی پەلاماریدات، یاخود هەموو هورۆژمێک بەرەبەست بکات... بەم رەنگە رۆما زۆر بوو بەسەر شارەکانی دراوسێیی خۆیدا هۆزەکانی ناو شاخەکانیشی خستە ژێر چنگی خۆیەوه لەشکری ناوچهکانی: (لاتیۆم) و (ئەترۆریا) و (کەمپانیا) ی ناو خاکی ئیتالیای شکاند... بەرامبەر دوو دوژمنی بەهێزیش وەستا: (سەلت) ییەکان و (کارتاجە) ییەکان... هەندێ جار بەو سەلتیانەیان ئەگوت (کەلت)...

هەرچی سەلتییەکان بوو، لە باکوڕەوه هاتیبونە خوارەوه ئەمانە لە هۆزە کۆچەرەکانی هیندی ئوروپایی بوون، کە هەر لە ئاورپیژی رووباری (دانوب) هەو بەناو خاکی ئوروپادا بلاو بوو بوونەوه تا گەیشتبونە کەناری زری ئەتلەسی... لەکاتی ئاشتیدا، لە هونەرەکانی ژياندا، زۆر شارەزابوون.

لە هونەرەکانی جەنگیشدا هونەرمەندبوون هەموو دەم بۆ ئەوه نامادەبوون، کە لە پێناو سەرەخۆیی خۆیاندا، خۆیان بەدەن بەکوشت ئەوانە لە چەرخی کانی پێش ئەم سەرەدەمەدا لە خاکەکانی (بوهیمیا) و (گال) و (فەرەنسە) و (ئیسپانیا) و دوورگەکانی باکوڕدا جیگگیربوو بوون دای ئەوه هاتیبونە خوارەوه بۆ لای (ئیتالیا) گەیشتبونە ناوچهی رووباری (پو) ئەو دەمە سالی (۳۸۳) ی پ.ز.بوو دای ئەوه روویان کردە رۆما لەپاش چەند مانگێک ناچاربوون گەرانه پاشەوه... بەلام وەک جێ مەترسی یەک مانەوه کە هەرەشە لە رۆما ئەکرد... دای ئەوه بەناو ئەوروپای ناوهراستدا هێرشیان هینا... چونە ناو خاکەکانی (سرب) و (مەجەر) و (تراکیا) و...^(۲) تەنانەت گەیشتنە ئاسیای پچووکیش، کە لەو هەوش بەناوی (جالاتیان) هەو ناویان دەرکرد... دوورنیبە ئەم ناوه بنجوناوانی ناوی (کەلت) بێ کە ناوبانگیان پیتی دەرچوو...

(۱) چوار لاگرتن: واتا (ئابلۆقەدان - حصار).

(۲) ئەم ناوانە تازەن، هی ئەو سەرەدەمەنێن کە باسی لێوه دەرکری.

(کارتاجە) ییەکانیش کە لە (کارتاجە) ی باکووری ئەفەریکاوه هاتیبون، دەسەلاتیان کیشابوو بەسەر ناوچهی رۆژئاوای زری سپی ناوهراستدا... ئەوانە لە (کەلت) ییەکان مەترسییان کەمتر لێ ئەکرا...^(۱)

لەبەر ئەوه لەناوهند (رۆما) و (کارتاجە) دا، هەر ئەبوو شەر بقیەومی، لەسەر گەرەبی، ئەبوو یەکیک لەو دووانە دوژمنە کە خۆی لەناویبات و لە نەخشەیی جیهاندا لای بیات چونکە ناوچهی زری سپی ناوهراست بەشی دوو شاری بەهیزی نەئەکرد، کە ژیانیان بەندبوو بەچاو چلێسیبیهوه... سامییەکانی شاری کارتاجە، نەوهی فینیکییەکان بوون.

شارە کە خۆیان وای ئەهاتە پێش چاو، کە جێ نشینی فینیکییەکانە نابێ کەشتییەکانی بێگانه، لە کەنار ئاوهکانی ئەفەریکادا هیچ مافیتکیان هەبێ نامانجی هەرە گەرەیان ئەوهبوو شاهەنشاهییهکی خاوەن زری بۆ خۆیان دروست بکەن.

سا هەر لەبەر ئەم مەبەسە بوو، کە لە پێش رۆمایشدا چون بەگژ ئەئینادا... تیرەکانیان بەدرێژایی گۆی ئاوهکان بلاو بوو بوونەوه هەر لە (سەنەگال) هەو داگیریان کردبوو تا ئەگاتە (کامیرون) ئەویش هەر بۆ ئەمە ی بێنە گەرەبی زری هەرچی رۆماییەکانیش بوو داوی سەرەستی کەشتییەوانی و سەرەستی زری کانیان ئەکرد... جا ناکۆکیی ناوهند رۆما و کارتاجە لەمەوه پەیدا بوو... یەکەم جار لە دوورگی (سجیلیا) دا لە یەکیاندا... لەپاش جەنگێکی خۆینی پر ئەرک و ئازار کە بیست و سێ سالی خستی پێ چوو، رۆماییەکان توانیان کارتاجە یەکان لەم دوورگیه دەرکەن... ئەو دەمە سالی (۲۴۱) ی پ.ز.بوو. ناچاریشیان کردن تۆلە یەکی گەرەبیان بۆ بکەنەوه، لە پێناو زبانی ئەو جەنگەدا...

دووم لێک کەوتنیشیان لە ئیسپانیادا بوو ئەم جارە شەرە کە هەژدە سالی خایاند سەرگەردانی جەنگ ئیتالیا خۆشی، گرتەوه چونکە سوارەکانی (هانیبال) لە سالی (۲۱۶) ی پ.ز.دا ملی ریتگیان گرت و روویان کردە رۆما جا ئەگەر لەناو خاکی کارتاجە، خۆیدا، هەندێ گێرگرت رووی نەدایە و، رۆماییەکانیش ئەمەندە تازایەتیان نەواندایە، لە خاکی رۆمادا کەس نەئەمایەوه هەموویان لەناو ئەچوون. بەلام دوابی لە سالی (۲۰۲) ی پ.ز.دا توانیان دوژمنەکانیان لە ئیتالیایش و ئیسپانیایشدا دەرکەن و بەرەوپاش بیانگێرنەوه بۆ نیشتمانی کە خۆیان لە ئەفەریکادا... دای ئەوه رۆما کانگازبوه کانی ئیسپانیایشی داگیرکرد، کە بنجینە ی سامانە کە ی بوون...

(۱) بەلکو: لەسەر دەسەلات.

گه شه کردنی داگیرکهری رۆمایی

بهلام رۆما بهمهنده وازی نههینا، لهپاش پهنجاسالیک، سامانهکهی کارتاجه له لایه کهوه و، تازه کردنهوهی گهله که شتییهکانی خۆبشی له لایه کی ترهوه، هانهیان دا که بریار بدات دوژمنهکهی خۆی بهتهواوهتی له ناو ببات راستیییه کهیشی ئهوهبوو که له سالی (۱۴۹) ی پ.ز.دا، توانی دوژمنهکهی خۆی تیک بشکینتی و، کارتاجهیییهکانیش وهک بهنده له بازارهکاندا بفرۆشی و، ههریهکهیان به لایه کات تفر و تونا بکات و، ههرچی خاکیکیشی ههبوو له سالی (۱۴۶) ی پ.ز.دا، بیخاته سهر خاکهکانی شاهه نشاهی رۆما بهم رهنگه جهنگه که، له بهر مانهوه، دوایی هات بهلام رۆماییهکان خاک داگیرکردن و تالان کردنیان پێ خۆش هات گه لیک گهنجینهی گهوره گهوره و بهنده و خاکیان دهست کهوت.

بۆ ئهم داگیرکارییهش، زرنگ کارییهکی چهواشه کار و ناپاکیان بهکارهینا، که لهسهر بهرزیهوه زۆر دووربوو... بهم رهنگه رۆماییهکان خاکهکانی ئیتالیا و یونان و سوریا و ئاسیای بچووک و گه لیک تریان داگیرکرد پهلاماری ئهوه ئاوه دانییه کۆنانه بيشیان دا، که هۆزه شوانکارهکان داگیریان کردبوون له ئیران و ناوهند جووته رووباردا... داگیرکردنی خاکهکانی رۆژههلاتیان ئهوهندهی نه مابوو بگاته (چین)... ههوهها له لای باشووریشهوه دهستیان بهسهر (میسر) داگرت...

ئهوکاته فهرمانهوایی (په تلیمۆس) هکان، له گیانه لادا بوو ئهوهدهمه (۵۰) ی پ.ز.بوو... بهم رهنگه (رۆما) بوو بهگهورهی ههموو ناوچهکانی گوێ زرتی سپی ناوهراست.

سیزه ر دیکتاتورگی نهتهوهیی بوو

ههههچهنده رۆما بهم رهنگه گهوهریی خۆی تهواو کردبوو، بهلام هیشتا ئاسایش و ئارامی خۆی بۆ تهواو نهکرا... چونکه مهترسی هۆزه درندهکانی باکور هیشتا له ئارادا بوو، کزنه بوو بوو ههروهها ریسواکردنه کهی (سهلتیییهکان) یشی لهبیر نهچوووهوه.

بهلام ههر ئهوانه سهراوهی مهترسی نهبوون. (جهرمان) هکانیش مهترسییان لێ ئهکرا، ئهوانه نهتهوهیهکی جهنگاوهریبوون له باکورهوه هاتبوونه خوارهوه رۆماییهکانیان خستبووه ترسهوه ههپهشهیان له ئاسایشی رۆما ئهکرد (ماربۆس) ییش، له کاتی پهینهوهیاندا له رووباری (راین) و داگیرکردنی خاکی (گال) یاندا، ههستی بهسامناکییان کرد له بهر ئهوه، له سالی (۱۰۲) ی پ.ز.دا، له جهنگی (ئیکس) دا شکاندنی بهلام جارێکی تریش

خاکی (گال) یان تهنگه تاوکرد لهسهر ئهوه (سهلتیییهکان) په نایان برده بهر رۆما تا یارمهتیان بدات (جولیهس سیزهر) بهدنهنگیانهوه هات بهخۆی و لهشکره کهیهوه دای بهسهر خاکی (به لچیکا) دا له رووباری (راین) په ریبیهوه و، له خاکی (گال) ییش دهری په راندن ئهوه دهمه سالی (۵۷) ی پ.ز.بوو بهلام ئهم خاکه ئه مهنده دهوله مه ندبوو، رۆماییهکانی خسته سهر ئهوهی که به داگیرکراوی بیهیلینهوه بۆ خۆیان.

بهلام خاکی (گال) بریتی بوو له داویک، کۆری ریش سپییان بۆ (جولیهس سیزهر) یان نابوووه چونکه ئهوه ریش سپییانه لهوه ئهترسان که دهسهلاته کهی (سیزه ر) له وزه ده رچی، زۆری پێ نهچوو، لهسهر قسهی (پومپهی) ^(۱)، نامهیهکیان بۆ نارد، که لهشکره کهی خۆی بلاوه پێ بکات و بگه رپتهوه بۆ رۆما، تا کردهوهکانی خۆی پیتشانی ههسووان بدات وهرامی (سیزه ر) ییش ئهوهبوو که له سالی (۴۹) ی پ.ز.دا بهخۆی و لهشکره کهیهوه رووی کرده رۆما.

ریش سپیییهکان و (پومپهی) خۆیان ده ربا زکرد (سیزه ر) ییش دوایان کهوت له (فهرسالوس) دا لهشکری (پومپهی) ی شکاند ههر ئهوه ساله هاتهوه ناو شاری رۆما بهم رهنگه دوایی بهکۆماری زاده گانهکان هینا.

دیکتاتۆره و پێ له چاکه ی نهتهوه ئهتی

جا به ناوی ئهوهوه که نهتهوه چاکه ی بهسهریهوه ههیه، (سیزه ر) دهستی کرد بهدابهش کردنی پارچه زهوی بهسهر تاک و تهراکانی نهتهوهدا جێ ئاوه دانیشی دروست کرد بۆ ئهوه سهربازانهی که ههزار و پهک کهوته بوون پێ رهوییهکی گهوه ریشی دانا، که پرپوو له پرۆژه گشتیییهکان بۆ دۆزینهوهی کار و فرمان بۆ پێ کاران و، باربوو کردنی ئهوانه ی که خیزانی گهوه ریان بهسهردا کهوتوو رهنگایشی کردهوه بۆ بۆره پیاوان که بهرزترین پایه ی فهرمانهوایی بگرنه دهست خۆیان ههر ئاوه ریه کیش ههبوو له یاسای سامانداریبیدا لای برد جا بۆ ئه مه ی کارگه رهکان له به ره رهکانیی بهندهکان بپارێزی، بپاریدا بهسهر خاوهن کیلنگه گهورهکاندا که به لای کهمهوه سییهکی کرێکارانی ناو زهوییهکانیان له ئازادهکان بن ههروهها بۆ ئه مه ی کشتوکالی ئیتالیا له به ره رهکانیی کشتوکال بیتگانان بپارێزی،

(۱) پۆمپه یۆس (۱۰۶-۴۸ پ.ز) سهر لهشکرێکی رۆمانی بووه، یهکیک بووه لهو سێ حاکمه ی که فهرمانهوایی رۆمایان دهکرد (لهگه ل قهیسهر و کراس) دا. له ۶۴ پ.ز ولاتی سوریا گرت و بووه ههریمیکی رۆمانی.

ههركه ستيكيش له ئاژاوهي سامانييدا كهلكي وهرئه گرت، له گهله ههله پهرسته كاندا چوونه ناويانهوه... به ناوي (نازادايي به سه زمانه وه)، له سالي (٤٤) ي پ. ز. دا خه نجه ريان لي ههلكيشا... (بروتس) ي^(١) ش ئه و پالنه وانه بوو كه ناوه كه ي ئه مه نده گه وره و به رتيژبوو، شتيوه به كي ره واي بهم كه تنه دا!!...

(سيزه) ييش بووه نيچيري بيست و سئ خه نجه ركه لبي درا... (سيزه) كوژرا... به لام (ياساي ديكتاتوربي نه ته وه بي) له پاش ماوه به ك، زوري يچ نه چوو، سه ره له نوئي، زيندوو بووه وه...

رووخاني كوهماري روما

به لام ئه و كوهماري كه خانه دانه كاناي روما خو بان بو ئه کوتا و، هه ره به ئا و اتيه وه بوون بيگه نئ، بي كه لك و فه ر نه بوو چونكه ته ختي گه وره يي (روما) ي بلتندكرده وه به لام چونكه له ياساي خونكاري ئه ترسا، كه وته نا و ئاژاوه وه كه ته ماشا ت ئه كره فه رمانداريه كه له رو و اله تدا سه ركه وتوو و سه ربلند بوو كه چي له نا وهر و كدا تا ته هات ره وشت و خو و وره ي نزم ئه بووه وه و تي ك ئه چوو!...

هه رچي كار گه ره كان بوو ئاره زويان له سه ر كار كردن نه ما... چيني نا وهر استيش هه ره به گوتره كاري و جهر به زه يي سامانييه وه خه ويان ئه ديي، كه پتيان ده و له مه ند بن... بي فرماني و ئاره زوي به زموره زميش چيني بالاي دارزان دبوو... له راستيدا (روما) خه و الوو بووبوو.

له نا و ده ستيا و وه رگرتندا نو قوم بووبوو به ره و رووخانيش ته هات... هه رچي ساماني فه رمانه و ابي هه بوو په رش و بلا و بووبوه وه... ته نانه ت واي لي هات، له سالي (٤٢) ي پ. ز. دا به پتيويست زانرا، كه له سه ر ده رامه تيش باج دابنري روميابه كان با وهر يان به ئايينه كه ي خو بان نه ما ئيتر ئه و نه نده گوتيان به خواكاني خو بان ئه نه دا... له جياتي ئه وه به چا و پو شسيه كه ته و او وه هوكري ئه و با وهر ييانه ئه بوون كه له خا كه كاناي تره وه بزبان ته هاته روما وه!...

وايش ده رئه كه وئ، كه له و سه ر ده مه دا، خو تني بيگانه كان ر ژايه نا و خو تني روميابه كانه وه به هزي ئه م كاره ساته يشه وه گياني جه نگا وهر يي كه له نا و خو تني ره گه زي

(١) بروتس (مه ر قوس يوليوس): ٨٥-٤٢ پ. ز، سياسي قه دارتيكي روماني بوو، ناپاكي به رامبه ره و له نيعمه ته كه ي خو ي (يوليوس قه يسه ر) كرد به شداريوو له كوشتني دا!! دوايي خو ي كوشت.

چاندي دارمي و دار زه يتوني له خا كه كاناي (ئيسپانيا و غال) به ربه ست كرد دابه ش كردني دانه و يله ي سه ر له نو ئي رتيك خسته وه بو به ربه ست كردني ژياني به زموره زم و ناز و جيازيش ياسايه كي ده ره يتنا ده سه لا تي كو زي ريش سپياني هيتايه خواره وه ئه وه نده ده سه لا تي بو هيتشته وه كه هه روه ك كو رتيكي پرس يچ كردني لي بي خو تني تازه ي شي خسته نا وه وه گه ليك له لادييه كان و نازاده كاناي تيا كرد به نه ندام به م ره نكه ياساي فه رمانداريي (سيزه) بوو به (ديكتاتوريه كي نه ته وه يي)... ئه وه نده هه بوو (سيزه) هه ره له وكاته خو يدا، به هه موو كو لي دلپه وه تي ئه كو شا كه نا وه ندي ئه ريستو كراتي و نه ته وه رتيك بخا ت هيج له وه يش كو ي نه كرده وه كه ژماره ي ئه و كه سانه كه م بكاته وه كه پشتيان به ستبوو به يارمه تيداني فه رمانه و ابيه وه. له پاره به خشيندا... جا له بهر ئه وه ي كه خو ي به سه ر كرده ي له شكر و لي پرسرا و ي ياساكان و ساماني فه رمانه و ابي دا ئه نا، ده ستاي كردبوو به جتيه جتي كردني يچ ره وييه كي دور ئه ندا ز بو راستكرده وه يه كي راسته قينه ي كاروباري گشت لايي تي كو شا بو ئه وه ي سال به ند بكري به جو له ي روزه وه روزه نامه (تقويم) يكي ده ره يتنا كه سالي به (٣٦٥) روزه دا ئه نا هه روه ها ئه وه يشي دامه زانده كه هه ره چوار ساله جاريك ساليكي پر، و اتا (٣٦٦) روزه ي رو و نه دات روزه نامه (جریده) به كيشي ده ره يتنا، كه زور تر بير به لاي ئه وه دا ئه چي كه به كه م روزه نامه يي، كه له ميژوو دا ناوي هاتي، ناوي نا: (ئاكتا ئوربيس)...

به ناوي نازاديه وه بيست و سئ خه نجه ري ليدا

(سيزه) بو هه ره شو تني تي ك بچوايه سه ر ئه كه وت... له به ريتاني دا، له ميسردا، له ئاسيادا، له ئيسپانيادا... له بهر ئه وه بووه گه وره يه كي تاك و ته نيا، كه س نه ما له و گه وره تر و ده سه لاند ار تري ن له هه ره جتيگايه ك بوايه، رتيژبان لي ئه گرت و پايه يان بلتند ئه كرده وه... له سه ده كاناي پاش خو يشيدا، ناوه كه ي بووبوو به نيشانه ي ئه و ده سه لاند اره ي كه كه س نه بوو له به رامبه ر يا بوه ست... (سيزه)!!...

هه ره كه سئ ببوايه به فه رمانداري شاهه نشاهي روما پتيان ئه گوت (سيزه) يا خود (قه يسه ر)... جا ئه م پاش نا وه بووه نا و ونيشاني خونكاره كان له (ئه لمانيا) و (روسيا) دا هه تا شه ري جي هاني به كه م به ر يابوو، مايه وه...

به لام ريش سپييه كه يان، ئه و ئه و كردبووي له گه لياندا، له بي ريان نه چوو بووه وه... زوري يچ نه چوو گه له كو مه كييه كيان لي كرد...

رۆماییهکاندا گری ئەسەند، ساردبووبوووه ئەوانه وایان لێ هاتبوو، ژيانى نەرمونۆلى دەولەمەندانەیان پى خۆشترىبوو حەزبان لە بەزمورەزم و خۆش گوزەرانى ئەکرد حەزبان لە ژيانى وشک و ناخۆش و پەر ئەرک و نازارى کۆپى جەنگ نەئەکرد.

فرمانى سەربازىبىش بەزۆر نەبوو ئەمەيش بوو بەهۆى ئەوهى که لەشکرى رۆمایی پى هێز و کزيبى سەربازەکان بریتى بوون لە مووچە خۆرەکان بۆ کەلکى رۆما نەئەبوون بەسەرباز بۆ کەلکى خۆيان ئەبوون بەسەرباز ئەوانه هەر بۆ سەرکردەکانى خۆيان دلسۆزبان ئەنواند بۆ فەرمانرەوايى رۆما دلسۆزيبان نەئەنواند!...

ئۆکتافىيۆس فەرمانداريى داگیر ئەکات

بەم رەنگه وادەركەوت که كوشتنى (سيزەر) رۆماى رزگار نەکرد بەپىچەوانەى ئەوه تارمايى شەپىكى ناوخۆى گەوره بەسەريا ئەكشا كۆزى ريش سيبان، واتا خانەدانەکان و دەولەمەند و دەسلالەتدارەکان، دەسلالەتى تەواوى خۆيان سەندەوه. (ئەنتۆنى)، که بەکىک بوو لە پشتىوانەکانى (سيزەر)، لەگەڵ (ئۆکتافىيۆس)دا که ئەوهى خوشكى (سيزەر)بوو، هەرەشەيان لەم دەسلالەتە ئەکرد دوايى وارىک کەوت، که ئۆکتافىيۆس لە شەپى (ئاكتيۆم)دا، کەشتىبەکانى جەنگى (ئەنتۆنى)ى لە سالى (٣١)ى پ.ز.دا شکاند (رۆما)يش لەو سەردەمەدا لە دەست زۆرانبازيى هێزە جوى جوى کان و دەستە (حزب)کان وەرپس بووبوو لەبەر ئەوه بوو (ئۆکتافىيۆس) سەرى دانەواند و بەگەوره و فەرماندارى خۆيشى دانا... تا بەم رەنگه بوو، که (کۆمارەكەى رۆما) لەناو چوو!...

ئەستىرە ناسەکان، رۆژىکيان، بۆ ئۆکتافىيۆس، بەختيان گرتەوه وایان دانا که رۆژىک لەرۆژان ئەبیتە گەورهى هەموو جیهان ئەویش زۆرى پى نەچوو، لە سالى (٢٧)ى پ.ز.دا پاش ناوتىکى بۆ خۆى دانا بەخۆى گوت: (ئۆگوستۆس)... واتا (سەرۆكى بالا) یاخود گەورهى هەرە بلندپایە... ئەو ساکە هەموو دەسلالەت و توانایەكى لەژێر چنگى خۆیدا کۆکردبووهوه.

پىيان ئەگوت: (باوکى فەرمانرەوايى) بەچاودێرى کارى فەرمانرەواييان دانهانا!...

(ئۆکتافىيۆس)يش هەر ئەوهى کرد که (سيزەر) لەپيش ئەوهوه کردبووى کۆلەکەکانى فەرمانداريى خۆى لەسەر بنچینهى چینهکانى خوارووى نەتەوهوه دامەزراند بەبۆرە پىاوانهوه بەلام بەتەنگ ئەوهيشهوه بوو که لە رىگای پرس پى کردن و راپۆز پى کردنهوه، لە فەرمانداريیدا هاوبەشيان ئەکات خۆى لەنەتەوه نزیک ئەخستەوه خۆى ئەکرد

بەخۆشهويستيان هەر دەستياوتىكى فەرمانرەوايى بەسەر تاک و تەراکانى گەلهوه بوو هەلى گرت مانگانەکانى ياساۆلەکانى و سەربازەکانى دوو ئەوهنده لى کرد ماوهى بەنەتەوهيش دا که (نان و بەزمورەزم)يان دەست کەوت ئەم بەزمورەزمانەيش لە بلأوبوونەوهى يارى خانەى گيانلەبەران (سىرک)دا دەرئەکەوت باج خرايه سەر سەرمایەکان و ئەو سامانانەى که لەپاش مردوووان بەجى ئەمان، کەچى کۆمەلايهتى چين چين لى کرد ماوهيشيدا که هەرکەسى بيهوى: لە چىنپىکەوه بگۆزىتەوه بۆ چىنپىكى تر. هەر لەم دەمهيشدا پایەکانى خانەدان و دەسلالەتدارەکانى هەلگرت خۆيشى کرد بەپشتىوانى بەندەکان!...

بەتەنىشت ئەوانه يشهوه، (ئۆکتافىيۆس)، پەرسىکارىبەکانى کۆنى هیناياهوه ناوهوه رىزى ئابىنى يشى بۆ خواکان (ئەپوللو) و (مارس) و (قىنۆس) گىرايهوه.

بەلام هىچ دەريەستى ئەوهيش نەهات که ناوهکەى خۆيشى بخاتە ناو ناوهکانى خواکانهوه!... (رۆما)يش که خانووهکانى، تا ئەوسا، لەبەرد دروست ئەکران، (ئۆکتافىيۆس) کردى بەپايتەختىکى وها که تەلار و کۆشکەکانى لە بەردە مەر مەر دروست ئەکران، که ژمارە سەرى دانىشتوووهکانيشى گەيشته نىو مىليۆن کەس... بوژەکانيش دەستيان کرد بەپىاهەلدانى (ئۆگوستۆسى پىرۆز)دا... رۆژى گەورهى لە (رۆما) هەل هات...

ئەلمانىاي شورنگىر

هەرچەندە (ئۆکتافىيۆس) بلىمەتیبەكى سەربازانەى وهک (جولیهس سيزەر)ى نەبوو، بەلام هیز و دەسلالەتى (رۆما) و ناوبانگى (شارى زىندوو)ى، که ئەوساکه وایان پى ئەگوت، گەبانده خاکەکانى دوور، داگیرکردنى ئىسپانىاي تەواو کرد.

بەسەر هەموو نىوه دوورگەى (ئىبەريا)دا دەسلالەتى خۆى کشاند پيشوازيى کۆمەلە نىرراوهکانى هیندستانى کرد لەشکرىکيشى نارده سەر نىوه دوورگەى عەرەبستان.

هەر خالتيکيشى بگرتايە، سەرلەنوئى ناوهدانى ئەکردهوه، کاروبارى گشتى رىک ئەخستەوه رىگای تيا دانهمەزاند لە سالى (١٢)ى پ.ز.دا لەشکره هەلمەت دەرەکانى لە رووبارەکانى (دانوب) و (راين) پەرىنەوه پىنج سالىکى پى نەچوو، (ئەلمانىا)يشى خستە سەر خاکەکانى خۆى!...

هەر لە ئەلمانىايشدا بوو، که زىنگ کارىبەکەى ئۆکتافىيۆس تىک شکاو تووشى تەنگوچەلەمەيهكى وهابوو که بوو بەهۆى برىاردانى چاره‌نووسى رۆژناوا چونکه ئەوهى

دانیشتوانی خاکی (گال) تیا سهرنه که تیبون، ئەلمانەکان تیا سەرکه و تن.

هه‌ستانه سه‌ریی و چوون به‌گژ داگیرکه‌ریی رۆمانه‌کاندا (هیرمان) ی سه‌رکرده‌که‌یشیان توانی هه‌رچی هه‌یتیکی رۆمانی هه‌بوو له‌ خاکه‌که‌یدا، له‌ سالی (۹) ی پاش زاینیدا له‌ ناوی بیات سنووره‌کانی شاهه‌نشاهی رۆماییه‌کان کشانه‌وه‌ بۆ سه‌ر رووباری (راین) ئیتر له‌ ویدا (ئوگۆستوس) ده‌موده‌ست ده‌ستی کرد به‌دروست کردنی زنجیره‌یه‌ک له‌ دژ (قه‌لا) و قایم‌کاریی.

هه‌رچه‌نده (هیرمان)، یه‌که‌م مه‌ردی نیشتمان په‌روه‌ری ئەلمانیا بوو، که‌ خاکه‌که‌ی باووباییری خۆی، له‌ده‌ست داگیرکه‌ران ئازاد کرد به‌لام بێ به‌شی هه‌یشه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ شارستانیته‌ی رۆماییه‌کان که‌لک وه‌رگرئ... (ئه‌مه‌یش بیانوی هه‌موو داگیرکه‌ریکه‌ له‌ هه‌موو جیگا و ده‌میگا... هه‌ر له‌ دوو هه‌زار سال له‌مه‌و پێشه‌وه‌ تا ئیمرۆ...) چونکه‌ له‌ وکاته‌دا که‌ خاکی (گال) - فه‌ره‌نسه‌ - و ناوچه‌ی (راین) و، (هه‌لقسیا - سویسه‌ - په‌نگی رۆماییان گرتبوو، ئەلمانیا تا چه‌ند سه‌د سالیکیش هه‌ر له‌ پاشکه‌وتویی و درنده‌یی خۆیدا مایه‌وه‌... ته‌نانه‌ت ئەوه‌نده‌ دواکه‌وتوویش بوو، که‌ دانیشتووه‌کانی نه‌یان ئەزانی له‌ دروست کردنی خانوودا به‌ر ده‌کاربه‌یتن له‌جیاتیه‌ ئه‌مه‌ی رووباری (راین) بیه‌ته‌ شا ده‌ماریک و پرپی له‌ جووله‌ی بازرگانی و گواستنه‌وه‌ و هاتووچۆ، هه‌ر وه‌ک خۆی مایه‌وه‌، مه‌نگ و پاوه‌ستاو، که‌سی پیا نه‌ ئه‌رۆشته‌!

سه‌رده‌میکی خۆیناوی

له‌دوای ئوکتافیۆسه‌وه‌ یاسای فه‌رمانداری ته‌نیای به‌رله‌لا هاته‌ پێشه‌وه‌... فه‌رمانداری زۆردار و، فه‌رمانه‌وایانی زۆر داریش یه‌ک به‌دوای یه‌کدا هاتن، که‌ هه‌موویان له‌ دل په‌قی و به‌دخووبیدا به‌ر به‌ره‌کانی یه‌کتریان ئەکرد... (کلۆدیۆس) یان (مه‌سلینا) ی ژنی خۆی کوشت... (کراکلا) یش براکه‌ی خۆی له‌ناویرد!... به‌م په‌نگه‌ کوشتن و به‌کوشت دان بووبونه (سۆز) یه‌ک له‌ناوه‌ند تاک و ته‌ریانی خه‌زانی شاهه‌نشاهی دا، پیکیه‌وه‌ ئەبه‌سته‌وه‌!... به‌کوشتی له‌ سێ سه‌د ساله‌که‌ی سه‌ره‌تادا په‌نجا شاهه‌نشا هاتنه‌ سه‌ر ته‌خت.

سی و سه‌وت که‌سیان به‌جۆریکی ناسۆر له‌ناوچوون... هی وایان تیابووه‌ ده‌رمان خوارد کراوه‌، هی وایان تیابووه‌ که‌لله‌ی په‌رینه‌راوه‌، هی وایشیان تیابووه‌ خۆی کوشتووه‌!... ئەمانه‌یش هه‌موو کوژراوی ده‌ستی خه‌مه‌کانیان بوون... سا ئەو خه‌مانه‌یان ژنه‌کانیان بوون، یان دلداره‌کانیان بوون، یاخود سه‌ریاز و یاساوه‌کانیان بوون، یان خۆیان بوون...

چونکه‌ هی وایان تیاوو، خۆ کوشتنی پێ خۆشته‌بوو له‌وه‌ی که‌ خۆی له‌ناو گه‌ژه‌لوکه‌ی فه‌رماندارییدا به‌هه‌یتیه‌وه‌!...

به‌لام پێویسته‌ ئەوه‌بشمان له‌بیر نه‌چی که‌ ئەم شاهه‌نشاهییه‌ی رۆمایه‌، یاخود به‌واتایه‌کی تر، ئەم شاهه‌نشاهییه‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا، له‌ شیوه‌ و یاساکی دا، هه‌ر له‌ فه‌رماندارییه‌کی نه‌ته‌وه‌یی دیکتاتۆریی ئەکرد... واته‌ فه‌رماندار هه‌ر خۆی ده‌سه‌لاتی ئەنواند، که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا له‌لایه‌ن چینه‌کانی خواره‌وه‌ و کارگرانی نه‌ته‌وه‌وه‌ پشته‌ ئەگیرا. ئەمانه‌ زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌بوون (نیرون) یش له‌ هه‌موو که‌سه‌یک زۆتر له‌ناو ئەم نه‌ته‌وه‌یییه‌ په‌سته‌دا نوقوم بووبوو.

نه‌ته‌وه‌ په‌رستی، ریتیگی کرده‌وه‌ بۆ رۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت ریتیگی کرده‌وه‌ بۆ ئەوانه‌ی که‌ پێشه‌یان له‌ هه‌موو پێشه‌یه‌ک نه‌نگتر بوو به‌لای ئەریستۆکراتیه‌کانه‌وه‌ تا بگه‌نه‌ پایه‌ی هه‌ره‌ بلند له‌ناوه‌ند کاربه‌ده‌ست (وزیر)ه‌کانی (هه‌لیوجابالوس) دا: سه‌ماکه‌ریک و گالیسه‌که‌وانیک و سه‌رتاشیکی تیاوو!... زۆریه‌ی شاهه‌نشاهییه‌کان به‌وه‌ دلی نه‌ته‌وه‌یان رانه‌گرت و ئەیانکردن به‌پشته‌یوانی خۆیان به‌تایبه‌تی له‌کاتی هه‌لبژاردنه‌کاندا که‌ نان و مه‌ی و رۆن و پارهیان ئەبه‌خشیه‌وه‌ به‌سه‌ر ریتیوار و خاوه‌له‌وکه‌کاندا هه‌یج باکی ئەوه‌یان نه‌بوو که‌ ئەو کرده‌وه‌یه‌یان کاریکی خراب له‌ گه‌نجینه‌ی فه‌رمانه‌وایی ئەکات ئەم گه‌نجینه‌یه‌ ئەمه‌نده‌ ئه‌رگی هاته‌ سه‌ر، به‌هۆی ده‌ست بلاوی شاهه‌نشاهییه‌کانه‌وه‌، که‌ به‌ره‌ره‌کانی یه‌کتریان ئەکرد له‌ زۆرکردنی مانگانه‌ی سه‌ریازه‌کاندا، هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ پاره‌ زۆریو گوزه‌رانی به‌نده‌کان تا ئەهات باشتی لی ئەهات و پێشته‌ر ئەکه‌وت چونکه‌ نه‌مانی خاک داگیرکردن و تالان کردن، په‌کی دیل هه‌ینانیا خه‌ستبوو!...

نه‌ته‌وه‌ په‌رستی یاسای ئەریستۆکراتی پاوه‌ دوو ئەنا

جا هه‌ر له‌ وکاته‌دا که‌ گوزه‌رانی چینه‌ هه‌ره‌ نزمه‌کان له‌ پێشکه‌وتن داوو، چینه‌ بالاکان، تا ئەهات، ناز و جیاز و سایه‌ و پایه‌یان له‌ ده‌ست ئەچوو... ته‌نانه‌ت (نیرون) ده‌ستی کرد به‌ته‌فروتووناکردنی گه‌لیک خه‌زانانی ئەریستۆکراتی.

(کراکلا) گه‌لیکی له‌و چینه‌ بالایه‌ به‌کوشتندا چه‌که‌کانی ده‌ستی کۆری ریش سپییانیا ده‌رکێشا ئەم کۆزه‌ خانه‌دانه‌، نه‌ژاده‌، وای لی هاتبوو نه‌ هه‌یتی ماوو نه‌ ده‌سه‌لات. هه‌مووده‌م ئەندامه‌کانی به‌ر ئازاردان و ریسواکردن ئەکه‌وتن هه‌رچی ئەوکه‌سانه‌یش بوو که‌

توانیبویان خوځان پپاریزن و جیگای خوځان له دست نهدن، نهو باجه تایبه تیپانهی خرابووه سهر سامانه کانیان، تا نه هات له دهسه لاتی کهم نه کردنهوه و سامانه کانیسی بهر یاد نه کردن کاتی که فرمانداری شاهه نشاه (کونستانین) یش هاته پیتشه وه کوری ریش سپیان (سینات) نه مهنده کز کرابوو، وهک کوره ناساییه کانی شاره وانپیان لی هاتیوو... تنانته شاهه نشاهه کان خویشیان له ناو نه م گپژاوه دا بی وهی دهرنه چوون، که هیچ شتیک نه بوو تیا کهم نه کات. نهوانه له سه رده می رابردودا له سه رهک هوزه کان، یاخود له دهوله مهنده کانی چینی ناوه راست هه ل نه بپژیران یاخود له پیوانی له شکر و جهنگه کان به لام له سالانی دوابی شاهه نشاهیه که دا، زوریان له بوره پیوان هه ل نه بپژیران، (مه کسیمینوس) و (گالریوس) هه ر دووکیان کوره شوان بوون شاهه نشاه (بهرتیناکس) یش له وه پیتش به ندهیه کی نازاد کرابوو!... هه رچی (فیلیپ) بوو کوری یه کپک بوو له سه ر کرده ی ری گره کان له مانه هه مووی خراپتر نه وه بوو که له سه رده مه کانی دوابیدا شاهه نشاهه کان له رومییه راسته قینه کان نه بوون. زوری وایان تیا بوو که له خاکه کانی تره وه هه ل بپژیرابوون، یان له شوتانی تره وه رهویان کردبوو بۆ خاکی روما.

له سه رده می (کلودیوس) دا، ریگا به وه یش درا که نه ندامه کانی کوری ریش سپیان، هه ندیکیان له بیگانه ناو اره کان هه ل بپژیرتین یه کپک له وانه (سه تیموس) ی نه فه ربکایی بوو. دوانیش له وانه (هادریان) و (مارکس) ی نیسپانیایی بوون یه کپکی تریش له وانه (فیلیپ) بوو که به نه زاد عه ره ب بوو (کراکلا) یش، دانیشتوانی روما و دانیشتوانی خاکه کانی شاهه نشاهیه که ی تیکه ل به یه کتر کرد وشه ی (رمانی) دانیشتوانی هه موو خاکه کانی شاهه نشاهیه که ی نه گرتنه وه... تنانته (روما) خویشی، وهک پایته ختیک نه مایه وه، نهو بایه خه ی جارانی پی نه نه درا... هه ندیک له شاهه نشاهه کان ویرایان به جیتی بهیلتن و شارانی تر بکه ن به پایته خت!...

گه وره بوونی ده زگای فرمانده وایی

سه رگه ردانی شاهه نشاهیه که له وه دا بوو که دامابوو له سه ر نه وه ی له سه ر یه ک پروات به ریوه، که هه رده مه له سه ر شیوه و رهنگیک فرمانداری نه کری!... تنانته یاسای فرماندارییه که له سه ر نه وه دا مابوو که له باوکه وه مینیتنه وه بۆ کور نه وه سه رده مه، باری گوزهرانی خاکه که وایوو، گه لیک جاری وایوو نه دا، پاشاگه ردانی بوو، هیچ که سیتیکی دهسه لاتدار له نارادا نه بوو، فرمانده واییه که بیات به ریوه!...

گه لیک جاری وایش رووی نه دا، که له و ماوه یه دا دهسه لاته کان دابهش نه کران له ناوه ند چوار پینج شاهه نشاه ی خاوه ن به ره ره کانی و ناوک له گه ل یه کدا!... تنیا بابه تیک که نه گورپایه له سه رده مانه دا نه وه بووه که (بیرزکراتی) هه ر له نارادا بووه...

شاهه نشاهه کان نه هاتن و لانه چوون، به لام فرمانبه ره کانی ده زگای فرمانده وایی هه ر له جیتی خویندا نه مانه وه!... تایبه تی له بهر نه وه ی که پرژه تایبه تیبه کان ساکاریوون، پییان نه نه کرا پاره ی نه وه موو نه رکه گرانانه پر بکه نه وه له بهر نه وه تا نه هات باجه کان زورتریان لی نه هات، تا گه یشتنه نه ندازه یه کی وه ها که ئیتر له وه دا نه مان هه ر له و کاته دا که پرژه تایبه تیبه کان له مردابوون، فرمانبه ریی فرمانده وایی تنیا ریگایه ک بۆ مابوو وه بۆ فرمان کردن و گوزهران له بهر نه وه ده زگای فرمانده وایی به جوریک وایه گه وره بوو که هیچ به بیردا نه نه هات فرمانده وایی باجی دانه نا و هه رکه سیکیش نه و باجانه ی نه دایه سامانی تالان نه کرا له بهر نه وه زوری پی نه چوو فرمانده وایی بوو به خاوه نی کومه له زه ویی و ساختمانیکی یه جگار گه وره و فراوان!... جا له پاش کردنی کانگاکان و پیشه سازی رستن و چین به هی فرمانده وایی، فرمانده واییه که خوی زورتر بوو به ده زگایه کی بازرگانی و پیشه سازی، نهک ده زگایه کی فرمانداری!...

به م رهنگه هه موو هه به کان به م نه نجامه یان گه یاند: سامان زور بوو و نرخ ی پاره یش شکا... هیچ شتیکیش له روودانی کاره ساتی خراپ خراپی کهم نه نه کرده وه، نه وه نه بی که روما، گه نجینه و ده رانه ته کانی خاکه کانی ژیر دهستی خوی خستبووه ده ست خو به وه کانگاکانی زبوی نیسپانیا و مزی به ریتانیا و زیری خاکی سگالی به کار نه هیئا، نه وه نده هه بوو ته رازووی بازرگانی روما ته واو لاسه ننگ بووبوو نه و لاسه نگییه یشی هه ر له بهر وه دابوو، مه ترسییه کی گه وره یشی لی نه کرا. بۆ روما زور خراپ بوو هه ر خورشتیک پیویست بویه بۆ نیشته جی کانی له ده ره وه نه هیئران هه موو که ره سته خاوه کانیش هه ر له ده ره وه نه هیئران کاروانه کانی عه ره به کان نه م خورشت و که ره ستانه یان بۆ نه گواستننه وه روما به هوی عه ره به کانه وه بابه تی گه وه رکاری و ناوریسم و بونی خو ش و که لوپه له نایاب و ناوازه کانی ناسیا و پرژه لاتی دووری کیش نه کرد.

نه وه نده هه بوو ژبانی خو ش گوزهرانی و ده ست بلاویی و به زموره زم، کاریکی وای کرد، هه موو ده رانه تیکی له ناو برد.

هه روه ها رومییشی خسته ده ست تهنگی و هه ژاری و کزبوونه وه...

وانهیهک بۆ جیهان له یاسادا!

میژووی پۆما، هەر له دامه‌زراندنی فه‌رمانه‌وه‌ای پۆماوه تا پوو‌خانی شاهه‌نشاهییه‌که‌ی هه‌زار سالیکی پێ چوو به‌لام ماوه‌ی گه‌وره‌یه‌که‌ی، له‌م هه‌زار ساله‌ گه‌لیک که‌متر بوو ماوه‌ی ده‌سه‌لانی خوینده‌واریشی هه‌یشتا که‌متر بوو خوینده‌واریی لاتینی، زوو ده‌ستی پێ کرد به‌لام زووبیش له‌ ناوچوو!... خه‌وشی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی پۆما نه‌وه‌بوو، که‌ خوری دابوو وه‌رگرتنی زانست و هونه‌ر و وێژه له‌ گریکه‌کان...

ئه‌و هه‌ر لیبی وه‌ر ئه‌گرتن هه‌یچی خۆی نه‌ئه‌خسته‌ سه‌ر، هه‌یچی دانه‌ئه‌هه‌ینا، هه‌یچی دروست نه‌ئه‌کرد!... له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شا له‌ لی وه‌رگرتن و فیه‌ر بووندا ده‌ستیکی بالایی هه‌بوو!...

له‌ راستیدا که‌له‌پووری پۆما، که‌ لیبی به‌جێ ما زۆرتر بابه‌تی که‌ره‌سته‌یی بوون، نه‌ک وێژه‌یی... ئه‌وانه‌ی که‌له‌پووری هونه‌رمه‌ندانه‌بوون وه‌ک په‌یکه‌ره‌کان و که‌له‌په‌له‌ ناوازه‌کان و وینه‌کان زۆرتر زیندوو مانه‌وه له‌ که‌له‌پووره‌کانی هۆنراوه و راستی په‌رسته‌یه‌کانیان نیشانه‌ی هه‌ره‌ ده‌رکه‌وتووی پۆما: یاسا په‌رستی و، له‌ یه‌ک چوون و له‌گه‌ڵ یه‌کترا رێک که‌وتن بوو له‌ چاوه‌ ئه‌ندازدا ئه‌مه‌بیش ته‌نیا وانا (درس) پیک بوو که‌ پۆما فیه‌ری به‌ره‌ی مرۆفانه‌ی کرد که‌ له‌ دوا ئه‌وه وه‌ هاتوون ئه‌م شیه‌یه‌بیش له‌ رێک خسته‌نی یاساکان و جووری فرمانکردنی فه‌رمانه‌وه‌ایانه‌داده‌ر ئه‌که‌وئ، هه‌روه‌ها له‌ بازرگانی و پاره و باج داناندا. له‌ ئه‌ندازیاری خا‌نووه‌ دروست کردنیشدا پۆما یه‌جگار پێشکه‌وت شیه‌یه‌کانی رێگا‌کردنه‌وه و، به‌رد رێژکردن و جوگا هه‌لکه‌ندن پۆما بوونه‌ چهند وانه‌یه‌ک و چهند سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌لک و فه‌ر بۆ ئه‌وروپاییه‌کان:

هه‌رچه‌نده‌ شاهه‌نشاهی پۆما، له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دوا‌ییدا تووشی گه‌لیک ده‌رد و نه‌خۆشی هات به‌لام پۆما له‌ بابه‌ت یاسای فه‌رمانه‌وه‌ای و یاسای شاهه‌نشاهییه‌وه وانا یه‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێر ده‌ستی خۆی و هه‌موو فه‌رمانه‌وه‌اییه‌کی په‌لامار دراوی ده‌ستی خۆیدا هه‌روه‌ها له‌ ئاوه‌دانی رێکوپێک و ورد و ناوازه‌دا وینه‌یه‌کی ته‌واوی پێشکه‌شی جیهان کرد.

ناشتی یه‌ک که‌ له‌سه‌ر بنچینه‌ی جه‌نگ دامه‌زرانی!

ناشتی یه‌که‌ی پۆما، پوو‌اله‌تی بوو... ئه‌و وه‌ نه‌بێ هه‌ر ناشتیه‌یه‌کی چه‌کدار بووبێ، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر بنچینه‌ی کۆمه‌له‌ جه‌نگیکیش دامه‌زرابوو که‌ له‌ ژماره‌ نه‌ئه‌هاتن... ئه‌م جه‌نگانه‌ دوژمنانه‌بوون مه‌به‌سیان خاک پێکه‌وه نان و داگیرکه‌ری بوو...

هه‌روه‌ها ئه‌و جه‌نگانه‌یش بوون که‌ مه‌به‌سیان به‌رگری دوژمن و پارێزگاری ئه‌و خاکانه‌بوو که‌ به‌جه‌نگ ده‌ست که‌وتبوون جه‌نگه‌کانی ده‌روه‌ بۆ تالان کردن و دیبل هه‌ینان بوون.

جه‌نگه‌کانی ناوه‌ده‌یش بۆ کۆژاندنه‌وه‌ی ئه‌و شو‌رش و ئاژاوانه‌ بوون که‌ له‌ خاکه‌ داگیرکراوه‌کاندا پوو‌یان ئه‌دا (پۆما) زāl بوو به‌سه‌ر: به‌ریتانیا و، سکۆتلانده‌ و مۆریتانیا و، تراشیا و، داشیا و خاکی عه‌ره‌بدا. سنووری شاهه‌نشاهییه‌که‌بیشی گه‌یانه‌ پشت پوو‌باره‌کانی (دانوب) و (فورات)ه‌وه‌.

(نیرشا)ی شاهه‌نشاه، پاسپه‌رراویکی له‌ (چین)ه‌وه‌ بۆنیه‌را و چاوی پێکه‌وت (تراژان)یش پاسپه‌رراویکی خۆی نارد بۆ هه‌ندستان (میسر)یش سیه‌یه‌کی پێوستی (پۆما)ی له‌دانه‌وی‌له‌ ئه‌نارد، بۆ خواردنی پۆماییه‌کان (یۆنان)یش بوو به‌جیتی گه‌شتوگوزاری پۆماییه‌کان (سوریا)یش هه‌ر خه‌ریکی دروست کردنی سپالی ئاوریشم بوو، تا بیه‌نیه‌ی بۆ بازا‌ره‌کانی پۆماییه‌کان... خاکه‌کان رهنگی (لاتین)ی یان لی‌ درا، له‌ رووی زمانه‌وه هه‌موویان بو‌یژان و وێژه‌وانیان به‌رهم هه‌ینا، که‌ هاوبه‌ش بوون له‌ پیک هه‌ینانی سامانی وێژه‌یی پۆماییدا... هه‌روه‌ک (چین) دله‌نیابوو له‌ بێ وه‌یی، له‌ پشت دیواره‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیه‌وه، شاهه‌نشاهی پۆمایش په‌رژینه‌ی قایم کراوی له‌ چاله‌کان، به‌هه‌ر چوارلای خۆیدا، دروست کرد، که‌ پهبوون له‌ دژ (قه‌لا)ی گه‌وره‌ گه‌وره‌.

به‌م رهنکه‌ (پۆما)یش، له‌کاتی ناشتی دا، دله‌نیابوو له‌ قایم‌کارییه‌کانی خۆی!... به‌لام له‌ناو جه‌رگی شاهه‌نشاهییه‌که‌، خۆیدا ناشتی له‌ ئارا‌دا نه‌بوو... جا به‌جاریک جه‌نگی ناو‌چینه‌کان پوو‌یان ئه‌دا... هه‌ژاره‌کان وازیان له‌ بۆله‌بۆلی خۆیان نه‌ئه‌هه‌ینا.

مان گرتنیه‌کی زۆریش له‌ ئاسیادا پوو‌یدا ئه‌وه‌نده هه‌بوو هه‌موو جووله‌یه‌کی سه‌رکێشی پوو‌یه‌کی زرن‌گه‌رانه‌ی خۆی هه‌بوو.

چاوه‌ دوویی و چاوه‌ چله‌یسی به‌سه‌ر هه‌موو سنووره‌کاندا بلا‌بوو‌بووه‌وه‌ چونکه‌

خۆشگوزهرانى ناو فرمانرهبواييه كه هۆزه درندهكانى هان ئەدا بۆ هېرش هېنان و پهلالماردان ههروهها كزبوونى پەيتا پەيتاى فرمانرهبواييه كهيش زۆرتتر تيرى ئەكردنه سەر هوروزم بردن (رۆما) يش له تواناى دانهبوو كه هه موو هيرشيتكى ئەو هۆزانه بهر بهست بكات زۆرى پى نه چوو (قوت) هكان^(۱)، له سالى (۱۷۲) ى پ.ز.دا هه لمه تيان برده سەر خاكى (يونان) دواى ئەو ئەسايى بچموو كيشيان داگير كرد فارسه كان له پيش ئەواندا (ئەنتاكيه) يان له سالى (۲۴۸) ى پ.ز.دا داگير كردبوو هيوايان وابوو كه شاهه نشاهييه كهى خۆبان سه رله نوئى دابه زرينه وه ههروهها سالى هه زاره مى ته مه نى (رۆما)، كشانى ئەلمانه كانيشى دى به سەر (تراشيا) دا، له گه ل داگير كردنى باكورى ئيتاليا دا.

ئەودمه سالى (۲۶۱) ى پ.ز.بوو. ته نانه ت جارى ويش هه بوو (رۆما) ناچار ئەبوو خۆى له گه ل هۆزه درنده كاندا رېتك بخت و، بپيته سوئند خواريان، ههروهها سه رانه يشيان بداتى ئەمه يش دهرمانىك بوو كه له دهرده كه، خۆى، تال تر و خراپتر بوو!...

رۆوخانى خانووهكانى شاهه نشاهى

بهم رهنگه خانه گاي شاهه نشاهييه كه درزى دا و دهستى كرد به رۆوخان. دابهش بوونى شاهه نشاهييه كهيش به دوو دهسته وه ئەم رۆوخاندنهى پتر لى كرد. دهسته يه كيان زمانى لاتينى كرد به زمانى خۆى له مه وه دوو شاهه نشاهى هاتنه ناوه و: (شاهه نشاهيى رۆمى رۆژه لات) و (شاهه نشاهى رۆمى رۆژئاوا).

شاهه نشاهييه كهى رۆژئاوايان، كه وته بهر چنگى هۆزه درنده كان و پارچه پارچه بوو شاهه نشاهييه كهى رۆژه لاتيشيان چهند سه د سالىكى ترمايه وه، سه رته نگرى بوونى شاهه نشاهييه كهى رۆژئاوا به ناسۆر بوو، له لايه كه وه دهردى تبا بلاو بوو بووه وه له لايه كى

(۱) قوت يان (گوت): نه ته وه يه كى ئەلمانى كۆنن له ئەسلا دا له سكدنا ويا وه دابه زيون، له سه دهى سيهه مى پ.ز له باكورى دهرى رهدا جيگير بوون، له مملاتىيه كى به رده و امدا بوون له گه ل ئيمپراتۆريه تى رۆمانيدا، له سه دهى چواردا له ده قهرى حه وزى دانوبدا نيشته جى بوون و چوونه سەر تايينى (نهر بوسى)، له ۳۷۵زدا له به رده م هيرشى (هون) هكاندا كشانه وه دواوه: بوونه دوو به شى سه ره كى: ئوستر و گوت: قوته رۆژه لاتىيه كان، به شى كى به لكانيان داگير كرد و له گه ل رۆمادا بوونه هاو په يمان و ئيتاليايان گرت، به لام دوايى (بليزير) ى سه ر له شكر شكاندنى و له ۵۵۵ز ده و له ته كه يان نه ما. قيزى گوت: قوته رۆژئاواييه كان. له ۴۱۰ز رۆمىيان گرت له ۴۱۸ز ئيسپانيان گرت و ده و له تىكيان تبا دامه زاندا كه تا هاتنى ئيسلامه تى به رده وامبوو، ۷۱۱ز، ليره چوونه سەر تايينى مه سيحى كاتۆلىكى.

تريشه وه پاره كهى زۆر بوو بوو سه ير ئەوه يه دوا شاهه نشايان ناوى (رۆمۆلوس)^(۱) بوو... ناوه كهى ئەميش ههروهك ناوى يه كه م شاهه نشايان وابوو!...

سه رته نگرى بوونى (رۆما) يش هه ر له بهر ئەوه بوو كه ئەم نه ته وه جهنگا وه ره ده ستى دايه خوش رابواردن و به زمورپه زم ئەم ژيانه نه رمه واى لى كرد، كه س نه ما له ناويا، كه بپيته سه رىاز ته نانه ت (تراژان) له سه رده مى خۆيدا ناچار بوو، سزاي گه و رهى دانا بۆ ئەوانه ي كه به خۆيان بلين (نه شته ركار)، كه هه ر بۆ ئەوه وايان ئەگوت كه نه كرين به سه رىاز و نه يش چنه جهنگه وه!...

ئيتير (رۆما) ناچار بوو سه رىازى موچه خۆر له رۆله كانى هۆزه كان دامه زرينى ته نانه ت له شكره كانى وايان لى هات، له وان نه يى له كه سانى تر پييك نه هاتن خوش رابواردن و به زمورپه زم كارتيكى كرد، ئەندازه ي ژماره ي سه رى له دا يك بووانى كه م كرده وه ئەمه يش بوو به هۆى ئەوه ي كه ئەوانه ي به كارى جهنگ ئەهاتن، له رۆمىاييه كان، ژماره يان كه م بووه وه شاهه نشاهييه كه، له ژماره ي دانيشتواندا دايه كه موكوورى ئەمه يش زيانى كى گه و ره ي پى گه ياندا بيجگه له وه لادى ييه كان گونده كانى خۆيان به جى هيشت بارستايى ره وشت و خووى چاك نزم بووه وه به دخووبى بلاو بووه وه.

ته نانه ت له هه موو شاهه نشاهه كان تىگه يشتووتر و بلندتر كه (تراژان)^(۲) و (هادريان)^(۳) بوون گه ليك جوړه كرده وه نا په سه ندى ره گه ز بازييان ئەواندا كه هه ر ناگير رينه وه!...

خوانه ناسين و به دنائينى هه موو لايه كى فرمانرهبواييه كهى گرته وه بيجگه له وه (رۆما)

(۱) (رۆمۆلوس) ئۆگوستۆلوس: دوا ده سه لاتدارى رۆمى رۆژئاوا بووه (۴۷۵ - ۴۷۶)، (ئۆدواكر) له كورسى فرمانرهبوايى هينايه خواره وه.

(۲) تراژان يان ترايانوس: (۵۳ - ۱۱۷ بووه ئيمپراتۆرى رۆمانى، (نرقا) كه هه لى گرتبووه و گه و ره ي كرده بوو خسته يه جى خۆى، له ده قهرى رابين و دانوبه وه ئيمپراتۆره كهى فره وان كرد، چووه ناو ئه رمينيا و نيوه دوورگه ي عه ره بيشه وه، ولات له سه رده مه كه يدا گه يشته ئەوه پرى فره وانى، به ئاوه دانى و كارزانى به ناوبانگ بووه.

(۳) هادريانوس: ۱۱۷: ۱۳۸ ئيمپراتۆرىكى رۆمانى بووه، ترايانس هه لگيرتبووه و گه و ره ي كرده بوون، كرده ي، جى نشينى خۆى، هانى پيشه سازى و ئەده ب و هونه رى ددها، ولاته كهى قايم كرد به روى به ربه ر و ژهرمانى و ئينگلته ره دا، ئەوه ش به بنىاتنانى (دبوارى هادريانوس) كه شوربه يه كيبى بۆ پاراستنى حوكمه كهى، گه لى پاشماوه ي دىرينى رۆمانى له رۆژه لاتدا به ناوى ئەوه وه ن.

همو سامانه که ی خوی بهخت کرد که و ته گیتراوی هه ژارییه وه پیشه واکانی خوی و چینی ناوه پراستیسی له ناو برد، که ئەوان سەرچاوه ی دهوله مه ندییه که ی بوون گیانی بازرگانی کوشت. له کاری سهختیش رقی هه ل ئەستا هه رچه نده خوی بۆ نه ئەگیرا بهخت نه کات، به لām به رهه می نه ئەهیتایه ناو، جا به هوی ئەم رووخان و سەر ئەنگری بوونه یه وه، نیرکی ئابووری ئەوروپا، له ناوچه ی زرتی سپیی ناوه پراسته وه گواسته یه وه بۆ ناوچه ی رووباره کانی (راین) و (دانوب)... ئیتر له وساکه وه (رۆما) که دلای جیهان بوو، له لیدان کهوت!...

هاوبه شی فەرمانرەوایی له چیندا... له دوو ههزار سال له مه و پیشه وه

هه ره له وده مه دا که ناشتی له رۆمادا هه بوو، ناشتی له چینیشدا هه بوو... هه رچی چین بوو هه یزه کان و ده سه لاته کانی خوی له سه ره بنچینه ی راست کردنه وه ی کاروباری گشتی دامه زرانده بوو.

هه ره وه له سه ره بنچینه ی داموده زگایه کی زرنگکاری فەرمانرەوایی و کاروبار هه ل سوورپه نه ری به هه یز دامه زرانده بوو رۆما له مه یشدا وه ک ئەوه بوو کوره جووتیارکی نه ناسراو که له هونه ره کانی جهنگدا شاره زاوو، راست بووه وه و فەرمانداری خسته ژیر چنگی خویه وه له سالی (۲۰۲) ی پ.ز.دا خه یزانی (هان) ی دامه زرانده، که تانزیکه ی چوار سه د سال فەرمانداری کرد به سه ره (چین) دا.

شاهه نشاهی هه ره گه وره یان (وو- تی) بوو، که له سالی (۱۴۰) ی پ.ز.دا ده سه لاتی شاهه نشاهی به هه یز کرد جله وی سه رداره زه مینداره کانیسی کیشایه وه.

سنووری فەرمانرەواییه که یشی کشانده (کۆریا) له باکوردا، و (تونکین) له باشووردا، کشانده تورکستانی روسی له رۆژئاوا، ئەمه یش له سالی (۸۷) ی پ.ز.دا روویدا به لām جهنگه کان بوونه هوی ده ست تهنگی له به ره ئەوه دهستی کرد به پاره کردن له مز و له زیو نرخه کانیان (۳۰۰) ی و (۵۰۰) ی و (۳۰۰) ی بوو له پوله زه رده که کان جو ره پوولیتیکی چوارگۆشه یی دا هه ینا که له پیست دروست ئەکران، نرخه که ی (۴۰,۰۰۰) پوولی زه رد بوو ئەمه یان بووه بنچینه ی ئەو بانکه نۆتانه ی ئیمرۆ ئەیانینین هه ره وه باجیکیشی له سه ره سه رمایه دانا که بریتی بوو له ۵٪.

به لām که زانی پاره ده رباز ئەکری بۆ ده ره وه، وازی له م باجه هه ینا یاسای دانا که خوی و ئاسن و مه ی، ته نیا له ژیر دهستی فەرمانرەواییدا به ره م به یترین و بفرۆشترین، ده زگایه کی

بنکه ییسی دامه زرانده، هه رچی با به تی ها توچۆ بوو خسته ی ژیر دهستییه وه.

هه ره وه تی کۆشا که چنگ به سه ره نرخه که لوپه ل و با به تانی تر دا بگری و ئەو نرخانه یش دیاردیی بکات.

فەرمانرەوایی خه یزانی (هان) بریتی بوو له ریزه خه باتیک به رامبه ره ئەوانه ی نه ته وه یان ئەرو تانده وه و ئەچه وسانده وه هه ره وه دا دژی چینی خوینده واریش وه ستابوون، که زۆریان پی نه چوو سه رکه وتن و (وانگ مانگ) یان به زۆر کرد به شاهه نشاه، له سالی (۹) ی پاش زاینیدا، بۆ ئەمه ی بیروبا وه ره کانی ئەوچینه بخاته کار ئەمیش (هاوبه شی فەرمانرەوایی) ی دامه زرانده فەرمانرەوایی کرد به خاوه نی تاک و ته نیای زه وییه کان و به نده کان دووباره زه وییه کانی له جووتیاره کان به ش کرده وه به م رهنگه زه مینداری گه وه ی له ناو دا نه هه یشت نرخه هه مو که لوپه لیکی دیاردیی ئەکرد، له هه مو که شیکی سالدا بانکه کانیسی ناچار کرد که ئەو سووده ی له پاره ی دهستی او هه کان وه ری ئەگرن له ۳٪، له مانگیکا، پتر نه بی یاسایه کیشی دانا که هه رکه سی خاوه ن مانگانه ی دامه زراوی، له نامه یه کدا پی له ده ستکه وته کانی خوی بنی ئەویش بۆ ئەمه ی باجی ده سه که وتی لئ بسینی.

ئەو با به تانه یش که خرابوونه ژیر چنگی فەرمانرەوایییه وه بۆ کرین و فرۆتن، لییان زۆرکرا به لām ده ست به سه راگراتنی فەرمانرەوایی، به سه ره ئابووری نه ته وه ییدا بوو به هوی که له سالی (۲۲) ی پاش زاینیدا هه مو جووتیار و خاوه ن کاره کان نابوت بن.

له وه وه برسیتی داکه وت برسیتی یه که یش تا ئەهات تینی ئەسه ند له سالی (۲۷) ی پا.ز.دا شوژیکی به رپابوو خه یزانی (هان) ی هه ینایه وه سه ره ته ختی فەرمانداری!...

له ۱۸۰۰ سال له مه و پیشه وه چین قاته ز و باروتی دا هه یناوه

شاهه نشاهی نوێ (کوانگ وو)، هه رچی شاهه که ی پیش خوی تیکی دابوو، چاکی کرده وه دوا ی ئەوه سنووری چینی گه یانده ده شته کانی (تاریم) که له وه پری بیابانی (گدبی) دایه، به هوی ئەوه وه رپگایه کی وشکانی کرده وه بۆ بازرگانی ئاوریشم له گه ل ئەوروپادا، به ناو ئەو ده شتانه دا تی ئەپه ری هه ره وه رپگایه کی ناو ده ربایشی کرده وه له (تونکین) وه بۆ زرتی سوور جا له رپگا وشکانییه که وه بوو که ئایینی (بودا)، له سالی (۶۰) ی پا.ز.دا له هیندستانه وه گه یشته چین.

شاهه نشاه به ره نگاری ئایینه که ی نه کرد به لām په پره وانی (کونفۆچیۆس) چاویان به رای ی نه ئەدا ببین ئەو ئایینه بلاو ئەبیتته وه به پشم و قینه وه سه ربیان ئەکرد!...

چین تا ئەهات پایەیی گەورەیی بڵند ئەبوو و هەر و هەر سامان و هونەرەکانیشی رۆژ بەرۆژ لە زۆر بوون و گەشەکردنابوون چین لە سالی (۱۸۰) ی پا.ز.دا گەیشته ئەو هی قاقەز دروست بکات که ئەوروپا لە پاش ئەودەمە بە (۱۲۰۰) سال، لە جەنگەکانیا بەکاری هینا!...

هەر و هەر چینیەکان زینیان داھینا بۆ بەرسنگی ئەسپ.

و ئەنە بێ (هیندۆک) هەکانیش لەو سەردەمەدا، لە چینیەکان، چست و چالاک و بەرھەمیان کە مەتر بوو بێ ئەوان بوون ئەو نیشانە یەیان دۆزیووە کە بۆ بەلگەیی پووج (صفر) کە بوو هۆی ئەو لە جیھانی ژمیرکاریدا پێشکەوتنیکی گەورە پەیدا بێ دوا ئەو دیش ژمارەیان داھینا کە رۆژئاواییەکان لەوانەو فەریان بوون هەر و هەر دەروازەیان بۆ هەموو جۆرە زانستیک کردووە هیندستان لە گەل ئێراندا شاھەنشاهیەکی گەورە بەھیزی دامەزاند بەلام فارسیەکان لە پاش ماوەیەکی کەم لێیان جیا بوونەو ئیتر لەوساکووە ئەو خیزانە ئارییەکی کە فەرمانداریی خاکی هیندی ئەکرد کەوتنە کزی... هۆی ئەمەیش ئەو دیە کە خیزانەکانیش وەک شاھەنشاهیەکان وان، تا سەر نامیننەو!...

جا هەر وەک لە رۆما و هیندستاندا روویدا، لە خاکی (چین)یشدا خیزانی (هان)، لە سالی (۲۲۳) ی پا.ز.دا سەرئەنگرێ بوو سێ کەسی بەش خواز خاکی چین یان لەناو خۆیاندا دا بەش کرد... لەمەو سێ فەرمانرەوایی پێک هات هەرسێکیان دەستیان دا بە ناشتی و کزکردنی لەشکرەکان تا دوا بێ وای لێ هات، هۆزە درندەکان چاویان بریە خاکی چین... ئێرەیش، بەتەواوەتی، وەک رۆمای لێهات.

تیبینی:

مامۆستا دوا ئەم بەشە لە دەسنووسە کەدا ئەم سەرنجەیی داناو:

(ئەبێ لەمە بەدووە ترجمەیی ژمارە (بۆلیۆ ۱۹۵۶) ی مجلەیی کتابی بکری کە هیشتا دەستم نەکەوتوو.

لەبەر ئەو (۱۰) لاپەرەم بۆ بەجێ هیشتا تا ئەو ژمارەییەم دەست ئەکەوێ موضوعە کە (ظھور الدین المسیحیە).

جا بەپێی ئەم سەرنجەیی وەرگیر، ئەم باسەیی ناوی بردوو لە کتیبە کەدا نییە و هەر و بەتەواو نەکرایی دەمیبیننەو و دیبینە سەر بەشی دوا ئەو کە (کاتۆلیک بەتیبی فەرمانرەوایی رۆمای رۆژەلات).

کاتۆلیکیەتی فەرمانرەوایی رۆمای رۆژەلات

ئەو هەر ئارییەکی کە پێغەمبەرەکانی ئایینی تازە تیایا ئەژبان، ئەو خۆ بەکوشت دانەیی کە پەیرەوکانی ئەم ئایینە ئەیان کرد^(۱)، بوو بوون بەکەرستەیی چیرۆکی نایاب و ناوای، کە بوون بەهۆی گەشەکردنی (ئایینی مەسیحی) ئایینە کە لە شیبوویەکی هونەرەمەندانەدا دەستی کرد بەهەلکیشانی ددانەکانی بت پەرستی (چەلیپا) یشی ئەخستە سەر شوپنە ناسراوەکانی بت پەرستی کۆن بۆ وینە: (جەژنی رۆژ) کە جەژنیکی کۆنی بت پەرستەکان بوو، گۆری و (جەژنی پیر یوحەننا) ی لە جێ دانا هەر و هەر (پانیشتون) ییش کە پەرستگاییک بوو، بۆ هەموو خواکانی بت پەرستەکان تەرخان کرابوو، گۆری و کردی بەکلیسایە ک بۆ ئەوانە کە لە پینا و ئایینی مەسیحیدا خۆیان دا بوو بەکوشت زۆربشی پێ نەچوو، کە وینەو پەیکەر و کاروبارەکانی ئایینە تازە کە، دلی ئەو بت پەرستەکانی کیش کرد کە لە ئەلمانیاوە ئەهاتنە ئەو بۆ بەم رەنگە تا ئەهات ئایینی مەسیحی جیگای خۆی گەرمتەر ئەکرد پیتی باشتر داتەمەزاند... کلیسا لە هەموو شوپنیکدا کرایەو... هەموویان گەورە و شوخ و شەنگ بوون، بۆ ئایینە کە بوو بوونە زمانیکی هانەدەر کە بت پەرستەکان بەپیننە سەر بیروباوەری مەسیحی...

هەرچەندە شاھەنشاهی رۆمای رۆژئاوا مردبوو، بەلام شاھەنشایی رۆمای رۆژەلات هیشتا مابوو و شارێ (کونستانتین) بانگی ئەو ئەو ئەدا کە مافی هەییە بپیتە پایتەختی شاھەنشاهی رۆما کەچی لە گەل ئەویشدا زمانی لاتینی لەناوای نەما و زمانی یونانی هاتە جیگای هەلسان و دانیشتی ناو کۆشکی شاھانەیش چوو سەر شیبووی رۆژەلاتی. شاھەنشاهی وەک شاھەکانی فارسی لێهات.

(کونستانتین) جاریدا کە (بیزانتە) کاتۆلیکیە بەلام لە راستیدا ریبازە ئایینیە کەیی ئەملاو ئەولای ئەکرد!...

بیزانتە... دوابنکی بازرگانی بوو

ئەو ئەندە هەبوو شاھەنشاهی رۆژەلات، لە سالی (۵۴۸) ی ز.دا بەپەناگای ئاوەدانی و پێشکەوتن داتەنرا. کە ئەو دەمە، هەموو لایەکی تری جیھان لە تاریکی دواکەوتوویی و پشیوویی و ئازاوەدا نوقوووم بوو و هەندێ جاری وایش هەبوو، ئەگەیشتە ئەوپەری

(۱) خۆ بەکوشتان: لێرەدا (لەخۆ بردن و قوربانیدان) ه، (التضحیات).

گه ورهیی گیانی^(۱). وهک له سه رده می شاهه نشاه (گوستینیان) دا روویدا، که کلیسای (پیری ژن سو فیسا)^(۲) ی دروست کرد، به خوئی و گومه زه کانی و پایه مه رمه ره کانی و دیواره نیگار کراوه رهنگا وره ننگه کانییه وه، هه روه ها جاری و ایش هه بوو، شاهه نشاهی رۆژ هه لات ته گه یشته پله یه کی بهرز له گه ورهیی زرننگار بیدا وهک ته وهی که له سه رده می شاهه نشاه (گوستینیان) دا روویدا که هۆزه کانی (قاندال) ی له ته فه ریکا دره پراند که (ئوستروقوت) ی له ئیتالیادا شکاند که (فیزیقوت) ی له خاکی ئیسپانیا در کرد ته مانه یش هه موویان، له سالی (۶۲۷) ی ز. دا روویاندا بهم رهنگه تا ماوه یهک یه کیتی شاهه نشاهییه که ی سه رله نوئی گتیرایه وه... هه روه ها، وهک له سه رده می (هیرکولی) دا روویدا، که فارسه کانی شکاند و تا ناوچه ی روویاری (ده جله) یش راوه دووی نان.

هه روه ها شاهه نشاهی رۆمای رۆژ هه لات، تا ته ندازه به کیش گه ورهیی تابووری ده ست که وت چونکه (بیزانته) بوو بووه دوابنکه ی بازرگانی له جیهانیکدا که ماوه یهک بوو بازرگانی له بیری چوو بووه وه...

مه ی و به هارات و لۆکه و کووتالی به ره هم ته هیتناو ته یفرۆشت به ده روه کپاره کانیسی بایی ته و شتانه ی که وه ریان ته گرت لیتی، هیچیان نه بوو بیده نی، به نده نه بی که زۆر به یان (سلاق) ی یه کان بوون جا له بهر ته وهی (بیزانته)، بازرگانییه که ی خوئی له سه ر بنچینه ی قاریم دامه زرانده بوو وهک گومرگ و باج و ده سه لاتی فه رمانه روهایی، شاهه نشاهییه که ی رۆمای رۆژ هه لات، تا ته هات خوئش گوزه رانییه که ی پتری لی ته هات توانی زیر پکی زۆریش کوکیکاته وه، که له خاکی رۆژئاوا دا به زوویی له ناو دا نه ته ما.

رپه رینیک که له سه ر رووکه شی دامه زرابوو

ته وه نده هه بوو بریسک و هووره که ی له راستیییه که ی زۆر تر بوو ته نانه ت هونه ری خانوو دروست کردنه که یشی که هه ر له شاری (فینیسیا) وه کشابوو تا گه یشتبووه شاری (کیتف)، زۆر تر گه ورهیی و خو نوواندننی تیا دیار بوو، نهک که لک و فه ر و بابه تی رۆشن و دیاردیی کراو، هونه ریکی نه خش و نیگار و رهنگا وره نگی زۆر تر بوو له هونه ریکی ساختمان دروست کردن هه روه ها هه موو خانوو ه کانی فه رمانه روهایی روو که شیکی گه وره یان زۆر تر هه بوو له وهی که بینه جیگایه کی قایم و باش دار پتر او له بهر ته وه پتویست بوو (بیزانته)

(۱) گیانی: رۆحی.

(۲) پیرژن سو فیسا: القدیسه صوفیا.

هه موو ده م له خه باتدابی و بچی بگژ ته و خراپانه دا که خه ریک بوون له ده ر و ناوه وه دا په ره بسپین و گه شه بکه ن.

هه رچی ناوه وه بوو، چینیکی خواروو له ناو شاره کاندایه بیدا بوو بوو به وه وازی نه ته هیتنا که به هه موو سه ریه ستیییه که وه نان و مه ی و رۆنی به سه ردا دابه ش ته کرا ته چوو ده ستیسی ته کرد به ئاژاوه نانه وه، که ته نجامیان به خراپ ته گه یشت. کوشتنی ته وانیش که پیتیان خوئش بوو بینه سه رته ختی شاهه نشاهی، کرابوو به ده ستوور، هه موو ده م رووی ته دا!... مه ترسیی هۆزه درنده کانییش گه یشتبووه ده ر وازی (بیزانته)، هه موو ده م له ئارادابوو!...

هه رچه نده تورکه کان زۆر له وه وه دوور بوون که بینه سه رچاوه یه کی مه ترسی بو شاهه نشاهییه که ی رۆمای رۆژ هه لات.

به لّام بوو بوونه هۆی ترس و له رز له ئاسیای ناوه راستدا ته و ترسه یش که به ناوه هیتانی ته وان ته هاته ناو دلّه وه تا هیندستان و زرتی (قه زوین) ی ته گرته وه گه وره ی تورکه کان ناوی خوئی نابوو: (گه وره ی نه ته وه کان و هه موو جیهان)!... ته و تورکه نه له کاتی ره و کردنه کانیاندا مه غۆله کانیان به ره دو کشاند بووه وه و ایشیان لی هاتبوو، تا ته هات ته و ژمیان تینی ته سه ند به رامبه ر هۆزه کانی (لۆمبارد)، که له ده شتایییه که ی روویاری (دانوب) دا دائه نیشت ته مانه ناچار بوون بگه نه ئیتالیا و له سالی (۵۷۲) ی ز. به دو اوه تا سه ر له ویدا بچینه وه هه رچی مه غۆله کانییش بوو، بوو بوونه سه رچاوه یه کی ترس و له رز بو (بیزانته) فه رمانداره کانی (بیزانته) چ به پاره بی، یان به سه رانه، چه که کانی ته وانیان بو یارمه تی به کار ته هیتنا!...

شیر په نجه له جه رگوه ناوی شاهه نشاهییه که دا په یدابوو بوو!

به لّام (بیزانته) هیتشتا به ته و او ته ی له دوور خستنه وه ی مه ترسیی مه غۆله کان دلّیا نه بوو بوو، له پر په لامارده رانی تازه ی بو په یدابوو، که به جارئی تۆقاندیان... هه ره سامناکی ته و په لامارده رانه عه ره به کان و بولگاره کان بوون چه ند جار یک روویدا، که ته وه نده ی نه مابوو (بیزانته) بکه ویتته ژیر چنگی ته و په لامارده رانه وه به لّام به زه بری پاره کانی و سه ربازه مووچه خوئره کانی و (گره یۆنانی) یه که ی، خوئی له ده ستیان رزگار کرد... ته م گرّه یۆنانییه یش بریتی بوو له چه کیتی نه تینی، که به هۆی ته وه وه که شتییه کانی دوژمنه کانی خوئی ته سووتاند ته میش به سایه ی شوینه که ی خوئیه وه پیک ته هات که که وتبووه ناوه ند ده ریا و گه رووی شاخی زیرینه وه...

نه خوښيښه کي شيرپه نجه یش په یدابو بوو، جهرگوه ناوی بیزانته ی دانه پزانده به لام له روماره، هیزی بهرگه گرتنی بوم مابووه، نزیکه ی هه زار سالیک خو ی له بهر نه و نه خوښیښه دا راگرت!

به لام... چ فهرانپه واییه کی روتواوایی نه بتوانی له و کاتانه دا خو ی دهریخا و بللی من هه ل نه گرم جیگای روماره بگرمه وه!...

شه وه زهنگه که ی درنده یی هیشتا ههر مابو به چنگ و به زه پروزه نگ بوو: نو سوراوخانه کانی سووتاند خویندنگا کانی داخست نه ته وه کان زانسته کانی خو یان له بیرووه وه.

ته نانه ت خویندنه وه و نوو سینیښیان له بیر چووه وه.

بلا بوونه وه ی زه پروزه نگ نوواندن و زورداریښ په کی بازرگانی خست و وای لی کرد که هر نه ژی. شپوه ی شت فروشتنیښ وه ک کونی لی هاته وه، بووه وه به بابه ت گورینه وه چونکه یاساکانی پاره و کاروباری بازرگانی به رهللاکران و خرانه پشت گوی وای لی هات ههمو ناوچه یه کی گوره بوو به یه کی تیښه کی تابووری سهر به خو، بوم خو ی، له ناوچه کانی تر جو ی بوو بووه وه، په یوه ندی پیان نه وه نه مابو.

خو ی به شی خو ی په یدا نه کرد شاره کان دهستیان دایه کاوول بوون و پروخان کیلگه کان به رهللابوون و به ره میان تیا نه ما ریگا کانیښ به رهللاکران و پروون له که ندو کوښپ و به ره لست، به کاری رویشتن نه هاتن... به نه مانی باجه ری کو پیکه کانیښ، بیری (فهرانپه وایی) وه ک یاسایه ک، له نارادا نه ما!...

فهرنسه له گوپوه هات؟

جا له ناو نه داپزانه گشتیښه دا، هوزه په لامارده ره کان ههر به وه وازبان نه ته هینا په لاماربدن و بچنه وه لایه کی تر له ناوچه کانی نه وروپا، دهستیان کرد به مانه وه و جی گهرم کردنی خو یان سهر کرده کانی نه وراو و پروتکه رانه یش، که هاوشانی خو یان کردبو بیان به سهر کرده، خو یان کرد به پیښه وای نه ته وه کان، دهستیان کرد به تی کو شان بوم نه وه ی مافی پیښه وایی دابه زریښ بوم به ره کانی خو یان... جا له ناو نه و هوزه جهرمانیښه دا که خهریکی داگیر کردنی خاکه کانی شاهه نشاهی رومابوون، هوزیک دهرکوت، به سهر ههمو هوزه کانی تر دا زال بوو، زوریښی پی نه چوو خو ی کرد به پیښه وایان... نه و هوزه هوزی (فهرنگ) هکانی (سالی) بوو.

نه مانه له و خاکه شوره کاتانه وه هاتبوون که له ملاو له ولای ناو ریژی رووباری (راین) هوه... (کلوفیس)^(۱) ی پیښه وایان به هوی نه وه که هاتبووه سهر ناینی مه سیحی، توانی پیاوه نایینیښه گوره کانی مه سیحی بکات به پشستیانوی خو ی و، به رامبه ر به دورمه کانی خو ی بوه ستی، که به ره به کانیښیان له گهل نه کرد.

نه م دورمه نانه ی (کلوفیس) ه، پیاوه نایینیښه کانی مه سیحی یان هه راسان کردبوو، به وه ی که نه یانگوت (مه سیح) کوری (خوا) نیښه... به م رهنکه (فهرنگ) هکان، به هوی کومه کینی کلیسا وه، توانیان جی سهر و بوم خو یان بگرن و بینه گوره... رهنکه بوو فهرانپه واییه کی نه لمانیایی له ناو خاکی (گال) دا دابه زرایه، نه گهر (کلوفیس) هوزه کانی (نه لمانی) ی له سالی (۴۹۵) ی. ز. دا له (تولبیاک) دا نه شکاندا یه... هه روه ها دورنه بوو خاکی (گال) بکه وتایه ژیر دهستی (بیرگه ندی) یانه ی له سالی (۵۰۷) ی. ز. دا دهرنه کردایه... هه روه ها له وانه بوو خاکی (گال) بیته (کاتالونیا)، نه گهر (کلوفیس) هوزه کانی (قیزیکوت)^(۲) ی نه شکاندا یه... واتا خاکی (گال) بویه کا بوو به (فهرنسه) چونکه (فهرنگ) هکان به سهر هوزه کانی تر دا سهرکه وتن!...

ویژدی لاتینی کهوته گیانه لوه

ناوی (روما) له خاکی فهرنگه کاندانا و بانگیکی زوری هه بوو، له ناو ههمو خاکی روتواوایشدا هه روه ها بوو... نه م ناوه نیښانه ی یاسا و خوش گوزهرانی و ژبیانی به زموره زم بوو، له گهل گه وره یی و دهوله مه ندیښدا هوزه درنده کانیښ ناواتیان بوم نه وانه نه خواست، به ههمو نارواوه و دواکه وتوویښه کی خو یان نه که تیا نه ژیان... زمانی نه ته وه که یش ههر له سهرچاوه ی زمانی لاتینیښه وه دهرهاتبوو ته نیا نیښه لته ره نه بی که له ویدا هوزه په لامارده ره کان توانیان له شپوه جهرمانیښه کان زمانیکی گشت لایی بوم قسه کردنی خو یان دابه یتن.

(۱) کلوفیسی یه که م (۴۶۵-۵۱۱) له ۴۸۱ دا بووه یه که م مه لیکي فهرانسه له فهرانگه کان، له نه سلدا

ژهرمانی بوو، سهره تا بته رست بوو دواپی بووه مه سیحی.

(۲) قیزیکوت یان گوته کانی روتواو که له نه وه یه کی ژهرمانی کون بوون و له ولاتی سکاندنا ویاوه دابه زی بوون، هاتنه باکوری دهریای ریش و دواپی شهر و پی کادانیکی زور له گهل نه ته وه کانی به لکان و یوناندا له ۳۷۵ بوونه دووبه شی: گوته کانی روتواو له ولاتی فهرانسه دا جگیربوون و پیان دهره ترا گوته کانی روتواو و دواپی نیسپانیاشیان گرت و دهوله ته که یان مایه وه تاهاتی نیسلامه کان.

له ئیتالیایاشدا (ئەستروگوت)ەکان خۆیان خەریک کرد بەووه که پەیکەرێکی وەک شاهەنشاهی رۆما بۆخۆیان دروست بکەن... تەنانەت یاساکی رۆما بەتەنشت ئەو یاسایانەو مانەووە که جەرمانییەکان دایانابوو هۆگری بووبوو ئەمە بەم رەنگە بوو، تا کاتیکی وەها هاتە پێشەووە رەگەزەکان هەموو تیکەلی یەکتربوون و پێویستی خۆی نوواند که چەند یاسایەکی گشت لایی پێکۆپێک بەتێرتنە گۆرەووە رەگەزەکان لەناو یەکترا توانەووە.

زمانەکان و رەوشت و خووەکانیش هەروەها لەناو یەکترا توانەووە... ئەوساکە وێژە لاتیینی کهوتبوو گیانەلاو.

هەروەها هونەریش گەرابوو پاشەووە، زۆرتر لەهی سەرەمی پێش مێژووی ئەکرد، نەک لەو تەواویبەهی که خۆتێندەواری یۆنان و رۆما پێکیان هینابوو...

جا لەشیوویەکی سست و بەئەرك و ئازاردا، نەتەووەکان دەستیان کرد بەپەیداوون چونکە خونکارە درێندەکان خاکەکانی خۆیان، چەشنی سامانی تالانیی که لە جەنگدا دەستیان ئەکەوت، لەناووەند کورەکانیاندا بەشیان ئەکردن گەلیک لە خێزانە فەرماندارەکان لەناو چون سەردارەکانیش دەستیان کرد بەکوشتاری یەکتري هەرچی ئەمیان دروستی بکردایە و دای مەزراندایە ئەوی تریان ئەی رووخاند و هەلی ئەوەشانەووە.

شارلمان کلیلهکانی ئۆرشەلیم وەرئەگرێ

بەلام خونکار (شارل) که لە ساڵی (٧٧١)ی زایندا چوووە سەر تەخت لەو پاش بەناوی (شارلمان)ەو ئەناسرا، توانی شاهەنشاهیەکی راستەقینە داڕێژینی بەلام لەژێر سێبەری فەرەنگەکانداو چونکە لە ساڵی (٧٧٤)ی ز.دا لەشکری (لۆمباردیا)^(١)ی لە ئیتالیادا شکاند ئەلمانیاى خستە سەر خاکەکهی خۆی سەکسۆنەکانیشی تۆقاند بەسەر (ئافار)ەکانیشدا زال بوو، که ئەمانە چوونە سەر ئایینی مەسیحی و خاکەکهی خۆشیان کرد بەسنووری رۆژەلاتی خاکی (شارلمان)... ناوی ئەو خاکەیشیان نا (مەجەر)... (شارلمان) لە هیچ کۆتیبەکدا نەشکا. لە ئیسپانیادا نەبێ مردنی (رۆنالد)ی برای لە گەلی

(١) لۆمبەردیا: دەقەرێکە کهوتۆتە باکوری ئیتالیا، بەدامینی چیاى (ئەلپ)ەو لە نێوان سووسرا و دەریاچەکانی ماژیوورە و کۆمۆ و گاردا و رووباری پۆ، پانتاییەکهی ٢٣/٨٥٠ کم، ژمارەى دانیشتوانیشی ٨,٨٨٢,٠٠٠ کەسە، پایتەختەکهی میلانۆیە، بەروبوومەکانی: کشتوکال و لەوهرگای زۆر و پەنیرێکی بەناوبانگ، دەولەمەندترین دەقەرێکی پیشەسازیە لە ئیتالیادا.

(رونیسفال)دا بوو که یەنەوبەینەیهکی وەها که گەلیک چامە (قصیدە)ی نایاب نایابی لەسەر گوترا...

لە رۆمایاشدا که (شارلمان)، لە ساڵی (٨٠٠)ی ز.دا، بەلێنیدا (پاپا) بپارێزی لە دوژمنەکانی، خونکار کلیلهکانی ئۆرشەلیم یاخود (بیت المقدس) و کلیسای بێشکەى بپروزی وەرگرت^(١).

جا هەر لەبەر ئەمەى که ریزی لێ بگیری، پاش ناوی شاهەنشاه (ئیمپەرآتور)ی بێشکەش کرا، که لەو پێش ئەو پاش ناو هەر بەفەرماندارە گەورەکانی رۆما ئەبەخشا... (بیزانتە) لەسەر ئەمە هەلی دای بەلام (شارلمان)ی خونکاری رۆژئاوا، لەگەل ئەویشدا ئەوئەندەى نەماوو که (ئیرین)^(٢) شاهەنشانی^(٣) رۆژەلات ماره بکات... ئەوساکە وا دەرئەکەوت، که خونکاری فەرەنگەکان، توانی هەموو نەتەووە مەسیحییەکان بکات بەیهک هەروەها سەرلەنوێ گەورەیی شاهەنشاهی رۆمایش زیندوو بکاتەووە...

شارمانی گەورە شاربی نەبوو

لە راستیدا، (شارلمان)، گوتی لەو نەتەکردەووە، که سەرلەنوێ ئاوەدانى رۆما و بێشکەوتوویبەکهی زیندوو بکاتەووە بەلام بۆ ئەمەى ئەوێ بۆ بچیتە سەر، پێویست بوو شاربی بوايە، که ئەویش لەووە دوور بوو!...

ئەمە راستە، که ئەو شاهخانە^(٤) (بلاط)یەکی بۆ خۆی دروست کرد و دايمەزراند بەلام ئەو شاه خانەیه لە (ئیکس لاشاپل) دابوو، نەک لە رۆمادا...

ئەویش راستە که ئەو باووباپیرێکی لاتیینی بۆ خۆی دۆزیبەووە که گەلیک خۆتێندنگای کردووە که فەرمانیدا نووسراوەکان و یاسا کۆنەکان لەسەریان بنوسریتەووە.

بەلام تا فیتری خۆتێندەووەبوو، قیر ووتی چەق!... ئەو زمانی لاتیینیەیش که زیندووی کردووە، وێنەیهکی کال بوو لە زمانی لاتیینی کۆن تەنانەت لەم رەنگەیشدا، گیروگرفتی

(١) کلیسای پێشکەى بپروزی: واتا (کنيسة المهد المقدسة) کهوا لە فەلەستین. لە شاری قودس.
(٢) ئیرسن یان ئیرینا: شارێتیکی بیزەنتی بوو (٧٩٧-٨٠٢) ژنی لاوونی چوارم بوو، سەرۆکاری (کۆستەنتینی شەشەم)یشی دەرکرد که کورپی خۆی بوو تا جلهوی حوکم بگریته دەست، بەرگریهکی چاکی لە کەنيسه دەرکرد و دەبووست دەسلالتي بچەسپینتی.

(٣) شاهەنشانی: راستتر= شازن

(٤) شاه خانە (بلاط): راستتر= کۆشکی شا.

زۆرتيابوو، که بۆ پياوان بەدليان نەبوو^(۱). لەبەر ئەوە هەر لەناو زاناکاندا مایهوه...

ئەو هونەرەشیش که زیندووی ئەکردهوه، چاولیکه ريبه کی بەد فەسالی تيابوو بۆ هونەری بيزانتیيه کان...

هەروەها شارلمان خەریکی ئەوەش بوو که شاهه نشاهییه کۆنەکه، له کۆری ئابووریشدا زیندوو بکاتهوه... رینگا کۆنەکهی چاک کردوه. دەستی کرد بە ئاسان کردن و رێک خستنی کیشانه و پیتوانه کان هانەیشی دا بۆ گەرانهوه بۆ سەر یاساکانی پاره هەندی پارهی تازەیی له زیوو دروست کرد هەروەها دەستی کرد بە هانەدان بۆ بازار دانان بە بۆنەیی ئەو جەژنانەوه که هەموو سالییک دووبارە ئەکرێنەوه وەک جەژنی (پیردەنیس) بەلام ئەم کارانه له ژوور هیز و توانای شارلمانەوه بوون. که له شیوهیهکی تەواودا پێک بین... بەلێ وابوو، ئەوه له وزهیی ئەو دانەبوو که سەرله نوێ خویینی گەش بە تەوژم بختاوه ناو دەماره کانی رۆژئاواوه تا زیندوویی و چست و چالاکیی تێ بختاوه... جا لەبەر ئەوه ئابوورییه که، له شیوهیهکی سەرته تاییدا مایهوه... شارلمان هەرچه نده کۆششی تیا کرد هەر لادییانه مایهوه... شارلمان نەیتوانی ئەو یاسا بچووکه سەر به خویانه بکات به یهک، که له سەر بنچینهیی (بهشی خۆکردن) دامه زرابوون، که له ئەنجامی سەرگەردانی پشیوی چهرخه تاریکه کان پهیدا بوو بوون...

سەرته نای دەرکهوتنی فەرمانڕه وایه کانی ئەوروپا له شیوهی تازهیدا

ئەو کۆشکه زرنگکارییهش که (شارلمان) دروستی کردبوو، کۆشکیکی له رزۆک بوو، ئەله رایهوه، پایه کان قايم دانەرێژرابوون، بۆ جی نشینه کانی به ئەرک و ئازار بوو.

ته نانهت (لوبسی خواناس) که یه کییک بوو له جی نشینه کانی ئەو، له کاتی فەرمانداربیدا تووشی تەنگوچه لئه مه و گیروگرفتییکی زۆرهات، بی ئەمه ی بتوانی ئەو یه کیتییه دەستکرده، خۆ هه لبه سته ی، که بۆ ئەو شاهه نشاهییه پێک هیئرابوو، پته و بکات شاهه نشاهییه که وا پێک هاتبوو: که بریتی بوو له کۆمه له یهک نەتەوه ی جوئی جوئی و دوور له یهک، ره نگیکی رۆمایی لێ درابوو، به لام باش پیکه وه نەسازینرابوون، چاک له گه ل یه کدا رێک نەخرابوون، له سەر بنچینه یه کی تەواو پته ویش دانەمه زینرابوون... زۆری پێ نەچوو، کورەکانی شارلمان، ئەو که له پووره بار گرانه ی که له پاش مردنی باوکیان،

(۱) بۆره پياوان: خەلکی ساده (عامة الشعب).

له سالی (۸۴۳) ی.ز. دا بۆیان به جی مابوو، به پیتی ره وشت و خووی فەرهنگه کانی ئەوسا، له ناو خۆیاندا دابه شیان کرد... په یماننامه ی (قهردان) بۆی کردن به سێ به شه وه، که له وه پاش، زۆری پێ نەچوو خاکه کانی: (فەرهنسه) و (ئهلمانیا) و (ئیتالیا) یان لێ په یدا بوو...

جا به مه دارشتنی بنچینه کانی نەتەوه کانی ئەوروپای تازه تەواو بوو، له گه ل زمانه بنچینه ییه کانیدا...

هەرنه تەوه یه کیش له م نەتەوانه، له دوو نەتەوه که ی تر جیاواز بوو... هەروەها زمانه کانی شیان له گه ل یه کتردا جیاواز بوون... هیچ ماوه ی ئەوهش نەما، که بکرتن به یهک یاخود له یه کتر نزیک بکرتنەوه...

سەرئنج:

مامۆستا لێره دا دەسنووسه که ی تەواو کردوه له دهفته ره که په رده سیی زۆری پیتوه ماوه، لاموایه باسه که ی تەواو نەبووه، به لام خۆشی هیچ ئیشاره یه کی بۆ ئەمه نەداوه.

به وده دا وای بۆ ده چم که تەواو نەبووه چونکه له دەسنووسه کانی تریدا که تەواو دەبوون دەینووسی (برایه وه) و بهرواری ئەو رۆژه یه کی له ژیردا داوه نا.

ئەحمەد

۲۰۰۳/۷/۱۲

رۆز و فرمان

ئەم نووسراوه: كۆنترېن دەستوروى رەوشت و خووى تېدايه لە مېژووى مەژقايە تېدا

هەسيوود

بوژى كۆنى يونانستان نووسيوه تى

ئەم پېغەمبەرەيش ئىنجىل و دەستورىكى ھەيه!

لە چەرخىكى وادا ژياوه، كە رەنگە پېش سەردەمى زۆر لەو پېغەمبەرەانە كەوتىبە كە ناويان لە نووسراوه ئاسمانىيەكاندا ھاتووه و ناسيوومانن. لەگەڵ ئەو ھەيشدا پياو دەتوانى لە يەكچوونىكى زۆر بدۆزىتەوھە لە ناوھند ئامۆژگارىيەكانى ئەم و ئامۆژگارىيەكانى پېغەمبەرەكاندا. تەنانەت ئامۆژگارى و ايشى ھەيه، كە لە شىوھى نووسىن و دارشتنى وشەكانىدا، ھەر لەو قسەى تىگەيشتووان و ئامۆژگارىيەكانە دەكات كە لەسەر زمانى ھەندى پېغەمبەرەان لە (تەورات) دا ھاتوون... ئەم پياوھ ناوى (ھەسيوود) ە^(۱) بوژىكى گرىكى بوو. نامەكەى برىتى بوو لە: بانگکردنى مەژقايە تى بۆ سەر (كردەوى جوان) و، (رەوشتى پاك)، بۆ (ئاشتى). ھەر ھەي بۆ وريا كەردنەوھى سەردارە زۆردارەكان و، دادگەرە بەرتىلخۆرەكان بوو لە پاشەرۆژى خويان. (ھەسيوود) يەكئىك بوو لە پېغەمبەرەانى (بىر) و (رەوشت). لە سەردەمىكى وايشدا پەيدا بوو، ئەم (ئىنجىل) ەى خۆى نووسيوه تەوھ، كە ھىشتا مەژقايە تى لە يەكئىتى خودا و لە پەرسىتى خودايەكى تاك و تەنيا و بى ھاوتادا شارەزا نەبووھ!

خاوەنى پايەپەكى ھەرە گەورە لەناو مەژقايە تېدا

(ھەسيوود) بوژىكى و بوو كە لە سەردەمى خۆيدا ناوبانگىكى وای دەرکرد لە ناوبانگى (ھۆمىرۆس) گەورەتر بوو. كەچى نووسەرەكان ھۆنراوھەكانى ھۆمىرۆسىيان، دەم بەدەم و دەست بەدەست دەگىرپاھەوھ، بەلام لايان لە ھۆنراوھەكانى ھەسيوود نەدەكردەوھ... ھۆى ئەمەيش ئەوھ بوو كە ھەسيوود بوژى كارەساتى رووداو و راستەقىنە بوو... بەلام مەژقايە تى دلى بۆ بابەتى ئەندىشەيى دەرويشت، تا لە رووداوى راستەقىنەى ژيان دوورى بخاتەوھ!...

بەلى ھەسيوود و بوو كە بەيەكەم نمونە دادەنرى لە مېژووى مەژقايە تېدا بۆ پياوئىكى خاوەن نامە، كە ئەوھ بخاتە سەر ئەستوى خۆى: دەست بكات بەلىكۆلپەنەوھ و، شىكردنەوھ و، سەرنجدان لە رووكەشەكانى ژيان بۆ ئەمەى لە كانگای ئەو ژيانەوھ و اتاى قول قول دەربەيتىتە دەروھە. ھەر ھەي لە رىگەى دل و دەروون و مېشكى خۆپەوھ، پەي بەچاكترىن نامە و باشترىن دەستور بەت بۆ مەژقايە تى لە ژياندا... جا ئەو ھەست و نيازە نەيتىبە بەرز و پىرۆزەى كە دەكەوتە دلپەوھ و، دەكەوتە دەروون و ھۆشپەوھ، ھەسيوود، وايدەزانى پەيامەكە و لە بارەگای شاخەكانى (ئۆلېمپوس) ەوھ بۆى دى...

جا (ھەسيوود)، لەم رووھەوھ، بەمامۆستايەك لە مامۆستاكانى مەژقايە تى دادەنرىت... تەنانەت، بەيەكەم مامۆستاي ئەم جۆرە بابەتەيش دادەنرى، كە ھەتا ئىستا مېژوو دەربخستوھ!...

ئەم دەستورەيش كە ھەسيوود بلاوى دەكردەوھ و موژدەى سەرئەنجامى چاكي دەدا بەوانەى كە بەكارى دەھىن ئەمە بوو: (ھەرچى دەلپىت بەنەتەوھەكەت لە (دادپەرورەى) و (راستى) و (چاكي) دەرنەچىت!...)...

بەپەرۆشەوھ بوو، ھەر ھەك نامەى خۆى دەگەياند بەچىنى بلند، ھەر ھەي بېشىگەيىتى بەچىنەكانى ناوھراست و ھەژار لەناو نەتەوھدا... ئەو ھەك ھۆمىرۆسى نەكرد، كە كۆمەلە ھۆنراوھەكانى خۆى ھەر بەرەو رووى سەردار و كارەدەستەكان كەردبووھ... ھەسيوود بەپەرۆشەوھ بوو رەنج و تىكۆشىنەكەى كەلكى بۆ ھەمووان بېت... ھەسيوود ھەر ھەك باوكىك بوو كە بىھوئى قسە ژىرەكانى خۆى، لە شىوھەكى خۆشەويستەنە و دادپەرورەانەدا، بەسەر مندالەكانى خۆيدا داھەش بكات. ئەگەر يەكئىكى بى دەسەلاتى لەناوياندا بدىايە، يارمەتى دەدا. ئەگەر يەكئىكى سەركىتىش و زۆردارىشى لەناوياندا

(۱) ھەسيوودوس Hesiodos سەرتەتاي چەرخى ھەشتى پ. ز:

شاعىرىكى يونانىيە، بەشيعرە فېركارىيە ئەدەبىيەكانىيەوھ بەناوبانگە كە بە (كار و رۆژان) ەوھ ناسراوھ.

ئەم نامىلكەيەى مامۆستاش پوختەى ئەو شىعەرەنەيە و نوئىشكىك لە بەسەرھاتى.

بەلام بەداخەوھ، ھەك لە دەسنوسە ئەسلىيەكەشم روانى، مامۆستا ئىشارەى نەداوھ بەژىدەرى ئەم باسە و يا نووسەرە عەرەبىيەكەى و سالى چاپكردنەكەى.

بدیایه، نامۆژگاری دهکرد و رینگای پیشان دهدا... جا ههسیوود بهم جۆره بوو: یارمه تی ههژاری دهدا، رینگایشی بهسهردار پیشان دهدا، بۆ ئهوهیش خهباتی دهکرد: که ههموو لایهک به (خۆشی) و (ناشتی) و (خۆشگوزهرانی) یهوه بژین... لهم کردهوانهیش له کردهوهی پیغه مبهره کانیان دهکرد... جا له بهرتهوه سهرت سوور نه مینتی لهوهی که ههندی کهس لهسهه گۆره که یان نووسی بوو: (ئهمه گۆری ههسیووده، که خاوهنی پایه به کی هههه گهوره بووه له ناو مرۆفدا). که یه کینک له بوژه کانی کونیش بهم جۆره لاواندنهوهی بۆ کرد بوو: (ئهی ههسیوود!... خودا چاکت بۆ بکات... تو ئهوه کهسه بویت که تهرازووی (ژیری) و (تینگه یشتوویی) ت گرت بوو به دهستهوه بۆ مرۆفایه تی!).

براهه ی زۆرداری لیکرد... ئه ویش بۆیه کا ئینجیله که ی خۆی نووسییه وه!:

ههروهک زۆربه ی پیغه مبهره کان، ئاژه لیان ده له وه وړاند، ههسیوودیش له مندالیدا مه ری ده له وه وړاند. ههروهها، له پاش مردنی باوکیشی، دهستی کرد به چاندن و کشتوکال له گونده که ی باوکیدا بۆ ئه مه ی له ناو نه چی. به هۆی ئه وه وه شاره زایی و ئاشنا یه تیبیه کی وای پهیدا کرد له چاندنی کشتوکالدا، که له وه پاش، توانی کهسانی تر فیری زۆر شت بکات له بابهت چاندن و کاروباری کشتوکاله وه، ههروهها له بابهت ئاو و با و که شهکان و گۆرینی که شهکانه وه، له بابهت رۆژه کانه وه که کامیان بۆ کاروباری کشتوکال باشر به کار دین!.

ئهو ماله ی ههسیوودی تیدا گهوره بوو بوو، بچووک بوو. بریتی بوو له خیزانیک که له چوار کهس پینکهاتبوو: باوک و دایکیک و دوو برا، که ههسیوود یه کینک بوو له و دووانه، (بهرسیس) یش یه که که ی تریان بوو. که باوکه که مرد، گونده که بۆ ههردوو براکه مایه وه. بهلام چاوبرستی سوازی دلای (بهرسیس) بوو. خۆی کوتایه کن سه رداره کان. نوقمی کردن له دیاری و داها ت و بهرتیلدا. ئه وانیش کاریکی وایان کرد که (بهرسیس) به شی هه ره گه وه ری له که له پوره که ی باوکی بهر بکه وئ. (ههسیوود) یش به دلئیکی پر له داخه وه ئارامی گرت، تا برا که ی هه رچی سامانیکی هه بوو له به زموره زم و خۆشرا بواردندا به ختی کرد. تا ناچار بوو په نای هینایه بهرده می، بۆ ئه مه ی به زه بییه کی پیدا بیته وه و دهستیکی بگری. بهلام ههسیوود گوپی نه دایه و دهستی یارمه تیبیسی بۆ درێژ نه کرد، (بهرسیس) یش، به دخوویی وای پین کرد، که په نا بهریته بهر دادگاگان. پشت ئه ستوریش بوو به خۆی، که به هۆی بهرتیل دانه وه، ده توانی کار له دهروونی دادگه ره کان بکات. ههسیوودیش به هۆی ژیری و تینگه یشتوویی خۆیه وه په یی به وه برد که وا چاکتره خۆی

نه خاته بهردهم ئهو دادگه ره بهرتیلخۆزه چا وچلیسه نه. هه ره شه ی له برا که ی خۆی کرد، تیبیگه یاند، که په نابردنه که ی بۆ ئه و جۆره دادگه رانه هه له یه که، له وانیه ئه وه نده ی دهستی ده که وئ به هۆی یارمه تیبیه به په نگه که ی ئه وانیه وه، که به فروفیل پینک دئ، ئه وه نده زۆرتری زیان لی بکه وئ!...

داوای له برا که ی خۆی کرد که ههردووکیان (زیتفس) ی گه وه ری خودا کانی یۆنانییه کان بکه ن به ناو بژیکه ر له ناو خۆیاند. جا ئه م نامۆژگارییه بوو که ههسیوود خستبوویه ناو ئه و چامه (قصیده) یه وه که به ناوی (رۆژ و فرمان) وه هه لیبه ست بوو. وا له خواره وه ئه و چامه بهت به کورتکراوه یی پیشان ده دین:

ئهی خودا کانی هۆنراوه

ئهی خودا کانی هۆنراوه!... ئهی ئه وانیه که به هۆی گۆرانی گوتنه وه ناوبانگ ده به شنه وه... له بابهت (زیتفس) وه قسه م بۆ بکه ن... به پیا هه دلدانای باوکتانه وه گۆرانی بلین، که بلا و کردنه وه ی ناوبانگی مرۆف به ده ست ئه وه. حه ز بکات: بلاوی ده کاته وه. حه ز بکات بلاوی ناکاته وه. چونکه بۆ (زیتفس) ی گه وه ئه وه ئاسانه، که هیز بخاته له شی مرۆقی لاواز و کزه وه که هیز له له شی به هیز بکاته ده ره وه، که پایه ی پیاوی لووتبه رز نزم بکاته وه که پایه ی پیاوی بچووک به رز بکاته وه. که پیاوی خوارو خبچ راست بکاته وه که ئه وه ی پیاوی سه هنده و تووره و ترۆیه لووتی بشکینن...

که واته ئهی (زیتفس)! ئهی خاوه نی هه وه تریشقه ی ئاسمانی! ئهی دانیشتووی سه ر ته ختی په ره ردگار! گویم بده ری و ته ماشایه کم بکه. له رووی چاکه ی خۆشته وه یاسا دا به زرینه تا فه رمانه وایی بکات.

ئهو ناکۆکییه ی شه ری لی پهیدا ده بن

ئهو ناکۆکییه ی بهر بهر ده کانی لی پهیدا ده بن

بهلام تو ئهی (بهرسیس) ی برام! گوئی بگره بام له بابهت کاروباری راسته قینه وه گفتوگۆت له گه لدا بکه م: خه باتکردن هه ر یه ک رهنگ نییه. له جیهاندا دوو جۆره خه باتکردن هه یه. جا ئه گه ر باش لییان ورد بیسته وه بۆت ده رده که وئ که یه کیتیکیان هه لده گری پیدای هه لده دیت یه کیتیکیان هه لده گری خراپ لی بدویت. بهلام جیاوازی ئه و دوو جۆره خه باتکردنه یه جگار گه وه یه، یه جگار ئاشکرایه. چونکه یه کیتیکیان پال

به پیاووه دهنی بۆ جهنگی بده و خراپ، بۆ کوشتاریکی زۆرداران. له بهرتهوه هه چي دلنه رمی و بهزه بی پيدا هاتنه وه یهک هه یه تیدا نییه. جا هیچ مرۆفیک نییه که ههز لهو جوړه خهباتکردنه بکات. جا که هیز به کاری خۆبه وه خه ریک بی، که جیبه جیکردنی فرمانی خودا کانی به کاریکی پیتوست دابنری، ئیتر پیتوسته له سه ره هه موو مرۆفیک ته وه ندهی هه لده گری، ریز له نا کۆکیی سهخت بگری و نازیشی بکیشی. به لام جوړه که ی تری خهباتکردن، بریتیه له وهی که کوری هه ره گه وه ی تاریکی و کوری (کرونوس) - سهردهم - دایه زرانده وه که له سه ره ته ختی ناسمانی دانیشته وه و له هه موو لایه کی ناسماندا دهژی... ته وه له وه پینش له ناو زه پيدا دایه زرانده بو... له بهرتهوه له برا که ی خۆی زۆرتی دلی به مرۆف ده سووتی. چونکه ته و گالته به پیاوی گیتوویژ و شل و شیاو ده کات. هه ره ها کرده وه چاکه کانی که سانی تریشی پینشان ده دات، به وه مه به سه ی که دراوسێ زانی دراوسێ که ی خۆی رووه ده وه له مه ندی ده چی، به ره ره کانی له گه لدا بکات، جا ته م جوړه نا کۆکیی بۆ مرۆف که لکی هه یه!... جا ته ی (به رسیس) ته م قسانه بخه ره کانی دلته وه و، له ببرت نه چنه وه... مه هیله نا کۆکیی پر له پشم و قبن بکه ویته نا وه ند خۆت و فرمانه که ته وه یا خود نا وه ند دلت و فرمانه که ته وه. که چی تۆ هۆشت به خۆت نه ماوه. چا و گوتی خۆت دا وه ته نا کۆکیی کانی پینش ده م دادگا کان. چونکه هه ره که سه ی خۆی بخاته داوی دادگا کان و که یه وه یه یه به رده م دادگا کانه وه، پیتوسته ته وه نده پاره ی هه بی، که به شی ژیا نی سالیکی ته واوی بکات. جا ته گه ره گه م تۆ زۆر له لا بی، ده توانیت بکه ویته ناو نا کۆکی و شه رو شو پوه له سه ره زه وییه کانی که سانی تر... به لام تۆ هه لی وات ده ست نا که ویت. چونکه تۆ هه چ زه وییه کت هه بو وه و هه چ به ره مه مکت ده ست که و توه، له ناوت بر دو وه. که واته بام ئیستا ته و نا کۆکیی که و تۆ ته نا وه ند خۆم و خۆته وه بی پرتینه وه ئیسه له دابه شکردنی سامانی با و کمان، که له پاشی به جی ما بو، بوینه وه. به لام تۆ به شی هه ره گه وه رت بۆ خۆت دا گیر کرد. ته مه یش کاتی بۆ تۆ پیک هات، که یه جگار ده ست بلا ویت کرد به رامبه ره سه رداره چا و چلیس و چا و برسییه کا مان، که له کاتی ته ما شا کردنی ته م جوړه شه رو شو پ و نا کۆکییانه دا لایه نی هه وه س و ئاره زووی خۆیان ده گرن، نه ک راستی و دروستی، نه ک ما فیه رستی و دادپه روه ری!... ئای له وانه که چه ند ناشی و نه زان!... ته وان هه یچ له وه تینا گه ن که (نیو) له (هه موو) چه ند زۆرتیه!...

ئافرهت چۆن دروست کراوه

خودا کان هۆی ژیا ن له مرۆف ده شار نه وه. تۆیش ده تتوانی، بۆ ته مه ی ئه رک و ئازاریکت بیتته بهر، به سایه ی فرمانی پۆژتیکته وه، به شی سالیکی ته وا و به ره م بۆ ژیا نی خۆت پيدا بکه یته. به لام که پیا و زۆردار بو، ته و کیتلگه یه ی که گا و ئیستر، به پۆژان کاریا ن تیدا کردو وه و، مانده و بوون تیدا، ده ی کات به ده شتیکی کاکي به کاکي که هیچ به ره مه یکی لی پيدا نه بی. هه ره ها پۆژیش و لی ده کات له تۆی هه ره کاندایا بی. خودا کان هۆی ژیا ن له (مرۆف) ده شار نه وه.

پۆژتیک له پۆژان (زیفس) که گه وه ی هه موو خودا کانه، ته و هۆبانه ی له (مرۆف) شار ده وه. ته ویش له سه ره ته وه بو که (برمیثیوس) ی زۆرزان فرۆفیلی لی کرد. (زیفس) ئاگری شار ده بو وه. به لام (برمیثیوس) ئاگره که ی لی دزی، بۆ ته مه ی مرۆفایه تی که لکی لی وه رگری. ته میش ئاگره که ی له لووله قامیشیتیدا شار ده وه، نه وه ک (زیفس) که خودای هه وه تریشقه و کۆمه له هه وه کانه ئاگای لی بی و چاوی پی بکه وی. ئنجا که (زیفس) پیی زانی به توره بوونی که وه قیزان دی به سه ریدا، پیی گوت: (برمیثیوسه که ی له هه موو که س زۆرزانتر!... و ام دیتته بهر چا و که دلت خۆشه به وه ی منت چه واشه کردو وه و ئاگره که ت لی دزیوم. ده ک خۆت و ته و که سه ی که ده بیته به جینوشینت له نا و مرۆفدا، توشی ده ردیک بن که لی گه وه تر نه بی!... هه چی (مرۆف) یسه، له جیاتنی ئاگره که دیارییه کی پر له ئازاریان پی ده به خشم!... دیارییه که، شتیکی و ده بی، که دلی هه موویان پر بکات له خۆشی. خۆشیان هه ست به وه نا که ن که ته وه ی ده یگر نه با وه شیان، ده بیته هۆی سه رگه ردا نییان!...).

ئا به م په نگه بو، که با وکی مرۆف و خودا کان قسه ی له ده م ده ره پهری. ئنجا به ده نگیکی به رزه وه ده ستی کرد به پیکه نن. پاش ته وه فرمانی دا به خودای به نا و بانگی ئاگره که زو و به زو و گل و ئا و تیکه ل به یه کتر بکات. پاش ته وه ده نگی په گه زی مرۆف و هیزه که ی بخاته نا و قوره که وه، تا په یکه ری کچیتکی جوان و شوخوشه نگی لی پيدا ده بی، که له شپوه ی ده مو چا ویدا له (ژن خودا) نه مره کان بکات. پاش ته وه فرمانی دا به (ئه ئینا) که فیری دورو مانی بکات و چنن و نه خش و نیگار کردن له سه ره جلویه رگ، بۆ ته مه ی بتوانی هه موو جوړه جلویه رگیکی بۆ خۆی بچنی و دروست بکات... فه رمانیشی دا به (ئه فرۆدیت) ی زپین، که دلنه رمیی و ئاره زووی به تین و تا و خه م و خه فه ت بخاته میشکییه وه، به جوړتکی وا که هه موو ته ندامه کانی له شی له که لک بخات!... فه رمانیشی

دا به (هیرمیس)ی سهرکرده، که په یامبهری خوداکان بوو، میتشکیکی وا بخاته کهله یهوه، که هرچی واتایه کی شهرم و نابروو هه یه تییدا نه بی، سروشتیکی وایش بخاته له شیبیهوه، که پر بی له هه موو جوړه چه واشه کردن و پیتچوپه نایه ک!...

ثاڤرته سهرچاوهی هه موو دهره و هه یتکه

(زیتفس) بهم رهنکه بوو، که فه رمانی دا. ئەوانیش هه موو ملکه چییان به رامبهری نوواند. تاویتیکی پی چوو، خودای به ناویانگی له نگ، خودای ناگر بهو شتیه یه یه که (زیتفس) نارزه زوی کردبوو، په بکه ری کچیتکی نابرووداری دروست کرد. (ئه ثینا) یش خاوه نی چاوه گه شه جوانه کان، کچه که ی رازنده وه و، جلویه رگیتکی یه جگار ناوازه ی له بهر کرد... به للام خودا ژنی جوانی و ملکه چی، خاوه ن شکوی بهرز و پیروژ، خسلتی زیتینی پی به خشی!... کچه دهرگه وانه کانی ئاسمانیش، که خاوه نی قژسه ری دلکیشکه رن، شاهکلاویتیکیان کرده سهری، که له گوله کانی دهمی به هار دروستکرا بوو!... (ئه ثینا) یش، به ژنویالاکه ی، به جلویه رگ و بابه تی ناوازه و گه وره یییه وه رازنده وه... به للام په یامبهری خوداکان، دهروون و هه ناو و میتشکی پر کرد له قسه ی درۆ و فریوئیل و چه واشه کردن و، سروشتی پر پهنک و په راوتیز، بۆ ئەمه ی نارزه زوی (زیتفس) به یتیتته جی، که خاوه نی هه وره تریشقه ی گرمه گرمدا ره!...

په یامبهری خوداکان، دهنگی خسته له شیبیه وه. پاش ئەوه ئاڤره ته که یشی ناو نا (به نه دؤرا). ههر که سیتیکیش له سهر چیای (ئولیمپوس) دا دانیشتبوو، یارییه کی پیشکه ش کرد... جا ئەم ئاڤره ته، بووه ژان لهو مرؤقایه تییه ی که به رهنجی شانی خوینان، نانی خوینان په یدا ده که ن! جا ههر ئەوه نده (زیتفس) له م داوانانه وه یه ی خوئی بووه وه، که ئەوه نده به وردی کردبووی، که س به رگه ی جوانی و شه نگوشوخی کچه که ی نه ده گرت، کچه که ی به دیاری نارد به (هیرمیس)ی گه وردها، که په یامنیرتیکی گورجوگولی خوداکان بوو، بۆ (ئه بیمیثیوس)، ئەوه ی بیر نه که وه ته که (برومیثیوس)ی برای پیتی گوتبوو: هیچ دیارییه که له (زیتفس)ی ئولیمپی وه رنه گرتیت. ههرچییه کیشی بۆ نارد بوو بۆی بنیرتیتته وه، نه وه که له دواروژدا زیان بدات له مرؤقایه تی. به للام (ئه بیمیثیوس) په یی به وه نه برد که شتیکسی زیان به خشی وه رگرتووه، تا دیارییه که ی له دست (هیرمیس) وه رگرت و بریدیه لای خوئی!...

هۆزه کانی مرؤقایه تییش - تا ئەم کاره ساته رووی نه دا بوو - بۆ خوینان راهاتبوون به ته نیایی، له په نایه کدا، له سهر زویدا ده ژیان. خوینان دوور خستبووه وه له کرده وه ی

خراپ و ئه رک و ئازار و فرمانی سهخت و نه خوئی کاربگر، که له کاتی فرمانکردندا تووشیان دههات و، تووکی سهری سپی ده کردن. به للام ئاڤره ت سهری گۆزه که ی لادا و، ئەم هه موو دهره و خه فه تانه یش که له ناو گۆزه که دا بوون بلاوی کردنه وه.

بهم رهنکه، به کرده وه که ی خوئی خه م و خه فه تی هیتنا به سهر مرؤقدا!... ته نیا (هیوا) مایه وه له ناو گۆزه که دا. له ژیر لیواری گۆزه که دا بوو، له شویتیتکی شارراهی بی وه یدا. ههرچه ندیتکی کرد باله کانی بدا له یه ک و بفری و بیتته دهری به ناو دهمی گۆزه که دا، نه یتوانی. چونکه لیواری گۆزه که گرتبووی، له سهر فه رمانی (زیتفس)، خاوه نی زیتی ئاسنین و کۆمه لئی هه وران. بهم رهنکه گه لیک دهره و نه خوئی تریش له دهمی گۆزه که هاتنه دهره وه و به ناو (مرؤف) دا بلاو بوونه وه. ئەوه یش سهرزه وییه که ده بیینان پر بووه له گونا و تاوان. زریکانیش هه روها پر بوون لهو گونا و تاوانانه. دهره و نه خویشیش ههر له خوینانه وه، به رۆژ و به شه و بلاو دهنه وه به ناو مرؤقدا، به بی دهنگی و به هیواشی، سهرگره دانی ده هیتن به سهریاندا. ئەوه یش سه باره ت به وه یه که (زیتفس)ی ژیر و تیتگه یشتوو، ئەوه ی له قسه کردن بی به ش هیتتوتته وه!...

به هوی دادپه روهرییه وه ئاره کان ئاوه دان ده بنه وه و ئاشتی سهر ده گری

کاتی ئەوه یش هاتوو که بۆ خونکاره خاوه ن هۆشه کان چیرۆکیتک بگپرمه وه... هه لویه ک له و کاته دا که له ناو ئاسماندا، له سهر وو هه وره کانه وه، چنگی له بلبلتکی گه ردن نه خشاو گیر کردبوو، بلبله که له تاو ئازاری گیانی خوئی که چنگی هه لۆکه ی تی گیر بوو بوو، و، له شی پارچه پارچه کردبوو، داد و فه ریادی ده کرد و ده پاراپه وه: که که سه فریای بکه وی و به زه یی پیتدا بیتته وه و، رزگاری بکات له دست ئەو په له وه ره درنده یه، به بلبله که ی گوت: (کلۆلی سهرگره دان! بۆچ شیوه ن و گریان ده که یت؟!... ئەو که سه ی توئی خستوتته ناو چنگی خویه وه، له تو یه جگار به هیتتره.

که واته پیتوسته له سهرت بۆ ههر کویتیه ک ده چم بیتت له گه لمد، بی ئەمه ی له خویندنه خو شه که ی خوئی بی به شم بکه یت. چونکه من نارزه زوو بکه م ده تخوم. نارزه زویش بکه م به ره للات ده که م!... ناشی و بی هۆش ئەو که سه یه که به ره نگاری که سیتکی له خوئی به هیتتر ده کات. چونکه ههرگیز سهرناکه وی. مه گه ر ههر ئەوه ی بۆ بیتیتته وه که ئازادی بکات و، شهرمه زاریش بی!..).

ئا بهم رهنکه بوو قسه ی ده کرد، هه لۆی بالدریژی، تیژفر. که واته ئەی (به رسیس) گوی

بگره له راستی و دروستی و مافپهروهی. هرگیز دلشیت به لای توندوتیژدا نه چی!... چونکه توندوتیژی که لکتیکی بۆ پیاوی هه ژار و نابوت نییه. ههروهها که لکتیکی بۆ پیاوی دهوله مه ند نییه. چونکه له تواناییدا نابج بهرگه ی ئه رک و نازاری توندوتیژی به که ی خۆی به ئاسانی بگرئ. به پینچه وانه وه ده بنبیت، له ژیر باری خۆیدا پشتی ده کۆمیته وه و، له ناو زرتی له خۆبایبوونی خۆشیدا نوقوم ده بی!...

چاکترین ریگا ئه وه به که بۆ ئه و بهر بگوتیژته وه: بۆ (دادپهروهی). چونکه له ئه نجامدا هه ر (دادپهروهی) به که سه ربه که وئ به سه ر زۆرداریدا، به سه ر توندوتیژیدا. که واته پیاوی بی هۆش، بۆچ په ند وه ریگری، له پیش ته مه دا که ئه رک و نازار بچیتژی؟!.

سویندخواردنی درۆ، زوو به زوو له گه ل بریاره شه روپه کاندایه که ده گری و دهنگ ده داته وه، کاتێ که دیاری وه رگه کاندایه، دادپهروه ریبه که یان له و ریبه وه بروت که بی تاوانه کاندایه تووشی بریاری هیچو پوچ بکه ن!... ئه وساکه ییش دادپهروه ری، ره وه دکاته ناو شار و ناو خانووی نیشته نییه کاندایه، به جلوه ریگی که هه لمه وه، سه رگه ردانی هه لده گری له گه ل خۆیدا بۆ مرۆف، له وانه یشه وه وه ریده گری، که ده ربانپه راندوو وه و که له گه لیدا به ناراستی و ناپاکی بزوتوو نه ته وه!... به لām ئه وه که سانه ی که بریاری دادپهروه رانه ده دن، چ به سه ر به چه ندان سه رگه ردانی هاتوون به سه ر شاراندا، به هۆی برسیتی و بیگانه دا، چ به سه ر هاو نیشتماندا، بی ته مه ی له راستی و دروستی لاده ن، بیگومان شه ره که یان ده بوو ژیته وه و، گه شه ده کات.

دانیشتوو ه کانیسی به کامه رانی و خۆشییه وه ده ژین. (ناستی) و (نارام) و (ناسایش) ییش که پیشه وای مندالان، که لوه لی خۆیان ده گوتیژنه وه ناو خاکه که یانه وه!... (زیفس) ی دووربینیش که پاشه رۆژ لیک ده داته وه شه ری خۆینین هه لئاگی برسیتی به رامبه ریان. هه ر گه لکتیکیش بریاره کانیان دادپهروه رانه بیت، هه رگیز برسیتی یاخود سه رگه ردانی روویان تیناکات. ئیتر ئه وساکه، به دلکتیکی خۆش و چاوتیکی گه شه وه، هه موو دلکتیکی خۆیان ده ده نه کاروباری چاندن و شینایی و کشتوکاله کانیان. زه ویش به ره مه یکی زۆریان پێ ده به خشی. له سه ر شاخه کانییدا داره رووه کاندایه سه روپۆیه کانیانه وه به ریان بۆ ده گرن. دارخورماکانیش، له ناوه راستیاندایه خورمایان بۆ ده گرن. خوری مه ره کانیان زۆری لی دی. ژنه کانیشیان مندالی وایان ده بی که له باوکه کانی خۆیان بکه ن. ئه وانه هه موو ده م خۆش راده بوترین و به باشییه وه ده ژین. هیچ پیتوستییه کیشیان به زری نابج، له ناو که شتیدا پیتیدا برۆن. چونکه زه وی به پیت، هه ر میوه یه کبان پیتوست بی، پیتسه کیشیان ده کات!.

دادپهروهی تۆله ی خۆی ده سینتیه وه!

به لām ئه وه که سانه ی هه موو کاروباریکی خۆیان به زۆرداری و دلره قی و وشکی و توندوتیژییه وه راده په رین، بیگومان بهر ئه وه سزا گه وه ریبه ده که ون که (زیفس) ی دووربین بۆ داناون. به چه ندان شاران سه ره نگرئ بوون، به هۆی گونا هتیک، یاخود کرده وه ریبه کی هه له شانه و توندوتیژه وه، که یه کتیک له پیاوخرابه کانیان کردوویانه. رشانه وه وه که له ناویاندا داکه وتوون. پیاوه کانی کوشتون، ئافره ته کانی بی مندالی هیشته ونه ته وه، خانوه کانی رووخاندوون. ئه مه هه مووی له رووی خراپه ی خۆیان وه روویدا وه. بزیه کا (زیفس) وای به سه ره پتان. به لئی (زیفس) ی تۆلیمپی ئه وه درد و نازارانه ی له ئاسمانه وه بۆ ناردوو نه ته خواره وه. ههروهها ئیبه ییش، خونکاره کاندایه... له ئیبه و ده وه شیته وه که ئه م جوړه سزایانه به خه نه پیش چاوی خۆتان... چونکه ئه وه خودایانه ی زیندووون و نامرن له مرۆفایه تیبیه وه نزیکن و ده ژین. بیگومان چاویان له وانیه که زۆرداری ده که ن له که سانی تر و، بریاری وایشیان به سه ردا ده دن که دوور بی له سه ره رزی و گه وه ریبه وه، بی ته مه ی که مه ییک له خودا بترسن و خۆیان له تووریه یی خودایی بپاریزن!...

ئه م سه رنجدانه ییش له کرده وه ی مرۆف، گران نییه بۆ (زیفس). چونکه نزیکه ی سیی هه زار خودای نه مری هه یه له سه ر زه وی به پیتدا، که هه موویان خه ریکی پاراستنی مرۆفایه تین. خه ریکی سه رنجدانن له بریاره کانیان، کرده وه زۆرداریبه کانیان ده ژمیرن. هه موو کون و قوژبیتیکی زه ویش ده پشکن. خۆیان له بهرگی نه باراندا ده پینچه وه!...

بیجگه له وه خودای دادپهروه ریبه هه یه، که بریتیبیه له کچیتکی شوو نه کردوو،^(۱) له نه وه ی (زیفس) هاتۆته خواره وه... کچیتکی به ناویانگه، خوداکانی سه رشاخی تۆلیمپوس ریژی لی ده گرن و نازیسی ده کیشن. ئنجا که یه کتیک خه ریک ده بی دلئی بریندار بکات. بام بلتین به زمانی ئه وه وه درۆ هه لیبه ستی، ده سته به جی ده چیته لای (زیفس) ی باوکی و له و ناودله پیسانه ی مرۆف ئاگاداری ده کات، بۆ ته مه ی تووشی سزای ناشیتی و بی هۆشیی سه ردار و خونکاره کانی خۆیان بکات، که به هۆی خراپ بیکردنه وه ی خۆیان وه، رووی دادپهروه ری تیکده دن و، پاکی و بی لایه نیی بریاریش چلکن ده که ن!....

(۱) دیاره که وترا (کچ) یانی شوی نه کردوو، که شوی کرد ده بیته (ژن).

دادپه‌روه‌ری هەر بۆ مرۆف تهرخان كراوه

هەر كه‌سه‌ى سه‌رگه‌ردانى به‌په‌ننه‌ى به‌سه‌ر كه‌سانى تهردا، سه‌رگه‌ردانى به‌سه‌ر خۆيدا ده‌هه‌ننه‌ى!... هەر كه‌سه‌ى چال هه‌لبه‌كه‌نه‌ى بۆ كه‌سه‌ى تى تر خۆى تى به‌كه‌وه‌ى!... چونكه چاوه‌كانى (زىفس)، كه هه‌موو شتێك ده‌بين و له هه‌موو شتێكيش تێده‌گه‌ن، هه‌روه‌ها ئاگان له‌م هه‌موو شتانه‌يش ده‌بێ!... ئه‌مه‌يش به‌ئاره‌زووى (زىفس) خۆبه‌تى!... هه‌روه‌ها په‌ى به‌وه‌يش ده‌بات كه له‌ناو شاره‌كه‌دا، چ جۆره دادگه‌ريه‌ك ده‌كړي!... كه‌واته (به‌رسييس)! پيويسته ئه‌م قسانه بنووسينه به‌دلته‌وه. هه‌روه‌ها هه‌ردوو گوێكانه‌ىشت رابگریت بۆ ده‌نگى دادپه‌روه‌رى. نه‌ك بېر له‌وه بکه‌يته‌وه كه ده‌ست به‌ده‌يته زۆر و سته‌مکردن، ده‌ست بکه‌يت به‌توندوتیژی!... چونكه (زىفس) ئه‌م ياسايه‌ى دامه‌زراندوه بۆ كه‌لك و چاكه‌ى مرۆفایه‌تى... (زىفس) گوته‌ويه‌تى:

(ده‌به‌ست نيم: په‌له‌وه‌ره‌كان، ماسيه‌يه‌كان، گيانه‌به‌ره‌كان، يه‌كترى بخۆن. چونكه دادپه‌روه‌رى ناچيته ناو سنوورى ئه‌وانه‌وه).

به‌لام (زىفس) دادپه‌روه‌رى هەر بۆ (مرۆف) داناوه، كه به‌هۆى ئه‌وه‌وه شتێكى واى پێ به‌خشيون كه ده‌رکه‌وتوه، هه‌رجيه‌كه‌ى هه‌بووه و له تواناييدا بووه پێ به‌خشيون!... ئه‌وه‌يش كه پێ به‌خشيون له هه‌موو به‌خششيكى تری چاکتر بووه!...

به‌م ره‌نگه، هەر كه‌سه‌ى ناشناى راستى و دروستى و مافپه‌روه‌رى بێ، هه‌روه‌ها ئاماده‌يش بێ كه راستى و دروستى و مافپه‌روه‌رى ده‌بیرى له‌ناو هه‌موواندا، له لايه‌ن (زىفس)ى دوورينه‌وه، كامه‌رانى پێ ده‌به‌خشری. به‌لام هەر كه‌سه‌ى له به‌رده‌م دادگادا درۆ هه‌لبه‌سته‌ى و، سویندیش بخوات به‌درۆ، ئه‌و كه‌سه دادپه‌روه‌رى بريندار ده‌كات، ده‌بیتته هۆى هه‌لكردنێكى وايش كه هه‌رگيز چاره‌ى نه‌كړیت. به‌هۆى ئه‌وه‌وه به‌ره‌يه‌ك له‌دواى خۆى به‌جێ ده‌هێلێ كه په‌كه‌وته و بێ كه‌لك و شل و شتواو بن... كه‌چى به‌ره‌ى ئه‌و كه‌سه‌ى قسه‌ى راست ده‌كات له به‌رده‌م دادگاها و، سویندى راستيش ده‌خوات، په‌ره ده‌سینێ و گه‌شه ده‌كات!...

(به‌رسييس) كه‌له‌هه‌بۆش!... هه‌رچى ده‌روونى راست و دروست ره‌واى ده‌بينێ پیتى ده‌لیم: كرده‌وى گه‌نگ و نه‌نگ له ده‌ست هه‌موو كه‌س دیت. ریتگای ته‌خت و ئاسانى بۆ كراوه‌ته‌وه. له ماله‌كه‌ى خۆشمانه‌وه دوور نيه‌، نه‌بكه. به‌لام خودا زیندوو‌ه‌كان خوه (ئاره‌ق)ى ناوچه‌وانيان خستۆته ناوه‌ند ئيمه و كرده‌وى چاكه‌وه. ئه‌وه‌يش كاتى ده‌ست

پياو ده‌كه‌وى كه ریتگایه‌كى دووردرتێ بېرى. ئه‌و ریتگایه‌يش هه‌رچه‌نده له‌په‌شدا پره له كه‌ند و كۆسپ و دركودال، به‌لام له دوايیدا ته‌خت و ئاسانى لێ دى!...

ئه‌و كه‌سه له هه‌موو كه‌س چاکتره، كه به‌چاوى خۆى له هه‌موو شتێك ورد ده‌بیتته‌وه. كه سه‌رنج له پاشه‌پۆژى كار و ئه‌نجامه‌كانى ده‌دات. كه ئامۆژگارى پياوى ژير و زمانپاراو گوێ لێ ده‌گړی و، په‌ندى لێ وه‌رده‌گړی. به‌لام ئه‌و كه‌سه‌ى كه هەر بېر له كه‌لك و چاكه‌ى خۆى ده‌كاتوه، كه له به‌سه‌ره‌اتى كه‌سانى تهره‌وه په‌ند وه‌رناگړی، ئه‌و كه‌سه ده‌بیتته‌ نمونه‌ى ئه‌و كه‌سانه‌ى كه بێ كارهن و به‌كه‌لكى هېچ كه‌سێك نايهن!....

سامانى داگیركراو مالى پياو كاوول ده‌كات

به‌هه‌موو ره‌نگ (به‌رسييس)ى له نه‌وى خوداكان، پيويسته ده‌ست بکه‌يت به‌فرمانى خۆت و، ئامۆژگاريه‌كه‌ى منيشت هه‌موو ده‌م بېر بکه‌ويتته‌وه. تا برسیتى كه‌نه‌فتت بکات و، خوداژنى زه‌وى و چاندنیش كه ناوى (ديمتير)ه، به‌گه‌وره‌بى و ریتى خۆبه‌وه خاوه‌نى شاكلاوى گه‌وره خۆشى بویت!... به‌كولى دلته‌وه ده‌ست به‌ده‌ره ریتكوييت خستنى كاروباره‌كانت، تا كادانه‌كانت^(١) له كاتى خۆياندا پر بن له كا و دانه‌ويله. چونكه هەر به‌هۆى كاره‌ويه‌يه كه مرۆف سامان و ئازهلێ ده‌ست ده‌كه‌وى.

هەر به‌هۆى كاربه‌وه‌يه كه ده‌چنه ناو دلێ خودا زیندوو‌ه‌كانه‌وه و خۆشه‌ويستى گه‌وره و فراوانى ئه‌وانيان ده‌ست ده‌كه‌وى!... فرمانکردن شووربه‌ى تيدا نيه‌. شووربه‌ى له‌وه‌دايه كه پياو بێ كار و فرمان بێ. ئنجا كه ده‌ستت كرد به‌فرمانکردن و، پياوى بێ كار و شل و شتواو چاوى به‌سامانه‌كه‌ت كه‌وت، خۆى پێ ناگيری، ده‌موده‌ست چاوت پێ هه‌لده‌هينی... چونكه بێ سامان، هېچ ناوونيشانێكى ده‌ست ناکه‌ويت، هېچ ناويانگيێكى ده‌رناچي! جا تۆ به‌شه‌كه‌ت هەر چه‌ندێك بێ له ژياندا، له كار و فرمانکردن به‌ولاوه هېچ باشترت ده‌ست ناکه‌ويت كه به‌كارت بێ، تا بتوانیت ئه‌وه له كه‌له‌ى بۆشى خۆت ده‌رکه‌يت، كه ده‌ستدرتێ بۆ زه‌وى كه‌سانى تر بکه‌يت.

جا تۆ له‌جياتى ئه‌مه‌ى چاوبيرپه‌ به‌شى كه‌سێكى تر، هەر وا هه‌لده‌گړی كه خۆت خه‌رىك بکه‌يت به‌و زه‌وييه‌وه كه هى خۆته و فرمانى تيدا بکه‌يت!... شه‌رمينى كلۆلش براى هه‌ژاريه‌يه. به‌لام سه‌ره‌سته‌ى و بێ باكى هاوده‌مى ده‌وله‌مه‌ندين!... ئه‌وه‌نده هه‌يه

(١) كادان: كابه‌ن = ئه‌و شوتنه‌ى كاى تيا هه‌لده‌گيری.

دوله مه ندى به كارى هېچ نايهت، نه گهر به هوځى داگير كړدنه وه دهست كه وتېږي. چونكه خوداكان، ماوهى نادهن زور خوځى له سامانه كې بېښي، زوو به زوو دهسه لات له داگيركې زوردار دهسپننه وه و، رېسوايشى دهكهن له ناو هه موواندا!... بېجگه له وه هر كه سيكېش نازارى خوازه لوك يا خود ميوان بدات، يان هه لېكوتېته سهر پېخه فې براكې خوځى و كه تنېكي ناروا بكات، وهك نه مهى سوارى ژنه كې بېږي، له لايه ن خوداكانه وه تووشى نه و سزايه ده كړي!. ههر كه سيكېش قين له مندالانى هه تيو هه لېگري، يا خود جنېو به باوكه پېره كې خوځى بدات، بېگومان (زېفس) وازى لې ناهېښي، تا جه زره به يه كې پې دهگه پېښي، له تولهى نه و به دخوويېبه دا كه كړدو وېتى ده ربه رې نه و كه سانه.

ئاخو، نه مه ندهم پې گوتى، وات لې نه هاتوه كه دلې ده رده دارت له نارزه زوى كړدى نه م چه شنه كړدوه نه گانه دوور بخه يته وه؟.

هروه ها نه و ندهى پېت ده كړي، به دلېكي پاكه وه مهر سهر بېرېت و بېبه شېته وه له پېناو دلېاگرتن و دلخوځو شكردى نه و خودا زېندووانه دا!؟.

دهستوورى دراوسپه نى و دؤستايه نى

هاورېتېكه بانگ بكه. له دوژمنه كه يشت بگه رې. به جوړېكي تايبه تى دلې دراوسپېكه يشت رابگره. چونكه نه و نزيكه لېته وه. نه گهر شتېتېكت لې بقمه ومې، ههر دراوسپېكانتن كه دهموده ست ده كه ونه فربات و به يارمه تېته وه دېن. ههرچې خزمه كانتن، نه وان درهنگ ده كه ونه فربات، تا خوځيان نه پېچنه وه ناگه نه لات. جا ههروهك دراوسپې خراب دهرد و نازار ددهات به پېاو. دراوسپې چاكېش خوځى ددهات به دلې مروځ. ههر كه سې، دراوسپېه كې باشى لې هه لېكه وې، سهرېشى به رز ده بېته وه. نه گهر دراوسپې به دخوو له نارادا نه بې، هېچ گايهك ناكوژرې. به پېوانه يه كې مام ناوه ندى شت له دراوسپېكه ت وه رېگره. پاش نه وه كه شته كه ت پې دايه وه، ههر به و پېوانه يه بوى پېتوره وه، يا خود به پېوانه يه كې له وه گه وره تر بوى بېتوره وه. تا نه گهر روژتېك له سهر شتېك دامايه كه سېكت دهست بكه وېت كه پېت به هوارته وه و يارمه تېت بدات!. خوځ دوور بخه روه له وه رگرتنى دهستكه وتى ناروا. چونكه نه وه مالت كاوول دهكات!...

دؤستايه تېبه كې راسته قېنه بكه له گه ل دؤسته كانندا. ههر كه سې سهرت لې ددهات، سهرى لې بده روه. ههر كه سې شتت ددهاتې، توېش شتى پې بده روه... ههر كه سيكېش شتت ناداتې، توېش شتى مه دهرې!. نه و هېش بزانه كه به خشنده بې كړدوه يه كې په سنده.

به لام چرووكى و دهس قووچاوى و رژدى، كړدوه يه كې ناپه سنده، مهرگ كېش دهكات ه سهر پېاو. نه و كه سېش كه به دلېكي خوځه وه شت ده به شېته وه، نارام به دهر وونى و خوځى به دلې دهكات. به لام نه وانې دلېان به وه خوځ ده بې كه دهس قووچاوى بكه له گه ل كه سانى تردا، له نه جامدا دلېان رهق ده بې و، وهك به ردى لې دې!. ههر كه سيكېش سامان كوكه توه، خوځى له كلولى برسيېتى دواړوژ ده پارتيژي، كه به دوو چاوى برېسكه داروه چاوى تې ده بې!... چونكه نه گهر سامانه كه كه مېش بې، كه خرايه سهر سامانى كه م، په رده دهسپنې و ده بې به زور!... ههر سامانېكت له ناو ماله كه تدا دانا، دهرېه ستى مه به، هېچى لې نايې. هه روايش چاكتره كه دانه وېله كانت له ناو خانووه كې خوځتدا بپارتيژيت. چونكه ههر شتى دوور بوو له مال له دانگى له ناو چوودا داده نرې!... ههر ده مېكېش به لېتت به هاورېتېكه تا شتېكي پې ببه خشيت، به لېتت كه ت به جې به پېنه. مه يشه لېله نافرته تېكي كراس شوږى پان و فراوان، مېچكه مېچكه ت بو بكات و، چه واشت بكات. چونكه نه و نافرته دلې به تودا ناچې، دلې به سامانه كه تدا ده چې. ههر كه سيكېش پشت به رده گه زى نافرته بېه ستى، ههر له وه كه سه دهكات كه پشت به دده سته ي دوور ووان بېه ستى!....

كچ ماره بكه، ده توانيت به ناسانى شتى فېر بكه يت

كه گه يشتېته ته مه نى خوځت، ته مه نى سى سالى، كچېتېك ماره بكه و بېه پېنه ره ماله وه... نه له وه زور زووتر ماره ي بكه، نه له وه زور درهنگتر... چونكه نه م ته مه نه يه كه ياسا برېارى له سهر داوه بوژنه پېنان. كه ژنېشت هېنا، كچ ماره بكه؛ تا بتوانيت فېرى مالراگرتنى بكه يت. به تايبه تى نه گهر له نېشته نېبه كاني نزيك خوځت بې. به لام پېويسته زور له ملا و له ولاى خوځت ورد بېته وه. ده بې له و هېش دنيا بيت، كه نه گهر نه و كچه ت خواست، نه بېته په ننگ، دراوسپېكانت پېت پېبكه نن. چونكه له هه موو شتېك چاكتر كه دهست پېاو ده كه وې نه و يه كه ژنېكي باشى دهست بكه وې. ههروه ها له هه موو شتېك خراپتېرېش نه و يه كه ژنېكي خراپى دهست بكه وې، وانا سروشستى درېندانه نه بې و، له وانېش بې كه به بې ناگر مېرده كانيان بېرژيژن. نه و انېش به هه موو هېزېكي خوځيانه وه دهره قه تيان نه يهن. دوايېش نه جاميان به وه بگات كه له پېش گه يشتن به ته مه نى پېرى، وهك پېريان لې بې!...

زور به ته ننگ نه و هېشه وه بېه كه خوځت له توورېه بوونى خودا زېندووه كان بپارتيژيت.

نه که یت دوستیتک بخه یته پایه ی برابره کته وه... و اتا: نه زور نزیکی بخه وه له خوت، نه دوزمنایه تییشی له گه لدا بکه... به للام نه گهر دوزمنایه تی له وه وه دهستی پچ کرد و، به دهم و به دهست هورژومی برده سهرت، نامهردی نه که یت، له جیاتی ههر شه پازلله به که دوو شه پازلله ی لی بدهره وه!... به للام نه گهر هاتوو نه و دوستایه تی لی خواستیته وه و، خویشی و انواند که ده په وی دلت بداته وه، تویش به ده مییه وه پیتبکه نه و، باوه شی پیدا بکه. چونکه کهس له وه کهسه سوو کتر نییه که ههر روزه دوستیک ده گری، سبه یینی به ره لالی دهکات و هوگری دوستیکی تر ده بی!...

خویشت له وه بیاریزه که کهسانی تر به دناوت بکهن به دهست بلاوی یا خود به دهست قووچاوییه وه، به هاوړتی به دخوانه وه، یا خود به لووتبه رزییه وه به سهر پیاوچاگاندا!... نه که یت نه وه نده بی شهرم بیت، هه ژاری و نابوتی که سیک به شوریه یی پیشان به دیت. چونکه کهس گه نجینه ی له وه به نرختری دهست ناکه ویت، که زمانیکی پاکی هه بیت. کهس له وه ییش دلخوشر نابی، که زمانیکی وریای هه بی که به تنگ دلی کهسانی تره وه بیت و نه یشکینتی!... خو نه گهر هاتوو له پاشمله خراب له کهسانی تر دووایت، زوری پچ ناچی خویشت نه وهت دیته وه ری، که لیدوانی خراپتر له وه، له بابته خو ته وه ببیه یته وه!... نه گهر بانکیش کرایته نا هه نگیکی تاییه تی، که پر بی له میوان، گهش و پرو خوش به، به مرموچیبیه وه دامه نیسه، نه خوازه لا نه گهر نا هه نکه که پر له به زموره زمیش بی!.

خوت مه شو به و ناوه ی زن خو ی پچ شو وه

که گه رایته وه له شیوه و گریانیکی کلژ و سهر گه ردانان، له باخه لی ژنه که تدا مه نو و، لنگباز بیسی له گه لدا مه که. کاتی بچوره باخه لی ژنه که ته وه که له نا هه نگیکی گه رایته وه، که بۆ خودا زیندووه کان کرا بی. (واتا به دلی ته نکه وه مه چوره باخه لی ژنه که ته وه، به دلی خو شه وه بچو!).

نه گهر خانویه کیشت دروست کرد، بی ره نگر کردن مه یه یته ره وه، تا کونده به بوو تییدا نه نیسیته وه و، تا سهر تییدا نه خوینتی.

پتویسته پیاو به ناویک خو ی نه شوات که ئافره تیک خو ی تییدا شتبی. چونکه تا ماویه کیش نه وه زبانی ته واوی پچ ده گه یینی!... پتویسته خو ت له کوری کهسانی تر دوو بخه یته وه... چونکه قسه کردن زبانی لی په ییدا ده بی. دامه زانندی گفتوگو سووک و ئاسانه. به للام تا وان هه لگرتنی به جگار گرانه. پرگاربونیش له دهست نه نجامه کانی

به جگار به سه ختی پیک دی. قسه ییش که که وته زاری، به ته واوه تی له ناو ناچی! له گه ل نه مه ییشدا قسه له هه ندی پرو وه به جگار بهرز و پیروزه!^(۱) سهرنج:

(هه سیوود) ییش به پیغه مبه ریکی بیرو کرده وه و ره وشت داده نری، بام له پیغه مبه رانی ئایین و باوره ئاسمانییه کانیش نه بو بی. نه و هه رچه نده له سهرده می گریکه کانی پیتشیناندا ژباوه، که چی زور له ناموزگار بییه کانی و زور له بیرو باوه رانه ی که بلاوی ده کرده وه، تا نه ندازه به کی گه وره، له ناموزگاری و بیرو باوه رانه کانی نه و پیغه مبه رانه ده کن، که له ئاسمانه وه قسه ی خودایی ده هاته دلپانه وه... ته نانه ته مه ییش زور سه ییره، که شپوه ی (هه سیوود) زور له شپوه ی نووسینه کی (ته ورات) دهکات!...

وا له خواره وه هه ندی له واته ی پیغه مبه ره نیراوه کانی خودا ده نووسینه وه، که هه روه ک خوینده وار بوی دهرده که وی، له قسه کانی (هه سیوود) دا دنگ ده دهنه وه:

* له (ته ورات) دا، له به شی (۱۹) ی لاییه کانداندا خودا به (موسا) ی گوتوه:

(نه دزی بکهن، نه دروزنی، نه زورداری بکهن له هاوړتی خو تان... به سهری منیش سویتد به درو مه خون... له به رده دم دادگاشدا گونا هه کهن).

* (داوود) پیغه مبه ریش له (مه زمور) ی (۳۴) دا گوتویه تی: (زمانت بیاریزه له به دگزی. مه هیله لیوه کانیشت قسه ی فرقیلیان پیدا بیت). له (مه زمور) ی (۳۷) ییشدا گوتویه تی: (به ری پیاو خراپان له ناو ده چن. پیاوه راسته کانیش سهر زه ویان بۆ ده منیتته وه).

* (سلیمان) پیغه مبه ریش له به شی (۶) ی واته کانیدا گوتویه تی:

(چون مروث ناگر بخاته کوشی خو یه وه، کراس و دهر پیکه ی ناسوتی؟!)

چون مروث بی بنی به پیشکوی ناگردا پیتی ناسوتی؟!.

ههر که سی بچیتته باخه لی ژنی هاوړیکه ی شیبیه وه وای به سهر دی!).

* (مه سیح) پیغه مبه ریش له به شی (۱۹) ی (ئینجیلی مه تتی) دا گوتویه:

(مه کوزه. داوین پیسی مه که. مه دزه. به درو قسه مه گپره وه. ریز له باوک و دایکی خو ت بگره. خزمه که یشت وه ک خو ت خو ش بوئ).

* (محمه مد) پیغه مبه ریش فهرموویه تی: (خوتان له زور و سته مکردن بیاریزن. چونکه زورداری تاریکیه کانی ریزی راستبونه وه له دوایه. خویشان له دهست قووچاوی بیاریزن. چونکه ههر دهست قووچاوی بوو که نه وانه ی پیش تیوه ی له ناو برد. ههر نه ویش بوو که نه وانه ی خسته سهر نه وه ی خوینی خویان بدن به رشتن و، ئابرووی خویشان به ره لالا بکهن بز داوین پیسان!).

(۱) له دوا ی نه به شه، له ده سنوسه که دا ماموستا له خوار لاپه ره که وه نووسیه: (برایه وه ۱۳/۱۲/۱۹۶۵). له لاپه ری دوا بی نه و (سهرنج) ی نووسیه که له وه ده چی سهرنج و نووسینی خو ی بی نه که به شیک بی له نووسینه کی (هه سیوود).

دهگه‌یشته هممو شوپنیک دهکوته بهرگوتی گه‌وره‌کان و دهس و پتوه‌نده‌کانیان. ئنجا به‌ند و باوی هه‌لبه‌ستراو ده‌خرايه شوپن ئه‌و دوو به‌سه‌زمانه داوین پاکانه، که له‌و دلداریهی هه‌چیان ده‌سگير نه‌بوو، رهنج و نازار و خه‌موخه‌فەت و ژه‌هری درۆ و قسه‌ی دروستکراو نه‌بێ. ئه‌م ده‌نگویاسه به «به‌کر» یش گه‌یشته‌وه!... ئه‌م چه‌په‌لی به‌دخووه، که ئه‌و ده‌نگه که‌وته به‌رگوتی، ئیتر ده‌ستی کرد به‌لپرسین و لیکۆلینه‌وه‌ی تا گه‌یشته بنجوناوانی. ئیتر هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌سبوو، که رۆژیک له‌ رۆژان هه‌لی بۆ هه‌لکه‌وت، هه‌رچی له‌م و له‌و بیستبوو، هه‌رچی له‌م کۆر و له‌و کۆمه‌لی کۆکردبووه‌وه، پاکی گێرایه‌وه بۆ سه‌ردار!!

سه‌ردار یش شتیه‌یه‌که‌ی لێ ورووژا. ئای له‌ ده‌ست شتیه‌ی سه‌ردارانیش که ده‌ورووژین! خۆین له‌ ده‌ماره‌کانی له‌شیدا گری سه‌ند. چاوه‌کانیشی به‌جۆریکی وا داگیرسان و پرشنکی تووریه‌ییان لێ ده‌هاته ده‌ره‌وه، ده‌تگوت ها ئیستا، ها کاتیکی تر هه‌موو لایه‌کی خۆی ده‌سووتین. له‌و شۆینه‌یشدا هه‌ر خۆی و ئه‌و به‌دکاره‌ پیه‌سه‌ی لێ بوو، هه‌ستایه سه‌رپێ و ده‌ستی کرد به‌هاتوچۆکردن له‌ داخی ئه‌و قسه‌یه‌ی. گه‌لیک بیری خراپ و نه‌گریسانه و سامناکیش به‌میشکه پر له‌ ناگره‌که‌یدا ده‌هات. جاری وا هه‌بوو، ده‌بویست، هه‌ر ئه‌و کاته برۆا و هه‌لمه‌ت به‌رته سه‌ر (مه‌م) به‌ته‌نیایی، که‌له‌ی به‌په‌رتی، پاشان بگه‌رته‌وه جیتی خۆی به‌ئه‌سپایی، نه‌هێلتی که‌س پیتی بزانی. جاری وایش هه‌بوو شتیه‌یه‌که‌ی پالی پتوه ده‌نا که شه‌ریکی خۆتێژانه له‌گه‌ل (مه‌م) و (تاژدین) و که‌سوکارباندا هه‌لبگیرسین. به‌لام له‌ دواییدا، ئه‌وه‌ی بیریکه‌وته‌وه که ئه‌مه‌ی ئه‌و ده‌نگویاسه‌ی بۆ هه‌یناوه، په‌رده‌ی داریکی سووک و دوو‌زمانه. ئه‌وه هه‌لناگری که ماوه‌ی بدات به‌وجۆره بیورووژین، تا له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئه‌و دلداریه‌ی ده‌کۆلته‌وه و لیتی تی ده‌گات. له‌به‌رئه‌وه، به‌چاویکی پشم و قین و تووریه‌ییه‌وه، لیتی مۆر بووه‌وه و، به‌توندوتیرژییه‌که‌وه تیتی خوری، گوتی: «ئهی زۆلی نارپه‌سه‌ن! وا دیاره به‌چاوه‌ ئه‌ندازی خۆین رشتن زۆر دلخۆش ده‌بیت!... به‌لام ئه‌وه بزانه ئه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه نه‌هینیته‌وه له‌سه‌ر راستیه‌ی قسه‌که‌ت، خۆینی خۆت نه‌بێ، خۆینی که‌س نارژیت!...».

(به‌کر) که ئه‌وه‌ی بیست، که‌میک ده‌موچاوی گرتبوو. له‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ شه‌ژا و سه‌ری لێ تیکچوو. پاشان هاته‌وه سه‌رخۆی و پیتی گوت:

«بۆ ده‌رخستنی راستیه‌ی قسه‌که‌م، گه‌وره‌ی خۆم ده‌توانی (مه‌م) بانگ بکاته لای خۆی و، گه‌ره‌ویکی یاریی (شه‌ترنج)ی له‌گه‌لدا بکات، که خۆی پتوه هه‌لده‌کیشتی بام یارییه‌که‌یش له‌ ناوه‌ند (مه‌م) و گه‌وره‌ی خۆمدا له‌سه‌ر ئه‌وه بێ، که ئه‌وی دۆزاندی

هه‌رشته‌ی یاریکه‌ره‌که‌ی تر بیخوای و به‌ئاواتیه‌وه بێ، بۆی په‌یدا بکات و بۆی به‌پنیته دی. ئه‌ویش ئه‌وساکه ناچار ده‌بێ، ناو دلی خۆی ده‌ربخات و دلداریه‌ی له‌گه‌ل «زین»ی که‌چه شادا ئاشکرا بکات. له‌مه‌دا ئه‌و سه‌ر بکه‌وی یان سه‌رنه‌که‌وی، جیاوازی نییه. که گه‌وره‌ی خۆم ئه‌وه‌ی لێ پرسی: ناچار ده‌بێ ده‌ری بخات».

سه‌ردار ئه‌م بیره‌ی به‌دلدا چوو. زۆری پینه‌چوو، ده‌س و پتوه‌نده‌کانی خۆی بانگ کرد و فه‌رمانی پیدان که هۆله‌ گه‌وره‌که‌ ریک بخه‌ن، بۆ ئه‌مه‌ی له‌ ئیواره‌ی ئه‌و رۆژه‌وه ده‌ست بکری به‌راباردنیکه‌ی خۆش له‌ویدا، که هه‌موو له‌و کاته‌دا هه‌ندی له‌ ده‌س و پتوه‌نده‌کانیشی نارد به‌دوای (مه‌م)دا، که بپته ئه‌وی و خۆی ئاماده بکات، که ئه‌و ئیواره‌یه له‌گه‌ل سه‌رداردا، له‌و کۆشکه‌دا رابووێ...

سه‌ردار ده‌ستی کرد به‌چاوه‌روان کردنی (مه‌م). دلی پر له‌ داخ بوو. ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو که بسووتی. خۆنیش سه‌ری گه‌رم کردبوو. یه‌جگار به‌په‌رۆشه‌وه بوو که ئه‌و راستیه‌یه ده‌ربخات! راستیه‌ی ئه‌و دلداریه‌ی که (به‌کر) بۆی گێرایه‌وه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی پاش ئه‌وه، به‌شینه‌ی و به‌ئاره‌زووی خۆی، داخی دلی خۆی پێ پرێژی.

ئیواره هات. هه‌روه‌ک سه‌ردار خۆی و یستبووی کۆره‌که‌ی بۆ ئاماده کرا. میتری شه‌تره‌نجه‌که، که به‌زیر دارپێژابوو، له‌ ناوه‌راستی هۆله‌که‌دا دانرابوو. به‌رده به‌نرخه‌ی هاوتاکانیشی که له‌ ددانی فیل دروستکراوون، له‌سه‌ر میتره‌که‌ ریز کرابوون. هۆله‌که‌ پرپووبوو له‌ هاوێ و که‌سوکار و پیاوه‌کانی سه‌ردار. ته‌نیا (تاژدین) و هه‌ردوو براکه‌ی نه‌هاتبوونه ئه‌وی. سه‌ردار به‌ئاره‌زوو بانگی نه‌کردبوون. هه‌ر چوارلایشیان به‌نۆکه‌ر و پاسه‌وان و ده‌س و پتوه‌ند ته‌نرابوو. هه‌موویان به‌پتوه‌وه‌ستابوون. به‌رێز، چاکترین به‌رگیان پۆشی بوو، ته‌واوترین چه‌کیشیان له‌ خۆیان داوو.

پاشان سه‌ردار هاته ژووره‌وه... کۆره‌که هه‌موو هه‌ستانه سه‌رپێ. ئه‌ویش ملی نا بۆ ئه‌و ته‌خته‌ی له‌ سنگی کۆره‌که‌دا بۆی دانرابوو. ئنجا دانیشته‌. دانیشته‌وان هه‌موو بیده‌نگ بوون. ئه‌ویش به‌شینه‌ی و سامیکه‌وه چاوی به‌هه‌موویاندا گێرا، تا چاوی که‌وت به (مه‌م). ئنجا سه‌ریکی بۆ (مه‌م) درێژ کرد و پالی دایه‌وه به‌لایه‌کی ته‌خته‌که‌دا، پیتی گوت:

«امان بیستوهه خۆت وا ده‌نوتیت که له‌ یاریی شه‌تره‌نجدا زۆر شاره‌زایت ده‌توانیت ئیمشه‌وه ئه‌و شاره‌زاییه‌ی خۆمان پێشان ده‌یت. ده‌ست بکه‌یت به‌زۆرانبازی و خه‌بات له‌به‌رچاوماندا؟».

«مەم» یش لە شیوەی قسەکانی سەردار، کە رەقیی تیدابوو سەرسام ما... بەهێواشیبەکەوه وەرانی دایەوه گوتی:

«هیچ رۆژتیک لەبەردەم گەورەیی خۆمدا، بەو شارەزاییبەوه نەنازیوم، بەلام ئەگەر گەورەیی خۆم فەرمان بدات، ئامادەم لەبەردەستدا، چی بفرموی وا دەکەم.»

سەردار یش هەستا و چوو سەر میزی شەترەنجەکە، پەنجەیی بۆ کیشا و پیتی گوت:

«هەر دەبێ هەستیت. چونکە ئێمەشەو من و تۆ شەرتیکمان لە ناوەندا هەیه، پێویستە پێتە کۆری جەنگەوه!...»

(مەم) یش هەستا و چوو سەر میزەکە... لە دلێدا ترسێکی کرد. بەرامبەر سەردار دانیشت، میزەکە کەوتە ناوەند هەردووکیانەوه، پێش ئەمەیی دەست بکەن بە یاریکردن، سەردار پیتی گوت:

«سەرچ لە ناوەند ئێمە و تۆدا ئەوهیه، هەرکەسێ سێ جاری دۆراند، دەبێ هەرچی سەرکەوتوو داوای بکات و ئاواتی بۆ بخوازیت، بۆی جیبەجی بکات و بۆی پەیدا بکات.»

لە کۆرەکەدا لاوتیک دانیشتیوو ناوی (کرکون) (*) بوو. ئەم کۆرە کۆری سەردار بوو. بەدل (مەم) ی خۆش دەویست. لەوهیش ئاگاداربوو کە لە ناوەند (مەم) و (زین) ی پووریدا دلدارێ هەبوو. تۆزی لەوهیش ئاگاداربوو، کە باوکی رقی لە «مەم» بوو. دەترسا لەوهیش، کە لە دواویی ئەو کۆرەدا شتیک بەسەر (مەم) دا پیت، لە کۆشکەکە خۆی دەریاز کرد، و بەهەلەداوان خۆی گەیانده (تاژدین)، کەینەوبەینەکەیی تیگەیانده؛ بۆ ئەمەیی بگاتە فریای (مەم)، ئەوهک شتیک بەسەر بێ. سەبارەت بەخزمایەتی و نزیکیبەکەیی لە سەردار، لیتی پیاپیتەوه و، ماوهی ئەوهی نەدات کە ئازاری (مەم) بدات.

چەند تاوتیک پێ چوو (تاژدین) و، (چەکو) و (عارف) ی براکانی گەیشتنە کۆرەکە و، سەرنجیان دەدا لە ئەنجامی ئەو کۆرە...

«مەم» دووجار یاریبەکەیی لەسەر دار بردهوه. دەستیشیان کردوه بە یاریی سێهەم. سەردار سەری سوپامبوو لە شارەزایی و هونەرمەندی (مەم) لە یاریبەکەدا. لەو کاتەدا کە (مەم) هەموو هۆشی خستبووه سەر یاریبەکە، رۆشنایی و گەشیبەکی ئاشکرا، لە دەموچاویدا دەبینرا، کە ئەنجامی هبوا و خۆشیی ناو دلێ بوو. کەچی (بەکر)، کە لە

(*) راستیی ئەم ناوه: (گورگین) ه. (وهرگیت)

دوورەوه سەیری دەکرد، بەپەرۆشەوه بیری لەوه دەکردهوه، کە فیلتیک بدۆزیتەوه بۆ (مەم)، سەری لێ تیک بدات و نەهیتلێ ئەمجارەیش بەسەر سەرداردا سەربکەوی. چونکە سەرکەوتنی «مەم» بەسەر سەرداردا، ئەوهی لێ پەیدا دەبوو، کە سەردار پەیمانێ خۆی لەگەڵ ئەودا بەجێ بهێنێ. واتا (زین) ی لێ ماره بکات!

لەو کاتەدا (بەکر) چاوی کەوت بە (زین) و کچەکانی تری ناو کۆشکەکە، لەبەر پەنجەرەبەکەدا وەستا بون، کە لە دیواری ژوورویی هۆلەکەوه دەپروانی بەسەر پشتی (مەم) دا. بەپەرۆشەوه سەیری یاریبەکەیان دەکرد. (بەکر) یش رووی کردە سەردار پیتی گوت:

«دەبوو گەورەیی خۆم، هەموو جارێک جینگەیی خۆی بگۆریایەوه، لەگەڵ بەرامبەرەکەیدا. دەستووری یاری وایه، کە ئەوهی گوت هەردوو یاریبەر هەلسان و جینگەیی خۆیان گۆریبەوه، بێ ئەمەیی پەیی بەرن بەو فیلەیی کە (بەکر) لیتی کردبوون... هەرچەند تاوتیک پێچوو، لەپەر «مەم» چاوتیک هەلبیری و سەیرتیک دیواری ژوورویی هۆلەکەیی کرد، کە بەرامبەری دانیشتیوو. لەپەر «زین» ی کەوتە بەرچاو، کە وەستا بوو سەیری کرد. ئیتر لەوهوه سەری لێ تیکچوو. هەرچەندی دەکرد و تی دەکۆشا بۆی نەدەکرا هۆشی خۆی کۆبکاتەوه و، بیخاتە سەر یاریبەکە، بۆ ئەمەیی بەسەر (سەردار) دا سەربکەوی. چاوهکانی هەر بەپەنجەرەکەیی بەرامبەرەوه خەریک بوو، بێ لیکدانەوه بەردی سەرباز و سوارەکانی دەبزواند. جاری وا هەبوو، بۆ سەربازتیک ئەسپتیک دەدۆراند. جاری وایش هەبوو فیل و کاربەدەستی تیکەل و پیکەل دەکرد. ئەنجامیش بەوه گەیشت کە سەردار پێنج جار لەسەر یەک یاریبەکەیی لێ بردهوه!... یاریبەکەیش بەوه دواویی هات!...»

ئنجای سەردار هاتەوه جیتی خۆی. «مەم» یش شەرم و ئابروو گرتی. سەردار سەیرتیک (مەم) ی کرد و پیتی گوت:

«ئیی مەم!... مەرجهکەت لەبیرچوو؟»

(مەم) یش، هەستەکانی دابەش بووبوو بەسەر توورەیی و شەرمدا. توورەیی لەو فرۆفیلەیی کە لیتی کرا و تیی گەیشت. شەرمیش لەوهی کە یاریبەکەیی دۆراند وەرانی سەرداری دایەوه و پیتی گوت:

«نە... گەورەم، لەبیرم نەچوو. چی دەفرەموویت ئامادەم بەجیتی بهێنم!»

(سەردار) یش پیتی گوت:

«خۆت دەیزانیت، ئیمە داوای سامانت لێ ناکەین پیتی دەولەمەند بێین... داوای سایە و پایەبەشت لێ ناکەین پیتی گەورە بێین... ئەوی دەمانەوێ: زانیی رازی دلته... کەواتە چی لە دلته هەیه پیمان بلتی... پیمان بلتی دلداریت لەگەڵ کێدا هەیه؟... بۆ کێ بەھیوایت کە ببیتە هاوسەرت؟ تا ئەگەر سەرنجمان لێدا و زانیمان بۆ تۆ دەستی لیت ماره بکری، خەریک بێن شادمانت بکەین بە پێگە بێستنی».

«مەم» یەش هەندیک بیری لێ کردووە. وەک بیهوی واتای ئەو وشانە لێک بداتەووە کە دران بەگوتیدا، وابوو. (بەکر) یەش ئەو بێرکردنەووەیە (مەم) ی بەهەل زانی، هەلی داوە، گوتی:

«گەورە خۆم: وا دەر دەکەوێ (مەم) شەرم دەکات لەوێ ناوی دلخوازەکە ی خۆیت لێ تاشکرا بکات. چونکە من جارێکیان دلخوازەکە یم چاوپێکەوتوو. بۆم دەرکەوتوو کە کەنیزەکیکی ناشیرین و بەدەفە ساڵە، رەش و کەموکۆریدارە، ئەویش شەرم دەکات کە ناوی بەیتنی لە کۆری سەرداردا!...»

ئەم قەسە یە (مەم) ی ورووژاند، دەماری مەردا یە تیبی بزواند، هەستی سەربلندی و گەورەیی تیدا بووژاندهووە. توانج و پلارە کە هۆشی لەسەر لا برد. ئەوێ لەبیرچوووە کە لەبەردەم سەردار دا یە، یان لەناو کۆمەلێک پیاوان دا یە، توورە بوو و راپەڕی لە (بەکر)، پیتی گوت:

«بەخودای گەورە سوێند دەخۆم، درۆت کرد، زۆلی ریسوا. ئەو کەنیزەکە ی تۆ ناوونیشانت هەلدا، هاوتای کەس نییە، هاوتای سەرنوشوست و نەنگێکی وەک خۆت نەبێ. بەلام ئەو کچە ی دللی منی پێداچوو، پایەبلندە، لە جوانیدا مانگ نایگات، لە شۆخوشەنگیدا رۆژ هاوتای ناوەستیتەووە، لە هەموو کەس رەسەنتەر، کەس لەم خاکەدا، لە نەژادیدا پەنجە لە پەنجە نادات. تەواوترین ئافەرەتیشە کە دەستی هونەرمانەندی گەورە، خودا، دروستی کردبێ... ئەو کچە... ئەو کچە یەش شاھ کچی (جزیرە)!...».

هیشتا بەتەواوەتی ئەم قەسە یە لە دەم نەهاتبووە دەرەو، (سەردار)، قەسەکی پێ بری و، بەتوورە ییە کەووە لێی راپەڕی و، پیتی گوت:

«کەواتە لەبەرئەووەیە، کە شەرم لە خۆت ناکەیت و، دەستدریژی دەکەیت بۆ ئەو جیگایە و، دلداریی تیدا دەکەیت و، لەبەر بێ شەرمیی خۆبەشت ئەم کۆشکەم لێ پیس دەکەیت!...».

پاش ئەو رووی کردە پاسەوانەکانی بەر دەرگاگان و تیبی خورین، گوتی:

«لە پاش ئەم کەتنە، چاوەروانیی چی دەکەن، وەستاون؟! بۆ ئەو کەلە یە ناپەرین کە زمانی وا درێژی پێوەیە؟! کاتی ئەو هاتوو کە کەسانی تریش پەندی لێ وەر بگرن!».

پێش ئەمە ی پاسەوانەکان پەلاماری «مەم» بدن، لە ناوەراستی کۆرە کەووە سێ کەس راپەڕی!... هەرسێکیان پالەوان بوون. هەرسێکیان برا بوون، هەریە کە یەشیا ن خاوەنی ناوچەوانی بلند و دەست و بازووی شیرانە بوو!... هەریە کە یەشیا ن خەنجەرێکی لە دەستدا بوو، ناگری لێ دەو شایەووە. ناوئجیبە کە یان کە (تازدین) بوو، هاتە پێشەووە و، وەک هەور گرماندی بەسەر ئەو بالبازانەدا کە خەریکبوون پەلاماری «مەم» بدن، تیبی خورین، گوتی:

«ناکەس بەچەینە! بچنەووە جیبی خۆتان! ئێو نە شیتن، نە سەرخۆشن، شارەزای دەست و بازووی ئیمە نەین! وا دیارە ئەو تان لەبیرچۆتەووە، کە چیتان بەسەر دەهێنن!... دوور نییە بگەنە (مەم). بەلام کاتی کە خۆتینی ئێو شەپۆل بدات بەملاو بەولایدا و، بەسەدان لە خۆتان بکەن بەپردە بەسەر لاشە یاندا برۆن تا دەبگەن!».

پاشان سەری وەرگێرا بۆ لای سەردارەووە و، بەتیبلا ییبیەکی چاوەووە سەربێکی کرد و پیتی گوت:

«بەلام گەورە ی خۆمان سەردار، ئارەزووی خۆیەتی، هەرچی دەوێ دەتوانی بەدەستی خۆی بیکات... چونکە ئیمە دەست بەستراوی پیاووەتی و بەخشندەیی ئەوین. جوان نییە بۆ ئیمە پیتی لێ نەنێن!».

پاشان بێدەنگ بوو... ئەوانی تریش هەموو بێدەنگ بوون... پاسەوانەکانیش لە جیبی خۆیاندا رەق راوہستابوون، تەماشای دەمی سەرداریان دەکرد... لە پاش تاویک، سەردار خۆی هەستا و بەدەستی خۆی کە لەبچە ی کردە دەستی (مەم) هەو و فەرمانی دا بیبەن بۆ بەندیخانە!... (تازدین) و براکانیشی ئەو یان ئەو نە پێ ناخۆش بوو، وەک تیرێک لە جەرگیان درابێ وابوو. بەلام بەناچاری بێدەنگییان بەباشتر زانی. چونکە ئەو کارێکی پەسند و ژیرانە نەبوو کە لەو بەولاولە زۆرەملی لەگەڵ سەرداردا بکەن، بەتایبەتی لە پاش ئەوێ کە لە بریارە کە ی خۆی هاتە خوارەووە، لە کوشتنیەووە گە یانیدە بەندی کردنی. وایان بەباش زانی کە تکای بەخشینی مەم، بخەنە پاشتر، بۆ کاتی کە سەردار کەمێک سارد بوویتەووە و، پشم و قینیشی کەمتر لە دلدا مابێ.

پاشان کۆرە کە بلاو یان لێ کرد. بەماتی و بێدەنگییەووە هەرکەسە گەرا یەووە بۆ جیگای خۆی. «مەم» یەش لە رێگادا بوو، دەبرا بۆ بەندیخانە، کە بخریتە زیندانەووە!

پاکیی گیان

ئەو بەندیخانەییە کە «مەم» ی بۆ برا، بەندیخانەییەکی ئاسایی نەبوو. لە راستیدا زیندانێک بوو، وەک ئەشکەوت، چوو بوو ناخی زەویبەو. لە سەرەو تەنگ بوو. بەلام لە خوارەو فراوان بوو. لە هیچ لایەکیەو رووناکیی جیهان، یاخود رووناکیی رۆژی تێنەدەکەوت، تەنیا لە کونێکەو نەبێ، کە لە تەوقەسەری زیندانەکەو بوو، ئەویش بۆ هەموو شتیەک بەکار دەهێنرا: هەم دەرگا بوو، هەم پەنجەرە بوو، هەم جیگای رووناکی بوو!... (مەم) یش خرایە بن ئەو زیندانەو، کە چۆل و هۆل و، تاریک و نووتەک بوو، کەسیشی تێدا نەبوو. تاریکیی دایگرت و بەرچاوی گرت. هیچ شتیکی نەدەدی، بەچاو، ئەو تارمایی و رەشاییانە نەبێ کە ئەملاو ئەولایان لێ گرتبوون. لەناو ئەو تاریکییە بێدەنگ و سەنگەدا، کەمێک ماتی گرتی و لە جیبی خۆی هەندیک سست بوو. پاشان، هێواش هێواش هەنگاوی نا، خۆی دەپاراست، کە لە شتی خراب نەکەوێ، هەر دەستی لە بایەکە دەکەوت، تا گەیشتە لای دیواری زیندانەکە و دەستی لێی کەوت. لەوێدا وەستا و پالێ پێوێ دایەو. ئنجا لە دەروونی هەناسە ساردییەو، بەشە پۆل بێرەو ریبەکانی هاتنە دەرەو، لە داخاندان دەینالاند... تافی لاوینییە تەر و تازەکی خۆی بێرکەوتەو، لەگەڵ هێز و توانایی و بەچنگی و سەرلەندییەکی دا... ئەو کاتە کە خۆی و (تازدین) لە کامەرانتەری کەس دەهێنرا. ئەم بازارانەیان هەر بەبیریشدا نەدەهات. پاشان کاتی پەیدا بوونی ئەم هەناسە ساردییە بێرکەوتەو لە دلیدا، ئەو رۆژە بێرکەوتەو کە پرپوو لە خۆشی و شادمانی، رۆژی نەورۆز، کە خۆی و (تازدین) پێکەوتەو ئەو رۆژەیان زۆر بەخۆشییەو رابوارد. ئەو بوو لە ئیوارەو ئەو رۆژەدا تووشی ئەو سەرخۆشییە هاتن کە لەو پێش لێی دوا... هەرەها ئەو بازار و ئاواتانە بێرکەوتەو کە لەناو دەروونیدا پەیدا بوون و، گەرەبوون و، پێگەبشتن، بەتایبەتی لە کاتی بەزم و شایێ (تازدین) و شەوانی زاواپەتیی دا، کە خەریکبوون گەشەیان دەکرد و بەریان دەدا.

ئەو بوو دلی خۆی بەو خۆش دەکرد، کە ئەویش وەک (تازدین) بەکامی دلی خۆی دەگات و، بووکی بۆ دیتە مالهەو، و شایێ و ئاهەنگی بۆ دەکرێ... پاشان ئەویشی بێرکەوتەو، کە چۆن دلی شکینرا و سەرەکەوت لە ئاواتەکیدا... کە چۆن کەسیک نەبوو بەزەیی پێدا بێتەو، و دەستیەک بداتە پالێ. پاشان ئەو شەوانەو هێنایەو پێش چاوی خۆی کە تا بەیانی، لە گوێ ئاوی (دەجلە) دا هەناسە ساردی هەلەدەکیشا و، فرمیسیکی خۆتینی دەپشت. کەسیک لەوێ نەبوو، بێبێنی، یاخود خەمی بخوات. ئەو

فرمیسیکانەیش کە چاوەکانی بریندار دەکرد و، ئەو بنار شاخ و گردانەو پێ ئاو دەدا، چاوی کەسیکی تری نەدی کە بەفرمیسیک هەلرشتنیکی دلخۆشیی بداتەو!...

پاشان ئەو چەند کاتە خۆشانەو بێرکەوتەو، کە لە هەموو جیهاندا هەر ئەو چەند کاتەو بەخۆشییەو رابوارد بوو، کە هەر کزەبای فینک و گولەکان ئاگیان لەو و لە «زین» بوو بوو... پاشان ئەو هاتەو پێش چاوی کە چۆن تاریکیی دلی داگیرکەرەو، و هەموو جۆرە ئازاریکی تووش بوو، کە چارەنووس بۆی دانابوو!... زۆرداری ئەم و ئەو بێرکەوتەو، کە بێ ئەمەو سووچ و گوناھتیکی هەبێ، لێیان دەکرد؛ وەک بەند و باو و قسە هەلبەستراوەکانیان، کە بۆیان دروست دەکرد، وەک تیزکردنیان بەنازار و فرمیسیکەکانی، کە پێیان رادەبوارد. وەک ئەو داوای بۆیان دەنایەو، لە رێگای کامەرانییدا، بۆ ئەمەو بەفرۆفیل و ناپاکی لەناوی بێن... دواو ئەو هاتەو بێر، کە سەردار بەم جۆرە قینی لێ هەلگرتبوو، لەم شتەویشدا داخی دلی خۆی پێ رەشتبوو... سەردار بەو نەدەیش وازی لێ نەهێنا کە لە هەناسە ساردی و رەنجەرۆیی خۆیدا بێنیتەو، ئەو ئازادییەویشی لێ سەندەو، کە جار بەجاریک دەتوانی سەری خۆی هەلبگرێ و، بەناو دەروەشتدا بگەرێ، بۆ ئەمەو بەچاوی ئەندازەکانی سروشت کەمێک خەموخەفەت لە دلی خۆی دەربکات. چونکە هەر ئەو بۆ ما بوو، کە لەگەڵ هەموواندا تێر سەیری بکات و، تەواو خۆشییەویشی لێ وەرگرێ. سەردار هیچی بۆ نەهێشتەو، ئەم تاریکییە نەبێ، تا کەس نەبێنێ، تا هیچ شتیکی لەوانە نەبێنێ. هەر ئەویشی بۆ هێشتەو، کە لەم زیندانە چۆل و هۆلەدا، بەتەنایی بێنیتەو، تا هیچ ئارام و سەرەوتییک بەدلی نەگات!...

ئێتر هەر ئەو نەو ئەو کارەساتانەو هێنایەو یادی خۆی، دلی بەخۆی سووتا، بەزەیی بەخۆیدا هاتەو، دایە پرمەو گریان و، بەفرمیسیکەکانی خۆی زەویی زیندانەکی تەر کرد. فرمیسیکەکانی سووێر و خۆتەو بوون. گریانەکی ناسۆر و پێ ئازار بوو. دەگریا بۆ ئەو تەمەنەو خۆی کە لە دەستی چوو بوو. بۆ ئەو هێواپەو ک پرا و نەما، بۆ ئەو دلە خۆتەوییەو کە پێیان پێدا نا.

پاشان ئاوریکی بەملاو بەولای خۆیدا دایەو، ئەم پەر و ئەوپەری زیندانەکە و دیوارە رەشەکانی بۆ دەهێنرا. چاوی کەوت بەزەوییەکی ناو زیندانەکە. هەمووی وشک و برنگ و خۆل بوو. هیچ شتیکیشی تێدا نەبوو کە پالێ پێدا بداتەو، سەکوێکی بچووکی لە قور دروستکراو نەبێ، کە لە سووچێکی زیندانەکەدا دروست کرابوو. ئەویش پارچە بەرەوێکی شروپ و رزبوی درابوو بەسەردا.

چاوه پر فرمیتسکه کانی گیترا به ناو هه موولایه کی زبندانه که دا. وهک بگهړی بۆ شتیتیک که خوشه ویستی و به زهیی پیدایه هاتنه وهی تیدا بیینی و ابوو. ئه ویش هه بۆ ئه مهی که بیكات به هاودلی خوی و، هۆگری بیی و، خه موخه فه تی خوی بۆ هه لبریتی. به لام زبندانه ره شه که، پارچه یه کی که رولا ل بوو، نه گوئی ده گرت له دنگ، نه له شین و گریانییش تیده گه یشت... ئیتر هه موو هیوایه کی له خوشیی جیهان بری. هیچ دهره تانیکی بۆ نه مایه وه رووی تی بکات خودا نه بی... ئه و خودایه کی که هه ر خۆبه تی، به تهنیا، په نای خه فه تباران و، هه ناسه ساردان و، زۆر لیکراوان بی.

(مه م) یش سه ری بلند کرده وه و، چاوی هه لبری بۆ ئاسمان. هه رچی نازار و فرمیتسکیکی هه بوو، له دل و چاویدا، ئاراسته ی ئه وپی کردن، و گوئی:

«خودای گه و ره و بلندا! چاوت لیم نییه؟»

«چاوت لیم نییه - که به نده یه کی بیچاره ی وهک من - چۆن له ناو ئه م هه موو ئیش و نازارانه دا ده تلیته وه، که له وه ییدا نییه له وه زۆر تر به رگه ی بگریته؟! خودای گه و ره، به نده کانی تۆ که له سه ر زهوی دان، به زه بییان به سه رگه ردانی و هه ناسه ساردیی مندا نه هاته وه، هه ره ک خۆت ده بیینی برینه کانی شمیان له ناو خۆل و تۆزدا پلیشانده وه... ته نانه ت له و پیخۆره ییش به شبرایوان کردم، که له رتگای له ناو چووندا ئه یکی سکم پیی بشکی. خودای گه و ره! تۆ به زه بییت پیتمدا بیته وه. به سه ری تۆ سویند ده خۆم، که له مرۆ به داوه له تۆ نه بی، له که سی تر ناپارچه وه، له که سی تر ناپارچه وه. فرمیتسکی خۆیشم هه ر له به رده می تۆدا هه لده رپه ژم بۆ تۆیش نه بی، بۆ که سی تر خۆم ناشکیتم.»

هه تا چاوه کانی لیک نایه وه و له قسه کانی بووه وه، گیانیکی تازه کرایه وه به به ریدا که له پشت په راسوه کانییه وه ده کشایه وه، هه ر له و گره ناگره ی ده کرد که رۆشنا بییه که ی له ناو تاریکییه وه سه ر دهر بخات و، پرشنگ بدات به هه موو لایه کی خۆیدا. ئه و گیانه خشا به سه ر دلیدا، ئارام و سه ره وتیکی ته واوی پیته خشی. ئه و چۆل و هۆلی و ته نیاییه ییش که تیییدا بوو، گۆراو بوو به گیانیکی پر له شادیی سه یر و سه رسورپه ینه ر.

که ههستی به م شتانه، هه مووی کرد، له ده روونی خۆی و، له ده ره وهی خۆیدا دووباره سه ری هه لبریه وه و، هه ستایه سه ری و، پالی دایه دیواری زبندانه که وه، دهستی کرده وه به پارانه وه له خودا و گوئی:

«خودای گه و ره! له پاش ئه مه ی هه موو باهت و ئاواتیکی جیهانیم له ده ست چو رووم کرده دهرگانه ی چاکه و رووخۆشی و گه ورییی تۆ. به سه ری تۆ سویند ده خۆم، له مرۆ

به داوه له دهرگانه که ی تۆ ناده م، ئه گه ر هه رچی جیهان هه یه بده نی به خۆی و ئه وه ی له ناوی دایه. بام هه رچی زۆرداره، زۆرم لی بکات، هه رچی به ندوبا و کسه ره، داوم بۆ بنیته وه، بام چه ندیان له ده ست دی و ئاره زو ده که ن ناگر له دلیم به ریدن، بام بمخه نه تاریکیی زبندانه وه. بمخه نه ناو کولانه ی درندانه وه. به و گه ورییه ت سویند ده خۆم، که هه موو دم سه رمی بۆ دنه شتینمه وه، ئه و شتانه هیچیان کارم لی ناکه ن و، هیچ هیوایه کییش له دلیم دهرناکه ن... تا به رتبه ری تۆوه گیانم به رتوه بچی، ئارام به ده روونم یه جگار خۆشه. تا روونکیی تۆیش له ناو دلما بی، ئه م تاریکییه چاوم ده حه سی نیته وه. تا رووی به زه یی پیداهاته وه و گه ورییه ی تۆیشم له سه ر بی، نازاردان سه ره وت به دلیم ده دات.

ئهی وه رپسوون?... بۆچ هه رچی جیهان هه یه کۆبیته وه ده توانی گیانم وه رس بکات له خۆی!...؟

سویند ده خۆم به و به ژن و بالاییه کی که به رتکوپیتکییه که ی گیانی تالان کردووم... سویند ده خۆم به و رۆشنا بییه کی که ناگری تیبه رداوم... سویند ده خۆم به و شوخه شنگییه کی که له ژه هر و دهرد به ولاره هیچی ترم لیی ده ست نه که وتوه... به وانه هه موویان سویند ده خۆم، که ئه م نازاره ی دهمده ن، هه رچه ندی وای بی که ئارام و به رگه گرتنم پی نه هیلی، به لام ناتوانی ئه و هیوایه م له دل دهریکات که بگه م به «زین»، ته نانه ت بشمکوژن!... چه ند خۆشه به ئاواتی خۆم شادیم، له ژیر سیبه ری تا سه ری تۆدا و، له بن شاهپه ری رووخۆشی تۆدا!...

بۆچی شاد نام?... به سه ری تۆ سویند ده خۆم، ئهی خودا! که گیانی (من) و (زین)، هه ره ک خۆت ده یزانی، دوو گیانی پاک و بی تاوانن. له م جیهانه دا هیچیان ده ست نه که وتوه، ناگره که ی و سه رگه ردانییه که ی نه بی. که واته بۆچ شادمان نابن، که بیته ناو دهرگای خونکاری هه ره گه وری جیهانه وه، خونکاری رووخۆش و شاره زا، خونکاری خاوه ن به زه بیی پیداهاته وه ی به رفراوان، خاوه نی داد و فه ریاد بۆ هه مووان...؟

ئای چه ند ئاره زووی ئه و رۆژه ده که م، گه ورم! که هه ر دوو کمان روو ده که یه دهرگانه که ی تۆ. تۆیش به دهستی گه ورییه ت ئه و فرمیتسکانه له چاومان ده سپرته وه، که زۆرداران پییان هه لپشتوین، له باوه شی به زه یی پیداهاته وه یشتدا، به دلنیایی و ئاسووده یی و په سندکراوییه وه ده حه سی نه وه.»

له گه ل ئه وه یشتدا که (مه م) په یوه ندیی به که سه وه نه ما بوو له ده ره وه و، وه رپسوون و هه ناسه ساردیی دللی داگیر کردبوو... له گه ل ئه وه یشتدا که هیوا ی به که س نه ما بوو

دهستیک بداته بالی، له ناو ئه زیندانه چۆل و هۆله تاریکه دا... به لّام له پاش ئه و قسانه که کردی بهرامبهر به پوره دگار، به ره بهره نارامیکی خودایی هاته دلّیه وه، ته نیاییه که ی له بیه برده وه، خه موخه فته که ی لی که مکرده وه. چونکه هاو دهم و هاو ریکه ی بوو به خودای پاک ی بی هاوتا. ئه و نده ی له جیهان هیوای ده بری و، ئه و نده ی پشتی له بابه تی جیهانی ده کرد، ئه و نده ی پهیو نده ی به خودای گه وره وه، به هیزتر و گه وره تری لی ده هات، هیوا و تاواتیشی ته نیا به و ده سپارد. له به ره وه زیندانه که ی کرد به په رستگایه ک، شه و و رۆژ ناوی خودای تیدا ده برد، هه موو دهم هاواری بو ده برد، له ویدا په رسته که ی هه ر بو ئه و بوو. پاسه وان که بیهی هه رچه ند ده هاته ژووره وه، نان و ناوی بو ده هینا، مه می ددی به پیه نوێ ده کات، یاخود به نوو شتانه وه وه له خودا ده پارێتته وه. له لایه که وه له شی دهستی کرد به له بری و لاوازی. له لایه کی تره وه گیانی دهستی کرد به تین سندن و به هیز بوون. جا هه ر چه ند له شی دهیدایه باریکی و بنیسی و بچووک بوونه وه، گیانی شی دهستی ده دایه زیندوو بوونه وه و، بووژانه وه و، هیز و هه رت، «مه م» زۆرتر جیهان و بابه تی جیهانی له بیه ده چووه وه و، زۆر تریش هۆگری خودا و ده ستووری خودایی ده بوو. تا وای لیته ات، په یکه ری له شه که ی بوو به یاریه ک به ده ست گیانیه وه، که به ئاره زووی خۆی ده یسو ورا نده وه. هیز و ده سه لاتی که ره سه تی له ش کزیو، ئیتر هه ناسه دانی گه رم و گلپه دار فری نه ما به سه ره له شه وه، ئاگری دوو ریه ی وه ک جار ان جه رگی نه ده توانده وه. گیانی شی، به گه رمو گو ریه که وه، به په رۆشی ئه وه وه بوو، که شتیکی تازی ده ست بکه وی. ئه ویش بریتی بوو له به ره لّابوون و ئازادی. به لّام نه ک به ره لّابوون و ئازادی له زیندانه وه بو جیهانی، به لّکو به ره لّابوون و ئازادی له چه په ری له شه وه بو ئه و ده شته پان و فراوانه ی که بو ئاماده کرابوو...

ره نه ره پۆسی

«زین» تا ئه و نده ی «مه م» به م ئه نجامه گه یشت، دهستی نه شت بوو له به ختیاری. هه رچه نده ئازاری دلّی زۆربوو، به لّام هیوایه کی گه وره ی هه بوو که ئه ویش وه ک «ستی» ی خوشکی به ناواتی خۆی بگات و بچیته باخه لی مه مه وه. به لّام که زانی سه ردار ئه و جه زبه گه وره یه ی، له جیاتیی کوشتن، پینگه یاندوو، هه رچی هیوایه ک له دلّیدا مابوو بو پیک گه یشتن به (مه م)، له دلّیدا نه ما. ئیتر به ندی دلّی پچرا و، جه رگی پر بوو له خوین و، هه ناسه ی گریان بینا قاقای گرت بیخنکیتنی. ئه و جیهانه گه وره یه ی له به رچا ویدا

بچووک بووه وه و، ته نگ و تاریک بوو. هه ره ک ئه و کۆشکه، به هه موو خۆشییه که وه که تیدا بوو، روو خای به سه ریدا و که وتیته ژیر گل و دار و په ردوو ده که یه وه و، خه ربیک بی بخنکی و ابوو. ئیتر وای لیته ات، ته نانه ت ههستی به و بایه ش نه ده کرد، که هه ناسه ی پی ده دا. دلّ و ده روونی پر بوو بوون له خه موخه فته و، ئازار، که هه ره که مه که یان له وان بوو ده روونی بتوتیته وه. جاری واهه بوو، خه می ئه وه ی ده خوارد که (مه م) چاره نووسی وای لیته ات. ده گریا بو ته نیایی و چۆله وانیه که ی له ناو ئه و زیندانه قووله تاریک و نووته که دا... جاری وایش هه بوو، خه می ئه وه ی ده خوارد که (مه م) له ناو ئه و ئازار و ده ردی سه ریه ی خۆیدا وازانی که (زین) له ناو ئه و کۆشکه دا، به کامه رانییه وه راده بوئی، ژبانی پر له خۆشی و ئازادی، باکی هیچ شتیکی نییه. بیجگه له وه بو خۆشی خه فته تی ده خوارد، که وا به وجۆره هه موو تاواتیکی له ده ست چووه، هیچ هیوایه کی شی نه ماوه به دوارۆژی خۆی که بتوانی به کامی خۆی بگات.

به لّام له پاش ئه وان، دووباره ده که وته وه شیوه ن و گریان بو دلّداریه که ی و ئاره زووی پیک شاد بوونه که ی له گه ل (مه م) دا، به جاریک ئاگر له دلّی به رده بوو. زۆر جاری وایش هه بوو، له گه ل ئه و ئازارانه دا که هه یوو، سه ری سو رده ما و سه رسام ده بوو، له چاره ره شی خۆی، که به خته ناهه مواره که ی وای بو هینا. ده یه رسی له خودا و ده یگوت:

«خودای گه وره! ده بی له دای ئه م هه موو سه رگه رانییه وه، ئه م هه موو هه ناسه ساردیه وه، که به سه رتدا هیناوم له ژباندا، چ ژیری و کار دروستیه ک هه بی؟... جاریکم نه دی ئه م چه رخه به دلّی من سو ورا بیته وه و بو کامه رانیی من وه رگه رابی!... نه مدی رۆژیک، ئه م جیهانه، بو من رۆشن بوو بیته وه!... له پێش هه موو شتیکیدا ئه و به سه زمانه ت سه رخۆش کرد و فریت دایه ئاگری دلّداریه وه. پاشان هه ر ئه و ئاگره یشت به ردا یه دلّی خۆمه وه. دلّیشت به ئازاری گو رگله ی ئه و ئاگری دلّداریه وه هیشته وه. بو تاویک چرای ناوهند من و ئه وت داگیرساند، به لّام تا من ئه وم دی و، ئه و منی چاویکه وت، تا ئه و دلّی پیه نوو ساندم و، من هۆگری ئه و بووم، چرا که ت لی کوزاندینه وه، تاریکی خسته ناوهندمانه وه. هه ردوو کی شمانت له ناو ئاگری ده رووماندا هیشته وه. بسووتین، هه ره که ی شمانت به جیا، به ته نیایی هیشته وه، به ئاره زووی به یه که گه یشتن و ره نه ره پۆیه وه بتلیینه وه. له به رچاوی ئیته دا، ئاهه نگ و زه ماوهن دی بووک و زاوایی ئه م و ئه وت پیکه ینا، که چی دلّ و ده روونی ئیته یشت پر کرد له ئازار و هاوار و شیوه ن و گریان!... خودای گه وره! گونا هه م چیه که وات به سه ر هیناوم؟ ئه ی ئه و به سه زمانه گونا هه ی چیه،

که پهوانه‌ی ئه‌و زیندانه‌ت کردوه، له‌ناو تاریکیی ئه‌و ئه‌شکه‌وته چۆل و هۆله‌دا به‌دوای ئاواتی خۆیدا بگه‌ری؟! به‌لام... من گله‌یی بۆ چ بکه‌م؟... قسه‌ی وا بۆ چ بکه‌م؟... هه‌ر خۆم زوو زانیم که به‌شی من له‌ جیهاندا ئه‌مه‌یه. له‌ پێش ئیمروێشه‌وه به‌م به‌شه‌ وازم هێناوه. که‌واته ئیمروێکه‌یش ده‌بی هه‌ر پیتی بێده‌نگ بم، پیتی سوپاسگوزاریم.

خودای گه‌وره! مبه‌خشه له‌ گوناهم!... هه‌رچی تو پیت به‌خشیوم و برپارت داوه به‌سه‌رمدا، پیم خۆشه و لام په‌سنده!...»

ئنجا له‌په‌رینه‌ی (مه‌م) ده‌هاته پێش چاوی، که له‌ودیو به‌ندیخانه‌که‌یه‌وه، به‌چاویکی کز و روویه‌کی خه‌فه‌تباره‌وه سه‌یری ده‌کرد. خۆشی له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا به‌رله‌لابوو، هاتوچۆی ده‌کرد. ئه‌و وینه‌یه‌ دلی زۆر ده‌بزواند. هه‌ر له‌ جیگای خۆیه‌وه قسه‌ی بۆ ده‌کرد، ده‌یگوت:

«(مه‌م)! تو وا ده‌زانیت که ئه‌م کۆشکه‌ی منی تێدام، له‌ به‌ندیخانه‌که‌ی تو بۆ من ته‌نگتر نییه؟... یان رووناکیی ئه‌م جیهانه‌ی منی تێدام، له‌ تاریکیی ناو زیندانه‌که‌ی تو تاریکتر نییه؟ یان ئه‌و ناز و جیازه‌ی منی تێدام، دل‌م خۆش ده‌کا و تو له‌بیر ده‌باته‌وه؟... نه‌... نه‌به‌خودا، «مه‌م» وا نییه. به‌خودا سویندت بۆ ده‌خۆم، که تو (کابه‌)ی دلی شیت و شه‌یدامی، په‌رستگای گیانی سه‌ر لێشیاوومی. فراوانیی ئه‌م جیهانه، دل‌م زۆرتر ته‌نگ ده‌کات. گه‌شی و بریسک و هووری ئه‌م کۆشکه‌یش، هه‌یچم بێر ناخاته‌وه، به‌خت په‌شیی خۆم نه‌بی. خۆش رابواردنه‌که‌م بریتیه‌یه له‌وه‌ناسه‌ گه‌رمانه‌ی خه‌ریکن سنگم له‌تویه‌ت ده‌که‌ن... خۆراکیشم ئه‌و ژه‌هره‌یه که خه‌ریکه‌ جهرگ و هه‌ناوم داپرزین. مه‌یه‌که‌یشم ئه‌و فرمیتسکانه‌یه که خه‌ریکن جهرگم بتویننه‌وه. خه‌وه‌که‌یشم ئه‌ی «مه‌م»! به‌خودا سویندت بۆ ده‌خۆم، ئه‌و بێ هۆشییه‌یه که نه‌شته‌ر ده‌دات له‌ دل‌م. فرمیتسک ناھیلتی چاوم لێک بنیم. شوڕشیش ناھیلتی هه‌ستم بسه‌رووی تا بعه‌سێمه‌وه...»

جا ئه‌گه‌ر من وابم، ئه‌ی (مه‌م)!، که له‌م کۆشکه‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌ژیم، ئه‌ی ده‌بی تو چۆن بژیت له‌ناو ئه‌و زیندانه‌ تاریک و نووته‌ک و چۆل و هۆله‌دا؟!...

پیم بلتی، له‌و تاریکییه‌دا، کێ بووه به‌هاوده‌مت؟... کێ بووه به‌هاورازت که سکاالی دلی خۆتی بۆ بکه‌یت؟ تۆیه‌ک، که له‌ ئاسمانه‌که‌تدا، ئه‌ستیره‌یه‌ک نابینیت، سه‌یرت بکات و دل‌خۆشیت بداته‌وه، ئه‌و شه‌وگاره به‌چی راده‌بویریت؟ ئه‌ی به‌رۆژ چۆن راده‌بویریت، که که‌سیک نایه‌ت به‌لاته‌وه، گفتوگۆیه‌کی له‌گه‌لدا بکه‌یت، کزه‌بایه‌کت به‌لادا شنه‌ ناکات بتیوژنیته‌وه: نه‌چلێک ده‌بینیت و نه‌بلبلێکیش، تا دلی خۆتیان پێ خۆش بکه‌یت؟

ناخ! خۆزگه‌ گیانم له‌ سنگمه‌وه ده‌رده‌چوو و ده‌فریبه‌ ناو ئه‌و زیندانه‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌و

کلۆله‌ بیه‌نی و بگه‌ریته‌وه لام، چۆنیتیی رابواردن و ژیان و ته‌ندروستی ئه‌وم بۆ بگێریته‌وه. زۆر ده‌ترسم له‌وه‌ی که ترسوله‌رز کاری تێکردبی و، نازار ده‌روونی داگیرکردبی و، هه‌ر له‌و زیندانه‌دا له‌ناو بچن!...

خۆزگه‌ به‌خۆزگایی خودا، تووڕه‌یی سه‌ردار منیسی بگرتایه‌وه. کۆت و زنجیری بکرايه‌ ده‌ستی منیسه‌وه و، فرتی بدامایه‌ ناو ئه‌و زیندانه‌ تاریکه‌وه، تا له‌گه‌ل ئه‌ودا بژامایه‌. به‌خودا سویندت ده‌خۆم، که ئه‌وه‌ی منی له‌ به‌ندیخانه‌ی ئه‌م جیهانه‌ رزگار ده‌کرد و، ده‌یخستمه‌ ناو به‌هه‌شتی ئه‌و جیهانه‌وه؛ که ئه‌وه‌ منی له‌ کۆت و زنجیری ئه‌م ناز و جیازه‌ رزگار ده‌کرد، که به‌جاریک تێکی شکاندووم و، ده‌یگه‌یاندمه‌ ئه‌و شوینه‌ی که بتوانم ده‌ست بکه‌مه‌ ملی کامه‌رانیی خۆمه‌وه، که بتوانم ئه‌و دل‌م تیمار بکه‌م، که که‌س به‌زه‌یی پێدا نه‌هاتوته‌وه...

ناخ له‌ ده‌ست ئه‌م ره‌نجه‌رۆیییه، که چهند تاریکه‌ له‌به‌رچاومدا، ترسی گه‌وره‌م له‌وه‌یه «که ئه‌م رۆژگاره نه‌هیلتی جاریکی تر چاوم به‌خواه‌نی دل‌م بکه‌ویتته‌وه. زۆر ده‌یترسم له‌وه‌ی که برپاری دابی، به‌شیراوم بکات، ته‌نانه‌ت، له‌ چاوپیکه‌وتن و زانینی باری ژیانیشی!»... به‌م ره‌نگه‌، (زین)، هه‌رچی هه‌یز و هه‌ره‌تیکیشی پێ ماوو له‌ له‌شیدا، پیتی نه‌ما. دلی نه‌ده‌چوو سه‌ر خواردن و خواردنه‌وه‌یش. هه‌ناسه‌ ساردی و له‌رولاوازییش ئه‌وه‌نده‌ کز و بێ هه‌یزی کردبوو، تووشی گه‌لێک ده‌رد و نه‌خۆشی بوو. (سه‌رداری برایشی، ئه‌وه‌ی ده‌زانی که (زین) له‌ چ ئازاریک دایه‌ و تا چ راده‌یه‌کیش (مه‌م)ی خۆش ده‌وی. به‌لام، خۆی تینه‌ده‌گه‌یاندا، به‌زه‌یییه‌کی پێدا نه‌ده‌هاته‌وه. هۆی ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌بوو، که ده‌ماری مه‌ردایه‌تی ئه‌مه‌نده‌ بزوتبوو، ئابروو و سه‌ربلندییه‌که‌ی ئه‌مه‌نده‌ ده‌روونی وروژاند بوو، هۆش و هه‌ستی پێ نه‌هه‌شتبوو، که به‌زه‌یییه‌کی بیتته‌وه به‌و دوو دل‌داره‌ کلۆلانه‌دا. ئه‌و بێ هۆشییه‌یشی به‌سایه‌ی ده‌رگه‌وانه‌ به‌دخووه‌که‌یه‌وه بۆ په‌یدا بوو، که ئه‌و دوو به‌سه‌زمانانه‌ی به‌خۆراییی به‌دناو کردبوو له‌لای. وایشی خستبووه‌ میتسکی سه‌رداره‌وه، که (مه‌م)، له‌ پاش ئه‌مه‌ی هیوای برآ له‌ ماره‌کردنی (زین)، هه‌یچ له‌وه‌ کۆی نه‌کرده‌وه، که ناوبانگی کۆشکه‌که‌ی خراپ بکات، به‌هۆی میتبازی و ده‌ستبازی کردنه‌وه له‌گه‌ل خوشکه‌که‌یدا. به‌م ره‌نگه‌ (سه‌ردار) به‌جاریک، رووی له‌و خوشکه‌ بچکۆله‌یه‌ی خۆی وه‌رگێرا بوو. که نه‌فتی کردبوو، نه‌قسه‌یه‌کی له‌گه‌لدا ده‌کرد، نه‌چاویکی به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه‌ی پێدا ده‌خشاندا. ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش، به‌لای ده‌سته‌که‌ی ژووری ئه‌وا تینه‌په‌ری، تا بزانی چۆنه‌ و چی به‌سه‌ر هاتوه‌!...

شۆرش

سالتیکی ته وای به سهردا تیپه ری، که چی «مهم» هیشتا هه له ناو زیندانه که یدا مابوه وه. «زین» یش که هاو نازار و هاواری بوو، هه به نازاری دهرد و نه خوشیییه کانی لهش و دهر و نییه وه ده تلایه وه. دۆسته کانیشیان، خه موخه فته له دهموچاویان نه ده بووه وه، له بهرته وان. به تایبه تی (ستی) و (تاژدین). (تاژدین) یان له بهرته وهی که هه موو دهم (مهم) ی له میتشکدا بوو، له بیری دهر نه ده چوو، که وا له و ته نیایی و چۆل و هۆلییه دا بوو، نازاری دهر دی سه ربی رۆژگاری ده چیشته، بیجگه له نازاری به شیراوی له دلداریییه که ی و هه ناسه ساردیییه که ی. (ستی) یش له بهرته وهی که هه موو دهم خه می خوشکه که ی خۆی ده خوارد، که وا به جوژه له شی تیکچوو بوو و، له رولاوازی و نازاری دل نه خوشی خستبوو. ته نانه ته ویش وای لیته اتبوو له تاو نازار و نه خوشیی خوشکه که ی و چاره ره شیییه که ی، نه و هه موو ناز و جیاز و کامه رانییه ی له بهر ده سستی دابوو، به دلایه وه نه ده نووسان، خۆشییان به دلایه نه ده که یاند، به لکو پرووی لی وهرگیران. نه و هه موو ره نج و کۆششهی نه و دۆستانه دایان و کردیان لای (سهردار) بو ته مه (مهم) به خشی و له زیندان به ره للالی بکات، به فیرۆ چوو!... که س نه بوو، بتوانی کار له دلای سهردار بکات و، خۆشه ویستی و به زه بی پیداهاته وهی تیدا بیژوینی به رامبه ر (مهم)، تا رزگاری بی.

له شه ویکی بیده نگ و سه نگدا، که هه موو دۆسته کاتی «مهم»، له خانووی (تاژدین) دا کۆبوو بوونه وه، له و خانووه دا که پیاو چاویکی پیدا ده خشاندا، تیده گه یشت، که رۆژتیک له رۆژان کۆشکیکی ناوازه و شوخوشه نگ بووه... ده ستیان کرد به گفتوگۆکردن و راویژکردن و بیروباوه ر پیتشاندا، بو ته مه ی چاره یه کی ته وا بو ته م گیروگرفته بدۆزنه وه... چونکه خه موخه فته که یان له نه ندازه تیپه ری بوو، نارامیشیان هه به جار تیک نه مابوو.

بیری هه ندیکیان ابوو که بو به یانی، هه موویان پیکه وه، بو دوامین جار بچنه وه لای (سهردار). پارانه وهی لا بکه ن بو «مهم». به زه بی و خۆشه ویستی ناو دلای بیژوین به رامبه ری. تکایه کی زۆرشیی لی بکه ن بو به ره للالکردنی نه ویش ته گه ر به قسه ی کردن و ناوا ته که ی هیتانه جی، نه وا باشه. به للام ته گه ر به گوتی نه کردن و بی دلایی کردن، نه وا پیتوسته جار تیکی تریش کۆبینه وه، بو ته مه ی رینگایه کی توندتری بو بگرن...

به للام (عارف) نه م بیه ری په سند نه کرد. گوتی:

«به راستی ته مه کزی و بیده سه لاتییه، که ئیمه له پاش نه م هه موو تکا و پارانه وه یه ی

کردمان لای، له پاش نه م هه موو بچوکییه ی که نواندمان بو، تازه جار تیکی تر بچینه وه لای، هه ر نه و رینگایه بگرینه وه که له وه پیتش گرتبوومان. دهره ینانی (مهم) له زیندان، له رینگای تکا و پارانه وه و گفتوگۆ له دیواندا پیک نایه ت. ئیمه رۆکه، هه ره بک شت هه یه، (مهم) له زیندان دهر به یینی. نه ویش نه م ده ست و بازووانه یه که ئیمه هه مانه. که وا ته ئیمه رۆ پیتوسته له سه رمان، ماوه به م ده ست و بازووانه بده ین: نه وان قسه بکه ن و تکا بکه ن. به للام نه ک له کۆر و دیواندا، به لکو له ده ست و دهر و شوینی په لامارداندا!...

ته گه ر بمانه وی (مهم) له زیندان دهر به یینین، پیتوسته هه ر له به یانه کی زووه وه زریکامان له به ر بکه ین، شیره کامان له خۆمان بده ین. پاشان هه ره بکه مان سواری ته سپی خۆی بی و، هه موو پیکه وه شیر و رم رابوه شینین، له پرووی سهرداردا ته نیا به وه نه بی دلای سهردار نه رم بکه ین، به هیج شتیکی تر دلای نه رم نابی و (مهم) یشمان بو به ره للالا ناکات. ئنجا ته گه ر سهردار به وه دلای نه رم بوو و مه به سی ئیمه ی پیکه یینا نه وا باشه. ته گینا ده که وینه جه نگیکی خوتینینه وه له گه ل خۆی و که سوکار و ده س و پنه وندانی، به سه گه خوتیرییه پیسه که یشییه وه که ناوی (به کر) ه... ئنجا بام ناشی مه رگ بسووریتته وه و سه ران بهاری، بام «بوتان» یش بیته کۆری هه لپه رکیتی مه رگ، بام دانیشستوه کانیشی، خۆشی له ناوازی شیر و قه لغان وهر بگرن. سایان نه وه تا به ناو تۆزی جه نگدا تیده په رین و ده گه یه (مهم) و، به ده ست و بازووی خۆمان رزگاری ده که ین، یا خود ئیمه یش وه ک نه ومان به سه ردی و، له گه ل نه ودا باوه ش ده که ین به مه رگدا!...».

هه ر نه وه نده (عارف) نه م بیه ری نواند و قسه ئاگرینه کانی خۆی ته واو کرد نه وانه یش که دانیشتبون، ده ماریان بزووت و خوتینان جۆشا، ئیتر هه موویان به جار تیک بریاریان دا، که به یانه کی زوو، هه موویان به به رگ و که لویه لی شه ره وه کۆبینه وه و، هورۆژم به نه سه ر کۆشکی سهردار!...

که به یانی هات، دانیشستوانی (جزیر) سه رسام مان له کاری نه و سی برایه. چونکه هه رگیز شتی وایان به بیردا نه هاتبوو. هه رسی براکه و نه وانه ی دوایان که وتبوون له دۆست و هاواری و که سوکار، له پاش ته مه ی خۆبان ناماده کردبوو بو جه نگ به هه موو ترو تفاقیکه وه، ده ستیان کرد به گه ران به سه ر خیزان و که سوکاری خۆباند، داوایان لی کردن رینگای جه نگیان بدن و بیانسپیرن به خودا. پاشان هه موویان به سواری و به پین، به کۆمه لیتیکی زۆر گه وره وه، پروویان کرده کۆشکی سهردار، چوار لایان لی گرت. ئنجا که گه یشتنه نزیک کۆشکه که وه، (تاژدین) پیاویکی پیری له ناو خۆباند هه لبارد و ناردیه

کن سەردار، بۆ ئەمەى کەینەوبەینەکەى تیبگەییئەى ئەم قسانەى راستە و راست پێى بلتێى:

«ئەى سەردار! ئەو چوار براىە کە [مەم، و چەکو، و عارف، و، تاژدین] آن خۆت دەیزانى تائىستا هیچ کەسێکیان لە جیبەجیکردنى فرمودەى تۆ، بەکەلک هاتن بۆ تۆ، کەمتەر خەمیان نەکردووە. هیچیشیان لە خۆشەویستى تۆدا تائىستا، دلسۆزى خۆیان بەرنەداوە. کەواتە چۆنت رەوا بینووە، سالتیکى تەواو بەسەریان تى بپەرێ و، خۆشەویستتەى برايان کە (مەم) ه، تائىستا لەناو ئەو زیندانه تارىکەدا، کە وەک گۆر وەهاى، بىئىتەووە. نەکەسێکی بەلاووە بى خەمى بخوات، نەهاووپتیهکىشى لەلا بى دلخۆشى بداتەووە؟!... دلێ دوژمنەکانىانت پى خۆش کردن، خەمىشت خستە دلێ هەموو دۆست و هاووپتیهکیانەووە. خۆت لى گۆزین و، رووشت لى وەرگىران، نەگوتت لە تکایەکیان گرت، نە لە پارانەوبەکیان!... ئاخىر گوناھى (مەم) چىبە؟! هەموو گوناھەکەى هەر ئەو نىبە کە دلدارە و، کەچى ئىبە ئەم هەموو ئازارەى دەدەن?... بەلام ئەو چى بکات?... دلدارى دەسلالتیکى وای هەبە، کە لە دەسلالتەکەى تۆ بەهێزترە. ئەگەر راستە تۆ خواوین هێز و دەسلالتى، بۆچ بەگژ ئەو دەسلالتەدا ناچیت کە بەرەنگارى تۆى کرد و، ئەوى کرد بەدیل?... ئەمە باشتر نىبە لەوێ کە تۆلەى خۆت لەم کورە بى تاوانە بىچارەبە بکەیتەووە، کە لەم کارەدا هیچ دەسلالتیکى نىبە!؟

«ئەى سەردار! هیچ کەسێک نىبە، ئەو نەزانیت کە هۆى هێز و دەسلالت و کامەرانى تۆ ئەو چوار براىەن. ئەوانىش ئىمىرۆ هاتوونەتە بەر دەرگانهکەى تۆ، بەناوى چاکەدانەووە، دادپەرورەبىبەووە، بۆ دوامىن جار، داوات لى دەکەن کە براى چوارەمیان، «مەم»، لە بەندیخانە بەرىدەیت. ئەگىنا لەو سى براىە هیچ کامىکیان لەمىرۆ بەدواووە بەتەنگ گىانى خۆبەووە نابى!...»

کابرا پىرەکەىش لە (سەردار) رىگای خواست کە برواتە لای و چاوى پى بکەوێ... (بەکر) یش چاوى پىکەوت و لەکەینەوبەینەکە هەمووى تىگەىشت... هەر وەک (تاژدین) پى گوتبوو، هەموو قسەکانى بۆ سەردار کرد... پاشان وەستا، وەرەمى لى وەرگرتەووە. (سەردار) یش دەستى کرد بەبىرکردنەووە. لە دەموچاوىدا خۆپاراست و بىرکردنەووە شىنەبى دياربوو. پاشان تەماشایەکی پىاووە پىرەکەى کرد، شتیکى دلێ خۆبەووە و شاردىبەووە. ئنجا پى گوت:

«ئەى رىش سى! بچۆرەووە بۆ لای ئەوانەى تۆيان ناردۆتە ئىرە. پىشيان بلتێ: ئەم شتە پروبووچانە لەکووتە هاتۆتە مېشکىانەووە، تا شۆرشیکى واکەن، کە هەلنەگرى بىکەن?...»

بام هەرچى دەلتىن رووبدات. ئایا ئەمە پەسندە کە ئىمە برۆین و دۆستەکانى خۆمان بەجى بهیلتىن، واز لە خۆشەویستى و پەسندکارى ئىوان بهیلتىن، بەتایبەتى ئىوان، کە یارمەتییان داوین و، بەکارمان هاتوون، کە هەرگىز لەبىرمان ناچیتەووە?... هەرچى (مەم) ه، بۆبەکا و امان لى کرد، کە لە ئەندازەى خۆیدا بوەستى و، پەند وەرگرتى. وامن ئىمىرۆ (مەم) و (زىن) لەبەر دلێ (تاژدین) و هەردوو براکەى دەبەخشم؛ تەنانت هەردووکیشيان پىشکەش بەو دەکەم، بۆ ئەمەى دلنیا بى لە دلسۆزى و خۆشەویستىمان لەگەل نرخی پىدانمان بەکردەووە و کارەکانى».

مامەى رىش سى، دەموچاوى گەشایەووە و شادمانى تىکەوت. بەسوپاسىکەووە کرىوشى نەوازشى بۆ کىشا و گەراپەووە لای هاووپتیکانى خۆى، کە چاوەروانىيان دەکرد. ئىتر هەر ئەوئەندە قسەکانى سەردارى بۆ گىرانەووە، لەشيان خاوبووەو و دلنیا خۆش بوو. هەرىکەيان گەراپەووە مالى خۆى، چاوەروانى ئىوان ئەو ئاھەنگەيان دەکرد، کە بەبۆنەى بەردانى «مەم» وە بگىردى لەگەل مارەکردنى دلخوازەکەى (زىن) دا.

چەواشەکردن

هەر ئەوئەندە کابراى رىش سى لە کۆشکەکە چووە دەرەووە، سەردار دەستى کرد بەلێکدانەووەبەکی قوول لە کەینەوبەینەکەى (مەم). لە چرچولۆچى دەموچاویبەووە و لە برىسکەى چاوەکانىبەووە دياربوو کە زۆر بەتەنگ ئەو کەینەوبەینەبەووە بوو! هەر بىرى لەو دەکردەووە کە فىلێک بدۆزیتەووە و چەواشەى ئەوانە بکات کە بەگژیدا هاتبوون. ئەو قسانەىش کە بەکابرا رىش سىبەکەى گوتبوو، هىچى لە کانى دلنیا نەهاتبووە دەرەووە. تەنیا، وەک قسەبەکى سەرزارى بۆ کردبوو... مەبەسىشى ئەو بوو، کە شۆرشەکەيان بکۆزیتەووە و، خۆشيان پەشيمان بىنەووە بۆ شەر و ئازاوە هەلگىرساندن. چونکە لەو ئاگادار بوو کە شۆرشىک (تاژدین) و براکانى هەلى بگىرسىن، ئەنجامى بۆ خۆى باش نابى؛ بەتایبەتى لەبەرئەوێ کە ئىوان دۆست و ئاشنایان زۆرە لە (جزیر) دا. لەبەرئەوێش ئەو بەلنەى پىدان، کە خەرىکیان بکات بەخۆیانەووە و، پەشيمانىش بىنەووە لەوێ کە برىريان لەسەر داو. تا ئەویش دەرەفەتیکى دەست بکەوێ و، فىلێکى وایان بۆ بدۆزیتەووە کە پىشيان بکەوێ و، بەئارەزووى خۆى چارەى کەینەوبەینەکە بکات و، رىگای شۆرشکردن و، هێز بەکارهێنانىشيان لى بگرت.

لەو کاتەدا (بەکر) ی دەرگەوان خۆى گەيانە لای. تىگەىشت کە سەردار خەمبارە. جا

له بهرتهوهی گوتی له قسه کانی کابرای راسپارده و سهردار بووبوو، به ته واوه تی له وه ناگادار بوو، که سهردار تهو به لئانهی دابووی به کابرای ریش سپی، له دلپه وه نه بووبوو. بیر له وه پش ده کاته وه که به ههر کلژچیک بچ، چاره بهک بدوژیتته وه بو پرگارکردنی خوئی له وه تنگوجه له مه یه که تیبی که وتوه، بو براندنوهی تهو کاروباره، به به جگاری ... به دهم خوخریک کردنیه وه به پیکوپیک خستنی دیوانه که وه، هه لی دایه گوتی:

«خودا دهیزانی، له دهمیکه وه بوو ده ترسام که تهوانه هه لئیکیان دست بکه وی، به درو بیانویهک بگرن بو ته مه ی شهر و ناژاوه بنینه وه بو ته م کوشکه. به خودا سویند ده خوم، ههروهک له وه پش زانیومه، مه به سیسیان هیچ نییه ته وه نه بچ، که هاوړی هه ره گوره که یان، (تاژدین) بهو ناواته بگه یینن که له که لله یاندا پنگی خواردوته وه!..»

پاشان پرووی کرده سهردار و گوتی:

«به لام ته وه هه لئاگرئ که گوره ی خوم ته وه نده بایه خیان بداتی. یان ته وه نده خه فه تیان له دست بخوات و به ته نگیان وه به بچ!... ته گهر حه ز بکات، پنگایه کی زور ئاسان هه یه ده توانی به کاری به یینی و له (تاژدین) و هه ردوو براکه یشی رزگاری به بچ... هه رچی (مه م) ه، رتگای کوشتنی لئی ئاسانتر نییه. ته وه پش هه ره ته وه نده ی ده وی که گوره ی خوم خوئی بو (زین) و ا بنوینی که په شیمان بوته وه له کرده وی خوئی... که نیازی وایه چا و له (مه م) پپوشی و (زین) یشی لی ماره بکات. پاشان (زین) بنیترته زبندانه که ی ته وی تیدایه بو ته مه ی به ده سستی خوئی به ره لالی بکات. وام زانیوه گوره م، که (مه م) یه جگار گرفتاری جوانی (زین) ه. ته گهر بیتو له ناکا و ببینی، چونکه دهمیکه دوورودرپژ نه ییدیه و، هه ره ناواته خوازی چاوپیکه وتنی بووه، چونکه دهمیکه لئی ره نجه رو بووه و، هه ناسه ساردی کاری له دهروونی کرده وه... زورتر وام دپته پش چا و، که له خوشیاندا گه شکه دار به بچ و، بکه وی و گیان بدات به ده سته وه!...

ده مینیتته وه (تاژدین) و براکانی، ته گهر گوره ی خوم ئاره زووی لی بچ، ده توانم، به بوته یه که وه، زور به ئاسانی، چه ند جامیک مه یی ژه راوی بیان پشکه ش بکه م و درمان خواردیان بکه م!...»

هه رچه نده سهردار، خوئی و پشمان دده که گوتی له قسه کانی (به کر) نییه و، خوئی به شتیکی تره وه خه ریک کرده وه، به لام له راستیدا به دل گوتی دابووه قسه کانی و به گرنگییه که وه بیری لی ده کرده وه. چونکه هه مو مه به سیکی ته وه بوو، که زو و به زو و

چاره بهک، یاخود رتگایه ک بدوژیتته وه بو به ره به سترکردنی شوړش (تاژدین) و هاوړپیکانی، بی ته مه ی بیتسه سهر قسه ی ته وان و، به مه به سی خوئیان بگه یینی.

(سهردار) هه ره له بیر کرده وه دا مایه وه، بی ته مه ی له قسه کانی (به کر) به پچیتته وه. یاخود هیچ وه رامیکی بداته وه. له گه ل ته مه یشدا بیره که ی (به کر) ی تا ته ندازه بهک، به لاهه باش بوو، خه ریکبو له میشکی خویدا هه لگپ و وه رگپری ده کرد و، ته نجامه کانی لیک ده دایه وه، بو ته مه ی سهرنج بدات، ته گهر ته وه ی به باش زانی و رتگای له وه چاکتریشی نه دوژیه وه، ده موده ست، دس بکات به جپه جیکردنی.

له گه ل ته وه یشدا نه ی توانی خوئی بگری، بیزاری خوئی پشمان دا به رامبه ر (به کر) و به د سروشتییه که ی، که خوئی پیناگری و، په نجه ده خاته هه موو کاروباریکه وه بی ته مه ی که م یان زور په یوه ندی پیوه هه بچ. هه رچه ند ده موچاوی (به کر) ی چاوپه ده که وت، که ده ییدی به فروفیل خوئی کز و به سه زمان پشمان دده ات، و ده هاته پش چاوی، که هه ره ته وه، سهرچاوه ی ته م هه موو ناژاوه و خه موخه فته و ناژاره، که روو دده ن و، به شتیکی گوره یشیان له بیروهوشی داگیر کرده وه. ته مه بی ته وه ی ته ماشای ته وه بگری، که ئایا (به کر)، به دل سوژی و پاکیییه وه، تهو ناژاوه و شه رو شوړانه هه لده گیرسین، یاخود به ناپاکیییه وه هه لئانده گیرسین، له وه پش هیچ مه به سیکی نییه ته وه نه بچ که حه ز به شه رانه وه و، سووتاندنی بیگونا ه و بی تاوان ده کات له ناگره که یدا. هه ره ته مه نده پش به سه بوو بو سهردار، که قینی له (به کر) بیتته وه و، له سه ر و چاوی بیتز بکاته وه، که قسه کانی پیایان بو خراپه کیش ده کرد. دووریش نه بوو، که ته م شتانه هه موویان سهردار و لی بکه ن، بیکاته جهر به زهی و (به کر) ده ریکا و دووری بخاته وه. هه رچه نده (سهردار) خوئی پیوستی هه بوو به ده رگه وانیکی و به دخوو و زورزان. به لام تهو کاره بو ته م ده مه ده سستی نه دده... چونکه له وان به بو که (تاژدین)، دلکرمی بکات له سهردار... هه روه ها ته وه یشی ده گه یاند، که تا ئیستا هه رچی پرووی داوه، به هوئی به دگویی و به ندوبا و فروفیلی (به کر) هه رووی داوه، که توانیویتی سهردار له خسته بیات و چه واشه یشی بکات.

ئیتر هیچ شتیکی نه گوت له بابته قسه کانی (به کر) هه وه، که هه ره خوئی خه ریک ده کرد به م شت و به وشته وه، بو ته مه ی قسه یه کی له دهم ده ره یینی له بابته تهو پش نیازانه وه که پیشکه شی ته وی ده کرد. هه ره ته وه نده ی پی گوت که پرواته ده ره وه و، ده رگا که دابخات، نه یش هیللی که س له و روژه دا بیتته لای.

سەردار لەو رۆژەدا، هەر بەتەنیا مایەوه. هەرچەندە دەیانبینی هەر لە بیرکردنەوهدا بوو... لە شەویشدا، خەوی لێ زرا، هەر لە بیرکردنەوه و، لێکدانەوه و چەندوچوون کردندا مایەوه...

بێجگە لەو پێشنیازە ی که (بەکر) پێشان ی دا، گەلێک بیروبارەری تریشی لە میتشکی خۆیدا هەلگێر و وەرگێر کرد. بەلام ئەوهی پەسند نەکرد، که (مەم) بیهخشی و (زین) ی خوشکیشی لێ ماره بکات. چونکه ئەمه له دلی ئەوهوه دوور بوو بیکات، بەتایبەتی لەبەر ئەوهی که هەندێ کارەسات روویان دا، بوونه بەرھەڵست لە ڕێگای پیکهتینانی ئەو بیرەدا. یەکیک لەو هۆیانە ئەوهبوو که بەسەردار گوتر (تازدین) خەریکه دەسەلاتی تایبەتی خۆی بەکاردههێنێ لە مارهکردنی (زین)دا له (مەم). ئەوهیش بەدزبیهوه دهکات، ناهێلێ (سەردار) پیتی بزانی. ئەم هۆیهیش بوو، که سەرداری توورەکرد و، وای لێ کرد سوتێند بخوات: که نههێلێ ئەو ژن و مێردییە سەرگری. هۆی دووهمیش ئەوهبوو، که لەم دواپیهدا بەناو هەموواندا بلاووبوهوه و، (بەکر)یش بۆ سەرداری گێرأبووهوه، که (مەم) یه جگار دلی چوهه به (زین) ی خوشکییدا و، گەلێک بەندوبوای تری، نەنگ و ناشیرینی هاته بەرگوێ، که یه جگار دلی شکاند و، دەماری توندکرد.

هۆی دوامینیش که وای لێ کردبوو، زۆتر لە جاران دلی رەق بیی و، لەسەر قەسە ی خۆی پروات، ئەوهبوو که (تازدین) و که سوکاره که ی له شپۆیه کی شۆر شگێرانهدا هاتنه لای و، داوای بەخشینی (مەم) یان لێ کرد، بەهێز و هەرەشەوه! هەرچی بیر و پێشنیازە که ی (بەکر)یش بوو، (سەردار) هەرچەند سەری دەهینا و سەری دەبرد، زۆر بەگرانی دەهاته پیش چاو، بەباشی سەرگری. هیچ ڕێگایه کی تیگه یشتووانه یشی نەدهات بەبیردا که بیهێنێته جێ. چونکه ئەوهنده شتیکی ئاسان نەبوو که (تازدین) و هەردوو براکه ی به ژهر بکوژرێن. بەلای (سەردار) هوه (بەکر) له وهدا به ههلهدا چوو بوو. کێ دهلێ ئەو کاره بەبێدەنگ و سەنگی و بی وهی سەرده گری؟! چونکه ئەوانه که سوکاریان ههیه، دۆست و یاریان ههیه، بێگومان له رازی کوشتنیان دەپرسن و دهکوژنهوه. وازیش ناهێنن تا راستیی که بنهوبه بنهکه تیده گهن، که دوورنیه، له دواپیدا زۆرچاک بۆیان دهرکهوێ. بێجگه لهوه، ئەوه فیلیکی زۆر نەنگ و ناشیرین و دلرەقانه یه. نابێ بوه شیتەوه له کەس، له پیاویکی ته له که بازی سەرشۆری پیسی وهک (بەکر) نەبێ. ئەوهیش دەبیتە بەلگه یهک بەسەر (سەردار) هوه، که پیاویکی ترسنۆک و نامەرده، ناوێری روو بەروو بێته جەنگهوه، ئەمه یشی بۆه کا کردوه، چونکه هێز و

دەسەلاتی نەماوه، ئەوه نەبێ که ئەم چەواشه کردن و فروفیلبازی به بنوینێ، که بریتییه له چهکی پیاوی ترسنۆک و بێدەسەلات. (سەردار زین الدین)یش زۆر دووره لەم کردەوانهوه، هەرگیز خۆی وا سووک ناکات که پەنا به ریتە بهر ئەم جۆره کردوه نەنگانه. له گەل ئەمه یشدا یه کهم هەنگاوی بیر و پێشنیازە که ی (بەکر) بۆ ڕزگاریوون له دەست (مەم)، بەلای سەردارهوه زۆر پەسندبوو، به مەرجهیک ئەوه راست دەرچی، که ئەگەر (مەم) چاوی به خوشکه که ی بکهوێ لهو شپۆیهدا، گەشکه دار بیی و گیانی دەرچی!... بێگومان ئەگەر ئەوه سەرگری، دەبیتە شتیکی باش و دروست... چونکه ئەوه هەنگاوی یه کهم و دوامینی که ی نهوبه ی نه که یه و، دواپیش به گیروگرفته که دههینێ! به هه موو رهنگ، سەردار، ئەو شهوه، چاوی لێک نەنا، هەتا بریاریکی بەدلی دا که چاره یهک بۆ ئەم گیروگرفته بدۆزێتهوه...

پەشیمانی

به یانینی رۆژی دووم هەندیک له راونیه که ی (بەکر) ی پەسند کرد. وای هاته پیش چاو، که له سەرەتای کاردا، لهو راونیه ی باشتەر دەست ناکه ویت به جی بهینێ. جا ئەگەر به ئەنجامی خۆی نەگه یشت و ئەو که لکه ی لینی چاوهروان ده کړی، به دەست نەکهوت، ڕێگایه کی تر ده گیرێ بۆ ئەو مه به سه. ئیتر هەر ئەوهنده بوو، دەستی کرد به جیهیتانی، بیر و پێشنیازی ئەو چه په لی به دخوه.

له دیوان چوه دەر هوه و سەرکهوت بۆ سەر هوه بۆ ژووری (زین) ی خوشکی ئەمیش ئەو ژووره بوو که دەمیکی دووردرێژ بوو نه چوو بووه ناوی. نه به لایدا تپه پری بوو، نه خه می ئەو که سه یشی خواردبوو که تیبدا ده ژیا!...

گه یشته بهر دەرگا که ی که داخرابوو... هەندیک له بهر دەرگا که دا وهستا... وهک بیهوی به ئارامی که وه پجیتته ژووره وه، وابوو. پاشان به ئەسپایی، پالی به دەرگا که وه نا و چوه ژووره وه... که چوه ژووره وه، خۆی له ژوورێکی بێدەنگ و سەنگدا دی. هەرچی په نجره و کون و قوژنیکی هه بوو، داخرابوو. زۆر تاریک و نووتهک بوو. دەستی کرد به چا و گێران به ناو ژووره که دا. بەلام زوو به زوو چاوی کهوت به به ژن و بالای کچیک دهینالاند و تینی ده دایه خۆی، هه ستیتته سه رپێ و راست بیتته وه بوه ستی...

سەرداریش لێ نزیك بووهوه. چاویکی گێرا به شپۆیه و روخساره ژاکاوه که پیدایه که مه نده کز و بیهێز و لهی و لاواز بووبوو، پیاو دلی پیتی دەسووتا و، بهزه یی پیدایه

دههاتهوه. به زۆر خۆی راگرتبوو، رابوهستی له بهردهمیدا. كزی و لاوازییهكهی وای لی کردبوو بنوشتیتیهوه! ته ماشاگردنه کهیشی ئهوهی دهگه یاند، که به دلشکاوی و سهرسورمانیکهوه له خۆی دهپرسی:

«زینی خوشکم وای به سه رهاتوه؟ که جار ان چاکترین ته ندروستیبی و لهشی هه بوو، شهنگوشۆخترین کچ بوو له جوانیدا!...»

ئهوه هه موو جوانی و شهنگوشۆخی و لهش خۆشیهی له دهست چوه و، منبش ههستم پێ نه کردوه؟».

پاش ئهوه، چوه لایهوه و، به پێدانهگییه کهوه دانیشته، چاویکی گپرا به ناو ژووره کهدا. هه رچییهکی تێدا بوو، هه موو لایهکی ژووره کهیش، پر بوو بوو له دلتهنگی و خهفه تباری. هه رچییهک له ویدا دانرا بوو، له قالیچه و دۆشهک و تهخت و په رده و که لوپه لی ناو ژوور، هه مووی خه موخه فهت و دلشکاوی پێوه دیار بوو، بۆ ئه و کچه کلۆله هه ناسه سارده!...

(سه ردار)، که ئه و ژووره ی به و جو ره دی، کسپه یهک له جگه ریه وه هات و به شیتکی گه وره ی ئه و خه موخه فه ته په رپییه دلپه وه. دووباره رووی کردهوه «زین» ی خوشکی، که له وکاته دا به گپژ و ویتپییه کهوه سه ری دانه واندبوو، چاوی بریبووه زه وی. به ئه سپایی دهستی برد بۆ ژیر چه ناگه ی (زین) و، ده موچاوی به رز کردهوه، تا ئه ندازه ی ته ماشاگردنی خۆی. ئنجا دهستی کرد به لیوردبوونه وه ی ره نگ زه ردی و په شوکاوی ده موچاوی. ئنجا چاوی کهوت به چاوه کانی، که ژاکا بوون و کزبوو بوون، فرمی سکی گه رم و سویریش سووتاندبوونی، به له رزینی که وه په رشنگیان ده دا، وه ک به زمان لیتی بیارپینه وه و پیتی بلتین:

«برا، من خوشکیک بووم به دل خۆشت ده ویستم... چون دلته بریایی دا به م ده رده م بیهیت؟!... چون توانیت جامی خۆشی و کامه رانییم له دهست بسینیت و بیه دیت به زه ویدا، وردوخاشی بکهیت?!...»

برا! چون دلته هات، خوشکیکی وه ک من که هه موو ده م به دلخۆشیی تووه کامه ران ده بووم، وام به سه ر بهیتیت که هه رچی مایه ی کچیتنی و جوانی و شهنگوشۆخیم هه یه، له ناگری سه رگه ردانی و ره نجه روپی و هه ناسه ساردی دا، گر بگری و بسووتی و له ناویچه؟!... چون دلته بریایی دا، من بخه یته ئه م باره وه و، له م کۆشکه یشدا به جیم بهیتلیت، به ته نیا بنالینم، نه که سیک هه بی به زه یی پیمدا بیته وه، نه که سیکیش هه بی به هاوارمه وه بیت؟!.

برا من چم کردبوو... تا وام به سه ر بهیتیت...؟

ئهوه خودایه که گه وره ی هه مووانه، له دلدارییبه که م، هیچم ده ست نه کهه وتوو، ژه هری تال نه بی. خودا ناگاداره، هه رگیز له ژباندا، ناپاکیم له گه ل تو نه کردوه، نه به دزییه وه، نه به ناشکرا!... به سه ری خودا سویندت بۆ ده خۆم، هه رچی تو به بیرتدا دی له نهنگی و سه رشۆری به سه رمدا نه هاتوه و داوینمی پیس نه کردوه!...».

ئیتتر هه ر ئه وه نده چاوه کانی (سه ردار) به چاوه کانی (زین) که وتن و ئه وه هه ست و بیروباوه رانه ی تیدا خۆیندنه وه، ته زوویه کی به زه یی پیداهاتنه وه و، دل پێ سووتان هه موو لایهکی لهشی گه رته وه کاری له کانی دلته کرد و، هه رچی تووره یی و دلپه قبییه کی تیدابوو لیتی کرده ده ره وه، دلته بووی سووتا و دهستی کرد به به زه یی پیداهاتنه وه ی. هه رچییه کی ده رباره ی (زین) کردبوو، لیتی په شیمان بووه وه. دلته بووی پرپوو له داخ. هه رچه ندی ده کرد خۆی بۆ نه ده گبیرا، بۆی نه گری، له پر پیتی گوت:

«به خودای گه وره سویندت بۆ ده خۆم، ئه ی خوشک! له گه لته دا خراب بووم و زۆرداریم لی کردیت... راسته به خودا زۆر و سه ته میکی وام لی کردوویت که هیچ پاشگه زبوونه وه و په شیمان بوونه وه یه ک دادی ئه وه نادات، که خودا له گونا هه م خۆش بیی!... (زین)! من وام بۆچ به سه رهات، که دل و جه رگم پێوه نه میتنی و ئه م ده ردی سه رییه به سه ر تو دا بهیتیم؟!... ئه م هه موو باریکی و بنیتسیی و کزی و لاوازییه ی له ده موچا و له شت دایه به هو ی زۆرداری منه وه تووشت بووه؟!... زۆرداری بری خۆت، برا هه ناسه سارده سه رگه رده که ته؟!... ئه ی (زین)!... به خودا سویندت بۆ ده خۆم، ناگری په شیمانی خه ریکه دلته ده خوات... تازاری خه موخه فه تیش له تا و که ساسی و شیرزه یی تو، خه ریکه جه رگم ده بری؟!... وه ره لاهه وه... وه ره لاهه وه، ئه ی خوشکی نازدار... قسه م بۆ بکه... ئایا ناتوانم، ئیمرو، گونا هه ی خۆم بسرمه وه؟!... ناخۆ پیم ناکری. خه ریک بیم، ئه و کامه رانی و جوانی و کچینییه ی هه تبوو، جار یکی تر بو تی بگه رپینه وه?!».

ناخۆ هیشتا به به ریه وه نه ماوه، که ئه وانه جیبه جی بکه م؟!... هیشتا ئه م قسانه به ته واوه تی له ده می (سه ردار) نه هاتبوونه ده ره وه و، به رگوتی (زین) ی به سه زمان نه کهه وتبوون، که هه موو ته مه نی خۆی به هه ناسه ساردی و سه رگه ردانییه وه رابواردبوو، بی ئه مه ی له کاکیه وه به زه یی پیداهاتنه وه یه ک، یا خود خه مخۆزییه کی هه ست پێ کردی... که (زین) به زه یییه کی زۆری به خۆیدا هاته وه و، ناخودا ختیکی زۆر گه وره له دل و ده روونیدا ورووژا و، هه رچی تازار و هاواریک له دلیدا بوو ده رپه ری. ئه ویش ئه وه نده کز و بیه یز بوو بوو، به رگه ی ئه و هه موو خه موخه فه ته به هیز و

راسپاردن

پژژکه ته‌واو بوو، ئیسواره داهات. به‌لام (زین) هه‌روهک خۆی مایه‌وه له ژووره‌که‌یدا که‌وتبوو. نه‌ئاگای له خۆی بوو، نه‌هه‌ستی پێ مابوو. سه‌ری له‌سه‌ر رانی (سه‌ردار) ی برای بوو، که هه‌رگیز گریانی نه‌ده‌وه‌ستایه‌وه. که‌سوکار و خزمایه‌تیشیان له‌ملاو له‌ولای کۆبوو‌بوونه‌وه، به‌سه‌رسامی و خه‌فه‌تبارییه‌وه دانیشتبوون. نه‌یانده‌زانی چیی لیهاتتوه: ناخۆ له هۆش خۆچوونیتکی دووردریژه، یاخود گیانه‌لاییه و، مه‌رگ لیتی نزیک بۆته‌وه؟!... که ده‌ستیان له ده‌مه‌ره‌کانی ده‌دا و سه‌رنجیان له لیدانی دلێ ده‌دا، تا ماوه‌یه‌کی دووردریژیش هه‌روهک پارچه ته‌خته‌یه‌ک بووبی و، هیچ جووله و بزووتنه‌وه‌یه‌کی تیتدا نه‌بووبی و ابوو، که چی دووباره دلێ ده‌ستی ده‌کرده‌وه به‌لیدان. به‌کزی و سستییه‌که‌وه له‌ناو سنگیدا به‌رزونزم ده‌بووه‌وه. ئه‌وساکه هه‌رچی له‌ویدا بوون ده‌موچاویان ده‌گه‌شایه‌وه و، له‌و ماتیییه ده‌رده‌چوون. ئنجا چاوه‌روانیی خودایان ده‌کرد، به‌زه‌یییه‌کی پیتدا بیته‌وه و، چاره‌یه‌کی بکات، چاک بیته‌وه و، گیانی بکاته‌وه به‌به‌ردا و هۆشیشی بیته‌وه سه‌رخۆی. له‌و کاته‌دا که ئه‌وان له‌و باره‌دا بوون، یه‌کیک له پیاوه‌کانی (سه‌ردار)، سه‌ری کرد به‌ژووردا و به‌هه‌له‌داوان پرووی کرده (سه‌ردار) و پیتی گوت:

«گه‌وره‌م! یه‌کیک له یاساوه‌کانی به‌ندیخانه هاتوه پیتان بلتی که (مه‌م) له گیانه‌لاو دایه، خه‌ریکه ده‌مری... فه‌رمانتان به‌چییه؟».

ئیتتر هه‌ر ئه‌وه‌نده ناوی «مه‌م» هاته سه‌ر زمان و ده‌نگه‌که‌ی بلا‌بووه‌وه به‌ناو بای ئه‌و ژوورده‌دا، که هه‌ناسه بیده‌نگه‌کانی (زین) ی پیتدا ده‌ریژیش، وه‌ک گیان چووه ناو سنگی (زین) هه‌وه و، له‌و خه‌وه دريژه هۆشیاری کرده‌وه، ته‌زوویه‌ک به‌ناو هه‌موو له‌شیدا هات و، چاوه‌کانیشی کرده‌وه، سه‌یریکی ئه‌ملاو ئه‌ولای خۆی کرد... ته‌ماشای کرد ئه‌وا ته‌شتی خۆین له‌به‌رده‌میدا رڤاوه‌ته سه‌ر زه‌وی. ژووره‌که‌یشی پرپوهه له که‌سوکار و دۆست و هاویری و ئافه‌رتانی ناو کۆشک. هه‌موویان به‌روویه‌کی پر له خه‌موخه‌فه‌ت و چاویکی پر له فرمی‌سکه‌وه چاویان تی پرپوه. ته‌ماشای کرد (سه‌ردار) ی برایشی له ژوور سه‌ربه‌وه دانیشتوه، وه‌ک منداڵ ده‌گری؟!... ئه‌ویش راست بووه‌وه و، دانیشت و، پالی دایه‌وه و، پرووی کرده کاک. له‌و کاته‌دا ده‌موچاوی گۆرابوو. له ده‌موچاوییدا هه‌ست و تاسه و ته‌زووی ناکاو و سه‌یری ده‌رده‌که‌وت. پیتی گوت:

«سه‌ردار! تۆ له رۆژی ئاهه‌نگ و به‌زمی بووکیینی مندا ده‌گریت؟!...»

توندوتیژه‌ی نه‌گرت، له‌پر دایه قولپه‌ی خۆین و له سنگیه‌وه وه‌ک شه‌پۆل ته‌وژمی دا و رڤایه ناو ده‌مییه‌وه و، له‌ویشه‌وه هه‌لقولیییه سه‌ر زه‌وی. ئیتتر (زین) له هۆش خۆی چوو و، که‌وت و، ئاگای له هیچ نه‌ما.

که سه‌ردار ئه‌وه‌ی دی، به‌جاری شیت بوو. ئاگری په‌شیمانی و به‌زه‌یی پیتداهاتنه‌وه‌یش، که تازه به‌که‌لکی هیچ نه‌ده‌هاتن، ده‌ستیان کرد به‌برژاندنی دل و جه‌رگ و هه‌ناوی و هه‌ست بزواندنی. په‌شۆکا و هیچ ئاگای له خۆی نه‌ما. لای خوشکه‌که‌یه‌وه دانیشت، که له‌ناو خۆینه‌که‌ی خۆیدا که‌وتبوو، له خۆی ده‌دا و، وه‌ک ژنیش شین و گریانی ده‌کرد.

له‌و کاته‌دا (ستی) ی خوشکیشی گه‌یشته کۆشک، هاتبوو بۆ لای (زین) ی خوشکی، دلێ بداته‌وه و، له ته‌ندروسندیی پرستیته‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه و چاوی به‌و چاوه‌ندازه سامناکه که‌وت، هه‌موو له‌شی گۆربوو و، هۆشی به‌خۆی نه‌ما!...

که (زین) ی دی، بیه‌هۆش که‌وتبوو، له‌ناو شه‌پۆلیک خۆیندا ده‌گه‌وزا!... سه‌رداری برایشی دی، له‌لایه‌وه دانیشتبوو، شین و گریانی بۆ ده‌کرد!... که ئه‌وه‌ی دی، (ستی) چوو به‌گژیدا و ایزانی که ئه‌و تووره‌بییه‌ی دوا‌یی سه‌ردار بوو، (زین) ی خوشکی به‌کوشت دا، پیتی گوت:

«چیت لیتقه‌ومابوو، هه‌ی زۆردار! به‌وه دلته‌ دانه‌مرکا، که ئه‌م هه‌موو ئازار و په‌نج و کوپه‌ره‌ریه‌ت تووشی ئه‌م کلۆلی به‌سه‌زمانه کرد، وازت لێ نه‌هینا، که له پتی خۆیه‌وه به‌ری، که خۆی له سه‌ره‌مه‌رگدا بوو، هاتیت کوشتیش و خۆینیش پڤاند؟!...».

(سه‌ردار) یش ئاوری لێ دایه‌وه و، به‌دل ئازارییه‌کی واوه وه‌رامی دایه‌وه که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو بیخنکینی؛ پیتی گوت:

«خوشکی! به‌سیه‌تی... له‌وه زۆرتتر ئاگرم تیبهر مه‌ده!... من نه‌م کوشتوه... به‌لام له هۆش خۆی چووه.».

پاشان خوشک و برا هه‌ردووکیان له‌ملاو له‌ولای خوشکه‌که‌یانه‌وه دانیشتن، له دل داخوریاندا پرستیان برابوو، خه‌ریکبوون بیسۆژیننه‌وه و هۆشی به‌هیننه‌وه سه‌رخۆی. به‌لام هیچ که‌لکیکی نه‌گرت. چهند ساتیک به‌و جوژه مانه‌وه... هه‌چ خزم و که‌سوکارێک له‌و کۆشکه‌دا بوون، به‌سه‌ریاندا دا‌بارین. هیچ رێگایه‌ک نه‌ما، نه‌یگرن، بۆ ئه‌مه‌ی زیندووی بکه‌نه‌وه و بیه‌هیننه‌وه خۆش خۆی، به‌لام که‌لکی نه‌بوو!...

په وایه له و کاته دا که تۆ بوو پته هۆی کامه رانیی من، من بېمه هۆی شین و گریانی تۆ؟!... گه وړه ی خۆم! هه ر له مړووه، گیانم شادبووه به و کامه رانییبه ی که به در پتیا بیی ته مه نم چاوه وړانیم کردوه و، له کانگای دلّمه وه به ناواتیه وه بووم. کاتیکیش گیانم توانی بفرپته لای نه و کامه رانییبه که تۆ پتگه ت دا و، دلخو شییشت بۆ نواند و، دهستی خو شه ویستیت بۆ در پتکرد... له مړووه دا له گه شته در پتیه کم بووم وه، که به نا و نه م ده شته کاکي به کاکیه ی له نا و چوونه دا کردووم. له برینی نه و پتگایه دا زۆریه ی په لوپوکان و نه ندامه کانم په کیان که وتوه و، وشک بوون. له کاتی رۆیشتندا، شه پۆل و گپته لووکه ی وا توندوتیژم تووش بوو، نه و نده ی نه ما بوو، له ناوم ببه ن!... ئیستایش که گه یشتووم ته که نار، پتویسته هه ندی بوهستم، تا پشویه ک بدم. پتویسته هه ندیکیش لیره دا بوهستم تا ده ست ده که موه به رۆیشتن به ره و پتگای زیندوویتی، که چاوه وړانیم ده کات؛ بۆ نه مه ی مالئا و ایستان لئ بکه م و چاوه وړانیم لئ بخوازم و راسپارده که ی خویشمان پی بلیم!.

پاشان پالی دایه وه و سه ری دانا له سه ر سه رینیک که له پشتیه وه بوو. نه وانه یش که له ویدا بوون، ده موچاویان هه موو گپا و، شپوه ی خه فته و دلشکاو بی تیکه وت، ماتی و بیده نگي شوینه که ی داگیر کرد، «زین» یش هه روه ک له خه ویتکدا بی، دهستی کرد به گفتمو گۆکردن له گه ل کاکیدا... پتیی گوت:

«نه ی برای دل و گیانم!... خه فته مه ده به خۆت!... بۆمن مه گری! سه د خوشکی وه ک (زین) له به رت مری! خه فته مه خۆ! چونکه له و کاته وه که (مه م) م هه لبراردوه، بییته هاوړتی گیانیم، نه م ناواز و ده رانم به دلکی خوشه وه وهر گرتوه!... نه ویشم پی خو ش بووه، که له پیناوی نه ودا و له به ر دلی نه و، هه موو خه فته و سزایه کی رۆزگار هه لبرگرم!... بام خه موخه فته و هه ناسه ساردی بۆ من بی و، ده سه لات و کامه رانییشت بۆ تۆ بی.

«سه ردار ی خۆم! له به شی ئیمړو مدا، ده ستکاری مه که!... چونکه نه وه هه ر به شی خۆمه و، منیش به و به شه دلخو شم! گه وړه ی خۆم! تۆ بگه ر پیره وه بۆ ته ختی ده سه لاتداری خۆت و له سه ری دابنیسه. شا کلاوه که یشت که به دور داری پتراه به لاری داینی له سه ر ناوچه وانت. له ملا و له لای خۆته وه، کۆری به زموره زم دامه زرتنه. بام له نا و رازاوه بیی نه و کۆرانه دا، خو شی و شادمانی رۆزگار پتیک بی. ناغا و نوکه ر به مه بی ده ست بلاویت سه رخو ش بکه. بام لاوینی به زموره زمیش له نا و پیره کانی هاوکۆرتدا زیندوو بییته وه. هه رچی خو اردن و خو اردنه وه یه ک ناوازه و خو شه، له سه ر خوانه که ت بیانرا زینه ره وه. هه رچی بابه تیکی خو ش رابواردنیش هه یه له ملا و له ولایدا ناماده ی بکه.

«هه ر جوړه گولا و و شتیکی بۆنخو شیش هه یه له و ناوه دا بلاوی بکه ره وه... هه ر دۆست و هاوړتی و قسه خو شیکیش هه یه کۆبان بکه ره وه. بام هه موو جوړه به زموره زمیک له ناویاندا بکری. بام گول و نه مامانیشت به سه رسه ریا نه وه لار بینه وه.»

«گه وړه م! له م رۆزه دا، گیانی هه ر دوو کمان به یه که گه یشتووه و یه کتری ته واو کردووه... په یوه ندی گیانله به رانه و، بابه تی نه مان، له ناوماندا نه ماوه... هه ر په رده و دیوار تیکیش له ناوه ند هه ر دوو کماندا دانرا بوو، هه لگپراوه...»

«به لئ، نه مه راسته، که پاش تاو تیک، نه و له شه م ده چپته گلّه وه، به لام هیچ هیتیک نیی به توانی گیانم له کامه رانی و پتیک گه یشتنی خۆی به ربه ست بکات...»

«سه ردار ی خۆم! له به رت نه چی که ئاهه نگه که مان به ته واوه تی بۆ بکه ییت چونکه هه ر چه نده هه ر دوو کمان ده بین به گیان، به لام هیشتا هه ر خو شیمان ده وی... حه زیش له بابه تی خو ش رابواردن و به زموره زم ده که یین ئایا له به رته که نه و ئاهه نگه خو شه ت گپرا بۆ خوشکه که م و هاوسه ره که ی، شاره که چۆن بوو بو به چراخان و، پر بوو بو له خو شی و شادمانی؟ منیش نه ی برا، هیوا له تۆ وا ده که م، که له رۆزی بوو کینی منیشدا ئاهه نگي وا خو ش و پر له شادیم بۆ بگپری!..»

«فه رمان بده دانیشتوانی (جزیر)، هه موویان سواری نه سپی به زم و شادی بین. به پیاوه کانت و سه ربازه کانیشت بلئ: ده ست بکه ن به شایی و ئاهه نگ گپران. بام ته زوی خو شی و دلشادی به هه موو دلشکدا بیته وه. بام جاریکی تریش کۆره کان و بازار و کۆلانه کان پرا زرتینه وه.

«کاکي خۆم!... به ده میه وه نه ماوه. بام هه ر له ئیستاه ده ست بکه ییت به چاکه کردن له گه لندا و، فه رمان بده ییت به پیدا کردنی جیازی و ناماده کردنی که لوپهل. پتویسته هه ر له ئیستاهه جیبه جی بکری، تا پتیم بگات.

«له به رته، گه وړه م، که نه و ته خته ی (ستی) له سه ر دانرا بوو، چه ند جوان و رازاوه و پر شنگدار بوو؟... من پتویستیم به ته خته گۆر (تابوت) تیک هه یه که وه که نه و ته خته ی جوان و شه نگوشو خ و بریسه که دار بی... ده مه وی له چاکترین جوړی داری نه به نووس دروست بکری. نه به نووسه که یشی پر له نه خش و نیگار بی... بام سه رپوشه که یشی وه ک خۆی جوان و شه نگوشو خ بی... به نه خش و نیگاری زپ و زیو رازا بیته وه... بام هه رچی رووکه شتیکی ئاهه نگ و زه ماوه نده که یش هه یه، که بوی ده کری، شه نگوشو خ و رازاوج بن. تکات لئ ده که م، براگیان، هه روه ک پیت ده لیم نه مانم بۆ جیبه جی بکه ییت. نه هیلی له رۆزی

شادمانیما به سووکی بنوینم، نه هیلتی که هاتنه سهر گۆره کهم، کهس به داخه وه بلتی: ئاههنگی بوو کینیبی (ستی) چهند خوش و پر له شادمانی بوو، بهختی (زین) یش چون ههر رهش بوو، له سهرهتای ژینییه وه.»

«ئنجاه گوره، ری بده به (ستی)ی خوشکم، ئه و بمشوا و ئه و بمراژینیته وه. ریتی بده له گه ل تهرمه که یشمدا بی تا له گۆردا ده منیژن. به لام (مه م)، بام برا دل سوژه چاکه دهره وه که ی خۆی، که (تازدین) ه، چون ئاره زوو ده کات بیسوا و له گه ل تهرمه که یدا پروات تا ده یخاته گۆره وه.»

پاش ئه وه، هه ندیک بیده نگ بوو. وه ک بیه وی پشوو بدات وابوو، ئنجا دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

«ئنجاه که ئه وه ته و او بوو، چاکه که ت ته و او که، گه ورم. تا سالتیک تیده په ری، سکی برسی تیر بکه و، له شی رووت پوخته بکه ره وه. هه ژار و داماو و بی دهره تانه کان لای خۆت کۆیکه ره وه، تا ده و له مه ندیان بکه یت و چاکه بیان له گه لدا بکه یت. بگه ری به شوین هه ناسه سارده کان و سهر گه ردا نه کاندای بۆ ئه مه ی دلخۆشییان بده یته وه و، شادیان بکه یت.

«کاکه گیان! فرمی سکی هه ناسه ساردان، به چاکه له گه ل کردنیان وشک بکه ره وه. دلی دلشکاوانیش، ببوژینه ره وه. دیل و به ندیبه کان، له به ندیخانه، به ره لالا بکه. زۆر لیکراو و بیچاره کان له ده ست زۆرداری رزگار بکه. به به خشین و ده ست بلاوی خۆت، رو شنایی بخه ره ناو دهرونی تاریکه وه، به چاکه و پیسا وه تیبی خۆت دلی دلشکاوان بخه ره خۆشییه وه. به گه شی و روو خۆشیی خۆت خه م له دلی خه مباران به او یژه دهره وه. خۆت نزیک بخه ره وه له سهر گه ردان و لیقه و ماوان، بۆ ئه مه ی دلیان بده یته وه.

ئه وانیش به یینه ره ناو کۆری خۆته وه و له به زم و ئاههنگی خۆتدا به شداریان بکه، تا خه م و ته م له دلیان بره ویتنیته وه. له شه واندا بگه ری به دوای بی خه واندا، ئه وانهی له تاریکاییدا ده گرین، که رۆژیش بووه وه بگه ری به دوای ئه وانهدا که گیژ و ویژ ده سوو رپنه وه، به چۆله وانیدا، ئه وانهی له گه ل خه م و ئازاریاندا، داویانه ته کیو و که ژ و جیا! ئنجا چاره ی دهردیان بکه و، دهرمانی برینی دلیان بکه، تا ده یشتوانی و ده ست دهروات، به ته نگیانه وه به و، خه مخوریان له گه ل بکه:

«ئه وه یشته له بیر نه چی، گه ورم، که ئه مانه هه موو له بهر دلی من ده که ی. له سهر پاره ی جیا زییه که یشم ده یکه یت. نه که یت قسه کانم وه ر بگه ریته سهر راستیی و ئه ندیشه. ئه مانه هه موو ئاوات و نیاز و ئاره زوو من، تکایه یه ک به یه ک هه موویان به چی به یتیت...»

«هه ره ها، تکایشت لی ده که م، که ئه مانه ت هه موو جیبه جیکرد، دوا دیری راسپارده نامه (وصیه) که یشم جیبه چی بکه یت... ئه ویش ئه وه تا که له ناو گۆردا، هه یچ په رده و دیواریک نه خه یته ناوه ند من و مه مه وه...»

«به یتله، کاکه خۆم، له ویدا، له یه ک گۆردا، باوه ش بکه یه یه ک. تا پیته که وه کامه ران و دلخۆش بیین. بام لاشه کافمان پیته که وه بنوسین، که به ش براوی و ره نه جهرۆیی سووتاندنی و، دووری و، ئاره زوو پیته که یشته تان دنییه وه.

«گه وه ی خۆم! درێژم زۆر دا به قسه... به لام بیانووه که م ئه وه یه که ئه و ریتگیاهی له به رده م دایه و درێژه و، گۆره که یشم - له تو به دوور بی - یه جگار قووله، رۆژی جیا بوونه ویش نزیکه!»

ئیتیر لیره دا، خه فه ت و ترسوله رزی مردنی (زین)، هه موو گویتگرانی ناو ئه و ژوو ره ی خستبووه سه رسامی و گیژ و ویژی و دلته نگیه وه. له هه موو لایه که وه دهنگی شین و گریان به رزبووه وه. هه یچ چاویک نه ما له ویدا که به لیشا و فرمی سکه هه لنه رپژی. ئنجا سهر دار لیبی نزیکبووه وه و نووساندی به خۆیه وه، سه ری ماچکرد و پیتی گوت:

«به خودای گه وره سویندت بۆ ده خۆم، ئه ی خوشکی نازدار، من که ئه و برایه تم و زۆرداریم له گه لدا کردیت و، هه یچ به زه بییه کم پیتدا نه هاته وه، هه رچییه کم له ده ست بیت ده یکه م، هه ر بۆ ئه مه ی گونا هه ی خۆم بسرمه وه... ته نانه ت گیانی خۆیشم به خت ده که م، له پینا و کۆکردنه وه ی ئیوه و کامه رانیاندا. به سه ری خودایش سویند ده خۆم که ئیتیر ماوه ناده م، هه یچ شتییک ئیوه له یه ک بکات، نه له ژیا نناندا، نه له پاش ژیا ننان.»

پاش ئه وه، (مه م) ی بیرکه وته وه، که له زیندانا له چ سه رگه ردا نییه ک دایه فرمی سکه کانی خۆی وشک کرده وه و، رووی کرده ئه وانهی له ویدا بوون، گوتی:

«پیویسته هه ر ئیستا، به گورجی خۆتان بگه بیینه (مه م) له زیندانا. به لام (زین) یش له گه ل خۆتاندا بیه نه ئه وی. چونکه من له و برایه دام که هیشتا ماوه و نه مردووه، ره نگه هه ر له هۆش خۆچوونیک، یاخود له ئیش و ئازاریکدا بی و پیتی گه یشته بی. بیگومان، که روو خۆشیستان له گه ل نواند و به شینه یی موژده تان دایه و، به شیرینی له و زیندانه دهرتان هینایه دهره وه، ده بوو ژیتسه وه و، هۆشی دیتسه وه به رخۆی و، ئیش و ئازاره که یشی لی لاده چی.»

پنک گه‌یشتنی دوا‌یی

ئەو شەو «زین» خراپتری لیھات لە جارێ، ئەو لەسەر خۆ چوونە درێژە تووشی هات و، ئەو هەموو خۆینە لە سنگی هاتە دەرەو، کارێکی گەورەیان لە لەشی کرد، کە هەر بەجاریک برستی پرا. بەلام لەگەڵ ئەویشدا کە بیستی سەردار فەرمانی دا (مەم) بەرە‌ئەلا بکری و، هەموو ئەوانە لەوێ بوون بچنە لای تا دەری بهیتن لەو زیندانە تییدایە، هەستایە سەری و جلویەگی خۆی ریکوپیک کرد و، خۆی پازاندەو. پاشان سواری ئەسپێک بوو لەگەڵ ئەو کۆمەڵەدا، بەو شەو چوو دەرەو بۆ سەر زیندانەکی (مەم)... (ستی)ی خوشکیشی و هەندێ لە کەسوکارانیش، لەگەڵ چەند کەنیزەک و دەسپێوەندی‌کدا لەگەڵیدا بوون. هەموویان چرایان گرت بەدەستەو، رینگایان بۆ رووشن بکاتەو... کە گه‌یشتنە دەرگای بەندیخانە داخراوەکە، پاسەوانەکە دەرگاکە بۆ کردنەو... یەک لە دوا‌ی یەک، بەماتی و سەرسامییەکەو، چوونە ژوورەو، هەتا گه‌یشتنە ئەو پلیکانانە‌ی کە دەرۆنە خوارەو بۆ جیگاکە‌ی «مەم»، پێیدا هاتنە خوارەو. مۆمەکانیش هەربەدەستیانەو بوو، تارکییەکە‌ی لێ دەکشاندنەو. بێدەنگی و ترس و لەرز هەموویان داگیر کردبوو. دەنگی هیچ نەدەهات، هێ ئەو پێیانە نەبێ کە بەپلیکانەکاندا دەهاتنە خوارەو. پاشان گه‌یشتنە جیگاکە‌ی (مەم). هەرەکو ئەشکەوتیکیان دەهاتە پێش چاو، کە کشومات بێ و چۆلەوانییەکی وایش بێ، کە هیچ دەنگێکی لێو نەبێ. چاویان گێرا بەناو زەویی جیگاکەدا. کە سەرنجیان دا ئەو (مەم) لەسەر پارچە بەرپە‌ی شپوپی رزبو پال کەوتوو، وا دەرەدە‌کەوت کە ئەو‌ی بۆ نوێژ لەسەرکردن دانابوو. هیچ هەست و بزووت و گیانێکیان تێدا نەدی. وای دا‌بوو باریکی و بنێسی، تەنانەت ئێسکەکانیشی لەرول‌وا‌ز بووبوون، سەر و شپۆ و دەموو چرچولۆچی تێکەوتبوو. وا گۆرابوو، هەر لەو «مەم»‌یەشی نەدە‌کرد کە لەو پێش دی‌بوویان و دەیاناسی، هەموو لەشی بووبوو چەند ئێسکی لەرول‌وا‌زی دەرپە‌ریو، کە پێستیکی چرچولۆچی بەسەردا کشابوو!.

ئەوانیش روویان کردە یاسا‌ولە تاییەتیەکی «مەم» و کەینەوینە‌ی مەمیان لێپرسی. ئەویش وەرانی وا دانەو، کە لەو سا‌و‌ه ناشتای بەرە‌بیانی بۆ هێنا‌و بەو رەنکە‌ی دیو، نەیشی زانیو کە بۆج وای لیھاتوو. ئەو‌ندە هەیه کە هەندێ لە بەندیەکانی دراوسیتی بۆیان گێرا‌و‌تەو، کە لە پێش بەرە‌بیاندا شتی سەیر سەیری لێ روو دەدا، لە پێش روژبوونەو‌ی‌شدا رووناکییەکی گەورەیان دی لە زیندانە‌کیدا، پرشگی دەدا!!.

هەرچەندیان کرد، نە فرۆفیل کردن، نە دەر‌خواردانی دەرمانی ورباکردنەو‌ی نەدا و دەرمانی تر، بەکاری نەهات، هۆشیاری بکاتەو. هیشتا بۆیان دەر‌نە‌کەوت، کە ناخۆ ئەو کەوتنە‌ی، کەوتنی لە هۆش خۆچوون بێ، یان کەوتنی مەرگ. لەو کاتەدا (زین) گه‌یشتە نزیکەو و هاتە پێشەو بۆ لای. بەلام لەو پێش لە دوورەو وەستا‌بوو، نەو‌ک لەپەر چاوی پێ بکەوێ و گەشکە‌دار ببێ و بمێ. ئە‌م‌جارە هاتە بەردە‌می بۆ ئە‌م‌ە‌ی قسە‌ی لەگە‌ڵ بکات... بەلام کە بەو جۆرە چاوی پێکەوت، خۆی پێ نە‌گێرا پرا‌وستی لە جیبی خۆی، خۆی دا بەسە‌ریدا و بەترس و لەرزێکی گەورە‌و‌ی ناوی هێنا و، فرمێسک وەک باران لە چا‌و‌ە‌کانیە‌و‌ دەر‌ژایە خوارەو.

لەو کاتەدا... (مەم) هۆشی هاتە‌و‌ سەر خۆی... چا‌و‌ە‌کانی کردە‌و... لە شپۆ‌یە‌کی سارد و سستدا، دە‌ی‌گێ‌ران بە‌نا‌و ئە‌وانە‌دا کە لە‌م‌لا‌و لە‌ولایدا کۆ‌بو‌بو‌نە‌و... ئە‌و‌ە‌یان دەر‌دە‌خست، کە تازە کار لە کار ترازابوو، مە‌بە‌ستیش لە دەست چو‌بو‌و!...

ئ‌ن‌جا خۆی کێشایە‌و‌ تینی دایە خۆی دا‌نب‌یشی... پاشان رووی کردە پەرستگا (قېلە) و، بێ ئە‌م‌ە‌ی قسە لەگە‌ڵ کە‌سی‌ک‌دا بکات، لە‌پ‌ە‌و روو نوشتایە‌و‌ سەر زە‌وی! ئە‌وانە‌ی لە‌و‌یشدا بوون، بە‌خ‌فە‌ت و سزایە‌ک‌ە‌و، بە‌ک‌شی و ماتییە‌ک‌ە‌و، چا‌و‌یان تێ ب‌ر‌یب‌وو، سە‌یر‌یان دە‌کرد!...

پاش تا‌و‌یک سە‌ری بە‌رز‌کردە‌و... ئ‌ن‌جا رووی وەر‌گ‌ێ‌را بۆ (زین) و بە‌گ‌ێ‌ژ و وێ‌ژی و بێ‌دە‌نگ‌ییە‌ک‌ە‌و تێی ورد‌بو‌و... لە‌پ‌ەر هێ‌وایە‌ک کە‌وتە د‌ل‌ی ئە‌وانە‌و کە لە‌و‌یدا بوون... چون‌کە «مە‌م» دە‌ستی کرد بە‌قسە‌کردن!... بە‌دە‌نگ‌یی‌کی نزمی ئە‌س‌پ‌ایی پ‌چ‌ر‌پ‌چ‌رە‌و بە (زین)‌ی گوت، چا‌و‌ە‌کان‌یشی بە‌پ‌ە‌ش‌و‌کا‌و‌ییە‌ک‌ە‌و سە‌یری دە‌مو‌ج‌ا‌وی (زین)‌یان دە‌کرد:

«تۆ چاکترین رابەری من بوویت...»

(زین)‌یش گوتی: «تۆ‌یش چاکترین ها‌و‌دە‌می من بوویت...».

(مە‌م) گوتی: «تۆ چاکترین رێ پێشان‌دە‌ری د‌ل‌م‌یت...».

(زین)‌یش گوتی: «تۆ‌یش چاکترین چ‌را‌ی گیان‌م‌یت...».

(مە‌م) گوتی: تۆ رووناکیی د‌ل‌م‌یت...».

(زین)‌یش گوتی: تۆ بیبیلە‌ی چا‌و‌ە‌ک‌ان‌م‌یت...».

(مە‌م) پیتی گوت: «تۆ خۆن‌ک‌اری گیان‌م‌یت...».

(زین)‌یش پیتی گوت: «تۆ پەرست‌گ‌ای دەر‌و‌و‌ف‌م‌یت...».

لیږدها نه وانهی گوښیان له گټوگۆی ههردوکیان بوو، بۆیان ده رکهوت که «مه‌م» هۆشی به‌خۆی نه‌ماوه، ناگای له‌خۆی نییبه... له‌به‌رئوه (ستی) لێی نزیك بووه‌وه و قسه‌کانی پێ پری، پێی گوت:

«ئهی (مه‌م)! ئیمه بۆیه‌کا هاتووینه‌ته ئیڤه که له‌م زیندانه رزگارت بکه‌ین، بۆ ئه‌وه نه‌هاتووین که له‌ گێژ و وێژی و شیتیی تو سهرنج بده‌ین! ئه‌و (سه‌ردار)ه‌ی، له‌ تو تووره بووبوو، ئیمه‌رۆ دلی بۆت نه‌رم بووه و، به‌زه‌یی پیتدا هاتۆته‌وه. ئه‌ویش ئیمه‌ی بۆیه‌کا ناروۆته ئیڤه که له‌ زیندانت ده‌رهبه‌ین و، به‌کامی خۆت بکه‌یینین. ئه‌و (زین)ه‌ی که بۆی شیت بوویت، به‌پێی خۆی هاتۆته لات، وا له‌به‌رده‌مت دایه، وه‌ک ئاوات بۆ خواستوه... ئه‌و که سه‌ی ئاوات بۆ ده‌خواست و، هه‌ر به‌په‌ژاره‌ی پیک که‌یشتنه‌وه بوویت، تا لاوینی خۆت له‌ناو برد، وا هاتۆته لات. ئیمه‌رۆ هه‌موو که‌سپیک له‌ خۆشی و شادمانی دایه، به‌بۆنه‌ی رزگار بوونی تووه له‌ زیندان، له‌ ده‌روه چاوه‌روان بیتنه‌ ده‌روه، تا به‌په‌رته‌وه بین و په‌رۆزباییت لێ بکه‌ن... که‌واته هه‌سته... هه‌سه‌ته ئهی (مه‌م)! ئیتر له‌م په‌ژاره‌یه‌دا مه‌مینه‌روه، بام شیت نه‌بیت!؛ خۆت به‌خۆرای مه‌خه‌ره گێژاوی ئه‌م ئاره‌زووی پیک که‌یشتنه‌وه، بام له‌ناویدا نو‌قم نه‌بیت!... مه‌هیله‌ ئه‌و چه‌ند په‌رۆه‌ی ماوته له‌ جیهاندا، به‌م شیتیه‌وه به‌سه‌ری به‌بیت! گیانی خۆت به‌فیه‌ر به‌خت مه‌که. وا کامه‌رانی لیت نزیك بۆته‌وه! خه‌ریک به‌ هۆشی خۆت به‌ینه‌روه سه‌ر خۆت، که‌ ده‌میکه به‌گژیدا ده‌چیت!... ئه‌م شیتیه‌وه له‌ که‌له‌ی خۆت ده‌ریکه، که‌ ده‌میکه هۆگری بوویت!...

«هه‌سته بام پیکه‌وه به‌چینه لای سه‌ردار... چاوت پێ ده‌که‌وت: ئیمه‌رۆ چاکه و پیاوه‌تیت له‌گه‌لدا ده‌کات. له‌به‌ر دلی تو، هه‌موو بابه‌تیک دله‌خۆش بوون و به‌زموره‌می ئاماده کردوه. هه‌رچی دۆست و خۆشه‌ویستان هه‌یه بو‌تی کۆکردۆته‌وه له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا، هه‌موو بابه‌تیک خۆش رابواردن و کامه‌رانی رازاندۆته‌وه. چاوه‌روانی هاتنته به‌جیته لای، تا (زین)ت پیتشکه‌ش بکات و لیتی په‌رۆز بکات. بۆ بووک و زاویه‌تیشتان ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌ند بگێرێ.»

(مه‌م) یش که‌میک چاوه‌کانی خۆی کرده‌وه... وه‌ک هه‌ندیک هاتبیته‌وه سه‌رخۆی وابوو. به‌ملاو به‌ولای خۆیدا ئاوری ده‌دایه‌وه. ئنجا به‌ (ستی)ی گوت:

«نه‌... من نامه‌وی بچمه لای هه‌ی سه‌رداریک... له‌به‌ر ده‌رگای هه‌ی کاربه‌ده‌ست و دادگه‌ریکیشدا ناوه‌ستم. هه‌رگیز نایشمه‌ نۆکه‌ری هه‌ی به‌نده و دیلیک!... ئه‌و سه‌رداره کییه، که‌ ژبانی خۆی به‌ده‌ست خۆی نییبه و، ناتوانی مه‌رگ له‌ خۆی دووربخاته‌وه، یان

ته‌ختی خونکاریه‌که‌ی تاسه‌ر په‌رێزی؟!... من چاو و راو و درۆزنی کارم تی ناکات!... بریسک و هووری ئه‌ندیشه‌ی ده‌مه‌میه‌یش که‌شکه‌دارم ناکات!...»^(۱)

«ئیمه تازه که‌یشتووینه‌ته به‌ر ده‌رگای گه‌وره‌ی هه‌موو به‌نده و ئاگاکانی، له‌ کۆشکی خونکاری هه‌موو سه‌رداران و کاربه‌ده‌ستانیشدا پیتشوازی کراوین. خودا ئه‌و خونکاره‌یه که له‌ کۆری دادپه‌روه‌ریدا، ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژار و، شا و گاوان، له‌ یه‌کتری جو‌ی ناکاته‌وه. خودا گه‌وره‌ی دلی شکا و، ده‌روونی برینداره. به‌ده‌ستی گه‌وره‌یی خۆی (من) و (زین)ی له‌ یه‌کتر ماره‌ کرده‌وه. ئاهه‌نگی شادمانی ئیمه‌یشی له‌ کۆشکی په‌رۆزی خۆیدا دامه‌زاندوه. خودا نه‌کات ئیتر ئیمه‌ بیتنه‌وه خوارێ بۆ ناو زنجی له‌ناوچوون. یان جارێکی تر په‌رۆکه‌ینه‌وه دیل و به‌نده‌کان. خودا نه‌کات، ئاهه‌نگی بووک و زاویه‌یمان بگێرین له‌ هه‌ی جیگایه‌کدا، ته‌نیا له‌و کۆشکه‌ په‌رۆزی خودایه‌دا نه‌بێ نایگێرین...»

«خودا نه‌کات به‌و په‌رۆه‌ی که‌س (من) و (زین) به‌یه‌ک بکه‌یین، له‌سه‌ر ده‌ستی سه‌رداری دلی و دروستکه‌ری گیانماندا نه‌بێ، ئه‌و پیک که‌یشتنه‌ په‌سند ناکه‌ین... ئه‌وه‌تا به‌هه‌شته‌که‌ی خۆی بۆ ئیمه‌ رازاندۆته‌وه. کور و که‌نیزه‌کی له‌ویدا بۆ کۆکردووینه‌ته‌وه. له‌ هه‌موو سووچیکیدا بابه‌تی رابواردن و کامه‌رانیشی بۆ ئاماده‌کردووین. هه‌ر تاوێک له‌مه‌وپه‌ش ناریدیان به‌شوتنماندا... به‌خودا سو‌تند ده‌خۆم، که‌ ئه‌وان ئیستا چاوه‌روانیمان ده‌که‌ن. خۆشیمان ئاماده‌ کرده‌وه که‌ پیتشوازیمان بکه‌ن... په‌یمانی هه‌ره گه‌وره‌ی هه‌ردوو کمان له‌ویدا جیه‌جی ده‌بێ... هه‌ر له‌ویش دایه، که‌ یه‌زدانی گه‌وره. به‌ده‌ستی دادپه‌روه‌رانه‌ی خۆی، جامی کامه‌رانیمان پێ ده‌به‌خشی و، له‌ژێر سیه‌ری به‌زه‌یی پیتدا هاتنه‌وه‌یشیدا، دلداریه‌که‌مان لێ په‌رۆز ده‌کات و، هه‌ردوو کیشمان به‌ببینی رووی خۆی شادمان و کامه‌ران ده‌کات.

«خودای گه‌وره، له‌ویدا، هه‌رچیمان چیتتوه له‌ ده‌رد و خه‌فته و ئازاری جیهان، له‌بیرمانی ده‌باته‌وه. فرمیتسکی شین و گریان له‌ روومان ده‌سپه‌رته‌وه. دلی شکاومان چاک ده‌کاته‌وه. سه‌رگه‌ردانی و هه‌ناسه‌ ساردیمان له‌سه‌ر هه‌لده‌گرێ. هه‌روه‌ها ده‌یشمانخاته باوه‌شی خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی پیتدا هاتنه‌وه‌ی خۆیه‌وه.

«ئای خۆزگه‌م به‌و په‌رۆه‌!... خۆزگه‌م به‌و په‌رۆه‌، گه‌وره‌ی سه‌رداران!».

لیږدها «مه‌م» بیده‌نگ بوو و چاوی لێکنا... هه‌روه‌ک بالداریکی شه‌پزه‌ی بچووک، که

(۱) ده‌مه‌می: کاتی (موقت).

هر له ناو كولانه كيدا پهر و بالی خوی بدات به یه كدا و ، به په شوکاوی ، خوی بدات له ملا و له ولای كولانه كهی خوی ، نجا كه به كیک دهستیك دریژ بکات و دهرگای كولانه كهی بو بکاتوه ، دم و دهست بفری و خوی لهو كولانه یه دهریاز بکات ، هر بهو چهشنه ، گیانی (مهم) یش ، لهو كولانه گوره یه ی له شی ، كه چندان سال بوو ، له ناویدا هاواری دهكرد و دهینالاند ، زووبه زوو دهریاز بوو و ، فری بو به هه شتی خوی... ههروهك هیچ رووی نه دابی و ابوو!... نیتر نهو زیندانه ، بوو به جیتی شین و شه پور و گریان. دهنگی گریان و شینی هه مووان دهگه یشته ناسمان . هر نهو دهمه كه ینه و به ینه ی مهرگی (مهم) به ناو هه موو شاری (جزیر) دا بلا بووه وه ، نه مه یش له وه بوو ، كه هه ندی له یاساوله كان گورج خویان گه یانده (سهردار) و لهو كار هه ساته ناخوشه ناگاداریان كرد . وایان گتیرا یه وه ، كه هیچ خانویه ك نه مایه وه له (جزیر) دا شین و شه پوری تیته كه وئ. دانیشستوانی شاره كه تا به یانی به و داخه وه تلانه وه . (تاژدین) یش له ناو نهو كار هه ساته ناخوشه ، وهك شیتی لیتهات . به هله داوان چووه دهر وه و ، لهو شه وه تاریكه دا خوی گه یانده به ندیخانه كه ، تا لاشه ی دؤسته خوشه و بیسته كه ی خوی بیینی ، كه لهو زیندانه دا گیانی به خاك ده سپارد . لهو كاته دا كه دهر یشته به ریگادا ، (به كر) ی چاوپیکه وت ، كه له ناو كؤمه لیک مرؤقدا بوو ، له نریك كؤشكه كه ی (سهردار) وه... وهك تیر هه لی کوتایه سهری . هه ردوو دهستی نایه بیناقاقای بیخنكیتی . ده یقیژاند به سهریدا . داخی دلی خوی پی دهرشت . دهماره كانی هه لسابوون ، له قیندا ، چاوه كانی ناگریان لی ده بووه وه . به سهریدا نه راندی و گوتی : «نه ی گورگی له پیستی مه ردا! . نه ی جنوكه ی له بهرگی مرؤقدا!... نه ی نهو ماره ی ، له وه تی هه یت ، زمانت به ناگری ناژاوه نانه وه و ، مالتویران كرده وه نه بی ، نه كراوه ته وه!... بوویته دهر وازه ی پؤلایی داخراو و ، كه وتیته ناوهند نهو دوو دلداره به سه زمانه بیگونا هانه وه داغیكي گهرهت نا به سه برینی خوتناوی هه ردوو کیانه وه ، دلی هه ردوو کیانت به شبراو كرد له كامه رانی جیهانی خویان ، منیشت بیبهش هیشته وه له بیبله ی چاوم ، كه دل و چاوم پیوه راهاتبوون!...

«نه ی سهگی در! تازه تو بوج بمیته وه له سهر زه ویدا كه کاریكي وات كرد ، دؤسته بر كه مت خسته ناویه وه؟» .

پاشان به هه ردوو دهستی گرتی و به رزی كرده وه بو ژوور ته و قه سه ری خوی ، نجا توند دای به زه ویدا ، تا میشکی پژا . نیتر هه نه ونده بوو ، (به كر) مرد و راست نه بووه وه!...

(تاژدین) ، «به كر» ی له ویدا فری دا و ، دهستی كرده وه به ریشتن تا گه یشته بهر دهرگی

به ندیخانه كه . له شیوه یه كی شوژشگتیرانه دا ، خوی فری دایه ناو نهو كؤمه له كه سانه وه كه له ویدا كؤبوو بوونه وه... بی نه مه ی ته ماشای كه سیك بکات ، دری به هه موویان دا ، تا گه یشته سهر لاشه ی (مهم) ی دؤسته برای كه وهك خوی له ویدا كه وتبوو . پیخه فه كه ی له سهر رووی لا برد و خوی دا به سهریدا ، وهك مندالیتی بچووك كه خوی ده هاو پیژسته باوه شی دایكیه وه ، به لام نهو دایكه ی كه نه ههستی تیدا مابوو ، نه گیان . تا توانی گریا به سهریدا!... تا توانی شینی بو كرد!... پاشان گه راپیه وه ، به لام دهماره كانی خراپتر توند بوو بوون . چاوه كانی وا سوور بوو بوون پیوایان ده ترساند... هه ر شتیكي ده هاته به رده م به چاوپیکي شوژشگتیرانه وه سه بری ده كرد!... هه ر كه سیكي ددی ، وای ده زانی نه وه كه «مهم» ی له ناو بردوو وه!... نجا رووی كرده نهو یاساولانه ی له ویدا وه ستابوون خوی شی له بهر دهرگی زیندانه كه وه ستابوو ، ناگر له چاوی ده باری ، نه راندی به سهر باندا و پیی گوتن :

«ناره سه نینه ، نیوه كوشتتان!... نه ی نیوه نه تانكوشتتوه؟ وا نییه؟! . به لام... به لام تۆله ی ده كه مه وه... تۆله ی له نیوه ده كه مه وه... هه ی ناره سه نینه!» .

پاشان دهستی كرد به هه ژاندنی دهرگای زیندانه كه و قیژاندی گوتی : «هه ر نیمرؤ نه م به ندیخانه یه تیکومه كان ده دم!... ده پروو خینم! . ده یكه م به گؤر بو (سهردار) هی كه دروستی كرده وه!... له كوتیت تو (سهردار)؟ . نه . تو سهردار نیت . تو نهو ترسنوكه یت كه منت چه واشه كرد و ، دؤسته برا كه مت به كوشت دا . تو نهگر نازیت و هره به رده م ، تا تۆله ی (مهم) ت لی بكه مه وه . نه . تو مه یه . «من دیمه كؤشكه كه ت ، تا له ویدا له تپه تت بكه م!...» .

زوری پیته چوو ، نه م قسه ناگریانه ی ، كه له تاو گری دهر وونی خوی ده یكرد و هه ر له وریته ی ده كرد ، كه به دم گرانه تاوه ده كریت ، وای له (تاژدین) كرد ، خه ریک بوو شیت بی . له وانه بوو ، هه ر كه سیكي بهرچاو بكه وتایه ، وا به اتایه پیش چاوی كه نهو (مهم) ی دؤستی كوشتتوه ، په لاماری بدایه و ، له تۆله ی (مهم) دا بیكوشتایه وه . به لام باش بوو ، سهردار به وه ی زانی ، فه رمانی دا گرتیان و به ستیانه وه و له جیگایه كدا به ندیان كرد ، تا پؤژی دواپی . به م په ننگه نهو شه وه به ترسوله رز و نازار و ناخوشییه كی زوره وه رابورد ، به سه ر دانیشستوانی شاری (جزیر) دا... (تاژدین) یش مایه وه له به ندیخانه كه دا نه نوست تا به یانی ، له ته نیشت هاوړی جوانه مه رگه كه یه وه ، ده گریا و شینی ده كرد ، نه ونده ی نه مابوو دلی بتوتیه وه . له نیش و نازاری خفه تی مردنیدا ده تلایه وه .

مايهوه (زين). ئەويش (ستى)ى خوشكى برديهوه له گەل خۆى بۆ مالهوه، پرستی
پرابوو. هيزى پى نه مابوو. ئەويش تا به يانى نه نوست. له گەل كۆمه لىكى گهوره له
كەسوكار و خزمانيدا مايهوه، كه دلخوشيان دەدايهوه و بهزه بيبان بە دلیدا دهاتهوه.

دوايى زين

پوژى دوايى هه لهات به سهر (جزير و بوتان)دا، كه ته م و خەم داىگرتبوو، كشى و
ماتييه كيش هه موو سووچ و كه نارىك و كوژان و بازارىكى گرتبووهوه. ههروهك تيشكى
پوژه كه كسابيته دواوه و نه يتوانيبى گهشى و شهنگوشوخی بدات به دوورگه كه وابوو.
ته نانهت ئەو كوشكه برىسكه دارهيش، كه كاتى دهركه وتنى پوژ پرشنگى دەدا به هه موو
لايه كدا، ئەو پوژه واى نه دنواند: كشمومات و بى پهنگ و بى دهنگ بوو. سروهى ليوه
نه دههات...

(سهردار)يش له پەنايه كيهوه خۆى مات كردبوو، فرمىسكى خوينى هه لده رشت له
داخدا. بويه ده گريا، تا ناگرى خه موخه فهت و په شيمانى بكوژيتهوه، به لام كه لىكى
نه ده گرت.

پاش هه نديك، رىگا كهى ناوه ند گوژستان و خانوو (مه م) پربوو له دانىشتوانى شارى
(جزير). زۆرىه پياو و ژن و مندالىان له ويدا كوژبوونهوه بۆ ئەمەى جوانه مرگه كلۆله كهى
خوژان بسپيرن به خودا و، ته رمه كه يشى ببه ن بۆ گوژستان. كۆمه لىكى يه جگار گه وره و
درىژ، له ويدا پىكه اتبوو. ئەوه ندى ئەو كۆمه له گه وره ده بوو. كه له بازاره كانى شارى
(جزير)دا كوژبوو بوونهوه، له پوژى ئاهه ننگى زاوايه تى (تاژدين)دا. ئەوه نده هه يه،
كۆمه له كهى ئىمرو، گرژ و دلگوشراو بوون. نه زه رده خه نه يه كت دەدى به ده مى يه كىيانه وه،
نه تروسكه يه كى خوشى له چاوياندا، هه ر شين و گريانت پيوه ده دين كه نه ده پرا نه وه. هه ر
هاوار و شيوه نت گوئ لى ده بوو، كه له هه موو سووچىكى بازاره كان و په نجه ره ي
ماله كانه وه ده نگان دههات.

كۆمه له كه گه يشته گوژستانه كه، كه له سهر گردىكى گه وره بوو له و گردانه ي له ملاو
له ولاى شاره كهدان. گرده كه ئەوه نده كۆمه له مروقى به سهردا دابارى بوو، له دووره وه ره ش
ده چوو وه. له ويدا زۆر تر هه ستىان به واتاى مردن و له ناوچوون ده كرد. راستيه كيان دههاته
پيش چاو... ئەو راستيه سامناكه ي، كه له دواى چاو و پراو و چه واشه كردنى پوژگار و
ئەندیشه پربوو چه كانيه وه ده رده كه وئ جا ئەو هه ست پىكر دنه يان تىكه ل به و دلته نگیيه

بووبوو، كه له رووى مردن و سه رگه ردانى و په نجه پوژى «مه م» وه تووشيان هاتبوو. ئىتر
له سهر ئەو گرده دا بوو به شيوه ن و گريانىكى وا گه وره و سامناك، كه هه موو ژن و
پياو لىكى گرتوه، به پياوه گه وره كان و كاربه دهسته كانيشه وه. له ناو ئەو هه موو كۆمه له
گه ورا نه دا، (زين) دهركه وت، به به ژن و بالا كه له گه ته كه يه وه و، رووه جوانه كه يه وه كه
ئەمه يه كه م جارى بوو، پيشانى هه مووانى دابوو. به هه له داوان و ته وژمىكى
شور شگيرانه ي شيتانه وه خۆى گه يانده ئەو گوژهى بۆ «مه م» يان هه لكه ند بوو و، تىياندا
ناشتبوو. خه رىكبوون گلى به سهردا بدن. به لام هه ندى له كه سوكاره كانى، هيتواشيان
كرده وه و نه يانه يشت به په له پروات، نه وهك ئەويش خۆى فرى بداته ناو گوژره كه وه، يا خود
شتىك به سهر خۆى به ينى. كاتى گه يشته كن گوژره كه گلى ته واو به سهردا درابوو و،
ته ختيش كرابوو. ئىتر له ويدا پرستى برا و په كى كه وت، خۆى دا به سهر گوژره كه دا و،
فرمىسكى خوينى هه لرشته سهر گله كهى و، ده ستى كرد به قسه كردن له گه ل ئەو كه سه دا
كه له ويدا ناشتوبويان، گوئى:

«ئەى جوانه مرگه... ئەى خاوه نى له ش و گيانم... ئەى كوچكردوو! تۆ وا باخه كهى خۆت
به جيه يشت و روژىت... باخه كه ت پىگه يشتوو، به ريشى دابوو... به لام وا مايه وه، به بى
باخه وان، به بى خاوه ن... پىم بللى له پاش خۆت كى هه يه بتوانى تىيدا بگه رى و به رى لى
بكاته وه؟. ئەى كه تۆ به جيه يشت و واژت لى هيتا، به رى چۆن ده بى و، شه نگوشوخی
چۆن بۆ ده مينى ته وه؟! ئەمه راسته، كه چاو ئەندازه كهى رازاويه و سببه ره كهى جوان و
فراوانه و، به ره كهى پىگه يشتوو و خوشه... به لام به خودا سوئندت بۆ ده خۆم، كه له پاش تۆ
كه س ده ستى ناگاتى!». كه س ناهىلم پىيدا پروات، باى مه رگ نه بىت، كه س ناهىلم به رى
لى بكاته وه، ده ستى مردنو له ناو بردن نه بى. من بنكى ئەم دارخورمايه ده هه ژنىم، تا
هه رچى به رىكى هه يه بكه وىته سهر زه وى. به رى ئەم دارو دره خت و مپوانه، هه موو پرش و
بلاو ده كه مه وه، ده يدەم به دەم باوه. ره گى ئەم هه موو دارو دره خته گه ش و سه وزانه
هه لده كيشم. هه رچى گه لای بۆنخوشى ئەم گولانه يش هه يه، هه لى ده پرونىم.

«ئەو دوو چاوه ي كه جوانى و جادوويان دل كيشيان كردبووت، هه ر ئىمرو جوانى و
جادووه كه يان تىدا ده كوژنىمه وه.

ئەم به ژن و بالا يه كه جوانى و رىكوپى كيه كه يان چاوبه ستىان كردبووت هه ر ئىمرو
ئەو جوانى و رىك و پىكويه يان پيوه ناهىلم. ئەو مه يه يش كه پىتيا نه وه بوو، پياوى
سهر مه ست ده كرد، ده پىرئمه سهر زه وى.

ئەم روومەتانه و، ئەو لېوانە، ئەم ئەگرېجە و زولف و قژانە، كە تۆبان دلکیش کردبوو، هەرچی جوانی و دلکیش کردنیکیان تیدایە، پیتیانهو ناهیتلم! هەر ئیمرۆ گل و خۆلیان بەسەردا بلاو دەکەمەو و، پەلەپەلەیان دەکەم!... ئەوانە هەموویان بۆ چاوەکانی تۆ تەرخان کرابوون، بۆ تەماشاکردنی تۆ دانرابوون. بەلام ئیمرۆ، کە تۆ چاوت لیکناو، بەگەرەبی خودا سویتند دەخۆم، ناهیتلم کەسی تر سەیری بکات و دلێ خۆی پێ خۆش بکات. بەلام... بەلام نە!...

ئەمە دەستدریژییە کە بۆ من، نابێ بیکەم، لە سامانیکدا، لە کاروباریکدا، کە هی خۆم نەبێ!... من لەو دەترسم کە هاتمە لات و، بەجووړە چاوت پێم کەوت گلهییم لێ بکەیت. لەو دەترسم گلهییم لێ بکەیت، لە دەستکاری شتییکدا کە هی خۆتە و پیتدا راپەرمووم و، خستوتە ژێر دەستمەو. دەترسم لەو هی پیت خۆش نەبێ: تۆزیک لەو جوانییە من کەم ببیتەو کە هی خۆتە هەرەها بشتەوئ ئەو هی داوتەتە دەستم، بەرپیکویتیکی و تەواوی لیمی وەرگریتەو. کەواتە بۆمن وا چاکترە، کە ئەم قالییە وەک خۆی بپێچمەو. هەرەک لیبیشم وەرگرتوویت، بەتەواوتی بیدەمەو دەستت. لەشیشم بەهەموو رازاوی و شەنگوشۆخییەکیەو بەرەو رووی خۆتی بکەمەو!...».

پاش ئەو خۆی دا بەسەر گۆرەکەدا، باوەشی پیتدا دەکرد و، دەموچاوی لە گلەکە هی دەسوو. ئەوانە هی لە نزیکەو بوون، پەلاماریان دایە راستی بکەنەو و، دلێ بدەنەو، بەلام تا دەستیان دایە، لەشی ساردوسر بوو بوو وە هیچ توروسکەیهکی ژینی تیتدا نەما بوو!...

ئیتەر لەویدا دەنگی شیوون و گریان سەرلەنوێ بەرزبوو وە. خەفت و سزا دلێ هەمووانی داگیرکرد. (سەردار)یش خۆی دا بەسەر لاشەکەیدا، نە هۆشی بەخۆی مابوو، نە ئاگای. لە (چارەنووس) دەپارایەو، کە پاشگەز ببیتەو... بەلام (چارەنووس)، نە بەزەبیی پیتداهاتەو، نە وەرانی دایەو، نە پاشگەز بوو وە!.

پاش ئەو وەک خۆی راپیساردبوو، بابەت و تروتفاقی مردن و ناشتنەکە هی بۆ ئامادەکرا و، لەو شتووبەیشدا کە خۆی ویستبووی نیترا. دووبارە هاتنەو سەر گۆری (مەم) و گۆرەکەیان هەلداپەو. (سەردار)یش هاتە پیشەو، بەدوو چاوی پر فرمیسکەو، خوشکەکە هی خستبوو سەر هەردوو دەستی خۆی و چوو ناو گۆرەکەو، لاشەکە هی (زین)ی خستە پال لاشەکە هی (مەم). ئنجا دەنگی بەرزکردهو و گوتی: «ئەم (مەم)! بگرە لیم،

ئەو خۆشەویستەکەتە، کە تا زیندوو بوویت نەم هیتشت پیتی بگەیت. تکایە مەخشە لەو دلێقییە هی لەم جیهانەدا لەگەلم کردیت، لەو گوناھە گەرەبیە هی لەگەل دلندا کردم. بەخودای گەرە سویتندت بۆ دەخۆم، کە رۆژگار، لەو نەندە هی خۆت دەتەوئ، زۆرتر جەزەبە هی پیتگەیان دووم. رۆژگار گەرەترین داغی ناو بەجەرگم دا، داغی پەشیمانی، کە هەتا دەمرم برینەکە هی چاک نابیتەو!».

بەم رەنگە رۆژگار وای بریار دا، کە ئەو دوو خۆشەویستە بەبەکتر نەگەن، لە تاریکی ئەو گۆرەدا نەبێ، دوایی ئەو دوو ئەستیرەیه لە یەک شوتندا ئاوابوون.

بەلام سەیر ئەو بوو کە (بەکر)یش هەر لە نزیک ئەوانەو نیترا، تەنانەت راستەو خۆ لە دامینیانەو نیترا. وەک گیتراپانەو، هۆی ئەویش ئەو بوو، کە دەیانویست لەو جیهانییدا هەر لەگەلئاندا بێ!... چونکە (زین) کە بیستبووی (تازدین)، «بەکر»ی کوشتوو، دلتنەنگ بوو، و خەفەتیکی زۆریشی بۆ خواردبوو. گوتبووی: «رەوا نەبوو کە جەزەبە هی وای پێ بگەیتنیت، چونکە رۆژگار پالی بەووە نابوو کە وا بکات. ئەویش بۆ ئەمە هی دلدارییەکە هی ناوئند خۆی و «مەم»، بگاتە ئەو پاکژییە گیانییە. هەرەها بۆ ئەمەیش کە دەروونی هەردوو کمان بلند ببیتەو بەسەر رووکەشایەتی بابەتی جیهانی و بریسک و هورپەکەیدا.».

پاشان (زین) وای راسپارد بوو، کە (بەکر)یش، لە نزیک خۆیانەو، بنیتری. گوتبووی: «لەو جیهاندا، دەبیتە دەرگەوانتیکی دلسوژ بۆمان!».

تا ئیمرۆیش ئەو دوو گۆر لەناو (جزیر و بۆتان)دا ماون و ناسراون. هەر کەسێ ببەوئ، دەتوانی سەیریان بکات.

سەیر ئەو دەیه کە گۆری «مەم» و «زین» هەتا ئیستایش لەژێر سیبەری دار و گۆل دایە. کەچی گۆری (بەکر)، هەر درکی لەسەر دەروئ، کە تیکرا، هەموو دەم، بەچری و پرییەو، بەسەر بەو دەیه!.

دواییی څپړوک و پهنه لئ ودرگرتنی

ئهی خودا!...

توو سهری گړی ناگری دلئی دلداران که پتوهی دنالین... توو سهری ئه و راستنگوځیبییهی که ههر له دلداران دوه شپتهوه...

توو سهری شبرینی جوانی و ئه و خوشییهی که دهبه خشی به تهماشاکه...

توو سهری گه وره بیی شه نگوشوخی و سهر لئ سورمانه کهی...

توو سهری دهردی دوروی و نازاره کهی... توو سهری هه نگوبنی پیک گه یشتن و چیتزکه خوشه کهی خوار دنه کهی...

توو سهری خوشی خوشه ویستی دلداران و، دورژمنایه تی پاز دزان و ته له که بازان...

توو سهری ناز و نووزی خوشه ویستان و، جادووی جوانییه که یان...

توو سهری ئاوی ئه و کاننیانه ی بلبلان و په له وهران ئاوی لئ ده خونه وه...

توو سهری ئه و شه ونه ی به سهر گول و گولزاردا ده پرژئ...

توو سهری ئه و که له پووره ی (مهم) به جیتی هیشته ووه له ئاهونالهی دلداری... توو سهری ئه و فرمیسک و خه موخه فه ته ی (زین) هه لئ رشتووه، له تاو سهرگره دانی و هه ناسه ساردی...

توو سهری ئه و شتانه، هه موویان، گه وره م، ئه گهر ئه م په رده ی تاریکییه ی سایه و سیته به ده مده مییه، له سهر چاوه کانم لانه به یه؛ تا له سهر رووی ئه م جیهانه دا، هیچ نه بینم، هیتز و دسه لاتئ تو نه بی... تا له شووشه ی ئاوتنه که یدا هیچ نه بینم، پرشنگی جوانی تو نه بی... تا ههر به و مه یه سهرخوش بيم که تییدایه نه ک به رنه گاو رنه نگیی ئه و جامه وه که مه یه که ی تییدا دهریسکیته وه...

ئهی خودا!

باوهرم هیتاوه به هیتز و دسه لاتت. ئه ویش چوته دللمه وه، که رۆشنایی و جوانیت هه یه... بۆیشم دهرکه و توه که ئه م جیهانه هه مووی، له شیکه و تۆیش گیانی ئه ویت... هه رچی هه یشه له جیهاندا، راستییه که و تۆیش رازی ئه و راستییه یه...

تو جوانی رازووه بیی خوشه ویستان و دلدارانیت. دلئی ئه وانه بو جوانییه که ی تو کیش بووه، چاو و دلئی ئه وانه بو تو شه یدا بووه... توئی، شیرینی و خوشیت بو هه نگوبن دروست کردووه...

توئی، چزان و برژانه و هت بو فرمیسک په یدا کردووه...

توئی، به هوئی ریزه رازه کانی رۆشنایی و جوانی خوته وه، دلئی دلدارانیت به ستووه به یه که وه...

ههر تۆیشی، که به هوئی کاریگره یی گه وره یی و شوخو شه نگیته وه، گرت له دلان به رداوه...

ئه و ریکو پیکیی به ژن و بالایه، که به دره ختی (سهر و) هه یه به دهستی تو پیکه پتیراوه...

ئه و گولنه باخه سووره ناسکانه یش که په رنه کانیان به و رنه گینییه وه له ناو ئه و چقله خوتن پتیرانه دا رازونه ته وه، به دهس و په نجه ی هونه رمنه دانه ی تو، دروست کراون...

بلبل و بالداره کانیش که دلیان، به و بچوو کیسه وه گرفتاری جوانی و رازووه بیی ئه و گولانه بووه، تو به و دهردهت بر دوون...

رهنه گاو رنه نگیی گول و سه وزی دره ختانیس، ههر به سایه ی هونه رمنه ندی تو وه، ئه و جوانییه دلکیشکه ره یان تییدا په یدا بووه... دهنگی بلبلان و په له وهرانیس، له سایه ی تو وه واتای به زموره زم و ساز و ئاوازیان تیکه و توه...

کلی ئه و برژانگانه ی به چاوی مهسته وهن، ره شینه ی ئه و چاوانه ی له ناو سپینه دلکیشکه ره کان دان، ئه گهر رازیکی پرشنگی جوانی تو یان تینه که وتایه، وا جوانیان نه ده نواند...

سووری لئوه ناسکه کان، سپیتی ئه و ددانانه ی له کاتی زهرده خنه کردندا پرشنگ دهنه، ئه و قز و پرچ و ئه گریجانه ی له شپوه یه کی چین چیندا، به سهر ده موچاو و شانه کاندای دینه خواره وه و، شو رده بنه وه، ئه گهر تیشکیکی رازی جوانی تو یان به رنه که وتایه، هه رگیز وا کاریان له دل نه ده کرد و، مرؤقیان وا چاوبه ست نه ده کرد.

ئهی گه وره م، تو وینه ی بی هاوتای گه وره یی و دسه لات و پروکه شی جوانی و ریکو پیکیی خوت، له سهر رووی ئه م جیهانه دا، له گه لیک شپوه و وینه و بابه تدا نواندووه...

که سانی واهه ن ئه م پروکه شه دهمده مییه سهرخوشیان ده کات. سهر و شپوه و بابه تی دار پتیراو، گه شکه دار و بی هوشیان ده کات. ناتوانن سهرنج بدن له رازی سامناک و گه وره بیی تا سهری تو^(۱).

(۱) گه وره بیی تا سهری تو: گه وره بیی هه میسه یی (ابدی، سردی) تو.

ئەوانە ھەر بەر رووکەشەو گەشکەدار دەبن کە بەئاوینەکەو دەیه. ئاگایان لە راستیی ئەو رۆژە نییە کە پرشنگ لە ئاوتینە کە دەدات و ئەو رووکەشە دەردەخات. ئەوانە ھەر ھۆگری جوانیی ئەو تووتییە کە ھەر قسەکانی خۆی دووبارە دەکاتەو. بەلام لەو سەرچاوە بڵندە ناکۆلنەو کە ئەو بالدارە دەست کردوو بەو قسانەو کە لە دەمی دیتە دەروە.

کەسانی وایش ھەن، چاویان کردۆتەو و، وریابوونەتەو. لەجیاتی خەوی درۆ، راستیی بایە خداریان دەوێ کە لە بەردەستیان دایە. بایەخ نادەن بە دەنگدانەو. بایەخ دەدەن بە دەنگی گۆییان لێ دەبێ؛ بۆ ئەمە خۆشی لێ وەرگرن. پشت دەکەنە ئاوتینە، بۆ ئەمە راستیی رۆژیان بۆ دەریکەوێ. کە لە بەرامبەریاندا پرشنگ دەدات. پاش ئەو کە نووشی نەوازش دەکێشن بۆ خدای جوانی لە ھەموو جیھاندا، بۆ دروستکاری مەستی لە مەیدا، بۆ داھێنەری بۆنخۆشی لە ئاوی گولودا!

ئەمە گێر!

من دەمەوێ بگەم بەر تەختی ئەو جوانییە... من جامیکم دەوێ لەو مەیە پیرۆزە وەرە لەم خەموخەفەتە رزگارم بکە و مەبەرە ئەو!

وەرە مالتۆیران پێم بلێ... پێم بلێ. چونکە گێژ و وێژی ئەم سەرخۆشییە ھێشتا بەری چاومی بەرنەداو... ئەوئەندە نەماو لە ناوم بیات...

پێم بلێ لەم جیھانەداچی دەبینیت...؟ پێم بلێ، ئاخۆ، ئەو ئەندیشە یەکە و گوزەر دەکات، یاخود خەویکە و ئیمە بەناویدا دەرۆین؟... پاشان تێم بگەیینە تا کە ی چاوەکانم بە مەیە کە تۆو ریشکە و پێشکە دەکات و، ھیچ نابینی بەتەواوی، چۆنیش لەم گێژ و وێژییە کە لە مەیە کە تۆو تووشم ھاتوو، رزگارم دەبێ و، ھۆشم دیتەو سەر خۆم؟

بەگەورەییی خودا سوێند دەخۆم، کە وەرپسبوم لە خۆم، کە سووتاوم. ئای چەند دامای ئەو، کە لە دەست ئەم خەوێ گرانە رزگارم بێ و، پشووێک بەدەم، بۆ ئەمە ی چاوی خۆم ئەو راستییە بیینم کە لە دەمیکەو دەیه چاوەروانیی دەکەم و، ئاواتی پێگە یشتنی دەخوام.

من ھەست دەکەم کە لە پشت ئەم ھەموو ئەندیشە و بیرە پرۆپوچانەو کە کەوتوو مەتە ناویانەو، رازیکی زۆر ھەیه. بەلام ھەر چەند دەکەم، بەتەواوەتی تییان ناگەم. جارە ناجاریک تیشکیکی بربسکەدار دیتە بەرچاوم. لە دواي ئەم تەمومژەو گزنگ دەدات. بەلام ھەر چەند دەکەم ناگەم، چونکە تەمومژە کە بۆ در نادرێ. جار بە جاریکیش لە ناوئەند ئەم ھەموو دەنگە دەنگ و قیژە قیژی ناو جیھانەدا، دەنگیکی ئاسمانیم بەرگویی

دەکەوێ، ھەتا بلتیت شەنگ و بڵندە. بەلام لەناو ئەم ھەموو قاوو قیژەدا، بەتەواوەتی گۆیم لێی نابێ.

ئەمە خودای گەورە! ئەم ئەندیشانە ی پەردەیان داو بەسەر چاومدا لایاندە لەسەر چاوم، تا بتوانم بتبینم. ئەمە خودا! ئەو مەستییە کە تووشی کە لەم ھاتوو، بەھزی بابەتانی ئەم جیھانەو، لە کەلەمە دەریکە، تا لەو گەورەییە تو، تیبگەم، کە دەبینوتیت و ھەست و ژیانی تیکەل دەکەیت. ئەمە خودا! وینە ی جوانیم لە بەرچاوە لایندە، تا جوانی، خۆی بیینم، تا ئەو جوانییە بیینم کە ھەر بەزیندوو تیبیەو دەمیتیتەو... جوانیی خۆت کە پرشنگی بە جیھان و بە بابەتانی ناو جیھان پەیدا کردوو.

خودایە! ئەو دلەم، کە خەریکە بیدەنگ ببێ و لە لیدان بکەوێ، ببەشی مە فەرموو، لە بەشیکی گەورە ی دلداری و، ھۆگری ئەم جوانییە زیندوو، ئەم رازە گەورە یەت کە ھەتا سەر دەمیتیتەو.

لەگەڵ پینووسدا

ئەمە ئەو سوارە ی کە گێژ و وێژ دەسووریتیتەو بەناو دەستی ئەم پەراویدا، ھەر خەریکی ئەو یەت کە پرشنگە کە لایبەیت و، ھەر بەتەنگ ئەو ھیشەو یەت کە سپیتییە کە ی رەش بکەیتەو! بەسیەتی تۆمارکردنی ھەلە. بەسیەتی رەشکردنەو ی لاپەرە. کاتی ئەو ھاتوو کە لە جیرە جیر بکەویت. کاتی ئەو ھیش ھاتوو کە بوەستیت و دا بەزیتە خوارو ئەم بۆرە سواری پیر! ئەم لاپەرە سپیانەت، بەرەشایییە کەت زۆر ناشیرین کردوو؛ روو کانت بەدیری خوارو خیتج و نووسینی شلەژاو و، وینە ی (ب) و (د) یە جگار پەلە پەلە کردوو... نووسینیش ھەر چەند جوان و بەوردی بنووسرێ، یان لە گەشی و دارشتنیدا جوان دەریچێ، بەلام کە زۆر بەیە کەو نووسا و، رەشاییە کە ی رووی لاپەرە کە ی پرکردوو، ناشیرین دەردەچێ. تەماشای نووسینە کە مە کانت نە کردوو، چەند شەنگو شخ دەردەکەون و، بەملاو بەولای خۆیاندا پرشنگ دەدەن؟. بەلام چەند ناشیرین دەردەچن، کە ئەم پەر و ئەو پەری لاپەرە کە، داپۆشن و، وەک رەشوە ی چواربێ درێژ ببنەو!... وشەکان و واتاکانیشیان، ھەرچەندە بارستایییان بەرزبیتتەو و بگاتە پێژە ی دور و گەوھەر، بەلام کە یە جگار زۆربوون، وەک قسە ی پرۆپوچیان لێ دێ، کە ھیچ نرخیکیان بۆ نامیتیتەو. دور بۆبە کە نرخی بڵند دەبیتتەو کە کەم دەبیتتەو لەناوان دا. مرواریبیش بۆبە کە گەش و بربسکەدار دەنوینێ لە بەرچاوادا کە کەم دەست دەکەوێ، بەلام تۆ چەند ھەلەت کردوو

بلاوت کردۆتوه له ناو ئەواندا!... چەند لە ئەندازەى خۆبىشت تىپه پارانداوه له كه مته رخمى و سهركيشيدا!. كهواته پيم بللى كى ههيه ئيمرۆ، ئەو نووسىنانەت پەسند بکات و پيياندا هەل بەدات؟. كيش ههيه، ئەو هەلانىت بيبينى و چاويان لى بپوشى؟!.

ئەى داره ناسكه بۆشه كه! كه من ئەم سه ره م دادايت و كردميت به پينوس، به كارى چيم هاتيت، له هه له كردن به ولاوه كه به سه ر زمانندا هاتوه؟ چيت بۆ خستومه ته سه ر ئەم لا په رانه، له كرده وەى ئاره زووى سه ركيشيى نه بى، و، له نه خش و نىگارى بىره وەرى به زموره زم و گونا هبارى نه بى؟!.

به سيه تى... به سيه تى ئەمه نده نووسين، له بابەت خروشى دلته وه و، خو خه ربك كردن به رووكه شى يارى و به زموره زمته وه. كاتى ئەودە هاتوه كه پاشگەز ببیته وه و، په شيمان ببیته وه و، واز لەم شتانه يش، هه موو، به ينيت. كاتى ئەو دىشت هاتوه، كه رىگای راستى بدۆزیته وه و، به گريان و پارانه و هيشه وه له سه رى برۆيت. ئەگينا نۆزهى تۆيش دىت، به شى خۆت تووشى دهردى سه رى بيت. دووريش نيبه كه به م زووانه له ناكاو تووش ببیت. ئەو ساكه يش را په رين و وريا بو نه وه، به كارت نايه ن...

به لام هه ر ئەو نده م خو شبوو، تا له قسه كانم بوومه وه. پينوسه كه م ليم را په رى و سوارى په نجه كانم بوو. زمانىكى لى دهر كيشام كه ئەو ندهى شيرىك ده بوو و، ده ستى كرد به وه شاندى. پيى گوتم:

«ئەگەر خۆت ئەو كه سه به دخوه نه بوويتايه، كه پيشانت دا، پاكاهەت بۆ خۆت نه ده كرد، له گونا هيك، كه له ده ست خۆت وه شا وه ته وه، بۆ ئەمەى بىگونا هيكى وه ك منى بىچارەى پيوه به دنا و بكه يت. تو ناجى ئەوه نه زانيت كه ئەوهى من نووسيمه، هه ر ئەوهيه كه خۆت پيى گوتوم ببينوسم. هه ر وینهيه كيشم كيشابى، هه ر هى ئەوهيه كه خۆت خستو ته به رچاوم. قسه كه قسه ي خۆته، قسه ي راست بى يان درۆ. كرده وه كيش هه ر كرده وەى خۆته، دروست بى، يان هه له.»

ئەى ده سه لاتدارى ئەوهى منى پى به دنا و ده كه يت!. خۆت له منى باشتر ده زانيت كه من له نه بووندا بووم. له پيچوپه ناكانى ناو زه ويدا بووم. پاشان له لايەن خودا وه روينرام و كرام به نهى له ناو چيمه ن و باخاندا. كزه با ده هات و له به ژن و بالاي ده دام و، به چه پ و راستدا ده يشه كاندمه وه. نه جيره م هه بوو، قسه ي پى بنوسمه وه، نه فيكه يشم هه بوو ئاوازى لى

ده به ينم. پاشان تو هاتيت و ده ستت ليدام. منت دوور خسته وه له كه سوكار و نيشتمان. هه لته كه ندم و له ناوه ند دۆست و ياراندا دهرت هينامه دهره وه. هه نديكت لى برپه وه و كردت به پينوس، بۆ تو مار كردنى و ته كانت. هه نديكيشت لى برپه وه و كردت به شمشال بۆ دهر پىنى دلخۆشى و نازاره كانت. له چيمه ن و لاله زار و نيشتمان ه وه منت گواسته وه بۆ ناو چيمه نى ئاره زووى پىك گه يشتنى دلداران و دوورى ياران. له چه ند لايه كيشه وه له شمت كون كرد، به شيشى داغكراوى دلدارى و نازار، پاشان ده ستت كرد به فوو پيدا كردنم، گيانىكت خسته له شمه وه، دل و جه رگمى گر تىبه ردا. له دللى سووتا و مدا ئاهونالەى پر نازارى لى په يدا بوو. بىره وەرى ناگرينى ژيانده وه. هه ر شين و گريانىكم كرديى له تاو سووتاندى و نازاردانى تو بووه، هه ر ئاهونالەيه كيشم كرديى نواندى هه ناسه دان و فوو پيدا كردنى تو بووه...

من برىتيم له پارچه نه يىكى لالى بى زمان. نه هۆشم هه يه، نه گيان. نه قسه ده توانم بكه م، نه ويزه ده توانم دهرخه م. به لام تو بوويت منت كرد به په نجه يه كى شه شه مى خۆت و، كوړه كانى خو ش را بواردن و، ساز و ئاوازى خۆت پى رازاندمه وه. هه ر تۆيش بوويت، لا په ره كانى به زموره زم و سه ركيشيى خۆت پى ره ش كردمه وه. ئەگينا كى ببسووتى، نهى به بى فوو پيدا كهر ئاواز بەدات، يان پينوس به بى نووسه ر نه خش و نىگار بکات؟!...».

ئەى خودا!

خۆت ده يزانيت كه (خانى) كز و بىچاره يش وه ك ئەو پينوسه ده ست به سترا وه، خاوه ن بى انوو، وايه، كه وا له ناو ده ست دا به. دللى له ناو ده ستى تو دا به و، ئەندامه كانيشى له ژير ده سه لاتى تو دان. تو يت سه ردارى گه وره و به هيز. ئەو يشه فه رمانبه رى كز و بى هيز. تو يت ده و له مه ندى خاوه ن سامان. ئەو يشه به ندهى بى ئاو و نان. هه رچه نده، گه وره م، له كاروبارى خويدا، هه ندى ده سه لاتت پى به خشيوه، به لام ئەو، ئەو يشى هه ر به ره و رووى خۆت كردۆته وه. هه ر سه ره به ستى و ده سه لاتى كيشت پى به خشيوه، وا زى لى هينا وه و، داويه ته وه ده سه ت ده سه لات و فه رمانى خۆت. ئەو هه رچىيه كت پى به خشيوه، له (زانست) و (نووسين) بى، يان له (بىر) و (كرده وه)، خستوتى بيه ژير فه رمانى خۆته وه و، ته رخانى كردوه بۆ ده سه لات و ئاره زووى خۆت. سو تىند بى، به سه رى تو، ئەى گه وره م! ئەو هه ست به چا كه و خرا په ي خۆى ناكات.

دهسه لاتى ئه وه ييشى نىيه كه چاكه يهك دهست خوى بخات. يان له خراپه يهك خوى
پيارتريت. هه رچى لاپه ريه كيشى له و لاپه ريه زورانى كه نووسيوينه ته وه، په له په له
كردى به ميره كه به ننگ كارى و گونا، له تو به ولاوه نامانج و مه به سيكى ترى نه بووه.
به به توبش هيج هيتز و دهسه لاتىكى نه بووه تا بياننووسى.

خوداى گه و ره و به رتيز!

هه رچيم نووسيوه ته وه له لاپه ريه كانى ژياندا، له يه كه م ديري وه تا دوا ديري، هه مووى
ئه نجامى ئه و چاره نووسيه، كه له سه ره تاى ژيانمه وه خوت بوت دانوم. ئه و ديريانه ي زورن،
تومارتيكى سى سالى ته مه نى رابردو و ميان پر كردو ته وه (*).

چونكه ئه و روزه ي كه گيانم له به هوشى خوى جيا بووه وه، سالى (۱۰۶۱) ي كوچى
بوو، ئيستاكه يش ته مه نم گه بشتوو به چل و چوار سال. بارى سه رشانيشم، وا ديتته پيش
چاو، كه هه ر پره له به دخويى و گونا هبارى، گه ردتيك له كرده وه ي باشم پيشكه ش
نه كردوو.

خودايه! هه روهك له پرانه وه ي ئه م (نووسراو) دا، سه رت خستم كه روويكه مه گه و ريه يت
و، ناوى چاكه كانت به يتنم، توو سه رى خوت ته گه ر له پرانه وه ي ژيانيشمدا سه رم نه خه يت،
كه رتيگاي تو بگرم و، باوه ر به گه و ريه ي و دل چاكى و زرتيگى تو بكه م.

به رچقه ي ئه م نووسراوه پرايه وه

له ۱۹۶۵/۴/۶ دا

(*) هه روهك له وه پاش له نووسراوه كه ي خويدا پيشانى داوه (خانى) ئه و كاته ته مه نى ئه مه نده بووه كه
دهستى كردوو به دانانى ئه م چيركه. وانا ته مه نى له گه ل ئه و چوارده سالى هه رزه كار بيه يدا، كه له
تومارى كرده وه كانى خوى ده رى كردوون، ده كاته چل و چوار سال. (وه رگير)

بەزمی خوایی

نووسەری: دانتي

وەرگێڕانی لەسالی: ١٩٦٧

چیرۆکی ژبانی دانتي گەشتەری ئاسمان

١٢٦٥ - ١٣٢١

نزیكەى شەش سەد ساڵ لەمەو پيش، لە شارى (فلۆرنسە) دا كە هونەر و وێژە پازاندبوویەوه، منالتيكى ئىتاليایى لە دايك بووه، ناويان نا (دورانتي ئەليجيري) لەژێر ئاسمانە پاك و بچ گەردەكەى (فلۆرنسە) يشدا، ئەو منالە گەورە بوو و گەشەى كرد لە جوانى و، سەر راستى و، كەلەگەتى و هيتز و توانای لەشدا ژۆر ناوازه بوو... هەر لە گولە جوانەكانى شارەجوانەكەى (فلۆرنسە) ي ئەكرد، كە دل كيش ئەكەن و، بۆنى خوڤشيان ليوه پەيدا ئەبێ.

لە تافى منالتييدا، هاوړتيكانى بەناوى خوڤشەويستى و نازگرتنەوه ناويان نا: (دانتي)!... ميژوويش ئەو ناوه بچووكە ساكارەى وەرگرت و لە بېرەوه رېبى خوڤيدا پاراستى چونكە ئەو منالە جوانە، چارەنووسى وابوو كە لە دەرگاى كى تەنگى ميژووه بېتە ژوووه... ئيتر خاكى ئىتاليا، لەو ناوه بەولاه ناوى ترى ئەئەزانى كاتى كە كورەكە گەورەبوو، بووه بوژى هەرە گەورەى ئىتاليا، لە هەموو دەميكا، هەر ئەم ناوه بوو كە بلاوبوووه بەناو هەموو نيوه دوورگەكەدا، هەر ئەم ناوهيش بوو كە كەوتبووه سەر هەموو زارتيك!...

بياتريس

لە كەشى بەهاردا، شارى گولان، فلۆرنسە، ئەبوه هەوارگەى بەزمورەزم و ئاهەنگ و زەماوەند ئەودەمە بەفلۆرنسەيان وا ئەگوت هەرچى منالەكان بوون گۆپكە ناسكەكانى گولەكانيان بەدەس و پەنجە تەرپوتازە جوانەكانيان ئەكردەوه هەرچى پېرەكانيش بوون، ئەو كەشەيان بەفرميتسكى پر لە ئاخ و داخەوه ئەشەوه، خەفەتى ئەو رۆژە خوڤشانەيان ئەخوارد كە لە تافى كورتيئياندا رايان بواردوووه و لە دەستييان چوووه، ميتشكيان پربوو بوو لە

بېرەوه رېبى و خەو و ئاواتى ئەو دەمە... هەرچى لاهەكانيش بوون كەشى بەهاريان وەك يارتيكى خوڤيان دائەنا چونكە هەرزەكارى و بەهار هەردووكيان بە دانگيكدان. بەهار بريتبيە لە تافى كورتيئى سروشت تافى هەرزەكاربيش بريتبيە لە بەهارى ژين!...

كاتى كە مانگى بەختە باران (مايس) ئەهاتە پيشەوه و، بايه ساردهكانى ژوور نيشتمان لە سەر و پۆبى شاخەكانەوه لە هەل كردن ئەوهستانەوه، كاتى كە گەلا سەوزەكانى سەرچل و پۆبى درەختەكان ئەگەشانەوه و مروارې شەونم ئەپرازاندەوه... كاتى كە گولەكانيش، بچ ترس و لەرز، پەرەكانى خوڤيان ئەكردەوه و، بۆنى خوڤشيان بەهەموو لايەكدا بلاوتەكردەوه، كچان مەست و سەر خوڤ ئەبون، ئەوانيش وەك لقى درەختەكان كەمەريان ئەنوشتايەوه.

مروڤيش لە خوڤجوان كردن و خوڤرازاندەوه دا هاوبەشيبى سروشتى ئەكرد... لە رۆژى يەكەمى مانگى بەختەباراندا ئاهەنگيان ئەكرد، ئەو رۆژەيان بە (جەژنى منالتي) دائەنا لە (شارى گولان) دا مەبەسيان، لەمەوه، سروشت خوڤى بوو كە لەو رۆژەدا سەرلەنوئى، هەموو سالتيك لە دايك ئەبیتە!...

كاتى كە (دانتي) گەيشتە تەمەنى نۆ سالتى، باوكى لەگەل خوڤيدا بردبە ئەو ئاهەنگە ئەويش لەناو ئەو منالانەدا كە هاوبەش بوون لە خوڤى و لە كامەرانى ئەو ئاهەنگەدا، كچيكي منالتي ديبى كە سالتيك لە خوڤى بچووكتر بوو قژ زەردتيك بوو وەك رەنگى مەر مەر، جوانتيك بوو وەك مانگى چوارده شەو، ناسكيك بوو وەك گولتي ياسەمېن كچەكە كە ناوى (بياتريس) بوو (دانتي) كە ئەو كچەى ديبى، گەشكە داربوو گرفتارى ئەقيني بوو خوڤشەويستى لە دلپا سەر ريتز بوو بوو!...

دانتي دەستى كرد بەسەرنج دان لە كچە جوانەكە كە تەماشاي كرد راتەكات، يارېي ئەكات، ديتە پيشەوه، ئەرواته پاشەوه، لە ناو گولەكاندا كەوتۆتە بەزمەوه... كەچى خوڤى لە قۆزاخەى گولەكان شەنگتر و ناسكتره!... لەگەل ئەوهيشدا دانتي لتي نزيك نەبووهوه... گفتوگۆبىشى لەگەلدا نەكرد...

دانتي يەجگار شەرمن بوو... شەرمى ئەكرد لە خوڤى كەوا بكات!

تا دەميكي دوورودرپيش بەسەر ئەو رۆژەدا تى نەپەرى، دانتي بۆى نەلوا گوڤى لە دەنگى (بياتريس) بگرى... بەلام هەر چەندە گوڤى دانتي لە بەندوكۆتەى جادووى ئەو دەنگە رزگارى بوو بوو، دلەكەى لە تيرى ئەقيني كچەكە رزگارى نەبوو بوو هەر لەو رۆژەوه

که دانتی کچه که دیبوو، جوانیبه کانی نهوی له بیر نه چو بووه: رهنگی کراسه که ی و، رهنگی پشتینه که ی و، گوارهی گوئیبه کانی و، بازنی مه چه که کانی (بیاتریس) ی ههر له پیش چاودا بوو... نهو بیره وه دربیانه له می شکیا جی گیر بوو بوون له ناو په رهی دلشیشان نه خشابوون!...

جا به هژی نهو بیره وه دربیبه وه که بنجی دابه ستبوو له دل و می شکی دانتی دا، میژوو وینه ی (بیاتریس) ی کچو له ی بو هیشتووینه ته وه، که خه ریکی به زموره زمو یاریبه و، کراسیکی نایابیسی له به ردا به که له ناو ریشمی سووری رهنگ تاریک دروست کراوه که مه ره که یسی چرچ و لوجه کانی نهو کراسه ی به که له که یبه وه به ند کردوه گه ردا نه یه کی ناوازه ییش به گه ردنیبه وه یه، بزیه کا دهرکه وتوو، که کچه که سه ری خو ی به پشتا شکانده ته وه و، قزه زپینه دریژه کانی سه ریشی په خشان بوون بو خواره وه...

دانتی و بیاتریس، هه ردوو کیان له شاری فلوره نسه دا نه ژیان به لام له چه ند جاریک به ولاره، که نهو ویش به ریکه وت بووه، یه کتریان نه دیبووه که چی له گه ل نهو ویشدا (دانتی) نه مه نده (بیاتریس) ی به دلدا چو بوو، هو شی به خو ی نه مابوو ته نانه ت، کات له دوا ی کات، به ناو کولانه کانی فلوره نسه دا نه سوو رایه وه، به لکو نه مه خوا به که (بیاتریس) چوو بو کلتیسا، له ریگادا چاوکی پیا بخشیتنی، یان لهو کاته دا که نه چن بولای که س و کاره کانی خو ی سه ریکی بکات، یاخود که سه ری له په نجه ره که ی ژوو ری خو ی دهره ینا و ئینجانه گوله کانی ناودا سه رنجیکی لی بدات!...

له تاو دلداریی نه خو ش نه که وئ

له گه ل نه مه یشدا، تا نو سالی خشت تن په نه بوو، نه ی توانی (دانتی) گوئی له دهنگی خو شه ویسته که ی بچ نهو ره ژهی (بیاتریس) ی دی له ناو دوو خانمدا بوو، نه ره ویشت به ریگادا که کچه که چاوی به دانتی که وت، به چه ند وشه یه کی شیرین چاکوچلونی له گه ل کرد و دهستی کرده وه به گه رانی خو ی (دانتی) یش نه و نه ده ی نه مابوو له خو شیا نا گه شکه دار بی؛ دلی به وه زور کرایه وه!...

به لام چه ند ره ژیکی پچ چوو (دانتی)، نه خو شییبه کی گه وره ی گرت نه مه ییش سه باره ت به وه بوو، که به هو ی گرفتاری به نه ئه یینه که وه، دایه باریکی و بنیی که له دوا ی نهو ویش تووشی نهو خو شییبه بوو، یه جگار پتی هاته جووله.

دهنگی خو شه ویسته که ی، نه مه نده کاریگه ربوو، کاری له له شیشی کرد!...

تا نه هات تایه که ی گری نه سه ند له وکاته دا که له ناو گیژاوی تایه که یدا گیژی نه خوارد، بیریکی سه ر هاته می شکه په شوکا وه که یه وه، که بریتی بوو له مه: (بیاتریسی خو تین پاک و نه ژاد به م ژوانه نه مرئ!)... دانتی به م واژه یه وه ورینه ی نه کرد له ناو پیخه فه که یدا، نه م قسانه ی به ده نگیکی به رزه وه، دوو باره نه کرده وه، نه له رزی، که وتبووه گریان نه و نه ده ی نه مابوو شین و گریان بیخنکین!...

بینینی خه و! (۱)

تایه که ی هیزی لی سه ند بوو، تا نه هات ره ژ ره ژ تینی نه سه ند ره ژ تیکیان خه و یکی سه ریری دی به راستی پیاو سه ری لی سو رنه ما چه ند خانم تیکی دیی له خه ودا له ناو چه قی ریگادا دانیش تبوون شینوزارییان نه کرد و نه یان لاوانده وه... ره ژیش گیرا بوو نه ستیره کانیش نه نه دره وشانه وه، کوژابوونه وه... په له وه ره کانیش له ئاسمانه وه به مردووی که وتبوونه خواره وه، جووله یان لیوه نه نه هات... دوا ی نهو وه ره یبه وه گیژه لوو که یه کی توندوتیژیش هه لی کرد!...

دانتی وای هاته پیش چاو که پیاویک له ژوو سه ریه وه وه ستاوه و پتی نه لی:

- نه ی نه ت بیستوه که مه رگه ساتیکی گرنگ قه وماوه؟ یاره خو شه ویسته که ت که نمونه ی جوانی بوو، مه رگ بوو به میوانی!

که (دانتی) نهو قسانه هاتنه به ر گوئی دهستی کرد به گریان و لاوانده وه پاشان چاوی هه لبری بو ئاسمان پولیکی گه وره ی له فریشته کانی خوا چاو پیکه وت هه ل نه کشان بو به ره و ژوو هه ور یکی بچکوله ی سپی شیشان به ده ست هه لگرتبوو!... دانتی، ههر لهو خه ودا په یی پچ برد که نهو پارچه هه وره بریتیبه له گیانی نازه نینه که ی خو ی، بیاتریس.

گوئی له فریشته کان بوو نه چوون به ئاسماندا و نه مه یان نه گوت: (گه وره یی ههر بو خوا به... گه وره یی ههر بو خوا به)... پیاوه که ی ته نشت پیخه فه که یسی پتی گوت: (وه ره سه ریری یاره که ت بکه!...)...

نه وسا که (دانتی) چاوی به له شی یاره که یسی که وت ئافره ته کانی مالی کچه که، سه رپوشیکی ته نکیان به سه ردادابوو، دایانپوشیبوو چاوپوشیکی تریشیان کردبووه سه ری!!.

(۱) وه یان: خه و بینین. (خه و: خه ون)

ئەوانەى چاودىرىيى دانتىيان ئەكرد، لە نەخۆشەيەكەيدا، بۆيان دەرکەوت كە لەكاتى خەودا ئەگرى. پەيتا پەيتا فرمىسك بەچاوەكانيا ئەهاتنە خوارەو، نە ئەوەستەنەو و سەريان لەمە سوپما لە خۆيان ئەپرسى: ئاخۆ هۆى ئەم گريانە چى بى؟!

كاتى كە دانتى هوشبار بوو و لە خەو، پىي گوتن گيانى يارەكەى خۆى ديوە بەرەو ژوور ئەبوو و بۆ ئاسمان لەشەيوى پارچە هەورىكى بچووكى سپىدا بوو گيانەكەى لە لەشى جوئى بوو و لەسەر زەويدا، بەلام زىندوونەبوو!... ئەوانىش بەسەريدا ئەهاتن و دلبيان ئەدايوە و، دلتيان ئەكرد و پىيان ئەگوت:

- ئەمانە خەوى ئاشى و پاشين^(۱)، بايەخيان پى نادري چونكە راست نين درۆن (بياتريس) زىندووە و لە خۆشەيشدايوە... (دانتى) يش پرواى پى كردن دەروونى دامركايەو.

ماندووى حەسايەو دوايى چاكيش بوو و هەيز و هەرهتەى خۆيشى سەندەو... بەلام ئەو خەو هەر لە مەشكيدا مايەو دەرنەئەچو لەپاش چاك بوونەو لە نەخۆشەيەكەى، كاتى خۆى بەو بەسەر ئەبرد گۆرانى ئەقبن و پارچە هۆنراوئەى دلداريى و ستايشى يارەكەى دائەناو ئەنوسىيوە...

كاتى دانتى لەناو ئەو خەو ناوازە پر هونەرەنەدابوو، دەنگە ناخۆشەكەى كەوتە بەرگويئ كە برىتى بوو لەوئەى: (بياتريس)ى جوانە ژن مەرگ لە كوئى نەبوو، مرد. كەچى هيشتا هەرچەند مانگىك بەسەر شوو كوردنەكەيدا تىپەريبوو، كە كورە دەولەمەنديك مارهى كردبوو!...

دانتى تەم و خەم داى گرت و اى لى هات جيهان لەبەر چاوي تەنگ بوو... ئەو فلۆرنەسەيه كە شارىكى ئاوەدان بوو، وا ئەهاتەپيش چاوى دانتى كە بيباننىكى چۆل و هۆل و كەسيشى تىبانيبو... جارى و اهەبوو دوورودرئ دەستە ئەژنۆ دائەنيشت و چركەى ليوە نەئەهات، وەك خۆلى مردووت بەسەرا كوردبى و ابوو خۆى لە هيج تى نەئەگەياند خەمى هيج شتىكى نەئەخوارد.

هەموو كەسيك و هەموو شتىكىشى خستبوو پشت گوئ نەگوئى ئەدايه خزم و كەس و كار، نە بەتەنگ نيشتەمانى خۆشەويستەو بوو، نەباكى لە كارەساتى جيهانىش هەبوو، نە لەهى چارەنووس!... لە دواى (بياتريس) كە ئەم جيهانەى بەجى هيشتەبوو، هەموو

(۱) خەوى ئاشى و پاشى: (اضغات احلام).

شوتنىك چۆل و هۆل بوو، هەموو شوتنىك كەم بايەخ بوو، هيج شتىك بەكەلك نەئەهات!.

لە كاتىكدا كە (دانتى) لە ناو گىژاوى خەموخەفەتدا تلى ئەدايوە، شەويك لە شەوان خەويكى سەيرى ترى بىنى: يارە خۆشەويستەكەى خۆى لەناو بەهەشتا چاوپىكەوت. فريشتهكان لىي جوانتر و شەنگوشۆخ ترى ئەنواند لە جيهاندا!...

كاتى كە دانتى لەو خەو خۆشە بوو و هوشياربوو و خەمەكەى رەوى بوو و چونكە بەچاوى خۆى (بياتريس)ى ديوو، وا چووبوو مەشكەيهو، كە هەرچەندە ئەو لەناو ئەم جيهانى خاكەدا نازى، بەلام لە شوتنىكى وادايە كە چاوى لىيەتى و چاودىريشى ئەكات، دەستيشى ئەگرى و بەناو كوئانەكانى ژياندا كيشيشى ئەكات!.

(دانتى) يش ئەم خەو خۆشەى لە نووسراويكى ناوازە و نايابدا، دارشت، كە لە جوانترين هۆنراوەكان دائەنرى لە جيهاندا نووسراوەكە ناوى (بەزمى خوايى) بوو، كە لەپاش ئەو خەو بەچەند سالىكى دوورودرئ داينا كاتىكيش دەستى بەم نووسراوە كرد كە تەواو پى گەيشتەبوو، هونەرەكەيشى و اى لى هاتبوو كە لەگەل جوانى يارە خۆشەويستەكەيدا و دلداريە پاك و خاويئە گەورەكەيدا رىك كەوى و لىيان بوەشيتەو...

دانتى لە ئاوارەبيدا

ئەوئەندە هەبوو، پيش ئەمەى دانتى ئەم داستانە زىندووە بەژىنتەو، تووشى دەردىكى گەورەبوو چونكە لەو سەردەمە كۆنەدا، خاكى ئىتاليا نەبوو يەك پارچە كە يەك خونكارى بەسەرەو پى هەر شارە بۆ خۆى بوو فەرمانرەوايىبەكە سەريەخۆى هەبوو (فلۆرنەسە) يش شارىك بوو، فەرمانرەوايىبەكە تيا دامەزرايو لە شيوەى (كۆمار)ىكدا سەرەك كۆمارى بەسەرەو بوو، كاروبارى هەل ئەسووراند، كە نەتەو هەلى ئەژارد هەردوو مانگە جارىكيش ئەيگۆرى... ئەوئەيش ئاشكرابوو كە بەريەرەكانىيى زىنگ كاريى و دۆستايەتى، ئەوشارە جوانەى تەنگەتاو كردبوو... بەريەرەكانىيى لەسەر دەسلات هەموودەم لە ئارادابوو، ناو بەناويش تازە ئەبوو... ئەمەيش سەبارەت بەو كە هەلئىژاردەى سەرەك كۆمار زوو زوو هەلى ئەدايوە... لە فلۆرنەسەدا دوو دەستەى گەرە هەبوون، ئەوان ئەهاتنە سەر تەختى فەرمانداريى... هەردوو كيان لەگەل يەكتردا پاك نەبوون فرۆفيل و چاوپروايان لە يەكتر ئەكرد... داويان بۆ يەكتر ئەنايوە... جا هەرچەند دەستەيهك لە دوو دەستەيه سەر بکەوتايە و بەهاتايەتە سەر تەختى سەر كۆمار، دەستى ئەكرد بەتۆلە سەندن

له دوژمنه کانی خوئی و له شاره که دهری نه په راندن! جا نه و دهریه دهرکردنه بۆ فلۆره نسه بیه که یه جگار سته م بوو چونکه فلۆره نسه بیه کان نیشتمانه که ی خوئیان زۆر خویش نه ویست نه یان نه توانی لینی دوور بکه ونه وه و بیجگه له وه له گه ل هه موو دهرکردنیکیشدا دامالین هه بوو له مافه کانی زرنگ کاری و شارستانی، ههروه ها تالان کردنیش!...

(دانتی) یش له ناو نه و ناوچه یه دا گه وره بوو، که پری بوو له پشم و قین و بهریه ره کانی و دوژمنایه تی نه ویش نه م باره ی زۆر پی ناخویش بوو دلئی بریندار کرد له بهر نه وه له دلئی خویدا پریاریدا که هه تا مابین له جیهاندا خه بات بکات بۆ کوکی و یه ک بوونی قسه ی هه مووان به لām پشم و قین نه مه نده له دلاندا جی گیربوو بوون، هه ر بانگیتک بدرایه بۆ ناشتی و ته بایی به گویدا نه نه چوو دهرده که کاری بوو، چاری نه نه کرا برینه که ساریژ نه نه بوو!...

کاتی که (دانتی) گه یشته ته مه نی سی و پینج سالی، واری کهوت که یه کیک له زرنگ کاره کانی فلۆره نسه که ناوی (دۆنان) بوو (دیوک شارل دی فالوا) ی برای (فیلیپی چواره م) ی خونکاری فه ره نسه ی بانگ کرد بۆ سه ردان له شاری فلۆره نسه... بانگ که ره زرنگ کاره که مه به سی له م بانگیشتنه نه مه بوو، که به هوئی هیز و ده سه لاتی نه و شاهزاده فه ره نسه وه ته ختی فه رمانداری فلۆره نسه ی ده ست بکه وئ!

(شارل) هاته بانگیشتنه که. (دونانی) و پال پشته کانیشی له گه ل نه ودا ده ستیان دایه ده ستی یه کتری و توانیان هیز و ده سه لاتی شاره که بخه نه ژیر چنگی خوئیانه وه له دوژمنه شکاوه کانی خوئیان زۆریان دهر په راند (دانتی نه لیجیری) ی به سه زمانیش یه کیک بوو له وه دهریه دهرانه!... نه مه کاریکی گه وره ی له دلئی (دانتی) کرد چونکه شاری فلۆره نسه که تیا له دایک بوو بوو، جیگایه کی به رز و پیروزی هه بوو له دلئیدا نه ی فلۆره نسه جیگای به زموره زمی تافی منالیی نه بوو؟ نه ی هه وارگه ی یاری کردنه کانی نه بوو؟

نه ی مه لبه ندی (بیاتریس) ی یاری خوشه ویستی نه بوو؟.

به لām (دانتی) چپی له ده ست دئ بیکات هه ر بگه رپته وه نه وئ ته بگرن و به زیندویتی نه یسووتین! نه وانه بریاریان و داوه به سه ریان تازه هیه کار ناکات!...

(دانتی) شاره خوشه ویسته که ی خوئی به جی هیشته. له ژنه که ی و هه رسن مناله که ی دوور که وته وه... دلئی ته نگ بوو بوو خه موخه فه ت دلئی داگیرکردبوو له داخاندا جه رگی نه سووتا... نه وه نده هه بوو ژنه که ی خزمیتیکی نزیک (دونانی) بوو کچی مامی بوو له پاش

مردنی بیاتریس به سی سال، دانتی نه م کچه ی ماره کردبوو... جا له بهر نه و جوړه خزمایه تییه، دانتی چوو بووه دلئیه وه که (دونانی) خراپه له گه ل ژنه که یدا ناکات!... ههروه ها به هیوای نه وه یش بوو که نه و ته نگوچه له مه یه نه میتنی و ری یشی بده ن بگه رپته وه نیشتمانه که ی خوئی!...

به لām هیواکه ی (دانتی) به هیه چ دهرچوو گه لیک سال له ناواره ییدا مایه وه دوور له نیشتمانه که ی، له م په ری ئیتالیاه بۆ نه و په ری ئیتالیا نه گه را و نه سووراپه وه له هیه چ شویتنیکدا ئارامی نه نه گرت تووشی هه موو جوړه ده ست کورتی و هه ژارییه ک هات نه و هه ژارییه یش بۆ نه و زۆر گران بوو چونکه پیاویتیکی دهر وون ئازاد و سه ره رزیوو، هه ر یارمه تییه کی بدرایه له لایه ن که سانی تره وه، پیی دل شکاو نه بوو، پیی شه رمه زار نه بوو، ئازار به گیانی نه گه یشت.

هه ندی جار نه بوو به مامۆستا له زانستگه کاندا وانه ی نه گوته وه. که نه گه را به ناو شاره کانی ئیتالیادا نه مه ی نه کرد هه ندی جار یش کاروباری فه رمان نه واییه که ی خوئی هه ل نه سووراند جار جار یتیکیش نه بووه میوانی سه رداره گه وره کان و نه و ده له مه نده نه ی که چاودیری هونه ر و ویزه یان نه کرد میوانداری نه مانه به رامبه ر (دانتی) زۆر ناوازه بوو یه جگار ریزیان لی نه گرت نازبان یه جگار نه کیشا به لām گیانه ئازاده که ی دانتی له ده ست نه م ریزگرتن و میواندارییه نه ینالاند چونکه دانتی وای نه هاته پیش چا که نه وانه بۆیه کا نه وازشی پیشکه ش نه کهن، که له دانگی پیاهه داماهه لی قه و ماهه کانی خوئیانی دانه نین به لām نه ویش خوئی به خانه دانیتیکی به ریز دانه نا که هه مووده م هه ر گه وره ی خوئی بووه و ژیر ده ستیی که سیشی نه کردوو!

ماهه به ک له دهریه دهری خوئی له شاری (قیرونا) دا رابوارد له کویشکی شاهانه ی فه رمانداره لاوه که یدا دابه زیوو، که هه ره ک دۆستیکی خوشه ویست و دلئسوژ له گه لیا نه جوولایه وه به لām لووت به رزییه که (دانتی) بزوو ته وه و ده ستی کرد به نه رک و ئازار په یدا کردن بۆ خاوه نه که ی خوئی هه ره ک، هه مووده م، نه سپیتیکی سه رکیش بوو بۆ، و ابوو!... گویتی لی بگه ر، که له کویشکی شاهانه ی (قیرونا) دا بووه، له تاو برینداربوونی لووت به رزییه که ی چون نالاند وویه تی: (ئای نانی ناواره چه ند تاله!. هه ره ک ژه هر وایه!... ریتیگی ناواره یش چه ند چۆلوه وئ! چه ند که ند و کووسی تیا یه بۆ ناواره کان!...)

کاتی که پانزه سالی دووردریژ به سه ر دهریه دهرکردنه که یدا تیتپه ری و، گویتی هه موو

ئیتالیایه کانی پرکرد له شین و گریانی خۆی بۆ گهڕانهوه بۆ فلۆرنسه پێیاندا بگهڕیتهوه بۆ نیشتمانهکهی خۆی بهلام ئەوکاته گه‌یشتبوو پایهی هه‌ره گه‌وره له‌ناو بوێژه‌کانی ئیتالیا! بهلام ئاخۆ گه‌رپایه‌وه فلۆرنسه؟

ئهو‌انه دوو مه‌رجیان بۆ دانا: جه‌رمه‌ بدات، له‌به‌رده‌م هه‌موانیشدا پیتی لێ بنی که‌ گونا‌ه‌باره و هه‌ل‌ ته‌گرێ سزا بدرێ و ئه‌یش پارێته‌وه بۆ به‌خشین!...

بوێژه‌که، سه‌ربه‌زیوو، به‌و جو‌ره نه‌یویست بگه‌ڕیته‌وه... به‌هه‌موو تیزپێ کردن و فیزیکه‌وه به‌ریه‌رچی مه‌رجه‌کانی دانه‌وه... دووباره ده‌ستی کرده‌وه به‌سوورانه‌وه به‌ناو خاکی ئیتالیا... دانتی ئەم‌ه‌نده به‌م کاره ناپه‌سه‌نده دلێ شکا خه‌موخه‌فه‌ت به‌ناشکرا له‌ ده‌موچاویا دیاریوو هه‌رکه‌سه‌ی له‌ ساله‌کانی دوا‌ییدا بیدیا‌یه، هه‌رگیز ئه‌وه‌ی به‌بیردا نه‌ئه‌هات که‌ ئه‌و ده‌موچاوه‌ گرژ و مۆنه‌ رهنگ هه‌ل‌ نزرکاوه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی له‌ده‌ست بیت یاخود ئه‌و ده‌مولیوه‌ قووچاوه‌ به‌پێکه‌نینیک بکرتته‌وه‌ یان ئه‌و دووچاوه‌ خه‌مبارانه، تروسکه‌یه‌کی هیوایان لێ بیتته‌ده‌ره‌وه...

دوایی زیان و سه‌ره‌تای زیندویتی

په‌نای دوایی شاری (رافنا) بوو، که‌ بووه‌ هاوده‌می به‌کیک له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی که‌ ئه‌ویش بو‌ئێتیک بوو ناوی (جویدو) بوو.

دانتی دلێ به‌م بو‌ئێه‌ ئه‌کرایه‌وه هه‌تا مه‌ردیش هه‌ر له‌ میوانداریی ئه‌ودا مایه‌وه، به‌هاوده‌می ئه‌وه‌وه‌ ژیا که‌ له‌ سالێ ۱۳۲۱دا مه‌رد، ته‌مه‌نی په‌نجاشه‌ش سال بوو نۆزده‌ سالیش بوو له‌ ده‌ربه‌ده‌ری دابوو...

ئنجاکه‌ کار له‌ کارترازا و ده‌می به‌سه‌رچوو، تازه (فلۆرنسه) له‌ کاری خۆی په‌شیمان بووه‌وه که‌ ئه‌وه‌نده له‌گه‌ل‌ ئه‌و رۆله‌ نازداری خۆیدا زۆر و سه‌تمه‌می نوواندوو ئیتر ئه‌وه‌نده‌ی پێ نه‌چوو له‌ فه‌رمانه‌وایی (رافنا)ی خواست که‌ ته‌رمه‌که‌ی (دانتی)ی بداته‌وه، تا له‌ خاکی فلۆرنسه‌دا، له‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆیدا به‌سه‌یتته‌وه، که‌ ئەم‌ه‌نده سالان بوو هه‌ر به‌ئاواته‌وه‌ بوو ببینیته‌وه...

به‌لام خواسته‌که‌ی (فلۆرنسه) گوتی نه‌درایه‌ چونکه‌ (رافنا) به‌و لاشه‌ نازداره‌وه‌ شانازی ئه‌کرد نه‌یویست، له‌ میوانداریی ته‌رمه‌که‌ی خۆی بێ به‌ش به‌هیلێته‌وه.

چونکه‌ له‌کاتی زیندویتی و ئاواره‌بیدا، به‌سه‌ر به‌رزبیه‌که‌وه‌ میوانداریی کردبوو!... له‌به‌ر ئه‌وه‌ خواسته‌که‌ی فلۆرنسه‌ی به‌ریه‌رچ دایه‌وه!...

هه‌تا ئیستایش، (دانتی)، بو‌ئێی ده‌ربه‌ده‌ری ئاواره، له‌ نیشتمانه‌که‌ی خۆی دووره‌ له‌ (شاری گولان)، له‌ فلۆرنسه‌ بێ به‌ش ماوه‌ته‌وه‌ وادیاره‌ هه‌روه‌ک تالیی ئاواره‌یی له‌ زیندویتییدا چیشتیوو، له‌ مه‌ردویتی یشدا هه‌ر چیشتی!... که‌واته (دانتی) مه‌رد و ئه‌و ئاوازه‌ چاوبه‌ست که‌ره‌ برپایه‌وه...

به‌لام نه‌! نه‌براه‌ته‌وه!... تازه ده‌ستی پێ کردوه! چونکه‌ (دانتی) گه‌نجینه‌یه‌کی وێژه‌یی بۆ مه‌رؤفایه‌تی به‌جێ هیشتوو که‌ ئه‌ویش نووسراوی (به‌زمی خوایی)یه... ئەم نووسراوه‌یش بریتییه‌ له‌ گه‌شتیکی له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ر، که‌ به‌ناو جیهانی له‌وه‌ پاشدا کردویتی له‌ (دۆزه‌خ)وه‌ ده‌ستی پێ کردوو تا گه‌یشتووته‌ (هه‌واری پاکژی) تا له‌ به‌هه‌شتدا گه‌شته‌که‌ی براوه‌ته‌وه... (دانتی) به‌م شاکاره‌ی هه‌ل‌ ته‌گرێ پیتی بگوتری (پاره‌ری ئاسمان)!...

هه‌ر که‌سێکیش ئاسمانی کردبێ به‌په‌ناگای خۆی و پرووی تی کردبێ، به‌مه‌ردوو داناری، نه‌خوازه‌لا که‌ که‌ره‌سته‌ی هونه‌ری بلندیی کردبێ به‌گه‌وه‌ری ده‌روون و سه‌روستی خۆی... که‌واته، وه‌ره‌ بام له‌گه‌ل‌ (دانتی)دا گه‌شتیکی (ناوچه‌ی دۆزه‌خ) بکه‌ین!...

به‌زمی خوایی

۱- گه‌شتی دۆزه‌خ

کیمان هه‌یه‌ که‌ له‌ خاکی خه‌و شاره‌زانه‌بی؟ کیمان هه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر بالی خه‌والتویی چاو به‌ست کراو نه‌فریته‌ لای؟... تا ئه‌وه‌ی چاوپێ بکه‌وی، که‌ به‌چاو نه‌ی دیوه‌ و، ئه‌وه‌ی لێ ببیسی که‌ به‌گوێ نه‌ی بیستوو و، ئه‌وه‌یش به‌دللیا بیت هه‌رگیز به‌دللیا نه‌هاتوو!...

هه‌ر خه‌وه‌که‌ ببیته‌ په‌ناگای هه‌موومان له‌ گیروگرفتی ئیستامان، له‌ نه‌نگی و ناپه‌سه‌ندی و ناشیرینی پروداوی ئیمپرومان و، له‌ ژبانی رۆژانه‌ی کشومات و بێ ده‌نگ و سه‌نگمان!...

خه‌و بریتییه‌ له‌و که‌ناری ده‌ریایه‌ی که‌ بۆی ئه‌په‌رینه‌وه، تا له‌سه‌ر ته‌ختی له‌کانی ئاواته‌ خۆشه‌کامان دروست بکه‌ین و، داخی دلێ خۆمانی بۆ هه‌لبه‌رێژین.

جا له‌ناو ئەم نیشتمانه‌ شارراوه‌یه‌دا که‌ به‌چاوی وریایی نابینری، (دانتی) گه‌شته‌ ناوازه‌که‌ی خۆی کردوو بۆ دۆزه‌خ!

دانتی له‌ سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌دا پیمان ئه‌لێ که‌ له‌ ناکاو خۆی له‌ ناو جه‌نگه‌لستانێکی

چروپر دا دیوه، که بینی پرپووه له سیتبهه. چۆل و هۆلیکی وایش بووه که ههستی کردووه بهلهشی، گرز ئه بی و ترس و لهرز دای تهگرئ خویشی بهخوی نهزانیوه که چۆن گهیشتوته ئه و دارستانه بهلام ئهوه لهبیره که ریتگی ون کردووه و، هرچه ندیشی کردووه له دست ئه و ون بوونه رزگاری نهبووه... نه تروسکه یهک رووناکی دیوه، له پهلهوی داره کانهوه، که ریتگاکه ی بۆ روشن بکاتهوه، نه کهسیکیشی چاوپیکهوتوو که لیتی پیرسی ریتگاکه له کوئ وهیه؟!... له بهر ئهوه ترسی لی نیشستوو و دلی داخووپاوه و، بهزه بیشی بهخویدا هاتوتهوه، لهوه ترساوه که لهو جیگا سامناکه دا کاره ساتیکی ناخووشی بهسه ربی... دوا ی ئهوه (دانتی) دهست و پنی ئه بات بۆ ئه ملا و ئه ولای خوی ریتگا بدوژیتهوه، هر وهک له شهوه زهنگ دابن ههله ئه کات و ههله ئه نگوی.

لقووی داره کان لهشی ئه پرووشین، رهگه درکه وتووهدکانی داره کان ههلی ئه نگویین، دوا یی له په و روو ئه که ویتته سه ره زهوی... بهلام خوی ئه گرئ و خوی کو ئه کاتهوه و راست ئه بیتهوه و، جاریکی تریش دهست ئه کاتهوه به په ل کوتان بۆ دوژینه وهی ریتگا به تیکو شانیکی هه ناسه ساردانه وه خوی ئه کوتی و ئه روا تا خوی له بهرده م لا پالی شاخیکی گه وردها ئه بینی له و کاته دا رۆژ گزنگ ئه دا و پرشنگ ئه دات له پینچوپه ناکانی شاخه که و، تارایه کی زیرین و ئه رخه وانیمان به سه ردا ئه دات پوهی شاخه که شیش رۆشانییه کی به هیزی له سه ره وه دهردی، ریشکه و پیتشکه به چاوی ئه خات... (دانتی) تی ئه گات که ئه و شه و گاره دوور دیرته ی له ناو پینچوپه نای ئه و جهنگه له تاریک و نووته که دا به سه ر بردووه... که ئه وهیشی بیر ئه که ویتته وه له ناو ئه و دارستانه دا چ ئه رک و ئازاریکی تووش بووه و چ چۆله وانی و کیشه یه کی هاتوته بهر، موچوورک به له شیا دی... بهلام که ئه بینی رۆژهه ل هاتوو و دوا ی ئه وشه وه سامناکه، که وتوته به ره به یانه وه، هیوا یه ک ئه که ویتته دلپه وه و، ههست به دلنیا یی و بی وه بیه ک ئه کات.

(دانتی) تاویک ئه وهستی و پشوویه ک ئه دا و توژیک ئه حه سیته وه دوا ی ئه وه دهست ئه کات به سه رکه وتن به سه ر ئه و چیا بلنده دا، روو ئه کاته لوتکه که ی که سپی ئه کاته وه...

بهلام به سه زمانه، زۆری پنی ناچی گیرو گرفتیکی وای دیتته بهر که به بیریشیا نه هاتبوو له چه قی ریتگاکه یدا که متیاریکی درنده وه ستابوو، ریتی لی بردبووه به ست!...

سه ره ئه وه بوو (دانتی)، له سه ره تادا، له که متیاره که نه ئه ترسا سه رنجی له جوولانه وه گورج و گۆله کانی ئه دا، له په له وی توند و تۆله کانی ورد ئه بووه وه، سه بری پیسته نه خشینه که ی ئه کرد!... بهلام ئه و سه رسورمانه هونه رمه ندانه ی (دانتی) به زۆری نه کیشا،

که ته ماشای کرد که متیاره که له جیتی خوی نابزوی و، نیازی وایه ریتگاکه ی لی بیری و، نه هیلتی به نامانجی خوی بگات و بگاته سه ره لوتکه ی شاخه که، دلی تهنگ بوو و، خویشی له تهنگوچه له مه دا دی!...

(دانتی) له وانه بوو بگه ریتته وه بۆ جیتی خوی به لام که سه بریکی ئه و ئاسمانه شینه بی گه رده ی کرد و، ئه و هه ل هاتنی رۆژه ی چاوپیکه وت و، ئه و کزه با ناسکه بۆن خو شه ی هه لمژی، هه ستیکی سه بری کرد به خوی: بریاریدا به سه ر شاخه که دا سه رکه وی و پروات تا ئه گاته ئامانجی خوی!...

به لام هه ره ئه ونده ی خو ش بوو تا چند هه نگاو یکی تری نا، له پر به ره له ستیکی تازه ی هاته بهر شیریکی درنده ی هاته سه ر ری له تاو برسیتی هار بووبوو به سه ریکی بلند و دوو چاوی داگیرساو و کلکیکی که لافه کراوه وه به ره و پیری هات!...

له دوا ی شیره که یسه وه گورگیکی برسی ئه رۆشیت، دانه کانی ریچ کردبووه وه له تاو برسیتی پیسته که ی به ئیسکه کانیسه وه نووسابوو له وه یشدا هیچ گومان نه مابوو که له سه ر نیچیریک خوی ئه دا به کوشت و ئه و نیچیره هه رچۆنیک بوایه و هه رچه ندیک بوایه په لاماری ئه دا و ئه یخوارد!...

(دانتی) ی به سه زمان، له ترساندا بهر چاوی تاریک بووبوو جیهانی به ره ش ئه هاته پیتش چا و ئه و رۆژه ی که بووبوه هوی دلخو ش کردن و هیوا و ئاوات بۆ ئه و، رهنگه چا و به ست که ره که ی پیته نه مابوو هه ره وک ئه وهیش وهک (دانتی) رهنگی تیکچووبی و، ترس و له رزی لی نیشتی و ابوو.

هاوارکردن!

که متیار و شیر و گورگه که، کردیانه گه له کۆمه کی، له بوژه گه شت که ره که... (دانتی) پاشه و پاش گه رایه وه، هه تا گه یشته کن ئه و جهنگه له وه، که له وه پیتش ئه و هه موو ئه رک و ئازاره ی له تاریکی و نووته کیسه که یدا دیسو!... جاریکی تریش که وتوه ناو ئه و تاریکاییه وه... (دانتی) ئه مه ی زۆر پنی گران بوو.

ههستی ئه کرد به شکاوی و داماوی و سه رسورمان و بی دهسه لانی به لام پیتش ئه مه ی زاره تره ک بی و لیتی بقه ومی، خوی گه وره دهستی یارمه تیی بۆ دریتکرد که ته ماشای ئه ملا و ئه ولای خوی کرد، له ناو تاریکیسه که دا تارماییه کی بهرچا و که وت نه ی نه ناسییه وه

تارماییه که لیبی ئەهاته پیشهوه (دانتی) یش به پارانه وه به که وه دهنگی بهرز کرده وه و پیتی گوت:

- مروف بیت یان گیانیک له جنۆکان، له راهی خوادا بهزه بیت پياما بیتته وه و بگه ره فریام.

دهنگیکی زری سه رسوره هیتنه ریش وهرامی دایه وه، وهک تازه له گور هاتبیتته دهره وه وابوو:

- من (قیرجیل) م^(۱) (دانتی) له خویشیاندا گهشکه داربوو چونکه ئەم پیاوه ئەو (قیرجیل) ه بوو که چهند سه د سالتیک له وه پیش به که بوژی لاتینییه کانی کۆن بوو (دانتی) له دواى (بیاتریس) که سی تری له و خوشتر نه وه و بیست هه رچه نده به کترین به چاو نه دیبوو، به لام دانتی له هوش و دلته پیبی و هونه ری ئەو شاره زا بوو به هژی ئەوانه یشه وه بوو به ناشنای گیانی (قیرجیل) و خوشی ئەو بیست... چونکه (قیرجیل) بوو بوو مامۆستای هه ره گه وه ری (دانتی). (دانتی) یش بوو وه ده رویش و شاگردی ئەو هه تا بلتی خوشی ئەو بیست هه تا بلتی هه زی به چاکه دانده ری ئەکرد، بیجگه له وه به جگار دلسوژی بوو... دانتی به دهنگیکی بهرز وه به قیرجیلی گوت:

- مامۆستای گه وره م، رینگام پیشان ده دهستم بگره و له م چۆله وانى و پیتچوپه نایانه رزگارم بکه و بمه ره دهره وه ههروه ها له دهست ئەم گیانله به ره درندانه یش رزگارم که که ئەیانه وئى نازارم بدن و رینگام لى بگرن تا نه گه مه سه ر لوتکه ی شاخه که!... (قیرجیل) یش پیتی گوت:

- من هه ز ده که م یارمه تیت بدهم به لام دهسه لاتیکم نییه به سه ر ئەم درندانه دا، به تاییه تی گورگه برسپییه که یان من هه ره ئەوه ندهم پى ئەکرى که له رینگایه کی تره وه بت به م بو ئەو جیتگه یه ی بوی ئەچیت شاره زای ئەو رینگه یه م، دوام که وه ده تبه م بو ئەو جیتگایه ی ئەته وئى بوی بچیت ئەبى به ناو دۆلی تاریکاییدا برۆین، که هه رچی خراپه ی کردوو وه له سه ر زویدا په نای بردۆته به ر ئەوئ ئەوانه تووشی سزای دۆزه خ بوون، تا سه ر تیا ئەمیننه وه!... کاتى له و دۆله به د و پیسه رزگارت بوو، ئەگه یته سه ر لوتکه ی (هه وارگه ی پاک بوونه وه) که له ویدا، ئەوانه ی له دهست ئاگری دۆزه خ رزگاریان بووه، تا ماوه یه ک

(۱) قیرجیل (۷۱-۱۹ پ.ز): مه زترین شاعیرانی رۆما یه، له شاکاره کانی (جیورجیا ته کان) داستانی (ئینیازه)، شپواریکی شاعیرانه ی ناسکی پیتوه بووه.

ئەمیننه وه، له گونا هه بچکۆله کانی خو بان خو بان پاک ئەکه نه وه هه ر کاتى به هۆی په شیمانیه وه له به دکاریی و به دخوویی خو بان پاک بوونه وه که له جیهاندا کردوویانه، هه ل ئەگرت بو به هه شت بگوتیزینه وه.

منیش لیت ناشارمه وه، که من مافی ئەوه م نیه بپه رتیه وه بو دۆلی پاکان و جیتگای پیاو چاکان چونکه له کاتی مردنما بتم ئەپه رست و با وه ریم به گه لیک خوا هه بوو به لام که گه یشتینه ئەوئ ئەتده مه دهست به کیک له و گیانه پاکه کرده وه په سه ندانه ی که خوا ئەناسن ئەتده مه دهست (بیاتریس) ی یاری خوشه و بیستت، که خوا ی گه وه ره خوشی ئەوئ و به خشنده یی له گه لا کردوو...

(دانتی) به ترس و له رزیکه وه گوتی له قسه کانی مامۆستا که ی خوئ ئەگرت پاشان پیتی گوت:

- ئە ی بوژی نه مر ئە ی گه وه ره ی هه مووده مپک پینشم که وه، بام برۆین بو هه ر کوئییه ک بچیت له دواته وه م، دوا ی ئەوه ده ستیان کرد به رۆین...

دهرگای دۆزه خ

سپیه ری ئیواران دهستی پیکردبوو زه ویه که ی گرتبووه وه (دانتی) یش له دوا ی (قیرجیل) وه ئەرۆیشت ئەچوون بو دۆلی سزادان که له ویدا گوت هه ره له دهنگی شیوه ن و گریان و ئاه و ناله و کرچه کرچی ددان ئەبى...

که دهستی کرد به گه شته که، خاوه نی نیازتیکی راسته قینه بوو چست و چالاکیش بوو... به دوا ی هه نگا وه کانی (قیرجیلی) ی مامۆستای دا ئەرۆیشت نه ماندوو ئەبوو نه هه ل ئەنگوت... که چی زۆری پى نه چوو، وه ری به ردا وایشی به دلدا ئەهات که ناتوانی گه شته که ی خوئ ته واو بکات له به ر ئەوه دهستی کرد به سه ر زه نشت کردنی خوئ، که خوئ خستبووه ئەو داوه وه که ئەنجامی له مه ترسی دایه و، پرسیشه تی له ئەرک و نازار و ته نگوچه له مه!... دوا یی دوو دلپی گه یشته راده یه کی وه ها که ئیتر به جارێک وه ری به ردا قیژاندی و به قیرجیلی گوت:

- مامۆستا! من ترسم له وه یه که ئەم گه شته ی من دهستم پى کردوو، گه و جانه و ناشیانه بى!... تو پیاویکی تیگه یشتوو و زیره کیت، قسه که م ته واو نییه؟!... پیم بلتی چی بکه م!...

- وادياره ترس دلې داگيير كړدوويت... وايشت لې هاتووه كه ئيتر نه توانيت برؤيت... بهلام نهگه گوي له قسه كانم بگريت به چه شني ته مومژ كه له بهر تيشكي رؤژدا خوي ناگري و نه روه وپته وه، خه مو خه فته و ترسه كه ي تويش ناميتن، نه روه وپته وه!... كا براي بويز! من له خومه وه نه هاتووم دهستي تو بگرم و يارمه تيت بدم من له و شوپنه دا بووم كه له ژيانې دوامين دا بوم دانرابو له پر گويم له دهنگيكي ناسكي زرنه دار بو بانگي نه كردم كه ته ماشام كرد، نافرته تيكې جواني شه نگو شوخم هاته بهر چاو چاوه كاني وهك نه ستيره نه دره وشانه وه ليم پارايه وه كه بكه ومه فرباي دؤسته كه ي، كه له شوپنيكي چول و هولې پر له مه ترسي و ته نگوچه له مه دا رتي لې ون بووه فرميسكه كاني كه هه له مرواريدان نه كرد به سه ر گؤناكانيا گلوره نه بوونه وه منيش به رامبه ر نه و جوانييه به شين و زاره خوم پي نه گيرا، له بهر دلې نه و به هه له داوان خوم گه يانده تو، تا نه وي پيويست بې بوتې بكه م... نه و ييش بزانه كه ئيمه بهر پيگايه كدا نه روين، درنده ي تياننييه له بهر نه وه ترست نه بې!... (بياتريس) ي شه نگو شوخ، له خه مي تو دايه، به ته نگته وه يه، بي ري به دوارؤژي تو وه خهريكه... ئيتر نه مه به سه بو تو كه به دلتيكي فراوانه وه، نه م ريگا سه خته بده يته بهر خوت و به هيو او ئاواتي خو شيشه وه دلې خوت بده يته وه!

هه ر نه و نده (دانتي) ناوي (بياتريس) ي گوي لې بو، هه رچي ترسيكي هه بو له دلتيانه ما، هه ر چه ندو چوونيك له ميشكيا هه بو، لاچو به دهنگيكي بهرزه وه به فيرجيلي گوت:

- فه رمو بام برؤين بهر پي خومانه وه مامؤستا ئيتر تو به ترس و له رز و پاش كه و تو وييه وه من نابيني... ئيتر ده ستيان كرده وه بهر روين... ريگا كه يان به ناو دارودره ختا نه رؤيشت... رؤيشتن تا گه يشتنه بهر ده رگايه كي گه و ره شتيكي له سه ر نوو سرا بوو... دانتي يش مايه وه تا نه و نوو سينه ي خوينده وه لبي نوو سرا بوو:

- نه ي نه و كه سانه ي كه له م ده رگايه وه دپنه ژووره وه هه ر هيوايه كتان هه يه لي رده دا به جتي بهيئل!...

كه دانتي نه و نوو سينه ي خوينده وه له ترساندا هه موو له شي گرژ بو ته ماشايه كي رابه ره زيندو وه كه ي خوي كرد و لبي پرسى نه و جيگايه كوتيه؟ (فيرجيل) يش پي گوت:

- هاوړپي خوم نه مه ده رگاي دؤزه خه...

- مامؤستاي خوم! نه مه ي نوو سيويانه له سه ر نه م ده رگايه به جگار دل ره قانه يه، به جگار تال و ناخوشه!...

- تو له هيچ مه ترسه، باكت نه بي دهستي خوتم بده ري و دوام كه وه...

(دانتي) يش دهستي خسته ناو دهستي (فيرجيل) وه و له ده رگاي دؤزه خه وه چوونه ژووره وه!...

به نده ي ته مه لي

هه ر نه وه له ده روازه كه چوونه نه و ديوه وه، (دانتي) واي هاته پيش چاو كه بايه كه پر له دهنگي هاوار و شين و گريان و نا هو ناله... بويزه كه دلې به وه خرؤشا، به زه بي پياياندا هاته وه نه و ييش دهستي كرد به گريان نه و تارماييانه ييش كه نا هوناله يان ليوه نه هات، له ملاوله ولايه وه شين و گريان يان نه كرد، هه ندي جار په نجبه ي خويان نه گه ست، هه ندي جار يش له يهك نه كه و تن و شهريان نه بوو... كاتي كه دانتي هاته وه سه ر خوي له فيرجيلي پرسى:

- مامؤستا نه وانه كيئن؟

- هاوړپي خوم نه وانه نه و كه سانه ن كه له جيهاندا ته مه لي يان په رستو وه له بهر ته مه لي خويان، نه كاري چاكيان پي كراوه، نه كاري خراب له بهر نه وه كات نه وانه ي پارچه، پارچه كرده وه نه وانه كاتيان به سه ر نه بردو وه!... هه تا له ژياندا بوون، هه ر به خويانه وه خهريك بوون نه به كاري خوا هاتوون، نه به كاري شه يتان!...

كه دانتي نه و قسانه ي له مامؤستا كه ي خوي بيست، ئيتر به زه بي به وانه دا نه هاته وه. كه ته ماشاي كرد، باري ئيستاي نه وانه و باري پيشوويان وهك يه كه: بي نه مه ي ئامانچيكيان هه بي نه سووړپنه وه، نه جوو لپن... نه چن به گژبه كدا به خورايي... ژيانې خويان له بابه تي پروبوچ دا به خت نه كهن... (دانتي) كه سه رنجيدا يه كيكيان له ناودا بو، ناسبييه وه نه و پياوه رؤژتيك له رؤژان كه شيشيكي ساويلكه بو. دوايي بهر بهر بهرزه بو وه تا گه يشته پايه ي (پايي) به ناوي (سيستان) به پايي رؤماوه ناويانگي ده ركرد...

به لام كا برا آزا و كارامه نه بو له بهر نه وه، فرمانه گه و ره كه ي سه رشاني خوي جتيه جتي نه كرد، هيچ كاريكي گه و ره ي نه خسته سه ر نه ستوي خوي له بهر نه وه وزي له و پايه گه و ره يه هيتا تا تووشى رنج و تيكوشان نه بې و نه رك و آزارى بو په يدا نه بې هه تا مرديش هه ر ژيانې ته مه لي و بي كاري ويست و ژيا!...

بوئژ و رابەرەکی دەستیان کردووە بەرۆیشتن تا گەیشتنە رووباری (ئەکیرون) لە کەنارەدا کەشتییەک راوەستا، کەشتییەوانیکی پیری سەر و ویش سپی سەرپەرشتی ئەکرد، ناوی (شارۆن) بوو هەموو دەم ئەم سەر و ئەو سەری ئەکرد کاتی ئەو کەنار ئاوە کە نزیک بوو، ئەو تارماییانە لەسەری وەستا بوون لێی دوورکەوتنەوە ئەویش قەسە ی ڕەقی پێ ئەگوتن و پێیان پێ ئەکەنی:

- من بۆ شوینێکتان ئەبەم کە هەرگیز لێی ناگەرێنەوه. روونای ڕۆژی تیا نابین! شوینە کەش بریتییە لە دۆلی تاریکی، کە ناگری تیا ئەسووتێ و سەرماوسۆڵە ی توندووتیشی تیا یە... گیانەکانیش پۆل پۆل ئەچوونە ناو کەشتییە کەو پێشبان خۆش نەبوو بەلام کەسیان نە ی ئەتوانی نەچی!... کاتی ئەو (شارۆن) چاوی بە (دانتی) کەوت توورەیی گرتی... بە دەنگێکی وەک هەورە تریشقەو بەسەریا قیپراند و گوتی: دوورکەو ه لەم کەشتییە ڕۆرە دەرەوه!...

بەلام (فیرجیل) فریای کەوت (شارۆن) ی تیگەیاندا کە (دانتی)، پیاویکی جیاوازه، پیتی گوتراو بەریتتەوه... (شارۆن) هەرچە نە ئەمە ی پێ ناخۆش بوو، بەلام بەناچاری جیگای فیرجیل و دانتی کردووە (فیرجیل) هۆی توورەبوونی (شارۆن) ی بۆ (دانتی) روون کردووە، کە هیچ کەسیکی زیندو نایێ بەم کەشتییەدا بپەریتتەوه!

کاتی ئەو فیرجیل لەو بیانووە هێنانەوه ی بوو، ئاسمان دەستی کرد بە هەورە تریشقە و بروسکەدان زەویش بەتوندی لەرێبەوه (دانتی) زارەترەک بوو لەپەرپوو کەوت بەسەر زەویدا لەناو کەشتییە کەدا لە هۆش خۆی چوو... تا هەورە تریشقە یەکی دەنگ گەورە پەیدانەبوو، نەهاتەوه سەر خۆی کە تەماشای کرد لەناو کەشتییە کە ی (شارۆن) دا نەماوه، پەریوتەوه ئەو بەر ئاوە کە، لەسەر لێواری چالێکی یە جگەر قوول دانراوه کە دەنگی سەیر سەیری لێو دێ!...

چیمەنی سەوز

ئەو کەندەلانی قوولە دۆزەخ بوو... دابەش بوو بە چەند نەمۆمیکەوه بە چەند پلە یە کەوه، یەک لەدوای یە کەوه ئەهاتن لە هەر نەمۆمەدا کۆمەلە مەرقیکی تیا بوو، کە هەموویان یەک جۆر گوناھیان هەبوو... هەرچی چینی یە کە میان بوو، کە لە هەموویان بەزەوی نزیک تر بوو،

ئەوانە ی تیا بوو کە لەسەر دەمی بت پەرستیدا ژیا بوون لە پێش پەیدا بوونی (مەسیح) دا یەکی ئەوانە (فیرجیل) ی بوئژ بوو... ئەوانە سزایەکی تاییە تیا نە ئەدرا... چونکە گلە یی لە گوناھەکان و هاو بەش بۆ خوا پەیدا کردنیان ناگری کە سێکیش پێغەمبەرێکی خوا مۆژدە و ترساندن ی پێ نەگە یاند ی، هەلناگری سزا بدری...

بەم رەنگە لەو نەمۆمەدا نەسەرماوسۆڵە ی توندووتیش هە یە، نە ناگری نێلە نێل، نە فرمانبەرانی دۆزەخ... لێرەدا بوئژ کە چاوی بە پیاو بە ناویانگەکانی جیھانی کۆن و پالەوانە ناو دارەکانی کەوت هەر وەک لە هەوارگە ی بەندیخانەدا دانرا ی و ابو و هەر ئەو نەدیان لێ ئەکرا، کە ماوە یان نەدری بەناز و جیا زەو بەژین...

لەدوای ئەمە ی هەردوو گەشت کەرە کە، بەناو ئەم نەمۆمەدا سوورانەوه، فیرجیل بەدانتی گوت:

- ئەتوانین بچینە چینیکی تریش...

فیرجیل کە ئەو ی بەدانتی گوت، دەمچاوی داگیرسابوو...

- مامۆستا، کە تۆ بەم هاتنە خوارەوه یە رەنگت واتیک بچێ، ئە ی من چیم بەسەر دێ؟
- من لە ترسا رەنگم نەگۆرراو بەلام بەزە ییم بەوانە داد ی کە لەویدا ئە یانینم ئازاریان ئەدری!...

هەردووکیان چونە خوارەوه بۆ نەمۆمی دوو م... ئەم جارە وەک جاری پێشوو دەنگی شین و گریان نە ئەهاتە بەرگوتی بەلام بایە کە دەنگی ئاخ و ئۆفی ئەدا بەگوتیدا کە دلی ئەتواندەوه ئەو نەمۆمە زۆر تاریک و نووتەک بوو لە دوورەوه رووناکییەکی بەهیزبان کەوتە بەرچاوی کە لە ناگریکی نێلە نێلەوه دەر ئەهات.

لەویدا فیرجیل گوتی: (ئەو ناوچە رووناکە ی کە لە دوورەوه ئە یینیت، ئەوانە ی تیا ئەژین کە لە جیھاندا ناو بانگێکی فراوان و ناو نیشانیکی گەورە یان هەبوو...)

دوای ئەوە چوار تارمایی بە پیریانەوه هاتن بەلوت بەرزی و فیزیکەوه ئەرۆیشتن بەرێگادا یە کە میان گەورە ی هەموو بوئژەکانی یۆنانستان بوو، کە ناوی (هۆمیرۆس) بوو خاوەنی چیرۆکەکانی (ئیلیاد) و (ئۆدیسە)... لەدوای ئەویشەوه (هۆراس) و (ئۆفید) و (لوقا) ئەرۆیشتن بەرێگادا، کە لەدوای (فیرجیل) بەگەورەترین بوئژانی (لاتین) هەکان ئەژمێران...

هەرچوار بوئژە کە خۆشی و چلۆنیان لەگەڵ فیرجیل دا کرد.

ئەویش دانتى پىن ناسىن^(۱) كە زانىيان ئەویش بوپتېكە وەك ئەوان، بەروو خۆشپىيەكەوە
 لەگەلپا دووان... (دانتى) یش ئەوەى بەناوچەوان بەرزىيەكى گەورە دانا بۆ خۆى، زۆر پىتى
 شادمان بوو، زۆر سەرى پىتى گەورەبوو^(۲) ھەر پىنچ ھونەرماندە گەورەكە رۆيشتن بەرپىگادا
 دانتىيش شەشەمىيان بوو لە بابەت زانستى تىگەيشتووى (حكمت) و ھونەرەو
 گفتوگۇيان ئەكرد... رۆيشتن تا گەيشتنە دژ (قلعە) پىكى گەورە كە ھوت دىوارى گەورە و
 چالاوپىكى گەورە چوارلايان گرتبوو بەسەر چالاوۋەكە پەرىنەو، كەچى پىيان تەر نەبوو!
 پاشان لە ھەر ھوت دىوارە زەلامەكانىشەو تىپەرىن... دانتى چىمەنىكى پان و فراوانى
 سەوزى چاوپىكەوت... لە ھەموو ناوچەى فلۆرنەسەدا چىمەنىكى وا گەش و جوانى
 نەدىبوو... لەناو ئەو چىمەنەدا زۆر كەس لە پىاو گەورەكانى جىھان ئەژيان ھەمووىان شاھ
 كلاوىان بەسەرەو بوو لە ھەست و بزوو تىشىياندا مەندى و زرنكى دىاربوو، كە گەورەبى
 جىگای پىشان ئەدان... ھەندىك لەو گەورە پىاوانە ئەمانەبوون:

ھىكتور، سەر كەردە مېژوو پىيەكانى لەشكر، ئەفلاتون، سوكرات، ئەرستوو، گەورە
 پىاوانى راستى پەرسى و رۆشنىرى...

ھەر چوار تارماپىيەكەيش چوونە ناو ئەو پۆلە گەورانەو ڤىرجىل و دانتىيش بەجىيان
 ھىشتن تا لەناو دۆزەخدا گەشتەكەى خۆيان تەواو بكەن...

دوورەگ

چىنى دواپى لە چىنەكەى پىشوو تەنگىرىبو بەلام نازار و ھاوارى زۆرتر تىابوو لە
 دەروازەى چىنەكەدا دىرندەپەك وەستاوو، ناوى (مىنۆس)^(۳) بوو نىوەى لەشى گىيانلەبەر
 بوو، نىوەكەى تىرىشى مەرۆڭ كلكىكى پىوەبوو، ھەر لە قەمچىيە ئەكرد، ھەر كەسەى
 ئەكەوتە ژىر دەستى بەكلكە دای ئەپاچى، لەشى سوور ئەكردەو ھەر گىيانىك بخرایە
 بەردەمى، (مىنۆس) بەشىو تاپىيەكەى خۆى سزاكەى ئاشكرا ئەكرد ئەگەر گىيانەكە
 لەوانە بواپە كە ئەبىن لە نەئۆمى دووھەدا بىتەتەو دووچار كلكى خۆى لى ئەوھەشاند ئەگەر

(۱): يان: پىن ناساندن.

(۲) زۆر سەرى پىتى بەرز (بلند) بوو.

(۳) مىنۆس: مەلىكى ئەفسانەبى (كرىت) ە درگەوانى دۆزەخەى مېردى (باسىڤاى) ىو باوكى
 (ئەربانا) و (ڤىدر) ە، (مىنۆتور) ى دىوى، لە توونىكى باباى پىچاوپىچدا كە سەرى تىادەرنەدەكرا
 بەندكرد.

لە نەئۆمى سىيەمدا بىايەتەو، سى جار كلكى لى ئەدا بەم رەنگە كلكى خۆى بەكارئەھىنا،
 تا ئەگەيشتە نەئۆمى ھەرە بنەو لە دۆزەخدا، بۆ ئەویش نۆ جار كلكى لى ئەدا!...

كلىو پاترە لە دۆزەخدا

كە (مىنۆس) دانتى دىي، ترسى پىشاندا و لە ئەنجامى ھاتنە ژوورەو یش مەترسىيە
 خستە بەر... بەلام (ڤىرجىل) بۆى كەوتە ناو، دواپى (مىنۆس) رپى دان بىتە
 ژوورەو... لە پىر گىژەلۆوكەپەكى توند ھەلى كىرد و چىنى دووھەى گرتەو.

گىيانەكانى گلۆر كەردەو و دانى بەسەر بەكدا و بەسەر داروبەردا ئەوانىش كىردىانە ھاوار و
 نالە نال!

دانتى لەم نەئۆمەدا (كىلوپاترە) ى شاھزنى (مىسر) و (ھىلانە) ى شاھزنى (ئىسپارتە)
 و (دېدون) شاھزنى (قارتاجە) ى دىي... ھىلانە ئەو شاھزەبوو كە بەھۆى فراندنى ئەو ھە
 شەرىكى خۆپىن لەناوند (يۇنان) و (تروادە) دا ھەلگىرسا... ڤىرجىل ئەوانەى بانگ كىردە
 لای خۆى... دانتى، كە ھەموو دەم چىرۆكەكانى ئەوانە و مېژوو ى زىيانى خۆندىبوو،
 لەگەلپاندا كەوتە گفتوگۆپەكى تەر و تازە... لە پىر گىژەلۆوكەپەكى بەھىز ھەلى كىرد و
 ئەوانەى لەوئى لابر... دواى ئەو بوپتەكە چو ھەئۆمى سى ھەمەو، لە دۆلى نازار و
 ھاوار لىرەدا ئەوانەى تىابوو كە زۆر خۆربوون!... سزای ئەوانەيش لە چەشنى كىردەو كەى
 خۆيان بو ئەوانە لەناو قورە پەشىكى ساردوسپردابوون باران و بەفر و تەزەريان، بىن و چان،
 بەسەردا ئەبارى (سىرپىر) كە سەگىكى سى سەرەبوو، لەشى ئەگەستن، سەگەكە دووچاوى
 پىوەبوو ھەر لەگىر ئاگرىان ئەكرد... ئەمەندە ئەو ەرى، لە گىيانى خۆيان بىزارى كىردبوون
 دەنگەكەى زل و ناخۆش بوو گوتى كەر ئەكردن...

ھەر ئەو ەندە سەگەكە چاوى بەجووتە بوپتەكەوت ھەرسى دەمى لى داپچىرپىن خۆى كوتا
 پەلامارىان بدات و پارچە پارچەيان بكات بەلام ڤىرجىل زوو لىي راپەرى مشتى خۆلى
 ھەلگرت و كىردە دەمەكانىيەو... ئىتر سەگەكە بى دەنگ بوو دەمى داخست... رىگای دان
 بۆن... تا گەيشتنە نەئۆمى چوارەم لە دەركى ئەم چىنەدا خواى سامانىيان چاوپىكەوت كە
 ناوى (بلۆتۆس) بوو كابرە دەستى كىرد بەجوپندان بەھەردووكىان ھەرەشەى لى ئەكردن بەلام
 ڤىرجىل تىي خورپى گوتى: (خۆت لال كە!)... ئىتر (بلۆتۆس) لەپەو رووكەوت بەسەر
 زەویدا و رپى پىدان بۆن.

دانتى چاوى بەدىمەنىكى سەير كەوت لەویدا ئەوانەى دىي كە پارەيان پەرسىبوو ھەرەھا

ئەوانەيشى دىيى كە بىن پەروا بەختيان كىردىبو، دەست بلاوييان تيا كىردىبو.

دانتى وای بۆ دەركەوت كە ئەوانەى پارە بەفیرۆ بەخت ئەكەن و، رژد و دەست قووچاون، هەموویان وەك يەك برای شەيتانن!...

ئەوانەيش هەموو كرابوون بە دوو بەشەو: پارە بەفیرۆ دەركەن لە لایەكەو بەوون دەست قووچاوەكانیش لە لایەكى ترەو بەوون هەردوولایان كە لە بەردیان ئەگرتە يەكتى توانج و پلاریان لە يەكتەر ئەگرت تيزيان بە يەكتەر ئەكرد.

هەرلایە، لایەكەى تری بەدناو و ریسوا ئەكرد لەسەر كردهو و بىر و باوهرى!

دوای ئەو بوئەكەن چوون بۆ نەئۆمى پینجەم زۆنگ ئاوتىكى بۆگەنى تيابوو ئەرژايە ناو گۆمىكى بۆگەنتەرەو لەناو ئەم زۆنگ و ئاودا، گيانىكى بى شومار كەوتنە بەرچاو دانتى بەپشم و قىنىكەو لەناو خۆياندا لە يەكتريان ئەدا نازاريان ئەدا بە يەكترى ئەوانە كە لە جيهاندا بوو بوون كەوتبوونە ژىر چنگى توورەبى و پشم و قىنى خۆيانەو!...

هەردوو بوئەكە، بەگوى ئاوى ئەو زۆنگەدا رۆيشتن تا گەيشتنە بەر دژ (قەلا) تىك كە ئەپروانى بەسەر ئەو گۆمەدا كە ئاوى زۆنگەكەى ئەرژايە ناو! لەو پەرەى گۆمەكەيش دژىكى تر هەبوو!... لەهەردوو دژەكەدا دانىشتوان هەبوون، بەرووناكى نيشانەيان بە يەكتەر ئەدا... فیرجیل كەشتىبەوانىكى بانگ كىرد، كە لەناو گۆمەكەدا كەشتىبەكەى لى ئەخورى پىتى گوت هەردووكيان سواركات لەگەل خۆى ئەویش بەقسەى كىرد ئەوكاتە بۆ دانتى دەركەوت كە گۆمەكە پرە لە گيانى ئەو كەسانەى كە لە جيهاندا خەرىكى لووت بەرزى و فیز و توورە و ترۆبى و بەدخووبى بوون!...

دەرگا داخراوەكان

كەشتىبەكە بردنە بەردەم شارى (دیتە) كە ئەبوو هەردوو بوئەكە بەناويا برۆيشتنایە تا بگەنە نەئۆمى بنەوێ دۆزەخ چراكانى دژى ئەم شارە و كەلاتە بلندەكەى لەناو تارىكیەكانى دۆزەخدا پرشنگيان ئەدا هەتا لى ئەهات هەروەك شارەكە هەمووى تاكە گرىكى ئاگرى و ابوو!...

كەشتىبەوانەكە كە ناوى (فلیجیاس) بوو، سوارەكانى سەر كەشتىبەكەى خۆى ئەبرد بۆ ئەو چالە ئاوى كە چوارلای شارەكەى گرتبوو بوئەكەن خۆيان لەبن دیوارىكى زۆر بەرزدا دىي، كە يەجگار توند و بەهیزبوو، ئەتگوت لە پۆلا دروست كراو كەسپش نەى

ئەتوانى خۆى بەهاوئىتە ناو شارى (دیتە)و، كە پایتەختى نەئۆمى شەشەمى دۆزەخ بوو تا بەشپەهەكى تايبەتى رى ئەدرايە بچى، ياخود خاوەن دەسلالت نەبوايە!...

دانتى وای هاتە پيش چاوكە ئەو دیوارە گەورەيە نەدرزى تيايە، نە دەروازە بەلام (فلیجیاس)ى كەشتى و ان بردنى بۆ جىگای دەروازە گەورەكەى لەبەر دەميا دای بەزاندن و لىيان جيابوو وەو و گەرايەو...
بوئەكەن لەبەردەم دەرگا داخراوەكەدا وەستان، نەيان ئەزانى چۆن بچنە ژوورەو تەماشايەكى دیوارە بەرزەكانيان كىردو، كەلاتە داگیرساو كانىشيان دىي، كە لەبەر تىنى ئاگرەكەى سوور هەلگەرابوو... لەسەر پۆبەى ئەو كەلاتانەيش چەند گيانىكىان چاوپىكەوت، توورەبى تەواو دای گرتبوون، بەدەنگىكى وەك هەورە تریشقەو بەسەر دانتىدا گرمانديان، گوتيان:

- ئەم مەزۆفە زىندوو كىبە كەوتراو يەتى بىتە ناو خاكى مردووانەو؟

(فیرجیل)يش ترسا لە شاگردەكەى شتىكى بەسەرىن، بەگيانەكانى گوت كە رىي بدەن بەتەنيا بيانىنى ئەوانیش رپياندا... پىيان گوت: كەواتە هەر خۆت وەرە تۆيش يەكىتى وەك ئىمە بەلام ئەم كابرأ بىن باكە، بام بگەرپتەو بۆ جىي خۆى!

دانتى لەتاوا زارەترەك بوو ئەى ئەبوو چى بكردایە؟ چۆن بەتەنيا بگەرپتەو و رابەرە دلئۆزەكەى خۆى لەگەل نەبى؟... لە مامۆستاكەى چووە پيشەو و پىتى گوت:

- مامۆستای خۆم! لىم دوور مەكەو ئەگەر هەر پىوستىشت بى بگەرپتەو، بام هەروەك پىكەو هاتووين، پىكىشەو بگەرپتەو!

(فیرجیل)يش دەستى كىرد بەدلئىا كىردنى، گوتى:

- مەترسە هىچت لى ناى لىرەدا بىنەرەو، چاوەروانم بە دلئىابە لەوێ كە ئەگەر پىمەو لالت من لەم شوئە سامناكەدا تۆ بەتەنيا ناهىلمەو...
پاش ئەو فیرجیل روى كىردە شارە شەيتانەكان و گيانە پىسەكان زوو بەزوو بەرەو پىرى چوون دەرگاكانىشيان بۆ كردهو... دانتى گوتى لە گفتوگۆيان نەبوو.

بەلام لەپاش تاوتىك شەيتانەكان دەرگاكانيان لە بوئەكەو كە داخست ئەویش سەرى دانەواند و گەرايەو بۆلای فیرجیل بىرى ئەكردەو لە خۆى دانتى بەو زۆر تىك چوو!... بەلام فیرجیل بەو دلئىاى كىرد كە زوو بەزوو دەسلالتىكى گەورەى رۆژى دوامىن ئەكەوتتە فرىيان شەيتانەكانىش ناچار ئەكات دەرگايان لى بگەنەو و بچنە ناو شارەكەو!

لهوکاته دا دانتي گوتی له چهند دهنگیک بوو له لوتکه کانی که لاته کانه وه ته هاتن، دهنکه دهنگیکي گه وره ی هاته بهرگویی ته ویش به ترسیکه وه چاوی بهرزه کرده وه... چهند دهرگه وانیکي دۆزه خی دی له گه ل سئ که سی تردا که له وه پیش نهیدیوون رووی سئ ژنی دیی نه وانه خوی تووریه یی بوون هه ریه که یان ماریکی دریتژ له که مری ئالا بوو، که سئ سه ری هه بوو تووکی سه ریشیان بریتی بوو له کو مئه له یه ک ماری بچووک بچووک، که هه رگیز له فیکو هووری خو یان نه ته که وتن له چاویانه وه پزیشک دهرئه پهری له ده مو زمانیشیان وه گر ته هاته دهره وه!

ژنه کان هه ر هاواریان نه کرد، هه ر فه ریادیان نه کرد... ته نانه ت دانتي، ترساو له رزکه وته دلیه وه خوی به قیرجیله وه نووساند ته تگوت مناله و له کاتی ته نگوچه له مه دا خوی به دایکیه وه نه نووسینی! کاتی که دانتي یان به و چه شنه دیی، به قیریه که وه گوتیان:
- خیراکه (مه دیز) تم پیاوه بکه به بهرد!...
(مه دیز) یش خویه ک بوو له خواکانی داستانه کان.

نه وه ده سه لاته گه وره یه یشی هه بوو که هه ر که سئ ته ماشای بکر دایه له شپوه ی خویدا نه بو به بهرد!... کاتی که قیرجیل گوتی له و قیریه یه بوو، زانی هاوړیکه ی که وتوته چ ته نگوچه له مه یه که وه، پتی گوت پشت بکاته دیواره گه وره که ی شاره که، چاوه کانیشی بنوقیتنی دوا ی نه وه هه ردوو چاویشی به ده سه ته کانی خوی دا پویشی، تا ژورتر له و ته نگانه یه دووری بخاته وه! لهوکاته دا که نه وان له و ترس و له رزه دا بوون دهنکه دهنگیکي گه وره یان هاته بهرگویی، که له که ناری گۆمه که وه ته هات.

ئاوی گۆمه که نه شله قواو شه پۆله کانی ته کشان به سه ریبه کدا هه روه ک گیتژ له و که یه کی توندوتی یان لی که وتیی و ابو... (قیرجیل) یش دهستی له سه ر چاوی (دانتي) لادا و پتی گوت سه یری گۆمه که بکات... که دانتي سه یری گۆمه که ی کرد یه کی که له خاوه ن ده سه لاته کانی جیهانی دوامینی چاوی بکه وت، هه روه ک به سه ر زه ویدا پروات، به و جوړه یش به سه ر ئاوه که دا نه ریشته که له که ناری ئاوه که نزیک بووه وه گه وره یی سامناکی دهرکه وت دانتي خوی نوشتانده وه بو سه ر زه وی تا ناوچه وانی له زه وییه که که وت!

دانتي به هاتنی تم ده سه لاتداره گه وره یه، زور دلخویش بوو و ترس له دلیا نه ماو ئارامیش به گیانی گه یشته ته مه نده خویشی خویشی پیکه وت بهر زگاری له ده ست نه و

ته نگوچه له مه یه، هه روه ک منالیک بووی دلی شاد کرابی و ابو.

گیانه پیسه کان له پوپی که لاته کانه وه چاویان به و خونکاره گه وره یه که وت ترس و له رز دایگرتن و ده ستیان کرد به هه لاتن... گه وره که چووه پیتشه وه بزکن دهرگای شاره که به دارده سه ته بچوکه که ی خوی که به ده سه تییه وه بوو له دهرگاکه یدا دهرگاکه ده موده ست کرابه وه دوا ی نه وه گه راپه وه بو جیتی خوی به سه ر رووی گۆمه که دا به لام له گه ل بویتزه کاندایه یچ قسه یه کی نه کرد!... کاتی که له چاوی و ن بوو، بویتزه کان له دهروازه که وه چوونه ناوه وه تم شاره پایته ختی نهومی شه شه م بوو له نهومی کانی دۆزه خ.

که له ویدا گونا هباره زورداره کان نازار نه درین!...

دۆزه خی شه شه م بو به دخوه کانه

بویتزه کان ئاوړیکیان له م لاه و له ولای خو یان دایه وه که ته ماشایان کرد شاره که، که له ناو نه و دیواره بهر زانه دایه چو ل و هۆله نه شه قامی تیا یه، نه خانوو بیابانیکي رووت و قووتی له ناو دایه، که پر له گوړ. له هه ر گوړیکیش هه و گریک هه ل ته ستی که هه رگیز ناکوژیتته وه!... جا له ناو تم گر و ناگره دا، سزای نه وانه نه دری که له جیهاندا خروش و ئالو شی له شیان له خوا سه ته کانی گیانیان پیشتر خسته ئیمرو که یش هه ل نه گرن نه و له شانیه یان بجزیتری به ناگره له تۆله ی نه ودا که خو یان دایه ده ستیان، خو یان کرد بوو به دیلیان هه روه ها هه ل نه گرن ریسوا کرین له تۆله ی نه ودا که نه و له شانیه یان وا نازدار راگرتوه له تۆله ی نه ودا که هۆشی وربای خو یان و دلی پاکي خو یان، که هه ر دوو کیان گه وره ترین به خشنده یی خویین، له پیتناو خویش رابواردنی نه و له شه دا له ناو بردووه!...

دوا ی نه وه بویتزه کان له شاره که چوونه دهره وه، تا بچنه خواره وه بو نهومی حه وته م له نهومی کانی دۆزه خ... دوا یی گه یشته نه بو شایی یه ک، گیانله بهر یکی سه یری تیا بوو، یه جگار ناشیرین بوو نیوه ی له شی پیاو و نیوه یشی گابو و کابراکه ناوی (مینوتور)^(۱) بوو کرابوو به یاسا ولی دهرگای نهومی حه وته می دۆزه خ!

(۱) مینوتور: له میثولوزیای یونانیدا به دیوتیکي ترسناکی چاره گران ناوده بری، له (باسیقاییه) ی ژنی (مینوس) ی مه لیکي کریت بووه، ده لین نه و ژنه له گه ل گایه کی سپیدا خوی ریکه خسته وه و نه نجام نه مه ی لی بووه!!... له بهر ئابروو چون؛ مینوس له تونیکي بابای پیچاوی پیچدا شاردو یه وه و پوژانه گوشتی نه و کوژراوانه ی ده دایه که له ته تیناوه ده هات... دواجار (نیزوس) ده یکوژی نه وده ش به هۆی ده زوی (ئهریانا) وه که نه مه ش بوخوی باس و خوا سیکي یونانی دییه.

ڦيرجيل فيلٽيڪي سهيري له ياساوله كه كرد، تا دووري بخاته وه له جيگه ي پاسه وانبييه كه ي نه شيري له درنده كه هه لکيشا، نه خه نجر به لام زماني لي خسته کار که له دوو چه که هه دوو کيان تيترتوبو دهستي کرد به توانج و پلار تيگرتني دهستي کرد به تيز پيکردي... دايه بهر کلکان.

(مينوتور) بهوقسانه زور تنگه تاو بوو له تاوا خوي لي دوورخسته وه بهم رهنه جيگاي بو چول کردن ئەوانيش بههه ليان زاني بهويدا چوونه ژووره وه.

رووباري خوين

بهلام نيتر له وه بهدواوه رويشتن ناسان نه بوو چونکه ريگاکه ليژايبهه كي زوري تيا بوو ئەبوو خوځيان به بهرده دهركه وتووه كه نه وه بگيرساندايه وه، تا بتوانن به ناو پيچوپه ناکانیا پرون.

نهم جوړه هاتنه خواره وه پيش له چاو نهرک و نازاره كه يا بو ئەوان ناسان ئەبوو بهلام له هه موولا يه كه وه بهرديان به سهردا گلور نه بووه له بهر نه وه تووشي دهردي سهرييه كي زور بوون دانتی له ترساندا دلي داخوريابوو، وره ي بهردابوو زورجاري وا هه بوو، دهسته کاني پرستيان نه پرا خه ريك بوون بهرهللن بهلام ڦيرجيل، بهقسه راست و رهوانه کاني خوي، ترسه كه له دلي لانه برد، دلي نه هينايه وه جيگاي خوي ده ماري مهردايه تي نه بزوانده وه.

گياني نازايه تي نه کرده وه به بهردا! دوايي گه يشتنه بنی كنده لانه قووله كه وه كه ته ماشايان کرد له خوار پيپانه وه، رووباريكي سوور نه رزيتته خواره وه رووباري خوين بوو نه وانه له ناويا به نازاره وه نه تلانه وه، كه له جيهاندا كه تني كوشتنيان كرددبوو دهرباري كه سانتيك كه بي تاوان بوون و خوا كوشتنياني پي ناخوش بوو!

له كه نار نهم رووباره يشه وه چه ند ياساوليكي رم هاويژ وه ستابوون، هه كه سي بيويستايه له رووباره كه بيته دهره وه و دهر بازبي، نه ياننايه وه به نيشان و نه يان پيكا! به راستي ياساوله كان پياويان سه رسام نه کرد.

سه روشپوهيان يه جگار سه يربوو نيوه ي سه روويان له پياوي نه کرد نيوه ي خواروويشيان له نه سپي درنده ي نه کرد! وريايي و شاره زاييان يه جگار به هيتزبون كه س نه بوو سه ري له رووباره كه بيته دهره وه و شانه کاني دهره ون، كه تيرتيك بهر ملي نه كه وتبي!

كه نه وانه بويزه کانيان چاوپيکه وت، يه کيکيان له ههردو کيان هاته پيشه وه و نه پاندي به سهرياندا گوتي:

- بوهستن! نيوه کين؟ کويندهرين؟ ههنگاويكي تر بينه پيشه وه نه تان نهنگيتم!

ڦيرجيليش به زمانتيكي شيرينه وه تبي گه ياند كه رازي هاتنيان بو نهم جيگه به نه وه يه كه يه کيک له گيانه پاكه کاني دانيشتوي به هه شتي پاكان و بي تاوانان، بانگي كرددونه ته نه وي نه وه يشي لي خواست كه راهه ريکيان له گه لدا بنيري تا گه شته كه يان ته واو نه بي خواسته كه يان جيپه جي کرا يه کيک له ياساوله کانيان له گه ل ناردن، به دريژايي كه نار خوينا وه كه گه شته كه ي له گه ل کردن له و ده مه دا (دانتی) گه ليک كه سي ديبی كه له جيهاندا به تاوانبار و خوين ريژ ناويان دهر كرددبوو... رووباره كه ييش له هه موولا يه كييدا وهك يه ك قول نه بوو.

شويني وايشي تيا بوو، خوينه كه نه گه يشته ناوچاواني نازار دراوه كان... شويني وايشي تيا بوو، شيلوو بوو، خوينه كه هه ر هه تا كه له كه يان نه هات... له برانه وه ي رووباره كه يشدا شويني واهه بوو هه ر پي تيا نوقوم نه بوو!...

كه گه يشتنه نه وي له سه ر ناموزگاري ياساوله كه ي هاوريپيان ههردوو بويزه كه په رينه وه بهلام ياساوله كه، له وييدا به جيبي هيشتن و گه رايه وه بو جيبي خوي.

جهنگه لي زيندوان

نه و په ري رووباره كه ييش و نهم په ري، له سامناكي و مه ترسيدا كه مترنه بوون دارستانيك له بهرده مياندا بوو، كه نه وه تي ژيابوو، دانتی وپنه ي دارستاني واي نه ديبوو! دارستانه كه پيچوپه نا ي زور تيا بوو چروپروو مرؤف هيچ ريگايه كي تيا نه نه ديبی گه لاي داره کانيشي پيکه وه نووسابوون رهش هه لگه رابوون.

رهنگيان له رهنگي مردوي نه کرد چونکه هيچ سهوزاييه کيان پتوه ديارنه بوو، كه له دره ختي زيندوو بکن... لقه کانيان لول دراو و گري ياوي بوو نه گوليان پتوه بوو نه بهر. درکيكي تيژي ژهراوييان پتوه بوو!

له ناو جهنگه له كه دا دنه گه خوشه كه ي مه له كان نه هه هاتنه بهر گوي له جياتي نه وه ناهوناله ي نازار دراوان نه هات كه جه رگي پياوي نه سووتاند دنه گي كونده په پوويش نه هات كه دلي پياوي ته نگ نه کرد... بيجه گه لوه دنه گي نه وانه ييش نه هات كه له گيانه لاودابوون نه مانه نه و كه سانه بوون كه له جيهاندا خوځيان كوشتبوو له دهست ژيان هه لاتبوون له شپوه ي نيستايشياندا زور بهد فه سال و ناشيرين بوون.

گون و گورچیلەو بالیان وەک هی پەلەوەرەبوون لەش و مەمکیان لە هی ژنیان ئەکرد لە دەموچاوو پێش و سمیلێشدا وەک پیاو و ابوون!...

ئەم جوۆرە جانەوەرەنە بەپەلەوێی درەختەکانەو هەلۆاسرابوون دانتي ترسی لی نیشت خەریک بوو نەبیته ژوورەو بەلام فیرجیل هانەیدا هاتە ناو وە کاتێ کە و تە ناو ئەو دارستانە چروپەرەو و تاریکی لی داها، وای هاتە پێش چاو، کە بایە کە دەنگی شین و گریان ئەدا بەگوێدا فیرجیل پیتی گووت:

- لقییک لە یەکیک لەو دارانە بشکێنەرەو، رازی ئەو تێ ئەگەیت کە سەرت لیی سووما و (دانتي) یش وەک مامۆستا کە یێ گووت وای کرد و لە نزیک خۆیەو دەستی برد بۆ لقه دارێک و شکاندیەو کە تەماشای کرد شتیکی سەیر روویدا لە لقی دارە کەو دەنگیک هات وەک ئازاری پیتی گەیشتی و ابوو پیتی گووت: (بۆچ پارچە پارچە ئەگەیت؟ بەزەبیته بە کەسدا ناییتەو؟) ... چەند دلۆپیک خوینی رەشیش رژا بەسەر دەستیا... فیرجیل پیتی گووت:

- هەرچیەک ئەبینیت لێرەدا، لە دارودرەخت و لقه کانیان، لە کاتی خۆیدا کە لە جیهاندا بوون، هەموو مرۆف بوون!

(دانتي) یش لقه کە ی فری دایە سەر زەوی ترسولەرز نیشتە دلێو هەردوو گوئی لە شین و گریانی ئەوانە نەبی کە ئازاری دابوون.

دوای ئەو بوێژەکان بە گورجی دوورکەوتنەو کاتێ کە (دانتي) هاتەو سەر خۆی، (فیرجیل) پیتی گووت:

- ئەمە داستانی ئەو کەسانە یە کە لە جیهاندا خۆیان کوشتوو کە لە ژیان هەریان کردوو... سزاکە یان ئەو یە کە کراون بە درەخت هەتا سەر لەو ژبانەدا ئەمێننەو!...

دۆزەخی هەشتم بۆ زۆردارانە

بوێژەکان لە جەنگەلی زیندوووان کە دارستانی خۆکوژان بوو دەریازبوون... دەمییک بوو ئەریشتن بەناویا لەو دەمدا بی دەنگی دای گرتبوون خەفەتیا ئەخوارد بۆ ئەو مامۆستا و بوێژانە کە خۆیان کوشتبوو ئەوانە هەموو پیاوی بەناویانگ بوو بوون گەلیک لەوانە، خۆشەویستی (دانتي) بوون هەندیکیان بەهۆی خۆپندنەو نووسراوەکانیانە ئەیناسین، هەندیکیشیان لە تافی هەرزەکارییدا هاو دەمی کردبوون... کاتێ کە بوێژەکان لەو جەنگەلستانە دەرچوون، خۆیان لە لیواری شیویکی زۆر سامناک و پرتەنگوچە لەمەدا

دی، کە هەرگیز لەو پێش شتی و سامناکیان نەدیوو!... ئەوی هەر لە تافاوێکی وای ئەکرد کە ناو کە ی ئەمەندە بەتوندوتیژییەو بەتە خوارەو، نەریگای مەلەوانی بدات تیا بکری، نەریگای کەشتییەوانی!...

لەبنی شیو کە ییشدا شویتیک هەبوو، پیتیان ئەگووت (مالبولج) کە لە نەومی هەشتمی دۆزەخدا بوو ئەو جیگای ئەو کەسانەبوو کە زۆردارییان کردبوو لە جیهاندا... فیرجیل بە دانتي گووت: (پشتینە کە تم بەدری!...)...

دانتيش پشتینە کە ی دایە فیرجیل پشتینە کە ی فری دایە ناو شیو کەو!... لەپاش چەند تاویک یەکیک بەسەر رووی تافاو کەو دەرکەوت لە خوارەو مەلە ی ئەکرد بۆ سەرەو جەنەو ریتیکی درندە ی ناشیرین و بەد فەسأل بوو مرۆف هەر چەندیک ئازابوایە، کە ئەبیینی زارەترە ک ئەبوو!... جەنەوەرە کە ناوی (جیریون) بوو بریتی بوو لە درندە یە کە ئەفسانە یی لەشی لە لەشی نەهەنگی ئەکرد بازو کانی و سنگی و دەموچاو و ریشە کە ییشی لەشی مرۆفی ئەکرد بالە کانیسی هەر لە بالی شەمشە مە کوێرە یە کە گەرە ی ئەکرد... بەلام رەنگیان وەک رەنگی ناگر و ابوو!

فیرجیل پیتی گووت لە درندە کە ی خواست کە لیی نزیک بیته وە (جیریون) یش لیی نزیک بوو وە، تا سەری خستە سەر لیواری شیو کە. بەلام کلکی لەناو ئەو کە دا مایەو دوا ی ئەو فیرجیل بە دانتي گووت کە مییک لیی دوور بکە ویتەو، تا قسە یە ک هەبە پیتی بلتی کاتێ فیرجیل رازی هاتنە کە یانی بە جەنەوەرە کە گووت، (جیریون) هەردوو بوێژە کە ی هەلگرت و بردنی بۆ بنی شیو نەگریسە کە!...

دانتي کە ماموستا و ری بەرە کە ی خۆی دیی بە چوار مەشقی لەسەر پشتی (جیریون) ی زەلامی سامناک دانیشتوو ترس و لەرزی پیکەوت، نە ی ویرا بە چەشنی ئەو دانیشنی فیرجیل پیتی گووت: (مەترسە، ئازابە، ئەمە کاریکی ناچارییە، ئەبی بیکە یان دانیشە لە پێشمەو، نەو کە کلکە درکاو ییە کە ی (جیریون) ئازارت بدات.

(باکت نەبی لە هیچ تۆ هەتا گەشتە کە مان تەواو ئەبی کەس ئازارت نادات!) دانتي ناچاربوو، بەدوو دلێیە کەو بەقسە ی کرد بەلام راستییە کە ی ئەو بوو، ترس چوو بوو دلێو ئەمە ییش نەشەرمی ئەوی، نە سەرسورمان چونکە لە سواربوونی ئەو درندە یە هیچ کەسێک دلنیا نابێ، بەتایبە تی لە نیشتنەو دا بۆ ئەو جوۆرە جیگا قولەو لەناو ئەو تافاو دا کە گێژە کانی یە جگار توندوتیژیون!

دانتی له وه شه رمی نه کرد که به فیرجیل بلتی باوهشی پیا بکات و له که و تنه خواره وه بیپاریزی، به لّام فیرجیل له خویبه وه نه وهی بو کرد. به توندیی باوهشی پیا کرد و ترس و له رزیشی تا نه اندازه بیهک له دل دهر کرد!...

(جیریون) هیتاش بزووت و به شینه یی نیشته خواره وه پاش نه وه کردنی به ناوه که دا گوئیان پرپوه له دهنگی شین و زاری، له دهنگی نا هونالّه، به تاییه تی له وه جیگه بیه دا که گیشتنه (مالبولج)، هه وارگه ی چه واشه کردن و جنیویازی و سه رسه ریتی!... له راستیدا نه م جیگایه بریتی بو له چه ند کولانیکی ژیر زه مین، یا خود چال، یان کونی ژیر زه ی، یا خود چال... بویره کان له پشت که شتییه سامناکه که بیان هاتنه خواره وه و به ناو کولانیکی دا رویشتن که به لای چه ند چالیک له و چالانه دا تی نه په ری.

له هه چالیک له و چالانه دا هه زاران پیای به دخوری تیابوو که له جیهاندا هه خه ربکی: زورداری و چه واشه کردن و داوانه وه بو که سانی تر و ناپاکی و ده ست درتیژی بو بوون!...

نه نجامی دزان و پاره خوران

دانتی وای به باش زانی که خوی بچیتنه ناو هه ندیک له و چالانه وه به لّام نه وهنده تازار و هاواری به رگوئی که وت و نه وهنده سه رگه رانی تیا دی، خوی پی نه گیرا، دهستی کرد به گریان ماموستا و رابه ره که یشی هیچی بو نه مایه وه نه وه نه یی، که به چه شنی منالیکتی ساوا به سه ر باوهشی خویبه وه هلی بگری و بیبات بو سه ر پردیک که به سه ر نه و جیگا ناخوش و ناشیرینه وه بو!...

نه م پرده نه پروانی به سه ر نه و چالده که بو نه و که سانه دانرابوو که سامانی فه رمانه وایی خویان دزیبو له جیهاندا که ده سلانی خویان بو نه وه به کاره یتابوو که نه ته وه رووت بکه نه وه و گه نجینه ی گشتی تالان بکه ن یا خود له و سامانانه دزیی بکه ن که دۆستان و خزمه کانیا ن باوه ریا ن پی کرد بوون و له لایان دایانابوون!... نه م چاله پرپوو له قور و لیته ی بوگه ن.

که جوشی سه ندبوو نه کولا له سه ر لیواره که یشی دۆزه خ گه ره کان وه ک پاسه وان به دیاریانه وه وه ستابوون هه رکه سی له وانه خه ربکی خو دهر باز کردن بویه له و تازار دانه، به نووکی نیزه نه یانگه رانده وه جیتی خوی!...

که دانتی سه رنجی له م دیمه نانه نه دا، دلی ته نگ نه بوو، دانه له رزیی، به زه یی به و کولانه دا نه هاته وه... به لّام دهنگی ماموستا که ی وریای کرده وه... که ته ماشای کرد نه و ده سلانه تداریک له ده سلانه تداره کانی دۆزه خ دزیکی هه لگرتوه، که تازه گه یاندر اوه ته نه وی به ده سه ته کانی، پییه کانی دزه که ی گرتوه، سه ری دزه که یش به ره و خوار بوته وه خه ربکه فریتی نه داته ناو چالیکه وه که قوره که ی له کولانه دایه دوی نه وه نه بیه وی بچی بو هیتانی دزیکی تریش که به و جو ره فریتی بداته ناو ناگری دۆزه خه... په ککو که دزانی فه رمانه وایان و ناپاکان له گه ل دۆستاندا زورن!

دوی نه وه بویره کان چون به لای چالیکتی تره وه که له ویدا دوو رووه کان و کلکه له قی که ره کان دانرابوون نه وانه جلویه رگه کانیا ن له کو تالی رهنگ نه رخنه وانی دروست کرابوون که به سه سورمه ی زیرین چنرابن له ناو نه و جلویه رگه جوانانه دا هه روه ک خونکاره کان نه جو لانه وه که چی به ری نه و جلویه رگانه له مز (قورقوشم) دروست کرابوون، که یه جگار قورس بوون.

نه وانه به زور نه و به رگانه یان پی نه پوشرا که یه جگار گران بوون، یه جگار تازاری له شیشی نه دان مه به س له و جو ره سزایه یش که پییان نه درا نه وه بوو، که روو که شه جوانه که یان و ناوه رۆکه سووک و ریسواکه یان بیبرخه یتنه وه!

له چالیکتی تریشدا، نه وانه کۆکرا بوونه وه که سامانی هه تیوو بی باوکانیا ن خوارد بوو له گه ل هی بیوه ژناندا... به رگ و پوشه نی نه وانه یش له تاسنی سووره وه کراو دروست کرابوو خوارد نیشیا ن تال و زه راوی بوو نه مه یش سزای نه و گونا هبارانه بوو!...

سزای یه هودا و شه یتان

دوایی بویره کان نه و چال و جوگا گه و رانه یان به جتی هیشته که پرپوو له ته نگوچه له مه و ترس و له رز خویشیا ن ناماده کرد که بچنه خواره وه بو نهومی نه وه مینی دۆزه خ که له بنی بنه وه بوو... له و کاته دا که هه ردووکیان بو دهر وازه ی جیگا که نه گه ران، دانتی گوئی له دهنگیک بوو که له دهنگی هه وره تریشقه گه و ره ترپوو. ناووری دایه وه به لای خویدا بو نه مه ی سه رچاوه ی نه و دهنگه بدۆزیتنه وه... هیچی به رچا و نه که وت، چه ند دزیکی به زرنه بی که له دووره وه دیار بوون پرسی له فیرجیل، گوئی:

- ماموستا نه و شاره کوئییه که نه و دزانه ی تی دایه ؟

- هاوړپتی خۆم ئهوانه كه لات نین، ئهوه ته مومړتیكى ئهستوه كهوات دیننه پیش چاوه
ئهگه له نزیكهوه سه پریان بکهین بۆت دهرئه كهوئ كه دپون، قیرجیل دهستی دانتی گرت،
تا دلئ به هیزبكات دواپی له دیوهکانی دۆزه که نزیك بوونه وه قیرجیل به یه کیکیانی
گوت بیاناته نهومی هه ره خوارووی دۆزهخ.

ئهویش نوشتابهوه بۆ سه زهوی و ههردوو بوژه کهی خسته سه له پی دهستهکانی خۆی
دواپی ههردووکیانی بهرز کردهوه بۆ ئاسمان که له پاش تاویک له سه ره که ناری گۆمیکی
بهسته لهک دایان بنی ئه و جیگایه بنی بنهوهی دۆزهخ بو، که جیگای پیستری به دکار و
به دخوان بو... (یه هودای ئهسخه یونی) سهردهستهی هه موویان بو ئه م کابراه یه کیکی
بو له هاوده مهکانی (مه سیح) پیغه مه به له گه ل (مه سیح) دا ناپاکی کرد بۆ سی پارچه
پاره ی زیو مه سیحی فرۆشت به دوزمهکانی!...

سه رکردهی ئه م چینه که سانه (ئیبلیس) بو که گه وری هه موو شهتانه کان بو ئالای ئه م
(ئیبلیس) ه به سه ر گۆمه به سه له که که وه ئه شه کایه وه... ئه و له هه موو دیو درنجه کان
که له گه ت تر بوو ته نانه ت له شاخه به رزه کانیش درپژتربوو!... جوژهکانی سزادانه کهی
ئیره ییش، ئه مه نده زۆر و ئه مه نده ناسۆرن، زمان له توانایدانییه که پیشانیان بدات
ته نانه ت دانتی خۆشی نهیتوانی به درپژایی لییان بدویت... چونکه هه ره ئه وه نده ئه و تازار
و هاوارانه به ییتیه وه بیرخۆی، له ترساندا زاره تره ک ئه بی، خۆین له ده ماره کانیا وشک
ئه بی!

ئه ی ئه گه ر وانه بوايه، چۆن دانتی، هه ره به ته ماشا کردنه که یان له هۆش خۆی ئه چوو!...

دهرچوونه دهره وه

کاتئ قیرجیل به و جوژه دانتی چاوپیکهوت، کردیه کۆلی خۆی و به و کۆله یشه وه به سه ره
له شی (ئیبلیس) دا سه رکهوت کاتئ دانتی هاته وه هۆش خۆی، خۆی له شویتیکی تردا
دی که زهوی سی به ره و تاریکی نه بوو رۆشنا ییه کی ته واری دی که له ئه ستیره کانه وه
ئه هات، نه ک له رۆزه وه ئه ستیره کانیش له ناو جه رگی شینی ئاسماندا بوون!

به م رهنگه (دانتی) ههستی پت کرد که گه شتی دۆزهخ ته واری بوو هه ره وه ها به م زووانه ییش
دهست ئه کات به ده روون خاوین کردنه وه، شویتنی پاک کردنه وه... ئه م شویتنه ییش وا
هه لکه وتبوو، که وتبوو نا وه ند جیگای به دکاره کان و، جیگای چاک و پاکه کانه وه...

حهوت پله ی گونا ه

هه وارگه ی گونا ه شتنه وه ییش حهوت نهۆمه به پال شاخیتکی به رزه وه یه، پله، پله به رز
ئه بیته وه هه ره که سیکیکی تیا به خۆی ئه کوتئ بۆ ئه وه ی بگاته پۆیه که ی چونکه له وه
دلنیا به که هه رچه ند هه نگا ویک به رز ببیته وه له دهست مل گرتنیک رزگاری ئه بی هه رکاتئ
خۆی له هه موو کرده وه و ره ووشتیکی نه نگ و ناپه سه ند پاک کرده وه که له ژبانی جیهاندا
له دهستی وه شاونه ته وه، ئه گاته سه ره پۆیه ی شاخه که، که تاکه هه نگا ویک ئه میتئ بۆ
به هه شت!

کاتئ که (دانتی) و (قیرجیل) له پال شاخه که دا وه ستان رۆژ خه ریک بو تازه گزنگ
بدات ئاسمانیش شینیک پاکئ بۆ گه ر دبوو له خواریشبانه وه ده ریا به کی گه وری پان و
فراوان هه بوو، که تیشکی رۆژه که ی به رئه که وت وه ک تارایه کی ره نگ ئه رخه وانیی به سه ردا
درا بی و ابوو ده ریا که شه پۆلهکانی له سه رخۆبوون جا ئه م دپه نانه کاریان له دلئ هه ر دوو
بوژه که کرد، شادمانیان کردن تاما وه به کی درپژیش هه ره به بیینی ئه و ته ماشا گاهانه وه
رایان ئه بوارد کاتئ دانتی له سه رنجدانی ئه و جوانییه تیربوو، هاته وه هۆش خۆی که
ته ماشای کرد هه ره خۆی و قیرجیل له ویدا نین... هه رچه ند هه نگا ویک له ولایانه وه پیا ویک
پیر وه ستا وه ده موچاوی وه ک رۆژ پر شنگ ئه دات قژه سپییه کانیشی ئه مه نده درپژبوو بوون
شۆر بوو بوونه وه به سه ره شانه کانیا ریشه درپژه سپییه که ییسه سنگی داپۆشیبوو...

ئه م پیا وه پیره گه وریه نو سه ری به ناوبانگی لاتینییه کان بو، پیا یان ئه گوت (کاتو)^(۱)
ئیه ستا که ده رگای هه واری گونا ه شتنه وه) به ده ست ئه وه وه یه... ئه و هه ره ئه وه نده بوژهکانی
دی، به قایم تیی خورین و لیتی پرسین:

- ئیه کین؟ له دۆزهخ چۆن هاتوونه ته دهره وه؟...

قیرجیلش به دانتی گوت که له به رده م پیا وه پیره که دا ئه ژنۆ دادات دواپی روی کرده
پیا وه پیره که و پتی گوت:

- گیانی خانمیک داپین پاکئ بۆ گونا ه له ئاسمانه وه هاته خواره وه منی نارد بۆ ئه م

(۱) کاتونی گه وریه (۲۳۴ - ۱۴۹ پ.ز) کاربه دهستیکی گه وری رۆمانی بوو، کۆنسۆلی سالی
۱۹۵ بوو و تاریکیکی به ناوبانگبوو، داوای داگیرکردنی (قیرتاجه) ی ده کرد، له گه وری نو سه رانه
به لاتینی و دانراوی هه یه.

جیگایه منیش تکا له تۆ ئەکەم که رێم بدهیت به ناو هەر حەوت نەۆمەکە ی (ههوارگه ی گوناھ شتەوه) دا پڕۆم، که تۆ شاخه به رزه که یان ئە پارێزیت بۆ ئەمە ی ئەم پیاوه له گەڵ جۆمدا ببەم بۆ ئەو جیگایه ی که ئەو گیانه ی لیبه . چونکه ئەو خانمە وهه ی راسپاردووم .

- من ئەوهم به سه که تۆ به ناوی گیانیکی خاوینه وه ئەو تکایه تە که یه ت، ریت ئە دەم پڕۆ... به لām نامۆژگاریت ئەکەم که به قامیشیک که مەری هاو پیکه ت به ستیت، به یه کیک له و قامیشانه یه که مەری به سه ته که له گوێ گۆمه که روو اون ده موچاویشی به ناوی گۆمه که بشۆ.

بۆ ئەمە ی هەرچی فرمی سک و دوو که لیک پیوه نیشته یه وه له دەمی گه شته که یا که به ناو دۆزه خدا کردویتی لیتی بسرپته وه ئنجا که رۆژ هه لهات و گه یشته ناو جه رگی ئاسمان، تۆ به ئاشکرا رێگای خۆت ئە دۆزیته وه که بتگه یینته نامانجی خۆت!^(۱)

(کاتو) له بهر چا و ون بوو، فیرجیلش خۆی خەریک کرد به جیبه جیکردنی فه رمووده ی ئەم پیاوه پیره گه وره یه وه کاتێ که له فرمانه کانی خۆی بووه وه، رۆشنا یه کی سه بری به ده موچاوی دانتی هاو ریبه وه دیی سه ری سووما .

له راستیدا ئەو رۆشنا یه ی له وه وه بۆ په یدا بوو، که که مەری خۆی به و قامیشه به ستبوو قامیشه که یه بریتی بوو له (گژو گیای گیان سووکی) که، هەر مرۆفیکیش ئەو گیان سووکیه ی پیوه ی، پرشگیکی بی هاوتا له ناوچه وانیا په یدا ئە بی...

گیانی مردوو و تازه کان

هەر له م کاته دا، له و جیگه یه وه که ئاسمان نخوون بوو بووه وه به سه ر شه پۆله کانی گۆمه که دا، پرشگیکی رووناکي ده رکه وت به ره به ره له هه ردوو بوێژه که نزیک ئە بووه وه هه تا نزیکیش ئە بووه وه گه وره تر ئە بوو کاتیکیان زانی فریشته یه کی دوو بال له نزیکیا نه وه نیشته وه فیرجیل به نه وازشیکه وه ئە ژنۆی بۆ دادا و هه ردوو له پی ده ستیشی خسته سه رسنگی...

ئەم فریشته یه که شتیبه وانێ ئاسمان بوو له سه ر که شتیبه ک وه ستابوو، بی سه ول لیتی ئە خوړی له جیات ی په رده باله کانی خۆی بۆ که شتیبه که ئە کرد وه که شتیبه که سه دگیانی پاکی زۆر تر تیا بوو ئە مانه گیانی ئەو که سانه بوون که ئەو رۆژه مردبوون فریشته که ئە وانە ی

(۱) (راستتر) که بتگه یه نیته نامانجی....

له گەڵ خۆیدا هینابوو، تا به ناو شاخی (ههوارگه گه ی گوناھ شتەوه) دا بیانگۆزیته وه بۆ به هه شت هەر ئە وه نده ئە وانه له سه ر که نار ه ناوکه دابه زین، به کیکیان هه لێ کوتایه سه ر دانتی و ده ستی کرده ملی و ده ستی کرد به ماچکردنی ئەم پیاوه هاو ریبی دانتی بوو بوو له شاری فلۆره نسه دا ساز و ناواز لیده ربوو گه لیک جاریش ناوازی بۆ چامه (قصیده) دلدار یه کانی دانتی دانه نا که به (بیاتریس) ی یاریدا هه لیدابوو دوا ی ئە وه یه ئە و ناوازه ی لێ ئە دا، یان به گۆزانییه وه ئە یخویندنه وه، دانتیش پیتی گوت هه ندیک له و هۆنراوه دلدار یه نه ی به گۆزانییه وه بۆ بلتی کابرا ده ستی کرد به گۆزانی گواتن.

دەنگه که ی به رز و به هیزبوو ناوازه زیرینه کانی به ناو شاخ و ئاو و ئاسماندا ده نگیان دایه وه، هیچ به ره له ستیکیان نه هاته به ر... به لām له پر (کاتو) په یدا بوو سه رزه نشتی خاوه ن به زمه کانی کرد پیتی گوتن ده ست بکه ن به کۆچی سه رکه وتنه که یان بۆ سه ر لوتکه ی شاخه که . ئە وانیش ده موده ست قسه که یان به جێ هینا له دوا ی ئە وانیشه وه بوێژه کان فیرجیل و دانتی ده ستیان کرد به کۆچ... دانتی که سه رنجیدا، شتیکی سه بری هاته به رچا و کاتی که سه ر ئە که وت به سه ر شاخه که دا، به ه ی خۆی و مامۆستا که یه وه هەر سیبه ریکی ئە دیی به لām فیرجیل تیی گه یاند که هەرچی گیانه به پیچه وانە ی له شه کانی سه ر زه وی سیبه ری نیه له به ر ئە وه دانتی سیبه ری هه یه، به لām فیرجیل سیبه ری نیه!...

پاشه رۆژی ته مه لی

دوا یی بوێژه کان گه یشته سه ره تای راسته قینه ی پالی شاخه که که ته ماشایان کرد شاخه که چوه به ئاسماندا هه تا بلتی به رزه ته نانه ت ئە وی سه بری بکات وا ئە زانی که بی بال که س ناگاته ئە وی!... به لām رێگایه کی ته نگ و ته سکی پیا ئە رۆیشت هەر ئە و رێگایه یه هه بوو بۆ ئە و که سانه ی که ئە یانویست به شاخه که دا هه ل بگه رین!... گیانه کان ده ستیان کرد به رۆیشتن به و رێگایه دا... بوێژه کانیش به دوا یانه وه بوون ئە رۆیشتن... فیرجیل ده ستی کرد به دلنیا کردنی دانتی پیتی گوت:

- رێ مه ده به خۆت کزیی! چونکه له هه موو به شه کانی کۆچی سه رکه وتنی شاخی (ههوارگه ی گوناھ شتەوه) دا هەر به شی یه که میتی که زۆر سه خت بی چونکه هه تا سه رکه ویت ئە رک و ئازارت که متر ئە بی که واته خۆت کۆکه ره وه و دلشیت قایم بی، هەر ئە وه نده ئە زانیته ئە که ویته سه ره ته وه!.

له پیچیک رێگا که دا که له به ردیکی گه وره یان دیی، فریشته یه کی به سه ره وه بوو له ژئیر

سپه‌ری به‌رده‌که‌یشدا کۆمه‌لیک له گیانه‌کان دانیشتبوون دانتی له‌ناو ئه‌وانه ساز و ئاواز لیدهرتیکی ناسیبه‌وه، له دانیشتبووانی شاری فلۆره‌نسه‌بوو.

له تهمه‌لیدا به‌ناوبانگ بوو دانتی یش لیتی پرسی بۆچ سه‌رناکه‌وئ به‌سه‌ر شاخه‌که‌دا؟! ... (بیلاکوا) یش گوتی:

- ئهم فریشته‌یه ناهیلتی سه‌ر بکه‌وم که وه‌ستاوه دایناوه^(۱) ئه‌وه‌نده‌ی له جیهاندا به‌ت‌مه‌لتی و خاوو خلیچک‌کیه‌وه رام بواردوو، ئه‌وه‌نده‌یش لیره‌دا بمیتمه‌وه!

دانتی کابراکه‌ی به‌جی هیشت و خۆی گه‌یانده مامۆستای خۆی زۆری پچ نه‌چوو، شه‌و داهاات له تاریکی‌شدا هه‌لگه‌ران به‌سه‌رشاخدا نه‌هه‌یلتر بکری^(۲) له‌به‌ر ئه‌وه هه‌ردوو بوئیه‌که لایان دایه دۆلێکی پرچیمه‌ن و گول که هه‌موو گیانه‌کان په‌نایان دا‌بووه ئه‌وئ گیانه‌کان ئه‌و گۆزانیان‌یه‌ن ئه‌گوت که ستایشی خوای تیا‌بوو له‌که‌ل هی تری ئایینیدا... دانتی نوست له‌خه‌ودا دیی که خانمێکی نه‌ژاد و خانه‌دان، که ناوی (لوسی) بوو ها‌ته ناو دۆله‌که‌وه و به‌فیرجیلی گوت (من ئه‌م پیاوه نووستوو ئه‌به‌م بۆ جی‌گایه‌ک که سه‌رکه‌وتنی تیا ئاسان بی!)... دوا‌ی ئه‌وه دانتی خسته سه‌ر باله‌کانی و وه‌ک منالێکی شیره‌خۆره هه‌لیگرت و بردی بۆ ده‌رگای (هه‌وارگه‌ی گونا‌ه شتته‌وه) کاتێ که دانتی له‌خه‌و راپه‌ری، خۆی و مامۆستا‌که‌ی له‌به‌ر ئه‌و ده‌رگایه‌دا دیی، که سه‌ری سو‌رما‌بوو له‌وه‌ی له‌رێگا‌کانی ئه‌و شاخه‌وه چۆن بیگاتی؟.

ده‌رگای هه‌واری گونا‌ه شتته‌وه

سێ پلیکانه‌ بوئیه‌کانی له ده‌رگا‌که جوئ ئه‌کرده‌وه له‌سه‌ر پلیکانه‌ی سه‌روویاندا فریشته‌یه‌ک دانیشتبوو، به‌چاوه تیره‌کانیه‌وه له هه‌ردوو بوئیه‌که ورد ئه‌بووه‌وه پاشان لیتی پرسین بۆچ رابه‌رتیکی ئاسمانیتان له‌گه‌لدانیه‌؟! ... فیرجیلش پیتی گوت:

(ژن- پیر (قدیسه لوسی) به‌ئیمه‌ی گوت که بئینه به‌ر ئه‌م ده‌رگایه، ئه‌ی ئه‌مه‌نده به‌س نییه‌ گه‌وره‌م؟!...) فریشته‌که‌یش به‌روویه‌وه پیکه‌نی و به‌شیرینی و رووخۆشیه‌که‌وه پیتی گوت:

(ژن پیری پاک ئا‌گای لیتان بی، له‌سه‌رکه‌وتنتاندا!) پلیکانه‌که‌ی یه‌که‌م له‌به‌رده مه‌ر مه‌ری سپی دروست کرابوو.

(۱) بریاری داوه.

(۲) ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه مانا نابه‌خشی.

لووسی بوو ئه‌بریسکایه‌وه دانتی ده‌موچاوی خۆی له‌ناو‌دا ئه‌بینی هه‌ر ئه‌تگوت ئاوینه‌یه‌که و له بلوور دروست کراوه!... پلیکانه‌ی دووه‌میش له به‌ردیکی رهنگ به‌نوشه‌یی سه‌خت دروست کرابوو به‌دریژایی و پانی تلیشی قوولی تیا هه‌لکه‌ندرابوو. پلیکانه‌ی سپه‌ه‌میش له‌به‌ردی سوور تاشرابوو که تیشکی رۆژی به‌رئه‌که‌وت، ئه‌چریسکایه‌وه و پرشنگی ئه‌دا کاری له‌چاوه‌که‌دا!... فریشته‌که‌یش له‌سه‌ر به‌ردیکی به‌رز دانیشتبوو که له‌سه‌ر ئه‌و پلیکانه‌ بریسکه‌داره دانرابوو به‌رگیتی رهنگ خۆله‌میشی له‌به‌ردابوو، هه‌ر ئه‌تگوت له‌خۆله‌میش دروست کراوه، دارده‌ستیکیشی به‌ده‌سته‌وه‌بوو!.

فیرجیل به‌زده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه دانتی ورباکرده‌وه بۆ نه‌وازش پینشکه‌ش کردن دانتی یش له‌په‌و روو له‌به‌ر پیتی فریشته‌که‌دا نوشتا‌یه‌وه سێ جاریش ده‌ستی له‌سنگیدا و لیتی پارایه‌وه ده‌رگا‌که‌ی بۆ بکاته‌وه، تا بجیت بۆ (هه‌واری گونا‌ه شتته‌وه) فریشته‌که‌یش نوشتا‌یه‌وه به‌سه‌ر بوئیه‌که‌دا و به‌نووی شیره‌که‌ی پیتی (گ) له‌سه‌ر ناوچه‌وانی (دانتی) حه‌وت جار نووسی مه‌به‌س له‌ پیتی (گ) وشه‌ی (گونا‌ه‌باری) بوو!... ئنجا به‌ دانتی گوت:

(ئوه‌ت له‌بیر نه‌چن، که له‌م ده‌رگایه‌وه چوبته ژوورئ جی‌گای ئه‌م پیتانه له‌ ناوچه‌وانی خۆت بسپه‌ره‌وه!...)...

پاش ئه‌وه فریشته‌که‌ ده‌رگا‌که‌ی به‌دوو کلیل کرده‌وه: کللیکیان زێر بوو، کللیکی‌شیان زیوو ئنجا پیتی گوت: (بچۆره ژووره‌وه به‌لام نه‌که‌یت ته‌ماشای دوا‌ی خۆته‌وه بکه‌یت، ئه‌گینا ده‌رئه‌که‌رتیت!) ده‌رگا‌که به‌سه‌ر هه‌ردوو گریزه‌نه‌که‌ی خۆیدا سووری خواردوه‌وه جیره‌یه‌کی وای لیهات ئه‌تگوت گرمه‌ی هه‌وره. بوئیه‌کان پیمان نایه ئه‌و دیوو ده‌رگا‌که‌وه... دوا‌ی ئه‌وه ده‌رگا‌که داخرا‌یه‌وه به‌لام ده‌نگیک ها‌ته به‌ر گوئیان، که به‌ده‌م کزه‌بای ئه‌و شوئینه‌وه ئه‌هاات.

ئه‌یگوت:

- به‌گه‌وره‌ی خۆمانت دانه‌نین به‌گه‌وره‌ی خۆمانت دانه‌نین ئه‌ی خوا سوپاست ئه‌که‌ین!

له‌خۆبایی بوون له هه‌موو خراپه‌یه‌ک ریسواتره

به‌لام ده‌نگه‌که نه‌ما شوئنه‌که ماتی دایگرت... فیرجیل ها‌ورپیکه‌ی خۆی برد به‌راپه‌ویکی ته‌نکدا پیا سه‌رکه‌وتن تا گه‌یشتنه بانیککی فراوان ئه‌م پانتایییه بریتی بوو له یه‌که‌م نه‌ومی حه‌وت نه‌ومه‌که‌ی (هه‌واری گونا‌ه شتته‌وه) ده‌شتایییه ته‌خته‌که‌یشی دیواریکی

به‌رزى به‌رده مەر مەرى سەپى چوارلای گرتبوو لەسەر بە‌رده مەر مەرەکان گەلیک پەیکەری ناوازه و نایاب هەلکە ندرابوون! دانتى سەرنجیتکی لەو پەیکەرەدا پەربوون لە زیندویتی گوتی گرت لە پەیکەرەکان تا بزانی لەناو خۆیاندا گفتوگۆ ئەکەن یان نا بەلام گوتی لە هیج نەبوو، لەدەنگی فیرجیلی مامۆستای نەبێ وریای کردووه لەوه که چەند تارمایی یەک بەهیتوایشی بەرهو روویان دین.

که دانتى سەرنجی لیدان، کۆمەلێک مەرۆڤ بوون، بەردی گەرەیان بەسەر پشتەوه بوو لەبەر گرانی کەلە بە‌رده‌کان پشتیان کۆمابوووه روو و دەموچاویان نزیك بەزەویی بوو بوووه ئەمانه که له جیهاندا بوون، لووت بەرزى و له خۆبایی بوونیان نوواندبوو سزاکە یشیان له (هه‌واری گوناھ شتەوه) دا ئەوه‌بوو که فیری مل که‌چی و گیان سووکی بکرتن!...

هەر له‌وکاتەدا فیرشته‌یه‌ک دەرکەوت، بەرگیکی سەپى لەبەردابوو، هەر ئە‌تگوت رەنگی بە‌فره دەموچاویشی وەک ئەستیرەى بە‌ره‌به‌یان ئە‌دره‌وشایه‌و بە‌بوێژەکانی گوت: (دوام که‌ون پە‌یژە‌که‌ لەم شوێنە‌وه نزیکه ئیتر لە‌مه‌ به‌ولاه سە‌رکە‌وتن ئاسانە ئەرک و نازاری تیانیه!)... دواى ئە‌وه بردنى بۆ سەر پە‌یژە‌یه‌کی وا که پله‌کانی تەخت نە‌بوون ئنجا لییان جیا بوووه کاتى که بوێژە‌کان بە‌ره‌و نە‌هۆمی دووهم سەر ئە‌کە‌وتن، دەرنگی شیرین که‌وته بە‌رگوییان، که له‌ناو دەرنگی مەرۆڤى سەر زه‌ویدا دەرنگی وا ناسک و شیرین نە‌ببسترابوو ئە‌و دەرنگه‌ خۆشه‌ ئە‌م گۆزانییه‌ی ئە‌گوت:

- خۆشی له‌وانه‌ی که گیان سووکن و خۆیان له‌ که‌سانی تر به‌گەرە‌تر دانانین ئە‌وانه جیگیان ئاسمانه!

دانتى بە‌فیرجیلی مامۆستای گوت: (تۆ ئە‌زانى ئە‌وانه باریکی گەرە‌یان لە‌سەر شانم لادا؟ من له‌گە‌ڵ ئە‌وه‌یشدا که ئە‌م پله‌ی پە‌یژانه‌ سه‌ختن بۆ سەرکە‌وتن، هە‌ست وا به‌خۆم ئە‌که‌م که سەرکە‌وتن ماندووم ناکات!).

فیرجیلیش پیتی گوت:

(ياساوتی دەرگای (هه‌واری گوناھ شتە‌وه)، پیتی (گ)ی حەوت جار لە‌سەر ناو چه‌وانت نووسیه‌ و کاتى که له‌ نە‌هۆمی یە‌که‌م تپپەر‌ت کرد، یە‌کیک له‌و پیتانە‌ی لى کۆژایه‌وه بۆیه‌کا ئەرک و نازاری سه‌وکه‌وتنه‌کە‌ت لى سووک بووه که‌واته‌موژدە‌ت لى بى: هەرچه‌ند پیتیک له‌ناوچه‌وانت س‌رایه‌وه ئەرک و ماندووتپیه‌که‌ت بۆ ئە‌بى بە‌له‌ش سووکی

و کار ئاسانى، دانتى يش دەستی خسته سەر ناوچه‌وانى خۆی و به‌په‌نجە‌کانیشى ئە‌بیشکنى له‌ شە‌ش پیتی (گ) به‌ولاه هیه‌چی تری لە‌سەر نە‌دۆزیه‌وه دانتى پە‌یى پى برد، که گوناھى یە‌که‌م له‌ حەوت گوناھه‌ گەرە‌که، که بریتی بوو له‌ لووت بە‌رزى، له‌ دەررونی کرایه‌ دەر‌وه و دلێشى به‌وه سارپێژ بوو ئە‌مه‌يش کاتیک جیبه‌جى بوو که هیتستا سەرکە‌وتبووه سەر‌وه بۆ نە‌هۆمی دووهم:

ئە‌نجامی چاوی چاوه‌ڵ هینه‌ران

ئە‌م چینی دوو‌مه جیگای ئە‌و گونا‌ه‌بارانه‌ بوو که گونا‌ه‌ی چاوه‌ڵ هینه‌یان لى ئە‌شۆرپته‌وه... بوێژە‌کان ماوه‌یه‌کی درێژ رۆ‌یشتن، که‌سیان پى نە‌گە‌یشت بە‌لام گە‌لیک دەرنگ ئە‌هاته‌ بەر گوتی یان، گۆزانییان بۆ خۆشه‌ویستی و بە‌زە‌یى پیا هاتنه‌وه و دۆستایه‌تى ئە‌گوت کاتى که‌دانتى سە‌رسورمانى خۆی دەرپری له‌و دەرنگانه‌ که‌ خاوه‌نه‌کانیانى بە‌چاوه‌ ئە‌دی، فیرجیل پیکه‌نى وپیتی گوت:

- باش ورد بە‌ره‌وه:

دانتیش ورد بوووه که تە‌ماشای کرد ئە‌وا چە‌ند کە‌لە‌بە‌ردیکی دوور له‌ یە‌کترى، چە‌ند که‌سێکیان بە‌سەر‌وه‌یه، هە‌موویان بە‌رگی زیر و شروپریان لە‌بە‌ردایه‌ بە‌روویه‌کی کز و خە‌مبار‌وه سە‌یری هە‌ردوو بوێژە‌که‌یان ئە‌کرد که دانتى به‌ووردی تە‌ماشای کردن، هە‌موویان چاویان قووچابوو پیلووی چاویان بە‌دە‌زوی ئاسن دووروابوو ئە‌مه‌يش سزایه‌ک بوو بۆ ئە‌وان که به‌چاوه‌ پيسه‌کانیان چاویان بە‌که‌سانی تر هە‌ڵ ئە‌هینا!...

که‌ بوو به‌ ئیواره‌ تاریکی دا‌هات بوێژە‌کان دروست کراوتیکی ئاسمانیان دیی له‌ تیشکی زۆر رۆشن تریو تاریکی ئە‌و ناوه‌ی بۆ رووناک کردنه‌وه فیرجیل بە‌دەرنگی بە‌رز‌وه گوتی: (ئە‌مه‌ فیرشته‌یه‌که‌ له‌ فیرشته‌کانی خوا بۆ ئی‌مه‌ هاتونه‌ خواره‌وه، تا رێگامان پيشان بدات)...

لێ‌ره‌دا فیرشته‌که‌ دە‌می کرد‌وه، گوتی: (ئە‌و رێگایه‌ی ئیستا پیا ئە‌رۆن له‌ هە‌موو رێگاکانی پيشووتان ئاسانتر ئە‌بێ).... دانتى هە‌ستی پى کرد بالی فیرشته‌که‌ بە‌سەر ناوچه‌وانییه‌وه فرکه‌ ئە‌کات. که دە‌ستی بۆ ناوچه‌وانى خۆی برد پینج پیتی گونا‌ه‌بارى پتوه مابوو! (کزه‌با ئاوازیکی سە‌رمه‌ست که‌رانە‌یدا بە‌گوتیدا، که ئە‌م گۆزانییه‌ی ئە‌گوت:

- موژدە‌بى له‌وانه‌ی که بە‌زه‌بیتان بە‌که‌سانی تر‌دا هاتۆتە‌وه چونکه‌ خوا بە‌زە‌یى پیا‌ياندا دیتە‌وه!

بەم رەنگە بوژەکان گەیشتنە نەژمی سێهەمی هەوارە کە شوێنە کە ی تاریک و نووتە کە بوو تەمومژی زۆربو هەرچی پیا برۆ ناودەمی تال ئەبێ، چاویشی ئەکزیته وە لەبەر ئەو دانتی هیچی چاوپینە کەوت قیرجیلی مامۆستای بەهەلە داوان خۆی گە یاندی پیتی گوت: (تۆ هەرە ک کوری خۆم وایت دەست بخەرە سەر شانم، تا بتگە ینمە سەر رینگاکە...)...

دانتی بە سوپاسی کە وە فرمودە کە ی قیرجیلی بە جی هینا.

قیرجیلیش دەستی کرد بە گفستوگۆکردن لە گە لیاندا لەو گوناھارانە ئەدوا کە لەم چینه دابوون ئەمانە ئەو کە سەنە بوون کە لە جیھاندا زوو توورە ئەبوون!...

لە شیوی نالە نالدا

بوژەکان، بە ناو ئەم شوێنە دا رۆیشتن کە هەناسە ی پیاوی تیا سوار ئەبوو ئەوانە ی کە گوناھ ی خۆیان ئەشتە وە، ئە پارانە وە لە خوا کە بیان بە خشی دەنگی ئەوانە گوتی هەردوو بوژە کە ی پرتە کرد لە پر لە ئاسۆدا چاویان بە پرووناکی یە ک کەوت.

لە هەموو رووناکییە کانی پیتشوو پرشنگدار تر بوو ئەمیش فریشتە یە ک ی تر بوو بۆ ئەو هاتبوو ئامۆژگاریان بکات و یارمە تیشیان بدات سەرکەون بۆ نەژمی چوارەم! لەوکاتە دا کە فریشتە کە هەردووکیانی ئەبرد بۆ ئەو نەژمە، گوییان لە دەنگی ک ی ناسک بوو گۆرانییە ک ی ئاسمانی ئەگوت.

- خۆشی لەوانە ی کە بەسە زمان بوون زەوی بۆ ئەوانە ئەمینی ئەوە!

لەم کاتە دا فریشتە کە پەری بالی خۆی هینا بەسەر ناوچە وانی دانتیدا دانتی هەستی بەو کرد دەستی برد بۆ ناوچە وانی خۆی. کە تەماشای کرد هەر چوار پیتی (گ) ی پیتو ماوە!...

سزای خوتپییەکان

تاریکی داھات جووتە بوژ ماندویتی کاری تیکردبوون لەبەر ئەوە دانیشتن، خۆیان هەساندە وە، تا بەری بەیان ئەم نەژمی چوارەمە بۆ ئەوە دانرا بوو کە خوتپییەکان گوناھ ی خۆیانی تیا بشۆنە وە گوناھ شتنە وە کە ییش هەر بەوە جیبە جی ئەبوو، کە رابھێنرین بەفرمانی هەموو دەمییە وە، تا واز لە خوتپیتی و تەمەلی خۆیان بەیئن لەبەر ئەوە کە دانتی لە خەو هەلسا، لە پیتش هەموو شتی کە ئەوە ی دیی کە ئەو گیانە زۆرانە خۆیان ئەکوتا و هەرایان ئەکرد، بەجۆرکی واکە ئەتگوت پیتیان لە زەوی ناکەوی!

قیرجیل ویستی هەندیکیان بوەستیینی تا لە بابەت رینگاوە پرسیان لی بکات بەلام هەموویان بە دەم هەرا کردنە وە ی وەرامیان ئەدا یە وە، ئەیانگوت: (دوامان کە وە ئەگە ی تە سەر پۆیە ی چیا یە کە!).

بەلام دەنگی ئەو هەموو پیتیانە ی کە رایان ئەکرد وە ک ساز و ئاوازیکی خەو لیخەری لی هاتبوو، زۆری پی نەچوو، دانتی وە نەوزی دانووست... تا نەگە یشتە نیوەرۆ خە بەری نەبوو وە ئەویش بەھۆی دەنگی قیرجیلە وە بوو کە پیتی گوت:

- هەستە کورم هەستە! پیتش ئەم جارە سی جاری تریش خەریکی خە بەر کردنە وە ت بووم، بەلام لە خەو راست نەبووینە وە، هەستە بام خەریکی دۆزینە وە ی ئەو پلیکانانە بین کە ئەمان گە یئن بە نەژمی پینجەم.

دانتی هەستایە سەر پی بەسەریکی نەو بیە وە دوا ی مامۆستاکە ی کەوت لە پر دەنگی ک ی ناسکی شیرینی زرنگە دار کە و تە بەرگوتی لە خەو و ئەندیشە ی کرد دەنگە کە بەخۆی و بەھاواری کە ی گوت:

- لیترە وە برۆن!

کە تەماشایان کرد ئەوا پلیکانەکان لەبەر دەمیاندایە دەستیان کرد بەسەرکەوتن دوا ی ئەوە پەری بالی فریشتە کە کەوت لە رووی دانتی، پیتی چوارەمی (گ) ی لی کردە وە فریشتە کە دەستی کرد بەم گۆرانییە:

- خۆشی لەوانە ی کە دلتنەنگن چونکە دلیان ئەدریتە وە!

گوناھ ی پینجەم رژییە!

بەم رەنگە بوژەکان گەیشتنە پینجەم نەژمی هەوارە کە لیترە دا ئەوانە دانرا بوون کە لە جیھاندا سامانیان یە جگار خۆش ویستبوو گوناھارەکان لە پەروو کە وتبوون بەسەر زەویدا هاوار و فەریادیان ئەکرد ئەیانقیژاند و ئەگریان و بەدەنگی بەرزیشە وە ئەیانگوت: (دەروومان تیک شکاوە لە جیاتی زیر گل ئەلیسینە وە!)...

لەوکاتە دا کە دانتی بەریتگادا ئەریشت، گفستوگۆی لەگەل هەندیکیاندا کرد لە پر گەشکە دار بوو، زمانی پەکی کەوت بەتۆقاوییە کە وە رووی کردە مامۆستاکە ی... هۆی ئەمە ییش ئەو بوو کە شاخی هەوارگە کە، هەمووی، لەبەنە وە دەستی کردبوو بەلەرینە وە هەرە ک لەرزی سەرما بەر دەلە یە ک ی لی هاتبێن و ابوو لە هەموو نەژمە کانی هەوارگە کە وە یە ک دەنگی زرنگە دار بەرزبوو وە، وە ک گرمە ی هەور و ابوو.

دهنگه که نه یگوت:

- گه وره بی بۆ ئه و خوا به یه که له سه روو هه موانه وه به! کاتێ دهنگه که نه ما، هه موو شتییک چوو وه سه ر دۆخی جار ان بو ئه ژه کان وه ک پیشوو ده ستیان کرده وه به سه رکه وتن به لام ترس و له رز دل یانی داگیر کردبوو به تاییه تی دانته به په رۆشه وه بوو رازی له رینه وه ی ئه و کێوه دامه زراوه بزانی.

ههروه ها رازی ئه و دهنگه زرنکه داره ییش بزانی که له هه موو ئه و گیانانه وه ئه هات که له ویدا ئارامیان گرتبوو زۆری پێ نه چوو ئاواته که ی دانته هاته دیی گیانییک له هه ردوو بو ئه که نزیک بووه وه به م رهنگه چاکو چلۆنی له گه لدا کردن:

(خوای خۆتان خۆش هاتنتان لێ ئه کات!)

فیرجیلیش وه رامیتیکی شیرینی دایه وه، که پری بوو له خۆشه ویستی و کرده وه چاکی، پاش ئه وه رازی له رینه وه ی چیا که ی لێ پرس ی گیانه که ییش گوتی:

(هه رچی هه واری گونا ه شتنه وه یه، شو ئینی که نه گێژه لوه که ی تیا په یدا ئه بێ، نه باره ش نه بوومه له رزه ی تیا په یدا ئه بێ، نه شاخه ئاگرینه نه بارانی لێ ئه بارێ، نه به فر و ته رزه بایش هه ر چه ندێ تون د بێ، ناتوانی ئه م چیا به له جیی خۆی ببزو ئینی یاخود بیله ریتیتته وه هیچ بوومه له رزه په کیش له توانا یدا نییه جووله ی پێ بکات به لام ئه گه ر هاتوو گیانییک له و گیانانه ی تیا ئه ژین، ماوه ی گونا ه شتنه وه که ی خۆی ته و او کرد به ته و اه ته ی له گونا ه پاک بووه وه و، پێی گوترا که ریتی دراوه بچیتته ناو به هه شته وه گیانه که، ئه و نه ده دلێ خۆش ئه بێ به دلخۆشی خوایی، چیا دامه زراوه که ئه هیتیتته له رزین و گیانه کانی تریش هه موویان به ده نگتیکی به رزه وه گه وره یی خوا پیشان ئه دن. براکان ئه وه ییش بزانی که ئه م گیانه ی خوا له م کاته دا چا که ی له گه ل کرد، ئه وه تا له به رده متاندا به به گف تو گو ل ه گه ل کردنتان شادمان ئه بێ به لام گونا ه شتنه وه که ییشی پینج سه د سالی پێ چوو!)...

دانته لیبی پرس ی:

- تو کیت؟

- من بو ئیژیکی لاتینیم له سه رده می خونکار (تیتوس) دا ژباوم له پاش مردنی بو ئیژی هه ره گه وره، فیرجیل، به سه د سال هاتبوومه جیهانه وه.

من له کومه له هۆنراوه ی ئه م بو ئیژه وه هۆنراوه دانان فیترووم سه روو هه موو بو ئیژه کانی سه رده می خۆم که وتم شاهه نشاه بانگی کردم بۆ (رۆما) له ئاهه نگتیکی گه وره دا

شاهه کلاویکی گوتی کرده سه رم ئه وه ییش ئامانجییک بوو، هه موو که س خۆی بۆ ئه کوتا به لام هه موو که س نه ی ئه گه یشتی تا له جیهانی شدا بووم هه ر داخه ئه وه بوو که له سه رده می فیرجیلی ما مۆستای گه وره مدا نه هاتمه جیهانه وه منیش ئه مه نه ده به په رۆشم بۆ ببینی ئه و، ئه گه ر سالیکی تریشم له م هه واره گه یه دا به یلته وه به مه رجی چاوم به فیرجیل بکه وی، به لامه وه ناخۆش نبیه!

به لام که دانته که سایه تی هاو رتی که ی لێ ئاشکرا کرد (ئییستاتش) که وت به سه ر پیتی ما مۆستاکه یدا ماچی کرد له خۆشیاندا دهنگی به رز کرده وه و گوتی:

- ئیمرو خوا به خشنده یی خۆی ته و او کرد!

دوای ئه وه هه رسێ بو ئیژ روویان کرده نه مۆمی شه شه می هه واره که ئه م نه مۆمه ییش هه ر نه مۆمیکی تری به سه ره وه یه.

ئیترا باخه کانی به هه شت ده ست پێ ئه که ن!

له دوای زۆر خواردن ژه م بورده یی

له سه ره تای پلیکانه کانا دا فریشته یه ک وه ستابوو، پیتتیکی تری له ناوچه وانی دانته سربیه وه ته نیا دوو پیتی پتیه ما بوو دهنگی گۆرانی بیژه کان به م جو ره گه یشته به ر گوتی بو ئیژه کان:

- خۆشی له وانه ی که چا که خوا زن و به په رۆشه وه ن چا که بکه ن چونکه تیر ئه کرین!

ئه م نه مۆمی شه شه مه شو ئینی ئه و که سانه بوو که گونا ه ی زۆرخۆرییان لێ ئه شتنه وه!...

هاو رتی کانا مان له چه قی ریگا که دا دره ختیکی شوخوشه نگ و جوانیان چا و پیتکه وت له که کانی ژوو رووی به رتیکی زۆری پتیه بوو هه موو گه یشتبوون هه موو بۆن خۆش بوون، دلێ پیاویان کیش ئه کرد به لام له که کانی خوارووی دره خته که هیچ به رتیکیان پتیه نه بوو!... جو گه ئاو یکی روونیش هه بوو له که له به ردیکی بلنده وه ئه ر ژایه خواره وه، سه ر پۆیه ی دره خته که له که کانی ژوو رووی دره خته که ی ئا و ئه دا و ئه یگه شانده وه که چی له که کانی خوارووی دره خته که ئاویان نه ئه گه یشتی له تا و بێ ئاوی ووشک بوو بوون!

هه رسێ بو ئیژه که وه ستان، له سه ره و کاری ئه م دره خته سه یه ره رامابوو، بیربان لێ ئه کرده وه که ته ماشایان کرد: گیانه کانی مرۆقه ئازار دراوه کان به هه رچوار لای دره خته که دا ئه سوو رتینه ره به ره به ست کراون، نه یان ئه توانی ده ست بۆ به ره پتیه یشتوو هه کانی رابکیشن

یاخود به ناوه پاکه پروونه که ی جوگا که لیوی خو بان تهر بکه ن! برسیتی و تینوتیتی ته و او کاری لی کردبوون رهنگیان زهرده لگه رابوو چاویان گیتربوو بوو نه مه ندهیش له ر و لاوازبوو بوون، پیستیان به ئیسکه کانیا نه وه نووسابوون ئیسکه کانیا ن دهر پهریبوون.

په راسوه کانیا ن به دهر وه بوون... به لام نه ونده ی به گونا هی پیشوویان نازاریان پی نه نه گه بشت! چونکه داوی خواردن و خوار دنه و هیان نه نه کرد به تنگ نه وه بوون که زورتر نازاریان بدری تا نه نازاری بویان دیاردی کراوه ته و او ی بکه ن و له ده ست گونا ه رزگاریان بیی و بگه ن به ها ورپی بالا یان... نه وانه هه ر پارانه وه یه کیان هه بوو، که نه مه بوو: (خوایه لیومان تهر که، تا زورتر سوپاسی تو دووباره بکه ی نه وه نیمه برسیتی هیچ نین، چاکه ی تو نه بی!...)...

دادی خوابی بی باکه

سی بویره که ده ستیان کرده وه به ریشتن له پر دره ختیکیان چاوپیکه وت، نه ویش وه ک دره خته که ی پیشوو به رداربوو، به ره کانیشی پی گه بشتبوون له ژیر دره خته که ی شدا هه زاران گیان به پیوه وه ستابوون، ده ستیان بو به ری دره خته که نه برد، هه ر چه ندیکیان نه کرد ده ستیان نه نه گه بشتی!

هه رسن بویره که ویستیان بوه ستان دل نه ناسکه کانیا ن به و دیمه نه ناسوره نازاریان پی نه گه بشت به لام ده نگیک هات نه یانزانی له کوپوه هات لییان توور به وو پیی گوتن مه وه ستان پرۆن به رپی خوتانه وه دوای نه وه فریشته یه کیان چاوپیکه وت ناوچه وانی نه دره وشایه وه هه ر نه تگوت ناگریکی بلئیسه داره په نجه ی بو درتیزکردن که لایکه نه وه بو گوشه یه ک له و کاته دا (دانته) هه ستی کرد، کزه بایه کی فینکی بو خوش به سه ریا هه ل نه کات هه ر له و کزه بای به هاره ی نه کرد که له گولزاره کانی فلز نه سه دا هه ستی پی کردبوو پاش نه وه به هیواشی شا په ریک به سه ر ناوچه وانیا هیترا پیستی شه شه میش له ناوچه وانیا نه ما.

ته نیا یه ک پیت به سه ر ناوچه وانیه وه مایه وه!

که گه بشتنه به ر دهر گای چینی هه وتهم، گورانی فریشته به کیان هاته به رگوی، نه یگوت:

- خوشی له وانه ی که ناشتی نه هیتنه ناوه وه چونکه نه وانه به روله ی خوا دانه نرین!...

هه رچه نده دانته له م گه شته یدا نه رک و نازاری زور هاتبووه به ر، به لام نه م ریگایه ی دواپی زورتر سه خت بوو، زورتر ناخوش بوو له لایه کی ریگاکه وه شیویکی قوول هه بوو

زنده قی پیوی نه برد له لایه کی تریشیه وه ناگریکی گه وره هه بوو، نیله نیل نه سووتا ناگره که نه مه نده به تین بوو، هه ر له ناگری ناسنگه ریکی نه کرد که هه رده می شیشه ناسنیکت خسته ناو ناگردانه که یه وه، نه مه نده سوور بیته وه سپی هه لگیرسی و خه ریک بیت بتوتته وه!

له ناوه ند ناگر و شیوا

هه ر گیانیکیش پاک کرایته وه، پیویسته له سه ر نه م ریگا باریکه پروات به ریوه، که که وتوتته ناوه ند نه م دوو مه ترسییه وه:

ناگری بلئیسه دار و شیوی هه زار به هه زار، تا بگاته به ر دهر وازه کانی به هه شت... جا هه روه ک کانی زیر، به ناگر پاک نه بیته وه له گلئیش و پرشنگ نه دات، پیویسته گیانه کانیش به ناو نه م ناگره نیله دا پرۆن تا پاک بینه وه له ژه نگ و ژاری دهر وونی و به ته و او ته ی پاک بینه وه له که تن و گونا ه تا خاوینتریان لی بی و باشتربش هه ل بگرن بخرتنه به هه شته وه.

که دانته ناووری دایه وه، چاوی به شیوه قووله که که وت له جیتی خوی زاره تره ک بوو سه ری ده ستی کرد به گیتربوون... شیوه که یه جگار قوول، هه ر له بن نه هه ات! پرووی وه رگیترا بو لایه که ی تر وای هاته پیش چا و که که وتوته ناو ناگره وه! قیرجیلیش ناو به ناو نه ی دوواند له سه ری که وه دلی به هیز نه کرد.

له سه ری کیشسه وه ناموزگاری نه کرد: ناگای له خوی بی... له وکاته دا رۆژ خه ریکی ناو بوون بوو فریشته یه ک له فریشته کانی خوا، خوی بو بویره کان دهر خست ده ستی کرد به م گورانییه:

- خوشی له وانه ی که دلایان پاکه و له خوا نه ترسن چونکه نه وانه سهیری خوا نه کن!

پاش نه وه به لایه کی باله که ی پیستی دوامینی له ناوچه وانی دانته سرپییه وه، نجا به بویره کانی گوت:

(تا به ناو ناگره خاوینکه ره که دا نه رۆن، یه ک هه نگا و بو پیشه وه مه نین... که چونه ناو ناگره که یسه وه، گوی بگرن، گورانیان له کوپوه بو نه گوتری...)

دانته تاویک وه ستا و چه په سا هه ناسه ی سواریو بوو.

پاش نه وه هه ر دوو چنگی له سه ر سنگی نووسان به یه که وه و خوی له ناگره که

دوورخسته وه که تهماشای کرد له و دیوبه وه شیوه قولله که یه، که نه گهر پیاو تیی که وی هه پروون به هه پروون نه بی!... دانتی دالهرزی... که فیرجیل نه وی به و چه شنه دیی، پرووی تی کرد، پیتی گوت:

(کورپی خوم! رهنکه ناگره که به تین بی و گهرماییت بداتی و، نازاریشت بدات به لام ترسی هیچت نه بی موویه که له سهرت هه ل نا پروو کیتی!...)

خو نه گهر به منیش بروا ناکهیت، نه و اچمکیکی کراسه که له ناگره که نزدیک بخه ره وه که تهماشا نه کهیت نایسووتیتی!...

که واتهی ترس و له رز له دللی خوت دهرکه و بچوره ناو ناگره خاوتین که ره که یشه وه بیباکه دلنیایش به له وهی که هیچت لی نایی!...)

به لام دانتی هه له ترس و له رزی خویدا مایه وه... ئیتر ماموستا که ی بهم جوره دللی قایم کرد، پیتی گوت: (کورپی خوم! نه وه یشت له بییر نه چی که هه نه م ناگره ت ماوه پیاپریت ئیتر به بیینی (بیاتریس) ی خوشه ویستت چاوت پروون نه بیته وه!...)

نه چیته ناو ناگره وه تا بگاته خوشه ویسته که ی

نه که سایه تی به سامی ماموستا که ی کاری له دانتی کرد، نه گفت و به لینی ناوازه و هیوا و ناواتی گه وره گه وره چه واشه بیان کرد دانتی هه نه وه ندهی بهس بوو که ناوی (بیاتریس) برا له به رده میا، دهموده ست که وته جوولله جوول، دهماری نازایه تی تیا بزوتته وه!

هه رسج بوته که خویان کرد به ناو گری ناگره که دا له وکاته دا که دستیان کردبوو به رۆین، فیرجیل هه له (بیاتریس) نه و ا مبه سی نه وه بوو دانتی به یادی نه وه وه خه ریک بکات و، نازایه تی بکاته وه به به ردا... له لایه کی تریشه وه دهنگی گورانییه که نه هات که نه مه ی نه گوت:

- خوشه ویسته کانی باوکم، فهرمون، وهرن، بیته پیشه وه!

به پیشه رویی نه وه دهنگه وه هه رسج بوته که که وتنه ری پهرده ی گره ناگره که بیان بری هه ندی بی پیلکه بیان به رچاو که وت که نه یگه یاننده پویه شاخه که به هه له داوان خویان گه یانده پلیکانه کان، تا پیا سهرکه ون به لام تاریکی داهات و هیشتا نه وان سهرکه وتنه که بیان ته و او نه بوو بوو به هوی نه وه موو نه رک و نازاره یشه وه که هاتنه پیشیان ته و او ماندوو بوو بوون هه رکه سه بیان له سهر پلیکانه یه که له و پلیکانه خوی دا به زه ویدا و نه و زیدا و خه ویردی وه

له ژیر نه و ناسمانه شینه بی گه رده دا که به نه سستیره کان رازابوه وه نوستن تا به بیان... کاتی که دانتی خه بری بووه وه و چاوی کرده وه، فیرجیل پرووی تی کرد و گوتی:

- تو ئیمرو چاوت به (بیاتریس) ی یارت نه که وی!

دوای نه وه بوته که کان به سهر پلیکانه کانی تریشدا سهرکه وتن، تا گه یشتنه پویه ی هه ره ژووووی چیاکه نجا فیرجیل به شاگرده که ی خوی گوت:

(را به ریه که ی من ته و او بوو هه رچه نده چند تاویکی تر له گه لئا نه میمنه وه، به لام تو هه ر له ئیستاهه نازادیت، نه توانیت چیت نه وی بیکه ییت تا (بیاتریس) نه گاته لات و نه تبینی، نه توانیت به ناره زووی خوت، بگه رپییت یا خود خوت به سیبیتته وه!...)

ژنیکی جوان له به هه شتا

دانتی چوه ناو دارستانی (عه دن) وه که تهماشای کرد له دارستانه کانی سهر زه وی ناکات. نه تاریک و نووته که نه چول و هولیشه، هه له باخیکی خوش نه کات که تیشکی رۆژ له ناو لقی داره کانی سه ما بکات!... له وکاته دا رۆژ له هه له اتندا بوو خه ریک بوو له ناسوه وه به رز نه بووه وه کزه با فینکه که ی به ری به بیان به سهر ده موچاوی (دانتی) دا شنه ی نه کرد بۆن خوشی بایه که خوی و بۆنه کانی به هه شت، ناویته ی یه کتر بووون به دهم نه و بایه وه هه روه ها دهنگ خوشه که ی په له وه ره کان و ورشه ورشی گه لای داره کانیش به دهم نه و کزه بایه وه نه که وتنه بهر گوتی... به ناو نه و دارستانه پیروزه دا جوگه له ناویکی پاک و پروون نه هاته خواره وه (دانتی) له گوتی ناوه که دانیشت چاویکی خشاند به سهر پرووی ناوه پاکه که ییدا، تا له و به ر که ناری ناوه که وه گولزاریکی، دیی، که هه تا چا و بر بکات گه وره و فراوان بوو که تهماشای کرد له ناو نه و گولانه دا نافرته تیکی جوان نه و ا به ریدا، که له گولنه کان جوانتر و بۆن خوشتر بوو دهمیک گولی نه چنی و دهمیکیش به دهم رۆیشتنه وه خوشترین گورانی به ناسکترین دهنگه وه نه گوت... نافرته ته که، جوانی (عه دن) بوو، ناویشی (ماتیلدا) بوو!...

له بهر دللی دانتی و پارانه وه که ی، ماتیلدا له جوگه که نزدیک بووه وه له بهر شهرم و ئاپرووی خوی، چاوه کانی هه ل نه به ری که چی گورانییه کانی تا نه هاتن به رزتر نه بوونه وه باشتر پیاو تییان نه گه یشت... پاشان کچه که به چاوه بزه داره کانییه وه به تیلایییه که وه سه بریکی دانتی کرد خرۆشیکی خوشی خسته دلیه وه!... به لام کچه جوانه که، دهموده ست

به شیرینییه که وه دانته هینایه وه هوش خوی خوش رابواردنی دلداریی بی گهردی ناشکرای ناو به ههشتی لی ناشکرا کرد!... پاش نه وه لیبی پرسی چی نه وی بوی بکات دانته یش له بابته (بیاتریس) ی یاربه وه پرسی لی کرد.

کچه شهنگه که یش پیتی گوت:

- گوئی گره برام، ته ماشه که!

که ته ماشای کرد دارستانه که پرپوو له رۆشنایییه کی پرشنگذار له تویی چینه کانی ئاسمانیشدا گۆرانیییه کی فریشتهیی ئاواز خوش دهنگ ئه داته وه:

- خواجه دلته پیمان بسووتی!

دانته سه یرتکی ئاسمانی کرد که ته ماشای کرد نه وا حهوت مۆمدانی زتیرین به ئاسمانیکی پاکی بی گهرده وهن تیشکی مۆمه کانیان له تیشکی مانگ شهنگتره به ملا و به ولای مۆمدانه کانیسه وه پۆلیک له وانیه که گهره یی خوا پیشان ئه دهن و مۆژده به کرده وه چاکه کان ئه دهن که خوا پاداشیان ئه داته وه، نه رۆن، هه موویان جلی سپییان له بهردایه له ناو ئه م کاروانه پیرۆزه ییشدا گالیسکه یه که له گالیسکه کانی سه رکه وتن که نه سپی نایاب رای نه کیشن، نه ورات به رپیدا نه م کاروانه گهره یه به سه ر پینگایه کی هه وره زتیرینه و به شهینه یی نه هات به رپیدا دواي نه وه پیر (قدیس) یکی ئافره ت له ناو گالیسکه که دا وه ستا شاه کلاویکی گوله زه نه قی وای به سه ره وه بو که هه رگیز سپس نه بی، سه ر پۆشیکی سپیشی به سه ر خۆیدا دابوو، نه تگوت رهنگی به فره.

لقیکی دار زه یتونیشی خستبووه سه رشانی لباده یه کی نه تلّسه سی سه وزیشی دابوو به سه رشانی به لام رهنگی کراسه که ی زتیره وه ی له رهنگی نه رخنه وانی نه کرد!...

نه و ئافره ته... (بیاتریس) بوو!

جا هه روه که منال، به ترس و له رزیکه وه، یاخود به پروویه کی خۆشه وه خوی نه کوتی بۆ باوه شی دایکی، دانته ییش به هه ناسه یه کی سواربووه وه پرووی کرده مامۆستاکه ی خوی که ته ماشای کرد فیرجیل له لایه وه نه ماوه!... دانته له تاو ون بوونی فیرجیل چاوی پر بوو له گریان... له مه یشا دانته مافی هه بوو... چونکه فیرجیل بۆ نه وه هه م له جیبی مامۆستا، هه م له جیبی باوکیک بوو... بیاتریس پیتی گوت:

- دانته! بۆ جوئی بوونه وه ی فیرجیل مه گری چونکه تو به م زووانه کاره ساتی وات لی پروو نه دات و فرمیسکی بۆ نه رپیت که له وه زۆر ناخۆشتر بی!...

ئاگری په شیمانی

دواي نه وه (بیاتریس) نه وه ی بیری (دانته) نه خسته وه که له و ساکه وه ی مردووه، نه و هه موو ده می له رپی راسته وه نه رۆیشته وو... له بهر نه وه لاپه رهی ژبانی بی گهرد نییه!... بوپۆزه که یش، له تاو په شیمانی و ئازاری دلّی خوی که نه و گونا هانه ی کردووه، ده سته کرد به گریان چونکه نه یزانی گونا هه کانی خوی چه ندرانن، له بهر نه وه رپی نادری به ته نشته یاره خۆشه ویسته که ی خۆبه وه، له هه وارگه ی پاکاندا، به خۆشی رابوویری!...

دانته نه مه نده خه موخه فه تی چووه دلّه وه، له هوش خوی چوو له بهر پیتی (بیاتریس) دا که وت به ده مه وه!

کاتێ که دانته ها ته وه هوش خوی، نه و خانمه ی دیی که له کاتی ها تنیا بۆ ناو نه و دارستانه گولی نه چنی، خانمه که رای نه کیشا به ناو ئاوی جوگایه کدا فریشته کانیسه نه م گۆرانیییه یان نه گوت:

- نه وه نده م بشۆ تا سپی نه به وه وه که رهنگی به فرا!...

کاتێ دانته گه یشته نه و په ری جوگاکه، ناوه که هه موو کرده وه کانی پیشووی له ره ووشتی سرپبووه وه! (بیاتریس) پروو پۆشه که ی له پرووی خوی لادا.

چاوه گه شه کانی ده رکه وتن پرپان بوو له گه نجی و خۆشه ویستی و به زه یی پیا هاته نه وه^(۱) (دانته) یاره که ی خوی^(۲) به و جوړه ها ته پیش چا... ئنجا (بیاتریس) به ده میه وه پی که نی... دانته ییش دلّی گه شایه وه جۆش و خرۆشی دلّداریی که وته دلّیه وه!

به م رهنکه دانته، که به ئاگر و به ئا و پاک بووه وه، بوو به یه کیک له وانیه که نه توان بیته خاکی ئاسمانه وه... نه و ئاسمانه ی که جیگه ی پاکان و چاکانه^(۳) به لّی جیگه ی نه وانیه که له ملا و له ولای ته ختی خوا دا وه ستاون!...

(۱) لیره دا رسته که ئاوابوو: (عیونها الملیئه بالشباب والحب والعطف) که (سوزو میهره بان) ده گرتیه وه نه که (به زه یی پیا هاته نه وه)... لیره دا به لانی که مه وه.

(۲) یاره که ی: خۆشه ویسته که ی، دلّداره که ی.

(۳) راستتر... که جیگه ی پاکی و چاکیه، یا چاکیه.

گهشتی بههشت

نه چاو دیبوی، نه گوتیش بیستبوی

ههروه کو چاومان پیکهوت: نه و بوو (دانتي) به ناگر و ناو خوئی پاک کرده وه له کرده وه خراپه کانی پیتشووی خوئی له پاش نهو خو پاک کرده وه ديه ييش، بووه يه کيک له وانه ی که مافیان هه یه بچنه هه وارگه ی ئاسمانه وه، که له ویدا پیاو چاک و پاکه کان له ملاو له ولای تهختی پهروه ردگار وه کۆبوونه ته وه... يه کيک له وانه ييش (بياتريس) بوو.

نه و بوو دیمان (بياتريس) روو پۆشی له رووی خوئی هه لمالی و (دانتي) يش چاوه گه شه پاکه کانی بهر چاو کهوت، که خو شه ويستی و به زه یی پياها تنه وه بیان تيا نه چريسکايه وه... نه و بوو (بياتريس) به دهم (دانتي) يه وه پیکه ننی و دلئی ته ميبش به و زه رده خه نه به وه گه شايه وه و که و ته خو شی و شادمانيه وه...

ئيمه له ویدا دانتي مان وا دیتته پيش چاو که له سه ره تاي يه که م گۆرانی گوتنه که يدا که له ناو به هه شتدا نه يخویند له (نه پۆلۆ) (۱) ی خوا ی هونه ری بهرز نه پار پتته وه که هیتز و توانای نه وه ی پتت بيه خشش که هه سستی دلئی خوئی بتوانت ده بری و نه و وینه شه نگوشخانه ی ناو به هه شته ييش به جوانی پيشان بدات، که نه چاو بينیبوی و، نه گوتیش بیستبوی و، نه به دلئی هيج که سيکيشدا هاتبو!

خو نه گهر له پيشاندانی (دۆزهخ) و هه وارگه ی گونا ه شتنه وه) دا، توژيک ده سه لاتی هۆنراوه دانان و داهینانی هونه ری پتويست بووب، له پيشاندانی (به هه شت) دا ده سه لات و هیتز و توانايه کی نه وه نده گه و ره ی پتويست بوو له هونه رمه ندييدا، که نه و سه ری ديار نه بئ!...

ئيبستا که (دانتي) له سه ره نه وه داماره که (نه پۆلۆ) رو شنا ييه کی تازه بخاته دلپه وه و، هه نديکيش له گیانی خوئی بکات به بهریا، تا بتوانت به هۆی هۆنراوه ترپه داره کان ييه وه نه و هه ست و تاسه و تهزو وانه ی که له کانگای دهروون و دلئا کۆبوونه وه ده ريان بری، که

(۱) نه پۆلۆن: خوا و ندی روونکی و هونه ر و جوانی له لای گریکه کان، په رستگه يه کی تايبه تی هه بووه له (دلفی) که شارتيکی کۆنه به داميني شاخ (پرناس) وه له یونان، له ۱۸۹۲ د پیکه ری نه پۆلۆن بیان تيا دۆزه وه، په رستگه کی وه که مه لبه نديکی (مه زنده) کردن و ابووه.

به هيج زمانتيک به ته واره تی ده رنا برين، هه روه ها به گرانيش چرپه ی دهروون نه گۆر پت و نه کرپت به چرپه ی زمان!...

چوونه ئاسمان

له وکاته دا که دانتي سه ری هه لپری تا بنوار پتته (بياتريس) ی خو شه ويستی، ته ماشای کرد (بياتريس) سه ری گۆيکه ی رۆژ (۱) نه کات، که نه و ده مه گه يشتبووه ناو جه رگه ی ئاسمانه وه رۆژه که نه و نده جوان و شه نگ بوو، له نه نده ی تپيه پرکردبوو هه ر نه تگوت سه ره له نوئی خوا به چۆر يکی تر دروستی کردۆته وه!

دانتي رووی وه رگتپايه وه بو لای ياره که ی هه ر ته ماشای رووی نه کرد هه ست و تاسه و ته زووی سه ير سه ير به له شيا نه هات... چونکه له له شيکی بهر جه سته ی هه ست پتت کرا وه وه گۆر ابوو به با به تيکی گیانی... نه ی نه زانی ناخو هيشتا هه ر له شه که ی جارانی پتويه که له گوشت و خوین دروست کراوه يا خود گۆراره و بووه به گیانیکی رووت که له شی پتويه نه ماوه... يا خود بووه به دهروون يکی وا که هه ست به هيج ناکات و په لو پۆی هه ست پتت کردنی نه ماوه!...

که دانتي که و تبووه نه م جوژه باره وه، ده سستی کرد به فرين له گه ل ياره که يدا و به ناو ئاسمان يکی ئاگريندا ده سستی کرد به گه شت کردن له وکاته دا تاوازی چه رخه کان ئاسمان نه يدا به گوتيدا... به لام سه ری سو رما بوو له خوئی هيشتا به خوئی نه زانیبوو که له جيهانی زهوی جيا بوونه ته وه و به ناو چه رخه کانی ئاسماندا بهرز نه بنه وه!. کاتت که (بياتريس) نه وه ی تپگه ياند سه ری زۆر تر سو رما بوو هه ر چه ندی نه کرد نه وه نه نه چوو به مي شکیا که بتوانت سه رکه وئ به ئاسماندا و له هيتزی راکيشانی زهوی خوئی دوور بخاته وه!

(بياتريس) يش هه سستی به دامايی دانتي کرد. هه سستی به سه ر لئ شيواويی کرد، که هيشتا هه روه ک گیاندار يکی سه ر زهوی بیری له شت نه کرده وه به زه یی پياها ته وه پوخته ی ياسای راکيشانی جيهانی بو روون کرده وه... تپي گه ياند که هه موو نه ستي ره يه ک هيتزی راکيشانی خوئی هه يه به لام هيتزیکی راکيشانی تریش هه يه که هه موو جيهان و نه ستي ره کان و ئاسمانه کان نه گيت پتته وه له هيتزی راکيشانی نه ستي ره کان ييش به تاکه تاکه به هيتز تره... نه و هيتزه ييش بر يتييه له کيش کردنی هه موو با به تيکی جيهانی و ئاسمانی له لايهن خوا وه!... يا خود له ئاراسته بوونی هه موو شتيک به ره و خوا!...

(۱) راستر: گۆی رۆژ يا هه تاو، خو ر.

بوئژه‌که و یاره‌که‌ی گه‌یشتنه مانگ وهک تیر به‌ناو جه‌رگی مانگدا تیتپه‌ریان کرد... بوئژه‌که ئه‌وه‌ی زۆر پت ناخۆش بوو که له‌ناو ئه‌و مانگه‌ رووناکه جوانه‌دا، گه‌لیک شوینی تاریک تاریک هه‌بێ دلی بوئژانه‌ی به‌وه زۆر شکا که له‌و ئه‌ستیره‌ رووناکه‌دا که دلداران و بوئژان به‌جوانیه‌که‌ی گرفتارن ئه‌و که موکوورپیه هه‌بێ... که (بیاتریس) هه‌ستی به‌و دل شکاوییه‌ی (دانتی) کرد پیتی گوت:

دانتی!، تو له‌وه سه‌رت سوپنه‌مینی چونکه ئه‌و بابه‌تانه‌ی خوا دروستی کردوون، هه‌موویان پایه به‌رز، به‌لام له‌و پایه به‌رزیه‌دا له‌یهک تر جیاوازن ئه‌وه‌یش بزانه که له‌ دروست کراوه‌کانی خوادا هه‌ر جوانیه‌یک هه‌بێ، بریتیه‌ له‌ ده‌رپینیک ده‌رباره‌ی رۆشنایی هه‌ره ته‌واوی خواپی جا هه‌روه‌ک له‌ دلخۆش بوونی مرۆفدا، خۆشی پیکه‌وتن له‌ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شیدا دیاره، به‌لام له‌ هه‌ریه‌که‌ی‌اندا به‌ئه‌ندازه‌ی خۆی، که جیاوازه له‌هی ئه‌وی تر، که ئه‌ندازه‌ی هه‌ره گه‌وره‌ی شادمانیه‌که له‌ چیرسه‌که‌ی چاوه‌کانیابه... هه‌روه‌ها ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانیش هه‌ریه‌که‌یان به‌پیتی خۆی پرشنگی هه‌ره جوان ئه‌دات، به‌لام هه‌ریه‌که‌یان پله‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه له‌ ئه‌ندازه‌ی پرشنگداندا... له‌ له‌شی مرۆفیشدا هه‌ندی ئه‌ندام وه‌ک بیلبله‌ی چاوه‌ و ئه‌و شادمانیه‌ی باش ده‌رئه‌پری که‌چی هه‌ندی له‌ ئه‌ندامه‌کانی تر وه‌ک لنگه‌کان و ده‌سته‌کان، ئه‌و شادمانیه‌ی هه‌ر تا ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌رئه‌پرن...

خۆنوواندن پشت ئه‌شکینی

دانتی و بیاتریس له‌ رووناکی تیبژتر سه‌رئه‌که‌ون به‌ئاسماندا له‌ریتگادا بیاتریس به‌دانتی ئه‌لێ: خوا مرۆف و فریشته‌ی به‌وه جیاکردۆته‌وه له‌ دروست کراوه‌کانی تری خۆی، که سه‌ره‌ستی پت به‌خشیون له‌ ئاره‌زوو و خواستدا هه‌رچی دروست کراوه‌کانی تریشن چ له‌ زه‌وی، چ له‌ ئاسماندا، خوا ئه‌و سه‌ره‌ستییه‌ی پت به‌خشیون جا له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و گه‌فت و به‌لێنانه‌ی مرۆف ئه‌یاندات له‌ نرخدا گه‌وره‌ن خۆ ته‌گه‌ر هاتوو مرۆفه‌که ئه‌و گه‌فت و به‌لێنانه‌ی خۆی به‌جێ هینا، ئه‌وه نیشانه‌ی به‌رزیه‌ی ده‌روونیه‌تی، که له‌لای خوا به‌پایه‌ی هه‌ره گه‌وره ته‌گاته به‌لام ته‌گه‌ر هاتوو گه‌فت و به‌لێنه‌کان له‌ پتیه‌وی خواپی ده‌رچوون، به‌جێ هینانیا، نرخیا گه‌لیک که‌متره له‌وه‌ی که له‌ ئه‌نجامدا یاسای خواپیان پت ئه‌شکی و خویان پت تووره‌ ئه‌بێ!...

کاتی که بیاتریس له‌ قسه‌کانی خۆی بووه‌وه هه‌ردووکیان گه‌یشتبوونه جێ گه‌رانی (عطارد) ئه‌ستیره‌که له‌ نزیکه‌وه زۆرتر پرشنگی ئه‌دا ئه‌م ئه‌ستیره‌یش سه‌روستی وایه، که‌م ری ئه‌که‌وی خۆی بو دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی ده‌ریخات چونکه تیشکی رۆژ ئه‌یشاریته‌وه له‌چاو، له‌ ئه‌ستیره‌ی (عطارد) یشدا گیانی ئه‌وانه ئه‌بیرن که له‌کاتی خۆیدا، که له‌سه‌ر زه‌ویدا بوون، خاوه‌ن ئاواتی گه‌وره‌بوون، هه‌زیشیا له‌ خۆنوواندن و ناوبانگ ده‌رکردن کردووه به‌لام مه‌به‌سی خراپیان نه‌بووه له‌به‌ر ئه‌وه شوینیکی لاپالیا له‌ به‌هه‌شتا بو ته‌رخان کراوه ئه‌مانه بلندی ده‌روونیا به‌وه‌دا پیشان ئه‌ده‌ن، که به‌به‌شی خواپی دلخۆش خۆشه‌ویستی خواپیان ئه‌مه‌نده له‌ دلایه که هه‌رچی ئه‌و پتی خۆش بێ، وا ئه‌که‌ن...

یه‌کیک له‌وانه ئه‌چی به‌لای دانتیه‌یه‌وه خۆشی و چلۆنی له‌گه‌لدا ئه‌کات دانتی ئه‌یناسیته‌وه که ته‌ماشای ئه‌کات شاهه‌نشا (جوستینیا) ه، که به‌وه به‌ناوبانگ بوو له‌ جیهاندا، پشتیوانی ته‌وه‌ی ئه‌کرد، که یاسای رۆمانی گۆری و خستیه سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ئایینی مه‌سیحی.

(جوستینیا) له‌ بابه‌ت شاهه‌نشا هیتی رۆمانی مه‌سیحیه‌وه قسه‌ی بو کرد، که چۆن له‌ ریتگی جه‌نگ و داگیرکردن لای داوه و ریتگی ناشتی و دادپه‌روه‌ری و دل پت سووتانی گرتۆته به‌ر بوئه‌کا سه‌رکرده‌یه‌تی جه‌نگی له‌ ئه‌ستۆی خۆی کردۆته‌وه و، خستۆتیه‌ سه‌ر ئه‌ستۆی سه‌رکرده بیلمه‌ته‌که‌ی خۆی که ناوی (بلیزارپۆس) ه خۆشی هه‌ر بو ئه‌وه ته‌رخان کردووه که ببیته پشتیوانی دادپه‌روه‌ری و چاودیری کاروباری ئایینی.

له‌ ئه‌ستیره‌ی (عطارد) وه بو ئه‌ستیره‌ی (فینۆس)

که جوستینیا له‌ قسه‌کانی ئه‌بیته‌وه و هه‌ست به‌ رزگاربوونی خۆی ئه‌کات له‌ ده‌ست ئازاری دۆزه‌خ، گه‌لیک شادمان ئه‌بێ ئه‌وه‌نده‌ی تر رۆشن ئه‌بیته‌وه تا دواپی وا رۆشن ئه‌بیته‌وه که له‌ناو رۆشنایی ئه‌ستیره‌ی (عطارد) دا ون ئه‌بێ و ناوینێ. گیانه‌کانی ناو ئه‌ستیره‌که‌یش به‌ئاوازیکی شیرین و ناسکه‌وه ده‌ست ئه‌که‌ن به‌سوپاس کردنی په‌روه‌ردگار ئنجا (بیاتریس) و (دانتی) به‌چه‌ند ئاسۆبه‌کی تردا تی ئه‌په‌رن دواپی ئه‌گه‌نه ئه‌ستیره‌ی (فینۆس) که پیتشینیا به‌ژن خوی جوانییا داناوه!

به‌لام دانتی چی له‌ویدا دیی؟

که سه‌رنجیدا: ئه‌وا فریشته‌کان و گیانه پاک و بێ گوناه‌کان له‌ویدا ده‌ستیان گرتووه هه‌ل ئه‌په‌رن به‌لام هه‌لپه‌رکتیه‌کی وایش که هه‌رگیز نه‌بیرای و به‌میشکیشدا نه‌هاتبێ...

هه‌لپه‌رکییه‌کی وابوو، هه‌ر ته‌تگوت؛ ئاوازه و ئه‌له‌ریتسه‌وه هه‌ر ته‌تگوت رووناکی یه به‌رزونزم ته‌بیتسه‌وه هه‌ر ته‌تگوت مه‌ستییه و له‌یه‌کیکی مه‌ی خۆری بی‌گوناوه‌وه له‌نجه‌ولار ته‌کات!...

هه‌رچی به‌رچاو ته‌که‌وت جوانییه‌کی رێکوپێک بوو، نه‌ له‌ وه‌ستانیا که‌موکووپیی هه‌بوو، نه‌ له‌ بزوتنه‌وه‌یشیا نارێکی هه‌بوو گۆرانی سه‌ماکه‌ره‌کانیش هه‌ر ته‌مه‌ی دووباره‌ ته‌کرده‌وه:

- له‌ ئاسمانه‌کاندا گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خوایه!

پاش ئه‌وه‌ دانتی و یاره‌که‌ی گه‌یشتنه‌ ته‌ستییه‌ی رۆژ له‌وکاته‌دا رۆژ هه‌روه‌ک له‌ باری به‌هاری دابی وابوو. که‌ دانتی سه‌رنجیدا، له‌ناو ئه‌و رۆشنایییه‌ گه‌وره‌یه‌دا که‌ له‌ناو رۆژه‌که‌دا بوو، رۆشنایییه‌کی بریسکه‌دارتر و جوانتر ده‌رئه‌که‌وت له‌وه‌ سه‌ری زۆر سوورما ئه‌و رۆشنایییه‌یش بریتی بوو له‌و گیانه‌ پاکانه‌ی که‌ پێیان ته‌گوترا (خۆشی له‌ خۆتان، چونکه‌ خه‌ریکی به‌زموره‌زم نین!)... ئه‌و رۆشنایییه‌یشیان که‌ ته‌مه‌نده‌ به‌هێز بوو، له‌وه‌وه‌بوو که‌ له‌ خواوه‌ خۆشییان خرابوه‌ ده‌وه، به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ گه‌وره‌یی خویان چاو پێکه‌وتبوو!...

ئه‌م ده‌ل گه‌شانه‌وه‌ پیرۆزه‌ کاری له‌ گیانی بو‌یه‌که‌یش کرد، هه‌رچی بیریکی هه‌بوو که‌وته‌ سه‌ر خوا ته‌نانه‌ت وای لێهات ته‌وه‌یشی له‌بیر چوه‌وه‌ که‌ (بیاتریس) له‌ ته‌نشتیه‌وه‌یه... (بیاتریس) بزه‌یه‌کی بۆ کرد بزه‌که‌ ته‌مه‌نده‌ گه‌ش و شه‌نگ بوو، بو‌یه‌که‌ی هێنایه‌وه‌ هۆش خۆی. دانتی ئاووپێکی دایه‌وه... که‌ ته‌ماشای کرد ته‌وا دوانزه‌گیان، چوارلای ئه‌و و یاره‌که‌یان ته‌نیسه‌ سێ که‌مه‌ره (داژه‌)ی رۆشنایییان لێ په‌یدا بوو^(١) له‌وکاته‌دا که‌ گیانه‌کان شاه‌کلاوی خویان ته‌نایه‌ سه‌ر هه‌ردووکیان، ئاوازی ساز و ئاواز ده‌نگی ته‌دایه‌وه‌ ساز و ئاوازه‌که‌ ته‌مه‌نده‌ شیرین بوو، دانیشتوانی سه‌ر زه‌وی هه‌رگیز به‌رگوییان نه‌که‌وتبوو!...

سه‌رکرده‌ی دوانزه‌ گیانه‌که‌ له‌ دانتی هاته‌ پێشه‌وه‌ خۆی پێ ناسی که‌ ته‌ماشای کرد پیر (تۆماس ته‌کونیاس) ده‌رچوو، که‌ گه‌وره‌ی کلێسای رۆما و راستی په‌رسته‌که‌ی بوو ئه‌م پیره‌یش بوو که‌ فه‌رمانه‌کانی کلێساکه‌ی خستبووه‌ سه‌ر بنچینه‌یه‌کی ژیرانه‌ی وه‌ها که‌ خواره‌ناسه‌کان هه‌رگیز به‌سه‌ر ئایینه‌که‌دا زāl نه‌بن...

(١) وه‌یان: سێ بازنه‌ی رووناکیان لێ.....

له‌ ته‌ستییه‌ی (مه‌ریخ)دا

بو‌یه‌که‌ و یاره‌که‌ی هه‌ر به‌ئاسمانه‌وه‌ ته‌میتنه‌وه‌ ته‌رۆن تا ته‌گه‌نه‌ ته‌ستییه‌ی (مه‌ریخ)، که‌ پێشینیان به‌خوای جه‌نگیان دانه‌نا... که‌ ته‌ماشایان کرد ئه‌و گیانانه‌ی تیا ته‌ژین که‌ له‌ جیهاندا له‌ پێناوی خوادا خۆیان به‌خت کردوه‌ ته‌وانه‌ (سه‌ربازی خوا) بوون بۆ پاراستنی ئایینی خوایی و جیگا نازداره‌کانی ئایینی خۆیان دابوو به‌کوشت جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌روون و سروشتی خۆیان، به‌لای خه‌باتدا ته‌چوون، ئه‌م ته‌ستییه‌یان بۆ ته‌رخان کرابوو، که‌ گیانه‌ پاکه‌کانیان تیا ئارام بگرێ... ئه‌م گیانانه‌ هه‌مۆده‌م به‌سوپاس کردنی خواوه‌ کاتیان به‌سه‌ر ته‌برد هه‌مۆده‌م خۆشییه‌کی خوایی له‌ ده‌لێاندابوو... (دانتی) و (بیاتریس) یش تا کاتیکی وه‌ستان هه‌ر گوییان له‌و دروودانه‌بوو که‌ ته‌وانه‌ به‌و شپۆه‌ جوان و شیرینه‌وه‌ بۆ خۆیان ته‌کرد... دانتی پرپه‌ده‌ل ته‌یویست گه‌فتوگۆ له‌گه‌ڵ یه‌کیکی له‌و گیانانه‌ بکات تا تێ بگات چۆن ته‌ژی له‌ پر گۆرانی گوتنه‌که‌ وه‌ستا... یه‌کیکی له‌و (جه‌نگاوه‌ره‌ کۆنانه‌)، به‌چه‌شنی ته‌ستییه‌یه‌کی پرشنگدار که‌ به‌ناو جه‌رگی تاریکاییدا بکشی خۆی کشاند بۆلای دانتی!... گیانه‌که‌ خۆشی و چلۆنی له‌گه‌ڵ دانتیدا کرد پیرۆزیایی ته‌وه‌یشی لێ کرد که‌ به‌پاک دانراوه‌ و خوایش دووجار ته‌وه‌ی پێ به‌خشیه‌وه‌ که‌ گه‌شت به‌ناو ئاسماندا بکات جارێکیان له‌ زیندووتییدا.

جارێکیشیان له‌پاش مردنی، کاتێ که‌گیانی له‌ده‌ست پێوه‌ند و کۆته‌ی له‌شی رزگاری ته‌بێ... دانتی له‌م چاکی و چلۆنی و پیرۆزیاییه‌ سه‌یره‌ سه‌ری سوور ته‌میتنی ئاووپێکیش له‌ (بیاتریس) ته‌داته‌وه‌ که‌ ته‌ماشای ته‌کات زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرشنگداری بۆ ته‌کات گیانه‌که‌ روونه‌کاته‌ دانتی و پێی ته‌لێ:

- کوری خۆم له‌مه‌ سه‌رت سوور نه‌میتنی من باپیره‌ گه‌وره‌تم باوکی (ئه‌لیجیری)م، که‌ خیزانه‌که‌ی تو تا ئیستایش له‌ ناو شاری (فلۆرنسه‌)دا ته‌واوه‌ی پێوه‌یه... من له‌ناو ئه‌م شاره‌ کۆنه‌دا له‌دایک بووم، که‌ ته‌وه‌ ده‌مه‌ نمونه‌یه‌ک بوو، بۆ شارانی سه‌ر زه‌وی، له‌ ساکاری ژبان و له‌ جوانی سروشتدا... منیش ته‌وه‌ ته‌زانم، کوری خۆم، که‌ شاره‌که‌مان تا چ ته‌ندازه‌یه‌ک سه‌پله‌یی و خراپه‌ی له‌ گه‌لاکردیت که‌چی تویش به‌هه‌موو ده‌لیکتته‌وه‌ خۆشت ته‌ویست و ده‌لسۆزی و پاکیت بۆ ته‌نواندا!... به‌لام تو باکی ته‌وه‌ت نه‌بێ چونکه‌ هه‌ر راستی و چاکه‌ خوازی به‌ئه‌نجامی باش ته‌گات تویش پشم و قین بۆ که‌س هه‌لمه‌گره‌ له‌وانه‌ی که‌ خراپه‌یان له‌گه‌ڵدا کردویت چونکه‌ خوا به‌پازی ده‌لی هه‌موو که‌سه‌یک ته‌زانێ هه‌ر خۆشیه‌تی

که پاداشی هم مو که سیتک نه داته وه، به پیتی نه وهی هه ل نه گری... پیاوی چاکه خوازیش کرده وه چاکه کانی خوئی و سره وتی گیانی خوئی به سیه تی...

(دانتی) یش نه و ناموژگار بیانهی با پیری خوئی گرته گوئی تاویک بیری به ملا و به ولادا چوو بیری له کاره ساتی ژبانی نه کرده وه به لام دهنگه که ی با پیره گه ورده که ی وریای کرده وه چونکه نه و به خوی سپارد و لیتی جیا بو وه وه چوه کن نه و گیانانیه که له نا و نه ستیره که دا نه ژبان له گه ل نه و اندا دهستی کرده وه به سوپاس کردنه وهی خوا، که به هوی هاتنی دانتی و خو شه ویسته که به وه بو نه ستیره که بیان بریویان...

(خواستی خوابی) نه ندازه ی چاکه و خراپه یه

که دانتی ناووری له بیاتریس دایه وه، له ده موچاویا گه شیه کی وای دیی که له وه پیش جوانی وای پتوه نه دیبوو له وه وه تیگه یشت که گه یشتونه ته چه رختیکی تازه وه له نا و جه رگی ناسماندا... دانتی بیره که ی به راست دهر چوو چونکه هه ردو وکیان له چه رخی نه ستیره ی (مارس) جیا بو بو ونه وه و له و رهنگه سووره پرشنگ داره دهر چوو بوون گه یشتبوننه چه رخی نه ستیره ی (جو پیتهر) وه، که رهنگه که ی سپیه کی یه جگار گه ش بوو.

جو پیتهر نه ستیره ی دادپه روه ریبه گیانی نه و که سانه ی تیا نه ژی که له جیهاندا ناو بیژی شه رکه رانیان باش کرده وه و بریاری دادپه روه رانه یشیان داوه له نا و هند که ساندا...

دانتی، لیره دا، نه و (پا) یه ی بیرکه وته وه که (سه ره ره ی خوالیخو شبوون) ی^(۱) نه فرۆشت به گاوره ساویلکه کان و، به خشنده بی خوابی و په سه ندکردنی خوابی کردبوو به که لوپه لیککی بازرگانی، به پاره نه کپران و نه فرۆشران!... له و کاته دا له بابه ت دادی خوابی و دادی زه ویبه وه گه لیک بیره وه ریبه به میشکی دانتی دا نه هات له وانه وه تی نه گات که نه ندازه ی چاکه و خراپه، یا خود کو له که ی دادپه روه ریبه، بریتیه له (خواستی خوا) چاکه بو به کا به چاکه دانراوه، چونکه خوا ویستوتی وای خراپه یش بو به کا به خراپه دانراوه، چونکه نه ی ویستوه وای، و اتا نه یویستوه بیته یاسایه ک بو مرۆشان... نه گه ر نه م (خواستی خوابی) یه نه بوایه ئیمه ریگای ژبانی په سه ندمان نه نه دوزیه وه، ون نه بوین، ریگامان لی تیک نه چوو، سه رگه ردان نه بووین... (خواستی خوابی) یشمان، له هیج شو تینیکا بو دهر ناکه وئی، که له سه ر زمانی پیغه مبه ره پا که کانیبه وه پیمان گو تراوه...

(۱) واتا: (صکوک الغفران).

په یژه ی یه عقوب

دانتی و بیاتریس ده ستیان کرده وه به سه رکه وتن به نا و ناسماندا تا گه یشتنه چه رخی نه ستیره ی (زوحه ل) که پیشینان به خوی روژگاریان داناه نه م نه ستیره یه یه کی که له و نه ستیره ی که زور بلندن و زوریش دوورن که وتوتو ته نا و هه وارگه ی شیره وه^(۱) کاتی گه یشتنه نه و ناسو بلنده بیاتریس وازی له زه رده خه نه کردن هینا هه رچه ند به ره و ژوورتر نه بو وه، زورتر جوان نه بوو، زورتر نه دره و شایه وه.

ننجا له شو تینیکی وای بلندا، نه گه ر بیاتریس زه رده خه نه ی بکر دایه جوانی و شه نگوشو خیه که ی نه مه نده به هیز نه بوون، له توانای یه کی که وه ک دانتی دا نه بوو به رگه ی تین و ته ووژمیان بگری.

چونکه دانتی هیشتا له رو له کانی سه ر زه وی نه ژمیرا، و اتا بابه تی مردن بوو، هیشتا گیانی له ده ست هه سته کانی له شی رزگاری نه بوو بوو!...

دانتی له نا و نه ستیره ی (زوحه ل) دا (په یژه زپینه ی یه عقوب) ی دیی، که له کاتی خویدا (یه عقوب) پیا سه رکه و تبوو!... دانتی له پر چاوی به کومه لیک فریشته که وت که له شپوه یه کی زور ناوازه دابوون.

به پله کانی په یژه که دا نه هاتنه خواره وه، روویان کردبوو نه و له پاش تاویک کومه له فریشته که له سه رپله یه کی په یژه که وه ستان که نریک بوو له دانته یه وه پرشنگیکی وایش نه دهن، که دانتی، چاوی پی ریشکه و پیشکه نه کات... له و کاته دا کومه له فریشته که چند گورانی و سوپاسگوزاریه کی وای جوان و شیرین نه لین که دانتی به نا وازه کانیان گه شکه دار نه بی و خه ریک نه بی له هوش خوئی بچی!...

پاش نه وه سه رۆکی کومه له که له دانتی نریک نه بیسته وه و خو شی و چلوئی له گه لدا نه کات، ننجا پیی نه لی:

(خوا له وه ناگاداره که توانای تو چند کزه تویش به م هه سته له نا و چو وانه وه که هه ته له توانا نیبه که گوئی له و ساز و ناوازه پیرو زانه بگری که له نا و چه رخی نه ستیره کانی بالا وه دینه دهر وه له بهر نه وه خوی گه وره به منی فه رموو که هه ندیک له و ساز و ناوازه ت بده م به گویدا، که له پیی نه ندازه ی توانای خوئی بی نه ویش له نه ستیره ی

(۱) هه وارگه ی شیر: (برج الاسد).

(زوحل) دابی که ئەمەیش (خۆش هاتن) کردنیکی خواییە بۆتۆ... لەوکاتەدا پڕشنگیکی گەورە لە ئاسمانەو هاتە خوارەو، چوارلای دانتی تەنی لە پڕشنگەکەو گەلیک دەنگی بلتد بلتد ئەهات، دانتی هیچیان لێ تێ نەئەگەیشت پاش ئەو کۆمەلە فریشتە پایە بلتدەکە که لە ئاسمانەو هاتبوو خوارەو بۆلای دانتی، ون بوو، لەبەر چاودا نەما... هەرەها پەیزە یەعقوبیش که ئاسمان و رێسمانی پیکەو ئەبەست لەبەرچاو ون بوو!...

پەترۆس خواناسیی دانتی تاقی ئەکاتەو

پارچەبەک لە ئاسمان ئەکەوێتە بەرچاوی دانتی، که پیغەمبەرەکان و شاگردەکانیان لەسەری دانیشتبوون شیوی پیرۆزیان ئەخوارد... (بیاتریس)یش ئەچێ بەلایانەو و بەگەرمی لییان ئەپارپتەو که لە نان و خوانەکیانەو پاروویەک بێخشن بەدانتی، تا چیشکە ی ئەو چیشتە بکات که بۆ پیاو چاکەکان ئامادەکراون، تا بزانی چەندە خۆش!... ئنجا (پەترۆس) که لە سنگی خوانەکەدا دانیشتبوو، هەستایە سەری و دەستی کرد بە جێ هینانی ئەو خواستە (بیاتریس)یش که ئەو لێ دیی پیتی گوت:

- تۆ ئەو کەلە بەردەیت که خوا کلپساکە ی خۆی لەسەر دروست کردووە تۆ کەلە ئەو خواناسین و باوەرەیت که پڕۆتیک لە پڕۆژان، خاوەنەکە ی بەسەر رووی ئاوی زریدا پڕۆیشت و بایش کەوتە ژێر چنگیەو بەفەرموودە ی ئەو ئەجوولایەو هەوارگە ی ئاسمانیش بەپیاو چاکانی ژێر دەستی تۆ پڕ ئەبیتەو... وامنیش ئەم بۆتۆ خواناسەت پێشکەش ئەکەم، که لەسەر ئایینەکە ی خۆتە، تکایە لە بابەت بنجوانانی ئایینەکە و ئامۆژگاریی و بەندەکانیەو پرسی لێ بکەو تاقیبی بکەرەو...

پیغەمبەر (پەترۆس)یش، دانتی بۆتۆی لەو بابەتەو تاقی کردووە که تەماشای کرد باوەرپیەکە ی دروست و تەواو لەبەر ئەو پیرۆزیایی بەو جوۆرە لیکرد که سێ کەمەری بەسەر سەریەو بە پەنجە کیشا... دانتی سەپتکی چاوە جوانەکانی بیاتریسی کرد که تەماشای کرد شتیکی ناوازیان تیا دیارە، که لەو پێش شتی وای تیا نەدیوون، شتی وایشی بەبیردا نەهاتووە! دانتی رووی کردە ئەو شوێنە ی که بیاتریس تیی ئەروانی بۆ ئەمە ی بزانی چی چاوی و مەست کردووە?... چی چاوە بەستی کردووە?... که تەماشای کرد بیاتریس چاوی لە جیگەبەک برپووە لە ئاسماندا شوێنەکە پڕبوو لە رووناکی بەلام رووناکییەکی که هیشتا لەو جوانتری نەدیوو!...

ئەو شوێنە پڕشنگدارەیش کەوتبوو ناو نۆکەمەرەو که هەریەکە کەوتبوو ناو ئەوی

ترەو نۆکەمەرەکە یەجگار تییزرەو بوون لە سوورانەو دا کەمەرەکان، هەر نۆیان پڕشنگدار بوون بەلام تا نزیک ئەبوونەو لە شوێنە پڕشنگ دارەکە ی هەرە ناووەو، زۆرتەر ئەسوورانەو، زۆرتیش پڕشنگیان ئەدا و رووناکییان ئەبەخشی بیاتریس گوتی:

- ئەم شوێنە پڕشنگ دارە (بەکەم بزۆینەر) ی هەموو جیهان و ئاسمانانە ئەم شوێنە یە که (ئەرەستۆ) گۆزانی بۆ گوتووە لە ستایشیا هەر ئەم شوێنە یە که هەر نۆ ئاسمانەکە بەهەموو لایەکیا ئەسوورپێنەو و لە سوورانەویش نابنەو ئەوی پالیشیان پیتووە ئەنی بۆ ئەو سوورانەو یە، خۆشەو یستییە کەیانە بەرامبەر ئەو شوێنە پڕشنگدارە ی هەرە ناووەو، که بریتییە لە (بزۆینەری یەکەم) هەرەها ئارەزووی ئەویشە که خۆیان وەک ئەو لێ بکەن، که چاوە لکردهو بلتد و تەواوەکانی بکەن کەمەرەکانیش ناتوانن چاوە لەو کردووە بلتد و تەواوە ی ئەو (بزۆینەری یەکەم) ه بکەن، تا بزۆوتنەو کانی خۆیان لە شیوەیەکی دروست و تەواو دا جیجێ نەکەن.

بزۆوتنەو ی هەرە تەواویش ئەو بزۆوتنەو یە که لە شیوەی کەمەرەدابی جا لەبەر ئەو چەرخێ ئەستیرەکان، هەموویان، لە شیوەیەکی کەمەرە ی تەواو دا ئەسوورپێنەو نەسەرەتایان هەیه، نەبرانەو نە پیکەو بەستیان هەیه، نە لەیەک جووی کردنەو ئەم نۆکەمەرە یەیش بریتین لەو نۆ هۆشە ی که دەسلاتدارن بەسەر هەرنۆ ئاسمانەکە دا و کاروباریان هەل ئەسوورپێن... (بزۆینەری یەکەم)یش یاخود دروست کەری هەموو جیهان و ئاسمانان، لە ناوەرستی هەموویاندا یە، بنکە ی هەموویانە، کارگێری گشتیانە، هەر لەسەرەتای ژیانەو، هەتا ئیستا هەموو لایەکی گرتۆتەو هەمووشتیک، هەموو ئاسمانەکان و هەموو جیهان جا ئەگەر لە توانای میتشکتانییە که ئەم بیرانە وەرگری، پەنا بەر بەر خواناسی و باوەری خۆت، تا لە گومراهی دوورت بختەو کرونووشی نەوازیش بکیشە بۆ گەورەیی خۆی دەسلاتدار...

دانتی که ئەو ی لە بیاتریس بیست، دەمو دەست نوشتایەو بەسەر زەویدا، کرونووشی نەوازی بۆ یەزانی پاک کیشا. سوپاس گوزاریی بۆ خوا، که لەلایەن ئەو نۆ هۆشەو ئەکرا، که ئەسوورانەو بەچارلای نیرکی پیرو زیاندا،^(۱) دەنگەکە ی، گویتی دانتی پکردبوو هەموو بەیەک دەنگ ئەیان قیژاند، ئەیانگوت:

- خۆی پیرۆز! خۆی پاک یی هاوتا!

(۱) نیرکی پیرۆز: (القطب المقدس).

پیش ئەمەى خوا جیهان دروست بکات

بیاتریس هەستى پى کرد که دانتى شتیکی له دلایه و ئەیشاریتەوه بەلام پەیی بەو پازە برد دانتى ئەوه ئەزانى که خوايه جیهان و ئاسمانەکانى دروست کردوو بەلام ئەوه له خۆى ئەپرسى:

ئەى له پیش دروست کردنى جیهاندا، چى کردوو؟

(بیاتریس) یش وەرەمى ئەو پرسەى دانتى دایهوه که هیشتا له دەمى نەهاتبووه دەرەه؛ گوتى:

- دانتى! تۆ لەوه دلنیا به که دەم یاخود کات، له رووداوا نەبوون و نییه چونکه هەر بریتیه له شوین پى جوولانەوهى ئەستیرهکان و ئەندازەى تیرپهوی و گورجى کهواته له پیش ئەمەى خوا ئاسمانەکان و جیهان دروست بکات، (دەم) له ئارادا نەبووه. بابەتیکى تا سەرى هەبووه، که نەرابردوى هەبووه، نە پاشەرۆژ، چونکه هەموتایکى هى ئیستا بووه، هەموو لایه کیشى له بەرچاودا بووه کهواته له بابەتى تا سەربیدا، نە دەم هەیه نەجیگا تەنیا ئەو خوايه هەیه، که سنوورى بۆنییه و برانەوهیشى نییه کهواته واز لەم میشک پەرتشانیه بهینه و پر بەدل خوات بوئ!...

(دانتى) یش که ئەوهى بیست، جاریکى تریشى بۆ خواى پاکى بى هاوتا ریزگرتنى پیشکەش کردوو گوتى له ستایشى چەرخى ئەستیره هەرە گەرە کهیش بوو که ئەیگوت:

- خواى گەرە و پاک و پیرۆز! خواى گەرە و پاک و بى هاوتا! ئەو خوايه به که هەر زیندوو و هەر نامرئ!

گولئى خۆشه و یستى خواى

دانتى و بیاتریس تا ماوهیه کى تریش رۆیشتن بەرپنگادا ئەمە کۆچى دواى بیان بوو نۆ هۆشه رۆشنەکه، یهک به یهک، رۆشناییه رۆژ دەرکەوت له چاو ون ئەبن... که دانتى ئەوهى دى رووى کرده بیاتریس و هۆى ئەوهى لى پرسى، بۆ لیک بداتەوه ئەویش گوتى:

- ئیمە ئاسمان و هەوارگەى ئەستیره کائان برى، که نۆ هۆشه که به سەرباندا دەسەلاتداربوون گەیشتینه (جیهانى بالا)، که ئەویش ئاسمانیکه بى پايان، نەجیگای تىایه، نە دەمان (زمان) ئەمە ئەو ئاسمانەیه که هەر هەبووه و هەر ئەمینى یاسای ئەم ئاسمانەیش بریتیه له خۆشه و یستى و ئاواته خوازى، نەک ئارەزوو و بزوتنەوه... تۆ لەم

ئاسمانەدا فریشتەکان بەچاوى خۆت ئەبینى پیاو چاک و پیره بى گوناھەکانیش لهو شتیه بەدا ئەبینى که له رۆژى زیندوو کردنەوهى مردوو اندا ئەبیرن!...

لیرەدا رووناکییه گەرە که دانتى گرتەوه چوو ناو چاوه کانییهوه، بۆ ئەمەى بتوانى رۆشنایى ئەو (ئاسمانى بالا) یه بىننى، بى ئەمەى چاوه کانى ئازار بدات که بابەتى ژيانى سەرزەوین.

ئەو ساکه شتى وای هاته بەرچاو که هەرگیز نەى دیبوو، هەرگیز به بیری شیا نەهاتبوو... هەر بە جاریک گەشکە داربوو هەر چەندیشى ئەکرد پى نە ئەگىررایهوه هەر مە پرسە بە جارئ سەرى سورمابوو!... هەرچى له بىردا ما بوو هەر ئەوه نەندە بوو که پیاو چاکەکان و بى گوناھەکانى له ناو ئەو بههه شتى هەتاسەرەدا دیبوو، له شتیهوى پەرى گولئى کدا بووبوون که پى ئەلین (گولئى خۆشه و یستى خواى)، که یه جگار گەرە بووبو. ئەوانه ریز بە ریز وەستابوون له ناو ناشتى و ئاسایشدا ئەژيان، ئەو خۆشه و یستى خوايه^(۱) دەستیان کهوتبووه، ئەو نازو جبازەى خوا پى به خشیبوون، له ون بوون و له دەست چورنیا نە ئەترسان و خەمیان پتیه نە ئەخوارد... که دانتى ئاوری دایهوه بە لای خۆیدا، چەند پرسىک له بیاتریس بکات له بابەت ئەوهوه که بە دلایا هاتبوو، بیاتریسى نەدى!... لهو کاتەدا پیری پیاو چاک (بەرناز) هات بە لایهوه، پەنجەى کیشا بۆ هەندى تیبى بى گوناھان و پیاو چاکان که لەملا و لەولای تەختى پەرەردگارەوه کۆبوو بوونەوه هەرەکه هەر به که بیان پەریه که بووبى له (گولئى خۆشه و یستى خواى) و ابوو له ناو ئەوانەدا (بیاتریس) ی چاوپیکهوت کهوتبووه ناو ئەو کۆمەلە چاک و پاکه بەرپزانەوه، جیگایه کى بلندی بۆ تەرخان کرابوو. رۆشنایى نازوجیازى هەرە گەرەوهى خواى به سەرا پەخشان کرابوو...

که دانتى ئەوهى چاوپیکهوت، خۆشى خۆشى پى کهوت... رووى تى کرد و له کانى دلشیهوه سوپاسى کرد، به بۆنەى ئەوهوه که چاکه یه کى زۆرى له گەل کردبوو، خۆشه و یستیه کى بى ئەندازەیشى له گەلا نوواندبوو.

له خواى پاکى بى هاوتایش پارایهوه که ژيان و مردنیکى وای پى بیه خشى که هەل بگرئ (بیاتریس) ئەو خۆشه و یستیه پاکه ی بۆ بنوتنى و، ئەو جوانیه تەر و تازیه ی خۆى پى بیه خشى و، ئەو ناوبانگه پاک و بى گەرەدى خۆیشى ئاوتیه ناوى ئەو بکات... (بیاتریس) یش که ئەوهى له (دانتى) دى، بە دەمیهوه پیکه نى ئنجا چاوى بریه گەرەدى

(۱) یان: ئەو خۆشه و یستیه خوايه (یهزدانیه) دەستیان...

کرد گار... چونکه هەر له ناو گهورهیی خوادا ڕوو ئەدات که دڵه خواناسه کان یه ک بگرن و
ببن به یه ک واتا به کیتی خوشه ویستی ته و او و هه بوونی ته و او پێک به پێن...
بهم ڕهنگه گه شته که ی دانته به ناو ئاسمانه بی پایانه کاندایه هات... خهوی ئه و
بوێژه هه لکه و تووه ییش، یا خود ئه و مه له وانیه ی ناو ئاسمانی ته و او بوو که هه تا جیهان
هه بوو و جیهان مایی^(۱) و هک ملوانکه یه کی مرواریی گهردنی وێژه ی بهرز و پیرۆز
ئه رازینیتته وه.

ته و او بوو

۱۹۶۷ - ۵ - ۷

(۱) راستتر: که له وه ته ی جیهان هه یه و تا جیهان مایی....

چیرۆکی هه‌بژارده له وێژدی هیندی

کۆکه‌ره‌وه‌ی: محهمهد عیتانی

پێشه‌کی

وێژدی هیندی له شوێنیکی یه‌جگار فراواندا په‌یدا بووه، گه‌لانی وایش هاوکاریمان کردووه له دامه‌زراندنیا، که ژماره‌ سه‌ریان به‌میلیۆنان ئه‌ژمێری چوار هه‌زار سالیسی خایاندووه تا گه‌یشتۆته ئه‌م راده‌یه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشا ئیتمه‌ ئه‌توانین به‌ئاسانی بیکه‌ین به‌سێ به‌شه‌وه: (وێژدی سانسکریتی کۆن)، (وێژدی ناوه‌راستی هیندستان)، (وێژدی درافیدی)، (وێژدی به‌نگالی).

* سه‌رده‌می سانسکریتی، سه‌رده‌می ئه‌و چیرۆکه‌ داستانیانه‌یه که له شه‌روشه‌ره‌کانی خواجه‌کان ئه‌دوین، ئه‌وان به‌ناوی (قیدا) وه‌ ناویانگیان ده‌کردوه که‌سێش نازانی کێ نوسبووبه‌ته‌وه.

له‌ دوا‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ داستانیانه‌، چامه‌ (قصیده) کانی (بوراها‌ناس) و (ئۆپانیشاد) هاتنه‌ ناوه‌وه ئه‌مانه‌یش داستانه‌کانی (قیدا)^(١)ی کۆن دووباره‌ ئه‌که‌نه‌وه، له‌گه‌ڵ باه‌تییکی تازه‌دا که‌ خستوو‌یا نه‌ته‌ سه‌ری، ئه‌ویش بیروباوه‌ری خۆبه‌خت کردنه‌... بیروباوه‌ری، (ئۆپانیشاد)یش بریتیه‌ له‌وه که‌ له‌نگه‌ریک بگه‌ڕێ له‌ ناوه‌ند (گیانی تاک و ته‌رای) و (خوا)دا... له‌ ناوه‌ند (ده‌روون) و (خودا)... ئه‌م راستی په‌رستی (فهلسه‌فه)یه‌یش وه‌ک راستی په‌رستی (بودا) وه‌ها‌یه، بریتیه‌ له‌ (بیری رزگاری)، که‌ ئه‌ویش راستیه‌ که‌ له‌ راستیه‌کانی ته‌روه‌ ده‌رئه‌که‌وێ و پرشنگ ئه‌دا، کاتێ که‌ ده‌روونی مرۆفایه‌تی تاک و ته‌رای، ئه‌وه‌نده‌ بلنډ ئه‌بیته‌وه، که‌ له‌گه‌ڵ (گشت)دا یه‌کسان ئه‌وه‌ستیته‌وه، له‌گه‌ڵ (گشت)یشدا یه‌ک ئه‌گرێ (کالیداسا) له‌ گه‌وره‌ترین نوسه‌رانی سانسکریتی ئه‌ژمێری، که‌ بۆیژتیکی چیرۆکی لاساییش بووه. چیرۆکی هیندیش، له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می گۆرانییه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی (قیدی)یه‌وه په‌یدا بووه، که‌ بریتیه‌ له‌ چیرۆکی داستان و باه‌تی پرۆپوج (خرافات)، که‌ پرن له‌ واتا و نیشانه‌.

(١) قیدا: ئه‌و کتیه‌ هیندیه‌ پیرۆزانه‌یه که‌ به‌زمانی سانسکریتی نوسراوه‌ته‌وه، له‌وانه‌ کتیه‌ی (ئوپانیشاد) که‌ بریتیه‌ له‌ سرود و نوێژ و پارانه‌وه‌ ئاینیه‌کان، هه‌ندیکی ده‌دریته‌ پال (برهما).

زۆر له‌ نه‌ته‌وه‌کانی جیهان ئه‌و چیرۆکه‌کانه‌یان گۆتواوه‌ته‌وه بۆ زمانه‌کانی خۆیان، که‌ به‌ئاشکرا له‌ وێژه‌کانی (ابن المقفع)^(١) و (غریم) و (ئیزۆپ)^(٢) و (لاڤۆنتین)^(٣) ده‌رئه‌که‌ون... ئه‌وه (وێژدی هیندستانی ناوه‌راستی)ه که‌ نوسراوی (سێ سه‌به‌ته‌که‌)ی بۆ هیناوینه‌ته‌ به‌ره‌م ئه‌وه‌تا ئیتمه‌یش چیرۆکی (پیاوه‌ خاوه‌ن گالۆکه‌ ئه‌ستورده‌که‌) مان لی هه‌ڵ بژاردووه، که‌ گیانی ناشتی خوازی هیندیه‌کانی تیا تیکه‌ڵ بووه به‌بیروباوه‌ری شوێشگه‌یانه‌ی تازه.

* (وێژدی درافیدی)یش به‌چیرۆکه‌ لاساییه‌کانی (مۆدالباری گه‌وره‌)دا جوێ ئه‌کریته‌وه له‌م سه‌رده‌مه‌یشدا ناوی (ناماکال)ی تیا په‌یدا بوو، که‌ وێژه‌وانیکی گه‌وره‌ و بوێژتیکی به‌رزه، بۆ کرده‌وه‌کانی (غاندی) گۆرانی زۆر گوت، چونکه‌ شاگردیشی بوو، هاوگیانیسی بوو.

وێژدی ئیسلامی، به‌هۆی کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی:

(ملک محمهد جیاسی) و (محمهد ئیقبال)ه‌وه، سامانیکی تری خسته‌ سه‌ر گه‌نجینه‌ی بیروباوه‌ری هیندی. (محمهد ئیقبال) باوکی گیانی (پاکستان) بوو و سه‌رکرده‌ی راپه‌رینه‌ ئیسلامه‌تیه‌که‌یشی بوو.

* (وێژدی به‌نگالی)ی نوێش، له‌سه‌ر شانی (تاگور) و (شاترجی) و (رای)^(٤) دامه‌زراوه ئه‌وانه‌ هه‌موویان زانیاری ئایینی (بودایی)یان تازه‌ کردۆته‌وه هه‌رچی بیروباوه‌ریکی باه‌خدازی رۆژه‌لات هه‌یه له‌ کرده‌وه‌کانیاندا کۆبووته‌وه.

(١) ابن المقفع (عبدالله): زانا و نوسه‌ریکی فارسه، له‌ ٧٥٩دا به‌فه‌رمانی مه‌نسوری عه‌باسی، والی به‌سه‌ر به‌دردانه‌ کۆژرا، (کليلة و ديمنه)ی له‌ په‌هله‌ویه‌وه گۆرپه‌ته‌ عه‌ره‌بی، هه‌روا (الادب الصغیر، الادب الکبیر) هه‌ر هی ئه‌وه.

(٢) ئیزۆپس (سه‌ده‌ی ٧-٦ پ.ز) هه‌کیمیکی یۆنانیه‌، خاوه‌نی په‌ند و ئامۆژگاریه‌، ئیزۆپس که‌ سایه‌تیه‌کی ئه‌فسانه‌یه‌یه.

(٣) لاوه‌نتین (١٦٢١-١٦٩٥) شاعیریکی فه‌ره‌نسی بووه، کتیه‌ی (په‌نده‌کان) هی ئه‌وه، که‌ له‌ ئه‌نجامی خۆینده‌وه‌ی ئیزۆپس و قیدا و کليلة و ديمنه‌دا دیناوه، شتوازی ئه‌م شاعیره‌ ره‌وانی و ساکاری و گه‌رمو گۆریه‌.

(٤) سانيساجين رای (١٩٢١-١٩٩٢): ده‌ره‌ینه‌ریکی سینه‌مایه‌ی هیندیه‌، له‌ ١٩٥٦دا به‌رامبه‌ر فلیمیکی به‌ناوی (سرودی ریگا) وه‌ پاداشتی (کان)ی بۆ خۆی پچری، هه‌روا بۆ سه‌رحه‌م به‌ره‌مه‌کانی پاداشتی (ئۆسکاری فه‌خری) پێ درا.

کوشتنی (۱) جیموتاڤا

له نوسراوی باشیل بیتالهوه

نوسراوی (باشیل بیتال)، بریتییه له کومه له چیرۆکیکی کۆنی هیندی زۆریه ی کاره ساته کانی له چیرۆکه داستانییه کانی (رامایانا) و (قییدا) وه وه رگیرون کهس نازانی کئی نوسیوونی له گه له وه یشا، له که له پوره کانی، هه ره به نرخی هیندی دانه نرین، که هه رگیز له بیرناچنه وه، بۆ زۆریه ی زمانه ئه وروپاییه کانیش گوئیزاونه ته وه.

یه کییک له خونکاره کانی هیندستان کورپکی هه بووه ناوی (جیموتاڤا) بووه که ته مه نی گه یشته دوانزه سالان، دهستی کرد به خواپه رستن و خویندنی نوسراوی ئایینی، زۆری پئی نه چوو له زانست و کرده وه ی ناوازه دا، پئش هه موو که سانی خاکه که ی خوئی که وت، نوئژکردن و پارانه وه کانیشی له لایهن (سیفا) وه که خوای ئه وان بوو، په سه ندران له به رته وه رۆژتیکیان پئی گوت: هه رچی ئاوات بۆ خواستوه پئت ئه گات (۲) شاه کوری لاویش (۳) وه رامی دایه وه، پئی گوت:

ئه گه ره به راستی خوشت ئه ویم، دانیشتوانی نیشتمانه کهم له دهست هه ژاری و ده سکورتی رزگار بکه هه موویشیان له ساماندا وه ک یه ک لی بکه چاکه و ده وه مه ندیی و ئارامیش به هه موویان به خشه .

(سیفا) ی خوایش، (۱) هه رچییه کی لی داواکرد پئی به خشی، دانیشتوانی نیشتمانه که یشی ده وه مه ندرکردن. تا وایان لی هات وازیان هینا له کار و فرمان کردن، لووتی خوایان به رز کرده وه. سه ربان بۆ کهس دانه ئه نه واند.

ئینجا که کار گه یشته ئه م ئه نجامه پر گیروگرفته، خیزانی خونکاری هه موویان کۆبوونه وه و ده ستیان کرد به وتووئژ و راوئژکردن.

زرنگه کانیان گوتیان: خونکاری ئیمه و کوره که ی فه رمانی خواپه کان به جی ئه هینن به لام هاو نیشتمانه کانمان به گوتمان ناکه ن. له هه موو شتیک ئاسانتر ئه وه یه، ئه م خونکاره

(۱) کوشتی: قوریانی، به خشین و پیشکه ش کردنی گرانتترین و به هاترین سامان به خواوه ند.

(۲) به لکو: بۆت دپته دی.

(۳) شاه کوری لاو: سازاده ی لاو.

(۴) یان: سیفای خواوه ندیش...

ئه مه یش چاو پیا خشان دنییک بوو، به گۆرانی بیر و جوانی و گیاندا له هیندستاندا، که هه ر له کۆنه وه ده ست پئی کراوه تا ئیمرو. ئیمه یش له و وئژه جو رجو رانه ی زمانی هیندییه، هه ندیک چیرۆکمان هه لئژارد، که ئه م رووانه پئشان ئه دن هه روه ها هه ندی ناویشمان هه لئژارد، که گیانی هیندستان ده رته خه ن له گه له نامه مرۆقا یه تییه که ی و هونه ره ناوازه کانی و رابورده وه پرشنگداره شوخ و شه نکه یدا.

هیاویشمان وایه، که خوینده وار، ئه وه ی له بیرمان چوه پئشانی بده ین له پئشه کییه که دا، وه ک: (جادوی نیرقانا) و (پیرۆزی یوجایا) و (خواپه تییه جو ر جو ره کان) و (گه وره یی بودا)، له م نوسراوه دا چاوی پئی بکه وی، که له راستیدا زۆر به که م دانه نرین له چاو (گیانی هیندستان) دا، که جه نکه لئیکی وایه شتی سه یر سه یری تیا ئه بیئری و، بئشکه یه کی وه هایشه که ئاشتی تیا هه ست ئه کری.

(محمد عیتانی)

تاینداره‌ی خۆمان و کوره راست و دروسته‌که‌ی، له‌سه‌ر ته‌خت به‌پینینه خواره‌وه، خۆمان کاروباری گشتی هه‌لبسورپینین. پاش ئه‌وه ده‌ستیان کرد به‌گه‌له‌که‌مه‌کێ کردن و سه‌ربازیتکی زۆریان کۆکرده‌وه، ئالای سه‌رکیشییان هه‌ل کرد و چوون چوارلای کۆشکی خونکاریان گرت. که (جیمو تاڤا) که‌ینه و به‌ینه‌که تی گه‌یشت، پێش ئه‌مه‌ی بچیته‌ کۆری شه‌ره‌وه به‌رامبه‌ر دوژمن، چووه کن باوکی راوێژی پێ کرد.

خونکاره تی گه‌یشتوه‌که‌یش پیتی گوت: ئه‌ی کوری خۆم!

فه‌رمانه‌وایی له‌ش، زوو له ناو ئه‌چێ له راستیدا، ژبان بریتییبه له له‌خۆیایی بوون، سامانی‌ش هه‌روه‌ک خه‌وی خۆش وایه زوو ئه‌بریته‌وه له‌وکاته‌یشه‌وه که مرۆڤ له دایک ئه‌بێ، گویتی له ناله نالی خاوه‌ن شیوه‌نه، که له شپوه‌ی ئاوازی بلباندا ده‌ری ئه‌برێ که له دایک ئه‌بێ، له‌گه‌ل مردنیشا به‌لینیتکی هه‌یه.

ژبانی خۆبشی له‌ناو له‌شیککی له‌ناوچوو ناو‌نیشانیکی پر و پووچدا به‌سه‌ر ئه‌بات که‌واته‌ وا هه‌ل ئه‌گرێ که‌ واز له ته‌ختی خونکاری به‌پینین و خۆمان خه‌ریک به‌که‌ین به‌کرده‌وه و کاری چاکه‌وه.

ئنجا خونکار براکانی و کوره‌کانیانی بانگ کرده لای خۆی، تیتی گه‌یاندن که ئاره‌زووی هه‌یه واز له خونکاری به‌پینێ قسه‌که‌ی خۆبشی برده سه‌ر پاش ئه‌وه خۆی و کوره‌که‌ی باربان کرد و چون بۆ که‌ژ و کیتوکی دوور و چۆل و هۆل کۆلیته‌یه‌کی هه‌ژارانه‌یشیان بۆخۆیان دروست کرد و په‌نایان برده به‌ر.

خونکاری خواناس، وازی له هه‌موو شتیکی هیناو خۆی ته‌رخان کرد بۆ خواپه‌رستان، شاه کورپش، کاته‌کانی خۆی له‌گه‌ل سوروشتی شه‌نگ و شوخ و، ته‌نیایی باو داهینه‌ر و، په‌کیتی جوامی‌رانه‌دا به‌سه‌ر ئه‌برد. رۆژتیک له رۆژان چووه ته‌وقه سه‌ری شاخه‌که، که په‌رستگای (دورجا) له‌وێ بوو.

چووه ناویه‌وه که سه‌یری کرد ئه‌وا که‌چه شایه‌کی تیاپه له جوانی و شه‌نگوش‌خیدا که‌س هاتای نیسه که‌نیزه جوانه‌کانیشی لیتی کۆیونه‌ته‌وه که‌چه شاهه‌که به‌ئه‌ژنۆدا هاتبوو، له‌به‌رده‌م (خوای شاخه‌کان) دا ئه‌پاراپه‌وه، به‌ده‌م گۆرانی تاینیبه‌وه، له سه‌ر ئاوازی که‌مانه‌یه‌کی ئاسمانی ده‌نگدار، که حه‌وت ژتی پتیه‌ بوو، ملکه‌چانه به‌رامبه‌ری دانیشتبوو، ده‌نگه‌که‌ی به‌ناسکی و پاکی و خۆشه‌ویستیبه‌وه له سنگبه‌وه ده‌رئه‌هات و له ناو په‌رستگاکه‌دا ده‌نگی ئه‌دایه‌وه، گیان و ساز و ئاوازی ئه‌خسته ناو دار و به‌رده‌وه،

که‌زه‌بایه‌کیش له‌ناو دار و دره‌خته‌کاندا هه‌لی کردبوو، به‌بۆن و به‌رامه‌یه‌کی خۆشه‌وه، له کونیتی بن میچی په‌رستگاکه‌وه ئه‌هاته ژووره‌وه، که ئاسمانه پاکه بێ گه‌رده شینه‌که‌ی لیتوه دیاربوو، ئه‌هات و ئه‌یدا له گری مۆمه داگیرساوه‌کانی چوارلای (خوای شاخه‌کان) و شه‌پۆلی پێ ئه‌دان به‌م لاو به‌ولادا.

چاوی شاه کور و شاه کچ به‌یه‌کتی که‌وت له پر خۆشه‌ویستیبه‌ک که‌وته ناو دلێ هه‌ردووکیانه‌وه، شاه کچ له پارانه‌وه‌ی خۆی بووه‌وه و گه‌راپه‌وه شاه کورپش هه‌روه‌ها گه‌راپه‌وه ئه‌ویان له شه‌رماندا روومه‌ته‌کانی سوور هه‌لگه‌راپه‌وه‌ی ئه‌میش ئاگری دلداریی، گری له دلێ به‌ردابوو، نه‌ی ئه‌هیتت خه‌وی لێ بکه‌وی.

به‌یانی رۆژی دواپی، سه‌رله‌نوێ، له په‌رستگاهه‌که‌دا په‌کیان گرتوه (جیموتاڤا) ده‌ستی کرد به‌گفتوگۆکردن له‌گه‌ل که‌نیزه‌کیتی شاه کچدا.

پرسی ئه‌و که‌چه شه‌نگوش‌خه نه‌ژاده کیتی؟ ئه‌ویش گوتی:

ئه‌وه کچی خونکاری ئیبه‌یه.

که‌نیزه‌که‌کیش، له سه‌رچلی خۆبه‌وه لیتی پرسى: ئه‌ی تو کیتی کوره‌جوانه‌که؟ له کویشه‌وه هاتوویت؟

- ناوم (جیموتاڤا) به. له‌گه‌ل باوکما هاتووینه‌ته ئه‌م شاخه‌نێکانه، وازیشمان له خونکاریتی هیناوه...

که‌نیزه‌که‌کیش ئه‌و گفتوگۆبانه‌ی بۆ شاه کچی گه‌وره‌ی خۆی گێراپه‌وه.

که شاه کچ ئه‌وه‌ی بیست، دل ته‌نگ بوو و به‌خه‌میکه‌وه گه‌راپه‌وه ناو کۆشکه‌که‌ی خۆیان.

که‌که‌نیزه‌که‌کیش، هه‌ستی به‌دلته‌نگی خاڤه‌که‌ی خۆی کرد، که‌ینه و به‌ینه‌که‌ی بۆ شاه ژنی دایکی گێراپه‌وه ئه‌میش رووی کرده خونکار و پیتی گوت: گه‌وره‌ی خۆم، که‌چه شای کچان، پێ گه‌یشتوه و هه‌ره‌تی شوویه‌تی که‌واته بۆچ ده‌زگیرانیکی بۆ نه‌دۆزینه‌وه ماره‌ی بکات؟. پاش ئه‌وه ناوی (جیموتاڤا) ی لاهیتنا خونکاریش زۆری پێ خۆش بوو، که ئه‌و شاه کوره ئاواره‌یه بکات به‌زاوای خۆی.

ژن و میتردیبه‌که‌ی هه‌ردووکیانی ئاشکرا کرد و، ئاهه‌نگیتی پرخۆشی و کامه‌رانییان بۆ گێران.

چهند رۆژتیک پێ چوو، به‌یانیه‌ک زوو، (جیموتاڤا) و برایه‌کی شاه کچی ژنی، چوونه

گهشتی شاخان، که گه یشتنه تهوقه سهری شاخیک له شاخه بهرزه کانی نهوی، کومه له یهک ئیسک و پروسکی ناده میزادیان چاو پیکهوت (جیموتافا) یش لی پی پرسی: نه مه چییه؟!

- خوی خرایه که ناوی (جارودا) یه، هه موو رۆژتیک دیتته سهه ر ئه م لوتکه بهرزه بۆ نه مه ی هیندییه کی هه ژاری نه نگه ویست بکات به نیچیری خۆی... له بهرته وه ئیسک و پروسکی نیچیره کانی به هه زاران لیره دا نه بیینی...

شاه کوریش گوتی: نه مه کاره ساتیکی سهه سوهرهینه ره، زۆر و سته میکی سامناک و گه وره یشی تیا به که واته تو برۆره وه بۆ کۆشک... منیش هه ندیک لیره دا نه مینمه وه بۆ نوێژکردن و پارانه وه...

ئیسر هه رووکیان له یه کتری جوێ بوونه وه... شاه کور دهستی کرده وه به رۆیشتن به لام له ناکاو هاوار و ناله یه کی ناگرینی هاته به رگوێ، گریان و شیهو نیکی و ایشی بیست که پری بوو له سهه رگه ردانی و هه ناسه ساردی، که نزیک بووه وه له جیگای دهنگه که، پیروژنیکی دی نازا و ترسیکی کاریگه ری پیوه دیار بوو.

- دایه بۆچی نه گرت؟

- بۆ چاره نووسی کوره کلۆله که م (سانتاتاشا) نه گریم چونکه ئیسرۆ (جارودا) ی سامناک دیتته سهه ری و نه یخوات.

- دایه گیان مه گری چونکه من خۆم نه خه مه پیناو کوره که ت، له و کاته دا (سانتاتاشا) یش گه یشته نه وی.

به شاه کوری گوت:

گه وره ی خۆم، هیچ رۆژتیک نییه، گه لیکی کلۆلی وه ک من له دایک نه بی به لام پیای و چاکه و پیاهوتی وه ک تو که م هه ل نه که ون ژبانی تویش به نرخه، له پیناو ژینی پیای و نیکی نه نگه ویستی وه ک مندا به فیرۆی مه ده.

کوره که یش پیی گوت: نه وی پیای و چاکه و مه ردایه تی بلندی، پیویسته له کاتی پیویستیدا گیانی خۆیان به خشن که واته تو برۆره وه مالی خۆت، بۆ لای خیزان و که س و کار و ژبانی خۆت وازم له بهینه، من لیره نه مینمه وه که (سانتاتاشا) گوتی له م قسه خویاییانه بوو، گه رایه وه په رستگای (خوی شاخه کان)، زۆری پی نه چوو (جارودا) به ته مور زه نان هاته خواره وه و له ویدا نیشته وه...

(جارودا) یش که که خراپه یه کی بهر جهسته بوو، دوو قاچی پیوه بوو وه ک دارخورما و ابوون نه مه نده درێژبوون دهنگه که یشی له وه که متر نه بوو. سکیتکیشی پیوه بوو، زل، نه وه نده ی شاخیک نه بوو. چاوه کانیشی وه ک ده رگای دۆزه خ و ابوون که نه کرانه وه ناگریان له ده رته په ری.

نه و بالداره سامناکه خۆی دا به سهه ر شاه کور دا (جیموتافا) له پیتشدا ترسی له نیشت و رای کرد، خۆی له دهستی پرگار بکات به لام (جارودا) رای کرد به دوویا و گرتی و هه لیگرت و، له گه ل خۆیدا بردی بۆ ناسمان.

له شاه کوری به سهه زمان و کلۆل گه ردانه یه ک که وته خواره وه، ناوی خۆی له سهه ر نووسرابوو، جوتیاریک هه لیگرت و بردی بۆ خونکار. هیتشتا خۆینی شاهی کوری خۆبه خت که ری پیوه مابوو، لی پی نه تکا.

شاه کچیش هه ر نه وه نده چاوی به و گه ردانه یه که وت، که وت به ده مه وه و له هۆش خۆی چوو به لام که هاته وه هۆش خۆی له گه ل باوک و دایکیا به هه له داوان ده ستیان کرد به گه ران به دوا ی کوره شاهدا. (سانتاتاشا) یش، له پیتش خونکاردا گه رابوو به دووی کوره شاهدا رووی کرد بووه سهه ر لوتکه ی شاخه که، که پری بوو له ئیسک و پروسکی هه زاران که س له ویدا بالداره که، نیچیره خویاییه کی خۆی دانا بوو.

(سانتاتاشا)، سهه ر که وته سهه ر لوتکه شاخیک نزیک و هاواری کرد:

(هه ی هه ش به سهه رت «جارودا»! هه ی هه ش به سهه رت! تو وات له هات کوره شاهیک له کوره شاهانی «چاتریا» هه ل دپیت؟!...)

(جارودا) یش که گوتی له و قسه نه بوو، ترسی له نیشت و رووی کرده نیچیره خۆیناوییه که ی خۆی و پیی گوت:

(بۆچ خۆت به خت کرد، نه ی کوره شا؟!)

کوره شایش گوتی: (جارودا! دارودره خت سیبهه ر نه که ن بۆ که سانی تر، تا له به ریا به سه ستیه وه له وه دا جیا وازی به ک نانویتن له ناوه ند سه گیک و میرووله یه کدا، یان له ناوه ند شاه و گه دایه کدا که چی خویشیان هه ل خسته وه له بهر قرچه قرچی هه تا ودا. جارودا! له راستیدا دارودره خت گول نه گرن و بهر نه گرن تا بیبه شنه وه به که سانی تر نه وانه ی که خاوه ن کرده وه و ره وشتی بلندی، زۆرتر له و دارودره ختانه نه که ن نه م له شه ی منیش به کاری چی دی، نه گه ر بۆ نه م و نه و به که لک نه بی؟ که تو داری بۆن خۆش نه سو تینی، خۆشه ویستی و بۆن خۆشی بلاو نه کاته وه که داری سه نه لیش له یه کتر نه خه ییت، بۆ نیکی خۆشی

پیرۆزی لئی پهیدا ئه بێ. که زێڕیش ئه خه یته ناو ئاگره وه، قال ئه بێ و پوخته ئه بێ و پرشنگ ئه دا و جوانی ئه به خشی به لام هه رچی سه گ و قه له باچکه ن، هه ر ئه وه نده خو بان ماندوو ئه که ن که خو بان بپارێزن و به یلته وه، ئه و که سه انه ییش که خو بان به خت ئه که ن له پیناوی که سه انی تر دا، له راستیدا، له ریگای دادپه روه ریبه وه ئه رۆن به رپیدا، هه ر ئه وانیشن که به سه ر چاره نووسدا سه ر ئه که ون.)

(جارودا) ییش گوئی:

(که م که س هه ن له م چاوه جوامیرانه وه سه یری کاروباری جیهان بکه ن، که م که سی وایش هه یه که دلێ وا بلن دبیتته وه و به چه شنی کوره شاهیکی وه ک تو خۆی له پیناوی چاکه دا به خت بکات.

نیازه که ی تو نیازتیکی جوان و په سه نده به راستی گری به ردا وه ته ده رووم و خه ریکه دل م ئه بزوینی له به رته وه منیش ئه مه وی ده ستیکی یارمه تیت بو درێژ بکه م، وه چ دلخوازیتکت هه یه بوئی جیبه جی بکه م، ئاواتیکی خۆتم یی بلتی، تا بوئی به بنمه دیی.

له پیش مردنتا، چیت ئه وی، پیم بلتی، تا بوئی جیبه جی بکه م.

شاه کوریش، له خو شیاندا گه شه داربوو، پتی گوت: (ئهی خوی سامناک! ئه گه ر ئه ته وی به راستی دل م به یینیتته وه جی ئه وا من ئه وه م لیت ئه وی، که ئیتر واز به یینیت له کوشتنی نه وه ی ئاده م هه روه ها هه چ که سیکیشت کوشتوو، له و کلۆل و به سه زمانانه ی که ئیسک و پروسکیان ئه م ناوه ی پرکردۆته وه، گیانیان به به ردا بکه یته وه.)

(جارودا) ی سامناک به لینی خۆی هینایه جی، چوو به ناخی دۆزه خا شه پۆلی زیندوو کردنه وه ی لئی هینایه ده روه به لام تا ئه وه ی جیبه جی کرد، زۆر انبازیبه کی سامناکی کرد، له گه ل دیوه کانی گیان کیشاندا ئنجا که شه پۆلی زیندوو کردنه وه و مانه وه ی ژبانی هینایه ده ری له دۆزه خ، بلاوی کرده وه به سه ر ئیسک و پروسکه کاندایا، مردوو هه کان هه موو، گیانیان به به ردا کرایه وه و زیندوو بوونه وه له ناو لوتکه ی شاخه کاندایا که په نای بلاو کردنه وه دهنگی دایه وه، هه روه ها قاو و قیژه و دهنگه دهنگی ئه و مردوو انه ییش که گیانیان هاته وه به به ردا دهنگی دایه وه، دارو دره خته رووته کانیش گه لاو به رگی سه وز و سووریان کرایه وه به به ردا و گه شان ه وه.

جا له ناو ئه و شادمانییه خو شه دا که هه موو لایه کی گرت ه وه، (جیمۆتاشا) و کچه شاهه جوانه که ی ژنی ده ستیان کرده ملی یه کتری و یه کترین گرت ه باوه شی خو بان به لام برینه که ی کوره شاه قوول بوو، یه جگار کاربگه ربوو له و کاته دا که ته ماشای کاروانی مرۆفایه تی ئه کرد به سه ر شاخه کاندایا دانه گه رانه خواره وه بو ناو دهشت، گیانی پاکی به خوا سپارد...

سه رکه وێن

نوسه ری: رابه ندرانات تاگور (۱۸۶۱ - ۱۹۴۱). رابه ندرانات تاگور، به ناویانگترین بوژانی هیندستانه.

له شاری (بهنگال) دا له دایک بووه له که ناره ناکانی که نده لانی (بهنگال) یشدا گه وره بووه، خویندنه به رزه کانی خۆی له ئینگیلته ره دا ته واو کردوو که گه ر اویشه ته وه هیندستان له نووسینی زۆریه ی گو قاره وێژه بیبه کاندایا هاو به شیبی کرده وه.

له پاش ئه مه ی نوسراوه کانی گو قراوه ته سه ر زمانه ئه ورو پاییه کان ناو بانگی به هه موو لایه کی جیهاندا بلا بوته وه، بوژ و نوسه ره کانی ئه ورو پایش پایه به کی گه وره یان یی به خشیوه ئه و راستییانه ییش که ده ری پر یون له بابته ده رویشایه تی هیندیبه کان و جوانی هیندستان و پیش بینیه کووره (*) کانی خۆیه وه ده رباره ی جیهان و ناوهرۆکی جیهان، له لایه ن ئه و وێژه وانه ئه ورو پاییه وه په سه ندراره و ئافه رین کراوه بو یه کا پاداشی (نوول) ی جیهانیشی یی به خسراوه.

له راستیدا (تاگور) گیانی هیندیبه کان ئه نوینی، به هی کۆن و تازه یانه وه له ناو هۆنراوه کانییا، هونه ری دلداریی هیندی کۆنی زیندوو کردۆته وه، که پر به تی له ده رویشایه تیبه کی قوولی خه والووانه (۱) به ناوی ئه وروپا و رۆژه لاتی نزیکدا گه شت وگوزاری کرده وه. به ته نیشته غاندیشه وه، خۆی هاویشته ته ناو خه باتی کاروباری گشتی هیندستانه وه، ته نانه ت له سه ر ئه رکی خۆیشی زانستگه ییکی (جامعه) دامه زران دووه.

(*) کوور = (قوول) - وه رگێپ -

سه رنج - که ماموستا وشه ی (کوور - محدب) بو (قوول) به کاردینی ماناکه ئاوه ژوو ده بیته وه و پیچه وانه ی ده گه یه نی چونکه (کوور) به رامبه ر (قوول) دێ، که لیره دا هه ر (قوول) ده که شباوتر بوو دایینه یه.

(۱) ده رویشایه تی: به رامبه ر (ته سه وف) به کاری هیناوه.

به ناوبانگترین نووسراوانی چیرۆکیشی ئەمانەن:

(سەرداری جادووگەر)، (باخی دلداری)، (شیو)، (چاوان)، (ئاوات و خونکار)، (کوشتە ی گۆرانی) که گۆرراووە سەر زمانی عەرەبی.

(تاگور)، له کلیسا کۆنەکانی هیندستانی کۆن و، تەنیا ییە دەرویشانە خواییە که یەو و نیاز و بیروباوەری وەرئەگرت.

(هەر وەها له گەڵ سروشتە جوانە کە ی هیندستانیش و خوا یە تیبی دەسەلاتداری هەرە گەورەدا یەکی ئەگرت، بۆ ئەمە ی بگاتە ئەنجامی رێبازیکی هۆنراوەی مەرۆفایەتی و بیروباوەرێکی وەها که کردووە و گیانە نرخدارەکانی رۆژەلات و رۆژئاوای تیا کۆبیتەو و بەیە کەو و بسازین و بێن بەیە ک).

... بوێژە کە، گۆرانییە کە ی خۆی تەواو کرد و بێ دەنگ بوو. بە خونکاری گەورەیدا هەلدا، بە تاییەتی دەنگە کە ی خۆی بەرز ئە کردووە بۆ ئەو ی ئەو خانە جوانە ی که له پشت سەر ایا پەردەو خۆی شار دبوو و گوتی لیبی بێ، دەنگە گەرموگورپە کە ی خۆی کردبوو بە پراسپاردیە ک بۆ ئەو ئەستیرە ییە که دەستی ئە گە یشتی، بۆ ئەو ئەستیرە ییە که پڕشنگی ئەدا و دەروونی رۆشن ئە کردووە بۆ ئەو ی که هەموو تەمەنی خۆی بۆ ئەو بەسەر ئەبا و کەچی ناتوانی بیبینی و بیناسی بۆ کچە شاھ (ئاجینا). زۆر جاری وایش هەبوو، بە دزییەو، بە تیلایی چا و سەر پێکی ئەو دیوو پەردە کە ی ئە کرد، چونکە تارماییە کە ئەدی بە دل گوتییسی ئەگرت له زرنگانەو ی خر خالی ک که له دوور وە ئە هاتە بەرگوتی، بە ئەندیشە وای ئە هیئایە پیش چاوی خۆی که له گەڵ هەموو هەنگاوێکا که بە ئەسپایی ئەینا گۆرانییە کە ی ئەگوت ئەوانە پێیە گول رەنگە ناسکەکان بوون که بەسپایی و بێ دەنگییە کەو هەنگاویان ئەنا، وەک خۆشەو یستی خوا یی بباریت بەسەر گونا هباری پەشیماندا و ابوو.

بەم رەنگە کابرای بوێژ تازار و ئاواتەکان و گۆرانییەکانی خۆی لەسەر دەنگی ئەو هەنگاوە ئەسپاییە ناسکە ئە هۆناییەو که زرنگە ی خر خالە جادووگەرەکانی پێتە ئە هات هیچ گومانێکیشی ئە ئە بردە ئەو کەسە ی که تارماییە کە ی ئە کەوت له پەردە کە، لەو دیو وە.

هەر وەها گومانیشی ئە ئە بردە ئەو خر خالانە ی که دەنگەکانیان له گەڵ ئاوازی دلایا ساز ئەبوو، چ له بێ دەنگییادا، چ له کاتی گۆرانی گوتندا.

(مانجاری) یش که کەنیزە کیتی کچە پاشا بوو، جار بە جار ی: سەری له بوێژە کە ئەدا له ماله کە ی خۆیدا که ئە چوو ه سەر رووبارە کە، لای ئەدایە لای و چەند وشە یە کە می له گەلدا گفتوگۆ ئە کرد، وەک کزەبا فیتنەکانی هاوین دلای پندر ئە کردووە. کەنیزە کە کە زۆرزان بوو هەستی بەو کردبوو که بوێژە کە تا چەند ئەندازە یە ک کچە پاشای خۆش ئەوی، جار یکیان ویستی له شپۆ یە ک ی شیریندا گال تەوگە یی له گەلدا بکات که بیزانیا یە رێگا چۆلە و کەسی پیا ناروات، تاریک و نووتە کە و کەس نابینری، جەر بە زەبیبە ک ی ئە کرد و خۆی ئە هاویش تە ژوورە بچکۆلە کە ی بوێژە کەو و له سەر بەرە کە ی دائە نیشت ئەو ئەندە خۆی ئە پازان دەو، لەش و لاری له شپۆ یە ک ی جوان و رەنگیندا دەر ئە کەوت، دلای پیاوی کیش ئە کرد.

سەر پۆشە کە ی یە جگار ناوازه و گەش و رەنگین بوو، ئەو گولە سوورە ییش که له سەر قژە هەنگوینی یە کە ی سەری چەسپی کردبوو، بە ناز و نوو زی کەو و زەر دە خە نە ی ئە کرد.

کەسانی تریش دەستیان دا بوو زەر دە خە نە کردن و چرپە چرپکردن، زەر دە خە نە و چرپە چرپە کە یشیان تا ئە هات زۆر ئە بوو چونکە (شیکاری) ی بوێژ، بە تەنگ دەر نە کەوتنی ئەم راستییەو نە بوو هەموو جار ی ئە یگوت ئەم چاوی پێکەوتنە خوتوو کە ی دلای ئە دەن و پڕیشی ئە کەن له خۆشی و کامەرانی یە ک ی پاک و بێ گونا ه، ناوی کەنیزە کە ییش یە جگار جوان بوو؛ واتاکە ی بۆنی گولانی ئە گرتەو، بوێژە کە ییش بەشی دلای خۆی و هونەر مە ندییە کە ی خۆی بۆ خستە سەر، پیتی ئەگوت بۆنی بەهار. ئەم و ئەو دەستیان کرد بە پێکە نین، بەسەر راو هاشاندنیکەو ئە یانگوت: ئای له دەست هۆنراو و بوێژان!...

له گۆرانییەکانی بەهار یشدا، که بوێژەکان لە بەر دەم خونکاردا ئە ی خوتیندەو و بەم بۆنە خۆشە یا هەل ئەدا، بە ناوازه ئە ی خوتیندەو و جار ی ویش هەبوو جار و دوو جار دووبارە ی ئە کردنەو.

که ئە گە یشتە ئەوی، خونکار چاوی تی ئە پری و زەر دە خە نە ی ئە کرد. بوێژە کە ییش بە زەر دە خە نە یە ک وەر امی ئەدایەو ئەستەر خونکاریش لیبی ئە پرسی: (تایا هەنگ ئە بێ واکات، له کۆشکی شاهانیی بە هاردا ویزە ویز بکات؟) بوێژە خوا پێداو ه کە ییش وەر امی ئەدایەو ئە یگوت: (نە گەر وەم ئەو هەنگوین دروست ئە کات لهو کاسە گولانە ی که پرن له بۆنی خۆش).

ئێستەر هۆلە کە پر ئە بوو له پێکە نی نیکی پەیتا پەیتا، ایان ئە گیترا یەو که (ئاجیتا) ی کچە شاش لهو پێکە نی نەدا هاو بە شیبی ئە کردن...

به لئی (تاجیتا) ی په رستراو و که نیزه که جوانه که ی (مانجاری). له راستیدا (مانجاری) یه جگار کامهران بوو به مه. بهم په ننگه له ریگای ژباند، راستی و دروژنی پیکه وه نه پون خواش چی له دست بی نه یکات مروقیش چی به لاهو جوان و رازوه بی نه یخاته سهری نه و چامانه ی که بویره که مان به گزانییوه نه یخویندنه وه، بریتی بوون له جوانییه کی پاک و بی گهره و دلسوژانه.

دهنگی که مانه که ی، له ناو نه م راستیانه دا، دهنگی نه دایه وه:

له خوا و سروشت و دلپه وه، نیازی پی نه به خشرا که نه و گورانیا نه بللی ههروه ها له و خه م و خه فه ته وه نیازی دللی خوئی وهر نه گرت که له سه ره تای دروستکردنی جیهانه وه په یدا بوو، له و دلخویشیه شه وه نیازی وهر نه گرت که برانه وه ی نییه، نه م راستییه بوو که له سه ر باله کانی خوئی گورانییه کانی بویره که ی نه گیتراپه وه دللی هه مووان ههروه ک خوازه لئوکی هه ناسه سارد، خویشی لی وهر نه گرت، خونکاری گه وره ییش دللی پی خویش نه کرد، گورانییه کانی بویره که، به جوړتیکی و بلا و بوونه وه، به ناو هه موواندا، که هه موو کهس له سه ر زبانی بوون نه یخویندنه وه، که مانگی چوارده شه و هه ل نه هات، که بو نه خو شنه که ی گولان بلا و نه بووه وه، که کزه پای به بیان له هاویندا هه للی نه کرد، بوئی خو شلی هونراوه پر له راستییه کانی نه م بویره، له په نجه ره کانه وه، له کوشکه کانه وه، له که شتییه بیچکوله کانه وه، له و تارماییا نه وه که له بن حه یزه رانه کاندایا و هه شیان نه کرد به په کا، له هه موو شوینییه که وه، له هه موو به زمگا هیکه وه، بلا و نه بووه وه و نه گه یشته ناو دهشت و دهر و شاخ و کیتو و دارستانه کان...

به م په ننگه، روژگار به خو شلی به سه ر نه برا: بویره که گورانی نه گوت، خونکار گوئی لی نه گرت، که سانی تریش چه پله ریزانیان نه کرد، یان زهرده خه نه یان نه کرد، که نیزه که جوانه که ییش (مانجاری) که نه چوه سه ر رووباره که، له ریگا لای نه دا و نه چوه لای بویره که، له ژووره که ی خویدا له پشت په رده ناو ریشمه کانیسه وه تارماییه ک دهر نه کهوت و نه بزوت.

دهنگی خرنگه ی خرخاله زپینه کانیسه له دووره وه نه گه یشته به رگوئی بویره که، نه مانه به م جوړه بوون، تا بویرتیکی تریش له خاکی ژووره وه، شاره که ی خوئی به جی هیشت و رووی کرده خونکار (ناداریان) که له خاکی (نه مارا بر) دابوو بویری نوئی هاته ناو کوشکی خونکاره وه و له به رده م ته ختی خونکاریدا کړنووشی نه وازشی کیشا و دهستی کرد

به خویندنه وه ی چامه که ی خوئی. له چه ند دیرتیکی هونراوه که یدا، هوروژمی بردبووه سه ر بویره کانی کوشکی شاه ی، گوتبووی نه گهر نازان بام هونراوه یه کی ودها بللیین یان هونراوه یه کی وادابینن که ده یه کی نه و هونراوه یه ی نه و چاک بی، کهس بوئی نه هاته پیسه وه، خونکاریش به ره و پیری هات و خو شلی و چلونی بی له گه لدا کرد پیتی گوت: (نه ی بویری گهره، تو له ژیر سیبه ری مندا نه حه سییته وه) بویره که ییش به خو هه لکیشانییه که وه وهرامی دایه وه گوئی: (گهره م! من بو جهنگ هاتووم!).

به لام (شیکاری) ی بویر، شیکاری دلدار، بویری خونکاری، نه م جهنگه سه ری لی شپواند نه ی نه زانی سبه ینی به چ نه نجامیک نه گات، نه ی نه زانی کی سه ر نه که وی، خوئی یان به رامبه ره که ی. نه یته زانی بو کام لایان بریاری سه ر کهوتن نه درئ، نه و شه وه تا به یانی به په ژاره وه مایه وه، خه وی لی نه کهوت نه وی زور نه هاته پیش چاوی و خه وی لی نه رزاند، وینه ی نه و بویره به چنگه بوو، که ناوی (به ندراریک) بوو، به بالا که له گه ته که یه وه و که لله خو هه لکیشه که یه وه و چاوه له خو یایی بووه که یه وه که کاری له دلان نه کرد.

له به یانی روژی دووه مدا ته ماشا گاهه که ییش پر بوو بوو له کهس بویری دلدار، روژباشییه کی له به رامبه ره که ی خوئی کرد، به زهرده خه نه یه ک و نوشتانندنه وه یه که وه به لام (بنداریک)، به ناسته م سه رتیکی بو بزواند و رووی کرده نه وانه ی که دللیان پیچاچو بوو، زهرده خه نه یه کی پر و اتایشی بو کردن.

له و کاته دا (شیکار) چاوی بریبه نه و هه یوانه ی که له پشت په رده کانه وه بوو له دلدا روژباشییه له خانمی خوئی و کچه شای خوئی کرد و گوئی: (نه گهر له م جهنگه دا سه رکه وم، بی گومان کچه شاهه که م حه زم لی نه کات).

دهستیان کرد به ته پل لیدان... دانیشتوان دهنگیان هه لبری، (هه ریژی) یان بو خونکار کرد... خونکاریش بالا پو شتیکی سپیی ناوازه ی له به رکرد بوو، به نه سپایی هه نگاری نه نا، نه تگوت هه وری پاییزه و نریک نه بیته وه، که گه یشته سه رته خته که ی دانیشت، (به ندراریک) ییش له جیی خوئی راست بووه وه، سه ری خوئی به رز کرده وه و سنگی خوئی دهر په راند و تاماده بوو بو هونراوه خویندنه وه، که دهستی کرد به خویندنه وه، دهنگی وه ک هه وره تریشقه و ابوو، نه یگرماند و دهنگی نه دایه وه له ناو هه لکه دا.

ههروه ک دهنگی شه پوئی ناویتیکی وروژاوی پر له هاژه بی و بدات به سه ر که ناره کانی دهریادا، نه و دهنگه ی نه ویش ناوا نه یدا به گوئی نه و هه موو که سانه دا که به بی دهنگییه وه چروپر دانیشتبوون گوئیان لی نه گرت.

گوئی گرهکان هه ناسه یان له بهر خویان بریبوو، تۆ وات ئه هاتنه پيش چاو که هه رگيز هه ناسه نادهن چونکه بوئيه بېنگانه که، زۆرزان و شارهزا بوو، ياربي به واتاکان ئه کرد، چاو بهست که ریبوو، به جادوو کاربگه ره که ی خۆبه وه کاری له دلای هه مووان ئه کرد، که له خویندنه وه ی هۆنراوه کانی خۆی بووه وه، (به نداریک) له جیبی خۆی دانیشته وه تا چهند تاویکیش دهنگه که ی هه ر له گوئی دانیشته وانا ما بوو، ئه زرنگایه وه هه روک له ویدا مابیته وه له پایه گه وره کانی ناو هۆله که تیپه ری نه کردی و کزه با فینکه کان نه یان گه یان دبیته شاخ و کتیوه بلنده کان و ده ربا دووره کان و ابوو ئه م دهنگه له دلای گوئیگره دلکیش کراوه کاند هه ر مایه وه، زانایان و تیگه یشتوان و بوئیزان هه موویان به یه ک دهنگ گوئیان: (تافه رین. تافه رین!).

خونکاریش چاوی وه رگیا بۆ بوئیه که ی خۆی، (شیکار). ئه میش هه ردوو چاوه پر خه م و خه فته که ی خۆی به رزکرده وه بۆ گه وره به نرخه که ی خۆی و له جیبی خۆی راست بووه وه به لام راست بوونه وه که ی له راست بوونه وه ی مامزیکي کرد که تیریکي لئ درابن.

شهرم په ریبوو ناو ده مو چاویه وه، له شه له رولاوازه کزه که یشی، کرژبوو بوو ته نانه ت وای لئ هاتبوو، هه ر که سی ئه ییدی وای ئه هاته پيش چاو، که زوو به زوو ده ست ئه کات به ناوازی خۆش خۆش... ئنجا که دهستی کرد به خویندنه وه ی هۆنراوه کانی، له پيشدا دهنگه که ی زۆر نرم و نه رم بوو، وه ک به چرپه قسه بکات و ابوو... ته نانه ت دپره کانی سه ره تاي هۆنراوه که ی نه ئه بیستران یا خود له وانه بوو که باش نه بیسترین... پاش ئه وه دهستی کرد به سه ر به رزکرده وه، دهنگه رۆشن و ته و اووه که یشی دهستی کرد به به رزبوونه وه بۆ ئاسمان، هه ر له گری ئاگریکی ئه کرد که له به رده م کزه بادا بشه کیتته وه.

ئنجا دهستی کرد به گپراوه وه ی میژووی خیزانی خونکار، هه ر له بنج و بناوانیا نه وه، هه ر له سه ره تاي دووریانه وه تا ئه و رۆژه...

ئنجا له خویندنه وه ی هۆنراوه کانی گه یشته سه ر لیدوانی ژبانی خونکاره خۆشه ویسته که ی خۆی هه ر له سه ره تاي ژینییه ره، که منالی ساوا بووه، هینای تا گه یان دییه ئه و رۆژه ی که بوو به پاله وان و میژوو به چاو و به دل کرده و کانی په سه ند ئه کرد... بوئیه که چاوه کانی بریبه چاوه کانی، خونکار به گه رموگورییه که جوامیرانه ی واوه هۆنراوه کانی خۆی ئه خویندنه وه، که ده موچاوی له شپوه یه که ی جادویی بلندا ده رته خست و

کاریشی له دلای هه مووان ئه کرد... دانیشته وان خونکاریش و بوئیه که یشیان به دلا چوو پيش ئه مه ی بگه ریتته وه جیبی خۆی، ئه م وشانه ی له ده م هاته ده ره وه؛ گوئی: (گه وره ی خۆم من ره نگه له جه نگی و تووئیه ی دلکیش که ردا سه ره نه که وم به لام له خۆشه ویستیمدا به رامبه ر به ئیبه، نه شکاوم و، نه ئه شکیم!...).

نه ته وه چاویان پرپوو له فرمیسک. دار و به ردیش هاواربان ئه کرد بۆ سه رکه وتنی، په رده کان له رینه وه، به چه شنی رووی ئاوی گوئیکی پاک که به کزه بایه که ی فینک شه پۆل بدات. له وکاته دا (به نداریک) به تیزیکه وه هه لسا یه سه ری و، به فیزیکه وه رووی کرده کۆمه لی دانیشته وان و گوئی: (چ شتیکی هه یه که له وشه بلندتری؟). هۆله که بی دهنگ و سه نگی داگری کردبوو، هه ست کزبووو، هه موو خاوبوو بوونه وه.

(به نداریک) یش، به شاره زاییه که ی هونه رمه ندانه وه، دهستی کرد به به لگه پيشان دان بۆ راستی قسه که ی خۆی چه سپان دیه دلای هه مووانه وه که وشه، بریتیه له سه ره تا، بریتیه له خوا له نوسراوه ئاسمانیه کانیشه وه هه ندی قسه ی ده ره ینا، که پالیشتی به لگه کانی خۆی پئ بکات. قسه پر قاو و قبیژه کانی خۆشی هه ر به و جزه برانده وه که له سه ره تادا دهستی پئ کردبوو دیسانه وه گوئی: (چ شتیکی هه یه له وشه بلندتر بی؟!).

پاشان به له خۆبایی بوون و فیزیکه وه، ته ماشایه که ی ئه ملاو ئه ولای خۆی کرد، به خۆپه سه ندرکنیکه وه دانیشته وه سه ر جیبی خۆی له ویدا خۆی وا پيشان دا، هه روک شیریک بی و نیچیریکي ده ست و برد گری، گوشت ناسکی خوین شیرینی ده ست که وتبی و خواردبیتی و ابوو، دانیشته وان هه موویان ده ستیان کرد به چه پله ریزان ئافه رینیشیان کرد به لام خونکار بی دهنگ و سه نگ مایه وه ورته ی نه هات. (شیکار) یش وای هه ست به خۆی کرد، که له چاو ئه و بوئیه دلیره دا هه یچ ناهینی.

ئه و رۆژه، هه موو که س، بلاوه ی لئ کرد.

رۆژی دوایی له کۆشکی شا دا کۆبوونه وه، گوئی گرانیش له هه موولایه که وه هاتنه سه ره، (شیکار) دهستی کرد به گۆرانی گوتن، له په نجه ره زپینه کانی کۆشکه که وه تیشکی رۆژ ئه هاته ژووره وه، به یانییه که ی شهنگ بوو، به رامبه ر ئه و په نجه رانه یش په رده کان ئه له رینه وه. پاشان دهنگیکی که وته به رگوئی بوئیه که، دل و گیانی به جاریک گه شکه دار کرد (ناخ) ی به کیتیکی گوئی لئ بوو نه ی ئه زانی له کوپوه دی. نایا له کچه شاهه وه بوو، یا خود له خه و و

ئەندىشەى خۆى و ئاواتەكانى دلىههه هاتبوهه دهرى، كه له گوئيدا زنگاوهه تهوه بهلام پرواى وابوو، كه ههر له خانمكهى خۆى و كچه شاههكهى خۆيههه بووه، ئەو (ناخه) دهريه پربوه.

(شېكار) دەستى كردهه به گۆرانى گوتن، ئەمجاره لهوه ئەدوا كه له رۆژتېكى زۆر دووردا، لهوه پېتش، ساز و ئاوازی خۆشه ويستى، يه كهم ئاوازی دابوو به گوئيدا، له ناو جهنگه لستانه نووستوه كه دا كچه شوانه كان كه مهربان لهو ناوه دا ئەله وه راند، نه يان ئەزانى كيبه ئەو نايه لى ئەدا^(۱) له چ لايه كيشه وه ئەو ئاوازه سه رمهست كه رانه لى ئەدرين، جارى وا هه بوو وا يان به بېردا ئەهات، كه له كزه باوه دهريچن جارى وايش هه بوو وا يان ئەهاته پيش چاو كه له هه وه كانى سه ريۆيهى شاخه كانه وه بېنه دهري.

ئەم ئاوازه، كه له گه شتان و رووه و په رستگانى رووناكى ئەچن، له زهوبى رۆژهه لاته وه نامهى دلخۆشى ئەهين به لام كه رۆژ ئاابوو و ئەستيره كانيش دامىنى شهويان كشانده سه سر زهويدا، ئاوازی خه م و سزادر ئەكهوئ، كچه شوانه كان به لايانه وه وابوو، كه ئەستيره كان برىتين له چەند گوئيكه يه كى زبو، لهو كه لوپه لى ساز و ئاوازه دان كه خه وه كانى شه و پرته كات له ئاوازی دلدارى، ئەوان لهو بېره دابوون، له ناو ساز و ئاواز له هه موولا يه كه وه په يدابوو:

له كېلگه و جىگا له وه ره كان و، رېگای چۆل و هۆل و، كه له به رده بچ دهنگه كانه و له ئاسمانه شېنه كاله كه وه و، گژوگيا سه وزه چروپره كه وه به لام كچه شوانه كان له واتاى ئەوه تى ئەهه گه يشتن له توانايشياندا نه بوو كه رازى ئەو ئاره زوه به هپنز و هه ره تهى دلله ساكاره يان دهريزن.

له به رته وه چاويان پربوو له فرمىسك ژبانيشيان لى تال بوو، ئاره زوى پىك گه يشتن و خه مى دووربى هاتبوهه ناوهه.

لهو كاته دا (شېكار)، گوئى گرەكان و بوئژه دوژمنه كهى و خونكارى له بېرچوه وه كه لهوئ دان له ناو بېره كانى خۆيدا به تەنيايى مايه وه بېره كانى ئەچوون به گژيه كا و قىژوهوورپان ئەكرد له ناو مېشكيا، ههروهك گه لای دار نه چرپه چرپيان ئەكرد له نزىك گوئيه وه ههروهك كزه باى هاوين لىيان بدا و سه روويان بېت وابوو.

بوئژه كه دەستى كرده به گۆرانى گوتن، گۆرانى ناى. له هۆش و گيانيا، له كانگاى

دهروونيا، كه پرى بوو له گۆرانى و ساز و ئاواز، خه ويكى پرىچوپه ناى ناديارى دلدارانه هه بوو، به رامبهر وينه يه كه كه له مېشكدا دروست كرابوو، له كه ره ستهى خرنگهى خرخاليش دروست كرابوو، له رهى ئەو ههنگاوه ساز و ئاوازيانەى كه له دووره وه ئەهه يشتنه گوئى.

بوئژه كه گۆرانى به كهى خۆى ته واو كرد و دانېشت.

گوئگره كان هه موو له شيان گرژ بوو، دلبيان پربوو له خه فته، ئەوه يان له بېرچوه وه كه چه پلته ريزان بو بوئژه كه بكه ن.

ئنجا كه ئەو كارىگه ريبه قوولەى له ناوه رۆكى هپزى گشتىيه وه پهيدا ئەبى و ئەدا به سه ر چاره نووسدا، ورده ورده كزبوو، (به ندارىك) هه ستايه سه ريئ و ده ستى كرد به پرسين له خۆى: ئايا بوئژه كه لهو گۆرانىيه شارراويه، لهو گۆرانىيه پرى گرىبه مه به ستى چى بوو؟ ... يه كه به يهك واتاكانى لىك دايه وه و رۆشن كرده وه، تا هپچ بايه خ و نرختىكى بو نه مايه وه له ئاههنگى بووك و زاواى به هاردا، بايه كى توندوتىژى ساردى وا هه لى كرد، كه له هى چلهى زستانى ئەكرد هۆنراوه يش كه كه وه ته به ر به ردى قسهى هۆش و بېروبا وه ر، ئەشكى و له ناو ئەچى، به م رهنگه (به ندارىك) بو هه موو وشه يهك واتايه كى تازهى خۆى بو دانه نا، تا واى له گوئگره كان كرد سه ريان سه ريئ و واقيان و رىمىنى له شاره زايى و زمان پاراويى و زيره كى. (شېكار) يش هپچ وه رامى نه دايه وه به لكو هه ر نهى ويست وه رامى بداته وه، هه ر گىژووئىزه خه وه خۆشه كهى خۆى بوو و لهوى ئەكۆلئيه وه كه سيش له وهى نه كۆلئيه وه كه (به ندارىك) تا چ ئەندازه يهك ئەو واتايانهى هپنايه وه بو وشه كان راستى پيشان داوه.

خونكار سه رسام ما له وه چونكه ئەو جيهانهى كه پربوو له ئەندىشهى ساز و ئاواز، گوپرا و بوو به رېگايه كى ره قوته ق له به رچاوى به لام رېگاكه تهخت بوو، ئاشكرا و دياربوو، زۆر خه رىك بوو له گه ل بوئژه كهى خۆيدا، كه راست بېته وه و قسه يهك بكات.

به لام بوئژه كه وه رامى بو نه ته درا يه وه، خونكار به توره بيبه كه وه هه ستا و ملوانكه كهى (شېكار) لى له مى داكه ند كه له سه رووى هۆنرا بووه وه و، كرده مى (به ندارىك)، هه رچى له ويدا بوو، له خۆشى و گه رموگوپىبه كه وه ده ستى كرد به چه پلته ريزان، له هه يوانه بلنده كه يشه وه، له پشت په رده سه راوه، بزوتنه وه يه كى سووك كه وته به رگوئى.

(شېكار) يش به ره نجه رۆيى گه رايه وه ماله وه.

(۱) ئەو شمشالە لى ئەدات...

له شهوویکی تاریک و نووته کی بی مانگه شهوودا، (شیکار) له ژووره چۆل و هۆله که ی خۆیدا دانیشته، دهستی برد بۆ کۆمه له هۆنراوه کانی خۆی و لیتره و لهوی تاک و تهرا دپره هۆنراوه ی لی ته خوتینده وه به لّام هه موی هیج و پووچ ته هاته پیش چاو، نه جوانی تیا نه بینین، نه واتا، په ره کانی یهک یهک دریتی و فریبی دانه ناو ناگره وه پاشان گوتی:

(ئه ی ناگر! ئه ی خوا جوانه که ی که ته تبه رستم، تۆ بووی که به دریتزایی ئه م هه موو سالانه، له دلّما گرت نه گرت.

ئه گهر ژبانی من زپر بووایه، که له تۆ ته هاته دهره وه پاکتر و جوانتر ئه بوو به لّام ههر ئه م چنگه پووش و په لاشه ی لی دهرچوو، که خسته م ناو تۆوه ههر ئه م خۆله میتشه ی لی مایه وه!).

ئیتیر (شیکار) په نجه ره کانی ژووره که ی خۆی، هه موو کرده وه، ئه و گۆله سپیبه پاکه بی گهردانه ی که هزی لی ته کردن و وهک (مانجاری) یش پیتی گوتبوو، شا کچه که ی هزی لی ته کرد، به سه ر پتخه فه که بیدا بلاوی کردنه وه هه رچی چرایه کیشی هه بوو، دهری هیتان و هه لی گبرساندن پاشان دۆشای هه نگوینی له گه ل ژه هریکی کوشنده دا تیکه ل کرد و خواردیه وه نجا له سه ر پتخه فه که ی خۆی راکشا.

به لّام خرنگه ی خرخال، له راره وه که وه دهنگی ته هات، بۆنیتی خۆشی کاربگه ریش ته هاته ناو ژووره که وه.

بویتزه که یش به دوو چاوی قووچاوه وه گوتی:

(خانم که م، دوایی به زه بیته به نوکه ره ره نجه رۆکه ی خۆتا هاته وه و هاتیته لای سه ری بدهیت؟!).

دهنگی دلنه رمانیش وهرامی دایه وه گوتی:

(بویتزه که ی خۆم منم هاتووم).

(شیکار) یش چاوه کانی کرده وه و چاوی پتیکه وت.

به لّام چاوه کانی کزبوو بوون، باش نه یان ته بینن به لّام وینه که ی هه رمایه وه له ناوچاویا ته ویش ئه و ته ندیشه یه بوو که زۆری پی چوو، که چی نه ئه یدی، نه ئه یناسیبه وه.

وا دوایی هه ل هات، بۆ ته مه ی چاویکی شه و باشکردن و به خوا سپاردنی پیابخشیتن.

ئافره ته که گوتی: (من کچه شا ئاجیتام).

له پاش ئه رک و تین به خۆدانیتی زۆر، بویتزه که راست بووه وه و له سه ر ته خسته که ی دانیشته، کچه شاهه که یش به گوتیدا چرپاند، پیتی گوت: خونکار له برپاره که بیدا دادپهروه ری نه کرد، تۆ بوویت سه رکه وتیت منیش بۆیه کا هاتمه لات (تا شا کلاوی^(۱) سه رکه وتنت بنیمه سه ر).

ئه و ملوانکه گۆله ی گهردنی خۆی پی رازاند بووه وه، له ملی خۆی داکه ند و نایه سه ر قژه جوانه که ی بویتزه که.

ئیتیر ههر ئه وه نده بوو، بویتزه که که وت به سه ر جینگاکه یا و گیانی دهرچوو.

مینیو یاخود خوښه ویستی

نووسه‌ری: رابه‌نداران‌ات تاگور

(مینیو) کچیک بوو، له (نهریستار)دا^(۱) گه‌وره بوو، که که‌وتبووه هیندستانی ژورووی پوژتا‌اوه که منال بوو، هه‌زی له‌وه نه‌کرد له مال دهر‌باز بچ و رابکاته ناو چیمه‌ن و لاله‌زاره‌کان و کیتلگه‌کانه‌وه، بو‌نهمه‌ی توو بکاته‌وه، یاخود گولای (لوتس)ی ده‌شتی^(۲) بچیته‌وه دۆستیکه‌ی هه‌بوو یه‌جگار خوښی نه‌ویست، پیاو‌یکه‌ی باخه‌وانی پیروو، پوژگاری به‌وه به‌سه‌ر نه‌برد، که گژوگیای زبان به‌خش له شینایی گه‌مه شامی بکاته‌وه.

که (مینیو) پچ گه‌یشت و کاتی شوو‌کردنی هات، خیزانه‌که‌ی ده‌زگیرانیکیان بو دۆزیه‌وه، له دانیشتوانی شاری (جونبور). که بوو به‌میتردی، له پاش سالیکی منالیکی مردووی لی بوو. پزیشکه‌کان گوتیان، ژیان (مینیو) له تنگ و چه‌له‌مه‌دایه له‌به‌رته‌وه پیوسته زوو بگاته (کالکوتا)، بو‌نهمه‌ی چاره‌ی خو‌ی بکات.

به‌لام (مینیو)، چاوه جوانه‌کانی نه‌نووقاند به‌هموو هیتز و هه‌ره‌تیه‌کیه‌وه، خو‌ی نووسانده‌وه به‌ژيانه‌وه، هه‌ر له هه‌ناریک نه‌چوو که هیتشتا پچ نه‌گه‌یشتبێ و نه‌یه‌وی له لقی دره‌خته سه‌وزه‌که‌ی خو‌ی جو‌ی ببیتته‌وه.

له راستیدا، (مینیو) له جوانی جوانان نه‌ژمی‌را، تا بلایی جوان و شه‌نگ و شوخ بوو، هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاری پیتوه دیاربوو، له گه‌رمای به‌هاری نه‌کرد، له هه‌ناسه‌کانی شه‌و نه‌چوو که پرن له دل‌داری وهک نه‌وه نه‌ستیره‌گه‌شانه‌یش وابوو، که تا سه‌ر به‌پرشنگداری نه‌می‌تته‌وه. (مینیو) بریتی بوو له ژیان: هه‌ر شتی زیندوو و، ته‌ر و تازه و سه‌وز بوو، (مینیو)ی کیش نه‌کرده لای خو‌ی، نه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ بچکۆله‌یه‌ی که له‌به‌رده‌می خانووه‌که‌یان دابوو، هه‌روهک منالیکی خوښی نه‌ویست، دوا‌ی کردی به‌باخچه‌یه‌کی پر له گولای گه‌ش و ره‌نگا‌وره‌نگ، نه‌و که پری گولانه‌بشی خوښ نه‌ویست که خانووه

(۱) نهریستار: شاریکی هیندییه له په‌نجاب نزیک به‌سنووری پاکستان، ۵۸۹ هه‌زار که‌سیکی تیا داده‌نیش، مه‌له‌ندی دیانه‌تی سیخه و په‌رستگای زیرینیان له‌م شاره‌دایه جیگای ناژاوه و گیروگرفته له نیوان نه‌وان و موسولمانه‌کاندا، زورجار ده‌بیتته‌مایه‌ی کوش و کوشاریکی زور؛ وهک نه‌وه‌ی له ۱۹۸۴ روویدا و دوا‌جار له ۱۹۲۰.۱د.

(۲) یان: کیتی (بری).

بچکۆله‌که‌یانی رازاندبووه‌وه، نه‌م گولانه که نه‌گه‌شانه‌وه، جوانی و جادوویان^(۱) نه‌به‌خشی به‌ته‌ماشاکه‌ر، پوژه‌کانی (مینیو)یشیان پر نه‌کرد له بونی خوښ به‌لام (مینیو)یان ناچار کرد، نه‌و شپینه‌ خوښه ناوازه‌یه به‌جی به‌یلتی و کوچ بکات بو‌زه‌وییه‌کی نو‌ی.

(مینیو) ده‌رگا‌کانی باخچه و خانووه‌که‌ی خو‌ی نه‌کرده‌وه بو‌سه‌گه‌کانی مال‌ه دراوسپیکانی خو‌ی هه‌ر نه‌وه‌نده سه‌گیک بهاتایه ناو خانووه‌که‌یانه‌وه، خواردنی نه‌دایه و خه‌مخو‌ری نه‌کرد، سه‌گیکه‌ی لووت پانیان له ناودابوو، ناوی (به‌ونت) بوو (مینیو) به‌تاییه‌تی نه‌و سه‌گه‌ی زور خوښ نه‌ویست و زور به‌که‌لکی نه‌هات، ملوانکه‌یه‌کی مرواری بو‌هونیه‌وه و کردیه ملی، خاوه‌نی سه‌گه‌که‌یش هاته‌لای (مینیو) و پیتی گوت:

نه‌ی خوشکی به‌شو. نه‌گه‌ر چه‌ز نه‌که‌یت (به‌ونت) به‌ره له‌گه‌ل خو‌ت بو‌ (کالکوتا).

به‌لام میترده‌که‌ی (مینیو) به‌ره‌رچی دایه‌وه، به‌ده‌نگیکه‌ی به‌رزه‌وه گوتی: (ئۆف له‌ده‌ست سه‌گ، نه‌که‌یت به‌یهنیت له‌گه‌ل خو‌ت، پاشان ته‌نگه‌تاومان نه‌کات) که گه‌یشتنه (کالکوتا)، (مینیو)ی نه‌خوښ له خانوویه‌کی گه‌وره‌دا دامه‌زینرا، چینی دووه‌می خانووه‌که‌ی که‌وته ژیر ده‌سته‌وه، نه‌بوو به‌دریژایی پوژ له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خو‌ی رابکش، به‌گران پوژێ له‌به‌ر نه‌پوښت، کاته‌کان سست و سامناک نه‌پوښتن له‌به‌رچاوی؛ له‌به‌رته‌وه، دلێ ته‌نگ نه‌بوو، له گیانی خو‌ی وه‌رس نه‌بوو کاره‌که‌ییش له ته‌نشیه‌وه بوو، به‌چه‌نه‌بازی هه‌راسانی کردبوو. (مینیو)یش تاو‌یک گوتی لی نه‌گرت، تاو‌یکیش له‌سه‌ر جیگاکه‌ی خو‌ی نه‌م دیو و نه‌و دیووی نه‌کرد تا بنوی.

زور شه‌وی به‌خه‌و لینه‌که‌وتنیکه‌ی ناخوښه‌وه به‌سه‌ر نه‌برد له به‌ره‌به‌یانی شه‌وگاریکی دریژدا، که تاریکی خه‌ریک بوو هه‌ل نه‌هات و پوښیش خه‌ریک بوو گزنگ بدا، (مینیو) هیشوویه‌ک گولای سپیی چاوی پیکه‌وت. که پوژ بووه‌وه، دره‌ختیکه‌ی گه‌وره‌ی دی هه‌موو سه‌ر و پوته‌لاکی به‌گول رازابوووه، بونی خوښی گوله‌کان نه‌هاته ناو ژورره‌که‌ی (مینیو)وه، نه‌تگوت به‌چرپه‌ پیتی نه‌لی:

بو‌شاییه‌کی ته‌نگ هه‌بوو، خانووی (مینیو)ی له خانووی دراوسپیکانی جو‌ی نه‌کرده‌وه له‌به‌رته‌وه دارگوله‌ گه‌وره‌که، که کچیکه‌ی سوروشتی جه‌ره‌زه‌بوو، سنووری ناوه‌ند هه‌ردوو خانووی تیکدا و لقه‌کانی خو‌ی دریژکرد بو‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی (مینیو) هه‌روهک پیاو‌یک بی و، بو‌تیشکه‌ گه‌رمه‌که‌ی پوژ دامای و ابوو.

(۱) یان: جوانی و سیحریان ده‌به‌خشی...

به‌یانییه‌کیان (مینو) له خۆی پرسى: (من وام دیتته پیتش چاو که ئەم دره‌خته، رۆژ به‌رۆژ، گۆله جوانه‌کانى لى کهم ئەبنه‌وه، هه‌موو رۆژتیکیش له گه‌شى و شه‌نگوشۆخییه‌که‌ى کهم ئەبیتته‌وه، ئەمه بۆچ وایه؟).

پاشان به‌کاره‌که‌ره‌که‌ى خۆى گوت:

(رۆژ زه‌وییه‌که‌ى سه‌ر ر‌ه‌گه‌کانى بکێله و هه‌لى بده‌ره‌وه هه‌موو رۆژتیکیش ئاو بکه‌ره بنى).

به‌یانییه‌که‌ى یه‌کشه‌مووان (مینو) که شیشی‌کی (بوره‌هما) یی چاو پیکه‌وت، سه‌به‌ته‌یه‌که‌ى به‌ده‌ستیکییه‌وه گرتبوو، به‌ده‌سته‌که‌ى تریشى دارگۆله‌که‌ى به‌قایم ئەهه‌ژاند، (مینو) که ئەوه‌ى دى، رازی کهم بوونه‌وه‌ى گۆله‌کانى دره‌خته‌که‌ى تى گه‌یشت ده‌ست به‌جى بانگی کرده کاره‌که‌ره‌که‌ى و پیتی گوت:

(هه‌ر ئیسته‌بچۆره‌ خواره‌وه و ئەو که‌شیشه‌ بوره‌هما ییه‌م بۆ به‌ینه‌ ئی‌ره).

که که‌شیشه‌که‌ هاته ژووره‌وه، (مینو) له ناو جیگا‌که‌یا بوو، به‌ریتیکه‌وه رۆژباشى لى کرد و لیتی پرسى: (بابه ئەم گۆلانه بۆکى کۆ ئەکه‌یتته‌وه؟

گوتى: بۆ خواى کۆته‌که‌مه‌وه نه‌ک بۆ که‌سى تر).

مینویش گوتى: (به‌لام خواى گه‌وره، خۆى ئەم گۆلانه‌ى بۆ من ناردووه).

- بۆ تۆى ناردووه؟

- به‌لى بۆ منى ناردووه، خوايش هه‌رچى به‌خشى به‌یه‌کێک لیتی ناسینیتته‌وه.

که‌شیشه‌ بوره‌هما ییه‌که‌ به‌تووره‌ییه‌که‌وه ژووره‌که‌ى به‌جى هیتت. که به‌یانی رۆژى دواى ده‌ستى پى کرد، که‌شیشه‌ له‌بن دار گۆله‌که‌دا بوو، به‌هه‌موو دل ر‌ه‌قییه‌کیه‌وه ر‌ای ئەوه‌شانند.

(مینو) ییش بانگی کرده کاره‌که‌ره‌که‌ى خۆى و پیتی گوت:

(من چاوم به‌رایى نادات ئەم که‌شیشه‌ ببینم وا له‌و دارگۆله‌ جوانه‌ بکات توخوا ئەگه‌ر پیتخه‌فه‌که‌م نه‌گوتیتته‌وه ژووره‌که‌ى تر، که په‌نجه‌ره‌که‌ى به‌لایه‌کى تردا ئەروانى!).

ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ى تریش ئەيروانى به‌سه‌ر کۆشکى گه‌وره‌ى خیزانى (شود هورى) دا، ئەو ده‌وله‌مه‌ندانه‌ییش تازه له لادیتوه گه‌رابوونه‌وه ئه‌وى.

(مینو) مێرده‌که‌ى خۆى بانگ کرده لای خۆى و پیتی گوت:

- تۆخه‌ى! ئەوه منالیکه، ته‌ماشای که چەند جوانه!

توخوا ئەگه‌ر نه‌چیت ئەو منالەم بۆ به‌ینى، چه‌ز ئەکه‌م بیه‌گرمه باوه‌شم!

مێرده‌که‌یى پیتی گوت: هه‌رگیز ئەوانه ر‌ى ناده‌ن کوره‌که‌یان بیتته ناو خانووتیکى شه‌وپړى وه‌ک هى ئیتمه‌وه.

(مینو) ییش گوتى: بۆجى ر‌ى ناده‌ن؟!... ئەوه قسه‌یه‌کى پرپوچه‌!... به‌لای منه‌وه هه‌ره‌یچ نه‌بى ئەوه‌نده‌ى په‌یوه‌ندى به‌منالەوه هه‌یه، له ناوه‌ند ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاردا جیاوازی نییه، ئەژنۆکانى هه‌موو دایکێک له جیهاندا جیگا‌یه‌کى دانیشتنى خوشه‌ویستانه‌ن بۆ هه‌موو منالیک. مێرده‌که‌ى (مینو) ییش بى دلێى ژنه‌که‌ى خۆى نه‌کرد چووه خواره‌وه و، ر‌وى کرده لای خانووى دراوسێ ده‌وله‌مه‌نده‌که به‌لام پاش تاوتیک گه‌رایه‌وه و گوتى: (نه‌م توانى خاوه‌ن مالەکه ببینم، ده‌رگه‌وانه‌که‌ى نه‌یه‌یتت بچمه ژووره‌وه).

له پاش نیوه‌رۆى رۆژى دووه‌مدا، (مینو) کاره‌که‌ره‌که‌ى خۆى بانگ کرد و پیتی گوت: سه‌یرى منالەکه بکه ئەوه‌تا له باخچه‌که‌دا به‌ته‌نیا یارى ئەکات، زووکه بچۆره خواره‌وه و ئەم شیرینییه‌ى بده‌رى، وامنیش له په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌یرى ئەکه‌م بزانه شیرینییه‌که چۆن ئەخوات. که ئیواره داها‌ت و مێرده‌که‌ى گه‌رایه‌وه، گوتى:

(دراوسێ ده‌وله‌مه‌نده‌کانمان ر‌قیان هه‌لساوه له ئیتمه!)

- بۆجى؟

- هه‌ره‌شه‌یان لى کردم، ئەگه‌ر جارێکى تر کاره‌که‌ره‌که‌مان بچیتته ناو باخچه‌که‌یا نه‌وه، په‌نا بۆ بال‌بازخانه ئەبه‌ن.

(مینو) ییش له تاوا ده‌ستى کرد به‌گریان و گوتى: (به‌لى، به‌لى، تى گه‌یشتم پارچه شیرینییه‌که‌یان له ده‌ست منالەکه‌ ده‌ره‌یتنايه ده‌ره‌وه، خۆم چاوم پیتی که‌وت، ئەگر‌با، لیتهم مه‌هیتله و دوورم بخه‌ره‌وه لیتره... یه‌جگار دوورم بخه‌ره‌وه...)

کابرای خاوه‌ن گۆله‌که‌ گه‌وره‌که

له نووسراوى (ترى بیتاکا: سى سه‌به‌ته‌که) وه‌ه‌رگه‌راوه (کۆمه‌له‌یه‌ک، یاخود راستتر ئەوه‌یه که بلتیم سى کۆمه‌له‌ چیرۆکى کۆمه‌لایه‌تیه‌ چه‌ند سالیک له‌مه‌وپیتش له هیندستاندا، له یه‌ک به‌رگدا، به‌زمانى بالى؛ که لقیکه له لقه‌کانى زمانى سانسکریتی، بلاوکراوه‌ته‌وه، نووسه‌ره‌کانیشى که زۆریه‌یان که‌س نازانى کین، ویستوویانه به‌نده‌کانى ویتیه‌ى زمانى هیندی کۆن، به‌گیانیکى کۆمه‌لایه‌تى و ویتیه‌ى تازه‌وه رۆشن بکه‌نه‌وه.

خونکار (ئەندزارا) لە کۆشکە گەورە کە خۆیدا دائەنیششت کە لە شاری (مەهداپورا) دا بوو، خونکاریکی دادپەرور و دڵ فراوان بوو، چاکە و فەری بۆ هەموو دانیشتوانی خاکە کە خۆی ئەویست، برۆیشتی و ابوو کە نەتەوه کە، هەموو، لە ژێر سێبەری فەرمانرەواییەکی چاکی دادپەروردا ئەژین، بە کامەرانییەوه هەموویشیان سوپاس گوزاری خواکانن، کە لە سایەي خونکاریکی وادا ئەحەسینەوه، دڵ و دەروونی پرە لە هەست و هیوا و ئاواتی هەرە گەورە و چاک بۆ هەمووان.

بەلام رووداو، جیاواز بوو لەوهی کە (ئەندزارا) بە مێشکیا چوو بوو.

چونکە ئەم خونکارە چاکەخوێز، کاربەدەستانی وای هەبوو، کە کەمترین رەوشت و خوویان، چاوبرسیتی و دڵ پیسی بوو، ئەوانە هەموو دزیوون، رێ گریوون، تالان کەر بوون.

کۆیان لە هیچ خراپەبەک نەتەکردەوه، سەرکردەیی دەستەي ئەو پیاوێ خراپانەیان ئەکرد، کە بەریوونە گیان و سامانی گەل و ئەیان چەوساندنەوه، بۆ ئەمەي بە پارووی دەمیان و فرمیسکی ناوچاویان دەولەمەند بین فەرماندارییە کەیش، یاسایەکی چین چینی پر ژۆر و ستەم بوو کە لویە لیکیش بوو کە ئەندازە و بابەتی کار و فرمان و کەینه و بەینەي خۆی هەبوو...

لە ژێر دەستی ئەم کە لویە لی فەرماندارییە دا، لە هەموو جۆرە رەگەز و تیرەبەک فەرمانبەر و کرێکاران هەبوون کاربەدەستە پوول پەرستەکان، ئەوانەیان راگرتوو بۆ دەست وەشاندن و پارە پیداکردن لە سەر و پۆیەي کە لویە لی فەرماندارییە کەیشەوه، گەورە پیاوانی کۆشکە کە و خانمە خانەدانە جوانەکانی دانیشتبوون هەرچی سامانیکی ئەو سەردەمەیش بوو رووی ئەکرده ئەوانە، ئەمەیش سەرسورمانی پێ ناوی چونکە ئەوانە، بە پیتی یاسای ئەودەمە، هاوبەشی راستەقینەي دز و تالان کەرەکانی فەرمانرەوایی بوون، کار و فرمانی گەورە پیاوانی کۆشکیش هەر ئەوهبوو کە لە گەل خانمەکاندا پیکەوه (خونکار) بخەنە سەر ئەو بیروباوەرە کە نەتەوه کەي خۆی لەوپەری خۆش گوزەرائی و کامەرانی داہە.

لە راستیدا، ئەوانە ئەو کار و فرمانەي خۆیان بەتەواوەتی بەجێ ئەهێنا، هەموو دەمیکیش هەر خەریکی ئەوهبوون کە نەهێلن هیچ دەنگیکي ناساز دەریچێ و بگاتە بەرگری خونکاری چاکەخوێز دلتیا لە خۆشی و کامەرانی نەتەوه کەي خۆی.

لە بەیانییەکی بەھاردا، کە رۆژ پرشنگی ئەدا و ناسمان پاک و بێگەرد بوو، باخەوانیک

لە دێبەک لە دێھاتەکانی (مەهداپورا)، کۆلیتە کەي خۆی بەجێ هێشت و رووی کردە پایتەخت، بۆ ئەمەي هەندیک لە سەوزەواتی ناوباخە کەي خۆی بفرۆشێ لە نۆبەرەي باخە کەي خۆی، حەوت ئاروو (خەیار) ی کردبوو و، خستبوویە ناو سەبەتەبە کەوه، لەسەر سەری خۆی داینابوو.

بەسەزمانە، زۆر دلی خۆش بوو بەوهی کە ئەتوانێ ئەو نۆبەرەي ئاروو بەنرخیکي گران بفرۆشێ، سەرنجی لە شەنگوشۆخی ئەو رۆژە ئەدا کە هەلھاتوو، لە خۆشیی ئەو بایەدا کە شنەي ئەکرد، لە تیشکی هەتاوی ئەو رۆژەدا کە هەر تاویک لەو پێش تارایەکی زێرینی بەسەر ئەو دەر و دەشتەدا داہوو.

کە گەیشتە دەرگای شارەکە، فەرمانبەری چوونە ناوشار وەستاندی و پیتی گوت:

(خۆت ئەیزانی هەر بەرھەمێک بیتە پایتەختەوه، ئەبێ خاوەنە کەي باجیکي دیاریکراو بدات بە فەرمانرەوایی کەواتە یەکیک لەو حەوت ئارووانەتم بەدری).

باخەوانە کەیش پیتی گوت: (ها ئەوه ئاروویەک بۆتۆ، من شارەزاییم هەبە لە فرمان و رەوشت و خووی گشتیدا).

لە نزیک ئەو شوێنەیشەوه بئەبە کەي سەرباز هەبوو، دیدەوانیک لە رێگا کەي بەردەمی بئەکەدا ئەهات و ئەچوو، شیریکي باریکی بەدەستەوه بوو، جلویە رگە کەیشی بریسک و هووپی ئەهات، ئەفسەریکی پایەبەلندیش لەوی داہوو، بەترسیکەوه سەیری رێگا کەي ئەکرد.

هەر ئەوێندە چاوی کەوت بەباخەوانە کە، وەستاندی و پیتی گوت: (نازانیت باجیکت لەسەرە بیدەیت بەبئە کەي پاراستنی سەربازی، ئاروویەکم لەوانە بەدری!)

باخەوانە کەیش هیچ ئاگای لەم جۆرە (فرمانەي خۆی) نەبوو.

کەوتە بێرکردنەوه بەلام کە تەماشای کرد، دیدەوانە کە شیر لە کالان دەرئەهێنێ و، نزیکي گەردنی ئەخاتەوه، ناچاری (باج) کەي خۆی دا و یەکیک لە ئارووەکانی خستە مستی ئەفسەرە کەوه.

ئەبوو باخەوانە کە بەناو شەقامیکي درێژدا پروات تا ئەگاتە بازار. بەم جۆرە پێنج جار لەسەر بەک وەستینرا. هەر جارەیش ئاروویەکی لێ ئەستینرا، جاری هەرە دواییش سەربازیک وەستاندی، شیریکي گەورە و سامانکی لێ هەلکێشا بوو، لە شێوہیکي فەرمانرەوایی و هەرەشە لێ کردندا پیتی گوت: (ئاروویەکم بەدری بۆ سوپا).

- به لّام هەر ئیستە ئاروویەکیان لّی سەندم بۆ بنگە ی پاراستنی سەربازی، له نزیك دەرگای شارەو...
ئێستاکە ئیمە داوای هیچت لّی ناکەین بۆ پاراستنی سەربازی، یان بۆ پاراستنی

چین... بۆ خواوەن پایه، کاربەدەست (وزیر)ی جەنگ خۆیت لّی داوا ئەکەیت... تۆ بە تەنگ ئەووه نیت که کاربەدەست، کاروباری لەسەرکردنەوی نیشتمان رێکوپێک بخت نەیش هیلّی که دۆژمانی داگیرکەر خۆت و باخەکەت داگیر بکەن؟

- بەلّی. بەلّی وایە ئەگەر باج نەخاتە سەر هاو نیشتمانەکان ئەم کاربەدەستە بەسە زمانە بەچی بژی؟!
باخەوانەکەیش وای بەباش زانی که بەبیانوی سەربازەکە خۆی دلتیا بکات. ئارووی

سپهه مېشی دایه دەست فەرمانرەوایی که له تاو پاراستنی سەر و سامانی هاو نیشتمانەکان خەوی لّی ناکەوئ!...
باخەوانەکە هەر ئەو نەدەوی خۆش بوو تا چەند هەنگاوێکی تر رۆیشت، له پر بالبازیکی

تەریۆش یەخە ی گرت.
بالبازه که دەستی درپژکرد و باخەوانەکە ی هاو رێمانی وەستاند پیتی گوت: (یەکیک لەو

نۆ بەرەبەم بەدەری بۆ کاربەدەستی ناوخوا (وزیری داخلیه). بچ گومان تۆ پیاویکی زبەرەکی ئەیشتوانی کردەوه و کاری ئەم کاربەدەستە بەینیتە پیش چاوی خۆت، که چەند بۆتۆ بەکەلکە، ئەم کاربەدەستە یە که ئاسایش و ئارامی ناو خاکەکەمان ئە پارێزی هەر ئەویشە که فەرمانرەوایی پارێزگاری ئەکات، ئەگەر ئەو نەبوا یە دز باخەکەتی تالان ئەکرد، تاکە ئاروویەکیش بەرامبەر ئەم هەموو کردەوه گەورانه ی که کاربەدەستی دڵ فراوانمان پێشکەشی نەتەوه ی ئەکات، شتیکی کهم نرخە!...
باخەوانەکەیش لەبەردەم ئارەزووی نەتەوه و پێویستی بەئاسایشدا ناچاربوو نوشتایهوه،

ئاروویەکیشی دا بەبالبازه که.
پێویست بوو لەسەری که ئارووی پێنجەمیش بدات بەو فەرمانبەرانه ی که جلویەرگی

فەرمانرەوایی جوان لەبەر ئەکەن، له پاشا تیگەیشت که ئەو ئارووهیشی داوه بە کاربەدەستی داد (وزیری عدل) چونکه کاربەدەستی داده، که باخەوانەکە له فرۆفیل و تەلەکه بازی بەدخووان بپارێزی.
پاش تاوێک، ئارووی شەشەمیشی دا بەو پیاوانە ی که بەناوی سەرەکی کاربەدەستانەوه

قسەیان ئەکرد.
قسەیان ئەکرد.

ئەم باجەیش لەبەر ئەوه ئەسپنرا، که سەرەکی کاربەدەستانە، ناوەندی کاربەدەستییهکان له کاروباردا رێک ئەخات.

هەرچەند هەنگاوێک مایهوه، که باخەوانەکە بگاتە بازاڕ بەلّام پیاویکی بەسام، که جلویەرگیکی پر نەخش و نیگاری لەبەردابوو، که بەزێر و زیو چنرابوون، له دوورەوه چاوی بە باخەوانەکە کەوت و دەستی بۆ راوهشاندا که بێتە نزیکیهوه که باخەوانەکەیش هاتە نزیکیهوه، خواوەنی چمک زێرین و زیوین پیتی گوت:

- بچ گومان تۆیش یەکیکی له ژێردەستە دلتسۆزەکانی خونکاری خۆشەویستمان منیش له پیاوانی کۆشکم.

ئەمەیش بۆ تۆ ئەبێتە سەر بلندیهک، که ئەو ئارووه ی سەبەتەکە ی تۆ ئە رازینیتەوه، له مەودا خوانەکە ی خواوەن شکۆ ئە رازینیتەوه.

- بەلّام گورەم، ئەم بەرە، پاشماوه ی حەوت بەرە که هینابووم بۆ بازاڕ بیانفرۆشم، له مە بەولاوه هیچی تریشم بۆ نەماوەتەوه، منیش ئەمەوئ بیفرۆشم و بگەرێمەوه کۆلێتەکە ی خۆم بەهەندی پارەوه.

- ئەلّی چی؟!، بەرێک رەوا نابینی بەخونکار که له برکیکی ناو زهویی خاکەکە یهوه کراوەتەوه؟! تۆ ئە زانیت چەند سپلەیت، ئە ی باخەوانی زۆردار؟

کەواتە تۆیش ئەتەوئ بچیتە ناو بەندیخانە ی شۆرشیگێرە سەرکێشەکانەوه؟!
باخەوانەکەیش، دوا ئارووی دا بەدەستەوه، له پینا و خونکار و ئازادی و سەربەستیدا!

باخەوانەکەیش بەسەبەتە ی بۆشەوه^(۱) و دلی پر له داخهوه روهی کردەوه کۆلێتەکە ی خۆی له گەرانه ویدا، لای دایه دەزگای دەرگەوانی شار که فەرمانبەرەکە ی دی ناچاربوو هەرچی بەسەر هاتبوو، دوورودرێژ بۆی گێرایهوه، فەرمانبەرە بچکۆلەکەیش پیتی گوت: تۆ پیاویکی ناشی و نەشارەزایت، بەلّی وایە تۆ پێویست بوو لەسەرت که یەکیک لەو ئارووانەم بەدیتێ چونکه له هەموو جیهاندا، که مرۆف گەیشتە بەر دەرگانه ی شار ئەبێ باجی هاتنە ناوهوه بدات، ئەمەیش باجیکی دروستە، هەر له کۆنەوه هە یە بەلّام ئەوانە ی تر مافیان نەبوو بیاندهیتێ، تۆ سامانی خۆت داوه بەدز و درۆزن.

تۆ هەر ئەمەندەت کردووه.

(۱) بەسەبەتە ی بەتال و دلی پر له....

باخه وانه كەيش بە ھەموو ساكارىبەكى خۆبەو ھەي پەرسى:

ئەو بەراست ئەلبەتتە؟! كەواتە من ئەتوانم سكالائى خۆم بگەيەنمە ئەو كارىبەدەستانەى
كە بەناوى ئەوانەو تالان كراوم ھەروەھا ئەيشتوانم نەرخى ئارووە تالان كراوھەكانى خۆمىيان
لە بستىنمەو؟

فەرمانبەرە بچكۆلەكەيش بەدوو دلەيبەكەو ھەرامى دايبەو، گوتى: (چى تىبا ھەيە،
ئەگەر ئەو بەكەيت!)

- بەيانەكى زوو ئەچم سكالائى خۆم پيشكەش ئەكەم.

لە بەيانى رۆژى دووھەدا، باخه وانەكە دەستى كرد بەخەبات كردن و سكالائى پيشكەش
كردن. جا لەبەر ئەمەى سەربازەكان دوو ئاروويان لە سەندبوو واتا: دووجار زۆريان لە
كردبوو، لە پيش ھەموو لايبەكا، چوو بۆ لای كار بەدەستى جەنگ و بەرگرى ھوروزمەكەى
لەويو دەست پى كرد.

باخه وانەكە، لە دەموچاوى سەربازەكەى پشت دەرگای كارىبەدەستدا، يارمەتیبەكى نەدى
كە فرمانەكەى بۆ ئاسان بكات ھەر ئەوئەندەى پى گوت: من بەزەبىم پىاتا دپتەو،
ئامۆژگارىبەكى دلەسۆزانەيش ئەكەم كە لپردەا بمىتەو، تا كارىبەدەست خۆى لپرەو تى
ئەپەرى بەلام خۆت بگرە، تا پايبەلند خۆى ئەتبىن و قسەت لەگەل ئەكات بەلام ئەگەر
بپتو لە شىرازەى رەوشت شىرىنى دەرچىت و لەبەردەم كارىبەدەستا دەنگى خۆت بەرز
بكەيتەو، لەوانەىبە فەرمان بەدات بتگرن و لەسەر بى شەرمى لپت بەدن و ئازارىشت
بەدن.

باخه وانەكەيش گوتى: سوپاست ئەكەم، براكەم، بۆ ئەم شىرەتە بەنرخەت.

ئپتر لەبەردەم بئەكى پاسەوانەكاندا دانىشت چاوى بەكارىبەدەست كەوت، ھەر ئەھات و
ئەچوو، بى ئەمەى ئاورپىك لەوانە بەداتەو كە لەبەر دەرگای ژوورەكەيا كۆبوونەتەو.

باخه وانە بەسەزمانەكە، بەم رەنگە سى رۆژ لەویدا مايبەو، لە ئپوارەى رۆژى سىبەمدا،
كارىبەدەست چاوى بەباخەوانى بەختىار كەوت بەتورەبىبەكەو تىبى خورپى؛ گوتى: (وام
دپتە پيش كە لە دەمبەكەو تۆ لپردەا ئەبىنم... تۆچ فرمانىكت ھەيە لپردەا وەستاوى، كە
دەزگاكانى كارىبەدەستى (وزارت) پرن لە راز و نەبىنى و پەيمان نامە؟!...)

باخه وانەكەيش، كارىبەدەستى تى گەياند، كە ھۆى خۆ بەندكردنى لە نەزىك دەرگاكەيبەو،

بۆ ئەو سى رۆژە ئەو كارەساتە ناخۆشە بوو كە بەسەريا ھاتووە...

ئىجا كە چىرۆكى سزانكى خۆى بۆ گىپرايبەو، كارىبەدەستەكە پىي گوت: ئەم كارەساتە
پروبووچە فرى نىبە بەسەر ئەو تىكۆشانە گەورەيبەو كە ئىمە لە كۆزى جەنگدا ئەبەكەين،
ھەرچى كاتىكمان ھەيە بۆ ئەوھەمان داناو.

ئپتر دەستمان ناپەرژىتەن كە خۆمان خەرىك بەكەين بەم جۆرە كارە پروبووچانەو، ئەم
دزىبانە لە رىگای گشتىدا روويان داو، كاروبارى وا بەرەورووى كارىبەدەستى كاروبارى
ناوخۆ ئەبىتەو كەواتە بچۆرە لای كارىبەدەستى كاروبارى ناوخۆ، ئەو ببىنە.

رۆژى دوابى، باخه وانەكە رووى كردە كارىبەدەستى ناوخۆ، لپرەشا ھەروەك ئەوئى
بەسەرھات، لە ئپوارەى رۆژى سىبەمدا، كە كارىبەدەستى ناوخۆ لە كەينەوبەينەكەى
تىگەبىشت، پىي گوت:

- ئەم جۆرە كاروبارانە پەيوەندىيان بەئىمەو نىبە تا بتوانىن تەماشايان بەكەين، تۆ
سكالائى زۆردارىبەك ئەكەيت كە لپت كراو و زىانت پى گەياندراو لەلايەن ھەندى
كەسەو، كەواتە سكالائەت پيشكەش بەكارىبەدەستى داد بەكە.

باخه وانەكەيش، خۆى گەياندە كارىبەدەستى داد بەلام ئەمجارە رىگای پيشووى نەگرت لە
بىنىنى كارىبەدەستدا مەبەسىشى ئەوئەبوو كاتى زۆرى خۆى بەفپىرۆنەدات لە باتى ئەمەى
بەبى دەنگىبەكەو چاوپروانىى كارىبەدەست بكات لە پشت دەرگاكەيبەو، باخه وانەكە،
دواى كارىبەدەست ئەكەوت لە ھاتووچۆكانىا، بۆ ھەر شوئىنىك ئەچوو ئەچوو بەدوايا، ھەر
ئپوارەى ئەو رۆژە، كارىبەدەست ھەستى بەبوونى ئەو كرد بەلام لەمىش ھىچى دەست
نەكەوت.

چونكە كارىبەدەستى داد، واى وەرام دايبەو: كە ئەو زۆروستەمەى ئەلبى لپم كراو، لە
راستىدا لەلايەن گەلپىك فەرمانبەرەنەو لپت كراو، كە ھەريەكەيان سەر
بەكارىبەدەستىبەكەن كەواتە پىتوبستە سكالائەت پيشكەش بەو پىاوە بەكەيت كە ناوئەند
ھەموو كارىبەدەستىبەكان رىكوپىك ئەخات و سەرپەرشتى كاروكردەوئى ھەموو لايبەكەيش
ئەكات، برۆ سكالائەت پيشكەش بەسەرۆكى كۆرى كارىبەدەستان بەكە.

باخه وانەكەيش تا كاتىك ھەر بەدووى سەرەك كارىبەدەستانەو بوو دواى سەرەك
پرسىارى كەينەوبەينەكەى لى كرد باخه وانەكەيش چىرۆكى خۆى بەتەواوئى بۆ گىپرايبەو

سه‌رۆكيش كه به‌چاويكي فروفيلبازانه‌وه‌ی زیره‌كانه‌وه سه‌یری هاوړی و به‌رده‌سته‌كاني
خۆی نه‌کرد، به‌باخه‌وانه‌كه‌ی گوت:

(گيروگرفته‌كه‌ی تو يه‌جگار گرنه‌گه، سه‌ره‌كي كاربه‌ده‌ستانيش ناتواني به‌ته‌نيا بيپرېته‌وه
چونكه كه‌ينه‌وبه‌ينه‌يه‌كي وه‌هايه، مه‌گه‌ر هه‌ر خونكار خۆی بتواني بيپرېته‌وه كه‌واته
بچۆره لای خونكار (خۆی)، كه‌ينه‌وبه‌ينه‌كه‌تي تي بگه‌ينه به‌لكو نه‌و چاره‌به‌كت بكات،
دياره خو نه‌بشزانيت كۆشكي خونكار له‌كوتيه‌ه!...).

باخه‌وانه‌كه‌يش هه‌ر له‌منالېيه‌وه، شاره‌زای نه‌و كۆشكه بوو نه‌يزاني چ باخاتيكي گه‌وره
و شه‌نگ و شوخ، چوارلای گرتوه.

له‌به‌رته‌وه هيچ نه‌هوستا، چوو نه‌وي به‌لام پاسه‌وانه‌كان به‌رۆكيان به‌رنه‌دا و نه‌يان
هيشته بچيته ژوره‌وه.

لييان پرسى، ريگه نامه‌يه‌كمان پيشان بده، يان قاقه‌زيكي بانگ كردن، تا به‌هيلين
بچيته ژوره‌وه نه‌ويش كه تتي گه‌ياندن هيچ شتيكي له‌وانه پي نيبه ريگه‌يان نه‌دا بچيته
ژوره‌وه پييان گوت له پشت ديواره‌كاني كۆشكي شاهانييه‌وه بمينه‌ره‌وه، تا له خونكار
خۆيه‌وه بانگ نه‌كرتته ژوره‌وه.

تا دووكات له ريگادا مايه‌وه وا ريگه‌وت، له‌وكاته‌دا خونكار هاته‌ دهره‌وه، كۆمه‌ليكي
گه‌وره له پياوان له‌م لاو له‌ولايه‌وه بوون خونكاريش له ناو گاليسكه‌يه‌كي زيږيندا بوو، كه
كاربه‌ده‌ستان و گه‌وره پياوان نه‌م لاو نه‌ولايان گرتبوو سواره‌كانيش پيش گاليسكه‌كه
كه‌وتبوون ريگايان نه‌دربي له ناو كۆمه‌له‌ كه‌ساني نه‌و ناوه‌دا، تا گاليسكه‌كه‌ی به‌ناودا
بروا.

سه‌ربازه‌كاني تريش راست و چه‌پ و پشتي گاليسكه‌كه‌يان گرتبوو، ژير ده‌سته
به‌په‌رۆشه‌كانيان له گاليسكه‌كه‌ دوور نه‌خسته‌وه ئيتر نه‌وه له‌وه دهرچووبو كه هه‌رچي
باخه‌واناني سه‌ر زه‌ويي هه‌ن، بتوانن در به‌و پشتينه‌ پيرۆزه‌ی سه‌رباز و مرۆفانه بدن و
خۆيان بگه‌يننه خونكار.

باخه‌وانه‌كه‌يش، ريگايه‌كي نه‌دۆزيه‌وه بو نواندنې كه‌لله‌ره‌قي زۆره‌مليشي به‌باش
نه‌زاني له‌به‌رته‌وه پرياري دا كه بگه‌رېته‌وه مالتې، بو نه‌مه‌ي خه‌ريكي باخه‌كه‌ی بي و
سه‌وزه‌وات و ته‌ره و به‌ره‌كاني پي بگه‌يني، كه ده‌ميك بو به‌ره‌للای كردبوون، له ريگاي
خۆيدا لای دايه لای ده‌زگاي چوونه ناوشار.

هه‌رچييه‌كي به‌سه‌راهاتبوو، بو فه‌رمانبه‌ره‌كه‌ی هاوړتي گتريه‌وه.

نه‌ويش، باش گوتي دايه قسه‌كاني و به‌خوشه‌ويستي و به‌زه‌يي پيا هاتنيكه‌وه پي
گوت:

(تو چاكت كرد، واژت له پيشكه‌ش كردني سكالاكه‌ت هينا بو خونكار خۆی، چونكه
خونكار ناتواني گوي له سكالاي هه‌موو كه‌سيك بگري به‌لای منيشه‌وه وايه، كه
كه‌ينه‌وبه‌ينه‌كه‌ی تو، كه‌تنيكي گه‌وره‌ی پي نه‌وي، تا سه‌رنجي خونكار كيش بكاته سه‌ر
كه‌ينه‌وبه‌ينه‌ه داد خوازه‌كه‌ی تو راستيشته نه‌وي نه‌وه ريگايه‌تي!)

كه‌تنيكي يه‌جگار گه‌وره؟!... نه‌م وشانه له گوتچكه‌كاني باخه‌وانه به‌سه‌زمانه‌كه‌دا
نه‌زرنگانه‌وه، كه‌تنيكي گه‌وره؟!...

به‌سه‌زمانه شه‌و و رۆژ بيړي لي نه‌كرده‌وه، واي لي هاتبوو نه‌ي نه‌تواني بچي به‌لای
فرمانه رۆژانه‌كه‌ی خۆيه‌وه.

كه‌تنيكي گه‌وره؟!... به‌لي وايه فه‌رمانبه‌ره‌ پچووكه‌كه راست نه‌كات، كه‌واته بوچ
خه‌ريك نه‌بيت كه‌تنيكي وا گه‌وره بخاته روو، تا خونكار وا لي بكات ته‌ماشاي
كه‌ينه‌وبه‌ينه‌كه‌ی خۆی بكات؟!... كه‌تنيك؟!... وا نه‌و كه‌تنه‌ی دۆزيه‌وه!! هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی
به‌سه، كه نه‌و ريگايه بگري، كاربه‌ده‌سته‌كان و فه‌رمانبه‌ره‌كاني ژيرده‌ستييان له‌سه‌ري
نه‌رۆن، كه هه‌ر نه‌و هو و فروفيلانه به‌كاربه‌يني كه نه‌وان به‌كاري نه‌هين، نه‌ه‌نده هه‌يه،
پيويسته كه‌مي زۆرتري زۆرداري بكات، كه‌مي زۆرتريش په‌ره‌يان پي بدات، هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی
به‌سه، بو نه‌مه‌ی نه‌و كه‌تنه‌ گه‌وره‌يه‌ی نه‌يه‌وي بقه‌ومي، بو سه‌رنج پراكيشاني خونكار
بقه‌ومي، هه‌ر نه‌ه‌نده‌ی به‌سه، كه توژنيك له كاربه‌ده‌ستان زۆرتري، نه‌ته‌وه ته‌نگه‌تاو بكات و
بيان چه‌وسنيته‌وه باخه‌وانه‌كه، گوي زۆر له هاوسې و هاوړتيكاني خۆی گرتبوو، هاوار و
فه‌رياديان نه‌كرد له ده‌ست زۆرداري هه‌ندې له پياواني بيرو و تيگه‌يشتنيش هه‌موو ده‌م
به‌ئاشكرا نه‌يانگوت نه‌م سه‌رده‌مه خراپه، نه‌و كۆمه‌لايه‌تبه ته‌واو تيگ چوو، وايش چاكه
كه‌وا بكرې و وا بكرې!...

نه‌وانه له باهت شارستانيتي و ميژوه‌وه، راستي په‌رستييان نه‌نواند نرخ و نه‌ندازه و
ويتنه‌يان دياردي نه‌كرد. به‌لام ترسنوك بوون، نه چاكه‌يه‌كيان كرد، نه خراپه‌يه‌كيشيان
به‌ره‌نگاري كرد باخه‌وانه‌كه چه‌ندي بيست له رتيواران: سكالاي دهردي خويان نه‌كرد و،

هاوار و فهربادیان ئەکرد!... هەندیکیش هەبوون، شوێنشیان بەباش ئەزانی، لەبەرئەوه ئامۆژگارییان وا ئەکرد که بکری!...

سەرکێشیان بەباشتر ئەزانی لەوهی که له ژیانیکێ وادا بێننهوه، چەند کهسانیکێ بەدخوو، بەروبوومی نیشتمانه که و خوشیه که یۆ خۆیان بیهن!... ئەوان که هەر خۆ به خۆی خۆیان ئەمانهوه، یان له گهڵ هاوڕێکانیاندا کوته بوونهوه، به دههه ئه بانهقیژاند، ئەیانگوت: یان ژیان و فرمان، یاخود مردن له کۆری خهبات و شوێشدا!

بهلام ئەوانه هەر قسه که رێکی دەم پاراو بوون، هەر وتاریان ئەدا و هەر چاوهروانیی یه کێکیان ئەکرد که پالێان پێوه بنێ بۆ کارگوزاریی.

باخهوانه که له دلی خۆیدا بریاری دا، که ئەویش یه کێک بێ لهوانه که نه تهوه ئەچهوسیننهوه، لهو کارهیشدا بگاته ئەوپهري ئەندازهی!... گالۆکی ئەستووری ههبوو، ههلیگرت و برديه لای زێرهنگه رێک، بۆ ئەمههه سهره که یۆ بگرته زبو و نیگاری مۆری خونکاریشی له سهر بکێشی، هاوڕێکه مان ئەم گالۆکه به نرخه یۆ خۆی کرد به چهک و پرووی کرده گه وره ترین شه قامی پایتهخت، که له هه موو شوێنیکێ که سانی زۆرتر تیا بوو، له هه موو لایهک هاتوچۆ و بزوتنه وه ی زۆرتر تیا بوو ههر له ویدا ئاشکرای کرد، که هاتوه به ناوی فه رمانه وایه وه، باج دابنیتته سهر هه موو که لویهل و با به تیکێ پچووک و پروپووج (چونکه که لویهله گرنه گه کان له وه پێش باجیان له سهر دانرابوو). ههر که سه ئاروویهک، مریشکێک، دهسکه پووشیک، ئامانیک (حاجهت)، چی و چی، یاخود یارییه کی به دهسته وه بێ، پێویسته باجیکێ دیاردی کراو بدات.

نه تهوه که میک بۆله بۆلیان کرد، پاشان سه ربان دانه واند و باجی خۆیان دا...

ئەوهندهی پێ نه چوو، کهینه وه بینهی کابرای خاوهن گالۆکی ئەستوور ناوبانگی ده رکرد. زوو به زوو، کۆمه لانی نه ته وه ی هه ژار لیبی وه پرس بوون و قسینیان لێ هه لگرت به لام کاربه دهسته کان، ئەم کابرا چه وسینه ره وه تازه یه یان به لاوه په سه ندبوو.

سه ربان سوپمابوو له کاروکرده وه تازه باوه کانی، که به راستی چوو بوون به دلیاندا له به ره وه بانگیان کرده لای خۆیان که له گه لیان دابێ و پیکه وه نه ته وه بچه وسیننه وه وایان دانا: که ئەوان پشتیوانی بکهن له هه موو هیز و ده سه لاتییک، که بیه وئ ته گه ره له کاره که ی بدات که ئەویش له ده سته که وه ته که ی خۆی، به شیکێ دیاردی کراویان بداتی.

باخهوانه پیره که، له سهر ئەمه، له گه لیاندا رێک کهوت هه رچه نده هاو به شی بۆ په یدابوو

لهو کاربه دهستانه، به لام زۆری پێ نه چوو، ده وه مه ندبوو کۆشکێکی زۆر گه وره و نایابی کری، پری کرد له که لویه لیکێ زۆر ناوازه و باش.

ده ستیشی کرد به ژیانیکێ ده وه مه ندانه ی ده سه لاتدارانه، وهک گه وره پیاوانی ئەو سه رده مه به لام هیشتا نه گه یشتبوو به کامی خۆی، که تنه که بیهی هیشتا شه ره که ی نه له راندبووه وه، کابرای خاوهن گالۆکی ئەستوور، باجه کانی زۆرتر لێ کرد. تا وای لیکردن بوون به ده ته وه نده ی پێشوویان.

نه ته وه یش که میک بۆله بۆلیان کرد، به لام له پاشا سه ربان دانه واند و باجی خۆیان دا... ئیتر پێویست بوو، که کابرای خاوهن گالۆکی ئەستوور، باوێکی تازه تر دابهینێ.

باجیکێ تازه ی خسته سهر ئەو که سانه ی که ئەچه سه رکانییه گه وره که ی ناو کۆری هه ره گه وره ی شار. باجیکیشی خسته سهر ئەو که سانه ی که ئاگر ئەکه نه وه له ناو کۆره کانیاندا، یان له ماله کانیاندا به لام ئەوانه ی که ئاگر به ره ده نه خۆیان و خۆیان ئەکوژن به سووتان، کهس و کاریان باجه کانیان ئەدات.

خاوهن گالۆکه گه وره که، باجیکیشی خسته سهر ئەو بوو که بارانه و تارماییانه ی که خاوهن کشتوکاله کان له ناو ره ز و باخ و بیستانه کاندایان ئەنان بۆ ترساندنێ چۆله که.

باجیکیشی خسته سهر ئەوانه ی که برنووتی ئەکه ن به لووتی خۆیاندا ئەگه ره له رێگادا بیژمینایه باجه که ئەبوو به دوو ته وه نده.

هه ره ها باجیشی خسته سهر ئەوانه ی گه شتوگوزاریان ئەکرد، یان راویان ئەکرد، یان دلداریان ئەکرد و شه و به کۆلانا نندا ئەگه ران.

نه ته وه ده ستیان کرده وه به بۆله بۆل کردن به لام له پاشا سه ربان بۆ دانه واند و باجی خۆیان دا. پاش ئەوه، کابرای خاوهن گالۆکه زله، باجیکێ تازه ی داهینا. ئاشکرای کرد له هه مووان که هه رچی به ناو رێگادا برۆا و چاو به رز بکاته وه، یاخود بالی خۆی گری بدات باجی لێ ئەسینرێ.

ئەم باجه به لای هاو نیشتمانییه کانه وه، یه جگار ناشییانه و زۆرداران ه بوو... به لایانه وه وابوو، ئەگه ره هه ره وه وازی به ینایه که چاویان دابخه ن با شتر بوو!...

به لام له گه ل ئەوه یشا که بۆله بۆلیان کرد، دوایی سه ربان هه ر دانه واند و باجی خۆیان دا. به لام که تنه که، هیشتا هه ره نه ته قی که واته ئیتر له وه به لاوه چی تر بکات که که تنه که ده رکه وئ بۆ خونکار و ئاشکرا بیه؟!...

دانیشتوانی شاری (مههداپورا) یش وهک زۆریه ی هاو نیشتمانییه کانی هیندۆس، پروایان به گواستنه وهی گیان هه بوو له یه کیکه وه بۆ یه کیکێ تر^(۱) پروایان وابوو که مرۆف له شتیوه یه کی جوړجوړ و وینه یه کی رهنگاوړه نگا، له سه رده مانی جوئی جویدا، نهژی له بهر نه وه زۆر به تنگ لاشه ی مردووه بوون، له گه ل شتیوه ی ناشتیناندا.

خاوه نی گالۆکه زله که یش له وه دلنیا بوو که نه گهر باجیک بخاته سه ر نه و کۆمه له مرۆفانه ی مردوو نه یه ن بۆ گۆرستان، بینیزن، بیروباوه ری گشتی به جاریک نه هینیتته له رزه له بهر نه وه جاری دا که هه موو مردوو یه ک نه بی کس و کاره کی په نجا پارچه زیر بدات به خاوه نی گالۆکه زله، تا نه ویش ری بدات لاشه ی مردوو که و نه و کۆمه له ی له پشتیه وه نه پروات بۆ سه ر گۆرستان، له شه قامه کانه وه تی بپه رن تا نه گه نه جیتی سووتانی مردوو که^(۲) نه مجاره، دانیشتوانی شاره که، به جاریک وه رس بوون پیشیان خواره وه و قینیان هه لسا. بۆله بۆلیکی زۆریشیان کرد نه و نه ده ی نه مابوو بیکه ن به ناژاوه و شوپش بکه ن نه و نه ده یشی نه مابوو، که تنه که به ته قیتته وه و ئاشکرا بی و دنگ بداته وه، تا نه گاته وه خونکار به لām هاو نیشتمانییه کان دوایی ناچار بوون ملیان که چ کرد بۆ فره مانی یاسا... نه مجاره یش سه ریان دانه وانه وه و باجی خویان دا... ئیتر لیته دا خاوه نی گالۆکه زله ههستی کرد به سه ره تایی نه نجامی کۆششه که ی خۆی.

رۆژیک له رۆژان خونکار له گه ل کار به دهستان و گه وه پیاوانی خاکه که دا کۆبووه وه ئافره تیکیش که کار به دهسته کان پاره یه کی زۆریان بی به خشیبوو و چه واشه یان کردبوو، بۆ نه مه ی نه م قسانه بکات لای خونکار (نه ندزارایا)، پیتی گوت:

(خاوه ن شکۆتان، چه ند دلشادن، که بییر له کامه رانی نه ته وه که ی خۆتان نه که نه وه، نه ته وه هیمنه که تان.

منیش له خۆم نه پرسى نه لیم: ئاخۆ ئیوه چی به دلستان دا بیت، که بزانی ناوی گه وه و پیروژتان له هه زاران مالاندا پیروزیایی له پیاو و ژن و منال نه کات، نه وانیه که بۆ ئیوه له خاوه کان نه پارینه وه که تا سه ر بژین و به خۆشیه وه ته مه نی خۆتان به سه ر بیه ن؟!...).

خونکاریش گوتی:

(به لای نه مه راسته که من به وه کامه ران نه بم، نه ته وه به خۆشی بژی به لām داخه که م ناتوانم کامه رانییه که ی به چاوی خۆم ببینم تا زۆر تر دلنیا بوم.)

خونکاریش تاویک به بییر کرد نه وه وه مایه وه، ئنجا گوتی:

له بهر نه وه من وا ئاره زوو نه کم که به شه و بچه ده ره وه، بۆ نه مه ی له کاروباری نه ته وه ئاگادار بوم نه مه وی هه ر ئیمشه ویش بچه ده ره وه که سیش له گه ل خۆم نابم نه یاسا وول نه کار به ده ست به شه ویش نه بی ناچمه ده ره وه نه وه ک له رۆژدا، نه ته وه له ناو نومایشه پر کامه رانییه کانی خویان و جه ژنه پر به زم و ره زمه کانی خویاندا بم ناسنه وه و خویان به مننه وه خه ریک بکه ن.

شه وه که بۆ نه م باسه باشته، چونکه نه توانم به ته واوی له راستی ژیان و کاروباریان تی بگم، ئارام و ئاسایشیان به چاوی خۆم ببینم، بی نه مه ی به یلیم بمناسنه وه و به ریز لی گرتنه وه خویان خه ریک بکه ن و خه می دلخۆش کردنی من بخۆن.

نه وه دیاره که کار به دهسته کان دلنیا به م گه شته سامناکه ی خونکاره خۆش نه بوو به لām که دییان خونکار له قسه ی خۆی نایه ته خواره وه و به دل پر یاریشی داوه که قسه که ی خۆی بیاته سه ر، ناچار بوون وازیان لی هیئا و فره مووده که ی نه ویان جیه جی کرد.

نه و شه وه رووی ئاسمان پاک و بی گه رد بوو نه سستیره کانییش له ناو جه رگی شینی ئاسماندا نه چر بسکانه وه له تیشکه زیرینه کانی خویان، که مرۆقیان نه خسته خه و، پر شنگیکێ سووک و ناسکیان په خشان نه کرد، ئارامیان به گیانی بی دنگ و دیواری ره ش نه دا.

شاری (مههداپورا) یش، له بی دهنگییه کی گه رمونه رما وه نه وزی نه دا، (نه ندزارایا) ی خونکاریش دهستی کرد به گه ران، له دووره وه هه ندی له بالبازه کان له پشتیه وه نه رۆیشتن.

له سه ره تایی گه رانه که دا، خونکار، نه چاوی که وت به روو که شی کامه رانی، نه نیشانه ی سه رگه ردانیشی دی به لām که گه یشته گه ره کییک له گه ره که هه ژاره کانی ناو شار، چه ند هاوار و قیژه یه کی تیژی به رگویی که وت، له کۆلیستیکی دووره وه نه هات، بی دهنگیی شه وه که یان تیک نه دا.

خونکار خۆی گه یانده کۆلیسته که چاویکی به ناویا خشاندا، چاوه ئه ندازیکی شوپرو و ناپکی هاته پیش چاوه، که لویه له کان چلکن و پیس بوون، سه رگه ردانی و په ریشانی به دیواره کان و په رده کانه وه دیار بوون، له ناوه راستی کۆلیسته که یشدا ئافره تیکێ به سه زمان

(۱) به مانای: (تناسخ الأرواح). یان دونادون.

(۲) چونکه هیندییه سیخه کان لاشه ی مردوو کانیان ده سووتین.

دانیشتبوو، هه‌ندی له ژن و پیاوی دراوسیتکانی لیتی کۆبووونوه، نافرته‌که شیبوه‌نی بۆ مردووێه‌ک ته‌کرد که لاشه‌که‌ی له ناو پێخه‌فه چلکنه‌که‌یدا که‌وتبوو.

خونکاریش گوتی له شیبوه‌نی نافرته‌که‌که‌ گرت، ته‌گربا و ته‌یگوت:

(ئه‌م کورهم زۆر خۆش ته‌ویست چونکه‌ له‌ دوای مردنی باوکی، هه‌ر ته‌وم بۆمایه‌وه‌ که‌ بیه‌تته‌ پشتیوانم، ئاخۆ خواکان ویستبیتیان به‌م مردنه‌ی ته‌و سزام بده‌ن، له‌ تۆله‌ی ته‌و گونا‌هانه‌دا که‌ له‌وه‌ پێش کردوومن!..)

له‌ پاش تاویک بیه‌رکردنه‌وه‌ و مات بوون، بیه‌وه‌ژنه‌ هه‌تیو باره‌که‌، دووباره‌ ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌لا‌وانده‌وه‌ ته‌یگوت:

(ئاخ خۆزگه‌، کورپه‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م، ته‌متوانی به‌پیتی ده‌ستووری خۆمان تا جیتی مردوو سوتاندنه‌که‌ ره‌وانه‌ت به‌که‌م ئاخ خۆزگه‌، تۆیش به‌چه‌شنی ده‌وله‌مه‌ند و پیاوه‌ گه‌وره‌کان، کۆمه‌لیکی گه‌وره‌ له‌ دوای لاشه‌که‌ته‌وه‌ ته‌رویشت تا ته‌گه‌شیتیه‌ جیتی سوتاندنی مردوو‌ه‌کان.

من کراسه‌کانی خۆمت بۆ ته‌درم، بۆتی ته‌که‌م به‌به‌رگی مردن، دار و ته‌خته‌کانی ته‌م کۆلیته‌یشت بۆ ته‌رووخینم تا گره‌ پیه‌روه‌که‌ت بۆ به‌که‌مه‌وه‌، ته‌و دوو پارچه‌ زیره‌یش که‌ ماومن، ته‌یانده‌م به‌و زه‌لامانه‌ی که‌ ته‌رمه‌که‌ت هه‌ل ته‌گرن بۆ کۆری مردوو سوتاندن به‌لام منی هه‌ش به‌سه‌ر، په‌نج پارچه‌ زیرم له‌ کوئی هه‌یه‌، بیه‌م به‌کابرای خاوه‌ن گالۆکه‌زه‌که‌ تا ری بدات ته‌رمه‌که‌ت و ته‌و که‌سانه‌ی له‌گه‌ل ته‌رمه‌که‌ت تا دین به‌ناوشه‌قامه‌کاندا تیبه‌رن، تا ته‌گه‌نه‌ جیتی مردوو سوتاندنه‌که‌ کئی هه‌یه‌ ده‌ستیو بدات به‌من؟ کئی هه‌یه‌ به‌بیه‌وه‌ژنیکی نابوتی وه‌ک من پاره‌ به‌ده‌ستیو بدات؟ که‌واته‌ کۆری خۆم، ناچارم ته‌رمه‌که‌ت له‌ ناو ته‌م کۆلیته‌دا به‌یلمه‌وه‌، تا خواکان چاره‌یه‌کت ته‌که‌ن!..)

که‌ بیه‌وه‌ژنه‌که‌، شیبوه‌نه‌که‌ی گه‌یشته‌ ته‌م ته‌ندازه‌یه‌، گریا و فرمی‌سکیکی تال و سویری هه‌ل رشت ماوه‌یه‌کی درێژیش خه‌و برده‌وه‌ پاشان له‌ خه‌و راست بووه‌وه‌ و ده‌ستی به‌شیوه‌ن کرده‌وه‌، گوتی:

(باج دابنری له‌سه‌ر لاشه‌ی مردووان؟!... کئی هه‌یه‌ بتوانی، زۆرداری له‌مه‌ ناشیرینتر به‌یه‌یتته‌ پێش چاوی خۆی؟!.. که‌س هه‌یه‌ له‌ کاربه‌ده‌ستانی ئیمه‌ زۆردارترین؟ ته‌م خونکاره‌ گیه‌ژ و ویه‌یش که‌ وه‌ک له‌ بنه‌دیخانه‌دا بی‌ وایه‌، ئاخۆ میژووی شاری (مه‌هداپورا)، له‌ سه‌رده‌می ته‌وی خراپتر و پر زۆر و سه‌مه‌تر دیوه‌!..)

که‌ خونکار (ته‌ندزارایا) ته‌مه‌ی له‌ بیه‌وه‌ژنه‌که‌ بیست، له‌ سه‌رسامی و سه‌رسورماندا هاته‌ له‌رزین چاویشی بریه‌ ناو کۆلیته‌که‌، به‌هیاوی ته‌وه‌بوو که‌ ده‌ر و دراوسیتکانی بیه‌وه‌ژنه‌که‌، به‌ریه‌رچی بده‌نه‌وه‌ و سه‌رزه‌نشیتیشی به‌کن به‌شیرینی، له‌سه‌ر ته‌و قسه‌یه‌ی که‌ له‌ ده‌می ده‌ریه‌ری. به‌لام خونکار، هیه‌چ کرده‌وه‌یه‌کی وای لی نه‌دین و نه‌بیست به‌پێچه‌وانه‌ی ته‌وه‌، ته‌وانیش پشتیوانی قسه‌کانی بیه‌وه‌ژنه‌که‌یان ته‌کرد، له‌ شیبوه‌یه‌کی خه‌مباری و سه‌رکزییدا سه‌ریان بۆ ته‌جوولاندا!... بیه‌وه‌ژنه‌که‌، دیسانه‌وه‌ ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌قسه‌کردن، گوتی: (له‌و مامۆستایه‌م پرسی، که‌ شاره‌زای میژووی نیشتمان‌که‌مانه‌ و له‌ به‌سه‌رهاتی ناگاداره‌، ته‌و پیاوه‌ باشه‌ به‌ته‌واوه‌تی خستیه‌ دل‌مه‌وه‌ که‌ ته‌وه‌تی ته‌م خاکه‌ هه‌یه‌ سه‌رده‌می وا خراپی نه‌دیوه‌، که‌ ته‌مه‌نده‌ پرپی له‌ ئاژاوه‌ و زۆرداری و، له‌ ئازاردان و چه‌وساندنه‌وه‌!... بۆ وینه‌: له‌ هه‌موو میژوودا ته‌مه‌ رووی نه‌داوه‌ که‌ بیه‌وه‌ژنیکی هه‌ژار له‌ ناشتنی کۆریکی مردوووی خۆی، به‌ریه‌ست بکری!... ته‌ی مافم نییه‌ که‌ ته‌و فه‌رماندارانه‌ به‌خۆیان و کابرای خاوه‌ن گالۆکه‌زه‌که‌وه‌ ریسوا به‌که‌م؟ ته‌نانه‌ت به‌کاربه‌ده‌سته‌کان تا ته‌گاته‌ خونکاریش جنیو بده‌م؟!..)

ئیه‌تر (ته‌ندزارایا)، له‌وه‌ به‌ولاوه‌، له‌ توانایدا نه‌ما گوتی له‌و قسانه‌ بگری گه‌رانه‌که‌ی ته‌و شه‌وه‌یشی ته‌واو نه‌کرد. تی نه‌ته‌گه‌یشت له‌ سکالاکانی ته‌و بیه‌وه‌ژنه‌ سه‌رگه‌ردانه‌! باجی سه‌ر لاشه‌ی مردوو چیه‌؟!... کابرای خاوه‌ن گالۆکی ته‌ستوور کیه‌؟!... ته‌ی له‌ نیشتمان‌که‌دا چی روو ته‌دا، وا ته‌م بیه‌وه‌ژنه‌ و ته‌لی؟!.. ده‌م‌ده‌ست رووی کرده‌ یاسا‌وله‌کان و یارمه‌تی ده‌ره‌کانی خۆی و جووله‌یه‌کی بۆ کردن، هه‌موویان گه‌یشتنه‌ لای، به‌دوو که‌سیشیانی گوت که‌ به‌یانه‌کی زوو بگه‌ریته‌وه‌ بۆ ته‌و کۆلیته‌ و بیه‌وه‌ژنه‌که‌ به‌یتن بۆ کۆشکه‌کی.

به‌سه‌رسورمانیکیشه‌وه‌ گه‌رپه‌وه‌ کۆشکه‌کی خۆی و ته‌م و خه‌میکی زۆریش دل و ده‌روونی داگیرکردبوو.

که‌ رۆژی دوایی بیه‌وه‌ژنه‌ به‌سه‌زمانه‌که‌ هه‌ردوو بال‌بازه‌که‌ی دی، هاتنه‌ ناو کۆلیته‌که‌یه‌وه‌ و پێیان گوت له‌گه‌لیاندا بچی بۆ کۆشکی خونکار ده‌ستی کرد به‌گریان و گوتی:

(ته‌مه‌نده‌ به‌س نییه‌، هه‌ناسه‌ ساردیی و سه‌رگه‌ردانی، که‌منی تیا‌م؟!... وادیاره‌ کابرای خاوه‌ن گالۆکه‌زه‌که‌، ته‌په‌وی که‌تنیکی تازه‌ بکات، وامنی تووشی ته‌م گه‌روگتیه‌له‌)

کردوهه دياره ئه و پر وای وایه، که ئه هه موو کلتۆلی و شپرزهبی و سه رگه ردا نییه که من بو من!...) له ریگادا هه ر ئه گریا و فرمیسیکی هه ل ئه رشت، ئه و ناوه ی پرکردبوو له شیوه ن و گریان و هاوار و داد که گه یشته کۆشکی خونکار، له ژووری چا و پیکه وتندا، جیگای بو کرایه وه به لām ئه و ترس و له رزی پێ که وتبوو، هه ر ئه گریا.

که خونکار ها ته ژووره وه، بیه ژنه به سه زمانه که خویدا به سه ر پێ یا. به لām (ئهن دز اریا)، راستی کرده وه و به شیه یه کی نه رمو شیرین قسه ی له گه لدا کرد تارامی خسته دل یه وه و ترسی له دل کرده ده ره وه پیتی گوت:

(له هیچ ترست نه بی فرمیسیکه کانی خو ت وشک بکه ره وه چونکه خونکار باوکی ژیر ده سته کانییه تی فرمانی هه ره گرنگیشی ئه وه یه، که زو و به زو و نازار له دلی نه ته وه که ی خو ی ده ر بکات و ریگای باشیان پیشان بدات من به سه رگه ردا نیی تو م زانیوه هه ر چه ند یکیشم له ده ست بی ت، له نازار و خه م و خه فه ت که م ئه که مه وه.

پتویه سته ته رمی کوره که ت له شیه یه کی گه و ره و به رتیزدا به یته جیی مردوو سو و تان دنه که، ها ئه وه ییش وه ریگره لیم تا کارت بو ئاسان بی و کفتو کۆی دل ت دا برکتیه وه)^(۱). ئه وه ی پێ گوت و هه ندی پاره ی دایه.

ئه و کرده وه نا کاوه، چه ند گه و ره بوو!... چه ند مرۆقا یه تی تیا بوو!

نا فره ته که فرمیسیکه کانی نیشتنه وه ویرای چاو یک هه لبر ی و سه ریریکی خونکار بکات ته ماشای کرد، ده مو چاو یکی جوانی پتویه له دل فراوانی و جوامیری و نه ژادی تیا دياره.

خونکاریش ده سته کرده وه به قسه کردن پیتی گوت: (وام بو ده ر ئه که و ی که ترسه که ت نه ماوه، چه ز ئه که م پشت پێ به ستیت و با وه ریشم پێ بکه ی ته هه رچییه کیشت لی ئه پرسم راست و ره وان پیم بلتی، هیچ له دل تا مه هیلته ره وه خونکاریش مافی هه یه شتییک له که ی نه وه یه یه و کاروباری نه ته وه و ژیر ده سته ی خو ی بزانی، نا گام لی بو و دوینی شه و سکالات ئه کرد له ده ست هه ندی ژورداری و هه ندی پیاوی ژوردار و سه رکیش له بابه ت با جی سه ر مردو وان و ئه و کابرای خا وه ن گالۆکه ز له وه، چی ئه زانی ت پیم بلتی.

گفتوگۆکه ی خونکار و کرده وه شیرینه کانی له گه لیا هانه ی دا هه رچییه کی له دل دا بوو، هه رچییه کیشی ئه زانی له بابه ت با جی سه ر مردو وانه وه پیتی بلتی، خونکاریش باش دلی دا بوو یی، به سه ر سو رمانیکه وه گوئی لی ئه گرت.

(۱) وه یان: که ف و کولی دل ت دا برکتیه وه.

(ئهن دز اریا) ییش له دوای قسه کان لیبی پرسی: ئایا هیچی تر نازانیت که نه ته وه دادی له ده ست بکات؟ ئه و ییش هه رچی له دل بوو پیتی گوت: له کار به ده سته کان دووا، که ی نه وه یه یه با جه کان و پیش خا ورنه وه ی نه ته وه و ژوردارییه تازه با به ته کانیشی هه موو بو گپرایه وه به لām له هه مووی ژۆرتی که تنه کانی کابرای خا وه ن گالۆکه ز له ی خسته می شکیه وه.

خونکاریش گفتوگۆکه ی به وه پرانده وه، پیتی گوت: (سو یاست ئه که م به لینیشت نه ده می که به زوویه کی زو و نا هیلیم هیچ که تنیک له م که تنانه جاریکی تر رو و بداته وه!).

ئیتیر هه ر ئه وه بوو (ئهن دز اریا) ده سته کرد به کارگوزاری، دووشت پالیان پتوه ئه نا که ده ست بوه شینی یه کیکیان ئه و کاره ساته ی که دوینی شه و به چاوی خو ی دی و به گوئی خو ی بیستی که سه ری پتی سو رما بوو. یه کیکیکیان ئه و قسانه ی ئه م به یانییه گوئی لی بوو، که هۆی ئه و کاره ساته و ئه و قسانه ی دوینی شه و ی رو شن کرده وه له به ر ئه وه چه ند بریاریکی گورج و گۆلانه ی ده ره یینا.

به نا و هه موو لایه کی کۆشک و ده زگا کانی فه رمانه و ایدا، بو گه و ره و بچووک بلاوی کرده وه، که له مه و دووا، کاروباری نیشتمانه که، خو ی هه لی ئه سو و رینی.

به م زو وانه ییش فه رمانی چا ک کرده وه ی کاروبار ده ر ئه کات ئه وانیش که تا ئیستا که م ته ر خه مییان نو و انده له راپه ندنی کاروباری گشتیدا، یان چا که ی گشتییان خستوته ژیر پیتی خو یانه وه، ده مو ده ست ده ر ئه کرین، ئه م فرمانه هه موو لایه ک ئه گرتیه وه، چ پیا وه کانی نا و کۆشک و سه را، چ فه رمانه رانی ده زگا کانی فه رمانه وایی، چ فه رمانه رانی ئاسایش و تارامی گشتی، خونکار ئه وه ییش بو ئاشکرا کردن که هه ر که سی له م فه رمانانه سه رکیشی بکات، یان ده ست بکات به به ر هه نگاری کردنی فه رمانه وایی، یا خود له ریگای راست لابادات، هه ر سزایه ک توند و تیژه ئه وه ی ئه دریتی ته نانه ت به ندیخانه ی تا سه ر و کوشتنیسی تیا یه.

چه و سینه ره وه کانی نه ته وه، نه یان زانی ئه م ده سته کی لیبی وه شان دوون به لām په ییان به وه برد، که ئه م ده ست وه شان دنه هه ر بو ئه وانه بو که سی تر نییه.

هه ر که سه له جیی خو ی دامرکایه وه و به ترس و له رزه وه دانیش، سه ره سته ی و نازادی خو یان به نرخدار ئه زانی.

ژیانی خویشیان به نر خدارتر ئەزانی له بهر ئه وه فسیان دایه وه و سه ریان شوژ کرد بۆ خونکار، ههر چیه کی پێ بگوتنایه به قسه یان ئه کرد!...

خونکار فرمانی دا به هه موو کار به دهسته کانی خوێ که کهسیان له مائی خوێان نه چنه ده ره وه، خوێان به به ندیی بزائن به لام کار به دهسته کانی له مه به سی خونکار تی نه گه یشتن له گه ل ئەمه شا دلّه کوتییان پێ که وت چونکه دز و درۆزن زوو ترس ئە چینه دلپانه وه. خونکار، پیاویکی سه ره خوێ له گه ل ژماره یه کی زۆر له بالبازه کان نارده سه ر کابرای خاوه ن گالۆکه زله، فرمانی دا راپیچی بکه ن بۆ لای.

باخه وانه پیره که، خوێی که وته دلپه وه دوایی ههر سه رکه وت و توانی سه رنجی خونکار راپکیشی بۆ سه رخوێ، که له گیتزای سووکی و ریسواییدا گیلێ ئه خوارد. باخه وانه که داوای له خونکار کرد که به ته نیا بیینی هه رچه ند گفتوگۆی له گه ل ئه کرد، له خویشیا نا خوێ پێ نه ئه گیرا پێ ئه کنی، باخه وان هه موو رابردوویه کی ژیا نی خوێ بۆ خونکار گیتزایه وه ئه وه دیاره که که ینه وه یه یه نه ی حه وت ئارو وه که بیهی له بیرنه چو وه بۆ خونکاری بگیتزایه وه هه ره ها ئه و سکالایانه یی له بیرنه چو وه که پیشکەش به کار به دهسته کانی ئه کردن و ئه نجامیشیان به هیچ ده ر ئه چوو!... دوایی گوتی:

(دوایی، له گیانی خویم وه رس بووم و بریارم دا که که تنیکی وا گه وه بکه م خونکاری گه وره م پیتی وریا بیته وه و له زۆروسته م و به دکاریی ئه م سه رده مه تی بگات!...)

باخه وانه که ییش ئامۆژگاریی خونکاری کرد که ده موده ست ده ست بکات به لیکنۆلینه وه ی کاروباری نیشتمانکه و ئه و سه رگه ردانییه ی تیا به تی هه رخویشی گوی له خاوه ن سکالا و داد و فه ریاده کان بگرت و لییان بیرسیته وه هه ر خویشی جه زره به بگه یینی به تا وانبار و به دکاره کان.

هه ر خویشی دادپه روه ریی بلا و بکاته وه به ناو هه موواندا. (ئهنذراریا) ییش له سه ر ئه م ئامۆژگارییانه رۆیشت به رپتوه.

ئه وانیه ی له پیش هه موو که سیکا سکالایان پیشکەش کرد دراوسیکانی بیوه ژنه که بوون که به هۆی قسه کانی ئه وه وه که بۆی گیتزابوونه وه، باوه رپان هینا به دادخوایی خونکار و ره وشت پاکیی، پاش ئه وان دۆسته کانی ئه و دراوسییانه هاتنه پیشه وه، له گه ل دراوسیکانی ئه و دۆستانه ئه وان هه موویان سکالایان برده به رده م خونکار، له ناو هه موو خاکه که دا ئه وه بلا و بووه وه که نه ته وه له توانیدا هیه هه سکالای خوێ پیشکەش به خونکار

بکا و مافی خوراوی خویشی وه برگیرته وه، له هه موو لایه کی نیشتمانکه یه وه که یه وه کۆمه ل کۆمه ل، سکالا که ران هاتنه به ر ده رگای سه رای خونکار، ژماره سه ریان گه یشته هه زاران.

ئنجاکه لیپرسیبینه وه و لیکنۆلینه وه ته واو بوو، خونکاریش بۆی ده رکه وت که کار به دهسته کانی و فه رمانبه رانی ناو کۆشکه که ی خوێ هه موو تا وانبارن، په یتا په یتا بریاری سزادان و جه ریه کردن و، جه زره به پیتگه یانندی بۆ ده رکردن.

هه رچی کار به ده ستییکی هه بوو له گه ل پیاوه گه وره کانی ناو کۆشکه که یا، هه مووی خسته نه به ندیخانه وه و زه وی و سامانه کانیانی داگیر کرد بۆ فه رمانه روه ایی، هه رچی باجیکیش نارپه وا و نا دروست بوو له سه ر نه ته وه ی لابرده.

ئهنجا خونکار که وته بییری ئه وه وه که کێ بخاته جیتگه ی سه رۆکی کار به ده ستان!...

له خوێ پرسی: کابرای خاوه ن گالۆکه زله که چۆنه بوو ئه و پایه یه؟!... گوایه بۆچ ئه و نه کات به سه ره کی کار به ده ستان؟!... ئه مانه ی کردی و پیتسانی دا و ریتگای بۆ دانا، هه موو به لگه نین له سه ر ئه وه ی که کابرا زیره که و خاوه ن بیروباوه ر و بریاره و تیتگه یشتوو و کارگوزاره؟!... ئه گه ر وای نه کردایه که تنه کانی کار به ده سته کان و پیاوه گه وره کانی ناو سه را ده ر ئه که وتن؟!... ئه ی ئه و نه بوو که یارمه تیی خونکاری دا له داد به شینه وه و ماف پاراستنی زۆر لیتراواندا؟!... ئه ی هه ر ئه و ییش نه بوو که له دوایییدا باوه ری هینا به دادپه روه ریی خونکار و سه رکه وتنی داد په روه رییدا!..

کابرای خاوه ن گالۆکه زله، ئه و ئه رکه گرانه ی خسته سه ر ئه ستۆی خوێ، به قسه ی خونکاری کرد و بوو به سه رۆکی کار به ده ستان که گه وره ترین پایه ی فه رمانه روه ایی بوو له و کاته دا، له دوای خونکاریی وای به باشتر زانی، که هه ره وک سه رده می پیشووی خوێ، ده ست بداته وه کار و فرمانی راست و دروست و به که لک هه ر سامانیکی نارپه وا و نا دروستی نه ئه کرا بیداته وه به خاوه نه راسته قینه کانی خوێان،... ته رخانه ی کرد بۆ دروست کردنی په رستگا یان بۆ (فیشنو)ی خوایان، بۆ دامه زانندی خویندنگا یان بۆ بلا و کردنه وه ی خوینده واریی به ناو نه ته وه دا، بۆ به ره م هینانی کانی و گه رماوی گشتی و چیشته خانه بۆ گه ل.

ئیتیر ئه وه ندیه ی پێ نه چوو، نه ته وه ی (مه هداپورا) بوو ژایه وه و که وته خویشی و کامه رانییه وه، به سایه ی خونکاره دادپه روه ره که یه وه، (ئهنذراریا) و سه رۆکی کار به ده ستانه که یه وه، باخه وانی کۆنی دلسۆز و سه ر راست و، خاوه نی گالۆکه زله که.

ئاوينه

له كهله پووری زمانی هیندی کۆنه وه وه رگبراهه

(ئهمه چیرۆکی کورت، له كهله پووری زمانی هیندی کۆن ههتا بلی شيرين و دلکيشکهره. بهبۆنه ی لیدانی دوو دل و، فرینی دوو گیانی هاوتای یه کتره وه، به چه ند وشه یه کی کورت، قوولترین ههست و شیرین ترین تاسه و ته زووی دهروون ده رته بری).

کابرای پیره سه رنجی له و ره شه با و گیزه لوه که یه ئه دا، که له دهروه له سه ر گرده کان به تونیدی هه لی کردبو و وژدی ته هات و ئهیدا له لقی داره حه یزه رانه کان، ئهیدان به یه کا، دارگوله لوتسه سیس بووه کانی ته ملا و لای په رستگا کۆنه که ییشی ته له رانده وه پاشان گوتی:

(رۆله کانم... له ناوچه ی (نیپال)^(۱) له یه کیک له دیهاته دووره بی دهنگ و سه نگه کانیدا ژن و میتردیکی لاو، له سه رده میکی (زۆر له مه و پيشدا ئه ژيان، کهس ئیستا ناویان نازانی... ئه و ژن و میتره که چیکي بچکۆله یان هه بوو میتره که له چینی (سامورای) بوو، که بریتی بوون له شوپه سواره خانه دانه کانی ته وسا که به شی ژوورووی هیندستان ده میکی دووردریژ له ژیر ده ستبان دابوو به لام ته م پیاوه هه ژار بوو له کیلگه یه کی بچوو کدا که خۆی به ره مه می ته هینا، ژینیکی مه مره و مه ژبی ته ژیا، ژنه جوانه که ییشی وه ک خۆی وابوو، ساویلکه و به سه زمان بوو، له ناو هه موو که لویه لی مال که یاندا، له ناو هه موو خانه که یاندا، پارچه یه کی جوان و ناوازه ت چاوپێ نه ته که وت که بۆ مه به سی پازانده وه بشی.

ئافره ته که زۆر شه رمن بوو ته نانه ت که ته که وته ناو کۆمه لیک نه ناسیا وانه وه حه زی نه ته کرد کهس بیناسی...

رۆژیکیان میتره که ناچاربوو بچیتته (یاددو) چونکه جاربان دا که خونکاریکی تازه هاتۆته سه ر ته خت، گه وره ی (نیپال) ییش ته بوایه بچوايه ته پایته خت بۆ ته وه ی هاوبه شی بکات له ئاههنگی له سه ر ته خت دانیشتنا بۆ ته وه ی پیرۆزبایی له خونکاری تازه بکات، ته و لاوه ییش که کهس ناوی نه ئه زانی ته بوو له گه ل ته ودا بچوايه ته پایته خت...

میتره که له پایته ختدا زۆر نه مایه وه ته وه ی پی خۆش بوو که ئاههنگ و زه ماوه نده کان و خۆش رابواردنی ناو کۆشکه که به جی به یلی و بگه ریتته وه ناو گونده پر ئاسایشه که ی خۆی، که که وتبووه ناو چال و چۆلی شاخه کانه وه، بۆ ژنه جوانه که ی و کچه که ییشی هه ندی دیاری له شاره که وه برده وه مالی.

کچه بچکۆله که، بوو که دارینه یه کی بچووک و چه ند پارچه شیرینییه کی به رکه وت ژنه که ییشی ئاوتنه یه کی به رکه وت، له زه رده دروست کرابوو، رووه که ییشی به ئاوی زیو رووکه ش کرابوو.

رۆله کانم، ژنه که، دیارییه که ی خۆی زۆر له لا ناوازه و دلکيشکهر بوو چونکه ته مه یه که م ئاوتنه بوو که گوندی (نیپال) له میژووی ژبانی خۆیدا هاتبووه ناویه وه!

به لام ژنه که ی نه ی ته زانی ئاوتنه که به کار به یینی، به هه موو ساویلکه یی و به سه زمانییه کی خۆیه وه ته ی پرسی ته و رووه گه شه، روو خۆشه، کییه له ناو ئاوتنه کدا ته بیینی!

چونکه رۆله کانم له پيش ته و رۆژه دا هیشتا ده موچاوی خۆی نه دیبوو تا بیناسیتته وه، هه تا ته و رۆژه ییش ده موچاوی خۆی له ناو رووی شتیکی لووس و بریسکه داردا نه دیبوو، تا تیی بگات.

به لام میتره که، له کاتی گه شتوگوزاره زۆره کانی خۆیدا، زۆر جار چاوی به ئاوتنه که وتبوو... له گه ل ته وه شا ته و سه رده مه ئاوتنه زۆر که م به کار ته هینرا... به ژنه که ی خۆی گوت: چی؟!... تو ته وه نده ساویلکه و به سه زمانیت، نازانی خاوه نی ته م رووه جوانه کییه؟!.

ته وه رووی خۆته، هه ر ته بوو خۆت ته وه ت بزانیایه که رووی خۆته!...

ژنه که له تاو ناشیتی خۆی شه رم دایگرت. ئیتر له وه به ولاوه نه ی ویرا پرسی لی بکات، پاش ته وه ئاوتنه که ی به نه رمی و شیرینییه که وه هه لگرت که چی هه ر له و باوه ره پيشدا مایه وه که ئاوتنه که جادوو یه کی سه یری تبايه هه ر ته وه نده تیگه یشت له و قسانه که وینه که ی خۆی له ناو ته و رووه زیوینه لووسه دا ده رته که وئی!...

(۱) نیپال: ولایتیکه له نیوه راستی باشووری ناسیا له نیوان چین و هیند دایه، پایته خته که ی (کاتماندو) یه، به رزترین لوتکه ی جیهان لیره دایه به ناوی (ئیشه رست)، ناو و هه وایه کی سارد و به سه ته له کاوی هه یه، بارانی زۆره، ۶۰٪ پانتاییه که ی دارستانی چووپری جوانه که بریتییه له دره ختی بۆنخۆش و حه یزه ران، سامانیکی نازه لی و به روو میکی کشتوکالی باشی هه یه، له پتی هیندستانه وه بازرگانییه کانی ده روا.

(پۆلەکانم، چەند سالیکی دوورودرێژی بەسەردا چوو، کەچی ژنە، ئاویڤنەکەى ھەر لە شتووبەيەکی نەرم و نیاندا ئەپاراست و ئەشاردەو، بۆچی؟! کەس راستى ئەوہى نەئەزانى، دوورنەيە ھەر لەبەرئەوہ بووبى کە شتى ھەرە ساکار و پڕوپووج، بەسايەى خۆشەويستى و دلداريەوہ گەورەيى و پيرۆزى و نرخداريى پەيدا ئەکات لەلای دلدار، بەتايەتى ئەگەر ديارى دەستى خۆشەويستيش بووبى ماوہيەکی زۆرى پى ئەچى کەچى رۆژيکيش دى دلدارەکە لە ديارى خۆشەويستەکەى خۆيدا ھەموو واتايەکی خۆشەويستى و دلسۆزى و ھۆگرى ئەبينى، لەگەل ئەوہيشدا دوو دل ئەمىنيتەوہ لە دەرخستنى ديارىيەکەيدا بۆ کەسانى تر چونکە ئەوانە وەک دلدارى دل پڕ لە خۆشەويستى و ئاواتە خوازى چاوپىکەوتن سەبرى ئەو ديارىيە ناکەن.

ژنەکە، نەخۆشى و ڕەنگ زەردى... ئيش و ئازار سەرى تى کرد، ھيشتا لە تەمەنى گۆل دابو کە گيانى بەخاک سپارد.

بەلام لە کاتى دوا نەخۆشيدا ھەستى بەوہ کرد کە ئەمرى، ئاويڤنە خۆشەويستەکەى دەرھينا و پيشکەشى کچەکەى خۆى کرد و پىي گوت:

(پىويستە بەيانيان و ئىواران تەماشاي ئەم ئاويڤنەيە بەکەيت چونکە دەموچاوى منى تيا ئەبينى، لەبەرئەوہ خەفەتم بۆ نەخۆيت)
ئەوہى بەکچەکەى گوت و گيانى دا بەدەستەوہ.

کچەکەيش لە قسەى داىکى دەرئەچوو، ھەموو بەيانيان و ئىوارانىک سەبرى ئاويڤنەکەى ئەکرد ئەويش وەک داىکەکەى خۆى، ساويلکە و بەسەزمان بوو، کردەوہ و ڕەوشت پاک بوو، تەنانەت لە گيان و دەموچاويشدا ھەر لەوى ئەکرد!...

لەبەرئەوہ کە سەبرى ئاويڤنەکەى ئەکرد، پەيى بەوہ نەئەبرد کە دەموچاوى خۆى و دەموچاوى داىکى خۆى ئەبينى!... ھەموو جارتيک گفتوگۆى لەگەل وینەکەدا ئەکرد، بەنەرموونيانى و خۆشەويستىيەوہ، بەبەزەيى پياھاتن و ئارەزووى چاوپىکەوتنەوہ لە کانگای دلە پاکەيشىيەوہ کە دلتي کچيکى بچکۆلەى داويڤن پاک بوو، بەلايەوہ وابوو کە بەراستى گفتوگۆ لەگەل داىکە خۆشەويستەکەيدا ئەکات.

لەبەرئەوہ ھيچ شتيکى ئەوہندەى ئەو ئاويڤنەيە خۆش نەئەويست... ئاويڤنەکەى خۆى!...

زۆرى پى نەچوو، باوکەکە چاوى بەکچە بچکۆلەکەى خۆى کەوت، ھەموو رۆژتيک سەبرى ئاويڤنەکە ئەکات، ھەندى جاريش گفتوگۆى لەگەلدا ئەکات! جا کەلتي پرسى بۆچ وا ئەکات کچە بەسەزمانە وەرەمى داىوہ پىي گوت:

من دەموچاوى داىکى تيا ئەبينم، دەموچاويشى گرژ و ڕەنگ زەرد نەيە وەک لە نەخۆشەيەکەى داوييدا دييووم. تەنانەت وەک کچيکى جوانى ھەرزەکار ئەنوئى، ھيچ شتيک بۆمن لەوہ خۆشترنەيە کە بەجوانى و شەنگ و شوخيەوہ ئەبينم و ھەموو رۆژتيکيش گفتوگۆى لەگەل ئەکەم!...

کە کچەکە وای گوت شۆرە سواری (نپپال) گرەبەرەوہ دلتي باوکيتى، بەزەيەکى زۆرى بەکچەکەيدا ھاتەوہ و خۆشەويستىيەکى زۆر پەريە دلتيەوہ بەرامبەرى.

دلتي نەھات راستى ئاويڤنەکەى پى بلتي، چاوەکانى پىيون لە فرمىسک و پرووى تى کرد گوتى:

راست ئەکەى وایە کچى خۆم، ھەر وەک من داىکت لە ڕووە جوانەکەى تۆدا ئەبينم، تۆيش پرووى داىکت لەو ئاويڤنەيەدا ئەبينى!...).

دهنگه برنج

له كه له پووری و پژهی كۆنهوه وه رگبراره

له شوپنیک له شوپنه نه ناسراوه کانی دووری خاکی هیندستاندا سهردارتیکی لاو نه ژیا، ناوی (روتیزن) بوو له گه ل هه موو كه سپکا هاوخه م و هاوئازار بوو. برینی هه ژارانی ساریژ نه کرد.

فرمیسیکی بی چارانی وشك نه کردهوه، کامهرانی خۆی ههر له وه دا نه دیی که پیاوه تی بکات و پاره به شیتتهوه، دلی هه ناسه ساردان بداتهوه و، چاکه له گه ل هه موواندا بکات. چاکه کانی نه م سهرداره، ههر له گه ل دانیشتونانی نیشتمانکهی خۆیدا نه بوو، نه و نه یویست خوشه ویستی و به زهیی پیا هاتنه وه کهی هه موو دلکی بریندار بگریتهوه له جیهاندا ته نانه ت به زهیی به هه موو گیانله به ریکیشدا نه هاتهوه، هه موو گیانله به ریکی سهر زهویی، یاخود ناو ئاو، یان ئاسمانی، به شیتی خۆیان له دله گه وره کهی نه و دا هه بوو. هه رگیز ماوهی به خۆی نه نه دا که تۆزیکیش ئازار به گیانله به ریک بگه یینن ته نانه ت گۆشتی گیانله به رانیسی نه نه خوارد، خواردنه کهی ههر له سهر دانه ویله و به ری دارودرهخت و سهوزه و ته ره بوو.

(روتیزن) گه یشته ته مه نی ژن هینان به لام ههچ کچه شایهک له کچه شاکانی خزمی خۆی، ههچ جوانه کچیتکیش له شوخوشه نگه کانی نه ته وه، ئاره زووی ژن هینانیان له دلایا نه بزواندبوو.

له کانگای گیانیا، گولیکی چاوبه سته کهر هه بوو، په ره کانی هیشتا نه کرابوونه وه، په لکه سهوزه کانیسی به سهر خونچه کهیا نووسابوو، نه چاوتیکی په ربی روو کردبوویه وه، نه له ژیر هه ناسه ی دلداریشدا نه له ربیه وه... بی گومان (روتیزن) ههستی به جوانی نه کرد به لام ههر به وهنده وازی نه نه هینا که خوشه ویستیکی جوانی دهست بکهوئ، یان روویه کی خوشی بهرچاو بکهوئ، نه یویست خوشه ویستیکی وایشی دهست بکهوئ، که بیجگه له جوانیه کهی، به داوین پاکیه کهی و رهوشته شیرینه کهی دله راسته کهی و تیلاییه رهوشنه چاکه خاوزه کانی چاوی و گیان سووکییه ناسکه کهی، چاو بهستی بکا و سهرمهستی بکا و دلی کیش بکات.

سهردار (روتیزن) دلی بوژنیک نه چوو که دلی وهک دلی خۆی بی، دلی به خرۆشی بو هه موو مرۆقییک، خوشه ویستی دلی پرشنگ بدات بو هه موو کلۆل و سه رگه ردانیک،

بروای هه بوو بهو خویانهی که جیهانیان نه پاراست، له بهر نه وه، وای نه هاته پیتش چاو که نه و خویانهن دلایان وه رگبراره له خوشه ویستی و دلداری، بهو مه به سته ی که له دوارۆژدا کچیتکی جوانی به دلی خۆی بی به خشی و به ماره کردنییه وه کامه رانییه کی ته وای دهست کهوئ

له و سه رده مه دا، له خاکیکی تری دراوسیدا، که نه ویش ههر پارچه یهک بوو له هیندستان، کچه شاهیتیکی جوان نه ژیا، ناوی (کیوفا) بوو، کچه که نه وهنده رهوشت جوان و کردهوه شیرین بوو، نه وهنده ده موچاو و به ژن و بالای شوخ و شهنگ و پرشنگداربوو، ههر بو نه وه دروست کرابوو که دلداری بکات نه میش وهک نه و، بروای وابوو، که ژن و میتیدی کاریکی گرنگ و بایه خداره، پریشه له تنگ و چه له مه، له بهر نه وه ژن و میتید هه رگیز کامه ران نابن به یه که وه هه تا هه ردو و کیان هوگری جوامیری و چاکه و گه وره یی نه بن نه میش و بروای به خواکان هه بوو، که ره ژنیک له ره ژان، میتیدیکی به دلی خۆی بو نه ره خسینی...

به لام خونکاری باوکی کچه شا، هه رچه نه دی نه کرد دلی بروای نه نه دا، کچه کهی بدا به کهس... له هه موو لایه کی جیهانه وه سهرداران داوای دهستی کچه که یان له باوکی کردبوو...^(۱) رهوشتی خونکاره کانیس و ابوو، که کچه شاهه کانیان به سهرداریک نه دا که جی نشینی شا بی که واته نه بوو کچه شا جوانه که، که شووی بکرده یه، مالی باوکی خۆی به جی بهیشتایه و بچوايه ته خاکی نه و خونکاره وه که ماره ی کردوو.

خونکاریش نه وه له توانیدا نه بوو که کچه که ی لی جیابیتته وه، له بهر نه وه به ههر کلۆجیک بوايه ته گه ره ی نه دا له خوازیینییه کانی کچه که ی، جاری و هه بوو به ره ره چی نه دانه وه، جاری وایش هه بوو په لپی لی نه گرتن که شتی نه بوو و نه بیستراوی بو بکه ن که له توانای که سدا نه بوو بیکات!...

ههچ که سیتکیش نه ی توانی مه به سستی خونکار پیک بهیتنی، بیجگه له وه کچه شا خۆشی، هه رگیز نه وه ی پیشان نه نه دا که دلی چووبیت به یه کتیک له و سهردارانه...

سهردار (روتیزن) ویستی گه شتیک بکات به ناو جیهاندا، هه ندی له گه وره پیاوانی

(۱) راستتر: داوای کچه که یان کردبوو... خوازیینی کچه که یان... داخوای کچه که یان...

خویشی له گهل خویدا برد، لهو گهشته مه بهسی نه وه بوو که شاره زای ره وشت و خووی نه ته وه کان بی، له چونتیی ژیان و بیرکردنه وه بیان تی بگات، خوینده واری و تی گه یشتنی خویشی پهره پی بدات...

دوورنیه که خواکانی پاریزگاری بووین، نهو گهشت و گوزاره بیان خستییته دلپه وه، بو نه وه ی بیگه پینه نهو نامانجه دووره ی که خو بان نه یانه وی پی بگات.

(روتیزن) گه یشته نهو خاکه ی که خونکاری باوکی (کیوفا) فه رمانداری به سهردا نه کرد...

له روتیزی گهرما، که هه تاو پیاوی نه سووتاند، (روتیزن) به تنیا له گوئ کانیاویکی سازگاری ناو سارد و پرون گیرسایه وه، که له نزیک باخه کانی خونکاره وه بوو.

نه بو یست تینویتی خوئی بشکینی به لام نه پیاله ی پی بوو نه کوجه له، ویستی به گه لایه کی گوله (لوتس) ناوه که ی بخواته وه... شازاده په یتا په یتا، ناوی نه هینا بو ده می و نه یخوارده وه به لام که می نه چوه ده میه وه، ماندوو بوو بوو به ده ست نهو گه لا سه وزه بچکوله په وه، ناوه که ی به باشی و به ته واو ده تی بو نه خورایه وه، کانتی که نهو لهو نرک و نازاره دابوو، که نیزه کیکی هه رزه کار به ره و پرووی هات، مه سینه په کی گه وه ی به سهر شان ه وه بوو. (روتیزن) ییش ناوی ناو گه لا (لوتس) ه که ی رشت و پی گوت:

- کچه شیرینه جوانه که، پریم نه ده دیت هندی ناو بهو مه سینه په بخومه وه؟

کچه که ییش مه سینه که ی خوئی پرکرد له ناو و دایه ده ست شازاده، نه مییش تینویتی خوئی پی شکاند و دلئی دامرکایه وه. هه رچییه کیشی هاته سهر دم له وشه ی ناسک و شیرین، سوپاسی کرد پاشان لپی پرسی:

- نه توانم لیت پرسم نهو ناوه بو گوئی نه به ییت؟

- نهو ناوه بو شتنی قژی سهری خانمه که م نه وی، که کچی خونکاره، کچه شایش هاوتای که مه له جوانی و چاکیدا. نه ته وه هه مووی خویشان نه وی، هه ر که سیکیش نه وه نده به ختیار بی که ناسیاوی له گه لدا په یدا بکات، وای لی دی نه ییه رستی!...

(روتیزن) سوپاسی که نیزه که هه رزه کاره که ی کرد... نه وییش به هه نگانانیک ی له ش سووکانه و نه سپایه وه لپی دوور که وه ته وه و رویشته وه... په ک تنوک ناو له مه سینه که ی نه رزا...

که که نیزه که که دهستی کرد به شوشتنی سهری خانمه که ی خوئی و داهینانی قزه کانی، پی گوت:

- چووم ناو به پینم له کانی... بو نهو ناوه چووم... ته ماشام کرد کوره شاهیکی بیگانه له گوئی کانیه که وه ستابوو...

- کوره شا بوو؟... چونت زانی که کوره شا بوو؟...

- به سهر و شیوه یدا دیار بوو که کورتیکی پایه بلند بوو بیجگه له وه ییش، جلویه رگیتی شاهانه ی ناوازه ی له بهر دابوو.

قزه کانیشی هندی تاله زیری تیوه نالاه، له گه ردنیشیا ملوانکه به کی مرواری بی هاوتا هه بوو، له دهسته کانیشیا چند بازنیک ی زبوی ورده کاری کراو هه بوو... نه مانه ییش هه موو نیشانن بو نه وه ی که له شازادانه!...

- هیچ له گه لتا دوو!؟

- داوای قومیک ناوی لی کردم که بهم مه سینه په بیخواته وه نه وه تی هه م ته ماشا کردنی وا شیرینم به چاوی که سه وه نه دیوه...

که که نیزه که که قسه ی نه کرد ناوه که به سهر قژی سهری کچه شا دا به سهر شان ه کانی نه هاته خواره وه...

(کیوفا) ههستی پی کرد که له ناو قزه کانی شتیک ی پچووک هه په... که دهستی بو درتیکرد و هینایه دهروه نه موستیله په ک ده رچوو... نه وییش نه موستیله که ی له ناو مشتی خوئا شارده وه و به که نیزه که که ی گوت:

بگه رتیره وه سهر کانیه که و دووباره مه سینه که پر بکه ره وه له ناو، سه بیرکه بزانه کوره شاهه بیگانه که هه ر له سهر گوئی ناوه که په یان نا... نه گه ر له وییش خه ریک ی چییه... نیتر زوو به زوو بگه رتیره وه نیتر تا له نه نجام ناگاداریم!...

که نیزه که هه رزه کاره که ییش گه رایه وه سهر کانیه که، بو لای (روتیزن) به لام شا کچی جوان، که وه ته بیرکردنه وه وه، له دلئی خویدا نه یگوت:

(بی گومان نهو نه موستیله به نرخه هی کوره شاهه. که که نیزه که که ییش هاته وه لام، گوئی له قسه کانی نه گرم.

له قسه کانی نه ویشه وه تی نه گم که ناخو سهر داره که به زور زانییه که وه نه موستیله که ی

خۆی فری دابیتته ناو مهسینهی که نیزه که که وه، بۆ ئەمەى سەرنجی من رابکیشیتته لای خۆی، یان نا... جا ئەگەر وای کردبوو، ئەوا شوی پێ ناکەم خۆ ئەگەر بە پێچەوانەى ئەوهی شەوه بوو، واتا ناگای له خۆی نەبوو بوو که ئەموسستیلە کهى که وتبووه ناو مهسینه که وه له کاتی ئاو خواردنە وهدا، ئەوا پێویستە لە سەرم که ئەم کارەساتە بە نیشانە یه کی خوایی دابینم، مۆژدەى شووکردن و کامەرانییم ئەداتى.

که نیزه که که ئەوه نەدەى پێ نەچوو هاتە وه به کچه شای گوت:

(که چومە وه سەر کانیه که، تەماشام کرد سەردارە که فرمیسک بە چاویا دیتە خوارە وه، له ناو گژوگیا که یشدا ئەگەر پێ بۆ ئەموسستیلە کهى که چاوی پێم کهوت، پێی گوتم: ئەو ئەموسستیلە یه له هەموو شتێک بە نرختەرە لام. چونکه هی دایکمه، که مرد بە دیاری دایه دەستم...

پاشان لێم پارایه وه که له گەلیا بچمه وه سەر سەرچاوهى ئاوه که و یارمه تیشی بدهم بۆ دۆزینە وهى ئەو ئەموسستیلە بە نرخه...

که شا کچ (کیوفا) ئەو قسانەى له که نیزه که که بیست دلێ دالەرزى و خەمىکی گه وه که وه دلێه وه پاشان که وه بیرکردنە وه وه له دلێ خۆیدا گوتى: ئەگەر ئەم سەردارە دەزگیرانیکى ئازا بوايه، چاوه روانیى ئەنجامى فرۆفیتلە کهى خۆی ئەکرد، نه ئەگريا به مه نه دلێشى پێی تەنگ ئەبوو.

بەلام بە پێچەوانه وه، دلته نگییه کهى ئەوه ئەبه خشی که ئەموسستیلە کهى خۆی به مه به ست نه خستۆته ناو مهسینه که وه... منیش وام دیتە پێش چاو، که هەرچی پرویداه تا ئیستا دەستی خواکانى تیايه!... به فرمانى سەر شانیشمی ئەزانم که له م کاره جوانه دا یارمه تیبی خواکان بدهم... ئیستا که یش دلتم هەست به خۆشییه کی وا ئەکات که هەرگیز نه مدیوه به خۆمه وه... تۆ بلتیى ئەستیرهى دلدارى له ئاسۆى مندا هه لهاتیبى؟!...

(کیوفا)، له ئاواته بچ دهنکه کهى خۆی، که پرپوو له ژبانیکى پر هیواى خۆشى و پهنگین، بووه وه به که نیزه که کهى خۆی گوت:

هەر ئیستا بچۆره وه لای سەردار، ئەم وشانەى له زمانى منه وه پێ بلتی: (گه وهى خۆم، له مه به ولا وه مه گەر پێ بۆ ئەموسستیلە کهت هەر کاتى خونکاری ئەم جیگا یه، هاته سەر ئەوهى بتکات بهزاوای خۆی و کچه شا (کیوفا) ت پێشکەش بکات، ئەو ئەموسستیلە یه ت

دەست ئەکه و پتە وه، که واته هەر له ئیستا وه خوازینیبی کچه شا بکه، ئەم چاوپیکه وتنهى منیش لای کهس مه لێ و ئاشکرای مه که، تا ئەمینی!...

که نیزه که که یش ئەم کارهى به ته واویى برده سەر، خانمه کهى چۆنى پێ گوتبوو، ئەویش به (روتیزن) ی وا گوت.

(روتیزن) یش، ههروه ها، به لایه وه وابوو که خواکانى پارێزگارى ئەم کاره ساته یان بۆ که لکی ئەو پێک هینا وه، لێ ون بوونی ئەموسستیلە که یش هیچ نییه ئەوه نه بچ که نیشانە یه کی خواییه، دەر وازهى دلدارى بۆ ئەخاته سەرپشت... تا ماوه یه کی درێژیش به چوارلای کۆشکی شا دا سوورایه وه، به هیواى ئەوه بوو که کچه شای دلخوازی خۆی بیتته دەر وه و بیبینى...

هەر جارە، به جۆزیک ئەهاته بهرچاوی... شتیه جوانه خۆشه ویسته کهى ئەهینا یه پێش چاوی خۆی... به ژن و بالا بهرزه ریکو پیکه کهى... ئاگرى تی بهرپوو بوو بۆ بینى... وای حەز ئەکرد که له ناو که نیزه که کانیا بیبینى، بچ گومان له ناو هه مو یاندا ئەیدۆزیتته وه... دوورنییه که به کهم ریبوار بهو رینگا یه دا، کچه شاهه جوانه کهى خۆی پێشان بدهم...

زۆرى پێ نەچوو، کچه شا هاته دەر وه... له ناو که ژاوه یه کی نەرمونۆلى ئاوریشمی گول پهنگدا بوو، دوو به ندهى به هیتز هه لیان گرتبوو... دەس و پتوهند و که نیزه که کانیشی له دوايه وه ئەرۆشنت... (روتیزن)، له ناویاندا، که نیزه که هه رزه کاره کهى ئاشناى دۆزیه وه... له هه موو لایه کی شیناییه کهانه وه، کۆمه ل، کۆمه ل، جوتیاره کان ئەهاتنه لای کچه شاهه وه، ریزگرتنى خۆیان پێشکەش ئەکرد...

سەردارە بێگانه که، سه یریکی (کیوفا) ی کرد... هه رکه چاوی پیکه وت، نیشته دلێه وه، که خواکان رۆژى خۆی، خۆی و ئەوی بۆ ژن و میردیى دانوج... هه موو ژبانى خۆشى له پینا وه ئەم کچه جوانه ره وشت بلند، پایه گه وره یه دا بهخت ئەکات...

که ژاوه ی کچه شا له پێچوپه ناى رینگا که دا شاررایه وه و له چاو ون بوو ته پوتۆزی پێی جوتیاره کانیش ئەوه ندهى تر بهرچاوی (روتیزن) یان گرت ئەویش به گه شکه داریه که وه، له دووره وه، هەر سه یری ئەو کۆمه له گه وره یه ی ئەکرد.

بۆ به یانى رۆژى دواى، سەردار و هاو ریکانى چوونه کن خونکار، له کۆشکه که یا، بۆ ئەمە ی بیبین.

خونکاری چاوپیکه وت، (روتیزن) یش ئەوه نده سەر و شتیه ی جوان بوو، ئەوه نده

نه ژادانه هه ل كه وتبوو، هه كه هاته ناو كو شكه كه وه ناسرايه وه و له لايه ن هه موو سه رداران و كاربه ده ستانه وه په سه ندركا. ته نانه ت خونكار خو شى خو ى پى نه گيرا، دل خو شى خو ى بو نه نو ينى، له خو ى نزيك خسته وه و به روويه كى خو شه وه به ره و پيرى هات و چا كو چلونيى له گه لدا كرد.

چ خونكار، چ پياوه گه وره كانى ناو كو شك، هه موويان، به جوانيى سه ردار و شي وهى سه ردانهى، به ره وشتى شيرين و رووه خو شه كهى، به زيره كى و زرن گيى، چاوبه ست و سه رمه ست و گه شكه داربوون، به لام خونكار خه ميكي شارراوه دلى دا گير كرد چونكه نه وهى به بيردا نه هات كه كچه خو شه ويسته كهى خو ى (كيوفا)، تا سه ر لى جيا نه بيتته وه، له دلى خو ىدا گوتى:

(نه وه تى هه م لاو يكي وام نه ديوه كه هاوتاي نه م لاوه بى، له وه يش دل نيام كه كچه كه م نه م لاوهى به دلدا نه چى.

له به ره نه وه ريگاي ناده مى نه م كوربه ببيني... به لكو چيم له ده ست بى نه يكه م بو نه وهى ته گه ره بده م له شوى كچه كه م به م كوربه تا نه كه ومه تازارى جو ى بوونه وه به وه...

جا نه گه ره چاره نووس، كه نه ويش به هيزتره له مرؤف، ويستبىتى كچه كهى من بكات به هاوسه رى نه م شازاده بيگانه يه، ناهيتم نه وه يش پيك بيت تا هه رچيم له ده ست دى نه يكه م بو نه مهى ته گه رهى لى بده م و دواى بخه م...).

ننجا خونكار فه رمانى دا زه ميله به كى گه وره يان هينا و پريان كرد له برنج به (روتبزن) ي گوت:

نه م زه ميله يه ت نه ده مه ده ست هه روه ك چاوت پى نه كه وى دنكه برنجه كان هه موويان به جو ريكي تايه تى نيشان كراون، نه م برنجه به سه ر زه ويى باخات و كي لگه و جه نكه له كانى دراوسيدا بلاو نه كر يته وه... نه گه ره توانيت سه بينى برنجه كه م هه مووى بو به ينيته وه، به لى نت نه ده مى كه سه رنج له خواسته كه ت نه ده م.

هه روه ك خونكار گوتى برنجه كه به ناو نه و زه ويانه دا بلاو كرايه وه.

(روتبزن)، زه ميله بو شه كهى هه لگرت و گه رايه وه سه ر گوى كان بيه كه... له وپوه چوه سه ر كه له به رد يكي به رز و دان بشت، جار يك سه رى ئاسمانى نه كرد و جار يكي ش سه رى زه وى، به ده نكيكي خو شى وه ك ساز و ناوازه گورانى نه گوت:

ئيوه، هه مووتان، چوله كه كانى جه نكه ل و كي لگه كان، په رنده كانى ناو ئاسمان، ميرووله يه جگار زوره كان، به سه رى (بوره هما) و (بودا) سو يندتان نه ده م ئيوه كه وه ك له شك ريك وان، كه هه موو جيهانى دا گير كرد بى، تكا يشتان لى نه كه م، نه گه ره نه و برنجه ي ئيستا بلاو كراوه ته وه بيخون...

مه يش هي لى ته گه رهى تازه بدر يت له كامه رانيم... به لام نه گه ره پيتان نه كرى يارمه تيم بده ن، فه رموون يارمه تيم بده ن!...

پاشان سه رى نوش تان ده وه و ده سته كانى گرت به يه كه وه و نه م ورته ورته يشى له ده م هاته ده ره وه:

(ئيوه يش، نهى نه و خوا يانهى كه پار يز گارى نه م نيش تمانه نه كهن، نهى خوا كانى نيش تمانه كه م... نه گه ره باوه رتان به وه هه يه كه زن و مي ردى كچه شا (كيوفا) و من بو نه ته وه باشه، نه وا له م كاره گرانه ما يارمه تيم بده ن، كار يكي و ايش بكنه كه چوله كه كان و په رنده كان و ميرووله كان گوى له هاوارم بگرن و فر ياشم بكه ون...).

ئيتره هه ره نه وه نده (روتبزن) له پارانه وه و گف تگوى بو وه وه، جربوه جربوى پر به زم و خو شى په يدا بوو، به كلور بالى په رنده نه يدا به يه كدا له ناو لقى دارودره خته نزيكه كاندا... له راستيدا، خواكان به هاواريه وه هاتن... جيهانى گيانله به رانيش به ده نكيه وه هات... چوله كه كان، جو ر جو ر و پو ل پو ل فر ياي كه و تن، به ده ندى كه زه رده بچكوله كانيان دنكه برنجيان هه ل نه گرت و نه يان خسته ناو زه ميله گه وره كه وه... له هه ر شو ينيكى شا دنكه برنجه كان پر ژابوون كو يان نه كر ده وه و نه يان هينا و فر يان نه دايه ناو نه و زه ميله گه وره يه وه...

سه ردار (روتبزن) يش يه ك به يه ك، به ده ميكي به پيكه نينه وه سو ياسى نه كردن و، به خو شه ويستى و شير ينييه كه وه ده ستى نه هينا به بال و پشتياندا...

خونكار يش، له نه ندازه به ده ر سه رى سورما، كه دى شازاده كه زه ميله كهى هينا وه ته وه به هه موو برنجه كهى ناويه وه، بى نه مهى دنكه برنجيكي لى كه م بكات ئينجا له دلى خو ىدا گوتى:

(ته گه ره يه كى تري شم دوز بو ته وه، نه يخه مه ريگايى!)^(۱)

(۱) يان: ده يخه مه سه ر ريگايى.

بۆ بهیانی رۆژی دواپی، (روتیزن) ی بانگ کرده سەر که ناری رووباریکی، گه وره که به جگار قوول بوو، شه پۆله کانیشی یه جگار توند و به هیتزیبون، هندی له دهس و پیوهنده کانیش زهمیله برنجه که یان دووباره هه لگرته وه و هیتنایانه سەر که ناری نهو رووباره ی که به ته نیشته دیواره کانی شاره که وه نه پوات.

خونکار فه رمانی دا به مفردی^(۱) یه که، برنجه که ی پرشته ناو رووباره که وه نجا روویشی کرده (روتیزن) و پیتی گوت:

(ئه ی سهردار ی جادوو گه... تا ئه گه ی نه ئیواری ئه م دهنگه برنجانه م له تو ئه وی... من له کۆشکه که مدا چاوه روانییت ئه که م...)

ئه وه ی گوت و قاقا دهستی کرد به پیکه نین نجا له گه ل هاو دهم و هاو پیکانیا رووی کرده وه مالی خۆی، سهردار ی خه مباریشی له گوئ رووباره که به جی هیتشت.

سهردار یش ئه مجاره، له ماسییه کان داوای یارمه تی کرد له (تاروجا) ی خوای رووباریش پارایه وه، که فه رمان بدات به ماسییه کان له و کاره گرانه یدا یارمه تی بدن.

جا چونکه (روتیزن) دۆستی هه موو جی و جانه وهر و گیانه له بهر تیک بوو، ماسییه کانیش به هاواریا گه یشتن و فریای که وتن، دهنگه برنجه کانیا ن بۆ کۆکرده وه!...

زهمیله که سهر له نوئ پرپوه وه له دهنگه برنجه کان.

(روتیزن) یش هیتنایه وه بۆ خونکار به لام خونکار دهنگه برنجه کانی هه موو ژمارده وه... ته ماشای کرد ده نکیتی که مه... هیچ گوئی نه دایه ئه رک و نازار و خه م و خه فه تی (روتیزن)، پیتی گوت:

(ده نکیتیک برنج ماوه، نه ت هیتناوه ته وه... بچۆ ئه ویشم بۆ بهینه ره وه!...)

سهردار به ناچار یی گه رایه وه سهر که ناری رووباره که و هاواری برده وه بهر ماسییه کان، له پاش ئه رک و نازاریکی زۆر، توانی کۆیان بکاته وه، پیتی گوتن:

(دۆسته خۆشه و بیسته کانم... دهنگه برنجیتیک دیار نییه، نه تان هیتناوه ته وه... تکاتان لی ئه که م بگه رین بۆی له ناو له کاندان... له بنی ئاوه که دا... له ناو بهرده کاندان... له ناو گژوگیاکانی ناو رووباره که دا... دوور نییه، یه کیتیک له ماسییه کان، جاری پیشوو، گوئی له تکا و پارانه وه که ی من نه بوئی... چونکه من بر وا ناکه م ماسییه کی ناپاکی وا هه بی، که

(۱) ئه م وشه یه مان بۆ ساغ نه کرایه وه... وانوو سرا بوو.

ئه و دهنگه برنجه ی دزیب و تا ئیستا لای خۆی دانابی و پی له وه نه نی... ئه وه بزانتن که کامه رانی من به نده به و دهنگه برنجه بچکۆله یه وه... ده ی خیرا که ن بۆم بدۆزنه وه و ره نجه رۆ و سهر گه ردانم مه که ن!...)

ماسییه کان دهستیان کرد به ته ماشا کردنی یه کتری، دهموچا ویشیان پر له خه مو خه فه ت و سهر سورمان بوو، ماسییه کیان تیا بوو، خۆی له دوا ی هه مو بیان وه مات کرد بوو، خۆی شار دبو وه، دهنگه برنجیتیک له ناو ده میا دانابوو، که ئه وه ی گوئ لی بوو، در ی دا به هاو پیکانی و پیکای بۆ خۆی کرده وه، به ناویاندا رۆیشته تا خۆی گه یانده گوئ رووباره که، له وی دهنگه برنجه که ی دانا ماسییه که شه رم دایگرتبوو، له داخانا لوتی خۆی شو پکرد بوو، باله کانی شکان دبو وه هه ر وه ک بلتی: (ئه ی سهردار ی لاو مبه خشه، که ئه رک و نازارم خسته بهرت... من گونا هبارم... ئه م دهنگه برنجه یش، دوا دهنگه که بوئی ئه هیتنیه وه... بۆ به کا گلم دایه وه لای خۆم، وام زانی هه ستم پی ناکری!...) و ابوو...

سهردار یش به شانازییه که وه گه رایه وه لای خونکار، دهنگه برنجه پیروژه که ی دایه وه دهستی، بۆ دوا که وتنه که یشی بیانووی بۆ هیتنایه وه. سهردار، ئه مه نده شپزه و ئاره زوومه ند و په ریشان بو بوو، خونکار دل ی پیتی سووتا و له زیره کی و چالاکیشی سهر ی سورما.

ئیتتر که چه شای له سهر اپه رده ی ئافره تانه وه بانگ کرده ئه وی. که (روتیزن) چاوی پیکه وت، به ناوی ریزگرتنه وه، سهر ی بۆ چه مانده وه، پاشان سهر ی په نجه کانی که چه شای ماچ کرد، که ته ماشای کرد ئه و ئه موسیتیه که ی خۆی له په نجه یه کیایه...

خونکاریش به (روتیزن) ی گوت:

بیگومان خواکان کامه رانی تو یان ئه وی. له بهر ئه وه، دهستی که چه که مت پی ئه به خشم، تو ئه یشته وانی بچیته وه خاکی باوکت... چی بکه م فه رمانی چاره نووس بهر په رچ نادریته وه... چه ند رۆژتیک پی چوو، گالیسکه یه کی ناوازه ی رازاوه، که چه ند ئه سپیکتی نایابی ره سه ن رایان ئه کیتشا، له کۆشکی شاهی ها ته دهر وه و، به لای کۆشکه که دا سوور پیکتی خوارد و رووی کرده سنوو...

که گه یشته نه سهر کانیا وه که، گالیسکه که و هه ردوو بووک و زاوا، تاو تیک له وی وه ستان، له په نجه ره ی گالیسکه که وه، (روتیزن) سه بیرتیک ئه و دهر وده شته جوانه ی کرد... بۆ دوامین جار، مال ئاوی له ماسییه کانی و په رنده کانی و گیانه کانی و کزه باکان کرد و به خوای سپاردن.

دهمه قالی

له نووسراوی سځ سبه ته که ووه وهرگیراوه

له کوننا (بوراها) بیهه کان بلنډترین چینه کانی گهلی هیندی بوون، له هه موو چینیکیش به دهسه لاتتربوون، ته نیا نه وان بوون که دهسه لاتتی ناینیبان به کارئه هیئا، چینه کومه لایه تیبه کانی تریش ریزیکي زوریان له (بوراها) بیهه کان نه گرت.

بو سهربرزی و دل خوش کردنی نه وان هه موو جوړه نان خواردن و ناهه نگیکیان پتیک نه هیئا، بو وینه ناوی نه و ناهه نکه گشتیبانه نه هیئین که بو ریزگرتنی نه وان نه گیران و به زمانه هیندیبه که ی خومان (سه موره هه دانا) یان پت نه گوت.

رؤژتیک له رؤژان، شاری (دهرما بورا)، هه موو (بوراها) بیهه کانی ناوچه که ی بانگ کرده ناهه نگیک له ناهه نکه کانی (سه موره هه دانا).

به یانیبه که ی خوش بوو، ناسمان بی گهره بوو، رؤژ هه لپهاتبوو.

لاوتیکی (بوراها) بییش، به په له نه رؤیشته به ریتدا شانازی به جلوه رگه تازه کانیبه ووه نه کرد، که نه بویت له ناهه نکه که دا بینوتنی، هه روه ها سهربرزی نه نواند به و په ته ووه که نیشانه ی چینه پایه به رزه که ی خوی بوو.

له ریتگادا گه بشت به لاوتیکی (بوراها) بی، وه ک خوی، نه ویش هه ر بو نه و ناهه نکه نه چوو.

- رؤژباش هاوری خوشه ویسته که م، بی گومان تویش نه چیت بو ناهه نگی (سه موره هه دانا)؟

- به لی وایه، هاوری خوشه ویسته که م چه ز نه که ییت له گه لتایم؟

- بی گومان، چه ز نه که م له گه لتایم...

هه ر دوو (بوراها) بیهه کان، هه رزه کارانه و گورج و گو لانه نه رؤیشتن به ریتدا، به هه له داوان نه رؤیشتن، بازیان نه دا.

زوری بی نه چوو (بوراها) بیهه کی تریان پت گه بشت، که له پتشیانه ووه بوو، نه و له هه ر دوو کیان پیرتریوو به هیواشی نه رؤیشته بانگیان کرد: رؤژباش هاوری خوشه ویسته که مان تویش نه چیته ناهه نگی (سه موره هه دانا)؟

- به لی هاوری خوشه ویسته که م...

- ناره زوو نه که ییت له گه لماندا بیت؟

- به لی منیش ناره زوو نه که م به لام نه ترسم رؤیشته که ی من نیوه له ناهه نکه که دوو پخت.

نیتر بوراهما بیهه کان هه رسیکیان به شادمانیبه ووه نه رؤیشتن به ریتدا، نه م پتیکه یشتنه یان زور دلخوشی کردن هه روه ها به ویش دلخوش بوون، که تا نه گه رینه ووه به زمورزم و ناهه نگیان چاوی نه که ووت.

به لای دار هه نجیریکي ناو کیتلگه به کی ته نشته ریتگاکه دا رؤیشتن، که ته ماشایان کرد نه و بوراهما بیهه کی پیری په ک که وته، به جلیکی شروپروه له بن سیبهره گه وره که یدا دانیشته ووه.

هه ر س بوراهما بیهه کان، له دلا سهریان زور سورما که نه م بوراهما بیهه جلوه رگی جوان و ناوازی له به رنه کردووه بو نه و ناهه نکه به لام هه رسیکیان له دلی خویاندا کوتیان، هه ندی بوراهمای بی وایه که دهسکورتته، نه م پیره هه ژاره ییش، سا یان له به ر دهسکورتیبه تی وایه به پروتی هاتووه بو نه م ناهه نکه، یا خود هه ر خوی ترخان کردووه که به جلی شروپروه به رتی له گه ل نه ویشا لپی نریک بوونه ووه و، خویان له ووه گیل کرد که جلی شروپری له به ردایه و هه ناسه ساردانه نه نوتنی، هه موویان به یه ک دنگ پتیان گوت:

- رؤژتان باش، هاوری خوشه ویسته که مان تویش نیازت وایه به چیته ناهه نگی (سه موره هه دانا)؟

- منیش وایه رتی خومه ووه م، بو نه ووه ی نه چم به لام شماره که م دووره و ریتگام درتزه له به رنه ووه هه ستم به هه ندی ماندوتیتی کرد بو به کا له بن سیبهری نه م داره دا وچانم دا. تاوتیکی تر هه ل نه ستم و نه چمه ووه به ریتدا...

- نه ی ناره زوو ناکه ییت له گه لماندا بیت؟

- بی گومان ناره زوو نه که م.

نیتر هه رچوار بوراهما بیهه کان به ته نیشته یه که ووه که وتنه ریتگا.

له و کاته دا، رؤژ به ربه ربه به رز نه بووه ووه بو ناو جه رگی نه سمان له م به یانیبه جوانه دا، هه ندیک له هه تاوه گهرمه بووژتینه روه که ی خوی په خشان نه کرد به سهر هه موواندا.

هەر چوار بوراهماییه کان گه یشتن به سه ربازیك، سه ربازه كه ییش سه ری خۆی بۆ چه ماندنه وه و ههردوو دهستی خۆی خسته بان چاوانی و پیتی گوت:

(گه وه پایه بلنده كانم، دلسوژی و نه وازشی خومتان پیتشكهش نه كه م!).

هه چوار بوراهماییه كه ییش به یهك دهنگ و هه رامیان دایه وه گوتیان: (خوالیت پیروژ بكات) ئنجا دهستیان كرده وه به رویشتن.

پاش ئه وه چاویان كه وت به بیرتیک كه له نزیک كوئیتیکه وه بوو، بریاریان دا له ته نیشتن ئه و بهر وه پشوویهك بدهن و تینویتی خویان بشکینن، له ژیر سیبهری ئه و داره سهوزه گه وره به شدا كه بیره كه ی داپوشیوه به سهینه وه.

بوراهماییه هه ره لاوه كه یان، ویستی گه رماییهك به خاته ناوگفتوگو كه یانه وه، كه ئه وه نده خا و بو بو وه وه گه یشتبو وه راده ی باویشك دانه وه، به هاوړپیکانی گوت:

- ئه م سه ربازه ی پیمان گه یشت... بچ گومان پیاوێکی زۆر پاک و خواناس بوو... به هه موو رهنگ، مروفتیکی كرده وه شیرین بوو... چاوتان لی بوو، به پرووه خۆشه كه یه وه چۆن روژباشی لی كردم؟!.

بوراهماییه لاوه كه ی تریش پیتی گوت:

- تو به هه له دا چوویت. ئه و روژباشی لی له تو نه كرد.

روژباشی لی له من كرد!...

بوراهماییه به سالآچوه كه ییش گوتی:

ئیه وه ههردووكتان به هه له دا چوون ئه و روژباشی لی له من كرد.

به له گه كه ییشم ئه وه یه، كه له كاتی تیپه ریونیا، به جوړتیک تاییه تی سهیری منی كرد...

لیردها بوراهماییه بیره كه، كه جله شو پره كانی له به ردا بوو گوتی:

- نه! نه! نه!... ئیه وه هه مووتان به هه له دا چوون بیانوویشتان هه یه كه به هه له دا چوون چونكه جیهان بینین کاری خۆی نه كات.

به هه موو رهنگ روژباشییه كه هه ر بۆ من بوو، ئه ی كه واته بۆچی من پیم گوت: (خوالیت پیروژ بكات)، دیاره نه گه ر روژ باشییه كه ی به ره و رووی من نه كرده، من وام پچ نه نه گوت:

لییان بوو به ده مه قالی، ده مه قالییه كه ییشیان تا ته هات توندتر ئه بوو، ههردوو بوراهماییه لاوه كان دهنگیان هه له ئه پرپی و ئه یانقیژاند:

- روژ باشییه كه ی بۆ من بوو!

- نه! نه! بۆ تو نه بوو! بۆ من بوو!...

ههردوو لاوه كه، رقیان هه لسا و له یه كتر تووره بوون:

ده موچاویان سوور هه لگه را، ناگر له چاویان ئه باری، ههردووکیان دهستیان به رز كرده وه، له ده موچاوی یه كتر بدهن هه موویان خه ریکی ئه وه بوون، كه به لییدانی یه كتر كه ینه و به ینه كه یان بیرینه وه بوراهماییه پی ره كه ییش خۆی فری دابوو ناو ئه و ده مه قالییه توندوتیژه وه. به لام لیی په شیمان بووه وه و وازی هینا و بی دهنگ بووه وه، داخی له وه ئه خوارد كه ده مه قالییه كه یان گه یشتبو وه ئه و راده یه كه پرپوو له سووکی و ریسوایی، له به رئه وه ده مه ده ست پینشیازیکی پیتشكهش كردن، گوتی:

- براكان! بۆچی وا له یهك تووره ئه بن؟ بۆچ وا ئه قیرتین به سه ره كه؟ له هه موو شتیک ئاسانتر ئه وه یه كه بزانیان سه ربازه كه، روژباشی له كامان كرد ئه وه ییش هیچی پچ ناوی ئه وه نه پچ كه له سه ربازه كه خۆی پرسیان، بزانیان روژباشی له كامان كرده وه بروایش ناکه م، زۆر لیمان دوور كه وتبیتته وه من دلنیام له وه، كه نه گه ر رامان كرد به دوایدا، به زووپی ئه یگه یین ئه و ساكه ییش راستی روژباشییه كه ی پچ ده رئه خه یین.

بوراهماییه كانی تریش پیمان گوت:

- ئه م راوێژه دروسته، بام کاری پچ بکه یین!

ئیتتر هه رچاویان بن سیبهری دره خسته كه یان به جی هیشت و به هه له داوان به ره و دوا گه رانه وه، به راكردن و به خیرا رویشتن، روژه رییه کیان بری، پیاره پیره كه له تاو ماندویتی، هه ناسكه برکیی پچ گه یشتبوو ئه ویش و ئه وانی تریش له ناو ماندویتی، خۆ (عرق) له له شیان نه تكا.

سه ربازه كه گوتی له دهنگه دهنگتیک بوو له پشتیه وه كه به و شیوه یه چاوی پیکه وتن^(۱) واتی ورما له وه پیش هوروزمی شو ره سوارانی چا و پیکه وتبوو، چاویشی پچی راهاتبوو. به لام، هه رگیز ئه وه ی چا و پینکه وتبوو، كه كو مه لیک بوراهماییه هوروزم به نه سه ری، له وه ییش زۆرتر واتی ورما كه هوروزمه كه بۆ سه ر خۆی بوو ئه و هوروزمه شیتانه یه ییش!...

ئنجا كه بوراهماییه کان هه ناسه یان گیرسایه وه^(۲) و توانییان بچ هه نسكه برکی، گفتوگو بکه ن، هۆی گه رانه وه كه ی خویان بۆ سه ربازه كه گیرایه وه هه ر چاویشیان پیکه وه قسه یان

(۱) راستتر: چاوی پیمان كه وت.

(۲) یان: هه نسكه برکیكه یان گیرسایه وه، نیشته وه...

ئەکرد قسەيشيان بە يەكترى ئەبرى!... سەربازەكە ئەرك و ئازارتيكى زۆرى تووش هات، تا توانى لە راستى كەينهوبەينه كەيان تى بگات، ئنجا كە مەبەسە كەيانى بۆ پروون بوو، ئەمەندە لە گيانى خۆى وەرس بوو، كە هەرگىز لەو پيش بەخۆيهو نەديبوو لە دلئى خۆيدا ئەيگوت: ئەو پياو سەر راستە خواناسانە، كەسەرى سورمابوو لە دەست بەردارىيان لە جيهان، ئەو مەردە ئايينيانە كە باوهرى بەچاكە خوازى و خۆ لەبىر چوونەو و ژيان لە بىرچوونەو ديان هەبوو لە پيناو خواكانياندا... ئاوا بەم رەنگە دەرکەوت، كە ئەوانە هەموو خۆپەرست و خۆپەسەندن، ئەو نەدەيش خراپن كە لەسەر كەينهوبەينه يەكى بەجگار پروبوچ شەر لەگەل يەكتردا ئەكەن. هەر ريتزىكى هەبوو بەرامبەريان، لە پر لە دلئيا نەما، بەلايهو شتتيكى خۆش بوو ئەو سەيره بگات: ئەو دەموچاو سوراوانە بىنى كە لەبەر ماندووبوون و خوين گەرمى، خوينيان تيا زاو و تنۆك تنۆك خۆ (عرق) يشيان لئ ئەتكى... دەستى كرد بەبىر كەردنەو، بۆ وەرمايتك ئەگەرا، كە تيز پيكرديان ئاسان بگات دوايى بىرىكى بەميشك داهاات بەزەردەخەنە يەكەو پيى گوتى:

- ئەتانهوئى بزائن من رۆژباشم لە كئى كرد؟. باشە من پيستان ئەلجم من رۆژباشيم لە يەكپكتان كرد، كە لە هەمووتان شتتتره!...
ئەمجارەيش بەخۆ نوشتاندنەو يەكى بەتيزەو رۆژباشيى لئ كەردنەو و ملی نايەو بەرپگای خۆيهو.

ئەم وەرما، هەرچوار بوراهماييه كانى هينايه سەرسورمان، زۆرى پئى نەچوو، يەك بەيەك، هەرچواريان، ئەيگوت:

- لە هەمووتان شتتتر... كەس نيبه من نەبم.
- ئەمجارە بەتونديو تيژيبه كەو دەستيان كەردەو بەمقو مقو
- ئەو شتتە منم.
- نە! تۆنيت! منم!...
- نە! منم!

لەگەل ئەو پيشا، خيرا رۆيشتنەكەيان و دواكەوتنى سەربازەكە بەو جۆرە ئەرك و ئازارەو هەكارى تئى كەردبوون و پرستى برىبوون لەبەرئەو دەمەقالىي ئەمجارەيان، دەست و بازووى لە پشتەو نەبوو، سەرەوتى دلئيشى پتو نەبوو، بوراهماييه هەرە گەورەكەيان ئەم بئى دەنگيبه دەمدەميبه ي بەهەل زانى، پيشنيازتيكى خستە بەردەمبان و گوتى:

- هەر كاميتكمان بگري، برواي وايه، كە لە سيانەكەى ترمان شتت تره... چاره كەردنى ئەم گىروگرفتەيش رۆشن و ئاسانە.

چونكە، بئى گومان من لە هەمووتان شتت ترم... كەينهوبەينه كەيش لەمەدا ئەو هەل ناگرئ، كە دەمەقالىي لەسەر بكرئ، ياخود لئىك بدريتەو و بخريتەو سەر بنجوينوانى خۆى ئەو پيشى پئى ناوئ بەلگەى لەسەر بەئىرتتەو لەگەل ئەمەيشا كە من باوهرم بەخۆم و بەراستى كەينهوبەينه كەم هەيه، من ئەو دەم پئى ناخۆش نيبه كە پەنابەينه بەر ناوئىرەكەريك، بيتە ناومانەو و ريتكمان بخات، كەواتە بام كەينهوبەينه كەمان بخەينه پيش دەمى كەسپكى تر، ئەمەيش پيشنيازەكەى منە:

پاش دووكات ئەگەينه شارتيكى بچكۆلە، كە لە سەرە ريتگامان دايه بۆ شارى (دەهماورا)، ئەم شارەيش كۆرپكى شارەوانى هەيه، ناويانگى بەو دەركردووه، كە ئەتوانئ بۆ گىروگفتى هاوئيشتمانەكان و كەينهوبەينه كانيان چاره بدۆزيتەو بام بچينه لای ئەم كۆرە و چاومان بەسەرۆكە كەى بکەوئ و قسەى لەگەل بکەين، بەلکو بەخۆى و ياريدەدەرەكانييهو ئەم ئازاوه و شەرۆشۆرەمان لە نيواندا بىرتنيتەو ئەوساكە هەر كەسەمان كەينهوبەينه ي خۆى بۆ ئەوان ئەگيرتتەو.

بىروباوهرى خۆيشى پيشان ئەدا چونكە شتتى بابەتتيكى وانيبه كە تيگەيشتوانى وەك ئيوه بتوانى تبي بگات.

ئەوانەى كە ئەلئىن شتتىن پتوبستە بەلگە بەئىنەو لەسەر راستى قسەكەيان منيش جيهانم زۆر ديوه براكان. كە ئەوانەى بەسەرما هاتوون بىرم ئەكەونەو، بەزەبىم پياتاندا ديتەو، لەگەل ئەمەشا ئەگەر كەينهوبەينه بخەنە پيش دەم ناوئىرەكەرانەو، ئيوه هيج زبانيكتان پئى ناگات.

هەر سئى بوراهماييه كانى تريس بەجارتك هەلئيان دايه، گوتيان: (ئەم بىره بىرىكى راستە، راست لە جگەرى راستى داو!).^(١)

هەرچواريان باوهرىيان وابوو، ئەگەر ناوئىرەكەريكى بئى لايەنى دەروون پاكيسان دەست بکەوئ، وەك ئەندامانى كۆرپى شارەوانى و ياريدەدەرەكاني سەرۆك، كە كەس لەوانە دەروون پاكتر نيبه، بئى گومان گرەو كە ئەو ئەبباتەو!

(١) ئەم دەستەوازيه، گۆپنيتكى دەق و بەرامبەرى عەرەببەكە يەتى كە دەلئى (وأصاب كبد الحقيقه) كە دەكرا بىگۆرپيايه بە (... و راستى پيكاو).

هەرچوار رېتېوارى بوراهمايى، گەيشتنه شارە بچكۆلەكە. لە بەختى ئەوان وابوو، كە كۆزى شارەوانى كۆبوو. بەلام ئەندامەكانى هېچ فرمائىكى وایان لەبەردەستا نەبوو، كە پێوهى خەرىك بىن هەروەها لەو ویشا بەختیاربوون كە سەرۆكى كۆزى شارەوانى، پیاوێكى دلخۆشى رووخۆشى سەر بەبەزم و پێكەنن بوو هەر هەلێكى بۆ هەل بكەوتایە بۆ دلخۆش كردنى خۆى ياخود بۆ دلخۆش كردنى فەرمانبەران و ژێردەستەكانى خۆى، بەفیرۆى نەئەدا، بەخۆشى راى ئەبوارد لەگەڵیاندا.

ئىجا كە لە كەينهوبەينهى بوراهمايىكان تى گەيشت، جارى دا بەناو شاردا كە كۆزى شارەوانى كەينهوبەينهيهكى زۆر خۆش و سەيرى لەبەردەمدايه، بى گومان بەكارى دانىشتوانى شار دى.

كە ئەو جارە درا، گالته و پێكەنن هەموو مالىك و هەموو كۆلانێكى ناو شارى گرتەوه و دەنگى ئەدايهوه كەچى هېشتا كەسېش گوتى لە قسەى بوراهمايىكان نەبوو. كۆزى شارەوانى كۆبوو. لە دەشتايى فراوانەكەيدا دانىشتوانى شار ئەوئەندە كۆبوونەوه و پاليان دا بەبەكەوه، دەرزىت هەل بەدايه نەئەكەوتە سەر زوى.

بوراهمايىكانيان هېنايه ناوهوه، سەرۆكى شارەوانى دانىشتبوو، لەگەل هەرچوار يارىدەدەرەكانيا كە لەملاو لەولايەوه بوون ئەندامانى كۆزى شارەوانىش لە پشتىهوه دانىشتبوون سەرۆك هەستا و تارىكى كورتى دا، بەبۆنەى ئەو كۆبوونەويهوه گوتى:

(شانازىبەكەى زۆر گەورەيه بۆ ئىمه، كە كۆمەلێكى پايەبەلدى پىروۆزى وەك ئىوه، هاتبەنە لامان و ئىمه تان گەوره كردبە بەوهى كە ناوېستان بكەين لە كەينهوبەينهيهكە تاندا بەلام لە پێگەماندا تەگەرەيهك هەيه، ئەگەر لىم داوا بكرايه كە لە ناو هەموو هاونىشتمانەكاندا، يان لە ناو هەموو ژێر دەستەكاندا، شىت ترين كەس هەلېژىرم، ياخود لە ناو يارىدەدەرەكاندا كۆ زۆر ناشى و گىژووېژ و گوڤى درېژ، ئەوه هەلېژىرم هېچ نەرك و ئازارېكى ئەوتۆم نەئەهاتە بەر... تەنانەت ئەتوانم، هەر لە ئىستاوه ناويان بەپىنم!...

يه كىتكيان..... بەلام ئەم كارە فرى بەسەر ئىوهوه چىيه؟!...

ئىوه ئاوارەيهكن هاتوونەتە شارەكەمانەوه، نەشارەزان لە هەموو شتىك... ئىمهش هەموومان ئىوه ناناين كەواتە پىويستە هەريەكە تان گرنگترين كارەساتى ژيانى خۆى بگىژىتەوه كە پالەوانەكەى خۆى بووب، بروايشى وابى كە ئەوه بەلگەيه بۆ شىتتيتىيه گەورهكەى!... ئىوهيش مافتان هەيه بەسەر ئىمهوه، كە گوپتان لى بگرين و بەدل هۆشمان لە قسەكانتان بى چونكە كەينهوبەينهيهكە تان گرنگە و لەوانەيشە كە ئەنجامى كاريگەرى لى

پەيدابى پاش ئەوه ئىمهيش برىارى ئەوه ئەدەين كە كامتان مافتان هەيه رۆژباشى سەربازەكەى پى بېرى، كەواتە كامتان دەست ئەكات بەقسە كردن...؟

بوراهمايىه هەرە بچوكەكەيان بەتەمەن، دەنگى هەلېرى و گوتى:

- من.

- كەواتە تۆ قسە بكە.

ئىتر بام هەموولايەك بى دەنگ بى، كەس قسە ئەكات!

پىويستە هەندى راستى و رەوشت و خوى كۆنى هيندىيهكان ناو بەرىن، تا بتوانين لە چىرۆكى بوراهمايىهكەى يەكەم تى بگەين، هەندى لەو رەوشت و خووانە تا ئەم دوايىيهيش مابوون و پىرەوييان ئەكرا لە هەندى ناوچەدا، كە هۆگرى ئەو رەوشت و خووانەبوون، شونەكردنى كچانيان بەشوووبى دا ئەنا بۆ مالى باوك و كەسوكارەكانيان.

ئەوهيش لەوانەبوو، كە لەوه پاش گيانى ناپاك بچىتە لەشبانەوه، يان بكەونە ژيانىكى ترهوه كە لە ژيانى ئىستاين خراپترى ئەمەيش بەشپكە لە ئايىنى ئىمه، لە بابەت، گيان هاتنە ناو لەشەوه و، كەسايەتى گۆرپنەوه^(۱) لەبەرئەوه ئەبوو كەسوكارى كچەكان، زوو بەزوو، كچەكانيان بەدەن بەشوو، بەلام لە تەنگ ترين سنوورى چىنى كۆمەلەيهتى خۆياندا و گەوره ترين سنوورى خىزانى خۆياندا.

ئەمەيش، بەزۆرى و ابوو، كە ماوهى هەلېژاردنى كەم ئەكردەوه، بەگرانىش پىك ئەهات، يان هەر پىك نەئەهات.

بىچگە لەم گىروگرفتەيش ئەوه هەبوو كە خىزانەكەى بەدووى شتى ترىشدا ئەگەر ان وەك سامان و تەمەن و جوانى.

هەر ئەوئەندەى كچەكە لە داىك بوايه، باوكەكەى بۆ يەك كەى ئەگەر ان كە بىكات بەمىردى، لە سنوورى چىنى كۆمەلەيهتى خۆيدا.

كە تەمەنى كچەكەيش ئەگەيشتە پىنج ياخود شەش سالى، كاروبارى شوو كردنەكەى ئاشكرا ئەكرا، زۆرجارى وا هەبوو، بىگانەكان لەوه زۆر سەريان سۆرئەما كە ئەيان دىي دەستەى بووك و زاوا كۆئەبوونەوه و ئەرۆيشتن بەرپىگادا، كەچى كچىكى بچكۆلەيش ئەرۆيشت بەلاياندا و بەسەرىكردنى ئاهەنگى شوو كردنەكەى خۆيهوه كاتىكى خۆشى بەسەر ئەبرد، وەك لە يارىبەكەى خۆشدا يارى بكات و ابوو!...

(۱) گيان هاتنە ناو لەش و كەسايەتى گۆرپنەوه: (التناسخ و تقمص الشخصية).

له‌دوای برانه‌وه‌ی ناهه‌نگی ماره‌کردنی کچه‌که، کچه‌که هه‌ر له مائی باوکی خویدا
ئه‌مایه‌وه، که مه‌مکه‌کانی پی‌ئه‌گه‌یشت و خویشی ئه‌گه‌یشته هه‌ره‌تی کچینی، می‌رده‌که‌ی
له‌وه ناگادار ئه‌کرا... ئه‌میش خزمی هه‌ره‌ نزیک‌ی خو‌ی ئه‌نارده مائی باوکی کچه‌که،
کچه‌که‌یان ئه‌گواسته‌وه بۆ مائی می‌رده‌که‌ی خو‌ی.

بوراهماییه لاوه‌که، له‌به‌رده‌م کۆری شاره‌وانی، ئه‌و شاره‌ بچکۆله‌یه‌دا وه‌ستا و گوتی:
- هه‌شت ساڵ له‌مه‌و‌پیش کچیکم ماره‌کرد، که مائی باوکی رۆژه‌ ریبه‌ک له‌ شاری
ئیمه‌وه‌ دووره، خیزانی کچه‌که زۆر ده‌وله‌مه‌ندبوون، سایه و پایه‌یان گه‌وره‌بوو.
زۆر به‌جوانی ژنه‌که‌میان په‌روه‌رده ئه‌کرد به‌لام به‌ژیانیک‌ی خوش و په‌وان و ئاسانه‌وه
پایان ئه‌هینا، که‌له‌وه پاش له‌گه‌ل‌ پیشه‌ ئابنیه‌که‌ی مندا ریک نه‌که‌وت.
ژنه‌که‌م، که‌له‌گه‌ل مائی باوکیا بوو، له‌ کۆشک‌یک‌ا ئه‌ژیا که‌ له‌ زستاندا هه‌موو کون و
قورب‌نیک‌ی گه‌رم رانه‌گیرا، له‌ هاوینیشدا کزه‌بای فینک و خوش‌شنه‌ی ئه‌کرد به‌ناویا،
که‌یش بچوایه‌ ده‌روه‌ بۆ گه‌ران له‌ ناو باخه‌که‌یاندا به‌پیتی رووتی، به‌پیی بچکۆله‌کانی خو‌ی
ئه‌گه‌را به‌سه‌ر له‌ زیوینیه‌ ورده‌کانیا.

کاتی که‌ ناگاداریان کردم کچه‌که گه‌وره‌بووه و پین‌گه‌یشتووه و ئه‌یشتوانم بیگوتیمه‌وه بۆ
مائی خو‌م، بۆم ریک نه‌وکه‌ت که‌س‌یک له‌ که‌س و کاری خو‌م بنی‌رم بیگوتیتته‌وه و له‌گه‌ل
خویدا بیهیتنی چونکه‌ باوکم له‌ ده‌می‌که‌وه مردبوو، دایکیشم له‌ ناو جیگادا که‌وتبوو،
به‌ئیش و نازاری نه‌خو‌شیه‌وه ئه‌ینالاند، که‌ وای لێ هات، ناچاربووم خو‌م بچم به‌دووی
ژنه‌که‌ما بیگوتیمه‌وه بۆ ماله‌وه.

به‌لام دایکم ئامۆزگارییه‌کی زۆری کردم، که‌ نه‌که‌م نازاری دل‌ی ژنه‌که‌م یاخود که‌سوکاری
ژنه‌که‌م بده‌م.

مامم و ژنه‌که‌ی می‌واندارییه‌کی زۆر باشیان کردم بۆ سه‌ره‌زایی من، نانیک‌ی گه‌وره و
نایابیان کرد بۆ می‌وان، له‌ پاش چه‌ند رۆژیک له‌ مائی خه‌زورانم جوئ بوومه‌وه و رووم
کرده‌وه شاره‌که‌ی خو‌م.

که‌شه‌که‌ی هاوین بوو، یه‌جگار گه‌رم بوو رۆژیش به‌هه‌تاوه گه‌رمه‌که‌ی که‌ وه‌ک گری‌ ناگر
وابوو، سروشتی ئه‌سووتاند، گه‌لای دره‌خته‌کانی وشک کردبوو، سوور هه‌لگه‌را بوون، ئه‌و
گیایانه‌یش که‌ به‌سه‌ر به‌رده‌ ره‌شه‌ رووته‌که‌انه‌وه روو بوون، هه‌موو سووتابوون،
ده‌شتاییه‌که‌یش هه‌روه‌ک ناگردان، گری سه‌ندبوو پیاوی ئه‌برژاند.

ژنه‌که‌یشم، هه‌ر توانی دوو رۆژه‌ ری له‌گه‌لما بیری ئیتر وای لێ هات، ئه‌و گه‌ربایه‌ی بۆ
هه‌ناسه‌ نه‌ ئه‌درا پاشان ده‌ستی کرد به‌ناو و ناله‌ له‌ ده‌ست ئه‌و له‌ گه‌رمه، که‌ پیتیه‌ رووته
بچکۆله‌کانی ئه‌برژاند و نازاری ئه‌دا. وه‌ک ده‌نکه‌ مرواری، فرمی‌سک به‌سه‌ر کولمه‌کانیا
ئه‌هاته‌ خواره‌وه.

ئیتتر له‌ پاش چوار کاته‌ ری، به‌ئاشکرا گوتی، ناتوانم له‌وه به‌ولاوه هه‌نگاوێک بنی‌م،
خو‌ی دا به‌سه‌ر زه‌ویدا و نه‌یویست راست بیته‌وه به‌گریانه‌یسه‌وه پیتی گوتم: مردنی پی
باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ناو ئه‌و ده‌شته‌ گه‌رمه‌ کاک‌ی به‌کاکیه‌دا بپروا.

منیش به‌خه‌م و په‌ژاره‌وه له‌ ته‌نشت ژنه‌که‌مه‌وه، به‌شله‌ژاوی دانیشتم، هه‌رچه‌ند لیتی
پارامه‌وه که‌تۆزیک نارام بگری و هۆشی بیته‌وه سه‌رخو‌ی، کاری نه‌کرد هه‌ر له‌سه‌ر
گریانی خو‌ی رۆیش و ئه‌یگوتته‌وه: مردنی پی باشتره‌ له‌وه‌ی که‌ به‌ناو ئه‌و ده‌شته‌ چۆل و
هۆله‌ گه‌رمه‌دا بپروا. له‌و کاته‌دا بازرگانیک‌ی خاوه‌ن کاروان رۆیش به‌ویدا، پیاوێکی
له‌سه‌رخۆ بوو به‌جلوبه‌رگه‌کانی و ده‌س و په‌نجه‌کانیا دیاربوو که‌ زۆر ده‌وله‌مه‌ند بوو،
گه‌له‌گایه‌کی په‌نجا سه‌ری لێ ئه‌خورتی، هه‌موویان به‌بابه‌ت و که‌لوپه‌لی به‌نرخ بارکرا بوون.

هه‌ر ئه‌وه‌نده ئیمه‌ی چاو پیکه‌وت وه‌ستا منیش ئه‌وه‌م لێ داواکرد که‌ چاره‌یه‌که‌مان بۆ
بدۆزیتته‌وه، له‌وداماوی و سه‌رگه‌ردانییه‌ رزگارمان بیخ ئه‌ویش هه‌ندیک بیری کرده‌وه ئنجا
گوتی:

هاوریکه‌م، تۆ که‌وتووینته‌ باریکی واوه که‌ خه‌ربکیت وه‌رس بیته‌ له‌ ژیان‌ی خو‌ت چونکه
ژنه‌که‌ت له‌وانه‌یه‌ له‌ناو بچی و مه‌رگ بیگرتته‌ باوه‌ش بی گومان که‌س و کاره‌که‌ی
به‌دناوت ئه‌که‌ن به‌کوشتنی، که‌واته هه‌روا باشه‌ بیده‌یتته‌ ده‌ست من منیش سواری چاکترین
گای ئه‌که‌م له‌م گایانه‌ی له‌به‌رچاوتان، ژیانیشی ئه‌که‌م به‌ به‌هه‌شت!...^(۱)

ئه‌وه‌ی گوت و سه‌یریکی ژنه‌که‌یشمی کرد، که‌ ئه‌ویش بی باکانه‌ سه‌یری منی ئه‌کرد
پاشان رووی تی کردمه‌وه و ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌ شیرینه‌ بلنده‌کانی خو‌ی، گوتی:

بی گومان تۆ ژنه‌که‌ت له‌ ده‌ست ئه‌چی هه‌ر چۆنیک‌ی لیک بده‌یتته‌وه، ئه‌و زیانه‌ت لێ
ئه‌که‌وی، بۆ تۆ هه‌روا چاکتره‌ که‌ کامه‌رانی به‌م کچه‌ به‌سه‌زمانه‌ بیه‌خشیت، منیش خه‌ریک
بووم ئه‌چومه‌ سه‌ر قسه‌که‌ی ئه‌و که‌ ئه‌ویش هه‌ستی به‌وه‌کرد، گوتی:

(تۆبش پتویسته‌ هه‌ر ئیستا بی‌ر و برپاری خو‌ت بنوینێ چونکه‌ ناتوانم بوه‌ستم، ئه‌بی

(۱) راستتر: ژیانیشی وه‌ک به‌هه‌شت لێ ئه‌که‌م.

هەر ئیستا بڕۆم. ئەوەی گوت و ئاویری دایه‌وه له ژنه‌که‌م، سه‌رنجی ئەدا له له‌ش و لار و به‌ژن و بالا و دهموچاوی، سه‌رنجی ئەدا له جله‌کانی ئنجا وه‌ک پیاویکی ئاگاداری شاره‌زا پیتی گوتم:

(من له نرخی خشل ئەزانم، خشله‌کانی ژنه‌که‌ت هەر بیست پارچه‌ زیره‌ نه‌هینتی، ها بگره‌ نه‌وه په‌نجای پارچه‌ زیره‌).

پیش ئەمە‌ی ورته‌یه‌که‌م له‌ده‌م بینه‌ ده‌ری، ده‌سی کرد به‌به‌ر باخه‌له‌که‌یا تووره‌که‌یه‌کی لێ ده‌ره‌ینا، ئنجا په‌نجای پارچه‌ زیره‌ی بۆ ده‌ره‌ینام و دایه‌ ده‌ستم منیش له‌ توانامدا نه‌بوو لێی وه‌رنه‌گرم ئیتر ژنه‌که‌می هه‌لگرت و خسته‌یه‌ سه‌ر به‌هه‌یترین گا، له‌ گاکانی خۆی و بردی له‌گه‌ڵ خۆی به‌ریگا‌دا...

منیش به‌دلێکی خۆشه‌وه‌ گه‌رامه‌وه‌ ماله‌وه‌ به‌لام له‌ گه‌رمه‌کان هه‌موو پیمیان بڕان‌دبوو، دایکیشم به‌گلارایه‌به‌ که‌وه‌ لێی پرسیم:

- ژنه‌که‌ت کوا؟

منیش چیرۆکه‌که‌ی خۆم بۆ گه‌ی‌را‌یه‌وه‌، که‌ گه‌یشتمه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی ناوی په‌نجای پارچه‌ زیره‌که‌ی بۆ به‌م، به‌ده‌نگێکی به‌رزوه‌ پیم گوت: دایه‌گیان سه‌یری ئەم سامانه‌ بکه‌ که‌ ده‌ستم که‌وتوه‌...! په‌نجای پارچه‌ زیره‌! ئه‌ویش سامانی‌که‌ بۆ خۆی!!

جا چونکه‌ دایکه‌م پاره‌ په‌رست و ده‌ست قوچا‌وبوو، من لام و ابوو هه‌ر که‌وای پێ بلیم له‌ خۆشیا‌نا گه‌شه‌که‌دار نه‌بێ که‌چی وا ده‌رنه‌چوو!... هه‌رکه‌ نه‌وه‌ی لێ بیستم، خۆین له‌ ده‌ماره‌کانی له‌شیا گری سه‌ند و هاته‌ سه‌ریه‌وه‌ به‌هه‌موو هه‌یژ و هه‌ره‌تێکی خۆیه‌وه‌ لیم تووره‌ بوو و قه‌یژاندی به‌سه‌رما، گوتی:

هه‌ی کلۆلی هه‌ناسه‌ سارد!... تۆ هه‌ر گه‌وج ده‌رنه‌چوویت... سه‌ر شو‌ریش ده‌رچوویت!... تۆ ژنه‌که‌ی خۆت فرۆشتوه‌!...

(ژنی بوراهمایه‌یه‌کی پایه‌ بلند و نه‌ژاد! ژنه‌که‌ی خۆت فرۆشتوه‌ به‌بازرگانی‌ک!... ئەگه‌ر شیت نه‌بوویتایه‌ و هۆشت به‌خۆت بوایه‌، کرده‌وه‌ی وات لێ نه‌وه‌شایه‌وه‌!).

منیش، ده‌م نه‌به‌سترا وه‌رامی بده‌مه‌وه‌، پیم گوت:

- ئە‌ی ئەگه‌ر وام نه‌کردایه‌، چیم له‌ ده‌ست ئەهات بیکه‌م؟!

ئه‌ویش به‌تووره‌یه‌یه‌که‌وه‌ به‌سه‌ریا قه‌یژاندم گوتی:

(نازانم له‌سه‌ریشم پتوبست نییه‌ که‌ بزانی تۆ ئە‌توانی گایه‌ک له‌ گایه‌کانی ئە‌و بازرگانه‌ به‌کری بگریت و ئە‌و که‌چه‌ به‌سه‌رمانه‌ کلۆله‌ی له‌سه‌ر سوار بکه‌یت یان چاوه‌روانی

رێبوواری توت بکردایه‌، که‌ له‌و بازرگانه‌ سه‌ره‌رزتر و کرده‌وه‌ جوان تر بوونایه‌ یاخود بوه‌ستایه‌یه‌ له‌وێ تا شه‌و داهات ئە‌وسا ده‌شته‌که‌ فینک ئە‌بوو و ئە‌توانی به‌ئاسانی بپیتسه‌وه‌ مالتی، ئە‌توانی ئە‌وه‌ نه‌که‌یت که‌ کردووته‌ و هه‌موو شتیکی تر بکه‌یت و خۆت رزگار بکه‌یت... به‌لام تۆ شیتیت.

بیانوه‌که‌ت هه‌ر شیتیه‌ و هه‌چی تر نه‌گینا بۆ چ وات نه‌کرد؟!.

که‌ مالتی خه‌زورانم ئە‌وه‌یان بیسته‌وه‌، سکا‌لایان برده‌ به‌ر سه‌رۆکانی چینه‌که‌مان ئە‌وانیش بریاریان دا به‌سه‌رما، که‌ دوو سه‌د پارچه‌ زیره‌ جه‌ریه‌ بده‌م، به‌ش بر‌ا‌و‌یشیان کردم له‌ ژن هه‌ینان، هه‌ره‌شه‌یشیان لێ کردم ئە‌گه‌ر جاریکی تر ژن به‌ینمه‌وه‌، له‌ چینه‌که‌ی خۆیان ئە‌مه‌که‌نه‌ ده‌روه‌، به‌م جو‌ره‌ تاماوم له‌ ژیاندا، چیشکه‌ی ژن هه‌ینان ناکه‌مه‌وه‌.

توخا به‌لای ئیوه‌وه‌ من شیت نیم؟!....

یاریده‌ده‌ری یه‌که‌میش، خۆی پێ نه‌گیرا، گوتی:

- نازانم، کێ ئە‌بێ له‌م کلۆله‌ شیت تر بێ؟!... من پێش‌نیازم وایه‌ که‌ هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ سه‌رکه‌وتنی له‌ گه‌وه‌که‌دا ئاشکرا بکه‌ین.

سه‌رۆکی کۆری شاره‌وانیش گوتی:

- جاری بام بزانی.

ئه‌مه‌جاره‌، نۆره‌ قسه‌ی بوراهمایه‌یه‌ لاوه‌که‌ی تر بوو!.

بوراهمایه‌یه‌ لاوه‌که‌ی تریش ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن، گوتی:

(منیش، هه‌ل ئە‌گرم، پاش ناوی (شیت) وه‌رگرم ئە‌ویش به‌هۆی ژنه‌که‌مه‌وه‌ رۆژتیک له‌ رۆژان بانگ کرامه‌ ئاهه‌نگێک له‌ ئاهه‌نگه‌کانی (سه‌مه‌ر هه‌دانا)، هه‌ر وه‌کو ئیم‌رۆ منیش خووم به‌وه‌وه‌ گرتبوو که‌ به‌جلوبه‌رگێکی رێکوپێکه‌وه‌ بچمه‌ ئە‌و ئاهه‌نگانه‌وه‌، سه‌رتاشیکم بانگ کرده‌ ماله‌وه‌ سه‌رم به‌گوتیان بتاشی، که‌ له‌ سه‌رتاشینه‌که‌م بووه‌وه‌، به‌ژنه‌که‌مم گوت، فلسیکی بداتی ئە‌ویش به‌هه‌له‌ دووفلسی دایه‌ منیش به‌سه‌رتاشه‌که‌م گوت، فلسه‌که‌ی ترم بداته‌وه‌ به‌لام بیانووی وا هه‌ینایه‌وه‌ که‌ پاره‌ له‌ گیرفانی نییه‌.

گوتیشی: من فلسیکی تۆم له‌سه‌ر ماوه‌، له‌به‌رئه‌وه‌ هه‌موو قشێ ژنه‌که‌ت ئە‌ب‌رم و سه‌ریشی به‌گوتیان ئە‌تاشم.

منیش پیم گوت باشه‌، بیکه‌^(١) به‌لام ژنه‌که‌م هه‌رای کرد و ده‌ربازبوو منیش به‌پرتاو رام

(١) یان: باشه‌ وایه‌که‌.

کرد به دوویا، دوابی گرتم و هینامه وه لای سهرتاشه که ههردوو دهستم گرت و له جوولهه خست بۆ ئەمهی سهرتاشه که بتوانی سهرهکهی به تهواوتهی بتاشی.

بهم رهنهگه، ئەو هه موو قژه جوانه ی به تاکه فلسیک له سه هری کردهوه!... ژنه کهم لهم کردهوه بهم یه جگار و هرس بوو یه جگار دلێ شکا چارۆکه یه کی دا به سه رخویا و چوه ژووهره که ی خۆیه وه بریاریشی دا تا ئەمرێ له و ژووهره نه به ته ده ره وه.

به لام سهرتاشه که، له بازارێکدا به دایکی گه یشتبوو، ئەو که یه وه یه یه یه ی بۆ گێرا بووه وه.

دایکی ژنه که یشم^(۲) ئافره تیکی در و هارو هاج بوو، له پر هوروزمی هینایه سه رمان و قیژاندی به سه رمانا، گوتی: (هیچ هه بوو له ئارادا، که تو ژنه که ی خۆت بهم جوهره ریسوا بکه یه؟!...)

منیش گوتم: (نه. چونکه ژنه کهم هه تا بلێی له ره وشت و کردهوه دا پاک و خاوێن و ته واه به لام من ئەمهم بۆیه کا کرد، که پاره کهم به فیرۆ نه روات) ئەویش پیتی گوتم: (تو شیتی، پتیوسته پتوه ند به خه نه پیت!...).

مالی خه زوو رانه که یشم، کچه که ی خۆیان برده وه بۆ مالی خۆیان.

- که واته برواتان وانیه، رۆژباشی سه ریا زه که هه ر بۆ من بووی؟
ئهو انه ی له وێ بوون، هه موو له پیکه نیندا پچران.

یاریده ده ره که ی دووه میش گوتی:

- من نازانم، کێ ئەبێ لهم پیاوه شیت تر بێ؟!...

پێشنیازم وایه که ئەم به سه رکه وتوو دابنێن.

سه رۆکی شاره وانیش گوتی:

بام چاره روان بێن، چی تر ئە گوتی.

ئنجا بوراهماییه به سالاجووه که دهستی کرد به قسه کردن، گوتی:

ناوم «ئاناندینیا» یه ناوبانگیشم له ناو هه موواندا وایه، که پیم ئەلین: «ئاناندینیا کاهو» به لام بۆچ ناوی کاهویان به ناوه که مه وه نووساندوو؟ هه ر ئیستا ئەمه تان بۆ روون ئە که مه وه.

(۲) خه سووه که شم.

له پێش ده سالدا ژنم هینا، له گه ل ژنه که یشما ریک بووم له گه ل ئەو هیشا به چه شنی هه موو ژن و میتردیك، جاره جار ده مه قالیمان ئەبوو، جاره جار ئەشچوین به گژیه کدا، ئەمه یش له هه موو مالیکدا پهیدا ئەبێ و روو ئەدا. رۆژیکیان له پاش ده مه قالییه کی دووردریژ، چوین به گژیه کدا ئەو هیش له سه ر ئەوه بوو که: (ئایا پیاو زۆتر چه نه بازیی ئەتوانی بکات، یان ژن؟!...).

چهند کاتیکی دووردریژ، له سه ریه ک قسه م بۆ کرد و به لگه م بۆ هینایه وه که پیاو بێ دهنگن و کهم دوون و حه ز له قسه ی کورت ئەکه ن، هه یچ که لکی نه بوو نه هاتیشه سه ر قسه که م.

منیش پێشنیاریکم پێشان دا، که ئەم گێره و کیشه یه مان به هۆی تاقیکردنه وه یه کی خۆمانه وه بیریته وه پیم گوت: (بام هه ردوو کمان راکشیتین و بێ دهنگ بێن، بزانی کمان خۆی بێ ناگیری و له پێشدا ده ست ئەکات به قسه کردن).

ئو هیش گوتی: باشه به لام ئەوی گره وه که ئەباته وه چی وهر ئە گری؟

منیش پیم گوت: پاداشه که، بام گه لا کاهویه ک بێ. ئەوه نیشانه یه که بۆ پاداش.

ئو هیش گوتی: (باشه وارێک که وتین له سه ر گه لا کاهویه ک!) هه ر وه ک بریارمان دابوو، راکشاین و بێ دهنگ بووین له به یانی رۆژی دوا ییدا، هه ل نه ستاین له خه و، چونکه هه ردوو کمان له وه ئە ترسین که قسه بکه ین و گره وه که بدۆرین، دراوسیتی وایشمان هه بوو خۆشیان ئەویستین بێ گومان که ئەو رۆژه سه رنجیان دابوو ئیمه دیارن، که وتیونه په ژاره وه، له پێشدا به هیواشی له ده رگیان دا پاشان به قایم لێیان دا نه من ویستم وهرامیان بده مه وه نه ژنه کهم دراوسێکان هه موو قیژاندیان گوتیان: مردوون! پتیوسته له خۆمانه وه بچینه ژوو ره وه، بۆ ئەمه ی هۆی مردنیان بزانی.

ئنجا دراوسێکامان دارتاشیتی شاره زایان هینا و ده رگا که یان بێ شکاند و دهنگی مردنه که به ناو شاردا بلا بووه وه.

دانیشتوانی شاریش هه مو وه اتن و له لای خانووه که مانه وه کۆبوونه وه، کۆبوونه وه که یشیان ئەمه نده چروپوو، بالباز ناچار بوون هاتنه ناویانه وه، بۆ ئەمه ی یاسا بپاریزن له به ر ده رگا که دا.

ئنجا دراوسێکامان هاتنه ژوو ره که مانه وه، که زانیان هیشتا زیندووین، به خه به رین و ورته له ده مانه وه نایه ت، سه ریان زۆر سووما، ئیمه یش هه ر به بێ دهنگی ماینه وه،

هه‌ندیکیان چوون دایکمان بانگ که ته لامان ئه‌ویش به‌هه‌له‌داوان هات و چوو ه ناو دراوسیکانه‌وه هه‌موویشیان پریاریان دا که ئیمه به‌جادوو ده‌ستمان لێ وه‌شیتراوه، هه‌رگیز چاک نابینه‌وه تا جادووگه‌ریکی شاره‌زا چارمان نه‌کات، یه‌کیک له‌ دراوسیکانمان جادووگه‌ریکی له‌و جادووگه‌رانه ئه‌ناسی.

که هینایانه سه‌رمان زۆر به‌ووردی پشکنیمی و لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆریشی لێ کردم. ده‌ستی دا له‌ ده‌ماره‌کانم و ته‌ماشای زمانمی کرد، باله‌کان و رانه‌کانیشمی گویشیم، چی له‌ من کرد له‌ ژنه‌که‌یشمی کرد پاشان هه‌له‌سایه سه‌ریی و گوتی تا سه‌د لیره‌ی زێرم نه‌ده‌نی چاکتان ناکه‌مه‌وه، له‌و کاته‌دا که دایکم راوێژی به‌دراوسیکانمان ئه‌کرد له‌ بابته‌ پیداکردنی ئه‌و پاره‌یه‌وه، یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانمان گه‌یشته ئه‌وی.

دۆسته‌که‌مان خۆی پزیشکیکی به‌ناوبانگ بوو گوتی من خه‌ریک ئه‌بم له‌گه‌لیاندا، تا چاکیان ئه‌که‌مه‌وه به‌لام ئه‌گه‌ر له‌ چاککردنه‌وه‌یاندا سه‌رنه‌که‌وتم ئه‌وساکه ئاره‌زووی خۆتانه ئه‌توانن په‌نا ببه‌نه به‌ر جادووگه‌ری.

ئنجا ئاگردانیکی هینا و پری کرد له‌ پشکو، ئاگری بلێسه‌دار شیشه‌ زێرپکی خسته ناویه‌وه تا سووریوه‌وه ئه‌و ساکه شیشه‌که‌ی به‌گازیک هه‌لگرت و هینایه‌ نزیک له‌شمه‌وه، دای له‌ چه‌ناگه و پتیه‌کانم و رانه‌کانم، دای له‌ سکم و سنگم و شان‌کانم، ته‌نانه‌ت له‌ ته‌وقه‌سه‌ریشمی خشانده‌... منبش به‌ئارامیکی مه‌ردانه‌وه به‌رگه‌ی ئه‌و ئازارانه‌م ئه‌گرت به‌لایشمه‌وه وابوو که ئه‌و ئه‌رک و ئازاره له‌ پیناو که‌ینه‌وه‌ینه‌یه‌کی به‌رز و پیرۆزدا ئه‌چیژم ئه‌گه‌ر بێتو تیا سه‌رکه‌وم و وه‌ک هه‌موو پیاوان تیا سه‌رکه‌وتین وه‌هایه، هه‌زار مردنم پێ باشتربوو له‌وه‌ی که ئه‌و گه‌ره‌وه بدۆزینم که پزیشکه‌که‌یش گوتی: (له‌ دۆزینه‌وه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌یاندا هه‌له‌م کرد و، به‌من چاک ناکرێنه‌وه) زۆرم پێ خۆش بوو.

به‌لام ئه‌مه‌جاره‌ ویستی راستی قسه‌که‌ی خۆی تا قی بکاته‌وه له‌به‌رئه‌وه ده‌ستیکی کیشا بۆژنه‌که‌م. شیشه‌ زێره‌که‌ی لێ نزیک خسته‌وه، شیشه‌که‌ و سووریوه‌وه‌ پزیشکی ئه‌دا به‌لام ژنه‌که‌م له‌وه‌ تۆقی، ده‌ست به‌جێ قیژاندی و گوتی: به‌سیه‌تی! گه‌ره‌که‌م دۆراند، مێرده‌که‌م گه‌لا کاهووه‌که‌ی برده‌وه!... هه‌رچی له‌وه‌ی دابوو له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌ تبه‌گه‌یشت، دایکم و دۆسته‌کانیشم چوو به‌دلیاندا که من شیت بووم ئه‌گینا ئه‌گه‌ر شیت نه‌بم، چۆن دانیشتوانی ئه‌و شاره‌ هه‌موویان ئه‌ورووژینم و ئه‌و هه‌موو ئه‌رک و ئازاره به‌خۆم ئه‌ده‌م، هه‌ر بۆ ئه‌مه‌ی گه‌لا کاهویه‌ک به‌مه‌وه!...

ئیتیر، گه‌وره‌کانم، له‌و پۆژه‌وه‌ منیان ناونا:

(ناناندنیای کاهو): بروایشم وایه که هه‌رمم هه‌له‌ ئه‌گرم، پۆژباشی سه‌ربازه‌که‌م لێ کرابی!...

کوژی شاره‌وانی و نه‌ته‌وه ئه‌مه‌نده پیکه‌نن برستیان برا... یاریده‌ده‌ری سته‌هم گوتی: من پێشنیازم وایه، که ئه‌مه‌یان به‌سه‌رکه‌وتوو دابنێن، چونکه له‌مه‌ شیت تریان نبیه‌!... یاریده‌ده‌ری چواره‌میش گوتی: بام چاره‌روانیی بکه‌ین. سه‌رۆکیش: بام چاره‌روان بین.

ئه‌مه‌جاره‌ بوراهماییه‌ پیره‌که‌، خاوه‌ن جلی شروپ، هه‌ستایه سه‌ریی. گوتی:

داوای به‌خشینتان لێ ئه‌که‌م، که به‌م جله شروپراوه‌وه له‌به‌ر ده‌متانا ئه‌وه‌ستم و قسه‌ ئه‌که‌م به‌لام من هه‌مووده‌م، وا هه‌ناسه‌ سارد و هه‌ژار نه‌بووم، هه‌ر ده‌ سالییک ئه‌بێ وام لێ هاتوو، به‌لێ هه‌ر ده‌ سالییک ئه‌بێ!...

ده‌ سال له‌مه‌وپێش بازرگانیک بانگی کردم مه‌ مالی خۆیان بۆ هه‌ندی نوێژکردن و پارانه‌وه له‌ خوا، که لێ بوومه‌وه، دوو پارچه‌ چۆغه‌ی نایابی پێ به‌خشیم پێشگی گوتم ده‌ستییک جلی نایابیان لێ دروست بکه‌م.

هه‌رچی ناسیایوێکم هه‌بوو، پیرۆزباییان لێ کردم.

هه‌ندیکیشیان پێیان گوتم: وادیاره، له‌ ژبانی پێشوتوئا کرده‌وه‌یه‌کی باشت کردوو، بۆیه‌کا وا خواکان پاداشیان داوینته‌وه.

خۆیشتان ئه‌زانن، که ره‌هه‌شتی بوراهماییه‌کان وایه، له‌شیان له‌ هه‌رکه‌سه‌ی که‌وت که له‌ چینی خۆیان به‌ره‌و خوارتریی یاخود له‌ هه‌ندی گیلانه‌به‌رانی دیاردیی کراو که‌وت، ئه‌وه به‌چاره‌نووسیکی خراب دانه‌نن. بوراهماییه‌کان باوه‌ریان وایه، که ده‌ستیان له‌ هه‌ندی گیلانه‌به‌ر که‌وت، گلاوئه‌بێن ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌یان لێ قه‌وما، به‌لایانه‌وه‌ وایه، تووشی گۆرانیک دین و ئه‌که‌ونه شپه‌وه‌ی که‌سیک یاخود گیلانه‌به‌ریکی واوه، که له‌ شپه‌وه‌ی ئیستایان که‌متریی. بوراهماییه‌ پیره‌که‌، ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کردن و گوتی: له‌به‌رئه‌وه، به‌پێویستم زانی که هه‌ردوو پارچه‌ چۆغه‌که‌ پاک بکه‌مه‌وه له‌و گلاوییه‌ی که لێی که‌وتوو، به‌هۆی ده‌ست لێ که‌وتنی پێشه‌ساز و بازرگان و که‌سانی تره‌وه.

ئنجا هاتم هه‌ردوو پارچه‌ چۆغه‌که‌م به‌ده‌ستی خۆم شت و دام به‌سه‌ر چه‌ند لقه‌داریکی نزیکدا، بۆ ئه‌وه‌ی وشک بێته‌وه.

ئەو ەيشم زۆر پى خوش بوو، كە لەو ئەركە بوومەو ە دانىشتم و دەستم كرد بەبىركردنەو ە و خواناسىن لە باخچە بچكۆلەكەما، لە پر سەگىكى نارەسەنم دى بەژئىر پارچە چۆغەكاندا رۆيشت...

منىش لە خۆم پرسى: تۆ بلىتى لە پارچە چۆغەكان كەوتىتى؟...
تۆ بلىتى گلاوى كردىن؟!...

ئەو منالانەى كە لە باخچەكەدا يارىيان ئەكرد، لىم پرسىن، گوتىيان: سەگەكەمان دىو ە لەوئىو ە تىپەپىو ە بەلام لەو ە بەولاو ە سەرنجى ترمان لى نەداو ە!...

منىش بىارم دا كە خۆم چوار چنگۆلە لى بكەم و ئەوئەندەى سەگەكە خۆم بەرز بكەمەو ە ئنجا كەوام لە خۆم كرد، رۆيشتم بەژئىر پارچە چۆغەكاندا بەمنالەكانىشم گوت كە سەرنج بدەن لە من، بزائن كە رۆيشتم بەژئىر پارچە چۆغەكاندا لىيان ئەكەوم يان نا، منالەكان سەرنجيان دا و پىيان گوتم لە چۆغەكان نەكەوتىت بەم رەنگە خۆم رزگار كرد!...

بەلام لەناكاو بىرىك هات بەمىشكما چونكە ئەو سەگە نارەسەنە كلكى ەبوو!...
كلكەكەيشى زۆر بلندبوو تۆبلىتى كلكەكەى لە چۆغەكان نەكەوتىتى؟!...

بەم رەنگە ناچاربووم، دووبارە تاقىكردنەو ەكەم دەست پى بكەمەو ە، ەينام داسىكم لە پشتى خۆم قايم كرد، كە بلندى ئەوئەندەى بلندى كلكى سەگەكە ئەبوو.

ئەمجارەيش بەچوار چنگۆلە بەلام بەداسەكەو ە، بەهىواشى بەژئىر پارچە چۆغەكاندا رۆيشتم بەلام چاوم لى بوو داسەكە لە چۆغەكان كەوت!

منىش جنىوم بەسەگەكە دا! ئەوئەندە داخ چوو ە دلەو ە، توورە بووم و پارچە چۆغەكانم ەينايە خوارو ە و ونجى ونجىم كردن و بلاوم كردنەو ە بەناسماندا.

ئىتر لەو رۆژو ە، ەر كەسىك بەو كەينەو ەبەينەيمى زانى، بەشىتى دا ئەنام ئىتر لەو ە بەولاو ە كەس چۆغەى پى نەئەبەخشىم ئەگەر داواى چۆغەم لە كەسىك بكردايە، دەموئەست پى ئەگوتم: چۆغەت بۆيەكا بدەينى، كە داس بكەيت بەكلك بۆ خۆت و بەئارەزووى خۆت ونجى ونجى بكەيت؟ تۆ شىتى! چۆغەت بۆ چىيە؟

گەورەكان، بۆ خوا بلين، توخوا من نەبم كەسى تر ەيە رۆژباشى ئەو سەربازەى پى بشى؟!...

ەرچى لەوئىدا بوو، ئەمەندە پىكەن پىچران.

پاشان گوتىيان لە يارىدەدەرى چوارەم بوو، لە بوراھمايىبە پىرەكەى ئەپرسى، خاوەنى جلەشروپرەكان، بەدەنگىكى ئاشكراى بەرزو ە پى ئەگوت:

- ەروەك دە سال لەمەوپىش توانىوتە بىكەيت ئىستائىش ئەتوانىت بەچوار چنگۆلە رۆيت بەرئو ە؟

بوراھمايىبە بەروو خۆشىبەكەو ە پى گوت:

ئەو ەى گوت و ەرچى ئەزانى بەباشى بىكات، لەبەرچاوى تەماشاكەرەكان كردى لە رارەوى كۆرى شارەوانى دا، بەچوار چنگۆلە لەسەر دەست و پىبەكانى خۆى ئەرۆيشت بەرئىدا پاشان ەروەك سەگ ئەيكا بەگورجى ئەسوورايەو ە بەوناو ەدا وەك ئەو سەگەى كە تووشى ئەو زبانه گەورەيەى كردبوو!...

لىرەدا، يارىدەدەركەى چوارەم دەنگى ەلپى گوتى:

ەرگىز شىتى لەمە گەورەتر نەبوو ە!... من پىشنىازم وايە، كە ئەم پىاو ە پىرە بەسەركەوتوو دابنرى.

لىرە سەروكى شارەوانى، رووى كردە يارىدەدەركەى خۆى و پى گوتن:

(جا ئىستاكە، يارىدەدەرە زىرەكەكانم، سەرلەنوئى راولىزان پى ئەكەمەو ە).

بەرچە، سەروكى شارەوانى و ئەندامە يارىدەدەركەى، دوورودرئى راولىزان كرد بەيەك. ەر كەسەيان ەلپىزادەى خۆى پى باش بوو و نەئەهاتە سەر قسەى ئەوى تر.

پاشان سەروك راست بوو ەو ە و گوتى:

(ئىمە ەموومان بىارمان وادا كە ەر يەكىك لە ئىو ە لە ماو ەى چىرۆكى خۆيدا، لەوانى تر باشترىو ە لەبەرئەو ە، يەك بەيەك، ەمووتان لە گرەو ەكەتاندا سەركەوتوو ە دائەنرىن، ەر يەكەبىشان بەجيا، رۆژباشى سەربازەكەى بەركەوتوو ە.

كەواتە ەستق و بۆنەو ە بەرئى خۆتاندا ئەسپەردەى خاوبن.

بوراھمايىبەكان بەم بىارە زۆر دلخۆش بوون كە ەاتنەدەرەو ە، يەك بەيەك بەدەنگى بەرزو ە ئەيقىزان ئەيگوت: (گرەوم بردەو ە، گرەوم بردەو ە)!

تەواو بوو

۱۹۶۵/۴/۱۸

ویژہی

دۆن كيشۆت

سەركرده و گه وردهى هه موو نووسه ره كانى ئيسپانيا

نووسه رى: سىرقانتس

ئەم نووسراوه

چىرۆكى (دۆن كيشۆت) يەككەكە لە چىرۆكە هەرە خۆشەكان و هەرە پىتەكە نىنەپنەرهكان و هەرە بەكەكەكانى جيهان. لە سەدەى شانزەهەمەوه تا ئىستا ناوبانگى ئەم چىرۆكە هه موو جيهانى گرتۆتەوه. خاوه نه كەى (سىرقانتس) لە سەدەى شانزەهەمدا پىتە گەبىيە چىگايەكى وەها بلەند لە چىرۆكنووسىندا كە هەتا ئىستائىش بەسەركرده و گه وردهى هه موو نووسه ره كانى كۆن و نوپى (ئيسپانيا) دادەنرى. لەناو و ئۆهوانانى جيهانىشدا لە ريزى (شكسپير) و (چارلس دىكنز) دا دادەنرى.

چىرۆكەكە لە شىوهيه كى پىتەكە نىنەپنەرهدا سروشتى ته ووى مرۆف بەچاكى و خراپىيه وه دەرده خات. لە سەرىكەوه: (گه و جى) و (ناشيتى) و (دلرەقى) و (لەخۆبايى بوون) و (جەره زەبى) و (سەره رۆبى) مرۆف دەرده خات، لە سەرىكى ترىشه وه: (راستىپە رستى) و (دادپە روه رى) و (ژىرى) و (دلپاكى) و (ساكارى) و (چاكە خوازى) و (مرۆقا يە تى) مرۆف پيشان دەدات.

سەير ئەوه يە چىرۆكەكە ئاوپنەيه كە: ژيانى تال و ناخۆش و پر كارى گەنگ و بەپەنگ و، كارى رەند و پەسندى خاوه نه كەى خۆبىشى دەنوئىن، كە هىچ كلۆلى و رەنجەرۆبى و سەرگەردانىبەك نەما بەسەرى نەبى. هەتا نەيشگەيشته تەمەنى پىرى سەر كە وتووبى بەخۆيه وه نەدى^(١)...

چىرۆكەكە ئەمەندە گەنگ و پەسندە، تىكرا بەهه موو زمانىكى زىندوو پەرچەشه (تەرجومە) كراوه. منيش هەر بەو شىوهيه وه كە لە جىي خۆبىدا كورت كراوه ته وه، بەپىتوبىستەم زانى بىگۆرمە سەر زمانى كوردى.

(١) راستتر: سەر كە وتنى بەخۆيه وه...

هيوادارم بەخودا كە (خويندەوارانى كورد) لە كارەساتە سەرسورپه ئىنەره كانى دلخۆشى و، لە تەنگوچەلەمه و گىروگرفته كانىشى پەند وەر بگرن.

شاکر فەتاح

(خاوه نى پرۆژەى خويندەوارى كورد)

سليمانى - ١٩٦٧/٢/١٢

دەربارهى نووسەر و چىرۆكەكەى

بۆ ئەمەى لە چىرۆكى (دۆن كيشۆت) تىبگەين، پىتوبىستە لەپيشدا چىرۆكى دانەرەكەى بخوئىنەوه...

دانەرەكەى ناوى (مىگىل دى سىرقانتس) ه. ئەم پىاوه سەركردهى هه موو نووسه ره كانى (ئيسپانيا) بووه، لە چەرخى شانزەهەمدا تەنانەت لەوانەن بلتەين مامۆستاي نووسه رانى ئيسپانيا يە لە هه موو چەرخى كدا ئەميش پا يە لای ئيسپانيا يىبەكان ئەمەندە گه ورده يە وەك پا يە (شكسپير) و ايه لەناو ئىنگلىزەكاندا ئەميش لە سەردەمى ژيانى شكسپيردا ژباوه و اتا لە سالانى نيوان (١٥٤٧) و (١٦١٦) دا هەر دە رۆژيش پيش مردنى شكسپير مردوه!... ئەوه دەمە تازە لەم نووسراوه زىندوو دى بوو بووه وه، كە هيشتا سالتىكى بەسەردا تىنەپەرى بوو! ئىتر لەو رۆژەوه (سىرقانتس) دەستىاوى هەيه بەسەر هه موو جيهاندا بەهۆى دوو چىرۆك لە چىرۆكە كانىيه وه كە لە راستىدا هەردوو كيان لە چىرۆكە هەرە خۆشەكانى كۆن و نوپى جيهان دەژمىرتەين.

چىرۆكىكىيان لە بابەت ژيانى (دۆن كيشۆت) هوه يە، كە پرە لە كارەساتى سەير سەير! چىرۆكىكىشيان برتەيه لە ژيانى دانەرەكەى، خۆى، كە (سىرقانتس) ه، كە لەوانەين بلتەين لەو چىرۆكە سەيرترە!...

ئەو گۆلهى لەناو چلپاودا دەژيا

وا دەرده كه وهى: زۆرىهى ئەو كەسانەى مېژوو ژيانى (سىرقانتس) يان نووسىوه ته وه، خۆيان لاداوه لەوهى كە رووى نەنگ و ناپەسندى ئەو ژيانە دەرېخەن. ئەم كارەيش بۆتە جىيى داخ بۆ هه موو كەسىكى (راستى پە رست) و (راستگۆ) بەهه موو تالى و ناخۆشىيه كىيه وه لام و ايه لەمەدا هىچى تىدا نىيه، كە لە لايەكە وه كارىكى و ئۆه يى نووسراو دانەرەك پەسند بگەين و، لە لايەكى ترىشه وه لە بابەت ژيانى ئەو دانەرەيشه وه هەرچى راستە ئەوه بگىرپنەوه، ئەمە هىچ لە جوانى گولتەك كەم ناكاتە وه ئەگەر بلتەين

له ناو قور و لیته دا پرواوه... خورشتی جوانییش ههر له تیکه ل بونیتی ناورنگ و گلوهه دروست ده بی!...

هونه ری (سیرفانتس) یش به ره می ئیش و نازاری دلی بووه ئه گهر ژبانه که یشی و تال نه بووايه، چیرۆکی (دۆن کیشۆت) هکه ی و ناسک و ناوازه نه ده بوو!...

رۆله ی چاو و راوکه ریک

(میگیل دی سیرفانتس) له شاریتی زانکۆدا له دایک بووه، که به ناوی (ئه لکالا دی ههناریس) هوه ناوبانگی ده رکرد بوو ئه وده مه سالی (۱۵۴۷) بوو که چی له گه ل ئه ویشدا به شیتی زۆر که می له و خوتنده واراییه وهرگرت چونکه باوکی بریتی بوو له پزیشکیکی چاو و راوکه ری گه رۆک که له م شاره وه ده یگوتزایه وه بو ئه و شار. نانی خۆی له وه په یدا ده کرد که خوتنی له شی ئه و نه خوشه به سه زمانانه ی ده گرت که چاره نووس کیشی ده کردن بو بهر ده رگانه که ی ئه و!... (میگیل) ی کوریشی له گه ل خۆیدا ده گپرا له بهر ئه وه هیچ شتیکی وافیتر نه بوو له نووسراو خوتنده وه وه له گه ل ئه ویشدا له بابت ژبانه وه زۆر شت فیر بوو... ههر له ههرزه کارییه وه دهستی کرد به زۆرانبازی... پاش ئه وه زۆری پی نه چوو که وته گپزای جهره زه یییه کی میبازی ننگ و ناپه سنده وه له گه ل که نیزه کیکی پز لئ گیرا ودا که له کۆشکی شاهانه ی ئیسپانیادا دامه زرا بوو... ههروهک (سیرفانتس) بیه وئ و به زوویی که رهسته ی نووسراوه کانی پاشه پۆژی خۆی ئاماده بکات و کۆی بکاته وه و بوو!.

له ئیتالیا دا ده بیته جهنگه وه... له بهراکیشدا ده گیریت به دیل

له تهمه نی (۲۳) سالی دا له (رۆما) دا ده یینین که به هۆی جهره زه یییه شیتانه کانی ههرزه کاری خۆیه وه دوور خرابووه وه له نیشتمانه که ی خۆی بو ئه وئ... له پاش فرمان کردنیکی نزیک به سالیکی له وئ له ژبانی پر ئارام وهرس بووه وه. له تاو ئه وه خۆی کرد به سه رباز و چووه ناو له شکره وه له جهنگی (لیبانتۆ) یشدا شه ری کرد... به هۆی شیریتی دهم تیره وه که لئی وه شیترا ئه وه نده ییشی نه ما بوو ده سی چه پی به ری. ئه و زه بری شیره کاری وای له دهستی کرد بوو تا ما پیتی نه کرا باش به کاری به یینیتیه وه کاتی که گه رایشه وه نیشتمانه که ی خۆی له وای ئه و جهنگه که وته ده ست پیاو رووتکه ره وه کانی خاکی (مه غریب)^(۱). گرتیان و کردیان به دیل، پاشان فرۆشتیان به یه کیکی له

(۱) راستر: که وته ده ست چه ته کانی خاکی مه غریب.

بازرگانه کانی به نده گه ری پاش ئه وه تا پینج سالیس ئنجا توانی سه رانه یان بداتی و سه ره سستی خۆی پی بکپیتته وه!.

چل چیرۆکی لاساییکردنه وه داده نی

که (سیرفانتس) ژبانی سه ربازی و ژبانی دیلیتی دی و تاقیکردنه وه، دهستی کرد به تاقیکردنه وه ی به ختی خۆی له ژبانی (بوژی) دا... ئه مجاره ییش له وه دا سه رکه وت که چند کۆمه له هۆنراوه یه کی یه جگار ناشیرین و نارپیکویتیکی به زمانی ئیسپانیایی هۆنیه وه! به لām به هۆی ئه و گلاراییه وه که هه موو دهم هه یبوو، به هۆی بی ئارامی خۆیه وه که له سه ر هیچ شتیکی گیری نه ده خوارد تا سه ر، وازی له هۆنراوه دانان هینا و بازدی دایه سه ر دانانی چیرۆک بو لاساییکردنه وه! ژماره یه کی له و چیرۆکانه دانا که نزیکه ی سیی چلیکی گرتته وه! (سیرفانتس) ئه مه نده گورج و چالاک بوو، ههر ده تگوت شاخه ئاگرینه یه که وه له چووه، به لām له باتی ئه مه ی ئاگر له دهروونی بیته ده ره وه، خۆله میشی فری ده دا... له راستیدا چیرۆکه لاساییه کانیسی له هۆنراوه کانی هه چو بوو چتر بوو!... دواپی خۆی خه ربک کرد به وه وه که چیرۆکیکی لادییانه به په خشان دانی ئه میشی له هه موو نووسراوه کانی تری هه چو بوو چتر ده رچوو!... ئیتر له مانه وه به ته واوته ی ده رکه وت که (سیرفانتس) ئه وه ی لی ناوه شیتته وه که بیته نووسه ریک!...

ژن ده هیئنی... دزی ده کات... ده خریته به ندیخانه وه

کاتی که (سیرفانتس) ههستی کرد به بی ده سه لاتی خۆی که گه وره بی ده ست خۆی بخت، وازی هینا به وه که خه ربک بی کامه رانی ده ست خۆی بخت... هینای کچیتی ماره کرد، که هه ژده سال له خۆی بچوو کتر بوو!... کچه که هه رچه نده هه رزه کار بوو، به لām پیتی نه کرا ئه وه ی به میشکی (سیرفانتس) دا ده هات بوئی جیبه جی بکات... واتا نه ی توانی ئه ندیشه ی له ری لادای میرده که ی خۆی تیر بکات... له بهر ئه وه هیشتا سالیکی به سه ر ژن و میردی هه ردوو کیاندا تینه په ری بوو، سیرفانتس له ژنیکی تر مندالیکی بوو!... ماوه یه ک خه ربکی ئه وه بوو که به هۆی ده سته که وتی پینووسه که یه وه هه ر دوو خیزانه که ی خۆی (خیزانه په و) که ی و (خیزانه نا په و) که ی به خیتو بکات و بژینتی... به لām زۆری پی نه چوو، له سالی (۱۵۸۸) دا ئه م کۆره ییشی به جیبه یشت، بو ئه مه ی بیته فرمانه ربک له کۆمه له که شتییه کی ئیسپانیادا، که ناویان نابوو (ئه رمادا) ئه وده مه تهمه نی گه یشتبووه

(۴۱) سالی... به لّام ئەمجاره‌یش به‌دبه‌ختی سه‌ری تیکرده‌وه چونکه ئینگلیزه‌کان ئەو کۆمه‌له‌ که‌شتیه‌یان له‌ جه‌نگیکدا نوقمی ئاو کرد... به‌م رهنگه (سیرفانتس) یش فرمانه‌که‌ی له‌ دست چوو!... پاش ئەوه (سیرفانتس) فرمانیکی تری دۆزیبه‌وه بوو به‌ (باج کۆکه‌ره‌وه) له‌ شاری (غهرناته) دا به‌ لّام رۆژتیکیان سه‌رۆکه‌کانی هه‌ستیان کرد به‌ که‌م بوونه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی باجه‌که‌... سا له‌ به‌ر ئەوه بوو بێ که‌ به‌دزیان دانا بێ، یاخود به‌ که‌مه‌ترخه‌م، تاوانباریان کرد گیرا و بریار درا به‌ به‌ندکردنی له‌ به‌ندیخانه‌دا!... کاتیکیش که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ هاته‌ دهره‌وه، تیکۆشایه‌وه که‌ به‌هۆی نووسینه‌وه نائیک بوو خۆی په‌یدا بکات... به‌ لّام نووسینه‌که‌ی بریتی بوو له‌ ستایشکردن و پیاوه‌لدانی هه‌موو جووره نووسراویک له‌ هه‌موو جووره‌ به‌ به‌تیک: هه‌ر له‌ کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌کانی خۆ نواندن و خۆ هه‌لکێشانه‌وه تا ده‌گاته‌ سه‌ر گوروشته‌کانی پالنه‌وانه‌کان و ئەو نووسراوانه‌ی که‌ له‌ باهت چۆنیه‌تی مندال بوونه‌وه ده‌دوین، یاخود ئافره‌ته‌ سکه‌ پرپوه‌کان چاک ده‌کرینه‌وه له‌ نه‌خۆشی!... ئەم پێشه‌کیانه‌یش که‌ (سیرفانتس) ده‌ینوسین به‌هۆنراوه‌ بوون له‌ سه‌ر ئەوه‌یش پاره‌ی وهرده‌گرت له‌ خاوه‌ن نووسراوه‌کان!...

(سیرفانتس) ئەو کاته‌ ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه (۵۸) سالی، بوو بووه‌ پیریکی په‌که‌وته‌ پشتی کۆما بووه‌وه ده‌ستی ده‌دایه‌ هه‌ر شتیک سه‌ری ده‌ده‌گرت بۆی به‌تایبه‌تی له‌ وێژده‌ا!... ریشیکی زوبینی پتوه‌ بوو له‌ گه‌ل سمیلتیکي چروپر دا ده‌میشی بچووک بوو بووه‌وه هه‌ر شه‌ش دانی تیدا ماوو ئەوانیش نه‌ ریکوپییک وه‌ستا بوون به‌یه‌که‌وه، نه‌ له‌ گه‌ل یه‌که‌تریشدا ده‌گونجان. به‌کورتی وینه‌ی (سیرفانتس) نیشانه‌ بوو بۆ که‌سه‌یک که‌ که‌س نه‌یه‌وه‌ی خۆی لێ دوور بخاته‌وه ئەنجامی‌شی به‌وه بگات که‌ تا سه‌ر له‌بیر هه‌موو که‌س بچیتته‌وه!...

ئهم چیرۆکه‌ی چۆن نووسی؟

که‌چی له‌ پیر بێ ئەمه‌ی سه‌ره‌تایه‌کی لێ ده‌ریکه‌وه‌ی بازی دا و گه‌یشته‌ پۆیه‌ی گه‌وره‌یی... هه‌روه‌ک رۆژ له‌ ئاوابووندا بێ و گرکه‌ی بلتیه‌سه‌ بسینتی وا بوو!... هه‌ر ئەو پیاوه‌ی که‌ له‌ ته‌مه‌نی لاوینییدا خراپترین هۆنراوه‌ی هه‌لده‌به‌ست، له‌ چاخ‌ی پیرییدا نیاز که‌وته‌ دلپیه‌وه و، یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین چیرۆکه‌کانی جیهانی کۆنی نووسییه‌وه. له‌ راستیدا (سیرفانتس) هه‌ر له‌ میتره‌وه ده‌ستی دابوو دانی چیرۆکی (دۆن کیشۆت) ته‌نانه‌ت هه‌ندی بیه‌شی چیرۆکه‌که‌ی له‌ به‌ندیخانه‌دا نووسیبووه‌وه!... بی‌ری دانی چیرۆکه‌که‌ و،

کیشانی هیله‌کانی چیرۆکه‌که‌ی هه‌ر له‌و کاته‌وه ناماده‌ کردبوو که‌ له‌ ژێر باری هه‌ژاریدا ده‌ینالاند و، له‌ گه‌یژاوی رهنجه‌رۆیی تال و ژه‌هراویدا گه‌یژی ده‌خوارد... که‌ چیرۆکه‌که‌ هاته‌ ناوه‌وه هه‌ر له‌و باخچه‌یه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ ناو قور و لیته‌دا رووا بێ یاخود له‌ قسه‌ ژیرانه‌ی ده‌کرد که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی نازاره‌وه هه‌لقولا بێ، یاخود له‌ خه‌وی که‌سه‌یکی ده‌کرد که‌ دل و ده‌روونیکي ناسک و پیر نازاری هه‌بێ، له‌ له‌شیکي زۆر کز و لاواز و دهم به‌هاواردا!... هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندی که‌س ده‌لێن: چیرۆکه‌که‌ باش مالشت نه‌دراوه و، خه‌می ریکوپیکی و شپوه‌ی نووسینی نه‌خوراوه... به‌ لّام هه‌ندی که‌سی وایش هه‌ن که‌ ده‌لێن: ئەگه‌ر ئەم که‌موکورییه‌ له‌ چیرۆکه‌که‌دا نه‌بوایه، نه‌ ئەمه‌نده‌ به‌زیندوویتی ده‌مایه‌وه نه‌ ئەمه‌نده‌یش کاری له‌ دلان ده‌کرد هه‌ر له‌ سه‌ره‌تایه‌وه تا ئیمیرۆ... جا هه‌روه‌ک هه‌ندی کاری هونه‌ر له‌ هونه‌ری ته‌واوه‌وه نزیکتره‌ تا (مرۆفایه‌تی)، چیرۆکی (دۆن کیشۆت) یش له‌ (مرۆفایه‌تی) یه‌وه نزیکتره‌ تا (هونه‌ری ته‌واو)!...

مه‌به‌سی له‌ چیرۆکه‌که‌ چیه‌؟

چیرۆکی (دۆن کیشۆت) بریتیه‌ له‌ چیرۆکی شیتیکي ئەرباب، که‌ توانج و پلار تینگریکي ئەرباب ده‌یگه‌یتریتته‌وه!... چیرۆکه‌که‌ پر له‌ گالته‌وه‌گه‌پی وا که‌ ناشیتی و گه‌وجیی مرۆف پێشان ده‌دات!... نووسراوه‌که‌ جنیو و هوروزم بردن و پلار تینگرینی تیدا... به‌ لّام تالی و ناخۆشی تیدا نییه‌... که‌ (دۆن کیشۆت) ی پالنه‌وانی چیرۆکه‌که‌ ده‌بینن: گه‌وجیتی ئیمه‌ له‌ خۆیدا ده‌رده‌خات، که‌ دلره‌قی خۆمانان دیتته‌ به‌رچاو له‌ کرده‌وه و کاری پیاوه‌که‌ی (دۆن کیشۆت)، (سانکۆیانزا) دا ده‌رده‌که‌وه‌ی خۆمان پێ ناگیرێ له‌ پر ده‌ست ده‌که‌ین به‌پیکه‌نین!... جاری وا هه‌یه‌ هه‌ست به‌خۆمان ده‌که‌ین پالنه‌وانی یه‌که‌می چیرۆکه‌که‌مان زۆرتر خۆش ده‌وی له‌ پالنه‌وانی دووم سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌ نازایه‌تییه‌که‌ی ژوو زیره‌کییه‌که‌ی ده‌که‌وه‌ی جاری وایش هه‌یه‌ خۆمان وا دیتته‌ پێشچاو که‌ هۆگری پالنه‌وانی دوومه‌یان زۆرترین له‌ پالنه‌وانی یه‌که‌م چونکه‌ زیره‌کییه‌که‌ی ژوو نازایه‌تییه‌که‌ی ده‌که‌وه‌ی!... جا له‌ هه‌موو به‌شیکي نووسراوه‌که‌دا هه‌رچه‌ند پالنه‌وانیکیان ده‌بینن به‌شیر شه‌ر ده‌کات و، ئەوی تریشیان ده‌بینن به‌زمان زۆرانبازی ده‌کات هه‌چ کامیکمان خۆمان پێ ناگیرێ که‌ له‌ دلماندا به‌خۆمان بلتین: (به‌راستی ئەمه‌ وینه‌یه‌کی ته‌واوی خۆمانه‌)!... چونکه‌ هه‌روه‌ک (سیرفانتس) به‌راستی بۆی چوو هه‌ر کامیکمان بگه‌یت، جاری وا هه‌یه‌ پشت به‌هیزی بازووه‌کانی خۆی ده‌به‌ستی جاری وایش هه‌یه‌ پشت به‌هیزی زمانی خۆی ده‌به‌ستی!... هه‌ر

کامیکمان بگریت تیکرا وهک له دل و دهر ووندا نیوهی له (دۆن کیشۆت) دروست کرا بی و نیوهی له (سانکۆبانزا) وایه چونکه ئیمه جاری واهیه ناشیتیییه کهمان زال ده بی بهسه ژیرییه کهماندا زۆرانبازی له گه ل (ناشی با) دا ده کهین واتا به چه شنی (دۆن کیشۆت) ده جوو لئیییه وه جاری وایش هیه ژیرییه کهمان زال ده بی بهسه ناشیتیییه کهماندا: (له بهرته وه له رۆژی رووناکدا خۆمان له جهنگ ده پارێزین، بۆ ئەمهی له شه ودا له سه ره زهوی بنووین، نهک له ناو گلدا!...) .

له گه ل ئەمه یشدا ئیمه له ههردوو باره کهدا هه موومان هه موو دهم به چاوی دا پۆشراوه وه هه ره بۆ یه ک ئامانج خۆمان ده کو تین: ئەویش ئەوه یه که مرۆف که و ته ته نگانه یا خود سه رگه ردانیییه وه ژبانی و بۆ لئ بکهین که بتوانی گۆزهرانی تیدا بکات و زۆرتر به رگه ی تیدا بگری.

به ئابروو نوو روشی کچه که یه وه ده زی

(سیرقاننتس) به شی یه که می نوو سراوی (دۆن کیشۆت) ی له سالی (۱۶۰۵) دا پیشکه ش به جیهان کرد... چیرۆکه که هه رچه نده پر له پتکه نین بوو به لام ژبانه تاله که ی خۆی ههروهک خۆی مایه وه هیهچ نه گۆررا!... ته نانهت له م سالانه ی دوا ییشدا که نه ستیره ی فریشته ی به ئاسمانی وێژه وه هه له اتیرو، هه ژاری و ده ستکورتی به جو ریکی و اراوه دووی دهن، دوا یی ناچار بوو له ناو ریسوا و خو پرییه کانی گه له که ی خۆیدا بژی، به خۆی و کچه که ی و خوشکه که یه وه له گو شه یه کی خانوویه کدا ده ژبان که ناو بانگ یکی خراپی هه بوو!... ته نانهت ئەمه یش گوترا که کچه که ی خۆی هانه ده دایه سه ر (کو نترین پیشه له جیهاندا) - پیشه ی داوین پیسی - که خۆشی به ده ستکه وتی ئەو پیشه نه نگه وه ده ژبا!؟.

(سیرقاننتس) له ۱۶۰۵/۶/۲۷ دا تووشی گه و ره ترین سه رگه ردانی ژبانی خۆی هات که و ته ناو چالی هه ره قوولی به ده ختی خۆیه وه له و خانووه ناو بانگ خراپه دا که تیدا ده ژبا، لاشه ی لاو یکی خو پرییان دۆزییه وه که له چینی گه و ره ی ئەو شاره بوو! به خۆی و خیزانه که یه وه هه موویان تاوانبار کران به تاوانی کو شتنی ئەو لاوه وه گیران و خرا نه به ندیخانه وه به لام پاشه جار توانییان پاکانه بۆ خۆیان بکه ن و خۆیان له و سه رگه ردانیییه رزگار بکه ن...

له پاش ده رچوونی به شی یه که می چیرۆکی (دۆن کیشۆت) به ده سال واتا له سالی

۱۶۱۵، (سیرقاننتس) به شی دووه می چیرۆکه که ی خۆی پیشکه ش به جیهان کرد ئەم به شه ی له به شه که ی پیشووی یه جگار به هیزتر و خو شتر بوو... خو شت ئەمه ت بۆ ده رده که وی، پاش ئەوه به سالییک ژبانی (سیرقاننتس) دوا یی هات ئەویش وهک پاله وانی چیرۆکه که ی به رپوه ده رۆیشت له ژبانه: به خۆی و (راستی په رستییه تاییه تییه که ی) و، (شیتیییه ناوازه که ی) و، (که سایه تییه خو شه ویستییه که ی) هه... خو شه ختانه، هه ره دوو کیان به (گه وجیییه وه) ژبان به لام به (ژیرییه وه) مردن!...

که چی ئیمرو (سیرقاننتس) له وێژه ی نیشتمان هه که ی خۆیدا ته نانهت له وێژه ی جیهانی کو نیشدا به جو ریکی گشتی جیگا یه کی وای گرتوه مه گه ر جیگای (چارلس دیکنز) له وێژه ی ئینگلیزی دا بگاته ئەو بیجگه له وه هه ندی له و که سانه ی که (چارلس دیکنز) دروستی کردوون له چیرۆکه کانی دا زۆر له و که سانه ده که ن که (سیرقاننتس) دروستی کردوون، که له که سایه تی (دۆن کیشۆت) ورد ده بیته وه هه ره ئەو ئه ربا ییییه گه و جانه یه ی پتکه نین هینه ره ده بینیت که له که سایه تی (میسته ر بیکویک) پاله وانی چیرۆکه به ناو بانگه که ی (دیکنز) دا ده بیسنیت که هه ره به م ناوه وه ناو نه راوه هه روه ها (سانکۆبانزا) یش تا ئەندازه یه کی گه و ره له (سام ویلله ر) ده کات که له چیرۆکه که ی (دیکنز) دا ناوی دی...

لۆریل و هاره ی

بام ئیستا که یش، ئە ی خو ئنده واری خو شه ویست، که سایه تی دۆن کیشۆتی دروستکراوت پیشکه ش بکه م هه روهک که سایه تی دروستکه ره که یم پیشکه ش کردیت: (دۆن کیشۆت) پیاویکی راست و ره وانه هیهچ له که س ناشاریتته وه گه ش و روو خو ش و زمان شیرینه، پیاوانه ده جوو لئیتته وه، ریز له هه موو که س ده گری... به دل حه ز له راستی و داد په روه ری ده کات و، له پیناوی ئەو دووانه دا خۆی به خت ده کات! ئە گه ر بگو ئیجی به مه بلتین: نه خو شی، (دۆن کیشۆت) تووشی نه خو شی ئاواتیکی شیتانه بووه! ده یه وی هه له کانی مرۆفایه تی راست بکاته وه کاروباره ناله باره کانیان وه ر بگپرتته وه سه ر باری چاکی... جا هه رچی ته نگو چه له مه یه کی تووش هاتوه هه مووی له رووی ئەم ئاوات و نیازیه وه بووه!... (دۆن کیشۆت) له میتشکی ئەو نه ته وه پیشکه وتووانه دا که حه ز له خو ئندنه وه ده که ن، جیگا یه کی واهه و ره ی دا گیر کردووه، که له جیگای که سایه تییه هه ره گه و ره و زیندووه کانی میتزوو که متر نییه!... چ بۆ ره پیاوان، چ چینی بلند، هه ره دوو لا وهک یه ک

چیرۆکه که (دۆن کیشۆت)

جهره زهییسه کانی دۆن کیشۆت

له دێیه که له دێیه کانی خاکی (لامانشا) دا، له سهرده میکی وادا که دوور نییه له ئیمهوه، پیاویک ژیاوه له پیاوه کۆنه په رسته کان هیچ ده میک مائی ئهم پیاوه له وانه نه بووه که رمیک و، قه لغانیکی کۆن و، بارگیریکی که رته له ر و، سه گیتی راوی تیدا نه بوو بئ...! له هه موو هه فته یه کدا زۆر شهو شپوه که ی گۆشت گای جنراو بوو، له رۆژه کانی هه نیشدا چیشته که ی نیسکینه بوو به لام له رۆژه کانی شه موواندا هیچی بۆ نه ده مایه وه بیخوات: خه فته و ئاخ و داخ نه بئ...! چیشته نگاوه گه وره که ی هه فته ییشی بریتی بوو له گۆشتی کۆتریکی قه له و و چه ور، هه لیده گرت بۆ رۆژی یه کشمه مه!... به مجۆره خۆرشتی کابرا له چوار بهش سه س بهشی پاره ی به رباخه لی له ناو ده برد!... چواربه که که ی تری ده رامه ته که ییشی له بهرگ و پۆشه نی خۆیدا به خت ده کرد هه رچی کورته ک (چاکه ت) ده که ی بوو له کورکی درێژ دروستکرا بوو، له گه ل رانک (پانتۆل) ده که یدا که له قه دیفه دروستکرا بوو، هه لیده گرتن بۆ رۆژانی پشوو له بهری ده کردن، کورته کی کار و فرمانه که ییشی له چاکترین بهرگی خۆمائی دروستکرا بوو... خیزانی کابرا ییش بریتی بوو له کچیکی خوشکه زای که له ته مه نی بیست سالی دا بوو، ئافره تیکیشی هه بوو کاروباری ماله که ی بۆ هه لده سووراند، ته مه نی چل سال بوو، پیاویکی شیشی هه بوو به کاری ده هات له کار و فرمانی ناوما ل و ناوکی لگه دا، هه رده میکی ش بیوستایه بچیتته ده شت بارگیره که ی بۆ زین ده کرد هه ر کاتیکی ش پتو یست بووایه دره خته کانی ناو خانوو، یا خود کیتلگه که ی هه لپا چرین ئه و مفردی (خزمه تکار) یه بۆی ده کرد... گه وره ی مالی ش که خۆی بوو ته مه نی گه یشتبووه نزیکه ی په نجا سال، له شیکی به هیز و هه ره تی هه بوو له به ژن و بالا و ده موچاودا کز و لاواز بوو هۆگری راوکردن بوو چه زی له وه بیش ده کرد که به یانیان زوو له خه و هه لبستی... ئه گه ر هاو رپکه مان فرمانیک نه بووایه بیکات - که به شی زۆری ساله که وا بوو - کاتی خۆی به خۆیندنه وه ی ئه و نووسرا وانه وه را ده بوو ارد که جهره زه یی سوارچاکه گه رۆکه کانیان ده گیترا یه وه!... خۆیندنه وه کانی پر به دل ده کرد به ته و او ه تی هۆگریان بوو بوو تا دوابی وای لی هات: هه موو جو ره گه مه و یاری و وه رزشیکی خۆی له بهر ئه وانه به جیه یشت، ته نانه ت

(دۆن کیشۆت) یان دیتنه وه یاد: به له شه له رولا وازه که ی و، قژه سه ره که یه وه که له رهنگی ماش و برنجدا یه به هه ر دوو کاکیله درێژولکه که ی و ریشه چروپه ره که یه وه... به هه ر دوو چاوه تیژ و گیتروویژه که یه وه... ئه وانه چۆن پاله وانیکی وه ک (نیلسون) و (ناپلیۆن) ده ناسن، ئاوه هایش (دۆن کیشۆت) ده ناسن!... خۆ هاو رپکه ی و پیاوه که ییشی که ناوی (سانکۆبانزا) یه، له دۆن کیشۆتی گه وره ی له ناوبانگ و زیندوو ییتیدا که متر نییه ئه وه ی دیتنه بهرچاوی ئه و نه ته وانه له بابه ت (سانکۆبانزا) وه: بالا کورته که ی و ورگه زله که یه تی، دل سوژی و ساکاربییه که یه تی، له گه ل ئه و رپکه ناوازه یدا که ده یگری له شپوه یه کی پیکه نین هینه ردا بۆ یه کخستنی بیروباوه ره بلنده کانی گه وره که ی خۆی و، ئه و فروفیتله سووک و نه نگانه که هه ندیک جار، رزگار بوون له ته نگانه پتو یستی به وانه ده بی گوا یه له سه ر ئه و په نده به ناوبانگه ده روات به رپوه، که ده لی: (بۆ گه یشتن به ئامانج هه رچی بکری دروسته!...).

جا ئه م دوو هاو رپ ئه ربا به که هه موو ده م هۆگری یه کترین زۆر له (لوریل) و (هاردی) ده که ن، که له م چه رখে دا لاسایی که ره وه ن له سینه ما دا و، هه موو که س ده هینه نه پیکه نین، چ له جهره زه یییه کانیاندا، چ له و ته نگوچه له مانه دا که تیی ده که ون، چ له فروفیتله کانیاندا، چ له قسه ی نه سته ق و بزوو تنه وه به زمه یته ره کانیاندا، هه ر له مان ده که ن... ته نانه ت له وه ییشدا که یه کیکیان گه وج و گیتروویژ و لاواز و درێژه و، یه کیکی شیان ساکار و گۆشتن و جوامی ره، هه ر له یه ک ده که ن!... کئ چوزانتی؟!... دوور نییه که ئه م دووانه ی ئه م چه رখে، (لوریل) و (هاردی) له که سایه تی ئه و دوو پاله وانانه ی میژوو یییه ورد بووبنه وه، هه رچییه کیش له وانه فی ر بووبن له شپوه یه کی نویدا دوو باره ی بکه نه وه!...

کیتلگه کهیشی بهرهللا کرد بۆ ئەو خۆیندنهوانه، گوئی نهددهایه کاروبار!... پاش ئەوه دەستی کرد بهفرۆشتنی ههندی پارچهی زهوییهکانی جاروبار ئەو جوړه نووسراوانهی بهنرخه ئەوانه دهکری!... دوایی وای لیتهات هه نووسراویک له بازاردا دهفرۆشرا، لای کابرای هاوریمان کۆدهبووه!... گهلیک جار بههۆی ئەو نووسراوانه و ناوهپۆکی ئەو نووسراوانه تووشی چهقه چهقه دهبوو لهگهڵ ئەم و ئەودا، ههندی جار لهگهڵ کهشیشی گوندهکهدا که پیاویکی خۆیندهوار بوو - ههندی جاریش لهگهڵ سهرتاشی گوندهکهدا که ناوی (نیکولا) بوو و سوارچاکیتی کۆنی بی هاوتا بوو تووشی دهمهقالی دهبوو! هاوریکه مان ئەمهنده هۆگری نووسراو خۆیندنهوانه بوو بوو، ههه له بانگی شیانوهه ههتا بهرهبهیان، ههه له بهرهبهیانیشهوه ههتا ئیواره وازی لی نهددههینا!... جا بهم جوړه کهم نووستنه و، زۆر خۆیندنهوهیهوه که درێژهیان کیشا میشکی تووایهوه و له کهلک کهوت دوایی وای لیتهات نه هۆشی ما، نه تیگهیشتنی!... ئیتر نهوهندهی پین نهچوو ئەندیشهی تیکهلوپیکه، له ئەنجامی ئەو ههموو نووسراوانهدا که خۆیندبوونیهوه، لهناو کهلهیدا پهنگیان دهخواردوه ئیتر هیچ شتی نهددهاته میشکییهوه، جهربهزیی و، زۆرانبازی و، شهروشۆر و، ئەنگاوتن نهبی لهگهڵ ئیش و تازاری دلداری و سکالا و داد و فریاددا!...

پووکردنه بابتهی نهزانراو

جا چونکه هۆش و گۆشی نهما بوو، بیریک هاته میشکییهوه، له سهبرترین بیر دهژمیرا که هاتبیتته میشکی پیاویکی شیتتهوه!... بریاری دا که بهسواری بارگیره بی هاوتاکه ی رێگا بداته بهر خۆی و، سهری خۆی ههلبگرئ و برۆا، تا ئەو جهربهزهیبیانه بنوینت که لهناو ئەو نووسراوانهدا خۆیندبوونیهوه تا لهپیناوی پشتگرتن و لهسهرکردنهوهی زۆرلیتکراواندا خۆی بهخت بکا و، خۆی بخاته ناو ههموو تهنگوچه لهمهیهکهوه، تا تۆلهیان بۆ بکاتهوه... بهلئ نیازی ئەوه بوو که دهستی داماوان بگرئ و، فریای داد و فهربادکهران بکهوئ و، تۆلهی زۆرلیتکراوانیش له زۆرداران بکاتهوه...

مه بهسیشی لهم جهربهزهیبیانه ئەوه بوو که ئەویش وهک ئەو خاوهن جهربهزهیبیانهی پیتش خۆی ناوبانگیک دریکا و، ناویکی گهوهری تا سهربیش بۆ خۆی بپچرئ!...

له بهرئهوه یه کهم کاری ئەوه بوو له پیناوهینانهدی ئەم ئاواته جوانهیدا ژهنگ له بهرگه پۆلاییه کۆنهکهی باپیری باوکی بکاتهوه و، کلاو زرییهکی قورسیش بکاته سهه خۆی و، بچیتنه ناو چشتیرهکهیهوه، سهریک له بارگیره پیره کز و لاوازهکهی خۆی بدات، که

پیتستهکهی بهئیسکهکانیهوه نووسا بوو، کهچی بهلای خۆشیییهوه له بارگیرهکهی خۆی چاکتر نهبوو له ههموو سهه زهویدا!... جا له پاش ئەمهی که چوار پۆژی خشتی بهخت کرد بهبیرکردنهوه له ناویک، که له بارگیرهکهی بووهشیتتهوه که لهوه دوا هاوبهشی دهکات له گهوهریی و ناوبانگدا، له ئەنجامدا ناویکی بهدلی خۆی بۆ ههلبژارد، ناوی نا (پۆزینانت)!... کهچی که لهم گیروگرفته بووهوه، گیروگرفتیکی قورستری هاته بهر، دهیوست ناویکیش بۆ خۆی ههلبژیرئ که لهوه سهربهزویی و گهوهرییه بووهشیتتهوه، که لهوه پاش پۆژگار پیتی دههخشئ!... ئەم جارهبیش تا ههشت پۆژ بهمهوه خۆی ماندوو کرد و، ناوهکانی بهههموو باریکدا ههلبگرئ و وهرگیر کرد تا دوایی ناویکی دۆزییهوه بۆ خۆی، که له گویتیدا بهجوانی دهزنگایهوه ناوی خۆشی نا: (دۆن کیشۆت دی لامانشا)!!!.

ئافرهت... شۆرهسواری ئاوانه

بهه رهنگه هیچ نهمایهوه له بهردهمیدا ئەوه نهبی، که ئافرهتیکیش بدۆزیتتهوه بۆ خۆی، پاش ناوه گهوهرهکهی خۆی پین بیهخشئ و، لهسهه تهختی شاههنشاهی دلی خۆشی دایینئ!... ئنجا لهگهڵ خۆیدا قسهی وا دهکرد: (کاتی پۆژگار تووشی قووچه پیاویکم بکات، زۆرانبازی لهگهڵ بکهه، بۆ ئەمهی سهربهزویی خۆمی لی پپاریزم، پاشهجار بهسهربیشیدا سهه بکههه و بیدهه بهزهویدا بۆ من و جوانتر نییه که ژنیکم ههبی، تا دۆژمنه شکاوهکهمی بۆ بنیهرم و ئەویش بهئارهزویی خۆی چارهنووسی بۆ دیاردی بکات!؟).

له نزیک خانووهکهیهوه ئافرهتیک لادیی جوان و شوخ و شهنگ ههبوو، ناوی (ئهه دۆنزا لۆرنزۆ) بوو، له دهمیکهوه بهتیری ئەقینی گرفتار بوو بوو، بهلام ئافرهتهکه ههستی بهوه نهکرد بوو!... کابرایش ئەم ئافرهتهی ههلبژارد، بۆ ئەمهی بیکات بهشۆرهسواری ئاواتهکانی خۆی؟!... له پاش بپیرکردنهوهیهکی قوول ئەم ناوه جوانهی بۆ دۆزییهوه که بهلای خۆیهوه زۆر شیرین بوو، ناوی ئەمیشی نا: (دولسینیا دل تۆپۆز)! ئنجا که بهمجۆره کهلوپهلی خۆی ئاماده کرد و، ههستی بهخۆی کرد که گوناهاار دهبی بهرامبهر جیهانی پر له زۆرداری، ئەگهه بپیتو خۆی تهرخان نهکات بۆ پۆزگارکردنی، بهزویهکی زوو یاخود تینهکۆشی بۆ پیتشکهوتن و سههکهوتن له بهرهبهیانی پۆژیک له پۆژانی مانگی میوهخۆش (تهمووز)دا، له نوینهکهی هاته دهرهوه و دهستی کرد بهپۆشینی زریکهی و کلاو زریکهی، یم و قهلعانهکیشی بهسته پشتی ئنجا سواری ئەسپهکهی، (پۆزینانت) بوو و

له دهركى پشتهوه چوه دهرهوه بو ناو كىلگه پان و فراوانه كان به لآم نه بهيشت كهس به راز و نيازى دلى بزانتى، له مالىدا!....

جهره زه يسي يه كهه

پاش نه مهي رۆزگار كهه هه مو به وهه رابوارد كه به سه ر پشتى نه سپه كه يه وه بو؛ نه كه سيكى پيگه يشت له ريگادا و، نه تووشى جهره زه يسيه كه بو كه چه كه جه نكيه كهه خوى تيدا به كار بهيىنى، له دووره وه دوايي نزيكه ه بانگى شيوان مه يخانه يه كه له مه يخانه كانى سه ره ريگاي هاته بهرچاو، ميتشكه پروبووچه كهه واي لى زل كرد، وه يزاني كوشكيكه له كوشكه شه ننگ و رازاوه كان!... وايش ريك كهوت يه كيك له به رازاوه كان فووى كرد به كه ره ناكه يدا تا رانه به رازه كهه خوى كو بكاته وه، كه چي له (دۆن كيشوت) وا بو ميوان به ريكيه ري كوشكه كه بويه كا فووى كرد بو به كه ره ناكه يدا كه هاتنى نه و ئاشكرا بكات!...

دۆن كيشوتيش به وه كهش و فشى بزوت، به هه ر دوو پيى ناوزه نكي دا له په راسووى نه سپه كهه و، ده ستى كرد به غار كردن تا گه يشته به رده م مه يخانه كه له وي دا چاوى به دوو كچى سوزانى كهوت له به رده رگاي مه يخانه كه دا وه ستايون به ته نشت دوو دلداره كهه خويانه وه، كه نه وانيش دوو ريبواريون ده چوون بو (نه شبيليه) هاورپي خويشمان دۆن كيشوت وايزانى نه و دوو ئافره ته له كه نيزه كه كانى كوشكه كه ن له بهر نه وه به ناوى ريزگرتن و گه و ره كردنه وه خوى بو نوشتانده وه! پاش نه وه چوه ناو مه يخانه كه وه و، چاكوچونى له گه ل خاوه ن مه يخانه كه كرد وه يزاني خاوه ن كوشكه كه به!... له وده مه دا كاتى نانخواردنى شيوان هاتبو، له بهر نه وه هه مو ريبوار و نيشته نيبه كانى مه يخانه كه پي كه وه دانيشتنه سه ر خوان بو شيوخواردن، كه دۆن كيشوتيان دى: هه لسان و دانيشتن و قسه كردنى پرن له باه ته تى سه ير و نه بينراو و نه بيبستراو، له شيوه ي ريزگرتن و گه و ره كردندا گف تو گو زبان له گه لدا ده كات، وه ك شيتيكي په ته ريبان هاته بهرچاو، له بهر نه وه له شيوه يه كى شارراوه دا ده ستيان كرد به پي كه نين و تيز پي كردنى، كه نه وه بووه هوى هه ره گه و ره بو بزوتنى ئاره زووى خواردن بيا ن و خوش كردنى دل و ده رو ن بيا ن!.

نيرواوى دادپهروهري له سه ر زهويدا

كه بو به به يانى، سواره دلخوشه كه مان ده ستى كرده وه به كوچ كردن، له ريگادا تووشى جووتياريك بو كه دلره قانه له كورپيكي ده دا... دۆن كيشوتيش فه رمانى دا به سه ر بيدا كه واز له ليدانى نه و كوره بهيىنى، ليشى پرسى تاوانى كوره كه چيه كه وه لى ده دا ده موده ست جووتياره كه ترسى لى نيشت، له و سوارچا كه زريپوشه ترسا وه رامى دۆن كيشوتى وا دايه وه: كه نه و كوره كه مته رخمى نواندوه له فه رمانى خويدا، له كىلگه كه دا بويه كا سزاي درا، به لآم كوره كه قسه كهه ي پي پچرى، به هه ره تيكه وه گوتى: جووتياره كه رۆژانه كانى نه داوه تى كه چي هه رچه ند داواى مزى خوى لى ده كات، ده ست ده كات به ليدانى! دۆن كيشوتيش فه رمووى به جووتياره كه كه به گورجى رۆژانه كان بدات به كوره كه. جووتياره كه يش به لىنى دايه كه رۆژانه كانى ده داتى، هه ر نه وه نده دوا ده كه وى تا ده گاته وه مالى، به لآم كوره كه دل كرمى بو له وه ي جووتياره كه به لىنه كهه خوى جيه جى بكات، دۆن كيشوتى تيگه ياند شو ره سواريش كه نه مهي له كوره كه بيبست به هه ره شه يه كه وه رووى كرده جووتياره كه و پيى گوت: (منم سوارچاكي نازا و نه به رد: دۆن كيشوت دى لامانشا!... توله ي زورليكر اوان له زورداران ده كه مه وه، راست كردنه وه ي هه مو وه له يه كه به من سپي رواه لابردي هه مو زيانيك له زبان ليدراو له سه ر نه ستوى من، هه مو پشم و قينيكيش له دلاندا من پاكي ده كه مه وه!... كه واته نه ي جووتيار له بيرت نه چيته وه كه چ به لىنيك به من داوه، كه چ سوتنديكيشت له سه ر جيه جى كردنى نه و به لىنه بو من خواردوه، كه واته گفتى خوت بيه ته سه ر بو خوت چا كتره نه گينا سزاي خوت ده بينى!...).

كاتى دۆن كيشوت دلنيا بو له وه ي پيا وه كه نا ويري فه رموده كهه نه و بشكيتنى، سوارى نه سپه كهه بو وه وه و ده ستى كرده وه به روين... به لآم هيشتتا ته واو دوور نه كه وتبو وه وه، جووتياره كه ده ستى كرده وه به ليدانى كوره كه!

جوانترين كچانى سه ر زه مين

به لآم دۆن كيشوت هه ر سي هه زار گه زيكي له ريگه كه به رى بو، له پر گه يشت به كو مه ليك له بازرگانانى شارى (توليدو)، كه به ره و رووى نه و ده هاتنه پيشه وه، ئيتر هه ر نه وه نده لى بيا ن نزيك بو وه وه، چوه دلپه وه كه ما وه يه كى فراوانى له به رده م دايه بو نه مهي جهره زه يسيه كى تازه بنو ينى له گه ل بانداه خوى و نه سپه كه يه وه چه قى ريگه كهه لى

گرتن شیره که یشی له روویاندا هه لکیشا ئنجا تیبی خورین: (له جیبی خۆتاندا بووه ستان! کەس له ئیوه بیری له وه نه کاته وه که ده توانی له جیبی خۆی بیزوی، تا ددان به ودا نه نئی که له هه موو رووی سهر زه میندا هیچ ئافره تیک له شاژنی (لامانشا) جوانتر و شه نگوشۆختر نییه که (دولسینیا دل تۆبۆزۆ) گه وه ره تیکی تاکانه یه له هه موو جیهاندا!...).

که دۆن کیشۆت ئەمە ی پچ گوتن، هه موویان له وه دلنیا بوون که تووشی کابرایه کی وا بوون نه هۆشی ماوه نه گۆش!... به لām به کێکیان تیدا بوو هه زی له گالته وگه پ ده کرد لیتی چووه پێشه وه و پیتی گوت: (شۆره سواری گه وره ی خۆم! هه رچی ئیمه ین ئه و ئافره ته پایه بلنده ناناسین که ئیستا ناوت هینا... که واته ریمان بده بام چاومان پیتی بکه وئ، ئنجا ئه و بریاره ی خۆت ده ته وئ پیمان بده ی، پیمان بده!...). به لām دۆن کیشۆت پیتی گوته وه: (جا ئه گه ر من ئه و جوانییه ی ئه وتان پیشان بده م، ئیتر ئه و ددان پیدانان ه ی ئیوه به م راستییه په سندرکه ودا چ نرخیتکی ده بی و، چ سه ره تیکیشی لئ سوو ده مینئ؟ یا خود چ چاکه یه کی ئیوه ی تیدا ده ست ده که ویت؟... با به تئ با به خدار و گرنگ له مه دا ئه وه یه که ئیوه ناچار بکه م ئه م راستییه په سند بکه ن و، دانی پیدا بنین و، له به رده م که سانی تریشدا ئاشکرای بکه ن بی ئەمە ی ئه و ئافره ته خاوه ن جوانییه پرسنگداره تان به رچا و بکه ویت!).

به لām بازرگانه به په نگه که ده ستی کرده وه به زۆره ملی کردن له دۆن کیشۆت، پیتی گوت: (گه وره ی شۆره سواری!... تکات لئ ده که م هه ر هیچ نه بی وینه ی ئه و ئافره ته جوانه مان پیشان بده... ئیمه یش ئاماده ی هه ر کاتئ وینه که ی پیشان داین، چ جوو ره دان پیدا نانیکت گه ره که بوئی جیبه جی بکه ین... ته نانه ت ئه گه ر له وینه که یشدا چاوخیل و سه روچا و ناشیرینیش بی یا خود له چاوه کانیدا گوگرد و قه ترانیش ده ره اتیبئ ئه و دان پیدانانه ت هه ر بو ده که ین!...).

سواری چاکه که یشمان به رقیکه وه قیزاندى به سه ریدا، گوتی: (هه ی بی ئابرووی خوتیبی!... به چاوه کانی ئه و ئافره ته جوانه ده ئیتیت گوگرد و قه ترانی لئ دیته ده ره وه؟! پتوبسته بزانیته که چاوه کانی ئه و خانمه هه ر ئاوی بوون خووشی لئ ده پژی! ده بی تویش و هاوړیکانیشت هه مووتان سزای ئه م بی ئابرووییه ناشیرینه بجیترن!). پاش ئه وه دۆن کیشۆت له کابرای ناحه زی چووه پێشه وه و شیره که ی له روویدا هه لکیشا به لām وا رپیک که وت پيش ئەمە ی بگاته سه ر کابراکه ئەسپه که هه لته نگوت و به قایم دای به زه ویدا... که ئه وه ی لیه ات، پیاوی بازرگانه که ی دوژمنی هاته پێشه وه و شیره که ی له ده ست دۆن کیشۆت راپسکاند و کیشای به په راسوویدا تا شکا... پاش ئه وه بازرگانه کان له ویدا دۆن

کیشۆتیان به جیه تیشته و ده ستیان کرده وه به رۆیشتن ئه ویش به جوړتیکى وا نازاری پتیکه یشتبوو توانای ئه وه ی نه ما بوو راست ببیته وه و هه لبسیته سه رپچ!... ئیتر هه ر له و شوتنه دا مایه وه هه تا لادییه کی به لادا تپه په ری، له ناشی دانه وینله وه ده گه رپه وه بو دتیه که ی خۆی پر خورجیک ئاردی هه لگرتبوو به سه ر پشتی که ره که یه وه کابرا دۆن کیشۆتی له زه وى به زر کرده وه و هه لگرت و خستیه بان پشتی که ره که ی، ئەسپه که یشى که ناوی (رۆزینانت) بوو راپیکیشا به دواى خۆیدا ئنجا به ره و گونده که ی خۆی ملی پتونه نا!... که گه یشته وه مالی خۆی دانیشتوانی خانوه که ی به پیریبه وه هاتن و ده ستیان کرده ملی و چاکوچۆنیان له گه لدا کرد و، پرسیاربان کرد له و به سه ره اته ی به سه ره بیدا هاتبوو... هه ره ها هه ر دوو دۆسته که یشى که شیش و سه رتاشه که که له وئ بوون و هاتبوون بو سه ره لیدانی خبزانه که ی به ره و پیری هاتن کاره ساته که یان پچ ناخۆش هات، به زه بی هاتنه وه ی خویان بو ده رخت دۆن کیشۆتیش وای بو گپرانه وه که هه یچی لئ نه قه و ماوه، ئه وه نه بی که هه ر له سه ر پشتی ئەسپه که ی که وتۆته خواره وه، که ئه مه یش کارتیکى به خت و چاره نوسه... پاش ئه وه داواى لئ کردن پتیکه وه هه لگرتن بو سه ر پتیکه فه که ی بشنیرن به دواى (ئۆرگاندا) ی جادووگه ردا، تا ئه و ئافره ته چاره په کی برینه کانی بکات و چاکى بکاته وه!.

خۆشارده وه به هۆی چاوبه ستردنئ چاوبه سترتیکه وه

دۆن کیشۆت پانزه رۆژ ما له جیگه دا به نه خووشییه وه به لām له م ماوه یه دا هه یچ نیشانه یه کی لئ ده رنه که وت که ده یه وئ له پاش چاکبوونه وه گه شته که ی خۆی ته واو بکات!... هاوړیکانیشتی که ده یاندى له ئه نجامی خوتینده وه ی نووسراوانی جه ره به زه یبیه وه چی به سه ره هاتوو، هه ره ها که به سایه ی زیره کی خو بانه وه راستی ئه و کاره ساته تیکه یشتن که لیتی قه و ماوه ئه و دیان به هه ل زانی که که وتبوو له ناو جیگه که یدا به دزیبه وه هه ردووکیان خو بان هاویشته ناو نووسراوخانه که یه وه، که هه رچی نووسراویتی که نه نگه ویست بوو و تپیدا دانرا بوو هه موویان له نووسراوخانه که گواسته وه پاشان یه ک به یه کیان سووتاندى دواى ئه وه له سه ره ئه وه یش رپیکه وتن: که هه ر کاتئ دۆن کیشۆت وریابوو وه و پیتی زانی که نووسراوه کانی نه مان، هه ردووکیان هه ره یه ک سه رگوروشته ی بو بگپرنه وه پیتی بلین: جادووی جادووگه ره که بووه ته هۆی نه مان و له ناوچوونی ئه و نووسراوانه!...

کاتیکیش دۆن کیشۆت چاکبووه و ، خیزانه‌که‌ی پیتی زانی که جاریکی تریش دست ده‌کاته‌وه به‌گه‌شت، به‌هم‌مو تواناییه‌کی خۆبانه‌وه تیکۆشان و لپی پارانه‌وه که از له‌وه گه‌شته‌ی به‌پیتی به‌لام هم‌مو ره‌نجیکیان به‌با چوو!... دۆن کیشۆتیش له‌م ماوه‌یه‌دا توانی بووی لادییه‌کی ساکاری تینه‌گه‌یشتووی دراوسیتی خۆی چه‌واشه بکات و ، بینوسیتی به‌خۆیه‌وه و بیکات به‌پیاوی خۆی له‌م گه‌شته‌دا. ناوی (سانکۆبانزا) بوو، که ده‌بوو ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی خۆی به‌جی به‌پیتی له‌به‌ر نه‌وو!... دۆن کیشۆت کابرای به‌سه‌زمانی وا چه‌واشه کرد بوو که ههر کاتی دوورگه‌یه‌کی که‌وته ژیر چنگه‌وه به‌زه‌بری شیر و ڕمه‌که‌ی، ده‌موده‌ست ده‌یکات به‌سه‌رداری نه‌وو دوورگه‌به‌!

ده‌جی به‌گژ ئاشی بادا

به‌م ڕه‌نگه شه‌ویک له شه‌وان، (دۆن کیشۆت) به‌دزییه‌وه خۆی له‌مال کیشایه‌وه (سانکۆبانزا) یش له ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی خۆی دوور خسته‌وه یه‌که‌میان سواری نه‌سپه لاوازه‌که‌ی (ڕۆزبنانت) بوو بوو، دووه‌میشیان سواری گویدرێژه گیتزه‌که‌ی بوو بوو که (دابل‌ی) پچ ده‌گوت. ههر دووکیان به‌و تاریکه‌شه‌وه ڕینگه‌یان گرت به‌ر و ڕویان کرده نامانجی خۆیان. له ڕینگادا (سانکۆبانزا) له گه‌وره‌ی خۆی پارایه‌وه، گوتی: (گه‌وره‌ی خۆم! له‌بیرت نه‌چیت که به‌لینت داومی بکه‌یت به‌سه‌رداری نه‌وو دوورگه‌یه‌ی که ده‌یگریت!). (دۆن کیشۆت) یش دل‌ی (سانکۆبانزا)ی خۆش کرد به‌وه‌ی که به‌لینی دایه نه‌گه‌ر خاکیکی گه‌وره‌یشی که‌وته ژیر چنگه‌وه بیکات به‌خونکاری نه‌وو!... که سانکۆبانزا نه‌وه‌ی لی بیست ده‌موده‌ست به‌دل‌خۆشییه‌که‌وه پیتی گوت: (که نه‌مه پیکهات، ژنه خۆشه‌ویسته‌که‌م «ماری جوتیریز» ده‌بیته‌ ساژن... منداله‌کانیشم ده‌بنه‌ شا کوڕ و شا کچ!).

کاتی که ههر دووکیان خه‌ریکی نه‌م چه‌نه‌بازییه‌ بوون له‌ناو ده‌شته‌که‌ی به‌رده‌میاندا هه‌ندی ئاشی بایان به‌دی کرد دۆن کیشۆت به‌سه‌رخۆشییه‌که‌وه گوتی: (وا درده‌که‌وو، له‌وه‌یش زۆرتر که ئاومان بۆ ده‌خواست به‌ختیاریمان ده‌ست ده‌که‌وو... ته‌ماشاکه سانکۆی دۆستم: نه‌وانه له سبی لنگه‌هور که‌متر نین، هه‌موویان له به‌رده‌ستمدان!... که‌واته بام زوو هه‌ل‌کوتمه سه‌ریان بیانکوژم، بۆ نه‌مه‌ی هه‌رچییه‌کیان سه‌ندوو له که‌سانی تر و هه‌رچییه‌کیان له‌پاش به‌جی ده‌میتن داگیری بکه‌ین!... چونکه نه‌وانه داگیرکردنیان دروسته ڕشتنی خۆینه پیسه‌که‌یشیان ده‌بیته هۆی خۆ نزیک خستنه‌وه‌یه‌ک له ئاسمان که زۆری پچ خۆش دی!...).

(سانکۆبانزا) یش به‌سه‌رسورمانیکه‌وه لپی پرسی: (کامه‌تا نه‌و لنگه‌هورانه‌ی که لیتیان ده‌دوتیت؟) گه‌وره‌که‌یشی پیتی گوت: (مه‌به‌سم نه‌و لنگه‌هورانه‌یه که له‌پیش چاوتدان، بالیان درپژ کردوو هه‌ندی لنگه‌هوری وا هه‌ن بالیان له چه‌ند هه‌زار گه‌زیک درپژتره‌!).

- نه‌ء. وا نبیه گه‌وره‌م! تو باش ته‌ماشاشا بکه، نه‌وانه لنگه‌هور نین. نه‌وانه ئاشی بان!... نه‌و بالانه‌یش که تو ناویان ده‌به‌یت بریتین له په‌روانه‌کانی ئاشه‌که هه‌ر کاتی بایه‌که بزواندنییه‌وه نه‌وانیش ئاشه‌که ده‌خه‌نه گه‌ر!.

- هاوڕپیی خۆم تو تازه ده‌ستت داوه‌ته جهره‌زه‌یی بیگومان به له‌وه‌ی که نه‌وانه لنگه‌هورن و زیندوویشن!... جا نه‌گه‌ر تو لیتیان ده‌ترسیت خۆت لاده لیتیان و ده‌ست بکه به‌پارانه‌وه‌ی خۆت له خودا چونکه من نیازم وایه بکه‌ومه زۆرانبازییه‌کی سامناکه‌وه له‌گه‌ل هه‌موویاندا که‌چی من و نه‌وان جووتیش ناوه‌ستینه‌وه: نه له هیتزا، نه له گه‌وره‌بیدا!...).

دۆن کیشۆت هه‌ر نه‌وه‌نده له قسه‌کانی خۆی بووه‌وه، ده‌موده‌ست جووته ئاوزه‌نگی له په‌راسوه‌کانی نه‌سپه‌که‌ی سه‌رواند و ، بی نه‌مه‌ی له هیچ شتیکی کۆ بکات به‌تاو هورۆمی برده سه‌ر (لنگه‌هوره‌کانی خۆی) و ، شیریی لی هه‌ل‌کیشان نه‌گوتی دایه وریاکردنه‌وه‌ی پیاوه‌که‌ی و ، نه له هاواری مه‌ترسییه‌که‌یشی سه‌مه‌یه‌وه ڕووبه‌رووی (دوژمنه‌کان)ی قیژاندی و پیتی گوتن: (ترسنۆکه به‌په‌نگه‌کان له جیتی خۆتان بن مه‌روژن، به‌سووکی و ڕیسواییه‌وه هه‌را مه‌که‌ن له ده‌ست سواریکی که ویراییتی به‌ته‌نیا بیته جهنگی هه‌مووتانه‌وه!) هه‌ر له‌و کاته‌دا کزه بایه‌ک هه‌لی کرد باوه‌شینی ئاشه‌کان ده‌ستیان کرد به‌جوولانه‌وه، شوپه‌سواریش که نه‌وه‌ی دی ده‌ستی کرده‌وه به‌قسه‌کانی خۆی:

(نه‌ی دروستکراوانی پایه نه‌نگ... ئیوه هه‌رچه‌نده باله‌کانی خۆتان ده‌خه‌نه گه‌ر، به‌لام کاتیکی ده‌زانن سزای نه‌م له‌خۆباییبوونه‌ی خۆتان ده‌چیتزن!). دواي نه‌وه هاواری برده به‌ر شاه بانوو و سه‌رداری دل‌ی خۆی که (دولسینیا) بوو داوای لی کرد که له‌م جهره‌زه‌یییه سامناکه‌یدا پشتی بگرئ و بیپاریزی. ئنجا سنگی خۆی به‌قه‌لغانه‌که‌ی خۆی پۆشی و ڕمه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و ، به‌تاو هورۆمی برده سه‌ر ئاشی یه‌که‌میان. ڕمه‌که‌ی له جهرگیدا چه‌قاند!... په‌روانه‌ی ئاشه‌که‌یش نه‌یکرده نامه‌ردی له کاتی سوورانه‌وه‌یدا ڕمه‌که‌ی له ده‌ست ڕاپسکاند و ، به‌هه‌موو هیت و هه‌ره‌تیه‌کیه‌وه ڕمه‌که‌ی له‌ناو باله‌کانیدا شکاند پاش نه‌وه نه‌سپ و سوواره‌که‌یشی فری دایه دوور خۆی له‌پر سوواره‌که‌یش له نه‌سپه‌که‌ که‌وته خواره‌وه و ، تا ماوه‌یه‌کی درپژیش گلۆر بووه‌وه به‌ناو کیتلگه‌که‌دا!... که (سانکۆبانزا) یش

ئەو دەی دی بەهەموو ھێز و ھەرەتییکی کەرەکیەو دەایە غار، تا بگات بە فربای گەرە کەیدا
کە گەیشتە سەری، دۆن کیشۆت کەوتیبوو، لە پەلویۆ کەوتیبوو، برستی نەما بوو تۆزیک
ببزویتەو ئەمەیش لە گور و تەوژمی ئەو لیدانەو پەیدا بوو بوو، کە خۆی و ئەسپە کە لە
پەروانە ئاشە کەو بەریان کەوتیبوو!...

(سانکۆیانزا) یش تیبی خوری: (پیم نەگوتی وا مە کە گەرەم؟!... پیم نەگوتی: ئەوانە
ئاشی بان؟!... کە سیش ناتوانی ئەو بەولایە ھیچی تر بلتی، مەگەر ئاشی با لەناو کەللەیدا
بگەرێ!...).

سوارچاکی ھەلا تەویش وەرانی دایەو گوتی: (سانکۆی ھاو پیم! ورتەت نەیی!... من
لەو باوەرە دام کە جادوو گەری بەد کردار (فربستون) ئەو لنگە ھوورانە گۆریو و کردوونی
بە ئاشی با!... مەبەسی ئەو بێ بەختەیش ئەو بوو کە من لە سەر بەرزی سەرکەوتن بێ
بەش بەیلتیتەو... بەلام لەویش دلنیا بە فرۆفیل و چاو و راو ھەرچۆنیک بن دوایی بێ
بەر دەمپننەو... ھەرەھا نایشتوان بەرامبەر شیرە کە من بوو ستن!...).

سانکۆیش بەقسە گەرە کە خۆی پروای کرد و، لە راست بوونەو و سواربوونی
ئەسپە کەیدا یارمەتی دا، کە ئەو کۆلەیش بەچەشنی سوارە کە لەشی لە چەند لایە کەو
بریندار بوو بوو، لە ئەنجامی ئەو کەوتنە توندو تیزەو کە لەمەو پێش لیتی دوواین!...

پزگار کردنی کچە شایەک لە دیلی

لەپاش ئەمە ی ھەر دوو سوار لە بن درەختییکی سیبەر داردا ئەو شەو دەیان رابوارد و،
شۆرە سوارە کەیش ھێز و گوری سەندەو، دەستیان کردەو بەرۆیشتن... زۆری پێ نەچوو لە
رێگا گەیشتن بەدوو کەشیش، کە سواری دوو ئیستەر بوو بوون و، پێش کاروانی
گالیسکە یەک کەتوون کە لەملا و لەولایەو چوار پینچ شۆرە سوار بەسواری پاسەوانییان
دەکرد لەناو گالیسکە کەدا ئافرەتییکی جوان دانیشتبوو، دەچوو بوو (ئشبیلیە) بو لای
مێردە کە خۆی... (دۆن کیشۆت) یش کە ئەو دەی دی غاری بە ئەسپە کە دا و، خۆی
گەیانە کاروانە کە و، دەستی کرد بە جیتودان و قسە نا شیرین بە کە شیشە کان داوای لێ
کردن کە (کچە شایە جوانە کە) ی ناو گالیسکە کە بەرەللا بکەن!... ھەردوو کە شیشە
بەسە زمانە کانییش لە ترسدا تۆقین و دەستیان کرد بە ھەر اکردن، تا لە دەست ئەو رزگاربان
ببێ!... بەلام دۆن کیشۆت داوایان کەوت و، راو دەووی نان ھەر لەو کاتەدا پیانە کانی
لەمەر گالیسکە کە پەلاماری (سانکۆ) یان دا و کوتایان بەزەوی دا و، ئەمەندەیان لێ دا

شلکوئی مەرگیان کرد. وازیشیان لێ نەھینا تا ھەناسە ی لێ برا و، برستی برا و،
جوولە ی نەما!... بەلام دۆن کیشۆت لەپاش ئەمە ی بەسەرکەوتنیکەو گەرە پەو لەدوای
دەربازکردن و راو دەوونانی کە شیشە کان کە ھەر ایا ن کرد لە دەستی، خۆی گەیانە ئەو
ئافرەتە ی کە لەناو گالیسکە کەدا بوو، لەپاش ئەمە ی کڕنووشییکی ریزگرتنی بوو کیشا، پیتی
گوت: (خانمە بەرێزە جوانە کەم! تۆ ئیستا ئازادیت، بو ھەر کویتیک دەچیت بچۆ... تازە من
لووتی ئەو دوو لووت بەرزە گوناھارانەم بوو شکاندیت، کە تۆیان بەدیل گرتبوو و کیشیان
دەکردیت بوو جیتگایە ک کە مەگەر ھەر خودا بزانی کویتیک!... ئەگەر حەزیش دەکەیت ناوی
ئەم پزگار کەرە ی خۆت بزانی، من ناوم: (دۆن کیشۆت دی لامانشا) یە پێشەیشم ئەو دەیه
کە سوارچاکی کە گەشتکەرم و دەگەر پیم بەدوای جەرە زەبیدا. ھەرەھا دیلیکم بە دەست
جادووی یارە کەمەو، (دولسینیا دل تۆبۆزۆ) کە جوانی و شەنگووشۆ خیبە کە ی بێ ھاوتایە
منیش بەرامبەر ئەم کارە ی کردوومە بوو تۆ ھیچ پاداشیکم لیت ناوی، ئەو نەبێ کە
بگەر پیتتەو ئەو شارە ی کە ئەو خانمە ی تیدا دادەنیشی، بو ئەمە ی خۆتی پێشکەش بکەیت
و، ئەم کارە ساتەیشی بوو بگێریتەو کە چۆن تۆم لە دیلی رزگار کردووە! بەلام ھیشتا
شۆرە سوارە کە مان لە قسە کانی خۆی نەبوو بوو، پیاویکی خانمە کە لیتی راست بوو بوو و،
بەرەچی ئەو دەی دایەو کە ئافرەتە کە بگەر پیتتەو بوو ئەو جیتگایە ی لێو ی ھاوتبوو.
دەستی شێی کرد بە ھەرەشە کردن لەم کابرا سەرچلە، کە بێ باکانە دەیهوئ زۆرەملی لە
خانمە کە ی بکات و گەشتە کەیشی لێ تیک بەدات... ئیتر ھەردوو پیانە کە بە دەم تیک
بەر بوون پاشان دەمە قالی گۆررا و بوو بە زۆرانبازییەکی توندو تیز. خانمە کەیش لەناو
گالیسکە کەو سەیری شەرووشۆری ھەردوو کیانی دەکرد بەلام بەدل دەترسا لەو دەی کە شتیک
بقەومێ! ئنجا لەپاش ئەمە ی ھەردوو لا زۆرانبازیان کرد و ھور و ژمیان بردە سەر بە کتری
سوارچاکە کە دوزمەنە کە ی خۆی شکاند و زۆریشی نەما بوو بیکۆژی بەلام ئافرەتە کە کەوتە
ناویانەو و ناوی کردن و لیتی پاراپەو کە پیانە کە ی بێخەشی... دوایی (دۆن
کیشۆت) یش پاراپەو ی ژنە کە کاری تیکرد و دلێ نەرم بوو و کابرای بەخشی بەو، بەلام
بەمەر جێ کابرا دەمە دەست پروات بوو لای خانمە جوانە کە ی و فریشتە پاسەوانە کە ی،
(دولسینیا دل تۆبۆزۆ) خۆی بخاتە ژیر چنگی ئەو دەو خانمیش خۆی و خودای خۆی، چی
بێ دەکات بام پیتی بکات!.

له بهشی دووه می ریتگا که دا شوره سواره که و پیاوه که می گه یشتن به چنند ریتواریک... (دۆن کیشوت) یس له سهر ره وشت و خوی خوی رویش، له یه کهم هه لدا کردیه دهمه قالی له گه لیاندا پاشان بووه شهریان به للام نه مجاره سهر نه کهوت، ژیر کهوت له شی به جوریکمی وا بریندار کرا، نه و نه دهی نه ما بوو بمری... کاتیکیش نه وه هات به بیریدا که دهمری، به سانکوزیانزای پیاوی گوت: تولهی بۆ بکا ته وه له وانهی برینداریان کردوه و بۆ کوشتنی خهریکبوون... نه میس به ساکاریه که می خوی به وه وهرامی دایه وه گوتی: (گه وره!) من ههر وهک خوت دهمبینی پیاویکی بی وهیم و نامه وی کهس نازار بدهم، ژن و مندالیشم هه یه به خپوکردن و چاودیری کردنیان له سهر نه ستوی منه... خویشم دل و دهر و ونم و ایه حه ز له به خشین ده کهم به رامبهر هه موو مروفتیک: چ گه وره بن، چ بچووک، چ سهر دار بن، چ خوازه لۆک. سا ههر هه له و تاوانیکیان دهر باره ی خوم کرد بی، یان بیکه بن بی جیاوازی حه ز ده کهم چاویان لی پپوشم!) سانکوزیانزایش دۆن کیشوتی سهر داری خوی، سواری که ره که می خوی کرد دۆن کیشوت له تاو نازار دهنالاند پیکه وه روشتن تا گه یشتنه مه یخانه یه کی ههره نریک که چی له ویدا ههر ژووریکیان ده ست کهوت، که دهبوو یه کیکی تریش له گه لیاندا بوو ایه... که کاره که ری مه یخانه که هاته ژووره وه، لایان دۆن کیشوت ههر وهک هه موو جارئ ده یکرد له مه یخانه کاندایانانی نافرته که کچه شاهیکه و خاوه نی نه و کوشکه یه له بهر نه وه نافرته که می گرتنه باوه شی خوی و دهستی کرد به قسه می میبازانه می ههره ناسک و خوش و پیدا هه لدان، به کرده وه جوانه کانی فریشته می پاسه واندا (دولسینیا دل تو بوزو)!

پیاوه که می تر که له ژووره که دا بوو، له گه ل ههر دوو کیاندا نه مه می په سند نه کرد... خوی بی نه گیرا، چو به گزیدا... ئیتر دهموده ست ههر سیکیان ده ستیان کرد به شه پرکردن... دواپی شوره سوار و پیاوه که می نه مه نده برینداربوون کهوتنه باری سهر مه رگه وه... به للام دۆن کیشوت دهرمانیکمی بۆ خوی و پیاوه که می دروست کرد، له سهر واته می نووسراویکی کۆن که خویتندبوو یه وه... که دهرمانه که میان به کار هیتنا، بۆ به یانی رۆژی دواپی ته واو چاک بوو بوونه وه و، هیز و گوریان بۆ گه رابووه وه، له بهر نه وه ناماده بوو بوون بۆ کوچکردن...

کاتیک کهوتنه ریتگا له دووره وه چاویان له ههره چلکنه یه که بوو که له تۆز دروست بوو بوو، ناسوی شار دبووه وه. دۆن کیشوتیش گوتی: (بیگومان نه م ههره له شه ری دوو له شکر په ییدا بووه که له و ناوه دا به ربوونه ته یه کتری!... به للام که زۆرتر چوون به ریتدا و نریکتر بوونه وه، سانکوزیانزای بۆی دهر کهوت که نه و په له هه وره می تۆزه له وه وه په ییدا بووه که گاهه لیکمی زۆر گه وره له و ناوه دا به سهر زه ویدا دهر پۆن، به للام شوره سواری شیتوویت نه یویست گوی بداته قسه می پیاوه که می خوی شیره که می هه لکیتشا و هوروزمی برده ناو گاهه له که، دهستی کرد به سهر برین و کوشتارکردن له ناویاندا!...) له خویشی و ابوو که خهریکه له شکر (دوژمن) له ناو بیات!... کاتیک دۆن کیشوت خهریکمی نه و کوشتاره بوو، له لایه ن شوانی گاهه له که وه به رده باران کرا، دواپی کهوت به سهر زه ویدا، نه و نه دهی نه ما بوو به و به رده انه گیانی لی جیا بیته وه!... که به وه می زانی پیاوه که می به هه له داوان خوی گه یانددی و یارمه تی دا تا راست بووه وه سهر بی. ئنجا پتی گوت: (نه می من پیم نه گوتیت گه وره م، که نه وه گاهه له؟!... بۆچ پروات بی نه کردم؟!...).

قسه می زیرانه له ده می به ندیبه کانه وه بسینه

کاتئ سواره که و پیاوه که می ده ستیان کرده وه به گه شته که می خویان گه یشتن به کومه لیکمی گه وره له و به ندیبه نه می که بریاری (فرمانی سهخت) یان به سهر دا درا بوو... یا ساوله کانیان نه ملا و نه ولایان گرتبوون... به للام که (دۆن کیشوت) به وه می زانی نه وانه ره وانه کراون بۆ سهر به ندهر بی نه وه می له خویان بپرسن ههستی به خوی کرد که پرگارکردنی نه وانه له دیلیتی له گه ل (بیروباوه ره کان) می خویدا ده گونجی که بریتین له به رهنگاریکردنی توندوتیژی و، زۆر لیکردن و، چوون به هاواری بیچاران و داموا نه وه!... ئنجا که کاروانی به ندیبه کان به لایدا تپپه رین و دهنگی زری زنجیر و پاله هه نکه کانیان کهوته به رگوتی شوره سوار پرستیکی له یه کهم به ندیبه یان کرد له بابه ت بریاردان به سهریدا له لایه ن دادگاو که به مجوره می به سهر بی... به ندیبه که وهرامی دایه وه گوتی: (نه وانه بویه کا بریاریان به سهرمدا دا چونکه من دلداریم ده کرد!). دۆن کیشوتیش نه مه نده سهری سورما له واته می به ندیبه که ده می داچه قا، پاشان به گه رمیبه که وه لپی پرسی گوتی: (نه می نه وه چۆن روویدا؟!...) به ندیبه که میش گوتی: (سه به ته یه کی پر له جلو به رگم حه ز لی کرد، نه مه نده خویشم ده ویست باوه شم پیدا کرد و، ویستم بیفرینم!).

ئىنجا لە دىلى دووھى پىرسى: (بۆچى گىراوى؟). ئەوئىش گوتى: (لەسەر ئەوھ خرامە بەندىخانەو، كە داما بووم لەسەر دە پارچەى پارەى زىر!... ئەگەر ئەو پارەىم ھەبووايە دەمتوانى پىنوسەكەى (پىرسىاركار = محقق)ى پى تەر بکەم و، مېشكى پارىزەرىشى پى بخەمە گەر. مېش لەوساکەوھ تا ئىستا بەئازادى و سەرەستىيەوھ دەگەرەم بۆ خۆم!). سىيەمىشيان گوتى: (مېش سەبارەت بەتاوانىكى گەرەى ناشىرىنەوھ خرامە بەندىخانەو، كە ھەرگىز چاوى لى ناپۆشرى؛ چووم بەدەمى خۆم پىم نا لەو دىبەى کرد بووم... ئەگەر زمانى خۆم بگرتايە لە سزا رىزگارم دەبوو!...).

(دۆن كىشۆت)ىش لەسەر خۆ گوتى لە ھەموو بەندىيەكان گرت... كە لە پىرسىارەكانى خۆى بووھو، گەيشتە ئەم ئەنجامە: كە ئەو بەندىيانە ھەرچەندە لە رى لايان داوھ و، ياسايان شكاندوھ، بەلام ھەرچىيەك بى لە رەگەزى مرۆڤن و كەوتوونەتە سەرگەردانىيەكەوھ، ئەگەر بەدەخت نەبوونايە بەرگرتن و خستەنە بەندىخانە نەدەكەوتن!... لەبەر ئەوھ دەستى کرد بەدلدانەوھيان، دلئىياشى كردن: كە نامەى ئەو، كە شۆرەسوارىكى سەرەرزە ناچارى دەكات ھەرچىيەكى لە دەست دى بىكات، تا يارمەتییان بدات و، رىزگارىان بكات لە بەندىيەتى!...

پاش ئەوھ ھاوړپىكەمان قسە گەوجەكانى خۆى بردەسەر و، دەستى کرد بەكردەوھ و كارى شىتەنەكانى ھوروزمىكى لەناكاوى بردە سەر ياساۆلەكان ئەمانىش داچلەكىن و تۆقېن و دەستيان کرد بەھەرپرکردن، بەندىيەكانى خۆيان بەجىھىشت كە زوو بەزوو پىوھندى خۆيان پچرى و خۆيان نازاد کرد!... كە (دۆن كىشۆت)ىش ئەوھى چاوى پى كەوت، لە خۆشياندا گەشكەدار بوو ھۆشى بەخۆى نەما فەرمانى پى دان كە دەمودەست بچن بۆ لای فرىشتە ياساۆلەكەى و اتا (دولسىنيا)ى شۆخوشەنگ، بۆ ئەمەى پىوھندەكانى خۆيانى پىشكەش بکەن، تا بىتە يادگار و نىشانەى دلپىرى رىزگار كەرەكەيان!... كەچى وەرەمى بەندىيەكان پىچەوانەى ھىوا و ئاواتى دۆن كىشۆت دەرچوو كە لىرەدا وەك شۆرەسوارىكى سەرلەندى نوواند، چونكە بەندىيەكان خۆى و پىاوەكەيان داى بەر بەرد!... و اتا ئەو دەستەيان گەست كە رىزگارى كردن لە بەندىيەتى!... پاش ئەوھ ھەرەكەيان رۆيشتەوھ بۆ جىگای خۆى و بلاوھيان لى کرد. (دۆن كىشۆت)ىشيان بەجىھىشت بەكەوتووبى لەسەر زەوبىيەكە لەتاو ئىش و ئازارى برىنەكانى لەشى ھاواری دەكرد و دەبىنالاند لەتاو ئىش و ئازارى دلئىشى كە ئەو نامەردانە چاكەكەيان بەوجزە بەخراپە داىوھ، ھەناسەپەكى ساردى ھەلكىشا!.

دۆن كىشۆت دەكەوتە داوى ئافرەتتىكەوھ

كە كار وای لىتەھات جووتە سوار ناچاربوون خۆيان بشارنەوھ لە دادگا، چونكە بەرەللاكردى ئەو بەندىيانە تاوانىك بوو كرىيان لەبەر ئەوھ خۆشاردنەوھيان پى چاكتر بوو لەناو شاخەكاندا، بۆ ئەمەى تا ماوھىك لە دەست راوھوونانى بالبازەكانى (ئىسپانىيا) رىزگارىان بى... ئىنجا دۆن كىشۆت پىاوه دلئىسۆزەكەى خۆى ناردە كە (دولسىنيا)ى دولبەرى، بۆ ئەمەى ئارام بەدلى بدات كە ھىچى بەسەر نەھاتوھ سانكۆيانزايىش لە گوندەكەدا چاوى بەھەردوو ھاوړپى سەردارەكەى خۆى كەوت: سەرتاشەكە و، كەشيشەكە، كە ھەردووکیان خەرىكى فېلىك بوون بىكەن، (دۆن كىشۆت)ى پى بگىرەنەوھ ناومالى خۆى، ھىتايان ئافرەتتىكى جوانيان ئامادە کرد كە بەسوارچاكى سەرلەند بلى: (پەكتىك دەستى بۆ ھىناوھ!). ئافرەتەكەيش ھەرچىيەكەيان پى گوتبوو جىبەجىبى کرد، لە بەردەم (دۆن كىشۆت)دا ھەناسە ساردى و رىسوايى خۆى پىشان دا، تا دوايى (دۆن كىشۆت)ى خستە سەر ئەوھى سوپىدى گران بخوات: تۆلەى بۆ بكا تەوھ لەو كەسەى چەواشەى كرىوھ و دەستى لى وەشاندوھو كە ھىچ جەرەزەبىيەكى ترىش نەنوئىنى تا لەم فرمانە دەبىتەوھ!... پاش ئەوھ شەوئىك لە شەوان ئافرەتەكە دۆن كىشۆت تووشى گەشتىك دەكات بەناوى ئەوھو كە دوزمەنەكەى خۆى پىشان بدات، كاتى كە دۆن كىشۆت خەوى لى دەكەوى ئافرەتەكە ئەوھ بەھەل دەزانى شۆرەسوار دەخاتە ناو قەفەزىكەوھ كە بەتايبەتى بۆ ئەم كارە ئامادە كرا بوو!... ئىنجا كە دۆن كىشۆت لە خەو رادەپەرى وای تىدەگەبىتن كە جادووگەر و گىانەكان تووشى ئەم دىلئىتیبەيان كرىوھ و، ئۆيالى ئەم گوناھە بەئەستۆى ئەوانە!... پاش ئەوھ بەقەفەزەكەوھ كە لەناویدا گىبرى خوارد بوو ھەلئىدەگرن و دەبىنەوھ مالى خۆى!.

كاتى كە سانكۆيانزاي پىاويشى دەگاتە گوندەكە لەپشت خۆبەوھ ژنەكەى بەھەلەداوان دەچى بەپىرىيەوھ بەترس و تىنئىكەوھ لىبى دەپرسى دلئى: كەرەكەت ھىچى لى نەھاتوھ؟

- لە خۆم چاكتر ماوھتەوھ!...

- سوپاس بۆ خودا!...

لىرەدا بەشى يەكەمى نووسراوھەكەى (دۆن كىشۆت) تەواو بوو، كە دىبىنە سەر بەشى دووھەمى نووسراوھەكە، كە لە راستىدا خۆشترە لە بەشى يەكەمى: دەبىنە قسەى پىروپوچ تىكەل بەقسەى ژىرانە دەبى... گەوجىتیبىش تىكەل بەزرنكى دەبى... كاتىك دەزانىت دۆن

کیشۆت شیتانه قسه دهکات... کهچی له پاش ماوهیهک وهک راستی په رستیک دهوئ!...
ئه وهنده هیهه پالنه وانیه بهشی دووهم (دۆن کیشۆت) نییه، (سانکۆبانزا) یه... له راستیدا
هۆشمه ندی نواندنی ئهم خوئیریه له شیتی گه وره کهی خوئی، هیچوو پوچتر ده چوو!...
چونکه هه رچه نده له خویدا خو په رسته، هه رچه نده ده زانی به راستیی که گه وره کهی شیته
کهچی باوهریشی پی دهکات و، خوئیشی دهوئ!.

(سانکۆبانزا) لیره یاشدا هه ر خه ریکی خواردن و خواردنه وهیه و باهه خیاب پی ده دات،
خه می هیچی نییه ئه وه نه بی ورگی خوئی پر بکات له خواردن!... به لام لیره دا ئه و گه وج و
شیته په ته ریه نه ماوه، که له بهشی یه که می نووسراوه که دا هه بوو!... لیره دا گه وجیکی دل
پر له هیوا و ئاواته، بۆ گه لیک ئامانج تیده کوئ!...

لیره دا ده بیینی به په ره شه وه خه ریکی پاره کوئردنه وهیه، بۆ ئه می شوویه کی ناوازه بۆ
کچه کهی خوئی ریک بخت!... (چونکه ئه مه جیگای مه ترسییه که کچیکی رووخوش و
جوان به ته نیا بمینیتته وه. له راستیشدا ئه مه باشتره بۆ کچ که شوویه کی نابه دل بکات، نه ک
له گه ل ئه م و ئه ودا داوین پیسی بکات!...). به م ره نگه شه ره سوار و پیساوه کهی دست
ده که نه وه به گه رانه پر ماندوو تیهیه کهی خوئبان، که به لای (سانکۆبانزا) وه هه ر ئامانجیکی
هه بوو: ئه ویش داگیرکردنی ئه و دورگه یه بوو که (دۆن کیشۆت) به لینی دابویه بیکات
به سه رداری که له ویدا ئاواته کانی دینه دی و، شوو کردنیکه به ختیارانه ییش بۆ کچه کهی
پیک دی!.

ئه و ئاواته ی هاته دی

جه ره زه بییه کهی داویشیان ده یانگه یینیتته کوئکی (دیووک) یکی شیتته په ته ری، که
جه ره زه بییه کانی هه ردوو سواره گه وجه کهی به رگوئ که وتبووه وه، (دیووک) هه که که
میوانداری کردن له مالی خویدا هه ر به و مه به سه ی که نه هیلن به ته نیا بمینیتته وه و وه رس
نه بی له خوئی، هه روه ها ژنی (دیووک) ییش له و گلارای و په ژاره یه هه یه تی رزگاری
بکه ن!.

جا هه ر به ناوی ئه وه که ته واو تیزیان پی بکه ن و پییان رابووین، دیووک و ژنه کهی
هه ردووکیان وه ک دوو کهس له پالنه وانانی جه ننگ و سه رکردانی له شگری خاک گیر
پیشوازیان کردن، هه موو جو ره باهه تیکی ریز لیگرتن و گه وره بییشیان بۆ ئاماده کردن!...
کهچی به دزیشه وه تووشی گه لیک ته نگوچه له مه یان ده کردن له گه ل گه وجیتی سه یر سه یر و

ناوازه دا (که هه ر له گه وجیتیه کانی «لۆریل» و «هاردی» یان ده کرد، که له فیلمه
ئه مه ریکا ییه کانی ئه م چه رخه دا ده مانه یینه پیکه نین!)... هه رچه نده (دیووک) خوئی،
ره نگه له هه موو که سایه تیهیه کانی ناو چیرۆکه که گێژوو پوتر و گه وجتر بی، به لام له
راستیدا خوئیشیه کی زۆر وه رده گری له وهی که تیز به گه وجیتیهیه کانی گه وجه کانی تر بکات!
به م ره نگه (دیووک) مان چا و پی ده کهوئ: جاریک دۆن کیشۆت تووشی (جه ننگ) ده کات
له گه ل هه ندی پشیلهی (چا و به سترکراو) دا!... جاریکی تریش دۆن کیشۆت ده خاته ناو
جه ره زه بییه کی میبازی پیکه نین هینره وه، له گه ل که نیهه کیکی زۆر جوانی ژنه کهی خویدا،
که تووشی گه لیک ته نگوچه له مه و ته نگانه و (شه پازلله) خواردنی ده کات!... جا له و
کاته دا که (دیووک) به م ره نگه به دۆن کیشۆت راده بوئ، به سانکۆبانزای پیاویشی
به شتیه یه کی تر راده بوئ، ده چی وای ده خاته دلیه وه که ئاواته کوئنه کهی بۆ ده هینیتته دی:
ده یکات به سه رداری دورگه یه ک له خاکه کانی خویدا، که ناوی (باراناریا) یه کهچی له
راستیدا ئه و شوئنه دورگه نه بوو، گوندیکی بچووک بوو که وتبووه سنووری خاکه کهی
ژیره ده سته وه! به م ره نگه (سه ردار) ی تازه ده چیت بۆ پایته ختی خاکه کهی خوئی، له هه موو
لایه که وه وه ک پیاوئیکی گه وره ریزی لی ده گیرئ تا ده گاته ئه وئ گوئدریژه کز و
لاوازه که ییشی که ناوی (دابل) بوو له دوایه وه ده ره یشت.

(دۆن کیشۆت) ییش ناکاته نامه ردی، له پیش ره یشتنه که یدا هه ندی له ئاموزگارییه کانی
خوئی پی ده به خشی که چۆن سه رداریه کهی خوئی بنوئنی و چوئیش کاروباری
ژیره ده سته کانی خوئی به رتیه بیات!... هه روه ها له شیوه یه کی دلشکاو و خه مباریشدا
ده یسپیرئ به خودا و له یه ک جیا ده بنه وه. کاتیکیش که (سه ردار) نوئ) ده گاته پایته ختی
خاکه کهی خوئی به پیره وه چوونیکه ناوازه ی بۆ ده که ن که مه گه ر هه ر به خوئی بشی!.

پاش ئه وه بانگی ده که ن بۆ ئه وهی که سه رداریه کهی به وه دست پی بکات که هه ندی
ناکوکی ره گ دا کو تاوی ژیره ده سته کانی خوئی به رتیه یته وه و چاره یان بکات.
(سانکۆبانزا) ییش گه لیک بریاریان له سه ر ده دات که هه موویان پر ده بن له قسه ی نه سته ق
و، قسه ی ژیرانه و، کاری دروست و په سه ند. بریاره کان به دلئ هه موو گوئگره کان ده بن!...
که ئیواره دادئ (سه ردار) نوئ) به کهش و فشیکه وه له هۆلی چیشته خواردنه گه وره که دا
داده نیشی. خوانه که هه رچی خواردن و خواردنه وه یه کی خوش هه یه پیی ده راز تیره ته وه...
کهچی هه ر خوئی له سه ر خوانه که داده نیشی، وه ک هه ر بۆ خوئی دانرا بی وای لی ده کات
که سیش له وئ نابئ له گه لئ بدوئ و دلئ خوش بکات، پزیشکه تابه تیه کهی خوئی نه بی

ئەمەش بەسەر بەسەر پەراوەستە پەچووکە کە خۆی لە دەفر (قاپ)کە دەدات ئیتر خۆرشتانە لێی بچێژی، بەداردەستە پەچووکە کە خۆی لە دەفر (قاپ)کە دەدات ئیتر دەمۆدەست پیاویکی بەردەست دیت و بەهێواشی ئەو دەفرە لە بەردەم گەورە خۆی هەلەگرتی!...

(سەردار)یش لە سەرەتادا شەرم دەکات خۆی لەم کردەوانە بگەیینتی بەلام کە دلی تەواو توند دەبێت نازایەتی خۆی دەخاتە کار و لە پزیشکە کە دەپرسێت مەبەسی ژیرانە ئێم جۆرە کردەوانە پێی بلێ!... پزیشکە کەیش وەرانی و دەداتەو کە تەندروستی و بێ وەبی گەورە خۆی لە سەرشانی ئەو. ئەمەش بۆیە کە دەکات خوار دنیکی و نەخوات زیان بە لەشی بگەیینتی، چونکە کامەرانی فەرمانەرایی بە تەندروستی سەردارە کە یەوێه!... دوورگە کەیش پەرە لە پازدازان (جاسوس) کە دوورنییە ژەر فری بدەنە خواردن و خواردنەوێ سەردارەو!....

دۆزەخی سەرداران و بەهەشتی زێردەستان

(سانکۆیانزا)یش لە سەرەتادا بەرامبەر ئەم بارە خۆی رادەگرتی تا چەند رۆژێک لە بەر باری خودادا دەووستی هەتا دە رۆژێکی سەرداری دوورگە کە دەکات بەلام بە (دلێکی پر لە پشم و قین و زگیکی برسییەو!). بەلام دوایی لە وزیدا نامینتی لەو بەولایە لەم کارە بێ دەنگ بێ، لە پزیشکە کە خۆی راست دەبیتهو و دەچێ بەگژیدا دەست دەکات بەهەرەشە لیکردنی پێی دەلی: (پرۆ لە بەرچاوم!... ئەگینا سویند دەخۆم کە لەلی تۆ و هەموو پزیشکەکانی دوورگە کە بێرینم. کەستان نەهێلمەو بەزیندوویی... بەهێلە بام بخۆم... ئەگینا بام فەرمانەرایی و فەرمانداری خۆیان بێنەو بۆ خۆیان!). هەر لەو کاتەدا نامەهەلگرتیک دیتە ژوورەو، نامەبەکی (دیووک)ی دەدات ئاگاداری دەکات لەوێ کە لەشکرێکی بێ شواری دۆژمن بەرپۆیە هێرش بباتە سەر دوورگە کە... پاشان ئامۆژگاری دەکات کە خۆی ئامادە بکات بۆ بەرەنگاری کردنی ئەو دۆژمنە داگیرکەرە! (سانکۆیانزا)یش دەمۆدەست دەچیتە دەرەو سەرپەرشتی شیوێ بەرگری دوورگە کە بکات... بەلام هەرچەند هەنگاوێک دەنیتە پێشەو گێروگرفتییکی فەرمانداری دیتە بەردەم، کە ناچار دەبێت دەمۆدەست فەرمانی لەسەر بدات و، چارە بکات بەهۆی ئەویشەو فەرمانە کە خۆی لەبیر دەچیتەو... جا ئەم گێروگرفتانی لە هەموو لایە کەو بۆ کۆدەبیتهو. زگیشی بەهۆی برسییە کە یەوێ دەکەوێتە گیانە لاوێه!... دوایی پە یەوێ

دەبات کە (فەرمانداری لە هەموو بازگانییەکانی سەر زەوی هەناسە ساردی زۆرتی تێدا یە!). دوایی نامەبە ک دەنووسێت بۆ (دۆن کیشۆت) بەمجۆرە دوایی پێ دەهینێ: (خۆزگە ئاسمان لە دەست ئەم فرمانە خراپە پرگاری دەکردم و، بەبێ وە ی دەیشیگە یاندمەو نیشتمانە کە ی خۆم!...).

بەیانییە کەیان سەردار لە دەنگە دەنگ و قاوو قیژی ئەم و ئەو خەبەری دەبیتهو کە بە ترسیکەو هەواریان دەکرد دەیانگوت: (دۆژمن گەیشتە بەردەرگا!...!...)... ژێردەستەکانیشی هانەیان دەدا بۆ ئەمە ی سەرکردەییان بکات، تا بتوانن نیشتمانە کە ی خۆیان بپارێزن... سەرداریش وەرانی و دەداتەو کە پێیستی بەخواردەمەنی هەیه بیخوات لە هونەری جەنگ سەری دەرناچیت!... بەلام دانیشتوانی دوورگە کە سەرەشکیتە ی دەکەن، توانجی تێدەگرن، بە زۆر زرتی لە بەردە کەن، رمی قورس بە بەر سنگ و پشتییەو قایم دەکەن، دوایی وای لێ دێ هەرچەند دەکات ناتوانی بیزوێتەو... دوا ی ئەو داوایشی لێ دەکەن کە پێش لەشکر بکەوێ!.

- چۆن من بچمە پێش لەشکرەو؟... خۆ ناتوانم ئەژنۆم بنووشتینمەو.

- دەک داوێشیت!... لە راستیدا تۆ لە بەر ترسە، نەک لە بەر چەکی کوشندە، کە ئەژنۆت پێ نانوشتینتەو!...

زۆری پێ ناچێ، دەنگە دەنگی دۆژمنی هوروزم هینەر بەرز دەبیتهو، سەرداریش دەیهوێ بەو هەموو بارە گرانهو کە پێوێتەو. بەلام هەرچەند دەکات ناتوانی بچوولیتەو دوایی وەک کیسەل دەکەوێ بەرپوودا، بەسەر زەویدا!... جا لەو کاتەدا کە ژێردەستەکانی لەناو ئەو تاریکییەدا بەهەلە داوان خۆیان دەکوتن بۆ کۆگای چەکی کوشندە و، بەسەر لەشیدا دەپۆن، تا زری و پم بۆ خۆیان بهین، (سانکۆیانزا)ی سەردار، بەدرو خۆی دەکات بەمردوو، جوولە ی بۆ ناکات تا ئەوان دینەو لە شەر و، لە بەرەبە یاندا دەست دەکەن بەقاوو قیژی شادمانی کە سەرکەوتوون بەسەر دۆژمندا کابرای هاورپیمان لە زەوی راست دەکەنەو و موژدە ی سەرکەوتنی خۆیان دەدەن!

بەلام (سانکۆیانزا) وەرانی ناداتەو، ئەوێندە نەبێ کە داوای جله کۆنەکانی خۆی دەکات، کە لەپێش فەرماندارییدا لە بەر ی دەکرد... کاتێ کە بەرگە کۆنەکانی خۆی دەپۆشیتەو خۆی دەگەیینتی تەویلە ی گوێدرێژە کە ی خۆی کە (دابل)ی ناو نابو بە دلێکی شکاو و چاویکی پر لە فرمیسکەو گوێدرێژە دلسۆزە کە ی خۆی ماچ دەکات و پێی دەلی:

(وهره لام ئەى دۆست و هاوڕێى دلۆسۆزم!... ئەو رۆژانەمان چەند خۆش بوو كە مانگ بەمانگ و سال بەسال پێكەوه دەگەراين و گەشتوگوزارمان دەکرد، كە هېچ خەمێكم نەبوو ئەو نەبێ كۆپانەكەت چاك بكەم و خۆرشتيش بۆ ورگە بچكۆلەكەى تۆ پەيدا بكەم. بەلام ئیستا كە گەشتوومەتە سەرەپۆپەى گەورەبى دەهەزار دەرد و سەرئیشە گيانم راوهوو دەنى!..).

پاشان دوو سێ جار دەست دەكیشێ بەملی كەرەكەيدا و سوارى دەبێ... ئنجا مالئاوايى لە ژێردەستەكانى خۆى دەكات و، دەست دەكات بەغارکردن و دەرواتهوه!

دەگەوتە داوهوه!

بەلام ئەو (دۆن كیشۆت)ەى بەجیمان هێشتبوو لە كۆشكى (دیووك)دا، خەربكى بەزمورەزمى خۆى بێ ئەمەندە لە لایەن دانیشتوانى كۆشكەكەوه بەپیاو و ژن و كارەكەر و مفردیبهوه تیزی پێ كرا و پیتی رابوێرا، بەتەواوەتى دلێ شكا. ئیتر وای لێهات كە واز لە خۆش رابواردنى ناو كۆشكەكان بەپینێ و بەهەموو ئارەزووبهكى دلێ خۆبهوه بگەریتەوه سەر ژيانى گەشتوگوزارەكەى خۆى و، سەرلهنوێ لەگەڵ (سانكۆيانزا)ى سەردارى دەستبەردار لە فەرمانداریدا دەست بكاتەوه بەگەران و چۆلەوانیبهكهى خۆى!.

جا لەپاش چەند جەرەزەیبهكه و، چەند گەوجیتیبهكه كە نوواندى، دۆستەكانى شۆرەسوارى شیتوویت، داویكى بۆ دەنیتەوه، تیبى دەكەوێ. مەبەسیشیان لەمە ئەوه دەبێ كە ناچارى بكەن بەیهكجارى واز لە ژيانى سوارچاكى و جەرەزەیبى بەپینێ. دین: پیاویك دەهینن خۆى دەخاتە بەرگ و پۆشەنى و شۆهەى شۆرەسوارپێكەوه ئنجا شەر بەدۆن كیشۆت دەفرۆشێ. دوايى لێیان دەبیتە شەر و دۆن كیشۆت دەشكینێ جا لەبەر ئەوهى سزای سوارچاكى شكاو ئەوهیه، هەرچى شۆرەسواره زال بووه كە پیتی دەلێ بەقسەى بكات، ئیتر دەتوانێ كارپكى وا بكات كە دۆن كیشۆت ناچار بكات واز لە شۆرەسوارى بەپینێ تا دەمینێ و، بگەریتەوه ناو مالێ خۆى!.

هۆشى دیتەوه بەرخۆى... بەلام لەپاش چی؟

بەم رەنگە لەسەر ئەو رەنگ ریتیبههێى كە دانرا بوو، هەموو كەینهوبهینهكه برايه سەر (دۆن كیشۆت) گەرايهوه گوندەكەى خۆى بەلام بەسەرشۆرى و دل شكاوبهيهوه كارەساتەكه ئەمەندە كارى لێ كرد بوو هەرچى هۆشپێكى تریشى ماوو ئازارى پێ گەيشت، كە لەوهوه تايهكى توندى لێهات هەرچى پزیشك و دۆستەكانى هەبوون تێكۆشان رزگارى بكەن لە دەست ئەو نەخۆشیبههێ، كەلكى نەبوو!... كاتیکیش نزیك بەمردن بووهوه، رۆژیکیان لە خەو راپهیری و هەستى بەخۆى كرد: هۆش و تینگەیشتنى بەتەواوەتى بۆ گەرايووهوه... ئیتر هەر ئەوه بوو دەموودەست رووى كرده كچهكهى و خوشكەزاكهى، پیتی گوتن: (بەرآستى خودای گەوره بەزەبى بەمندا هاتۆتەوه. بۆیهكا پەردەى نەزانى لەسەر مێشكم لاواه، كە بههۆى خۆتندنهوهى ئەو نووسراوه ههچوپووچانهوه تووشى هاتبووم، كە لە بابەت جەرەزەیبههێوه سەرگوروشتهيان دەگێرايهوه.

جا ئەگەر داخ بۆ شتێك بخۆم هەر بۆ ئەوهیه كە ئەم ژیریبههێم درەنگ دەست كەوت ماوهى ئەوهم بۆ نەماوهتەوه كە خۆمى تیدا ئاماده بكەم بۆ مردن!...).

دواى ئەوه (دۆن كیشۆت) رووى كرده پیاوهكهى و دۆستەكانى كە لەملا و لەولای پێخەفهكهیهوه وهستابوون دەگریان، پیتی گوتن: (لە راستیدا من نمونەیهك بووم بۆ گەوجیتى لە ژياندا... بەلام خەربك دەبم لەگەڵ خۆمدا كە لە مردنەكهمدا ژیر بم!...). دواى ئەوه (دۆن كیشۆت) گیانى دا بەدەستەوه....

گروزی

نوسه‌ری: ئه‌لبه‌رتۆ مۆراقیبا

وه‌رگێرانی له‌ سالی: ۱۹۶۶

(مارسیلۆ) هه‌ر له‌ منالییه‌وه‌ هه‌زی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی بابه‌تی ناوازه‌ ئه‌کرد په‌نگه‌ ئه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یی، که باوک و دایکی هه‌رگیز بیریان له‌وه‌ نه‌ئه‌کرده‌وه‌ که ئاره‌زووی شت په‌یدا کردنه‌که‌ی ئه‌و دایم‌کێته‌وه‌ ئه‌م که‌موکۆرپییه‌ ئه‌وانیش له‌ ده‌ست قوچاوییه‌وه‌ نه‌بوو له‌ که‌م ته‌رخه‌مییه‌وه‌ بوو... دوورنییه‌، ئه‌م خووه‌ی (مارسیلۆ) سه‌باره‌ت به‌ئاره‌زووانی تری بوویی، که له‌ ئاره‌زووی شت په‌یدا کردن قوول بوویی بێ ئه‌مه‌ی هه‌ست به‌خۆی بکات، ئه‌وه ئاره‌زووانه‌ له‌ژێر په‌رده‌ی چاوبرسیته‌یدا کاریان له‌ ده‌روونی کردبێ.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ (مارسیلۆ) هه‌موو ده‌م به‌په‌رۆشی ئه‌وه‌وه‌بوو که که‌لوپه‌لو شتومه‌کی جوړجوړ و په‌نگاوپه‌نگی ده‌ست بکه‌وێ، وه‌ک: پێ نووسیکی مزی سه‌ر به‌لاستیکی، نووسراویکی پر له‌ وینه، تیروکه‌وانیک، بابه‌ته‌که‌ هه‌رچه‌ندیک ساکار بووایه، تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره، میشکی خه‌ریک نه‌کرد، دلێ ئه‌ورووژاند تاوا‌ی لێ ئه‌هات جیتی به‌خۆی نه‌ئه‌گرت تا ده‌ستی ئه‌که‌وت که ده‌ستی‌شی ئه‌که‌وت، دلێ ئه‌وه‌نده‌ به‌وه‌ خو‌ش ئه‌بوو، پتی گه‌شکه‌داره‌بوو.

به‌لام هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد له‌ شت په‌یدا کردن تیری نه‌ئه‌خوارد هه‌رشتیکی ئه‌دی ئه‌بووست بیکات به‌هی خۆی!...

(مارسیلۆ) ئه‌م شتانه‌ی ئه‌خسته‌ ناو سنووقه‌وه‌ و کلێل و کلۆمی ئه‌کرد، له‌ناو ژووری نوستن و خوتینه‌وه‌ی خۆیدا، له‌ ماله‌وه‌.

هه‌روه‌ک بابه‌تیکی به‌رز و پیرۆز، یاخود له‌پاش به‌جێ ماویکی به‌رێز سه‌یری نه‌کردن، له‌ راستیدا ئه‌وشتانه‌ی ته‌نیا به‌ که‌لوپه‌ل و که‌ره‌سته‌یه‌ک دانئه‌نا هه‌ر پارچه‌یه‌ک له‌و شتانه‌ی به‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک دانئه‌نا که به‌سه‌ریا هاتوو، یاخود زوو به‌زوو به‌سه‌ریا دێ... به‌لای ئه‌وه‌وه‌، شته‌کان، وه‌ک که‌له‌پووریک و ابوون پرپوون له‌ هه‌ست و تاسه، پرپوون له‌ پاژونه‌ینی!... له‌ ئه‌ندازه‌ی تێگه‌یشتنی خۆشیدا، په‌یی به‌وه‌ ئه‌برد، که خاوه‌نداریی، که‌لکیکی تابه‌تی خۆی هه‌یه، که زۆر ناوازه‌ و جیاوازه‌.

هه‌ر له‌وکاته‌دا که‌شته‌که‌ی ده‌ست ئه‌که‌وت و پیتییه‌وه‌ شادمان ئه‌بوو، پیتییه‌وه‌ گه‌شکه‌دار ئه‌بوو، که هه‌رگیز ئه‌و خۆشییه‌ی له‌بیر نه‌ئه‌چوووه‌وه‌، ئازاریکی وایش به‌دلێ ئه‌گه‌یشت، که هه‌ر له‌و ئازاره‌ی نه‌کرد که پیاویک گوناهییک بکات و هه‌موو جارێکیش ئه‌و گوناهه‌ی له‌ ده‌ست بوه‌شیتته‌وه‌، بێ ئه‌مه‌ی له‌ ناوه‌ند ئه‌و گوناهانه‌دا کاتیکی ده‌ست بکه‌وێ و تیا په‌شیمان بپیتته‌وه‌!

له‌ هه‌موو شتییک زۆتر به‌چه‌ک ده‌ست که‌وتن دلێ خو‌ش ئه‌بو! په‌نگه‌ ئه‌مه‌یش له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوویی که نه‌یان ئه‌هیشته‌ چه‌ک بازیی بکات له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشا، ئه‌و ئه‌و چه‌کانه‌ی نه‌ ئه‌ویست که به‌جووک و ساکاربوون و منالان یارییان پێ ئه‌کردن ئه‌و ئه‌و چه‌کانه‌ی ئه‌ویست که کوشنده‌بوون و مه‌ترسییان لێ ئه‌کرا!... به‌بۆنه‌ی هه‌ندێ کاره‌ساته‌وه‌، هه‌لی بۆ هه‌ل ئه‌که‌وت، ده‌ستی ئه‌برد بۆ تفه‌نگه‌که‌ی باوکی، ده‌ستی ئه‌دا له‌ ده‌مانچه‌که‌ی باوکی که له‌ چاوه‌یه‌کی میزه‌که‌یدا داینابوو هه‌ر جارێکیش ده‌ستی له‌و چه‌کانه‌ بکه‌وتایه، ته‌زوویه‌ک به‌له‌شیا ئه‌هات، خوتووکه‌یه‌ک به‌دلایا ئه‌هات هه‌ر وه‌ک به‌ئامانجی تابه‌تی خۆی گه‌یشتی و ابوو!... زۆری پێ نه‌چوو په‌یی به‌وه‌برد که چه‌ک به‌دلا چوونه‌که‌ی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌و هۆیه ساکاره‌ نییه‌ که به‌لایه‌وه‌ شتیکی سه‌یری له‌ راستیدا هۆیه‌که‌ی قوولتره‌ له‌وه‌، به‌لام ته‌واو لیتی ئاشکرانه‌بووه‌.

چونکه‌ له‌و کاتانه‌دا، که له‌گه‌ل مناله‌کانی تر دایاری جه‌نگ و سه‌ربازی نه‌کرد، هه‌رته‌نیا خۆشیی له‌ یاریه‌که‌ نه‌ئیبینی، له‌ناو هه‌ناوی خۆشیدا هه‌ستی به‌دل په‌قیبه‌کی بێ ئامان ئه‌کرد، که به‌دوای شتیکی ئه‌گه‌را پتی دایم‌کێته‌وه‌... جا ئه‌گه‌ر ئه‌م جوژه‌ یارییه‌ی نه‌کردایه، بۆ یارییه‌کی تر ئه‌گه‌را، که‌داخی دلێ خۆی پێ دایم‌کێته‌وه‌، ئاره‌زووی کوشتن و کاوول کردن و تیکدانی خۆی پێ دایم‌کێته‌وه‌!...

(مارسیلۆ) له‌و ته‌مه‌نه‌ی دا، زۆر دل په‌ق بوو شه‌رمی نه‌ئه‌کرد له‌ خۆی هه‌موو کرده‌وه‌ و کاریکی دل په‌قانه‌ی ئه‌نواند و لیتی په‌شیمان نه‌ئبووه‌ به‌لام که ئه‌مه‌ی نه‌کرد، له‌ کانگای دلێه‌وه‌ ئه‌یکرد خۆشییه‌کی زۆریشی لێ وه‌رته‌گرت، که به‌لای خۆیه‌وه‌، شتیکی که‌م نه‌بوو، له‌ هونه‌ر و ناوازه‌ییش به‌ده‌ر نه‌بوو بۆ وینه:

له‌ رۆژانی هه‌ره‌ گه‌رمدا ئه‌چوو ناو باخچه‌که‌وه‌ ئه‌گه‌را به‌ناو دارو دره‌خته‌ چر و پره‌کانیا، که له‌به‌ر گوێ پێ نه‌دانیان، چووبوون به‌ناویه‌کدا کوته‌کیکی باریکی نه‌رمی له‌گه‌ل خۆی ئه‌هیتا.

که له لاقی تهلپه کیکی کونهوه دهري هینابوو، له وهدا خوشییه کی پی نه گه یشته، که پریوو له پهلاردان و دوژمنایه تی... کامه رانییه کی دل ره قانه بوو، له سه ر بنچینه ی سه رگه رانی که سانی تر دانه مه زرا! که کومه له یه ک گولی چاوی نه که وت له ناو نینجانیه کی گه ورده ا، داریکی پیا نه مالی، ملی هه موو گوله کانی نه په راند به لای خو په وه، وه ک شیر و ه شانیدی و ابوو!... له وکاته دا ههستی به هیز و گوری خو ی نه کرد، ههستی به دل خوشی خو ی نه کرد، چونکه هه ندی له هیز و هه ره ته که ی خو ی کار نه کرد که ده میک بوو له ناو له شیا په نگی خوارد بوو هه!... (مارسیللو) ههستی به جو ره هیز و داد په روه ریبه ک نه کرد که هیشته سنووریان به ته و او ته تی بو نه و ده رنه که وت بوو هه روه ک گوله کان تاوانبار بووین و نه ویش سزای دابن و ابوو چونکه به لای خو په وه و ابوو، که مافی هیه و ده سه لاتی شی دراوه تی که نه م جو ره سزایانه یان بدات!...

که چی له گه ل نه و هیشدا ناگادار بوو له وه ی که نه و جو ره رابواردنانه ی رای نه بوارد، پریوون له به دکاری، که کهس په سندی نه نه کردن.

چونکه جارو باریک، به ترسیکه وه ناوری نه دایه وه له خانوو و باخچه که، نه وه ک دایکی یاخود چیشته که ره که یان چاویان لپی بووی!... نه و هه رچه نده هو ی نه و هه سته ی خو ی نه نه زانی چیه، به لام نه وه ی نه زانی که له ترسی سه ر زه نشته کردن نه بوو که له چاوتی برینی نه و که سانه نه ترسا نه و هه ر نه وه ی پی ناخوش بوو که یه کیک نه و کرده وانه ی لی بسینی، که خویشی نه یزانی له کرده وه ی ناسایی ناچن؛ که نه و انیش جو ره که تنیکن نه یانکات، بی نه م ی هو ی نه و تاره زووی که تنکردنه بزانی!...

(مارسیللو) ههستی به خو ی نه کرد که دل ره قییه که ی له سه ر گژوگیا لاجوه و گه یشته ته سه ر گیانله به ران هو ی نه مه یش نه و ه بوو، که نه مه یش یه کیک بوو له گه شه کردنه ناساییه کان ناگای له خو ی نه بوو، که چ کات پی به وه ی زانی، نه توانی به چه شنی نه و خوشییه کی که له نازاردانی گژوگیا دا دهستی نه که وت، له نازاردانی گیانله به رانیشدا نه و خوشییه و ه ر بگری دوور نییه، که هه ر به ریکه وت تیژ بوویته سه ر نه و کرده وه یه...

دوور نییه که دار و ه شاننده که له مارمیله که یه کی دابن، نه ک له گوله کان هه روه ها بو ی هیه که له دووباره کردنه وه ی نه و گول په راندنانه و ه رس بووی و، ویستبیتی دل ره قییه که ی خو ی به سه ر بابه تیکی تر دا بنوینی، که هیشته تی نه گه یشته بوو نه و دل

ره قییه ی له چیه وه پی گه یشته وه و له کوپوه بو هاتووه!... نیتر (مارسیللو) وای لی هات، هه ر به کوشتنی مارمیله که کان خوشی پی نه گه یشته رژیکیان سه وتیانی به داردهسته که ی خو ی کوشت!...

نه وهنده هیه، له و رژه دا وه ستا و ههستی نه کرد به نه ننگاری و په شیمان بوونه وه یه ک... ته نانه ت ههستی به ترسیکی نه پییش نه کرد هه وه ک له خویدا کرده وه یه کی جیاوازی دژییته وه، که له کرده وه ی کهس نه کات و ابوو... کرده وه که ی له وانه بوو شه رمی لی بکات و له که سانی تریشی بشاریته وه، نه ک له به رده میاندا ریسوایی نه ک هاوریکانی خو ی له سه ر نه و که نه فتی بکن... (مارسیللو) به ته و او ته تی بو ی ده رکه وت، که جیاوازه له هاوریکانی خو ی... ته نانه ت له م جیاوازییه یش، به ولاتره وه یه... نه و له هچ پرویه که وه له وانی نه نه کرد... هه ر چه ندیشی نه کرد نه ی نه زانی هو ی نه وه چیه!؟

جا بو نه م ی له و بیره ی خو ی دلنیایی که راسته، رژیکیان خه ربک بوو (رژه برتو) ی دراوسی و هاوری پی چه واششه بکات و بیکات به هاوبه شی خو ی له کوشتنی مارمیله که کاند... به لام مناله که به گوپی نه کرد به ریه رچیدایه وه گوپی دایکم وای فیرکردووم که نازاری گیانله به ران نه دم و به زه بیم پیا یاندا بیته وه (مارسیللو) یش به مه زور دلته ننگ بوو چونکه له وه رامی هاوریکیه یه وه بو ی ده رکه وت که گژییه که له سروشتی خویدا هیه... هه رچه ندی کرد (رژه برتو) ی بو چه واششه نه کرا به پاداشتی گه وره گه وره به لام (رژه برتو) نه م ی لی پرس: (تو بوچ به کوشتنی مارمیله که و راوکردنی دل خوش نه بیت!...)

- چونکه نه وانه زیان نه دهن هه موو هیشوه تریکانیان خواردوه؟! -

- کوا لی ره دا تری هیه!... -

- بیجگه له وه نه وانه پیس و به دخوون! رژیکیان یه کیکیان منی بینی له جیاتی نه م ی هه ر بکات، لیم راوه ستا. سه بری نه کردم و ده می لی دانه چه قاندم!... نه گه ر به اتایه ده موده ست به رهن گاریم نه کردایه و به ریه ستم نه کردایه بازی نه دایه سه رم!...

کاتی که زانی (رژه برتو) ی بو له خشته نابری، ده ماری هه لسا و خوینی گه رم بوو خو ی پی نه گیرا، به جو ریکی وای گوپی مناله که ی راکیشا، دهستی کرد به گریان و هاوارکردن!... مناله که یشی به ره لالا نه کرد تا گوپی: (من که رویشکم!...)...

به لام (رژه برتو) هه ر نه وهنده له دهستی رزگاری بوو، به سه ر په رژی نی باخچه که دا بازدی داو نه یقیژاند به سه ریا نه یگوت: (من که رویشکم نیم... تو م له خشته برد!...).

جا ئەم گفتوگۆیە ماریسللۆی خستە پەژارەیهکی زۆرەووە که دلێ زۆر پیتی تەنگ بوو چونکه (رۆبەرتۆ) هەر بەوهندە وازی نەهیتنا که یارمەتی نەدا، ئەو لەو هەست پیتی کردنەیش بەش براوی کرد که کردەووەکی بەپەسند دابنرێ، یاخود هەر هیچ نەبێ چاوی لێ بیۆشری!... بەم رەنگە جارێکی تریش وای لێ کردەووە که هەست بەگرۆزی و دل رەقی و درۆزنی خۆی بکاتەو!... ئنجا بەداخێکی دەروونییەووە، بیری لەم هەمووو کەینەوبەینانە ئەکردهووە!... جارێکی تریش کوشتنی ماریسللۆکانی بیریگەوتەووە بەوێ زانی که ئەو نە ی ئەویست دەموودەست بیانکوژی بەلام که راوی ئەنان، هەستی بەدەرۆون بزوتن و دل خرۆشانیک ئەکرد ئەم دل خرۆشانەیشی لەپاش دەرزابوونی (رۆبەرتۆ) وە تووش ئەهات که چی لەوهدا خوشیی پیتی ئەگەیشت هەرچەندە بیژیسی لەوکردهووەی خۆی ئەکردهووە!... ئەو دل خرۆشانەیشی ئەوهندە بەهیتزیوو، لەو پاش، هەر چەندی ئەکرد خۆی پیتی نەئەگیرا، واز لە ماریسللۆکان بەهیتنی و نەیانکوژی...

ئەم بیریگەوتەووە، ماریسللۆی تەواو تەنگەتاوکرد.

چونکه پەیی بەو بەرد که دەردهکی خۆی هەر تەنیا گرۆزی نییە، که لەکەس ناکات، هەرەو هە بێ دەسلانیشە که هەرچەند ئەکات خۆی لەو گرۆزییە بۆ رزگارناکری!

کاتی که هاتەووە ناو ژوورەکی خۆی، هەرەو ک راهاتبوو لە کاتی نوێژکردندا، ئەژنۆی دادا و رووی کردە خوا، بەدەنگێکی بەرزەو بەیاریدا، که بەلای خۆیەووە و ابوو بەدلێهەتی (بەخوا سویند ئەخۆم که لەمەودا زیان بەهیچ گزۆگیا و گول و ماریسللۆکەیک نەگەیینم!...)... که چی لەگەڵ ئەویشدا، لە دلێ خۆیدا هەر هەستی بەو ئەکرد، که پیوستە یەکیکی گوتی لێ بگری دان بەگوناھی خۆیدا ئەنی و چاویسی لێ بیۆشی!... وایشی هات بەبیردا که پەنا بەریتەبەر دایکی که چی دایکیشی ئەوهندە بەووە نەنووسابوو.

چونکه هەر بەتەنگ رابواردنی خۆیەووەبوو، دەستی نەئەپەرژایە سەر ئەو... هەرچەندێکی ئەکرد پیتی نەئەکرا بەتەنیا بیینی مەگەر لەدەمی خەوتاندا بوایه که ئەهاتە ژوورەکییەووە و لەپیش نوستنیا شەو باشیی لێ بکات ماریسللۆیش زۆر بەپەرۆشەووەبوو که ئەو رۆژە زووتی بەپەری و بگاتە دەمی خەوتان، تا ئەو بارەگرانه لەسەر دلێ خۆی لایبات!... بەلام ئەو ئیوارەیه که دایکی گەیشتە ژوورەکی، پەلەپەلیکی پیتی گەیشتوو، هەر ئەوهندە ئەوی ماچ کرد نەووستا دەموودەست لە ژوورەکی چوو دەرهووە!... ماریسللۆیش تەکانی دایە خۆی

و بانگی کرد دایکیشی گەرایەووە ژوورەووە، پیتی گوت: (دەرنگە چیت پیتی بیلێ من پەلمە ئەرۆم باوکت لە سەرم وەستاووە چاوەروانیم ئەکات!...)

لەوکاتەدا دایکەکی بەهەردوو دەستەکانی یاریی بەکلیل و کلتۆمی گەردانەکی ئەکرد کورەکییش بەدل ئەویست لە بابەت کوشتنی ماریسللۆکانەووە هەموو شتیکی بۆ بگێریتەووە.

هەرەو هە ئەویشی لێ بیری که ئاخۆ ئەوێ بەگوناھ بۆ دانهنری یان نا بەلام دایکەکی ئەمەندە پەلەپەل کرد، وازی لەو بیری خۆی هینا رەنگە لەوکاتەدا وایشی بەبیردا هاتنی که ماریسللۆکان ئەوهندە گیانلەبەریکی ناوازهین، که ئەو بەهیتنی، کەسیکی پەلەپەل کەری وەک دایکی بایەخیان پیتی بدات لەبەر ئەو دەستی کرد بەدرۆکردن خۆیشی نە ی ئەزانی بۆچ ئەو درۆیهی کرد.

بەدرۆ گوتی پشیلەیهکم کوشتووە!... دایکەکییشی هیشتا هەر خەریکی کللی و کلتۆمی خۆی بوو، تەواو بۆی دا نەخرابوو گوتی: (راست ئەکەیت، کوشتووتە!...)... پاش ئەووە پستی تی کرد و پیتی گوت گەردانەکی بۆ کللی و کلتۆم بدات که کورەکی دەستی کرد بەداخستن کلتۆمی گەردانەکی دایکی، چاوی بەپشتە باریکەکی کەوت، هەتا کەمەری پرووت بوو. وەک بەفرسپی بوو تیشکی ئەو چرایە که لەناو دەرگای ژوورەکی ئەهات لە لەشی دایکی ئەکەوت و ئەبیرسکانەووە کورەکی لە دلێ خۆیدا گوتی، که گەردانەکم بۆ داخست، دایکم گویم لێ ئەگری و کەینەوبەینەکی خۆمی بۆ ئەگێرمەووە بەلام هەر ئەوهندە گەردانەکی بۆ بەست، دایکی وەرگەرایەووە و خۆی نوشتاندهووە، ماچیکی بچووکی ماریسللۆی کرد و ئامۆژگاریی کرد که بنوی دەموودەست بەجیتی هیشت و ماویشی نەدا هیچ قسەیهک بکات!...

رۆژی دوایی گەرم بوو ماریسللۆ هەر ئەوهندە لە نانی چیشتنەنگا و بوووە، لەگەڵ دایک و باوکیا، که بەبێ دەنگییەووە رابوو دەموودەست چوو بەخچەکیووە دارلاستیکیەکی ئەگرتە درەختەکانی مائی (رۆبەرتۆ) که دراوسێ بوون لەو دیویانەووە درزێکی لەناو پەرژینەکی مائی خۆیاندا دۆزی بوووە، لەوێوە بەردی ئەگەرتە دار و درەختەکان ئەو لە دلێ خۆیدا وای هەست ئەکرد که لە باری جەنگدایە لەگەڵ (رۆبەرتۆ) دا ئەم یارییەیشی که ئەیکرد، بریتی بوو لە دەرپرنیکی هەستی دۆزمنایەتی خۆی بەرامبەر بەو منالە!...

جاریک دووجار، وا هاته پیتش چاوی، که گویتی له سرپه یه ک بوو له ناو گه لای
لاواوه کاند، که په رژینه که یان داپوشی بوو، دارلاستیکه که ی خوی تی گرت، بهردیکی
هاویشت بۆ جیتی دهنگه که، ههرچی دل ره قبیبه کی هه بوو له ودها به ختی کرد!...

به وده پش وازی نه هیتنا بهردیکی تری خسته ناو دارلاستیکه که یه ووه زوو به زوو ئه ویشی
تی گرت... پاش ئه وه، بهردی سبیه میشی تی گرت... ههر ترسیکی له دلای بوو، دهردی
په راند.

ئو باکی ئه وهی نه بوو، که (رۆبهرتۆ) یش له ناو ئه و گه لایانه دابی یان نا تازه ههستی
بزوو تبوو، پر دلیشی بوو بوو له خوشی که ئه وهی نه کرد!... زۆری پی نه چوو، وازی له و
یاریه هیتنا هه ناسه ی سوار بوو بوو له کونی په رژینه ئاسنه که وه سه یریکی ئه و دیوی کرد که
ته ماشای کرد ئه و پشیله یه کی گه وده ی رهنگ خۆله میشی کوشتوو، که وتوو به سه ر
ته نیشتیا!...

که ئه و گیانه به ده ی چاوی پیکه وت، گیانی له بهر براوه، هه ناسه ی له بهر برا... ترسیکی
ته وای لی نیشت... له کونی په رژینه که وه داریکی درێژ کرد بۆ له شی پشیله که دای له
که له که ی به لām پشیله که جو له یه کی نه کرد... مارسیللو وای هاته پیتش چاو، که ههرچی
له و ناوه دایه و له ملا و له ولای دایه، دهموده ست بوون به نیشانه ی مهرگ!...

ههستی وا به خوی کرد که بووه ته نیچیری هه موو جو ره ترس و له رزیک پر به دل ئه یویست
خوی بخاته ناو چالیکه وه، ناو په نایه که وه، ناو شوینیکی تاریک و نووته که وه، که خوی
تیا بشاریته وه و له ده ست خوی ده راز بیی!... ئه و بۆیه کا ئه ترسا چونکه پشیله یه کی
کوشتوو، به ر له هه موو شتیکیش ههر له شه و ی پیشوو وه دهنگی کوشتنی ئه و پشیله یه ی
دابوو به گویتی دایکیا له بهر ئه وه کرده که ی خوی، سه یروسامناک ئه هاته پیتش چاو، که
ئو دل ره قی و کوشتنه ی له ده ست وه شاهه ته وه!... ئه وه ی که ترسیشی زۆتر ته خسته
دلیه وه ئه وه بوو، که له و کاته دا پشیله که ی کوشتوو، پر به دل ویستوو (رۆبهرتۆ)
بکوژی... که واته له و ناوه دا ههنگاوانیکی تیا هه بوو که به هیچ کلۆجیک به ر په رچ
نادریته وه (مارسیللو) له مل په راندنی گو له وه، گه یشتوو کوشتنی مارمیلکه له میشه وه
گه یشتوو کوشتنی پشیله... له میشه وه بیری له کوشتنی (رۆبهرتۆ) کرد بووه وه!... ئه و
ههر چه ند ئه م ئاره زوو تازه یه ی خوی به جی هینابوو به لām له وانه بوو که ئه م ئا واته یشی
بهینیته دیی دوور نییه ناچار بیی ئه مه یش بکات!... که واته، خوی، مرۆقتیکی جیا وازه له
هه موو که سیک منالیکی گپۆزه وادیاره ههر له سه ره تا وه ئه م که تنه خوین ریژانه ی له

چاره نووسراوه، مارسیللو خوی وا ئه هاته پیتش چاو، که له وه ی که س دانیه له م ریگای
خوین رشتنه به رهستی بکات!.

له ناو، ههروهک چاو به ست کرابی، خوی و اهاته پیتش چاو که له جیگای پشیله که،
(رۆبهرتۆ) ئه بینی کوژاوه له بهر ئه وه خوی له و جیگایه ده راز کرد و رووی کرده وه مالتی له
ترسانا ئه له رزی دهستی کرد به ترسان له وه ی که به م که تنه ی بزنان و سزای بده ن که چی
له گه ل ئه م هه موو ترس و له رزه یشدا، ئاواتی ئه وه ی ئه خواست که به که یه وه یه یه که ی بزنان
و سزایشی بده ن!... هه تا وای لی نه هاتوو که که تن و به دخویی تر بکات، به ره ست بکری
و بگه ریته وه له و کرده وه نهنگانه ی خوی!... به م رهنگه مارسیلو بیجگه له وه ی که ههستی
به گونا هاریی خوی ئه کرد، ههستیکی تریشی تووش هات: که له توانیدا هیه که تنی
زۆتریشی له ده ست بیته وه!... که تنی سامناک تریش!... له هه مووی ناخۆشتر ئه وه بوو که
نه ی ئه زانی سه ر بۆ کوئی بنی تا سزای خوی وه رگری بیجگه له وه نه ی ئه زانی سزاکه یش
چی ئه بی!... کاتی که به (رۆبهرتۆ) ی گوت با بچین مارمیلکه بکوژین، به هبوای ئه وه بوو که
(رۆبهرتۆ) پیی بلتی گونا هه که، گونا هیتی بچوو که، هه موو که سیک ئه و گونا هه ئه کات...
ئیس تایش ههر ئه و ههسته ی به دلدا هاته وه... وای هاته پیتش چاو که له به رده می باوک و
دایکی خۆیدا پی له و گونا هه ی بنی چاکتره... به لām به هبوای ئه وه یش بوو که گویتی له
ههردوو کیان بی، ئه و کرده وه یه ی به کرده وه یه کی نهنگ بزنان و، به که تنیکی درندانه یشی
داینین، که پیویسته له سه ر ئه وه سزایه کی باش بدری!...

په یی به وه یش برد، که ئه و له ههردوو باردا له کاتی پی لینیانی خۆیدا به رامبه ر
(رۆبهرتۆ) و به رامبه ر دایک و باوکی پر به دل ئه وه ی ویستوو و ئه وه ی ئه و ی، که له ده ست
ته نیایی ئه و گپۆزییه سامناکه رزگاری بیی!...

رهنگه ئه و شه و ی که نانی شیوانی له گه ل دایک و باوکیا ئه خوارد، ئاماده بووی هه موو
رازیکی دلی خوی بۆ ئه وان بلتی که چی هیچی بۆ ده رنه خستن چونکه له میشکی خۆیدا
وای دانا بوو، که دایک و باوکی به هه موو که یه وه یه یه کیان زانیوه چونکه ههر ئه وه نده
چوله ی میزه که وه دانیشت، ههستی پی کرد، باوک و دایکی گرژ و مؤن بوون، توند و
تور په بوون به لām هه ست پی کردنه که ی خوی پر بوو له ترس و له رزیک و هها که سه ره و تیکی
پچر پچری تیکه ل بوو بوو!... باوکی مارسیللو چه ند سالتیک له دایکی گه و ره تر بوو.

مارسیللویش وای ئه هاته پیتش چاو که خوی و دایکی ههردوو کیان دوومالن و له و
باوکه بوون!... که ههردوو کیان خوشک و برای به کترن! باوکه که ی له ر و لاوازیوو.

دهمچاوتیکی کزی پتوبوو، پربوو له چرچ و لۆچ زۆرکهم ههڵ ئەکەوت که ئەو چرچولۆچانه به پیکه نینیک بکرتینهوه، به لایم دڵخۆشییان تیا دهرنه ئەکەوت... دوو پروکەشی پتوبوو دیاربوو:

یه کتیکیان ئەوهبوو که به چاوتیکی گێژوو پتوبوو ئەپروانی که هیچ مه به ستیکی تیا دیار نه بوو گلینه کانیشی وهک داروبهرد مه بیوون، پهق ئەیان نواریی... یه کتیکیشیان ئەوهبوو که له ژیر پتستی روممه تیا ده ماریک هه بوو، هه مودهم ئەبزووتهوه!... جوولانه وه کانیشی وردبوون هه موویان له ئەندازهدا بوون ئەتگوت له سههر پتوبوو یه کتیکیشیان دیاری کراو ئەپروات به پتوبوو!... به لایم ماریسلۆ ئاگاداریبوو له وهی که هه رکاتێ باوکی توورهبوو، ئەو وردیی و رتکوپتیکیهی نامینێ، به پتچه وانە ئەوانە لێ دێ!... واتا توندوتیژییهکی رتکوپتیکیان لێ پهیدا ئەبێ، که به هۆی چهند بزووتنه وه یه کتیکیشیان هه ره بچووکه وه، زۆرتربین ئازار و زیان ئەبه خشی!...

کورکه یه سه ره تای ئەو توورهبوونهی له باوکیا هه ست پت کرد چونکه هه ره چهند باوکی جامی مه یه که ی خۆی ببردایه بۆ لیبوی، که دای ئەنایه وه سه رمیژکه دهنگیکی لیبو ههات.

ماریسلۆیش واهات به میشکیا، له بهر خه موپه ژاره که ی خۆی، که ئەوهنده بیری له گونا هه که ی خۆی ئەکرده وه که باوکی رقی لیبی هه لساوه... ئەو له گه ل ئەوه بشا که زۆرکهم رووی ئەدا، باوکی جه زه به ی پت بگه یینێ، به لایم مه ترسییه که ی زۆری ئەکرد له وهی که باوکی له کاتی توورهبوونی خۆیدا لیبی بدات!... له ناکا و ماریسلۆ پشیله یه که ی دبی.

له په نجه ره ی ژووره که وه بازی دایه خواره وه و، به نا و ژووری نان خواردندا تیپه ری، تا خۆی گه یانده ژووری چیش لیبان، هیوا یه که ی خۆش هات به دلایا، که ئەم پشیله یه، ئەو پشیله یه بیت که کوشتبوی و زیندوو بویتته وه له بهر ئەوه خۆی پت نه گیرا گوتی: (ئوه پشیله که یه!). پاشان هه ستایه سه ره پت به لایم باوکی لیبی توورهبوو گوتی: (دانیشه ره وه جیگا که ی خۆت!).

ماریسلۆیش بێ باکانه به دل گه رمییه که وه گوتی: (وادیاره پشیله که نه مردوو!).

به لایم باوکی چاوتیکی وای تیپری که له جیگای خۆیدا وشک بوو... ئنجا باوکی رووی کرده دایکی و پتی گوت: (که واته چیت له دلایه بیلێ!...) ژنه که ییش به لالووتیکه وه، چاوی خۆی داخست و، لیبوی خۆی هه ل قرحاند، به شتیوه یه که ی دل شکاوانه و بیتزارییه وه پتی گوت: (هیچم پت نییه بیلیم!...)

ماریسلۆیش سه یری کرد دایکی ده سه سه ره که ی خۆی له ده ستیا ئەگوشێ به په نجه باریکه له کانی، ده سه سه ره بچووکه که ی خۆی ئەگوتفته وه، که میترده که ی خواسته که ی خۆی دووباره کرده وه، شانەکانی خۆی بۆ راته کاند!... کورکه که باوکی دبی جامی مه یه که ی خۆی بهرز ئەکاته وه بیخواته وه و پاشان به قایم ئەیدا به سه ره ته پلله کی میتزه که دا. زانی که توورهبوونه که ی باوکی له گه ل ئەونیبیه کاسه بلوری مه یه که ی باوکی شکا و ورد و خاش بوو پارچه شووشه کان چوون به ده ستیا و برینداریان کرد ژنه که ی داچله کا و هه لسا یه سه ره پت ده موده ست خۆی گه یانده ده رگا که که چی پیاوه که ده سته که ی خۆی برد بۆ ده می و به خۆشییه که وه خۆینی برینه که ی لێ ئەمژی!... زۆری پت نه چوو، قیژاندی به سه ره ژنه که یدا، پتی گوت بمینه ره وه. به لایم ژنه که ی گوتی نه دایه، چوو ده ره وه و ده رگا که ی به قایم داخسته وه.

ئویش به هه لده داوان چوو به داویدا ماریسلۆیش، به ده ماریکی بزئورا وه وه دای باوکی که وت و له پشت ئەوه وه به په یژه که دا سه رکه وت که ته ماشای کرد خۆی فری دایه ژووره که ی دایکیه وه، وای به بیردا هات که باوکی زوو به زوو دایکی ئەکوژیت به هیتواشی چوو په ست ده رگا که وه، له درزیکه وه سه یری ناو ژووره که ی ئەکرد.

جا چونکه ژووره که تاریک بوو، له پشیدا هیچی به رچاو نه که وت. هه ره وک باوک و دایکی له ناو تاریکی و نووته کیی ژووره که دا له به رچاو ون بووبن وا بوو... پاشان سه یری کرد باوکی کۆما وه ته وه زۆری نه چوو قژی دایکیشی دبی به سه ره سه رینه که وه. ده ستیشی دبی له ژوور سه ره یه وه، ئەبه ویست چنگی له په رژینه ئاسنه که ی ته خته که ی خۆی گیر بکات دایکی که وتبووه خرۆشیک یه جگار به په رۆشه وه!... که چی باوکی خه ریک بوو له شی دایکی ئەهاری له ژیر خۆیدا!... ماریسلۆیش له دل خۆیدا ئەیگوت: (خه ریکه دایکم ئەکوژی!). له وکاته دا ماریسلۆ رقیکی هه ستا که هه رگیز نه یدیوو به خۆیه وه... خۆینی ته واو گه رم بووبوو، ده ماری بزووتبوو ئەیویست خۆی فری بداته ئەو جه نگه وه کاتی که خۆی کوتا بچیتته ناو ژووره که وه، ده موده ست وشک بوو له جیتی خۆیدا.

چونکه وای ورمه له دایکی که له خۆشترین شتیوه دا قسه ی بۆ باوکی ئەکرد، نازی ئەکیشا و نازو نووی بۆ ئەکرد هه ره به ده سته ییش که له وه پتیش بۆ په رژینی ته ختی نوستنه که ئەگه را چنگی لێ گیر بکات، ده ستی ئەکرده ملی باوکی، پتیشی ئەگوت: (تکایه به ره لایم که!...)

ماریسلۆ که ئەوه ی بیست و چاوتیکه وت، به ئەسه پایی خۆی کیشایه داوه و چوو

خوارهوه بۆ ناو ژووری چیشته لیتان لهو ژووره دا ئافره ته چیشته که ره که و کاره که ری ماله که شتیوان ته خوارد... پشیلله که کی دیی نه ونده ی نه مابوو که له خوشیاندا گه شکه داربی... چونکه وای زانی که نهو پشیلله یه یه که کوشته بوی و زیندوو بۆته وه... به لام زوری پی نه چوو، بۆی ده رکوت، که نهو پشیلله یه پشیلله یه کی تره!...

گوپی لی بوو چیشته که ره و کاره که ره که له گرۆزی و زۆرداری باوکی نهوان... وایشیان بریار نه دا که رۆژیک دی باوکی دایکی نه کوژی!... کاتی که مارسیللو چاوی که وت به چیشته که ره که؛ به کاره که ره که ی نه گوت بی دنگ بی، سه باره ت به وه ی که ههستی به هاتنی مارسیللو کردبوو بۆ نهوئ مارسیللویش دهستی کرد به قسه کردن، گوتی: (له راستیدا باوکم جیاوازه له کهسانی تر... ئیوه نه زانن چی کرد؟

پشیلله یه کی کوشته... به دارلاستیکه که ی منیش کوشتی... به چاوی خۆم دیم پشیلله یه کی رهنگ خۆله مپشبی راوه دوو نه نا، که به سه ره پرژینی باخچه که دا نه رۆژیک پاشان به ردیکی تی گرت، که وت له چاوی پشیلله که... پشیلله که بيش که وته ناو باخچه که ی مالی (رۆبه رتۆ) وه... منیش به هه له داوان خۆم گه یانده پشیلله که... که چی که سه رنجمدا مردبوو!...)

که مارسیللو نه م قسانه ی نه کرد، خوینی هاتبووه جۆش خۆی پی نه نه گیرا چی به ده مدا نه هات نه یگوت... به لام هه ره له شتیوه ی چیرۆک گپره وه یه کی بی گونا هدا قسه کانی نه کرد... کاره که ره که بيش له داخانا دهستی دا به نه ژنۆی خۆیدا و گوتی: چۆن؟! پشیلله یه کی کوشته؟! چۆن نه مه ره وایه، که پیاویک له ته مه نی نهو دابی و، گه وه ره یه کی خاوه ن ره وشته و خوری باش بی و، که چی بچی ده ست بداته دارلاستیکی کوره که ی خۆی و به ردی پی بگرته پشیلله یه کی به سه زمان و، پشیلله که بيش بکوژی؟!...)

ئافره ته چیشته که ره که بيش گوتی: (نه و که سه ی زۆروسته م ده رباره ی گیانله به ر بکات، بی گومان زۆروسته م له مرۆقیش نه کات هه ره که سیکیش دلئ بروایی بدات پشیلله یه ک بکوژی، نه ونده ی پی ناچی پیاویکیش نه کوژی!...)

مارسیللویش کوتوپر سه بیریکی چیشته که ره که ی کرد و گوتی: (بۆچ وایه؟!...)

چیشته که ره که بيش دهستی هیئا به سه ری مارسیللو دا و گوتی: (وائه لئین!...)

زۆری پی نه چوو، که مارسیللو گه یشته هاوینه هه وار، نهو ترسه ی چوو بووه دلئیه وه له قسه ی چیشته که ره که وه، به ره به ره کزبوو نهو هه رچه نده، جارو باریک بیری لهو هیزه

نهینیه نه کرده وه که پالی پیوه نه نا بۆ زۆروسته م کردن، به لام ترسه که ی تا نه هات که نه بووه ته نانه ت وایشی لی هات که ئیتر نهو کاره ساته به هیژیکی وا دانه نی که پالی پیوه بی بۆ چاره نووسیکی بریار له سه ر دراو، له راستیدا هه ره به چاوترساندنیکي دانه نا که وریای نه کرده وه: ناگای له خۆی بی، هه له ی تر نه کات... له به ره نهو رۆژه کانی هاوینی به خوشیه وه را نه بوارد ههستیکی وایش که وته ناو دلئیه وه، که نهو بیهری پی نه به خشی، که سه ره که وتوه به سه ره نهو هیزه نهینیه، به دکرداره، فیروفیلنازه دا که له ده ره وه هورۆمی هیئا وه ته سه ری و له شتیوه یه کی نه ناسراویشدا مال کاوول کردن و سه ره گردانی لی نه وه شیتته وه... یاخود بام بلتین، هه ره هیچ نه بی، بهو جۆره زال بوو به سه ره نهو هیزه دا، که خۆی وا نه نواند له بیهری چۆته وه!... نه ونده هه یه، چونکه مارسیللو، هیشتا به ته وا وه تی بروای به وه نه کردبوو که گونا هباره، ههستی به وه نه کردبوو که زال بووه به سه ره خۆیدا...

له راستیدا نهو هاوینه، خوشترین هاوین بوو، بۆ نهو، که رایواردبوو... پاش نهوه مانگیک و، دوو مانگ و، سی مانگیش به سه ره نهو کاره ساته دا تپیه ری، مارسیللو هیچ که تئیکی نه کرد... له به ره نهو مارسیللو، وا به بیهریا هات که هه تا نه مینی جاریکی تر که تنی له ده ست ناوه شیتته وه نه خوازه لا که به هه موو دلئیکیشیه وه خۆی له وه نه پاراست که نهو دیوه ی لئی نه ترسا وریای بکاته وه!...

که له هاوینه هه واریش گه رایه وه، زۆری پی خۆش بوو که چوه خۆیندنگا وه بۆ خۆیندن... هه موو هیوا یه کیشی نه وه بوو که ژیانیکی ناسایی و سروشتی تیا به سه ره ببات، که دووری له گرۆزی و جیاوازیه وه!... له ژبانی ناو خۆیندنگا یشدا هه ره له شتیکی ته نگه تاو نه بوو. نهویش نهوه بوو که هاوړیکانی هه موو ده م ناوی کچیان لی نه نا. کار و پیشه ی کچه نه یان نه نایه پالی، له راستیشدا نهویش وابوو.

جوانیه که ی له دایکییه وه وه رگرتبوو بیجگه له وه گه لیک کرده وه و ره وشتی ژنانه یشی هه بوو، کاتی شه رم بیگرتایه ده موچاوی سوور هه ل نه گه را هه رچه ند یه کتیک نازی بگرتایه، نهویش رووخۆشی و ناسک و نازداری بۆ نه نواند ئاره زویه کی به تینیشی هه بوو بۆ دلخۆشکردنی کهسانی تر له ناوشاگرده کانیشدا ناوی وا ده رکردبوو، که هه ره کچیکه و له به رگی کورپیک دایه له به ره نهو ناویان نابوو (مار سیلینا)!...

رۆژیک له رۆژان، که له خۆیندنگا هاته ده ره وه بچیتته ماله وه، پینج شاگرد له هاوړیکانی خۆی دوا ی که وتن کاتی که گه یشته کۆلانیکی وا که هاتوو چۆکه ری که م

پیاپیت، هەر پینجیان گرتیان و، ویستیان به زۆر کراسیتی کچانهی بکه نه بهر!... ئەویش تهکانی ئەدایه خۆی، خۆی له دەستیان راپسکینتی ئەو کاره ساته ی زۆر پێ ناخۆش بوو ده ماری بزووت پر به دل ئاره زووی ئە کرد نازاری که سانی تر بدات و کوشت و برین بکات ئەم خرۆشه ی دلپشی هەر لهو خرۆشه ی دلی ئە کرد که چەند مانگیک لهو پێش به دلپا ئە هات و و هانی ئەدایه سەر ئەوهی که گۆله کان به رینتی و مارمیلکه کانیش بکوژی له ناکاو گوپی له دهنگیکی نهرم و له سه رخۆ بوو، پرپوو له سه رچلی و سه رزه نشت کردن له مناله کانی ئە پرسى:

(پیم نالین ئیوه خه ریکی چین؟...)... که مناله کان ئەوه یان بیست، هەر پینجیان به رله لایان کرد و رایان کرد. مارسیللو، ههستی به خۆی کرد، به ته نیاماو ته وه به لام کراسی که چیکیشی به که مه ره وه به سترا وه کراسه که ی خۆیشی هینرا وه ته ده ره وه!... که سه ری به زر کرده وه، پیاویکی چاوپێ که وت له جلوه رگیکی رهنگ خۆله میشی دابوو، که هه ندیک تاریک بوو. ملیوانیکی به رزیشی به گه رده وه بوو کابرا که ده موچاویکی رهنگ زه ردی له ر و لاوازی پیتوه بوو چاوه کانی به قوولدا چووبوون لووته زله که یشی چرچولچ که وتبووه ئەم لاو ئەولایه وه، که خه فه تباری ده رته خست کابرا سه بری مارسیللو ی کرد دانه وییه وه نووسرا وه کانی له گه لدا کو کرده وه ئەوه یشی تیگه یاندا که ئاماده یه به ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی بیگه ینیتته جیگه ی خۆی! ئۆتۆمۆبیله که یش، گه وره بوو، رهنگی رهش بوو، له شیشه دا کۆن بوو کوره که دوو دل بوو له په سندکردنی ئەو یارمه تییه کابرا دوو باره پیتی گوته وه:

(ده ی سواریه... گه رانیکی خۆشت پێ ئە که م، ئنجا ئە ته مه ماله وه!...) مارسیللویش به دل ئە یوبست به ره ره چی بداته وه به لام ماوه ی ئەوه ی نه بوو چونکه پیاوه که نووسرا وه کانی ئەوه ی هه لگرت و بردی بو ناو ئۆتۆمۆبیله که ی خۆی، دای بنی هه رچه نده ئەویش دوا ی که وت، به لام هه رچه ندی ئە کرد له م پیاوه تییه ی ئەو تی نه ئە گه یشت!...

کابرا چووه لای چه رخی ئۆتۆمۆبیله که وه، بیسات به رپتوه مه کینه که ی خسته کار ئۆتۆمۆبیله که ش به هه موو شه نگوشوخییه که وه دهستی کرد به رۆیشت!...

... مارسیللویش که واقی ورمابوو له م کاره، له کابرای پرسى ئەو ئۆتۆمۆبیله هی خۆیه تی؟... کابرایش بی ئە مه ی رووی تی بکات پیتی گو ت: (نه ه هی من نییه... من ئە یگێرم!...). پاش ئەوه گو تی: ئیتمه وا ئە چین بو (مونتى ماریو) که به سه ر گرده که وه یه.

پاش ئەوه لپی پرسى ناوت چیه؟. ئەمیش پیتی گو ت ناوم مارسیللو یه، کابرایش گو تی: (بانگم بکه لینو!).... ئنجا ئەوه ی لی پرسى که ناخۆ له باوک و دایکییه وه دیاری زۆری بو دئ؟ کوره که یش پیتی گو ت له جه ژنی له دایک بوونی خۆیدا دیارییان لی وه رته گری کابرا لپی پرسى: (تو چ جو ره دیارییه کت پێ خۆشه بتدریتى؟)...

مارسیللویش واچوو به میشکیا که ئەم پیاوه نیازی هه یه دیارییه کی بداتی زۆری پێ نه چوو پیتی گو ت: (حه ز له ده مانچه ئە که م!...)...

مارسیللو نه یزانی بوچ وای گو ت، بوچ وای تیگه یاندا که ئەیه وی ده مانچه یه کی راسته قینه ی ده ست بکه وی و خۆی پێ بیاریزی!...

به لام ئۆتۆمۆبیل لی خو ره که، ده رگای سنوقیکی کرده وه، له به رده م خۆیه وه، ده مانچه یه کی لی هینایه ده ره وه و پيشانی مارسیللویدا گو تی ئە مه هی خا وه ن ئۆتۆمۆبیله که یه، به لام من به لپنت ئە ده می که ده مانچه یه کی وه هات بده می، له ماله وه م دانا وه!... مارسیللو هه ستی کرد به ترس و له رزیک، به ته نگه تا و بوونیک، وای به بیردا ئە هات که له ژیره وه کاریکی خرابی به ده سه ته وه یه، به لام به م زوا نه بو ی ده رته که وی ئەوه ی ئە هات به میشکا که (لینو) شتیکی لپی ئە وی، له تۆله ی ده مانچه که دا به لام هه رچه ندی ئە کرد په یی پێ نه ئە برد له کابرای پرسى: ئە چین بو کو ی؟

(لینو) یش گو تی: ئە چین بو ماله وه تا ده مانچه که ت بده می! پاش ئەوه کابرا ده مانچه که ی خسته گیرفانی خۆیه وه...

ئەوه نده ی پێ نه چوو، ئۆتۆمۆبیله که له ریگایه کی لادیانه دا وه ستا، که دارو دره خت ئە مالا و ئە ولایان گرتبوو، که هه ندی کیلگه یش که وتبوونه پشتیه وه (لینو) دابه زی ده رگایه کی سه وزی ئاسنی کرده وه پاشان گه راپیه وه ئۆتۆمۆبیله که ی له ناو ئەو ده رگایه وه برده ژوو ره وه ئەو خانووه دوو نه پۆم بوو به ریانکیکی فراوانی هه بوو له و کاته دا رۆژ له ئا و بوون دابوو تیشکی هه تا وه که ئەیدا له شووشه کانی په نجه ره ی ئەو به ریانکه، ئەشکایه دوا وه.

لینویش گو تی: (ئە مه خانووه که یه، که سی تیانییه، هی خانمیکی ئە مه ریکاییه به لام ئیستا که خۆی له فلۆره نسه یه!...)...

خانووه که گه وره و شه نگوشۆخ بوو... لینو چووه خواره وه. به مارسیللویشی گو ت که له گه لبا بچیتته خواره وه کوره که نه ی ئە زانی ئەم پیاوه چی لی

ئەوئى بەلام تۈنى ھەست بەو بەكات كە خەرىكە بەكە وپتە تەنگو چەلمەيەكەو، ترسى لى نىشت لە لىنوئى پىسى: «دەمانچەكەم ئەدەيتى؟»... كابرانى بە پەرۋىشكەو پىتى گوت: (بەلى ئەتدەمى!)...

دلى ماسىللو زۆرتەر كەوتە خەمو پەژارەو، ھەستى بەخۆى كىر كەوتتە تەنگوچەلمەيەكى پىر فروفىلەو، ھەر لەدوئى كابرانىشەو ئەرۋىشت، بەناو ئەو خانوۋە چۆلۈھۆلەدا.

خۆى پى نەگىرا لىتى پىسى: (ئىمە بۆ كوئى ئەچىن؟)... لىنوئىش ئاۋورى لى نەدايەو، پىتى گوت: (ئەچىن بۆ ژوورەكەى خۆم!)... ماسىللو پىرارىدا ھەندى بەرەنگارى كابرانى بەكات تا ئەو لە كابرانى بەگىيىتى كە دوو دلە لە كىرەو كەنى لەبەر ئەو ھەستى و بەپىاۋەكەى گوت: (تۆ جارى دەمانچەكەم بەدەرى ئەگىنا ئەچمە دەرەو!)...

لىنوئىش ئاۋورى لى دايەو و پىتى گوت: (دەمانچەكە لە ژوورەكەمدايە!)... - دەمانچەكە لە گىرفانتايە تۆ دەمانچەى تىرت نىيە!...

لىنوئى بەمە تەنگەتابو... ماسىللوئىش چاۋەكەنى پىاۋەكەى وا ھاتە پىش چاۋ، كە پىرن لە خەفەت و پارانەو، پىچەوانەى روكەشى دەمچاۋىن كە دل رەقى تىا دەرئەكەوئى.

دوئى (لىنوئى) پىتى گوت: (باشە... من ئەم دەمانچەيەت ئەدەمى... بەلام تۆيش ۋەرە لەگەلما!)... پاشان ھەردووكىيان بەناو راپەرەكدا تىپەرەن ئىجا بەناو دەرگايەكى شىندا دەرزابوون ئىتەر لەوتىو (لىنوئى) بەتەنشت (ماسىللو) ۋە ئەرۋىشت قۇلشى كىرەو بەكەلەكەيدا.

مىنالىكە سەرى لى شىۋابو، نەى ئەزانى چى بەكات زۆرى پى نەچو پىاۋەكە ماسىللوئى بىرە ناو ژوورەكى سىپىيەو ژوورەكە تەنگىو لەوپەريەو پەنجەريەك ھەبو. ھەرچىيەكىشى تىابو بىرتى بو لە تەختىكى نوستن و دۆلابىتىك و مىزىتىك و دووتەختى دانىشتن... ماسىللو چاۋى كەوت بەچەلىپايەك بەژوور سەرى تەختى نوستنەكەو ھەلۋاسرابو.

پاش تاۋىكى (لىنوئى) پىتى گوت: (لەسەر ئەو تەختى نوستنە دابنىشە چاكترە ئەسەسەيتەو!)... ماسىللوئىش ھەرچەندە ۋىستى بەرپەرىچى بداتەو، بەلام دانىشتن! ھەردووكىيان چاۋىنپىيە يەكتر ماسىللو، ئارامى لەبەر پىابو داۋى دەمانچەكەى لى كىر پىاۋەكەىش پىتى گوت: (تۆ كاتى ئەو دەمانچەيە ۋەرئەگىت، كە دەرى بەخەيت ھەل)

ئەگىت بىتدەيتى!...!)... كەواتە ماسىللو بەھەلەدا نەچو بوو كە مەترسى لى لەم پىاۋە ئەكرد ديارە (لىنوئى) دەمانچەكەى ناداتى تا شتىكى لى نەسەننى! كابرانى دەستى بۆ كورەكە ئەھىنا كورەكەيش بەترس و خۆ پاراستىنكەو لە كابرانى پىسى: (تۆ چىت ئەوئى لەمن بىكەم؟)... كابرانى دەستى خۆى كىشايەو... پىتى گوت:

(لام ۋايە تۆ ھەندى شت پى ناخۆشە بىكەيت!...)

ماسىللوئىش، دامابو، نەى ئەزانى چى بەكات دەمچاۋە رەنگ زەرەكەى كابرانى ئەدى، خەرىك بوو سوور ھەل بەگەرى. دىسانەو لىتى پىسىيەو: (تۆ بۆچ لەوئى نىيازى خۆت بۆ من دەرەنەخست!)... بى دەنگى تا ھەندىك ئەو ناۋى داگىر كىر... دوئى پىاۋەكە ھەلسايە سەرى و چەند ھەنگاۋىك بەناو ژوورەكەدا گەرا... دوئى پىتى گوت: (تۆ ئەزانىت من كىم؟... من كەششىكىم كە لە زانستگى خاۋناسىدا مامۇستابووم، بەشاگردەكانم ئەخوتىد، بەلام لەپاشدا دەر كىر... تۆيش لەبەر بەسەزمانى خۆت (ناتوانىت لە نىيازى من تىبەگەيت كە لە تۆلەى ئەو دەمانچەيەدا كە ھەز ئەكەيت بىتدەمى، چىم لىت ئەوئى!)... پاشان روى كىرە چەلىپاكە و، ۋەك يەكىك كە گىتۆگۆى لەگەلدا بەكات پىتى گوت: (من نوئىم بۆ تۆ زۆر كىر... بەلام تۆ ۋازت لە من ھىنا... تۆ بۆچ ۋە ئەكەيت؟!)... پاشان روى كىرە ماسىللو و پىتى گوت: (دەى ۋەرە بام بىرەن بىتەمەو مالى خۆتان!). مابەكەى زۆر بى دەنگ مانەو تۆتۆمۆيىلەكەيش ھەر ئەرۋىشت پاش ئەو ماسىللو لە پىاۋەكەى پىسى، چى لى ئەۋىست؟... ئەۋىش پىتى گوت: (ئەگەر سبەبى چاۋەروانىت بەكەم دىت لەگەلما؟)... ماسىللوئىش خستىيەو بىرى كە رۆزى دوئى بەر يەكشەمە ئەكەوئى.

(لىنوئى) تاۋىكى بى دەنگ بو... پاشان بەدەنگىكى خەفەتبارەو پىتى گوت: (جارىكى تر گىتۆگۆم لەگەلدا مەكە... ئەگەر لە رۆزى دووشەمەيشدا چاۋەروانىم كىرەت و بانگ كىرەت بۆ مالى ۋە گۆپم مەدەرى!)... كەچى كە بەرتى كىر، لىتى پىسى: لە رۆزى دووشەمەدا چاۋەروانى بەكات؟...

ماسىللوئىش ئەۋەى بەھەلزانى كە پىتى بلى: (نە ھەرەك خۆت ئامۆزگارىت كىرەم گۆت نادەمى) (ماسىللو) كەزانى (لىنوئى) ئەو ۋەرەمەى پى ناخۆش بو، لە كانگى دلەو ئەۋەى پى خۆش بو، ئەۋەندەى نەمابو لە خۆشياندا گەشكەدار بى!

له رۆژی دووشه‌مه‌دا، پاش نیوه‌رۆ مارسیللۆ له خۆبندن‌گا هاته دهره‌وه، پرواته‌وه مالتی به‌لام لینه‌و چاوه‌روانی نه‌کرد!...

به‌لام کوره‌که له دلێ خۆیدا بریاری دابوو، که خۆی بگری، خۆی نه‌دا به‌دهسته‌وه، به‌و هیوایه‌ی که ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ست بکه‌وێ له‌به‌ر نه‌وه تاماوه‌به‌که چاواروی له‌گه‌ل لینه‌و‌دا نه‌کرد، خۆی نه‌ه‌دا به‌دهسته‌وه که له‌گه‌لیا پرواته‌وه مالتی تا ناچاری کرد به‌لینه‌ی‌کی راسته‌قینه‌ی بداتی که ده‌مانچه‌که‌ی پیشکه‌ش بکات.

کاتیکیان زانی ئۆتۆمۆبیله‌ ره‌شه‌که هه‌ردووکیانی گه‌یاند‌وهه خانووه‌ شه‌نگو شو‌خه‌که کاتی که گه‌یشتنه‌ ژووری لینه‌و، کابرا ده‌رگا‌که‌ی کلیل و کلۆم کرد، کلیله‌که‌ی‌شی خسته‌ ناو گیرفانییه‌وه پالتی به‌کوره‌که‌ی‌شه‌وه‌نا به‌جیته‌ سه‌ر ته‌ختی نوسته‌که‌ی دابنیشی دل‌خۆشی و سه‌رکه‌وتن و ئالۆش بزووتنی پتوه‌ دیاربوو مارسیللۆش به‌ترس و له‌رز و واق وهرمانیکه‌وه سه‌یری نه‌کرد کابرا هه‌ر نه‌هات و نه‌چوو به‌ناو ژووره‌که‌دا پاشان چه‌لیپا‌که‌ی له‌ دیواره‌که‌ کرده‌وه و خسته‌ ناو چاویکی میزه‌که‌وه هه‌روه‌ک بیه‌وێ له‌ سامی نه‌و پرزگاری بی‌و ابوو پاشان ده‌مانچه‌که‌ی گرت به‌دهسته‌وه به‌مارسیللۆی گوت: (هه‌رگیز نه‌م ده‌مانچه‌یه‌ت ناده‌می... بی‌ دیاری و داها، پتویه‌سته هه‌رچیت پت نه‌لیم بیکه‌یت... سا پیت خۆش بی و یا پیت ناخۆش، نه‌بی‌ وا بکه‌یت!... ئنجا پالتی پتوه‌نا کوره‌که‌ سه‌ری که‌وت له‌ دیواره‌که‌ که‌ پیاوه‌که‌ نه‌وه‌ی دی، نیشانه‌ی دل‌ ره‌قی به‌ده‌موچاویه‌وه نه‌ما له‌ باتی نه‌وه‌ که‌وته‌ رووخۆشی.

له‌کن لاقه‌کانی مارسیللۆوه به‌نه‌ژنۆداها ته‌ده‌سته‌ی‌کی باوه‌شی کرد به‌لنگه‌کانیا به‌نازگرتنیکه‌وه بانگی مارسیللۆی نه‌کرد و نه‌یلا وانه‌وه پاش نه‌وه ده‌مانچه‌که‌ی فری‌ دایه سه‌ر پێخه‌فه‌که ئنجا به‌هه‌ردوو پالتی باوه‌شی کرد به‌لنگه‌کانی مارسیللۆدا!... نه‌وساکه (مارسیللۆ) تیگه‌یشت که نه‌و پیاوه‌ چی لیتی نه‌وێ... نه‌ویش ده‌ست به‌جی په‌لاماری ده‌مانچه‌که‌ی دا و هه‌لیگرت خۆی له‌ ده‌ستی راپسکاند و چه‌ند هه‌نگاو‌یکیش خۆی لێ دوور خسته‌وه ئنجا نیشانی لێ نایه‌وه کابرایش به‌په‌رۆشیکه‌وه پتی گوت: (په‌نچه‌ی بیانی، مارسیللۆ، بیته‌قیته‌!...)

بمکوژه هه‌ر به‌چه‌شنی سه‌گیکیش بمکوژه!... کوره‌که کاتیکی هوشیاربووه‌وه، که چه‌ند فیشه‌کیک ته‌قی و ده‌نگیان دایه‌وه له‌ ناو ژووره‌که‌دا... (لینه‌و) خه‌ریک بوو چنگ له‌ ته‌ختی نوسته‌که‌ی گیر بکات... به‌لام نه‌وه‌ی بو‌ نه‌چوو سه‌ر که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا

مارسیللۆش نه‌وه‌نده نه‌مایه‌وه، که چاوه‌روانی نه‌وه بکات لینه‌و چی لێ هاتوه‌وه، ده‌مانچه‌که‌ی فری‌ دایه سه‌ر ته‌ختی نوسته‌که‌ و له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌وه بازدی دا و خۆی ده‌ریاز کرد!...

حه‌قده سال‌ به‌سه‌ر نه‌و کاره‌ساته‌دا تیپه‌ری رۆژتیکیان مارسلۆ له‌ نوسراوخانه‌یه‌کی گشتیدا دانیشتیوو، رۆژنامه‌کانی سالی ۱۹۲۰ی نه‌مدیو و نه‌و دیو نه‌کرد دوا‌یی به‌کامی خۆی گه‌یشت، نه‌و باه‌ته‌ی بو‌ی نه‌گه‌را دۆزییه‌وه... ده‌نگو باسیکی بچووک له‌ باه‌ت ئۆتۆمۆبیل لێ خورپیکه‌وه، که گولله‌یه‌ک، دراوه له‌ سنگی ده‌زگا خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان به‌لایانه‌وه وایه، نه‌و گولله‌یه‌ له‌ ده‌ستی ده‌رچوووه و داویتی له‌ سنگی نه‌وه‌یش له‌وکاته‌دا رووی داوه که ده‌مانچه‌که‌ی پاک کردۆته‌وه.

کاتی نه‌و پیاوه گه‌یشتبووه نه‌خۆشخانه، گیانی ده‌رچوو‌بوو!... که‌واته هیشتا که‌س به‌وه‌ی نه‌زانیوه که (لینه‌و) چۆن کوژراوه؟ مارسیللۆ هه‌ناسه‌یه‌کی شادمانی هه‌لکیشا!... له‌و چه‌ند ساله‌دا، بووبوه لاویکی تیگه‌یشتووی له‌سه‌رخۆ نه‌و رۆژه نه‌و له‌به‌ر نه‌وه نه‌هاتبوووه نه‌وێ که دل‌نیابن له‌وه‌ی کوشتنی (لینه‌و) لێ پرسینه‌وه‌ی به‌سه‌روه نه‌ماوه لیتی بکری نه‌و هه‌ر بو‌ نه‌وه هاتبوووه نه‌وێ که بزانی مردنی (لینه‌و) چ جو‌ره هه‌ست و تاسه‌یه‌که به‌دلایا دینیت!... له‌به‌ر نه‌وه سه‌ری زۆر سو‌رما له‌وه‌ی که ده‌نگویاسی مردنه‌که‌ی لینه‌و هه‌یج شو‌رشیکه‌ی له‌ دل و هۆشیا به‌ریا نه‌کرد!... نه‌و هه‌ر له‌وه‌ی نه‌کرد که له‌ ده‌میکی دووردریژ له‌وه‌ پتیشه‌وه پارچه‌ په‌رۆیه‌کی له‌سه‌ر برینیکه‌ی قوول‌ دانابن، کاتی که بریاریشی دابی په‌رۆکه‌ی لێ بکاته‌وه، سه‌ری له‌وه‌ سو‌رمیتن که پتسته‌که‌ی گوشته‌ و زوونی هینا‌بیته‌وه و، برینه‌ قوول‌ه‌که‌ی‌شی هه‌یج شو‌پنیکه‌ی به‌ده‌ره‌وه نه‌ما‌بیته‌وه!.

که‌واته ته‌واو چاک بوته‌وه! نه‌وه‌نده هه‌یه، په‌یی به‌وه‌یش برد که نه‌م چاک بوونه‌وه‌یه‌ی هه‌ر به‌هۆی تیپه‌ری نه‌و چه‌ند ساله‌ دووردریژ‌ه‌وه نه‌بووه به‌هۆی ره‌نج و تیکۆشانی خۆبشپیه‌وه بووه... به‌هۆی ده‌ست کردی نه‌و بریاره‌ پۆلاییه‌وه بوو که به‌دریژی نه‌و چه‌ند ساله‌ دووردریژانه‌ خسته‌بووه کار و، یارمه‌تیشی دابوو له‌ خۆ‌رزگارکردندا له‌ هه‌موو جو‌ره‌ گرو‌زییه‌ک که له‌ که‌سانی تر به‌ده‌ر بی!...

کاتی که له‌ نوسراوخانه‌که‌یش گه‌رایه‌وه، سه‌رنجی دایه‌ خۆی بزانی چۆن نه‌جوولیته‌وه؟ چۆن ره‌فتار نه‌کات؟ که‌سانی تریش به‌ج دل‌یکه‌وه سه‌یری نه‌کهن؟ تا نه‌هات نه‌وه‌ی بو‌ ده‌ره‌که‌وت که جیاوازی نییه‌ له‌ که‌سانی تر، که گرو‌زییه‌که‌ی نه‌ماوه!...

گوئی له رۆژنامه فرۆشه‌کان بوو به‌ده‌نگیکی به‌رزوه ئه‌یانگوت: (سه‌رکه‌وتن... ئیسپانیا) مارسیللو دانیه‌کی لی کپی که ته‌ماشای کرد به‌نووسینیکی درشت باه‌تیک له‌چاپ دراوه، ده‌بارهی سه‌رکه‌وتنی (فرانکو) یه له‌جنگی ئیسپانیا... که ته‌ماشای کرد خۆشییه‌ک به‌لدیادی... ئه‌وه له‌وه‌پیش له‌م جه‌نگی کۆلیبووه‌وه. په‌یتا په‌یتایش ده‌نگوباسی لێوه وه‌رگرتبوو له‌ ئه‌نجامدا ئه‌مه‌ی بۆ ده‌رکه‌وتبوو که شه‌ره‌که هه‌ر شه‌ری چه‌ک نییه، به‌گژا چونوی بیروباوه‌رانیسه... هه‌ستی به‌خۆی کرد، که به‌هه‌ست و تاسه‌یه‌کی سه‌یره‌وه هاوه‌شی ئه‌وه جه‌نگه‌ ئه‌کات، که دووریشه له‌ هه‌موو جووره‌ مه‌به‌ستیکی زرن‌گکاری، یاخود وێژه‌یه‌وه. هه‌سته‌که‌یشی هه‌ر له‌وه‌هه‌ستی وه‌رزش کارانه‌یه ئه‌کات که پیاو له‌کاتی بینه‌ی گه‌وه‌یکی تۆپی پێدا به‌لدیادی!...

ئهو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه چه‌زی ئه‌کرد، که (فرانکو) سه‌رکه‌وی!

ئهو‌هیش له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوو که (فرانکو)ی خۆش بووی، یاخود باوه‌ری به‌چاکیی هه‌بێ له‌به‌ر ئه‌وه بوو که به‌چاوی ئه‌وه که‌سه سه‌یری فرانکو ئه‌کرد، که ئه‌یه‌وی که‌لویه‌ل بۆ خانووه‌که‌ی خۆی بکړی ئه‌وه که‌لویه‌ل‌ه‌یش هه‌ل ئه‌بژێرێ، بیکړی، که له‌گه‌ل که‌لویه‌له‌کانی خۆیدا رێک بکه‌وی!... له‌وه‌کاته‌یشدا بیروباوه‌ری (فاشیستی) زāl بووبوو به‌سه‌ر هه‌موو خاکه‌کانی (ئیتالیا) و (ئه‌لمانیا) دا... جا له‌وه‌وه، مارسیللویش، به‌بیریا ئه‌هات، که (ئیسپانیا) یه‌ه‌ل ئه‌گرێ بێ به‌ فاشیستی... هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد هۆی ئه‌م بیره‌ی خۆشی نه‌ئزانی دوور نه‌بوو ئه‌وه بیره‌ به‌میشکی هه‌موو ناشی و نه‌خوینده‌واریکیشدا هاتبێ... به‌میشکی هه‌موو بۆره‌ پیاو‌یکیشدا هاتبێ!... که‌واته‌ خۆشی یه‌کێکه وه‌ک که‌سانی تر له‌وه‌که‌سانه‌ جوێ نه‌بۆته‌وه!

ئێتر هه‌یج په‌ژاره‌یه‌کیشی نه‌ما‌بوو، پێوه‌ی خه‌ریک بێنێ، ئه‌وه نه‌بێ که جار به‌جاریک تووشی دلتنه‌گی و خه‌موخه‌فەت ئه‌هات، که هه‌یج هۆیه‌کیان دیار نه‌بوو!... به‌لێنی دا‌بوو. که له‌وه‌ رۆژه‌دا، به‌چیتته‌ یه‌کێک له‌ کاربه‌ده‌ستییه‌کان.

پرووی بۆ ئه‌وی کرد له‌ کاتی‌کا که له‌ ژووری چاوه‌روانی کردندا دانیشتبوو، به‌ته‌نشت ژووری کاربه‌ده‌سته‌که‌وه، سه‌رنجی له‌ خۆیدا، له‌ بیره‌کانی خۆیدا، دیسانه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ ده‌رکه‌وته‌وه که له‌ که‌سانی تر جیا‌و‌ازنییه... له‌ پر ده‌نگیک هات، له‌ که‌لله‌یدا بانگی ئه‌کرد: (مارسیللو کلیریچی).

جی دانیشتنه‌که‌ی خۆی به‌جی هه‌شت و چوو به‌لای ده‌رگایه‌کی به‌رامبه‌ره‌وه پێش ئه‌مه‌ی

به‌چیتته‌ ژووره‌وه، له‌ درزی ده‌رگاکه‌وه سه‌پریکی ناو ژووره‌که‌ی کرد که ته‌ماشای کرد ژنیک نوشتابووه‌وه به‌سه‌ر ئه‌وه پیاوه‌دا که له‌ ته‌نشت میزه‌ گه‌وره‌که‌وه دانیشتبوو... چاوی لی بوو ژنه‌که پیاوه‌که‌ی ماچ ئه‌کرد ئه‌وه‌یش ژنه‌که‌ی ئه‌گرته باوه‌ش... مارسیللویش ئه‌مه‌ی به‌شتیکی زۆر نه‌نگ و ناشیرین دانا که له‌ شوینی کاروباری گشتیدا پروبدات ده‌رگاکه‌ی داخست و گه‌راپه‌وه جی خۆی، دانیشت ئه‌وانه‌ی له‌ویدا بوون یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک رۆیشتن... که‌س له‌ویدا نه‌ما‌یه‌وه پیاو‌یکی پیر نه‌بێ له‌پاش تاویک له‌ ژووره‌که‌ی ناوه‌وه پیاو‌یک هاته‌ ده‌ره‌وه له‌ ته‌مه‌نی مام ناوه‌ندییدا بوو.

له‌رولا‌وا‌زبوو هه‌ر دوو‌چا‌و‌یشی به‌قوولدا چووبوو پیاوه‌ پیره‌که‌یش لیتی نزیک بووه‌وه و قۆلی کرد به‌که‌مه‌ریا!...

هه‌ردوو‌کیان رۆیشتن به‌رێوه ئه‌تگوت ژن و می‌ردن. مارسیللو ئه‌مه‌یشی یه‌جگار پێ ناخۆش بوو بیزی لی ئه‌کرده‌وه له‌وه‌هیش سه‌ری زۆر سوپما که هه‌ستی ئه‌کرد قینی له‌وه‌ پیاوه‌ پیره‌ ئه‌بیتته‌وه پاشان له‌وه‌هیش تۆقی، که هه‌ستی کرد به‌خۆی سروشته‌ گه‌رزه‌که‌ی زیندوو ئه‌بیتته‌وه چونکه‌ وای لی هات، ئه‌گر ئه‌وه پیاوه‌ له‌به‌ر ده‌میا بێنیتته‌وه، بیکوژی!

دوورنییه ئه‌مه‌یش له‌وه‌وه بووبێ، که مارسیللو، که ده‌مو‌چا‌وی پیاوه‌که‌دا، نیشانه‌ی گه‌رزه‌یه‌کی هه‌ره‌ ناخۆش و هه‌ره‌ ناشیرینی ئه‌دی!...

زۆری پێ نه‌چوو، مارسیللو بانگ کرایه‌ ژووری رازنووسی کاربه‌ده‌سته‌که‌ کاتێ که چووه‌ ژووره‌وه، سه‌رۆکه‌ راسته‌و‌راسته‌که‌ی خۆی دی، گوتی: (ئا ئه‌مه‌یه‌ پزیشک مارسیللو ئه‌مه‌وی ئه‌وه‌ کاره‌ی پێ بسپێرێ)...

پاشان ده‌ستی کرد به‌پیا‌هه‌لدانی، که له‌ توانایدا هه‌یه هه‌موو کاروباریکی نه‌هینی جیه‌جی بکات مارسیللو ده‌مو‌ده‌ست تی گه‌یشته‌ که ئه‌وه فه‌رمانه‌وه‌اییه فاشیستییه، ئه‌یویست له‌ ده‌ست مامۆستایه‌کی زانستگاه‌ه‌رگاری بێ، که ناوی (کادری) بوو چونکه‌ له‌ ئیتالیاوه‌ ره‌وی کردبوو بۆ (پاریس) له‌وه‌یشه‌وه هورۆمی ئه‌برده‌ سه‌ر فاشیستییه‌کان!... (کادری) یه‌ش ماوه‌یه‌ک مامۆستای مارسیللو بووبوو. ئه‌وه‌هیش بۆ ئه‌وه د‌خۆشی بوو، چونکه‌ کاره‌که‌ی ئاسان ئه‌کرد!...

رازنوسه‌که‌یش پێی گوت: (چی ئه‌که‌یت به‌بیانووه‌ که بۆ پاریس ئه‌چیت تاوه‌کو کادری مه‌ترسیت لی نه‌کات؟)...

مارسیللۆیش خه‌ریکبوو داوای ئه‌وه‌ی لێ بکات که پشوو به‌ک بدات، تا بییری لێ بکاته‌وه. به‌لام گوتی له‌ خۆی بوو ئه‌یگوت: (پاش هه‌فته‌یه‌ک ژن ئه‌هینم ئه‌توانم ئه‌وه‌یش بکه‌م به‌بیانوه‌ که بۆیه‌کا له‌ پارێسدان به‌شیک له‌ مانگه‌ هه‌نگوینه‌ رابوویم!) که مارسیللۆ لێیان جیابوووه، ده‌مده‌ست سواری ئۆتۆمۆبیلێکی به‌کری بوو و پرووی کرده‌ مائی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی.

ئه‌وه‌ی پێی خۆش بوو که ئۆتۆمۆبیله‌که‌ پرپوو له‌ که‌سانی تر چونکه‌ هه‌رچه‌ند خۆی ئه‌دیبه‌ی له‌ ناو که‌سانی تردا، پشتی به‌خۆی زۆرتر ئه‌به‌ست، هه‌ستیشی وا ئه‌کرد که ئه‌وه‌یش به‌کێکه‌ وه‌ک هه‌مووان، هه‌رچی ئه‌وان ئه‌یکه‌ن، خۆیشی هه‌رئه‌وه‌ ئه‌کات!... زۆر له‌وه‌یش سه‌ری سوپما، که هه‌ستی به‌خۆی ئه‌کرد دلی ته‌نگ بووه‌ له‌وه‌ی که کاروباره‌ نه‌یتیه‌یه‌که‌ی و ژن هینانه‌که‌ی و مانگه‌ هه‌نگوینه‌که‌ی خۆی ئاوتیه‌ی به‌کتر کردوووه!... به‌لام زۆری پێی نه‌چوو گه‌یشه‌ ناو خانووی ده‌زگیرانه‌که‌ی خۆی کاتێ که ده‌زگیرانه‌که‌یشی هات به‌پیره‌وه، لێی وردبووه‌وه ئه‌وه‌یشی زۆر پێی خۆش بوو، که ئه‌وه‌یش هه‌ر له‌ کچه‌کانی تری ئه‌کرد، جیانه‌بوو له‌وان!... که‌چی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ کچه‌که‌ چوو له‌یه‌وه‌ و دانیشته‌، مارسیللۆ ده‌مده‌ست هه‌ستی کرد به‌په‌شو‌کاو‌یه‌کی ناکاو، تووشی دێ، که پێچه‌وانه‌ی ئه‌و پشت به‌خۆ به‌سته‌بوو که له‌وه‌په‌ش هه‌ستی پێی ئه‌کرد... کچه‌که‌ له‌ ناکاو ئاوری لێ دایه‌وه‌ پاشان باوه‌شی پیاکرد پێیشی گوت ماچی بکات ئه‌وه‌یش دلی نه‌شکاند هه‌رچی پێی گوت کردی له‌ راستیدا (جیلیا) کچێکی به‌ئالۆش بوو زۆرجاری وا هه‌بوو له‌م ده‌ست له‌ مل کردانه‌وه، ئالۆشی ئه‌بزووت، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ئه‌ما که ده‌زگیرانه‌یه‌که‌یان بگورێ و بپه‌ته‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ژن و مێردیه‌ی ته‌واو!... له‌م جاره‌یشدا به‌جۆریکی وا هه‌وه‌سی بزووت، که به‌هه‌موو هێز و هه‌ره‌تێکی خۆیه‌وه‌ مارسیللۆی ماچ ئه‌کرد ده‌ستی مارسیللۆیشی ئه‌گرت و ئه‌یخسته‌ سه‌ر مه‌مکی چه‌پی خۆی زمانی خۆیشی ئه‌خسته‌ ناو ده‌می مارسیللۆوه‌ مارسیللۆیش هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد نه‌ی ئه‌توانی به‌ئاره‌زووی ئه‌و به‌بزووته‌وه‌ زۆری پێی نه‌چوو کچه‌که‌ ده‌ستی مارسیللۆ له‌سه‌ر مه‌مکی خۆی لا‌برد پێی گوت: (جاروبار وام به‌بیردا دێ که تۆ خۆشت ناویم!...). ئه‌وه‌یش گوتی: (وانیسه‌! تۆ خۆشت ئه‌وه‌ ئه‌زانیت که من چه‌ند گوروفتاری تۆم!)

(جیلیا) یش ناوی ئه‌و که‌سانه‌ی بۆ ده‌رخست که بۆ ئاهه‌نگی شه‌وی په‌رده‌یان بانگ کرابوون مارسیللۆیش ده‌ستی کرد به‌لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر له‌ بابته‌ هه‌موو که‌سیکیانه‌وه‌: که‌سایه‌تیه‌ی، کارو‌فرمانی، شپه‌وه‌ی ژبانی ئنجا که ته‌ماشای (جیلیا)ی کرد سه‌ری

سو‌رمابوو له‌و پرسه‌ سه‌یرانه‌، لێی پرسى: (تۆیش منت وه‌ک که‌سانی تر نایه‌ته‌ به‌رچاو؟!...)... مارسیللۆی ئه‌یویست زۆرتر دلتیابێ له‌وه‌ی که ئه‌وه‌یش هه‌روه‌ک که‌سانی تره‌، لێیان جیابوووه... ئه‌وه‌یش به‌سه‌رسو‌رمانیته‌که‌وه‌ له‌ پرسه‌که‌ی، وه‌رامی دایه‌وه‌ گوتی: (به‌لای خۆمه‌وه‌، تۆ له‌م جیهانه‌دا، له‌ هه‌موو که‌س چاکتریت... ئه‌گه‌ر له‌مه‌یش لا‌بدین، تۆ له‌ زۆریه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ ئه‌که‌یت که خۆم ئه‌یاناسم: په‌وشته‌ و خووت باشه‌، مه‌ند و له‌سه‌رخۆیت، هونه‌رمه‌ندیت... ئیتر ئه‌بێ کێ له‌ تۆ باشتر بێ بۆ من؟).

زۆریه‌ی که‌سان ئه‌یانه‌وێ له‌ هه‌مووان جیابوووه‌، له‌که‌س نه‌که‌ن. که‌چی تۆ، به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و جۆره‌ که‌سانه‌وه‌، مرۆف وای به‌بیردا دێ، ئه‌ته‌وێ له‌که‌سانی تر بکه‌یت، له‌ که‌سانی تر خۆت جیا نه‌که‌یته‌وه‌!...)

پاشان بییری مارسیللۆ به‌وه‌وه‌ خه‌ریک ما که (جیلیا) هوشیاری کرده‌وه‌ و پێی گوت پێویسته‌ بچیته‌ کلێسا هه‌ر کاره‌ساتیه‌کی به‌سه‌ردا هاتوه‌ بۆی بگێریته‌وه‌.

ئنجا ماره‌کرده‌که‌ ده‌ست پێی بکات... له‌مه‌یشدا مارسیللۆ مافی هه‌بوو که‌وا دا‌بێت... چونکه‌ له‌ ژبانی خۆیدا له‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی ئایینیدا په‌یوه‌ندی نه‌بوو بوو... به‌لام زۆری پێی نه‌چوو، ئه‌وه‌ی هات به‌بیردا که پێی لێ نانه‌که‌ی له‌به‌رده‌م که‌شیشدا، کارێکه‌ هه‌موو که‌س ئه‌یکات له‌به‌ر ئه‌وه‌ کردنی چاکتره‌ له‌ نه‌کردنی تا له‌ که‌سانی تر جیانه‌بیته‌وه‌!...

به‌لێ مارسیللۆ ئه‌وه‌ی پێی خراپ نه‌بوو که له‌به‌رده‌م که‌شیشدا پێی له‌ گونا‌هه‌کانی بنی و هه‌موو کاره‌ساته‌کانی خۆی بۆ بگێریته‌وه‌ تا خۆی له‌ که‌سانی تر جوێ نه‌کاته‌وه‌ و، وه‌ک ئه‌وانیش په‌فتار بکات ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو دوو ته‌گه‌ره‌ی له‌به‌رده‌مدا بوو: به‌کێکیان مه‌رگه‌ساته‌که‌ی تافی کورپنی، ئه‌وی تریشیان ئه‌و که‌ینه‌وبه‌ینه‌یه‌ی که پێوه‌ بوو له‌ پارێسدا جێبه‌جێی بکات! مارسیللۆ وای هات به‌بیردا که له‌ناو هه‌ردوو که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌دا په‌یوه‌ندی به‌ک هه‌یه‌ به‌لام هه‌رچه‌ندی ئه‌کرد له‌ رازی ئه‌وه‌ تێ نه‌گه‌ه‌شت!... ئه‌وه‌نده‌ هه‌بوو، ئه‌وه‌ی ئه‌زانی که باوه‌ری به‌ئایینی مه‌سیحی نه‌بوو، که مرۆف له‌ خوێن رشتن به‌ریه‌ست ئه‌کات.

باوه‌ری به‌ئایینیکی زرن‌گکاریی هه‌بوو که ریتی به‌و خوێن رشتنه‌دا... ئه‌و ئایینه‌یش بیروباوه‌ری فاشیستی بوو!... دوایی بیرکردنه‌وه‌که‌ی به‌م ئه‌نجامه‌ گه‌شت، که پێی لێ نانی به‌گونا‌هه‌کانی خۆی، له‌وانه‌یه‌ که بیخاته‌ رێزه‌ی ئه‌و کۆمه‌لی مرۆفایه‌تیه‌یه‌وه‌، که له‌سه‌رده‌می منالیه‌وه‌ خۆی لێ دوور خستبووه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ ناچاربوو بچیته‌ کلێساوه‌ له‌به‌رده‌می که‌شیشدا پێی له‌ تاوانه‌کانی خۆی بنی!...

لهوکاته‌دا که چوو، کلّیساکه که‌سی تیا‌نه‌بوو چوو به‌رده‌می په‌یکه‌ره‌که و کړنووشی نه‌وازشی بۆ کیشا له‌وکاته‌دا ده‌ستیک په‌رده‌ نه‌ستورره‌که‌ی لادا مارسیللویش چوو سه‌ر ته‌ختی پئی لپنان و دانیش‌ت ویستی ده‌موچاوی که‌شیش ببینی به‌لام که‌شیش په‌رده‌که‌ی کیشایه‌وه، بۆ ئە‌مه‌ی خۆی پيشان نه‌دات.

که که‌شیشه‌که پیتی زانی مارسیللو له هه‌موو سی ساله‌که‌ی ته‌مه‌نیدا جارێک نه‌هاتۆته به‌رده‌م ته‌ختی پئی لپنان به‌مارسیللو‌ی گوت: (تۆ ئە‌و هه‌موو سی ساله‌ت له گونا‌ه‌بارییدا رابواردوو!...)... مارسیللویش گوتی: (له راستییدا من هیچ گونا‌ه‌یک نه‌ماوه نه‌یکه‌م ته‌نانه‌ت که‌تنی کوشتنیشم کردوو!...) پاش ئە‌وه ده‌ستی کرد به‌گپرا‌نه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی خۆی و (لینۆ) به‌ته‌واوه‌ته‌ی هه‌مووی تیگه‌یاندا هیچ ده‌سکارییه‌کی تیا نه‌کرد مارسیللو سه‌ری سوپما له‌وه‌ی که که‌شیشه‌که به‌ته‌نگ باه‌ته‌ی هه‌تیو بازییه‌که‌وه زۆرتربوو، تا باه‌ته‌ی کوشتنه‌که!... کاتێ که که‌شیشه‌که له‌وه‌ دلنیا بوو که (لینۆ) هه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی له (مارسیللو) کردوو که باوه‌شی به‌لنگه‌کانیا کردوو، لپنی پرسی:

(تۆ له‌گه‌ل پیاواندا لنگ بازیی ئە‌که‌یت؟...)

- نه‌!... هه‌رگیز نه‌م‌کردوو!... له راستییدا من ژیا‌نیکی ئاسایی رانه‌بو‌تیم... مه‌به‌سم ئە‌وه‌یه که یه‌که‌م ژنی‌ک لنگ بازیی له‌گه‌ل‌دا کردوو، له مالتیکی سۆزانی دابوو... پاش ئە‌وه‌یش ژیا‌نی ره‌گه‌ز بازیی هه‌ر ئاسایی بووه هه‌رچه‌ند لنگ بازیی کردبێ، له‌گه‌ل ئە‌و خانمانه‌دا کردوو مه‌ که له‌ خانه‌دانه‌کان بوون!...

- به‌لام ئە‌مه‌یش گونا‌ه و به‌دکاریه که تۆ کردووته چونکه نابێ لنگ بازیی بکه‌یت له‌گه‌ل که‌سدا، به‌ته‌نیا له‌گه‌ل ژنیکی ماره‌کراودا نه‌بێ، که مه‌به‌سیشت له‌وه هه‌ر سک و‌زا‌کردن بێ!.

- منیش وا خه‌ریکی ئە‌وه‌م!.

که‌شیشه‌که‌یش له گونا‌ه‌کانی خۆش بوو به‌لام ئامۆژگاریی کرد تا دوا‌یی ژیا‌نی خۆی هه‌ر نوێژ بکات مارسیللویش که هاته سه‌ره‌وه‌ی بگه‌رپه‌ته‌وه، چاوێکی دوا‌یی خشاندا به‌سه‌ر کلّیساکه‌دا وای هاته پيش چاو که مالتا‌وا‌یی له جیهانیکی کۆن ئە‌کات، که به‌لای ئە‌وه‌وه هه‌ر له‌سه‌را‌ویکی خه‌وی کۆنی ئە‌کرد!...

پاش ئە‌مه‌ی له کلّیساکه جیا‌بووه‌وه، سواری ئۆتۆمۆبیل بوو چوو بۆ ئە‌و گه‌ره‌که‌ی که دایکی تیا‌بوو به‌لام له رینگاهه‌ستی پئی کرد یه‌کی‌ک دوا‌ی که‌وتوو زۆری پئی نه‌چوو،

ناسیی کابرا له پیاوانی بال‌بازه نه‌یتییه‌کان بوو. نامه‌یه‌کی له سه‌ره‌که‌که‌ی خۆبه‌وه بۆ هینابوو. ئە‌وه‌ی تیا نووسی‌بوو که چوو‌بوو بۆ (پاریس) له رینگادا له شارێک لابات ناوینشانی پیاویک هه‌ل ب‌دات، که (سه‌نیۆر جابرو)ی پئی ئە‌لین مارسیللویش به‌پیا‌وه‌که‌ی گوت له‌گه‌ل‌یا بچیت تا ئە‌گاته باخچه‌که‌ی مالتی دایکی له رینگادا تیگه‌یشت، کابراکه‌ ناوی (ئۆزلاندۆ) بوو هه‌ر له‌ سالی ۱۹۲۵ وه له نامه‌کاریی نه‌یتیدا فرمائی بینیه‌وه.

مارسیللو چوو له ناو باخچه‌ی خانوه‌که‌وه که ته‌ماشای کرد به‌پاکی نه‌ماوه‌ته‌وه به‌ره‌للا کراوه... ئە‌وه‌ی بیره‌که‌وته‌وه که له منالیدا چۆنی رابواردوو له‌ویدا... له‌وکاته‌دا که ئە‌رویشت چاوی به‌مارمیلکه‌یه‌ک که‌وت، به‌زه‌یی پیا ئە‌هاته‌وه ویستی به‌ ئە‌سپایی پروات به‌رپوه، نه‌وه‌ک بیترسینێ! (رۆبه‌رتۆ)ی بیره‌که‌وته‌وه، که چۆن په‌نای برده‌ لای ئە‌و تا هه‌ندێ له هه‌ستی گونا‌ه‌باریی که‌م بکاته‌وه له کوشتنی مارمیلکاندا که‌چی رۆبه‌رتۆی منالیش نه‌یویست له‌وه‌ستی گونا‌ه‌باریه‌ی ئە‌و که‌م بکاته‌وه!...

مارسیللو، له‌وه‌ سه‌رده‌مه‌دا، که‌سیکی نه‌دۆزیه‌وه که باری گونا‌ه‌باری لئ سووک بکات و هه‌ست به‌و گونا‌هه ئە‌وه‌نده نه‌کات له‌به‌رده‌م کوشتنی مارمیلکه‌کاندا، به‌ته‌نیا هیلترایه‌وه!... جا له‌م ته‌نیا بییه‌دابوو، که له راستی گونا‌ه‌که‌ی خۆی تیگه‌یشت!... به‌لام ئیستاکه، به‌ته‌نیا نامینیته‌وه، ئە‌گه‌ر که‌په‌وه‌په‌نه‌که‌ی (پاریس)ی به‌که‌تنیک دوا‌یی بیت چونکه ئە‌و له‌م جاره‌دا، له پینا‌و ئامانج‌یکدا که‌تن ئە‌کات هه‌ستیش به‌خۆی ئە‌کات که فه‌رمانه‌وا‌یی له پشتیه‌وه‌یه، یارمه‌تی ئە‌دات له‌لایه‌ن کۆمه‌لانی زرنگاریی و کۆمه‌لایه‌تی و سه‌ربازیشه‌وه که فه‌رمانه‌وا‌یی دایه‌زاندوون، فرمانه‌که‌ی په‌سند ئە‌کری بێجگه‌ له‌وانه، ئە‌و کۆمه‌له‌ گه‌وره‌ گه‌ورانه‌ی نه‌ته‌وه‌په‌یش که باوه‌ر به‌و بیرو‌باوه‌ری فاشیستییه‌ ئە‌که‌ن، ئاماده‌ن بۆ پشت‌گرتنی، بۆ ئافه‌رین کردنی!...

که له ده‌رگای ژوو‌ره‌که‌ی دایکی‌دا، چه‌ند سه‌گه‌یک بۆی ده‌ره‌په‌ینه‌ ده‌ری بۆنیکی زۆر ناخۆش له ژوو‌ره‌که ئە‌هات... دایکی چاو‌په‌نکه‌وت له جیگادا که‌وتبوو رو‌که‌شی پیره‌ته‌یی پپوه دیاربوو ئە‌وه‌نده‌یش له‌ر و لا‌واز بو‌بوو، هه‌ر ئیسک و پروسکه‌که‌ی ما‌بووه‌وه!... جیگای لئ دان به‌له‌شه‌وه دیاربوو مارسیللو تئ گه‌یشت که ئە‌و له‌ش شین بو‌ونه‌وانه به‌ده‌ستی (ئه‌لبی‌ری)یه‌وه پیدابوون، که ئۆتۆمۆبیل لئ خوری دایکی‌تی و دلداربشیه‌تی!... ده‌م‌وده‌ست دایکی مارسیللو سوارکرد له‌گه‌ل خۆیدا و چوون بۆ سه‌ردان له‌ باوکی که له

نه خوشخانهی نه خوشی میثک دابو دایکی ههستی بهوه کرد که مارسیللو قیز و بیژ له و ژبانهی نه کاتهوه پاشان دهستیدا له شانی ئۆتۆمۆبیل لی خورهکهی، نازی نه کیشا و نهی لاواندهوه پاشان رووی کرده مارسیللو و پیتی گوت:

(من ئه وه نه زانم که تو له وه تووره نه بیت که من نازی (ئهلبیری) نه کیشم و نهی لاوینمه وه به لام تو هیشتا وات لی نه هاتوه که له وه تی بگهیت، ژن چه نه ههست به تازاری دهروونی نه کات که بزانیته وهک جاران خوشی له هه رهتی هه رهزه کاری خوی نابینی!...).

مارسیللو له پاش نه مهی له کهینه و بهینهی ماره کردن و ناههنگی شهوی پهرده بووه وه، که پرپوون له ئه رک و دهنگه دهنگ، خوی و ژنه کهی چونه ناو شه مه نده فه ره وه له ویدا ههستی به سه ره وتیکی گیانی بی نه ندازه نه کرد پیش نه مهی شه مه نده فه ره که بکه و پته گه ر، چاوی پرپووه کچه که. که له گه ل دایکیا قسهی نه کرد.

له و کاته دا ههستی وا نه کرد که گواستنه وهی کچه که و جیا بوونه وهی له دایکی په رده به ک به سه ر ژبانی کچینی دا داته وه بو نه مهی ژینیکی نوئ بژی، که هه رچه نده لیتی نه سه له مییه وه، به لام زۆریشی پی خوش بوو که به و ناو اته بگات!... مارسیللو نه و کاروبارانهی هینا به وه پیش چاوی خوی که له و چه ند رۆژی پیشوودا راپه راند بوون و ایش هاته پیش چاوی که نه م گۆرینهی هاته وه به سه ر ژبانیدا نه یکات به پیاویکی وا که جیا وازی نه مینی له گه ل که سانی تر دا!... له و کاته دا گر له تاره زووی به ربوو، پر به دل نه یو بست خوی بکات به پیاو و، خوی بکات به میرد، نه یو بست هه ر له وشه وه دا، هه ر له ناو نه و شه مه نده فه ره شیدا (جیلیا) بکات به ژنی ته واو!... پیخه فه که بیان هه رچه نده تنگ بوو، به لام مارسیللو باکی له وه نه بوو!...

خۆ نه گه ر (جیلیا) یش وهک هه موو کچیکی تر، ته گه ره ی له و کاره دا و خوی نه دا به ده سه ته وه، نه توانی نه و کاره دوا بخت تا نه گه نه نه و شاره ی که پیمان گوتبوو لیتی لابتات به لام (جیلیا) له و زۆرتر به تنگ نه و رابواردنه وه بوو.

زۆرتر به په رۆشه وه بوو، که به و کامه بگات هه ره نه وه نده شه مه نده فه ره که دهستی کرد به رۆیشتن و له ربیه وه له ریگادا، به فیل خوی خزانه سه ر کۆشی میرده کهی و دهستی کرد به باوهش پیاکردن و ماچ کردنی!... زۆری پی نه چوو له و جۆش و خۆشه وه وه رگه را و

دهستی کرد به گریان میرده کهی له پیشدا زاره تره ک بوو به لام له پاشدا بوی ده رکه وت که گریانه کهی (جیلیا) بریتی بوو له دهست پیشکه ربیه ک به و مه به سه ی که راسته و راست پیتی بلتی کچینی نه ماوه!...

مارسیللویش واقعی ورما و چاویکی تی بری له پر نه وهی بو ده رکه وت که نه و که سایه تیه ناساییهی نهیدی له ودا، له ناو دا نه ما!... نه و نهی نه زانی که له پشت دان پیا نانه که یه وه چی رووی داوه به لام هه ر نه وه نده ی په ی پی برد، که به پیتی قسه کانی جیلیا خوی، نه و نافرته نییه که هینا بووه پیش چاوی خوی.

مارسیللو دلی پرپوو له خه م و نه م نهی نه ویست له وه به ولاره گوتی له پی لینانه کانی بی له گه ل نه مه شا حه زی نه کرد، دل ره نجاوی بکات، به پیچه وانه وه دلی دایه وه، گوتی: (پیتی ناوی له سه ری برۆین... خو من بو نه وه ماره م نه کردویت، که کچینی پتیه دیاری... بو نه وه م هینا ویت که خوش نه ویت!...)... به لام جیلیا وازی نه هینا تا هه موو به سه ره اتی خوی بو گتیرا به وه... گوتی: که باوکی مرد، خوی و دایکی له باریکی دهست کورتییدا هیشته وه... پشتیوان (محامی) ییک هه ردوو کیانی برده لای خوی دهستیان به سه ردا بگری.

جیلیا پیتی نه گوت مامه... جیلیا له و کاته دا ته مه نی گه یشت بووه پانزه سالی رۆژیکیان دایکی له ماله وه نه بوو پشتیوانه که به هه لی زانی و سواری بوو، کچینی لی سه ندا!... پاش نه وه هه ره شه ییشی لی کرد که نه گه ر بیته دایکی له و که یه وه به یه نه تا گادا ر بکات دهست به رداربان نه بی و فریبان نه داته ناو باری هه ژاری و سه رگه ر دانییه وه پاش نه وه زۆری پی نه چوو، هانه ی دایکیدا که له وه به ولاره نه ییتریتته خوتندنگا له جیاتی نه وه بنیتریتته جی فرمانه کهی خوی تا بیکات به رازنووسیکی خوی و، لای خوی دای به زرتینی به م جو ره ریگای بوخوی کرده وه، که جیلیا بکات به دوستیکی خوی، تا شه ش سالی خشت دهست بازی و لنگ بازی له گه ل دا بکات که له و کاته یشدا جیلیا پیتی نه نه کرا به گوتی نه کات، نه ترسا له دایکی و، نه ترسا له هه ژاریش!...

کاتی که بریاریشیدا شوو به مارسیللو بکات، هه ره شه ی لی کرد که یه وه به یه نه کهی له مارسیللو ئاشکرا بکات جیلیا یش هه ره شه ی لی کرد که نه گه ر نه و کاره بکات، نه یکوژی!.

مارسیللویش به زه یی پیا هاته وه ویستی به رامبه ر نه و ته نگوچه له مه یه ی نه و ههستی

خۆی دهر بېرې ددهستی بۆ برد باوهشی پیا بکات بهلام لهوکاته دا شه مه نده فهره که توند جوولایه وه، بوو بههۆی نهوهی که دهستی له رووی بکه وی.

نهویش له ناودا بازی دایه نهو دیو ژورده که وه لاه که سه رسام ما له و کاره زوو چوو به دوایدا جیلپا نه و نه دهی نه مایوو خۆی له شه مه نده فهره که فری بداته خواره وه چونکه وای زانیبوو که مارسیللو شه پازلله ی لی داوه و ریسوای کردووه ههستی وا کردبوو که ژن و میتردیبه که بیان هه لوه شاهه وه!...

مارسیللویش ههر له گه لیا خهریک بوو دلای دایه وه، تا توانی گه شی و خو شیهه که ی بگه رینیتته وه جیتی خۆی نه وه شه وه مارسیللو، له شی پرووت کرده وه و گرتیهه باوهشی چوهه باخه لیه وه و ناره زووی خۆی پین دامرکانده وه مه به سیسی له وه، ههر نه وه نه بوو که ئالوش و خرۆشی خۆی پین بشکینتی، نه وه نه ویشی نه و بیست که ههست به خۆی بکات که نه ویش پیاویکه له پیاوان، بۆیه نه و لنگبازیهه یی کردووه له گه ل نه و نافرته دا، تا منالیتیکی لیتی بېی و مروقتیک بهیتیتته ناو جیهانه وه!...

مارسیللو و ژنه که ی له شاری (س) دا دابه زین له وی چونه میوانخانه به که وه ژنه که ی له وی به جین هیش پاشان ئوتۆمۆیلیتیکی گرت و رووی کرده نه و جیگه به ی که (ئۆرلاندۆ) ناوونیشانی پین دابوو ههر نه و نه ده سه ری کرد به خانوه که دا و اقی ورما چونکه پرپوو له نافرته ی سۆزانی!... شویتنه که جیتی به زموره زم بوو!... رزگاریشی نه بوو له دهست نه و نافرته تانه، تا (سه نیور جابریو) ی چاوپیکه وت کابرا له چاوه روانی نه و دابوو به مارسیللو ی گوت ری و شوینی داوانانه وه که گوپراوه نه و ههر نه و نه ده ی له سه ره که (کادری) پیشانی (ئۆرلاندۆ) بدات ئیتر هه موو که ی نه وه به ی نه بو نه و به جین نه هیلتی مارسیللویش له مه واتن گه یشت که فه رمانه وای ئیتالیا ویستویتی زووتر (کادری) بکوژری له وه یشه وه بۆی دهرکه وت، که له راستیدا چوونی خۆی بۆ پاریس پیویست نه بوو چونکه (ئۆرلاندۆ) شاره زاییه کی وای هه یه که بتوانی، بۆ یارمه تی کهس، (کادری) بدۆزیتته وه مارسیللویش له مه وه ته و او تیگه یشت، که فه رمانه وای ئیتالیا بۆیه کا نه وی خستۆته ناو داوانانه وه ی کوشتنه که وه به خوړایی تا بیکات به هاوبهش له که تنه که دا و کهس په ی به فه رمانه وای، خۆی نه بات!... نه ویشی بۆ دهرکه وت، که به شینه یی خراوه ته وه ناو داویکه وه که چی، که نه م پازه ی بۆ دهرکه وت و دلای پیتی کرایه وه، سه ری له خۆی سووما که زانی نه م به شه

فرمانه ی به رپه رچ نه دایه وه، به لام به و ناوه وه که فرمانیتکه له سه ر شانی و ناچاره بیکات، به داخیکه وه بریاریدا به جیتی بهیتنی!.

کاتی خهریک بوو خانوه که به جین بهیتنی، له پر چاوی که وت به (ئۆرلاندۆ) خهریک بوو له گه ل ژنی که دا نه یگرته باوهش، که هیشتا له ناو سۆزانی به کاندای چاوی پین نه که وت بوو... ژنه که سه وزه به ک بوو گه نم په نگ، دوو چاوی گه شی پیوه بوو، ده می فراوان بوو، لیوه کانی خۆی به سووراویکی په نگ تاریک په نگ کردبوو.

(ئۆرلاندۆ) یش هه روا به ساکاری پی گوت: (نه گه ر حه ز له م که چه نه که ییت، بۆت به جین نه هیلتم!...)... مارسیللویش قینی له وه هه لسا هه ستیکی به زویی پیاها تنه وه هات به دلای به رامبه ر که چه که ناره زوویشی نه کرد رزگاری بکات له دهست (ئۆرلاندۆ) که داوای شتیکی لی نه کرد نه و وای نه زانی که چه که ته نگه تاو بووه و ناچار بووه به دهسته یه وه، بۆیه کا ماچوموچی له گه لدا نه کات!...

که مارسیللو و ژنه که ی و ئۆرلاندۆ گه یشتنه پاریس، یه که م کاری نه وه بوو ژماره ی ته له فۆنی (کادری) بدۆزیتته وه... خهریک بوو سه ر و شیوه ی (کادری) بهیتیتته وه به رچاوی خۆی... کادری پیاویکی پشت کووماوه و کورته بالابوو قرتیکی زۆری به سه ری خۆبه وه دانابوو چاویلکه کانیشی نه ستووریون.

یه کیکیش بوو له دوژمنه کانی (دهسته ی فاشیستی)، که مارسیللو، خۆی یه کیکی بوو له پشتگیرانی... کادری نه و نه ده به گه رمه وه، به ره نگاری نه و دهسته یه ی نه کرد، توانی ژماره به ک له دوژمنه کانی خۆی له ئایینی فاشیستی وهر بگپری!

کاتی که ته له فۆنی بۆ (کادری) کرد، نه و نه یناسیه وه به لام بانگی کرده مالی خۆیان بۆ چای خواردنه وه هه روه ها نه ویشی پین گوت که ژنه که یی له گه ل خۆیدا بهیتنی، که بۆ رابواردنی مانگه هه نگونه هیناوتیتی له گه ل خۆیدا بۆ (پاریس) زۆری پین نه چوو مارسیللو چاوی که وت به (ئۆرلاندۆ) و هه موو شتیکی تیگه یاند به لیتیشی پيدا، که (کادری) بانگ بکاته سه ر نان خواردنی شیان، تا بتوانی له دووره وه ببینی و بیناسی!...

مارسیللو نه ی نه زانی بۆچ نه وه ی به بیردادی، که په وشتی نه و ههر له په وشتی (یه هودا) نه کات، که ناپاکی له گه ل مه سیحدا نه کرد!... نه ی خویشی ناپاکی له گه ل مامۆستا که ی دا ناکات!...

نه و (یه هودا) ههر نه مه نده جیاوازیان هه یه، که (یه هودا) خۆی کرد به په تا، له بهر

ئەوئەي كە ئەوانەي ھانەيان دابوو بۆ ئەو ناپاكييە، نەيان وئەرا يارمەتي بدەن!... بەلام ئەو نەخۆي ئەكوژي و، نەخۆشي بەرەنجه رۆ دائەنئە، چونكە كەسانی واهەن، يارمەتي بدەن!... لەوكاتەدا كۆمەلانی گەورە گەورەي نەتەوئەي ھاتەوئە پيش چاوە كە لە كۆرەكانی (رۆما) دا چەپلە پێزانبان ئەكرد بۆ ئەو كار بە دەستەي كە لە ژيتر دەستيا فرمانی ئەكرد پاش ئەوئەو خەوئەي لە مېشكدا نەما ھېچيشی لئە بەجئەي نەما ئەوئەي نەبئە كە خۆھەل كيشان و شانازيەي كی زۆر كەمی لە دلدا مابوو، كە بۆ ژۆ بووبوو بە تيز پيكر دئەوئە!... بەھەموو رەنگ پياوئە كە فرمانی خۆي ئەبينئە!...

مارسيللو كە گەيشتە خانووي (كادري) لە گەل ژنە كەيدا، ئافرەتيك بە پيربانه وە ھات، كە بە لايەو وە ابوو، زۆر لەو ئافرەتەي ئەكرد كە لە شاري (س) دا دييووي لە بەزمگاھە كەدا لە گەل (ئۆزلاندۆد) دا... بە راستی لە مە سەري زۆر سورما بەلام زۆري پئە نەچوو بۆي دەر كەوت كە جياواز ييە كی زۆر لە ناوئەند ھەردوو ئافرەتە كەدا ھەيە لە ئەندازەي روو خۆشي و دەنگدا پاش تاويك مامۆستا (كادري) يش ھات بە پيربانه وە، خۆشي و چلۆنيەي كی گەرموگوري لە گەلدا كەردن و بە شيرينيە كەوئە گفتوگوشي لە گەلدا ئەكردن لە جيلياي ئەپرسی پاريسي بە لاوئە چۆنە كاتئە كە جيلياي ھەرزەكار ئارەزووي خۆي نوواند كە ئەيەوئە بەزمگاھي كی شەوي پاريس بيينئە، ئافرەتە كەي ژني (كادري) يش پيشنيازي واكرد كە لە چيشتخانە يەك نانی شيوان بخۆن پاش ئەوئەيش بچنە بەزمگاھي كە بە لاي خۆبەو وە ابوو، كور و كچە كە پيشان خۆش بيئە... لە راستيدا مارسيللو سەري زۆر سورما لەوئەي كە ئەو ئافرەتە ژني (كادري) دەرچوو... مامۆستا (كادري) يش لە مارسيللوئەي پرسی كە ئاخۆ ئيستاييش ھەر لە خەباتي زرنگاريەي دايە، يان نا؟... مارسيللوئەي وای وەرەم دايەوئە كە ئيستاي پەيوئەندي بە زرنگاريەوئە نەماوئە كە وای گوت مامۆستا (كادري) دلئە زۆر خۆش بوو لە خۆشياندا دەستي مارسيللوئەي گوشي ھەر وەك خۆي كە شيشي ك بوو بيئە و تە ماشاي پەشيمان بوونەوئە يەك بكات و ابوو!... پاشان كادري دەستي خستە سنگي خۆي و لە سەر دلئە دانا، چاوەكاني پريون لە ئاو و دەمو دەست ژوورە كەشي بە جئە ھيشت مارسيللوئەي لە مە سەري سورما بوو، سەيري ئەكرد ژنە كەي مامۆستا (كادري) يش مایەوئە لە گەل تازە بووك و تازە زاوادا مارسيللوئەي سەرنجی دا، ئافرەتە كە سوسارديئە نوواند لە گەل ليا بەلام لە رازي ئەوئە تينئە ئەگەيشت زۆري پئە نەچوو جيليا پيشنيازي واكرد كە بچيئەوئە ميوانخانە كەي خويان، تا لەوئە سەر و تي ك بدات تا دەمی شيو خواردن بەلام (لينا) ي ژني

مامۆستا (كادري) بانگي كەرد بۆ ژووري نوستە كەي خۆي ئەوي لەوئە دانا و گەراپەوئە بە تەنيا بۆ ھۆلە كە ئەوكاتە مارسيللوئەي تەنيا بوو ئافرەتە كە جگەرە يەكی دەرھيئاو دايگيرساند ئنجا بە مارسيللوئەي گوت: (ژنە كەت تۆزيك ئەنوئە پاش ئەوئە لە گەل ليا ئەچم، گەرا نيكي پئە ئەكەم بەناو شارە كەدا)... ئەويش لئەي پرسی، گوتئە: (كەواتە پيويستيتان بە مەن نييە؟)... پاش ئەوئە روي كەردە ئافرەتە كە و پئەي گوت: (بم بەخشە كە ئەمەت پئە ئەليم مەن وا ھەست ئەكەم كە تۆ لە گەلما لالووتيت... كە چي لە مەو پيش ھيچ يەكترمان نەديوئە!...)... ئافرەتە كەيش قسە كەي پئە بريئە گوتئە: (نەئە وان ييە مەن تۆ باش ئەناسم بەلام تۆ مەن نانا سیت) ئافرەتە كە كە دوژمنا يە تي لە چاوە كانيا ئەبريسكايەوئە، كە پئەي گوت: (مەن ئەوئە باش ئەزانم كە تۆ دزە پياوي فەرمانرە و اييە كەي خۆتيت!...)... مارسيللوئەي روي لئە وەرگيئەرا چونكە ئەوئەي زۆر پئە ناخۆش بوو كە ئەو ئافرەتە بەو جۆرە ريسواي كەرد! زۆري پئە نەچوو مارسيللوئەي پرسی: ئاخۆ مېردە كەيشی بەوئە ئەزانئە؟ ئافرەتە كەيش بە شيشو يەكی ريسوا كە رانەوئە وەرەم دايەوئە گوتئە: (ئەي چۆن نازانئە... ئەو ئەمەي بە مەن گوت!)... مارسيللوئەي خۆي پئە نەگيراي لئەي پرسی: (كەواتە بۆچ بانگتان كەردنە سەر چاي خوار دئەوئە؟)... ئافرەتە كەيش راستە و راست وەرەم دايەوئە: (مەن ئەوئەم پئە خۆش نەبوو بەلام مېردە كەم وەك پير يكي گيان پاك و بەرز و پيرۆز و ايە، ئيستاييش ھەر لەو باوئە دايە، كە نوواندني خۆشەويستي چاكتيرين زرنگاريە بۆ بەرەنگاريي كەردني دوژمنا يە تي!).

- مەن زۆرم پئە ناخۆشە كە تۆ دوژمنا يە تيم لە گەلدا ئەكەيت چونكە تۆم جوان و شەنگوشۆخ ديئە بەرچاوە، كە دل كيش ئەكەيت!... مارسيللوئەي پاش ماوئە يەك لە خۆي پرسی، كە لەو كاتەدا بۆچ وای لئە ھات؟... ھەر وەك لە ناوچە وانی ئافرەتە كەوئە، روي ناكي يەك ھات بيئەتە دەر وەو و گەشكە داري كەرد بيئە، لە كانگاي دل ليا ھەست يكي بە ھيئەوئە رە تي توندوت ييژ پەيدا بوو بوو، كە تي كە لئەوئە لە خۆشەويستي يەكی كوترا نە و دل وروژا نيكي سەخت... كات يكي زانی بە خۆي، ھەردوو دەستە كانی دريژ كەردو وە باوئە شي كەردو وە بە خانی ژني مامۆستا (كادري) دا، و اي شي گوشي وەوئە بە خۆبەوئە مەمكە خرو پەرە كانی لە سنگي ئەكەون و لە بەر خۆبەوئە پئەي ئەلئە: (مەن لە كانگاي دل مەوئە خۆشم ئەوت ييت!)... ئافرەتە كەيش بە واق و رمان يە كەوئە سە بري يكي كەرد و تيئە خوريئە: (بە راستي شتي يكي زۆر ناوازە ئەكەيت، كە ناپاكي لە گەل ژنە كە تا بكەيت، لە مانگە ھەنگو يە تاندا!...)... پاشان خۆي لە دەست مارسيللوئەي راپسكاند و شەپازلە يە كی ليئەدا!... بەلام پاش تاويك

په شیمانایی لئی دهرکهوت چوو به لای په نجه ره که وه ننجاً رووی بۆ وه رگیترا و پیتی گوت: (بم به خشه، له دهستم دهرچوو!...)... مارسیللویش گوتی: (هره نه وه ندهم بۆ ماوه ته وه که دهریازیم، ژنه کهم بانگ ناکهیت بیت برۆین؟ بیانوویشم بۆ ناهینیتته وه لای میرده که ت که بم به خشه؟...)...

ریتیسی بۆ کرده وه که پروات بۆ دهرگای ژووره که که چی ئافره ته که وه ستاو نه رۆیشت، هر سه بیری ئه کرد پاشان دهستی هینا به روومه تی مارسیللو دا و پیتی گوت:

(مه رۆروه منیش حهزت لئی ئه کهم... تکایه بم به خشه!) مارسیللو ههستی پئی کرد که ژنه که هر له بهر نه وه داوای به خشینی کرد، که له ئه نجامی شه پازلله که ی خۆی، خۆی رزگار بکات که چی هر له وه کاته یشدا ئاگری دلداریی گری به ردابوو دلی، پر به دل حهزی لئی ئه کرد!... خۆشه و یستییه که یشی له ئه ندازه دا نه بوو، بۆ جیلیا نه ونده به په رۆش نه بوو!... خۆشه و یستییه کی قوول بوو، پرپوو له خوتن گهرمی، پرپوو له جۆش و خروش، پرپوو له نازگرتن و هیواداری... خۆشه و یستییه کی وایش بوو که ههرگیز له وه پیتش، به خۆیه وه نه ی دیبوو!...

ههروه ک ژيانی له وه پیتش چۆل و هۆل بووبی و که سی تبا نه بووبی و ابوو، به لام که جوانی (لینا) ی دیی ژيانی بۆ پرپوو له شادیی و کامه رانی!... ته نانه ت وایشی لئی هاتبوو که ههروه ک له وه پیتش هر ناسیییتی و خۆشیشی و یستی و ابوو... ته نانه ت پیتش ئه مه یش که بیبینی و هاو تاکه ی ئه وی له شاری (س) دا چاو پیکه وتی!... ئه مجاره یش باله کانی کرده وه تا باوه شی پیا بکاته وه به لام ئافره ته که خۆی لئی لادا، پیتی گوت: (ئیسته و ا باشه بچیته دهره وه، تا ماوه یه ک رابوتیریت ئیواره یه کتری ئه گرینه وه!)...

مارسیللو پیتیستی به ماوه یه ک بوو، به ته نیا بچیتته وه، تا بیر له وه کاره ساتانه بکاته وه که روویاندا له کرده وه ی (لینا) دا سه ری سورنه ما چونکه واقی و رما، دلی شکا... چونکه هه مووی چهند رۆژنیک بوو ژنی هینا بوو!... له وه وه دهستی کرد به پرسکردن له خۆی: ئه پئی خۆشه و یستی چی بی؟... ئه وه هه ست و تاسه یه چی بوو، که نه وه نده ی نه ما بوو به هۆی نه وه وه تووشی گه ری و گیتچه لیککی وایی که ژن و ژيانی له ده ست بچی و ناپاکی له گه ل ئه و بیرا وه ره زرنگ کارییه شدا بکات که ژيانی خۆی بۆ ته رخان کرده وه؟... مارسیللو خۆی و اهاته پیتش چاو که نه وه به دخوویی و داوین پیسییه ی که له هه موو ژيانیا به دوایه وه

بوون، له کۆلی نه ئه بوونه وه، که ماره کردنی (جیلیا) یش له ده ست نه وه دردانه رزگاری نه کرد، به هیچ کلۆجیک رزگاری نابئی له ده ستیان به هۆی نه و رووناکییه وه نه بیت که له ناو چهوانی (لینا) وه پرشنگ نه دات!... سه ری له وه یش زۆر سورما که ههستی به لیک چوونیک کرد له ناوه ند ناوی (لینو) و ناوی (لینا) دا!... ئه و پیاوه ی که دلی پرکرد له پشم و قین و بیزهاتنه وه له به دخوویی و داوین پیسی نه و ژنه یش که له باریا هه یه له وه هردوو دهره ی رزگار بکات!...

مارسیللو ههستی به خۆی نه کرد، که چه ندی پئی چوو بوو تا له گه ران بوو بووه وه و گه یشتبووه میوانخانه که کاتی که داوای کلیلی ژووره که ی خۆی کرد، شاگردی میوانخانه که پیتی گوت ژنه که ی و خانمیککی تر پیکه وه له ژووره که دان مارسیللو ده موده ست په یی به وه برد که خانمه که (لینا) یه! ئه ویش ههستی کرد به جۆش و خروش و شادمانی یه ک ده موده ست چوو بۆ ژووره که ی خۆی که دیی ژووره که ی داخواه، له کونی دهرگا که وه سه ریککی ناو ژووره که ی کرد ته ماشای کرد ژنه که ی رووت بۆته وه ته نیا په شته مالیک به سه ر ناوکیه وه یه (لینا) یش له خوار پییه وه دانیشتوو به ههردوو ده ست، ده ست ئه هینتی به رانه کانی ژنه که یدا لنگه کانی ئه گریتته باوه ش.

سه ریشی نوشتانده ته وه به سه ر نه ژنۆکانیدا (جیلیا) یشی چاو پیکه وت، سه ری هه ل ئه برپی، بزانی (لینا) چیی لئی نه کات نه به ره بهستی نه کرد له و کاره، نه هانه یشی نه دا بۆ ئه و کاره نه و هر به په رۆشه وه بوو بزانی چیی لئی نه کات گوتی له (لینا) بوو پیتی گوت: (ناشی مه به... ئه گه ر تو شووت نه کردایه، به ره بهستی ئه مه ت نه ئه کرد... که واته که شووت کردوو بۆچ به ره بهستی ئه مه ئه که یه ت؟. پاشان له کیتی به ره بهستی ئه که یه ت؟)... (جیلیا) یش به گه رموگوریکه وه پیتی گوت: (به لام من ئه وم خۆش ئه وی!...) دهسته کانی (لینا) یش به چه شنی مار، ورده ورده ئه کشان به ناو لنگه کانی (جیلیا) دا کاتی که (جیلیا) پیتی گوت وازی لئی به یینی، (لینا) دهستی گرت و ماچی کرد، پاشان به جۆش و خروشیکه وه له پئی دهستی (جیلیا) ی ئه هینا به سه ری خۆیدا و خوتوو که ی به خۆی نه دا... زۆری پئی نه چوو (جیلیا) هه ستایه سه ری و ئاره زووی خۆی و اپیشاندا که جلو به رگه کانی خۆی له بهر بکات... به لام (لینا) بازی دایه خواروه و پیتی گوت (مه جوتی!...)... (جیلیا) گوتی نه دایه قسه ی نه و چوو بۆ نه و په ری ژووره که نجا پیتی گوت: نامه وی به م جۆره ته ماشام بکه یه ت چونکه تو وام لئی ئه که یه ت که هه ست به شه رمه زاری بکه م!... خانمه که یش به په رۆشیکه وه پیتی گوت: (بۆچ شه رم له من ئه که یه ت؟... خۆ منیش یه کبکم وه ک تو!...)...

(جیلیا) یش پیتی گوت: (به لّام تۆ وهک پیاویک ته ماشام نه کهیت و تیم ورد نه بیته وه!)
مارسیللو که نه وهی دی، هاته خواره وه بۆ هۆلی میوانخانه که ههر ههست و تاسه و
بیروباوهریکی هه بوو هه لگه رایه وه ئیتر له وه به ولاره دلّی به (لنیا) دا نه نه چوو ههروه
نه یشی نه ویست و از بهینتی له و کارهی به دهستییه وه بۆ به رامبه ر میده که ی!

ئیتتر له و ساکه وه په یی به وه برد، که نه وه ههست و تاسه یه ی (لینۆ) نه ی نوواند
به رامبه ری، خۆشه ویستی نه بوو نه ویش جوریک بوو له ههست و تاسه یه ی که (لنیا)
به رامبه ر نه که ی خۆی نه نوواند!...

کاتی که چاویشی له (لنیا) بوو، له نه نجامدا، له میوانخانه که چوو دهروه، دهست
به جی رووی کرده ژوره که ی خۆی که ته ماشای کرد: (جیلیا) خه ریکه له نارایشی قژی
بیته وه کاتی چاوی به مارسیللو که وت به په رۆشیکه وه که ی نه وه یه یه که ی خۆی و (لنیا) ی بۆ
گیپرایه وه گوتی: (هه رگیز تۆ نه وهت به بیردا دئ که چیم به سه رداها توه؟... له راستیدا
نه و خانمهی ژنی مامۆستا (کادری)... وای بهینه ره پیتش چاوی خۆت... که ئافره تیک
گرۆزه، ئافره تیک ئاسایی نییه!...)...

که مارسیللویش لیتی پرسی مه به سی له وقسه یه چیه؟ جیلیا گوتی: (لنیا یه که یکه له و
ئافره تانه ی که حه ز له ژنانه ی وهک خۆیان نه که ن هه ر له و رۆزه وهی که منی چاویکه وتوه،
گرفتاری دلداریی من بووه!)... جیلیایش راستوره وان، به سه رسورمانیکه وه هه رچییه کی
لئ کردبوو بۆ مارسیللو گپرابوو وه...

مارسیللویش له م جیا وازییه ی ناوه ند خۆی و جیلیادا واقعی و پرما به درپژایی ته مه نی
خۆی په شوکابوو به دهست کاره ساتیکه وه که هیتشتا له گه ل (لینۆ) دا نه ی کردبوو به لّام جیلیا
راست و ره وان، به تاشکرا که تنه که ی خۆی و (لنیا) ی نه گپرایه وه نه یگوت: (من خه وم لئ
که وتبوو له پیتخه فه که ی (لنیا) دا کاتی خه به رم بووه وه، سه یر نه که م خانمی مامۆستای
کادری سوارم بووه که تنم پین نه کات... لنیا به چه شنی پیاو ئارووی نه بردم!) به لئ جیلیا
که نه وه ی بۆ مارسیللو نه گپرایه وه، هه یچ پیتی شه رمه زار نه نه بوو هه یچ نه یویست درویشی
تیا بکات، له سه ره تادا نه بئ، که گوتی به ناره زووی لنیا نه جوولامه وه نه وه یش که وای
پیتشاندا له وه پیتش پان پانۆکیی له گه ل ژناندا نه کردبوو!... چونکه زۆری پین نه چوو،
دروکه ی خۆی له بیر چوو وه نه مجاره چیرۆکی نه وه ی بۆ گپرایه وه که کچیک حه زی لئ
نه کات، له پیتش نه وه دا که پشتیوانه که په رده ی کچینییه که ی بدرپنتی!...

پاش نه وه جیلیا قسه که ی خۆی وه رگپرایه سه ر نه وه ی که خانمی کادری بانگی کردوو بۆ

رپاوردنی چه ند رۆژیک له گه ل خۆی و میده که یدا له ناوچه ی (ساقۆی) دا. (کادری) یش
نیازی وایه، له پیتش ژنه که یدا به جیتته نه وی مارسیللویش نه مه ی به هه لیک زانی، بۆ
(تۆرلاندۆ) که به ئاسانی کاره که ی خۆی تیا بباته سه ر له به ر نه وه ده موده ست نه وه ی تی
که یاندا!...

نه و چیتخانه یه یه یش که مارسیللو و جیلیا بۆی چون، که له ویدا کادری و ژنه که ی
بیین، شوپنیک به ناویانگ بوو، ناوی به وه ده ر کردبوو که هه موو جوژه مه ییکی نایابی
تیا بوو کاتی که کوره لاره که یش شه و یاشیی له مامۆستاکه ی خۆی کرد، نوشتایه وه و
ماچیک ناوچه وانی کرد نه م ماچه، ماچه که ی (یه هودا و مه سح) ی بیرخسته وه، به تاییه تی
کاتی که چاوی به (تۆرلاندۆ) که وت له ئاوینه یه کدا، که له به رامبه ریا بوو، له دووره وه
دانیشتبوو، سه یری نه کردن!.

مارسیللو که دهستی برد بۆ خۆرشت و خواردنه وه، بیری بلا بوو، په شوکابوو، دلّی
ته نگ بوو... له گفتوگۆی کادری و ته ماشا کردنه سارد و سپره کانی وه بۆی ده رکه وت که
لینا هه موو که ی نه وه یه یه کی نه وی تی گه یانده مامۆستایش که له نه ندازه به ده ر ریزی لئ
نه گرت و به ده میه وه پین نه که نی، هه ر له پشیله یه کی نه کرد که یاری له گه ل مشکیک
بکات! به لّام ته ماشا کردنه که ی لنیا و پین بازییه کانی له ژیر میزه که دا خسته یه سه ر نه وه ی
که بیر له خۆشه ویستییه که ی نه و بکاته وه!...

له دلّی خۆیدا خۆزگه ی نه خواست که نه و دلدارییه ی خۆی و لنیا راست بوایه!... نه و
له و کاته دا دوو نه نجامی نه هینایه پیتش خۆی، که نه و یه کیکیان لئ هه لپرتی: یان نه و تا
تۆرلاندۆ به جی به یلئ فرمانه که ی خۆی بباته سه ر، به لّام چاوه روانی نه وه نه کات که لئ
بیته وه، ده موده ست له گه ل بوو که یدا بگه ریتته وه ئیتالیا... یاخو نه وه تا کادری له ده ست
نه و کوشتنه ی رزگار بکات و له جیلیایش جوئ بیته وه تا له نزیک لنیا وه بیته وه!...

جلیا نه مه نده ی خوارده وه، دهستی کرد به مه ست بوون کاتی نه وه یشی گوت خۆی و
میده که ی نیازیان هه یه رۆژی دوا، هه مووی، له (فه رسای) دا رابووترن، (لنیا) یش
گوتی منیش حه ز نه که م له گه ل تاندا م چونکه مامۆستای میردم بریاری داوه، رۆژی دوا یی
بچئ بۆ (ساقۆی) جیلیایش که نه وه ی بیست پیتی گوت: (نه وه نده به س نییه که یی
ده نگ بووم له وه ی له ساقۆیدا پیکه وه رابووترین... من حه ز نه که م له فه رسایدا هه ر له گه ل
میده که ماب!)

لنیا ئەم وەرنامە ی پێ ناخۆش بوو دەموچاوی تیک چوو ئنجا گوتی: (وا دەرئەکهوی حەز ناکەیت!) مێردەکهی پێ رووی تێ کرد و گوتی: (ئەو هەمووی چەند کاتیکی چاوی بەتۆ کەوتوو کەواتە چی هەیه لە ناودا کە حەزت لێ نەکات؟!...) ماریسلۆش کەوتە ناوێ و گوتی: (لەر راستیدا جیلیاییش، هەر وەک من، هەردووکتانی زۆر خۆش ئەوی!)

پاش ئەو هەموویان چوون بۆ بەزمگاہێکی شەو هەر ئەوێندە لەوێ جیگیربوون، ماریسلۆ هەستی بەتۆرلاندۆ کرد دوایان کەوتوو لەنیا هەلسایە سەرپێ و داوای لە جیلیا کرد کە لەگەڵیا سەما بکات ئەم بەزمەیش لەو بەزمگاہەدا بەشتیکی سەیر و پوونەدا و دانەئەنرا!... دەستیان کرد بەسەماکردن لاوەکە سەرنجیدا، لنیا جیلیای بەخۆیەو ئەنووساند بەلام ئەو گوشتین بەخۆیەو، بەکەسەو نەبیرابوو.

کەچی بوو کەهێ بەپێچەوانەو پوگرژی لەدەموچاویا دیاربوو چاوەندازەکە بەلای ماریسلۆو زۆر ناخۆش بوو، خەفەتی لەدەست ئەخوارد پڕبەدڵ ئەمە ی پێ ناخۆش بوو کە ئەو گرۆزییە لە لنیاو ئەبینی کەچی ئەگەر ئەو خۆشەویستی بە گرۆزانە، بەرامبەر خۆی بکرایە، رزگاریشی ئەکرد و کامەرانیشی ئەکرد!... کاتێ ماریسلۆ لەو بێرکردنەو یە دابوو کادری لێی نزیک بوو و گوتی: (کاکە ی کلیریچی وا مەزانە تیت نەگەیشتووم!...) لاوەکەیش شلەژا بەلام مامۆستا کادری دووبارە دەستی بەقسەکردن کردووە گوتی: (تۆ ئەزانیت من کێم... منیش ئەزانم تۆ کێیت!...)... پاشان چاوی تێ بری و لێی وردبوو... لاوەکەیش لە ترساندا وشک بوو... بەلام لە دەموچاوی کادریدا هیچ پشم و قینیکی نەدی بەپێچەوانەو، چاوەکانی پربوون لە خۆشەویستی، پربوون لە فرمیسکیش!... دووبارە بیاو کە پێی گوتەو:

(تۆ خەریکی ئەوەیت لە کردەوی خۆت پەشیمان بیتەو پێم بدە یارمەتیت بدەم... هەنگاوی پێ بۆ پیشەو دەور نییە تۆیش هەلیکت بۆ هەل بکەوێ و سەرلەنوی ژیانیتی تازە دەست پێ بکەیتەو!..).

هەردوو ژن، ئەوساکە، لەسەماکردنی خۆیان بووونەو ئەوانیش هاتنەو لای ئەمان زۆری پێ نەچوو لنیا بەساردیکەو لە ماریسلۆی پرسی بۆچی پێی نەگوت سەمای لەگەڵدا بکات.

ماریسلۆیش دەموودەست هەلسایە سەرپێ و کیشی کرد بۆ ناو کۆری سەماکەرەکان لە کاتی سەماکردنەکاندا خەریکی فریودانی ماریسلۆ بوو کە ژنەکە ی بخاتە سەر ئەوی

لەسەر ئەویش بکات، لەگەڵیان بێ، پێکەو لە قەرسایدا رابووین... ماریسلۆیش بەپەرۆشیکەو پێی گوت: (کاشکی بەراستی دلداریمان بکرایە!...)... لنیایش گوتی: (منیش هەر ئاوات بۆ ئەو ئەخوام!)... بەلام ئەو مەبەسی جیلیابوو چونکە پاش تاوتیک خۆی پێ نەگیرا، لەوێ دوا کە جیلیای هەرزەکار حەزی لێ ناکات لەبەر ئەو خەفەت لەوێ ئەخوات بەلام ماریسلۆ دەستی کرد بەدلدانەو ی.

خەریک بوو بەرە بەرە کیشی بکات پەناییکەو، ماچی بکات. بەلام خانمەکە بەناخۆشیکەو خۆی لەدەست راپسکاند ماریسلۆیش چوو دەرەو (تۆرلاندۆ) چاوەروانی ئەکرد، کە پێی بلێ لە رێگای (ساقۆی) دا پەلاماری کادری ئەدات و ئەیکوژی!... ماریسلۆیش بەدلێکی تەنگەو گەراپەو کەن هاوڕێکانی!...

پۆژی دوایی، لەگەڵ رۆژەلاتدا، ماریسلۆ لە خەو راپەری ئەو لەو باوەرەدابوو، کە کادری لەوکاتەدا بەتۆتۆمۆبیل ئەچوو بۆ (ساقۆی)

کە (تۆرلاندۆ) و هاوڕێکانیشی دوای کەوتبوون بیکۆرن ئەویش وای ئەگەیاندا کە فرمانی ئەو لە پاریس دا تەواوو و نەماو! تەنانەت وایش هەست ئەکرد کە مردنی کادری دوایی بەبەشتیکی ژبانی خۆی ئەهینت، کە لەو ماوەیەدا رەنج و تەقەلاید لەو گرۆزی و دلتنەنگییە رزگاری بێ کە لە مردنی (لینۆ) وە توشی هاتبوون، هەرچەندە سەرکەوتنەکەیشی لەم کەینەو بەینەیدا بەهۆی کردنی ئەو کەتەو بوو، بەلام لە دلی خۆیدا بریاری ئەوێ دابوو کە پاکانەکردن بۆ ئەو کەتە هەموودەم ئامادەیه و لەسەری دانەماو زۆریشی پێ ناچێ ئەبێتە هاوئیشتمانیکی باش و بەکەلک، ئەبێتە باوکیکی چاک و بەکار ژبانیشی رۆژبەرۆژ بەرەو تەواویی ئەروات کە هەتا ئێستا هەر لە کەموکووپی دابوو!.

بەم رەنگە کوشتنی (لینۆ) ژبانی ماریسلۆی تاریک کردبوو. چارەنووسی ماریسلۆیش وابوو کە هەر وای بێتەو تا بەهۆی کوشتنی (کادری) ئەو لە گوناھی کەتەکە ی پێشوو رزگاری بێ!... ئە ی بۆچ کادری بەکوشت دا؟.

هەر لەبەرکەلکی نیشتمانی کە ی و فەرمانرەوایی کە ی و یاسای کۆمەلایەتی نەتەو کە ی خۆی نەبوو؟!... ئەمانە هەموو نامانجن، لە پێناویاندا هەموو نرخ و ئەندازەیه کە گۆررین زۆرداری ئەبێ بەدادپەرەری و، ناپاکییش بەمەردا یەتی دانەنری!...

لەوکاتەدا (جیلیا) ییش لە خەو هەستا بێ دەنگ و سەنگی ماریسلۆی پێ ستم بوو

دهستی کرد به باوهش پیاکردنی مارسیللو و ماچکردنی ئەو هەر ئەوهنده پیتی گوت برباری داوه بچیتتهوه ئیتالیا، جیلیا دهستی کرد به پیتشاناندانی هیوا و ئاواتی خۆی له ژبانی بهردهمیاندا دهستی کرد به کیشانی و پنهیهک بۆ ئەو خانوووه ئەو ژبانەیی که به میتشکیادی... مارسیللویش پر به دل گوتی: (بی گومان پتکهوه زۆر به خوشییهوه ئەژین!...)

جیلیایش گوتی: (ئەو نابیی منالان بیی؟!... من حەز ئەکەم منالی زۆرم بیی هیچ نه بیی له چوارساله که یه کهماندا هەر ساله منالیکمان بیی... من به و ئاواته که به زووترین کات خیزانیتیک پتکهوه بنیین)... مارسیللو ههستی به خۆی کرد به فرمیسک له چاوه کانییهوه ئەپرژیتته خوارهوه له وه سهری سورما ئەو ئەوهی ئەزانی که قسه کانی جیلیا بۆ له بابته کامه رانییهوه هیتابوو به گریان، که چی هه رچه ندی ئەکرد نهی ئەتوانی برباری ئەوه بدات که هۆی ئەو گریانەیی ئەو قسانه بوو!...

مارسیللو واهات به میتشکیا که هۆی گریانە کهی ئەو نرخه گرانه بوو له پیتناو کامه رانی دوارژتیا دابووی!... جیلیایش که له هه رته تی ئاوات و ئەندیشه کانی خۆیدا بوو، خوینی گه رم داهاتبوو، هه وهس و ئاره زووی بزوتبوو، داوای له مارسیللو ئەکرد لنگبازی له گه لدا بکات!... له و کاته دا که مارسیللو خۆی لی هیتابوو به پتسه وه و لنگبازی له گه لدا ئەکرد له پر له ده رگیان دا و له ژیر ده رگا که وه نامه یه کیان فری دایه ژووره وه جیلیا له و کاته دا ئەوه پیری خوشی پی گه یشتبوو له بهر ئەوه ئەو ته نگه تاو کردنه ی پی ناخۆش بوو خۆی نووساند به مارسیللو وه، و چنگی له قۆلی گیرگرد ئنجا به دلتیکی پر به خوشه وه پیتی گوت: (خۆزگه ئەتکوشتم!) مارسیللو هه رزه کاریش ئەم قسه یه ی پی ناخۆش بوو چونکه قیژه که ی (لینۆ) بیرکه وته وه که پیتی گوت: (بمکوژه به چه شنی سه گ!...)...

نامه که له خانمی کادرییه وه هاتبوو تیانوو سیبوو که وازی هیتاوه له وهی که له گه لیاندا بیته بۆ (قه رسای) چونکه له گه ل میرده که ی خۆیدا، ئەو به یانییه، کاتی حه وت، چووه بۆ گه شت، جیلیایش ئەوهی زۆر پی خوش بوو.

گوتی: له (لینا) دلنیا نه بووم چونکه ئەو ژنه ئەیوبست منیش حه زی لی بکه م، دلداریی له گه لدا بکه م مارسیللویش گوتی: (باشه... له نیسته به داوه ئیتر چاوت پیتی ناکه وی!...)

مارسیللو له ژووری فرمانکردنی خۆیدا دانیشتبوو، له خانووی کاربه ده ستیدا... دهستی کرد به خویندنه وهی ئەو پارچه رۆژنامانه ی که کوشتنی (کادری) و ژنه که یان نو سیبوو، له لایهن ئەو دزه پیاوانه وه که به تاییبه تی له ئیتالیا وه نیرابوون که خاوه ن ده سه لاتانی فه رهنسه یش هه رچه ندیان کردبوو بۆیان نه گیرابوون... یه کتیک له تیز پتکردنه کانی چاره نووسیش ئەوه بوو^(۱) که فه رمانه روه ایی ئیتالیا پاشه جار وازی هیتابوو له کوشتنی کادری چونکه کوشتنه که ی ئەوی به کاریک دانا بوو که ته گه ره بدات له و گفتوگۆ یانه ی که فه رمانه روه ایی ئیتالیا خه ریک بوو له گه ل فه رمانه روه ایی فه رهنسه دا بیکات.

به لام ئامۆژگارییه تازه کانی فه رمانه روه ایی ئیتالیا کاتی گه یشتبووه پیاوه کانی له فه رهنسه دا، که که تنی کوشتنی کادری برابوو وه!...

چه ندسالیک تپه رپی ئیواره یه کیان مارسیللو له پتخه فه که ی هاته ده ره وه و چووه به ر په نجه ره که سه یری ماله دراوسیتکانی خۆی ئەکرد!... له و کاته دا له پتسه که وتوو ترین گه ره کی رۆمادا ئەژبا... مارسیللو له مه زۆر سه ری سورما، که نیشانه یه کی نه دیی به و گه ره که وه، که هه ست به وه بکه ن که ئەمه چوارساله جهنگیکی جیهانی له به ره ودایه و مرۆقایه تی له ناو ئەبات که ئەو کاربه ده ستییه فاشیستی یه یش که له بیست سال له مه وه پتسه وه، ئیتالیای خستبووه ژیر چنگی خۆیه وه و فه رمانداریی به سه ردا ئەکرد، هه ر له و رۆژه دا سه ر ئەنگری بووه!...

مارسیللو ههستی کرد به دلته نگی و ترس و له رزیک چونکه له پاش سه رته نگری بوونی ئەو کاربه ده ستییه له جیگایه کی پر ته نگوچه له مه دا مابوو وه په شیمانی هاته دلیه وه چونکه به بۆنه ی کاره ساتی تازه وه، ئەوهی بۆ ده رکه وت که هه رچی گونا هیتکی کردوو له ژبانی، به شی زۆریان، به خۆراییی کردونی، هۆیه ک نه بووه بیان کات... ته نانه ت له وه یش زۆر ترسا که هه رچی گونا هیتکی کردبوو، وه ک بۆی ده رکه وت، له پیتناو ئامانجیتکی پاک و بلتندا نه یکردبوون له پیتناو مه به ستیتکی تاییبه تی خۆیدا کردبوونی...

هه ر گونا هیتکیشی کردبوو، مه به سی ئەوه بوو بوو که ژبانیکی ئاسایی ده ست بکه وی، به جۆریتکی وا که خۆی له که سانی تر جوئی نه کاته وه!...

مارسیللو چووه ژووره که ی تر که ته ماشای کرد جیلیا، که چه که یانی ئاماده کردوو بۆ نوستن... که چه که یان ناوی (لیوسیلا) بوو ته مه نی شه ش سالان بوو، جوانییه کی ناوازه یشی

(۱) تیز پتکردنی چارنوس: له دهسته واژه ی (من سخریات القدر) عه ره بییه وه یه.

هه‌بوو... گوتی لئ بوو به‌وجۆره ئەپاراپیه‌وه له‌خوا که‌دایکی پیتی ئەگوت: (ئە‌ی مە‌ریە‌م، ئە‌ی‌دایکی پیرۆزی گە‌ورە‌ی هە‌مووان... بۆ‌مان بپارێ‌رە‌وه، خوا له‌گوناھمان خۆش بێ... چ بۆ‌ئێستامان چ بۆ‌کاتی سەر‌مەرگمان!...)... کاتی کچە‌ بچکۆ‌لە‌که له‌جیگا‌که‌یدا راکشا، دەستی کرد به‌پرس کردن له‌باوکی، له‌بابەت ئە‌و گە‌شتە‌وه که ئە‌یە‌وئ لێ‌گە‌ڵ خۆی و‌دایکیا بیکات چونکە‌ خیزانە‌که بپاری دابوو که بۆ‌بە‌یانی رۆژی دوایی بروت بۆ‌لای ئە‌نکی کچە‌که که له‌لادی دایە، بۆ‌ئە‌مە‌ی هاوینە‌که، دوور له‌ (رۆ‌ما) و‌ دووریش له‌ بۆ‌مباباران رابووئێ‌!

کە‌کچە‌که‌ نوست، باوک و‌ دایکە‌که‌ی له‌ ژوورە‌که‌ هاتنە‌ دەرە‌وه و‌ چوون بۆ‌ ژووری نان خواردن مارسیللۆ‌ که‌ سە‌رنجیدا، چاوه‌کانی جیلیا، له‌تاو گریان نازاریان پێ‌ گە‌یشتبوو رادیۆ‌که‌ی کردە‌وه که گوتی گرت، رادیۆ‌که‌ به‌کۆ‌لی دڵ‌وه، دڵ‌خۆشی کۆ‌مە‌لانی نە‌تە‌وه‌ی پێشان ئە‌دا به‌سەر ئە‌نگرئ بونی (مۆ‌سۆ‌لینی) و، هە‌ستی خۆشە‌ویستیان به‌رامبەر خونکاری ئیتالیا جیلیاش له‌ داخندا گوتی:

(سە‌یری ئە‌مانە‌ چە‌ند پرۆ‌پوچن!... تا دوینی بوو چە‌پڵە‌یان بۆ‌ مۆ‌سۆ‌لینی لئ ئە‌دا... چە‌ند رۆژی‌کیش له‌مە‌و پێش چە‌پڵە‌یان بۆ‌ (پاپا) لئ ئە‌دا، وایان ئە‌زانی له‌دە‌ست بۆ‌مباباران رزگاریان ئە‌کات... وائیم‌رۆ‌یش ئە‌یان بینیت پستی خونکار ئە‌گرن!...) .
چونە‌ دەرە‌وه و‌ به‌سواری ئۆ‌تۆ‌مۆ‌بیلە‌که‌یان گە‌ران به‌شاردا. هەرچە‌نده‌ شارە‌که‌ تاریک و‌ نووتە‌ک بوو، به‌لام پڕبوو له‌ مەرۆ‌ف... کۆ‌مە‌لانی نە‌تە‌وه‌یش ئە‌هاتنە‌ سەر ریتیگای ئۆ‌تۆ‌مۆ‌بیلە‌که‌یان و‌ له‌بەر‌دە‌میاندا ئە‌مە‌یان ئە‌گوت: (هە‌ربۆ‌ی سە‌رە‌ستی!...).

شارە‌که‌ شێ‌وابوو یاسای تیانە‌مابوو هەرکە‌سه‌ به‌ئارە‌زووی خۆی ئە‌جوولایە‌وه نە‌تە‌وه خرو‌ش‌ابوو، دەستیان کردبوو به‌قاووقیژ و‌ گۆزانی گوتن و (بۆ‌ی بۆ‌ی)!... به‌یکە‌ریکی (مۆ‌سۆ‌لینی) یان راکیشایه‌ خوارە‌وه ورد و‌ خاشیان کرد که‌چی (مۆ‌سۆ‌لینی)‌یش هەر ئە‌و پیاوه‌بوو که هەرچە‌ند دەر‌یکە‌وتایه، کە‌س ورتە‌ی له‌دە‌مه‌وه نە‌هات، نازیان ئە‌کیشا و‌ رێ‌زیان لئ ئە‌گرت!... زۆ‌ری پێ‌ نە‌چوو مارسیللۆ‌ و‌ جیلیا ئۆ‌تۆ‌مۆ‌بیلە‌که‌یان له‌ کۆ‌لانی‌ک دانا و‌ به‌پێ‌ دەستیان کرد به‌رۆ‌یشتن...

له‌ گە‌رانی‌ش نە‌بوونە‌وه، تا گە‌یشتنە‌ سە‌یرانگاسی‌کی چۆ‌ل و‌ هۆ‌ل چوونە‌ ناویه‌وه که گە‌یشتنە‌ بن داریکی گە‌وره و‌ زە‌لام، جیلیا ئارە‌زووی هە‌لسا و‌ به‌مێ‌ردە‌که‌ی گوت که له‌سەر چیمە‌نه‌ تەر و‌ تازە‌که‌ لنگبازی له‌گە‌لدا بکات... که مارسیللۆ‌یش سە‌رسورمانی خۆی

پێشاندا، جیلیا به‌پەرۆشیکە‌وه پیتی گوت: (من وام لئ هاتوو، نە‌ک هەر لێ‌رە‌دا، له‌ سەرە‌ رتیگایشدا بێ، لنگبازی بکە‌ین ئە‌مە‌وئ دڵ‌م ئارام بگرئ ئە‌مە‌وئ له‌ بێ‌رکردنە‌وه له‌ شەر و‌ ترس و‌ لەرز خۆ‌م دووربخە‌مه‌وه!...)... له‌وکاتە‌دا که مارسیللۆ‌ و‌ جیلیا له‌ باخە‌لی یە‌کتردا راکشایوون، یاسالی‌ک به‌لایاندا تێ‌پە‌ری چراکه‌ی دەستی داگیرساند و‌ خستیە‌ سەر ئە‌وان مارسیللۆ‌یش قیژاندی گوتی: (چیت ئە‌وئ لێ‌مان؟!...)... پیاوه‌که‌یش له‌سەر‌خۆ به‌پێ‌ دە‌نگی‌یه‌که‌وه پیتی گوتن: (مارسیللۆ‌ هی‌چم ناوئ!) یاسالە‌که‌ لێ‌یان دوورکە‌وتە‌وه به‌لام مارسیللۆ‌ هە‌ستایه‌ سە‌ری‌ و‌ رای کرد به‌دوایا... به‌سە‌ریا قیژاند گوتی: (ئە‌مە‌تۆ‌یت... ئە‌ی نە‌م کۆ‌شتیت?!)

ئە‌و پیاوه (لینۆ)، خۆی بوو!...

مارسیللۆ‌ پاشان زانی که کارگیرە‌کانی نە‌خۆشخانه‌که، که (لینۆ)ی بۆ‌ برابوو، له‌ دوای گۆ‌للە‌ لێ‌دانە‌که‌ی، له‌ جیاتی پیاویکی مردوو که به‌تە‌نشت ئە‌وه‌وه نوێ‌نرابوو، به‌هە‌له‌ ناوی ئە‌ویان هێ‌نابوو!... لاوه‌که‌یش پیتی گوت: (هە‌موو ژیان‌ت لئ تێ‌ک دام... من که تۆ‌م دیی پاک و‌ خاوتین و‌ بێ‌ گوناھ بووم... به‌لام له‌وه‌پاش وائە‌مامە‌وه!...)... (لینۆ)یش به‌سە‌رسورمانیکە‌وه چاوی تێ‌ بری ئنجا پیتی گوت: (به‌لام مارسیللۆ‌ ئێ‌مه‌ هە‌موومان له‌سەر‌تادا بێ‌ گوناھ بووین... هە‌موویشمان خۆ‌مان گوناھ‌بار ئە‌که‌ین... دە‌ستووری ژبان وایه... پێ‌رە‌وییە‌ ئاساییه‌که‌یشی هەر‌وه‌هایه!...).

ئە‌و وشانە، له‌ گوتی‌کە‌کانی مارسیللۆ‌دا، دەستیان کرد به‌زنگانە‌وه. مارسیللۆ‌ وای بۆ‌ دەرکە‌وت، که هەرچییە‌ک تێ‌ گە‌یشتوو له‌ ژبانی خۆیدا، له‌و وشانە‌دا کۆ‌پۆ‌تە‌وه!... ئە‌و هەرچی گوناھ‌ی‌کی کرد، هەر له‌بەر ئە‌وه‌ کردی که گوناھ‌ی‌کی رۆ‌و نە‌داوی خۆی بشواته‌وه له‌گە‌ڵ ئە‌وه‌ی‌شا قسە‌کانی (لینۆ) وای لئ کرد که بۆ‌یە‌که‌م جار له‌وه‌ تێ‌ بگات که ئە‌و پیاوه‌یشی تووش نە‌بووایه و‌ دە‌مانچە‌یشی پێ‌وه نە‌نایه و‌ دڵ‌نیایش نە‌بوایه له‌ کۆ‌شتنی... تە‌نانه‌ت ئە‌گەر ئە‌و کارە‌ساتانە‌ هی‌چ کامی‌کیشیان رۆ‌وی نە‌دایه، ئە‌و ناچاربوو هەرچییە‌کی کردوه له‌ ژبانی خۆیدا، بیکات ئە‌مە‌یش سە‌بارە‌ت به‌ودیه‌ که ئە‌ویش وە‌ک هە‌موو مەرۆ‌قی‌ک، ناچاربوو گوناھ‌ باری، پاشان به‌کۆ‌لی دلیشیه‌وه تێ‌ بکۆ‌شت بۆ‌ گوناھ‌ شتە‌وه، بۆ‌ دە‌ست کە‌وتنە‌وه‌ی پاک‌ی و‌ خاوتینی و‌ بێ‌ گوناھی!...

تە‌واوو

۱۹۶۶/۲/۱۵

ئەلباھە و ئۆدیسسە

ئەمانە دوو چىپرۆكى بەناوبانگى يۇنانين. (۳۰۰) سالىيان بەسەرداتىپەرىپو. كەچى
ھېشتا لەناو و پىژەى جىھاندا نرخ و گرنگى خۇيان ون نەكردوو.

دانانى: ھۆمىيۆس

ئەم نووسراو

لە سەدەى پىنچەمى پىش زاين دا، (بىزستراتوس)، فەرماندارى (ئەئىنا) فەرمانى دا،
لېژنەيەكىيان لە چەند بوپژ و وپژەوانىك پىكھىتا بۆ نووسىنەوھى بەيتى (ئەلباھە) و
(ئۆدیسسە) كە لە زمانى چىپرۆك بېژەكانەوھى وەرى بگرن. بەم كردهوھى بەيتەكە
چوونە ناو مېژووھو. (ئەلباھە) و (ئۆدیسسە) لەسەر زمانى (ھۆمىرۆس) دەگىپرانەوھى.
(ھۆمىرۆس) چىپرۆكبىژىكى خۆشەشخوانى دەنگ خۆش بوو. لەگەل كەوانچە
(كەمانجە) كەيدا، شار بەشار و گوند بەگوندى (يۇنانستان) دەگەرا و، بەگۆرانىيەوھى ئەم
دوو بەيتەى دەگىپرايەوھى و، كەوانچەيشى لەگەلدا لى دەدا. ھەر دوو بەيتەكە بەھۆنراوھى
دانراون. بەئاسانى و پەوانىيەكەيان و، بەساكارى و جوانىيەكەيان، كە ھەر وەك جوانى
مندال وانە، دلئمان كېش دەكەن و چاوبەستمان دەكەن.

دوو چىپرۆكى نەتەوھىين، لە چىپرۆكە ھەرە بەناوبانگەكانى (يۇنانسان) و (جىھان)
دەژمىرتىن. بۆ وپژە و ھونەر و چىپرۆكە لاسايىيەكانى جىھانىش بەسەرچاوبەك دادەرتىن.
(ھۆمىرۆس) پىاوتىكى كوپتر بوو. ھەندىك بەبوپژ و بەدانەرى ھەر دوو بەيتەكەى
دادەنىن. ھەندىكىش لەسەر بوون و نەبوونى ئەو و، كاتى دانان و، شوپىنى دانانى
چىپرۆكەكان مقومقويانە. بەلام ئەم مقومقويە لە نرخى بەيتەكان كەم ناكاتەوھى، كە ئەمە
(۳۰۰) سالە بەسەرياندا تىپەرىپو، كەچى ھېشتا تەر و تازەيى خۇيان و بايەخ و
گرنگى خۇيان لەناو وپژەناساندا ون نەكردوو. شەرى (تروادە) كە چىپرۆكەكان لەسەر ئەو
و پاشماوھى ئەو ھەلبەستراون، دەگەرىتەوھى بۆ سالەكانى ناوھند سەدەى يانزەھەم و
دەھەمى پىش زاين. واتا ئەو دەمەى (شارستانىتى مەرۆف) لە ھەرەتى ھەرزەكارى دا
بوو.

شەپوشۆر و ناكۆكى و دووبەرەكى ناوھند پالەوانەكان و خوداكانى (تروادە) و

(يۇنانستان) و ژىردەستەكانىيان. ھەرەھا پىرە لە كارەساتى سەھندە و سەرسورپىھىنەر و
سامناك، لەگەل ژيانىكى رەنگاورەنگ و بىروباوھرى سەير سەيردا، كە ھۆشمان گەلىكىيان
پەسند ناكات. چىپرۆكەكە ئەمەندە ناوبانگى دەركردوو، كەم زمانى زىندوو نەماوھتەوھى
پىتى پەرچەقى (تەرجومە) نەكرابى. منىش بەپىتوبىستم زانى: (خوتىندەوارانى كورد) لەم
داستانە خۆش و بەكەلكە بېيەش نەھىلمەوھى. ھەر بەو شىپوھىيەى كە لە جىتى خۇيدا كورت
كراپوھو، كردم بە (كوردى)، تا ئاكادارى شىپوھى ژيان و، گوزەران و، بىروباوھرى و، جۆرى
فەرماندارى ئەو سەردەمەى (يۇنانستان) و خاكى (تروادە) بىن، كە تا ماوھىيەكى دە
سالى شەر و كوشتار لە ناوھند ھەردوو لايندا درىژەى سەندبوو، بەھۆى كردهوھىيەكى
نەنگ و ناپەسندى شازادەيەكى چەوت و جلقىر و چەپخونەوھى كە ناوى (پارىس) بوو، كە
لە خاكى (تروادە)وھى، سەرچالانە و ياخيانە، گەشتىكى ناھەموارى كردبوو، بۆ ناو زىتى
(يۇنانستان) و، تووشى گىژاوى دەريا بوو. كاتىكى زانىبوو بەخۆى، شەپۆلى ئاوەكان
فرتيان داپوھى سەر كەنارى خاكى (يۇنان). (مىنىلاوس) پىش كە شاي (ئىسپارتە) بوو،
بىجگە لە پاراستنى لەش و گىيانى (پارىس) مىواندارىيەكى شايانە و ناوازەيشى كردبوو.
كەچى شازادەى خوتىرى، لە جىياتى چاكەدانەوھى و سوپاس و رىزگرتن و، نوواندى نەژادى
و خانەدانى، بەرامبەرى، چووبو (ھېلېن)ى ژنى ئەو شايەى فرىدداپو و، لە ناوھند
دلدارىيەكى ناپاكدا فراندبوى بۆ خاكى (تروادە). جا ئەم كارەساتە نەنگە، ئەمەندە
پەنگى لى وەشاپوھى، ھەموو خاكى (يۇنانستان)ى ناكۆكى يەك خستەوھى و، كردنى بەگژ
فەرمانرەوايى (تروادە)دا، كە لە ئاسىياى پچووكداپو. لەپاش رىزە جەنگىكى پىر خوتىن و
كەتن و رىسوايى، كە بەشەرى (ئەسپە دارىنە) بەناوبانگەكەى (تروادە) دوايى ھات و،
نزىكەى دە سالىك درىژەى سەند، يۇنانىيە مەردەكان سەركەوتن و (ھېلېن)يان لە
(تروادەيەكان) سەندەوھى، بۆ (مىنىلاوس)ى مېردى و، برديانەوھى بۆ (يۇنانستان). بەلنى
وايە!... لە ئەجمادى ھەر (راستى) و (دروستى) و (دادپەرەرى) و (پاكى) سەردەكەون
و، (چەوتى) و (نالەبارى) و (زۆردارى) و (ناپاكى) ژىر دەكەون.

ئەمەيش چىپرۆكىكە شايستەى ئەوھىيە، پىشكەشى (خوتىندەوارانى كورد)ى بىكەم،
تاكەلك و خۆشى لى وەر بگرن.

شاكر فەتاح

(سلىمانى): ۱۹۶۷/۴/۷

«خاوەنى پرۆژەى خوتىندەوارى كورد»

نه لياده

داستانه که ليرهه دست پت دهکات: جهنگی (ترواده) نو سالی بهسهردا تپپه رپوه، کهچی یونانیبهکان، که هوروزمیان بردوته سهر شاری (ترواده)، هیشتا پیمان نهکراوه، له دیواره گهوره کهی شاره قایم کراوه کهوه بیتنه ژوروهه بو ناوهه... شاری (ترواده) یش بهرامبهر هم چوارلاگرتنه، بهدرتپاییی نهو نو سالیه راوله ستاوه، بهرگه دهگری و بهرامبهری دهکات. نهرک و نازاری زوره، بهلام نه کول دهکات، نه خویشی دهکات بهدسته وه! بهلام سهر بازهکانی (ناگامه منون) که له تاو گیانی خوین وه پسر بوون، ههر بیر له گه رانه وه ده که نه وه بو نیشتمانه که و مال و مندالهکانی خوین، گلارای یان پی کهوتوه، بههیچ کلوجیک نارام ناگرن... نه مانه له بهر چوار لاگرتنی (ترواده) ناچار بوون له دوو لاهه شهر بکن. ناچار بوون له شکره که یان بکن به دوو به شه وه. به شیکیان له بهردهم دیواره گهوره و سهختهکانی شاره کهدا مولیان داوه. ههر چاوه روانی نه وهن که لیتیکیان دست بکهوی و لپی بچنه ژوروهه بو ناو شاره که! به شه کهی تریشیان ههر خهریکی هلمهت بردنن بو سهر شاره نریکهکان، بو نه مهی پیوستی هه مه رهنگی له شکره که له که لویلهلی جهنگ و خوارده منی و بابه تانی تر، دست خوین بخهنگ جا له مه وه بو که نهو جهنگه سامناکه پهیدا بو، له ناوهند (یونانیبهکان) (ترواده بیبهکان) دا، که سهر گهردانیبه کی زوری لپوه پهیدا بو!...

نهو کهچی هه لگیرا

یه کیتک لهو شانهای هوروزمی برابه سهر و تالان کرا، شاری (کرایس) بو. شاره که په رستگایه کی پیروزی تیدا بو، له په رستگاکانی «نه پؤللو» ی خودا. که شیشیک کاروباری په رستگاکه ی هله ده سووړاند که ناوی (کرایس) بو.

سهر بازهکان نهو په رستگایه شیشیان تالان کرد و تیکدا... زوره ی که لویلهکانی و گهنجینهکانیان تالان کرد. که تنی دوا بییشیان نه مه بو که کهچی که شیشه که یان فراند. کهچه که هیشتا شوی نه کرد بو. جوان و شوخوشهنگ بو. ناوی (کریسیس) بو.

بردیانه بهردهم (ناگامه منون) که سهر کرده ی له شکره که یان بو و، پیشکه شیان کرد. گوايه نهویش به شه تالانی نهو بو!...

که شیشه سهر گهردانه کلوله که، به هله داوان خو ی گه یانده باره گای له شکر ی

(گریک) هکان. هه رچیبه کی هه بو له زپر و خشلی بهنخ کردیه گیرفانهکانی خو به وه و بردی له گه ل خویدا بو نه وی. تا به هو ی نه وانه وه کهچه که ی له دوژمنهکانی بسپیتنه وه!...

هه رچه نده زوره ی کار به دهستهکانی له شکره که له سهر نهو بیره وه بوون که نهو زپر و که لویله بهنرخانه له که شیشه که وه رگیبری و کهچه که ی بدریتنه وه، به لام گه وره ی له شکره که، که (ناگامه منون) بو، بهر په رچی دانه وه. بیجگه له وه به تووره بی یه کیشه وه له که شیشه که هاته زمان و به سهریدا قیژاند، پتی گوت: (برو له بهر چاوم، کابرای بیره... نه گینا دردی سهریت توش دی... ههر کاتی له داگیر کردنی (ترواده) بوومه وه، کهچه که ت له گه ل خویدا ده به مه وه. نیشتمانه که ی خو م!...). که شیشه به سه زمانه که یش هیچی بو نه مایه وه نه وه نه بی، که به دللیکی شکاو و گیانیکی به نازاره وه بگه ریتنه وه داوه و له (نه پؤللو) ی خودایش بیار پیتنه وه که توله ی لهو (گریک) ه دلره قه زوردارانه بو بکاته وه! (نه پؤللو) یش بهردهم هاواریه وه هات.

له هه وار که ی خو ی هاته خواره وه که له سهر شاخی (تولیمپ) بو. دهستی کرد به هاویشتنی تیره زپینه ژه هاو بیبهکانی خو ی.

نه سپ و سهگ و پیواوهکانی گریکی ده پیکا. ئیتر ده موده ست رشانه وه بهک له ناو له شکر ی گریکهکاندا داکهوت و بلاو بووه وه و، په رهی سهند. درده که زور سامناک بو. گه لیک ی لی کوشتن. له شکر ی یونانیبهکانیش، په پتا په پتا، هه رچی دهمرد، ده بانسو تاند. چه ره دوو که لیک ی یه جگار گهوره و تاریک له له شی نهو مردو وانه وه هله ده ستا، که که ناری دهریا که ی داگیر کرد بو.

راویژ کردن به شه ستیره شوناسان

«هیرا» یش که خودای ژنه پیمان و ژنی (جوپیتیر) بو، له دووره وه سهیری هم سرگه ردان بیانه ی ده کرد. به زه بی پیماندا ده هاته وه. کهچی ههر خویشی بو که لایه نی گریکهکانی گرتبو و، رقی له ترواده بیبهکان هه لگرتبو، له سهر نه وه ی که (پاریس) شا کلاوی جوانی به خشیبو به (نه فرودیت) و نهیدا بو بهو!... له بهر نه وه به (نه شیل) ی گوت: هه موو سه روک سه رکردهکان له شو پتیکدا کوبکاته وه و، دست بکن بهو توژ و لیکولینه وه له بابهت هم که ی نه وه یه یه وه. به لکو نه مه خودایه رتگایه ک بدوزنه وه و خویشیان له دست هم درده رزگار بکن...»

(نه شیل) یش هم بیره ی پی باش بو. په سندی کرد.

جیبه جییشی کرد. کاتی کۆبوونهوه که پیکهات، له پیری دوارۆژان، (کالئاس)ی خواست، که ئه ویش له مبابه تهوه بیروباوه پری خۆی پیشان بدات... ئه مپیش بچ ئه وهی گوی بداته تووره بوونی (ئاگامه منون)، ههستایه سه ر پچ و به هه موو ئه ندامانی کۆگره که ی راگه یاند که پتویسته کچه دیله که بدرتته وه دهست که شیشه که ی باوکی، بچ ئه مه ی له تۆله ی ئه وه دا، هپچ شتیک له باوکی بستینری... ته نانه ت ئامۆژگاری ئه وه ییشی کردن که سه د سه ر کوشتیسی (۱) له گه لدا بنیرن، بۆ ئه مه ی پیشکه ش به (ئه پۆلۆ)ی خودا بکرتن، تا دلێ چاک بکه نه وه و، ئه ویش له گوناهیان خۆش ببی! . (ئاگامه منون) که ئه م قسه یه ی بیست، تووره بوو، وروژا... (ئه نیل) یش هه ستایه سه ر پچ و پتی گوت، به سوینده وه، که هه موو سه ره که کان له رۆژی داگیرکردنی (ترواده) دا به چه ندان نرخه ئه مه پاداشی ده ده نه وه، به مه رجی کچه دیله که بداته وه دهست که سوکاری خۆی!... ده موده ست ناکۆکیه کی توندوتیژ له ناوه ند هه ردوو پیاوه که دا په یدا بوو.

ئه گه ر (هیرا)ی ژن خودا نیازی نه خستایه دلێه وه که ئارام بگری و له ریسوا کردنه که ی (ئاگامه منون) یش چاوبیوشن، (ئه شیل) شیره که ی خۆی هه لده کیشاو ده یوه شاندا له دوژمه که ی خۆی، بیکوژی. به لām (ئه شیل) به گوپی (هیرا)ی کرد و له قسه ی ده رنه چوو. به لām له دلێ خۆبشیدا سویندی خوارد، به سه ری داردهسته زیرینه که ی، که هه ر کاتی هه لیکه ی بۆ هه لکه وت، تۆله له (ئاگامه منون) بکاته وه!...

تۆله ی ئاگامه منون!

به لām (ئاگامه منون)، له تۆله سه نه وه دا، ده ست پیشکه ری کرد. ئیتر ئه وه نه ده به ناچاری دیله که، (کرسیس)ی به ره لاکرد، بچیتته وه مالی باوکی خۆی، ده موده ست له (ئه شیل)ی خواست که واز له کچه دیله که ی خۆی، (برسیس) به پینچ و پیشکه ش به ی بکات. (ئه شیل) یش ئه م کچه دیله ی له تالانی شاریکدا ده ست که وتبوو له و شاره دراوسیتیانه، که له شکری یۆنان هورۆژمی بردبوو سه ری! . سه رکرده که، (ئاگامه منون)، به و قسه یه ییش وازی نه هینا، ده موده ست دوو سه ربازی نارد بۆ ناو خیتوته که ی (ئه شیل)، تا ئه گه ر پتویست بوو، به زۆر، ئه و کچه دیله جوانه ی بۆ به پین!...

(ئه شیل) یش به رهنگاری کردنی به بی که لک هاته پیش چاو.

(۱) کوشتی: قوربانی

فرمانی دا (برسیس)یان دایه ده ست هه ر دوو سه ربازه که. به تووره بی یه که وه خۆی که یانده ژووری نوستنه که ی خۆی و پر به دل و دهم بیتزایی خۆی به رامبه ر ئه و سه رکرده زۆرداره ده رپری!... پشم و قین ئه وه نه ده دلێ داگیر کردبوو، به رچاوی تاریک بووبوو. جاریکیان سویندی خوارد که ئیتر واز له جهنگ کردن به پین!... دوا ی ئه وه هاواری برده به ر دایکی، که ناوی (تیتس) بوو، که له گه وه ی خوداکان (جۆپیتیر) بپارێتته وه و هه رچییه کیشی پچ ده کری بیکات بۆ ئه و، ئه مه ی دانیشته وانی شاری (ترواده)ی دوژمن سه ربیخات له جهنگدا به سه ر (گریگ)هکانی دوژمنیاندا!...

ئه م (جۆپیتیر)هیش، له کاتی خۆیدا جوانی (تیتس)ی دایکی (ئه شیل)ی به دلدا چووبوو. چه زی لێ ده کرد!

ناکۆکی ژن و میردی لای خوداکان

به لām له و کاته دا (جۆپیتیر) له شاخی (ئۆلیمپ)دا نه ما بوو. چووبوو (ئیتۆپیا)، له گه ل ژیردهسته خوداناسهکانی خۆیدا ئاههنگی جهژنی ده کرد!... کاتی له گه شته که ی گه راپه وه، دوانزه رۆژی پینچووبوو. (تیتس)ی دایکی (ئه شیل) یش که فریشته یه کی پازوبین بوو، به پیریه وه چوو تا پارانه وهکانی کوره که ی خۆی پچ بگه پینچ... کاتی هه لگه را به سه ر چپای خوداکاندا و گه یشته وه باره گای (خودای خودایان)، له به رده م (جۆپیتیر)دا به ئه ژنۆدا هات و، به دهستی چه پی دهستی له ئه ژنۆی دا و، به دهستی راستیسه دهستی له ریشی دا. له و سه رده مه دا شپوه ی پارانه وه وا بوو. (تیتس)ی فریشته تکای له (جۆپیتیر) کرد، تۆله ی (ئه شیل)ی کوری له گریکیه کان بکاته وه و بیانشکینچ له به رامبه ر ترواده یه کاندا... ژنه که جه رگی سووتابوو بۆ کوره که ی خۆی، که سه رکرده ی له شکری یۆنانیه کان ئه مه نه ده شکانده بوو و ریسوای کردبوو! . (جۆپیتیر) یش به لپینی دایه، که ته ماشای خواسته که ی بکات و، سه ریکیشی بۆ نوشتانده وه که تیبی بگه پینچ به لپینه که ی خۆی جیبه جی ده کات.

(کاتی که قژهکانی سه ری بزوتنه وه، شاخه که ی (ئۆلیمپ) هه مووی له رپیه وه!...).

لیره دا ئیمه له ئاسمانداین. له کۆری خوداکاندا دانیشته وین... (جۆپیتیر) و (هیرا)ی ژنی و (ئه پۆلۆ) و (ئه فرۆدیت) و میرده که ی (ئه فرۆدیت)، (قۆلکان) ده پینین کۆبوونه ته وه... ئه م (قۆلکان)ه کوری (جۆپیتیر) و (هیرا)یه، کراوه به خودای ناگر و کانه کان... لیره دا (هیرا) سه رزه نشتی (جۆپیتیر)ی میردی ده کات که پشتی دانیشته وانی شاری (ترواده) ده گری... له گفتوگۆکه یه وه ده رده که وئ که رقی له و ترواده بی یانه بۆیه

هه‌لگرتوو که (پاریس)ی شازاده‌یان لایه‌نی (ئه‌فرۆدیت)ی گرتوو له قینی ئه‌و، که به‌ربه‌کانی له‌گه‌ڵ ده‌کرد!...

بهم رهنگه‌ ژن و مێرده‌که، که هه‌ردوو کیشیان خودا بوون، ده‌که‌ونه ده‌مه‌قالبیه‌کی توند و تیه‌ژه‌وه، به‌هیچ شتی‌ک نا‌کوژتیته‌وه، به‌ناوی‌یکردنی (فۆلکان)ی کورپان نه‌بی. (فۆلکان) دینی جامیک مە‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌گرێ و به‌لنگه‌ شه‌له‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌گرێ به‌ناو خوداکان دا که له‌ویدا کۆبوو‌بوونه‌وه. به‌وتاریکی دووردریته‌وه له‌ دایک و باوکی خۆی ده‌پارێته‌وه. به‌لام به‌شیتیه‌که‌ی و هه‌ها که خوداکان هه‌موویان دینیته‌ پیکه‌ن. ده‌لی: (ئه‌م جووره ده‌مه‌قالی یانه که دلی پیاو ته‌نگ ده‌که‌ن و، مرۆف پیه‌وی راهاتوون، له‌ ئیمه‌مانان که خوداین، ناوه‌شیتیه‌وه بیکه‌ین... ئیه‌و ئه‌م جووره ده‌مه‌قالی یانه به‌جی به‌یلتن بۆ ئه‌و مرۆفه‌ گه‌وجانه‌ی که هه‌موو رۆژیکی خۆیان به‌خه‌بات کردنیکی بۆ به‌روه‌ به‌سه‌رده‌به‌ن، که هیچ واتیه‌کی تیدا نییه‌. بام ئیمه‌ هه‌موو رۆژیکی خۆمان به‌خوشیه‌کی هه‌موو ده‌می و ئاسایشیکی تاسه‌روه‌ه رابووین... تۆش دایکی خۆم، به‌گۆیی مێرده‌که‌ی خۆت بکه، که گه‌وره‌ی هه‌موومانه‌. ماوه‌ مه‌ده‌ به‌وه‌یش که یه‌کیته‌یه‌ پیرۆزه‌که‌ی ئاسمان هه‌لبه‌شیتیه‌وه... ملکه‌ج به‌بۆ باوکم. ئارام بگره‌!...).

دوای ئه‌وه (فۆلکان) ده‌ست ده‌کات به‌مه‌ی گیران به‌سه‌ر دانیشتواندا که له‌ویدا کۆبوو‌بوونه‌وه. ئه‌وانیش به‌ناوی یه‌کیته‌یه‌ پیرۆزه‌که‌یانه‌وه. مه‌یه‌که‌ نۆش ده‌که‌ن. به‌جۆریکی وایش بچ ده‌که‌ن که دیوارکانی ئاسمانه‌کان^(١) دینه‌ له‌رزین!...

چاوو‌پا‌و‌نیکی گه‌وره

ژنه‌که، ناچار ده‌بێ، دوای قسه‌ی مێرده‌که‌ی خۆی ده‌که‌وی.

ده‌ستی (جۆپیتیر) به‌ره‌للا ده‌کات، تا چی ده‌کات، بیکات!... که چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا (جۆپیتیر) کاریکی و نا‌کات که به‌ناشکرا لایه‌نی ترواده‌یه‌کان بگرێ، نه‌وه‌ک له‌گه‌ڵ خیزانه‌که‌یدا تیک بچێ و ئارامی لێ ببری. ده‌چی چاره‌یه‌کی فیلبازانه بۆ ئه‌م که‌ینه‌وه‌یه‌نه‌یه‌ ده‌دۆزیتیه‌وه. ئه‌و کاته‌ی که خوداکان هه‌موویان و مرۆف به‌گشتی نوقمی خه‌و ده‌بن، خه‌ویکی چه‌واشه‌کار پيشانی چاوه‌کانی (ئاگامه‌منوون) ده‌داو، هانه‌بشی ده‌دات

(١) لێرده‌ و له‌ گه‌لیک جیگای تری داستانه‌که‌دا، گه‌لیک بیروباوه‌ری دوور له‌ راستیه‌وه ده‌بینن، که هۆشمان په‌سندیان نا‌کات. به‌لام ئه‌وساکه‌ باوبوه‌- (وه‌رگێر).

که: (راست به‌روه‌ له‌خه‌و ئاگامه‌منوون! هورۆمیتیکی توندوتیژ به‌ره‌سه‌ر ترواده‌. رۆژی داگیرکردنی ترواده‌ هاتوو. خوداکان هه‌موو له‌گه‌ڵ تۆدان، شه‌رت بۆ ده‌که‌ن، ده‌چن به‌گژ ترواده‌دا!..).

سه‌رکرده‌ی له‌ شکره‌که‌یش، (ئاگامه‌منوون) ده‌موده‌ست راست ده‌بیته‌وه و، خۆی پۆشته ده‌کاته‌وه و، شیره‌که‌ی له‌ که‌مه‌ری ده‌به‌ستێ و دارده‌سته‌که‌یشی ده‌گریت به‌ده‌سته‌وه، که نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنیته‌ی به‌سه‌ر هه‌موو گه‌وره‌کانی (یۆنان)دا. یاساوه‌کانی خۆشی بانگ ده‌کات که فوو به‌که‌ره‌نادا بکه‌ن، تا له‌شکر له‌ خه‌و راست بیته‌وه و خۆی ئاماده‌بکات بۆ شه‌ر!... کاتی که سه‌ربازه‌کانیش خۆیان ئاماده‌ ده‌که‌ن بۆ جه‌نگ و سواری ئه‌سپه‌کان و گالیسه‌که‌ جه‌نگیه‌کانیان ده‌بن و به‌کۆمه‌ڵ هه‌لمه‌تیکی گه‌وره‌ ده‌به‌نه‌ سه‌ر دیواره‌کانی ترواده‌، ئاگامه‌منوون له‌ (جۆپیتیر) ده‌پارێته‌وه که یارمه‌تی بدات له‌ جه‌نگدا و سه‌ری بخات. که‌چی (خودای خودایان) گۆی له‌ پارانه‌وه‌که‌ی ناگرێ!

هیلین رووی خۆی هه‌لده‌اته‌وه

کاتی که دانیشتوانی شاری ترواده‌، له‌شکره‌کانی دوژمنه‌کانی خۆیان دی، کۆده‌بنه‌وه و هیرش ده‌هیتن بۆ سه‌ر شاره‌که‌یان، ئه‌مانیش بۆیان ده‌ره‌په‌رین، به‌ره‌نگارییان بکه‌ن. هاوار و قریشکه‌یه‌کیشیان ده‌کرد، که هه‌ر له‌ هاوار و قریشکه‌ی پۆلی په‌له‌وه‌ریان ده‌کرد، و اتا هی بالنده‌ برینداره‌کان!... هه‌رچی گریکه‌کانیش بوون، که وتنه‌ جه‌نگه‌وه به‌لام ورته‌یان له‌ ده‌مه‌وه نه‌ده‌هات!...

(هیکتۆر) و (پاریس) که هه‌ر دوکیان کورپ خونکاری (ترواده) بوون له‌ ریزه‌کانی پیتشه‌وه‌دا، له‌پیتشه‌وه‌ بوون... هه‌رچی (پاریس) بوو به‌خۆی و ئه‌سپه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌په‌رییه ده‌روه‌ه بۆ ئه‌و دیو دیواره‌کانی شاره‌که‌. له‌ دوژمنه‌کانی خۆی تیخوری که ئاماده‌یه‌ بۆ به‌ره‌نگاری کردنی پالنه‌وانی هه‌ره‌ گه‌وره‌ و به‌چنگیان!. که ئه‌وه‌ی گوت، (مینیلوس)ی دوژمنی که خونکاری (ئیسپارته) بوو و مێردی (هیلین) بوو، له‌ گالیسه‌که‌ جه‌نگیه‌ی یه‌که‌ی خۆی، بازدی دایه‌ خواره‌وه‌ و، هاته‌ به‌رامبه‌ری بۆ زۆرانبازی!... که‌چی شازاده‌ی لاو، (پاریس) که رووی شیر و دلی ئاسکی هه‌بوو، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ چاوی به‌ (مینیلوس) کهوت، داچله‌کی و گه‌رایه‌ پاشه‌وه‌. هه‌روه‌ک له‌ گه‌راندا بووبێ به‌ته‌نیا ماریکی ژه‌هراوی لێ راست بووبیته‌وه‌ و ابوو!... (هیکتۆر)ی برایشی که ئه‌و ترسنۆکییه‌ی لێ دی، به‌توندوتیژییه‌که‌وه سه‌رزه‌نشتی کرد... (پاریس)یش شه‌رمی کرد له‌خۆی. له‌سه‌ر ئه‌وه

رېښکوت که له گهډل دوزمنه که یدا زورانبازی بکات، بهمه رجی هه کامیتکیان سهه
 کهوتن، (هیلین) بۆ تهویدان بی و، شه ریش له ناوه ند هه دوو خاکدا بپریتته وه! (هیکتور) ی
 نازا چوه ناو له شکره که ی گریکه کانه وه، ئەم وتوژیه ی تێ گه یاندن. (مینیلوس) یش تهو
 قسه یه ی په سند کرد و پیتی خوښ بوو. لهو کاته دا که بابه تی زورانبازی به که یان ناماده
 ده کرد، موژده هینهری خوداکان خوژی گه یانده (هیلین) که له ناو کۆشکه که ی خوښاندا بوو.
 پیتی گوت: هه دوو دوزمنه که خه ریکن خوښان ناماده ده که ن بۆ زورانبازی، تا هه رکامیتکیان
 سهه رکوت، تو به شی تهو بیت! (هیلین) یش بالا پۆشیکه سیپی دا به سهه و شانی خوښا
 و، خوژی گه یانده دیواره به رزه کانی شار، لای خونکاری ترواده و ریش سپیه کان و خاوه ن
 راوژیه کانی!...

ئه مه یه که م جاره که (هیلین) خوژی بۆ خوینده واران ی (ئه لیاده) ده ریخات... ناخو
 (هۆمیرۆس) ئە ندازه ی جوانی تهو ژنه مان چۆن پیشان ده دات...؟ تو بلتیت تهو جوانیه
 به ش، به ش، به ووردی ده ریخات... نه. هۆمیرۆس وا ناکات. چونکه تهو شیوه یه هی
 نوسه رانی چیرۆکه، که له دوا ی هۆمیرۆسه وه په یدا بوون!...

به لام هۆمیرۆس، له شیوه یه کی وادا جوانی ئافره ته که مان بۆ ده رده خات، که ریش
 سپیه کانی شاره که لیتی دوو اون. تهو یش لهو کاته دا که هیلین به لایاندا تپه پوه و چوه
 بۆ شوین زورانبازی به که... ریش سپیه کان له بهر خوښانه وه ده ستیان کردوه به بۆله بۆل و
 بیتازی لهو ئافره ته، که بووه به هۆی هه لگیه رساندن تهو جه نکه خوینینه له ناو دوو
 نه ته ودا، که هه ر دوو کیان به ناگره که یه وه سهو تاوون. جا له بهر تهو سهه رگه ردانیه که
 به سهه ریاندا هاتوه، به قینه وه هه موو ناو و ناتوره یه کیان لێ ناوه. هه موو نزایه کیان لێ
 کردوه که چی له گهډل تهو یشدا، ناچار ده بن، پتی له جوانی (هیلین) بنین، که ته مه نده
 شه نگ و شوخه هه لده گری بگری به شازنی هه موو ئاسمان!... (هۆمیرۆس) له م بابه ته وه
 ده لئ: (شازنی خاکی ئیسپارته به له نجه و لاره وه له دیواره گه وره کانی شاری ترواده نریک
 ده بووه... ریش سپیه کان خوښان پتی نه گیرا، له به رامبه ر شه نگوشوخیه که یدا، هه ستیان
 به جوانیه که ی و ده سه لاتنی جوانیه که ی (هیلین) کرد... ناچار بوون، به ده نگیکی به رزه وه،
 هه ستی خوښان ده رپری: (پیاو نابی سهه ری سوو بمینی له م جوانیه ئاسمانیه، که
 به درپژایی ته م نو سه له، نه یه پشستوه ناگری جه نگ بکوژیتته وه له سهه ر زه ویدا!.

په ککو له م شه نگوشوخیه که مرۆف که مه ند کیش ده کات!...

به ه له م سهه روچاوه به سامه، که پیاو ناچار ده کات رپزی لێ بگری!...

سهه ر که ده لئنی ژن خودا یه و به ناز و نووزه وه ده روا ت به رپته وه!...
 که چی له شیوه ی شازنی کیش دا خوژی ده رده خات!... له گهډل ته مه یشدا ته ی ئاسمان، ته م
 رووه مان لێ بشاره وه، بام تیر له جه رگمان نه دات و گرفتاری ته قینی نه بن... بام نه ته وه ی
 ترواده یش له ده ست له ناوچوون رزگاری بی!... تا به م رهنکه (هیلین) هاته پتیه وه، که
 زه رده خه نه زیندوه که ی پشتا و پشت سهه رتا تکیمان لێ ده کات. روو و به ژن و بالا که یشی:
 (هه زار که شتی پر له چه کی به ره للا کرد بیتنه پتیه وه له ترواده و بالاخانه کانی
 که لاته کانی شی سهو تاند که په نجه یان له هه روه کانی ئاسمان ده دا!...)(هیلین هاته
 پتیه وه، به تیلای چاوه کانیه وه که تیریان له جه رگ ده دا و، به ره وته سامناکه که یه وه که
 شه نگوشوخی و به چنگی تهو ی ده رده خست جادووی جوانترین فریشته ی سهه رزه وی پیشان
 ده دا، که هه زاران که سی چاوه به ست کردوه و، هه زاران خاوه ن هۆشیشی سهه رمه ست
 کردوه!...).

پاریس و خونکاری ئیسپارته زوران ده گرن

زورانبازی به که ده ست پتی ده کات. (هیکتور) و (ئو دیسپوس)، جیگای وه ستانی هه ر دوو
 دوزمنه که دیاردی ده که ن. سهه ریشک ده نین بۆ تهو که سه ی له پتیه وه رمی خوژی ده هاوژنی
 بۆ دوزمنه که ی. (پاریس) ده رده چی!... به م رهنکه لاره که رمه که ی خوژی ده هاوژنی بۆ
 (مینیلوس). بهر زری که ی ده که وئ. به لام زریکه ی نابری بچیتته له شیوه وه!... پاش تهو
 (مینیلوس) یش رمه که ی خوژی ده گریته (پاریس). هه ر چه نده بهر زری که ی ده که وئ،
 به لام برینداری ناکات!...

له کاتی زورانبازی یشدا، (مینیلوس)، ده توانی کلاوه که ی (پاریس) ی لای
 له خوښایی بوو توند بگری. ئنجا به هۆی تهو کلاوه وه رایده کیشی به سهه ر زه ویه که دا و،
 رووی ده کاته باره گای له شکره کانی گریکه کان!... له پر (ئه فرۆدیت) له ئاسمانه وه دیتته
 خواره وه. سهه ری کلاوه ئاسنینه که له ناو ده ستی (خونکاری ئیسپارته) دا ده شکینتی. پاش
 تهو له ناو ته پوتوزیکه وهک هه وردا (پاریس) هه لده گری و ده بیاته وه ناو ژووره که ی خوژی
 له ناو که لاته که ی ترواده دا!... دوا ی تهو به هه له داوان خوژی ده گه یینیتته (هیلین) و
 که یینه و به یه که ی (پاریس) ی بۆ ده گپرتته وه!...

که (ئاگامه منون) ده بینتی پاله وانی ترواده یه کان له کۆری جه نگدا نه ماوه و خوژی
 شاردۆته وه، شکانی دوزمنه کانی ئاشکرا ده کات!... ئنجا به پیتی مه رجه کانی زورانبازی به که

(هیلین) یان لئی داوا دهکات، بیده نه وه به خونکاری ئیسپارته. ههروه ها ئه وه یشیان لئی داوا دهکات، که هه رچی زبانیکیان پیگه یشتووه به خوئی و، به له شکره که ی و، به نه ته وه که ی، له نو سآله دا که چوار لای ترواده یان گرتیوو و، له که لئیدا له جه نگدا بوون، له که ل مزى ئه رک و ماندو یتیبیاندا، به ته واوه تی تۆله یان بۆ بکه نه وه!...

به لآم هه ردوولا له سه ر ئه وه رپیک ناکه ون، که کئی سه رکه وتوو و کئی شکاوه!. ته نانه ت خوداکان خویشیان له سه ر ئه مه ده بنه دوو به ره کی. (جو یتیبیر) لایه نی نه ته وه ی ترودا ده گری. (هیرا) ی ژنیشی و (ئه تینا) ی کچیشی لایه نی گریکه کانی دوژمنی ده گرن!... پاشان کچه که خوئی ده گزۆری و ده خاته شپوه ی ئافره تپکی ترواده ییه وه. به کپیک له سه ر کرده کانی له شکرى ئه م شاره چه واشه ده کات که تیرپیک بگریته خونکاری (ئیسپارته).

مه به سیشی له م فیله ئه وه ده بی که شه ره ستانده که تیک بدات و، شه ر ده ست پی بگریته وه. کچه که له و باوره دا ده بی که شه ر هه لگیرسانه وه که بۆ گریکه کان به که لک دی... به لآم به ته نگ ئه وه یشه وه ده بی که تیره ی سه ر کرده که خونکاری (ئیسپارته) نه کوژی!

فیله که سه رده گری و به ئامانجی خوئی ده کات... ئیتر هه ر ئه وه نده (ئاگامه منوون) خوینی براکه ی، (مینیلوس)، ده بینى گفه ده کات و ده رژیته خواره وه، له دوژمنه کانی ده ورووژی. شه ر وه ستانده که هه لده وه شپته وه و هانه ی سه رباره کانی شى ده دات که شه ر ده ست پی بکه نه وه!...

ئه فرۆدیتیش شه ر ده کات

شه ره که تا دوو رۆژی ته واو گه رم ده بی. ئه ستیره ی به کپیک له پآله وانه کانی گریک که ناوی (دیومید) ده بی ده دروشیتته وه. ئه م پآله وانه شه رپکی یه جگار توندوتیژ ده کات. ته نانه ت ئه فرۆدیت، خویشی ئازار ده دات... ئه مه یش سه باره ت به وه بوو که خوداکان خویشیان که وتنه ئه وه جه نگه سامناکه وه. ئه وانیش وه ک مرۆف شه ریان ده کرد. ئه وانیش وه ک که سانی تر بریندار ده کران. ئه وه نده هه بوو ئه وان نه ده کوژران!...^(۱)

(۱) ئه وه سه رده مه، یۆنانی یه کان خودایان زۆربووه. که چی خوداکانیا ن گه لپیک ره وشت و کرداریان له هی مرۆفی کردووه؛ وه ک دلداری و جه نگ کردن و خیزانداری فررفیتبازی و لایه نگیری، که ئه مانه هیجیان نابئ له خودا بوه شپته وه. یۆنانییه کان ههروه ها مانه وه تا نایینی (زه ده شتی) و نایینه ئاسمانییه کانی تر کاریان تی کردن. (وه رگپیر)

(ئه فرۆدیت) یش له تاو ئازاره که ی له شی، ده فریت و ده چپته وه بۆ ئاسمان. تا (دیون) ی دایکی چاکی بکاته وه...

له و کاته دا، له تیبه کانی له شکرى ترواده دا، سه رگه ردانییه ک پروو ده دات. هه ر ئه وه نده ترواده ییه کان چاویان به (هیکتۆر) ده که وی له لای دیواره به رزه کانی ترواده وه وه ستاوه، ژنی سه رباره کان و دایکه کانیا ن به هه لئه داوان خو یانی ده گه بیینی، که ینه وه یینه ی جه نگه که ی لئی ده پرسن... ئه ویش هیچ وه رامیکیان ناداته وه. هه ر ئه وه ندیا ن لئی ده خوازئ که له خوداکان بیارپینه وه ترواده له ده ست دوژمنی سامناک (دیومید) رزگار بکات!...

فرمیسی ژنه که ی و گریانی مندآله که ی

دوا ی ئه وه (هیکتۆر) ده چپته وه مآلی، (ئه ندرۆماک) ی ژنی بیینی. که چی پیی ده لئین چو ته ده ره وه، به خوئی و مندآله شیره خۆره که یه وه، له لای دیواره به رزه کانی شاره که وه بتیبینی!

ئه ویش ده گه رپته وه بۆ جیبی خوئی تا بیدۆزیتته وه. دوا یی ده یدۆزیتته وه! ژنه که یشی لئی ده پارپته وه که به زه یی پیدایا بیته وه، ده لئ: (له بهر کوپه که ی هه ر دوو کمان. له بهر هه رزه کاریم. له بهر گوژی باوکم و هه ر حه وت براکه م که (ئه شیل) ی پآله وان کوشتنی له تاکه رۆژتیکدا. ههروه ها له بهر دلئ ئه وان و به ناوی ئه وان هه موویانه وه لیت ده پارپتمه وه که به زه ییه کت پیمدا بیته وه و، ئیتر له مه به ولاره خۆت نه خه یته ناو ئه م جه نگه سامناکه وه، که هیچ که لکپکی لئی په ییدا نابئ!...).

(هیکتۆر) یش به دلئیکی به داخه وه وه رامی ده داته وه ده لئ:

(من ئه وه ده زانم که نه ته وه که مان و خاکه که مان، بی وه ی نامیننه وه و له ناو ده چن... به لآم من ئه وه نده ی به زه ییم به تۆدا دیتته وه، ئه وه نده به زه ییم به واندا ناییتته وه، که وام دیتته به رچاو رۆژتیک له رۆژان به دیلی بکه ویتته ده ست ئه م گریکانه و ئازارت بده ن و سووکت بکه ن!. بیجگه له وه له ناو خویشیاندا گه مه بکه ن و بلئین: ئه م ئافره ته دیله سه رده میک ژنی هیکتۆر بوو که شازاده ی ترواده بوو!...).

دوا ی ئه وه باوکه که ده ستی خوئی درپژ کرد بۆ مندآله که ی...

به لآم مندآله که ترسا له کلاوه مسه که ی، که ده بریسکایه وه و، له و په ره ی که پیدایا شو ر بوو بووه وه. مندآله که داچله کی!...

(هیکتۆر) یش پیکه‌نی و، کلاوه‌که‌ی فری دایه سهر زه‌وی و، کوره‌که‌ی گرته باوه‌شی و ماچی کرد. له خودای خۆبشی پارایه‌وه که (کوره‌که‌ی رۆژتیک له رۆژان بیهته پیاویکی گه‌وره له‌ناو ترواده‌دا و چاوه‌کانی دایکی پیتی روون بیهته‌وه!...).

(ئه‌ندرۆک) که ئه‌مه‌ی بیست ده‌ستی کرد به‌گریان. به‌لام زۆریش خه‌ریک بوو له‌گه‌ل خۆیدا، که به‌و فرمی‌سکانه‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک بکات!... می‌رده‌که‌بشی دلی دایه‌وه، پیتی گوت:

(هه‌موو که‌سیک چاره‌نووسی چی بێ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دێ).

ئامۆژگاریشی کرد، دلی خۆی بداته کاروباری ماله‌که‌ی و منداله‌که‌ی. واز له پیاوانیش به‌یتێ، تا هه‌ر بیر له‌ جه‌نگه‌که‌ بکه‌نه‌وه! دوا ئه‌وه‌ کلاوه‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و له‌سه‌ری کرده‌وه.

ژنه‌که‌بشی و منداله‌که‌بشی گه‌رانه‌وه بۆ مالتی^(١). ژنه‌که‌ی هه‌ر چه‌ند هه‌نگاوێکی دهنه‌، ئاوړتیکێ لێ دده‌ایه‌وه، تا بۆ دوامین جار سه‌یری بکات و به‌خودای بسپێرێ!

کوشتنی پاله‌وانی درۆ

دوا ئه‌وه (هیکتۆر) چوه‌ دهره‌وه بۆ ئه‌مه‌ی له‌گه‌ل پاله‌وانی گریکه‌کاندا، (ئاجاکس) بکه‌ویتته زۆرانبازیه‌وه...

تا تاریک دادی، هه‌ردووکیان سه‌رده‌که‌ون و ژیر ده‌که‌ون...

به‌لام به‌ئه‌نجامیکی تا سه‌ر ناگه‌ن... له‌و کاته‌دا که گریکه‌کان له‌ سوپه‌ر^(٢) هه‌لکه‌ندن و خۆقایم کردن بووبوونه‌وه بۆ پاراستنی که‌شتیبه‌کانیان که له‌ که‌ناری زریکه‌دا دامه‌زرا‌بوون. هیکتۆر گوتی نه‌دایه‌ ئه‌وه. زووبه‌زوو هورۆژمی بردنه‌ سه‌ر. هه‌یتیکێ گه‌وره‌ی له‌ گه‌ل‌دابوو. تا ماوه‌یه‌کی ته‌واویش شه‌ر له‌ناوه‌ند هه‌ر دوولادا تین ده‌سپێت. ئه‌وه‌نده‌بشی نامینێ که (هیکتۆر) و نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌و جه‌نگه‌دا سه‌ر بکه‌ون. چونکه‌ دوژمنه‌کانی خۆیان له‌به‌رده‌م خۆیاندا پادا و، راوه‌ دوویان نان بۆ سه‌ر که‌ناری ئاوه‌که‌.

خۆبشیان ئاماده‌ کرد که ئاگر به‌ریده‌نه که‌شتیبه‌کانیان!...

(ئه‌شیل) یش هه‌شتا هه‌ر له‌ژیر خه‌وه‌ته‌که‌ی خۆیدا بوو.

(١) راستتر: ژنه‌که‌بشی به‌منداله‌که‌یه‌وه گه‌رانه‌وه بۆ مالتی.

(٢) یان راستتر: سپێر...

ده‌ستی خۆی له‌شه‌ر کیشابووه‌وه. هه‌تا ده‌هات قینی پتر هه‌لده‌ستا له (ئاگامه‌منون). که‌شتیبه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌ی خه‌ریک بوون ئاگریان تی به‌ریبێ و بسووتین. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا جووله‌یه‌کی بۆ نه‌کرد، بگاته‌ فریای گریکه‌کان!... به‌لام (باترۆکلاس)ی هاوړتی دیتته خه‌وه‌ته‌که‌یه‌وه بۆ لای. پێش‌نیازیکی پێشکه‌ش ده‌کات، که شیره‌ تیه‌ژه‌که‌ی و قه‌لغانه‌که‌ی خۆی بۆ ماوه‌یه‌ک بدات، تا چاوی دوژمنه‌کانی خۆی پێ بشکینێ و تییان بگه‌ینێ که پاله‌وانی هونه‌رمه‌ند (ئه‌شیل) نایه‌وی بگات به‌فریای نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیدا، هه‌ر هه‌یج نه‌بێ بام به‌یتێ که‌سیکی تر یاریده‌یان بدات!...

پاله‌وان (ئه‌شیل)یش، دوا‌یی دلی نه‌رم ده‌بێ و، ده‌چیتته سه‌ر قسه‌ی هاوړتیکه‌ی... چه‌ک و قه‌لغان و به‌رگه‌که‌ی خۆی دده‌ات. بۆبشی ده‌پارێتته‌وه که سه‌ریکه‌وی... ئه‌م کابرایه‌یش هه‌لده‌کووتیتته ناو کۆری جه‌نگه‌ و... هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ دوژمنه‌کان چاویان پیتی ده‌که‌وی، وا ده‌زانن (ئه‌شیل)ه، که دوژمنی هه‌ره‌سامناکیان بوو... ترس ده‌چیتته دلپانه‌وه و به‌ناړتیکو پیکه‌یه‌که‌وه ده‌کشینه‌ دو‌اوه، له‌به‌رده‌م گریکه‌کاندا!... جا هه‌ر چه‌ند ئه‌وانه‌ هه‌را ده‌که‌ن، (باترۆکلاس) پشوو‌یان ناداتی زۆرت‌ر راویان دهنێ! دوا‌یی یه‌کیک له‌وانه‌ی هورۆژمی ده‌به‌نه‌ سه‌ر ده‌ستیکی به‌هه‌زی لێ ده‌وه‌شیت، که شیرێ لێ دده‌ات زریکه‌ی به‌ری ده‌په‌رێ!... (هیکتۆر) یش ئه‌مه‌ به‌هه‌ل ده‌زانێ، شیرتیکێ لێ دده‌ات، ده‌یکوژێ!...

شیر له‌ لانه‌ دیتته‌ دهر

کاتی ئه‌م ده‌نگه‌ به‌ر گوتی (ئه‌شیل) ده‌که‌ویت، ته‌واو دلته‌نگ ده‌بێ. ده‌که‌ویتته په‌ژاره‌وه بۆ هاوړتێ جوانه‌ مه‌رگه‌که‌ی.

خۆی دده‌ات به‌زه‌ویدا و خۆل ده‌کات به‌سه‌ری خۆیدا و، تووکی سه‌ری دده‌ات به‌زه‌ویدا و خۆل به‌سه‌ری خۆیدا، تووکی سه‌ری خۆی ده‌رووتیتته‌وه و^(١)، داد و فه‌ریاد ده‌کات بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه!... هاوار و قیه‌ژه‌که‌ی گه‌یشته به‌رگوتی (تیتس)ی دایکی، که ئه‌ویش فه‌ریشته‌یه‌ک بوو له‌بن زریدا. به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یانه‌ (ئه‌شیل) و، ده‌ستی کرد به‌دل‌دانه‌وه‌ی... به‌لام ئه‌وه‌ له (ئه‌شیل)ه‌وه دوور بوو که به‌قسه‌کانی دایکی دلی بکرتیتته‌وه. چونکه‌ ئه‌و که‌لوپه‌له‌ جه‌نگیبه‌که‌ی له‌ ده‌ستچوو بوو، که خوداکان بێ که‌موکۆری به‌دیاری بۆیان نارده‌بوو! تازه‌ ئه‌و که‌لوپه‌له‌بشی ده‌ست نه‌ده‌که‌وته‌وه!... چونکه‌ (هیکتۆر) له‌ له‌شی

(١) یان: دهرنیتته‌وه.

بهیه گه یشتنی شهر دوو دوزمن

ئیتتر هر ئه وهنده ترواده بییه کان چاویان به (ئەشیل) ی پالنه وان كهوت، به خۆی و گالیسكه كه یه وهه كه تیزكه ی تفهنگ به ره و پیریان دههات^(۱) و رمه كه ی به دهسته وه بوو، و زرتكه ی به سنگیه وه ده بریسكایه وه و، كلاوه مسه كه ی به سه ر ناوچه وانیه وه پرشنگی دههات، وهك خودای جهنگیان دههاته پیش چا، له ترساندا خوتن له لهشیاندا وشك بوو. پشیتوی كهوته ناو ریزی له شكره كه یانه وه. هر پالنه وانه كانی ئه وان بوون و بهك له دوا ی بهك ده كوژان سه ر ئه نگرئ ده بوون!...

ئەشیل پالنه وان توانی له شكری ترواده بییه کان بکات به دوو كه رته وه. نیوه یان وهك كه رویشکی داچله کی و هه رایان کرد و چوونه ناو شاره كه وه بو ئه و دیوی دیواره كانی... نیوه كه ی تریشیان هه له اتن بو سه ر رووباره كه. هه رچی ئه مانه ی دوا یی بو، ئەشیل راوه دووی نان، له كوژیان نه بو وهه تا ئه مه نده ی لی كوشتن، ناوی رووباره كه به خوتنی ئه و سه ر یازه كوژاوانه سوور هه لگه را... ئه و سه ر یازانه ی ما بوو یشتنه وه، به سایه ی گیژهلوو كه یه کی توندوتیژه وه ده ر یاز بوون كه شه پوله كانی ناوی رووباره كه ی هینا بووه به رز كرده وه و نزم كرده وه. له ناكا و هه لیکرد و ماوه ی نه دا به ئەشیل دوا یان بكه وئ!... دوا ی ئه وه ی ئەشیل دوانزه سه ر یاز له له شكری دوزمن ده گرئ به دیل، بو ئه مه ی له كاتی ئاههنگی ناشتنی لاشه ی (باترۆكلاس) ی هاو رپتی دا له سه ر كوشتنی خانه كه ی ناو په رستگه كه سه ر بیری، ئنجا ده گه رپته وه بو ئه و دهشتایه ی كه سه ره تای جهنگه كه له ویدا رووی دا بوو. جا له و كوژی جهنگه دا كه سه نه ما بووه وه، لاشه ی له ت و په ت نه كرابن، ئه وان به سه ر زه بییه كه دا په رش و بلا بو بوونه وه... جا له و كاته دا كه ئەشیل ئه و شوتنه ی ده بشكنی، رووبه روو كهوته به رده م هیکتوری دوزمنی!...

هیکتوریش هر خۆی بوو، ما بووه وه له دیوی ده ره وه ی دیواره گه وره كه ی شاری ترواده وه. ئیتتر هه رچی سه ر یازتیکی هه بو بوو، یان رایان كرده بووه وه ناو شاره كه وه، یا خود كه وتبوونه ناو رووباره كه وه و خنكا بوون! به لام پالنه وانه نازا كه ی ترواده ییش هه ره كه ئه وان تروهك كه رویشکی داچله کیوی لی هات... ئه و هه ر ئه وه نده دوزمنه نازا كه ی خۆی دی، كه پالنه وانی (ئیسپارته) بوو، دلی داخو ریا، كه هه یج ده میتك، له هه یج شتیك

(باترۆكلاس) ی كرده بووه وه و برده بووی بو خۆی!... ئه مه ییش ئه وه ده گه بیینی كه ده بی تا سه ر خۆی له كوشتار دوو ریخاته وه! كه دایکی (ئەشیل) كوره كه ی خۆی به و چه شنه چاوپتیه كه وه له تنه گانه دایه، خۆی به هه له داوان گه یانده كوره كه ی تری كه ناوی (فۆلكان) بوو. فۆلكانیش خودای ناگر و كان بوو. دایكه كه ی لی پارایه وه جلوه ره گیتی و هه ها بو كوره كه ی دروست بکات كه شیرو تیر كاری لی نه كه ن. هه ره وه ها چه كیتی ته واویشی بو دروست بکات كه بو ئه و بشی. (فۆلكان) ییش دلی دایکی خۆی نه شكاند.

خواسته كه ی بو جیبه جی کرد. له سه ر به لینی كه دابووی به دایکی بو به یانی روژی دوا یی به رگه كان و چه كا كانی دایه ده ستی. كه دایکی ته ماشای ئه و به رگ و چه كانه ی کرد، سه ری سو رما له هونه رمه ندی و كار گو زاری و دلسۆزی (فۆلكان) كه ئه وه نده قال و پوخته ی دروست كرده بوون، كه تا ئه وساكه هه یج جهنگا وه رپك ئه و به رگ و چه كانه ی به خۆیه وه نه دیبوو!... فریشته (تیتیس) به هه له داوان ئه و كه لویه له به نرخانه ی هه لگرت و بردی بو (ئەشیل) ی كوری. هه ندیک له ریش سپیه كانی یونانیس كه وتبوونه نا وه ند (ئەشیل) و (ئاگامه منوون) وه، كه ئه و ناكوکییه ی له ناویاندا هه بوو، هه لیبگرن. (ئەشیل) ییش جلوه رگه تازه كانی خۆی له به ر ده كات و چهك و زرتكه ی له خۆی ده دات و، فه رمان ده دات گالیسكه جهنگیه كه ی خۆی بو ئاماده بكن، له گه ل گورج و گو لترین ئه سپدا كه راییكیشن... به لام له پیش ئه مه دا (ئەشیل) گالیسكه كه ی خۆی لی بخو رپ بچیته كوژی جهنگه وه له گه ل دوزمندا، ئه سپك له ئه سپه كانی گالیسكه كه، كه (هیرا) خوتنده وه ی دوا روژی فیر كرده بوو، رووی وه رگپرا بو لای ئه و و، به دوو چاوی ناگرینه وه تیی مو ر بووه وه و، پتی گوت: (ئەشیل)!... له نوو سراوی چاره نووسدا ئه وه ت بو نوو رسراوه، كه تو له ی هاو رپكه ت (باترۆكلاس) له دوزمنه كانی ده كه یته وه... به لام دوو ر نییه خویشت تیتیدا بچیت!...). ئەشیل پالنه وانیش به قیژه یه كه وه وهرامی ده داته وه، ده لی: (من ئه مه ده زانم كه وه هام لی دیت. به لام باكم له وه نییه. چیم بو بریار دراوه بام به سه رم بیت!...). دوا ی ئه وه قیژه یه کی بو ده كات... دهنگ ده داته وه... هه ره وهك كه ره نای جهنگ بی، به و رهنگه كار له دلی هه مو وان ده كات. جله وی ئه سپه كانی گالیسكه كه به ره لالا ده كات. ئه مانیش به پرتا و تنگی هه رد ده كیشنه وه، تا ده گه نه دیواره زه لامه كانی (ترواده)!...

(۱) ئه م لیچووانده بو ئه م داستانه ناشی و خالیکی لاوازی دا رشتنه وه كه یه تی، چونكه سه رده م دووره له سه رده می تفهنگ و چه کی باروتاوی، ده كرا بو ترایه: وهك تیری له كه وان ده رجوو به ره و پیریان...

دانه خورپابوو! ئه ویش هه لهات و دهستی کرد به خوده رباز کردن... ههروهک ئاسکیتک بووبی له پلنگیتکی درنده رایکردیی و بوو. سێ جاری خشت بهههر چوار لای دیواره زله کهی شاردا سوورایهوه، تا کونیک بدۆزیتهوه بوو خۆی لیهوی بچیته ژووری بوو ناو شاری ترواده!... لهو کاته دا ژن خودا (ئهتینا) داویکی، بوو نایهوه.

مه بهسیشی لهو داوه ئهوه بوو که یارمهتی یۆنانییهکانی دۆستی بدات. هینای خۆی گۆری و خۆی خسته شیهوی برایهکی ئهوهوه پاشان دهستی کرد به ئامۆژگاری کردنی هیکتۆر که بچیته جهنگی دوژمنه که یهوه و زۆرانبازی له گه له دا بکات. ئهوهیشی بوو دووباره کردوه که ههر ئهوه سهرده که وی بهسهر ئهشیللی دوژمنیدا!...

هیکتۆریش بهم نیاز به خشیینه چهواشه بوو. هانه دانه کهی (ئهتینا) کاری لێ کردبوو. وهستا بوو ئه مەمی بهرنگاری ئهشیل بکات!...

ههر دوو پالەوان، له بهرچاوی سه ربازهکانی خۆیاندا زۆرانبازی یان کرد... سه ربازهکان له چاله کانیانهوه سه ربازان دهرهینا و سه ربازان دهکردن... خودا کانی له باره گاههکانی ئاسمانی خۆیانوه ته ماشایان دهکردن، تا ئهوه جهنگی دوا ییبه به ئه نجام بگه یین! دوا یی (ئهشیل) بهسهر (هیکتۆر) دا زال بوو. شیریکی لێ داو کوشتی!...

تۆله سه ندهوهی ئهشیل

کاتێ که مه رگ چاوهکانی (هیکتۆر) ی نووقاند، (ئهشیل) له تۆلهی (باترۆکلاس) ی هاو پیتی دا لاشه کهی ئهوی ریسوا کرد! هینای ههردوو پیتی هیکتۆر به پاشی گالیسه که یه کهوه به زنجیر بهستهوه. تا نوو رۆژی خشتیش ئهوه لاشه یه ی بهسهر زه ویدا دهخشاندهوه و دهسوورایهوه بهههر چوار لای دیوارهکانی شاره که دا... له رۆژی نۆهه مدا باوکه کلۆله کهی هیکتۆر چوهوه ناو خیهوه ته کهی (ئهشیل) هوه کۆمه لێکی گهوره دیاری به نرخی بوو بردبوو. ههر ئهوه نده ریتی درا بچیته ناو خیهوه ته کهوه و خویتر پیتی کوره کهی خۆی ببینی، به چۆکدا هات و له بهرده میدا کر نووشی کیشا. ههردوو دهستی ئهشیللی گرت و ماچی کرد. ئه مانه ئهوه دهستانه بوون که (هیکتۆر) ی کوری و گه لێک کهسی تری له رۆلهکانی خۆی پێ کوژرابوون. لهو کاته دا که فرمیسی سووکی و ریسوایی بهسهر کۆلمه کانی دا گلۆر دهبووهوه، له (ئهشیل) پارایهوه، که لاشه ی (هیکتۆر) ی کوری پێ بیه خشی و لهوه بهولاه تۆلهی خۆی لێ نه کاتهوه و، بهوه جۆرهیش بهدناو و ریسوای نه کات!...

(ئهشیل) بهوه قسانه دلی نهرم بوو. ئامۆژگاری به کهی دایکی بیره کهوتهوه، که تکای

خودا کانی پێ راگه یاندبوو. که له دوژمنی کوژراوی خۆی چاوه پێوشی... بهم رهنگه ئهشیللی لاو، دیاری به کهی لهو باوکه کلۆل و بیچاره یه وه رگرت، که له تۆلهی دهست کهوتنی لاشه ی کوره که یدا بوو هینا بوو. ریشیدا لاشه که به ریته وه بوو ئهوه شوینهی که ئاههنگی بوو تیداده کری. و اتا ئهوه ئاههنگه ی له گه ل پایه ی خاوه نه کهی و پایه ی باوکی خاوه نه که یدا، (خونکاری ترواده) ریک بکه وی!...

به پیره وه چوون به رتی کردن!

که لاشه که برایه وه ناو شار، به پیره وه چوونیکی گه و ره ی بوو کرا، پر بوو له نیشانه ی دلخۆشی و دلته نگه ی. دلخۆشی بوو ئهوه ی که لاشه که یان له دوژمنه کانیان سه نده وه. دلته نگیش بوو ئهوه ی که خاوه نه که یان له دهستچوو، که پالەوانییک بوو بوو خۆی و، هه موو لایه کیش خۆشیان دهویست)...

ههر لهو ده مه دا که گریبه کهان گه لێک ئاههنگیان ده گێرا به بۆنه ی سه رکه وتنی پالەوانه که ی خۆیانوه، که پر یون له دهنگه دهنگ و قاووقی که پر بوون له نان و خوان و یاری کردن و پاداش دانه وه... شاری ترواده به رگی ره شی ده پۆشی بوو پالەوانه گه و ره که ی خۆی که گیانی به خاک سپارد بوو فرمیسی خۆینی نیشی ده رشت له شیوه نه که یدا...

هه ندیک لهو دلانه ی که شکا بوون له بهر له ناو چوونی (هیکتۆر) و شیوه ن و گریانیان له سه ر لاشه که ی ده کرد: دلی دایکی بوو. دلی (ئه ندرۆماک) ی ژنی بوو... دلی (هیلین) بوو که گریه و زاری به کهی گه رموگوری بوو ده کرد به شیوه نه وه!...

دوا ی ئه وه لاشه که ی (هیکتۆر) یان سووتانده... خۆله می شه که یشیان کوژده وه و، خستیانه ناو نامانیکی^(۱) ز تیرینه وه و، له ناو گۆره که یدا ناشتیان!

دوا یی ئهشیل

به مردنی (هیکتۆر) و سووتاندنی لاشه که ی، (ئه لیاده) ی (هۆمیروس) ته و او ده بی. نیتر له وه به ولاره له دوا رۆژی پالەوانهکانی تری جهنگه که مان ناگادار ناکات!... که چی که سهیری هۆنراوه ی هه ندیک له بویته کهانی گریبه کهان ده که یین، که هی سه رده مه کانی پاش (هۆمیروس) ن، له بابته (ئهشیل) و (پاریس) و گه لێک پالەوانانی (ئه لیاده) وه هه ندیک کاره ساتمان بوو ده رده که وی.

(۱) نامان: قاپ.

دواییسی پاریس

بهلام (پاریس)، ئەو لاوه شیت و ویتەى ئەو هەموو سەرگەردانییەى هیتنا بەسەر شارى (ترواده) دا، بەهۆى ئەوهوه که (هیلین) ی ژنى خونکاری (ئیسپارته) ی فراند و، لەسەر ئەوهیش ئەو جەنگە خۆتینە هەلگیرسا لەناوەند گریکهکان) و (تروادهیییەکان) دا... بەجۆرتیکى تر دواییسی ژینی هات!...

(پاریس) براهەکی هەبوو، پەبى بەشتى دیارنەبوو^(۱) دەبرد. دواوژى لیک دەدایهوه. بەسەرھاتی داهاتووی دەزانى. ناوی (هیلیناس) بوو. گریکهکان گرتیان بەدیل و ناچاریشیان کرد دواوژى خۆیان بۆ بخۆتینتەوه. ئەویش تیبى گەیاندن، که لە هەموو چەکیک کوشتندهتر و سامناکتر، که سەرکەوتنیان دەست بخات بەسەر (ترواده) دا، ئەو تیروکەوانەپە که (هەرکولى) بەکاری هیناوه. (هەرکولى) ییش لە کاتى سەرەمەرگیدا تیروکەوانەکەى خۆى بۆ دۆستیکى خۆى بەجى هیشتبوو، که ناوی (فیلۆکتیتس) بوو... (ئۆدیسسۆس) ییش گەرپوو بەشۆین ئەم پیاوهدا، تا دۆزیبویهوه... کابرا که مار گەستبووی. ئەویش لە جادوگەرەکان پزیشکیکی بۆ هینابوو چاکى کردبووهوه...

دوایی ئەو پیاوہى لەگەڵ خۆیدا بردبوو، بۆ لای نەتەوهکەى خۆى، که لەگەڵ ئەواندا دەستی کردبوو بەچوار لا گرتنى شارى (ترواده). ئەوه بوو دوایی شارەکه گیرا!... جا لەو کاتەدا که شارەکه چوارلای دەگیرا، (پاریس) تیریکى کوشندەى بەردەکەوى که لە تیروکەوانەکەى (هەرکولى) یهوه دیتە دەرەوه. جا لەو کاتەدا که (پاریس) لە گیانەلادا بوو، ئەوهى بیرکەوتەوه که یارەکەى کۆنى (ئونیون)، لە برین چاککردنەوهدا دەستیکى هەبوو. لیبى پاراپهوه: چاکى بکاتەوه.

بهلام فریشتەکه، ناپاکییە کۆنەکەى (پاریس) ی بیرکەوتەوه، لەگەڵ کەنەفت کردنەکەیدا، که ئەو هەموو سالانە خۆى لى دوورخستبووهوه. لەبەر ئەوه نەبویست چاکى بکاتەوه، دەستى بەروویهوه نا! کهچی که (پاریس) مردو دەستیان کرد بەسووتاندنى لاشەکەى، پەشیمان بووهوه. (ئونیون) م (ئونیون)، خۆى فری دایه ناو ئەو ئاگرەوه، که لاشەى (پاریس) یان تیدا دەسووتاند... ئەویش لەویدا خۆى سووتاندو بوو بەخۆلەمیش. خۆلەمیشى لاشەى هەردووکیان تیکەڵ بەپەک بوو!...

(۱) دیار نەبوو: نادیار (غیبى).

هەرچی (ئەشیل) ه، داستانی جوئى جوتى لەسەر گوتراوه. سەرگۆزەشتەپەکی کۆن دەلئى: بەدەستى (ئەپۆلۆ) ی خودا کوژراوه، که خۆى خستۆتە بەرگ و شپۆهى (پاریس) هوه و، لە کاتى جەنگى ناوەند هەردوو لادا، لەتەنشت دیواره بەرزەکانى شارى تروادهوه بەرەنگارى (ئەشیل) بووهو، لەپاش شەروشۆرتیکى توندوتیژ لەگەڵیدا کوشتوو بەتە... کوشتنەکەیشى بەم پەنگە بووه.

که شیریکى داوه لە پاژنەى (ئەشیل)، که بەر ئاوى رووبارى (ستیکس) ی پیرۆز نەکەوتبوو، که فریشتە (تیتیس) ی دایکى ویستبووی بەسایه شتنى (ئەشیل) هوه، بەو ئاوه، لە مردن پزگارى بکات! کهچی لە داستانیکی تردا، کوشتنى (ئەشیل) بەجۆرتیکى تر دەگیریتەوه دەلئى: (ئەشیل) گرفتارى ئەقینى کچی خونکاری ترواده بوویو، که ناوی (بولیمسینا) بوو. (ئەشیل) ییش بەبى چەک لەگەڵ کچەکهدا رویشتبوو بۆ پەرستگای (ئەپۆلۆ) که لەویدا ماری بکات... (پاریس) ی برای کچەکەیش خۆى لەویدا مات دابوو، چاوەروانى هاتنى دەکرد... هەر که ئەشیل گەیشتبوو ئەوى، تیریکى تى گرتبوو، دابووی لە پاژنەى ئەو پیتیهى که بەر ئاوى رووبارى (ستیکس) نەکەوتبوو... دەست بەجى کوشتبووی!...

لە هاوڕێکانى کوژراوهکەیش: (ئۆدیسسۆس) و (ئەجاکس)، بەهەلەداوان خۆیان گەیاندبووه ئەوى، تا پرى نەدەن بەتروادهییەکان لاشەکەیان بەرچنگ بکەوى... (ئۆدیسسۆس) لاشەکەى هەلدهگرى و دەبیاتەوه بۆ ناو نەتەوهکەى خۆى.

(ئەجاکس) ییش دەمیتیتەوه بۆ ئەوهى زریکهى (ئەشیل) پزگار بکات لەدەست تروادهییەکان، که بەناویانگ بوو و، لە پۆلایش دروست کرابوو. لەسەر ئەو زریه (ئەجاکس) دەکەویتە زۆرانبازیهوه، که ئەنجامى پەوه گەیشت، شکاو ژیر کەوت.

مافیش درا بەتروادهییەکان که ئەو زریه بهیلنەوه لای خۆیان.

لیرەدا (ئەجاکس) دایه شیتى. لەتاو هەناسە ساردى و پشم و قینى خۆى، خۆى کوشت!... ئەنجامە ناسۆرەکەى (ئەجاکس)، و پزەوانى نەمرى گریکهکان، (سۆفۆکل) ی خستە سەر ئەوهى:

مەرگەساتیکى لاسایى کردنەوهى ناوازی لەسەر هەلبەستى. ئەم چیرۆکه، ئەمەندە گریگ دەرچوو، لە گەنجینهکانى و پزەى لاسایى کردنەوهى کۆن دادەنرى. هەرۆهەا بەپەکیک لە بنچینه بەهتزهکانى (چیرۆکی لاسایى) دادەنرى، که لە هەموو دەمیکدا پەسند بکرى!...

ئەسپەدارىنە يەك و ئەنھامى تروادا

چوارلاگرتنى شارى ترواده لەلايەن گرىكەكانەو دەريژەى زۆر كيتشا، كەچى ھىچ بەرىكى نەداو بەئەنجامىكى تاسەرىش نەگەيشت. دوایى ژن خودا^(۱)، (ئەتينا)، نيازىكى خستە دلئى يەكيتك لە سەرکردەكانى (ئاگامەمنون) ھو، كە چەند كەردەو و كارىك بنويتى... بىرەكەى (ئەتينا) زۆر بلىمەتەنە بوو.

كە يۆنانىيەكان تىبى گەيشت، دەمودەست دەستىيان كەرد بەجىبەجىكردنى... ھاتن ھەرچى خىوھتەتەكىيان بودبوو لەگەل خۆياندا بۆ ئەوئ سووتاندىيان. ھەرچى كە لوپەلەكەيشيان ھەبوو ھەلپان گرت و بردىانەو بۆ ناو كەشتىيەكانى خۆيان... دوایى لەو كە نار ئاوە بارىيان كەردو بە ناو ئاوەكەدا دەستىيان كەرد بەرۆشتن...

خۆيشيان وا پىتشان دا كە دەرۆنەو بۆ خاكى خۆيان و، جارىكى تىرش نايئەنەو... بەلام لەسەر كەنارى دەرياكە، كە چۆلىيان كەرد، ئەسپەدارىنەيەكى يەجگار زەلاميان بەجىبەشت... ئەسپەدارىنەكە بوو بەھۆى سەرسورمانى دانىشتوانى شارى تروادە. دەستىيان كەرد بەيارمەتيدانى يەكترى و بەھەموويان ئەسپەكەيان راکيتشاو بردىانە ناو شارەكەيانەو... مەبەسىيان لەمە ئەوھوو: ھەك سامانىكى تالانى ئەسپەدارىنەكە پىشكەشى خوداكانى خۆيان بکەن!...

ھەر لەو كاتەدا كە تروادەبىيەكان خەرىكى ئاھەنگ و زەمانەوھندى خۆيان بوون و، بەزمورەزمىيان دەكرد و، بەو بۆنەيەو ئاھەنگيان دەگىپرا، كە دوزمەنەكانيان كۆچيان كەردو و، چوارلاى شارەكەيشيان بەرەللاگەردوون... ھەر لەو كاتەدا كە ئەوانە كە يلى مەى بووبوون و، لە بەزمورەزەمدا نوقوم بووبوون، دەرگاىەكى نەپتى لە سكى ئەسپە دارىنەكەدا كرايەو و، ھەرچى سەرکردەيەكى گرىكەكانى تىپدا شارابوھو ھاتنە دەرەو!... ئەو سەرکردانە، دەمودەست، خۆيان گەيانە دەروازەكانى شارى تروادە و خستىانە سەرىشت... سەريازە يۆنانىيەكانىش كە بەسەر كەشتىيەكانى خۆيانەو گەرابوونەو كە نار ئاوەكە، بەدزىيەو خۆيان گەيانەبوو دەروازەكانى شارەكە، لەو دىو دىوارە زلەكەى شارەكەو... كە دەروازەكانىيان دى: كراونەتەو، خۆيان فرۆ دابە ناوشارەكەو... دەتگوت شەپۆلى ناو زرىن و دەكەونە ناو گىژاوەو.

(۱) ژن خودا: خواوھندىك كە ژنە.

تەلارە بەرزەكانى شارەكە، كە بەسەر دىوارە بەرزەكەو بوون...

ھەرۆھە دەستىيان كەرد بەكوشتارى دانىشتوانى شارەكە...

ئەمەندەيان بەشیرلى كوشتن ناچاربوون خۆيان بەدەستەو!...

بەم رەنگە (شارى تروادە) سەرئەنگرئ بوو. بەھۆى فیللىكى وايشەو كەوتە دەست

دوژمن، كە بەگەورەترىن و كۆنترىن فروفیل دادەنرئ لە مېژووى جەنگەكاندا!...

ئۆدیسسە

دانانى: ھۆمىرۇس

ئەم نووسراوھ

خۆشەويستىيى راستەقىنە كە لەناو ژن و مىردىكدا پىتك بىت، ئەمەندە كامەرانى و سەرەرزى و چاكە و فەرى لىن دەۋەشىتەۋە، لە جىھاندا ھىچ زەبر و زەنگىتك و ھىچ فرۇفېلىتك و ھىچ مەترسى و تەنگۈچە لەمەيەك كارى تى ناكات. گىيانەكەي دەژى و نامىرئ و، چراكەيشى ناكورژىتەۋە و، ھەتا ھەتايىش پىرشنگ دەدات. چىرپۇكى (ئۆدیسسە) ىش كە بەرھەمىكى ناۋازەي بەناۋبانگى (يۇنانستان) ى كۆنە و، لە (۳۰۰۰) سالىتك لەمەۋپىشەۋە بەھۆنراۋە، لەلايەن (ھۆمىرۇس) ەۋە گوتراۋە بەگۆرانى، لەم جۆرە (دلدارى) و (خۆشەويستى) يە دەدوۋىت. دلدارەكان: (ئۆدیسسۇس) ى پالەۋان و (بىنلۇبى) ى شۆرەژن، ئەو پەرى خۆبەخت كىردن و مەردايەتى و ئازايەتى و داۋىن پاكى و كارەساتىكى ناھەموار و، سەختىيى ژيان و، سەرگەردانى و، ئەرك و ئازارپىك دەگىرن، لەپىناۋ پاراستنى خۆشەويستى و ژن و مىردى يەكەياندا. سىپلەيى و ناپاكى و داۋىن پىسى ناكەن. دە سالى خشت بەسەر جىبابوونەۋە و لىك برانىاندا تىدەپەرى، كەچى كە دەگەنەۋە بەيەك، بەھەناسەيەك ئەو ھەموو ئەرك و ئازارەيان لەبىر دەچىتەۋە و پىك شاد دەبنەۋە.

ئەم چىرپۇكە، ھەرچەندە بىروباۋەرى ۋەھى تىدا ھەيە، ھۆش پەسندىان ناكات، ھەرچەندە ئىستايىش مقۇمقۇ لەسەر بوون و نەبوونى دانەرەكەي (ھۆمىرۇس) دەكرئ، ھەرچەندە ھىشتا بەتەۋاۋەتى دەرنەكەۋتوۋەكەي دانراۋە... بەلام لەبەرئەمەي لە شىۋەيەكى سووك و ئاسان و، ناسك و رەۋاندا ھەرچى كىردەۋە و رەۋوشتە خۆشەويستەكان و، بىروباۋەر و، ھەست و تاسە شىبىرنەكانى مرۇقايەتى ھەيە، لەناو ئەو ھەموو كارەساتە سامناك و، رەنگاۋرەنگ و، سەرسورھىنەرانەدا بەجۋانى و تەرۋتازەي دەردەپرى، ئەمە (۳۰۰۰) سالە بەسەرىدا تىپەرى كىردەۋە، كەچى تا ئىستا لە كۆرى و ئىژەي جىھانىدا، ۋەك چىرپۇكىكى ناۋازە و ناياب خۆى پاراستوۋە و، نىرخى خۆى ون نەكردەۋە. تىكرا ھىچ زىمانىكى زىندوۋىش نەماۋە، ئەم چىرپۇكەي پى پەرچقە (تەرجومە) نەكرابى. لەبەرئەۋە مەنىش بەپىتوۋىستىم زانى، لەم شىۋە كورت كراۋەيەدا، كە لە جىيى خۆيدا پىسپۇرپىكى شارەزا

كردىتى، ئەم چىرپۇكە ناۋازەيە بەكەم بەكوردى و پىشكەشى خۆتەندەۋارانى كوردى بەكەم. ئەم چىرپۇكە، ھەتا جىھان مابىن، سەرچاۋەي كەلك و خۆشى و فەر دەبىن، بۆ و ئىژە دۆستان و دلداران و خۆشەويستان.

جا ھىوادارم بەخودا كە ئەو خۆشى و كەلك و فەرە، بەخۆتەندەۋارانى كوردىش بگات. شاكرفەتاح

سلىمانى: ۵-۴-۱۹۶۷

(خاۋەنى پىرۇژەي خۆتەندەۋارى كورد)

ئۆدیسسە

۱

پاش ئەمەي جەنگى (تروادە) تەۋاۋ بوو، يۇنانىيەكان كە لەۋ جەنگەدا سەرگەۋتوبون، سەربازەكانىيان ھەموو گەرانەۋە خاكى خۆيان لاي خىزانى خۆيان، يەككىيان نەبى، كە ئەۋىش (ئۆدیسسۇس) ى پالەۋان بوو. ئەم پالەۋانە ھەندىك كىردەۋەي ۋەھى نوۋاندبوو، (پۆزىدۆن) ى خوداي دەرياي لە خۆى توۋرە كىردبوو.

ئەمىش لە داخاندە سۆتىندى لى خواردبوو، كە ھەتا (ئۆدیسسۇس) مابىن، نەھىلىن جارىكى تر سەر بىكاتەۋە بەمالە خۆشەويستەكەي خۆيدا، كە لە (ئىناكا) دا بوو. ھەرۋەھا بىن بەشىشى بەھىلىتەۋە لە باۋەشى ژنە دىلسۆزەكەي، كە ناۋى (بىنلۇبى) بوو! خوداي تۆلەسىنەۋە، سۆتىندەكەي خۆى بىردەسەر. ژنە كۆلەكەي (ئۆدیسسۇس) و كورەكەي كە ناۋى (تېلماخوس) بوو، تا دە سالى خشت چاۋەرۋانى گەۋرە خۆشەويستەكەي خۆيان بوون، بىتەۋە بۆ لايان چاۋيان پىي روون بىتەۋە، بەلام رەنجىيان بەپاچوۋ!...

كەچى لەگەل ئەۋەشىدا، ھەر بەھىۋابوون، رۆژپىك لە رۆژان دىتەۋە!... ھەرچى دانىشتوانى شارەكە بوون، لەۋە دىنباۋبوون كە (ئۆدیسسۇس) نەماۋە و مردوۋە. لە ھەموو دورگەيەكى يۇنانى دراۋسىتوۋە سەرداران و پىاۋە خانەدانەكان رۇۋيان دەكردە مالى (ئۆدیسسۇس)، داۋاي مارەكردنى ژنە جۋانەكەي ئەۋيان دەكرد، بەلام (بىنلۇبى) دەستى دەنا بەرۋوى ھەموۋيانەۋە و، شوۋى پىن نەدەكردن. ھەر لەسەر دىلسۆزىي خۆى مايەۋە بۆ مىردەكەي، ھىۋاي ھاتنەۋەي ئەۋى لە دلى خۆيدا نەبرى!... كەچى لەگەل ئەۋەشىدا، ئەۋانەي دلىيان بە (بىنلۇبى) دا چوۋبوو، وازبان لى نەھىنا، ھەر لەسەر تىكاۋ پارانەۋە و

چه‌واشه‌کردنی خوځان دهرپوښتن. به‌لکو دلې نهرم بېټې و شوويان پې بکات. تنانته ده‌وانه له نه‌ندازه‌يش دهرچوون، مالي نافرته‌ته‌که‌يان به‌مالي خوځان داده‌نا. له‌وېدا ده‌مانه‌وه به‌ته‌نشت (بنيلوې) يه‌وه، به‌زم و په‌زميان ده‌کرد و، نان و خوانيان دهرپزانده‌وه و، ناهنگي خوځ خوشيان ده‌گيړا، به‌هيوای نه‌وه‌ی نافرته‌ته که له قسه‌ی خوې پاشگه‌ز بېټه‌وه و، دلې نهرم بېټې و يه‌کټک له‌وانه بکات به‌مپردی خوې!... که‌چی ههر له‌وه ده‌مه‌دا، تا ده‌هات رقيان له (تيلماخوس) ی کورې ژنه‌که و ده‌س و پېوه‌نده دل‌سوزه‌کاني (نؤديسيوس) هه‌لده‌ستا تا گه‌يشتنه راده‌يه‌کی وه‌ها، رۆژتيکيان نيازبان بوو هه‌موويان له‌ناوبه‌هن، تا له‌ده‌ست ته‌نگه‌تاو‌کردنی نه‌وانه رزگاربان بېټې!... به‌دريژايي نه‌وه هه‌موو سالانه‌يش. پالنه‌واني ديارنه‌بوو، نؤديسيوس له به‌نديخانه‌ی دورگه‌که‌ی فرېشته (کاليسو) دا توند کرابوو، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نه‌م، نه‌وی به‌دلدا چووبوو، دا‌وی دل‌داری و هاسه‌ري لې کردبوو؛ که نه‌گهر بېټو (نؤديسيوس) به‌دلې نه‌وه بکات، ژيانی تاسه‌ری پې ده‌به‌خسې و ههرگېز نامرې. به‌لام پالنه‌واني مه‌ردو نازا به‌قسه‌کاني (کاليسو) چه‌واشه نه‌بووبوو. نه‌گوټي دابووه وتووټه‌کاني. نه‌دل‌داری يشی له‌گه‌لدا کردبوو. له جياتيې نه‌وه نه‌وه رۆژگار دريژانه‌ی به‌وه‌وه راده‌بوارد، که له‌گوټي دهرپاکه داده‌نيشت و به‌چاوټيکی گېژ و ويژه‌وه سه‌بري شه‌پوله ناوه‌کاني ده‌کرد. له‌تاو نازاری گيانی خوځي فرميسکی هه‌لده‌رشت بؤ خانوه‌که‌ی له (ئيناکا) داو بؤ (بنيلوې) ی ژنه خوځه‌ويسته‌که‌ی که له‌ناو نه‌وه خانوه‌دا ده‌ژيا!...

(پوزيدون) ی خودای ده‌ليا ههر له‌سه‌ر دوژمنايه‌تی خوې مایه‌وه له‌گه‌ل (نؤديسيوس) دا. به‌لام خودا کاتي تر، به‌تايه‌تی ژن خودای بېر و ليکدانه‌وه، (نه‌تينا)، که خاوه‌نی دوو چاوی کال بوو به‌زه‌بيبان به‌م پالنه‌وانه ناوارده‌دا ده‌هاته‌وه. نه‌وه‌يان به‌هه‌ل زانی که خودای دهرپا له‌وي نه‌مابوو، چووبوو بؤ (ئيتوپيا)، فه‌رمانيان دا فرېشته که (نؤديسيوس) به‌ره‌للابکات و که‌له کيکيشی پې به‌خسې که هه‌لي‌بگري و بيبا‌ته‌وه بؤ (ئيناکا)... به‌لام (نؤديسيوس) له‌پيشدا ترسا له‌وه‌ی له‌ناوه‌که‌دا نوقوم بېټې و بخنکې. پاش نه‌وه زوری پې نه‌چوو نه‌م هه‌له‌ی به‌باشزانی خوې تي‌دا رزگار بکات، په‌رده‌يه‌کی بؤ که‌له‌که که ناماده کرد و، هه‌نديک خوارده‌مه‌نيشی له‌گه‌ل خوځيدا برد و، که‌وته‌رې به‌ناو ده‌ليا‌که‌دا...

چوار رۆژ به‌ناو ده‌ليا‌که‌دا رويشت، به‌خوشيه‌وه رايووارد... به‌لام له‌ رۆژي پېنجه‌مدا (پوزيدون) له (ئيتوپيا) گه‌رايه‌وه. چاوی که‌وت به‌ (نؤديسيوس) که به‌سه‌ر که‌له‌که‌به‌وه بوو، به‌ناو زري که‌دا دهرپوښت. رقی زور هه‌لسا. دارده‌سته‌که‌ی راوه‌شاند.

هه‌وره‌کان يه‌کيان گرت و، شه‌پوله‌کان بزوتنه‌وه و، ده‌شتيان کرد به‌شلپه‌شلپ. دواي نه‌وه بايه‌کان و گيژه‌لووکه‌کانيشی به‌ره‌للاکرد. ده‌شتيان کرد به‌ووژه‌ووژ و گيژه‌گيز، به‌هه‌موو هېز و هه‌ره‌تيکی خوځانه‌وه هه‌ليانکرد. (نؤديسيوس) که چاوی به‌وانه‌که‌وت، برستی بر او دلې داخوړپا و که‌وته ترس و له‌رزوه‌وه. له‌تاو نازاری گيانی خوې، ده‌پارايه‌وه و هاواری ده‌کرد، ده‌يگوت: (نای چه‌نده من به‌دبه‌ختم!... خوژگه به‌نپزه‌ی يه‌کټک له‌سه‌ريازه‌کاني ترواده بکوژرامايه و نه‌مه‌م به‌چاوی خوځ نه‌ديايه که‌وا به‌م په‌نگه توشي به‌نده‌بي و ته‌نيایي و مردنی سامناک و ناسور بېم له‌م ناواره‌بي يه‌دا!...).

تا له‌و کاته‌دا که (نؤديسيوس) له‌گه‌ل خوځيدا ده‌دا، شه‌پوله ناويکی يه‌جگار گه‌وره داي به‌سه‌ريدا، په‌رده‌ی که‌له‌که‌که‌ی پارچه پارچه کرد و، فرپي دايه ناو گيژاوه که‌وه که پري بوو له شه‌پول... به‌لام له‌گه‌ل نه‌مانه‌يشدا هه‌مووی، (نؤديسيوس) نه‌وه‌ی له‌بېر نه‌چووه‌وه که به‌هه‌موو هېزتيکی خوځيه‌وه ده‌ست بگري‌ت به‌و داروه‌وه که له که‌له‌که که مابوه‌وه. ههر مایه‌وه، به‌و په‌نگه، به‌ره‌نگاري شه‌پوله ناوه‌کاني ده‌کرد و خوې له که‌له به‌رده‌کان^(۱) لاده‌دا و، نوقوم ده‌بوو به‌ناو ناوه‌که‌داو، سه‌رده‌که‌وته‌وه سه‌رناوه‌که، تا فرېشته‌ی زري که دلې پي سوتاو له‌زريکی گيانه‌لاوييدا فرپي دايه گوټي ده‌ليا‌که‌وه... که (نؤديسيوس) که‌وته که‌نار ناوه‌که، سه‌رزوی، له لوت و ده‌ميه‌وه به‌شيکی زور له ناوي زريکه هاته‌ده‌ره‌وه... پاش نه‌وه له‌شي له جووله‌ که‌وت. تاماوه‌يه‌کی دريژيش وه‌ک لاشه‌يه‌کی مردوو له‌وي‌دا مایه‌وه... دوايي هاته‌وه هوش خوې. به‌ره‌به‌ره هيزی هاته‌وه‌به‌ر. نوجا راست بووه‌وه و، به‌پال شاخه‌که‌دا هه‌لگه‌را تا گه‌يشته بن سېبه‌ريکی ته‌واو. له‌وي‌دا راکشاو هه‌نديک گه‌لاي داريشی دا به‌سه‌ر خوځيدا، خوې داپوشي...

سه‌رداری نه‌وه دورگه‌يه‌يش کچيکی هه‌بوو ناوي (توزيکا) بوو. خه‌ويکی به‌ژن خودا (نه‌تينا) وه بينی که نیازی خستيووه دل‌يه‌وه که نه‌وه به‌يانيه‌يه له خه‌وه هه‌لسې و کراس و دهرپي باوکی و براکاني خوې له‌گه‌ل خوځيدا بيات بؤ سه‌ر که‌ناری ده‌ليا‌که تا له‌وي بيانشوات. کچه‌شايش فه‌رمانی دا به‌که‌نيزه‌که‌کاني خوې که نه‌وه کراس و دهرپي يانه بخه‌نه ناو گاليسکه‌يه‌که‌وه و به‌ئيسټريک رايکيشن. دايکيشی پر سه‌به‌ته‌به‌ک خوارده‌مه‌نيی په‌نگاوپه‌نگ و شووشه‌به‌ک مه‌ی و شووشه‌يه‌کی پچکوله روني زه‌پتوونی دايه.

(۱) که‌له‌به‌رد: گابه‌رد تاوټر

رۆنه که بۆ ئهوهبوو: له پاش خوشتن، خۆی و که نيزه که کانی له شی خۆبانی پێ بههه نوون.
کاتی که له جل شتن بوونهوه و کولیشیان کرد، نانیان خوارد.

پاش ئهوه کراسه کانیان داکنه و دهستیان کرد به تۆپ تۆپینه. لهو کاته دا که یاری
یه که یان دوایی دههات، (ئهتینا) ی ژن خودا، دهستی کچه شای بزواند و له تۆپ
تیگرتنه که دا ههلهی کرد.

له جیاتی ئه مهی تۆپه که بگریته یه که یکه له که نيزه که کان، فری دایه
زریکه وه!... کچه کانی که ئه وه یان دی، هه موو به یه که دهنگ قریشه که یان بۆ کرد.
(ئۆدیسسیۆس) یان له خه و خه بهر کرده وه. ئه ویش راست بووه وه له جیتی خۆی و به لاسکه
دره ختیکی پر گه لا ناو گه لی خۆی شارده وه و رووی کرده کچه کان... کچه کانی که به و
له شه رووت و قووته وه، چاویان پێ که وت و له شیان دی، که فی ئاوه سویره که ی زریکه ی
پتیه نووسابوو، به قاووقیژ که وه هه رایان کرد و لپی دوور که وتنه وه. به لام کچه شا
(توزیکا) له جیتی خۆی مایه وه. نه تر ساو به رامبه ری وه ستا.
هه پای نه کرد!...

لاوه که ییش ماوه یه که داما، نه یده زانی چی بکا. یان ده بوو دهستی له ئه ژنۆکانی کچه که
بدایه و، خواسته که ی خۆی پێ بگوتایه، وه ک باو لهو سه رده مه دا. یا خود ده بوو له جیتی
خۆی بوه ستایه و، له دووره وه تکای لێ بکر دایه که له گه ل خۆیدا بیبات بۆ ناو شار و،
جیگایه که ی بۆ ته رخان بکات و، دال لای بدات، هه ر به و بۆ نه یه وه که ئاواره یه و لپی
قه و ماوه و رپی لێ ونبووه!...

(ئۆدیسسیۆس) ریگای دووه میانی پێ باشتربوو، نه وه ک به ده ست لیدان له ئه ژنۆکانی
تووره ی بکات!... له بهر ئه وه له جیتی خۆی وه ستا و به زمانیکی شیرین و رهنگینه وه تکا که ی
خۆی لێ کرد.

ئیتتر هه ر ئه وه نده (توزیکا) سکا لاکه ی لێ بیست، دلێ پێی سووتا و له کراس و
ده ریپکانی براکانی هه ندیکی پێ به خشی و، له گه ل خۆیدا بردی بۆ ناو شار، بۆ کۆشکی
باوکی، که گه وری دورگه که بوو له وێ. باوکی (توزیکا) ییش پیتشوازییه که ی جوانی کردو،
میواندارییه که ی ناوازه ی کردو، پێی گوت: سه ر گوروشته که ی خۆی بۆ بگریته وه...
پاله وانه که ییش زمانی به ره لالا بوو. هه ر له شکانی (ترواده) وه هه رچی یه که ی به سه ره اتبوو
بۆی گپرایه وه...

گوتی: (من ئۆدیسسیۆس) کوری (لا بیرتس) م، که ناویانگم گه یشتوته ئاسمان...
ئه مه ییش سه ر گوروشته ی ئه و سه ر گه ردانی یانه یه که به سه رمدا هاتوون، له سه ر دهستی
(زتیوس) و خودا کانی دا، هه ر له و ساکه وه که له (ترواده) گه ر اومه ته وه بۆ شاره که ی خۆم...
(با هه لیکرد و پالی نا به که شتیبه که مه وه، بردمی بۆ ناو خاکی هۆزه کانی (سیکۆنس)).
منیش شاره که یانم تالان کرد و گه لیک که سم لێ کوشتن. پاشان ژنه کانیان و
سامانه کانیانم دا به ش کرد به سه ر پیاوه کا مندا. ئه گه ر ده موده ست له وێ بارمان بکر دایه،
هیچ شتی که رووی نه ده دا. به لام هه ندیک له پیاوه کانم چه ند چوار پیتیبه کیان له سه ر
که ناری ئاوه که سه ر پر پیوو، چاره روانی ئه وه بوون بیته ئیواره و نان و خوانی که ی لێ پیک
به یتن. دانیشتووانی دوورگه که ییش له و کاته دا کۆبوو بوونه وه و، چه ند جار پیک هوروز میان
بۆ هیتیان، زیانی که ی زۆریان لێ داین... دوای ئه وه شه پۆله کانی زریکه، که هه لسا بوو، تا
نۆ رۆژ ره تیان پێ بردین. له رۆژی ده هه مه دا له که ناری دوورگه ی (لۆتس) خۆران
گیر ساینه وه. منیش سێ که سم له پیاوه کانم هه لپژارد و ناردمه کن نه ته وه ی ناو دوورگه که.
نه ته وه که ییش به روو خوشیبه که وه، پیتشوازییان کرد بوون و، تیرو پر له و (لۆتس) هیان
ده ر خوارد دابوون، که خۆیان لێیان ده خوارد.

ئه م (لۆتس) هیش بریتیبه له میوه یه که ی شیرین، که هه ر وه ک هه نگوین وایه. هه ر که سی
بیخوات دلێ ده چی به و خا که دا که تیبدا روواوه و، نایه وێ هه رگیز لپی جیابیتته وه... به م
ره نگه ناچار بووم هه ر سێ پیاوه که ی خۆم بال به ست کرد و به زۆر فریم دانه ناو
که شتیبه که وه... پاش ئه وه ده موده ست له و دوورگه یه بارمان کرد، نه وه ک که سانی تریش
له و میوه یه بخۆن و سه ر کیشی بکه ن و نه یینه وه بۆ خا که ی خۆیان!...
پاشان گه یشتینه خاکی نه ته وه یه که، پیتیان ده لێن: (سیکلۆس).

ئه وانه ییش هه موو سه ر کیش و درنده بوون. هه ر به که یه که چاوی هه بوو، که له
ناوه راستی ناوچه وانیدابوو. منیش دوانزه که سم له پیاوه کانم هه لپژارد و له که ناری ئاوه که
دا به زین. له پاش رۆشنتی که ی که م، گه یشتینه به رده می ئه شکه و تیکی گه وره، که پر بوو
له ئاماری ماست و په نیری نایاب. ئیمه ییش چووینه ناو ئه شکه و ته که وه و، ده ستمان کرد
به خواردن. چاره روانی گه وری دوورگه که بووین، بیتته وه. که گه یشتینه ئیوارێ، گه وری
دوورگه که هاته وه.

پیتاویکی یه جگار زه لام و به سام بوو. پیاو لیتی ده توفی، نازاله گوشتنه کانی خوی خسته ناو نه شکه و ته که وه و، که له به ردیکی یه جگار گه وره یشی خسته بهر دهر گاکه و دایخست. به رده که نه مننده زل بوو به چوند پیاویک له جیتی خوی نه دهبزوتیرا. پاشان به تیلاییه کی چاو تیمان مؤر بووه وه و لیتی پرسین: چیمان دهوی...

منیش پیتم گوت: (ئیمه یونانین) له شاری (ترواده) وه هاتووین.

تکای میوانداریت لی ده که یین. توبش له ری (زیتفس) ی گه وره ی خودا کاندای که پشتیوانی ئاوارانه بمانکه به میوانی خوت...). کابرای لنگه هووریش^(۱) که نه وه ی بیست، به دهنگیکی سامناکه وه وهرامی داینه وه، گوتی: «ئیوه به هه له دا چوون که ئیمه تان وا داناوه بایه خ به «زیتفس» و خودا کانی ده دین. ئیمه رۆله ی «پوزیدون» یین، که له بنه چه و پایه دا، له وان گه وره ترن!... پاش نه وه، بی نه مه ی ورته یه کی له ده مه وه بیت دهستی خسته بان پشتی دوو که س له پیاوه کانم و به هه موو هیزی خویه وه دانی به سهر که له به رده کانی ناو نه شکه و ته که دا، کاژله ی سهربان هاته دهره وه. دوا ی نه وه «پارچه پارچه ی کردن و ناماده ی کردن بۆ نانی شتیوانی خوی!...»

کاتیکیش ههر دوو زه لامه که ی قووت دا به گوشت و ئیسک و میشکه وه، له ناوه راستی به رخه کانیدا، له سهر زه وییه که راکشاو خرپ خهوی لی که وت!...

«بیرم له وه کرده وه که شیره تیره که می لی هه لکیشم و هه لکوتمه سهری... به لام که لیتکم دایه وه، هه موو مانی تیندا ده چووین. به هه موومان پیکه وه نه مانده توانی نه و که له به رده لابه رین که ده می نه شکه و ته که ی پی گیرابوو! به م رهنکه ماینه وه له ویدا، ههر خه ریکی شیوه و گریان بووین تا رۆژ بووه وه...»

کاتی که رۆژ هه لهات، لنگه هووره که خه به ری بووه وه. ناگری هه لکردو مه ره کانی خوی دوشی. پاش نه وه رووی وهرگیترا بۆ پیاوه کانم: دوو که سی تری لی هه لگرتن و کردنی به ژمه پیک خواردن بۆ ناشتای به یانی!... کاتی که له خواردنی زه لامه کانم بووه وه پالی نابه به رده که وه، گلوری کرده وه و مه ره کانی دایه پیش خوی. پاشان دهرکی نه شکه و ته که ی به به رده که گرتنه وه...

ئنجاملی نا به ریتوه. منیشی به جیهیشت بیر له وه بکه مه وه: چۆن خۆمان دهریاز بکه یین!... دوا ی بیرم چوو بۆ ریتییه کی دهریازبوون: له ناو نه شکه و ته که دا کوله کیکی زه لام

(۱) لنگه هوو: چه ته ول، زه به للاح (عملاق).

که له داری زه تپوونی سهوز دروست کرابوو دانرابوو. کوله که که یه جگار زل بوو. نه ونده ی کۆله که ی که شتی یه کی وابوو، که بیست سهول لی بدری، ئنجا بروات به ناو ناودا. منیش به شیکم له و کوله که زله کرده وه که درتیا بیی شهش پی بوو. به پیاوه کانی خۆم گوت: سه ره که ی تیژ بکه ن و، له سهر ناگره که وشکی بکه نه وه. پاشان ختسمه ژیر کۆمه له یه ک په یینه وه که له سه ووچینکی نه شکه و ته که دا دانرابوو شارده مه وه... که بوو به ئیواری و هاو ریکه مان به خوی و مه ره کانیه وه هاته وه، که له به رده که ی به رده م کونی نه شکه و ته که ی لادا و، دوو که سی تریشمانی کرد به شپو بۆ خوی!... له و کاته دا جامیک مه یی به هیزم له هینه که ی خۆمان دایه... به جاریک هه مووی نۆش کرد. که لچی خوی لسته وه، به دلخو شی به که وه گوتی: (ئه مه ههر له مه یی خودایی ده کات! ئیستا که ناوی خۆتم پی نالی، تا وه ک ئاواره کان به خشنده ی له گه لدا بکه م؟)... منیش جامیکی تری مه ییم دایه وه، پیتم گوت: ناوی من (کهس نییه) یه. له بیریش نه چی که به خشینه که م له گه لدا بکه ی!... که نه وه م پی گوت به زمانیکی وه هاوه وهرامی دامه وه: دلّم داخوریای. گوتی: «(کهس نییه) ت ناوه. منیش له دوا ی نه وه ی هه موو پیاوه کانتم خوارد، توبش ده خۆم. به خشنده ییبه که ی منیش بۆ ئاواره کان نه مه تا!...».

دوا ی نه وه به لادا پال که وت و که وته خه ویکی گرانه وه. وا دیاربوو مه یه که ته واو کاری لی کردبوو. به لام له پیش نه مه دا بنوی، رشایه وه هه ندیک پارچه گوشتی زه لامه کانی منی له دم هاته دهره وه!...

منیش ده موده ست خۆم بۆ ناماده کرد و، دهستم کرد به جیهه جیکردنی نه و کاره ی بۆم داناوو دهرباره ی بکه م.

کوله که که م فری دایه ناو ناگره که وه، که هیشتا گری ما بوو.

سه ره که ی وه ک پشکوی ناگری لی هات و، سوور بووه وه. پاش نه وه به هه موو هیزیکی خۆمه وه کوله که ناگراوی یه که م کرد به چاویدا کویرم کرد!... سه ره پزووتکه که م به ناو گلینه ی چاویدا ده گیترا، چاوو، پینلوو، برژانگه کانی هه موو سووتاند.

له و کاته دا که سه ره پزووتکه ناگراوی یه که م به ناو چاویدا ده گیترا، دهنگیکی لیوه ده هات، ههر له و دهنگی ده کرد که ئاسنیک سوره وه کراو ده خه یته ناو ئاویکی سارده وه!.

«لنگه هووره که قریشکه یه کی کرد، زۆر سامناک بوو.

دیواری ئەشکەوتەکەى هینایە لەرزین. ئیمەیش لە سووچیکى ئەشکەوتەکەدا خۆمان شاردهوه. خۆمان لى دوورخستەوه. ئەویش کۆتەکەکەى لە چاوی خۆى دەرھیناو، بۆ دوور فریى دا.

ھاواری دەکرد و دەقیقێژاند. بانگی نەتەوهکەى خۆى دەکرد که لە ئەشکەوتەکانى تەنشت ئەو ئەشکەوتەدا دەژيان... ئەوانیش هاتن بەھاوارىهوه لەبەردەم کونى ئەشکەوتەکەدا کۆبونەوه. بەدەنگىکى هەرە بەرزى خۆیهوه وەرامى دانەوه، گوتى: (کەس نییە) هەلێکوتاهو تە سەرم!... (کەس نییە) تازارم دەدات!...»

ئەوانیش پى بانگوت: «(کەس نییە) تازارت بدات و، (کەس نییە) هەلێکوتیتە سەرت، کەواتە (پۆزیدۆن)ى خودا، تووشى نەخۆشى کردوویت. لەبەرئەوه ئیمە ناتوانین یارمەتیت بدەین!».

ئێتر ئەوه بیان گوت و رویشتن. بەجێیان هېشت!...

«لنگەھوورەکەیش که ئەوهى لى بیستان، بەپەلهکوتى خۆى گەیانده دەرکى ئەشکەوتەکە و، کەلەبەردەکەى دەم کونەکەى گلۆر کردەوه و، لەناو دەرگاگەدا دانیشت. پەلهکانى خۆشى کردەوه بەناو دەرگاگەدا، تا ماوهنەدات بەکەسمان لە دەستى دەرپاز بێن! بەلام ئیمە، بى دەنگ، بەهێواش، خۆمان گەیانده ناو مەرەکانەوه و هەریەکەمان خۆى بەسكى مەرپىک لەو مەرەنەوه هەلئاسى و، چنگى لە تیسكى مەرەکە گیر کرد. بەم رەنگە بەلايدا تىپەپىن و بى وهى لە دەستى لنگەھوورەکە رزگار بووین. لنگەھوورەکە هەموو جارێک دەستى دەدا لە پشتى مەرەکان. بەلام ئیمە بەبن سکيانەوه خۆمان هەلئاسیبوو!... کاتى لە ئەشکەوتەکە دەرپاز بووین، مەرەکانمان خستە پىش خۆمانەوه و چوونەوه ناو کەشتى یەکەمان و، بەبى وهى رەومان کرد.

کاتى که لە ناوچەى مەترسىیى دوورکەوتینەوه، بانگم کردە لنگەھوورەکە، دەستم کرد بەتوانج پلارتیگرتنى. ئەویش ئەمەندە رقى هەلسا، کەلەبەردىکى لە گردەکە هەلکەند و، توورى هەلدا بۆ ناو ئاوهکە، بۆ ئەو جىگایەى که دەنگى منى لێوه دەهات. زۆرى نەمابوو کەشتییهکەمان بى بەژیر ئاوهکەوه... بەلام من هەر قسەم پى دەگوت و، خەوش ونەنگیبى ئەوم دەردهخست. ئەویش هیچى بۆ نەمایهوه، داخى دللى خۆى پى برێژى، ئەوه نەبى که پەنا بەرێنە بەر (پۆزیدۆن)ى خودا، تۆلەى بۆ بکاتەوه - خودايش گوتى لى بوو، بەلێنى داى که نزاکەى گیرا دەبى!...

«پاش ئەوه گەشتییه دورگەى (ئەیولاس). ئەم خودایە زالە بەسەر هەموو بایەکدا... هەمانەیهکى دامى، هەرچى بایەک بۆ رویشتنى کەشتییهکەمان خراپ بوو، خستیه ناویهوه و دەرکى گری دا. دەمى هەمانەکەى بەدەزوویهکى سیمین بەست، کە بەرگەى هیچ دەست لى دانىکى نەدەگرت. پاش ئەوه بایهروژناو ایییهکانى خۆى نارد، بۆ ئەمەى بەره و نیشتمانەکەم کەشتییهکەم ببەن. تا نۆ رۆژى خشت بەخۆشیییهوه رامانبوورد. لە رۆژى دەهەمدا زهویى نیشتمانە خۆشهویستەکەمان بەرچاو کەوت تەنانەت نەتەوهکەى خۆمان دەدى: ناگریان بۆ هەلدهگیرساندین که رابەر بى بۆمان بۆ دەرگای بەندەرەکە. لە دلخۆشىی خۆم و ماندووتییهوه، خەو داگرتم... کاتى که نوستبووم، زرتوانەکانم لەسەر توورەکەکەى (ئەیولاس) لێیان بووبوو مەقۆ مەقۆ. ئەوانە وایان زانیبوو: ئەوهى لەناو توورەکە کە دایە، دیارییهکى بەنرخه و، پرە لە زێر و زیوا دواى لەسەر چلیى خۆیانەوه دەمى توورەکەکەیان کردبووه... ئەو بایانەیش که لەناو توورەکەکەدا بەندکرابوون، بەهەموو هیتزو هەرەتى خۆیانەوه دەرپەربوون.

کاتىکمان زانى، ماوهیهکى گەلێ دوور کەشتییهکەمانیان گىراوتە پاشهوه بۆ ناوهراستى دەرپاکە!...

«پاش چەند رۆژتیک گەشتیینه دورگەى ژن خودا یەک که ناوى (سىرک) بوو. نیوهى پیاوهکانم ناردە ناو دوورگەکەوه تاقیبى بکەنەوه.

ئەوانیش رویشتبوون تا گەشتبوونە کۆشكى (سىرک)... ژن خودايش بەروویهکى خۆشهوه پىشوازیی کردبوون و، میتوانداریشى کردبوون. جۆره مەینکیشى دەرخوارد دابوون که بیهۆش داروویهکى تاییهتى تیکەل کردبوو. ئەم مەیه بۆ ئەوه دروست کرابوو، که نیشتمان و خیزانى خۆیان لەبیرباتهوه!...

دواى چاوبەستیشى لەگەل بەکارهینابوون، داردهستهکەى خۆى پىداکیشابوون. بووبوون بەبەراز. بەلام هۆشى مەرۆفانەیان پیتوه مابووه...! منیش که تەماشام کرد زۆریان پى چوو، نەگەرانهوه، شیرهکەى خۆم هەلگرت و رووم کردە کۆشکەکە بەلام لە رێگادا (هورمسی خاوهن پیتا و زێر)م بەرچاو کەوت.

لەوه ئاگادارى کردم که پیاوهکانم چیان بەسەرھاتوه. گیایهکى تاییهتیشى دامى که لەچاو بەست کردنى (سىرک)م بپاریزى.

دواى ئەوه نامۆژگارى یشى کردم: هەرکاتى داردهستهکەى خۆى لە روومدا بەرز کردەوه، منیش شیرەکەمى لى هەلکیشم.

ئەوسا كە ئەوئش لئم دەپارئتتەو و داواى چاوپۆشئنم لئ دەكات و دەشئبئ بەدۆستم؟... ئەمانەئش هەموو رووئان دا... ئئتر (سئرک) چاوبەستەكەى خۆى هەلۆهشاندەو. پئاوكانى منئش وەك خۆئان لئ هاتەو!... ئئمەئش هەموومان تا سالتكى خشت، لەگەل ژن خودا دا لەناو ئەو دورگەئەدا ژئائئن!...

«كە سالتكە تەراو بوو، تكام لە (سئرک) كرد رئمان بدات برۆئنهو. گوتئ باشە. بەلام بەومەرجهئ: لەپئش رۆئشتنماندا بچئن بۆ خاكئ (هئدس)، تا لە پئره كوئرهكەئ ئەوئ، (تئرسئاس) بئرسن، پاشەرۆژمان چئو و بەچ رئگائەكدا برۆئئ... منئش بەلئئئم داو بەكەم و، دەستمان كرد بەرۆئشتئ. كاتئ گەئشتئنه ئەو جئگائە، خۆمان لەو پەرى جئهاندا دئ. لەوئدا تەم و مژ هەموو لائەكئ داگئر كردبوو... منئش چالئكم هەللكەند و، خوئئئ مەرپە كوشتئ يەكانم تئ رشت. ئئتر هەر ئەوئندە گئانئ مرودوكان بوئئ ئەو خوئئنهئان كرد، هەمووئان لەنرئكئ كوئوئنهو، لەناو ئەو گئانانەدا بووك هەبوو. لاوئ هەرزەكارئ بئ ژن هەبوو. پئرى بەسالداچوو هەبوو. هەررەها كچانئ جوانئش هەبوون...

بەلام من شئرهكەئ خۆم هەللكئشاو چوومە نرئك چالەكەو. بەگئانەكانم گوت: كەسئان لە چالەكە نرئك نەكوئنهو، تا من لەگەل پئاو پئرهكەدا (تئرسئاس) گفئوگۆ دەكەم!... كە سەرئجم دا لەناو گئانەكاندا گئانئ داكئمئ تئداوو. كاتئ كە چووم بۆ جەنگئ (تراوئ) ئەو ماوو. كە ئەوم دئ بەو رەنگە، دەستم كرد بەگئان... لەگەل ئەوئشدا، زۆرم لئ كرد لە خوئئنهكە نرئك نەبئتتەو، تا من پئرهكە دەبئئم!.

«دوائئ (تئرسئاس) هات. داردەستئكئ زئرئئئ بەدەستتەو بوو. دەستئ كرد بەخواردنەوئ خوئئنه رەنگ تارئكەكە، كە لە ناو چالەكە داوو... ئئجا دەستئ كرد بەلئكدانەوئ دوارۆژئ من. گوتئ:

«تەنگانەت زۆر دئتتە رئ. بەلام تۆ و پئاوكانت لە توانائئ تاندا هئەئ بئ وئ بەگەنەو مائئ خۆتان، ئەگەر بەتەنگ ئەوئە بن. كە گەئشتئنه دورگەئ (تئرسئاس) زئان بەنازائەكانئ نەگەبئئن. چونكە ئەو نازائانە لەبەرەئ (هەلئوس)ئ زئرئئئ.

بەلام ئەگەر بئتو نازارئكئ ئەو نازائانە بدن، خۆئشتان و كەشتئ يەكەئشتان تووشئ سەرگەردانئ دەبن. تەنانەت ئەگەر خۆئشت بەزئندوئئئ دەرباز ببئت و بەگەئتەو جئگەئ خۆت، لە دەست دەردئ سەرى رزگارئ نائئت. لە شئوئپەكئ وادا چاوت بەخئزانەكەت دەكەوئتتەو كە هەموو لە خەفت و سزادا بتلئئنهو.

تەنانەت ئەگەر بەگەئتتە ئەوپەرى تەمەئئ خۆئشت، هەر لەناو زئئدا تووشئ مەرگ دەبئت!...».

لەپاش ئەمەئ پئرهكە لە لئكدانەوئكەئ خۆئ بووئەو، هەموو جۆرە نازارئكم هاتە پئش چاو، كە لە ناو دۆزەخدا بەر پئاو خراپان دەكەون. ئەو دئمەنانە ئەمەندە ناخۆش و پئ نازار بوون، هئچم بۆ نەمائەوئ ئەو نەبئ كە لەو شوئئنه دەربازبئم و بچمەوئ ناو كەشتئ يەكەم. دوائ ئەو دەستمان كردەو بەكوچ كردن و، بائەكئ لەسەر خۆئش كەشتئئەكەمانئ بەناو ئاوئكەدا دەبرد.

(سئرک)ئش لەو پئش ئامۆژگارئئ كردبووئ كە خۆمان لە بووكەكانئ ناو زرئ پئارئزئ و گوتئ نەدەئنه بانگ كردنە خۆشەكەئان كە چەواشەمان دەكەن و بۆ دەردئ سەرى كئشمان دەكەن. هەررەها ئئمەئ ترساندبوو لەوئ توخنئ كئئلگەئ گولزارئ ئەو بووكانە بەكوئئ... كاتئ لە دورگەكەئ ئەوانە نرئك بوئئنهو، مئئوم توواندەو و گوتچكەئ پئاوكانئ خۆم پئ گرت، تا گوتئ ئان لەو بانگ كردنە چاووړاو كەرە نەبئ. پاشان پئم گوتئ: بە (كۆلەگەئ كەشتئ يەكەوئ بم بەستئنهو تا لەو دورگە سامناكە تئئدەپەرئئ. ئەگەر زۆرئشم لئ كردن گرتئ گورئسئ بەستئنهو كەم نەكەنەو!...) ئەمەئش بەراستئ رووئ دا. چونكە هەر ئەوئندە نرئك ئەو دورگەئە بوئئنهو، بووكەكان بەدەنگئكئ شئربئنهو بانگئان كردم، لئم دەپارائەوئ بۆ ئەوئ ماوئەك لە لائان بمئئمەو. منئش يەجگار دئم پئ ئان سووتا. دەمؤست خواستەكەم بەجئ بەئئم. پئاوكانم تئگەئاندا، بەدەست، گورئسەكەم لئ بەكەنەو... بەلام ئەوان بەگوتئ ئان نەكردم.

لە جئائئ ئەوئ بەرەللام بەكەن، گورئسئ ترئشئان هئئناو پئ ئان بەستئمەو. بەو جۆرە هئئشتئانمەوئ تا لە ناوچەئ مەترسئ تئئپەرمان كرد!...

«دوائئ گەئشتئئنه دورگەئ (تئرسئاس) كە لە وئدا نازائەكانئ (هەلئوس) دەلەوئران... منئش چاوئ پئاوكانئ خۆم ترساندا، كە بەپئئ ئامۆژگارئ يەكەئ پئاو پئرهكە بەجوولئئنهو... ئەوانئش بەلئئئئان دا: توخنئ ئەو نازائانە نەكەون... كە چئ جارئكئان لە كاتئ جئابوئنهوئمدا لەوان، بەدكارئكئان هانئ داووئ و، برسئئئش كارئ لئ كردبوون، هەندئك گئان سەربرئبوو و خواردبووئان!... كە (هەلئوس)ئ گەرەئش ئەوئ لئ دئبوون، رقى لئئان هەلئسابوو. سكالائى خۆئ بردبوو بەر (زئفس)، كە گەرەئ خوداكان بوو. لئئشئ پئرابووئە كە سزائ ئەو كەسانە بدات كە زۆردارئئان كردوو و زئانئان بەمەر و

مالا ته که ی گه یاندووه. (زئفس) یش به لئینی دابوویی که خواسته که ی جیبه جی بکات... به م رهنه، هه ر ئه وندده دهستمان کرده وه به رۆیشتن به ناو زریکه دا، گیزه لئوکه یه کی توند و تیژ هه لئ کرد و که شتییه که مانی شکاند و خۆشمان و ئه ویشی خسته ژیر ئاوه وه، ته نیا من نه بی!... دوا ی ئه وه به دهم شه پۆله کانی زریکه وه ئا و بردمی تا له که ناری دوورگه ی (کالیسو) فرپی دام... ئیتر له ویدا بووم به به نده ی خاوه نی دوورگه که هه شت سالی خستی تیدا مامه وه... دیاره خۆیشان له وه ناگادارن که له و ماوه به دا چیم به سه رهاتووه. که واته پیویست به دووباره کردنه وه ی ناکات!...».

۳

کاتی که (ئۆدیسئوس) ی پالنه وان له سه ر گوروشته که ی خۆی بووه وه، گوئی گره کان که بریتی بوون له گه وره ی دوورگه که و خانه دانه پایه بلنده کانی ئه وئ، هه موویان بی دهنگی دایگرتن و، به زه بی یان پییدا هاته وه... پاش ئه وه، فه رمانداری دوورگه که فه رمانی دا که شتییه کی خۆش ده ویان بۆ ئاماده کرد که ده موده ست هه لیبگرئ و بیباته وه بۆ نیشتمانه که ی خۆی له (ئینا کا) دا... (ئۆدیسئوس) یش هه ر ئه وه نده گه یشته که ناری ده ربای نیشتمانه که ی خۆی و، راکشا، تۆزیک ماندووی به سه یته وه، ژن خودا (ئه تینا) خۆی بۆ ده خست. (ئه تینا) ی چا و کال، هه موو که ی نه وه به ی نه یه کی بۆ گیزه یه وه له بابته ژنه که یه وه، (بنیلوی) ، که چۆن خانه دانه کانی (ئینا کا) ره نجیان داوه بۆ ئه مه ی دلئ کیش بکه ن و دلداربی له گه لدا بکه ن! پاشان نامۆزگاری کرد که له جلوه رگی گه دایه کدا خۆی بگۆرئ، که ته واو پیرووی، بۆ ئه مه ی هه موو شتییک به چاوی خۆی ببینی!...

(ئۆدیسئوس) یش وه ک (ئه تینا) پیی گوتبوو خۆی گۆری.

ئنجا له رتگایه کی چۆلوه وئ و به رده لانه وه، رتگای گرت به ر و، چوو بۆ کۆلیستی به رازه وانیک که خۆشی ده ویست. به رازه وانه که ناوی (یوما یوس) بوو. که گه یشته لای، خۆی لی ئاشکرا کرد.

ئه ویش میوانداری به کی ناوازه ی کرد. به رتکه وت له وه ده مه دا کوری (ئۆدیسئوس) یش که ناوی (تیلماخوس) بوو هاته ناو کۆلیته که وه. کاتی که (ئۆدیسئوس) ی باوکی خۆی ناسیبه وه، له گه ل باوکیدا ده ستیان کرده ملی یه ک و به گه رم و گوربیه کی باوک و کورانه وه چاکو چۆنیان له گه ل یه کتردا کرد... له خۆشیاندا، فرمیسکی کامه رانی رژایه ناو چاوه کانیانه وه... له پاش ئه وه هه ردووکیان رتوشوتنیکیان دانا که گه له کۆمه کپی ئه و

خانه دانه به چنگه زۆرداران هه لبه شه یینه وه، که چاویان بریبه وه ژنه دلئسۆزه که ی!... ئه و خانه دانه به دخوانه، له و شه وه دا خه ربکی رازاندنه وه ی جی ئاهه نگیکه ی نان و چیشته خواردنی خۆیان بوون له مالی (ئۆدیسئوس) دا، که پر بوو له ده نگه ده نگ و قاوو قیژ... پالنه وانه جل گۆراوه که یش که خۆی خستبووه شتیه ی خوازه لۆکیکی پیروه وه خۆی گه یانده ئه وئ. له به رده م ده روازه ی خانوه که دا دانیشته، داوا ی نانی کرد... پاش ئه وه هه لیکه ده سته که وت، خۆی فری دایه ناو ماله که ی خۆیه وه. به لای سه گه پیبه که ی خۆیدا تپه ری، که ناوی (ئه رجوس) بوو. سه گه که له تاو ژانی له شی خۆی راکشا بوو. نه خۆش که وتبوو.

جر و جان وه ر له ناو له شیدا ده بزوتنه وه. سه گه که گه وره ی خۆی ناسیبه وه. به لام توانایی ئه وه ی نه بوو هیچ بکات. هه ر ئه وه نده ی پی کرا کلکی بۆ به قیتی، به ناوی (خۆش هاتی) یه وه!.

هه رچی پیاره خانه دانه کانیش بوون، که مه سته ئاهه نگه که بوو بوون، هه سته یان به (ئۆدیسئوس) نه کرد. هه ر وایانزانی خوازه لۆکیکی پیبه و بۆ ئه وه هاتوه گۆشتیان لی بخوازی.

ئه وان هه موویان به خشیشان پی دا، یه کیکیان نه بی، که له هه موویان ده و له مه ندر و پایه گه وره تر بوو. ناوی (ئه نتینوس) بوو. ئه م پیاره پییدا هه لشاخا. بیجگه له وه ته ختی دانیشته نیکیشی پیدا مالی. پالنه وان (ئۆدیسئوس) یش به ملکه چیه که وه له و ریسوا کردنه ی بیده نگ بوو، به لام له دلئ خۆیدا بریاری دا که تۆله له و ناکه س به چه یه بکاته وه! هه ر له و کاته دا (ئه تینا) نیازیکه خسته دلئ (بنیلوی) یه وه که سنوریک دابنی بۆ چاوه روانیبه بی به ره که ی خۆی بۆ میترده ون بووه که ی. که وان هه وره که ی میترده که ی خۆی به یینیته ده ره وه بۆ ناو هۆله گه وره که ی مالی خۆیان، له گه ل رسته یه ک تیردا. بۆ ئه وان یش که هاتوون بیخوازن ئه وه ئاشکرا بکات، که هه ر کامیکیان بتوانی که وان هه که به یینیته وه یه ک و تیری پی به او یژئ، شوی پی ده کات و ده موده ست له گه لیدا ده چیتسه وه بۆ مالی خۆیان!... کاتی که (بنیلوی) ئه وه ی له هه مسوان ئاشکرا کرد، هه موویان ئه و دیان پی خۆش بوو. (ده م خۆشی) یان لی کرد. به لام که ده ستیان دایه که وان هه که، که سیان نه ی توانی بینوشتنیته وه!... هه ر ره نجیکیان له و پیئاوه دا به با چوو!... له و کاته دا خوازه لۆکه که (ئۆدیسئوس)، له ناوه راستی هه موویاندا خۆی ده رخت. که وان هه که ی گرت به ده سته وه. هه رچی له ویدا بوو ده ستیان کرد به تیز پی کردن و پیکه نین!...

به لآم كه چاويآي پيئكهوت كهوانه كه راده كيشي و به ئاساني تيره كه ي پي دهها ويژي، دهنگه دهنگ و قاووقيره كه يان گورا و بوو به بي دهنگيه كه سهرسور هينه ر!... دواي نه وه (ئوديسيوس) په لاسه كاني له بهر خوځي داكند و، راستيي خوځي لي ناشكرا كردن!... هيز و هرهت و به چنگي خوځي بو دهر خستن. (تيلماخوس) ي كوريشي به خوځي و دهستيگ جلوه رگي رهنگ مسي برسكه داره وه، شهنك و شوخانه چووه پال باوكي.

(ئوديسيوس) ي پالوان كهوانه كه ي خوځي راکيشا و يه كه م تيري خوځي گرته گهر دني دوژمنه كه ي، كه ناوي (نه نتيوس) بوو.

پيكا ي به خوځي و جامه مه يه كه وه كه خهريك بوو ده بخوارده وه... (نه نتيوس) كه وته سهرزه وي و گه وزا له ناو خوځيني خويدا... له و كاته دا كه كه وتبووه گيانه لاوه وه، دوا جو له ي ده كرد، پييه كاني كه وتن له ميژه كه و سهره ونخووني كرده وه. (نه نتيوس) له وده اهر له يه كيكي سهر پراوي ده كرد... دهنگه دهنگ په يدا بوو. دانيشتوان شله ژان و كه وتنه جووله جوول. ئه واني تريس هه ستانه سهر پي و توقين. ههر سه يري هم لاو نه ولاي خوځيان ده كرد. ده گه ران بو نه و ږم و زرتيانه ي به ديواره كانه وه هه لواسر ابوون. به لآم (تيلماخوس) ي فيل زان ههر له زووه وه نه واني شار دبووه وه!... ئيتر نه وسا كه پياوه به دخووه كان شيره كانيان هه لكيشا و ميژه كانيان هه لگرت و كرديانن به قه لغان و هور و ژميان برده سهر (ئوديسيوس)، تا پر به دل كوشتاري له گه لدا بكن... به لآم (ئوديسيوس) يه ك به يه ك به تيره كاني خوځي ده ي نهنگا وتن... كوره كشي (تيلماخوس) ږميكي دريژي گرتبوو به دهسته وه ياريد ه ي باوكي خوځي ده دا. دهس و پيوهنده دلسوژه كانيشي پشتيان ده گرت، هه رچييه كيان له دهست هات، له فيل و له دهست وه شان دن، يارمه تي يان دا. ههر كه سي مابووه له به دخووه كان، بهر چه كي ئه وان ده كه وتن و، ده كوژران و له ناوده يران... تا گه يشته راده يه كي وه ها خوځينه كاني نه و خوځي بيانه وه ك جوگه له به سهر زه ويده ده هاته خواره وه. ته نانه ت نامانه ناوازه كاني خوژشته نايابه كانيش كه بو نه و نان و خوانه ناماده كرابوون، خوځينه كان به سه رياندا ږژان و پسيان كردن!...

كاتيكي شي قه لآچو له هه موويان خراو له دوژمنه كاني (ئوديسيوس) يش كه س نه مايه وه نه كوژري، پالوانه مهر د و دلير چوو بو لاي ژنه داوين پاكه، دلسوژه، به نارامه كه ي خوځي، (بنيلوي) و به گه رموگوريه كه وه دهستي كرده گهر دني و، خوشه ويستي و تاواتي ده سالاني خوځي پي دامر كانه وه!...

پیاوی چاره نووس

چیرۆکی ههست بزۆینه. راستی په‌رست و وێژه‌وانی هونه‌رمه‌ند، به‌رناردشۆ، سه‌ره‌ستانه و ئازایانه، بیروباوه‌ری خۆی ده‌رپه‌یوه به‌رامبه‌ر ئینگلیزه‌کان و فه‌ره‌نسییه‌کان و، شه‌روشه‌ر و، داگیرکردنه‌کانیان.

به‌رناردشۆ نووسیویه‌تی

ئه‌م نووسراوه

نووسراوی (پیاوی چاره‌نووس)، چیرۆکی لاساییکردنه‌وه‌ی میژوویی به‌ناوبانگه. به‌کێکه له‌ شاکاره‌کانی نووسه‌ری گه‌وره و به‌ناوبانگی ئینگلیز. (به‌رناردشۆ)،^(۱) له‌ شیه‌یه‌کی پر به‌زمه‌هه‌م و گه‌مه و پیکه‌نیندا، که‌سایه‌تی (ناپلیۆن بۆناپارت)ی سه‌ره‌له‌شکری فه‌ره‌نسه‌یی و سه‌روشتی داگیرکه‌ران له‌ سه‌ریازی جیهانت پێشکه‌ش ده‌کات. پره له‌ توانج و پلار و سه‌ره‌نشتکردن بۆ (داگیرکه‌ران) و، پڕیشه له‌ په‌ند و ئامۆژگاری و چاوکردنه‌وه بۆ (گه‌لان)، که‌ خۆیان له‌ فروفیلتی سه‌رکردانی له‌شکری داگیرکه‌رانی جیهان بپاریزن، وه‌ک فه‌رمانه‌وه‌ی ئینگلیز و فه‌ره‌نسه‌ی سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌هه‌م و نۆزده‌هه‌م و بیسته‌م، که‌ ئه‌و جوژه داگیرکردانه تیباندایه‌وه. (به‌رناردشۆ)، خۆی له‌ بنه‌چه‌دا سۆسیالیستیکی (ئیرلانده‌)یی بوو که‌ خاکه‌که‌ی له‌ ژێر ده‌ستی ئینگلیزه‌کاندا بوو. به‌لام له‌ وێهه‌وه‌ی کردبوو بۆ (له‌نده‌ن) و، له‌ وێدا ده‌ژیا. ئه‌و دژی ئه‌و جوژه یاسایانه بوو که‌ له‌ سه‌ده‌کانی هه‌ژده‌هه‌م و نۆزده‌هه‌م و بیسته‌مه‌دا، نه‌ته‌وه‌کانی جیهانیان ده‌برد به‌رپه‌وه. هه‌روه‌ها دژی ئه‌و سه‌رکرده و فه‌رماندارانه بوو که‌ به‌شیه‌یه‌کی ناره‌وا هاتبوونه سه‌ر ته‌ختی فه‌رمانداری و، له‌ به‌ر ناشیته‌ی و به‌دخوویی خۆیان زۆر و سه‌مه‌یان له‌ گه‌له‌کانی خۆیان ده‌کرد. ئه‌ویش وه‌ک (ئه‌فلاتوون) ده‌یویست فه‌رمانداره‌کان و کاربه‌ده‌سته‌کان، له‌ پیاوانی خۆینده‌وار و شیرین کردار و تیگه‌یشتوو بن، نه‌ک له‌ نه‌خوینده‌وار و

تینه‌گه‌یشتوو. ئه‌و جوژه یاسایه‌کی وای ده‌ویست له‌ جیهاندا به‌رپا بێ، که‌ له‌ سه‌ر بنچینه‌یه‌کی (سۆسیالیستی) و (دیوکراتی) دا به‌زرێ، له‌ سنووری (دادپه‌روه‌ری) و (خوداناسی)ش نه‌چیته‌ ده‌ر، له‌ به‌ر ئه‌وه هه‌ر وه‌ک یه‌ک، هه‌روژمی ده‌برده سه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌یه‌یه‌ی زۆر و سه‌مه‌یان ده‌کرد و، گه‌له‌کانی خۆیان ده‌چه‌وسانده‌وه، چ فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌یه‌یه‌ سه‌رمایه‌داریه‌یه‌کان بوو بن، چ فه‌رمانه‌وه‌ی یه‌یه‌یه‌ کۆمونیسته‌کان. (به‌رناردشۆ)، هه‌موو ده‌م پشتیوانی مافه‌کانی مرۆڤایه‌تی بوو وه‌ک (سه‌ره‌ستی) و (تازادی) و (کامه‌رانی)، چ له‌ ناو خاکه‌که‌ی خۆیدا بوو بێ، چ له‌ ناو خاکه‌کانی تری جیهاندا. (به‌رناردشۆ) نووسه‌ریکی زانا و راستی په‌رست و هونه‌رمه‌ند بوو. نووسه‌ریکی شه‌رشگێر بوو. به‌لام دژی خۆین رشتن و شه‌روشه‌ر بوو. پشتیوانی ناشتی و دۆستایه‌تی ناو گه‌لان بوو. ئه‌ویش وه‌ک (ئه‌فلاتوون) و (تۆماس مۆر) و (بوودا) خه‌وی به‌جیهانیکه‌وه ده‌بینی که‌ دوور بێ له‌ (تازار) و (هاوار) و، تازادیش بێ له‌ (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خوینده‌واری). به‌واتایه‌کی تر ده‌یویست جیهانیکی (ئاوه‌دان) و (کامه‌ران) پیک بێ له‌ گه‌ل (تازادی) دا بۆ هه‌موو دانیشته‌وانی جیهان. ئه‌م نووسراوه له‌ چاکترین به‌ره‌می (به‌رناردشۆ)یه، که‌ پێشکه‌شی خۆینده‌وارانی کوردی بکه‌م. هیوادارم به‌خودا که‌لک و خۆشی لی وه‌ریگرن.

شاگر فه‌تاح

سلیمانی - ۱۹۶۶/۲/۹

(خاوه‌نی پرۆژه‌ی خۆینده‌واری کورد)

(۱) شۆ (جوړج برنار) ۱۸۵۶-۱۹۵۰: رۆمان و شانۆیی نووسیکی ئیرله‌ندی بوو، له (دبلن) له‌ دایک بوو، ریتازی توانج و گالته‌بازی له‌ نووسیندا گرتوه‌ که‌چی په‌شبینیش بوو، له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نۆبلی له‌ ئه‌ده‌با به‌ده‌سته‌یتنا... له‌ به‌ره‌مه‌کانی: پیاوی چاره‌نووس، قوتابی شه‌یتان، چه‌ک و پیاو، جگه له‌ نووسین و کتیبه‌ی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی.

دلسۆزی، نه نیشتمانپه‌روه‌ری هه‌بوو، نه هیچ بیروباوه‌ریکی گشتی!... ئه‌وه‌یش له‌بهر ئه‌وه نه‌بوو، که (ناپلیۆن) نه‌یتوانی بی له‌و بیروباوه‌رانه تی بگات. نه‌ه‌ به‌پێچه‌وانه‌وه، ئه‌وه‌هر له‌ منداڵییه‌وه له‌و بیروباوه‌رانه هه‌موویان تیگه‌یشتبوو. به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه که لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌کی هونه‌رمه‌ند بوو، ده‌یتوانی ئه‌و بیروباوه‌رانه زۆر به‌چاکی بخاته‌کار بۆ که‌لکی خۆی. (ناپلیۆن) له‌وه‌دا هه‌روه‌ک لاساییکه‌ره‌وه‌یه‌کی شاره‌زا و کاروبار هه‌لسوورپنه‌ریکی وریا وا بوو، ده‌یتوانی یاری به‌هه‌موو باوه‌ریک بکات بۆ که‌لکی خۆی!...

هه‌ژاری و بی به‌ختی و سه‌رنه‌که‌وتنی په‌یتا په‌یتایی، که‌ بوو به‌نوسراودانه‌ریک سه‌رزه‌نشترکردن و شه‌پازله‌ لێدان و ریسواکردنیشی که‌ بوو به‌فهرمانبه‌ریکی بچووک، سه‌رشکیته‌کردن و سزا پێدانیشی که‌ بوو به‌ئه‌فسه‌ریک... ئه‌مانه‌ هه‌موو ناپلیۆنیان فییری ئه‌وه‌ کردبوو که‌ بیی به‌ناپاکیتی واکه‌ که‌س په‌نجه‌ له‌ په‌نجه‌ی نه‌دا!... ئه‌مانه‌ هه‌موو ناپلیۆنیان له‌ له‌خۆیایی بووندا قال کردبوو!... هه‌روه‌ها ناچاریشیان کردبوو که‌ په‌ی به‌وه بیات که‌ جیهان هیچ نابه‌خشیت به‌و و هاوتای ئه‌و، هه‌تا به‌زۆر لێی نه‌ستین. که‌واته جیهان له‌م پرووه‌وه بی ترسنۆکی و بی له‌خۆیایی بوون نییه‌!... له‌بهر ئه‌وه‌ ناپلیۆن که‌ تۆپچییه‌ک بوو زرنه‌گاری منداڵانه‌یشی دا‌بووه‌ به‌ر تۆپ، هیچ به‌زه‌یییه‌کی پێدا نه‌ده‌هاته‌وه، خۆی واک کردبوو که‌ که‌لکی لێه په‌یدا بیی...

له‌ راستیدا، زۆر گرانه‌ بۆ ئینگلتیره‌، له‌وساوه‌ تا ئیستا که‌ ژیاوه، جاروبار بییری له‌وه نه‌کردبێته‌وه، که‌ چه‌ند تووشی زیان هاتوو، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که‌ بی به‌ش ماوه‌ته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ ئه‌م پیاوه‌ نه‌یشکاندوو!

۲

ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ له‌و رۆژانه‌ی مانگی به‌خته‌بارانی سالی ۱۷۹۶دا، ئه‌م ئه‌فسه‌ره‌ لاهه، تازه‌ پایه‌ی به‌رز کرابوووه‌ بۆ (سه‌رله‌شکری). ئه‌م پایه‌یه‌شی به‌سایه‌ی ژنه‌که‌ی خۆبه‌وه‌ ده‌ست که‌وتبوو، که‌ توانیبوو کاربه‌ده‌سته‌کانی فهرمانه‌روایی فهره‌نسه‌ چه‌واشه‌ بکات. بیجگه‌ له‌وه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌یشدا ئه‌فسه‌ران که‌م ده‌ست ده‌که‌وتن. چونکه‌ له‌پاش هه‌لگیرساندن شۆرشێ فیه‌رنسه‌ هه‌موویان په‌ویان کردبوو بۆ ده‌ره‌وه‌ی فیه‌رنسه‌!...^(۱)

(۱) سه‌ره‌تای رسته‌که‌ ده‌بوو ئاوبی... بیجگه‌ له‌وه‌ له‌و سه‌رده‌مه‌یدا ئه‌فسه‌ر له‌ناو له‌شکردا که‌مبوو... چونکه‌...

ئیمه‌ له‌ رۆژی دوانزه‌هه‌می مانگی به‌خته‌باران (مایس)ی سالی ۱۷۹۶ داین... له‌ گوندی (تافاتسانۆ)، که‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر ئه‌و رینگایه‌ی له‌ ناوه‌ند (لوودی) و (میلان) دایه، له‌ به‌شی ژوو‌رووی خاکی ئیتالیا... رۆژیش له‌ نیوه‌رۆ لایداوه، هه‌له‌هاتوو به‌سه‌ر ده‌شتی (لۆمباردی)دا، که‌ خه‌ریکه‌ له‌ گه‌رم‌اندا گر ده‌گرێ. به‌رێژتیکیشه‌وه‌ سه‌یری شاخه‌کانی (ئه‌لپ) ده‌کات به‌تیلایییه‌کی چاوشه‌وه‌ ده‌نوارپته‌ دێهاته‌کانی میرووله‌کان. بێزاربیش پێشان نادات له‌ خه‌والتویی سویندخواره‌کان، که‌ له‌ گونده‌کانی ئه‌و ناوه‌دان. له‌وه‌یش وه‌رس نابێ که‌ کلێساکان به‌ساردیکه‌وه‌ به‌ره‌و پییری ده‌چن!... به‌لام رۆژ به‌چاویکی یه‌جگار سووکه‌وه‌ سه‌یری له‌شکرگاکانی ده‌کرد، که‌ تیپ و تیره‌ی دوو جانه‌وه‌ری به‌دخوویان تیدا کۆبوو‌بووه‌وه... ئه‌وانه‌یش له‌شکره‌کانی (فه‌رنسه‌) و (نه‌مسه‌) بوون! چونکه‌ له‌پێش ئه‌وه‌دا به‌دوو رۆژ، نه‌مسه‌یییه‌کان تیکۆشایوون، به‌ری فه‌رنسه‌یییه‌کان بگرن و نه‌هێلن به‌رینه‌وه‌ به‌سه‌ر ئه‌و پرده‌ ته‌نک و ته‌سکه‌دا که‌ له‌سه‌ر رووباره‌که‌ی نزیک به‌ (لوودی) دامه‌زرا بوو. به‌لام فه‌رنسه‌یییه‌کان که‌ له‌ژێر سه‌رکرده‌یی ئه‌فسه‌ریکی لاودا بوون که‌ ناوی (ناپلیۆن بۆناپارت) بوو، ته‌مه‌نی بیست و سه‌وت سالان بوو، گوتیان نه‌دایه‌ گولله‌باران، به‌سه‌ر پرده‌که‌دا په‌رینه‌وه‌ و چونه‌ ئه‌وه‌به‌ره‌وه‌ ئه‌م ئه‌فسه‌ره‌ له‌وانه‌ نه‌بوو رێژ له‌ ده‌ستووری شه‌رکردن بگرێ. فه‌رمانی دا تۆپی گه‌وره‌یان گرته‌ نه‌مسه‌یییه‌کان. خۆبشی به‌ده‌ستی خۆی له‌ تۆپ تیگرته‌که‌دا یارمه‌تی جه‌نگاوه‌ره‌کانی خۆی ده‌دا...

له‌ راستیدا، (ناپلیۆن)، خۆی ئه‌فسه‌ریکی تۆپچی بوو. له‌و پێشه‌یدا ته‌واو شاره‌زا بوو بوو، هونه‌ری تیدا ده‌نوواند. له‌ سه‌رده‌می پێش‌ویدا له‌ فه‌رنسه‌دا، مه‌شقی له‌سه‌ر تۆپچیتی کردبوو. له‌ هونه‌ره‌کانی سه‌ربازیشدا ته‌واو پێگه‌یشتبوو... واتا: له‌ هونه‌ری خۆ دوور خستنه‌وه‌ له‌ فرمانی سه‌رشاندا و، له‌ هونه‌ری چه‌واشه‌کردنی (پاره‌گۆره‌وه‌) له‌ پاره‌ به‌ختکردندا، بۆ ها‌توچۆ و گوتزانه‌وه‌ و، له‌ هونه‌ری هه‌لسه‌نگاندنی جه‌نگیشدا به‌زۆری و که‌می ده‌نگه‌ زله‌کانی تۆپه‌کان و دوکه‌له‌ گه‌وره‌کانیا‌نه‌وه‌ ته‌واو شاره‌زا بوو!...

ئه‌م ئه‌فسه‌ره‌ لاهه‌ له‌ ئه‌ندازه‌به‌ده‌ر خۆی له‌ کار و فرماندا ده‌چه‌وسانده‌وه‌، له‌ که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی گشتییدا ته‌واو له‌ سروشتی مرۆقاییه‌تی تیگه‌یشتبوو... بیجگه‌ له‌مانه، خاوه‌نی ئه‌ندیشه‌یه‌کی فراوانیش بوو. به‌لام ئه‌ندیشه‌کانی خۆی له‌سه‌ر بنچینه‌ی هێچ‌ه‌و‌چ دانه‌ده‌مه‌زرا‌ند. هه‌روه‌ها لایکی شت دا‌هێنه‌ریش بوو. به‌لام نه‌ باوه‌ری هه‌بوو، نه‌

به لّام هۆی هه ره گه وهی پایه بهرزبونه وه که ی تهوه بوو که تازه باوه ری هینا بوو به نرخی تۆپ گرتن له که سانی تر!... له شکره که یشی که تهوه نده په شوکاو و سه رلیشیتواو بوو، ده بوو هه ندیک له نوو سه ره کانی ئەم سه ره ده مه ی بهینایه سه رسورمان، که ته ماشای (ناپلیۆن) وا ده کهن، که ته گهر پیاوینکی گه وره نه بوایه، ئەو شاهه نشا هیتیبه گه وره یه یه فه ره نسه ی بۆ دانه ده مه زرا!... به لّام (ناپلیۆن) ئەو ساکه هیشتا نه بوو بوو به شاهه نشا. ئەو ساکه، ئەو هه ره ته وه نده ی ده ویست که هینز و ده سه لاتی خۆی بنوینێ به سه ر سه ربازه کانییدا. له بهر چاوی ئەوان خۆی وا پێشان ددها که پیاوینکی به زه بروزه نگه. به لّام ئەو هیشتا نه گه یشتبووه ئەو پایه یه ی که بتوانی له شیوه یه کی سه ربازه نه دا فه رماندارییان به سه ردا بکات. واتا به هۆی دارکار بکردنه وه به قه مچییه کی پۆلیسییه وه!... له سه ره ده مه ی خونکاریدا، له فه ره نسه دا سه ربازه کان هه تا چوار ساڵ مووچه کانیان دواخرا. به لّام که شوپشی فه ره نسه به رپا بوو ئەو ره وشته ی پێ گۆرین به ره وشته یکی تر! له وه پاش مووچه یان هه ره نه ده درا یه!... مه گه ره به لّینیان بدانا یه، یاخود نیشتمان دۆستیان پێشان بدانا یه!... جا له بهر ئەوه (ناپلیۆن) که خۆی گه یانده شاخه کانی (ئه لپ)، سه ربازه کانی هه موو بی پاره و پوول بوون، جلو به رگیشیان شوپ پوو. له بهر ئەوه خۆیان پێ نه ده گه ر که زۆر ملکه چی بنوین بۆ یاسا و ریکوینتیکی. نه خوازه لاکه ئەو ریکوینتیکی به یه لایه ن که سه یکی واوه فه رمان دده را که سه ره له شکرێکی تازه قه لا بوو!... له گه ل ئەمه یشدا ناپلیۆن ئەم باره ی له هه زار تۆپ پێ باشته بوو!... له بهر ئەوه به سه ربازه کانی خۆی وا ده گوت: (ئیه وه ئازایه تی و نیشتمان په ره ریه کی زۆرتان هه یه. به لّام نه پاره و پوولتان هه یه، نه جلو به رگ. خوار دنیشتان به جگار ناته واوه. به لّام له (ئیتالیا) دا ئەم هه موو شتانه تان ده ست ده که ویت. بێجگه له وه گه وره ییشتان به رپه یه!... ئەم هه موو شتانه یه له توانایی هه موو له شکرێکی دل سوژدا هه یه ده ستی بکه وئ، به تاییه تی ئەگه ره سه ره له شکرێکی وایشیان هه بی که تالان کردن به مافیکی سروستی دابن بۆ سه ربازه کانی... که واته رۆله کانم، ده ی هه لّمه ت بیه ن بۆ پێشه وه!...).

ئه نجامی ئەمه یه به وه گه یشت که ناپلیۆنی زۆر دلخۆش کرد، چونکه له شکره که ی ناپلیۆن به ناو ئیتالیا دا تپه ری کرد. سه ربازه کان به رۆژ شه ریان ده کرد. به شه ویش ده رۆیشتن به رتگادا. رتگای ئەمه نده دوور و درێژی شیان ده بری، که پیاوی ده هینایه سه رسورمان بۆ ئەمه ی له شوینانی وادا ده ریکه ون که کهس به بیردا نه هاتی تییدا ده ریکه ون!... ئەمه یه له بهر ئەوه نه بوو که هه موو سه ربازه یکی بیه وئ بی به سه رکرده ی

له شکرێک. به لّام له بهر ئەوه بوو که هه ره هینج نه بی له دووه م رۆژدا بتوانی نیوه ده سه ته یه ک که وه چکی زیو تالان بکات!... سه یر ته وه تا، له شکرێ فه ره نسییه کان له گه ل ئیتالیا بییه کاندایه شه ردا نه بوون، ئەوان له کن خۆیان بۆ ئەوه چو بوون که ئیتالیا بییه کان له ده ست نه مه سه بییه کان رزگار بکه ن. که یاسا کانی کۆماری فه ره نسه یشیان پێ به خشن. له بهر ئەوه تالانگه ریه کان هینج نه بوون ئەوه نه بی که لوه یلی دۆسته کانی خۆیان پێشکه ش بکه ن به خۆیان، دۆسته کانی شیان وای هه لده گرت: که ئەو گیان سووکییه ی ئەوان به سوپاسه وه په سند بکه ن!... به م ره نگه (ناپلیۆن) ئەمه ی بۆ لووا که تیکرا له هه موو شوپنیکدا له جه نگدا سه ر بکه وئ بی ئەمه ی ساکارێکی له ده ست بووه شپته وه. ئەمه یه ی بۆیه کا بۆ ده چوو هه سه ر که گوئی نه ده دا یه ره وشت و کرداری سه ربازه ی!... فه رمانه کانی (پاریس) کاریان لێ نه ده کرد!... خۆی چی ئاره زوو بکرده یه و، چۆنی ئاره زوو بکرده یه ده یکرد!... که چی (بۆلۆ) ی سه رکرده نه مه سه بییه که ی دۆزمنی ئەوه ی بۆ نه ده لووا. ئەو به سترا بووه وه به زرن گکاری کار به ده ستانی نه مه سه وه، به هونه ره سه ربازه یه کۆنه بریار له سه ردارا وه کانه وه که ناچار بوو په ی ره وییان بکات هه ره وه ها به سترا بوو یه وه به ره وشت و خووه ئه ریه ستۆکراتییه کانی کۆمه لایه تیی (قیینا) وه!... جا ئەم سه رکه وتانه له دوا رۆژدا، بوونه هۆی ئەوه ی که (ناپلیۆن) بی به شاهه نشا له فه ره نسه دا. هه ره وه ها شوخوشه نگی ئەم پایه یه یه له باریدا هه بوو که فه رمانی چیرۆکنووس زۆر گران بکات که به م جوړه ناپلیۆنی ده بیی له (تافاتسانۆ) دا سه رکرده یی له شکره که ی خۆی وه ها ده کرد، گه لیک له پێش ئەمه دی که بیته شاهه نشا له فه ره نسه دا.

چاکترین جیتی سه ره وتیش له (تافاتسانۆ) دا که وتبووه ناو میوانخانه یه کی بچوکه وه، که یه که م خانوو بوو له رتگای ناو (میلان) و (لوودی) دا، که تووشی هاتو چۆ که ره ده هات. ئەم میوانخانه یه که وتبووه ناو ریزه میوتیکه وه که ده یگه یانده هه لپیک گه وره که ئەمه ی به ره ره یوانیکی فراوانی له به رده مدا بوو... منداله کانی ناو گونده که یه که له کاتی شه شه مینی ئیوا ره ی ئەو رۆژدا له کاره ساتی جه نگ و هورۆمی فه ره نسییه کان بۆ ناو دتیه که یان ده روونی وروژانده بوون له سه رتیکه وه ترسیان لێ نیشتبوو، له سه رتیکه تریشه وه سه رچلی سه ری لێ سه ندبوون ده یانویست له کونی په نه ره کانی هۆله گه وره که وه چاو تیکیان به (ناپلیۆن) بکه وئ. که چی له و یاسا و له یه ده ترسان که له به رده رگای

هۆلەكەدا وەستا بوو. سەبەر ئەو بوو یاساوەكە سمیلتی راستەقینەى نەبوو. كەچی چوو بوو بەرۆنە رەشەكەى پیتاوەكانى چاوەشەكەى سەرۆكى خۆى دوو سمیلتی بۆ خۆى دروست كەردبوو!... بەلام گەرمای ئەو رۆژە لە لایەكەو گەرمای جلوبەرگی سەربازانەىش لە لایەكى ترەو هەردووکیان بوو بوون بەهۆى ئەوێ كە رۆنى ئەو سمیلتانە بتوتیتەو و لە شتیوێ چەند هیتلیكى بارىكدا برژیتە خوارەو بەسەر چەناگە و گەردنیدا. بەم جۆرە سەرۆسەكوتى سەربازە یاساوەكە، لەپیش چاوى مېژوو، لەپاش سەد سالى زۆر ناشیرین دەردەكەوت. بەلام لەو ئیوارەیدا لەپیش چاوى مندالە ئیتالیاىیەكاندا سامناك دەردەكەوت!... ئەوانە وایان دەزانى كە یاساوەكە دیتۆیکە و زۆرى پێ ناچى تیرى سەر لوولەى تەفەنگەكەى دەكات بەورگی مندالتیكاندا و بەرزى دەكاتەو بۆ لای دەمى خۆى، وەك پیاوخۆر بیخوات!...

خاوەنى میوانخانەكەیش كە ناوى (گیسیپی گراندى) بوو، پیاویكى چل سالانەى رۆو خوش بوو، دەیزانى چۆن دللى میوانەكانى خۆى رابگرى. ئەو ئیوارەىیش ئەوئەندەى نەما بوو لە خوشیاندا گەشكەدار بەى، كە سەركرده (ناپلیۆن) ی دى دابەزىو لە میوانخانەكەیدا. چونكە هەر هیچ نەبى، بەهۆى ئەوئەو لە دەست بزىوى و بەدخووبى سەربازەكان رزگارى دەبى!... ناپلیۆنىش بەدەم ئەو خوارنە خوشانەو كە (گیسیپی) دەیخستە بەردەمى و دەمۆدەست دەیخواردن، بەوردى سەرنجى لە نەخشەىك دەدا كە لە بەردەمیدا بوو زۆرى پێ نەچوو داواى رەنگى سوورى كرد لە خاوەن میوانخانەكە. كە خاوەن میوانخانەكەیش پێى گوت رەنگى سوورى لە لا دەست ناكەوئیت فەرمانى بەسەردا دا كە شتیك سەربەرى و خۆتەكەى بۆ بهینى!... تەنانەت ئەوئەوئەو پێى گوت: (ژنەكەت بكۆژە و خۆتەكەىم بۆ بهینە!...)...

(گیسیپی): قسەى تۆ لەسەر سەرم. گەورەى خاوەن پایە. بەلام داخەكەم من ئەوئەندە بەهێز نیم كە بتوانم ژنەكەم بكۆژم. ئەو لەوانەىە من بكۆژى!...

(ناپلیۆن): لای من وەك یەكە، تۆ ئەو بكۆژیت. یان ئەو تۆ بكۆژیت جیاوازی نییە!... پاشان كە (ناپلیۆن) لە خواردن دەبیتەو، هەلەدەستیتە سەرى و رۆو دەكاتە ئاگردانەكە. لەو كاتەدا (گیسیپی) یش دەلى: (دەلین تۆ بایەخ بەهەموو شتیك دەدەیت تەنیا بەژبانی مۆژف نەبى!...)...

(ناپلیۆن): ژبانی مۆژف تەنیا شتیكە كە خۆى خەمى خۆى دەخوات!

(گیسیپی): خاوەن پایە، چەند ئیمە ناشیین كە خۆمان بەراوورد دەكەین لەگەڵ تۆدا؟!... لە راستیدا من چاوەروانى ئەوئەم كە ببیتە شاهەنشاهى ئەوروپا و دللم شاد بكەم!... (ناپلیۆن): شاهەنشاهى ئەوروپا؟!... بۆچ هەر شاهەنشاهى ئەوروپا؟!...

(گیسیپی): راست دەكەیت... دەبوو بگوتایە شاهەنشاهى جیهان... ئەى بۆچ وا نەلیم؟!... هەموو پیاویك وەك یەك... هەموو خاكیكیش وەك خاكیكى تر وایە... هەموو شەرتیكیش وەك شەرتیكى تر وایە... هەر یەك خاك بشكینى، دەتوانى هەموو خاكەكانى تریش بشكینى!...

(ناپلیۆن): فەرماندارىیش بكەیت بەسەر هەموواندا و، جەنگیش بكەیت لە پینا و هەموواندا، لەژێر پەردەى سەردارىدا بەسەر هەموو كەسێكدا، دەبى ببیتە دەس و پیتەندى هەموو كەسێك!... من نامەوئى تۆ لە بابەت مەنەو قسە بكەیت!...

خاوەنى میوانخانەكەیش لەو قسانە لادەدات و، دەست دەكات بەگفتوگۆ لەگەڵیدا لە بابەت ئەو تەنیا ئافەرەتەو كە لە میوانخانەكەیدا دابەزىو. پێى دەلى: (ئافەرەتەكە خاتمىكى شەنگوشۆخە و لە تەمەنى سى سالیداىە. ئەگەر دەتەوئى كاریكى وا بكەم بێتە سەر مێزەكەت. بەلام (ناپلیۆن)، دلتنەنگ و خەرىك ما و دەردەكەوئى. چونكە چاوەروانى راسپیراویك بوو، هەندى نامەى گەرم گەرمى لەگەڵ خۆیدا بۆ بهینى. بەلام زۆرى پێ ناچى گوتى لە دەنگى خانەكە دەبى، كە بانگى (گیسیپی) دەكات، ناپلیۆنىش لێى دەپرسى: ئەو ئافەرەتە كێیە؟!...

(گیسیپی): پێش ئەمەى ئێو بەگەنە ئێرە، ئەو ئافەرەتە گەبشتە ناو ئەم میوانخانەىە. كە هات لە گالیسكەىەكى میوانخانەى (بازە زىرینە) دا بوو، كە لە (بۆر جیتۆ) دابە... ئافەرەتەكە، هەر تەنیا خۆى بوو. هیچیشى پێ نەبوو دوو جانتای جلوبەرگ نەبى. گالیسكەوانەكە پێى گوتم: (ئافەرەتەكە ئەسپێكى لە میوانخانەكەى (بازە زىرینە) دا بەجى هیشتوو. ئەسپەكەبشى ئەسپى شەره زینى سەربازانەى بەسەرەوئە! (ناپلیۆن) یش لەم قسەىە سەرى سوڤ دەمیتى. بەلام كە لە خاوەن میوانخانەكەى بیست ژنەكە فەرەنسەبیبە، گورج ئەوئەو هات بەبیردا كە دەبى ئەو ئەسپەى لەو میوانخانەىەدا بەجى هیشتوو، هى مێردەكەى بوو بى. دەبى مێردەكەبشى لە شەردا كۆژرا بى. لەو كاتەدا، ئەو راسپیراوەى ناپلیۆن چاوەروانى دەكرد دەگاتە جى... كە تەماشای كرد راسپیراوەكە ئەفسەرىكى بچووكە. لاویكى بالا كەلەگەتە. بەخۆى زۆر دەنازى. بى باكە. ریز لە كەس ناگرى. نە

دوور ئەندیشهیه نه له شتیش تیدهگات. هەر له خۆوه، بێ پهروا، دپته ناو هۆلهکهوه. که چاوی بهناپلیۆن دهکهوئ، دهسله مپتهوه پاشان نهوازشی پيشکهش دهکات. بهلام بزوتنهوهکانی ههچ له بزوتنهوهی پیاوی ریزگر ناکهن. ناپلیۆنیش لیتی پرسى: (هۆی دواکهتنهکهی چیه که سه د ورديله (دقیقه) لهو بهلپینهی که بۆی داناو، پاشکهوتوه، که بگاته ئه و دپیه؟) له پاش ئهوه له بابته ئهسپه که بيشیهوه پرسى لى دهکات. (ئهفسه ره که) دهستکیشهکانی خۆی دادهکهن و لهگهڵ کلاوهکهی سه ریدا فریبان دهاته سه رمپزه که. به ده موچاویکی وشک هه لاتوهوه ده لئى: (ناخ!) (به راست ئه سپه کهم چیه لپهاتوه؟. منیش ده مه وئ بزانه له کوپیه!. (ناپلیۆن): به تووره بیه که وه تیزی پى دهکات، ده لئى: (به راسته ئه مه ده لپیت. ئه ی نامه کان کوان؟).

(ئهفسه ره که): سه ره لشکر منیش هه ره ئه وه نه ده ی تو ی لى ده زمانه. وام دپته پيش چا و که هه ر ئیسته ده دریم به دا دگایه کی سه ریا زى، تا چه ندو چو نم له گه لدا بکات!... من باکی ئه وه م نییه!... به لام... سه ره لشکرى به رتیز، پر به دل پیت ده لیم، ئه گه ر بیتو ئه و لا وه دپهن به سه زمانه بئ گونا هه م ده ست بکه وئ، به هه موو توانا مه وه خه ربک ده بم جوانیه که ی بشیوینم!... لا ویکى له شولا ر پیک بوو. به لام درۆزن ده رچوو!...

(ناپلیۆن): لا وى دپهن خا وین کپیه باش را وهسته و چیت لایه بیلئ!... له گفتوگۆی ئهفسه ره که وه وا ده رکه وت که له ریکادا گه بشتبو به لا ویکى جوانى دپهن ساکار. وایشی تپگه یاند بوو که چا وهکانى لا وه که هه ره له چا وهکانى خوشکه تاکانه که ی خۆی ده که ن. کاتئ که ئهفسه ره که ییش لهو خۆشه وسته ی خۆی دووا بوو که لیتی جیا بوو بووه، لا وه که دهستی کردبوو به گریان... پاشان گوئى: (لا وه که ییش چه ک و ئه سپ و نامهکانى خۆی دایه دهستم... نامهکان زۆر بایه خدار بوون. به جیشی هیشتم ئه وانه هه موویان له گه ل خۆمدا بیه م. هه ر بۆ (ئه مه ی تیم بگه یینئ که با وه رى پیم هه یه و به سه رراستیشم داده نئ... منیش هه لم ده گرت که ئه و وا پشتم پئ به سه ستئ... چونکه ئه و ئه سپ و چه ک و نامه نه م به ته وا وه تى دایه وه ده ستئ... به لام تو هه رگیز به بیرتدا دئ که ئه و نا پاکى له گه ل مندا کرد بئ!؟! چونکه کاتئ که من چه ک و ئه سپ و نامهکانى خۆم دایه ده ستئ، بۆ ئه مه ی تپى بگه یینم که با وه رى پئ ده که م... کابرا دز و چا و و را وکه ر و نا پاک ده رچوو... خودانه ناسه، ئیستایش و ئه وسایش نه مدییه وه!...).

ناپلیۆنیش به تووره بیه که وه خا وه ن میوانخانه که بانک دهکات، ده قیرینئ به سه ریدا و

دهیه وئ خۆیشی بگرت و، قسه ی خراب له ده می نه یه ته ده ره وه، پتی ده لئى: (ئه مه بیه له گه ل خۆتدا. ئه م ئه فسه ره... نانى ده رخوا رد بده. ئه گه ر به پتو یستیش زانى پتخه فی بده رئ. کاتئ که هۆشیشی ها ته وه سه رخۆی، لپی به سه بزانه چی به سه ردا ها توه. پاشان له گه ل خۆتدا بیه پنه ره وه ئیره!). پاشان روو ده کاته ئهفسه ره که و پتی ده لئى: (تۆ له دانگی ئه وانه دا یته که گیراون و لئ پرسینه وه یان له گه لدا ده کرئ...). ئهفسه ره که ییش ده ستی ده خاته سه ره شپره که ی و ده ست ده کاته وه به لیدوو ان له بابته دوژمنه که یه وه: (کابرا پتی گوتم: هه رگیز پیاویکی وه ک منى ده ست نا که ویتته وه... ده سه سه ره که ی خۆیشی خسته سه ر پشتی مالم، چونکه مپشو له یه کی پتدا نووسا بوو!...).

پاش ئه وه ئه فسه ره که ده سه سه رتیکى بۆن خۆش ده هیته ده ره وه (گیسیپی) ییش به ناپلیۆن ده لئى: (خا وه ن پایه! سه یر که ده سه سه ره که ی ژنانه یه!). ناپلیۆنیش ده سه سه ره که ی لئ ده ستین و لپی ورد ده بیته وه و بونیشی ده کات. پاشان ده یخاته نا وگیرفانی به رسنگى چاکه ته که یه وه!. (ئهفسه ره که): کاتئ که ئه و سه گه نیره مو که بئ ئابرو وه ده ستى دا له پشتی مالم هه ر وامزانی ده ستی ئا فره تیکه!...

له و کاته دا دهنگى ئا فره ته که دئ که له میوانخانه که دا دابه زپوه. بانگی خا وه ن میوانخانه که ده کات. ئهفسه ره که ییش باش گوئى لئ ده گرت پاشان به هه له دا وان ده چپته ده ره وه، ده ست ده داته شپره که ی و له کالان ده یه پنه ته ده ره وه. (گیسیپی) ییش توند ده ستی ده گرت و پتی ده لئى: (ئهفسه ره که م! تۆ ئه و ده نگه به هی کئ ده زانیت... گویت لئ نییه ژنیکه بانگ دهکات. ئه وه دهنگى ژنه... دهنگى ژن!).

(ئهفسه ره که): وازم لئ بپنه... ئه وه دهنگى خۆیه تى!

٤

ئا فره تپیکى بالا به رزیش دپته ناو هۆله که وه. جوانى و گه شپیه کی له ئه ندازه به ده رى پتوه ده بئ. ده موچاویکی ناسکی پتوه ده بئ. وردیلا نه یه کی وایش ده بئ، که زپره کی و بیره رنه وه و پرسکردنى تپدا ده رده که وئ. قه له می ده موچا وه که ی ریک ده بئ، لوو ته که ییشی هه ر به کونه کانیدا دیار ده بئ که ئا فره ته که یه جگار دلناسکه... له شیشی زۆر توندوتۆل و دارپتزا و ده بئ. وا ده رده که وئ که پره له هپز و توانایی و، له له شی ناپلیۆنیش و خا وه ن میوانخانه که ییش به هه ره تتره. نزیکى له شی ئهفسه ره که ده بیته وه!... کراسه که ییشی گه ردى به ره لالا کردووه، که به پارچه سیپالئیکى زه رد دا پۆشرا وه. هه ر ئه وه نه ده ئا فره ته که

ئەفسەرهكە دەبىنى، رەنگى تىككەچى. وا دەردەكەوئى كە ھەست بەتەنگوچەلەمەيەكى لە ناكاو دەكات... بەلام لە پاشدا توورەيى دەيگرئى. ئەفسەرهكەيش بەسەر كەوتوو يىبەكەوھ پىي دەلئى: (دوایی ھەر دۆزىمىتەوھ... لاو كەم... كراسەكەت داكەنە!). ئافرەتەكەيش ھاوار دەباتە بەر (ناپليۆن). ناپليۆنئىش بەئەفسەرهكە دەلئى: (بۆچ لەگەل ئەم خانمەدا بەم جۆرە دەجوولئىبەتەوھ؟!...)

(ئەفسەرهكە): خانمى چى... ئەوھ پىياوھ. ئەو پىياوھيشە كە پشتەم پى بەست و خۆم وا بۆ دەرخست كە باوهرى پى دەكەم! ئافرەتەكەيش دەچىتە پشت ناپليۆنەوھ، قۆلەكانى دەگرئى و دەينووسىنى بەسنگى خۆبەوھ. ناپليۆنئىش روو دەكاتە ئەفسەرهكە و پىي دەلئى: (بەسىيەتى گەورەم ئىتەر ئەوھندە قسەي ھىچو پوچ مەكە. من ئەوھم بۆ دەركەوتووه كە ئافرەتەكە پىياو نىبە!... (خانمەكەيش قۆلەكانى ناپليۆن بەرەللا دەكات و لە شەرماندا دەموچاوى سوور ھەلدەگەرئى) ئەو پىت دەلئىم تۆ گىراوئىت ھەر ئىستە شىرەكەت داينئى!).

(ئەفسەرهكە): بروام پى بىكە ئەوھ رازدز (جاسووس) يىكى نەمسەيىبە. ئىمرو دواى نىوهرۆ بەمنى گوت: (يەككىم لە پىياوھكانى سەرلەشكر (ماسىنا)... وا ئىستائىش تۆ چەواشە دەكات و پىت دەلئى: (ئافرەتم!...)).

(ئافرەتەكە): بىگومان ئەو براكەمى چاوپىكەوتووه. راستە ئەو لە پىياوھكانى سەرلەشكر (ماسىنا) يە... سەر و شىوھيشى زۆر لە من دەكات!...

ئەفسەرهكەيش ناچار دەبىت، فەرمىانى ناپليۆن ناشكىنى شىرەكەي دادەنى. ناپليۆنئىش لەو كاتەدا بە ژنەكە دەلئى: (لەگەل رىزگر تىشمدى بۆ براكەت، من ھەرچەند دەكەم لەمە تىناگەم كە ئەفسەرىكى سەر بەسەرلەشكر پىبوسى بەنامەكانى من بىئى!...).

ئەفسەرهكەيش كە دەچىتە دەرەوھ بەناپليۆن دەلئى: (سەرلەشكر: وا پىم گوتىت و تىم گەياندىت، ورياي خۆت بە!...). پاشان روو دەكاتە ئافرەتەكەيش پىي دەلئى: (بىبەخشە خانمەكەم! من وامزانى تۆت ئەو كەسەي بۆي دەگەرەم... مەگەر تۆ و ئەو ھەر ئەوھندە لە بەكتر جىاواز بن كە ئەو لە رەگەزىكى ترە!...). پاشان دەنووشىتەوھ دەستى ئافرەتەكە ماچ بىكات. بەلام لىي دەسلەمىتەوھ. سەرى لەو كارە سوور دەمىنى. ھەتا دەتوانئى لىي ورد دەبىتەوھ پاشان پىي دەلئى: (دەستى تۆ و براكەت ھەر يەكە. ئەموسىتەلەكەيش ھەر ئەو ئەموسىتەلەبەيە كە لە پەنجەي ئەودا دىم) ئافرەتەكەيش بەروو خۆشبيەكەوھ پىي دەلئى: (ئىمە ھەردووكمان پىكەوھ لە داىكبووين!...). ئەفسەرهكە بەم بىبانووه بى دەنگ دەبى.

دەستى ئافرەتەكە ماچ دەكات. ئىجا دەچىتە دەرەوھ و دەرگا كە پىتوھ دەداتەوھ. ئىتەر ئەوساكە (ناپليۆن) لە شلەژاويىبەكەي خۆي رىزگارى دەبى. ئىجا روو دەكاتە خانمەكە و دەستى بۆ درىژ دەكات، دەلئى: (خىراكە نامەكانم بدەئى!). ئافرەتەكەيش ھەر لەخۆبەوھ ھەر دوو دەستى دەنووسىنى بەسنگىبەوھ كە بىپارىزئى!.

(ناپليۆن): تۆ ئەو بى ھۆش و گۆشەت چەواشە كەردبوو. خۆشست خىستبووھ بەرگى پىياوئىكەوھ. نامەكانى خۆم بدەئى!... ئەوھتان لەبن كراسەكەتدا، لەژىر لە پى دەستتدان!...

(خانمەكە): (زوو دەستەكانى لەسەر سنگى خۆي لادەبات). قسەكانت زۆر نازارم دەدەن. (دەسەسرىك لە گىرفانى كراسەكەي دەرەھىنىت و چاوەكانى خۆي پى دەسرىت. خۆي وا پىشان دەدات كە فرمىسكەكانى خۆي پى وشك دەكاتەوھ).

(ناپليۆن): خانمەكەم وا ديارە تۆ نامناسىت. ئەگىنا خۆت بەم گرىبانە خۆكردەوھ ماندوو نەدەكرد.

(خانمەكە): (لە ناوھند فرمىسك رىشتندا، زەردەخەنەيەك بەخۆي دەدات): نە. دەتنام. تۆ سەرلەشكر (بۇناپارتو) ي بەناوبانگىت. (ژنەكە بەتايبەتى ناوھكەي ناپليۆن بەئىتالىيى دەخۆتئىتەوھ). ناپليۆن لەوھ توورە دەبى. خۆي بەزمانى فەرەنسىيەي ناوھكەي خۆي دەخۆتئىتەوھ. پاش ئەوھ كە چاوى بەدەسەسرىكەي دەكەوئى لە دەست ئافرەتەكەي دەسئىتئى).

(ناپليۆن): (دەسەسرىكەي تر لە گىرفانى چاكەتەكەي دەرەھىنىت) تۆ يەككىك لە دەسەسرىكەكانى خۆت دابوو بەئەفسەرهكە... ئەم دوو دەسەسرى يەك جۆرن. بۆنە خۆشەكەيشيان ھەر لە يەك دەكات. (ھەردوو كىيان) (فرى دەداتە سەر مېزەكە). چاوەروانم نامەكانم بدەيتە دەست. ئەگەر ناچارم بىكەيت بەزۆر لىتئى دەستىم!...

ئافرەتەكەيش دەست دەكات بەزەردەخەنە و پىكەنبن و بەنازىنووزى ئافرەتەتەنە. ئىجا كە تەماشى دەكات ناتوانئى كارى لى بىكات، لە ناپليۆن ھەلدەگەرئىتەوھ، پىي دەلئى: (ئىتەر لەمە بەولواوھ نامەوئى ئەمەندە بەتوندوتىرئىبەوھ سەرىم بىكەيت، چاوتى بىرئىكەت ترس دەخاتە دلەوھ. دلەم بەرگەي ئەم سامناكىيە ناگرئى). ئىجا پىي دەلئى: (بۆچ تۆ وا دەزانىت: ھەموو كەسىك وەك خۆت تازا يە؟. من وەك تۆ تازا نىم... من لە توندوتىرئىدا دادەچلەكىم. تەنگانە دلەم تەنگ دەكات!...).

(ناپليۆن): (بەدلخۆشبيەكەوھ) كەواتە بۆچ خۆت خىستتە تەنگوچەلەمەوھ.

(خانمکه): ناچار بووم واکه م... بهلام ئیستا که هه موو شتیکی تیکچوو. هوی ئه و هیش ئه و هیه که تو پیاویکی بی باکیت بی دلیت بی ههست و تاسهیت!...

ئنجنا ئافره ته که دی به ئه ژنودا و لیبی ده یار پیتته وه که بیبه خشی بهلام ناپلیون هه ره له سه ره قسه ی خوی ده مینیتته وه و، داوای نامه کانی خوی لی ده کاته وه، بیدات. چاو تیپرین و په شوکاوی ئافره ته که هه یج کاری لی ناکات. بهرگه ده گری. دلی پیی ناسووتی. دواپی ئافره ته که پیی ده لی: (نامه کان له ژووره که بیدایه). بهلام ئه و فیله یشی بو ناچیتته سه ره. کار له ناپلیون ناکات. دواپی به ناپلیون ده لی: (باشه نامه کانت ده ده می. بهلام نامه یه کی تاییه تیبی بچکوله ی خومی تیدایه ئه وه ت ناده می. لای خوم گلی ده ده مه وه!).

(ناپلیون): (به ساردوسری و توندوتیژییه که وه): بوچ خواستی واپه سنده!؟.

(خانمکه): بوچ هه موو خواسته کانی تو په سندن!؟. تو هه زاران گیان ده نییته پیناو سهر که و تنه کان و چاو چلتیسییه کان و چاره نووسه کانی خوته وه!... که چی من که ئافره تیککی بی ده سه لاتم که ئه م شته بی نرخه هه یچوو بوچه له تو داوا ده که م تو به شتیکی ناپه سندی داده نییت! به راستی تو پیاویکی بی باکیت، هه یج ترست له خودا نییه!....

5

ناپلیون ههست واکه خوی ده کات، که ژنه که به سه ریدا زال بووه. ده چیتته سه ره ته خته که له ته نشت ژنه که وه داده نیشی... ئافره ته که هیش به ترسیکه وه ته ماشای ناپلیون ده کات. بهلام تروسکه یه کی هیوا له ناو چاو هکانیدا پرشنگ ده دات. ئیتر ده ست ده کات به پیتدا هه لدان بو ئازایه تی ناپلیوندا، که دوو رۆژ له وه پیتش نوواند بووی له کاتی کوشتاره که دا که ویستبووی له (لوودی) دا به سه ره رووباره که دا به پیتته وه. ناپلیونیش پیی ده لی:

(هه ره واکه بزانه که به هه یج هویبه که نه تده توانی ئه و نامانه ت ده ست بکه ووی، به و جو ره نه بی که به سه ره ئه و پرده دا به پیتتایه وه، که شه رمان ده کرد بو ئه مه ی بکه ویتته ژیر چنگمانه وه... وایشی به یته ره پیتش چاوی خوت، که له م ریتگایه به و لاوه، هه یج ریتگایه کی تر ت نه بووایه بو ئه مه ی ئه و نامه یه ت ده ست بکه ووی، به مه رجی بتتوانیایه خوت له گولله بارانی تو په کان رزگار بکه یه ت. ئایا ئه و کاته هه ستت به ترس و له رز ده کرد؟). (خانمکه): به لی له ئه ندازه به دهر ده ترسام له گه ل ئه وه یشدا گویم نه ده دایه ترس و له رز. له پیناو ئامانجی خومدا هه ره ده رۆیشتم تا ئه و نامه یه م ده ست ده که وت. چونکه بریارم دابوو، ئه و نامه یه م هه ره ده ست بکه و تاییه!...

(ناپلیون): هه ره له به ره نامه که ی من ترست ده نایه به ره خوت... (له پر هه لده سیته سه ری بی و خوی ئاماده ده کات بو و تاردان؟).

هه یج هه ستیک نییه که وه که یه ک بیت به دلی هه موو مرۆقتیکدا. ترس نه بی!... ترس ته نیا هه ستیکه که له ده روونی بچوو کترین ته پل لیده ره له شکره که ی مندا و، له ده روونی خومدا، وه که یه ک ده یه دۆزیتته وه!.

هه ره ترسیشه که مرۆف ده خاته سه ره کوشتار. بهلام بی باکییه که ده یان خاته سه ره هه را کردن! ترس ئه و گو په که یه یه که ده ست پیتدا جه نگا وه ره له به ندیخانه دیتته ده ره وه. هه ره چیه که ترسیشه له دلی مندا زۆر تر هه یه تا له دلی تو دا، یا خود له دلی هه موو ژنیکی تر دا!... ترس هه یج رۆژیک به ره سه تی که سی کردوو، که ئه وه ی ده یه ووی ده ستی بکه ووی. نه. له مه دا چ ژن بی، چ پیاو، جیاوازی نییه!...

وه ره له گه لندا بیست هه زار پیاوی ترسنۆکت پیتشان بده م، که هه موو رۆژیک ده چنه جه نکه وه و خویان ده ده ن به کوشت، له پیناو مزیکگی وادا که له نرخه جامیک (براندی) پتر نییه!... نه. من گوئ ناده مه ترس، یا خود ئازایه تیبی تو! ئه گه ره تو ناچار ببوویتایه بکه یشتیتایه لام له (لوودی) دا، ترسه که ت له وانه نه بوو که په کی هاتنت به خات. هه ره له وه نده بکه یشتیتایه سه ره پرده که، ناچاری وای لی ده کردیت که ترسه که ت نه میتی!... مه به سم له ناچاری ئه وه یه که به بیویستت بزانیایه بکه یشتیتایه لام، تا به ئامانجی خوت بکه یه ت... تو بلی به بی وه ی به کامی خوت بکه یشتیتایه، ترسه که ی له دلپشتدا بوو به ترس نه مایه ته وه و ببووا یه به هیز و هه ره ت و سنگ بو پیتشه وه نان. ببووا یه ته زۆر زانی و بریاری پۆلابی... ئه گه ره یه کیکی لیبی به رسیتایه ئاخو تو ترسنۆکیت یان نا، چونت وه رام ده دایه وه).

(خانمکه): به راستی تو مه ردیت... مه ردیکی دلیری راسته قینه یشتیت! (ناپلیون): ئه مه قسه ی پرپووچه! له راستیدا که س نییه پاله وانی راسته قینه بییت!...

(خانمکه): ته نانه ت له ناوه ند ئازایه تیبی تو و ئازایه تیبی منیشدا جیاوازی هه یه... تو ویستت بو که لکی خوت جه نگی (لوودی) به یته وه! ئه وه نده ی نامینی ناپلیون به ته له وه بیی. گورج چاره ی خوی ده کات و ده قیژتینی ده لی:

(من خوم هه ره به فرمانبه ره ی فه ره نسسه ده زانم... من به نده ی کو مارم... من هه ره ئه و پیاوه نیم که به مملکه چیه که وه دوا ی هه نگاوی پاله وانان ده که وم... پاله وانه کانی پیتشینان... من له هه ره جه نگییدا سه ره که وم بو که لکی خوم نییه، بو که لکی نیشتمانه که مه. بو که لکی

مرۆڤایه تیییه!... (خامه که): (به دلنا خو شیییه که وه): که واته تۆیش هەر پالنه وانیتیکی ژنانهیت وهک من!... تۆ پروا ده که ییت من خوّم بخستایه ناو ناگری جه ننگه وه، بۆ ئەو نامانه، ئەگەر مه به سم که لکی خوّم بووایه؟... نه!... تازایه تیییه که ی منیش بریتیییه له بهنده یه تیییه که!... چونکه من ناتوانم خوّم فری بدهمه ناو ته نگوچه له مه وه، مه گهر خو شوه ویستیییه که، یاخود به زه بی پیدایهاته وه به که، یان تاره زوو کردنی پاراستنی یه کیتیکی تر بمخاته سهر ئەوه!... (ناپلیۆن پرووی لی وهرده گیتری)... که واته ههروهک خو ت چاوت پی ده که وێ من تازایه کی راسته قینه نیم. که واته به چ مافیکه وه به چاوی سووک سه یرم ده که ییت، ئەگەر تۆ هه رچی جه نگیکت هه بی هه ر له پیناوی که سانی تر دا، یاخود له پیناوی نیشتمان که تدا خو تی تیدا به خت بکه ییت... وا دیاره فهره نسبییه کان هه موو ده م هه ر وه هان!...

ناپلیۆنیش هه ر به وه نده ی که ئافره ته که ناو ده که ی له وه به شیوه ی زمانی ئی تالیایی ده خو پینیته وه، دلته نگییه که ی خو ی له بیر ده چیته وه. ده لێ: (من فهره نسه یی نیم!...). که ئافره ته که ییش لئی دیته پیشه وه و به ریه رچی ده داته وه، پیتی ده لێ: (من وهک فهره نسه یییه که له دایک بووم. به لām له فهره نسه خو یدا له دایک نه بووم!...) پاشان ده لێ: (ئهو نده هه یه، خامه بچکوله که م. ئیمه نابێ بۆ که لکی که سانی تر فرمان بکه یین. پیتویسته سه رکرده یییان بکه یین و فه رمانداریییشان به سه ردا بکه یین، هه ر له به ر که لکی خو بان. چونکه خو به بیردا نه هاتن بنچینه ی هه موو جوامیرییه کی راسته قینه یه!...).

(خامه که): (به خه فه ت خو اردنیکه وه): ئاخ له ده ست تۆ سه ره لشکر! بۆ من زۆر ئاسانه که بتیینم، هه رگیز تۆ بۆ ئەو جوامیرییه خه باتت نه کردووه!... تۆ سه رنجی ئەوه ت نه داوه که هه موو که س، هه موو ده م، ئەو شته به نرخدار داده نین که ده ستیان نه که وتووه!. هه ژاره کان وا ده زانن که له گه نج و سامان به ولاره هیه شتیکی تر کامه رانیان ناکات!... هه روه ها هه موو که سیکیش راستگویی و داوین پاکي و خو له بییرچوونه وه به کرده وه ی زۆر گه وره داده نین. چونکه ئەو کرده وانه یان نییه!... من له به ده ختی خوّم، به چاکي له دایک بووم. چونکه من راستگۆم. له راستیدا خو په رست نیم. به لām له راستیدا ئەم کرده وانه بریتین له ترس، بریتین له که موکوری له که سایه تیدا. (ناپلیۆن به وریایییه که وه پرووی تیده کات. ئەویش به سه رگه رمییه که وه له سه ر قسه کانی خو ی ده روات). رازی هیز و هه ره تی تۆ چییه؟... هه ر ئەوه یه که تۆ باوه رت به خو ت هه یه و، پشت به خو ت ده به ستیت!... تۆ ده توانیت بۆ که لکی خو ت بچیته جه نگه وه، بۆ که لکی خو ت جه نگ به یته وه، نه ک بۆ

که لکی که سیکی تر!... تۆ له دوا رۆژی خو ت ناترسیت، خه می چاره نووسی خو ت ناخو ت. که واته تۆ ئەوه مان فیر ده که ییت که ده توانین پیتی بکه یین، به مه رجی بریاریکی به هیز و بی باکییه کی ته و او مان هه ی. (کو توپر له به رده میدا کر نووش ده کیشی)، جا له به ر ئەمه یه که ئیمه ده تپه رستین!... بی به شم مه که له وه ی که فه رمانی ملکه چی خو مت بۆ به جی به ینم. چونکه دوا یی تۆ هه ر ده بیته شاهه نشاهی فه ره نسه!.

ناپلیۆنیش ده شله ژێ. ئافره ته که وریا ده کاته وه له وه ی که له قسه کانیدا ناپاکییه کی تیدا به بۆ نیشتمان که ی.

ئافره ته که ییش ده لێ: (به لێ، شاهه نشاهی فه ره نسه، پاشان شاهه نشاهی ئەوروپا... ره نکه بشبیته شاهه نشاهی هه موو جیهان!) ئافره ته که ده ستی ناپلیۆن ماچ ده کات. چاویشی پر ده بی له فرمیسک. ناپلیۆن راستی ده کاته وه سه ری. ده سیکیش ده دات له روومه تی ئافره ته که و پیتی ده لێ: (ده توانین ببین به دۆست...). ئافره ته که ییش به دلخو شیییه که وه ده ستی بۆ درێژ ده کات. ئنجا به په رۆشییه که وه پیتی ده لێ: (تۆ پیم ده لیت بيم به دۆست!... ئاخ!... گوناھی خو مه، باوه ری خو م به رامبه رت پیشان دا!).

ئەم وشانه ی دوا یییه ی ناپلیۆن وریا ده کاته وه. داده چله کی. تووره یی ده یگری. پاشان به کولی دلّه وه ده لێ: (تۆ بۆیه کا باوه ری خو ت به رامبه رم پیشان دا، تا منیش باوه ری خو م به رامبه رت پیشان بده م. مه به سیشت له مه ئەوه یه که به ره ئالات بکه م و نامه کانم ده رباز بکه ییت! داخه که م منیش وهک ئەفسه ره که خو م به چه واشه کردن دا... دره نکه نامه کانم بده ری، گورج که!...). ئافره ته که هه رچه ند ده کات فروفیله کانی کار له ناپلیۆن ناکه ن. ناپلیۆنیش خو ی گورج ده کاته وه په لاماری بدات که چی ئافره ته که هه ردوو ده ستی ده خاته سه رسنگی خو ی و، وهک سه ربازیکی گیانبه خش له به رده میدا ده وه ستی. به لām ناپلیۆنیش که هونه رمه ندیک بوو له هونه ری لاسایی کردنه وه دا، فیلی خو ی ده زانی، هوروژم ناباته سه ری. هه ر به وه نده واز ده هینێ که له به رده میدا راده وه ستی و، هه ردوو ده ستی ده خاته پشت خو یه وه... به م ره نکه کاری ئافره ته که تیک ده دا که ده یوست لاسایی گیانبه خشیک بکاته وه!... دوا یی به ئافره ته که ده لێ: (تۆ بلێ: من وازم له خو م هینا، ملکه چی بکه م بۆ یاسای ریزگرتن به رامبه ر ره گه زه که ی تۆ و، جوانییه که ت و، مه ردا یه تیییه که ت و کرده وه کانی تریش... تۆ بلێ هه ر ئەو هه ست و تاسانه م بوو که نه یانه یشت ده ست و بازووم به کار به ینم و ئەو نامانه له ده ست تۆ ده ره یینم... من ئەو نامانه م ده وێ. هه ر ده بی بشکه ونه ده ستمه وه... تۆ بلێ من به وه نده وازم هینا و، بی ئەمه ی نامه کانم ده ست بکه وێ

دەستەم کرد بەگەرانهوه، له کاتیکیدا که ئامانجەکی خۆم لە ژێر چنگمدایە و دەشتوانم بە کامی خۆم بگەم... من ئەگەر وام کرد، تووی خودا، تۆ لە دلی خۆتدا بە سووکم تەماشای ناکەیت؟!... ناخۆ هیچ ئافەرەتیک هەیه له جیهاندا که ناشیتی وای بێ خۆش بێ بیکات؟!... (بۆناپارت) له راستیدا له توانایییدا هەیه، که زال بێ بەسەر ئەم بارەدا. هەر کاتی بە پێوستیشی زانی دەتوانی ئەوەندە هەموو ئافەرەتیک کاروباری خۆی ببات بە پێوه!.

٦

دوایی ئافەرەتە که بەستەیی نامەکانی دەداتە دەست. ئەمیش دەست دەکات بە کردنەویان که تەماشای دەکات، مۆرەکی پێوهی بووه، لەوە پیش شکێنراوه. ئنجا دەست دەکات بە پشکنینی ناوهرۆکه که یان. ئافەرەتە که پیش بە پەژارەیه کی زۆرەوه پیتی دەلی: (من لەبەر تۆ خەفت دەخۆم). ناپلیۆنیش سەر هەڵدەپێ و سەیریکی ئافەرەتە که دەکات. لەو کاتە یاشدا دەست دەبات بۆ گرنگترین نامەیی بەستەیی نامەکان. له ئافەرەتە که دەپرسیت: هۆی پەژارەکی چیه؟ ئەویش پیتی دەلی: (هەرچەند دەکەم خۆم بێ ناگیرئ تۆم وا بێتە پیش چاو، که سەر بەرزی و کامەرانیته له دەست چوو بێت!).

(ناپلیۆن): ئەگەر من گویم بەدایەتە کامەرانی، تۆ وا دەزانی من وام لی دەهات؟!... (خانمە که): بەلام هاو نیشتمانەکانی فەرەنسە بە پیاویکی گێژووێژ و تینه گەشتووت دادەنێن!...

(ناپلیۆن): (بەپەلهیه که وه): دەلی چی؟ (واز له هەڵپچرینی نامەکان دەهینتی). مەبەست چیه لهو قسەیه؟ ئەمیش دەکەیت بە فیلتیکی تازه؟!... بۆچ تۆ وا دەزانیت که من نازانم چی له ناماندا هەیه؟!... لە پیش هەموو شتیکیدا ئەوهی تێدایە که سەرکرده نەمسەییە که (بۆلبۆ) شکاوه... منیش تۆم هەر وا دیتە پیش چاو که بریتیت له ئافەرەتیکێ رازد و سەرەتاتکتیکەر،^(١) ئەو سەرکردهیه پیش بۆیه کارهوانە کردوویته ئیره، که هەرچی چەندیکت له دەست بێت ماوه نەدەیت ئەو دەنگانە بگەنە من. ئەو وا دەزانی که بەمە خۆی له دەست من رزگار دەکات؟! نامەکانی تریش بریتین لهو نامانە که بە تاییهتی بۆ خۆم نیراون له شاری (پاریس) هوه تۆیش هیچیان لی تیناگەیت!...

(خانمە که): بام نامەکان بەش بکه بن له ناو خۆماندا... هەرچی نامەیه که هەیه و بۆت

(١) سەرەتاتکتی: تەماشاکردن بە دزییه وه، دزه روانین (إختلاس النظر).

نیراوه له بابەت پیاوه رازدزەکانته وه، که له بابەت لەشکری نەمسەوه دەدوێ بۆ تۆ. نامەکانی (پاریس) ییش بۆ من بەتێلەرە وه... لەویش دلنیا به که من سەرم بەرزە، نامەوی نامەیی تاییهتی خۆت وەر بگرم... بەلام لهو بەستەیه دا نامەیه کی دزراوی تێدایە... نامەیی ئافەرەتیکێ تێدایە، نووسیویهتی بۆ پیاویکی که میتردی خۆی نییه... ئەو نامەیه پره له ئابرووچوون و ریسوایی... نامەیه کی دلداریه، به که لکی تۆ نایە... سویندیشت بۆ دەخۆم ئەگەر ئەو نامەیه مە بدەیت، هیچ زبانیکت بێ ناگات... چونکه هەر بۆ ئەوه نیراوه ته لای تۆ که نازاری ئەو ئافەرەتە بدریت که نووسیویهتی!...

(ناپلیۆن): کهواته نامە که بۆ میتردی ئافەرەتە که بۆچ نەنیراوه؟

(خانمە که): (دەشلەژئ): ئاخ!... نازانم نازانم بۆچی وایه؟!...

(ناپلیۆن): وا دیاره ئەمەیش چیرۆکیکی شارەزایانەیه، دەتهوی بیکەیت بەهۆیه که و نامە کهت دەست بکه ویت... منیش وه که هەموو (کۆرسیکا) بیهه که هەز له چیرۆک دەکەم.

چیرۆکی چاک و خراپیش له یه که جوێ دەکەمه وه... ئەگەر جاریکیکه پیش یه کییک لیی پرسیتە وه که هۆی ئەوه چیه ئەو نامەیه ی ژنیکی بەدناو دەکات نانیریت بۆ میترده که ی، راست و رهوان پیتی بلتی: لەبەر ئەوهیه که میترده که ی خۆی ماندوو ناکات بەخویندنه وه ی ئەو نامەیه وه!.

تۆیش ئەی ئافەرەتی بێ هۆش، وا دەزانیت، پیاو هەز دەکات قسەیی ئەم و ئەو کاری لی بکات و، بچیت که تنیک بکات و خۆی بخاتە زۆرانبازیه وه له گەل کهسانی تردا و، ژبانی خێزانی خۆی تال بکات و، ژبانی کار و فرمانی خۆی تیک بدات. ئەمانە هەمووی بکات هەر لەبەر ئەوهی که که تنیک کراوه، که له توانایییدا هەیه گوئی نەداتی و خۆبشی تووشی ئەو تەنگوچەلەمه و دەر دیسه ریبانه نەکات!?!...

(خانمە که): ئەی ئەگەر نامە که په یوه ندیی بەژنه که ی خۆته وه بوو دەلی چی؟!...

(ناپلیۆن): بە راستی تۆ ئافەرەتیکێ بێ شەرم و بێ ئابروویت، (خۆی دەگرت، هیچی لی ناکات)، من ئەمجاره دتەبەخشم هیچت لی ناکەم، بەلام نەکهیت جاریکی تر له ناو چیرۆکه کانتدا ناوی کهسانی راستەقینه بیهیت!...

خانمە که پیش وای پێ دەلی که خاوهنی نامە که له خویندنگادا هاوړیتی بووه. ئەویش وای بۆ نووسیوه که تکای لی دەکات نەهیتلی ئەو نامەیه بکه ویتە دەست تۆ. ناپلیۆنیش لیی دەپرسی: (کهواته ئەم نامەیه بۆچ بۆ من نیراوه؟!)

(خانمەكە): چونكە پەيوەندىيى بە (بارا)ى كارگىرپەو ھەيە. (بارا)يش ئەو كاتە يەكيتك بوو لەو كارگىرپەنەي كە فەرماندارىيان دەکرد بەسەر فەرەنسەدا. مېژووېش وای تۆمار کردوو ە (جۆزفین) ژنى ناپلیۆن چوو بەلایەو ە و تکای لى کردوو بۆ ناپلیۆنى مېردى، تا ئەو پایەبەي دەست كەوتوو!... كەواتە سەرسورمانى پى ناوى كە ناپلیۆن بەخانمەكە بلى: (ئاگات لە خۆت بى، لەو زۆرتەر نەرسىت، مەبەست چىبە لەمە?... ئەو ژنە كىبە؟) (خانمەكە): ئەو ژنە ئافەرەتلىكى ھىچوېوچى بى مېشكە. تا بلى دەست بلاو. مېردىكىشى ھەيە بەكار و توانايە. دلى پرە لە ئاواتى گەورە گەورە كە تىدەكۆشى پىيان بگات. ژنەكەي خۆيشى باش دەناسى. پەيى بەوېش بردوو كە ژنەكەي درۆي لەگەل کردوو كە لە بابەت تەمەن و دەرامەت و پایەي كۆمەلایەتى خۆبەو دوو... ئەوېش باش دەزانى كە ئەو ژنەي لەوانە نبىبە كە بنوسىت بەھىچ بىروباوې و بەھىچ كەسىكەو... كەچى لەگەل ئەوېشدا ھەرچەند دەكات خۆي پى ناگىرى، دلدارى لەگەلدا نەكات. خۆيشى پى ناگىرى كە ئەو ژنەي خۆي بەكارنەھىتى بۆ ئەمەي خۆي لە لای (بارا) شىرىن بگات، خۆي لە لا پىش بخات!...

(ناپلیۆن): (بەتوورەبىبەكى پەنگ خواردووو): وا تۆيش تۆلەي خۆت لى كردمەو!... بەراستى تۆ ئافەرەتلىكى نەنگەوېستىت. ئافەرەتلىكى دل پر لە پشم و قىنىت. لە شەيتانىش ناشىرىنتىر!... برۆ لاچۆ لە بەرچاوم!... (ئافەرەتەكەيش لىي ورد دەبىتەو ە دەداتە قاقاي پىكەن).... بەچى پىدەكەنىت؟

(خانمەكە): زۆر كەسم دىو ە لە رەگەزى تۆ ئەي سەرلەشكر، كە كەردەوكانىيان لە كەردەوكانى مندالانىيان كەردوو بەلام ھەرگىز پىاوى گەورەم نەدىو ە كە لەو جۆرە كەردەوانەيان لىو شەبىتەو ە.

تۆ پىاوىكى كۆللىت. كە وای لىھات نامەكانى خۆت بام ھەر بۆ خۆت بى بيانخوتنەرەو ە و، لە چىرۆكى ئابرووچوونى خۆبىت تىبگە!... ئىتر وام لىھاتوو ە كە منىش ھاوړىكەم لە ھىچ تەنگوچەلەمەيەكدا نابىنم. لە راستىدا وا دەرەكەوى كە ئەو شارەزای مېردەكەي خۆي نەبوو!... ئىنجا كە خانمەكە ناپلیۆن دەبىنى دوودلە لە ناوئەند خوتىدەو ەي نامەكەدا و نەخوتىدەو ەيدا، پىي دەلى:

(مەترسە بىخوتنەرەو ە!... زۆر بابەتى وای تىدا دەبىنىت كە دلت خۆش بكن... چەكبازىبەكى تىدايە لەگەل (بار)دا... شەروشۆرپىكى خىزانىشى تىدايە... ھەرەھا ژن و

مېردىبەكى رووخوا و ئابرووچوونىكى دەنگ بلاوېشى تىدايە، لەگەل ژيانىكى كاروبارى راوہستاو!...) ئافەرەتەكە سەيرىكى ناپلیۆن دەكات، سەرى لى تىكچوو ە، نازانى چى بگات. زۆرى پى ناچى ناپلیۆن دىتە سەر ئەو ە كە بەستەي نامە تايبەتییەكانى خۆي پىشكەش دەكات. بەلام ئافەرەتەكە لىي وەرناگىرت. ناپلیۆنىش نامەكان دەدات بەزەویدا. پىي دەلى: (تا دە وردىلە (دقیقە)يش لەمەوېش ھەر ئاوات ئەمە بوو كە ئەم نامانەت دەست بگەو، كەچى ئىستاكە دەياندەمە دەستت، لىم وەرناگىرت!...).

خانمەكەيش دەلى: (بەلام تۆ لەپىش ئەو ە وردىلەیدا منت سووك و رىسو نەكرد بوو!). كە ناپلیۆنىش بىانوى بۆ دەھىتەو ە و، داواي بەخشىنى لى دەكات، ئافەرەتەكە لىي دەرسىت: (بۆچ ناتەوى بىانخوتىتەو ە؟).

(ناپلیۆن): تۆ پىت نەگوتم كە بۆ من نەئىراون؟. من وا رانەھاتووم كە نامەي كەسانى تر بخوتنمەو ە!...

(خانمەكە): كە وای لىھات، پىم ناخۆش نبىبە كە تۆ ئەو نامانە لە لای خۆت گل بدەبىتەو ە. من ھەر ئەوئەندەم دەوى كە نەھىلم بىانخوتىتەو ە.

۷

ئافەرەتەكە خەرىك دەبى ھۆلەكە بەجى بەھىلى. ناپلیۆن رىگای نادات پروات. بانگى خاوەن مېوانخانەكە دەكات، پىي دەلى ئەفسەرەكەي بۆ بنىرى. پاشان بەستەي نامەكان ھەلدەگرى و بەباشى دەيانخاتە گىرفانى بەرسنگى چاكەتەكەيەو ە. كە ئەفسەرەكەيش دىتە لای، دەمودەست پىي دەلى: (ھەر چەندم كرد زانىارىبەكى وام لە ئافەرەتەكەو ە دەست نەكەوت. بىگومان ئەو كەسەي تۆي لە خستە بردوو ە، براكەي بوو. ئافەرەتەكە خۆيشى پىي لەو ە ناو... كەواتە پىوېستە لە سەرت بگەرىت بەشوتىدا بىدۆزىتەو ە... ئەوېش بزائە كە سەربەرزىي خۆت و، ئەنجامى ھەلمەتەكەمان و، دوارۆزى فەرەنسە و ئەوروپا، تەنانەت دوارۆزى مرۆفایە تىبىش بەندن بەو زانىارىبانەو ە كە لەناو ئەو نامانەدان!... ئەو نامانە ئەمەندە بەنرخ و گرنگ، ئەگەر بىتو سەرنەكەوېت لە دەستكەوتنەو ەياندا، لەبەردەم تىبەكەتدا تووشى رىسوایى دىت. جىبەجى نەكردنى ئەو شتانەي كە لەناو ئەو نامانەدا داواكراون يەخەي من دەگرتەو ە. منىش ناچارم كە ھەموو جىھان تىبگەبىنم ئەو نامانەم وەرەگرتوو ە. جا تۆ ھەرچىبەكت بەسەر دى ئۆبالى بەئەستۆي خۆتە. پاشان نەلئىت تىي نەگەياندم!...).

لەم کاتەدا ئەفسەریکی لاوی فەرەنسەیی دیتە ژوورەو، شیریکی بەلای خۆیدا
هەلواسیوو، لە کالاندایە بەدەنگیکی وابشەو قسە دەکات کە لە دەنگی ئاfrتەتە کە جیا
ناکریتەو. دەلی:

(ئەو ئەفسەر... من خۆم دایە دەست تۆ!). ناپلیۆنیش بەواق و پرمایبە کەو سەرنج لە
ئەفسەرە کە دەدات. پاشان مەچەکی ئەفسەرە کە دەگری و دەیکیشی بۆ لای خۆی. ئنجا
باش تیی ورد دەبیتەو. دواى ئەو بەبیزاریبە کەو لە خۆی دوور دەخاتەو. چونکە
هەستی پێ دەکات کە هەر ئاfrتەتە کە ی پیتشوو خۆی کردوو بەپیاو: (نامەکانم کوان؟).

(خانمە کە): جیگای ئەو نامانەت هەر بەبیریشدا نایەت. بەلای تۆو وایە کە لە
دوورترین جیگای جیهاندا. کەستان خوشکە کە ی منتان نەدیو لێرەدا!... خوشکە کەم
جادووگەرێکە بۆ خۆی. وا دیارە توانیویەتی سەرلەشکر چاوبەست بکات. سەرلەشکر،
گەرەم، چاکەتە کەت بکەرەو، نامەکانی خۆت لە بەرۆکی چاکەتە کە تدا دەدۆزیتەو.
(دەست دەخاتە سەرسنگی سەرلەشکر) ئا. خۆ نامەکان ئەمەتان!. (بەتیزیکەو سەریکی
ناپلیۆن دەکات). دەهیلێت دەریان بەیتیم؟! (پاشان دوگمەکانی چاکەتە کە ی سەرلەشکر
دەکاتەو، و نامەکانیشی لێ دەردەهینێ. ئنجا دەیانباتە پیتشوو لە (گیسیپی). ئەمیش
لە ترسی چاوبەست خۆی لێ دوور دەخاتەو پاشان خانمە کە نامەکان لە ئەفسەرە کە نزیك
دەخاتەو ئەفسەرە کە ییش دەست دەداتە شیرە کە ی خۆی و پیتی دەلی: (دوورکەووەو لیتیم!
ئەو نامەکانتە سەرلەشکر گەرەم!

(گیسیپی): سەرلەشکر گەرە! دەست مەدە لەو نامانە... بیانسووتیتە. ئەم
جادووگەرە ئاfrتەتە ییشی لە گەلدا بسووتیتە!...

(خانمە کە): (روو دەکاتە ناپلیۆن): بیانسووتیتیم؟!...

(ناپلیۆن): بەلێ بیانسووتیتە. (گیسیپی) چرا داگیرسیتە! بەلام (گیسیپی) دەترسی
بەتەنیا بچیتە دەرەو، بەناو ئەو تاریکیبە دا پروات. چونکە لەو کاتەدا شەو دا بیت.
ئەفسەرە کە لە گەلیدا دەچیتە دەرەو. خانمە کە ییش نامەکان فری دەداتە سەر مێزە کە. لە
کاتی دانیشتندا دەلی: (سەرلەشکر! من تۆم شکاند و راوهدووم نایت!... بەلام پیتش
ئەمە ی نامەکان بسووتیتیم، ناتەوی بیانخوینیتەو؟ بیگومان تۆ ئەو نەدی بەپەرۆشەو دەیت
بیانخوینیتەو، ئەو نەدی نەماو لە داخاندا بتەقییت!... چونکە من خویندوو منەتەو.

سەرکەوتنت لێ بکات و، لە هیچ شتیکیش تیر نەخوات؟!... ئاخۆ هەر ئەو شەیتانە ییش
وات لێ ناکات کە نرخى ئەو شتەو لە رنجى شان و ئاورە ک (ئارەق) ی ناوچەوانت
بدەیت؟!... جا هەر ئەو شەیتانە یە کە دەبیتە بەندە ییش و سەرداریکی زۆرداریشت...
دەبیتە هۆی بلیمە تیت و لە ناوچوونیشت بە دەستیکیه وە شا کلاوت بۆ هەلدهگری.
بە دەستە کە ی تریشیه وە قەمچی بەندە ییت بۆ هەلدهگری!... ئاوات پێ دەبەخشێ کە هەموو
خاکەکانی جیهانت بخاتە ژێر چنگه وە. بەلام بەمەرچێ کە خۆت بکەیتە بەندە ی ئەو
هەرچیت پێ دەلی بیکەیت!... (ئنجا روو دەکاتە ئەفسەرە کە): هیوادارم کە دلتم پڕ هیوا
و ئاوات نەکرد بێ!...

(ئەفسەرە کە): نە. هەرگیز دلتم نەبزوواندوو... چونکە من لەوانە نیم ئەو نە بەرز
بفرم... من ئەو نەدی دەستم کەوتوو بەسمە... چونکە ئەوانە ی لە دانگی مندان، هەموو
لە ناو سوپاهادا خوشەو یستق. لە راستیدا ئەفسەری بچووک ناچارە کە بپیتە گەرەو یه کی
کرده وە بلندی خۆی... ئەو ییش سەبارەت بەو یه کە زۆر دپتە ناو کەسانی تره وە... ئاخۆ
دەزانیت کێ جەنگی (لوودی) ی برده وە?... ئەسپه کە ی من برده وە!... دیارە لەبیرتە کە تۆ
و نەمسە ییە کان لەمبەر و لەو یه رى رووبارە کەو تۆبیرانی یه کترتان دەکرد. ئاخۆ چاوت
لێ بوو کە من لە کوێ وەستا بووم؟

(گیسیپی): دەلێن سەرلەشکر لە ئەسپه کە ی خۆی بازدی دابوو خوارەو و، بە دەستی
خۆیشی تۆ یه کانى تەقاند بوو...

(ئەفسەرە کە): ئەمە هەلە یه. نابێ ئەفسەر خۆی دابنەوینێ تا دەگاتە بارستایی
پیاو کانی خۆی.

(ناپلیۆن): بەمۆریبە کەو چاوی تێ دەبرێ، کە پڕ بێ لە مەترسی). ئەگەر دەستە ی
سوارەکانی ئیمە نەبوونایە، دەبوو لەوساوه تا ئیستا هەر تۆیت بگرتایە نەمسە ییە کان...
شەرە کە دوا یی نەدەهات... چونکە ئیمە بووین خۆمان فریدایە ناو جوگایه کی لاریتو و،
هەلمە تیشمان برده سەر پاشەلی هیزەکانی دوزمن... خۆبشت ئەو دەزانیت کە تا ئیمەت
نەدی پەرینەو ئەو پەری رووبارە کە نەتویرا فەرمان بەیت پردە کە بگیری... کەواتە هونەر
هی ئەو کە سە یه کە ئەو جوگایه ی دۆزیبەو. یه کەم کە سیکیش کە بەناو ئەو جوگایه دا
تپەری من بووم. ئەو ی جوگاکە ییشی دۆزیبەو ئەسپه کە ی من بوو!...

(ناپلیۆن): ئای کە پیاویکی ناشی و نەزانیت! چونکە نامە کانت بەونکردن داو، هەر
دەبێ فەرمان بەدم بتکوژن!...

له بهر ئه وه ده زانم چيان تيدا نووسراوه... به لّام تو نازانيت چيان تيدايه!.

(ناپليۆن): مېه خشه نايانخوئيمه وه... چونكه ده ورديله بهك له مه وپيش، له باخچه كه ده، خوئندمنه وه!...

(خانمه كه): (گورج هه لده ستيته سه رپي): داخه كه م هيشتا ته واو به سه رتدا زال نه بووم!... به لّام ئه مجاره به راستي كرده وه و رهوشته په سند ده كه م... زور به دلّما چوو بيت... (دهستي ناپليۆن ماچ دهكات)... من ده مه وي شتتكت پي بلّيم. به لّام ده ترسم له قسه كه م خراب تيبگه يت... من ئه و پياوه ده په رستم كه ناترسى له وهى به په ستى و نوشوستى و خو په رستتويه وه بژى... مه به ستيشم له م قسه يه، ئه وه يه كه له شيوه يه كى ناسراودا، واتاي ريسوايى و خو په رستى ليك بدرتته وه... ليره دا مه به سم ئه وه يه كه جو ره ساكارويه كى به هيز و هه رته له رهوشته و كرده وه كاتتدا دياره... چونكه تو نه تو يست نامه كان بخوئنتيه وه. به لّام سه رچلّى كاريكى واى پي كرديت كه ناچار بوويت خو ت بهاوئزته ناو باخچه كه وه و، به دزيه وه بيانخوئنتيه وه، بي ئه مهى به ئلّيت كه سيك ئاگاي ليت بي. كه چى كه هاتتته وه ناو هۆله كه، خو ت وا پيشان دا كه ئه تخوئندوونه وه... ئه مه يش نه نگرترين كرده وه يه كه له پياويكه وه چاوم پي كه وتبي. به لّام ئه م كرده وه يه، تو ي به ناواتى خو ت گه ياند. له بهر ئه وه نه ترساي، نه شه رمت له خو ت كرد، كه ئه و كرده وه يت له ده ست بووه شتته وه!...

(ناپليۆن): ئه م جو ره قسه پيسانه ت له كو ي دو زيبه وه له به رده مدا بيلّيت... ئايا با پيرت بازگان نه بووه!...

(خانمه كه): نه. ئينگليز بووه!

(ناپليۆن): منيش ئه مه نده م به سه، بو ئه مهى ليت بگه م! چونكه ئينگليزه كان نه ته وه يه كى خاوه ن كو گاي بازگانين! گو ي بگره راستى ئينگليزه كانت بو ده ريخه م!...

... له هه موو جيهاندا سى جو ره نه ته وه هه يه: نه ته وهى په ست، نه ته وهى مام نا وه ندى، نه ته وهى بلّند... هه رچى نه ته وه په سته كان و نه ته وه بلّنده كانن له شتتكدان له يهك ده كه ن: ئه و شته يش ئه وه يه كه هيجيان نه ده روون و نه كرده وه و رهوشته پاكبان نييه... چونكه نه ته وه په سته كان له خوار بارستايى كرده وه و رهوشته پاكه وه ن... نه ته وه بلّنده كانيش له ژوو ر بارستايى كرده وه و رهوشته پاكه وه ن... منيش له و دوو جو ره نه ته وانه ناترسم. چونكه نه ته وه نزمه كان هه ست به وه ناكه ن كه ده روونيان نييه. له بهر ئه وه ئه مه نده پايه ي

من بهر ده كه نه وه، ده مگه بيئنه پله ي خودايى. هه رچى نه ته وه به رزه كانيشه ده روونى خو بان له ناو بر دووه بي ئه مهى بو ئامانجتيك تيكوشا بن. به دووى ده رووندا ده گه رپن بيدوزنه وه... چونكه نه يانماوه. له بهر ئه وه ئه وانيش سه رم بو داده نوئين... هه رهوك له مه ودايش چاوت پيى ده كه وي من به چه شنى هه و جا ر كه به سه ر زه وي كيئلگه دا ده روا ت، ناوا به سه ر سه رى هه موو بو ره پياوان و هه موو چيني خونكاره كانى ئه وروپادا ده روم!... ئه وه نده هه يه مه ترسى له نه ته وه مام نا وه ندييه كان ده كرى. چونكه ئه وانه له سه ريكه وه كارشوناسن و ئاگادارى جيهانن. له سه ريكي تريشه وه ئامانجيان هه يه و تيدده كوئن پيى بگه ن. به لّام ئه وانيش به شى خو بان كزيبان تيدايه!... ئه و كزيبه يش، برتسيه له وهى كه زور خو بان ده به سته وه به ده روونه وه، به كرده وه و رهوشته بلّنده وه!...

(خانمه كه): كه واته تو به سه ر ئينگليزه كانيشدا زال ده بيت. چونكه خاوه ن كو گا بازگان نييه كان، هه موويان، له چيني نا وه راست ده ژمي رپن.

(ناپليۆن): نه. وا نييه. ئينگليزه كان با به تيكى ترن. چونكه كه سى وا يان تيدا نييه ئه مه نده نزم بيئته وه كه بايه خ بدات به ده روونى پاك و كرده وهى خاوين. هى وايشيان تيدا نييه ئه مه نده بهر ز بيئته وه كه خو ي له ده ست كو ته و پيوه ندى ده روون و كرده وهى چاك رزگار بكات!... به لّام ئه وه نده هه يه كه هه ر ئينگليزتيك له دا يك ده بي، هيزتيكى بي ئه ندا زى وا له ناو جه رگيدايه، كه خو ي وا ديته پيش چاو: كه س گه وه رى جيهان نييه خو ي نه بي!... ئينگليزه كه ئه گه ر شتتيكى ويست، راست و ره وان به خو ي نالّيت: ده مه وي. به لّام ده چي چاوه روا نى ده كات، تا له شيوه يه كى وادا كه كه س هه ستى پي نه كات با وه ريبه ك ديته دلّيه وه، كه كرده وهى شيرين و فرماني ئاييني واى پي ده وي كه ئه و كه سانه ي ئه و شته يان له لايه بشكين و بكه ونه ژير چنگيه وه. ئنجا كه ئينگليزه كه گه يشته ئه و بيرو با وه ره، ئيتر كه س به رگه ي ناگرى! ئينگليزه كه هه ر له خانه دانه زه ر به ده سته كان ده كات، چي بو ي ده يكات، چي ئاره زوو بكات داگيري ده كات... ئه ويش وهك هه موو بازگانتيك بو ئامانجى خو ي ره نج ده دات هه ر له سه ر ريگه ي خو ي ده روا ت، چي پيوست بي ئه وه ده كات. ئه و فرمان كرده له سه رخو يه يش كه هه يه تى و هه ر له سه رى ده روا ت تا ده گاته ئامانجى خو ي، له وه وه په يدا ده بي كه با وه رتيكى ئاييني به هيزى هه يه. هه ره وها هه ستيش به ليپرسينه وه يه كى ويژه يى ده كات!... ئينگليز، هه رگيز له سه ر ئه وه په كى ناكه وي، كه بيانويه كى كرده وي بي بو كار و فرمانه كانى خو ي بدو زتته وه. ئينگليز كه خو ي وا پيشان ده دات پشتيوانى هه ره گه وه رى ئازادى و سه ره خو يى نه ته وه كانه،

به هۆی ئهوهوه، نیوهی جیهان دهخاته ژیر چنگی خۆیهوه و داگیری دهکات. له گهڵ ئه مه یشدا ئه وه ئه مه به (ئاواکردنه وه) داده نێ... و اتا بۆ به کا ئه و خاکانه دهخاته سه ر خاکه کانی خۆی تا وه ک ئه وان ئاویان بکاته وه!... ئینگلیز ئه گه ر ویستی بازارێک بۆ کوتاڵ و که لوه له کانی خۆی بکاته وه، که هه موویان له شاری (مانجسته ر) دا به چرووی و چاو و راهوه دروست کراون، به کێک له که شیشه کان ده نیریت بۆ ئه و خاکه ی ده یه وی بازارێ تیدا بلا و بکاته وه. زۆری یه ناچه دانیشتوانی ئه و خاکه که شیشه که ده کوژن.

ئینگلیزه کانی ئه وه به هه ل ده زانن: ده موده ست، ده ست ده ده نه چه که کانیان و بۆ پاراستنی ئایینی مه سیحی خۆیان فری ده ده نه جه نگه وه. به ناوی مه سیحیتیه وه شه ر ده که ن. به ناوی مه سیحیتیه وه خاکه که داگیر ده که ن. بازاره که یش که ده یخه نه ژیر چنگیه وه به پاداشتیکی خودایی داده نین، که له خودا وه بۆیان هاتوه ته خواره وه!!... ئینگلیزه کان بۆ ئه مه ی لیوا ره کانی دوورگه که ی خۆیان بیاریزن، که شیشه یکه داده نین له سه ربانی که شتییه که یان. ئالا یه که یش هه لده که ن به سه ر جیه گایه کی هه ره به رزی که شتییه که وه، که نیشانه یه کی خاچ (صلیب) ی پتوه دیاره. پاش ئه وه که شتییه که ده چی بۆ ئه مبه ر و ئه وه به ری جیهان. هه ر که سیکیش به ره ره کانیی له گه لدا بکات، له سه ر ده سه لاتداری سه ر زری، له ناوی ده بات و، ته فروتو ناوی ده کات و، مالی وێران ده کات! رووخاندن و سووتاندن و نو قوم کردن به لای ئینگلیزه وه، وه ک ئا و خوار دنه ئاسانه!... ئینگلیز به وه وه خۆی هه لده کیشی که هه ر به نده یه ک پیتی خسته سه ر زه وی به ریتانیا ئازاد ده بیته. که چی خۆیشی منداله هه ژاره کان، له ته مه نی شه ش سالیاندا، له باوک و دایکیان ده کړی بۆ ئه مه ی به زه به ری تیتلا، رۆژی شانزه کات کاربان پتی بکات له کارخانه کانیدا!...

ئینگلیز له میژووی خۆیدا دوو شوێنی کردوه. که چی به ناوی یاسا و ریکویتیکییه وه، به رامبه ر، شوێشه تا کانه که ی ئیبه شه ر هه لده گیر سینی!... هیه چ شتیکی نیبه، چ ناشیرین یی، چ چاک، ئینگلیز نه یکات!... له گه ل ئه مه یشدا هه رگیز ئینگلیزی کم بۆ نادۆز ریته وه که خۆی وا پیتشان بدات، هه له ی ده ربه که وی، که گونا ه ی ئاشکرا بیته!... ئه وه هه ر شتیکی ده کات له سه ر بنچینه ی (بیروبا وه ر) دایده مه ز ریتیت!... که دپت به گژتدا، له سه ر بنچینه ی (بیروبا وه ری نیشتمانی) دپت به گژتدا. له سه ر بنچینه ی (بیروبا وه ری باز رگانی) یش دزیت لی ده کات. له سه ر بنچینه ی (بیروبا وه ری خاک ئا وه دان کرد نه وه) یش خاکت داگیر ده کات و ده تکات به به نده. به ناوی (مه ردا یه تی) یشه وه له سایه و په نای ئافره تی داوین پیسدا

دهژی و به ری ره نجی شانی ئه و کۆلانه ده خوات. به ناوی (دلسۆزی) و (پشتگرتن) یشه وه لایه نی خونکاره که ی خۆی ده گری. که چی به ناوی بیروبا وه ری (کۆماری) یشه وه سه ری خونکاره که ی خۆی ده پری!...

نایینی ئینگلیز، له هه مووده مه یکه دا، (فرمان بین) ه. ئینگلیز ئه وه ی هه رگیز له بیروبا وه ناچیته وه، که ئه و نه ته وه یه ی فرمانی خۆی ده خاته پشتگۆی و، که مه تر خه می له گه لدا ده نویتنی، که به ر ئا وه ژووی که لک و چاکه ی خۆی ده برویته وه، ئه و نه ته وه یه، ری له خۆی تیک ده دا و له نا و ده چی!...

(خانمه که): به لām له وه دلنیام، که هیه چ فری کم به سه ر ئینگلیزه وه نیبه. چونکه ئینگلیزه کان نه ته وه یه کی ناشی و یه هۆشن. نه ته وه یه کی گێژوو بیژن.

(ناپلیۆن): راست ده که یت، وان!... ته نانه ت جاری وایش هه یه، ئه مه نده گێژوو بیژن لێ رو و ده دات، هه ست به شکاوی خۆیان ناکه ن!...

ناپلیۆن ده چیته سه ر به ربانه که، سه ر پتیکی ئاسمان ده کات. ئافره ته که یش دوا ی ده که وی. پاشان ده ست ده خاته سه ر شانی ناپلیۆن. له و کاته دا جوانیی شه و دلی کیش ده کات. تاریکیه که یشی پالی پتوه ده نی: یه با کانه بجو لیته وه. به شیرینییه که وه له ناپلیۆن ده پرس: (ئه وه سه ر یی چی ده که یت؟). ناپلیۆنیش په نجه د رتیه ده کات بۆ ئه ستیره یه کی نا و ئاسمان. ده لی: (ئه وه ئه ستیره ی منه!). ئافره ته که پال ده دات به شانی ناپلیۆنه وه. هه ردوو کیان پتکه وه سه ر یی ئه و ئه ستیره یه ده که ن. پاش تا ویتک به ناپلیۆن ده لی: (تۆ ئه وه ده زانیته که ئینگلیزه کان ده لێن: ئه ستیره ی پیا و به هیه چ ته وا و نابن، به وه نه یه که به لنگی ئافره تیکه وه به سه ر تیته وه؟).

(ناپلیۆن): پال به ئافره ته که وه ده نی و له خۆی دوور ده خاته وه، به شه رم و به ره ره چر دانه وه یه که وه ده لی: ئای چه ند دوور وون! ئه وه ئه گه ر فه ره نسییه کان ئه وه یان بگوتایه، ئینگلیزه کان خۆیان ده تۆقاند و، ده ستیشیان ده کرد به خودا ناسی نو اندن!... له و کاته دا (گیسیبی) هاته ژووره وه. مۆمدانیکی به ده سه ته وه هه لگرتبو له ترساندا هاتبو وه له رزین. گوتی: (ئافره ته جادوو گه ره که له چا و ونسو. که س نازانی چیی لیها توه وه. که سیش نه یدی پرواته ده ره وه!).

ناپلیۆنیش هه موو نامه کانی له سه ر میزه که هه لگرت و ئافره ته که یش (یا خود ئه فسه ره لا وه که، وه ک گیسیبی ده یناسی) گوتی: (تۆ هیشتا نامه که ت له به رۆکتدا

هه لگرتووہ!... ناپلیوئیش پیکه نی و نامہ کہی له بهرۆکی چاکه ته کهی خۆی دهرهینا .
ئەویشی خستیە ناو نامەکانی ترهوه . ئافره ته کهیش له نامە که ورد بووه وه و ، پیتی گوت :
(له ژنی سزاره وه هاتووہ) . ناپلیوئیش گوتی : (ژنی چار له ژور هه موو گومانیکه وه به ...
بیسووتینه) .

که نامە که گری تیبهر بوو ، ناپلیوئ دانیشت و ئانیشکی دادایه سه رمیژه که .
روومه ته کانی خۆی خسته ناو ههردوو له پی دهستی خۆیه وه و ، چاویشی برییه نامە که ، تا
سووتا... ئنجا که گری ئاگره که ، دوا پارچه ی نامە کهی سووتاند ، (ناپلیوئ) و
(ئافره ته که) ، ههردووکیان سهیری به کتریان کرد و ، چاویان برییه چاوی یه کتری... له و
کاته دا پهرده داده دریتته وه بۆ ئەمه ی ههردووکیان له چاوتیبیرینی ئەم و ئەو بشاررینه وه!...

مەم و زین

نوسینی سەرکردهی ویتزهوانان و بوژانی کوردان، خوالیخوشبوو: ئەحمەدی خانی

محەمەد سەعید ڕەمەزانی بۆتی:

بەدەستکارییەوه، پەرچەفی کردوو، بەعەرەبی، بەپەخشان

۱۹۸۷

دیاری

بۆ هەموو دلێک که چاره‌نوسی و هەبێ خۆشه‌ویستی

بەژەرەوه بخواتەوه، نەک بەهەنگوینەوه...

که بەئاگری خۆشه‌ویستی بسووتی، نەک بەری لی بکاتەوه...

ئەم چیرۆکه پیشکەش دەکەم؛ بەلکو بەخوێندنەوهی

خەمی دلێ بره‌ویتنەوه و، ئارامێک بەگیانیشی بگات.

محەمەد سەعید ڕەمەزان

بەناوی خودای گەوره و میهره‌بانەوه

سوپاس بۆ خودا، داوای لیخوشبوون، بۆ پیغه‌مبەری

هەلبژاردە و، کەسوکار و هەموو هاوڕێکانی

لەبەر دەم ئەم چیرۆکەدا

دووور نییە، ئەم لاپەرەییە پیشکەشی نووسراوانی عەرەبی دەکەم، لە ویتزە کوردی، یەکەم لاپەرە بیت که بەرچاوی خوێندەواران کەوتی لە میتزوی ویتزە ئەم نەتەوه‌یەدا... بەلکو دوور نییە هەندیکیان لەوه سەریان سوڕمیتنی، که نەتەوه‌ی کوردیش وەک هەموو نەتەوه‌کانی تر، بەشیکێ تەواویان هەبێ لە میتزوی ویتزە و شارستانییدا!... ئەوانەیش مافیان هەیه که سەریان لەمه سوڕمیتنی... مافیان هەیه که لەم جوژه لاپەرەدا شارەزایی نەنوین. ئەویش لەبەر ئەوه نییە که میتزوی نەتەوه‌ی کورد، پری نییە لە ویتزە بلندی

شۆخوشەنگ یاخود شارستانییتییه‌کی جوان و شیرین، یان زمانیکی زیندوو. چونکه هەر کەس بەدوای راستیدا بگه‌ڕێ و، گۆی له قسه‌ی راست و سەر به‌ستی میتزوو بگه‌ڕێ، ئەوه بەدرۆ ناخاته‌وه... بەلام لەبەر ئەوه‌یه که ئەم لاپەرەنه کهوتونەته ناو تاریکیاییه‌وه، میتزوویش کاتیک دەستی کهوتون که تەپوتۆز داگیری کردوون... ئەو تەپوتۆزەیش، ئەوه‌نده ئەستور و زۆره، هەتا ئەم ڕۆژەیش، له توانای ئەم نەتەوه‌یەدا نەبووه پاکێ بکاتەوه... ئەو تەپوتۆزەیش هی نازاردان و زۆردارییه که له زۆر دەمیکه‌وه، ئەم نەتەوه‌ی کورده پیتوهی دەنالینێ سەبارەت بەوه‌ی که بەدوای ماف و سەر به‌ستی خۆیدا ده‌گه‌ڕێ و، ئەویش وەک هەموو نەتەوه‌کانی تری سەر زه‌وی ده‌یه‌وی له‌ژێر سیبه‌ریاندا بحه‌سیتەوه.

لەبەر ئەوه تۆ بەگران گۆیت له دەنگی میتزوو دەبیت، که له‌بابەت میتزووی ئەم نەتەوه‌یەوه و ژبانییه‌وه بدوێ. چونکه دەنگی گرمه‌گرمی هه‌ور و وژه‌وژی گیتزە‌لووکه و ڕه‌شه‌با تیکه‌ل بەدەنگه‌که‌ی ده‌بێ...

بەلام ئەوه‌ی که هەموو جیهانی هیناوه‌ته سەر سوڕمان ئەوه‌یه. که هیچ گیتزە‌لووکه و گرمه‌گرمی هه‌وریک که له هەر چوار لای ئەم نەتەوه‌یەدا خراوه‌ته کار، تا ئیستا نەیتوانیوه دەنگی ئەم نەتەوه‌یە بشاریته‌وه، یاخود بەجاریک بیسێ. بەلکو بۆ هەموو لایه‌کی دەر خستوو که کورده‌واری، خاوه‌نی بەرگه‌گرتنیکی و هه‌ایه، که سەر بۆ کەس شوێ ناکات. ئارامیکی وایشی هه‌یه که هه‌رگیز کز نابیت سەر بلندییه‌کی وایشی تیدایه، که هه‌تا هه‌یه لیبی پاشگەز نابیتەوه. تەنیا ئەم بەلگه‌یه بۆ ئەو به‌سه، که له‌وه‌تی دروست کراوه، تا ئیستا هەر ماوه و زیندوو... هه‌رگیز نایشمریت!*) له‌گه‌ل دراوسێ عەرەبه‌کانیشیدا، به‌یارمه‌تی و کامه‌رانییه‌وه ده‌ژی، که هه‌ردوولایان له ژێر سیبه‌ری دادپه‌روه‌ری و برایه‌تی و یاریده‌ده‌ریدا، ده‌توانن له‌گه‌ل یه‌کدا گوزه‌ران بکهن و، له سەر یه‌ک بیروباوه‌ر برۆن و بۆ یه‌ک ئامانجیش تیبکوژن.

ئەمه‌یش نمونه‌یه‌که له میتزوی ویتزە کوردی، له‌ناو کۆمه‌لیک لاپه‌رده‌دا هه‌لمبژاردوو، که له نووسراوانی زیندوو‌ه‌که‌یدا که‌له‌که کراوه. ئەم نووسراوانی هه‌رچه‌نده خه‌می

(*) : ئەم نەتەوه‌یه ژماره‌ سه‌ری ده‌گاته سیانزه‌ ملیۆن کەس. له خاکیکی فراوانی گرنگدا ده‌ژی. هەر چه‌نده دابه‌ش کراوه له‌ناو سێ فه‌رمانه‌واییدا: عیراق و ئیران و تورکیا، بەلام ئەم سێ پارچه‌ خاکه، هه‌ر سێکیان پیکه‌وه نووساون، هیچ سنوورێکی سروشتی له‌ ناویاندا نییە، که له‌یه‌کتر جوتیان بکاتەوه. ئەم خاکه (کوردستان) ی پێ ده‌لین. چ له‌ رووسیا، چ له‌ سووریا، کۆمه‌ل کۆمه‌ل کورد هه‌یه. (وه‌رگێ)

نه خوراوه و لتي نه پرسراوه ته وه، هه چهنده توژی شی زور به سه ره وه نیشته و ته وه، به لام هیشته هه زیندووه. نه گه بهاتایه خاوه نه کانی به سانا یه وه و، ده ستیان بیه ره ژایه خو یانی پیوه خه ربیک بکن، تا نیستا گه نجینه به کی به نرخ لئ ده هاته دهره وه، بو و پیوه عه ره بی، به لکو بو و پیوه جیهانی، که هه رگیز له برانه وه نه ده هات. منیش ئەم نمونه یه لئ هه لبارد، که پیشکشی نه و که سانه ی بکن که تا نیستا ماوه یان نه دراو ته تی شاره زای میژووی ئەم گه له بن، یا خود بتوان شتیک له و پیوه و ره وشت و، خو، شارستانیتی بزانی.

ئەم دیارییه شم بریتیه له چیرۆکی و ایشه که به گه و ره ترین مه رگه ساتی پر هه ست داده نری له میژووی و پیوه کوردیدا له یه که م به شی چیرۆکه که یسه وه تا دوامین به شی، هه مووی رووی داوه. هیچ فریکشی به سه ره نه ندیشه وه نییه، نه و نه نه بی، که نه وه میژو و پشتگوپی خستوه.

یا خود له بیری چوه، له کاتی گوێزانه ویدا، له بهر نه وه ی که نه یه توانیه وه، به ته نیا، دهستی به سه ردا بگری و پیشانی بدات، ئەم به هوی نه ندیشه وه پر کرد و ته وه.

ئەم چیرۆکه له ناو جه رگی نه ته وه ی کوردا، له جوانترین به شی خاکی کوردستاندا رووی داوه. وینه ی ژبانی کورده واریت پیشان ده دات. نه و کرده وه و ره وشتانه ییش که خودا پیی به خشبون، نه اندازه بانت بو دهرده خات، وه ک سه ربلندی و، جوامیری و، چاکه دانه وه و، سه رگه رمی و، هیژ و توانایی له گه ل هه ندی سروشتی تریشدا، وه ک: ره وشت شیرینی به کی بی نه اندازه و، هه ستیکی سهیری گه رموگوری بلتیه دار.

ئەم چیرۆکه له لایه ن بوژ و و پیوه وانی گه و ره ی کورده وه، «شیخ نه حمه دی خانی» (*)، تو مارکراوه، له شیوه ی کومه له هونراوه یه کی چیرۆکی ناوازه دا، که به قسه ناسک و شیرینه کانی، که خودا به خشبیه تی پیی، پیا و چاوه ست ده کات. خوالیخوشبوو له سالی ۱۶۵۳ ز. ۱۵ مردووه.

(*) ئەم بوژه به گه و ره ترین بوژ و و پیوه وانی کورد داده نری. نووسرا و کومه له هونراوه ی زوری هه یه. زوریه یان به زمانی کوردی نووسراوه ته وه هه ندیکشیان به زمانانی فارسی و تورکی نووسراوه ته وه. یه کی که له نووسراوه کانی فه ره نگیکی (کوردی-عه ره بی) یه. به لام گه و ره ترین نووسراوی، نه و کومه له هونراوه یه یه، که ئەم چیرۆکه ی دروست کردووه، که به گه و ره ترین دیاریی زیندو و داده نری له و پیوه کوردیدا. (ش. ف)

ئەم دیارییه، که له راستیدا ناوازه ترین باب ته که و پیوه ی کوردی پاراستویتی تا ئیمرو، هه رچه نه تا نیستا نه کراوه به عه ره بی، به لام هه ر من نیم که له کوردیه وه گوژی بیتمه سه ر زمانی تر.

ئەم چیرۆکه له پیش ئیمرو دا کراوه به فه ره نسی. هه ره وک ئەم گه لیک نووسراوی تریش له و پیوه ی کوردی کراوه به فه ره نسی (**).

و پیوه وانی فه ره نسی (روه لیسکو) له سالی ۱۹۴۲ د کردویتی به فه ره نسی. نیتر له و ساوه له ناو و پیوه ی فه ره نسیدا جیگایه کی بلندی گرتوه. ئەم و پیوه وانه له سه ر دهستی خوالیخوشبوو (جه لاده ت به درخان) دا فیتری زمانی کوردی بوو.

ئەمیش کوری دوامین شازاده ی (جه زیره ی ابن عمر) ه، که خوالیخوشبوو، (به درخان پاشا) بوو.

ئەمه نه و، به هه موو کولی دل مه وه تیکوشام وینه یه کی راسته قینه ی شیوه ی نووسینی ئەم بوژه کورده ی، خاوه نی ئەم دیارییه زیندووه دهرخه م بو خوینده واران. به تاییه تی خه می نه وه خواردووه که نه ندیشه کانی و گفتوگو پر وینه کانی پیشان بده م، بو ئەمه ی خوینده واران تیبا گات که و پیوه ی کوردی، تا چ نه اندازه یه ک گه ش و شنگ و پرشنگداره!

ئەگه ره هه ندیکم خستیه ته سه ری، یا خود ده ستکاریم تیدا کرد بی، هه ره له بهر نه وه بووه، که ناوه رۆکی هونراوه کان، له شیوه یه کی په خشانی وه هادا روون بکه مه وه، که پارچه کانی چیرۆکه که یه ک به یه که وه به سه رته وه و، گیانی چیرۆکه که یه شی به ته و او ته تی تیدا دهرکه و تیه تی، که نه وانه له هونراوه دا به وردی دهرناکه ون.

بیجگه له وه، ئەم چیرۆکه، له سه ر زمانی نه خوینده واران کورد، به جوړیکی تر بلا و

(*) هه ره ها کومه له هونراوه ی بوژی گه و ره ی به ناوبانگ (مه لای جزیری) ش له کوردیه وه کراوه به فه ره نسی. ئەم بوژه له نیوه ی دوایی سه ده ی شه شه مدا ژیاوه. ئەم کومه له هونراوه یه له سالی (۱۹۰۴) ز. دا له بهرلین چاپ کراوه. دانه یه ک له وه له نووسراوخانه ی (آب انستنانس) دایه له شاری به غدادا. هونراوه کانی تا نه اندازه یه کی زور ناسک و شیرین گریکی دهروونیی سۆزی دلداریان تیدایه، کلپه ی سه ندووه. هه ندیک ده لئین: هوی ئەم هه سه ته گرنگ و ناوازه یه له هونراوه کانیدا، نه وه یه که جار تکیان دلی ده چی به کچه شاهیکی کوردا، تا ده مینی به نا ه و ناله ی نه و سۆزی دلداریه وه ده تلته وه. به لام راستیه که ی نه وه تا که ئەم بوژه، گیانی هه ر ناو ته ی هه ستی بلندی خوداناسی بووه چامه (قصیده) کانیشی، به لگه ن بو ئەم قسه یه، که له شیوه یه کی گرنگ و کاریگه ردا، بلندترین پایه ی بی هاوتای دلداری دهرده خه ن. (وه رگتیر)

بۆتەو، که لهوه ناکات ئەم بۆتێه گه ورهیه بۆمانی دهگیریتتهوه. بهو جوۆردی ئەو نه خوێندهوارانه دهیگیرنهوه، چیرۆکه که هه بریتیییه له سهرگوروشتهیه کی ئەندیشهیهی که زۆر له رووداوی ژبانیهوه دووره.

ویژه وانیککی عیراقی، له شیوهیه کی سه ریپیدا، له بابته ئەم سهرگوروشتهیهوه له گوۆفاری (الرساله) دا، ژماره (٤٨٤) ی سالی، ١٩٤٢ شتیکی نووسیوو.

مامۆستای بوژییش (بدوی الجبل) له چهند لاپه رهیه کدا، چیرۆکیکی لاسایی لی دهرهینابوو، بهلام بههۆنراوه. بهلام رووداوه نووسراوه که، که بهناوی (مهه و زین) هوه ناویانگی دهرکردوه، بریتیییه لهوهی که ئەم بۆتێه بۆمانی دهگیریتتهوه له شیوهی میژوویه کدا، ههروهها له شیوهی هۆنراوه و ویژهیه کیشدا، که وهک دیارییه کی ناوازی رازاندۆتهوه و پیشکه شماني دهکات.

محهمهد سه عید ره مه زانی بۆتی

له په رستگای سرووشدا (*)

مه یگیر، وه ره، ئەم جامه پیر که له مهی... پیری که لهو مهیه گوێره نگه ی که له به ره مه می گیان دهرهینراوه، که له رازی دل دروست کراوه. وه ره بیکه به ده مه وه، بام له لیوی جامه دور و گه وه ره کانتتهوه، په یتا په یتا مه ی بخۆمه وه. مه بییکم بده ری که وهک یاقووتی پوخته و پالاته سووره له گه رابی، ده ست بکاته گه ردنی گیانم و، باوهش بکات به په ره ی دلما. مه ییکی وه هام دهرخوارد بده، که دلّم ببوژییتتهوه و، بیخاته خرۆشه وه و، هۆشی گێژ و ویژیشم سه رخۆش بکات.

تویش ئە ی گوۆرانیبیژ، وه ره ته نشتمه وه دا نیشه و به گوۆرانیبیه خۆشه کانت سه رخۆشیه کی گیانم ته واو بکه. ناوازی نای و که مانم بده به گوێدا و، به ده نگه ده ف و گوۆرانیبیه کانت شادمانم بکه.

چاوه کانم به بینینی گوێله شوخوشه نگه کان و لقی درهخته شوپروه کان بگه شیته وه. ریم بدهن بام ئە مانه هه موویان کار له دل و دهروونم بکهن، بام سه رخۆشم بکهن و، ناگام له خۆم نه میتنی که چی هه یه له م لا و له و لامدا و چی ده کری؛

به لکو ئە مه خودایه باری ئەم له ش و که ره سه ته یه م لی سووک ببی و، هه ر دلّم و گیانم بمیننه وه، هه ر هه ست و هۆشم بمیننه وه. به لکو ئە مه خودایه وام لی بی که تیشکیکی رۆشنایی خوداییم لی بکه وی، دهروونم رۆشن بکاته وه و، کامه رانی بی تی فری بدات. به لکو دلّم رۆشن ببیتته وه و، رازی ژبانیش له بهر چاوه کاغدا ئاشکرا ببی، بۆ ئە مه ی له گه ل هه موو به یانیه کدا، دهرکه وم و گفتموگۆی کزه با و لق و پۆی دره ختان بۆ هه موو که سیک بگێر مه وه؛ بۆ ئە مه ی دلّاری ناوه ند په رنده و گوۆزاریان بۆ رۆشن بکه مه وه؛ بۆ ئە مه ی له گه ل هه موو ئیوارانیکدا دهرکه وم، وینه جوانه کانی تیشکی رۆژ بۆ هه مووان بگێر مه وه، که په خشان ده بی به سه ر چیمه ن و لاله زار و چه م و کانیا ودا، له گه ل بلبله کانیشدا ناوازی دلّاری و جوانی بده م به گوێی هه موواندا. بۆ ئە مه ی به مه بی مه ره که بی پینوسه که م، جوانی ئە م جیهانه یان بۆ دهریخه م و، سه رخۆشیان بکه م، به ده نگه ساز و ناوازه که یشی رازی دلّم و زمانمیان بۆ دهریخه م و دلّخۆشیان بکه م:

ئە ی مه یگیر... مه ییم بده ری. گه لیک جامی پیر له م مه ییم بده ری، بۆ ئە مه ی خه م له دلّم

(*) : په رستگا: محراب، معبد. سرووش: وحی، إلهام (وه رگێر)

دەربەگەم و بەگەرمییە کەمە سەرخۆش بێم و هۆشم بەسروەى خۆشبیە کەمەست بێم. مەى بێنە، بام مێشکەم بێزوی و، رازی دل دەربەخەم. بام گیانم بلند بێتەو و، واتەى پر لە گەوهەرى واتا پەخشان بکەم. بام دەرد و نازارى دەروون دەربەخەم و، نالەى دل و خۆشەو بێستییە کەمەى پێشان بەدم.

من ئەو قسانە وەک ئاوازیەک دەردەهێنم کە بێ تەلى کەمان دلان خۆش بکەن. وەک بۆنیکی خۆش بلاویان دەکەمەو، کە بێ ئەمەى گۆلیک لە ئارادا هەبێ، دەروون شادمان بکەن، ئیمپۆرە من مێژوو بەک زیندوو دەکەمەو، کە پری بێ لە دەرد و نازار و خەم و خەفت، کە لە پێش سەردەمییکی دوور و درێژەو چاوی لێک نابوو و نوستبوو. ئەو هەناسە گەرمانەى کە لە سنگانەو دەهاتنە دەروە و، ئەو گرە ئاگرانەى کە لە ناو دلاندا بلتیسەیان دەسەند، سەرلەنوێ دەیانەینمەو کایەو و، هەلیانە گیرسێمەو، کە لەو پێش دلانیا ن سووتاندبوو و کردبوو یان بە چنگیک خۆلەمێش! بەهۆى ئەو گیانەو کە نووسینە کەم دەبیە خۆش، سەرلەنوێ (مەم) و (زین) زیندوو دەکەمەو کە هەردووکیان لە پێتاوی خۆشەو بێستیی و دلداریدا لەناوچوون. بۆ ئەمەى چاریکی دلەکانیا ن بکەم بەهۆى پرشنکی هۆنراوەکانم و هەستەکانمەو. چونکە کەس بەزەبێ بەو دوانەدا نەهاتەو بیا نەگە بێنێ بەبەک و، بەژن و مێردییەو کامەرانیان بکات. رازی دلێ ئەو کورە بەسەزمانە بۆ هەمووان دەردەخەم، کە ئاگرى خۆشەو بێستیی سووتاندبوو و، تەلە و داو و دوژمنایەتیی ئەم و ئەویش شکاندبوو. هەروەها رازی دلێ ئەو کچە پاکە بێ گەردەیش دەردەخەم، کە وەک گزنگى رۆژى ناو هەور پاک بوو، ئەو کچە بەسەزمانەى کە هەناسە ساردی و رەنجەرۆبى دلێ تواندبوو و، دەستى زۆردار بەش وەهای گوشیبوو، دەتگوت گۆلیکی ناسکە و، لە چنگیکى رەقى زېردا بەدلرەقییەو گۆفتراوەتەو. ئەو هەردوو دلدارە، بەرگیکى رەنگینى پر لە نەخشیان لە قسەکانم بۆ دروست دەکەم و، دەیکەم بەبەریاندا. پاشان بلندیشیان دەکەمەو، تا دەیانگە بێنمە پۆبەى مێژوو؛ بۆ ئەمەى زیندوو یان بکاتەو و بیا نێرینى تاسەر لەگەل هەناسە گەرمەکانیا ندا. ئنجا هەموو سەیرکەر و تەماشاکەرێک بەبەردەمیا ندا برۆ، بۆ ئەو هەندیکیان بەدلسووتان و بەش برۆییا ن گریانیا ن بێت، هەندیکیش بەجوانى و شیرینیى «زین» گەشکەدار بێن. کاشکی ئەوانەى بەزەبیبیا ن بەو دوانەدا دەهاتەو، بەزەبیبیا ن بەمیشدا بەهاتایەو. کاشکی منیش تۆزیکم لەو بەزەبى پێداهاتنە و پارانەو یان بەرکەوتایە. خۆزگە هەندى کەسیش دەیانگوت: خودا لیبى خۆش بێ، ژيانى ئەو دووانەى بەجلوبەرگیکى جوان رازاندۆتەو،

چېرۆكى ئەو دووانەى لە باخى زیندەگانیدا ناستوو کە هەرگیز لە بېر ناچیتەو. خۆزگە نرخ زانانى وێژەبى، شیرین دەبوون لە نرخ داناندا، بۆ ئەم نووسراوەى منە. هەرچەندە نووسراوەکەم نەگە بێستۆتە پلەى تەواوى، بەلام رۆلەبەکى بەنرخمە.

پارچەبەکە لە جەرگم. نازدارى دلەم. لەبەرچاومدا جوانە. ئەویش وەک باخیک وایە، کە هەرچەندە بەرى کالۆرچى تێدا، هێشتا پێنەگە بێستوو، بەلام باخیکى دلەم، گۆلەکانى بېرو هۆشمە. ئەوانەى لە دەستەم هاتوو، رەنجم تێدا داو، ئەوانەى بەمن دەبرێ کە بەرگێرێ.

پێشەکی

یاخودە دوورگەى پر شینایى

ئەمە لە سالى ١٣٩٣ى زایینیدا رووى داو. لە دوورگەى (بۆتان)دا کە ئیمپۆرە (دوورگەى ابن عمر) بەناوبانگە. ئەمە ئەو دوورگەبەبە کە کەوتۆتە کەنارى رووبارى (دەجلە)و. لە شێوێهەکى زۆر پان و فراوانیشدا کەوتوو تە ناوێند بان و گردى پر لە شینایى بیهەو لە ژوو رووى خاکی عیراقد(١).

ناوى ئەم دوورگەبە، لەسەر و ناوى ئەو خاكانەى کوردستانەو ناو دەبرێ کە زوربەیان جوانییەکی سروشتى ناوازیان تێدا، بەشۆخ و شەنگییەکی وەهاو کە دل گەشکەدار بکات. چونکە پەل و پۆدەهاو وێژتە ناو باخاتیکى سروشتى رازاوەو، لە زۆر لایشیەو پرشنکی ناوى دەجلەى لى دەدات، کە گەلێک جیگای لى گرتۆتەو(٢).

ئەو هەوانی جوانییە کەیشى زۆرتر شەنگ و شۆخ دەکات، شاخە بلندەکانیەتى کە چون بەگژ ئاسماندا، کە بەبلندی و شیناییە جوانە کەیانەو، لەناو شاخانى جیهاندا شانازی دەکەن. رازی زیندووتى خۆشیان لەگەل وێنەى گەورەبى یاندا بۆ هەموو کەس بلاو دەکەنەو.

کارەساتى ئەم چېرۆکە لە کۆشکی سەردارى ئەم دوورگەبەدا رووى داو کە ناوى (سەردار زین الدین) بوو. ئەو کاتەیش خاکی کوردستان تا ناو پراستی سەردەمى (عوسمانى)یەکان، دا بەش بوو بەسەر چەند سەردارنشینییە کدا.

(١) ئیمپۆرە لێژێر چنگى فرمانرەواى تورکیادایە. (وەرگێر)

(٢) لەبەر ئەو پێی دەلێن دوورگە یاخود (جزیرە). (وەرگێر)

هەر سەردار نشیینه‌یان، سەردارێک کاروباری هەڵدەسووران، کە هێز و دەسەلات و کارگزاریی لێ دەوشایه‌وه.

(سەردار زین الدین) هەر وه‌کوو پیاویکی به‌کار بوو، خاوه‌نی سامانیکی یه‌جگار زۆریش بوو. هەر وه‌ها رووکه‌شێکی گه‌وره‌ی هێز و دەسه‌لاتیشی پتوه‌ دیار بوو. سه‌یر ئه‌وه بوو که له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌یشدا، توانیبوو تا ئه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ و سه‌یر دلێ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی به‌خۆیه‌وه‌ بنووسینی و، خۆشه‌ویستی هه‌مووچینه‌کانی نه‌ته‌وه‌یش کیش بکات بۆ خۆی: که ئه‌وه‌ بوو به‌هۆی ناو ده‌کردنی، نه‌ک ته‌نیا له‌ خاکی دورگه‌ی (بۆتان)دا، به‌لکو له‌ هه‌موو لایه‌کی کوردستان و سەردارنشینه‌کانیدا، که زۆر به‌پێز و گه‌وره‌ییه‌وه‌ ناویان ده‌برد. کۆشکه‌ که‌بیشی که له‌ دووره‌وه‌ وه‌ک قولله‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ ده‌رده‌که‌وت، له‌ کۆشکی سەرداره‌کانی تری نه‌ده‌کرد، که له‌ دانگی خۆیدا بوون. له‌ راستیدا وینه‌یه‌کی بێ وینه‌ بوو، له‌ ورده‌کاری و هونه‌رمه‌ندیدا، له‌ دارشتن و دامه‌زراندن و پازاندنه‌وه‌یدا، به‌لێشاو پاره به‌خت کرابوو!...

ناو کۆشکه‌ که پر بوو له‌ ژوور و هۆلی ناوازه‌ و پازاوه‌ ئه‌وانیش هه‌رچی دل بیکرێ له‌ دور و گه‌وه‌ری ناوازه‌ و په‌نگاو په‌نگ، له‌ که‌لوپه‌لی بێ وینه‌ و سه‌یر و نایاب، به‌جوانی له‌ ناویاندا دانرابوون و، به‌وانه‌یش پازابونه‌وه‌!... هۆل و پاره و هه‌یوان و به‌ریانکه‌کانیشی، ئه‌مه‌نده‌ کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک و مفردی یان تیدا وه‌ستا بوو، ژاوه‌یان لێ ده‌هات، هه‌موو لایه‌کی کۆشکه‌ که‌یان خستبووه‌ گه‌شی و خۆشی و جوانی و پازاوه‌یییه‌وه‌.

به‌لام وینه‌ی هه‌ره‌ جوانی ناو ئه‌و کۆشکه‌، له‌ناو که‌نیزه‌که‌کاندا نه‌بوو. به‌لکو له‌ناو دوو خوشکدا بوو، که هه‌ر وه‌ک مانگ ده‌دره‌وشانه‌وه‌، وه‌ک دور پێشگیان ده‌دا. خودا له‌ناو ئه‌و کۆشکه‌دا، به‌لکو له‌ناو هه‌موو دوورگه‌که‌دا، کردبوونی به‌نمونه‌ی هه‌ره‌گه‌وره‌ی جوانی. ئه‌و دوانه‌ وینه‌یه‌کی ته‌واوی چاوه‌به‌ستی خودایی بوون، که وینه‌یان نه‌بوو. هه‌روه‌ک ده‌ستی په‌روه‌ردگار، بۆیه‌کا له‌و شێوه‌ ناوازه‌ و ناسکه‌دا دروستی کردبێ و، له‌ناو ئه‌و کۆشکه‌ نایاب و ناوازه‌یه‌دا دایان، که هه‌موو هونه‌رمه‌ندیکی شاره‌زا و باوداهیتنه‌ر و پێشه‌ سازێک باوه‌ر بکات که جوانی له‌وه‌ بێندتر نه‌بووه‌ و نابێ!... ئه‌مه‌ راسته‌ که ریزکردنی به‌رد و چین کردنی، هونه‌ری نه‌خش و نیگار و پێشه‌سازیی پێشنگ پێ هه‌له‌یتان، جوانییه‌کن، که چاوه‌به‌ریان ده‌کات رێشکه‌ و پێشکه‌ی پێ ده‌که‌وی و، پیاو به‌ته‌ماشاکردنیان گه‌شکه‌دار ده‌بێ، به‌لام ئه‌م جوانییه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و جوانییه‌دا زۆر جیاوازه‌، که کار له‌دل ده‌کات و هۆش سه‌رخۆش ده‌کات.

ئه‌و دوو خوشکه‌یش، هه‌ردووکیان خوشکی سەردار (زین الدین) بوون. گه‌وره‌که‌یان ناو (ستی) بوو. ته‌مه‌نی له‌ بیست به‌هار تێپه‌ری نه‌ده‌کرد.

په‌نگه‌که‌ی له‌ ناوه‌ند سپیی ته‌واو و بۆری دلگیردا بوو. هه‌ر ئه‌ندامه‌تیکه‌ ته‌ماشای بکردایه‌، جوانی تیدا چه‌سپیبوو. که هه‌موو ئه‌ندامه‌کانیشیت به‌سه‌ر یه‌که‌وه‌ ته‌ماشای بکردایه‌، له‌گه‌ڵ شێوه‌که‌یدا، هه‌میسان جوانی به‌سه‌ردا دا پێژرابوو.

له‌به‌رئه‌وه‌ی جوانییه‌که‌ی جوانی نه‌بوو، له‌ چاوه‌به‌ست، کاریگه‌رت‌ر و، له‌ شه‌یدایی ئاشکرا تر بوو!...

خوشکه‌ بچکۆله‌ که‌یشیان که ناوی (زین) بوو، هه‌ر خۆی له‌ خۆیدا به‌لگه‌یه‌ک بوو که هه‌ر ده‌ستی خودا، له‌ تواناییدا هه‌یه‌ یه‌کیکی وه‌ها دروست بکات، که له‌ (ستی)ی خوشکی جوانتر و نازه‌نینتر و شیرینتر بێ!...

(زین) کچێکی قه‌د و بالا جوان و ته‌نکه‌ و خێ و پهبوو، له‌ رووه‌ سپییه‌ ناسکه‌که‌یدا سووریه‌کی وه‌ک گر ئاگر روومه‌ته‌کانی کردبوو به‌گۆل. دوو چاوی نه‌خشینی گه‌شیشی پتوه‌ بوو، خودا هه‌موو ده‌سه‌لاتیکی نه‌رمی و شیرینی له‌گه‌ڵ تیرئه‌ندازیدا پێ به‌خشیبوون که پیاو ناتوانێ به‌زمان ده‌ری ببری.

قژی (زین) زه‌رد نه‌بوو. به‌لام قژه‌ په‌شه‌که‌ی که وه‌ک شه‌وه‌ زه‌نگ و ابوو ئه‌م لاو ئه‌و لای رووی گرتبوو، ئه‌وه‌نده‌ی تر جوانییه‌که‌ی رووی پازاندبووه‌وه‌، پیاوی گه‌شکه‌دار ده‌کرد. ئه‌و رووه‌ی که قه‌له‌مه‌که‌ی رێک بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و لێج و لیتوه‌دا که له‌ گۆلناری ده‌کرد، ئنجا ئه‌و گۆلی روومه‌تانه‌ی که وه‌ک گری ئاگر له‌ناو ئه‌و پێسته‌ سپییه‌ ناسکه‌یدا سوور هه‌لگه‌رابوون، بێر و هۆشیان له‌ پیاو ده‌سه‌ند، تیریان له‌ جه‌رگ و دل ده‌دا و، مرۆقیان ده‌خسته‌ ئاسمانیکی سه‌رخۆشی و کامه‌رانیه‌یه‌وه‌. بێجگه‌ له‌و جوانییه‌ ناوازه‌یه‌، که هه‌یبوو، گیان سووکییه‌کیشی تیدا هه‌بوو، سه‌ری پیاوی لێ سوور ده‌ما. خۆین گه‌رمییه‌کیشی تیدا هه‌بوو. دلێ پیاوی ده‌برد. «زین» له‌ راستیدا کۆمه‌له‌یه‌ک بوو له‌ نمونه‌ی هه‌ره‌ بێندی جوانی و شیرینی و گیان سووکی.

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا که ئه‌و دوو کچه‌، وه‌ک دوو دور و ابوون، که له‌ ناو توێژالی کۆشکه‌که‌دا شاررابوونه‌وه‌، زۆربه‌ی که‌سان به‌دیه‌نیان شاد نه‌ده‌بوون، به‌لام ناوه‌کانیان به‌ناو هه‌موو لایه‌کی دوورگه‌که‌دا بلا بوو بووه‌وه‌، ته‌نانه‌ت زۆربه‌ی خاکه‌کانی کوردستانیشی گرتبووه‌وه‌. ته‌نیا به‌هۆی ناوبانگه‌که‌یان هه‌وه‌، بووبوون به‌وینه‌ی بێ هاوتای جوانی، که ئه‌ندازه‌ی

جوانییان به جوانییی ئەوان دەگرت. لە راستیدا شتیکی سەیر بوو کە ئەو دوو پەری روو لە کۆشکی سەرداری «بۆتان» دا وەک دوو گۆلی جوان بپشکوین و کەچی زۆریەکی کەسان لە بینینیان بەش براوین. بەلام نەتەوێ کورد، بەجۆریکی گشتییی و، سەرکرده و پیشە و اکانشیان بەجۆریکی تایبەتی، لەناو سروشتیاندا دەمارێکی مەردایەتی و هەیه، کە هەرگیز لێیان جیا نابێتەوه؛ ئەو دەمارەیان ناهێلتی پیاو و ژنیان تیکەڵ بەیەکتەری بن، مەگەر بەبۆنەی کاروباریکی پەسند و ناچارییەوه بێ. بێجگە لەو سەرداری برایشیان لە ئەندازە بەدەر ئەو دەماری مەردایەتیەتی تێدا بوو، بەتایبەتی لەبەر ئەوێ کە هەر دوو خوشکەکی خاوەنی ئەو جوانییە بێ هاوتایە بوون، کە ناو بانگیان هەموو لایەکی دوورگە و خاکەکانی کوردستانی گرتبوو. لەبەرئەوه، دلدارانێ ئەو کۆشکە، لە دەنگ و باس گۆی لێ گرتن بەولاه، زۆر بەگران شتیکی تریان دەست دەکەوت.

جەژنی بەهار

ئێوارە داها، هەموو لایەکی رۆژی (۲۰) ی نەورۆز (مارت) یان بەخودا دەسپارد، بۆ ئەمەیی لە رۆژی دواییدا بەهاری سالی تازه پیشوازی بکەن. لە کردەوه و هەلسان و دانیشتیاندا، لە ڕینگەوبان و ناو بازاریاندا، روویەکی چالاکی ئاشکرا و نەبێنرا. چونکە پتویست بوو هەموویان ئامادە بن بۆ رۆژی دوایی، تا لەگەڵ بەیانەکی، زوودا، رەو بکەن لە شار و، روو بکەنە گۆل و گۆلزاری دەر و دەشت و، میترگ و میترغوزاری بناری چیاو، چیمەنی گۆی ئاوی «دەجلە»، لە ناو ئەو سروشتە جوانە تەر و تازەییەدا، بەخۆشی و بەزم و رەزەمەوه رۆژگار بەسەر بێن.

ئەمەیش رەوشتیکی باو بوو لە هەموو لایەکی کوردستاندا^(*)، کە ئەو رۆژە دەکرا بەناهەنگ و سەیران، بەبۆنەی هەلھاتنی رۆژی بەهاری تازەوه و، زەرەخەنە ناوازه که یەوه. چونکە سروشت تەر دەستییهکی گەوره و دەستیایکی مەزنی بەسەریانەوه هەبوو. کەواتە پتویست بوو لەو رۆژەدا، کە سەر لەنوێ لە دایک دەبێتەوه، ئاهەنگیکی بۆ بگێرن. لەبەر ئەوه لەو رۆژەدا، هەموویان، بەگەوره و بچووکهوه، بەژن و پیاوهوه، خۆیان لە دەست خووی رزبوی کۆمەلایەتی و شارستانییتی رزگار دەکرد، و بەرەللا دەبوون بۆ ناو دەشت و دەر، تا بەهەموو ئازادی و سەریهستی یەکی خۆیانەوه، لەناو ئەو بەهەشتی کردگارەدا

(*) ئەم رەوشتە کۆنە لە کن هەموو نەتەوێهەکی ئاری هەبوو. (نووسەر)

رایبوترن. لەویدا، کە هونەرماندیی چاوبەستانەیی خودا، بەتەواوەتی دەرەکهوت دەستیان دەکرد بەپەرستن و پارێزەوهی خۆیان بۆ سروشت، لەویدا بەخۆشی و کامەرانیییەوه رایان دەبوارد، تا رۆژ لە ئێوارەیی ئەو رۆژەدا ئاوا دەبوو.

ئەم چالاکییە لە هەموو کەناریکی دوورگەدا خۆی دەنواند، بەتایبەتی لە نزیک کۆشکی سەرداردا. لە ئێوارەیی ئەو رۆژەدا، پتویست بوو پیاوهکانی سەرداری کۆشک و دەس و پتوهندەکانی، لە دانانی پتووی کاروانی سەردار بێنەوه.

چونکە خۆی سەریهشتیی ئاهەنگی بەهاری دەکرد.

دوور نەبوو، کە لە هەلێکدا، بش چیتە راو لەگەڵ پیاوهکانی و هاوودەکانیدا.

بەلام ناو کۆشکەکی خۆی، بالاخانەکی لە هەموو شوینیکی تری بێ دەنگ تریبوو.

کەس نەمابوو لە ناویدا، هەر دوو شاهزاد کچەکان نەبێ کە (زین) و (ستی) بوون. جووتە خوشکە، هەر دووکیان لە کەناری هەیوانییک لە هەیوانەکانیدا، پتیکەوه دانیشتیبوون، ئانیشکیان دادابوو بەسەر هەندێ سەرینی ناو ئەو هەیوانەدا، چاوهروانی رۆژ بوون کە ئاوا بێن. بەدڵ سەیری تیشکی هەتاوهکیان دەکرد، کە هەرۆک زێر لە شیوێهەکی ناوازه و شیریندا پەخشان بووبوو بەسەر ئەو چیمەن و لالهزارانەدا، بەسەر رووی شەپۆلە ئاوهکانی (دەجلە) دا، کە زۆریەکی لایەکانی دوورگەکی گرتبوو.

هەردووکیان گەشکەدار بووبوون و لە بابەت جەژنەکهوه گفتوگۆیان دەکرد... جەژنی سروشت، کە سەرلەنوێ چیمەنە شەنگەکی بەناوجیهاندا رادهخاتەوه... لەپاش ئەوێ گفتوگۆیان لەسەر جەژنی جوانی کرد، دەستیان کرد بەگفتوگۆکردنیش لە بابەت جوانی، خۆیەوه. جوانییش بەلای پیاوهوه، جوانییش بەلای ئافرەتەوه، هەر بەوهندە قسە پتیکناییت، کە لە رووبار و کەناری رووبار، یاخود چیمەن و درەخت بدوین. لە راستیدا ئەو جوانییانە، دەبێ جوانییەکی تریشیان بێتەسەر، تا تەواویان بکات. ئەویش جوانیی گیانی زیندوو، و پرشنگدانەکیهتی.

ئەم گیانەش هەر لەوهدا دەرەکهوێ کە ئافرەت دلی بچیت بەپیاو و، پیاویش دلی بچیت بەئافرەتدا...

(ستی) گوتی: وا دیارە من پیاوم بۆ نادۆزیتەوه کە بەدلمدا بچێ، تا جوانییەکی کارێکی وا لە دلم نەکات، کە بگاتە کاری جوانیی ئەم سروشتە خەوالووه لە دلمدا...

(زین)یش گوتی: نەکەیت وا بلێت. چونکە ئەوه وا دەگەبێت کە دەبێ ئەو پیاوهی

تۆده تەوئى يەجگار جوان بىن، جوانىكى وائىش بىن، كە ھەرگىز ھاوتاي نەبووبى. تۆيش كىيى وات چىنگ دەكەوئى كە خودا ئەو جوانىيەى پى بەخشىبى؟!... رەنگە تۆ وائىزائىت كە ھەموو پىياوئىك لە كۆشكىكى ۋەك ئەم كۆشكەى تۆدا دەئى. ھەمووئىشيان ۋەك تۆ لە ناز و جىازدا گەورە دەبن؟...

(ستى) گوتى: بەلام ئەو پىياو ھىناومەتە پىش چاوم، ھەردەبى رۆژئىك لە گەران بەدوايدا دەستەم بەكەوئى.

(زىن) ىش بەپىكەننىيەكە ۋە گوتى: بەلام تۆ چۆن پىت دەكرى بەدواى ئەو جۆرە پىياو ۋە بەگەرئىت؟ مەگەر تۆيش ببىت بەپىياوئىك، ئىجا دەتوانىت ئەو گەرانە بەكەيت... تا بچىتە ناوئىانە ۋە، لەناو كۆبوونە ۋەكان و ئىانەكانىندا تەماشايان بەكەيت. ئىجا كە پىياوئى دلى خۆت دۆزىيە ۋە، لەگەل خۆتدا بىھىئىت و دلى خۆتى پى بسپىرئىت؟!...

(ستى) ىش پالى داپە ۋە، لىكى داپە ۋە، دەستى كە بەرئىكردنە ۋەى قژەكانى.

پاشان سەرى راۋەشاندا ۋە گوتى: راست دەكەيت، گىروگرفتەكە ھەر ئەمەتا... پاشان بى دىنگ بوۋە ۋە.

پاشان (زىن) دەستى داپە قاقاي پىكەن... ئىجا دەمى نا بەگوتى خوشكە كەپە ۋە، بەچرە پى گوت: «بۆ گىروگرفتەكەت چارەپەكى باشم دۆزبۇتە ۋە گوتى بگرە پىت بلىم»... پاشان لە دانىشتنە كەيدا خۆى راست كەردە ۋە ئىجا خۆى لە خوشكەكەى نرىك خستە ۋە، ۋەك بترسى لە ۋەى كەسىك گوتى لە قسەكانى بگرى. ئىجا پى گوت: «خۆت دەزائىت سبەئى جەئنى بەھارە. دانىشتوانى ئەم دورگەپەش، ھەموو بەم بۆنەپە ۋە دەچنە دورە ۋە بۆ ناو چىمەن و لالەزار. ئەو ۋەئىش ھەلىكى ھەرە جوان دەبى بۆ ئە ۋەى كە تۆ بىرى لى دەكەپتە ۋە».

ئەو ۋەئىش گوتى: «نەكەپت شتى وائىت؟... كامەت چارەكردنى گىروگرفتەكەم؟. كەى ئافرەت توائىبەتى تىكەل بەپىياو بى. بەو جۆرەى تۆ بەبىرتدا دىت؟ ئەى ئەو نازائىت كە بۆ ئىمە جىگای تائىبەتى دادەئىن كە دور دەبى لە پىياوانە ۋە؟... ئىان».

(زىن) قسەكەى پى برى ۋە گوتى: «بەلام ھىشتا ئەو چارەپەم بۆ دەرئەخستىوئىت. مەن ئەو ۋە دەوئى بىللىم كە سبەئى كەس لەناو ئەم شارەدا نامىئىتە ۋە، ھەمووئىشيان لەم دەشتائى بەدا كۆدەبئە ۋە.

ئىمەپىش ھەر ئەو ۋەندەمان لە سەرە بىكەن، كە خۆمان لە كاروانى كۆشكەكە دوا بەخەن.

خۆمان وائىشان بەدەن كە لەشمان خاۋ بۆتە ۋە و تىكچوۋە، ناتوانىن بىئىنە دەرە ۋە. ئىجا كە كۆشكەكە كەسى تىدا نەما، ئىمەپىش جلوبەرگى پىياوانە لەبەر دەكەن بەناوئىاندا...! بىگومان ئەوانەپىش وائىشان كە ئىمە لە كورە لاۋەكانى ناو كۆشكىن ياخود لە دەس و پىئەندەكانىن. بىگومان ئىمەپىش لە بىرەكەماندا سەردەكەوئىن. ھەر كەسەئىشمان ھەلى بۆ ھەلدەكەوئى، كە بەئارەزۋى خۆى بگەرئى و، بەكىك لەناو ئەو ھەموو لاۋانەى دورگەكەدا بەدۆزىتە ۋە كە پەسندىن لەلاى و بەدلىدا بچى!...».

(زىن) ىش كە ئەم پىشنىيازەى پىشانى خوشكەكەى دا، چوۋ بەدلىدا، ئىتر گورج لەسەر ئەو رىك كەوتن كە ھەر لە بەئانەكى زوۋە ۋە، لەسەر ئەو بىرە برۆن بەرئىتە. پاشان دەستىان كە بەگفتوگۆكردن لەبابەت ئەو ۋە كە چۆن ئەو بىرەئىان بەنەسەر... بەلام دواى ناچار بوون، قسەكەئىان بىرن. چونكە كاتىكىان زانى رۆژئاۋبوو، تارىكائىش كشا بەسەر ھەموو دورگەكەدا، تا وائى لى ھات، ھەموو خانوۋەكانىان لەبەرچاۋ بشارئىتە ۋە. لە ۋە دەترسان كە بەكىك خۆى لىئىان بگرى و، گوتى لە قسەكانىان بى، كەنەئىان دەوئىست بەھىچ كىلچىك كەس پى بزانى. ئىتر وائىان لەو قسەپە ھىنا، بەرئانگەكەئىان بەجىھىشت و دەستىان كە بەرئىشتن بەناو ئەو راپرە ۋە گەورەبەدا كە دەچوۋ بۆ ھۆلەكە. لەوئىدا چاۋئىان كەوت بەھەندى دەس و پىئەند، لىئىان پرسى: سەردار لە دىواخان چۆتە دورە ۋە ئىان نا؟... ئەو ۋەئىش ۋەرامى دانە ۋە كە سەردار ھىشتا لە دىواخانەكەداپە، لەگەل چەند پىياوئىكدا، لەبابەت گەشتوگوزارى راۋى بەئانىيە ۋە گفتوگۆئىان لەگەلدا دەكات، كە برىارى داۋە لەگەل چەند دۆستىكى خۆئىدا بىكات. پاشان بەسەر ئوشتاندىكە ۋە رىزى لى گرتن و لىئىان جىابوۋە ۋە.

كچەكان ئەو ۋەئىان پى خۆش بوو... چونكە ئەو ھەلىك بوو، بۆئىان ھەلئەكەوتىبو، كە بىرەكەى خۆئىان جىئەبە جى بىكەن... ئەو بىرەى لە ئەئىامى جوانى بى ھاوتاپەكەى خۆئىانە ۋە بۆئىان پەيدا بوو بوو. چونكە بەھۆى ئەو جوانىيەئىانە بوو، كە بۆ ئەو كەسانە دەگەران كە ۋەك خۆئىان جوان بىن، ياخود جوانىيەكەئىان نرىك بەجوانىيەكەى خۆئىان بى. ئەگىنا بەكەسى تر لاسىيان نەدەخوارد. سا ھەر لەبەر ئەو ۋە بوو كە زۆر كەس داۋاى دەكردن شوئىان پى بىكەن و، خۆئىان نەدەدا بەدەستە ۋە، لە چاۋەرۋانىيە ئەو ۋەدا بوون كە دوانى بەدلى خۆئىان ھەلئىئىرن كە ھاوشانى خۆئىان بىن لە جوانىدا!...

پاش ئەو ۋە، شەبائىشيان لەگەل بەكتر كەرد و لە بەك جىابوونە ۋە. ھەر كچەئىان رۋوى كەردە ژوۋرەكەى خۆى، لە چاۋەرۋانى بەئانىدا.

که به یانی رۆژ گزنگی دا، له دوورگهی بۆتاندا، نه له دهشتاییه کانیدا، نه له بازاره کانیدا، کهس نه مابوه وه... چونکه هه موو کهس، به بۆنه ی جهژنه وه چوو بووه دهره وه، نه ویش له سهر ته ختی سروشتی شه نگوشۆخ و رازاوه وه، که سه ره نوێ تازه بوو بووه وه، هاتیوو خۆشیی و چلۆنیی له گه ل ده کردن.

جیهان چهند مانگیک بوو، له ناو گیتزه لوه که ی به فر و باراندا گیری خواردبوو، که چی له و رۆژه دا له شیهوی گه شیی و جوانی و بۆنخوشیدا به ناسکی و ته روتازه یییه وه، خۆی بۆ دهرخستن.

له و کاته دا، هه موو کهس له ئاوی چوو بوونه دهره وه. له ناو به هه شتی سروشتی ئه و رۆژه دا بلاو بوو بوونه وه. کزه بای فینک و بۆنی گول و گولزار، له که ناری ئاوه زیبونه که و بناری شاخه رهنگینه کاند، بناری شاخی جوودی(*)، که به گول و چیمه ن رازا بوونه وه، مرۆقی سه رخۆش و گه شکه دار ده کرد... تا چاوت بر بکات، سه یرت ده کردن، که چی نه ده گه یشتی نه و په ریان. که ته ماشات ده کردن، له هه موو جوژه شیه و و چینیکیان تیدابوو. هه ر کۆمه له به لایه کدا ده رۆیشتن. ده و له مه ند تیکه ل به هه ژار و، پچوو ک تیکه ل به گه و ره و، خوێنده وار تیکه ل به نه خوێنده وار بوو بوو.

هی وایان تیدا بوو دل برینداری چاوی بیمار بوو، ده یویست له و رۆژه دا سه رخۆش ببی و خۆی له بیر بچیتته وه... هی وایشیان تیدابوو، بوژی خاوه ن هه ست و هۆش بوو، خۆی له و جوانییه خه و ئوه دا مه ست ده کرد، وینه ی هه ره بلندی بیروباوه ر و چیژکه ی لیوه دهره هیتا. هی وایشیان تیدابوو راستیی په رست بوو، گیترو ویترو و سه راسیمه بوو بوو، هیچی بۆ نه مابوه وه، ئه وه نه بی که کړنووشی ملکه چی بکیشی بۆ په روه ردگار، که ئه و جوانی و چا و به ستییه ی دروست کردوه له سروشتدا!...

ئه وه ویش شتیکی ئاشکرایه ... چونکه سروشت دایکی هه موانه، وه ک یه ک سه یریان ده کات، وه ک یه ک خۆشی ده وین، هه ر چه شنی یه کیش به ده میانه وه پی ده که نی. له یه ک جامیشدا مه بیان پی ده خواته وه. له بهر ئه وه هه موویان مافیان هه یه، ئیمرو به و مه یه سه رخۆش بن و، له باوه شیدا هه لپه یرن و، هه ره به که شیان له رازی جوانییه که یدا، ده رمانی ده ردی دلی خۆی بدۆزیتته وه. هه ر جوانییه کیش، که ده مده می و ده سترکد بی، پیویسته له م رۆژه دا خۆی دوور بخاته وه. چونکه مه ی هه ر ئه و مه یه یه که له بۆنخۆشیی سروشته وه

(*) : جوودی، یه کیکه له شاخه کانی دورگهی بۆتان. (وه رگپ)

هاتیته به ره هه م. جوانیش هه ر ئه و جوانییه یه که له شۆخ و شه نگیی ئه وه وه دهرکه وتی. به لام له و رۆژه دا شتیکی په یدا بوو، دلی هه موانی کیش کرد، سه رنجی هه موانی راکیشا، هۆشی هه موو لایه کیشی خسته سه رسامییه وه!

چونکه له ناو ئه و کۆمه لانه دا، دوو لاو دهرکه وتن ئه گه ر سروشت هه موو جوانی و رازاوه یییه که ی خۆی له له شی دوو لاو دا دهربخستایه، هه رگیز له و دوو لاوه ی جوانتر پییشان نه ده دا!... هه ر که سی چاوی پی ده که وتن، سه رسام ده ما له کرده وه ی خودا، که جوانیی وای هاتی و به و دوانه به خشیبوو!

کهس نه بوو به لایاندا پروا و به بیینیان گه شکه دار نه بی و، تا ماوه یه ک سه رسام نه بی و به رامبه ریان نه وه ستی!... هه ر وه ک هه ر که سه له خۆی بیرسی: ئاخۆ ئه م دوو لاوه له کویتوه هاتن؟ که هه ر چی تاریکایی جیهان هه یه تییاندانییه!

تۆ بلی فریشته نه بن، له ئاسمانه وه هاتینه خواره وه، بۆ ئه مه ی هاو به شیی هه موان بکه ن له م جهژنه دا؟! یان هه ردووکیان له گه ل ئه م سروشته جوانه دا پیکه وه له دایک بوون، سروشت جوانییه که ی خۆی له له شی ئه و دوانه دا نواندوه و، ناردوونی به دیاری بۆ هه مووان، که سوپاسی ئاهه نگه که ی هه مووان بکه ن، که بۆ ئه و ده یکه ن!...

له راستیدا، مافیان هه بوو، که به و جوژه سه ریان سوپیتنی. چونکه ئه و دوو لاوه، کهس نه بوون، کچه شاکان نه بی، که «زین» و «ستی» بوون!... هه ردووکیان جلوه رگی خۆیان گۆربوو، له شیهوی لاواندا خۆیان پۆشیبوو، هاتبوونه دهره وه، هاو به شیی ئه و ئاهه نگه بکه ن.

بۆ ئه مه ی بتوان به ئاسانی ئه و کورانه ی ئاواتیان بۆ ده خوازتن و، هاوتای جوانی ئه وان بوون له ناو ئه و سه یرانکه رانه دا بیاندۆزنه وه... به لام کچه شاکان له و رۆژه دا به مه به سی خۆیان نه گه یشتن. هیچیان له ناو ئه و هه موو سه یرانکه رانه دا، لاویکی وه های نه دۆزییه وه که دلی بچیتته سه ری و، به تیری دلداریی گرفتار ببی!... چونکه ئه وان جوانییان به ته رازووی جوانیی خۆیان ده کیشا که شتیکی بی هاوتای و ابوو، مه گه ر هه ر له ده ست په روه ردگار بوه شیتته وه جوانی وه ها دروست بکات!. جا وینه ی بی هاوتای جوانی و چۆن بۆ ئه وان له و جیگایانه دا ده دۆزرایه وه؟!... چۆن ده بی، وینه ی بی هاوتا، له چه ند که سیکدا خۆی بنوینتی بۆچ ئه ویش وه ک شتی ره مه کی وایه؟!...

به و ره نگه سه یرانکه ره کان، ئه و رۆژگارهیان به به زموره زمه وه رابوارد، له ناو گوێ

پووباره‌کان و گولزاره‌کاندا، له‌ناو گرد و دهشتایبیه‌کاندا، له‌ژیر سیبهری دره‌خته‌کاندا، تا رۆژ که‌وته ئاوا بوون و تیشکه‌کانی ده‌کشانه‌وه بۆ ناو تاریکی، سیبهری گردۆلکه‌کان و دره‌خته‌کانیش له‌ناو چیمهن و لاله‌زاره‌کاندا زهرده‌لده‌گه‌ران و ده‌کشان، رۆژیش له‌سه‌ر که‌لی ئاوابوونیدا به‌زه‌ردیبه‌که‌وه سه‌یری ده‌کردن، خه‌ریک بوو مالئاواوییان لێ بکات و، له‌ئه‌ندیشه‌وه په‌ژاره‌یان بخات و، وریایان بکاته‌وه بۆ چاوپیکه‌وتنی راستیی... ئه‌و راستییی که‌هه‌موو شتیک به‌ره‌و نه‌مان ده‌هیلایته‌وه که‌به‌شبرای ده‌کات له‌گه‌وره‌یی زینده‌گانی تا سه‌ر.

ئنجاکه‌ رۆژ، مالئاواویی لێ کردن، سه‌یرانکه‌ره‌کانیش ده‌ستیان کرد به‌گه‌رانه‌وه بۆ مالئه‌کانی خۆیان. له‌و کاته‌دا که‌ شه‌قام و کۆلانه‌کان چروپ بووبوون له‌ سه‌یرانکه‌ره‌کان، له‌ پیاو و ئافره‌ت و مندال، له‌ ده‌می گه‌رانه‌وه‌یاندا بۆ مالئه‌کانیان، هه‌ردوو که‌چه‌شا له‌ رینگه‌ لایان دا، تۆزیک خۆیان دوور خسته‌وه له‌و کۆمه‌له‌ گه‌وران که‌ ژن و پیاو پیکه‌وه ده‌رۆشتن - شتیکی سه‌یر رووی دا!...

له‌په‌ر که‌چه‌شاکان، چاویان که‌وت به‌دوو که‌چی سه‌رسام ماو، خه‌ریک بوون به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و رووی ئه‌وان بێن!... ئه‌وانیش ته‌نگه‌تاو بوون... وا چو به‌دلایاندا، که‌ ئه‌و دوو که‌چه‌ ده‌یانناسن و به‌که‌ینه‌وه‌به‌ینه‌که‌یان زانیون... بۆیه‌کیش روویان کردۆته‌ لای ئه‌وان، که‌ راستییی که‌یان ده‌ریخه‌ن. به‌لام که‌ که‌چه‌کان نزیکیان که‌وته‌وه، جوړه‌ گێژییه‌کیان تووش بوو، تا به‌ته‌واوه‌تی لێیان نزیک بوونه‌وه. ئیتر چاویان تێ برین و زۆری پێ نه‌چوو، قه‌د و بالایان که‌وته‌ له‌رزین. پاشان هه‌ر دووکیان یه‌ک له‌دوای یه‌ک که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی. به‌بیته‌وشی مانه‌وه، ئاگایان له‌ جیهان نه‌ما!...

به‌لام که‌چه‌شاکان له‌وه زۆر سه‌رسام بوون. به‌په‌رۆشه‌وه بوون بزانه‌ ئه‌و دوو که‌چه‌ کێن و... له‌ چ چینیکن؟... به‌لام له‌وه ده‌ترسان، له‌ ته‌نشتیانه‌وه بوه‌ستن و لێیان بکۆلنه‌وه تا له‌ رازی هه‌ردووکیان بگه‌ن... له‌ کۆمه‌لی سه‌یرانکه‌ره‌کان ده‌ترسان بیانیین و له‌ سه‌ریان کۆ بینه‌وه... له‌به‌ر ئه‌وه خۆیان وا پیشان دا که‌ ده‌ریه‌ست ئه‌و شته‌ نا دروسته‌ نین، که‌م ته‌رخه‌مانه‌ ده‌ستیان کردوه به‌رۆشتن... به‌لام که‌دییان که‌س له‌و ناوه‌دا نه‌ما و، له‌و دوو که‌نیزه‌که‌ دوور که‌وتونه‌ته‌وه، به‌هیواشی گه‌رانه‌ پاشه‌وه، تا گه‌یشتنه‌وه جیگای که‌وتنی دوو که‌چه‌که‌... به‌زه‌یییه‌کی زۆریشیان پێیاندا هاته‌وه... که‌ گه‌یشتنه‌وه لایان، هیشتا له‌ بیته‌وشییه‌که‌ی خۆیاندا ما بوون. به‌ته‌نشتیانه‌وه دانیشتن و سه‌یری ده‌موچاو و شیوه‌ و سه‌ر و سیمایان ده‌کردن، به‌و مه‌به‌سه‌ که‌ به‌لکو بیاناسنه‌وه و، ئه‌وه‌یشیان بۆ ده‌ریکه‌وی که‌

ئاخۆ ئه‌و دوو که‌نیزه‌که‌ ئه‌وان ده‌ناسن یان نا... به‌لام هیچ کامیکیان نه‌ناسینه‌وه. هیچ کامیکیشیان ئه‌وه‌ی بێر نه‌که‌وته‌وه که‌ رۆژتیک له‌ رۆژان یه‌کتیک له‌و دوو که‌نیزه‌که‌ی به‌رچاو که‌وتی!...

له‌ ده‌موچاوی هه‌ردووکیاندا، جوانییی که‌ی ناوازه‌ هه‌بوو که‌ له‌گه‌ل شپۆه‌ی گه‌وره‌یی و سه‌ر بلندی تیکه‌ل بوو بوو؛ که‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند هه‌ر دووکیان خاوه‌نی پایه‌یه‌کی بلندی!... شپۆه‌ی جلوه‌رگیشیان و قه‌دوبالایشیان زۆر له‌ یه‌کی ده‌کرد، که‌ ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، یان هه‌ردووکیان براب، یاخود خزمی یه‌کتر بن!... به‌لام رازاوه‌ییی جلوه‌رگه‌که‌یان و شپۆه‌ی زه‌رکفت و چینییه‌که‌یان به‌ته‌واوه‌تی به‌لگه‌بوون بۆ ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌و دوانه‌ خاوه‌نی ناز و جیاز و سامانیکی بچ شومارن!...

که‌چه‌شاکان هه‌ردووکیان به‌چاویکی په‌ر خه‌م و به‌زه‌یی پێدا هاتنه‌وه، سه‌یریان ده‌کردن و لێیان ورد ده‌بوونه‌وه. هه‌ردووکیان لال و پال که‌وتبوون به‌سه‌ر زه‌ویدا، هۆشیان نه‌ما بوو به‌خۆیان. گێژووێژ بووبوون، به‌ته‌واوی!... هیچ جووله‌یه‌کیان لێوه‌ نه‌ده‌هات، ته‌نیا جووله‌ی سنگیان نه‌بیت که‌ له‌ کاتی هه‌ناسه‌داندا به‌رز و نرم ده‌بوونه‌وه. ئه‌و به‌زه‌یی پێداهاتن و دل پێ سووتانه‌یان له‌ کاری خۆداوه‌ بوو، که‌ هه‌موو گیانیک به‌هۆی ده‌ست په‌نگینی ئه‌وه‌وه پێک هاتوه، به‌ره‌ به‌ره‌ گۆرا و چووه‌ شپۆه‌ی خۆشه‌ویسته‌یییه‌کی سه‌یری، تێ نه‌گه‌یشتوانه‌وه!... که‌ هه‌ردووکیان له‌ ته‌نشتیانه‌وه دانیشتن، له‌و ده‌شته‌ گه‌وره‌ و فراوانه‌دا، سه‌رنج دانه‌که‌یان له‌و دوو که‌نیزه‌که‌، ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند، که‌ به‌سه‌رسورمانیکه‌وه ئه‌مه‌ له‌ خۆیان ده‌پرسن: ئاخۆ ئه‌م دوو نه‌مامه‌ له‌ چ گولزاریکدا رووبن؟... ئاخۆ له‌ چ باخچه‌یه‌کدا ئه‌و دوو خونچه‌یه‌ گه‌شابه‌وه؟... ئاخۆ کام هه‌ور شه‌ونمی به‌سه‌ردا دا باریه‌ن؟... ده‌بێ کام چه‌م و کانیاویش بووی که‌ ئه‌م جوانییی پێ به‌خشیین؟...

ئیتر دانیشتنه‌که‌یان له‌وه زۆرتری نه‌کیشا... چونکه‌ له‌ دووره‌وه چهند سواریکیان دی به‌تاو ده‌هاتن به‌رێ دا، روویان کردبووه‌ شار. په‌ییان به‌وه برد که‌ ده‌بێ ئه‌وانه‌ سه‌ردار و هاوڕیکانی بن له‌ راو هاتبهنه‌وه. وایشیان به‌باشزانی، که‌ له‌ پێش ئه‌وه‌ی سه‌ردار بگاته‌وه کۆشکه‌که‌ی خۆی، خۆیان بکه‌نه‌وه به‌کۆشکه‌که‌دا. له‌به‌ر ئه‌وه‌ زوو راست بوونه‌وه و، هه‌ر دوو که‌نیزه‌که‌که‌یان به‌و بێ هۆشییه‌وه به‌جیه‌هتشت. به‌لام پێش ئه‌مه‌ی بگه‌رینه‌وه، هه‌ریه‌که‌یان ئه‌موستیله‌ به‌نرخه‌ بریسه‌که‌داره‌ بێ وینه‌که‌ی خۆی له‌ په‌نجی خۆی دا که‌ند و، کردیه‌ په‌نجی یه‌کتیک له‌و دوو که‌نیزه‌که‌وه. له‌ بریتی ئه‌وه‌ ئه‌موستیله‌ی که‌نیزه‌که‌که‌ی به‌په‌نجی دا که‌ند و خستیه‌ په‌نجی خۆیه‌وه. ئه‌موستیله‌ی که‌چه‌شاکان به‌به‌ردی ئه‌لماس و

یاقوت، بهورده کاربیه کی جوانه وه، ناوی خویانی له سهر نووسرابوو. به لّام ئەموسستیلە که نیه که کان ساکار و کم نرخ بوون. مه به سی کچه شاکانیش لهو ئەموسستیلە گۆرینه وه یه ئەوه بوو که خۆشه و یستی و به زه بهی هاتنه وه و په سندرکدنی خویان به رامبه ر جوانی ئەو دوو که نیه که ده ربهرن. ههروه ها ئەوه یشیان ده و یست که به هۆی ئەو ئەموسستیلانە وه رۆژتیک له رۆژان ئەو دوو که نیه که بدۆزنه وه و بیانناسن و له ره سه نی و نه ژادیان تیبگهن.

به م رهنگه له پاش ئەمه ی کچه شاکان، دور و ئە لّاسه به هاوتایه کانی خویان به و موروه و شووشه ساکارانه گۆرپیه وه، ده موده ست گه رانه وه مالّه وه.

پازی ههردوو که نیه که

ئەو دوو که نیه که ی له هۆش خویان چوون، له راستیدا ئافرهت نه بوون!

به لّکو دوو لاوی به ناوبانگ بوون، له ناو پیاوه کانی دیوانی سه رداردا!!...

یه کتیکیان کوری یه که م کار به دهستی دیوان بوو، ناوی (تازدین) بوو... که له گه لّ ههردوو براکه ی تریدا، له ناو پیاوانی سه رداردا، به یارمه تیدان و ئازایه تیبه کی به هاوتاه ناوی ده رکردبوو. له هه موو لایه کی دوورگه که دا به گه وره بهی و ریزه وه ناویان ده برا. سه ردار له زۆر کاتدا به بۆنه ی هه ندی کاره ساته وه یاخود به هۆی کاروباری خۆیه وه، ئەوه نده پیتیاندا راده په رموو، کاری گرنگ گرنگی پچ ده سپاردن. دوو براکه ی (تازدین) یش ناویان (چه کۆ) و (عارف) بوو. لاهه که ی تریشیان ناوی (مه م) بوو، که یه کتیک بوو له رازنوسه کانی دیوانی سه ردار (زین الدین). (تازدین) یش له ناو هه موو دۆست و براکانیدا، رازی دلّی خۆی بۆ (مه م) ده گوت. خودایش خۆشه و یستی و برایه تیبه کی وای خستبووه ناوه ند ههردووکیانە وه، که که م ریک ده که وئ، له ناوه ند دوو دۆست، یاخود دوو براداشتی وای پهیدا بێ. دوورنیه که هۆی ئەو خۆشه و یستی و برایه تیبه ی ناوه ندیان ئەوه بوو، که هه ر دوولایان یه جگار گرفتاری جوانی و به په رۆشی جوانیه وه بوون. له هه ر شپۆیه که دا جوانیه یان بدیایه، هۆگری ده بوون. له ئەندازه به ده ریش جوانی کاری تێ ده کردن. له بهر ئەوه زۆر به په رۆشه وه بوون، ئەگه ر بۆ ته نیا جار تیکیش به لّ ژبانیا نندا، ئەو دوو کچه شایه ببین، که جوانیه یان له زۆریه ی خاکه کانی کوردستاندا ناوبانگی ده رکردبوو. هه ر ئەم شیتی و شه یداییه یش بوو بۆ جوانی، که وای لێ کردبوون، ئەو رۆژه، جلویه رگی ئافرهت له بهر بکه ن و، خۆشیه یان له شپۆیه ی ئافره تدا ده ربخه ن. هه ر یه که یان له باتی جله کانی خۆی، به رگتیک ئافره تانه ی پۆشیه بوو، که بریتی بوو له کراسیکی ئاوریشم، له جۆری هه ره

ناوازی «ئیهسته بره ق»، پشتیتیکیشی له سهر به سته بوو، که به زه ر که فتیک ی نایاب چنرابوو، مه گه ر هه ر له کچه نازه نینه کان بوه شپۆیه وه، که ببه ستن. هه ره که یشیان سه رو پیتچیک ی نابوو هه ر سه ری، که یه جگار جوان و نایاب بوو، له هه موو لایه که یه وه ریشوه ئاوریشمه کانی پیتدا هاتبوونه خواره وه. ههروه کو کچه جوانه کانی ناو کورده واری له شپۆیه کی نازدارانه دا له سه ر ناوچه وانی خویان قایم کردبوو. هه ره که یشیان له قزه کانی خۆی ئەگره یه ی دروست کردبوو، به سه ر هه ردوو روومه ته کانی دا هاتبوونه خواره وه. هه ر له گولّکه یه کیان ده کرد که له سه ر پیتچه که یان به رازاوه بهی و جوانیه وه شۆر بوو پیتته وه. پاشان هه ردووکیان چوونه ده روده شت، تا سه یری هه ر دوو بابه تی جوانی بکه ن: جوانیه ی سه روست له و شپۆیه خه و الوویه یه دا به چیمه نه رازاوه کانی وه، جوانیه ی په ری روویان و تیلایه دلّکیشکه ره کانی چاوشیه یان. به لّام خه می هه ره گه وره یان بۆ ئەوه بوو که ئەو دوو کچه شایه بدۆزنه وه که ته نیا ناوبانگیان دانیشته وانی دوورگه که ی چاوه ست کردبوو، که هه ر له ده میتیکشه وه بۆ هه لیک ده گه ران که چاویان پیتیان بکه وئ. ئەو کاته یش که له گه لّ سه یرانکه راندا ده گه رانه وه، چاویان تیر بوو بوو له بینیه ی جوانی، سه روه ی خۆشیه ی به گیانیه یان که وتبوو، به مه یی جوانی مه ست و سه رخۆش بوو بوون. به لّام که له و کاته دا چاویان که وت به کچه شایه کان، ده موده ست به تیری دلّاریان گرفتار بوون، جوانیه یه که یان کاری له دلّیان کرد و بچ هۆش که وتن و که وتنه سه ر زه ی. لاهه کان ئەگه ر هه ر جوانیه ی له ش بووایه، وای به سه ر نه ده هیتان که له هۆش خویان بچن. به لّام راستیه یه کی گیانیه ی هاته پال، که له و جوانیه یه گه وره تر و بلّندتر بوو، کاری کرده دلّ و هۆشیه یان و له په لوپۆی خستن... ئەو راستیه یه یش دلّاری بوو... ئەو دلّاریه گیانیه یه پاک و پیتگه رده ی، که دوور ده که ویتته وه له بابه تی له ش، که به رزتر ده پیتته وه له راستیه ی نیرۆمێ یی.

ئەو دلّاریه یه چوه کانی دلّی ههردووکیانە وه. ته وژمه کانی به ناو هه موو ده روازیه کی، شه پۆلی ده دا، خروشی پچ ده سه ند و ئاگری تێ به رده دا. مووچرکی خۆشه و یستی پیتدا ده رۆشیت رووه گیانه که ی تر، که هه ر له رۆژی سه ره تای ژبانیه وه ئاویتته ی بوو بوو، به لّام له دواییدا لیتی جیا بوو بووه و، له ناو ئەم جیهانه تیکه لّ و پیتکه له دا ون بوو بوو.

ئەویش هه ر به دوا ی جووته که ی خۆیدا ده گه ر! ده میتک ته ماشای وینه کانی سه روست و گولّزاری ده کرد، به لّکو له ناو ئەوانه دا چاوی پچ بکه ویتته وه. ده میتیکیش گوتی له دهنگی بولبول و په له وه ران ده گرت، به لّکو دهنگه که ی له ناو ئەو دهنگانه دا بناسیتته وه. جار

به جارتيكيش سهرنجي له شپوه و سهروسسيما ددها، بهلكو له ناو نهو كهسانه دا شپوهي بكا ته وه. جا له پاش نهو جوئ بوونه وه دوور و دريژه و، نهو نارزه زووي بينينه به جوئ و خرؤشه، لهو رژه ده دا چاوي پتي كهوت، كهواته نابئ به شتيكي سهر دابري، كه لهو كاته دا، گيان ناگاي له له شي نه مابئ و، چاوي گيژ و ويژ بووي و، هؤشي به خوئ نه مابئ و، هيچ ههستيكيش به خوئ نهكات. كهواته سهيريش نبييه، كه دلداري، دوايي زال بي به سهر نهو دوو شوژه سواره دا و، وهك په پوله به كيش كه بكه و پته بهر گري ناگر، ناوا هه لئان بپرووكيئي.

له پاش ماوه به كي دريژ، گيبانه كه نهوشه وه، هاته وه به بهر له شيدا، هؤشيش تواني بيته وه سه رخوي... (مه م) و (تاژدين) هاتنه وه هؤش خوئان. كه ته ماشايان كرد نهوا له دهشت و بيابانيكدا كه وتوون، تاريخه شه ويكه، چاو نابيني، نهستي ره به ناسمانه وه نه ماوه، نه كهس هه يه بهو ناوه دا پروات، نه بالنده يه كيش ماوه ته وه به ناسمانه وه فركه ي بيت. گيژ و ويژيه كيان به سه ردا هاتوه، هيچيان له بهر نه ماوه، نازانن چييان به سهر هاتوه، نايشزانن چي واي به سهر هيناون، ناشزانن بوچي له ويذا ماونه ته وه. ههر نه و نده يان پئ كرا بزنان، كه ههر كه سه يان به شي خوئ، دلگور بيته كي سه يري پيگه يشتبوو، ده ماره كاني به ته واوي كزي بووون، له شي ته واو خاو بوو بووه وه، بريستي پرابوو، بيره وه ريشي ته واو كه وتبهو شپزه بييه وه!... له پاش تاويك تينيكي زوربان دا به بهر خوئان، به تيگوشانيكي به گجار ماندو وانه وه خهريكي خوئان بوون، نئجا توانييان راست بينه وه و، بهر بهر به كزؤله ييه كي زوره وه پرؤنه وه بو شار و بگه نه وه مائي خوئان. له ويذا ههر دوو كيان به كتر بيان به خودا سپارد و، له به كتر جيا بوونه وه.

رؤژ و دوو رؤژي به سه ردا چوو، تا گه يشته هه فته يه كيش، كه چي (مه م) و (تاژدين) تاده اتن دلته ننگتر ده بوون. نه يشيانده زاني دلته نكيه كه يان له چي يه وه يه. جاره نا جارتيكيش ههستيكي سه ير و ناديار ده هاته دلئانه وه، نه يانده زاني له چ هؤيه كه وه په يدا ده بي، نه يشيانده تواني ليكيان بده نه وه و، رؤشنيشيان بكه نه وه. ههر دوو كيان هه ست كردن و پيژانيان به پروكه شي شتومه ك و وينه كاني مرؤف گؤرا و، وهك هه پيشوو نه ما! ههر دوو كيان و ايان لي هات خوئان به بيگانه ده زاني له ناو كه ساندا، وه رس ده بوون له و شتانه ي كه پيانه وه راهاتبوون. ههر وهك گيانيان به دواي يه كيكي خو شه ويستا بگه ري و لتي ون بووي و ابو، يا خود به دواي راستيه كي بلندا بگه ري، كه له پيشدا بوئ ده ركه وتي و دوايي لتي ون بووي وا بوو. به لام ده بي نهو شته يان نهو كه سه چي

بي...؟ ده بي كه ي ههستي پئ كردي، تاوا بزاني لتي ون بووه... نهو رازيكي نه يني بوو كه سيان په بيان پئ نه ده بر، ههر چه نديشيان ده كرد بوئان نه ده دؤزرايه وه. سه يروني نهو ههسته يش، پيچ و په ناي نهو تاسه و نارزه وانه يش واي له ههر دوو كيان كرديو، كه خوئان بپاريزن له وه ي كه سيان له كه سياني ناشكرا بكات. ههر چه نديان ده كرد، پييان نه ده كرا دهري به خن، يا خود رؤشني بكه نه وه. چونكه قسه كان نه و نده گرتياوي و پر پيچ و په نا و شاراه بوون، زوري پئ ده ويست تا خاوه نه كه ي ليكي بداته وه و بيدؤز تيه وه و ده ريشي به خات...

به لام زوري پئ نه چوو نهو خه موخه فته و نازاره ي پيانه وه بوو كاري له دم و چاو و شپوه ي هه لسان و دانيشتنه ي ههر دوو كيان كرد. نهو به ته و او هتي دياربوو له رهنگ زهري و كزي و زور بير كرده ي ههر دوو كياندا... نه مانه بوون به هؤي نه وه ي ههر دوو كيان رازي دلئ خوئان بو به كتر ي ناشكرا بكن. له گه ل نه وه يشدا كه لك يكي نه گرت كه شتيكيان له راستيه كه بو ده ريكه وي يا خود له رازه شاراه كه ي تيبگه ن. نهو ههر نه و نده به كاريان هات، كه به هؤي گيرانه وه ي رازي دلئانه وه بو به كتر ي و، يه كيتي ههسته كه يانه وه كه له هيچيانه وه ناشكرا نه بوو بوو چييه، له گه ل نهو نازارانه ياندا كه له هه يه كتر ده چوون، بي نه مه ي بزنان له چييه وه په يدا ده بن... نه مانه هه موويان بوو بوونه هؤي دلخوش كرديك بو ههر دوو كيان، كه بوئان ناشكرا بوو بوو يهك هه ست و يهك ده رد و يهك رووداويان هه يه.

رؤژيكي له رؤژان ههر ههر دوو كيان بوون، له جيتگايه كدا دانيشتبوون. (تاژدين) له په نجه ي (مه م) دا، نه موسستيله به كي دي ده دره وشايه وه، هه نديك لتي ورد بووه وه و گوتي: «پيويست بوو له سه رم پيرؤزبايي نه م نه موسستيله ناوازه يه ت لي بكه م. به لام پيش ئيمرؤ له دهستي تؤدا نه مديوه. ده بي كه ي په يدا ت كردي؟».

«مه م» يش سه يريكي په نجه كاني خوئ كرد. نه يده زاني (تاژدين) چي پئ ده لي. كه ته ماشاي كرد نهوا پارچه گه وه ريكي به نرخی له ده ستدايه، كه له وه پيش نهو دوو ناوه ي زور بهر گوي كه وتوه. دوايي بيرو چوو بو ههر دوو كچه شاكه ي «جزيره»... كه يه كيكيان ناوي (ستي)، نهوي تريشيان ناوي (زين) بوو!...

ئيتر وهك يه كيكي تاي لي هاتبي، سه ري بهر زكرده وه و سه يريكي مه مي كرد، گوتي: «خودا بتگري نه م دوو نه موسستيله به هه ي ههر دوو كچه شاي (جزيره) ن، كه خوشكه كاني سه ردار «زين الدين» ن؟!...».

هەردووکیان چاویان بریبهوه ئەمۆستیلەکانی خۆیان. سەرنجیان لەو نەخشونیکارە ناوازانەیان دەدا، سەیری پرشنگ و بریسکەدانەوهکانیان دەکردن. ئیتر بەتەواوەتی چەسپییە دلیانەوه که خاوەنەکانیان کەس نین هەردوو خوشکی سەردار نەبێ... ئیتر لەو بریسک و هور و پرشنگدانەوه، پازەکانیان، وردە، وردە، دەرکەوتن. بیری هەردوو لایشیان گەرایە پاشەوه بۆ رابردوو. ئەو رابردووی کە تا ئەو کاتە لاییان ناشکرا نەبوو. ئەوەیان بێرکەوتەوه، کە لە رۆژی ئاهەنگی بەھاردا، ویستیان ئەو دوو کچەشایەیان چاوی بکەوێ. بەلام هیچ کامیکیان بۆ نەدۆزرایەوه لەناو ئەو هەموو سەیرانکەراندەدا... پاشان ئەویشیان بێرکەوتەوه، کە لە کاتی گەرانەوهیاندا دوو لایان بەرچاوەوت، لە لایان نەدەکرد... هەردووکیان یەجگار جوان و شیرین بوون... خۆشیان لێ نزیک خستەوه تا بیان ناسنەوه و بزائن کێن... ئیتر لەوێوە بیری هەردووکیان وەستا! بەلام هیچ گومانیکیان لەوه نەبوو، کە بەهۆی بینینی ئەو دوو لاوەو شتیکی سەیریان بەسەر هاتبوو کە بەهۆی ئەو بەسەرھاتەوه بوو ئەو شەوه لەو دەشتەدا مابوونەوه. کەواتە دەبێ ئەو دوو ئەمۆستیلە لەو شەوهدا کرابنە پەنجەیانەوه. دواوی لەوه دلیابوون کە هەر ئەو دوولاوو بوون، خوشکەکانی سەردار (زین الدین)، کە خۆیان بەدوایاندا دەگەران، بێگومان ئەو دوو کچەشایەش دەبێ وەک خۆیان، بیری خۆگۆڕین چووبێ بەمیشکیاندا، بۆ ئەمە خۆیان دەرناخەن لە کەس... لە بابەت ئەو دوو ئەمۆستیلە بەشەوه کە کرابوونە پەنجەیانەوه، هیچیان گومانیان نەما، کە کچەشاکان لەگەڵ ئەمۆستیلەکانی خۆیاندا گۆڕیوانەتەوه، بۆ ئەمە هەستیکی شیرینی خۆیان بنوێن بەرامبەریان.

ئنجاکە ئەو پازەیان بۆ دەرکەوت هۆی ئازار و هەستە نەیتییەکانی خۆیان تیگەیشن، کە تا ئەو کاتە دەیاننالاند بەدەستیانەوه، ئیتر هەردووکیان هەستیان کرد بەسەرەوت و ئارامیەک لە دلیاندا کە باری کۆلیی گۆڕین. بەلام زۆری پێ نەچوو، ئەو هەستە دوو کاری جوئی جوئی لە دلی هەردووکیاندا کرد. چونکە (تازدین)، بەهۆی ئەو راز دەرکەوتنەوه، توانیی زالی بێ بەسەر ئازارەکانی دلیدا، تا ئەندازەیه کیش لەو دەرەدی تووشی بوو پرزگاری بوو. هەرەک زۆری خەم و خەفەتەکی لەوهو هاتبێ، کە سەرچاوەی کەینەوبەینەکە نەزانیبێ وابوو. بەلام (مەم) کەوتبوو باریکی ترەوه.

دەرکەوتنی ئەو پازەش بۆ ئەو سەتم بوو. زۆری پێ نەچوو گری بەردایە دلی و دلەگورپیی تووش کرد. هەرەک لەوهپیش گیانی ئەو ریبەیی لێ ون بووبێ کە بۆی دۆزراوەتەوه و، نەیشیزانیبێ کە گرفتاری کێ بوو، بەلام ئیمرۆ هەموو شتیکی بۆ

دەرکەوتووه. مەرۆقی ئەو گیانەیشی هەرەها بۆ دەرکەوتووه. جا چونکە دوورە لێی، ئارامی دەست ناکەوێت. هەتاگو نەیشیبینی و پیتی نەگات، دوورە لەوهو کە دلی بێ شۆرش و پشپۆی مینیتەوه.

(تازدین) پش هەستی بەئازار و خەم و خەفەتی (مەم) کرد، کە لە دەموچاویدا دیاریوو. هەستایە سەر پێ و، چوو بەلایەوه و، دەستی خستە سەر شانی پیتی گوت:

«مەم! گوتت لە من بێ چی دەلیم: ئەو زۆر هەلەیه کە خۆمان بخەینە ژێر چنگی ئەم جوورە گلارای و پەشوکاوییهوه. چونکە لە ئەنجامدا هیچمان دەست ناکەوێت، سەرگەردانی و پەشیمانی نەبێت، سەبارەت بەوهی کە دەرەدەمان کاری تر دەبێت. بێگومان ئەویش بۆ من و تۆ ناگونجێ... چونکە هەردوو کمان لەم شارەدا بەئازایەتی و جەربەزەیییهوه ناومان دەرکردووه. هەموو دانیشتوانی (جزیرە) ییش و امان دەناسن کە خاوەنی چنگ و بریار و پالەوانیتی بێن. ئەگەر بێتو ئیمەیش هەر لەم دەرەدا بمینەوه، ئاخۆ چ کاریک لە ناوبانگ و ناوونیشانمان بکات لەناو دانیشتوانی ئەم دوورگەیهدا?... ئەگەر هەموو کەس بەم کەینەوبەینەیهی ئیمەیی زانی، ئاخۆ چیمان بەسەردی؟...»

چۆن دەبێ، ئیمەیهکی خاوەن نیاز و بریار و ئازایەتی و چنگ، و امان لێ بێ، کە هەر بەچەکی دوو ئافرەت و هیزبان، پرستمان بیری و، ورە بەریدەین و، ئازایەتیمان لەبیر بچیتەوه؟! بام هەردوو کمان لەم پتخەفی خاوەنچکییە بێینە دەری. بام ئەم بەرگی خەم و ئازارە پرپووجە لە خۆمان دابکەنین کە بەدەستی خۆمان پۆشیومانە... بام ئەویشمان بێتەوه بیری کە ئیمە بەچنگ و مەردین... هەرگیز نایشهیتلین کزی کار لە دەررومان بکات».

بەلام «مەم»، وا دەرەدەکەوت، کە ئاگی لە (تازدین) نەبوو چی دەلێ:

لە دەموچاوییهوه دیار بوو کە ئازاریکی توندوتیژی هەیه. دلی بەقسایم لیتی دەدا. چاوەکانیشی لێل بووبوون لە خەم و پەژارەدا. تەنیا ناویک کە دووبارە دەکردهوه، ناوی «زین» بوو. تەنیا شتیکی کە دلی دابوو، ئەو ئەمۆستیلەیه بوو کە لە پەنجەیدا بوو. جاری وا هەبوو ئەو، ئەمۆستیلەیهی بەسەر چاوەکانیدا دەخشاندا. جاری وایش هەبوو دەبیرد بۆ دەمی و ماچی دەکرد و، بەدەمی خۆیهوه دەنوساندا، لیتی نەئەکردهوه دواوی پرووی کردە (تازدین) و پیتی گوت:

«برا دۆست! ئەو کەسە ئیستا لەگەڵیدا دەدویتی، ئەو «مەم» نەیه کە ناسیوتە!

له راستیدا ئەم (مەم) ه، ئیستا بریتییە له مۆڤتیکی تر و راستییەکی تر. ئیتر لەمەودا، بەدوای ئەو دا مەگەرێی که نیاز و پریار و نازایەتی و بەچنگی له مندا بدۆزیتەوه. بەو خودایەکی که هەموومانێ دروست کردووه، ئەوانەم هەموو له بیرچۆتەوه. ئەو کەسە ئیستایش لەبەر دەمتدایە هەر بریتییە له لەشیکێ له کەلک کەوتوو، ئازار پرستی برپوه، دلێکی پر له ئاگریشی هەیه، مەگەر هەر خودا بزانی گەرکە ی چەند گەورەیه و چەند بەتینە.

ئەمەیش که سرهوتە و، هیز و تواناییه و، ئارام و بەرگە گرتنە، ئەوانە هیچیان فریان بەسەر لەش و هۆشمهوه نەماوه. تۆیش ئەگەر هەست بەبیانوووەکی من ناکەویت، هەر هیچ نەبی، لیم بگەرێی، بام رووه و چارەنوسی خۆم بچم».

«تازدین» یش که ئەو قسانەکی «مەم» ی بەرگویی کەوت، بۆی دەرکەوت که کیه نەو بەینەکی (مەم) لهوه ترازووه، که ئامۆژگاری و پەند و شیوەت کاری تیبکات. لەبەر ئەوه زۆر بەزەیبی پێداها تەوه، ناچارما و هیچی بۆ، نەمایهوه بیکات، ئەوه نەبی که بێدەنگ بیت.

پیریژی کۆشک

جاری بام واز له قسەکی (مەم) و (تازدین) بهتین و بگەرێینهوه بۆ کۆشکی سەردار، تازانین (ستی) و (زین) چییان بەسەر هاتوو. ئەو بوو ئەوشهوه بەهەڵەداوان گەرانهوه بۆ کۆشکە که. چووشنەناویهوه، بچ ئەمەکی بهیلتن کەس بەرازیان بزانی. تەنانەت دەرگەوانەکانیش وایان دەزانی ئەو دوانە له کورپە جوانەکانی ناو کۆشکن. ئیتر هەر ئەوه نەدی پچ چوو، تا له خوگورپن بوونەوه و، پشوو بەکیاندا، له ماندویتی ئەو رۆژە بەهەستینەوه، دەمۆدەست هەر دووکیان هەستیان کرد بەگلارای و پشویەک له ناو دلێاندا. هیچ کامیکیشیان رازی ئەو دل پەشوی یەیان نەدەزانی چیبە، هەر ئەوه نەدیان دەزانی که پەبوەندییهکی هەیه بەبیینی ئەو دوو کە نێزەکەوه، که ئەو کارەساتە سەیرەیان بەسەر هات، لەبەر دەمیاندا. لە راستیدا چاوەندازی هەردووکیان لەوشیتو پەشیاووه، هەر و هەر ئەو جوانییەیان که تیکەل بووبوو له گەل شێوهی شەنگوشوخی و مەندیدا، له میتشکی هەردوو کچەشاھ دەر نەدەچوو.

هەندی هۆیش لەویدا کۆبوو بووهوه. یه کیکیان ئەو کارەساتە سەیره بوو که بەسەریاندا هات. هەندیکیشی ئەوه بوو که حەزبان دەرکرد له راستییان تیبگەن و بزانت

کین و له کۆپۆه هاتوون. یه کیکیشیان ئەوه بوو که له وساو هەستییکی سەیر له دلێاندا پەیدا بووبوو، بەرامبەر ئەو دوو کە نێزەکە نەناسراوه. له لایە کەوه بەزەبیان پێیاندا دەهاتەوه. له لایە کیشهوه دەچوون بە دلێاندا، که له دواییدا گەرا بەخۆشەویستییهکی و هە که رۆژ بەرۆژ تینی دەسەند له دلێاندا، که له گەل ئەویشدا هیشتا هەر بەدوو ئافرەتی وەک خۆیان دادەنان. ئا بەم جۆرە، بیران زال دەبوو بەسەر ئەندیشه یاندا. ئەو هەستانەیش دەستیان دەرکرد بەداگیرکردنی دلێان. ئیتر لەو رۆژەوه، هەردوو خوشک، هەر پیکه وه دەبوون، له ژووریک له ژوورەکانی کۆشکە که دا خۆیان پەنا دەدا و، له بابەت ئەم بابەتەوه چرپە چرییان دەرکرد، رازی دلێ خۆیان بۆ یه کتر ئاشکرا دەرکرد. له گەل ئەویشدا، کەس له کۆشکە که دا، هەستی بەو رەوشە تازە یەیان نەکرد، پیریژنیک نەبی که دایەنی خۆیان بوو، ناوی (هیلانە) (*) بوو. هەرچە نەدی پیریژنە که، پیر و پە کەوتە بوو، بەلام له پەندە و پەراویز داناندا له رۆژگار بەهیزتر بوو... دەموچاویکی چرچ و لۆج و رەنگیکێ زەردباوی هەبوو. بەلام فرۆفیلبازیکێ وابوو که سەری پیاوی لێ سوڕ دەما. هەرچە نەدی پشت کۆماوه و پرستراو بوو، بەلام زبەرەکی لایکی پر هیز و توانایی هەبوو. ئەم پیریژنە هەر لهو شەوهه که له ئاهەنگی بەهار گەرابوونەوه، سەرنجی له کچەکان داوو، وەک خۆیان نەما بوونەوه، گۆرابوون. ئەویش لهو شەوهه هەر سەرنجی لێ دەدان، تازانی گۆرانەکیان بەچ ئەنجامیک دەگات. دوایی زۆری پچ نەچوو له دەموچاویاندا دیاریی دا رۆژیکیان، سەرلەبە یانی، رێدانی خواست، هاتە ژوورەوه لایان. تەماشای کرد هەردووکیان گێژووژێژ ماون بە دەست بیرکردنەوه یه کی قوڵەوه. خەم و سەرسویمان، بە ئاشکرا له دەموچاویاندا دیارە. لێیان نزیک بووهوه و له تەنشتیانەوه هەلتووتا. ئنجا گوتی:

کچەشاگان، گیانم پێشکەشتان بچ، خودا ئاگای لیتان بچ، ببیلهی چاوان و، رۆشنایی هەموو دلان! من وام دیتە پێش چاو، لەو رۆژەوهی ئێوهی چوونەتە دەرەوه، بۆ ئاهەنگی بەهار و گەرانه تەوه مالهوه، بەم هەموو باری لیکدانەوه و پەژاردی و سەرسویمان و گێژووژێیهوه، ئەم کۆشکە گەشییه که ی کەم بۆتەوه و، زۆر له خۆشی و شادمانییە که یشی نەماوه له ئارادا!... ئایا دەتوانم لیتان پیرسم رازی ئەم دلشکاوییه تان هی چیبهوه، چ مەیکیش بۆتە هۆی سەرخۆشکردنتان که بەم جۆرە تان بەسەر بی؟...

بەلکو ئەگەر گیروگرفتیکتان هاتبیتە بەردەم، که پیتان نەکرێ چاره ی بکەن،

(*) : له چیرۆکە که دا (ئەحمەدی خانی)، «حەیزه بوون» دلێ، نەک (هیلانە). (وەرگێڕ)

یارمه تیتان بدهم. یاخود ئەگەر شتیکتان لی ونبوو بی، بههوی جادووگه‌ری و چاوبه‌ستکردن و لم لیکدانه‌وه که مه‌وه، بۆتانی بدۆزمه‌وه.»

(ستی) و (زین) یش که ئەوه‌یان له پیرتیزن بیست، سه‌یرتکی یه‌کتریان کرد و، وه‌ک بیان‌ه‌وی پرس به‌یه‌ک بکه‌ن له ئاشکرا کردنی که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌یاندا و ابو. پاشان یه‌کتیکیان گوتی:

«هەر وه‌ک بۆمان دهرکه‌وتوه، له‌و رۆژه‌وه، تووشی دلته‌نگیی و خه‌موخه‌فەتیک بووین، هۆبه‌که‌ی نازانین چیه. وا دهر ده‌که‌وی ئیستایش ئەم خه‌م و دلته‌نگییه‌ که‌می‌ک له دلماندا کار ده‌کات.»

(هیلانه) تیگه‌یشت، که جووته خوشک ده‌یان‌ه‌وی رازی دل‌ی خۆیانی لی بشارنه‌وه. ئەوه‌ی بردنه‌یش خسته‌یه سه‌ر ئەو گومانه، که که‌ینه‌وه‌ینه‌که‌یان دوور نییه له خۆشه‌ویستی و دلداریه‌کی واوه بی که له‌و رۆژهدا له دل‌یاندا جیگیر بووه. چونکه له رۆژی وادا، زۆر شتی وا پرووده‌دات که کچان و کوران چاویان به‌یه‌کتر بکه‌ویت و، چاوه‌ندان‌ی جوانی و دل‌کشکردن کاریان لی بکات و، ناسیاوی و دۆستایه‌تیش په‌یدا بی له‌ناو هەر دوو ره‌گه‌زدا... له‌بهر ئەوه خۆی لی‌یان نزیک کرده‌وه و پیتی گوتن:

«کچه‌شاکانی خۆم وا دهرده‌که‌وی ئیوه هیشتا نه‌تانزانیوه که خودا چ جوانی و چاوبه‌ستیکی به‌ئیه‌وه به‌خشیوه. له راستیدا ئیوه له‌سه‌ر ته‌ختیکی جوانی وا دانیشتون، که له هه‌موو جیهاندا وینه‌تان ده‌ست ناکه‌ویت. ئەگینا ده‌بوو بتانزانیایه هه‌رچی جوانی ئەم دوورگه‌یه هه‌یه له‌بهر رووتاندا سه‌ر دنوشتینه‌وه.»

ئاخۆ کۆ بی ئەو که‌سه‌ی به‌دل‌ی ئیوه‌دا چووبی و بۆ ئیوه سه‌ری دانه‌نه‌واندبی، وا بۆچ ئیوه ناوونیشانیانم بۆ دهرناخه‌ن، تا وایان لی بکه‌م، وه‌ک به‌نده‌ بینه به‌رده‌متان و، به‌په‌ینه‌ندی ده‌سه‌لاتی دلداریه‌وه، کړنووشی نه‌وازشتان بۆ بکیشن؟...»

(ستی) یش گوتی:

«دایه! هۆی سه‌رگه‌ردانی ئیمه ئەوه نییه... له راستیدا هۆبه‌که شتیکی تره... ئیمه‌یش به‌ده‌ستمان بووایه هه‌زمان ده‌کرد شته‌که‌مان بۆ روون بکردیتایه‌وه و، لی‌مان ئاشکرا بکردیتایه، تا به‌سایه‌ی زۆرانی و چاوبه‌سته‌که‌ی خۆته‌وه چاره‌ی دهردت بکردینایه... به‌لام شته‌که له پیچ و په‌نادایه... لی‌مان ئاشکرانییه... وه‌ک گری کۆپره‌ وایه، بۆمان ناکریته‌وه... رازیکه و هیچ سه‌ری لی دهرناکه‌ین... هیچی لی تیناگه‌ین... هەر ئەوه‌نده‌مان له ده‌ست دی

چیمان به‌سه‌ر هاتوه، بۆتی بگتیرینه‌وه هه‌رچییه‌کی‌شمان چاوه‌وتوه لیتی ئاشکرا بکه‌ین...»

پیرتیزنه‌که‌یش پالی دایه‌وه و رووی کرده (ستی)ی و چه‌ناگه‌ی خۆی خسته‌ ناو ده‌سته‌یه‌وه، ئنجا پیتی گوت:

«کچی خۆم! تو چیرۆکه‌که‌م بۆ بگتیره‌وه... منیش چیم له ده‌ست بیت ده‌یکه‌م بۆ ئەمه‌ی راز و نه‌ینیه‌که‌ی دهربخه‌م و پیتاننانی بده‌م...»

«ستی» یش ده‌ستی کرد به‌گتیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان، گوتی:

«له‌و کاته‌دا، که ئەو رۆژه ده‌گه‌راینه‌وه مالی... واتا: یه‌که‌م رۆژی به‌هار، که به‌ناو چیمه‌ن و لاله‌زاردا دهرۆیشتین، دوو کیژی جوان له ناکا و هاتنه به‌رده‌مان، که هه‌رگیز له‌وه‌پیش، دوو جوان و نازنینه‌ی وامان نه‌دی‌بوو. هه‌ردووکیان به‌هه‌له‌داوان ده‌هاتن، قاچه‌کانیان تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌بوون، یه‌جگار به‌په‌رۆشه‌وه بوون بۆ بینیمان. ئنجا که گه‌یشتنه نزیکمانه‌وه، له‌سه‌ر خۆیان چوون و که‌وتن به‌لادا.

ئیمه‌یش نزیکیان بووینه‌وه، تا سه‌رنج له ده‌موچاویان بده‌ین و بیاناسینه‌وه. به‌لام هیچ شتی‌کمان بۆ دهرنه‌که‌وت. هه‌ردووکیان له شیوه و ده‌موچاویاندا سه‌یر بوون. تاوێک به‌رامه‌ریان وه‌ستاین، سه‌یرمان ده‌کردن، هیشتا هۆشیان نه‌هاتبوه‌وه به‌ر خۆیان. دیمه‌نه‌که‌یان کارێکی گه‌وره‌ی له دل‌ی هەر دوو‌کمان کرد.

هه‌ردوو‌کمان هه‌ستمان کرد به‌دوو‌گیان، وه‌ک په‌روانه ده‌سوورانه‌وه به‌چوارلای دل‌ماندا. پاشان چوونه ناو کانگای دل‌مانه‌وه... دل‌مان ده‌ستیان کرد به‌لیدان، بۆ زۆر بابته، هه‌ندیک له‌وانه به‌زه‌یی پیداهاتنه‌وه و خۆشه‌ویستی بوو... «دایکه ئەو دوانه وه‌ک دوو جامی ره‌نگینی روونیان ده‌نواند. به‌لام ئیمه‌یش ئەو مه‌یه‌ بووین که له ناویاندا بووین پرشنگمان ده‌دا. ئەوانه له دوو چرای پرشنگداریان ده‌کرد. به‌لام ئیمه‌یش ئەو گره‌ بووین که له پلایته‌کانیان‌ه‌وه رووناکیان ده‌به‌خشی. ئەوانه هەر دووکیان وه‌ک دوو ئاوتنه‌ی رووناک و ابوون، به‌لام ئیمه‌یش ئەو دوو رۆژه بووین که پرشنگمان له رووه‌کانیاندا دهرده‌وشایه‌وه.

دایکه! پاش ئەوه، به‌و شیوه‌یه‌وه به‌جیمان هیشتن... ئیتر له‌و ساکه‌وه تا ئیستا نه‌مانزانیوه چیمان به‌سه‌رداهاتوه. به‌لکو هیشتا بۆمان دهرنه‌که‌وتوه ئاخۆ ئەوه خه‌و بووه دیوه‌مانه و، مه‌بی ناو سه‌روشت خسته‌وتیه‌ پیش چاومان، یاخود راستیه‌که بووه و به‌چاوی خۆمان دیومانه؟!...»

پیریژنه کهیش تاویک سهیری زهویی کرد و، بییری کردهوه لهوهی که بهرگوتی کهوت و، سهیری لینی سورما. پاشان سهیری ههلبیری و سهیریکی کردن و پیتی گوتن:

«کچه شایه پچکولهکانم! وام دپته پیش چاو که ئهوهی دیوتانه خهویک بووه له خهونهکانی ناو سروشت... ئهوه شتیکی زۆر دووره له هۆشهوه، که ئیوه لهناو ئهوه ههموو کوپ و لاوانه‌دا دوو کچی راسته‌قینه‌تان دبیج و دلتان پیتیاندنا چوو بی، که هیشتا نه‌تاناسبون... یاخود په‌نگه ئهوه راست بیج که دیوتانن، به‌لام له راستیدا ئاواتتان خواستوه که دوو مندالی وهک ئهوه دوو که‌نیزه‌کانه جوانتان بیج. نهک له جیاتی پیوا، به‌ناوی دل‌داری و حه‌ز لیج کردنهوه، دلتان پیتیاندنا چوو بی. کچی هه‌یه کچه‌کانم باوه‌ر به‌وه بکات که ئافره‌ت جوانیه‌که‌ی ده‌رکه‌هوی، ئه‌گه‌ر بیج و پیوا نه‌بیته ئاویته‌ی ئهوه جوانیه‌؟. ئه‌ی کیش هه‌یه باوه‌ر به‌وه بکات که پیوا جوانیه‌که‌ی ده‌رکه‌هوی و، واتایه‌کی تیدیای، ئه‌گه‌ر بیج و ئافره‌تیک نه‌یه‌ت و، ئهوه واتایه‌ی تیدا دانه‌نی؟. کچی بوو جوانی له‌یلای ده‌رخست و چه‌سپاندیه‌ی دلی هه‌موانه‌وه؟. ئایا مه‌جنونه‌که‌ی نه‌بوو؟. ئه‌ی جوانیه‌که‌ی «شیرین» به‌و جووره له‌جیهاندا ناوی ده‌رده‌کرد، ئه‌گه‌ر شکلاوی (خه‌سه‌وه) و ده‌سه‌لاته‌که‌ی هۆگری نه‌بوونایه‌؟!... ئه‌ی که‌س بیستوتی بلبلتیک به‌سه‌ر هیلانه‌ی بلبلانی تره‌وه بخوتی؟... یان که‌س دیویه‌تی گولتیک گرفتاری گولتیک تر بوو بیج؟!... نه‌ه. کچه‌شاهه شیرینه‌کانم. ئه‌مه‌ی ئیوه ده‌یلین له‌ راستیه‌وه دووره. هه‌یج نییه، خه‌ویک نه‌بیج له‌ خه‌وان... له‌به‌رئه‌وه ریگه‌ مه‌ده‌ن، خه‌و و ئه‌ندیشه‌ سواری دلتان ببن».

«زین» ییش وه‌رامی دایه‌وه گوتی:

«به‌لام تو‌گوت: جادوو و نوشته و لمناسیی و ده‌زانیت، که ده‌توانیت هه‌موو راز و نه‌یتییه‌ک و شتیکی شارراوه‌یان پیتی بدۆزیته‌وه. که‌واتا بۆج ئهوه په‌ندانته‌ به‌کار ناهیتیت تا ئه‌م رازه‌ی پیتی بدۆزیته‌وه... یاخود وات لیج هاتوه ئه‌وه‌نده پیر بوویت، نوشته‌کانت کار له‌هه‌یج ناکهن!».

ئه‌گه‌ر تو‌ ده‌لتیت قسه‌کانمان بریتین له‌ ئه‌ندیشه و خه‌و، قسه‌که‌ت له‌ راستیه‌وه دووره. خودا به‌و سه‌ره‌وه ئاگاداره که ئه‌وه‌ی پیمان گوتویت راسته و به‌چاوی خومان دیومانه. هه‌ر به‌سه‌ری ئهوه خودایه‌یش سویند ده‌خوتین، که خۆشه‌ویستی ئهوه دوو که‌نیزه‌که چۆته کانگای دل‌مانه‌وه. سا ئایا ئهوه دوو که‌نیزه‌که که ئافره‌تی راسته‌قینه‌ بن، یاخود فریشته‌بن، یان جنۆکه بن، ئیمه به‌لگه‌یه‌مان له‌لایه، که ئه‌وی دیومانه شتیکی رووداو و راسته‌قینه بووه، نه‌ک خه‌و و ئه‌ندیشه.

به‌لگه‌که‌یش ئه‌م دوو ئه‌موس‌تیه‌یه‌یه که ئه‌و کاته له‌ په‌نجی هه‌ردوو کیانمان هیناوه‌ته ده‌ره‌وه، بۆ ئه‌مه‌ی رۆژتیک له‌ رۆژان به‌هۆی ئه‌وانه‌وه بیاندۆزینه‌وه». پاشان هه‌ر دوو ئه‌موس‌تیه‌که‌ی خسته به‌رده‌می پیریژنه‌که. پیریژنه‌که‌یش هه‌ردوو ئه‌موس‌تیه‌که‌ی هه‌لگرت و، به‌باشی هه‌لگرت و وه‌رگرتی کردن و لیتیان وردبووه‌وه، ئنجا گوتی:

«وا ئیستا له‌ قسه‌که‌تان تیده‌گم. ده‌یشتوانم پیتان بلیم: سه‌ری په‌تی ئه‌م رازهم ده‌ستکه‌وتوه، تیکۆشانه‌که‌م به‌خۆرایی ناروات و، هه‌ر ده‌گه‌مه ئه‌نجامیک بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌م رازه. به‌لام نابی په‌له‌م لیج بکن. پیتیسته ئه‌م دوو ئه‌موس‌تیه‌یه‌یشم له‌ لا میینه‌وه، تا چاره‌سه‌ریک ده‌دۆزمه‌وه بۆ ده‌رخستنی ئه‌م رازه».

کچه‌کانیش له‌سه‌ر ئه‌وه ریک‌که‌وتن له‌ گه‌لیدا، به‌مه‌رحی باش ئه‌موس‌تیه‌کان بپارتیژی و که‌ینه‌وه‌بینه‌که‌یش لای که‌س ئاشکرا نه‌کات. پاشان پیریژنه‌که‌ لیتیان جیابوو‌وه. ئه‌وانیش کۆمه‌لیکی باش پاره‌یان پیتی به‌خشی و، به‌لینیشیان دایه که به‌خشیشی تریشی بده‌نی ئه‌گه‌ر فرمانه‌که‌ی سه‌رگری.

زۆری پیتی نه‌چوو پیریژن خۆی گه‌یاندی پیره‌پیاویک، له‌ سووچیک له‌ سووچه‌کانی دوورگه‌که‌دا، که هه‌موو ته‌مه‌نی خۆی له‌ لمناسیدا به‌خت کردبوو.

دیناریکی پیتشکه‌ش کرد و لایه‌وه دانیشته و پیتی گوت:

«ئه‌ی مامه‌ی ریش سپیی، دوو هه‌تیوم هه‌یه، که له‌ سامانی جیهاندا هه‌ر ئه‌وانه‌م بۆ ماوه‌ته‌وه، به‌هه‌یوایم له‌ ژیاندا بم هه‌سپینه‌وه. له‌ مندالیتی خۆیانه‌وه، له‌ رۆژی نه‌ورۆزدا له‌ گه‌ل سه‌یرانه‌راندا چوو بوونه ده‌ره‌وه بۆ ناو ده‌ر و ده‌شت. که چوو بوونه ده‌ره‌وه، له‌سه‌رخۆ بووبوون، ژیر و به‌هۆش بووبوون».

به‌لام که ئیواره گه‌رابوونه‌وه ماله‌وه، سه‌ر و شیتویه‌یان تیک‌چوو‌بوو. جلویه‌رگیان شروپری لیج هاتبوو. گیترویتژ بووبوون. نه‌ هۆشیان مابوو به‌خۆیان نه‌ هه‌ست. وا سه‌رسام بووبوون ده‌تگوت شیت بوون. تا ئیستایش مامه‌ی ریش سپیی، هه‌ر دوو کیان له‌ په‌شیتویه‌دا ماونه‌ته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌که‌م له‌ رازی ئه‌و باره‌یان تیناگه‌م. وا هه‌ردوو ئه‌موس‌تیه‌که‌یشیانم بۆ هیناویت، که تا ئه‌و رۆژه‌ نه‌م دیبوون له‌ په‌نجیانداندا. وایشم دپته پیش چاو که رازی ئه‌و مه‌یه‌ی هۆشی پیتی نه‌هیشتون، له‌و دوو ئه‌موس‌تیه‌یه‌دایه که پیتشانتی ده‌ده‌م، بۆ ئه‌مه‌ی به‌هۆی ئه‌وانه‌وه، هیتز و توانایی زیره‌کیت به‌خه‌یته‌کار و، ده‌ردی ئه‌و دوو منداله‌م

بۆ بدۆزیتەو: چیبە... ئایا فئی لئی هاتن و شیت بوونە... یاخود مەى و دلداریبە... یان چیبی ترە؟!.

ئەى ریش سبى! ئەو نیشانەىە که خستومەنە بەردەمت، تا تیبی بگەیت.

ببگومان رازیک لەناو ئەو دوو ئەموستیلەىەدا هەىە، که پتوبستە دەربىخەیت من هەر ئەو نەدەم دەوى له تو، که خاوەنەکانیانم بۆ بدۆزیتەو، پبیشم بلتیت، ئاخۆ ئەو دوو کەسە فریشتەى ئاسمانن، یاخود جنۆکەى حەوت چینهى ژیر زەوین، یان ئەوانیش مرۆڤیتکن وەک ئیمە لەسەر زەویدا دەژین؟!...».

پیاو پیرەکەیش ئەموستیلەکانى هەلگرت و روانیبە پەراو و لەکانى خۆى... دەستى کرد بەژمیرکاری و هیلکیتشان لەناو لەکاندا. پاشان دەستى دایە ببیرکردنەو و لیکدانەو... پاش تاویک سەرى هەلپرى و چاویکی کزەو سەیریکى پیریتنەکەى کرد. چرچ و لۆچ هەموو لایەکی چاوی گرتبوو.

گوتى: «پیریتنە بەپەندەى فرۆفیلبازە، پتوبستە تۆ هەموو درۆ و بەند و باو لە من بکەیت؟! تۆ دەلتیت مندالەکانت هەتیون... بۆچ راست نارۆیت و بلتیت دوو دورى بئى خاوەنن، دوو ناسک پرووى بئى هاوتان؟».

تۆ ناوى فئی لئی هاتن و، میتشک تیکچوون و، شیتى دەهینیت. بۆچ راست نارۆیت و بلتیت گیان بوو و، دل هۆگرى دل بوو؟».

ئەم دوو ئەموستیلەىەیش خاوەنەکانیان فریشتەى ئاسمان نین، جنۆکەى ژیر زەویش نین، بەلام دوو کورى دل بریندارن، لەو رۆژەوئى که ئەو دوو کچە جوانەیان چاوی پیکەوتوو، که تۆ پتیبان دەلتیت مندالەکانم، شیت و شەیدای جوانیبان بوون و، وپل و سەرگەردانى ئەوانن...».

پیریتنەکەیش، بەسەر سورمانیکەو، هەلیدایە، گوتى:

«کەواتە ئەو دوو کەسە کچ نین کورن؟!»

ریش سبیبەکەیش، سەرى بەرەو خوار کردەو، گوتى: «ببگومان بەلەو».

پیریتنەکەیش لیبى چوو پتیشەو و پتیبى گوت:

«بەلام من دەمەوى بزائم ئەو دوانە لە چ جۆرە کەسیتکن؟ ئاخۆ چۆن دەدۆزیتنەو؟... مامەى ریش سبى، تووبى خودا ئەگەر ئەو دوو کەسەم بۆ دەرنەخەیت. یاخود جیگای و رینگایانم پتیشان نەدەیت. هەر چەندیکت دەوى، پترت پارە دەدەم».

کابرایش گوتى:

«ئەمەى تۆ دەلتیت، رینگایەکم نبیە، تیبى بگەم. ببجگە لەوئى که پتیب گوتویت، لە قسە هەلدان و، بەراوورد کردن بەولاو هبچى ترم پتیب ناگوترت.»

ئەو نەدە هەىە، دەتوانم فیلتیکت فیر بگەم، که بەهۆى ئەوئى دەتوانیت بباندۆزیتەو و، لەگەلشیاندا گفتوگۆ بکەیت. فیلەکەیشم ئەوئى که خۆت بخەیتە شتوئى پزیشکیتى شارەزاو و، بەناو هەموو لایەکی دوورگەکە و ناو مالەکانیدا بگەرتیت. بەشیربى و زۆرزانیشەو و لە هەموو کەسیتک بکەیت که باوهرت پتیب بکات: پزیشکیتى تیکەیشتو و، شارەزایت و، لە هەموو نەخۆشیبەکى لەش و دەروون دەزانیت، هەموو جۆرە چارهیه کیشت لەلایە بۆ دەرمانکردن چاک کردنەوئى ئەو نەخۆشیبانە.

ببگومان ئەو دوو کورە، ئیمرو دل بەنازانن، که بەرگوتیشیان کەوتەوئى تۆ پزیشکیتى و شارەزایت دەنیرن بەشوتنتدا و رازى خۆشیانت پتیب دەلتین بۆ ئەمەى چارهیه کیان بۆ بدۆزیتەو».

پیریتنەکەیش ئەم بیرهى زۆر بەلاو پەسند بوو... دیناریکى تربشى دایە و لە پاش سوپاس کردنى گەرایەو مالى.

پزیشکى گەرۆک

که پیریتنەکە لە کابرای ریش سبیبى لمناس، جیابووئەو، نەگەرایەوئى کۆشکى سەردار. بەلام خۆى خەرىک کرد بەئامادەکردنى داوودەرمان و جلوهرگ و کەلوپەلى پزیشکایەتیبەو، بۆ ئەمەى خۆى وەک پزیشکیک پتیشان بدات... ئەوئى زۆرى پتینهچوو... پیریتن زوو بەزوو چوو شتوئىەکى سەبرو رووکەشیکى تازهو... بەسەر جلوهرگەکانى خۆیدا، بالاپۆشیکى گەرۆکەى فراوانى پۆشى، که پتیشەکەى تلشیکى وای تیدابوو، هەر شووشە و داو و دەرمانیکى بەم لاو بەو لای خۆیدا هەلواسیبوو، لیبوئى دیار بوو.

هەندى توورەکەیشى پکردبوو لە وشکە گیاو پووشى جۆر جۆر. گوئى دریتى تیکیشى بەکرى گرتبوو، لە تايەکى بارەکەیدا هەندى نەشتەر و دەرزى و بایهتى تری دانابوو، که هەموو پزیشکیتى شارەزا، هەلیاندهگرئ لەگەل خۆیدا... پاشان رەپ خۆى راستکردەو و، دەستى کرد بەگەرپان بەناو هەموو گەرەکەکاندا، خۆى دەهاویشتە ناو کۆبوونەوئىکان و

ماله‌كانه‌وه، ده‌پیرسییه‌وه له هه‌موو نه‌خۆش و دهرده‌داریک، تاب‌چیتته لای و به‌خۆزایی چاکی بکاته‌وه و، دلێ بداته‌وه. به‌م رهنه‌نگه‌ خۆی واپێشان ده‌دا و، فرۆفیلێ وای ده‌کرد، تا هه‌موو که‌سیک به‌وه‌ی باوه‌ر بکات که‌ پزیشکیکی زۆر شاره‌زایه، له هونه‌ری پزیشکایه‌تیدا. هه‌ر جۆره نه‌خۆش‌یکیشی بێته‌به‌رده‌م ده‌توانی چاکی بکاته‌وه... زۆری پینه‌چوو، تیکرا له هه‌موو لایه‌کی دوورگه‌که‌دا، ناوبانگی ده‌کرد، که‌ پیریتزنیکی گه‌رۆک گه‌یشتۆته‌ دوورگه‌که‌، ده‌توانی به‌شاره‌زاییه‌کی ته‌واوه‌وه، هه‌موو جۆره نه‌خۆشیه‌ک چاک بکاته‌وه.

له‌و کاته‌یشدا (مه‌م) و (تاژدین)، دهرده‌که‌یان له پیتشوو خراپتری لێ هاتبوو هه‌ردووکیان تووشی په‌ژاره و ئازاری هه‌موو ده‌می بووبوون. که‌سوکار و زۆریه‌ی دۆست و یاره‌کانیان هه‌ستیان به‌وه‌یان کردبوو. به‌لام که‌سیان رازی که‌ینه‌به‌ینه‌کانیان نه‌ده‌زانی. هه‌روه‌ها ته‌وه‌یشیان نه‌ده‌زانی که‌ چییان به‌سه‌ردا هاتوو. له راستیدا هۆی ته‌و خه‌مویه‌ژاره‌یه، بۆ هه‌ردووکیان وه‌ک یه‌ک نه‌بوو. به‌لکه‌و زۆر جوێ بوو. ته‌وه‌نده‌ی په‌یوه‌ندی به‌ «مه‌م» وه‌ بوو، هۆگره‌یه‌که‌ی زۆرتر بوو به‌خۆشه‌و‌یستییه‌که‌یه‌وه، گری ئاگری دل‌داری په‌که‌یشی هه‌روه‌ها بلتیه‌سه‌دار تر بوو...

له‌وه‌تی زانیبووی ته‌و که‌چه‌ی هۆشی لێ سه‌ندبوو، که‌چه‌شای (جزیره) بوو، نه‌ نارامی به‌خۆی ده‌گرت، نه‌ خه‌و و خۆراکی ما‌بوو. له‌وساوه‌ تیه‌گه‌یشت که‌ ته‌و که‌چه‌ په‌ری رووه، دلنه‌واویی کردوو و، به‌زه‌یی پیداهاتۆته‌وه، ته‌موس‌تیه‌که‌یشی بۆبه‌کا کردبوو په‌نجه‌به‌وه که‌ هه‌ر ده‌می لێی دوور بوو، بریسک و هووری ته‌موس‌تیه‌که‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی خۆی بیرخاته‌وه، هه‌ر کاتیکیش ئاگری دووری «زین» گری له‌ دلێ به‌ردا، به‌ته‌موس‌تیه‌که‌ی ته‌و دلنه‌واویی خۆی بکات... ته‌و بیرکردنه‌وانه، ئاگری له‌ دل و دهررونی به‌ردابوو، هه‌ست و هۆشی ده‌بزواند. شوێنی ته‌م دهرد و ئازاره‌یش، زۆرتر تینی ده‌سه‌ند له‌ دهررونییدا، کاتی که‌ بیر ده‌که‌وته‌وه. که‌سه‌ایه‌تییه‌کی واپه‌بلندی نییه، که‌ بتوانی «زین» له (زین الدین)ی سه‌ردار بخوازی. ته‌نانه‌ت ته‌وه‌یش له‌ هۆش و بیر سه‌رداره‌وه‌ دوور بوو، که‌ له‌ناو هه‌موو هاوده‌مان و کاربه‌ده‌سته‌کانیدا، په‌که‌یکێ وه‌ک ته‌و بکات به‌زاوای خۆی. ته‌و بیره‌وه‌ریانه‌ زۆرتر دلێ «مه‌م»ی ته‌نگ ده‌کرد، زۆرتر هه‌ناسه‌ ساردیی پێ ده‌به‌خشی... جاری وایش هه‌بوو، ده‌یکرده‌ هه‌ناسه‌ هه‌لکێشانیکێ واقوول که‌ ته‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌ما سنگی هه‌لبدری... به‌لام (تاژدین) وانه‌بوو. ته‌وه‌یش هه‌رچه‌نده‌ گرفتاری دل‌داری خاوه‌ن ته‌موس‌تیه‌ بووبوو، که‌ له‌ په‌نجه‌یدا بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌موو هه‌ست و هۆشیکێ به‌ره‌ و رووی

ته‌و په‌ری رووه‌ کردبووه‌وه که‌ ته‌و ته‌موس‌تیه‌یه‌ی کردبووه‌ په‌نجه‌یه‌وه، به‌لام وه‌ک «مه‌م»، دووچاری ته‌وه‌نده‌ ئازاری دهررون و ئیشی دل نه‌بووبوو. وه‌ک دهرده‌که‌وی، هۆشی ته‌وه‌یش ته‌وه‌ بوو، که‌ هیوای زۆر به‌هه‌یزبوو، که‌ ده‌توانی به‌و که‌چه‌ بکات.

هه‌روه‌ها له‌وه‌یش دل‌تیا‌بوو که‌ سه‌ردار (زین‌الدین) به‌رپه‌رچی ناداته‌وه‌ له‌ خواستنی (ستی)ی خوشکیدا و، بێگومان زاوایه‌تی (تاژدین)یش په‌سه‌ند ده‌کات. چونکه‌ (تاژدین) کوری کاربه‌ده‌ستی دیوان بوو، په‌که‌یکیش بوو له‌و سێ برایه‌ی، که‌سه‌ردار، خۆی، له‌ زۆر کاروباری گه‌نگدا پشته‌ی پێ ده‌به‌ستن. هه‌روه‌ها سه‌ردار خۆشی ته‌وه‌ی ده‌زانی که‌ بۆ خۆی وچاکتره‌ ریز له‌وانه‌ بگری و نزیک‌تریشیان بخاته‌وه‌ له‌ خۆی. به‌لام (تاژدین) له‌لایه‌کی ته‌وه‌ دل بریندار بوو. زۆر شتی وای به‌بیردا ده‌هات که‌ هه‌راسی پێ هه‌لگرتبوو.

هه‌رچه‌ندی ده‌کرد له‌ ده‌ستیان رزگار نه‌ده‌بوو! هه‌ر وه‌ک له‌وه‌ پێش گوتمان «مه‌م»، له‌ناو هه‌مواندا، په‌که‌ دۆستی دل‌سۆزی بوو، ته‌وه‌نده‌یشی خۆشه‌وه‌یست، له‌ براری خۆی که‌متر دانه‌ ده‌نا. به‌لکه‌و له‌لای ته‌و (مه‌م) له‌وان بلندتر بوو.

له‌وان گه‌وره‌تر بوو. ته‌وه‌یشی ده‌زانی، که‌ (مه‌م) له‌ چ دهردی سه‌ریه‌که‌ی دل‌داریدا... له‌به‌ر ته‌وه‌ که‌ داده‌نیشت، بیر له‌ (مه‌م) ده‌کرده‌وه. ته‌وه‌ی ده‌زانی، که‌ راز نووسیک له‌ دیوانی سه‌رداردا، ته‌و پایه‌یه‌ی نییه‌ که‌ بتوانی داوای (زین) له‌ سه‌رداری براری بکات. به‌لام ته‌وه‌یش په‌وانییه‌ که‌ ته‌و به‌کامی خۆی بکات و، به‌کامه‌رانیه‌وه‌ بژی، که‌چی برا دۆسته‌که‌یشی به‌ره‌للا بکات، خه‌م و ئازاری به‌کام نه‌گه‌یشتن، دلێ برزین و خۆین له‌ جه‌رگی به‌ینێ. که‌واته‌ چاره‌ چیه‌ و چی بکات؟!... ته‌وه‌ بکات باشتره‌ که‌ دل و کامه‌رانی خۆی له‌ پیناوی «مه‌م»دا به‌خت بکات، هه‌ر به‌ته‌نشیه‌وه‌ مینیتته‌وه‌ و، هاوبه‌شیی زیان و خه‌م و خه‌فه‌تی بکات و دلێ بداته‌وه‌؟!... یان چاره‌یه‌کی تر بدۆزیتته‌وه‌ بۆ ته‌وه‌ی هه‌ردووکیان به‌کامی خۆیان بگه‌ن؟!... ته‌م چاره‌یه‌ چۆن بدۆزیتته‌وه‌، که‌ ته‌وه‌نده‌ درک و دال و که‌ند و کۆسپ له‌ ریه‌گه‌یدا هه‌یه‌!.

به‌م رهنه‌نگه‌ هه‌ردوو برادۆست که‌وتبوونه‌ په‌ژاره‌ و خه‌م و بیرکردنه‌وه‌ی شه‌و و رۆژییه‌وه‌. که‌ ته‌وه‌ بوو به‌هۆی ته‌وه‌ی هه‌موو خه‌م و که‌سوکاریان بیران لێ بکه‌نه‌وه‌ و، سه‌رسام بن له‌ شپوه‌ و کرده‌وه‌یان. ئیواره‌یه‌کیان (مه‌م) و (تاژدین) له‌ په‌نایه‌کی هۆلی میوانخانه‌ی مالی (تاژدین)دا دانیشتیوون. هه‌ردوو براکه‌ی تاژدین و کۆمه‌لێکی له‌ خه‌م

و که سوکار دۆست و برابان لهویدا بوون. له پر پیریزنه پزیشکه که به بهرده میاندا رۆیشت و رۆژباشیییه کی لی کردن^(۱). ئەوانیش که ناوبانگیان بیستبوو، زۆریه یان له سەر ئەوه گفتوگۆیان کردبوو، که بانگی بکه نه ئەوئ، بۆ ئەمە ی دەردی مەم و تاژدینی تیبگه پینن، به لکو چاره یه کیان بۆ بدۆزیتته وه. هه موویان رۆژباشیییه که یان سه نده وه و، پینشیان گوت تاویک له لایان دابنیشی. که پشوویه کی دا و دانیشت (عارف) لینی پرسی:

«پووری! تۆ کویتنه ریت و فرمانت چییه؟»

ئەویش وه رامی دایه وه گوتی:

«من له دپییه کی پچکۆله دام، که که وتوتته پشت ئەو شاخه وه و نزیکیه تی. فرمانیشم پزیشکایه تیبیه. ده گه ریم به هه موو لایه کی ئەم خاکه دا، بۆ چاک کردنه وه ی نه خووش و دهرده داران.»

ئەویش گوتی:

«ئەو نه خووشییانه ی چاکیان ده که یته وه پیم بلتی: کامانه؟.»

پیریزنیش گوتی:

«له راستیدا من ناوبانگم به وه دهر کردوه، که شاره زای نه خووشییی دهر وونی و گیانم. به لام له بهر ئەوه ی ماوه یه کی زۆره له پزیشکایه تیدام، ده توانم بیتجگه له وه نه خووشییانه نه خووشییه کانی له شیش چاک بکه مه وه.»

که تاژدین ئەوه ی لی بیست، له په نا دووره که ی خو به وه، ده موده ست لینی پرسی.

«پزیشک! تۆ له بابه ت نه خووشییه کانی گیانییه وه چی ده زانیت؟.»

پیریزنیش رووی تیکرد و، به چاوه کزه کانی تاویک سه رنجی لی دا، بۆ ئەمە ی بزانی ئەوه ی ئەو پرسه ده کات کییه. له دلدا گوتی: «رهنگه ئەمه یه کینک له وه دوو که سه بی که به دوایاندا ده گه ریم.» پاشان وه رامی دایه وه گوتی:

«کوری خۆم، من له وه نه خووشییانه، گه لیکیان شاره زام. زۆر که سیشم چاک کردۆته وه. خودا نه خواسته، نه خووشییی وات هه یه؟.» پیش ئەمە ی تاژدین وه رامی بداته وه، (مەم) یش لینی پرسی:

(۱) لیره دا کاته که ئیواره بووه، جا دهبوو (ئیواره باشیه کی) بکر دایه، یان بۆ ئەو رۆژگاره چاکتر بوو: سلاویکی لیکردن.

«له وه نه خووشییانه، پووری خۆم، کامیان له هه موویان کاریگه رتره؟ ئایا ده توانی تیمانگه پینتی؟». پیریزنه که ییش سه رتیک ی کرد و له دللی خویدا گوتی: رهنگه ئەمه ییش یه که که ی تریان بی، که به دوایاندا ده گه ریم. پاشان هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: «کوری خۆم، نه خووشییی هه ره کاریگه ریان - خودا بپاریز لی - له ته ماشا کردنه وه په یدا ده بی... له رتگیای ته ماشا کردنیش ه وه به پیوا ده گات... پاشان ده چیتته ناو دل ه وه و، له کانگه یدا جینگیر ده بی. له پیتشدا له دل داخو رپانیکه وه ده ست پین ده کات، له گه ل دل ه کوتی و رهنگ گۆریندا.

پاشان که بنجی داکوتا و گه وره بوو، وه ک بروسکه ی لی دی، که له هه ناو کار ده کات.

بی ئەمە ی ناگری پتیه بی، جه رگ و دل گر تیبه رده دا. بی ئەمە ی پشکۆی هه بی دل ده سووتینتی. پاشان که ته واو جینگیر بوو، دل له توپه ت ده کات. بی نه شته ر برینداری ده کات. بی دان ده پچرئی. خو پین له چاویه وه ده تکی له شیش له نا وه ند بۆ ته ی هه ناو و ئاهو هه ناسه ی سنگدا ده تویتته وه.

ئیتتر که پیوا گه بیسته ئەو باره، نه پزیشک به کاری دی، نه داو و دهرمانه که ی. هه یچ شتیک به کاری نایه ت، ئەوه نه بی که گیانی بگات به گیانی خو شه ویسته که ی و، ئەو ناگره ییش که له دلیدا گری سه ندوه، به ئاوی پینگه یشتن بیکوژنیتته وه. ئیتتر له ویدا پیریزنه که بی دهنگ بوو، بۆ ئەمە ی گوتی له هه ناسه یه کی ساردی «مەم» بی که له سنگی ده هاته دهره وه و، پیتی نه ده کرا فرمیتسکی بۆ بریژی. هه ره ها بۆ ئەمە ی چاوی له زهرده لگه رانی رووی (تاژدین) یش بی، که که وتبه وه گیتراوی په ژاره وه. پاشان بۆ ئەمە ی سه یری دانیشتوه کانی تریش بکات، که له ده موچاویاندا سه رکز ی دهرده که وت له گه ل به زه یی پیدا هاتنیک ی به هیتزا بۆ ئەو دوو کلۆله، که ئیتتر هه یچ گومانیک ی له دلدا نه ما، که ئەو دوو که سه، هه ر ئەو دوو لاوه بوون که گرفتاری دل داریی هه ردوو که چه شاکان بوون، له وه رۆژه وه ی که به بۆ نه ی ئاهه نگی نه ورۆزه وه یه کتریان چاوی بیکه وتبوو. له پاش ئەوه پیریزنه که هه لسا یه سه ر پین و رووی کرده ئەو په نایه ی ئەو دوو لاوه ی تیدا دانیشتوبون.

ده ستی کیشا به شانیا ندا و پیتی گوتن:

«دل نیام له وه، کوره کانم، که ئیبه ییش تووشی دهردی سه ربه یه کی واهاتوون.

به لام خه فه ت مه خوئن، ترستان نه چیتته دل ه وه. چونکه دهرمانی دهردی ئیبه لای منه.»

پاش ئەوه، رووی کرده دانیشتوه کانی تر و پیتی گوتن:

«پتوبسته من بگه مه بنج و بناوانی دهردی ئەم دوو لاوهوه. له بهر ئەوه پتوبسته به تهنیا بیانینم. ئایا ده توانم تکای رێدانی ئەوه تان لێ بکەم؟».

له پاش تاوێک ژووره که چۆل بوو. که سی تیدا نه ما، ئەو دوو نه خۆشه نه بی، له گهڵ پزیشکه که یاندا، که به وردی سه رنجی له ههردووکیان دهدا. ههه له تهوقی سه ریا نه وه پیدایا دهروانین تا که له موسستی پیتان. که ته ماشای کرد ئەو له بهردهوام دوو لاودا وه ستاوه، ههتا بلیت شوخ و شهنگن، هیتشتا له به هاری ته مه ندان، له ده موچاویاندا نیشانهی گه ورهیی و بلندی دیاره له سه ر و شێوه شیا نندا جوانی و شیرینی ئاشکرایه، له گهڵ خه م و خه فته و دلشکاویدا.

ئنجا له پاش ئەوهی دلی دانه وه و کیسی کردنه سه ر گێرانه وهی کاروباری خۆیان و به سه رهاتیان له روژی نه ورۆزه که وه تا ئەوسا، که هه رچی به کیان له دلدا بوو پیتی ده رخست، به ده میانه وه پیکه نی و پتی گوتن:

«کورپه کانی خۆم! بام دلتن خۆش بی و چاوتان بگه شیته وه، موژده تان لێ بی، به و خودایهی که ده پیه رستن، من له لایه ن هه ر دوو که چه شای بۆ تانه وه نیراومه ته لای ئیوه. مه به سیش ئەوه یه دلی بریندارتان چاک بکه مه وه...»

ئهو انه ییش ئەموسستیه کانی خۆتانن بیانین تا به قسه که م پرا بکه ن...».

هیتشتا پیریتنه که له قسه کانی خۆی نه بوو بووه وه و، ئەموسستیه کانی پیتان نه دا بوون، ههردوو لاوه که، گه شکه دار بوون و، اقیان و رما. ته نانه ت «مه م» خۆی بۆ نه گیرا، وه ک مندالێکی ساوا خۆی فری دایه باوه شی پیریتنه که وه، دهستی کرد به ماچ کردنی داوینه کانی و، په لاماری دهست و قاچی دا ماچیان بکات. وه ک هۆشی به خۆی نه ما ب و او بوو. که چی (تاژدین) تاما وه یه ک، به ده م داچه قاوییه وه مایه وه، هه ر سه یی پیریتنه که ی ده کرد، نه پیتی کرا ده م بکاته وه و قسه یه ک بکات، نه پیتیشی کرا جووله یه ک بکات.

به لام پزیشکه پیریتنه که که به و جو ره چاوی پیت که وتن، وا په ریتشان و سه ر گه ردانن، ئەوه نده دلی پیتان سووتا و به زه یی پیتاندا هاته وه، دهستی ههردووکیانی گرت به دهسته وه و پیتی گوتن:

«پتوبسته ناکات به وه نده خه م و خه فته، کورپه کانم!... به و خودایه ی ده بیه رستم هه تا له دهستم بیت یارمه تیتان ددهم تا ههردووکتان به کامی خۆتان ده گه یینم؛ به ره لالتان ناکه م. هه تا هه ر چواریشتان نه بینم، به پیکه یشتنه وه شادمان و کامه ران بن و، پیکه وه به خۆشی

یه وه پزین، به مه رگ شاد نابم... بۆ ئەمه ی هه ر له ئیستایشه وه خه ریکی ریکه خستنی کاروباره که تان بیم، پتوبسته ههردووکتان ناوونیشانی خۆتان و پایه و سایه تانم له م دوورگه یه دا بۆ ده ربه خه ن. ههروه ها تکایشتان لێ ده که م که ئەو دوو ئەموسستیه یه ی له ده ستاندا یه بده نه وه، تا بیا نده مه وه ده ست خاوه نه کانیان، نه وه ک ئەم و ئەو به ر که یه ن و به یه نه که تان بزانه ن و کارمان لێ تیکه چی... منیش زۆرم پیناچی، به پتوبستیشی ده زانم بگه ریمه وه لاتان، تا وه رامی هه ر دوو که چه شاتان بۆ به یینمه وه، هه موو شتیکیشتان به ته وا وه تی بۆ پروون بکه مه وه...»

که (تاژدین) ئەوه ی له پیریتنه که بیست، ده موچاوی گه ش بووه وه.

ئیت ره هه ستا ئەموسستیه که ی (ستی) ی دایه دهستی. بیجگه له وه ناوونیشانی خۆشی بۆ هه لدا... به لام «مه م» توژی که وه ته بیر کردنه وه وه. پاشان به پیریتنه که ی گوت:

«خانمه که م! بیگومانم له وه ی که بیا نووه که م په سند ده که یه ت. ئەگه ر پیت بلیم له توانا ییمدا نیسه، ئەم ئەموسستیه یه ت بده مه ده ست. دیاره پراویشم پیده که یه ت نه گه ر سویندت بۆ به خۆم: ئەم ئەموسستیه یه بریتیه له و توژه گیانه ی که له سنگمدا ماوه!... کن هیه به توانی به دهستی خۆی گیانی خۆی ده ره یینی؟!... نه... خانمه که م... نه... من په نا ده به مه به ر ئەو ئاگره ی له ناو دلما کلپه ی سه ندووه، که بۆم پیا ریته وه لیت. ههروه ها به ناوی (زین) و جوانیه که ی (زین) وه ده پاریمه وه لیت، که وا زم لێ به یینیت، ئەم پاشما وه ی گیانه م بۆ بمینیته وه، ئەم ئەموسستیه یه م له لا به یلته وه». پاش ئەوه تاوێک بی دهنگ بوو، وه ک به ره نگرایی ئەو نازارانه بکات که دلیان داگیر کردووه، وا بوو، ئنجا دهستی کرده وه به قسه کردن، گوتی:

«ئیتستایش ئەی دایکی خۆشه ویستم! ئەی رابه ری دلی بریندارم، ریم بده بام نامه ی دلی خۆم پت بلیم، تا بیگه یینیته خاوه نی ئەم دلّه... پیتی بلتی:

«مه م» که سیکی بیچاره و بیده سه لاته... هیتشتا نه گه یشتوته ئەو پایه یه ی له گه ل خاوه ن کار و ده سه لاتداراندا به رامبه ر بوه ستی. به لام تیری دلداری جاری وا هیه سه ر ده کات... هه رگیز وا نه بووه، که دلی بیده سه لاتیک و سه رداریک له یه ک جو ی بکاته وه. ئیتستا که ییش «مه م» ده ستدریژی ناکات بۆ پایه یه ک که رابه ی ناکه و ی بیگاتی. به لام چاوه روانی ئەو چاکه یه یه، که هه ر له ده ست سه رداران دێ بیکن، له گه ل بۆره پیاواندا. (مه م) ییش هه ر ئەوه نده ی له تو ده و ی که جاروباریک بیرت بکه ویته وه. ههروه ها جار ه نا جار تیکیش لیتی پیرسیته وه...».

پیریتنه‌کیش، له شپوهی قسه‌کانیدا، دلّی پیتی سووتا. هیچ چاره‌یه‌کیش نه‌مایه‌وه نه‌وه نه‌بج، که به‌زه‌یی پیتیدا بیته‌وه و، نه‌موس‌تیله‌که‌ی له ده‌ستدا به‌یل‌یته‌وه ئیتر له‌پاش نه‌مه‌ی هه‌ندیکی تر دلّی دانه‌وه، هه‌ستاو به‌جی هیشتان و سپاردنی به‌خودا... به‌لینیشی دانجی که زوو به‌زوو بگه‌ریته‌وه لایان.

نه‌هاتنا هۆشه‌ویستی

بام زوو به‌زوو بگه‌ریته‌وه کۆشکه‌که، پیش نه‌مه‌ی پیریتنه‌که بیگاتج، بۆ نه‌مه‌ی بزانیان (ستی) و (زین) له‌و رۆژه‌وه که پیریتنه‌که لیبان جیابۆته‌وه، چیبان به‌سه‌ر هاتوه... پیریتنه‌که نه‌گه‌را بووه‌وه... هه‌ر دوو کچه‌شایه‌ش به‌گه‌رمییه‌که‌وه چاوه‌روانییان ده‌کرد. هه‌موو دهم به‌هیوا بوون که نه‌م کاتهن، کاتیک تر بگه‌ریته‌وه لایان... نه‌و بۆیه‌کا به‌جی هیشتبون، تا بچی و بگه‌ری به‌دوای نه‌و رازهدا، بۆیان بدۆزیته‌وه. پاشان بیته‌وه لایان و راستیی نه‌و دوو که‌نیزه‌کیان پێ بلج، که دلّ و هۆشیاکی به‌جاریک بردبوو... به‌لام پیریتن چوو نه‌هاته‌وه؟! ئنجا که پیریتن نه‌وه‌نده‌ی پێچوو و نه‌گه‌رایه‌وه، پشیمویی دلّیان زۆرتی لێ هات. زۆرتی که‌وتنه‌ په‌شۆکانه‌وه، وایان لێ هاتبوو ئارامیان به‌خۆیان نه‌ده‌گرت. نه‌ خه‌ویان مابوو، نه‌خۆراک. بیریان به‌هه‌زار لادا ده‌چوو. نه‌یانده‌زانی پیریتن نه‌وه‌نده‌ی بۆ پێچوو؟!...

رۆژیک له‌ رۆژان له‌ یه‌کێک له‌ ژووره‌کانی خۆیاندا دانیشتبون گفتوگۆیان ده‌کرد.

له‌په‌ر یه‌کێک له‌ ده‌رگای دا و رێگای خواست بیته‌ ژووره‌وه. که سه‌ریان هه‌لبه‌ری و سه‌یری ده‌رگاکیان کرد، بزانی کتیه‌ له‌ ده‌رگا دهدا، چاویان که‌وت به‌پیریتن، به‌ده‌موچاوه‌ چرچ و لۆچه‌که‌ی و پشته‌ کۆماوه‌که‌یه‌وه له‌به‌رده‌میاندا وه‌ستاوه به‌پێکه‌نینیک گه‌وره‌ی پر و اتاوه سه‌یریک کردن... کچه‌شاکان په‌لاماریان داو ده‌ستیان کرده‌ ملی و خۆشی و چلۆنیان له‌گه‌ل کرد. پاشان گورج دایانیشاندا له‌ ناوه‌ند خۆیاندا. ئنجا ده‌ستیان کرد به‌پرسیار که تا نه‌و ماوه درێژه چی بۆ ده‌رکه‌وتوه. تا چ نه‌ندازه‌یه‌کیش جادووگه‌رییه‌که‌ی و لمناسیه‌که‌ی کاریان کردوه، له‌ بابته‌ ده‌رخستنی رازی هه‌ردوو که‌نیزه‌که‌ه و رێ و شوپانه‌وه.

نه‌ویش له‌تاو ماندووتی، هه‌ناسه‌ برکبێ پێگه‌یشتبوو، به‌ده‌م نه‌و ماندووتیه‌وه پیتی گوتن: «سویند به‌و خودایه‌ی نه‌م جوانیه‌ دل‌کیشکه‌ره‌ی به‌ئیه‌ به‌خشیوه من ئیستا له‌لای نه‌وانه‌وه هاتووم. ئیستایش دل‌م به‌شپوهی نه‌وانه‌ ده‌سووتی... ئای داخی به‌جه‌رگم بۆ نه‌و

دوولاوه، کچه‌کانم هه‌رچه‌نده‌ گوی یان له‌ناوی (ستی) و (زین) ده‌بوو ئاگر له‌ خۆتیاکان به‌رده‌بوو.

ته‌زوویه‌کی وایش به‌له‌شیاکاندا ده‌هات، که مرۆف به‌زه‌یی پیتیاکاندا ده‌هاته‌وه و دلّی پیتیاکان ده‌سووتا... کچه‌کانم به‌خودا سویندتان بۆ ده‌خۆم، که هه‌ر دووکیان چاکترین لاون، که خودا ده‌ستی هونه‌رمه‌ندانه‌ی خۆی له‌ جوانی و شیرینی و تێگه‌یشتیاکاندا خستۆته‌کار... منیش له‌ هیچ سه‌رم سوپ نه‌ماوه له‌وه نه‌بج، نه‌ز گۆری (*)، که ئیه‌ له‌ناو نه‌و هه‌موو سه‌یرانکه‌رانه‌دا، چۆن توانیوتانه‌ دوانی وا هه‌لبه‌بترن و جیگه‌کیان بدۆزنه‌وه...! نه‌و دوانه‌یش سه‌ردارین، یان پێشه‌وا، یاخود بۆره‌ پیاو، به‌سه‌ری خودا سویند ده‌خۆم چاکترین جووتن بۆ ئیه‌ و، هه‌لێشه‌گرن که دوو جوانی وه‌ک ئیه‌یان ده‌ستبکه‌وی!.

نه‌وه‌یش دیاره‌که (ستی) و (زین) نه‌م قسه‌یان گوی لێ بوو، یه‌جگار سه‌رسام بوون، یه‌جگار په‌شۆکان، یه‌جگار گه‌شکه‌داربوون. وایان ده‌هاته‌ پێش چاو، که نه‌و دوو که‌نیزه‌که‌ هه‌موو شتیکی بن، به‌لام هه‌رگیز نه‌وه‌یان به‌بیردا نه‌ده‌هات که نه‌وانه‌ کورپن و، نه‌وانیش وه‌ک خۆیان نه‌وه‌یان به‌باش زانیبێ که جلوه‌رگ و شپوهی خۆیان بگۆرن، بۆ نه‌مه‌ی له‌ که‌س ئاشکرا نه‌بن!... پاشان له‌ په‌شۆکان و گیتز و وێژییه‌که‌یان رزگاریان بوو و هاتنه‌وه‌ هۆش خۆیان... به‌لام هه‌ستیانکرد به‌دلداریه‌کی به‌هێز له‌ناو دلّیاکاندا، خه‌ریکه‌ له‌ کانگای دلّیاکاندا بنج دابکوتی و گر به‌ریداته‌ دلّی هه‌ردووکیان... نه‌وه‌ له‌وه پێش بریتی بوو له‌ تازار و په‌شۆکانیک له‌ بابته‌ رازیکی نه‌ینیبی و اوه‌که هه‌چیان لێ نه‌ده‌زانی. به‌لام ئیمه‌رۆ نه‌وه‌ بووه به‌راستییه‌کی تر که توندتر و کاریگه‌رتره‌... نه‌مه‌یش «دل‌داری»یه... نه‌و دل‌داریه‌یشه‌ که ته‌زووه‌که‌ی له‌ ته‌وقه‌ سه‌ریانه‌وه ده‌کشی تا ده‌گاته‌ که‌له‌موس‌تی پیتیاکان!...

ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ی پیریتنه‌که هه‌موو شتیکی له‌بابته‌ (تازدین) و (مه‌م)ه‌وه بۆ رۆشن کردنه‌وه، ئیتر له‌وه به‌ولاوه بیریان له‌و بابته‌ نه‌کرده‌وه.

ئنجا له‌پاش نه‌مه‌ی ئاورتیکیان دایه‌وه له‌م لاو له‌ولای خۆیان و که‌سیان نه‌دی له‌وی بێ، پیریتنه‌که نه‌بج، که له‌ هه‌موو که‌ینه‌وه‌یه‌یه‌ک و راز و نه‌ینیه‌کیان شاره‌زا بووبوو، پیتیا گوت:

«دایه! رهنگه‌ خۆیشت نه‌وه بزانیته‌ که نه‌م راستییاکانه‌ی تۆ ده‌رخستنا ناخۆشییه‌کی له‌ناکاو تری خسته‌ ناو دل‌مانه‌وه. دل‌یشمانی خسته‌ ناو گیتزای هه‌ست و ته‌زوو و

(*): نه‌ز گۆری: به‌شپوهی بادینانی (به‌قوربان، له‌ ده‌ورت بگه‌ریم) ده‌گریته‌وه. (وه‌رگێر)

تاسەى تازەوۈە كە زۆر ماندوۋى كىردۈۋىن... ئىمەيش لە تۆ بەولاولە كەسى تر نانسىن كە چارەى دەردمان بىكات و، بىرىنى دلمان سارىژ بىكات... ئىمەيش بەھۆى تىكۆشانى تۆۋە نەبى، لەم بابەتەۋە ھىچ شتىكىمان پىناكرى. زمانى تۆشمان پىتە نەبى، ھىچمان بۆ ناگوتىرى ناخۆ دەتوانىت لە پىناۋى ئىمەدا، ھەندىكى تر خۆت ماندوۋ بىكەيت و، بەزمانى ئىمەيشەۋە لەم روۋەۋە قسە بىكەيت؟...».

پىرىژنەكەش بەگەشىبى و روۋ خۆشپىكەۋە ۋەرامى دانەۋە گوتى:

«كىچەشاكەم! من نامادەم بۆ ھەموو كاروبارىكتان، بۆ ھەموو فەرمانىكتان، لە پىناۋ كامەرانى ئىۋەدا گوتى نادەمە ھىچ ئەرك و ماندوۋىتپىكە. ھەتا ئىۋە ۋا بىبىم بەدل شىۋاۋى و پەشۋاكەۋىبەۋە ھىچ ئارامىكم نابى.».

ئەۋانىش پىيان گوت:

«ئەۋەى لە تۆمان دەۋى ئەۋەبە، كە بەگورجى بگەپىتەۋە لاي ئەۋ دوو لاۋە، بۆ ئەمەى لە جىياتىبى ئىمە دەست بىكەيت بەدل دانەۋە و چارەكردنى دەردىان چۈنكە بىگومان، ئىستاكە ئەۋان ھەردوۋىكىان، لە دلتنەنگى و خەفەتبارىدان.

دايە! تا دەتوانىت دلخۆشپىيان بەرەۋە. لە باتىبى ئىمەيش فرمىتسكەكانىيان ۋوشك بىكەرەۋە. پىشپىيان بلى: دلتن تەنگ نەبى لە بارى خۆتان. چۈنكە ھەر ئىۋە نىن كە بەم دەرد و ئازارەۋە دەتلىتەۋە. ئەۋ دوو كچەى كە ئەۋ ئىۋارەبە، بەجوانى و دلدارىبى خۆيان، ئىۋەبىيان دا بەزەۋىدا، لەناۋ ئەۋ چەقى رىگايەدا ئەۋانىش لەبەر دوۋرى، ۋەك ئىۋە، خەم و ئازار دەچىژن. تا ئىستە ھەر ئەۋەندە بوو بەزەبىيان پىتاندا دەھاتەۋە و، دلپان پىتان دەسوۋتا، بەلام لە ئىستەۋە ئەۋ ھەستە بوۋە بەدلدارى، كە گرى، لە دللى ھەردوۋىكىان، بەرداۋە... بەچەشنى دللى ئىۋە ئەۋانىش بەھۆى ئەۋ دلدارى بەۋە، ۋەك ئىۋە گىنگلە دەخۆن و دتلىتەۋە... ئىمەيش كە تا ئىستە ئەم دەردى دلەمان لە كەس ئاشكرا نەكردوۋە، ھەر لەبەر ئەۋە بوۋە كە شەرم دەسلەتتى بوۋە بەسەرماندا و، پەردەكەى خۆى داداۋەتەۋە بەسەر روۋماندا... بەلام ئىستە كاتى ئەۋە ھاتوۋە، كە ئەۋ روۋپۆشە لەسەر دەموچاۋمان لاپبەين و ئىۋە بانبىين، بۆ ئەمەى لەۋە دلنپابىن كە ئىمە ئىۋەمان بەھاۋسەرى ژيانمان پەسند كىردوۋە. ئەمەيش بەئارەزۋى دللى خۆمان پىكەتوۋە. گۆرىنەۋەى ئەموسىتەلەكانىشمان لەۋ ئىۋارە ناۋازەبەدا، بەلگەبە بۆ راستى قسەكانمان... ھەركامىكتان ئارەزۋوتان ھەبە، دەتوانن لەم روۋەۋە بچنەلاى (سەردار زىن الدىن) بۆ خوازىبىنى كىردمان. بام بۆ ھەرىكەتەتان، چەند كەسىك بچىتە لاي، بۆ خوازىبىنى. بام ھەندىكى تىرىش، لە گەۋرەپىۋان بچنەلاى، تكاى

لى بىكەن كە بماندا بەئىۋە... بەلام سايە و پاىە و سامان و ناۋونىشان و مارەبى، ئەمانە ھەموۋىيان لاي ئىمە پەشمن... پىيان بلى: كچەكان لە باتىبى ئەۋانە ھەموۋىيان، ئەۋ دلدارىبەيان وىستوۋە كە لە يەكەم رۆژى چاۋپىكەۋەتەنمانەۋە لەكانگاي دلپاندا گىرساۋەتەۋە و راستىشى دەركەۋەتوۋە. لە دواى ئەۋە، ھەرچىبەكىان پى برا لەسامانى جىھان و بابەتى ژيان، كچەكان دلپان پى خۆش دەبى.

دايەگىيان! ئەمە نامەكەى ئىمەبە، تا دەتوانىت بەجوانى تىيان بگەبىنە، بەلگە ئەمە خودايە، خودا ئەمەيشى لە چارە نوۋسىبىن كە بەبەك بگەين و، پىكەۋە ژيانىكى پىر لە كامەرانى بەسەر بىبەين، ھەروەك لە چارەى نوۋسىبىۋىن كە جامى ئەم دلدارىبە بىخۆبەۋە.».

موزدە

ھەرگىز شت لەۋە خۆشتر نىبە، بۆ دلدارىكى بىندار، كە ئاگرى خۆشەۋىستى دللى سوۋتاندىبى، كە لە پىر موزدەى پىگەپىشتى يارەكەى بدىتتى و، بەدلخۆشپى دۆستەكەى لەۋ، دللى شاد بىكرى. ئەۋ دەنگى خۆشەۋىستى و بەزەبى پىندا ھاتنەۋەبەى كە لە دۆست و يارەۋە بۆى دى و، دەكەۋىتە بەرگوتى، بەجارىك تەم و خەم لە دللى دەسپىتەۋە و، ھەناسە ساردى و ئازارى لى دەبات.

لەۋ دەنگى يارەدا ئاۋازىكى ۋا ھەبە، كە ساز لە تواناىبىدا نىبە بىدات بەگوتىدا. جوانى و شىرىنىبەكى ۋاشى تىدايە، كە چاۋئەندازى چىمەن و لالەزار، لە تواناىبىدا نىبە پىشانى بدات. جۆرە بوۋژاندنەۋە و، خروشىكىش دەدات بەدلدار، كە ھىچ جۆرە مەپىك لە تواناىبىدا نىبە بىبەخسى پى!... ئىجا موزدەبەكى ۋابو، كە لە دەمى پىرىژنەكە ھاتەدەرەۋە و، لە گوتپچكەى «مەم» و «تازدىن» دا زىنگايەۋە پىرىژنەكە لەناكاۋ لە شىۋەكەى پىشۋویدا، سەرى كىردەۋە بەژوۋردا و، لە شىۋەبەكى زۆر شىرىندا، نامەى ھەر دوۋكچەشاي بەدەم پىگەياندىن.

ئەۋە ھەر موزدە و نامە نەبوۋ. دەرمانىكىش بوو كە دەردى ھەردوۋىكىانى دەرمان كىرد. گىيانىكى نوپىش بوو كە چوۋەۋە بەبەرىاندا. دلدارەكان، ھەردوۋىكىان چەند تاۋىك لە خۆشپاندا گەشكەدار بوون. كە گوتىيان لەقسەكانى پىشكەكە دەگرت، ۋەك بۆنىكى خۆشى گولزار بەلوۋتىاندا بىت. ۋەك ساز و ئاۋازىكى چاۋ بەستكەر بدى بەگوتىياندا ۋابو. ھۆشى پى نەھىشتىبوون.

له تۆلهی ئه و موژدهیه دا، چییان له دهست هات له دیاری و پاره، به پیرتیزنه که یان به خشی. ههردوو هاوړی راست بوونه وه و دهمودهست چونه لای که سوکار و هاوړیکانیان. دهستیان کرد به گتیرانه وهی چیرۆکه دلداریه که یان که یه کهم جار بوو روویدا بوو له ژبانیاندا. ئه و موژده یهشیان لی ئاشکرا کردن. ئه وانیش زۆریان پیخۆش بوو. چونکه هه موویان، به تایبه تی (عارف) و (چه کۆ) یه جگار سه رسام ما بوون له و کهینه و بهینه یه ی به سه ر (تاژدین) ی برایان و (مه م) ی هاوړییدا هاتبوو. ئیتر له رۆژی دوا ییسه وه، سه رله به یانی کۆمه لیک له پیاوه گه و ره کانی «جزیر» و ریش سپیبه کانی، پیکهات، که (عارف) و (چه کۆ) یش، له پیشیانه وه بوون. کۆمه له که رووی کرده کۆشکی سه ردار (زین الدین)، بو ئه مه ی له و با به ته وه گف تو گو ی له گه لدا بکه ن و، نکایشی لی بکه ن که ئه و دوو هاوړییه بکات به زاوای خۆی.

به لām که له ناو خۆیاندا راوژیان کرد، وایان به باش زانی، که جاری له پیشدا تکا بکه ن بو ماره کردنی کچشاو (ستی)، له (تاژدین). بی ئه مه ی ناوی (مه م) به یین. ئنجا ئه گه ر تکا که ی هینانه جی، پاش ماوه یه ک، به بیانوی ئه وه وه، (کچه شا زین) یش بخوازن بو (مه م). بو ئه وه ی کاری (مه م) باش بسازی، ئه وان ئه م ریکه یه یان به باشتر زانی. چونکه به هۆی ئه و خۆشه و یستی و هۆگر ییه گه رمو گو رده وه ها تو چۆی کۆشک بکات، زۆر تریش نزیک بیسته وه له سه ردار. ئه و سا که یش ریکه باشتر ده کرتیه وه بو جیبه جی کردنی خوازی بیی (زین) بو (مه م).

کۆمه له که گه یشته ناو دیوانی سه رداره وه. نه وازش و ریزگرتنی خۆیان پیشکه شی سه ردار کرد. له پاش ئه مه ی تاو یک دانیشن، (عارف) هه ستایه سه ر پی و رپی خواست له سه ردار، که قسه بکات. گو تی:

«گه و ره م، ئه ی خاوه نی کار و ده سه لات: ئه و روو خۆشی و چاکه خوازی به ی تۆ هه ته بو هه موان، له هه موو خاکی جزیر و بو تاندا که له ژیر چنگتدایه، پالمان پتوه ده نی که ئه م تکایه بخه ینه به رده می سه رداریتان: بیگومان، گه و ره ی خۆم هه ر که سی له ئیمه له سایه ی خه مخۆری تۆ وه، سه ری بلند بو بیته وه، ئیمه ئه وه به گه و ره داده نی یین. پاش ئه وه هه رچی له جیهاندا یه، به هوی سووکی بکات سووک نابی. هه و ره ها هه ر که سی تۆ رووت لی وه رگتیرای، ئه و که سه به سووک داده نی یین. بام هتیزیشی ده ست بکه وی که پشتی پی به ستی، یان ده سه لاتیشی هه بی که سه ری خۆی پتوه بلند بکاته وه، ئه وانه به کاری نایه ن. (تاژدین) یش، ئه ی گه و ره ی خۆمان، هه رچه نده له و به رده یه که به سه ردار ی و گه و ره ییبه وه

شانازی ده که ن، به لām ئه و به وه پیش نا که وی، تا شانازی به وه وه نه توانی بکات که سه ر به ئیوه یه...

ئه ویش ئیمرو به هیوای ئه وه یه، که گه و ره ی خۆی، ئه م سه ر بلندی به ی پی به خشی و بیکات به کوری خۆی... تکایشی ئه وه یه که کچه شا (ستی) ی پی به خشی و بی به ژنی... ئیمه ییش بو یه کا ها تو یینه ته ده رگانه که تان، که ئه م تکایه ی ئه و تان بخه ینه به رده م. هیوایشمان به گه و ره یی ئیوه وایه که تکا که مان جیبه جی به رموون. چونکه له راستیدا (تاژدین) له مفردی یه هه رده دلسۆزه کانتانه. پیشی ره وایه که ئیوه گه و ره یی له گه لدا بنویین.

بیگومان چاکترین لاویشه، که هه لبرگی، بیسته زاوای ئیوه و، به وزاویه تیه ییش سه ری بلند بیته وه».

پاشان (عارف) گه رایه وه جیکه که ی خۆی. هه موویان چاویان بریبه ده می سه ردار، تا بزانی چی وه رام ده داده وه. به لām سه ردار بی ری زۆر لی نه کرده وه، گورج چاوی هه لبری و سه ری کردن، گو تی:

«له راستیدا، هیچ له ئارادا نییه که ته گه ره بدات له جیبه جی کردنی خواسته که تان. به لکو من خۆم به کامه ران ده زانم، که ئیوه بریارتان له سه ردا وه و، له سه ری ریکه که وتوون و به باشتان زانیوه، منیش په سندی بکه م. هه ر که سی له جیاتی (تاژدین) ها تو وه، بام بیته پیشه وه ئه م کاره به رتیتیه وه دادگه ریش داوا بکه ن بام بیت، ئه م ماره کرده ساز بکات. ئیمه له ئیستا وه بریارماندا که (ستی) له (تاژدین) ماره بکری».

ئیتر له ویدا «چه کۆ» له جیگای خۆی راست بو وه وه و په لاماری ده ستی سه ردار ی دا، ماچی کرد و، به گه رمو گو ریه که وه سوپاسیشی کرد. پاش ئه و، دانیشتو وه کانی تریش ده ستیان کرد به سوپاس کردنی سه ردار، که ئه م گه و ره یی و، ره وشت شیرینی به نوواند له گه لیاندا... پاش ئه وه سه ردار ده ستی کرده وه به قسه کردن، گو تی:

ئه م لا وه، که ده میکی دوور و دریتز به که لکمان دی و، هه موو ژینی خۆیشی ته رخان کردو وه، که به راستی به وه له پیناوی ئیمه دا به ختی بکات، دیاره ئیمه ییش به پتوبستی ده زانین که چاکه ی بدهینه وه، راستی و دلسۆزی به که ی بخه ینه پیش چاومان، به رامبه ر ئه وه ییش مافی خۆی بده نی. وامن خۆم، ئیمرو ده ست ده که م به دانه وه ی ئه و چاکه یه. ئه و سه ردار ی و ده سه لاتداری به ییش که من هه مه، به پیرۆزی نازانم هه تا به بی که مو کووری

چاگه كەى نەدەمەو و ، تا چەند شەو و رۆژتەكەش بەزمورەزم و مەوانداریى بۆ نەكەم لەم كۆشكەدا».

پاشان رووی كرده دەس و پتوهندی كۆشكەكە و گوتی:

«پتوئستە ھەر لە ئیستاكەو خەریكى خۆ ئامادەكردن بن بۆ ئاھەنگ گێران و بەزمورەزم و كۆری پتەكەن و رابواردن. ھەرچەپەكە پتوئستە لە خۆراك و خواردنەو، لە كەلپەلی ساز و ئاواز و زەماوئەند، لە گۆرانیبیژ و دەنگخۆش، بۆی پەیدا بكەن. ژین ھەر بریتیبە لەو چەند كاتەى كە بەم جۆرە رایدەبوئیرین.

ھیچ كەسەكەمان نازانین، تا بەیانى ئەم كاتە دەمەینەو لە ژیاندا، یاخود چارەنووس دوابی بەژیا ئامان دەھێنێ. ئەم ژینە و خۆشیبەكەى، ئەم دەسەلاتە و شوخ و شەنگیبەكەى، ئەم چەرخەبەش كە بەم لاو بەو لاماندا دەگەرێ، ئەوانە ھەموو رووكەشن، پەشمن، پشتیان پێ نەبەستری. ئەم شەوانەى كە رووناكی و تارىكى لە ناویاندا لەبەك دەئالین، ئەم وینانەى كە ئاھەنگ و بەزمى دلخۆشى و بووك ھینانیان تەیدا، بەتەنشت چا و ئەندازانى شیوئە و خەم و خەفەتەو، ئەوانە ھەموویان ھوشیارمان دەكەنەو كە ھەل لە دەست نەدەین، ووریا مان دەكەنەو كە كاتەكانى بەزم و خۆشى بەفێرۆ بەخت نەكەین. چونكە رۆژتەك نەبوو رۆژگار لە چەواشەكردنیدا، پیر و سەردار و، خونكار و ھەژار، لەبەك جوی بەكاتەو».

پاشان رووی كرده براكانى (تاژدین) و ئەوانەى لەگەڵیاندا بوون، بەزەردەخەنەبەكەو پتە گوتن:

«ئێو ھەر وا بزائن كە منبەش بەكەم لە ئێو بۆ كارى ئیمروى «تاژدین»، لەو ھیش دلنیا بن كە منبەش وەك خۆتان تەدەكۆشم بۆ جیبەجێكردنى ئەم خواستەو، ھەر چیشم لە دەست بێ دەبەكەم بۆ ئەمەى دلێ «تاژدین» خۆش بكەم».

كە ئێوارەى رۆژى دووھم داھات، كۆشكەكەى سەردار كرابوو بە پارچەبەك لە بەھەشت ھەرچوار لای كرابوو بە چراخان و، رازتەرابوو، بەكەلپەل و بابەتەى جوانى و دلخۆشى و بەزم و ئاھەنگەو. دەر و ژوورى كۆشكەكەیش پێ بووبوو لە ھەموو جۆرە چینیكى كەسان، ھەموو جۆرە شەپوئەكەى مەرۆش. لە ھەیانە گەورەكەى كۆشكەكەدا خوانىكى گەورە دانرابوو. تا بلیتى پان و فراوان و درێژبوو.

لەسەربانى خوانەكە بەسەدان ئامانى (*) گەورەى زبوین ریز كرابوو (۱)، كە ھەندىكیان لە شەپوئە ئەستەپەدا دروست كرابوون، ھەندىكیشیان لە شەپوئە مانگدا. بەسەر ھەر بەكەیشیاننەو كەلپەكەى زبوینی بریسكەدار دانرابوو، كە لە شەپوئەكەى ئەندازەبەيدا لەگەڵ بەكەیدا دەرازیبەو. لەناو ھەر ئامانىك لەو ئامانە زلانیەدا، بەرخىكى برژاو دانرابوو، نە پەكەرى گۆرابوو، نە شەپوئە. لە ناوئەند ئەو ئامانە زلانیەشدا بەسەدان دەفرى مەو و شیرینی و خۆرشتى فرە رەنگ دانرابوون. لەم لاو لەو لای ئەوانەشدا گەلیك كاسەى زبوین دانرابوون، كە ھەموو جۆرە بابەتەكەى خواردنەویان تەیدا دەبریسكایەو.

كە شەپوئە، سەرلەنوێ ئاھەنگ دەستى پێ كردهو. بانگ كراوەكانیش ھەر بەكە جیگایەكە بۆ خۆى گرت لەناو ئەو بەربانكە فراوانەدا كە دەپروانى بەسەر باخى كۆشكەكەدا. ئیتر دەستیان كرد بە ھینانى ھەموو جۆرە خواردنەو بەكە رەنگاوەرەنگ لە مەسینە زبوینە پێ نەخش و نیگارەكاندا، ئەو دەیگێران بەناوبانگ كراوەكاندا، ھەموو كەنیزەك و كور بوون، كە بەجگار جوان و رووخۆش و لەش سووك بوون. پاشان بۆن خۆشترین گولەو گیترا بەسەرباندا بۆنە خۆشەكەى لەگەڵ كزەبای شەو و تیشكى چراخانەكەیدا، بەناوبانگ كراوەكاندا بلاو بوو. لە شەپوئەكەى بوئەنەى دلکیشەردا، لەگەڵ سەروەى كزەبادا، دەنگى ساز و ئاواز بەرز بوو و دەى بەگوتى ھەمواندا. ئنجا دەنگى گۆرانیبیژەكانیش بەگۆرانى و بەستەى خۆشى و شادمانیبەو ھەموو لایەكە گەشكەدار كرد. جارى وا ھەبوو گۆرانیبەكەیان بەتەنیا دەگوت. جارى وایش ھەبوو ھەموویان پتەكەو، بەندو بەستەو ئاوازە دلکیشكەرەكانیان دەگوت، كە لەناو ئەو كزەبا بۆن خۆشانەدا، بەجوانى و شیرینیبەو دەنگیان دەدا بەو، لە بێ دەنگیبەكەى خەوئو و مەستدا بەرگوتى دانیشتوان دەكەوتن.

لەوكاتانەدا ھەموو كەس چاوى بریبوو تەختەك كە لەبەر سنگى شوئەكەدا دانرابوو. (تاژدین) لەسەر ئەو تەختە دانیشتبوو. لە چاوەكانیەو دیار بوو كە دلێ پێ لە ھىوای زیندوو بوو. چاوەكانى دەبریسكەنەو. لە دەمچاویشیدا نیشانەى خۆشى و شادمانى بەئاشكرا دیار بوو. ھەر كەسێ لە تەماشاكردنەكانى سەرنجى بدایە، بەئاسانى بۆى

(*) ئامان: (قاپ: قاجاغ: حاجەتى چیشت خواردن). (وەرگێر)

(۱) كە دەلێ: لە سەربانى خوانەكە، لەسەر سفەرەكە.

ددرده كهوت، كه (تاژدين) هر چاوى له شوپىتيكه لهو كۆرهدا، كه پياو سهيرى ئهو شويتنى ده كرد (مه م) لى دانىشتبوو. دانشتنىكى وايش دانىشتبوو، كه پيوه دياربوو، هر ناگاي له خوڤه تى، ناگاي له هيچ لايه كى تر نيبه. نه گهر ته ماشايه كى چاوه گيژ و ويزه كانيت بكردايه و، سهيرىكى ده مو چاويت بكردايه كه به پشتى ده ستى به خوارى رايگرتبوو و له بير كردنه وه يه كى قووليشدا بوو، بو ت ددرده كهوت كه هيچ شتيك له جوانى و رازاوه ييبى ئهو ئاههنگ و جيتگايه و، له خوڤى و ناسكيبى ئهو گۆرانى و ساز و ئاوازانه كارى له دلى (مه م) نه ده كرد. مه گهر به جوژىكى كه م ته رخره مانه نه بى كه له دلى خوڤدا پيبى بلتى: «به لاي منه وه: په شميت... تو فرت به سهر منه وه نيبه...».

له و كاته دا هه موو لايهك بى دهنگ بوون... هه موويان هه لسانه سه ريبى... چونكه سه ردار هاته ژووره وه. پيش ئه مه ي بگاته سه ره وه ي كۆر كه، كه (تاژدين) لى دانىشتبوو، (تاژدين) به په له له جيبى خوڤى راست بووه وه و، به ره و پيرى چوو، ده ستى ماچ كرد. سه رداريش ده ستى گرت و برديه سه ره وه لاي خوڤه وه داينيشاندا. به لام پيش ئه وه ي داينيشى به روويه كى خوڤه وه و ده ميتكى به زه رده خه نه وه، شه و باشى يه كى له هه مووان كرد. سه ردار له وه يش ناگادار بوو، كه له ناوه ند (تاژدين) و (مه م) دا خوڤه ويستى و دوستايه تى راست و به هيتز هه يه. له بهر ئه وه به هيتواشى چاوى گيژا به ناو بانگ كراوه كاندا، تا دوايى چاوى پيئكهوت و دوژيبه وه.

كه ته ماشاي كرد (مه م) گيژو ويزه و دلى له لاي خوڤى نيبه. وايزانى له بهر ئه وه يه، كه له هاوړپيئكه يه وه دووره، كه چى ئه م ئاههنگه يش بو ئه و كراوه له بهر ئه وه بانگى كرده لاي خوڤى و پيبى گوت:

«تو دوستى «تاژدين» و هاودلى ئه وى. له بهر ئه وه كه س له تو نزىكتر و ليهاتووتر نيبه كه بيبته برازاواى (*).

له بهر ئه وه هه ر له ئيستاهه ببه به برازاواى تا دواړوژى ژن هينانه كه ي. كه واته وه ره لايه وه و داينيشه».

(مه م) يش له بهر ده م سه رداردا خوڤى نوشتانده وه و، گوتى: «فه رمووده ت به جيبه

(*) : برازاوا ئه و كه سه يه كه به ته نشت زاواوه يان له دوايه وه ده روا ت. هه روهك پاسه وانتيك خوڤى پيشان ده دات. ئه مه يش يه كيكه له ره وشته كانى كورده وارى، كه له كاتى ژن هيناندا ده ر ده كه وى. جا ئه م برازاوايه له و كه سانه هه لده بيزيرى كه دوستى راسته قيبه و هه ره نزيكى دلى زاواين. (وه رگيژ)

كه ورده م». پاشان پاشه و پاش هاته دواوه و، چووه لاي تاژدينه وه دانىشت. ئيتر ده ست كرايه وه به به زموره زم و گۆرانى گوتن. جامى مه ييان گيژايه وه به ناو دانىشتووه كاندا. له راستيدا شه و يكي به جگار خوڤ و ناوازه بوو، دلى هه مووانى پر كرد له خوڤى و كامه رانى. ئه و كامه رانييه، تا دوايى ئه و شه وه دريژ بووه وه. ئه نجامى به وه گه يشت كه بناغه ي ژن هينانى تاژدين دامه زرا. واتا كچه شا (ستى) له (تاژدين) ماره كرا.

بووك هينان

وا ئيستا جارىكى تر ده گه رپينه وه بو كۆشكه گه وره كه ي سه ردار، كه له پاش ماوه يهك له دواى ماره كردنه كه، كه وته خوڤى بو ئاماده كردنى كه لوپه لى بووك هينان و ئاههنگه كه ي.

هۆله كه ي چينى هه ره ژوورووى كۆشكه كه پر بووبوو له سه دان كه نيزهك كه خهريك بوون بابه تى جوان كردن و رازاندنه وه بو كچه شاي. بووك و خوشكه كه ي ئاماده بكن بو ئه مه ي گيانى ريكويپيكي و رازاوه ييبش بخه نه سه ر شوڤى و شه نكييه كه ي، جوانيى هونه ركارى و ده ست كرديش بخه نه سه ر جوانى يه كه ي.

هاتن به لاي بووكيه وه. له پيشدا سه يرىكى قزه كه يان كرد. رهنگى قزه كه ي خورمايى بوو، له نه رميى ئاوريشدا، به پرى و چرپه وه، به هه موو لايه كدا شوڤ بووبوه تا خوارشانه كانيه وه. ئه وه نده جوان بوو، دلى مرؤقى كيش ده كرد. له سه روويشه وه هه ندپك له و قزه، له شپوه يه كى شيرين و نازه نيندا لوول درا بوو، به لارييه كه وه كه وتبه وه سه ر ناوچه وانى. پاشماوه ي قزه كه يشى، له شپوه يه كى چين چينى دلرپيندا، به م لاو به و لاي لاجانگى و رووم تيدا به خشان بوو بوو، پياوى سه رمه ست ده كرد. ئه مه ده ست كردىكى رهنگيى په روه رداگر بوو، هيچ كه سيك له تواناييدا نه بوو كه موكوورپى لى بدوژيته وه و ته ووى بكات، يا خود هه له يه كى تيدا بيبنى و راستى بكاته وه. پاشان سه يرى چاوه كانيان كرد. چاوه كانى گهش و فراوان بوون، كه سه يرى پياويان ده كرد وهك تيرى تيبگر و ابوو برؤكانى هه ر له كه وانه يان ده كرد. برژانگه كانيشى له تيربان ده كرد. مه ست و خه و الوو بوون. له رهنگدا رهش بوون وهك شه وه زهنگ. كه چاوه كانى ليك ده نا، ئه و برژانگه له شپوه يه كى خاوى ناسكى دل كيشرا ده نيشتنه سه ر گلپنه كانى، وهك مه ي مرؤقيان مه ست ده كرد. جوانى و شهنگ شوخييه كه له كلى خوداييه وه پهيدا بووبوو، ئه و پرشنگه چاوه مستكه رانه ي كه له تيلاييه كانى چاويه وه ده هاتنه ده ره وه، چ داووده رمانيكى ژتانه هه يه له جيهداندا، كه وهك ئه و ده ست كردى خوداييه بتوانى بينه خشينى و بيرازنينته وه!

پاش ئه وه چاویکیان خشاند به بهژن و بالایدا. بهژن و بالایه کی شوخ و شهنگانه ی هه بوو که له شپوهیه کی زۆر ریکوپییک و جواندا داریژرابوو. دهستی خودا به ورده کاربیه کی بی هاوتاهو ریکی خستبوو. له هه موو پارچه یه ک و په لوپۆیه کیدا ریکوپییک و جوان و رازاوه بوو. هه ندیک جوانی ده به خشیه هینده که ی تری.

تایا چ دهستیکی پیشه سازی و چاولیکه ری هه به، رایه ی بکه وی و بتوانی بلتی له و له ش و لاره جوانتر دروست ده که م؟...

که نیه که کان له جوانی (ستی) واقیان ورمابوو، بیده نگ وه ستابوون به هه ر چوار لایدا. پییان له گه وره یی ئه و جوانیه و دروستکاره کی ده نا.

په شوکان و گه شکه داربیه که یشیان پیلینانیک بوو، بۆ ئه وه ی که ئه و جوانیه ی خودا به خشیه یی، له توانای که سدا نییه له وه جوانتری بکات. پاشان که سه رنجیاندا هیچیان له ده ست نایه ت بیکه ن ئه وه نه بی که ساکلاویک بنینه سه ر ناوچه وانی گه ش و پرشنگداری «ستی» و، له ناو شه پۆلی ئه و قژه چین چینه ئاوریشمینه دا، که چاوه ستی مرۆف ده کات، به دوو و ئه لماسه به نرخ و ناوازه کانیه وه ببریسه کیتته وه. له ش و لاره که یشیان واز لی هینا، که له پشت کراسیکی سپی قه دیفه وه، له نجه و لاره که ی بنۆتی و کار له دل بکات. کراسه که ی له به شی سه روویدا جوان له له شی چه سپیبوو، دلی مرۆقی کیش ده کرد بۆ جوانیه که ی.

به سه ر که فی زپ، نه خش و نیگاری تیدا کرابوو. له دامینه که یشیه وه ته واو گه وره و فراوان بوو، ئه وه نده ییش دریت بوو، که ده رۆیشت به پتوه ده خشا به سه ر زهویه که دا.

له ناووکیشیه وه تا ده گاته ژوورووی سنگی، جوانیه که ی به وه ده رخرابوو، گوئیکی ئه لماس به به رۆکیه وه قایم کرابوو، پرشنگی ده دا به هه موو لایه کدا، ده نکه مرواریی زۆر نایاب و ناوازه یی پیدا شوو بوو وه بۆ سه ر ناوکی.

پاش «ستی»، چوون به لای «زین» وه. به لام «زین» له خوشکه که ی خۆی که متر پیوستیه ی هه بوو به جوانکردن و رازاندنه وه. خۆی له خۆیدا ساکاریکی دهستی خودایی بوو. خۆی له خۆیدا، به لگه بوو بۆ ئه وه ی که هه ر له توانایی هونه رمه ندیی په روه ردگاردا هه به، له شوخ و شه نگی و جوانی (ستی) جوانتر و شه نگ و شوختر دروست بکات. ئه ویش وه ک خوشکه که ی، پیوستیه ی به جوانکردن و رازاندنه وه نه بوو، ئه وه نده ی بۆ (ستی) کرابوو، بۆ ئه ویش هه ر ئه وه نده به س بوو.

زۆری پینه چوو، له کۆشکی سه رداره وه، دهسته و کۆمه لیک شوخ و شه نگانه هاتنه ده ره وه. دوو ریزه ئه سپی رازاوه یان له پیشه وه بوو. هه رچی رووکه شیکی جوانی هه به، به گه وره یی و ناوازه ییه وه، له وه دهسته و کۆمه له یه دا، ده رده که وت. به سه دان کاره که ر و که نیه کی تیدا بوو که به جلوه رگی جوانه وه، به لار و له نجه وه ده چوون به پیددا. له ناو ئه وانه یشدا دوو کچی جوانی نازداری تیدا بوو، که ئه گه ر رۆژی پرشنگدار، بگۆرایه و ببوایه به کچی (حه وا)، هه رگیز له وانه جوانتر و شیرینتر نه ده بوو!.

له دوا ی ئه وانه یشه وه به سه دان کور ده رۆیشتن، له شپوهیه کی شوخ و شه نگانه دا رازابوونه وه، هه ریه که یان ئامانیه کی بریسه که داری پیبوو، پر کرابوو له گه وه هه ر و بابته ی ناوازه و دیاری.

ئه و کۆمه له ناوازه یه که وته ناو گیتاویکی هه زاران هه زاران که سه وه که له هه موو لایه کی دوورگه که وه هاتبوون و له ویدا کۆبوونه وه. هه موویان گه شکه دار بوو بوون به جوانی ئه و دوو کچه شایه وه، که تا ئه و ده مه هه ر ناوبانگیان بیستبوون و، کۆشک له بینینیان به ش براوی کردبوون. کۆمه له که به ناو ئه و گیتاوه دا رۆی و، له ناویدا له نجه ولاری ده کرد. هه موو که سیکیش چاوی بریبوه رووی ئه و دوو جوانه که وه ک رۆژ پرشنگیان ده دا دلیان کیش ده کرد، تا له به رده م کۆشکی (تازدین) دا وه ستا. کۆشکه که یه جگار جوان و رازاوه دروست کرابوو. پایه کانی و زهویه که ی و دیواره کانی، هه موو له به رده مه ریه ی بریسه که دار دروست کرابوون. ده رگا و په نجه ره کانیسی له داری سه نده ل و ئه به نووسی بی هاوتا دروست کرابوون. بنمیچ و که ناره کانیسی به نه خش و نیگاریکی هونه رمه ندانه و، ورده وه به ئاوی زپری پوخته، جوان کرابوون و رازینرا بوونه وه. که بوو که که گه بشته ناو هۆلی ده ره وه ی کۆشکه که وه، له سه ر ته ختیکی گه وره ی ئه به نووس، که به زپری و زیو نه خش نیگار کرابوو، هه لگیه ر. له ترووکه یه کی چاودا، ئه و ته خته به سه ر سه دان ده ست و شان وه هه لگیه ر برا، له ناو ئه و هه موو سه رانه که رانه دا، ئه م لاو ئه ولای ده کرد. به ناو ده نگه ده نگ و قیژه قیژیکی گه وره دا، که له گه ل ده نگی ده ف و ساز و ئاواز و پرسته ی سه رسورمان و، په سند کردن و، گه شکه دار بووندا تیکه ل ده بوو، ته خته که برا تا گه یاندرایه هۆلی چینی هه ره بلندی کۆشکه که. له و کاته دا کۆمه له ی بانگ کراوانیش له لایه کی تری کۆشکه که دا دانیشتبوون، له ناوه ند جامی مه ی و ساز و ئاواز و گۆرانیی خۆش خۆشدا هاتوچۆیان ده کرد.

(تازدین) یش، له جلوه رگیکی ریکوپییک و ناوازه و جواندا، له سه ر و کۆره که وه، له

سەر تهختیگی بلنډ دانیشتبوو. (مه‌م) یش، هەر له‌و شیوه جوان و پازوه‌یه‌دا، به‌ته‌نشتیوه دانیشتبوو. له‌و کاته‌دا هه‌موو دانیشتوانی (جزیر و بۆتان) له‌ ناهه‌نگی به‌زموره‌زما بوون، له‌ خوارده‌وه و خۆش رابواردن و زهماوه‌ندا بوون. رۆژگار، رووگرژییه‌که‌ی نه‌مابوو، به‌چاویکی گه‌ش و پر له‌ کامه‌رانیه‌وه سه‌یری هه‌موانی ده‌کرد. جامی مه‌ی ده‌گێرا به‌ناو هه‌مواندا. ده‌نگی تار و ده‌ف و گۆرانیش ده‌گه‌یشته‌ ئاسمان. به‌سه‌دان که‌نیزه‌ک و کورانیس، له‌ ره‌شبه‌له‌ک و هه‌له‌په‌ریندا بوون، هه‌موو لایه‌کیان چاوه‌به‌ست کردبوو. له‌و کاته‌دا ده‌س و پێوه‌نده‌کانی کۆشک هه‌ر یه‌که‌یان ئامانیکێ زیوینی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، که‌ پر کرابوون له‌ کۆمه‌له‌ زێر و زیو و دیاری و بابه‌تی ناوازه‌ له‌ سه‌ره‌وه ده‌یانبه‌شینه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌دا که‌ به‌هه‌زاران له‌ ده‌رو ژووری کۆشکه‌که‌دا گردبوو بوونه‌وه. ئه‌وشتانه‌یش که‌ بلاو ده‌بوونه‌وه به‌ناویاندا، وه‌ک ئه‌ستپه‌ری گه‌ش که‌ له‌ ئاسمانه‌وه باریین وابوو.

به‌بریسک و هه‌وریکه‌وه داده‌بارین به‌سه‌ریاندا. ده‌ست بلاویی سه‌ردار هه‌موو که‌سیکی گرتوه. دل‌خۆشی راسته‌قینه‌ییشی بۆ هه‌مووان پیکه‌یتا. له‌و شه‌وه‌دا ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ هه‌زاران ده‌وله‌مه‌ند بوون. ژماره‌یه‌کی زۆریش له‌ نابوته‌کان بوون به‌پاره‌دار. تا حه‌وت شه‌ویش ئه‌و به‌زموره‌زما ده‌ریزه‌ی سه‌ند. کاتیکی پر له‌ خۆشی و شادمانی به‌سه‌ررا. ئه‌مه‌یش نۆبه‌ری ئه‌و ژیانه‌ خۆشه‌بوو که‌ له‌ پێشه‌وه بوو... واتا ئه‌و کاته‌ی که‌ (ستی) و (تاژدین) به‌یه‌ک ده‌گه‌یشتن.

له‌ کاتی چاوه‌به‌ستکه‌ری حه‌وته‌مین شه‌ودا، که‌ به‌زموره‌زم هه‌ر له‌ گه‌رمیدا بوو، دل‌ی هه‌موانیش له‌ فریندا بوو، ئاره‌زووی پیکه‌یشتنی، له‌ لای بووک و زاوا تاوی سه‌ندبوو. ئاگری دل‌داری له‌ دل‌ی هه‌ردووکیاندا کلپه‌ی ده‌کرد. گرێ ئه‌و ئاگره‌ له‌ گه‌له‌ کزه‌با و شه‌وفی ئه‌و به‌یانیه‌دا تیکه‌له‌ بوو. هه‌رچی روو که‌شیکێ به‌زمو خۆشیشیان له‌م لاو له‌و لای خۆیاندا ده‌بینی به‌دل‌یاندا ده‌چرا. ئارامیان لێ هه‌لگه‌یرابوو. له‌وه به‌و لاوه‌ به‌رگه‌یان نه‌ده‌گرت، خۆیان بگرن. ئه‌وه‌یش سه‌ر سوپمانی پێ نه‌ده‌ویست. چونکه‌ ئه‌و ئاگره‌ی، کزه‌با خۆشی بکات و پر و پووشیشی لێ نزیکی به‌خریته‌وه، بێگومان گرێ ده‌سپینێ و داده‌مرکیته‌وه. له‌ویدا و له‌ تاویک له‌و تاوانه‌دا که‌ کزه‌با یه‌یانی و رووناکی خۆشی و شادمانی ئاویته‌ی یه‌ک بوو بوون له‌به‌رامبه‌ر ئه‌و ته‌خته‌وه که‌ (تاژدین) له‌سه‌ری دانیشتبوو، ده‌رگایه‌ک کرایه‌وه، له‌ پشت ده‌رگا که‌وه ژووریکێ پازاوه‌ی دل‌گه‌یر ده‌رکه‌وت،

که‌ جوانیه‌که‌ی پیاوی سه‌رمه‌سه‌ت ده‌کرد. له‌ هه‌موو که‌ناریکیه‌وه بۆنی خۆش بلاو بوو بووه‌وه. له‌ هه‌موو په‌ناو سووچه‌کانیدا، مۆم داگیرسترا بوو، گرێ جوهرجۆریان لێ ده‌بووه‌وه. رۆشناییه‌کی جوان و پر جادوویمان ده‌دا به‌ژووره‌که‌، پیاوی چاوه‌به‌ست ده‌کرد. له‌ هه‌ندی جیگه‌یشتیدا. چهند ئامانیکێ زیوین دانرابوون، شیرینی ره‌نگاوه‌رنگیان تیدا دانرابوو، له‌گه‌له‌ بابه‌تی رابواردندا. پاشان له‌ ده‌ستی کۆمه‌لیک له‌ که‌سوکاری بووک و زاوادا مۆمیکێ گه‌وره‌ و که‌له‌گه‌ت گه‌یرابوو هینده‌ی بالای پیاویک درێژ ده‌بوو. هه‌ر چوارلای به‌گه‌له‌ی زه‌رکفت نه‌خش کرابوو سه‌ره‌که‌ییشی، کلاوه‌یه‌کی شووشه‌ی به‌نه‌خش و نیگاری له‌سه‌ر دانرابوو، زمانه‌یه‌کی رووناکی هه‌لگه‌یرساوی لێوه‌ دیارابوو، برشنگی ده‌دا به‌هه‌موو لایه‌که‌دا.

ئه‌وه‌بیشیان بۆیه‌کا له‌ ناوه‌راستی ئه‌و ژوورده‌دا دانا بوو به‌رامبه‌ر ده‌مو چاوی (تاژدین) که‌ به‌زمانی خۆی ئاسایی پێی بلتی:

«ئهی ئه‌و دل‌داری ئاره‌زووی پیکه‌یشتنی یار ده‌که‌یت و، یار ئارامی له‌به‌ر برپویت... وای دیاره‌ تۆیش وه‌ک من وایت، سه‌رگه‌ردانی ده‌ستی خه‌م و سووتانیت... که‌واته‌ له‌و جیگه‌یه‌ی لێی وه‌رس بوویت، هه‌سته‌ و وه‌ره‌ ئه‌و شوپنه‌ی بووکه‌که‌ت چاوه‌روانت ده‌کات... ئازارت زۆر چیشتووه، که‌واته‌ کاتی ئه‌وه‌ت هاتووه‌ هه‌ستی خۆشی له‌ پیکه‌یشتنی یار بپینیت...»

هه‌له‌سه‌، مۆموکه‌یشت وه‌ک تۆ له‌ چاوه‌روانیدا به‌یه‌. ئه‌ویش وه‌ک تۆی به‌سه‌ر هاتووه‌، ئاگری ئارام ناو جه‌رگی سووتاندوو... به‌سته‌ تۆیش وه‌ک ئه‌و بسووتیت و بتووتیته‌وه؛ وه‌ک ئه‌و بگه‌رت و فرمیسک هه‌له‌بێژیت... ئه‌و رووناکییه‌ی جارن له‌ پیناوی ئه‌ودا دل‌ت له‌ناوچوو بوو، وای ئیمه‌رۆ له‌به‌رده‌ستدا به‌... وه‌ره‌ خۆت بده‌ره‌ به‌ری، چه‌شنی په‌پوله‌ که‌ خۆی ده‌دات به‌رووناکی ئاگریدا، و، گیانی خۆی به‌سه‌ربدا ده‌به‌شیته‌وه... ئه‌ی ئه‌و گه‌شتوگه‌زاره‌ی، که‌ خۆت ماندوو کردوو، تا بگه‌یته‌ ئه‌م په‌رستگایه‌... ئه‌ی ئه‌و رابه‌ره‌ی که‌ جه‌رگی خۆت تینوو کردوو، تا بگه‌یته‌ ئه‌م په‌رستگایه‌... خودای گه‌وره‌ هه‌موو شتیکی به‌ئاسانی بۆ پیکه‌یشتناوی... هه‌موو ئاوتیکێ به‌ئاسانی بۆ هیناویته‌دی... ئا ئه‌مه‌ کابه‌ (کعبه‌) که‌ی تۆیه‌... خۆی هاتۆته‌ به‌رده‌مت... ئه‌مه‌یش په‌رستگاکه‌ته‌ خۆی هاتۆته‌ نزیکته‌وه... ئه‌ی دل‌داری کامه‌ران هه‌له‌سه‌ بۆ په‌رستگاکه‌ت، بگه‌رێ به‌ناویدا و به‌کامی خۆت بگه‌... ئه‌ی دل‌داری تینوو! هه‌له‌سه‌ جام پر له‌مه‌ی... مه‌ییش چاوه‌روانیت ده‌گات...»

(تاژدین) یش له م نیشانه و بزوتنه وانه وه تیگه یشته که کاتی پیگه یشته نزیک بوته وه... رۆژه که ی گزنگی داوه... ئه ویش به هیواشی و مهندییه وه له جیتی خۆی راست بووه وه و، پرووی کرده ئه و ژووره ی دهرگای بۆ کرابووه وه...

(مه م) یش که هاویه شی خۆشی و ناخۆشی ئه و بوو، له تهنشتیه وه راوه ستابوو دهستی له دهستیدا بوو، دلشی له گه ل دلبدا بوو، دهستیشی له سه ر شیره که ی بوو که به تهنشت خۆیه وه هه لپیه سارد بوو. ره وشتی کورده واریش وابوو که برازاوا له و شه ودا واکات. که گه یشته به ر دهرگاکه، (مه م) له جیتی خۆی وهستا، نه چوه ژووره وه. به لام هاوړیکه ی خۆی به خودا سپارد و ئاراسته ی کرد بچینه ژووره که وه. ئیتر هه ر ئه وهنده ی هه ناسه به کی پیچوو، (تاژدین) چوه ژووره وه و، دهرگاکه یش پاش ئه و داخرا. که چی (مه م) هه ر له جیتی خۆی مایه وه، وهک پاسه وانیکه ی سه ر راست و دلسوژ، پشت دهرگاکه ی گرت و به ری نه دا. (تاژدین) یش که چوه ژووره که وه بوو که که ی خۆی دی له پشت مۆمه گه وره بلنده که وه دانیشتیوو. که له وه پیش به زمانی خۆی گفتوگو ی دلداری و پیگه یشته له گه لدا ده کرد. ئیتر له ویدا، له بیده نگیه کی خه و الوانه دا به چا و شه و باشیان له گه ل به کتردا کرد و، له واق و ورمانیکی درێژدا دلیان ئاوتیه ی به کتری بوون، ناگری ناوجه رکیشان گۆرا، بوو به هه نگوین و مه ی! ئه و مۆمانه یش که له ویدا ده سوتان، پیروزیایی نوشینی ئه و جامی مه یایان ده کرد، که لیتواو لیتو پر بوو بوون. له مه ی... هه ر ئه وانیش بوون به ته نیا، که چاویان له جوانترین و خۆشترین کاتی ژبان بوو، له نیوان دلداراندا.

بووک وزاوا تا سێ شه و و سێ رۆژ له ویدا مانه وه. جیهان و ناوه رۆکی جیهانیان له بیرچوو بووه وه. له بیتشکه ی ئاوتیاندا راکشایوون. ئاواتی خۆیان به دی ده هینا. خۆرشتیان هه نگوینی پیگه یشته بوو، خواردنه وه یشیان مه یی ناو لیتوان بوو...

له گه ل ئه مه یشدا که ئه و شه وه بانگ کراوه کان، هه موویان بلاوه یان لی کرد و هه ر که سه گه رایه وه مائی خۆی، به لام (مه م) نه یویست جیتی خۆی به جی بهیلتی له کۆشکی هاوړیکه یدا... چونکه ئه و فرمانه کۆمه لایه تیبه چاوتیکه ریبه ی که سه ردار بۆی داناوو، له شیوه ی هه ره دلسوژانه و بلنیدا وای پیده ویست که هه روهک هه موو پاسه وانیکه ی راست و دلسوژ، له شوینی خۆیدا مینیتیه وه، تا له رۆژی دووم یاخود له رۆژی سیه مدا، زاوا دیته دهره وه، بۆ ئه مه ی چاوی پیتی بکه وی و له ناو هاوړیکانیشیدا به که م که س بچ، پیروزیایی لی بکا.

له راستیدا (مه م) ئه و فرمانه ی زۆر پیخۆش بوو، که سه ردار خستبووه ئه ستووی ئه و.

چونکه (تاژدین) ی دۆستی زۆر خۆشه وویست و، هه زیشی ده کرد رهنگه (مه م) به شوینیکه ی ناو باخچه ی چوار لای کۆشکه که دا خۆی دامه زراندا. له پرووی دلسوژییه وه، تا ئه و سێ رۆژه ته و او بوو، جیگای خۆی به جی نه هیشته، ته نیا له نیوه شه ودا نه بی، یان مه گه ر فرمانیکه ی زۆر پیویستی خۆی به اتا پیتشه وه. به لام زۆری پینه ده چوو، گورج ده گه رایه وه جیتی خۆی، له چاوه روانی ئه ودا بوو که هاوړیکه ی هاته دهره وه پیروزیایی ئه و دلداریه ی لی بکات که پیتی کامه ران بووه. له راستیدا له پاش ئه وه ی بانگ کراوه کان و هه مووان ئه و شه وه بلاوه یان لی کرد و، ئه و به زموره زم و دهنکه دهنکه دواپی هات، (مه م) له ناو بیده نگیی ئه و شه وه تاریکه دا، هه ر خۆی به ته نیا مایه وه. له و ماوه به دا که له و کۆشکه دا، وهک پاسه وان وه ستابوو و چاوه روانی هاتنه دهره وه ی (تاژدین) ی هاوړیتی ده کرد، به تاییه تی له به که م شه ویاندا، هه ستیکه ی شوړشگیرانه له ناو دهره وینیدا گری سه ندبوو. گری به ردا بووه دلداری و ئاره زووی پیگه یشته که ی بۆ (زین).

هه ستی به ته نیایی و بیکه سی و ئاواره یی ده کرد. برینی دلی کولا بووه وه... دلداریه به هیز و هه ره ته که ی وروژابوو، که له راستیدا له خۆشه ویستی (تاژدین) به هیزتر بوو. ئه گه ر ئه وه یش بزانیته که چ له و شه ودا، چ له شه وه کانی پیتشودا، چه ند جاریک شارنی دلی خۆی به رچا و که وت، (زین) یش ئه وه ی به رچا و که وت؛ له شیوه یه کی وایشدا دلخوازه که ی خۆی به رچا و که وت که به تهنشت (ستی) ی خوشکییه وه سه رتا پای له جلوه رگی جوان و خشلی رازاوه دا نوقم بووبوو... ئه گه ر ئه وه بزانیته، به وه یش په ی ده به یت که هه ستی (مه م) له و ماوه به دا ده بی یه جگار توندوتیژ بووبی و، کاریکه گه وره ی له دهره ونی کردبی؛ به جوړیکه ی وا که له توانایی که سدانه بی، به رگه ی ئازاری بگری، هه رچه ند خودا هیز و توانایی و ئارامیشی پیبه خشیبی. له گه ل ئه وه یشدا ئه و کاته هه ندی هیوای بووژینه ره وه به سه ر هه سته کانیدا ده کشا، که تائه ندازه یه کی گه وره له وه ی و زبانی ئه و شوړشی دهره و نییه و، ئازاری دله ی که م ده کرده وه. بیریشی به ته زووی ئه و هیوایانه وه خه ربیک ده بوو، زۆریه ی ئه و ئازار و هاواری دله ی له بیر ده چوه وه. هه روهک پاسه وان که ده هات و ده چوو به ناو کۆشکه که و باخچه کانیدا، بیری له و هیوایانه ده کرده وه، که له روو خۆشیه کانی سه رداره وه، دهره که وتن و پرشنگیان له دلی ده دا، که ئه و شه وه و شه وه کانی پیتشویشی سه ردار له گه لی ده نواند. جا ئه و روو خۆشییانی سه ردار ی ده کرد به به لگه یه ک بۆ ئه وه ی که ناواته کانی خه ربکن بینه دی... ئایا ئه و سه رنجه ی که سه ردار پیتشانی دا له بابته په یوه ندیی دۆستایه تی و خۆشه ویستی ئه و و (تاژدین) هه وه، هه روه ها هه لباردنی

خۆی له لایهن سهردارهوه که بپیته برازاوی (تاژدین)، یان ئەو گەشی و رووخۆشییه له ناکاوانه‌ی که سهردار پیتسانی ده‌دا بهرامبه‌ری، له‌گه‌ڵ خه‌مخۆزی و خۆشه‌ویستی یه‌که‌یدا، وه‌ک ئەوه‌ی که فه‌رمووی وه‌ک (تاژدین) بپۆشێ و برازیته‌وه له تهنشت (تاژدین) یه‌شه‌وه دابنیشی... ئایا ئەمانه نابنه به‌لگه‌ی هه‌ره‌گه‌وره که سهردار هه‌رگیز ته‌گه‌ره له‌و کاره نادات، که (مه‌م) یش له‌گه‌ڵ (زین) دا به‌خۆشییه‌وه بژی؟... ئایا له‌گه‌ڵ یه‌که‌م په‌نجه‌کیشان، یاخود یه‌که‌م تکادا، ئەوه‌یش په‌سند ناکات که (زین) ی لێ ماره بکات و ئاهه‌نگیکی وه‌ک ئەم ئاهه‌نگه ناوازه‌یه‌ی بۆ بگێری...؟

کێ چوزانی، سهردار، هه‌ندی له‌م خۆشه‌ویستییه شوێرگێره‌ی له‌ دلێدا هه‌ست پێ نه‌کردوه و، له‌م ئاهه‌نگه خۆشه‌یشدا، که هه‌ر هاوڕێکه‌ی تێدا دلخۆش و کامه‌ران بووه، به‌زه‌یه‌ی پێدا نه‌هاتۆته‌وه و، دلێ پێی نه‌سووتاه که ئەوی لێ به‌ش براو بووه...؟ سهردار له‌ کرده‌وه‌کانیه‌وه له‌گه‌ڵ خۆیدا، وا ده‌رکه‌وێ و یستوتی هه‌ستی پێ بکات به‌هیوا و، موژده‌یش به‌دلێ بدات، که ئەو ئاواته‌ی ده‌هێنێته‌ دی.

ئەم هیواو ئاواته جوان و شیرینانه (مه‌م) یان وا لێ کرد که ژبان به‌خۆشییه‌که‌ی خۆی به‌یتیه‌ پێش چاوی و، خه‌وه‌کانی دلداریشی له‌ می‌شکی خۆیدا دروست بکات. بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه، که چۆن بتوانی کۆشکیکی جوان وه‌ک کۆشکه‌که‌ی (تاژدین) ی هاوڕێی دروست بکات و به‌جوانترین و ناوازه‌ترین که‌لوپه‌لی ناوما‌له‌وه بپرازینێته‌وه. باخچه‌یه‌کی په‌نگینیش به‌هه‌ر چوار لایدا دا‌هه‌رزین، هه‌روه‌ک باخچه‌که‌ی کۆشکی (تاژدین) دلگیر و چاوبه‌ستکه‌ر بێ. ته‌نانه‌ت ئەوه‌یشی به‌بیر داها‌ت که پێویسته هه‌ر له‌ ئیستاهه‌ ده‌ست بکات به‌بیرکردنه‌وه له‌ پیکه‌ینان و ئاماده‌کردنی ئەو شتانه‌دا. چونکه ئەگه‌ر هاتوو له‌پاش چهند رۆژێک (زین) ی نازداری له‌سهردار خواست و، سهرداریش وه‌ک له‌گه‌ڵ (تاژدین) دا په‌له‌ی کرد، له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا په‌له‌ بکات، ئەو کاته به‌شی ئەو په‌له‌په‌ل کردنه ناکات، ئاماده‌کردنی کۆشک و که‌لوپه‌لیش له‌گه‌ڵ باه‌تی ئاهه‌نگدا، ده‌میکی دوور و درێژی وای ده‌وێ که چاوه‌روان کردنه‌که‌ی له‌ وزه‌ی ئارامیدا نابێ.

به‌کورتی (مه‌م) له‌و سێ رۆژهدا که یه‌که‌مه‌جار بوو له (تاژدین) دوور که‌وتبووه‌ و، هه‌موو‌یشی به‌ته‌نیایی راده‌بوارد، که له‌ناو کۆشکه‌که‌یدا هه‌ر ده‌هات و ده‌چوو، چاوه‌روانی ده‌رچوون و بینینی ئەوی ده‌کرد، له‌ باریکی ده‌روونی و ادابوو، که هه‌ر چه‌شنی په‌لکه‌ر‌ه‌نگینه، هه‌موو په‌نگه هه‌ست و تاسه و ته‌زوویه‌کی به‌دل و ده‌روون و له‌شدا ده‌هات، که هه‌رگیز له‌ توانایی زماندا نییه بگێرێته‌وه. پێنووسی‌ش ئەوه‌ی له‌ ده‌ست

نایه‌ت که به‌ته‌واوه‌تی پیتسانی بدات. له‌ راستیدا خۆشه‌ویستییه‌کی دل‌ره‌قانه‌ی توندوتیژ، تیکه‌ل بووبوو له‌ناو دلێدا، به‌ئاره‌زوویه‌کی کلپه‌داره‌وه بۆ پێگه‌یشتن به‌ «زین» هیوایه‌کی شه‌نگوش‌خانه‌یش تیکه‌لی ئەو دوانه بووبوو، که هه‌تا بلتیت جوان و راست و گه‌ش بوو. پاشان ئەوانه هه‌موویان به‌ناو هه‌موو هه‌سته‌کانیدا بلاو‌بوو‌بوونه‌وه؛ له‌ناو ئاگری دووری و دل‌داریدا، ئاواتی پر کامه‌رانی و، بزهی گولاوی و دلخۆشی به‌ئاوات گه‌بشتنی هاوڕێکه‌ی و کامه‌رانییه‌که‌ی، بۆ دروست کردبوو.

له‌ به‌یانی رۆژی سی‌یه‌مدا (تاژدین) هاته‌ده‌ره‌وه. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یش هاته‌ده‌ره‌وه، که (مه‌م) ی بیره‌که‌وته‌وه. ده‌میکی بوو نه‌یبینیبوو، ئاره‌زووی ده‌کرد بیینی و، بزانی له‌گه‌ڵ دلێ برینداری خۆیدا چیی کردوه؛ تا ئەوه‌ی پێی ده‌کرێ بۆی بکات، بۆ ئەمه‌ی خۆیشی دلێ به‌دلخۆشیی ئەو بسره‌وێ.

که له‌ کۆشک هاته‌ده‌ره‌وه، به‌ناو باخچه‌که‌دا رۆیشت رووی کردبوو ده‌رگای ده‌ره‌وه، بۆ ئەمه‌ی له‌وتیه‌ بچیته‌ مالی (مه‌م). ئەوه‌ی نه‌ ده‌زانی که (مه‌م) هیتشتا له‌وێدایه، وه‌ستاوه. هه‌ر به‌بیریشیدا نه‌ده‌هات که (مه‌م) له‌وێ بێ، تا (مه‌م) له‌ دووره‌وه بیینی و، به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاندی.

له‌وێدا هه‌ر دوو هاوڕێ ده‌ستیان کرده ملی یه‌ک و، تاماوه‌یه‌ک یه‌که‌تریان ماچ کرد و گۆشی. (تاژدین) سه‌یرێکی ده‌موچاوی (مه‌م) ی کرد. په‌یه‌ی پێ برد که ئازار و خه‌م و خه‌فه‌تیکێ زۆر له‌ دلێدا هه‌یه، به‌لام به‌زۆر، هه‌مووی کۆکردۆته‌وه و، له‌ گۆشه‌یه‌کی ناو دلێ خۆیدا دایناوه، بۆ ئەمه‌ی دلێ ئەو خۆشییه‌ بگرێ که له‌ دلخۆشیی براکه‌یه‌وه پێی ده‌گات. (تاژدین)، (مه‌م) ی برده په‌نایه‌کی باخچه‌که‌وه، ده‌ستی مه‌می خسته‌ ناو ده‌ستی خۆیه‌وه و پێی گوت: «ئە‌ی مه‌م! سویندت بۆ ده‌خۆم به‌خودا، که ئەگه‌ر رێگه‌یه‌که‌م ده‌ست بکه‌وتایه بۆ ئەمه‌ی کامه‌رانیی تۆ پێش کامه‌رانی خۆم بخه‌م، یان ئەگه‌ر چاره‌یه‌که‌م بدۆزیایه‌وه بۆ ئەمه‌ی کامه‌رانی و خۆشه‌ویستی خۆم، له‌ پێناو هه‌ناسه‌یه‌کی دل‌داری و خۆش به‌ختیی تۆدا به‌خت بکه‌م، یه‌کو‌دووم لێ نه‌ده‌کرد، ده‌مکرد. به‌لام تۆ خۆیشت ئەوه‌ ده‌زانیت، که چاره هه‌ر ئەوه‌ بوو که ئەم رێگایه‌ بگرین، بۆ ئەمه‌ی هه‌ردوو‌کمان بگه‌ین به‌ئاواتی خۆمان که خودا چاره‌نووسی وا کردووین دل‌مان به‌و دوانه بگه‌رسیته‌وه. تۆیش ئە‌ی برا، باوه‌رت وا بێ که ئەو کامه‌رانییه‌ی من هه‌مه و، تۆ پیرۆزباییم لێ ده‌که‌یت، دل‌م پێوه‌ی ناووسی، تا نه‌گه‌م به‌کانی خۆم و تۆ بگه‌یینه‌ ئامانجی خۆت و ئاواتی دل‌داریت».

بەم رەنگە ھەردوو ھاوڕێ تاماوەیەك بەو جۆرە مانەو، پیرۆزیایی و ئارام خوازاییان لەگەڵ یەكتردا دەگۆڕیبوو. (مەم)، پیرۆزیاییەکی بەدلی دەکرد لە (تاژدین) و، دلخۆشیی خۆی پێشان دەدا بەرامبەر بەختیارەكەى ئەو. (تاژدین) یش دلی (مەم) ی دەداپەو و، نامۆگاری ئارام گرتنی دەکرد و، موژدەیشی دەداپە، كە ئەویش بەو زوانە بەكامی خۆی دەگات.

دۆست ئەمەتا!... چەند بەنرخ و پایە بڵندە، ئەو دۆستەى لەگەڵ ھەناسە ساردیی خۆشیدا، لەكۆری دلداریدا، دلی خۆی بكاتەو بەخۆشی و گەشی بەكامەرانیی تۆو، لە دوای سنگی برینداری خۆشییەو، لە پۆژی بەختیاری تۆدا، ئاھەنگیكى بووك و زاوا بگيرئ!

ئەگەر لە جیھاندا دۆستیكى وات دەست كەوت، ھەرچیەكت ھەبە لەو جیھانەدا لە رووكەش و لە بابەتی ژبن، بەختی بكە لە پیناویدا. چونكە ئەو چرای تاریکیستە. ھیوای دلێشتە لەكاتی ھەناسەساردیتدا.

ئازاوە

جیھانە، ھەر لە سەرەتای ژیانەو و ابوو: تەختیک بوو بۆ سەیرکردنی وینەى پێچەوانە و رووكەشى بەر ئاوەژوو. ئەمە: پۆژ و شەو، رووناكى و تاریكى، ھەتاوى گەرم و گراوى و سیبەرى سەرەوت بەخش. ئەمە دوورى لە یار و گەیشتن بەیار، شین و شایی، خەموخەفت و دلخۆشى، سەرگەردانى و كامەرانى. ئەمە: گۆلى ناسك و چقلى خۆتێرێژ كە چوارلای گرتوو.

ئەمانە ھەموویان نمونەى پێشانگای ئەم جیھانە پر لە شتى پێچەوانەین. (۱) خودایش بۆیەكا وای دروست كەردوون، كە لە ھەموو چاكە و خراپەكەدا واتای خۆی دیار بێ، بەھۆى ئەووە بەكتری دەربخەن و جیا بكەنەو، ھەموو شتێكىش بەھۆى پێچەوانەكەى خۆیەو جوی بکرتتەو. بێجگە لەو، بۆ ئەمەى لە جیھاندا گیانی بزوتنەو و خەبات بۆبەیتتەو، ئەم ھەموو دەستكردى خوداییانەیش بەھۆى یاسای تێكۆشان و یارمەتیدانەو بەیەكەو بەسترتتەو.

ئەم دەستووورە، تەنانەت، لە چیرۆكەكەى ئیمەیشدا خۆی دەرخستوو. بابەتى چاكە و خراپەى تیدا كۆ كەردۆتەو. دلخۆشیى كامەرانیشى لەگەڵ فرمیسكى سەرگەردانیدا تێكەڵ كەردوو...

مروڤى خراپیش لەم چیرۆكەدا، دەرگەوانیكى تاییەتیی سەردارە، كە لە پشت دەرگای دەستگاکەپەو رادەووستا. ناویشى (بكر)ە. بەلام ناوى باوكى كەس نەیدەزانى. چونكە پیاویكى ناسراو نەبوو. ئەم دەرگەوانە، دەررونیكى وای ھەبوو كە ھەموو جۆرە بەدخوویی و فروفیلتیكى خراپى تیدا جێ دەبوو. ھەرۆك گیانی بەخۆشەوویستیی ئازاوەو پەروەدە كرابێ و بوو. ھەر ھەلیكى بۆ ھەلبكەوتایە دەستى بەئازاوە نەو و بەدگۆبى دەكرد. چونكە بەو كامەران دەبوو.

لەسەر و شێویشیدا، ھەر ئەو نەبوو كە كورتەبنە و پشت كۆماو بێ، بێجگە لەو دەموچاوتیكى كۆسە و، رەنگیكى كزیشى ھەبوو، چاوەكانیشى پر بوون لە تیشكى پشم و قین و چاوی ھەلھێنان.

(تاژدین) یش زۆر جار ئەوئە دەھات بەبیردا، كە ئەگەر سەردار، ئەو كابرأ فروفیلتبازە، بەپەندە، بەدخووی لا بېرداپە و، پیاویكى وایشى بخستایە جیگای كە لەسەر و شێو و، رەوشت و كەردەو و، رەسەنیدا، جوانتر و باشتر و بڵندتر بوایە، بۆ كەلكى كۆشكەكەى باشتر دەبوو. یەكێ لەو قسانەى دەربارەى ئەوى دەكرد ئەمەبوو:

«... گەورەى خۆم! ھەرچەندە دەرگەوانەكان ھەر ئەوئەندەیان لێ دەخوازێ كە لە سەگ دەخوازێ، بەلام ھەرچى سەگە: لە سروشتیدا دلسوژی و چاكەدانەو ھەبە. ھەرچى ئەم دەرگەوانەپە، بەتەنگ ھیچەو نەبێ، ئەو نەبێ كە پر بەدلی خۆی، بەدخوویی و نەگربسی بكات...».

سەرداریش سەرى بۆ قسەكانى رادەووشاند و، بەزەردەخەنەپەكەو وەرامى دەداپەو، دەیگوت:

«تاژدین! ژیانەكەمان ناچارمان دەكات، كە خۆتێرپەكی بەدخووی وامان

(۱) رستەكە دەبوو ئابووایە: «... ئەم جیھانە پر لە شتە پێچەوانەن».

«هه بێ... چونکه له ویدیو کۆشکه که مانه وه، کاروبارمان هه بیه، بۆ که لک و چاکه ی خۆمان ده گه پێین... ههروه ها گه یروگرفتییکی زۆریشمان دیته بهردهم، که به ئه رک و تازاریکی زۆره وه نه بێ، بۆمان چاره ناکریت؛ ته گه ر بێتو له م جوژه خوتیریبیا نه مان له بهر ده ستدا نه بێ... هه ر ده رگه وان و پاسه وانیکیش ده بینی به لای کۆشکه کانی سه رداران و کاربه ده ستانه وه، ته وه نده ی به کاری هه لسه و و پانده ی کاروباریان دین و، گه یروگرفتیا ن پێ چاره ده که ن، ته وه نده ده رگه وانیا ن پێ ناکه ن. ئنجا ته م ده رگه وان، ناکه سه به چه و نا ره سه ن بێ، ته وه زیان له کاروبارمان نادات، به مه رجێ ته و کاروباره مان به رپوه. دوو زمانه ی به ده گزیبه که یشی، کار له ئیمه ناکات، نه زیانمان لێ ده دات، نه وه یما ن پێ ده گه ییتێ!». به م جوژه سه ردار له سه ر ته وه سووریو که (به کر) له سه ر فرمانی خۆی به یلێته وه. (تازدین) یش نه ییتوانی بیخاته سه ر ته وه پریاره ی که ده ری بکات و، که سیکی تر بخاته جیگای.

چه ند رۆژێکی پێ چوو، له و کاته دا (به کر) هه ستی پێ کرد که (تازدین) خۆشی ناوی و رقی لێ ده بیته وه. ته وه ی له دلی خۆیدا پێ چایه وه. له کانگای دلی خۆشیدا، شتیکی پریار دا بیکات. ده ستی کرد به بیرکردنه وه له نانه وه ی داویک بۆ (تازدین)... هه ر چاوی ده گپرا بۆ هه لیک که ده ستی بکه وێ... دوایی، ئیواره یه ک ته وه هه له ی بۆ هه لکه وت...

له و ئیواره یه دا، سه ردار، به ته نیا له په نایه کی باخچه ی کۆشکه که یدا دانیشته بوو. که سه یشی لانه بوو، ده رگه وان که ی خۆی نه بێ، (به کر)، که خۆی خه ریک کردبوو به هه لپاچینی هه ندێ لقوپی و شک له دره خته کانی ناو باخچه که دا و، ریکه خستنی باخچه که وه، له نزیک سه رداره وه. ئنجا که سه ردار لێ پرسی: «ئاخۆ ته و رۆژه (تازدین) هاتوه بۆ کۆشک یا نا؟»... (به کر) به هه لی زانی، پێی گوت: «گه و ره م ته مه چوار رۆژه (تازدین)، سه ری به کۆشکه دا نه کردوه!».

پاش تاویک بیدهنگی، دهستی کردهوه به قسه کردن گوتی:

«گه و ره م، من وام بۆ ده رده که وێ، (تازدین) وه ک پێشووی خۆی نه ماوه ته وه، هه موو رۆژ بێته دیوه خان».

سه ردار یش لێی پرسی:

«چ شتیکی به ده سه ته وه یه خه ریکی ده کات، وا نایه رۆژی بێته ئیره؟».

ئه ویش گوتی: «نازانم. دوورنییه هه ر له به ره وه بێ، که هۆبه ک نییه، وه ک پێشوو، پالی پتوه بێ، زۆر هاتوچۆ بکات!».

ئنجا که دی سه ردار خه ریکی به رکردنه وه یه، به هه لی زانی قسه بکات، لێی نزیک بووه وه و پێی گوت:

«له راستیدا، گه و ره م، که سه بروای نه ده کرد، کچه شاه (ستی) به م جوژه به هه رزانی پێشکه شی به کیکی وه ک (تازدین) بکرێ، که چی هه موو سه ردار و خونکاره کانی کوردستان، چاوه روانی ته م سه ره رزیبه بوون، ده ستیا ن بکه وێ، ئاما ده یش بوون که له پێنا و ته وه دا هه موو سه ر و سامانی خۆیا ن به خت بکه ن».

وا دیار بوو سه ردار یش، له قسه کانی دلگیر ده بوو و بیزی لێ ده کرده وه، پێی گوت: «کێن ته وان ه ی خۆیا ن به پیا و ده زانن، تا داوای خوشکی من بکه ن؟... کێن ته و سه ردار و خونکارانه ی که ده توانن به رامبه ر (تازدین) و هه ردوو برا که ی بوه ستن؟ هه ره که ی له و سی برایه، بۆ ئیمه له رۆژی شه ر و ته نگانه دا، ته وه هه موو کۆمه له سه ردار و خونکارانه دینێ!».

که (به کر) گوتی له قسه کانی سه ردار گرت، به و شتیه یه ده یکات، تیگه یشت که له و رێگایه وه ناگات به مه به سه ی خۆی. ئیتر له و پتوه رێچکه ی قسه کانی خۆی گۆری. به ده م خۆ خه ریک کردنه وه به فرمانه که یه وه پێی گوت:

«ته وه گومانی تیدا نییه، که وا جوانه پیاوی گه و ره، به رده سه ته کانی خۆیا ن هان بده نه سه ر زۆرکردنی سه رراستی و کارگوزاری خۆیا ن. ته ویش له رێگه ی چاکه له گه ل کردنیانه وه و، هاو به شکردنیانه وه له کۆری به زموره زم و مه یخو ریدا. به لام مه رج ته وه تا که ته و مه یه سه رخۆشیا ن نه کات، خۆیا ن له بیر بچیته وه و، له فرمانی راسته قینه ی خۆشیا ن لایه ن. وا پتویست ده کات که خۆنووشتان دانه وه و رێزگرتنه کانیان له کاتی به زموره زمدا چۆن بێ، له کاتی ته نگانه و شه رپوشو ریشدا هه روه ها بێ».

به لام گه و ره ی خۆم، من له وه ده ترسم که ته م پیاو ته یبه یان له جیی خۆیدا نه بێ و، ته و ی له گه لیدا ده کرێ، هه لنه گری له گه لی بکرێ، ته وساکه یش ته نجامه که ی به وه ده گات که ته و که سه نه سه رکیشی و سه پله یی بنوین. گه و ره ی خۆم پیاوی سووکیش هه لئاگری چاکه ی وای له گه لدا بکرێ».

ئیتر لێره دا ده ماری سه ردار توندبوو. به تووره یبه یبه که وه قسه که ی پێ بری و گوتی:

«وسبه پیسی به دخوو! کەس سووک نییە خۆت نەبی. من دەزانم کە (تاژدین) لە خوشەوپیستی و دلئسوژیدا چۆنە. خۆبشم دەزانم چی پێویستە بیکەم. ئیتر لەو بەولاوە قسە یەک مەکە، لە سنووری خۆتدا نەبی!».

(بەکر) یش گرتبوو، بە ورتە ورتیکەوه گوتی:

«منیش وام دەزانی دلئسوژە، بەلام بەشتیکم زانیوه، دوورنییە گەورەیی خۆم پیتی نەزانیی!».

سەرداریش بە قێز و قێژیکەوه پیتی گوت:

«چیە ئەوەی تو پیت زانیوه؟».

(بەکر) یش هاتەوه سەرخۆی و سەری بلند کردەوه و گوتی:

«گەورەم! ئەوەتی تو بەم خزمایەتی سەری ئەوت بلند کردۆتەوه و سەری خۆیانە دەستی کردوو بەهەلسووراندنی گەلێک لە کاروبارەکانی ناو کۆشکە... بەیکێک لەو کردەوانەیی کە سەری منی گێژ کردوو، ئەوەیە کە خەریکە کچە شا، (زین) پێشکەشی (مەم) ی ھاوڕیتی بکات و بەلێنیشی داوەتی کە لێی ماره بکات!...».

لەگەڵ سەردار ئەم قسەییە بەرگوتی کەوت، بەجاریک مات و سەرسام بوو، گورج هەستایە سەرپێ و چاوی بەهەموو لایەکیدا گێرا. گوتی:

«چی؟... (تاژدین) وای لێهات کە دەست لە کاریکی وای بدات و من ناگادار نەکات؟. (تاژدین) خوشکی من بدات بەیەکیکی وای کە ئارەزووی خۆی لەسەری بی، بی ئەمەیی هیچ نەبی ڕاویژیکم پێ بکات؟!... وای دەردەکەوی بەخودا کە من لە ئەندازە بەدەر چاکەم لەگەڵ کردوو، بۆیە کا هیچ سام و ترسیکم لەسەری نەماوه!...».

(بەکر) یش لێی نزیکبوووه گوتی:

«بۆچ گەورەیی خۆم، نازانیت (تاژدین) کییە؟... (تاژدین) لە پێش ئەمەیی، گەورەیی خۆم، ئەم پیاوێتیە لەگەڵ بکات، هەر پیاویکی لووتبەرزێ لەخۆیایی بوو، و سەریکیش بوو. ئەی ناخۆ ئیستا چۆنی لێ هاتینی کە ئەم ڕوو دەبینی؟! گەورەم! خودا دەیزانی، ئەوەی زۆر لێی دەترسم، ئەوەیە: کە ئەم پیاو، لەم دەستدرێژی و سەرچلێییە مەبەسی ئەوه بی، دەسلاتی خۆی و کەسوکارەکانی بخاتە ناو هەموولایەکی ئەم کۆشکەوه. ئەویش لە رێگای پەییوێندی پەیداکردن و ژن و ژن خوازییەوه. لەویش مەبەسی ئەوه بی، کە پاشەجار سەرداری بۆ خۆی داگیر بکات و، بینوسیێتی بەباو و باپیری خۆیەوه...».

سەرداریش گەرایهوه جێگەیی خۆی و دانیشتهوه، ئنجا گوتی:

«خودا دەیزانی، نیازم وابوو کە (زین) بەدەم بە (مەم)، هەر بەم زووانەیش شایبیا ن بۆ بکەم. بەلام وای ئیمرۆ، سوتیند بەسەریهەرزێ باووبایبیرم دەخۆم لەم خاکەدا، کە هەرگیز نەهێلم ئەوه سەریهەرزێ، تەنانەت ئەگەر خۆینیش لە پێناویدا برێژم. ئنجا کێ لە گیانی خۆی بیزاره، بام بیته پێشەوه و، تکا و دەسلاتی خۆی بەکاربهێنی لەم کارەدا».

بەم رەنگە بەهۆی بەدگوتی و دووزمانی (بەکر) هوه و سەردار دیواریکی هەرە گەورەیی خستە ناوەند خۆی و ئەو کەسانەوه کە دەیانویست بەکونه ناوهوه و لێی پیاپێنەوه کە (زین) لە ھاوڕیکەیی (تاژدین) وای (مەم)، ماره بکات. هەرەها دوا تیشکی هیوای کۆژاندهوه، کە ئاهەنگ و زەماوێندی کامەرانیی ئەو دوو خوشەوپیستی پێک بی.

بەلام، نە (مەم)، نە (تاژدین)، نە کەسیکی تر لە ھاوڕیکانیان بەم دووزمانیەییان نەزانی، کە بوو بەهۆی ئەو بریاره ناخۆشەیی لە دەم سەردار هاتە دەرەوه. کەسیشیان بەم کەتنە نەنگە ناشیرینەیی (بەکر) یان نەزانی، کە وای لە سەردار کرد، ئەو بریاره نارەوا و ڕەقە بدات لە بابەت دلئاریی (مەم) و (زین) هوه.

سەردار لەم دواپییدا وای لێهات هەرکەسێ ئەو قسەییە لەگەڵدا بکردایە بەرپەرچی دەدایهوه. هەرکەسیکیش تکا لێ بکردایە (مەم) و (زین) لە یەکتەر ماره بکات، بەتوندی قسەکەیی دەدایهوه بەدەمییدا. جاری هەرە دواپییش، لە کۆرپیکدا کە (تاژدین) و هەردوو براکەیی و کۆمەلێکی گەرە لە ھاوڕیکانیانی تێدا بوو، بەهەموویشیانەوه خەریکی ئەوه بوون، کە بەهەر کلۆجیک بی سەردار بخەنە سەر ئەوهی «مەم» و «زین» لە یەکتەر ماره بکات، سەردار ئەمەیی پێ گوتن:

«... هەمووتان لەوه دلئیبان، کە ئەگەر (زین) تا دواپی ژبانی، لەم کۆشکەدا، بەکچی ماوهتەوه و شووی نەکردوو، بەهیچ کلۆجیک ری نادەم؛ رۆژیک لە رۆژان، لە (مەم) ماره بکری!... پێویست ناکات بەوهیش، کە هۆی ئەوتان پێ بلێم، هەر ئەوهنده بزانی کە من وام پێ خوشەوه، وام دەوی بی. ئیتر نایشم دەوی، جاریکی تر، ئەم قسەییە بەگوتیدا بدەنەوه، مەگەر بتانەوی شەریکی وای هەلبگیرسیان کە ئیمرۆ خۆتان ناتانەوی بقەومی!».

ئەوهندهی نەمابوو (تاژدین) یش بەتاشکرا، بەسەردار بلێ: «ئیمە لەم شەرە خۆمان ناپارێزین. چونکە هەر خۆتی تێدا دەچیت!»... بەلام (تاژدین)، بەهیوا بوو، دواڕۆژ وای

نهمیڼی و، سهرداریش نهو توندی و تیزیبیهی له دل دهرچچ، نهوساکه‌یش ده‌توانی نهو کاره به‌ناسانی بباته‌سهر. بیجگه له‌وه، به‌هیوای نه‌وه‌یش بوو، که رۆژتیک له رۆژان، له‌باتی ریگای شوړش و شه‌پوشوړ گرتن، ریگای مه‌ندی و زرنگی و نهرمی و شیرینی بگریته‌به‌ر چاکتره، بۆ نه‌مه‌ی سهردار وهرگریته‌وه سهر دل و نار‌ه‌زوی خوئی و نهو کاره‌یشی پی بسازینی.

له پهرستگای ههدا

(ستی) و (تازدین) له رۆژگاریکي پاک و پروناکدا پایانده‌بوارد. جیهان له خوئی و به‌زمدا زهرده‌خه‌نه‌ی بۆ ده‌کردن، نهو ژبانه تازه‌یه‌ی پایانده‌بوارد، له‌ژیر سیته‌ری خوئی و کامه‌رانیدا بوو. جامی مه‌یی پر له کامه‌رانیشان ده‌خواره‌وه و، رۆژانی دووری و دل‌سو‌تاو‌بیان له‌بیر ده‌چوه. نه‌وان و ابون. که‌چی دوو خوشه‌ویسته‌که‌ی تریش، (مه‌م) و (زین)، له ناگری به‌شبرای و نارامیاندا ده‌سو‌تان. هه‌ریه‌که‌یان به‌شی خوئی له پهرستگای ته‌نیایی و خه‌موخه‌فه‌تدا، شه‌وو‌رۆژ ده‌تلا‌یه‌وه. هیچ کامیکیان که‌سیکیان نه‌ده‌هات به‌لاوه، که پرو خویشیه‌کیان له‌گه‌لدا بنوینتی. هیچ کامیکیشان ده‌نگی خاوه‌ن به‌زه‌یه‌کیان به‌رگویی نه‌ده‌که‌وت که دلی پیمان بسووتی. خاوه‌ن خه‌موخه‌فه‌تیش نه‌گه‌ر هاوده‌میکی دل‌سو‌زی ده‌ست نه‌که‌ویت، که له تازاری خه‌موخه‌فه‌ته‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، یان دۆستیکی راستی نه‌یه‌ت به‌لاوه که فرمیسه‌که‌کانی وشک بکاته‌وه و، هه‌ناسه گه‌رمه‌کانی فینک بکاته‌وه، له تواناییدا نامینتی به‌رگه‌ی نهو هه‌موو خه‌موخه‌فه‌ت و فرمیسه‌ک و نا‌هوناله‌ی گراویانه بگری!... هه‌روه‌ها له وزه‌یشیدا نامینتی نارام و سره‌وت له دلی خویدا به‌پیل‌یتنه‌وه. بۆ نه‌مه‌ی خوئی و به‌زموره‌زم شو‌خوشه‌نگانه بی، بۆ نه‌مه‌ی خه‌موخه‌فه‌تیش بتوانی به‌رگه بگیري، پیوسته هاو‌ده‌م و هاو‌به‌ش له نارادا بن. نه‌گینا نهو خه‌موخه‌فه‌ته‌ی له‌ناو ته‌نیاییدا بمینیتنه‌وه، زوری پیناچی ده‌بیته هوی می‌شک تیکچوون و، ده‌مار وروژان و شیت بوون.

له‌وه‌پیش (تازدین)، هاوده‌می (مه‌م) بوو، چ له خویشیدا، چ له ناخویشیدا، هاو‌به‌شیی ده‌کرد. هه‌رچه‌نده دل‌داری له دلیدا گری سه‌ندایه، (تازدین) چاکترین پزیشک و خه‌م په‌وینی دلی (مه‌م) بوو. هه‌روه‌ها (ستی)‌یش، ته‌نیا که‌سیک بوو که (زین)‌ی خوشکی له خوئی و ناخویشیدا په‌نای ده‌برده‌به‌ر. له‌ناو کوئی نه‌ودا نه‌بوايه، (زین) فرمیسه‌که‌کانی خوئی نه‌ده‌رشت، به‌ته‌نیش نه‌ویسه‌وه نه‌بوايه، خویشی به‌دله‌وه نه‌ده‌نووسا.

به‌لام ئیمپروکه، نهو دووانه، له ریگای کامه‌رانیی خو‌بان‌ه‌وه ده‌رۆن. خویشیه‌که‌یان له‌وه‌دایه که به‌یه‌که‌وه خو‌بان خه‌ریک بکه‌ن. (مه‌م)‌یش له‌م ناو‌ده‌دا، به‌ته‌نیاییه‌کی ناو چۆل و هۆلییه‌وه ماو‌ته‌وه. هاوار ده‌کات له ده‌ست کلتۆلی خوئی و، که‌سیک نییه، دلی پی بسووتی. ناله ده‌کات له ده‌ست تازاری دلی خوئی و که‌سیک نابینتی دلی بداته‌وه و نارامیک به‌دلی به‌خشی. هه‌روه‌ها (زین)‌یش به‌تازاری دلی خو‌یه‌وه گینگله ده‌خوات و ده‌تلپته‌وه، که‌سیک نییه بزانتی ده‌ردی چیه. هه‌موو دم به‌ته‌نیایی، له ژوره‌که‌ی خویدا ده‌مینیتنه‌وه. له‌ناو تاریکی ته‌نیایی و بیکه‌سیدا فرمیسه‌ک به لیشاو هه‌لده‌پریژی. جار‌جاریک نا‌هوناله ده‌کات له ده‌ست ته‌نیایی و بیکه‌سیی خوئی له‌ناو نهو کو‌شکه‌دا. جار‌جاریکیش ده‌گری بۆ به‌ختی ره‌ش و کلتۆلی خوئی.

تا چل رۆژیش، که به‌سه‌ر نا‌هه‌نگی شو‌کردن و گو‌زانه‌وه‌ی خوشکه‌که‌یدا رۆیش (زین) به‌تازاری دل‌دارییه‌وه ده‌ینالاند. به‌لام رازی خوئی لای که‌س نه‌ده‌گوت. تا چل رۆژیش، (زین) ناگای له خوئی نه‌ما‌بوو، به‌گیش و ویزه‌یه‌یه‌وه له‌ناو ژوره‌که‌ی خویدا پایده‌بوارد. هه‌موو دم ده‌گریا. هه‌موو دم هه‌ناسه‌ی ساردی هه‌لده‌کیشا بۆ نهو کلتۆلییه‌ی خوئی. خو‌راکی لی بو‌بوو به‌ ژهر، خوارنه‌وه‌که‌یشی تیکه‌ل به‌فرمیسه‌که‌کانی ده‌بوو. له‌پاش چل رۆژ نهو که‌چه شاهه‌ جوانه، که شو‌خوشه‌نگیه‌که‌ی هه‌زارانی سه‌رمه‌ست و چاو‌به‌ست کردبوو، جوانیه‌که‌ی له که‌لک که‌وت و کزبوو، هه‌روه‌ک مانگیک که له پاش تریفه‌تریف به‌ناو جه‌رگی ئاسمانه‌وه هات‌بیته خواره‌وه و له نا‌وابوندا بی، چۆن تیشکه‌که‌ی کز ده‌بی و خویشی بچووک ده‌بیته‌وه، (زین)‌یش ناو‌ها کز و له‌ر و لاواز و سیس بو‌بوو، جوانیه‌که‌ی باری کردبوو... هیچ کچ و که‌نیزه‌کیک نه‌ما له‌و کو‌شکه‌دا هه‌ست به‌و کزی و سه‌رگه‌ردانییه‌ی نه‌کات. هه‌موویان سه‌ریان سو‌رما‌بوو له کاری (زین). به‌زه‌بیان پیدا ده‌هاته‌وه. هه‌موویان پروایان وا بوو که (زین) له‌به‌ر جو‌تیبونه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی یه‌جگار خوئی ده‌ویست، نهو هه‌موو خه‌موخه‌فه‌ته‌ی ده‌خواردا!... ژورجاری وا هه‌بوو یه‌کیک له‌و نا‌فره‌تانه، به‌بۆنه‌ی شتیکه‌وه ده‌هات به‌لایدا، دل‌خویشی ده‌دایه‌وه که نه‌وه‌نده خه‌فه‌ت بۆ جو‌تیبونه‌وه‌ی خوشکه‌که‌ی نه‌خوات، به‌لام که‌لکیتی نه‌ده‌گرت. رۆژتیکیان هه‌موویان کو‌تیبونه‌وه و چوونه لای. له ژووری ته‌نیاییه‌که‌یدا دانیشتن و، ده‌ستیان کرد به‌خه‌م په‌واندنه‌وه و دل‌دانه‌وه‌ی. به‌ناسکی و شیرینییه‌که‌وه پیمان گوت:

«نه‌ی که‌چه شاهی بچکۆله‌مان، تو بۆچ نه‌وه‌نده به‌تازاره‌وه فرمیسه‌ک هه‌لده‌پریژیت؟. هه‌تا که‌ی به‌م خه‌موخه‌فه‌ته‌وه ده‌تلپته‌وه و، به‌م تازاره‌وه ده‌نوویت؟! خوشکه‌که‌ت

هەرچه‌نده له تۆ جوئی بۆتهوه، به‌لام له خۆشی و کامه‌رانی دایه له‌گه‌ڵ می‌ردی خۆیدا، که ئەو وا له خۆشی و به‌ختیاریدا بژی، ئیتر تۆ بۆچ له‌ناو ئەم هه‌موو خه‌م و ئازار و فرمیسک هه‌ل‌بێتته‌دا بتلیتته‌وه؟!.

«خانم! به‌سیه‌تی... پیتیست به‌م دڵ ئازارییه ناکات. هه‌سته و راپه‌ره... ئەم هه‌موو خه‌موخه‌فه‌ته له دڵت ده‌ریکه. سێبه‌ری ئەم دڵ ئازارییه‌یه‌ش له رووکاری جوانیت لابده. فرمیسکه‌کانت وشک بکه‌ره‌وه، بام چاوه‌کانت جوانییه‌که‌ی جارانیان بۆ بگه‌ریتته‌وه و، بکه‌ونه‌وه چاوه‌ستکردنی هه‌مووان. ته‌مومژی ئەم ته‌نیا‌یییه‌ش له ده‌موچاوت لابده، بام گه‌شی و شیرینییه‌که‌ی و پرشنگدانه‌که‌ی بێته‌وه جیتی خۆی.

«ئەم جامی مه‌یه، که فرمیسکی پێوه نیشته‌وته‌وه و، شووشه‌که‌ی لێ‌ل کردوه، پاک بيشو، بام هه‌روه‌ک پيشوو پر بېتته‌وه له مه‌یی یاقووتی. چونکه ئیستا کاتی ئەوه‌یه که سه‌رخۆشی ده‌ست پێ بکاته‌وه و، دڵخۆشییه‌ش په‌یدا بېتته‌وه. ئەم ژووره به‌جی به‌یته‌، که پرپوه له هه‌ناسه‌ی سارد و فرمیسکی گه‌رم، که کردوته به‌دۆزه‌خ له خۆت. ئیتر نۆره‌ی ئەوه‌یه که هۆل و هه‌یوان و راپه‌وه‌کانی کۆشکه‌که، به‌لاره‌له‌نجه و بالای نه‌ونه‌مامت پرازیته‌وه، که ئەمه ده‌میکی دووردریژه لێی به‌شپراو بوون.

په‌رده‌ی دلته‌نگیی دادره، بام گۆلی جوانیت ده‌ریکه‌وی و پرشنگ بدات به‌دڵ، پرچه‌کانت به‌ره‌للا بکه، بام به‌شیرینی و نازه‌نینییه‌که‌یانه‌وه، به‌سه‌ر شانه‌کانتدا شوپر بینه‌وه و به‌رینه‌وه. به‌یته‌ بام ئەگره‌جه‌کانیشت به‌سه‌ر روومه‌ته‌کانتدا چین چین بن، بام قژه‌که‌ی ناوچه‌وانیشت به‌کزه‌بای چاوه‌ستکه‌ر به‌ریتته‌وه. گۆله‌ ئەلماس و یاقووته‌که‌ت بکه‌ره‌وه به‌به‌رۆکتدا، بام سنگ و مه‌مه‌که‌که‌ت وه‌ک پيشوو به‌به‌رجه‌سته‌یی و شه‌نگوشۆخییه‌وه بنوین. گواره بریسکه‌داره‌کانیشت بکه‌ره‌وه به‌گۆتیکانتدا با له‌ناو شه‌وه‌زنگی قژه‌ په‌شه‌کانتدا پرشنگ بدن.

ئەم جیهانه، خۆی و جوانییه‌که‌ی، ئەم سروشته، خۆی و خۆشییه‌که‌ی، ئەم چه‌ند رۆژی ژبانیه‌ش که به‌ده‌مه‌ته‌وه پێده‌که‌ن و، پریانه له خۆشی و کامه‌رانی... مه‌هیته‌ ئەوانه‌ت له ده‌ست بچێ و، خۆبشت هه‌ر به‌لیکدانه‌وه‌وه رابووتیت... خۆت سه‌رخۆش مه‌که، به‌مه‌یی خه‌موخه‌فه‌ت و فرمیسکه‌وه، تا ئەو خۆشییه‌ت له‌بیر بچیتته‌وه...

کچه‌ شای خۆشه‌ویستمان، ژبان خۆشه، ژبان جوانه. به‌لام تۆ له‌و جوانتریت. جیهانیشت بۆ تۆ پرشنگ ده‌دات. به‌لام پرشنگی تۆ له‌ هی ئەو به‌هێزتره. هه‌سته، راپه‌ره، دلی خۆت

خۆش بکه، پێ بکه‌نه، بۆ ئەمه‌ی جوانی له ژباندا بگاته ته‌واوی و، گه‌شی و شه‌نگوشۆخی جیهانیشت به‌تۆوه ته‌واو بێی».

ئیتیر که‌نیشکه‌کان بێده‌نگ بوون و له قسه‌کانیان بوونه‌وه. چونکه له کاتی قسه‌کانیاندا خیزه‌ی سنگی به‌سه‌ر ده‌نگیاندا به‌رز ده‌بووه‌وه. گریانه‌که‌ییشی تیکه‌ل به‌ده‌نگه‌کانیان ده‌بوو. هه‌رچه‌ند گۆتی له قسه‌ی ئەوان ده‌بوو، به‌لیشاو فرمیسکی هه‌ل‌ده‌پرشت، به‌گریان وه‌رامی ده‌دانه‌وه، که هه‌رگیز له ژبانی خۆیدا فرمیسکی وای هه‌ل‌نه‌پرشتبوو.

ئوه‌یش شتیکی سه‌یر نییه‌ چونکه ئاره‌زووکردنی دیداری یار، ئاگریتکه و له دڵدا به‌رده‌بیتته‌وه، تا ئامۆژگاری خاوه‌نه‌که‌ی بکه‌یت، گری دلی زۆرتر گلپه‌ ده‌سینتی. ئوه‌یش بریتییه له رازیکی نه‌ینی که له سنگدا جیگیر بووه. نه‌ گله‌یی، نه‌ توانج هاویشتن کاری لێ ناکات، تایه‌ت بنج زۆرتر داده‌به‌ستیت، به‌تایه‌تی ئەگه‌ر ئامۆژگاریکه‌ره‌که‌ هۆی خه‌م و ئازاره‌که‌ی نه‌زانێ، قسه‌ی وا ده‌دات به‌گۆتیدا که دووربێ له ئاوات و ئازاریه‌وه. بێگومان ئەوه وای لێده‌کات که زۆرتر هه‌ست به‌ته‌نیایی و بیکه‌سی بکات، زۆرتر به‌ئازار و ده‌ردی خۆیه‌وه بتلیتته‌وه، ئیتیر که‌نیشک و که‌نیزه‌که‌کان له داخندا وشک بوون. هه‌موویان چاویان بریبه‌ ده‌می (زین)، چاوه‌روانی ئەوه بوون وشه‌یه‌کی له ده‌م بێته‌ ده‌ره‌وه و، هۆی ئەم هه‌موو خه‌فه‌ت و ئازاره‌یان بۆ ده‌ربخات... به‌لام فرمیسکه‌کانی و هه‌ناسه‌کانی ماوه‌یان نه‌ده‌دایێ، هیچ قسه‌یه‌کیان بۆ بکات.

پاشان هه‌موویان هه‌ستان برۆن، زۆر په‌شیمان بوونه‌وه له هاتنه‌که‌یان یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک له ژووره‌که‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه. هه‌موویان به‌هیتاشی چوونه‌ ده‌ره‌وه، سه‌رسامی و دڵشکاوی له ده‌موچاویاندا دیاریوو.

که دوا‌که‌سیان له ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه، ده‌رگای ژووره‌که‌ی پێوه درایه‌وه... (زین)یش سه‌رێکی به‌رزکرده‌وه، ته‌ماشایه‌کی ئەو ته‌نیایی و بیکه‌سییه‌ی خۆی بکات که ترسی لێ ده‌وه‌شایه‌وه، شێوه‌ی ئەو که‌نیشک و که‌نیزه‌کانه‌ی ده‌هینایه‌وه پيش چاوی خۆی، که هه‌ریه‌که‌یان وه‌ک تارماییه‌کی به‌رجه‌سته‌ی ده‌نواند له‌به‌رچاویدا، که پری بێ له ته‌م و خه‌م. له کانگای دله‌ برینداره‌که‌یه‌وه هه‌ستی پیکرد، که هه‌ر ئەو تارماییانه‌ن دۆستی بن، ئەو به‌وانه‌وه و، ئەوان به‌وه‌وه راهاتبن. هه‌ر ئەوانه‌ن که چوونه‌ته‌ ره‌گ و خۆینی دلی و ده‌روونیه‌وه، یه‌ک به‌یه‌ک له‌و تارماییانه‌ ورد ده‌بووه‌وه. ئنجا ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن له‌گه‌لیاندا:

«دۆسته كان رۆژباشیتان لی ده کم، سه رچاو هاتن... دۆسته کانی دهرونه هه ناسه سارده کان... هاوده می دل برینداره کان... هاوبه شه کانی رازی ناو دلی پر له نازار... ئە ی تارماییه کانی خه بو چاوی ئەو که سانه ی که میتشکیان پر له یادی پر له خه موخه فته... ئە ی ئەو جامانه ی که زمانی تال به خوار دنه وه ی مه بی ناو ئیوه تینویتییی ده شک... ئە ی روکه شانی خو شی و شادمانی، که چاوی بیمار به بینینی ئیوه ده گه شیتنه وه... دلداران هه موو گه یشتنه په رستگای نازدار و جوانی خو بان. ریبوارانیش هه موو گه یشتنه خو شی و شادمانیی پیگه یشتن و کامه رانییان. وا ئەوه دلی کاول بوومه، له ناواتاندا دانیشتوه و، له بهر دلی ئیوه، بیکه س ماوه ته وه، له ئیوه به ولاره که سی تر تیتیدا هاتوچۆ ناکات. جا ئیوه ئیمرو ده توان به ناره زووی خو تان تیتیدا رابویرن، هه ر چو نیکیشتان ده وئ به کاری به یتن. ده یشتوانن له وه یش به ولاره بچن. ده توانن بچنه هه موو سووچیکی دل و ده روونمه وه. چاوه کانم به تیشکی ئیوه ده گه شیتنه وه... لیوه کانم به جامی مه بی ئیوه ته ر ده کم... میتشکم به چرای ئیوه رو شن ده کمه وه.

«وهرن ئە ی دۆستینه، لای من کۆنه وه، چونکه کهس له ئیوه باشتر نییه بو چاکه دانه وه، بو دلی من. له رۆژانی ره شمدای پیویستیم هه ر به ئیوه هه یه. له شه وانی تاریکیشمدای هه ر به ئیوه دل ده کرتته وه».

پاشان له ناو تارماییه کانی ئەو خه مانه دا، تارمایی (ستی) ی چاو پیده که وئ وه که له لایه وه دانیشتی و، وه که جاری جاران رازی دلی خو بان بو یه کتر بگپرنه وه و، گله بیی به ختی خو بان بو یه کتر بکه ن و، دلی به کتر بده نه وه، چاوی به و تارماییه ده گه شیتنه وه و، به ره و پیری ده چی، تا ده ست بکاته ملی، ئنجا پیی ده لئ:

«ئە ی خوشکی خو شه ویست... ئە ی گیانی (زین) و رووناکای ناوچاوانی ئە ی هاوده می خو شی و ته نگانه م و هاوبه شی رازی دل... ئە ی هیلانه ی خه موخه فته و نازاری ده روونم... ئە ی په نای سه ره و ت و ئارامی گیانم... له ده ست چاره نووس چی بکه م، که خودای وای کردوه، دل و ده روونی هاردوو کمانی وه که یه ک دروست کردوه. که چی له به خت و کامه رانیدا، وا له یه کتری جوئ کردوینه ته وه! سوپاسی هه ره گه وره م پیشکه شی یه زدان ده کم، که ئەو به خته ی ویستت ده ستت کهوت و، ئەو ناواته ی له دلندا بوو بو ت هاته دی و پیشییه وه کامه ران بویت. بام رۆژگار به ده مته وه پیبکه نئ، تا منیش خه مه کم پیی به ویتته وه. یا خودا ژین هه ر کامه رانت بکات، تا منیش به کامه رانیی تووه باری سه رگه رانییه کم سووک بیی.

«به لām ئەو به خته ی من هه مه، ره شییه که ی هه رچه ندی بی، هه رگیز له و به شه زۆر تر نابی که پیویسته لیی بیده نگ بیم و، ئارامیشی پی بگرم. دیاره له سه ره تایی ژیا نه وه، خودا ئە مه ی بهش داوم که تووشی ئەم هه موو خه فه ته و، ئەم هه موو هه ناسه سار دییه بیم... وا دیاره ئەوه چاره نووسیکه تو مارکراوه بو م... خو شیی ژیان و به زموره زمی بو تو داناوه. بو منیش خه م و دلی پر له نازار و کویره وه ری... (تاز دین) ی به خشیه به تو، هه موو جیهان و به زموره زمی جیهانیشی له گه ل ئەودا داویتی... به منیشی (مه م) داوه، به هه موو خه موخه فته و سه رگه رانییه که وه. منیش هیچم بو نه ماوه ته وه، ئەوه نه بی، که به به شی خودایی دلخۆش بیم و، به فه رمانی خودایی بیده نگ بیم».

له شه ویشدا، زۆریه ی کاتی خو ی، له ژوره که یدا، هه ر به ته نیایی راده بوارد، زۆر جاری وا هه بوو، ئەوه ی پیخۆشبوو که به ته نیشت مۆمیکه داگیر ساوه و دابنیشی له سووچیکی ژوره که دا. سه رنج له سوواتانی مۆمه که بدات، له و دلۆپانه بدات که به ملاو به ولای مۆمه که دا ده هاتنه خواره وه، وه که فرمیتسک. سه رنج له وه ی بدات که ده توایه وه و به ره و نه مان ده رۆیشت. له و کاته دا هه ستی به داخیکی گه وره ده کرد له جگه ریدا، چونکه خو شی وه که یه کیک له و مۆمانه ده هاته پیش چاو، که خه ریکه به ره و نه مان و کوژانه وه ی ژیان بچیت. پاش ئەوه چاوی ده پریه مۆمه که و گفتوگۆی له گه ل ده کرد، ده یگوت:

«ئە ی ئەو خوشکه ی که له به رامبه رمدا وه ستاویت و، وه که من به ناگر ده سووتیت! ده توانیت سوپاسی چاره نووسی خو ت بکه یت، که جیاوازی نازاری دلی تو و نازاری دلی من، وه که جیاوازی رۆژه لالت و رۆژئاوایه. ده توانیت له چاو مندا، به به شی خو ته وه شانازی بکه یت. هه رچی گری ناگره که ی تو یه، هه ر له ده ره وه یه. به لām گری ناگره که ی من له کانگای دل و جهرگ و هه ناومه وه دیتته ده ره وه. ناگره که ی تو هه ر ئەوه نده ی سه ری زمانیک له له شت ده که وئ، ئیتر له و ئەندازه یه تیه ر ناکات. به لām ناگره که ی من، گره که ی ده گاته دوابی هه موو ریگاگانی گیانم، ده چی به گژ هه موو به شیکی دل و ده روون و له شیشمدای... ناگره که ی تو که وتوته سه رووته وه، که رۆشنا بییه کی تیدایه پرسنگ و خو شی په خشان ده کات به هه موو لایه کتدا... به لām ناگره که ی من له هه ناوم دایه، هه موو لایه کم لی ده کات به ته مومژ و تاریکی. ناگره که له زمانی تو دا جادوو گه رییه کی پاراوی و هه ست ده رپین و قسه ئارایی پیشان ده دات. به لām ناگره که ی من له ناو دل و ده روونم دایه، نازاری توندوتیژی وام پیده گه بیینی، که په کی زمانم ده خات و قسه م پی ناهیلئ. پاش ئەوه ناگری تو له کوئ و ناگری من و هه ناسه بو چروکه کانی من له کوئ؟. تو له به یانی

زوهوه له سرهوت و ړاکشاندايت تا دهگه يته ئيواري!... بهلام من هه ر له هه نسكدانی پر تازار و، ناگری دهروونیی کلپه دار و، جهرگ سووتان دام، تاویکم دست ناکه ویت پشوو یه ک بدم. نه ده میکم دست ده که وئ بیکوژتینیته وه نه که به یه کیشم بۆ په پيدا ده بی دا بيمرکیتیته وه».

له و کاته یشدا که شه و بوو و سه رنجی له و په روانانه ددها که به چوارلای له و مؤمانده دا گریان ده خوارد و ده سوړانه وه، به چاو یکی پر خه موخه فه تی فرمیسکا و بیه وه سه یری ده کردن و پتی ده گوتن:

«ئهی ئه و په له ودرانه ی له هیلانه ی جوئیپونه وه و دووری یار هه راتان کردوه... ئهی ئه و بلبلانه ی هؤگری گولی گری ئاگرن... ئهی به لگه راست و دروسته کان له سه ر بیانووگری درؤزن... ئهی ئه و په روانانه ی گیانی خوتان به هه رزان و تالان به خت ده که ن، به په روؤشی و تازاییه وه... پیم بلتین: ئایا تاویک له م سوړانه وه یه ی خوتان وه رس نابن؟! ئایا له م هه مو تیکوژشانه پر ترسوله رزه ی بئ برانه و تان هیچ ماندوو نابن، که نه مه منده به چوارلای له م په رستگایه ی خوتاندا ده سوړینه وه!؟»

«بهلام جیی داخه که په کیک به مهندي و بیباکیه وه رووبکاته مردن، له گه ل په کیکی وادا به راورد بکری، که به ترسوله رز و وه رسپونه وه رووی تی بکات. پتویسته بزنان که له م په له پهل و هه له داوانییه تان له تیکوژشانه کانتاندا نیشانه ی ئه وه ن که ترسوله رزیکی ناشرینتان تیدایه. له م هه مو ترسوله رزه یشتان، سه رچلاییه که، مرؤف ده بی خوی لی پپاریزی. له م په له په له یشتان بۆ خوله ناو بردن، له پپش ئه مه دا که له شتان به هوی تاره زوی دیداری یاره وه ته و او پت بگات، له راستیدا بریتییه له خورزگارکردن له تارام و تازاری تارام. ئایا ئیتر وازناهین له خوتان، به سه رته وه دا بنیشن، وه ک من، تا هه مو له شتان له بوته ی هه ناو تاندا ده تویته وه، تا هه رچی که ره سته یه کتان هه یه له ناگری گیانتاندا ده سووتی و ده بی به خول؟!...»

ئه وساکه له م راستییه ی ناو سه ر زه مینه تان ده گورئ و ده بی به گیانیکی پپروزی زیندوو که هه رگیز نامری، ئه وساکه یش ده بیته وه به گیانیکی پاک له ناو جامیکی رووناکدا. ئه وساکه یش واتان لی دئ، که بی سووتان ده توان ده دست بکه نه ملی له م گره، هه روه ها بی برزانیس ده توان به ملاو به ولایدا خوتان بگه وزین».

ژبانی (زین) له م شپوه یه دا به سه ر ده چوو... به ته نیایی له گه ل تارمایی و نه ندیشه دا

ده مایه وه... گفتوگویشی له گه ل نه ندیشه و شتی پروپوچدا ده کرد... ئه و هه موو شتانه به میتشک و به به رچاویدا ده اتن، ئه و هه موو گفتوگو یانه یشی ده کرد... بهلام له دوی هه مووی، ته نیا یه ک شت له ناو میتشک و دل و دهروونیدا جیی خوی ده گرت... ئه و یش ناوی «مهم» بوو. ئه وه به خته په شه که ی بوو، که له هاوړپتی گیانی خوی دووری خستبوه وه، که له هه موو خوشی و کامه رانییه کی جیهانیس به شپراوی کردبوو.

تازاری مهم

بهلام (مهم)، که له گه ل ئه وه یشدا، جاران، هاوړپتیکی و دؤسته که ی (تازدین) به ته نیشتییه وه بوو، هاو به شیی خه م و ناخوشیی دلئ ده کرد، بی تارام بوو، جیی به خوی نه ده گرت؛ که واته ده بی ئیمرؤ چی به سه رهاتین، که هاوړپتیکی لی دوور که ووتوته وه و، هیوایش له دلیدا نه ماوه، ته نیا شپوه یه کی «زین» نه بی، که جاروبار به میتشکیدا دئ، له پشت ته مومرئکی هه ناسه ساردی و ره نجه روئییه وه!؟...

هه مووی چه ند روژتیک بوو، زوری پپنه چوو... که چی ئه و لاره شه نگوشوخی که به هیز و مه ردا یه تیی خو یه وه، به که سایه تی و، به چنگی خو یه وه شانازی ده کرد، مرؤقیکی تری لیوه په پيدا بوو بوو، ئه مه منده کز و، شپزه و، په شوکا و بوو بوو، پپاو به زه بی پيدا ده هاته وه. دا بوو به باریکی و بنیسی، شپوه ی پوچ بوو بوو وه، په نگ و بوی پپوه نه ما بوو. به دوو چاوی کز و گپژ و وپژوه ته ماشای ئه ملاو ئه ولای خوی ده کرد. هوشی به خوی نه ما بوو. وه ک شیتی لی هاتبوو. به شه و و به روژ ویل و سه رگه ردان ده سوړایه وه. ده گه را به چوله وانیدا. به ناو ده شت و، به سه ر گرد دا. جاری و اهه بوو هه موو که ناره کانی گوی رووباری (ده جله) ی ده پری به هاتوچوه جاری وایش هه بوو، سه ر ده که و ته سه ر ته و قه سه ری شاخه کان و، ده هاته وه خوارئ بۆ بناره کانیان. نه جیگای به خوی ده گرت، نه به هیچ که سیکیش دلئ خوش ده بوو. ئه و یش هه ر ئه و «مهم» ه بوو، که هیوا و تاوات دلئ گه شانده بوو وه و خه ریکیون به ری بۆ بدن، که چی ره نجه روئی به جاریک له دلئ دلدارانه ی دا و به و درده ی برد، که به سه ری هاتبوو. هه ر ئه و «مهم» ه یش بوو، که دؤستی دلئسوزی «تازدین» بوو، و به ویش دلئ ده کرایه وه... که چی ئیمرؤ وای لی هاتوه که ده بیینن، نایناسیته وه، که له لایه وه داده نیشخ سه ری بۆ به رز ناکاته وه ته ماشایه کی بکات، هه ر له گپژاوی چه ندوچوونی بپیرکردنه وه ی خویدا قه تیس ماوه، به ئاهونالهی نه بی، به هه نسک و گریان نه بی، وه رامی ناداته وه. هه ر ئه و «مهم» ه یشه، که رازنوسی ناو دیوانی سه ردار

بو. که چی ئیمیرۆ وای لیها توه، که دهچیتته دیوانه وه و، سهرداری چاو پیده که وی، خۆی بۆ ناگیرئ ناھونالّه و گریانی خۆی لی بشاریتته وه.

له گه ل ته وه یشتا، دهردی دلی خۆی لای که س ئاشکرا نه ده کرد، لای «تاژدین» ی دۆستی نه بی، که هه رچی له ده ست ده هات ده یکرد بۆ ته مه ی خۆشی بخاته دلّیه وه. به لّام که ناگری دلی گری ده سه ند و، شار دنه وه ی دهر ده که وی هه راسی پی هه لده گرت رووی ده کرده چۆله وانی، بۆ گوئ ناوه کان، یان بۆ بناری شاخه کان، له ویدا هه رچی له دلدا بوایه له ناھونالّه و، هه رچی له چاودا بوایه له فرمیسک هه لی دهرشت ته وایانه ی که شنه یان ده کرد به ملاو به ولایدا و، ته وئاوانه ی که خورده یان ده کرد به به رده میدا ده یکردن به یار و هاوده می خۆی، داخی دلی خۆی بۆ هه لده رشتن و سکا لای دهردی خۆی بۆ ده کردن... به دیرژی ری رۆژگار له سه ر گوئ ناوی (ده جله) داده نیشته و قسه ی خۆی بۆ ده کرد و، هه سته دل و دهررونی خۆی ده دا به رووی ناوه خورده که یدا و ده یگوت:

«ئه ی ته و ناوه ی که به خور دیتته خواره وه، به چه شنی فرمیسکه کانم که به لیشتا و هه لیانده ریژم!... ئه ی ناوی شوپشگیت، که وه ک ناگری ئاره زووی دلّم بۆ بینینی یار وایت له هیتز و ته وژمدا!... بۆچ وات ده بینم، به ناله نال و گرمه گرمه وه، هاره ده که یته و هازه ده که یته. هه یچ کاتی ناسره وه ییت و هه رگیز ئارامیش به خۆت ناگریت؟!

بۆچ تۆیش وه ک من وایت: سه رگه ردانی ده سته دلّداری و شیتی دووری یار بیت؛ بۆیه کا وا خرۆشاویت و رۆژ و شه و خه ریکی ته شوپشه یته؟!

به لّام له م دوورگه پر شیناییه به ولاره، که به هه ر چوارلایدا ده سووریتته وه ده بی کن هه بی، دلّخوازی تۆ بی؟... که واته ته شوپشه ت له چییه؟ ئه ی ته وه نییه یاره که ت له باوه شتدا نوستووه، خانووه کانی له ناو جه رگتدا هه لنیشتوون؟ ئه ی ته وه نییه ده سته راست له که له که ی ئالاندووه، ده سته چه یشت له سه ر به رۆکی قایم کردووه؟

ته خۆشی و کامه رانییه یشت له به ر ده ست دایه، که چی هه سته پی ناکه یته و سوپاسیکیشی بۆ ناکه یته؟! هه ر له سه ر هازه هاژ و که ف چه ندنی خۆت دهرۆیت، گرمه گرمه ده گاته ناو ئاسمان، ناله نالیشت ده گاته خاکی (بغداد)!... پیم نالییت ئیتر له مه به ولاره چیت ده وی؟! کامه ن ته و هیوایه ی لیت براره، تا پیوست به م هه موو خرۆشان و سوورانووه یه بکات به چوارلای خۆتدا، بۆ ته مه ی ده ستت بکه ویتته وه؟!.

ته و گریان و شینه ی تۆ ده یکه یته، ده بو له سنگی من به اتایه دهره وه، ته و وروژان و

شوړشه ی تۆ ده یکه یته، ده بو له دهررونی من په یدا بوایه. من له تۆ له پیشترم که گریان و شینم بگاته ئاسمان، بۆ من پیوسته ناگری دلّم به چوارلای ته م شارده ا هه لّبگیرسی.

ته وه هه ر منم که به رگه ی ته وه بگرم دلّم له سه ر نووکی خه نجه ر رابوه سته. تا دوور بووم لیبی بریسکانه وه ی ناویکی شیرینم چاو پیده که وت. به لّام که لیبی نزیکبوومه وه، ژه هریکی کوشنده چوه ناو کانگای دلّمه وه، که تازه چاره ی ناگری! ته وه ته ی «ده جله»! دلّتیکی وشک و برنگه، گری هه ناسه ساردی سووتاندویتی. تۆچ زیانیته که یته، ته گه ر جاریک چاویکی پیدا بخشینیت یان سه رتیکی لی بدیت، له و کاتانه دا که ده سووریتته وه به چوار لای ته م شارده ا که خۆت کردووته به به هه شتیکی سه ر زه وی سیبه ردار، پر له دارو دره خت و چیمه ن و لاله زار، پر له گوله باخ و، نیرگس و، وه نه وشه ی جوان و نازدار?... دوور نییه له و دلّه یشتا دهرختیکی تیدا رووای و، گه لای کردبی، یان کزه بایه کی فینک که وتبیتته ناو گیتته لوه که گرمه ژه هراوییه که ی ناویه وه!..».

پاشان رووی ده کرده ته وایانه ی به ملا و به ولایدا شنه یان ده کرد، ده یکردن به نامه به رتیکی خۆی بۆ کچه شای دلی، نو سراوه که ی خۆی پیدا ده ناردن. ده یگوت:

«ئه ی ته و کزه با فینکه ی وه ک گیان ناسک و ره وانی، که بۆ هه ر لایه ک بچیت، بۆ هه ر جیگایه کی گرنگ و به ره سه تکراره بچیت، دهرگات لیکراوه ته وه. ئایا گوئ له تکای پیاویتی که بنیدی وه ک من ده گریته?... جا ته گه ر گوئی لی ده گریته، ته و رووبه ره ته م رۆژه ه لاته، که نمونه ی جوانی و پاکی و په رستگای ئارام و کامه رانیی من له وی دایه... که گه یشتیتته به ر دهرگاکه ی بوسته و خاکی به ریپی له پیشتدا ماچ بکه. پاشان بچۆره به رده می خاوه نی ته و جوانییه، به لّام به شیرینی و ملکه چی و نه رمییه وه قسه ی له گه لدا بکه، تا ته و نده ی هه لده گری، پییدا هه لّ بدیت و ریزی لی بگریته و، پایه بلندی دهریخه یته. پاش ته وه چه ند هه نگاویک بگه ریته پاشه وه، بۆ ته مه ی نو سراوی گیانی گر تیبه ربووی منی پی بگه یینیت... پیی بلتی، ته مه نو سراوی دلّکیشتکراره که ی تویه، که به خۆینی خۆی نووسیویه تی، له سه ر لاپه ره ی له شی گر تیبه ربووی خۆشی نووسیوه. ئنجا که دیت ده موچاوی به و قسه یه کرایه وه و، دلی پیم سووتا، به نه رمی و شیرینییه کیشه وه پیی بلتی:

«گه وره م! «مه م» پیاویتی به سه زمان و هه ناسه سارده. تاویک له خه و ته ندیشه ی رووخۆشی تۆدا ژبا، به لّام زوو به زوو خه وه که ی لی زرا، چونکه رووخۆشییه که ی توی له گه ل نه ما، له وسا که وه تا ئیستا له ره نجه رژی و سه رگه ردانی دا ده ژی. خودا ناگاداره

بهو سهرهوه، که هیچ گوناھیتی نه کردوو، هیچ تاوانیکیشی نییه. مه گهر گوناھی ههر
ئه وهنده بی، که دلتیکی هه بوو، ده خرؤشا بۆ یه کیتک. ئیمړۆکه ییش ئه و دلّه خۆی لی
دووړخستۆته وه دهمیکه له دهستی چوو. دوور نییه ئه و کاته ی دلّه که ی ده خرؤشا، خاوه نی
ئاره زوو و خرؤشیک بووی که دلّی پتیدا چوو بی. دوور نییه له وده مه دا گوناھیتی کرد بی،
یا خود تاوانیکی له دهست دهرچوو بی، به لّام ئه ویش وه ک ئه و هه موو که سانه وایه که
هاتوونه ته جیهانه وه، له گه لّ که موکووری و هه لّه و شت له بیرچوونه وه دا هاتوون.

ئه مه راسته، گه وهرم، که خونکار و خاوه نه بنده، مافی هه یه چاو له گوناھی بنده ی
خۆی نه پۆشی و، ههر جه زره به یه کیش ئاره زوو ده کات پیتی بگه بی نی. به لّام ئایا ئه و هیشی
لی ناوه شیته وه، که دهستی گه وری خۆی به سهردا بکیشی و به زهیی پتیدا بیته وه و،
نزیکیشی بخاته وه له خۆی، که له سایه و سیبه ری ئه ودا بحه سیته وه؟!...

ئه و هیشته له بیر نه چی، ئه ی کره با، که هاتیته وه لام، هه ندی تۆزی ئه و جیگایه م له گه لّ
خۆتدا بۆ به ییتیت. ههر تۆزیکم له و خاکه بۆ به ییتیت. ههر تۆزیکم له و خاکه بۆ به ییتیت
به سمه. چونکه له گه رده کانیدا ئه و بۆنه هه یه که دلّم پتی زیندوو ده بیته وه، ئه و
دهرمانه ییش هه یه که دهردی دلّم چاک ده کاته وه.»

ئه گهر (مه م) زۆرتیش له ئاهوناله و دلّ برینداریدا بوایه، کزومات دهبوو، ههر بیری له
خۆی و سهرگه ردا نیی خۆی ده کرده وه، ده که و ته گیژ و ویتیه کی و او هه که هۆشی به خۆی
نه ده ما، نه ئاگای له روو که شیبی جیهان دهبوو، نه له چاو ئه ندازانی سروشت، نه له هیچ
که سیک. له و کاته دا له چه ندو چوونیک خوتناویدا دهبوو، له گه لیدا... ئه و دلّه ی که
به جارتیک پشتی تیکرد و لایه کی لی نه کرده وه. به ئازار و هاوارتیک زۆره وه، تا ما و هیه کی
دریژ گفتوگۆی له گه لدا ده کرد، ده یگوت:

ئه ی ناپاکی زۆردار... پیم بلتی، له بیرت نه چۆته وه؟!... له بیرته که دلّنیات ده کردم و
به لّینت پی ده دام و په یمانت ده دامی... ئه وانته، هه موو، به جارتیک له به رده مه دا ده کرد، تا
ئه ندازه ی دلّسۆزی و چاکه دانه وه ی خۆتم بچه سپینیتته دلّه وه؟! له بیرته که به هه موو هیت و
هه ره تیک نیازه وه، با وهرت پی ده هیتام، که له هه موو کاروبار و که یینه و به یینه که دا راست
ده بیته له گه لدا و، له هه موو دهمیکیشدا لیم جیانا بیته وه؟!... له بیرته که خۆت له به رده می
مندا هه لده کیشا و، پر به دم خۆت و پیتشان ده دا، که له پیتناوی مندا توندو تیریه کی
گه وره دهنوتی و له به ر که لکی من هه موو ئه رک و نازارتیک هه لده گرت؟!...

له بیرته که داده نیشتیت، خۆت و پیتشان ده دا، که گرفتاری دلّداری منی... ئه و
دلّداری به ی، که هیچ فرمانتیک له بیرتی نه با ته وه و، هیچ هیتیک لیتی دوور نه خاته وه؟.

له بیرته که له به ر من خۆت به گه وره و لووتبه رز پیتشان ده دا به سه ر هه مو واندا، وایت
تی ده گه یاندم، که له پیتناوی مندا هه موو دانیشته ویه کی سه رزه مین به چاوی سووک
ته ماشا ده که یته؟

جیی داخه... جیی داخه که ئه و رۆژه به فوو پیندا کردنیکی زۆردارانه ی تۆ چه واشه بووم،
که به هۆی ئاره زوو یه کی تۆوه، به جارتیک خۆم له بیر چوو هه وه... وایت لیم جیابوو بیته وه که
ههر چه ند ده که م ناتدۆز مه وه و، نایشتگه می.

ئه ی بالداری بچووی خوتی! پیم بلتی به چ مافی، بۆ هه رکوتیه ک ئاره زوو ده که یته
ده فریت. ئه م گیانه به ئازاره ی منیش له م به ندیخانه ی له شه مه دا به جی ده هیتیت؟ ئه م
گیانه ی که تۆ و ئه و پیکه وه هاتوونه ته جیهانه وه، که هه روه ک دوو هاوړتی هه ره باش
پیکه وه ژیاون، که له شی تۆ له سایه ی رازی ئه و وه به رتیه ده چی، که گه شیبی تۆ له سایه ی
رووناکیی ئه و وه پیک دی.

ئه ی دلّ! به سیه تی سه رچلی. به سیه تی ره وکردن بۆ ناو جیگای نه بینراو و نه بیستراو.
به سیه تی خۆ دوورخستنه وه له چرای گیان و تیشکه کانی. مالتویران! رپگا تاریکه و
ئامانجیش یه جگار دووره لیتته وه.

ئه وه گیانی تۆیه، هه ی هه ش به سه ر! گیانی تۆیه، که ئه ویش به شیکه له تۆ. تۆیش و
هه لده گری که ههر ئه وت خۆشبو، نه ک ئه و گیانانه ی دوایان ده که ویت. تۆ ئه گه ر
مه به ستت جوانی بی، ئه و جوانیه ی که ئه م گیانه پتی به خشیت یه جگار زۆره. ئه گه ر
به دوا ی گه شی و پرشنگدان و رووناکیشدا ده گه ریتیت، کی پی تر هه یه له و زۆرت گه شی و
رووناکی و پرشنگت پی به خشی؟

ئه ی دلّ! بگه رپه وه، بگه رپه وه، مه هیتله جوانی و شه نگوشوخیی سه ر و شیه
چه واشته بکات. هه رگیز به زه رده خه نه ی لیوان پروات نه بی. به جوانی چاوانیش
چاوبه ست نه کریتیت. گه شی و پرشنگی ده موچا ویش له ناو قری لولی ره شدا، دلّت کیش
نه کات. ئه مانه ی له به ر چاوتدا ده بریسکینه وه، هه موویان پشکو و ئاگرن، زۆری پیتناچی
گرت تیبه ر ده دن، تۆیش له ناویاندا ده سووتیت و کلّ و کوّت داده مریتته وه. هه زاران
بللی وه ک تۆ هه ن، که هه موو ته مه نیان به شیوه و گریانه وه، له ناو گولّ و گولزاردا به سه ر

دەبن... که چی هەر ئەوەندەیان پێ دەبرێ، که پەروانە لە گری ناگر دەستی دەکەوێ؛ و اتا: گەرمایی و، هەلپرووکان و برژان. پاشان دەبن بە پارچە گلێیکی وشک، دەکەون لە بەردەم شەهێ ئەو لق و گولانەدا... ئەم دەل! تۆ خۆت خستۆتە ناو کۆری بەزمورەزم و خۆش رابواردنەوه. مەبەستت ئەو یه، بگه‌یتە سره‌وتی گیانی و کامه‌رانی... بەلام من وهک له پزیشکی شارەزام بیستوه، چاکبوونەوهی تۆ لەم دەرده له‌وه دایه که خۆت له ئالۆش و خرۆشی مێبازی بپارێزیت. له‌ویشدا به‌کامی خۆت ده‌گه‌یت، که خۆت رابه‌یتیت به‌درکودالی خۆراگرتن و به‌شبرای له‌و شتانه‌وه... ئەم پزیشکه‌ی وای پێگوتووم که دەرده‌که‌ی تۆ له‌و مه‌یه‌ خۆشه‌ دایه که دلت ئاره‌زووی ده‌کات. دەرمانی دەرده‌که‌یشت هەر ئەو ژه‌هره‌ تال‌یه‌ که بپزاییت لێی بخۆیتەوه.

ئەم دەل! چۆن له‌گه‌لت بدویم؟... چیت له‌گه‌لدا بلێم؟... چیی بلێم؟... هەر وام دێته‌ پێش چاو، که پشتم تێده‌که‌یت، که گویم ناده‌یت. هەر وهک خاوه‌نی ئەم دهنگه‌ و ئەم تکایه‌ رۆژیک له‌ رۆژان نه‌تناسیی وه‌هایه‌!..».

ئێتر لێره‌وه‌ قسه‌کانی لێ ده‌بوو به‌پشکۆی ناگر و ده‌چزا به‌و کتۆله‌یدا. پاشان له‌ دل‌یه‌وه‌، تین و گر‌ه‌که‌ی به‌رز ده‌بووه‌وه‌ بۆ سه‌ری، وهک چه‌رپه‌ دووکه‌لیک له‌ که‌له‌یدا کۆ ده‌بووه‌وه‌. ئەمه‌نده‌ په‌نگی ده‌خوارد‌وه‌ له‌ مێشکیدا، وهک ته‌موم‌ژیک توند و تاریکی رۆژی باران که به‌ری ئاسمان ده‌گرێ، ئاوا به‌ری بپێرک‌دنه‌وه‌ی ئەو بپچاره‌یه‌ی ده‌گرت. پاشان زۆری پینه‌ده‌چوو، ده‌بوو به‌لێشاویکی فرمیسک و به‌ده‌م گر‌بانه‌وه‌ له‌ چاوه‌کانیه‌وه‌ ده‌هاته‌ خواره‌وه‌!

ئێتر له‌ویدا «مهم» خۆی ده‌دایه‌ ده‌ست فرمیسکه‌کانی، به‌گێژ‌یه‌که‌وه‌ خۆشیی لێ وەرده‌گرتن، به‌گر‌ه‌کانیان خۆی باوه‌شێن ده‌کرد، به‌لێشاوه‌که‌یان خۆی ده‌بووژانده‌وه‌، که له‌وه‌پیش قسه‌کانی وا له‌ گه‌روویدا گیربان ده‌خوارد، ئەوه‌نده‌ی نه‌ده‌ما که بپه‌خکێتن. ئێتر هه‌روا ده‌مایه‌وه‌، تا چاوه‌کانی وشک ده‌بوونه‌وه‌، جه‌رگ و هه‌ناویشی هه‌لده‌گوشران. بەلام دووباره‌ ده‌ستی ده‌کرده‌وه‌ به‌جه‌نگ له‌ ناوه‌ند (گیان)ی و (دل)یدا. جارێکی تریش خۆی ده‌خکانده‌وه‌ به‌هه‌ست و ته‌زروی سه‌خت و ناخۆشه‌وه‌. ئێتر هه‌ر له‌و سه‌رگه‌ردانییه‌دا ده‌مایه‌وه‌، تا جارێکی تریش چاوی به‌زه‌یی پێدا ده‌هاته‌وه‌ و، کۆمه‌لیکی تریش فرمیسکی پێده‌به‌خشییه‌وه‌.

بەم رهنگه‌ ئەم چپه‌رکه‌ روه‌ی ده‌دا و، دووباره‌ ده‌بووه‌وه‌. «مهم» ئەوه‌نده‌ گر‌با، چاوه‌کانی کول بوون... ئەوه‌نده‌یش ئاهونا‌له‌ی کرد و شین و گر‌بانی کرد، ئەوه‌نده‌ی نه‌ما که چرای

ژیانی بکوژیتەوه... ئێتر تا ده‌هات کز و بپه‌یز ده‌بوو. دوا‌یی نه‌خۆش که‌وت و گر‌انه‌تای تووش بوو. له‌ شوێنیکی سه‌رکه‌ناری (ده‌جله‌)دا لال و پال لێی که‌وت. به‌بێ که‌سی و به‌ته‌نیا‌یییه‌وه‌ مایه‌وه‌. له‌ چه‌ند دۆستیکی دل‌سۆز به‌لاوه‌ که جاربه‌جاریک ده‌هاتن به‌لایه‌وه‌، دل‌خۆشییان ده‌دایه‌وه‌، که‌سی تری به‌لاوه‌ نه‌بوو، ته‌ماشای دهرد و سه‌رگه‌ردانی بکات.

خانووه‌که‌یشی که له‌ناو شاردا بوو، هه‌ر له‌ زوویه‌که‌وه‌ به‌جیی هپشتبوو، که هپشتا نه‌خۆش نه‌که‌وتبوو. زۆر به‌په‌رۆشیشه‌وه‌ بوو که که‌س به‌رازی دل‌ی نه‌زانێ، دۆسته‌ هه‌ره‌ دل‌سۆزه‌کانی خۆی نه‌بێ، وهک «تاژدین». له‌وه‌ ده‌ترسا که سه‌ردار (زین الدین) به‌که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌ی بزانی، له‌ سه‌روو دل‌ه‌قییه‌که‌یشیه‌وه‌، ئەوه‌نده‌ی تر به‌ناوی ناویانگ و ئاپرووی خۆیه‌وه‌ نازاری بدات و، له‌ راستیی که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌ تینه‌گات و، به‌قه‌سی پڕوپوچ باوه‌ر بکات.

گه‌شتیک بۆ راوکردن

رۆژه‌که‌ خۆش بوو، پڕشنگی ده‌دا و دەروده‌ستی رۆشن ده‌کرده‌وه‌، ئاسمانه‌که‌ی شین و پاک و بپه‌گه‌رد بوو. سه‌روشتیش به‌به‌رگی هه‌ره‌ جوان و په‌نگاوپه‌نگ رازابوووه‌وه‌. خۆشیی رۆژگار و زه‌رده‌خه‌نه‌ی گول و گولزار یه‌کی گرتبوو.

دەروده‌شت به‌رگیکی سه‌وزی په‌نگینی پۆشی بوو، له‌به‌ر تیشکی رۆژی گه‌وه‌هرین ده‌بریسکایه‌وه‌. گژوگیاکان به‌که‌زه‌بای پڕ بۆنی خۆش و ورشه‌ورشیان پیکه‌وتبوو. گر‌ده‌کانیش وهک شا کلاویکی زم‌رووتی، ناوچه‌وانی سه‌روشتیان رازاندبووه‌وه‌. له‌ بناره‌کانیدا، ده‌ستی په‌روه‌ردگار که‌وتبووه‌ کار، جوانترین گول و گولزاری پێدا په‌خشان کردبوو. شاخه‌ بلنده‌کانیش، به‌سه‌ر و پۆیه‌ په‌نگینه‌ به‌سامه‌کانیا‌نه‌وه‌، بووبوونه‌ نمونه‌یه‌کی جوانی و شه‌نگوشۆخی، سه‌یری گه‌وره‌یی ئەو خوادیه‌یان ده‌کرد، که به‌ده‌ستی په‌نگینی خۆی دروستی کردبوون و، وپه‌نه‌ی کیشابوون. دۆله‌کانیش پڕ بووبوون له‌ داروورده‌ختی شوخوشه‌نگ، له‌ناو له‌قوپه‌کانیا‌ندا، دهنگی هه‌موو جوژه‌ بلب و په‌له‌وهر و بالدارتیک ده‌هات. سه‌رچاوه‌ ئاوه‌کانیش به‌ناو ئەو ده‌شت و و دۆلانه‌دا به‌خویری ده‌رژانه‌ خواره‌وه‌، له‌به‌ر رۆژه‌که‌دا بریسک و هووربان ده‌هات، هه‌ر له‌ خشل‌تیکیان ده‌کرد که به‌سه‌ر و پۆته‌لاکی کچیکێ جوانه‌وه‌ ده‌بریسکیته‌وه‌. بانگ راهیلتی سه‌رداریش، هه‌ر له‌ زووییه‌که‌وه‌ به‌ناو هه‌موو لایه‌کی (جزیر)دا بانگی راهیشتبوو، که سه‌ردار ئەو رۆژه‌ نیازی راوی هه‌یه‌.

پتویسته هەر که سیتکیش خاوهن تیروکه وان بی، یان دهست و بازووی بههیز و چالاکیی هه بی، له ژتیر سیتبهری داردا بچیتته ئه و شاره، که سهردار خۆی سهرپهرشتیی گرهوه که ی دهکات و، خۆیشی هاوبه شیی راوکردنه که دهکات.

له بهرهبه یانی رۆژی دیاریکراودا، ههرچی گه وره پیاو و ناودارانی (جزیر) هه به له گه ل شۆره سواران و پالنه واناندا، به سهره رۆکایه تیی سهردار و هاو پیکانییه وه رهویان کرد و رهویان کرده دهره وه ی شار. هه موویان تیروکه وانه کانیان کردبووه شانیان و هه موو که لوپه لیتکی راویشیان له گه ل خۆیاندا هه لگرتبوو. به دوای ئه وانیشه وه هه موو دانیشتوانی (جزیر)، به گه وره و بچووک و ئافرهت و پیاوه وه، له شار چوونه دهره وه، بۆ ئه مه ی به ته ماشا کردنی ئه و گره وه ناوازه به، که له ژتیر سهرپهرشتیی سهردار دایه، ئه و رۆژه به خۆشیییه وه رابووێرن.

رۆزی پینه چوو، ئه و هه موو کۆمه له گه وره به، به ناو شیو و دۆل و گرددا بلا بوونه وه، له ناو پتچوپه نای شاخه کاندا، له چاو ونبوون. هه رکه سه یان به په ره و شه وه بۆ ئه وه ده گه را، که چهند نیتچیرتکی و بگرت، ئیواره له ناو راوکه راندا شانازیان پتیه بکات. دوور نه بوو به کیتکیان شیرتکی درنده، یان پلنگتکی بهرچنگ بکهوئ، که ئیواره دههات ئه ندازه ی جهر به زه بی و نازایه تیی خۆی پتیه دنه واند. دووریش نه بوو که به شی به کیتکی تریان ئاسکیتکی نازهنین دهریچ، که ئیواره دههات و هه موویان کۆده بوونه وه، ئه ندازه ی له ش سووکی و هونه رمه ندیی خۆی پتیه دهره خست. رهنگ بوو، به کیتکی تریان کۆمه له یه ک بالدار و گیانله بهری سه یر سه یری بهر بکهوئ. دووریش نه بوو هی وایان تیدا هه ل بکهوئ که له هه موو جو ره په گه زتیک راو بکات و کۆی بکاته وه. که ئیواره دادههات له ناو راوکه ره کاندا پم و تیروکه وانه که ی خۆی راده وه شاندا، هیز و هه رهت و دهست و بازووی خۆی پتیشان ده دان. هی وایشیان تیدا هه لده که وت، که به بی به ختییه وه ده گه راپیه وه و، هیچ نیتچیرتکی دهست نه ده که وت، ئه وساکه یش سهردار، په سندکردن و سه رسورمانی خۆی به سه ردا دابه ش ده کردن و هه رکه سه یشیان به پتیی خۆی پاداشی ده دایه و، له خۆی نزیک ده خسته وه.

بهیه گه یشتنی دلخوازه کان

جاری بام ئه وانه به جی بهیلتین که به ناو ئه و گرد و شاخ و دۆل و ده شته دا بلا بوو بوونه وه و، خه ربیکی راوی خۆیان بوون، بام بگه رتینه وه ناو شاری (جزیر)، که که سی تیدا نه ما بوو. ئنجا بام روو بکه ینه کۆشکی سهردار. هه ر له دووره وه چاومان به شتیه ی کچتیک ده کهوئ که له بهر په نچه ره که یدا وه ستاوه مات و بیده نگه، هه ر له بیر کردنه وه دایه. که له کۆشکه که نزیک بووینه وه، بۆمان دهرده کهوئ، که ئه و کچه که س نییه «زین» نه بی. (زین) هه ر ئه و کچه شه نگوشۆخه بوو، که جارن به له ش سووکییه که ی و، رووه خۆشه که ی و، ره وشته شیرینه که ی، هه موو دانیشتوانی ناو ئه و کۆشکه ی خستبووه به زموره زمه وه که چی و ئیمرۆ، به شل و شتیاو بییه که وه له بهر ئه و په نچه ره یه دا وه ستاوه بیر له که ساسی و سه رگه ردانیی خۆی ده کاته وه. خه موخه فته دلێ داگرتوه، له ر و لاوازی کردوه، رهنگی زهرد هه لگه رانده وه، دهستی خستۆته بن چه ناگه ی خۆی و، به چاو پتکی راستیی په رستانه و زرنگانه و تیکه یشتووانه وه، له چۆل و هۆلیی ئه و کۆشکه ورد ده بیته وه. سه رنج له کۆر و کۆلانه کانی پشت ئه و کۆشکه یش ده دات.

ئه و له و رووکه شه ناکاوه دا که پره له مات و بیده نگه، واتای له ناو چوون و نه مان دیتته میتشکیه وه، که به شی هه موو مرۆقتیکه له پاش ته مه نی به زموره زم و خۆش رابواردنی. له وه یشه وه نمونه یه کی دلێ ویرانی خۆی دیتته وه یاد، که تا ده میکی دوورودرێژ پرپوو له ئاواتی خۆش خۆش و ناوازه و، له خه و ئه ندیشه ی جوان و شیرین که چی له ناکا و پتکدا، ئه و هه موو گولی ئاواتانه و ئه ندیشه جوانانه هه لپه رووکان و سووتان و بوون به خۆل، گیتزه لووکه ی رۆژگار بردنی به ئاسماندا، نه ئاواتی ناوازه ما و، نه خه وی خۆش ماوه، نه ئه ندیشه ی جوان. چه رخی چه پگه رد، راپه راند له خه و و هوشیاری کرده وه، بۆ ئه مه ی چاره نووسی هه ناسه ساردی و سه رگه ردانی و ره نچه رۆیی خۆی بیتته پتیش چاو. له و کاته دا که ئه و بیرانه به میتشکدا دههاتن، باخچه ی کۆشکه که کهوته بهرچاوی. له پتیش چاویدا باخچه یه کی گه وره و فراوانی ده واند، که سه ردار هونه رمه ندییه کی زۆری نواندبوو له داهینان و، دروستکردن و، رازاندنه وه یدا ههرچی داری به ردار هه بوو تیدا کۆکردبووه وه. له ناوه ند ئه و دارو دره ختانه یشدا هه موو جو ره گولیکه ره نگا و رهنگی تیدا رازاندبووه وه، که سه روست له سه ر گرده کان و که ناره کاندا به ره مه ی هیتابوو. له ناوه ند ئه وانه یشدا جوگه له ی ئاوه لکه ندرابوو، که ئاوه روونه خو په که ی ئه وه ندی تر جوانی و رازاوه بی ده به خشی به باخچه که.

(زین) ئەو باخچەییە و دەهاتە پێش چاوە چۆڵ و هۆڵە و، کەسی تێدا نییە. نەکەس هاتوچۆی تێدا دەکات، نەکەسیش گەشتی تێدا دەکات، یان تێیدا رادەبوتێ. لەویدا هەر پەپوولە رەنگاو رەنگەکانی دەدی کە دەفرین و دەنیشتنەو بەناو ئەو گۆل و دارو درەختانەدا. یان هەر گۆتی لە دەنگی پەلەوەر و بالدەر دەبوو کە لەناو لقی ئەو درەختانەدا نیشتبونەو. (زین) کەشی و ماتە و بێدەنگی باخچەکە زۆر پێخۆش بوو. و دەهات بەدلیدا، کە تا هێزێکی تێداماوە و دەتوانی بجوولیتەو، ئەو هەلە بەکاربھێنی و، لە بەندیخانە یان ناو کۆشکە کە خۆی دەرباز بکات و بچیتە دەرەو، ناو ئەو باخچەییە، بەلکو کزەبایەکی فیتنک هەلبمژێ و هەوایەکی بالی خۆی بدات و، کەمیک سرەوت و ئارام بەلەشە و دلی بگات.

(زین) بێ دلی خۆی نەکرد. لە کۆشکە کە هاتە خوارەو، بەهەرچی چۆنیک بوو خۆی کیش کرد بۆ ناو باخچەکە. کراسیکی ئاوریشمی سادە ی تەنکی لەبەرکردبوو. پشتتێکی رەشیشی لەسەر کراسە کە بەو بەستبوو، کە بەنەخش و نیگاری سورمە رازابوو. قزەکانیشی لەناو کلاویکی قەبفە ی رەشی ئەستوردا کۆمەلە کردبوو، کە لەملاو لەو لایەو دوو قەیتانی سورمە شوێر بوو بوو، لایەکی کلاو کە بەلاری لەسەر ناوچەوانی دانابوو، کە لایەکی تری بەسەر سەریو بەرزبوو بوو، لەژێر یەو قزە رەشە چینە کە دەردەکەوت.

هاتە ناو باخچە کە دەستی کرد بە گەران بەناویدا، سەرنجی دەدا لەو پەلەوەرانی لەناو لقوویی دارو درەختەکاندا هەلەدەفرین و دەنیشتنەو. پاشان رووی تێکردن، دەستی کرد بە قەسەکردن لەگەڵیاندا، گۆتی:

«ئەو بالدەر بەختیارەکان! منیش لەناو ئێوەدا، لەناو ئەم باخچە جوانەدا، بالداریکی بەسەزمانم هەبوو. بەخت رەش و سەرگەردان بوو. لە دەمی کەو لێرە نەماوە. فری بۆ ئاسمان و ئیتر نەهاتەو. ئاخۆ کەسی واتان تێدا نییە کە بزانی لە چ باخچە کەدا نیشتوتەو؟... لەسەر چ چلێک هیلانە ی کردوو؟... کەسی واتان تێدا نییە، دەنگوباسیکی ئەو لای بێ؟ ئاخۆ زیندوو و هیشتا هەر بال دەدات بەیە کەدا و بەسەر چلی درەختانەو دەخوینت؟... یاخود رۆژگار ئەویشی وەک من سەرگەردان کردوو و لە پەلووی خستوو؟». پاش ئەو رۆشت تا گەیشتە بن درەختیکی سیبەردار. لەویدا پالی لێدایەو و پشتی نا بەبنکە کە یەو. ئنجا دەستی کرد بەسەر نجدان لەو گۆل و گۆلزارە رەنگاو رەنگ و جوو جۆرانی لەملاو لەو لایدا رازابوو. پاشان چاوی برییە گۆلیکی

زەرد، کە لەناو هەموو گۆلەکانی تردا دیاربوو. ئەمەندە زەردییە کە گەش بوو، رەنگە کە دلی بزواند و برینی کولاندهو. زوو بەزوو ئەویشی وەک خۆی هاتە پێش چاوە، لە کۆلی و سەرگەردانیدا. وای هاتە پێش چاوە، بۆیە کە رەنگی زەرد هەلگەراو، چونکە لەناو ئەو باخچەیدا، بیکەس و تەنیا، کەسیک نییە بێ بەلایەو، کەسیک نییە بەزەبی پێدایتەو. ئنجا بەشیرینی و بەزەبی پێداهاتنیکەو، رووی تێکرد و گۆتی: «ئەو گۆلە رەنگ زەردە کە! خودا دەیزانی، رەنگە زەرد هەلگەراو کەت خەفەتی دا بەدلم. پێم بلێ ئەو کۆلی بەسەزمان، ئاخۆ ئەو رەنگ، رەنگی کۆلی سەرگەردانیتە وەک من، یاخود رەنگی خەموخەفەت خواردن و بەزەبی پێداهاتنەو یە بۆ کۆلیکی وەک من؟... یاخود بلبەکان هەموویان بەگۆلە سوورەکانی خۆیانەو خەریکن و، تۆیش بەتەنیا ماویتەو، بێ کەسوکار و، بێ دۆست و یار، کەس نییە خۆشیبە ک بەدلت بدات؟...»

ئاخ... ئەو کۆلی بەسەزمان... خودا دەیزانی چیرۆکە کە تۆیش وەک هی من وایە!... منیش خوشکیتکم هەیه، وەک ئەم گۆلە سوورە گەشانە، وایە، رۆژگار بلبلی خوش ئاوازی خۆی پێ بەخشێو، کە پێوی کامەران بوو. بەلام منیشی وەک تۆ رەنجەرۆ کردوو... منیش بلبلیکم هەبوو، زۆر لێی پارامەو کە بهیلت منیش بەووە کامەران بێم، کەچی تکای نەگرتم، منی لێ دوورخستەو، لە دەردی دووریدا، بەکەسای و سەرگەردانی و سووکییەو هیشتمیەو».

هەر وەک رۆژگاری، ئەو رۆژە، بەزەبی بەو دوو دلخوازە هەناسە ساردەدا هاتبیتەو و ابوو. لەو رۆژەدا کە ئەوانی لێ دەریچت، هەموو کەس چوو بوونە دەرەو، خەریکی بەزموورەمی خۆیان بوون، رۆژگاریش بریاری داوو، خەمخورییەکیان بکات و لەناو ئەو بێدەنگ و سەنگیەدا کۆیان بکاتەو... هەر لەو کاتەدا کە «مەم» ی دلدار و دل بریندار لەناو پێخەفی نەخۆشییە کەیدا کەوتبوو، رۆژگار ئارەزوویەکی بێ ئەندازە ی خستە دلێو بە بۆ بزوتنەو... بۆ گەران... بۆ گەران بۆ لایە ک!... «مەم» یش تاوێک لەناو جێگا کەیدا ئەمدیو و ئەودییو کرد. هیچ بەبیریشدا نەدەهات کە هۆی ئەم ئارەزوو لەناکاو ی لەچییەو، وازە بەگەران دەکات. پاشان پێخەفە کە لەسەر خۆی لابرد... بەماندووتییەکی زۆرەو توانی لە جێگا کە ی راست بپیتەو ئەمەیش سەبارەت بەو بوو کە دەمیک بوو لەناو جێگا کەوتبوو... پاشان هەلسایە سەری و بالا پۆشە تەنکە کە خۆی لەبەر کرد، لەژێرەو بەرگێکی ساکاری سووکی لەبەردا بوو... ئنجا دەستی کرد بەگەران بەناو ئەو رێگە بەدا کە تا چاوی پر بکات درێژ دەبوو لەبەردەمیدا. بەلام خۆی

ناراسته‌ی هیچ شوپنیک نه‌کرد. ئیتر هەر رۆیی و هەر رۆیی، به‌برست برآوی و ماندوویتییه‌وه، بێ ئەمە‌ی بزانی بۆ کوئی ده‌چی. کاتیکی زانی گه‌یشتۆته ناو بازاری شاری چۆل و هۆله‌وه. له‌ بێده‌نگ و سه‌نگیی شاره‌که‌وه، که زۆر به‌شی داگیرکردبوو، تیگه‌یشت که دانیشتوانی شار هه‌موو چوونه‌ته ده‌روه‌وه به‌دوای سه‌ردار و هاوڕێکانیدا، که چوون بۆ گه‌شتوگوزار و سه‌یری راوکردن. له‌ دووره‌وه سه‌وزاییه‌کی رهنگینی گه‌شی چاوپیکه‌وت، له‌ لایه‌کی شاره‌که‌وه، به‌دلیدا هات که پرووکاته ئه‌وئ و له‌وئ خۆی به‌سه‌ینیتیه‌وه. ناگای له‌وه نه‌بوو، که ئه‌و سه‌وزاییه‌ چیه‌ و له‌ کوئی دایه... زۆری پێ نه‌چوو، «مه‌م» به‌ماندوویتییه‌کی ته‌واو، و برست برانیتیکی بێ ئەندازه‌وه گه‌یشته به‌رده‌م باخچه‌که‌ی سه‌ردار (زین الدین). له‌ پشت دیواره‌کانیه‌وه، سه‌رنجیکی به‌ بۆنه‌ خۆشه‌که‌ی و کشوما‌تییه‌که‌ی دا. که ته‌ماشای کرد که‌سی تیدا نییه، په‌له‌وه‌ر نه‌بێ. ئه‌ویش له‌پاش ئه‌و ماندوویتییه‌ زۆره‌ی تووشی بووبوو، به‌دل ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که چهند تاوێک له‌بن سه‌یره‌ی دارێک له‌ داره‌کانیدا خۆی به‌سه‌ینیتیه‌وه. رووی کرده ئه‌و ده‌رگایه‌ی که له‌سه‌ر باخچه‌که‌ ده‌کرته‌وه... ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو که له‌تاو ماندوویتی بکه‌وئ به‌سه‌ر زه‌ویدا... چهند تاوێکی پینه‌چوو، «زین» یش که هیشتا له‌پال دره‌خته‌که‌دا دانیشتبوو، له‌ دووره‌وه چاوی به‌ «مه‌م» که‌وت، که له‌ پشت داره‌کانه‌وه به‌ره‌و لای ئه‌و ده‌هات!... ئه‌و رووداوه له‌ناکاوه، کاریکی گه‌وره‌ی تیکرد... دلێ ئه‌و خۆشبییه‌ی پێ هه‌لنه‌ده‌گیرا... له‌پاش ئەمە‌ی سه‌رنجی لیدا و لیبی وردبووه‌وه، بۆ ئەمە‌ی بزانی ئەمە‌ خه‌و و ئەندیشه‌یه‌ ده‌بیینی، یاخود رووداوێکی راسته‌قینه‌یه، که خودا هیناویته‌ دی، بۆ دل‌خۆشبوونی ئه‌و، گه‌شکه‌دار بوو، سه‌رسام ماو، له‌ هۆش خۆی چوو، که‌وت له‌ناو ئه‌و گژوگیا و گولانه‌دا!... به‌لام (مه‌م) هەر ده‌رۆیشت و به‌بیینی ئه‌و گول و گولزاره‌ شه‌نگوشۆخه‌ که ده‌میتیک بوو چاوی پێ نه‌که‌وتبوو، چاوه‌کانی خۆی ده‌گه‌شاندوه، ناگای له‌ هیچی تر نه‌بوو... یه‌که‌م شت له‌وه گه‌راندا سه‌رنجی راکیتشا، ئه‌و بلبانه‌ بوو که جیگه‌یان به‌خۆیان نه‌ده‌گرت، هه‌موو ده‌م له‌ هه‌لفرین و نیشستنه‌وه دابوون، له‌م چله‌وه بۆ ئه‌و چل، هه‌موو ده‌م له‌ خویندن و ئاواز دابوون. ئه‌ویش تاوێک لییان وردبووه‌وه و ده‌ستی کرد به‌گفتوگۆ کردن له‌گه‌لیاندا، گوتی:

«ئە‌ی بالدارێ بچووک! ئە‌م هه‌موو گلاراییه‌ت له‌ چیه‌؟ ئە‌و گولە‌ی دل‌م پێیدا چووه، له‌ گولە‌کانی تۆ گه‌شتر و جوانتره. ئە‌و به‌خته‌یش که تووشی من هاتوو، له‌ به‌ختی تۆ ره‌شتره، له‌گه‌ل ئە‌وه‌یشدا که‌وا خه‌ریکم له‌ تاو دووری یار ده‌تویمه‌وه نه‌شین ده‌که‌م نه‌گربان.

«ئە‌ی بالداره‌ بچکوئه! تۆیش ئە‌گه‌ر وه‌ک من بوویتایه‌ که هەر تاقه‌ گولیکم هه‌یه و، له‌ هه‌موو باخچه‌کانی جیهاندا هەر گولیک هه‌بوايه، هه‌لێ ده‌گرت که تۆ ئە‌م شین و گریانه‌ی بۆ بکه‌یت. به‌لام له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌موو باخچه‌یه‌ک پره‌ له‌م گولانه، هه‌موو گوێ ئاوێک ئە‌وه گولانه‌ی تیدایه، له‌ هه‌موو که‌ناریکی چیاکاندا ده‌ست ده‌که‌ون، ئە‌وه هه‌لناگری که دل‌دارییه‌که‌ت بگاته ئە‌م ئە‌ندازه‌یه له‌ گلارای و ئاره‌زووی به‌هێز و هه‌ره‌تی به‌یه‌کگه‌یشتندا.

به‌لام تۆ ئە‌وه‌م پێ بلێ، که ئە‌و بالداره‌ی گرفتاری گولیک و ابوو، که له‌ هه‌موو جیهاندا هاوتای نییه و، رۆژگاریش به‌شپراوی کردوو له‌ بیینی و به‌یه‌کگه‌یشتنی، که دووریشی خستۆته‌وه له‌و باخچه‌یه‌ی تیدایه، به‌ره‌للایشی کردوو له‌ به‌ندیخانه‌ی ته‌نبا‌یی و خه‌موخه‌فه‌تدا تا دلێ بېرژئ... ده‌بێ ئە‌و بالداره‌ چی بکات و به‌چی دلێ بکرتیه‌وه؟...»

«مه‌م» که به‌ناو باخچه‌که‌دا ده‌رۆیشت، می‌شکی به‌م جو‌ره‌ گفتوگۆ‌یانه‌وه خه‌ریک ده‌بوو، له‌گه‌ل ئە‌و بالدار و گول و دارودره‌ختانه‌دا، له‌ پر خۆی دی گه‌یشتۆته به‌رده‌م لاشه‌ی کچی که له‌سه‌ر ئه‌و گژوگیایانه‌ راکشاوه... ئه‌ویش هه‌ر ئه‌وه‌نده چاوی پیکه‌وت و لیبی وردبووه‌وه و تیبی گه‌یشت، ئیتر گێژبوو و، سه‌ری سوورایه‌وه، هه‌ر هه‌ستیک له‌ دل‌دابوو په‌رشوبلاو بووه‌وه. که‌وته گێژاوێکی به‌رچاو تاریک بوون و له‌ هۆش خۆجونه‌وه. زۆری پینه‌چوو، له‌ نزیک لاشه‌ی «زین» وه‌ که‌وت به‌سه‌ر زه‌ویدا!...

به‌ره‌به‌ره «زین» هاته‌وه هۆش خۆی. که ته‌ماشای کرد ئە‌وا ئە‌و (مه‌م)ه‌ی له‌ دووره‌وه چاوی پیکه‌وت به‌ناو باخچه‌که‌دا ده‌گه‌را، له‌ ته‌نیشتییه‌وه لال و پال لیبی که‌وتوو!.

جاریکی تریش له‌م کاره‌ سه‌رسامیی گرتی و واقعی ورمای. ده‌ستی کرد به‌ته‌ماشاکردنیکی ئە‌ملاو ئە‌ولای خۆی... چاوی که‌وت به‌و جو‌گه‌له‌ ئاوه‌ی به‌به‌رده‌میدا ده‌رۆیشت و، ئە‌و گولانه‌ی ئە‌ملاو ئە‌ولایان گرتبوو. سه‌رنجیکی دا له‌ (مه‌م) و شیتوه و روخساره‌که‌ی. هه‌روه‌ک له‌ خۆی پیرسی: ئایا له‌ خه‌و دایه ئە‌مانه‌ ده‌بیینی، یان له‌ رووداوێکی راسته‌قینه‌ دایه؟... پاشان به‌ته‌واوه‌تی وریا بووه‌وه... تیگه‌یشت که ئە‌مه‌ ناز و جیاز و به‌زه‌یی هاته‌وه‌یه‌کی یه‌زدانییه، خودا ده‌یه‌وئ له‌ رۆژتیکی وادا شادمانی بکات... له‌وساوه‌ که له‌ رۆژی نه‌ورۆزدا دیبوی، ئە‌مه‌ یه‌که‌م جاری بوو که له‌ دل‌خوازه‌که‌ی خۆی نزیک ببیته‌وه. به‌تیلایی چاوه‌ مه‌سته‌کانی سه‌یرتیکی کرد. له‌پاش ئە‌وه‌ی که ده‌میتیک دووردریژ بوو، رۆشناییان تیدا نه‌ما‌بوو، سه‌رله‌نوێ پرشنگه‌ دل‌کیتشکه‌ره‌کانیان تی هاته‌وه. پاشان به‌نه‌رمییه‌که‌وه ده‌ستی برد بۆ سه‌ری «مه‌م» و به‌رزوی کرده‌وه، رانی کیشایه‌ سه‌ر زه‌وی و

خستیه سهر رانی. ئنجا به شیرینی و نهرمییه که وه دهستی کرد به وریا کردنه وهی. پاش چهند تاویک (مهم) چاوی کرده وه، که سهیری کرد، سهری له سهر رانی (زین)ی خوشه ویستی دانراوه. وا جوانترین رویش له جیهاندا، به ده میکی پر زهرده خه نه و چاوی پر فرمیسه که تیی ده روانی. وا دهستیشی، له شیوهیه کی نازه نینانه و خوشه ویستانه دا خستوته سهرسنگی که دلّی له ناویدا لیّ ده دا... ئنجا سهری خوئی به زر کرده وه و دهستی کرد به تینوارینی (زین)... به تینوارینی خوئی... به سهرنجدان له هه موو لایه کی خوئی... به لام ههردو کیان زمانیان به سترابوو، ورته یه کیان له ده مه وه نه ده هات... (مهم) له سهرسامییه وه بیده نگ بوو بوو (زین) یش له شهرمه وه زمانی به سترابوو... پاش ئه وه (مهم) له ده موچاوی (زین) و ردبووه وه... دهستی کرد به قسه کردن. گوتی: «خودایه کیّ ده بینم؟... توّ (زین) نیت؟... توّ دلّی من نیت؟... توّ ئه و دلّهم نیت که لیم ون بوو بوویت؟... به لام پیتم بلتی: ئایا من له خه ویکی ناوازه دام، یان ههردوو کمان له جیهانه کی تر داین... ئایا له به هه شتداین؟...».

(زین) یش دهستی خسته ناو دهستیه وه، بوّ ئه مه ی وریای بکاته وه، ئنجا پیی گوت: «نه، خوشه ویسته که م، من (زین)ی راسته قینه م. ئیمه یش ههردوو کمان له باخچه که داین... باخچه ی کوشکه کی خویمان... بیرت که و ته وه؟...».

ئنجا که ناوه ناسکه شیرینه که ی (زین) به رگویی (مهم) که وت، به ته وا وه تی هوشی هاته وه بهر خوئی و بروای کرد که ئه و (زین)ی راسته قینه یه و له بهرده می دایه تیگه یشته که ئه وه، ئه و کاته یه که له رۆژگار ده پارایه وه و فرمیسه کی له بهرده مدا هه لده رشت، که هه ناسه یه کی وای بوّ به یئیتته دی. دووباره سهر له نوئی سهیریکی دلّخوازه که ی خوئی کرده وه. دهستی کرد به تیوردبوونه وهی. تاویک سهیری ئه و چاوه گه شه مه ستانه ی ده کرد، که له شیوهیه کی زهرده خه نه و خو به دهسته وه دان دا چاوه به سستی ده کرد. ههروهک پیی بلتی: «ئه و چاوه جوانانه م پیسه که شی توّ بی»، و ابوو. تاویکیش سهیری ئه و لیوه گولناره ناسکه ی ده کرد که وه کو گولّ ده موچاوی رازاندبووه وه... جار یکیش ته ماشای ده موچاوی ده کرد، که پرشنگی جوانی و شیرینی گیانی لیّ ده درده وشایه وه ده میکیش له و قژه ره شه چین چینه ی ورد ده بووه وه که وهک شه و ئه ملاو ئه ولای مانگی روومه تی داگیر کردبوو. کلاوه قه یفه ره شه که یشی به سهردا لاریو بووه وه بوّ خوار ناوچه وانی، کاتیکیش سهیری ئه و له شه گهرم و نهرمه پیکویکه ی ده کرد، که له ژیر ئه و کراسه ئاوریشمه سپییه ته نکه به وه به بهرجه سته یی ده رده که وت... تاویک بیده نگ بوو. پاشان به شنه شنیکی خه والوانه وه

پیی گوت: «ئهی زین! به یه زدانی پاک سویند ده خوم، توّ تا بلّییت جوان و شوخوشه نگیه».

ئه ویش وهرامی دایه وه گوتی:

«هه موو جوانی و چاوه به ست و شه نگییه کی من، توّی، ئهی مهم! وا بوّت ده رکه وت، که له وساو ه توّم لیّ ونبوویت، ئه وانه یشم لیّ ونبوون! ئیمرۆ هیه چ مه گه ریّ به دوا ی ئه و جوانییه دا، که له یه که م چاویکه و تنماندا مه سستی کردیت...»... پاشان هه ندی: بییری کرده وه و به داخیکه وه گوتی: «من ئه وانهم، هه مووی له پیناوی توّدا، دانا، هه موویشم له بهر توّ له ناو برد»

مه میش لیّی نزیک بووه وه و پیی گوت:

«نه، (زین) وا نییه... به خودای گه وره سویندت بوّ ده خوم توّ ئیمرۆ له بهر چاومدا له و رۆژه جوانتریت. وا ئیستا که من له ناو ئه و نمونه ی جوانییه نه دا که له توّدا دیبووم، با به تی جوانییه تر ده دۆزمه وه، که له وه پیش هه ستم پیته کرد بوو... له چاوه کانتدا، به یه زدان سویندت بوّ ده خوم، شتیکی بلتدترین تیدایه له وه ی که پیی ده لّین چاوه به ست و دلّکیش کردن. واتایه کی ناوازه یان تیدا ده بینم، که گیانم سهری لیّ شیواوه تیی بگات. که واته زمانم چۆن بوّی ده رده ریّ که لیّی بدوی؟... ده م و لیوه که یشته، ئه و مه یه ی تیدایه، ئیمرۆ زۆرتر سه رخوشم ده کات. زهرده خه نه که یشی زۆرتر کار له دلّم ده کات. ئه م له ر و لاوازی و په شوکاوییه یش که به سهر شیوته و ده موچاوتدا هاتوه، جوانییه کی تریان لیّ هاتوته ناو، که بوّته سهرباری جوانییه دلّکیشکه ره کانی ترت. ئه و خاوییه یش که له سهر شیوه ی ده موچاوه رازاوه که ت ده رده که وی، ههروهک برژانگی خه والوو وان، که به سهر چاوی مه ستدا خاوده به نه وه».

ئیستر له پر قسه که ی خوئی پری. ههروهک ئازاریک به ده روونی گه یشته یی و بیده نگی کردی و ابوو. پاشان سهری دانه واند و، به شینه بییه که وه دهستی کرده وه به قسه کردن وهک قسه کانی له گه لّ خویدا بن و ابوو:

«به لام من له کوئی و ئه م قسانه له کوئی که له با بهت جوانییه وه ده یکه م. نه درئیژه ی پیّ ده ده م، نه به کاریشم دی. کلّویکی سهرگهردانی وهک من، که چاره نووس وای بوّ دانا وه، هه تا ده میتی ره نه چه ریّ و به شپراو بی، له کامه رانیی ژبان، چۆن ده بیّ زماندرئیژی بکات بوّ مانگیکی واکه رییم بگه مه به رزیی ئه و؟! من هه ر ئه وه هه لده گرم که له و

چۆلەوانییەدا بژیم که لیوہی هاتووم، نەک لەم باخچە یەدا کہ پیایوی خۆی هەیه تیییدا دابنیشی و رابوویری!...»

پاش ئەو دایە قولپەیی گریان و قسەکەیی پێ پر. لە شێوہەبەکی زۆر ناسۆردا دەستی کرد بە گریان و شین!... گری فرمیسیکەکانی بلتیسەیی سەند و گەبشتە ناو دلێ (زین) ەوہ. ئەویش ئەوہندە گریا، کہ تا ئەو رۆژە گریانی وای بەخۆیەوہ نەدیوو. پاشان دەستی «مەم» ی خستە ناو دەستیەوہ و بەفرمیسیکەکانی خۆی تەری کرد. پیتی گوت:

«سویندت بۆ دەخۆم بەسەری ئەو فرمیسیکەکانی شەوگەرە تاریکەکانی خۆم پێ رۆژ کردۆتەوہ... سویندت بۆ دەخۆم بەسەری ئەو هەناسە گەرمانەیی کہ جوانی و شەنگوشۆخییەکەیی خۆم پێ لەناو بردووہ... سویندت بۆ دەخۆم بەسەری ئەو تەنیاییانەیی کہ لە وینەیی تۆ بەولاوہ کەسی ترم تیدا نەهیناوتە پیتش چاوی خۆم... تەنیایی ناو گۆر نەبێ من لە تۆ ناکات... تارماییی مەرگ نەبێ، لە دواي تۆ کەس دەست لە مەلم ناکات... من خۆم تەرخان کردووہ بۆ تۆ... سا یان دەبێ لە جیہانەدا بەیەکتەر بگەین. یان لە رۆژی دوایندا بەپیتگەیشتنی یەکتەری شادبیین!»

دواي ئەوہ، ترسان لەوہی یەکتەری چاوی پیتیان بکەوێ. یاخود گوتی لە گفتوگۆیان پێ. لەبەرئەوہ هەستانە سەرپێ و، روویان کردە ھۆلی باخچەکە، کہ لە ناوہراستی ئەو باخچە یەدا دروست کرابوو. لەویدا دانیشتن و دەستیان کرد بەسکاڵاکردن بۆ یەکتەری... بەدلدانەوہی یەکتەری. بەپیشاندانی بەدکاریی رۆژگار و، بەدخویی دەس و پتوہندەکانی... ئەو پیتک گەبشتە و ئەو گفتوگۆیانە ھەردووکیانی خستە مەستیەکی واوہ، کہ جیہانیان لەبیر چووہوہ، نەیان دەزانی چیبە و چیبی تیدا یە.

چاکەدانەوہ

ئێوارە داھات، رۆژ ئاوابوو. کۆمەڵ کۆمەڵ ئەوانەیی چووہوونە گەشتوگوزار و راوکردن، لە دەشتودەر و چیمەن و لالەزارەکانەوہ گەرمانەوہ مالتی خۆیان. ژبان کەوتەوہ ناو شاری (جزیر). ئەو کشی و ماتییەیی بەدریژایی ئەو رۆژە شارەکەیی داگیرکردبوو، دەمو دەست نەما، کہ چی ھەردوو دلخوازە کامەرمانەکانیش ھەر پتکەوہ مابوون لە ھۆلەکەدا، سەرمەستی بەیەکتەریشتن و پتکەوہ رابواردن بوون لە پیتش چاویاندا جیہان ھەمووی توابووہوہ، ھیبچی لێ نەمابووہوہ، ئەو ھۆلە نەبێ کہ بەجووتە تیییدا دانیشتبوون. ئیتر ئەوہیان لەبیردا نەماوو، کہ ھەردەمە سنووریکی ھەبە و لیتی تپەر ناکات، ھیب

کامیکیان ھەستیان بەکات نەدەکرد کہ چۆن دێ و چۆن دەروا.

سەردار و ھاوڕێکانیشی لە راو گەرمانەوہ. رژانە ناو باخچەکەوہ، بۆ ئەمەیی ئەو نیتچیرانەیی گرتوو یانە وەک ئاسک و گیانلەبەرانی بەرەللایان بکەنە ناوی. باخچەکە پرپوو لەو کەسانە. دەنگەدەنگ و قیژەقیژ لە ھەموو لایەکیەوہ پەیدا بوو. کہ چی خۆشەویستەکان ھیبچ ئاگایەکیان لە خۆیان نەبوو، نەیان دەزانی لە ھەرەوہ چی روو دەدات.

کہ سەردار و ھاوڕێکانی گەبشتە ناو باخچەکە، ھەستی بەماندوویتیەکی کرد لە جومگەکانی و ئەندامەکانی لەشیدا. بەپتوویی دەزانی کہ کەمیتک لەگەڵ ھاوڕێکانیدا لەویدا بەحەسیتەوہ. ئەوانیش ھەموویان بە (تازدین) و ھەردوو براکە یەوہ لەگەڵ (بەکر) دا روویان کردە ھۆلەکە، کہ «مەم» و «زین»، ھیشتا لەویدا مابوونەوہ، لەناو تاریکییەکەیدا گفتوگۆی دلدارییان دەکرد لەگەڵ یەکتەریا. ئاگایان لە ھیبچ شتیکی جیہان نەماوو. لەناو ئەو خۆشی و کامەرمانییەدا بوون، وریا نەبووہوونەوہ، تا تارماییی ئەو کۆمەڵە کەسانە لەناکاو کہ کردیان بەژووردا و، رووناکیی ناو ھەرگاکەیان لێ تاریک بوو!...

ئیتەر لەویدا، ھۆشیان ھاتەوہ بەرخۆیان و، وریابوونەوہ. بەلام تازە تپکەوتبوون و کاریش لە کار ترازابوو!... لەو شۆنەدا، (زین) ھیبچی بۆ نەمایەوہ ئەوہ نەبێ کہ بچیتە ژبیر بالا پۆشەکەیی (مەم) ەوہ. خۆی لە پستی (مەم) ەوہ ھینایەوہ بەک و بیدەنگ دانیشت. لەو کاتەدا سەردار ھاتە ناو ھۆلەکەوہ. لە دواي ئەویشەوہ دۆست و یاران و کۆمەڵەکەیشی ھاتنە ژوورەوہ. لە پر چاویان کەوت بە تارماییەکی لە سووچیککی ھۆلەکەدا دانیشتبوو، لەناو ئەو ھەموو تاریکییەدا!... سەردار قیڕاندی بەسەریا گوتی:

«کییە، لەناو ئەم تاریکییەدا، بەبێ ریدان و بانگکردن لەناو ئەم ھۆلەدا دانیشتووہ؟»
«مەم» یش تینی دایە خۆی و، ئازابەتیەکەیی خۆی کۆکردەوہ. بێ ئەمەیی لە جیبی خۆی بجوولێ، پیتی گوت:

«من مەم سەرداری گەرمانە!... خۆتان دەیزانن، ھەتا ئیمپرویش من ھەر لە نەخۆشییەکی گەرمانە بووم، نەمدەتوانی لە پیتخەفەکەم جوێ بیمەوہ، کہ ھەر لەبەرئەوہ بوو نەمتوانی لەگەڵ دەستە و کۆمەڵەکەیی گەرمانە خۆمدا بچم بۆ راو. بەلام ئەم ئێوارەییە، تەواو لە تەنیایی وەرس بووہووم؛ ناچار بووم لە جیتگاکەم ھاتە ھەرەوہ، بۆ ئەمەیی تۆزیک بگەرپم... کہ تەماشام کرد گەبشتووہتە بەردەمی ئەم باخچەییە. منیش حەزم کرد بۆ چەند تاویک پشووێ تیدا بەدەم...»

سه‌داریش خه‌ریکبوو بچیتته لای سه‌رووی هۆله‌که‌وه دابنیشی، پیتی گوت:
«باشه... ئیمرو چۆنیت...؟ بۆچ چرات دانه‌گیرساندوو بۆ خۆت؟...»

ئه‌ویش گوتی:

«ئه‌گه‌ر هه‌تیم تیدا بمایه، که گه‌وره‌ی خۆم هات، هه‌لده‌ستامه سه‌ری، بۆ ئه‌مه‌ی نه‌وازشی خۆم به‌رامبه‌ری به‌جی به‌هینم... له‌به‌رئه‌وه تکا ده‌که‌م که بمه‌خشن و له که‌موکوورپیشم چاو به‌ژن...»

چرا داگیرسینراو هۆله‌که‌ر ووناک کرایه‌وه... ئه‌وانه‌ی له‌گه‌ل سه‌رداردا هاتبوونه ئه‌وی، هه‌رکه‌سه جیگایه‌کی بۆ خۆی دۆزییه‌وه دانیشته. «تاژدین» یش له جیتی خۆیه‌وه سه‌رنجی له (مه‌م) ده‌دا، له ده‌موچاو و شیه‌وی دانیشته‌که‌ی و کوشوماتیه‌که‌یدا، په‌شۆکان و شله‌ژانیکی سه‌رسامکه‌ری ده‌هاته پیش چاو؛ که که‌سی تر ئه‌و سه‌رنجی نه‌ده‌دا، چونکه هه‌ر ئه‌ویو، به‌ته‌نیا، که بزانی رازی دلێ (مه‌م) چیه‌ی و، نازاری ده‌روونی له چ ئەندازه‌یک دایه. له‌به‌رئه‌وه بی نارامی که‌وته دلێه‌وه. به‌په‌رۆشه‌وه بوو که بزانی رازی هاتنی (مه‌م) بۆ ئه‌و جیگایه‌ی و له‌و شیه‌یه‌دا و، له‌و کاته‌دا چیه‌!...»

که سه‌ردار داوای ئاوی کرد ببخواته‌وه، به‌هه‌لی زانی، هه‌ستا و چوو ئاوی بۆ هه‌مووان پیشکه‌ش کرد ببخۆنه‌وه. زۆری پینه‌چوو گه‌یشه‌ی لای (مه‌م) یشه‌وه. خۆی نوشتانده‌وه، وا خۆی نیشان دا که ئاوی ده‌دات، به‌لام له راستیدا به‌چاو لیبی ده‌پرسی چیه‌ به‌سه‌ردا هاتوو و، رازی هاتنی بۆ ئیتره چیه‌؟... (مه‌م) یش ده‌موده‌ست، به‌هه‌یوایی په‌نجه‌یه‌کی کیشا بۆ ناو بالا‌پۆشه‌که‌ی، تۆزیکیش له پرچه‌کانی «زین» ی بۆ ده‌ره‌تینا و پيشانی دا... «تاژدین» یش سه‌ری هه‌لبه‌یه‌وه، له‌مه سه‌ری سورما. تیگه‌یشت دۆسته‌که‌ی له ته‌نگانه‌یه‌کی یه‌جگار کوشنده‌دایه. ئه‌وه‌یش چوو بووه دلێه‌وه که ئه‌گه‌ر سه‌ردار پیتی بزانی، ده‌موده‌ست ده‌یکوژی. خه‌ریکبوو به‌زۆر خۆی راگرێ و ماوه نه‌دات به‌ده‌ماره‌کانی خۆی که بوو و ژین. بۆ ئه‌مه‌ی خۆی و پيشان بدات، که هه‌چی لێ روونه‌داوه. که‌چی شوپش که‌وتبووه مێشکه‌یه‌وه و، به‌هه‌موو کولێ دلێه‌وه ده‌بویست زوو به‌زوو کارێکی واکات و چاره‌یه‌کی وایش بدۆزیتته‌وه که هاو‌ریکه‌ی له ده‌ست کوشتن رزگار بکات. له‌وکاته‌دا که بیری له دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و چاره‌یه‌ ده‌کرده‌وه، بیریکی هاته ناو مێشکه‌یه‌وه... هه‌ر ئه‌و بیره‌ی به‌باش ده‌زانی، هه‌چی تری به‌مێشکه‌دا نه‌ده‌هات... به‌زرنگیه‌که‌وه خۆی و نواند که پێویسته که‌میک بچیتته‌ ده‌ره‌وه، ناو باخچه‌که، بۆ هه‌ندی کاروباری خۆی... ئیتر هه‌ر

ئه‌وه‌نده گه‌یشه‌ پشته ده‌رکی هۆله‌که‌وه، رووی کرده خانوو‌که‌ی خۆیه‌وه. ده‌موچاوی وه‌ک شیتی لیه‌هاتبوو، به‌جاریک په‌شۆکابوو. «ستی» یش به‌ترسوله‌رزیکه‌وه به‌پیره‌وه چوو گوتی:

«ئه‌وه چیه‌؟... چی روویداوه؟... دوزمن هاتۆته سه‌رمان؟...»

ئه‌ویش به‌په‌له خۆی فری دایه ژوو‌ره‌وه و به‌ده‌نگیکی ئه‌سپایی واوه که که‌س گوتی لێ نه‌بێ، پیتی گوت:

«تا زوو بکه‌ی ده‌نگه. گورج خۆت و منداله‌که‌ت و ئه‌وه‌ی بۆت هه‌لده‌گیرێ، هه‌لی بگره و ده‌ربازه. پێویسته من ئه‌م کۆشکه بسووتینم!...»

پاشان به‌په‌له‌په‌ل و شله‌ژاوییه‌که‌وه، رای کرده ناو ژیرخانی سووته‌مه‌نییه‌که‌وه. قسه‌که‌ی خۆی ته‌واو ده‌کرد بۆ «ستی»، پیتی گوت:

«مه‌م» و «زین» که‌وتوو نه‌ته ته‌نگه‌چه‌له‌مه‌یه‌کی سامناکه‌وه. له‌وه‌دان که به‌م زووانه سه‌رگه‌ردانییه‌کی گه‌وره‌یان به‌سه‌ردا بیت. منیش پێویسته ده‌ستپێشکه‌ری بکه‌م. پیش ئه‌مه‌ی ئه‌وه بقه‌ومی و له ناویان ببات، من ئه‌و سه‌رگه‌ردانییه له‌ناو به‌م.

پاش ئه‌وه ده‌ستی کرد به‌ئاگر تیه‌به‌ردانی که‌لوپه‌لی ناو ئه‌و کۆشکه ناوازه‌یه و، گوتسه‌وانه‌کانی. به‌گورجوگۆلییه‌کی شوپشگه‌یانه‌وه ئاگری تیه‌به‌ردان. به‌ده‌م ئه‌وه‌یشه‌وه ده‌یگوت:

«هه‌تا ئیستا هه‌موو که‌س ئاگری به‌ئاو کوژاندۆته‌وه. وا من ئاگر به‌ئاگر ده‌کوژتینه‌وه!» له هه‌ناسه‌یه‌که‌دا ئاگره‌که کله‌په‌ی سه‌ند و گرته‌که‌ی به‌رزبووه‌وه، به‌ناو ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ی ئه‌و کۆشکه په‌نگینه ره‌نگاو په‌نگه‌دا، که (تاژدین) به‌هه‌موو کولێ دلێه‌وه دروستی کردبوو، به‌بۆنه‌ی ئاواته‌کانی دل‌داری خۆیه‌وه، له شیه‌یه‌کی هه‌ره جوان و نازنه‌ین و هونه‌رمه‌ندانه و ده‌ست بلاوانه‌دا. ئاگر به‌ربووه ئه‌و ته‌خته ئابه‌نوسه پر نه‌خش و نیگارانه و ئه‌و که‌لوپه‌له ناوازه‌... (تاژدین) بۆیه‌کا ئه‌و ئاگره‌ی به‌ردایه مالی خۆی، که چاکه‌ی «مه‌م» ی هاو‌ری بداته‌وه و، له کوشتن و ریسوایی رزگاری بکات!...

(تاژدین) به‌هه‌له‌داوان ده‌ستی کرد به‌هاوارکردن و بانگکردن بۆ یاریده‌دان. ده‌نگوایی ئه‌و ئاگر به‌ربوونه‌وه‌یه گه‌یشه‌ هه‌موو شوپشیک. ده‌موده‌ست ئه‌و ده‌نگه به‌سه‌ردار و هاو‌ریکانیشی گه‌یشت، که هه‌شتا هه‌ر له هۆله‌که‌دا بوون، دانیشتیون. که ئه‌وه‌یان بیست، هه‌موو راست بوونه‌وه و به‌په‌له خۆیان گه‌بانه‌ ئاگره‌که بۆ یارمه‌تی و کوژاندنه‌وه.

هه موویان سه رسام بو بوون، هه موویان واقیان ورمابوو لهو کاره ساته گرنه... که چی (مهم) خۆی خایاند، نه بزوت تا کۆره که چۆل بوو. ئیتر له ویدا پشوو به کی دایه وه، هۆشی هاته وه سه رخۆی رووی کرده (زین) و پیتی گوت:

«دیت (تاژدین) چۆن کۆشکه کهی خۆی سووتاند له پیناو رزگار کردنی ئیتمه دا؟! ئیتر (زین) به خودات ده سپیتم... پیتیسته بگه مه لای نه وان، تا ناگره که یان له گه لدا بکوژنمه وه. تۆیش پیتیسته هه ر ئیستا نه وه ستیت زوو به زوو خۆت بگه بیته وه ناو کۆشکه که تان!...».

پشوو به کی سه ریپی:

ئه ی مه ی به خش به سیه تی... به سیه تی... وا ته مه نم له مه رگ نزیك بۆته وه، که چی هیشتا هه ر به سه رخۆشیه وه خه ریکم... ده ترسم منیش وه ک (مهم) م لی بی. چۆن ئه و (سه ردار) دای به سه ریدا، منیش سه ردار ی مه رگ بدات به سه رمدا. به لام من وه کو «مهم» م بۆ نه لوی، دۆستیکی چاکه ده ره وه بگات به فریامدا و و بمپاریزی و رزگارم بکات...

ئه ی مه یگێر! به خودای گه و ره سویتدت بۆ ده خۆم، له ده ست ئه م جامی مه یی ئه ندیشه ی پر درۆیه، وه رس بووم... که واته له ئیومی دوور به ره وه... دووری به ره وه... به سیه تی ئه مه نده زرمه زلی و جه ره به یی و هه لپه هه لپ له پیناو بریسکانه وه ی ئه م سه راوه دا! (*).

مالوێران دووری خه ره وه له ده مم، پێش ئه مه ی قرجه ی گه رمای هه تاوی رۆژ له به رده م بریسکانه وه درۆکه ی ئه و سه رئاوه دا بمخا و بمدا به زه ویدا؛ له ویدا له ماندوویتی و تینویتی دا له ناو بچم... به لام... به لام پیم بلتی، ئایا له ناو شووشه کانتدا، شووشه ی وات نییه، که مه ییه کی تری تیدابێ؟... مه به سم ئه و مه ییه که بلتدم بکاته وه بۆ باره گای به رز و پیرۆز و به شه نگوشۆخی جوانیی زیندوویشه وه سه رخۆشم بکات... هه ره ها له م ئه ندیشه پرپووچه ده مه مبیانه و بریسکه چه واشه که رانه ییش رزگارم بکات...

ناخ... چه ند پیتیستیم به جامیکی مه یی وا هه یه که له به ره مه ی گیانی پاکه وه ده ره یترایی، ئه و گیانه ی که دووری له خۆل و تۆزی ئه م جیهانه! چه ند پیتیستیم به کاسه مه ییکی وا هه یه که هه ره ک (تاژدین) به مه یی دلسۆزی و شنه ی چاکه دانه وه، سه رخۆشم

(*) سه راو = (سه راب): به و له ده لێن که له ده شتاییه کی چۆل و هۆلدا، له دووره وه وه ک ئاو ده بریسکیته وه. کاروان وا ده زانی ئاوه و که چی ئاویش نییه، هه ر له. (وه رگێر)

بکات، بۆ ئه مه ی به سه ر ئه م باه ته ی که لک په رستییه دا سه ریکه وم و، له پیناوی ئه و گیانه دا که ریزی لی ده گرم و، ئه و چاکه دانه وه یه دا که باوه ری پی ده کم و ده یبه رستم، بریسک و هوربه که ی به خه مه ژێر پیمه وه و وردوخاشی بکه م...

ئه و کۆشکه ی تیدام، شه نگوشۆخیه که ی و پرشنگدانه که ی به که لکی چیم دی، بریسک و هۆوری ته ختی نوسته نه کم بۆ چیم باشه، ئه گه ر ئه و گیانه ی که دللم ئاوتیه ته یه تی نزیك بیته وه له کۆژانه وه و، نه چم رووناکیی ئه و کۆشکه و جوانیی ئه و کۆشکه و که لوپه ل و ته ختی ئه و کۆشکه له پیناو رزگار کردنی دا به خت نه که م؟.

چ زبانیك به من ده گات له و گر ه ناگره ی که چوارلای گرتووم، ئه گه ر دووری له دللمه وه و، بۆ دلێشم فینکیی ئاسووده یی و، گه نجینه ی خۆشه ویستی خۆی به جی به یلی؟...

ئه م باه ته ده مه مبییه ی که تا سه ر نامینیتته وه بۆ که س، چه ند به نرخی لی دی له دلدا و، چه ند خۆشی به ده روون ده گه یینیی، کاتی که ده هینری و له پیناو واتای به رز و پیرۆز و نه مر دا به خت ده کړی. هه ر ئه و باه ته ییش چه ند بی نرخ ده بی له ده ستدا و، چه ند سووک و نه نگ ده بی له سه ر زه ویدا، کاتی که له خۆی بایی ده بی و، لووتبه رز ده کاته وه، خۆی بخاته جیگه ی (مانه وه) و (نه مردن) هه وه!...

په یدا بوونه وه ی ئازاره وه

خونکاری دلداری، هه رگیز وانه بووه که له پشت په رده ی پانوپۆر و شوپه وه، یا خود له په نای دیواره وه، له سه ر ته ختی دلان دابنیشی. هه رچه ندی خۆی بشاریته وه له چاوان و گوئیان، هه ر چۆنی خۆی په نا بدات له هه مووان، دوابی هه ر په رده و مه رده ده درێ و به هیز و هه ره ته وه خۆی ده رده خات له پێش چاوی که ساند، دوابی هه ر ده سه لانی خۆی پێشان ده دات و خۆی ئاشکرا ده کات له هه مووان، بی ئه مه ی گوێ بداته په سند کردنی ئه م و ئه و، یا خود په سند نه کردن و تووره یییان...

(مهم) و (زین) یش توانییان تا ماوه یه ک رازی دلداریی خۆیان له م و له و بشارنه وه، توانییان هیز و ده سه لاتی خونکاری دلداری، که دلره قانه کاری له دلای هه ردووکیان کردبوو، لای که س ئاشکرای نه که ن. به لام ئه م خۆراگرتن و به رگه گرتنه یان تا سه ر نه یخایاند... زۆری پینه چوو، ئه و په رده یه ی که دلای هه ردووکیانی شار دبووه وه، در، فرمیسه که کانیا ن له به ر چاوی هه مووان ده رژا و گلۆر ده بووه وه. ئیتر دلدارییه که یان که و ته سه ر زمان ی ئه م و ئه و. چیرۆکی ئه و خۆشه ویستییه بووبوو به ئاوازیکی کاریگه ر،

نیشتمانیپه روه‌ری

لويس پاستير

چيرۆكى ژباني ئهو پياوهى كه ژباني ئافره تانى به كلوروز پزگار كرد،
كه به رامبهه به نه خوشى و ناشيتى و جهنگ خه باتى كرد

نوسه رى: دانالى

ئهم نوسراوه

چاكترين ديارى ئه مسال كه پيشكەشى (لاوانى كورد) ي بكه م ئهم نوسراوه يه: (ژباني لويس پاستير) كه له لايهن ميژوونوسى به ناوبانگ (دانالى) يه وه دانراوه و، له پاش كورتكرده وه و پوخته كردنى له لايهن پسپوړتياكى تايبه تيبه وه، گوپومه ته سه زمانى كوردى.

(لويس پاستير) نمونه يه كى هه ره گه و ره و بلنده بو شاگردانى زانستگوكان و زاناکان، كه گه و ره يى خوئى له سهه ر ئهم سى سوچكه يه دامه زانده بوو: (ئاره زووى راسته قينه بو خوئنده وارى)، (تيكوشانيكى مه رانه)، (ئارام گرتن به رامبهه ئه رك و ئازار له پيتا و ئامانجى مرؤقا يه تيدا).

بيجگه له وه ئهو نه نيازه پاكه ي كه له دل يا بو به رامبهه به مرؤقا يه تى.

ئهو خوشه ويستيبه ي كه هه يبو به رامبهه چاكه خوازي و ناشتى و ئازادى و براهه تى... ئهو خوئى سارديبه ي كه هه يبو به رامبهه دوژمنه كانى خوئى كه چاويان پى هه ل ئه هيتا و، توانج و پلاريان تى ئه گرت و، تيزيان پى ئه كرد و، داويشيان بو ئه نايه وه... ئهو دل سوژيبه ي كه هه يبو به رامبهه زانست و هونه ر و كه لك و چاكه و كامه رانى نه ته وه و مرؤقا يه تى له گه ل گيانه پاكه كه ي و له شه سوو كه كه يدا، كه پريوون له چستوچالاكى.

ئهمانه هه موو جيتگايان بو (لويس پاستير) ي زانا و نيشتمانه په روه ر و مرؤف دوست كرده وه له جيهان و له دلاندا كه بيته (زانا) و (داهيتنه ر) و (دوزه روه وه) ي هه ره گه و ره و به رتيزى خاكى فه رهنسه و جيهان.

(لويس پاستير) نه ك هه ر كه لكى بو فه رهنسه هه بوو كه لك و فه رى به هه موو جيهان ييش به خشى سه ركه وت به سه ر گه ليك نه خوشى گرنگ گرنگدا، كه ده رگاي خوشگوزه رانى و

كامه رانى له فه رهنسه و له هه موو جيهان كرده وه: وه ك (ده ردى كرمى ئاوريشم) و (نه خوشى هارى) و (نه خوشى مه ي) هه روه ها به مليون ئافره تانى جيهان ييشى له ده ست مردن پزگار كرد، له كاتى منال بوونياندا به هوئى دوزينه وه ي (خوره) وه و زال بوون به سه ر (خوره) دا.

(لويس پاستير) پياويكى خوشبين بوو خه وى به (يه كيتى مرؤقا يه تى) و (سه ركه وتنى خوئنده وارى) و (نه مانى جهنگ) وه ئه ديبى خه وى به (ناشتى) و (كامه رانى) ي مرؤقه وه ئه ديبى باوه ريشى وا بوو كه رؤژتيك له رؤژان دى ئهم ئاواتانه؛ له سه ر ده ستى خوئنده واره كانى جيهاندا پيكدن.

منيش هيوادارم به خوا كه (لاوانى كورد) يا خود (خوئندكارانى كورد) وينه ي (لويس پاستير) يان زور تيا هه لكه وي به هونه رمه ندى و مه ردايه تى ئه وانيشه وه، ئاوه دانى كامه رانى و ناشتى و ئازادى روو بكه نه كوردستان و هه موو جيهان.

سليمانى: ۱۹۶۸

شاكه تاح

شاگردیکی ئەمەل

(لوپس پاستیر^(۱) شاگردیکی هەرە بێ دەنگ و هەرە بچووک و هەرە تەمەلە پۆلەکهەدا!!). ئەم قسانە هی مامۆستایەک بوون کە دەربارە ی لویسی شاگردی کردبوون بەلام کۆرەکه یەجگار سەرچل بوو بەهیچ شتی دانەئەمرکایەوه هەرگیز لە پرسین و پشکنین تیری نە ئەخوارد...

هەرگیز وازی نە ئەهینا لەو خووەی خۆی کە پرسێ گران گران و سەر شپۆین بکات لە مامۆستاکانی خۆی تەنانهت رۆژیکیان مامۆستایەک لەو مامۆستایانە ناچار کرد بەدات بەدەمیا و پیتی بلتی: (گۆی بگرە لیم کورم! . بەهێلە بام ببیرت بخەمەوه کە شاگرد ئەوهی لەسەر نییە پرس بکات پیتیوستە وەرانی پرسەکانی مامۆستاکە ی خۆی بەداتەوه).

جا ئەوئەندە ی لویس پاستیری شاگرد سەرچل بوو زۆرە ملیتی ئەکرد لە وەرگرتنی وەرانی پرسەکانیا، ئەوئەندەیش خاوەن کردەوهی بێ هاوتا بوو لە خۆراگرتن و ئارام گرتن لە فرماندا. جارێکیان ئەمە ی نووسی:

(لە فەرەهنگدا سێ وشە ی یەجگار گرنگ هە یە: ئارەزووی راستەقینە و، فرمان و، چاوەروانی منیش لەسەر ئەم سێ پایە یە کۆشکی سەرکەوتنی خۆم دروست ئەکەم)

کۆری پیتە خۆش کەر

باوکی لوپس، پیتە ی خۆش ئەکرد (لوپس) یش لەوهوه بۆنی پیتە ی خۆش کراوی بۆ مابووه، و اتا حەزی لە بۆنەکە ی ئەکرد تەنانهت لەو سەرەدەمەدا کە لە (پاریس)، لە خۆتێدنگای (نورمال) دا ئەیخۆیند رۆژیکیان هەستی ئاوارە یی ها تبووه جۆش و بیری باوک و دایکی ئەکرد، دەمو دەست نامە یەکی بۆ باوکی نارد کە ئەمە ی تیا نووسیبوو: (ئاخ خۆزگە هەر ئەمە ندەم بۆ بکرایە کە بۆنیکی پیتە ی خۆش کراوه کانم بکرایە ئیتر لەم هەست کردن بەئاوارە ییە رزگارم ئەبوو!)

(لوپس) یش هەر لە تەمەنی منالێیەوه ئەو نیازی لە دلدا بوو کە رۆژی لە رۆژان ببیتە کیمیاگەر خۆ لە ناوئەند پیتە ی خۆش کردن و کیمیاگەر بیدا جیاوازییەکی کەم هە یە بەلام دانیشتوانی گۆندی (ئەربوا) ئەمە یان زۆر پێ ناخۆش بوو کە منالە کە خوی دابوو کیمیا

(۱) لوپس پاستور Pasteur ۱۸۲۲-۱۸۹۵، زانایەکی فەرەنسی بوو، سەرگەرمی تووژینەوهکانی بوو لە ئەخۆشێه درمەکاندا، دەرمانی ئەخۆشی (هاریی- داء الکلب) ی بەپیتانندن دۆزیهوه.

بەداخێکەوه بەباوکی لوپس یان ئەگوت: (ئەمە زۆر جیگای داخە کە لوپس، بەم زانستە نەزۆکەوه خۆی خەریک بکات و کاتی خۆشی بەفیرۆ بدات!!). بەلام (پاستیر) ی باوک، پشتی بەکۆرەکە ی خۆی بەستبوو، لەبەر ئەوه لە کانی دلێهوه وەرانی ئەدانەوه، ئە یگوت: (من لەوه دلنیام؛ کە ئەتوانم پشتی پێ ببەستم لە بابەت بیروباوەریهوه کە دەربارە ی دوا رۆژی خۆی ئەیاننوێتی!!).

بەلام کە لوپس (دیپلومی زانستەکانی وەرگرت لە کیمیا دا)، لە پەلی (ناوەراست) دا، باوکیشی دلێ لێ کرمی کرد، کەنەتەوهک بەهەلەدا چوو بێ لە هەلبژاردنی پیشە ی دوا رۆژی خۆیدا! بەلام لوپس بۆ باوکی نووسی:

(بابە گیان ئارامت بێ پروایشت بەمن هەبێ، کە بەهەلەدا نەچووم پاشە جار، بەشینە یی لە پیشەکەمدا شارەزا ئەبم).

برسیتی لە پیناو وەرگرتنی زانستدا

(پاستیر) وازی لە خۆتێدن نەهینا کۆششی ئەکرد بۆ وەرگرتنی (دوکتورا لە کیمیا دا) جا بۆ ئەمە ی پارە ی بۆ ئەو خۆتێدنه دەست کەوی، ناچار ئەبوو، بە یانیان، لە ناوئەند کاتی پینج و کاتی حەوتدا وانای تایبەتی بلتیتهوه بەچەند شاگردیک هەر وهه دامایهه کە ی لەسەر پارە یەکی زۆرتەر، ناچاری کرد لە دەمی خۆی بگێریتەوه، و اتا کە مەتر بخوات کە مەتر رابوێری کە مەتریش دار بسووتینی لە ناگردانە کەیدا ئەم کەم کردنەوانە ییشی گە یانده سکیهوه ئەینالاند لوپس لەم بابەتەوه ئەلێ: (من لەوهدا بەختیار بووم، کە زۆرجاری وا هەبوو تووشی ژانەسەر ئەبووم ژانەسەرە کە ییشم ئەمە ندە بەهێزبوو، ئازاری ورگم لە بیری ئەچوو وه لە گەل برسیتییه ناخۆشە کە ییشدا!!)

شاگردە کە بوو بە مامۆستا

جاله و دەمە دا، لوپس، هەندی (سووتە مەنی) ی تازە ی بۆهات کە ئاگری ئارەزووهکانی خۆی پێ خۆش بکات ئەو سووتە مە نییە ییش بریتی بوو لە وتارەکانی کیمیاگەری بە ناویانگ (ج. ب. دumas) لوپس لەم بابەتەوه بۆ باوکی خۆی نووسی: (تۆ هەر چەند بکەیت، ئەوه ناتوانی بەیتیتە پیتش چاوت کە وتارەکانی ئەم کیمیاگەرە تا چ ئەندازە یە کەسانی تر کیش ئەکەن بۆ گۆی گرتن... چونکە مسیۆ دوماس هەر کیمیاگەر نییە بوێژیشە ئەزانێ ئەندیشە و سەرچلێی گۆیگرەکانی خۆی چۆن بوورووژینێ!!). جا بەهۆی کاریگەری

زانستی ئەم زانا گەورەییەوه لە دڵ و مێشکی لوپس دا، لوپس پاستیر لە باتی نووسراویک، دوو نووسراوی پیشکەش کرد بۆ وەرگرتنی (پلهی دکتۆرا) کاتی که لوپس (پلهی دکتۆرا) یش وەرگرت و ئەم دەنگە بەرگویی خێزانەکە ی کهوتەوه له گوندی (ئەربوا) دا، هەموویان بەجاری دڵشاد و کامەران بوون خێزانەکە، دەستی کرد بەئاھەنگ کردن بەبۆنە ی سەرکەوتنی لوپسەوه، که هیشتا له ئاوارەبیدا بوو باوکەکه بۆ لوپسی نووسی: (هەرچی ئێمە یەن له تواناماندا نییە که نووسراوەکانت هەل بسەنگینین و نرخیان بۆ دا بنین چونکه ناتوانین تییان بگەین بەلام ئەوهمان پێ ئەکرێ که بەرپوشت و خووه راست و دروستەکەت نرخ بدەین بەراستی تو، هەر هۆیک که بۆ دڵخۆشیی هەموو دەمی ئێمە بەکار بێ بەئێمەت بەخشی!..)

له راستیشدا سەرکەوتنەکە ی لوپس، دەرگای دوا رۆژێکی شەنگوشۆخ و جیتی دڵخۆشی بۆ کردەوه هەر له پاش ئەوه دەموودەست کرا بە یارمەتی دەری مامۆستا (لوران)، که له خۆتەنگای (نورمال) و انای کیمیای ئەگوتەوه ئەمەیش ئەو خۆتەنگایە بوو که لوپس خۆی زانستەکانی تیا ئەخۆتەن بەم رەنگە شاگردەکه بوو بە مامۆستا ئاواتەکەیشی هاتەدی، که شەوگاری بەکوشتش و رەنجدانەوه بۆ ئەبردەسەر!.

زاناکە ئەبێتە سەرباز

بەلام لە پیر ئەو جیگا گەورەییە له دەست خۆیدا که بەو هەموو ئەرک و رەنجەوه دەستی کهوتبوو چونکه له سالی ۱۸۴۸ د شۆرشێک له فەرەنسەدا هەلگیرسا (لوپس) یش ئەمەندە خاکەکە ی خۆش ئەویست هەر چییەکی له دەست هات، له پیناوا ئازادی نیشتمانەکە ی خۆیدا بەختی کرد هەرچی یەکی بۆ کۆ کرابوووه تا ئەوسا، که بریتی بوو له سەد و پەنجار فەرنک بەخشی بەکەینەو بەینە ی نیشتمانەکە ی. ناو زانستگا (کلێه) ی بەجێ هێشت بۆ ئەمە ی بچیتە ناو پاسەوانە نیشتمانییەکانی شاری (ئۆرلیان) وه، هەرۆک سامانەکە ی بۆ نیشتمانەکە ی بەخت کرد ئامادەبیشی پیشاندا که گیانی خۆیشی بەخت ئەکات له پیناویا!

زانست خۆی پیشکەش ئەکات

بەلام ئەمە له بەختی مرۆڤایەتی بوو، که کورەکه ئەوئەندە ماوه ی بۆ نەمایەوه بۆ کوشتارکردن له گەلێاندا چونکه شۆرشەکه دوا یی هاتبوو، کهچی ئەو هیشتا ناوی نەهاتبووه

بەرەوه که بخەرتە ریزی سەربازە گشتییەکانەوه له بەر ئەوه بەناچاریی گەرایەوه ناو کارگە و خۆتەندە کیمیاییەکانی خۆی بەتایبەتی لیکۆلینەوه ی پیشینیەکانی (بلوور پیک هاتن)، که له پاشە جاردا گەلیک دۆزینەوه ی زانستی گرنگی له بابەت گەلیک داوودەزمانی تیکەل بووی وشک و تەری بۆ چوو سەرکه هەموویان کیمیایی بوون لوپس پاستیر، خۆی ئەم دەزمانە کیمیاییانە وا پیشان ئەدا که:

(هەر له دروستکردنی چەند خانوویەکی تازه ئەکات که له گەل خانووەکانی کۆندا، له تیکەلی کهرەستەدا زۆر جیاوازییان هەیه کهچی کهرەستە ی هەردوولایشیان هەر یەکه و بریتیشە له خشت و بەرد!)

ئەوئەندە هەبوو، ئەو دۆزینەوانە که چەند مانگیکی دوور و درێژ بۆ پاستیر لیکۆلینەوه ی سەخت و گرانی تیا ئەکردن، لوپس خۆی نە ی ئەگوت هونەری منی تیا یە ئەیگوت (بەرپیکەوت) دۆزیومنەتەوه جا ئەم دۆزینەوانە، زوو بەزوو بەرگویی (مسیۆ بوی) کهوتنەوه، که مامۆستای زانستی سروشت بوو له زانستگۆی (سۆربۆن) دا (مسیۆ بوی) ئەو دۆزراوانە ی بەدڵدا چوو له بەر ئەوه نامە یەکی تکا و ئامۆزگاریی دا بە لوپس پاستیر که بیبات بۆ سەرۆکی زانستگۆی (سترا سبورگ) و دەرگای ئەو زانستگۆیە ی بۆ کرایەوه لهو نامە یەدا ئەمە نووسرا بوو:

(هەرچی مسیۆ پاستیرە کیمیایەکی وریا و زیرەکه لەم دوا ییەدا چەند لیکۆلینەوه و تاقیکردنەوه یەکی کردوووه که سەرنجی پیاو راتەکیشتی بیگومان ئەگەر له زانستگۆیەکی یەکه م پلەدا، هەلی تەواوی دەست بکەوی، له ئەنجامدا ئەگاتە پایە یەکی گەورە له زانستی کیمیایەکی دا...)

کاتیکیش بۆ دلت دا بنی

بەم رەنگە، مانگی یەکه می سالی ۱۸۴۹ پاستیر پایە یەکی تازه ی دەست کهوت، کرا بە مامۆستای کیمیا له زانستگۆی (سترا سبورگ) دا پاستیریش دەموو دەست دەستی کرد بە لیکۆلینەوهکانی خۆی بەلام له کۆرپکی تازه دا، که کۆرپ دلداریی بوو! ئەو کچەیش که پاستیر لیکۆلینەوه ی دەربارە ئەکرد، پینان ئەگوت (مادموزیل ماری لۆزان) ئەم کچە کچی سەرۆکی زانستگۆی سترا سبورگ بوو هەر ئەوئەندە پاستیر پیتی خستە زانستگۆکەوه و چاوی پێ کهوت، گرفتاری ئەقینی بوو لەم بابەتەوه نامە یەکی سەیری بۆ باوکی کچەکه نووسی، سەیرکه چی ئەلی:

(باوکی من پیسته خویش ئەکات له (ئەربوا) دا خوشکەکانیشم هەر سێکیان له کارگه و له مالددا یارمەتی ئەدەن ئەمانە له جیاتی دایکم فرمانی لهگەڵدا ئەبینن، که له مانگی پینجەمی پێشودا مرد و بێ دایکی هێشتینەوه خێزانەکه یشمان دەوله‌مه‌ند نیه، به‌لام مام ناوئجیبیه هەرچی له‌بابه‌ت خویشمه‌وه هه‌یه، ئەوه‌تا که من هەر له‌زووه‌وه وازم له به‌شی خۆم هێناوه، له‌که‌له‌پووردا هەر چیبیه‌کم به‌رته‌که‌وه‌ی ئەیدم به‌و خوشکانه‌م که‌واته‌ من هیچ سامانی‌کم نییه هەرچیبیه‌کم هه‌یه بریتیبیه له: ته‌ندروستی و بێ باکی و ئەو پایه‌یه‌ی ده‌ستم که‌وتوه نیازی‌شم وایه که هه‌موو ژبانی خۆم به‌خت بکه‌م له پیناوی لیکۆلینه‌وه‌کانی کیمیاگه‌ریدا بروایشم وایه که‌له‌م خۆماندوو کردنا‌مه‌دا رهنجهرۆ نابم و تا ئەندازه‌یه‌کی به‌جێ تیا‌ی‌اندا سه‌ر ئەکه‌وم جا له‌گه‌ڵ ئەم کردوه و ده‌سه‌لاته‌ پچوکانه‌دا که هه‌مه، ده‌ست درێژ ئەکه‌م بۆ خواستنی ده‌ستی که‌چه‌که‌تان!).

بهر به‌رچ دانه‌وه، زۆره‌ملق کردن، رینگه‌وتن

سه‌رۆکی زانستگۆیش، وه‌ک هه‌موو باوکێکی تیگه‌یشتوو نامه‌که‌ی پاستیری دایه ده‌ست که‌چه‌که‌ی، بیه‌خوینیته‌وه و، چ قسه‌یه‌کیشی هه‌یه له‌و بابه‌ته‌وه بیکات به‌لام قسه‌ی که‌چه‌که‌ی لویسی رهنجهرۆ ته‌کرد! ئەوه‌نده هه‌بوو لویس له‌وه وریاتر بوو که بۆ تاقه‌ جارێک کار سه‌رنه‌گرتن، کۆل بدا و واز له مه‌به‌س و نیازه‌که‌ی خۆی به‌یخێ ئەم جاره نامه‌یه‌کی نارد بۆ دایکی که‌چه‌که‌ تیا نووسی: (من له‌وه ته‌ترسم که مادمو‌ازیل لۆران) بریاره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ر ئەوه‌ دابێ، که به‌که‌م جار منی بینیه‌وه و به‌دلیا نه‌چووم جا ئەگه‌ر ئەمه‌ وا بێ، ئەوه شتیکی ئاشکرایه که له‌م ته‌نجامه‌ به‌ولاوه، کاره‌که‌م به‌هیچ ته‌نجامیکێ تر نه‌ته‌گه‌یشت له راستیدا سه‌ر و چاوم له‌وانه نییه که دلی کچان کیش بکات ئەوه‌نده هه‌یه بیره‌وه‌ری خۆم وام پێ ئەلێ که هەر که‌سێ تا ماوه‌یه‌کی باش له‌گه‌ڵما ژیا‌بێ، دوا‌یی خۆشی ویستوم!).

لاوه‌که، به‌م نامه‌یه‌ش وازی نه‌هینا چونکه سروشتی زانایه‌کی له‌سه‌ر فرمان رۆیشتوو، پالی پتوه‌نه‌نا که نامه‌یه‌کی تریش بنووسی به‌لام ئەم جاره نامه‌که‌ی بۆ که‌چه‌که‌ی خۆی نارد له نامه‌که‌یدا ئەمه‌ی نووسی‌بوو: (من هەر ئەوه‌نده تکام هه‌یه لای تو؛ خانم که په‌له نه‌که‌یت له بریاردانه‌که‌تا دوور نییه که به‌هه‌له‌دا بچیت دلنیا‌یشم له‌وه که پاشه‌ جار بۆت ده‌رته‌که‌وه‌ی، که له پشت ئەم دیمه‌نه‌ سارد و سه‌ره‌ی منه‌وه دلێک هه‌یه که گرفتاری ئەقینی تۆیه).

ژن یاخوه لوه‌ی تاقیکردنه‌وه؟

زۆره‌ملیکه‌ی لویس، کاری خۆی کرد دوا‌یی له جه‌نگه‌که‌یدا سه‌رکه‌وت! ئیواره‌ی رۆژی ۱۸۴۹/۵/۲۹ یان دانا بۆ ماره‌ کردن به‌لام له دوو‌امین هه‌ناسه‌دا، ده‌نگه‌ ده‌نگیک په‌یدا بوو چونکه هەرچی بانگ کراوو بووک و که‌سوکاری بووک و که‌شیش هه‌بوو، هه‌موو هاتبوون که‌چی زاوا له هیچ لایه‌که‌وه دیار نه‌بوو! ئەوانیش دلێان داخو‌ریا و پرسییان: (خوا‌یه ئەبێ ئەم کیمیا گه‌ره هه‌رزه‌کاره له کو‌ی بێ؟) له کارگه‌که‌ی خۆی به‌ولاوه کو‌ی هه‌یه لێی بێ؟ کاتێ که (کابیوس)ی هاو‌ریی به‌هه‌له‌داوان خۆی گه‌یاندە لای، ته‌ماشای کرد ئەوا خه‌ریکی لوه‌که‌انی تاقیکردنه‌وه‌یه له کیمیاخانه‌که‌یدا سه‌ری خۆی به‌وانه‌وه‌ قالد کردوه و هه‌یچی تری له‌بیردا نه‌ماوه!

- هه‌ی گه‌وجی ناشی، کاتی ژن ماره‌کردنه‌که‌ی خۆت له‌بیر چۆته‌وه؟

- نه‌ه له‌بیرم نه‌چۆته‌وه.

- که‌واته تو چی ته‌که‌بت لێره؟

- فرمانه‌که‌ی خۆم ته‌واو ئەکه‌م هه‌ی نه‌زان! بۆچ تو به‌هه‌یوای ئەوه‌ی که تاقیکردنه‌وه‌که‌م ته‌واو نه‌که‌م و به‌جیتی به‌یتلم؟!

ناوبانگ، چاوبه‌رایي نه‌دان، چاوپین هه‌له‌هینان

(ماری لۆران) هه‌رگیز له‌وه په‌شیمان نه‌بووه که شوی کردبوو به‌لویس پاستیر له‌گه‌ڵ ئەمه‌ی‌شا، گه‌لێ جاری وایش رووی ئەدا، که لویسی سه‌رزه‌نشت ته‌کرد له‌سه‌ر ئەوه‌ی که به‌جگار خووی دا‌بووه کار و کارگه‌که‌ی خۆی به‌لام لویس هەر ساردی ته‌کرده‌وه هه‌موو جارێ پیتی ته‌گوت: ئارامت بێ، به‌م زووانه‌ رینگای ناوبانگ و گه‌وره‌بیت بۆ ته‌که‌مه‌وه!

قسه‌که‌ی راست ده‌رچوو له راستیدا لویس توانی رینگای ناوبانگ و گه‌وره‌یی بۆ خۆی و ژنه‌که‌ی بکاته‌وه به‌لام هه‌روه‌ها ده‌رگای ئەرک و ئازاریشی له خۆیان کردوه چونکه هه‌رگیز ئەوه نه‌ته‌گه‌وئجا، که ژنی زانایه‌ک له ده‌ست ته‌نگه‌چه‌له و گیروگرفت رزگاری بێ که ئەو زانایه ئەمه‌نده بیلمه‌ت و هه‌له‌که‌وتوو‌بێ، زانا هه‌ل نه‌که‌وتوه‌کانی هاوکاری خۆی چاوی پێ هه‌ل به‌یتن و چاویان به‌رایي نه‌دات به‌و جو‌ره‌ی بیین و، پشم و قینی لێ هه‌ل بگرن!

ئێتر هەر له‌و کاته‌وه که لیکۆلینه‌وه‌کانی گه‌یشتنه‌ راده‌یه‌کی وه‌ها که له‌ کو‌ری کیمیاگه‌ریبه‌وه بگوتێته‌وه بۆ کو‌ری پزیشکایه‌تی گیان له‌ به‌ران، ئەو چاوپین هه‌له‌هینان و

رقه به ریبیه دهموده دست دهستی پت کرد پشم و قینی هه قاله کان چوارلایان لیگرت بوو، لويس (بۆ کانپوس)ی دۆستی نووسی:

(من به ههموو هیتز و توانایه کمه وه پتچوپه ناو و بابه ته شارراوه کانی که یه نه وه یهینه سامناکه که ی هره کۆنی جیهان راوه دوو ئەنیم، که پیتی ئەلین که یه نه وه یهینه (ژین و مهرگ) هیواداریشم که بهم زووانه له دۆزینه وه ی ئەو رازانه دا بگه مه ئەنجامیکی باش).

ههر چهنده دۆسته ههره دلسۆزه کانی، ئامۆزگاربیان ئەکرد که واز له وه بهینتی و کاتی خۆی بهو بابه ته نه زۆکه درکاو یه وه به فیرو نه دات، لويس وره ی به رنه دا و کۆلیشی نه دا، ههر له گه ل لیکۆلینه وه و تاقیکردنه وه کانی خۆیدا خه ربیک ئەبوو یه کم شت که له کۆزی لیکۆلینه وه کانی دهستی دایه، ئەوه بوو که ئەو پیتش بینییانه ی باوبوو له سه رده می خۆیدا، له بابه ت گیرانه وه ی ژبان وه بوو ئەو دروست کراوه وردانه ی ئەو چرو جانه ورانه که به ته واوه تی مردووون ئەو پیتش بینییانه له ناودا نه هیلتی، له سه ر بنچینه یه که ئەوه له توانادا نییه! دوو کهس له زانا گه وره کانی ئەو دهمه پیتش بینییانه ی پاستیریان په سه ند نه کرد و پشتیان نه گرت یه کیکیان (پرۆفیسیر بۆشیه) بوو، ئەوی تریش (پرۆفیسیر جولی) بوو ئەمانه هه ردووکیان ده ستیان کرد به بلاو کردنه وه ی په رتوکی وا که پر بێ له توانج و پلار له پاستیر و زانینه که ی ته نانه ت ناویان نابوو: (لۆتی و، چاوو راوکه ر و، یاری باز)! به لām لويس بۆ باوکی خۆی نووسی: (دوژمنه کانم چی ئاره زوو ئەکه ن بام بیلین به لām راستی به لای منه وه یه!).

پاش ئەوه پاستیر له دلێ خۆیدا پر یاریدا، که ههر چهنده چاو هله پینه ره کانی توانج و پلاری تی بگرن ئەو به زه رده خه نه یه کی تیز پت کردنه وه به رامبه ریان ئەکات ههموو جارێ به ژنه که ی خۆی ئەگوت (وا هه ل ئەگرێ پیایوی زانست بایه خ بهو قسه ی سووک و هوروزمانه بدات که له سه رده می ژبانی خۆیدا ده رباره ی ئەکه ن!)

پاشه جار گیروگرتی (سه رچاوه ی ژبان له دروست کراوه کاند) خرایه به رده م کۆمه لیک له زانا ههره گه وره کان بۆ ئەمه ی له گه ل هه ردوولادا مقۆ مقۆ بکه ن له سه ر ئەو به لگانه ی که به ده ستیان وه یه و، ئەو تاقیکردنه وانه ییش که کردویانه دوا یی کۆمه له که هاته سه ر ئەو باوه ریه که پیتش بینییانه ی (لويس پاستیر) راسته، وه پیتش بینییانه ی دوژمنه کانی درۆیه کۆمه له که، هه روه ها پر یاریدا:

(که ئەو له شانیه ی زیندووین، له شی زیندوووه وه نه بێ ناتوانن زیندویتنی وه ربگرن!).

هوروزمه کانی پاستیر به رامبه ر خۆره

که پاستیر له جهنگی (بنچینه ی ژبان) بووه خه بات کردنه که ی خۆی خسته کۆریکی تره وه، کۆزی (پاراستنی ژبان)! ده ردیکی نه نینی سامناکی نه ناسراو، له وه دهمه دا داکه وت له ناو کرمی ئاوریشمدا له ناوچه ی (ئالیه) دا ئەم ده رده هه ره شه ی له پیشه سازی ئاوریشم نه کرد، له ههموو خاکی فه رهنسه دا پاستیرییش له وه دهمه دا له به ر سه رکه وته کانی پیتشوو کرابوو به ئەندامیک له (کۆمه لی زانستی فه رهنسه) دا بانگیان کرد و ئەم فرمانه یان پت سپارد، که ده ست بکات به پرسین و لیکۆلینه وه یه کی زانستی له بابه ت ئەم ده ردی کرمی ئاوریشمه وه که داکه وتوووه، تا هۆی ده رده که بزانی و رتگایه کیش بۆ به ربه ست کردنی ده رده که بدۆزیته وه. به لām چهنده مانگیکی پت چوو، پاستیری زانا، له فرمانه که یه هه ر سه ر نه که وت دوژمنه کانیشتی ئەوه یان به هه ل زانی دووباره هوروزمیان برده وه سه ری و توانج و پلاریشیان تی گرتوه ته نانه ت ئەو هوروزمانه که وته نه ناو خاوه ن کشتوکال و جوتیاره کانیشه وه، که ئەیاندی کرمه کانیان، ههموو رۆژتیک هه زارانیان لی ئەمری ئەوانیش به تووره یه که وه ئەیان پرسی: (له کاریکی وادا کیمیا گه ربیک چی ئەتوانی بکات؟) به لām پاستیر، سنگی دایه به ر هوروزمه کانی دوژمنه کانی هه ر ئەوه نده ی وه رام ئەدانه وه، که هه ر له ده م خۆیه وه ئەبیسترا پتی ئەگوتن: (ئارام تان بێ!).

سێ کاره ساتی دل شکین

به لām چاره نووس رتگای نه دا به پاستیر پشوو بدات ئەوی ناچار کرد، نه ک دوژمنه کانی، که ئەو (ئارام) ه بگری که بانگی بۆ ئەدا چونکه له و کاته دا خه ربیکی تاقیکردنه وه کانی خۆی بوو، یه کییک له مناله کانی مرد، دوا به دوا ی ئەو هه ر دوو کوره که ی تریشی مردن ته نانه ت دۆستیکی پاستیر له م رووه وه، که ئەم سێ سه رگه ردا نییه ی لی قاوما بوو گوتی: (پاستیر به م ههموو سه رگه ردا نییه وه که به سه ری هاتوووه هه ر سێ کوره که ی له ده ست چوووه، هیشتا بتوانی کار و فرمانه که ی خۆی ببات به رتوه؟، به راستی ئەمه ئازایه تییه کی زۆری ئەوی)

پاستیر ییش له سه رخۆ وه رامی دایه وه گوتی:

(من له و بابه ته وه که له ئازایه تی من ئەدوین، هیچ نازانم من هه ر ئەوه ئەزانم که فرمانیتکم هه یه و ئەبێ رایپه ریتن!).

دۆزىنەۋەدى پىش بىنىيى پاكرەنەۋە

خۆبەخت كىردى زاناي كارگوزار، لە چىرچ و لۆچەكانى دەمچاۋىياو رەنگە زەرد ھەلگەراۋەكەى داۋ، چاۋە ماندوۋەكانىيا دياربۇو ھەر چەند ئەو كەلگ و چاگە گەورەيەى بەخشىبۇو بەھاۋنىشتمانەكانى خۆى و ئەو كەسانەى كە كرمىيان بەختو ئەكرد و پىشەسازبىيان لە ئاورىشما ئەكرد، بەلام پاداشتىكى بەرجەستەى ئەو تۆيان نەدايەۋە كە بەو بشى! كاتى كە ئەو ھىشى پى برا، چاۋى بەشاھەنشاه (ناپلىۋنى سىيەم) و شاژن (ئۆجىنى) بكەۋى؛ سەرسورمانى خۆيان لەۋەى پىشاندا كە تا ئەوساكە نەيتوانىۋە، بەپىي ئەو ئەنجامانەى دەستى كەوتون، لە فرمانەكەى خۆى لە پارەو لە بابەتى تر كەلگى دەست كەۋى پاستىرىش لە ۋەرامدا پىي گوتن: (پىياۋ زانا، ئەگەر بىت و كەلگى تايبەتى خۆى بكات بەئامانج لە فرمانەكەى خۆيدا، پىگومان پاىەكەى خۆى لە دەست ئەچى و لەبەر چاۋىش ئەكەۋى!)

ھەر لەو سەردەمەدا، كەينەۋەينەيەكى گىرنگى تر ھاتە پىشەۋە بۆ پاستىر كە خەباتى لەناۋدا بكات، ئەۋىش ئەۋەبوو كە بگەرئى بۆ ھۆ و چارەكردى، ئەو (مەى) ھى كە فەرەنسا ئەينىرئى بۆ ھەموۋ لايەكى جىھان، مەيەكە تىك ئەچو، ئەترشا ئەمەيش ھەر سالە ئەبوۋە ھۆى زىانىتىكى گەورەى وا كە چەند مىليۇنىك لىرەى ئەگرتەۋە! پاستىرىش كە دەستى كەرد بەلىكۆلىنەۋە و تاقىكردنەۋە، بۆى دەر كەوت كە ھۆى تىكچوۋنى (مەى) ەكە و ترش بونەكەى ئەو (بەكتىريا) يانەيە كە لە ناۋ ئاۋى بابەتى سەرخۆشىيە كەدا پەيدا ئەبن.

بەلام ئەۋە مایەۋە، كە چارەيەك بدۆزىتەۋە بۆ لەناۋ بىردى ئەو (بەكتىريا) يانە، بى ئەمەى (مەى) ە كە لەكەلگ بخت ياخود كەموكورىي تىپا پەيدا بكات، پاستىر چەند كەرەستەيەكى پاكر كەرەۋەى خستە ناۋ مەيەكە خۆيەۋە، بەلام بەھىچ ئەنجامىك نەگەشت، بەلام دۋابى ئەو رازە نەمرەى دۆزىۋە كە تاكو ئىستائىش مەيەكان و شىرەكان و بەرھەمەكانىيانى پى پاكر ئەكەنەۋە.

ئەم چارەكردنە كە پاستىر دۆزىۋە، ئىستاكەيش ھەر بەناۋى خۆيەۋە ناۋراۋە، كە پىي ئەۋۋترئى (پاستىر كىردن Pasturization) بەم شىۋەيەيش پاستىر كىردن بەكار ئەھىترئى، دىن ئەۋ ئاۋەى كە ئەيانەۋى لە (بەكتىريا) پاكى بكەنەۋە، تا پلەى (۵۵) ى سانتىگراد ياخود پلەى (۱۳۱) ى فەرنھائىت گەرمى ئەكەن، ئىتر لەۋ پلە بەدا ھەرچى (بەكتىريا) يەك ھەبئ لە ناۋ ئەۋ خوار دەمەنىيە شلانەدا، ئەۋ مەى و شىپىرانەدا، ئەمرئى، بى ئەمەى

لە راستىيىشدا، خۆى خەرىك ئەكرد بە فرمانەكەيەۋە شەۋرۋۆزى ھەژدە كات فرمانى ئەكرد ھەر لە كاتى پىنجى بەيانىيەۋە دەستى پى ئەكرد، وازى لە فرمان كىردن نەھىتا تا كاتى يانزەى شەۋ!

بەلام لە تواناي خۆى زۆرتر كارى ئەكرد، لەبەر ئەۋە لە ناكاۋ، كوتو پى توۋشى نەخۆشىي پەك كەۋتن (شلل) بوۋ پىشكەكان تا چەند رۆژتىكىش بەھىۋاى ژيانى نەبوۋن كەچى لەگەل ئەۋەيشدا كە لەشى پەكى كەوت بوۋ، ھۆشى ھەر لە كاردا بوۋ! ئىجا لەناۋ ئەۋ كاتە درىژە بى دەنگ و سەنگانەدا، كە بەدەم نەخۆشىيەكەيەۋە ئەينالاند، ھۆشەكەى رازى نەھىنىي دەردەكەى دۆزىۋە، كە ئەۋىش ئەمە بوۋ: نەخۆشىيەكە لە رىگاي گەراى كرمە نەخۆشەكانەۋە ئەگات بەكرمەكانى تر، ئەمەيش لەم پىشتەۋە بۆ ئەۋ پىشت، نەخۆشىيەكە ئەمىتتەۋە، جا ئەگەر بىتو گەرا نەخۆشەكان لەناۋ بىرتن، دەردەكە لە چەند رۆژتىكا نامىنى!

بەلام بازگانەكانى تۆۋى كرمى ئاورىشم، ئەم گەرا لەناۋ بىردنەيان پى ناخۆش بوۋ، چۈنكە ژيانى بەبازگانىيەكەيان ئەگەيان، لەبەر ئەۋە ھورۋمىكى زۆر توندوتىژيان بىردە سەر (پاستىر)، كە پىر بوۋ لە بەند و باۋى درۆ و تۋانج و پلارى ناھەموۋار، لە ھەموۋ شۋىتىكا دەنگۋاسى درۆ و چاۋ و راۋيان بلاۋ ئەكردەۋە؛ كە گۋايا (پاستىر) لە كار و فرمانەكەيا سەرنەكەۋتوۋە، لەبەر ئەۋە ناچار بوۋە شارەكە بەجئ بەئىلئ و تىروپىر بەردەبارانىش بكى! كاتىك لوىس پاستىر ئەم قسە پىروپوۋچانەى بىستەۋە، ھەر ئەۋەندەى كىرد بەبى باكىيەۋە شانەكانى خۆى بۆ راۋەشاندا و وشە بەناۋبانگەكەى خۆى دوۋبارە كىردەۋە و گوتى:

(ئارامت بى!) كە خاۋەن كشتوكالەكان دەرمانەكەى پاستىريان بەكار ھىتا، بەجگار بەكەلگىيان ھات، ئەنجامى باش باشى لى پەيدا بوۋ، لەبەر ئەۋە (لوىس پاستىر) ى زانايان، لەسەر (ئارام گىرتنە درىژەكەى) گەيان بەپاداشى خۆى، ئەۋەندەيش سوپاسگوزارى كىردەۋە جوانەكەى بوۋن، لە شارەكەى خۆياندا پەيكەرىكىيان بۆ دامەزراند! لوىس پاستىرىش بەرامبەر بەۋ رەنج و كۆپرەۋەرىيەى كە داى و ئەۋ خۆبەخت كىردانەى كەلىي ۋەشاىۋە؛ دلى خۆى وا ئەدايەۋە ئەيگوت:

(بەختكىردى كەلگ و چاكەى خۆى لەپىتاۋ لەناۋ بىردى سەرگەردانىيەكە كە ئەۋەندەى نەماۋو بىت بەسەر نىشتمانەكەما، سەربەزىيەكى زۆر گەورەى بەمن بەخشى!).

ئاوھەكان زىيانچىكىيان لى بىكەوئى! واتا بى ئەمەى رەنگ يان چىشكە، ياخود نرخی خورشىتييان بگۆرى ياخود كەم بكات.

جارتىكى تىرىش بانگى نىشتىمان

لەو كاتەدا كە پاستىر خەرىك بوو خۆى تامادە بكات و دەست بكاتەو بەلىكۆلىنەو و خەباتەكانى خۆى لەپىناو بەدىيى ھىنانى تامانجە ھەرە بلندەكەى ژيانى كەبرىتى بوو لە: (بەكەلك ھاتنى مرقاىەتى لەپىنگاى گەشەپىن كىردن و چاك كىردنى تەندروستى مرقەو و و، دىرئ كىردنەو ھىنانى، ئەوئەدى بلوئ و، كەم كىردنەو ھىنىش و ئازارەكانى) لەو كاتەدا كە ئەو خەرىكى ئەو بوو خونكارى ئەلمانىا (ويلھلمى يەكەم) چا و برسىتىيى ھاتبوو جۆش لەگەل پراوئ كەرە خوئىن پىژەكەيدا كە ناوى (بىسمارك) بوو، بەھەردوو كىيان جەنگىكى دوزمانەيان ھەلگىرساند بەرامبەر فەرەنسەى دراوسىيى نىشتمانەكەى خوئىان، ئىتر ھەر ئەوئەندە لەشكرى پروسىيەكان كەوتتە ناو خاكى فەرەنسەو، پاستىر خۆى پىشكەش كىرد بەلەشكرى خاكەكەى خۆى، بەلام لەبەر ئەوئەدى تووشى نەخوشى پەك كەوتەيى (شلل) بوو، نەيان ھىشت بچىتە جەنگەو، ئەوئەدى وئەھىش وئەھىش بەبىردا كە كارىكى وا بكات ھەرچى لە دلىايە لە رىسواكردنى ئەلمانىادا ھەلئى رىژئ، زانستگۆى (بۆن) ئەلمانى لەوئەپىش پەلەى (دكتورا) ى لە (پزىشكايەتى) دا بەناوى نازگرتن و رىژگرتنىو پىن بەخشىبوو زانائى بىزار بووئەش، وئەھىش زانائى كە ئەو ئاگانامە (شھادە) يەى كە زانستگۆ كە بۆى ناردبوو بۆى بنىرتتەو نامەيەكى خۆبىشى لەگەلدا پەوانە كىرد كە ئەمەى تىا نووسىبوو:

«ھەرچى دەرورمە پالم پىتوئە ئەنى كە لىتتان بخوازم ناوم لە تۆمارى زانستگۆ كە تاندا بىرپەنەو، و، ئاگا نامە «شھادە» كە لىشتان وەرگرتنەو مەبەستىش لەمە ئەمەيە، كە رىسواكردنى زانايەكى بچووكى فەرەنسەيىتتان تى بگەپىم بەرامبەر دىرندەيى و خۆپەرسى خونكارەكەتان، كە نىبازە تاوانبارەكانى پالئان پىتوئە ناو، بەبى گوناھ و خۆپاى، خوئىنى دوو نەتەوئە گەرە برىژئ!»

لە زانستگۆكەى ئەلمانىايشەو ئەم وەرەمەى وەرگرتەو: (خاوەنى مۆركە سەرۆكى زانستگۆ پزىشكايەتییە لە زانستگۆى (بۆن) دا زۆر شادمانە كە وەرەمە ئەو نامە پىر لە ھوروزمەتان بداتەو، كە كىردتەنەتە سەر نەتەوئە ئەلمان بەوئە كە قسەى ناشىرىنى بى باكانەتان گوتوئە بەشھەنشھە پىرۆزەكەى، كە ويلھلمى يە كەمە، خونكارى پروسىا

منىش رىسوا كىردنى خۆى دەرئەبىم بەرامبەرەتان، رىسوا كىردنىكى تەواو.

سەرنج: ھەر لەبەر ئەوئەدى كە ھەز ئەكەين تۆمارەكانى زانستگۆ بەپاكى بىنئىتەو و ھىچ شتىكى پىسبان نەپىتە ناو، زانستگۆ نامەكەى خۆبىشتان بۆ ئەنئىرتتەو!

تۆ بلىيى سەرگەردانىيەكى چوارەمىشى لى رىوودا بى!

دەنگوئاسى شەرەكە گەيشتە ھەموو فەرەنسەيىەكان چاوى بەوئە تىر ساندن كە لەشكرى فەرەنسە شكاو و گەرەوئەو دواو، بەسەر كىردەيى (بورپاكى) يەو كە خۆى لەبەردەم لەشكرە زۆرەكەى ئەلماندا پىن نەگىراو جا ئەم ھەرەشە گىشتىيە، ھەرەشەيەكى تايبەتىشى تىابوو بۆ پاستىر چونكە كورەكەى چوارەمى، كە لە دەست مەرگ رىزگارى بوو بوو، لەپاش ئەوئەدى خوا ھەر سى كورەكەى تىر بردبوو بۆ خۆى، كەوتبوو ناو ئەو لەشكرە شكاوئەو! باوك و دايكە كۆلئەكەيش ناچار بوون گالىسكەيەك بەكرى بگرن و كۆچ بگەن بۆ ئەو شوئىنەى كە نىزىكن لە كۆرى جەنگەكەو بۆ ئەمەى بگەپىن بەدووى كورەكەياندا بەھىواى ئەوئەش بوون كە بەزىندوئەيى بىدۆزئەو! گالىسكەكەيش ھەر لەپى خۆپەوئە ئەرئىشت رىگا كە پىر بوو لە بەفر لەشكرە شكاو كە شكاندبووى و پىا رۆبىشتبوو گالىسكەكە بەناو لاشەى مردوو برىندارەكاندا ئەرئىشت كە لە تاو ئازار و برسىتى و سەرما نالئەئالئان ئەكرد ئەگەيشتە ھەر شوئىتىك باوكە دلشكاو كە بەترس و لەرئىكى زۆرەو لە برىندارەكانى ئەپرسى: (ئاي ئەفسەر پاستىرتان نەدبوو؟) بەلام وەرەمەكانىان ھەم و دەم، ھەر سەر راوئەشاندىك بوو، كە نىشانەى ئەو بوو نەپاندىوئە! لوىس پاستىر ھەر ئەوئەدى بۆ دەرەكەوت لە زمانى يەكىكەئەو، كە گوتى: (لەشكرەكەى ئەو كە برىتى بوو لە ھەزار و دوو سەد كەس لە سى سەد كەس بەولاو كە زىندوون كەسى تىر تىا نەماو!)

بەم رەنگە ھىواى باوك و دايكەكە تا ئەھات كىز ئەبوو، بەمانى كورەكەيان زۆر پىرواىان نەمابوو بەلام پاشە جار تروسكەيەكى ھىواىان لى دەرەكەوت گالىسكە شكاوئەكەيان گەيشتبوو ناوچەى (بونتارلىيە).

لەوئەدا كۆمەلئىك برىندارىان چاوى پىن كەوت چوار لاي ئاگرئىكىان گرتبوو خوئىان گەرم ئەكردەو يەكئىك لەو سەربازانە پىي گوتن، دوئىنى كورەكەيانى دبوو (كورەكەيشيان زىندوئە!) ئىتر ھەر ئەوئەندە سەربازەكە خستىيە سەر ئەو رىگاىەى دوور نىبە كورەكەيانى پىادا رۆبىشتى، ئەمان پىشتى ئەسپى گالىسكەيان بەقەمچى سوور كىردەو.

بەرەو گوندی (شافوا) ئەو ڕینگایەیان گرتە بەر ڕینگاکە سەھۆڵ دایبۆشبوو جا لە چەقی ڕینگاکەدا، پیاویکیان چاوی پێ کەوت، لە تاو ماندووتیی و برسیتی پرابوو، پالیش کەوتبوو بەسەر کۆمەڵێک پووشدا.

کلتۆجە یەکی شێ و پیریشی دابوو بەسەر لەشیا تاریکی داھاتبوو ھەر چەندیان کرد دەموجاوی پیاو کەیان بۆ بەدی پێ نەکران پاستیری باوکیشی کە دلە کوتیی پێ گەشتبوو لە کابراکە ی پرسی: (گەورە ی خۆم ئاخۆ ئەفسەر پاستیرت چاوی پێ نە کەوتوو؟).

سەربازە کەیش سەری بەرز کردوو و بە دلێکی گەرمەو قیژاندی گوتی (بابە! دایە!) کورە کە لە پاش چەند ڕۆژێک برینەکانی چاک بوونەو پاشان گەراپەو ناو لەشکرە کە ی خۆی لە شەڕکردن وازی نەھێنا، تا جەنگ تەواو بوو بەلام بێ وە ی لیتی ھاتە دەرەو ئەمەیش بوو جیبی دلخۆشییە ک بۆ باوکی، کە ژیا نی پڕ بوو بوو لە ناخۆشی و ئەرک و نازار بەلام خۆشی کەم تیا ما بوو!

دۆزینەوہی پێشینی خۆرە

لەپاش تەواو بوونی جەنگ، پاستیر دەستی کردوو بە چالاکێ لە بەرەنگاری کردنی نەخۆشی و دەر دا ئەو لیکۆلینەوانە ی کە دەر بەرە ی دەردی کرمی ئاوریشم و (بەکتربا) ی مە ی کردبوونی، راستییەکی دامەزراوی گرنگیان پیشاندا، کە لە ھەردوو بارە کە دا نەخۆشییەکان بەھۆی ھەندی دروست بوونی زیندووو ھە پەیدا بوو بوون کە ژەھراوین و یە جگار وردیشن، پێیان ئەلین خۆرە (میکرۆب)! کەواتە چی ھە یە بەر بەستی بکات لە تاقیکردنەوہی کاریگەری ئەم خۆرانە دا، لە نەخۆشییەکانی ناو مەژۆندا؟.

بەم ڕەنگە پاستیر خۆی خەریک کرد بە تاقیکردنەوہی ئەم کار تێ کردنی خۆرە یەوہ، لە کۆری نەشتەرکارییدا کە نەخۆشەکان نەشتەرکاری ئەکران، ژمارە یەکی زۆریان لێ ئەمرد پیاوی ئەترساند تەنانەت ھەر کەسێ نەشتەرکاری بکراپە، بە لایەو ھابوو کە ئەیکوژن بەلام کە پاستیر (پیش بینی خۆرە) ی بەکار ھێنا لەم لیکۆلینەوہ تازە یەیدا ئەنجامی تکی دل بزوتنی دەست کەوت کە لە کۆبونەوہ یەکی کۆمەلێ زانایانی پزیشکایە تیدا بەم جۆرە پیشانیدا کوتی: (برینی بەرەللا و کراوہ، تووشی خۆرە ئەبێ کە لە ژمارە نایەن ئەم خۆرانەش لە زۆر جیگادا کۆبونەتەوہ لەناو بادا، لە ناو دەس و پلی نەشتەرکاردا لەناو ئەو ھەورەدا کە برینە کە ی پێ ئەشۆن، لەناو چەک و کەلوپەلی نەشتەرکاریدا، لەناو ئەو

پەرۆیانە یشدا کە برینە کە ی پێ ئەپێچن و گەلیک شتی تردا) ھەر ئەو نەندە ئەندامەکانی کۆمەلە کە ئەم قسە سەیرەیان لێ بیست، دەم و دەست دەستیان کرد بە پێ کەن و بە تیزیکەوہ سەریان بۆ راوہشاندا پاش ئەوہ دەستیان کردووہ بە نەشتەرکارییە کە ی خۆیان لەسەر شپوہی کۆن، کە بەسەدان و ھەزاران نەخۆشیان لە ناو ئەبرد!

کەسێ نەبوو بە پیش بینییە کە ی پاستیر پرا بکات، پزیشکی سکو تلان دی نەبیت، کە ناوی (جوزیف لیستەر) بوو ئەم پەزیشکە مامۆستا بوو لە زانستگۆی (ئەدینبەرە) دا، و انای نەشتەرکاری ئەگوتووہ دەستی کرد بە پاککردنەوہ ی کەلوپەلی نەشتەرکاری و پڕویستالی برینەکان بە تەواوہ ی ترش و (حامض) ی (کاربۆنیک) لەم کارەیدا تا ئەندازە یەکی گەورە ئەنجامی باش باشی دەستکەوت ئەندازە ی مردنی نەخۆشەکانی لەسەدی نەوہ دەوہ، ھاتە خوارووہ بۆ سەدی پانزە!

لەگەل ئەمە یشدا، نەشتەرکارەکانی کۆمەلێ زانستی پزیشکایە تی فەرەنسە ھەر لەسەر لاسارییە پڕ لە پشم و قینە کە ی خۆیان مانەوہ، ھیشتا ھەر بە توند و تیزییە کە ی خۆیانەوہ بە گۆ شپوہی فرمان کردنی پاستیر و پیش بینییە کە ییدا ئەچوون، ئەنجامە کە یشی ئەوہ بوو کە ھەزاران نەخۆشیان بە کوشت ئەداو بەزە یشیان بە کەسیاندا نە ئەھاتوو!

نەھیشتی ئای منال بوون

جا پاستیر بەرامبەر ئەو ھەموو بەرھەلست و دەمار خاوەرەوانە، خەباتی ئەکرد، کۆلی نە ئەدا بە ھاوڕێکانی خۆی ئەگوت: (پێیان خۆش بێ یان ناخۆش، دۆزمنەکانم ناچار ئەکەم پێ لە راستی پیش بینی یە کەم بنین وایان لێ ئەکەم، بەچاوی خۆیان ببینن کە راستە وایان لێ ئەکەم پێی باوہر بکەن!)

جا ڕۆژێکیان یەکتیک لە مامۆستاکانی کۆمەلێ زانستی پزیشکایە تی و تاریکی ئەدا لە بابەت (تای منال بوون) ھوہ ئەم تايە تەنیا لە سالی ۱۸۶۴ سەد سەد دایکی لە خەستەخانە ی (پاریس) دا کە بۆ منال بوون دانرا بوو، لەناو بردبوو! وتار بێژە کە ھاتەسەر پیشان دانی بیروباوہری خۆی لە بابەت ھۆی ئەو تايەوہ لە ناکاو دەنگیک بەرز بووہ لەناو دانیشتوہکاندا قیژاندی و بەسەر بەستییە کەوہ پێی گوت.

(ئەمانە قسە ی پڕو بووچن قسە ی پڕو بووچ! بلابوونەوہ ی مردن بەناو ئەو دایکە سک پرا ئەدا کە تايان ھە یە، ئیوہن کە خۆرە ی نەخۆشییە کە لە لەشی ژنە نەخۆشە کەوہ ئەگۆزینەوہ بۆ لەشی ژنە تەندروستە کە!). و تارییژە کە ییش بە تیزیکەوہ وەر امی دایەوہ، گوتی: (تایا

ئەتوانى شېۋەى خۆزەكەى خۆتم پېشان بەدەيت كە ئەلئى ھەيە ؟ .

پاستىرېش دەمۇدەست لەجىتى خۆى راست بوو ە و چووھسەر تەختە رەشەكە پارچەيەك پىنوسى گەچى بەدەستەو ە گرت و گورج و گۆلانە وىنەيەكى بۆ كىشا، كە ھەر لە زنجىرى ئەكرد ئنجا پىتى گوت: (فەرموو گەورەم ئەو ە وىنەى خۆزەكەيە!).

وتار دانەكە گۆررا بو بەدەنگە دەنگ و دەمەقالتى ھەرچى پزىشكە كۆنەكان بو، بوون بەدەستەيەك و ھوروزمىيان برەدسەر (پاستىر) و پىش بىنپىيەكەى ھەرچى خراپە ئەو ەيان پى گوت ھەرچى شاگردەكانى زانستگاي پزىشكايەتى و پزىشكە پچوكەكان بوو پشتى (پاستىر)يان گرت و لەسەريان كردهو ە.

جا ئەو (جەنگ) ە بوو سەرەتاي بەرەبەيانىكى تازە لە جىھانى منال لە داىك بووندا چونكە ھەر ئەو ەندە پىش بىنپىيەكەى (پاستىر) لە بابەت خۆزە كوشتن و پاككردنەو ەو ە بىلەبوو ەو ە نەخۆشخانەكانى منال بوون لە (پارىس)دا، بەو جۆرە نەمانەو ە كە بىنە گۆرستانى (ئافرەتە سەك پىر بوو ەكان)!.
دۆزىنەو ەى پىشپىنى گوتان بەھەوئىنى نەخۆش

سەر كەوتن پاستىرى ھانەدا كە ھەر لەسەر خەباتە سەختەكەى خۆى بىنپىيەو ە، تا زۆرتى بەكەلكى مرۆفايەتى بىن لە دوزمەكانى خۆى راست بوو ەو ە دەستى بەبەرەپەچ دانەو ەى واتەكانىيان و بەدرۆ خستەو ەى بىروباو ەرە كۆنەكان نىيان لەسەردەمى دوايىدا كە لە گەرمەى خەباتەكانىيا بو، گەيشت بەدۆزىنەو ەى پىشپىنىيەكى پەزىشكانەى گزنگ كە لە پىشپىنى خورەكەى كەمتر نەبوو چ لە نرخ و چ لە كەلكدا ئەمەيش پىشپىنى ئەو ە بوو كە بەھۆى دەرمانىيەكەو ە ھەندى لە خۆزەكانى نەخۆشپىيەكى دىاردى كراو بخرىتە ناو لەشەو ە، بەمەرجى سووك كرابى و لە توانايشىدا نەبى لەشى مرۆفەكە ئازار بدات^(۱) مەبەست لەمەيش ئەو ە بوو كە لەش رابھىنرى بەنەخۆشپىيەكەو ە، تا ھەر كاتى ئەو نەخۆشپىيەى تووش بوو لەشەكەى بتوانى بەھىز و ھەرەتىكەو ە بەرەنگارى بىكات، تەنەنات ئەگەر بەتوندىش ئەو نەخۆشپىيەى گرتبى بتوانى بەرگەى بگرى پىش بىنپى (ھەوئىنى) نەخۆشپىش، ئىمىرۆكە وى لى ھاتو ە، بو ەتە زانىارىيە سەرتاييەكانى پزىشكايەتى، كە بەھۆى ئەو ەو ە بەكلوور ژيانى مرۆف ئەپارىزى...

(۱) راستىر: لاواز كرابى.

ھەوئىنى دەرە سەگ

پاش ئەو ە پاستىر كەوتە ناو جەرگەى خەباتەو ە، كە لە ھەموو ژيانى خۆيدا ئەو ەندە خەباتى نەكردبوو لەم دەمەدا دەستى دايە جەنگىكى گەورە بەرامبەر (ھارىبى) ياخود (دەرە سەگ) ئەم دەرە بەھۆى ئەو سەگەھارانەو ە، بەجۆرئىكى سامناك بەناو ھەموواندا بىلەو ەو ە! ئەم جەنگە چەند سالىكى تەواو ى خاياند پاستىر ھەر خەرىكى ئەو ەبوو كە لىكى سەگەھارەكان بخاتە ناو لەشى كەروپشكەكانەو ە جا بۆ ئەمەى ئەنجامى ئەو تاقىكردنەوانەى بۆ دەر كەوئى، پاستىر ئەبھىتە ئەو تاقىكردنەوانەدا، يەكەك لەو سەگەھارانە كە لە تىبىرەى (بول دۆگ) بوو لەگەل ئەو ەيشدا كە ئىش و نازارى زۆر بوو، لىك و تفىش زۆر لەدەمى ئەھاتە خوارەو ە، نەبوىست ئەو كەروپشكە بگەزى كە بۆيان خستبوو ە ناو چەپەرەكەيەو ە لەبەر ئەو ە ھىچ رىيەك نەمابو ەو ە ئەو ە نەبى كە لىكى ناودەمى سەگەكە دەربھىنرى و پاشان بخرىتە ناو خوينى لەشى كەروپشكەكەو ە بەم رەنگە سەگەكە بەتەپلەسەرى مېزىكەو ە زنجىر كراو بەسترايەو ە، لەناو كارگەكەدا جا لىرەدا بوو كە؛ سامناكترىن كات و گەورەترىن تاقىكردنەو ەى ژيان بەسەر (پاستىرى) مەرد و دلېردا رابورد پاستىر پاستىر نەيكردە نامەردى ئازايانەو ە بىن باكانە لوولەيەكى شووشەى گرت بەدەستەو ە كە ھەردوو سەرەكەى كوناودەر بوو.

دەمەكانىشى كرابوونەو ە سەرىكى لوولە شووشەكەى خستە ناو دەمى خۆبەو ە سەرەكەى ترىشى خوار كردهو ە بۆ ناو دەمى سەگە ھارەكە پاشان بەھۆى لوولە شووشەكەو ە لىكە كوشندەكەى سەگەكەى ھەل ئەمژى بەلام ورباى خۆبشى بوو كەلىكى سەگەكە نەگاتە ناو دەمى خۆى پاستىر لە راستىدا يارىيەكى پىر لە مەترسى لەگەل مردندا ئەكرد كەچى لەگەل ئەو ەيشدا ھەر بەبى دەنگى و ھىمنى خۆبەو ە مايەو ە، ھىچ خۆى لىل نەكرد! كاتى كە ئەو ەندەى پىبىستى بوو لە لىكى سەگەكەى كۆكردەو ە سەرى لوولە شووشەكەى لە دەمى خۆى دەرھىنا و رووى كرده يارىدەدەرەكانى و بەزەردەخەنەيەكەو ە پىتى گوتن: (دەى ھارپىكان بام دەست بىكەين بەتاقىكردنەو ەكەمان!)

تاقىكردنەو ەى ھەوئىنەكە لە مرۆفدا

لە پاش ئەو تاقىكردنەو ەيە بەچەند مانگىك سەگىكى ھار منالئىكى گرت كە ناو (جوزىف مېستەر) بوو داىكى منالەكە كورەكەى خۆى برد بۆ لای (پاستىر) پاستىرېش

ئەمەى بەهەل زانى كە ھەوتنەكەى خۆى تاقى بكاتەوہ لە لەشى مرۆفدا كە لەوہ پىش تاقيكردنهوہكانى لە لەشى كەرويتشكەكاندا بەئەنجام گەيشتبوون و سەربيشيان گرتبوو^(۱) ئەمە بەكەم جارى بوو پاستىر كە ئەم ھەوتنە لە لەشى مرۆفدا تاقى بكاتەوہ ئەوہندە ھەبوو لە فرمانەكەى خۆى دوو دل بوو ئەترسا لەسەر نەگرتنى تاقيكردنهوہكەى لەدلى خۆيدا ئەيگوت: (بەچيا بزەنم كە ئەو ھيتنە خۆرەيەى ئەيخەمە لەشى منالەكەوہ كە نەخۆشى ھارىي گرتوہ نەخۆشيبەكەى خراپتر لى ناكات؟! ئايا بەچ مافىكەوہ من ژيانى كەسيكى تر بەم رەنگە بخەمە مەترسيبەوہ؟) بەلام دوايى بەسەر دوو دلييەكەى خۆيدا زال بوو تاقيكردنهوہكەى دەست پى كرت! لە تاقيكردنهوہكەيشيدا سەركەوت! سى و بەك (۳۱) رۆژ بەسەر كورە نەخۆشەكەدا تىپەرى كەچى ھىچ نيشانەيەك دەرنەكەوت كە نەخۆشيبەكەى گەراوہتەوہ سەرى بەم رەنگە منالەكە چاك بووہو!

پاستىریش بەسەر سەگ ياخود ھاربيدا سەركەوت!

رۆزانی گەورەيى و ريزگرتن

دواى ئەوہ سالەكانى ژيانى پاستىر پىر بوون لە ھەموو جۆرە ريزگرتن و پاداش دانەوہ و گەورە كوردنكى بى ھاوتا لە ھەموو لايەكەوہ (نیشان) و (مەداليا) و (ديپلۆم) و ئاھەنگانى ريزگرتن و پاداش دانەوہى پيشكەش ئەكرا، نيشانى (ليزيون دۆتۆرى) پى بەخشا ھەلبۆتيرا و كرايە ئەندامى (كۆمەلى زانستى پزىشكايەتى) لە فەرەنسەدا كە لەوہ پيش ھەرچى ئەندامىكى ھەبوو بەگژيا ئەچوون و دوژمنايە تيبان لەگەلدا ئەكرد! كەچى لەگەل ئەمانەشدا ھەموو، پاستىر لە خۆى نەگۆرى ھەرەك خۆى مايەوہ: پياويكى گيان سووك و يەجگار شەرمەن بوو بييرى لە ھىچ نەئەكردەوہ لەوہ نەبى خەباتى تر بكات بۆ دۆزىنەوہى رازەكانى پزىشكايەتى.

يەكيتك لەو كارەساتە سەيرانەى كە لەم رۆوہو لىي ئەگىرنەوہ ئەوہيە كە لە پاش ئەمەى فەرمانرەوايى فەرەنسە ھەلبۆتيرارد و دايمەزراند كە بى بەنۆتەرى ئەو لە (كۆنگرەى پزىشكايەتى گشت فەرمانرەوايىبەكان)دا كە لە شارى (لەندەن)دا ئەگىرا پاستىر چووہ ناو ئەو ھۆلەوہ كە كۆنگرەكەى تيا كۆبوو بوو ھۆلەكە ناوى (ھۆلى گەورەى سان جيمس) بوو كە دانىشتوہكان پاستىريان چاوپى كەوت دەستيان كرت بەچەپلەر ريزان بەلام پاستىر ئەوہى

(۱) واتە تاقيكردنهوہكانى سەركەوتو بوون.

لەتەنشتەوہ دانىشتبوو پىي گوت: (وا دەرنەكەوئى شازادەى ويلز گەيشتۆتە ئيرە خۆزگە لە پيش ئەودا بگەيشتمايە ئەم ھۆلە)

پاش ئەوہ گەرايەوہ (پارىس) دەستى كرتەوہ بە تاقيكردنهوہكانى خۆى (لە پەيمانگاي پاستىر)دا كە بەناوى ئەوہو ناونرابوو ھەر بۆ ئەمەى لەياددا بىنيتتەوہ كاتى كە تەمەنى گەيشتە ھەفتا سالى، فەرمانرەوايى فەرەنسە رۆژى لە دايك بوونى پاستىرى كرت بەپشوو بەكى فەرمانرەوايى لە زانستگۆى (سۆرپۆن)دا ئاھەنگىكى گەورەيان بۆ گىترا بەناوى ريزگرتن و پاداش پيدانايەوہ كاتى ھەستايە سەرى كە چەند وشەيەك پيشكەش بەئاھەنگ گىترەكان و دانىشتوانى ئاھەنگەكە بكات بەناوى سوپاسەوہ كە لە ھەموو لايەكى جياھانەوہ ھاتبوونە ئەوئى پاستىر يەجگار كز و بى ھىز بوو لەروو لاواز بوو بوو لەبەر ئەوہ روى لە كورەكەى خۆى نا كە ئەو وتارى سوپاسە لە برىتیی ئەو بدات وتارەكە ئەمەى تيانووسرابوو:

(گەورەكانم! ئيوہ بەم ئاھەنگە كامەرانىيەكى بى ئەندازەتان پى بەخشىوم بەھەست و تاسەيەكى وا ناسك و ناوازيشەوہ بەرامبەرىم ئەكەن و دلەم خۆش ئەكەن كە كەوتوومەتە سەر بيروباوہرىكى و ھا كە ھەرگىز لىي لانا دەم كە زانست و ئاشتى ھەر ئەبى سەركەون بەسەر ناشىتى و جەنگا!

جا ئەوكاتانەى كەكزىي و خەفەتبارى دلى نەتەوہكان داگىر ئەكەن نابى رىگايان پى بدن، كە ورتان پى بەر بدن، ياخود لە نىيازى پاكي خۆتان ساردتان بگەنەوہ، باوہريشتان بىي كە نەتەوہكانى جياھان فيرى ئەوہ ھەر ئەبن كە چۆن بىن بەيەك، بەلام يەك بونىكى وا كە بۆ ئاوەدانكردنەوہ بى، نەك بۆ كاوول كرتن، ھەرەھا ئەوہيش بزەنم كە دوا رۆژ بۆ خاك داگىركەرەكان نابى، ھەر بۆ ئەوانە ئەبى كە مرۆفايە تيبان خۆش ئەوئى و نەوہى ئادەم رزگار ئەكەن لە دەست تەنگوچەلەمە!

ئەمە نامەى مالتاوايى بوو لە مرۆفايەتى، لەلايەن پاستىرەوہ! بەلام ناخۆ نامەكەى پاستىر گەيشتوہتە گويچكەى مرۆفايەتى؟ ناخۆ لەناو مييشكيا بنجى بەستوورە؟ ياخود پيش ئەمەى ئيسكەكانى پاستىر لەناو گۆرەكەيا برزى، لە بيريان چۆتەوہ؟!

من ئەمە بۆ ھەردوو جەنگەكەى جياھانى، بەجى ئەھيلىم بام ئەوان وەرەمى ئەم پىرسانەم بدەنەوہ؟

گاریبالدی

پیشه‌وای یه‌کیتی ئیتالیا و پالوانی نازادی له نیشتمان‌که‌ی خو‌ی و

له هه‌موو نیشتمان‌یک‌ی داگیر‌کرا‌ودا

نووسه‌ری: هه‌نری توماس

ئهم نووسراوه

ئهم نووسراوه نایابه که هی میژوونووسی راستی په‌رستی جیهانی (هه‌نری توماس) ه و له‌لایه‌ن پسپۆرتیکی کارامه‌وه، به‌پوخته‌ی و ته‌واوی کور‌تکراوه‌ته‌وه، بابه‌تی ئهم رۆژه‌یه، که به‌دل‌یک‌ی پر هیوا و ئاواته‌وه بیگۆرمه‌ سه‌ر زمان‌ی کوردی و پی‌شکه‌شی دل‌یران و خۆ‌پنده‌وارانی کوردی بکه‌م:

(گاریبالدی) که له کۆری جه‌نگ و زرن‌گاری و دل‌دار‌ییدا بو‌بووه یه‌که‌م مه‌رد و پال‌وانی ئه‌و سه‌رده‌مه؛ له خا‌که‌ی خۆ‌یدا، خ‌وای مه‌زن سه‌ شتی مه‌زنی پی به‌خشیبوو:

یه‌که‌م: له‌شی جوان و شه‌نگ.

دووه‌م: هیز و هه‌ره‌تی ته‌واو.

سه‌یه‌م: هۆش و دل و ده‌روونی چاک و پاک و بی‌هاوتا. ئه‌ویش ئهم سه‌ ناز و جیا‌زه نایابانه‌ی له ر‌یگای ناز‌کردن و یه‌که‌خستنی خا‌که پارچه‌ کراوه‌که‌ی خو‌ی دا به‌خت کرد. دوایی سه‌رکه‌وت. زۆرداری و داگیر‌که‌ری سه‌ره‌وژ‌یر کرد به‌چاوی خۆ‌بشی (ئیتالیا) یه‌کی سه‌ربه‌خۆ و یه‌که‌گرتوو و نازاد و کامه‌رانی چا و پی‌که‌وت. بی‌جگه‌ له‌وه یارمه‌تی نه‌ته‌وه‌کانی تریشی دا. له نازاد بوون و سه‌ربه‌خۆ‌یی دا؛ له ئه‌مه‌ریکای باشووردا.

«گاریبالدی» که هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی گه‌وره و پیرۆزی پی‌شه‌وایانه‌ی لی ئه‌وه‌شایه‌وه له هه‌موو کرده‌وه‌کانی بل‌ندتر ئه‌وه بوو که (که‌لک و خۆشی خو‌ی له پ‌یناو که‌لک و خۆشی گشتی دا به‌خت نه‌کرد) سا هه‌ر له‌به‌ر ئهم گیانه‌ پاکه‌ی بوو که ده‌ستی یارمه‌تی در‌یژ کرد بۆ پی‌شه‌واکانی تری «ئیتالیا» وه‌ک «مازینی» و «کافور» هه‌روه‌ها ده‌ستی یارمه‌تی در‌یژ کرد بۆ هه‌موو هاو‌نیشتمان‌ه‌کانی خو‌ی و برا داماو‌ه‌کانی مرۆ‌ق‌ایه‌تی تا به‌و ئامانجه‌ گه‌ورانه گه‌یشت که خه‌باتی بۆ نه‌کردن. واتا ئامانج‌ی ر‌زگار‌کردنی نه‌ته‌وه له زۆرداری ناوخۆ و، له زۆرداری ده‌ستی بی‌گانه. هه‌روه‌ها ئامانج‌ی یه‌کیتی ئیتالیا. له راستیدا، ئهم ئاواتانه،

له‌ناو گ‌یژاوی‌کی وه‌ک ئه‌و هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه و دوژ‌منه‌ گه‌وره گه‌ورانده‌دا، به‌یه‌ک‌یک‌ی وه‌ک ئه‌و خۆ‌به‌خت که‌ر و نیشتمان‌په‌روه‌ر و نازادی خ‌واز نه‌بوایه نه‌ئه‌هاتنه‌دی. به‌راستی ئامانجه‌کانی «گاریبالدی» گه‌وره و گرن‌گ بوون ر‌یگاکانی سه‌خت بوون خه‌بات کردنه‌کانیشی شا‌کارانه‌بوون.

به‌ته‌نشت (گاریبالدی) شه‌وه ناب‌ی کرده‌وه گه‌وره‌کان و ره‌وشته‌ شیرینه‌کانی «ئه‌نیتا» ی ژنیمان له‌بیر به‌چ‌یته‌وه «ئه‌نیتا» له راستیدا ژنیتی خو‌ی گه‌یانده‌بووه ئه‌وپه‌ری بل‌ندی و هه‌نرمه‌ندی له خۆ‌به‌خت‌کردن و نیشتمان‌په‌روه‌ری و مرۆ‌ق‌ایه‌تیدا.

پی‌اوی مه‌رد و نازادی وه‌ک «گاریبالدی» و ژنی سه‌ره‌رز و به‌جه‌رگی وه‌ک «ئه‌نیتا» هه‌ر جیتی شانازی و خۆ‌شه‌ویستی نه‌ته‌وه‌ی (ئیتالیا) نین. ج‌یگای شانازی و خۆ‌شه‌ویستی هه‌مووی مرۆ‌ق‌ایه‌ت‌یشن چونکه هه‌ردووکیان گه‌وه‌رن و له گه‌نجینه‌ی مرۆ‌ق‌ایه‌ت‌یدا ئه‌دره‌وشینه‌وه.

نه‌ته‌وه‌ی کورد‌یش مافی هه‌یه هه‌ردووکیانی خۆش بووی پ‌ییانه‌وه بنازی و ژنایان بکات به‌چرايه‌کی پر‌شنگ ده‌ر بۆ رووناک کرده‌وه‌ی ر‌یگای خه‌باتی خو‌ی تا نه‌گات به‌ئامانج‌ی خو‌ی.

ئامانج‌ی «نازادی» و یه‌ک‌یتی.

ئامانج‌ی ر‌زگاری له خ‌راپی خۆمان و زۆری بی‌گانه.

ئامانج‌ی ر‌زگاریش له ناکۆکی ناوخۆمان.

(زۆرداری) و (ناکۆکی) هه‌ردووکیان نه‌خۆشین له سه‌رچاوه‌ی «خۆ‌په‌رستی» یه‌وه هه‌له‌قه‌وول‌ین.

(داد په‌ره‌ری) و یه‌ک‌یت‌یش ته‌ندروستی یه‌کن له‌سه‌رچاوه‌ی (خ‌واپه‌رستی) یه‌وه هه‌له‌قه‌وول‌ین.

ئامانج‌ی منیش له‌م نووسراوه ئه‌وه‌یه که ئه‌و (خۆ‌په‌رستی) یه‌ له ره‌گور‌ب‌شه‌وه ده‌رب‌ک‌یت‌شین تا «نازادی» و (یه‌ک‌یتی) مان پۆ پ‌یک بی.

ساخاوا ئه‌م ئاواته‌م ب‌ین‌یت‌ه‌ دی و و‌ینه‌ی ئهم جۆره‌ که‌سانه له‌ناو نیشتمان‌ه‌ نازداره‌که‌مدا زۆر ببینم!

سلیمان: ۱۹۶۸

شا‌کر فه‌تاح

پالەوانیکی نه ناسراو

که ته ماشای میژوو ئه کهین، هه موو دهم ناوی «گاریبالدی» شان به شانی بهخت رهشی ئه پروات. کهچی له راستیدا ئهم بهخت رهشییه؛ له زۆر جاردا له ئه نجامی کردوه و کارهکانی خۆیهوه پهیدا بووه!... چونکه گاریبالدی هه موو دهم به دوای ئه و کهینه و بهینانه دا ئه گهرا که که لکیان بۆ خۆی تیا نه بوو، کهچی ئه چوو پشتیوانی ئه کردن و له سه ریشی ئه کردنه وه...

هه موو دهم په لاماری چهکی ئه دا و له سه ر نه ته وه کز و بیچاره و کتوله کانی ئه کردوه، که ئه بیان نالاند به دده ست زۆرداره وه. جا له هه ر شویتیک نه ته وه به کی داگیرکراو هه بوو بۆ و چاره وانی که سیک بوو بۆ که ئازادی بکات، سا ئایا له جیهانی کۆندا بوو بۆ. بیان له جیهانی تازه دا، گاریبالدی ده مو ده ست، ئه چوو به هاواریه وه و له سه ری ئه کردوه سه رکرده بی هیژه. چه نگیبه کانی ئه و نه ته وه به یی ئه کرد بۆ ئه مه ی ئازادی بۆ بسپینتته وه!...

گاریبالدی، که ئه وه هیشی ئه کرد، بۆ مه به سی گه وره بی یا خود پاداشی ئه ئه کرد، ئه و بۆ به کا له سه ر راستی و دروستی و مافی ئه کردوه چونکه راستی و دروستی ماف بوون بۆ به کا نه چوو به گز زۆرداری دا، چونکه زۆرداری بوو ئه و له پیناوی ئهم بیرو باوه رانه دا خۆی ئه خسته ته نگانه و ناخۆشی ژیا نه وه. کهچی هیچ باکیشی نه بوو... بۆ وینه: کاتی گاریبالدی له سالی ۱۸۴۲دا، خۆی هاویشته ناو چه ند جه نگیکه وه و تیا شیا سه رکه وت بۆ که لکی فه رمانه وایی (ئۆراگواي):

خۆی و ژنه که ی له ناو زنجیکا ئه ژیان ئه مه نده په ریوت بوو نه ده رکی هه بوو، نه په نجه ره!... جا شه ویکیان، سه رداری زری (لیتییه) که سه رکرده ی هه موو هیژه کانی فه ره نسه بوو له ئه مه ربکای خواروودا؛ ئه گه را بۆ گاریبالدی بیدۆزیتته وه و پیرۆزیایی لی بکات به بۆنه ی سه رکه وتنه کانیه وه له ناو ئه و جه نگانه دا. کاتی که بر دپانه سه ر ئه و زنجیه ی جه نگاوه ری دلیر تیا ئه ژیا، زنجیه که ی دی تاریک و نوو ته ک بوو. سه رکرده (لینیه) چوه به رده رگا که ی زنجیه که و هه ستا؛ به دل ناخۆشییه که وه پرسى: بۆچ سه رکرده گاریبالدی لیته دا ئه ژى؟» که گاریبالدی گوئی له ده نگى بوو ناوی ئه برد، رووی کرده ژنه که ی خۆی و پیتی گوت: ئه تینا چرایه کم بۆ به یته! «ئه نیتا» ی ژنیشی وه رامی دایه وه پیتی گوت (داخه کم چرامان نییه!) گاریبالدیش به م جوړه پینه ی کرد، به ساکاریبه که وه گوتی: «سه یری که چۆن له بیرم چۆته وه که مۆم له ناو رسته ی ئه و شتانه دا نییه که ئه مانده نی» جا له دوای ئه و

سه ر لی دانه، سه رکرده فه ره نسه بیبه که نووسی، گوتی: به م ره نگه بۆم هه لکه وت که ده نگه زپینه که ی گاریبالدی له گوتما بزرنگیته وه به لام نه متوانی زه رده خه نه زپینه که ی ته ماشا بکه م!»^(۱)

چیرۆکی کراسه سوور

له هه موو شویتیکى خۆیدا زه رده خه نه زپینه که ی گاریبالدی ناویانگی ده رکرده بوو، چونکه دیه نه که ی ئه و تیکه لیک بوو له خوی شه ر «مارس» و له خوی هۆنراوه (ئه پۆلۆ). له خۆی دا هیژی له ش و جوانی ده موچاوی کۆکرده بووه. گاریبالدی که له گه تیک بوو، چوارشانه، له شیتیکی توندوتۆلی هه بوو. قزتیکی ره نگ زپین و قاوه بیی ئه ملاو ئه ولای رووی داپۆشیبوو. له چه ناگه ی شیه وه ریشیتیکی چه شنی ئه و دوو ره نگانه شوڤر بوو بووه وه خوارى. له بهر ئه وه «گاریبالدی» هه ر له وینه یه ک له وینه کانی (میکل نه تجیلۆی) ئه کرد... یا خود له یه کتیک له و خویانه ی ئه کرد که له سه ر گوزشته کانی کۆن دا ئویان براوه و، کراسی سووری له بهر کردوه! گاریبالدیش که ئه م کراسه سووره ی بۆ له شکره که ی خۆی هه لبژاردبوو؛ چیرۆکیکی خۆش و سه یری هه یه گیروگرفتی به رگپۆشه نی ناچاری کردبوو که هه رزان ترین به رگ بۆ سه ربازه کانی خۆی بدۆزیتته وه... دواپی هه ندی کراسی خوربی سووری چا و پی که وت که بازرگانیکی شاری (مونتفیدیو) ئاماده ی کردبوون بیان نیژی بۆ کوشتی خانه ی شاری (بۆینس ئایرس) به تاییه تی ره نگى سووریشی هه لبژاردبوو بۆ ئه و کراسانه، بۆ ئه مه ی ئه و په له خویانه به شاریتته وه که جاروبار له کراسه کانی کوشتیار «قصاب» هکان ئه که ون. گاریبالدیش هه ر له بهر ئه م مه به سه ئه و کراسه سوورانه ی هه لبژاردبوو بۆ له شکره که ی خۆی. تاکو هه رده می سه ربازه کان له گوپی شه ردا بریندار کران و خوین پژا به له شیاندا به هوئی سووری ره نگى کراسه کانیانه وه ئه و په له خویانه ده رنه که ون!

(۱) یان راستتر: بیبیم.

منالی گاریبالدی و پیگه‌یشتنی

گاریبالدی له ۱۸۰۷/۷/۴ دا لهشاری «نیس» دا له دایک بووه دوو جوړه هست و ته‌زوو له‌ناو خوینی له‌شیا هه‌بوو. یه‌کیکیان ته‌ووه‌بو: حه‌زی له‌ناسمانی پان و فراوان ته‌کرد یه‌کیکیشیان ته‌ووه‌بوو حه‌زی له‌نازادی و سه‌ره‌ستی ته‌کرد. ئەم دوو ته‌زووه‌یشت له‌ناو هه‌موو که‌شتیوانه‌کاندا په‌یدا نه‌بن. دوورنیه که ئەم ته‌زووانه‌ی له‌باوکییه‌وه‌بو ما بیته‌وه که ته‌ویش سه‌رکرده‌ی که‌شتییه‌ک بوو له‌ساله‌کانی منالیدا، گاریبالدی حه‌زی له‌وه ته‌کرد که هه‌لگه‌رئ به‌سه‌ر گرد دا، که مه‌له‌بکات له‌ناو ده‌ریادا. یاخود هه‌روه‌ک خوئی ده‌ری بری له‌گفتگۆیه‌کا که له‌گه‌ل «ئه‌لیکسه‌نده‌ر دو‌ماس» ی‌فه‌ره‌نسه‌ییدا کردی (وا ده‌رئه‌که‌وئ من له‌په‌گه‌زی ته‌و گیان له‌به‌رانه‌بم که له‌ناو تاو و سه‌ره‌زوی دا ته‌ژین!)^(۱) که گاریبالدی بۆ به‌کوپر چاوی له‌هیچ نه‌ترسا. جارێکیان به‌که‌نار روباریکدا ته‌گه‌را، به‌لای کۆمه‌لێک ئافه‌رتدا تپه‌په‌ری. میوه و گولیان ته‌شته‌وه، یه‌کیک له‌ئافه‌رته‌کان پیتی هه‌ل‌خلیسکا و که‌وته ناو‌ئاوه‌که‌وه هه‌رچه‌نده مه‌له‌کردن له‌و شوینه‌دا مه‌ترسیی زۆر تیا‌بوو به‌هۆی ته‌وه‌وه که پر بوو له‌شه‌پۆل و گیتراوی ته‌ووژمدار، به‌لام گاریبالدی لاو به‌بی وه‌ستان ده‌موده‌ست خوئی فری دایه ناو‌ئاوه‌که‌وه و دوا‌ی ئافه‌رته‌که‌که‌وت؛ تا پرزگاری نه‌کرد له‌ده‌ست خنکان نه‌هاته ده‌روه له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ته‌مه‌نی له‌هه‌شت سالان تپه‌په‌ری نه‌کردبوو!.

واز له‌خویندنگاه‌دینی و ته‌چینه‌ده‌ریاوه

کاتێ گاریبالدی گه‌یشته ته‌مه‌نی پانزه سالان وازی له‌خویندنگاه‌هیتنا! . له‌م بابه‌ته‌وه ته‌لئ: «سه‌ره‌ستی ناو‌ناسمانی پان و فراوان له‌ژوو‌ره‌ته‌نگ و ته‌سه‌که‌که‌ی ناو خویندنگای زۆرتر کیش کردم!»

دوا‌ی ته‌وه‌که‌که‌که‌به‌ته‌نیا هه‌ره‌تاو زری دا گه‌شتی ته‌کرد چوو بۆ «جاوا». مه‌به‌سه‌یشتی هه‌ر ته‌وه‌بوو که بگه‌رئ به‌دوا‌ی جه‌ره‌زه‌بی و شتی نه‌ناسراودا... ته‌مه‌یش به‌لای باوکیه‌وه زۆر ناخۆش بوو چونکه ته‌و ئاواتی ته‌وه‌ی نه‌خواست که گاریبالدی ئاماده‌بکات و بیته‌که‌شیشی!... له‌گه‌ل ته‌مه‌شا، که باوکه‌که‌ی په‌بی به‌وه ته‌برد که کوپه‌که‌ی بۆ ته‌وه له‌دایک نه‌بووه که ژینیکی ئاسووده و پر سه‌ره‌وت بژی. دلئ خوئی ته‌دایه‌وه. ملی بۆ کاره‌ساتی

(۱) واته: (برمائیات).

رۆژگار دانه‌وه‌واند. کوپه‌که‌ی خسته ناو که‌شتییه‌وانه‌کانی که‌شتییه‌که‌ی خو‌یه‌وه، که هه‌ر خوئی سه‌رکرده‌بی ته‌کردن.

زوبه‌زوو گاریبالدی، تپکه‌ل به‌گه‌شتییه‌وانه‌کان بوو بوشه‌ دۆستیان هه‌ر چه‌ند گاریبالدی له‌مه‌له‌کردن و نوقوم بوونی ناو‌ئاودا بۆ ده‌ره‌یتانی گیان له‌به‌رانی ناو‌ئاو له‌وان به‌کارتر و هونه‌رمه‌ند تر بوو، به‌لام توانی خوئی له‌هه‌ست و روژان و چاوپه‌یسی ته‌و که‌شتییه‌وانانه‌بپاریزی. ته‌مه‌یش بۆیه‌کا سه‌ری گرت چونکه کرده‌وه و په‌وشتی جوان ته‌چریسکایه‌وه بۆ ته‌وان هه‌روه‌ها له‌ده‌نگه‌که‌یشیا، هه‌موو ده‌م، هه‌ستی به‌رز و خوشه‌ویستی ته‌زرنگایه‌وه...

به‌لام گاریبالدی؛ هه‌ر له‌هونه‌ره‌کانی زری بازیی دا سه‌رو و هاوری کانی خوئی نه‌که‌وتبوو. له‌گه‌لێک هونه‌ری زانیاریشدا پیتشیان که‌وتبوو وه‌ک:

میژوو، راستی په‌رستی و به‌تایبه‌تی هۆتراوه! . خوشترین ده‌م ته‌و ده‌مه‌بوو، به‌لای زریوانه‌کانه‌وه، که دانه‌نیشن و گوتیان له‌ده‌نگه‌ زپینه‌که‌ی گاریبالدی ته‌گرت؛ که له‌بی ده‌نگی شه‌وا! هۆتراوه‌کانی (دانسی) و (فۆلیتری) بۆ ته‌خویندنه‌وه. یاخود گۆرانیه‌کانی شوپش کیره‌کانی فه‌ره‌نسه‌ی ته‌گوت که ده‌ماری پیاویان ته‌بزواند، به‌ساز و ئاوازه ناسکه‌کانیه‌وه، که ته‌مه‌نده‌ دلکو بوون و کاریان له‌هه‌ست و هۆش ته‌کرد پیتویست به‌وه‌رگیرانی وشه‌کانیان نه‌بوو بۆ سه‌ر زمانی ئیتالیایی.

ئه‌چی به‌گژ ریگره‌کانی ناو‌زری دا . ته‌گه‌رئ بۆ شه‌روپۆر

گاریبالدی ده‌سالی خستی به‌م جوړه‌رابواره: هه‌ر خه‌ریکی کاروباری زریوانی و گه‌شتوگوزار و گۆرانی گوتن و... به‌لام له‌م ماوه‌یه‌دا پیتشکه‌وت له‌زریوانیه‌که‌وه کرا به‌سه‌رکرده‌یه‌کی که‌شتی.

نه‌چاوی له‌ته‌نگوچه‌له‌مه‌ته‌ترسا ته‌هیشی زانی ترس چیه‌یه. کاتێ که‌تورکه‌کان و یۆنانیه‌کان چوون به‌گژ به‌کتردا. له‌نزیک گۆی ئاوی خاکی لوبانه‌وه، گاریبالدی به‌هه‌لی زانی بۆ جه‌ره‌زه‌بی ده‌موده‌ست به‌خوئی و که‌شتییه‌که‌یه‌وه خوئی گه‌یاند کۆری کوشتار و ده‌ستی کرد به‌شه‌رکردن!

هه‌ر ته‌وه‌نده له‌و شه‌ره‌بووه‌وه؛ ده‌ستی کرد به‌گه‌ران به‌ناو زریکاندا کوشتاری له‌و ریگری ده‌ریایانه نه‌کرد که هوروژمیان ته‌برده سه‌ر که‌شتییه‌که‌ی. به‌خۆبان و پاچ و خه‌نجه‌ره‌کانیانه‌وه. به‌م ده‌نگه‌ ژبانی گاریبالدی وای لیته‌تیبوو که‌بوو بوو به‌زنجیره‌یه‌ک له

جهره زهیی و تنگوچه له مهی سامناک، که له هۆنراوه کانیدا لۆردبایرۆن هونه رمه ندانه به خوین گهرمییه که وه لیبی دوا بوو به ناوی گه وره کردن و ریزگرتنه وه له پالنه وانان و پالنه وانیتی.

بیینینی مازینی

له وده مه دا گاریبالدی بهرگوتی که وه ته وه که به کیک له ئیتالیاییه کان، که ناوی (مینوتی) بوو به دهستی نه مسه بییه کان کوژرابوو. بۆیه کا به م سزایه ش گه یشتبوو، خهریکی ئه وه بوو بوو که ئیتالییا بکات به یهک و رزگاریشی بکات له ژیر دهستی نه مسه بییه کان. به لام کوشتنی - مینوتی - به پیچه وانیه مه به سی نه مسه بییه کان. کاری کرد. له باتی ئه مهی که گیانی نیشتمان په روهری له دلی ئیتالیاییه کاندای بکوژنیتته وه، زورتر ناگری تی بهردا... رۆژتیکان گاریبالدی گه یشت به لاویکی سهر به مینوتی که گوتی: (به سهدان له پیاهه کافمان به دهستی نه مسه بییه کان کوژراون. به لام گه وره ترین پیاهه کۆمه له که مان که ناوی مازینییه هیشتا زیندوو)

ده موده ست؛ له پاش ئه وه، گاریبالدی به خوئی و که شتییه که وه چوو مارسیلیا: له وئی چاوی که وه به مازینی که نه وساکه دوور خرابوو وه بۆ ئه وئی، بی ئه مهی ده ست له سه ره سستی که سایه تی بدری. پاشه جار گاریبالدی، له م بابه تی پیگه یشتنه یه وه نووسی: «له راستیدا کۆلۆمبوس که کامه ران بوو به دۆزینه وه ئه مریکا، ئه مه ندیه من دلخۆش نه بوو که ئه م پیغه مبه ری به لپن له سه ر دراوه م دۆزییه وه؛ که ههر بۆ ئه وه نیراوه که نه ته وه که ی ئیمه بگه یینیتته ئه و خاکه ی که گفتمان پی دراوه وه ری بگرین!». ههر ئه و چاوپیکه وتنه بوو، که بوو سه ره تای یاریده دانیکی به ردار له پینا و ئازادیی ئیتالیادا، که هه تا مان، ژیا ههرچی... «مازینی» بوو خه وی ئه دیی به ئازادیی نیشتمان که به وه ههرچی (گاریبالدی) ش بوو ئه و خه وه ی ئه گورییه سه رکرده وه که خه م گه وره تر بوون له قسه کان، هه م کاریگه رتیش بوون!.

به ره و یه کیتی ئیتالییا

به لام له و ده مه دا ئازادکردنی پارچه خاکه کانی ئیتالییا و یه کخستنیان ئاواتیک بوون وه ک دهرئه که وت که نه یینه دیی! چونکه سویند خواریی فه رمانه واییه گه وره کانی ئه وروپا که له سالی ۱۸۱۵ دا پیکهاتبوو؛ خاکه کانی ئیتالییا له ئا و که مه ره ی خوئی دهره وایشتبوو. دانیشی به ئیتالیادا نه نابوو که فه رمانه واییه کی یه ک بووه. له بهر ئه وه خاکه کانی (پیدمۆنت) و (ساردینیا) له ژیر چنگی خونکاره کانی به ره ی (ساقوئی) دا مابوونه وه. له لایه کی تریشه وه خاکه کانی (لۆمباردیا) و (قینسیا) خرابوونه سهر نه مسه ههرچی (تۆسکانیا) و (مۆدنیا) و (بارما) یش بوو خرابوونه ژیر چنگی خانه دانه ده سداره کانی نه مسه بییه کانه وه به لام (رۆما) و (ئه میریا) و (رومانا) ملیان که چ کردبوو بۆ ده سه لاتی پا که له شکرکی داگیرکه ری فه رنه سه یی له و ناوه دا بوو، یارمه تی ئه دا. مایه وه سهر (ناپۆلی) و (سجیلیا)، ئه وانیش که وتبوونه به رده ست به ره ی (بۆرپۆن) به م ره نگه ئیتالییا ئه و قسه یه ی پی نه برا که (مه ته ریخ) ی زۆر زانی نه مسه یی و که له پیاهه کۆنگره ی (قیه ننا) دهر به ره ی کردبوو، که گوتبوی: ههرچی ئیتالییا به نه ته وه که ی پچر پچر بوو یه کیتییه که ی نه ماوه ههر ئه وه ندیه پی ئه بری که بلپین بریتییه له ناوی خاکیکی سهر زه مین!.

که وای لپهات گاریبالدی و مازینتی رووبه رووی کاریکی سهخت و گران وه ستابوون. کاره که یش بریتی بوو له وهی که ناویکی بی جی بگۆرئ و بکری به نه ته وه یه کی وریا و زیندوو!. گاریبالدیش هه موو دل و گیانی خوئی بۆ ئه م کاره گرنگه ته رخان کرد. جارئ له سه ره تاوه دهستی کرد به هه لگێرانه وهی که شتییه وانه کانی (جه نه وه) له سه رداره کانی خۆیان... به لام یه کیک له و زیتوانانه به دگۆبی دهر به ره کرد. گاریبالدی ناچار بوو، دهر بازیی بۆ (مارسیلیا)، که گه یشته ئه وئی چه ند په ره یه کی له چا پدراوی دیی؛ که له بابه ت ناوی ئه وه نوو سرابوون، فه رمانه وایی (پیدمۆنت) بلاوی کردبوونه وه و به ناشکرا تیا ئه نووسیون ههرچی که لله ی (گاریبالدی) ی بۆ به یینی؛ پادا شتیکی گه وره ی ئه داته وه!... بیتجگه له وه کار به ده سه تکه کان په رباری کوشتن یاخود له ناو بردنیشیان دا بوو!...

ئەچىن بۆ ئەمەرىكا

كە گارېبالدى ئەۋەدى دىيى؛ تەماشاشى كۆرۈنۈش نەتىجىسى خۇيى لە ئىتالىيادا گوزارىيى بىۋىنى... خۇي رەنچەرۆ ھاتە پېش چاۋ... لەۋە پېش ئەۋەشى بېسىتېۋو كە چەند شۆرشىك لەۋ بەرى كەنارى رزىيى ئەتلاتتىكەۋە ھەلگىرساۋە لە ھەندى لە خاكەكانى ئەمەرىكاي خواروودا؛ كە تەنگەتاۋ بوۋبوون بەدەست زۆردارىيەۋە. لەبەر ئەۋە بەخۇيى و چەند كەسىكى دىلسۆزى پىشتىۋانى خۇيەۋە بەناۋزىدا كەۋتە پىگا روۋى كۆرە ئەۋى... تا دوانزە سال لەۋ ناۋەدا مایەۋە (۱۸۳۶-۱۸۴۸) سەر كۆرەدى لە شىكەرەكەى خۇيى ئەكرد كە كراسى سوورىان لەبەر كۆرۈۋ بۆ رەنجى نەداۋەتى ئەكۆشا بۆ نازاد كۆردى خاكەكانى (ئۆرۈگۈي) و (رېوگراند)...

چېرۆكى جەرمەزەبىيەكانى گارېبالدى لە ئەمەرىكاي باشووردا، لە چېرۆكەكانى ھەزار و يەك شەۋە سەيرتەر و سەر سورھىتەر ترە. گارېبالدى لە سەرەتادا شەرەكەى خۇيى لەكۆرى زىدا ئەكرد ھورۆمى ئەبەدە سەر دۆرماننى ئازادىيى و نازادەرانى براكانىيان لە مەۋقايەتېدا ئەمىش لەسەر شىۋەي رېگرانى ناۋ زى دابو بەلام پاش ئەۋە چەند مانگىك بەسەرپىشتى شەپۆلەكانى زىۋە مایەۋە، كەشتىيەكەى خۇيى بەجىتېشت و سواری ئەسپ بوۋ بەخۇيى و پىساۋە ئازاۋ دلېرەكانىيەۋە پىرتى گرتەبەر، بەناۋ چۆل و بىبابانەكاندا ھەندىكىش لە شۆرەسوارە ھەرە ھونەرماندەكانى (رېوگراند) پىشان ھاتىۋە سەر كە يەجگار ئازا و جەنگاۋەرىۋون. ھەموۋيان بەگىشتى تاۋيان ئەداپە ناۋ كىلگە و زۆرەكاندا بەتېرۋەكەۋان و رېمەكانىيەۋە ھەرچەندە مانگىكىشى پىن چو، گارېبالدى لەۋ خاۋەن پىشانە ھەموۋيان ھونەرماندە تر دەرچو لەسوارچاكي و رېمبازىيىدا خۇيى و پىساۋەكانى؛ دۆرمانىيان لەھەر كۆي يەكدا بدىايە، بىن وچان ھورۆمىيان ئەبەدە سەريان و پاۋەدوۋيان ئەنان. لەھەلگوتانەكانىياندا ھەرۋەكۆ تىزەكى تەنگ گورج و گۆل بوون... پانە ئاۋلىكىشىيان بەدۋاي خۇيانەۋە كىش ئەكرد لە ھەر شۆپىتىكا برسى بونايە لىيان سەر ئەپرىن و گۆشتەكانىيان ئەبىرئاندىن و ئەيان خواردىن؛ دلېرى ئەۋ جەنگاۋەرانە ئەمەندە سەير بو، ھىندە سەر سورھىتەر بوۋ نەئەچۈۋە مېشكەۋە، كە ئەكەۋتە بەدەست دۆرمانەكانىيان، ھەرچى ئىش و ئازارپىك ھەيە ئەدران لە كۆرى شەردا نەكۆرئان بەلام زەردەخەنە لەلىۋيان جيا نەئەبوۋە!.

لە راستىدا ژمارەيەكى زۆريان لىن مرد. بەلام لە جىياتى ئەۋ مردوۋانە دەمۇدەست

كۆمەللىكى تر لە زىندوۋان ئەھاتنە پالىيان. سەر كۆرە ئازاكانىيان؛ ھەموۋ دەم ۋەك ھىزىتىكى مۇگناتىسى پىتوۋە بوۋىن، كىشى ئەكردنە لاي خۇيى!. گارېبالدى خۇيى، خۇيى ۋا ئەنۋاند كە ھىچ ھىزىت كى نىيە لە جىھاندا بتوانى نازارى بدات ياخۇد پەكى جەنگى بخت!

جارىكىان گارېبالدى كەۋتە دەست ئەفسەرەيتكى دۆرمان. ئەفسەرەكەيش ئەبىۋىست ناچارى بكات ھەرچى لە دلداپە و ھەر زانبارىيەكى ھەيە كە بەكەللىكى دۆرمانەكەى بىت بىلنى. لەبەر ئەۋە دەستى كۆر بەئازاردان و داركارىيى كۆردى. تا دوۋكاتىش بەپەنجە ھەللىۋاسى لەناۋ زىندانەكەيدا، كەچى لەگەل ئەۋەشدا گارېبالدى ۋرتەيەكى لە دەمەۋە نەھات راز و نەپىنىيەكانى خۇيى پىن بلىن لە بابەت جەنگەكەۋە! گارېبالدى ئەۋە پاش كە لە بابەت ئەۋ ئازاردانانەۋە ئەدۋا ئەيگوت «لە راستىدا ئەۋانەيش جۆرپىك بوون لە گىيان كىشان كە ھەرگىز ناتوانم پىشانى بدەم!»

شۆرەسواری ئازا ملگەج نەكات بۆ دلدارىيى

لەگەل ئەۋەشا گارېبالدىش مەۋقەيىك بو، بۆ خۇيى چەشنى ھەموۋ مەۋقەيىكى تر خاۋەنى دل بو. ئەۋىش ۋەك ھەموۋ كەسىك دلئى ئەدا بۆ دلدارى!...

ئەۋكاتە رۆژىك بو لە رۆژانى سالى ۱۸۳۹ گارېبالدى ۋازى لە سواری ئەسپ ھىنا بوۋ گەرابۆۋە سەر ژيانى ناۋ كەشتى و زىۋانى رۆژىكىيان لەسەر پىشتى كەشتىيەكەى خۇيى بو؛ بەدوربىنىكى شت گەۋرە كەر تەماشاشى كەنارى ئاۋەكەى ئەكرد ھەرۋەك خۇيى ئەلنى:

(بەپىكەۋت گىدىكى بلىند ھاتە بەرچاۋم كە چەند خانوۋىكى بچوۋكى بەسەرۋە دروست كرابوۋ. خانوۋەكان ھەم جوان بون، ھەم ساكار لەبەر دەرگانەى يەكىك لەۋ خانۋانەدا كچىكى جوانم ھاتە پىش چاۋ؛ زۆر چوۋ بەدلما. دەمۇدەست فەرمانم دا بەكەشتىيەۋانەكان كە كەشتىيە كە بگىرئەۋە بۆ لاي كەنارى ئاۋەكە. پاشان لە كەشتىيەكە دابەزىم و چوۋمە سەر وشكانى روۋىشم كۆرە ئەۋ لايەكى كە بەلامەۋە ۋابوۋ مالى كچەكە لەۋى دابوۋ بەلام ھەر رەنجىك بۆ دۆزىنەۋەى كچەكەدا بەبا چوۋ!

بەلام لەۋكاتەدا كە خەرىك بوۋم بەرەنچەرۆيى بگەرپىمەۋە جىيى خۆم پىساۋىكى ھاونىشتمانى خۆم توش ھات كە دەمىك بوۋ ئەمناسى. بانگى كۆردە مالى خۇيان كە فنجانىن قاۋەى لا بخۆمەۋە. كە چوۋم ھەتا بلىنى سەرم سوپما لە كارى خوا و خۇششىش

ژنه که له میړده کې د پيس نه کات . میړده که دلسوزی نه نوینی

گاریبالدی پیاوړیک بوو له پیاوان. پیاوړیکیش بوو له ریزه ی ژنان!... کام ته نگ و چله موی سامناک هه بوو، خوئی تی فری نه دا. کام جه نگ سهخت و خوینرژانه بوو کوشناری تیا نه کرد. بیجگه له وانه، کاره ساتی وایش رووی نه ا پاکی و دلسوزی نه وی تاقی نه کرده وه بهرامبهر ژنه که ی خوئی. به لام هه موو دم نه وه ی پیشان نه دا که چاکترین میړده و، له دلسوزی و داوین پاکیشدا بی هاوتایه!.

به لام ژنه که، زورجاری واریک نه که وت، که دلئی له میړده کې خوئی پیس نه کرد... به لام گاریبالدی به بزنه ی نه و جوړه کاره ساتانه وه، چندی له دهست بهاتایه ژنه که ی خوئی دلنیا نه کرد که له ناپاکی ژن و میړدیبیه وه دووره: ته نانه ت، جاریکیان؛ نه و دلنیا کردنه ی بوو به هوی نه وه ی که قره زیرینه جوانه که ی خوئی بتاشی تا بیخه که ی! . جا بو نه موی پاکانه بو نه م کرده وه یی خوئی بکات پیی گوت: (وا بهم رهنکه تو نه توانیت له من دلنیا بیت که نافرته تکان دوام ناکه ون!)

گه رانه وه ی شه مشون بو ئیتالیا

که گاریبالدی، له کارو فرمانه کانی خوئی بووه وه، له نه مهربکای خوا روودا؛ که بو سه ندنه وه ی «نازادی» ی نه ته وه کانی نه وی خه باتی نه کرد. ده موده ست گه راپه وه نیشتمانه که ی خوئی، بو ئیتالیا. کاتی گه یشته نه وی به گه رموگوربیه کی ناوازه وه پیشوازی کرا هوئی نه موی نه وه بوو، که له وده مه دا که نه و دورکه وتبووه له ئیتالیا ناگری نیشتمانه پرستی له دلئی هاو نیشتمانه کانی و هک خوئی مابووه وه. هه ر نه وده ی نه ویست فووبه کی لی بکری تا هه ر له خو به وه کلپه بسینتی.

گاریبالدی له پیوا کانی خوئی که مابوونه وه نزیکه ی هه زار که سپیکي بو کوزکرایه وه به خوئی و نه وجه نگا و رانه وه که هیرشیان برده سه ر شاری «روما» به رامبهر به سی ۳۰ هه زار سه ربازی فه رهنسه یی داگیرکه ر وه ستا! نه م جه ریه زه ییبه ی گاریبالدی به نه مده شیتانه نه هاته پیش چاوی هندی که س، پییان نه گوت: «مه گه ر شتی که له خوا ییبه وه روو بدات گاریبالدی و پیوا کانی رزگار بکات نه گینا سه ربازه فه رهنسه ییبه کان له وانه ی بیانخون و قووتیان بدن!»

که چی کاری خوا یی رووی دا. هه ر نه وده گاریبالدی چه ند هیرشیکي شیرانه ی برده

هاته دلسمه وه چونکه ده موده ست چاوم به و کچه که وت که بوئی نه گه رام و له دهریا که وه کیشی کرد بووم بو که ناری ناوه که! منیش تا ده میک هه ر سه یرم نه کرد و چاوم تی نه بری. نازانم زوری پی چوو، یان که م، دوا یی هاتمه وه هو ش خو م. به زه رده خه نه یه که وه چاک و چو نیم له گه لدا کرد و پی م گوت: «تو بهر من نه که ویت!»

نه وه ی گاریبالدی گوتی هاته دبی کچه که بوو به ژنی! ناوی کچه که (نه نیتار بیرا) بو هه ر چه نده ته مهنی له هه ژده سالان تپه ری نه کرد بوو، به لام باوکی نه بوو له باوکی به ریه چی قسه که ی باوکی دایه وه که نه ویست بیدات به پیوا یکی ترا! ^(۱) ژینی خوئی و چاره نووسی خوئی دایه ده ست هیزی موگناتیسی نازاد که ری نیشتمانه که ی خوئی هه ر نه و شوه خوئی گه یانده گاریبالدی که له سه ر پشتی که شتیبه که ی بوو هه ر دوو کیان پیکه وه به ره و دوا رژیکی پر له کامه رانی ته وا و نه رک و نازاریکی زور و نه نجامیکي ناسوور و سامناک به ناو زریکاندا ریگیان گرته بهر! گه لیک زریان بری؛ ریگای گه لیک چول و بیابانیان به سواری نه سپ ته واو کرد شان به شانی یه کتری شه ریان نه کرد. هه ر یه که یشیان نه وی تری نه پاراست له رمی دوزمن! دوا یی له جه نگیکا ژنه گیرا و کرا به دیل ژنه که وای نه زانی میړده که ی له کوړی جه نگا کوژراوه رییان دا به ژنه که که بگه ری بو لاشه ی میړده که ی خوئی به لام دوو سه ربازی به هیز و هه ر تیشیان بوو دانا که چاویان لی بی بی و دهریاز نه بی ژنه که ییش له ناوه ند هه ر دوو کیان دا نه ریشت؛ کوژراوه کانی نه پیشکنی رووی و هرنه گیران بو بهر رووناکي، تا کو بیان ناسیتته وه به شتوه و ده موچاویان دا له پر هه ر دوو یاسا وله کانی خوئی چه واشه کرد به دزی نه وانه وه خوئی فری دایه سه ربشتی نه سپیک که له ده ست جووتیاریکی راپسکاند هه لات و خوئی گه یانده ناو جه نگه لیکه وه و خوئی ون کرد!

له پاش غار کردنیکی چوار رژی به سه ربشتی نه سپه که وه به ناو دارستان و مه له کردن به ناو رووباره کاند که بی خواردن و بی سه روت مایه وه دوا یی گاریبالدی میړدی دوزیبه وه به زیندووتی!

کاتی کیش ژن و میړده که منالیان بوو ناویان نا (مینوتی) مه به سیان نه وه بوو که یادی دلیری یه که می شوړشی ئیتالیا زیندوو بکه نه وه.

(۱) له وه ده چی لیره دا هه ندی رسته په ربی، و هک له نه سله که دایه.

فرمیسک و خوین و خودی^(۱) ناوچهوان

ئەوی که گاریبالدی چاوه‌روان بوو بێتته دیی، له پیاوه‌کانی که زۆر کهم بوون هاته دیی... وایان لێهات، بوون به‌کۆمه‌لێکی ئاواره و بێچاره بوو هەر شوینتیک ئەچوون دۆژمن به‌دوایانه‌وه بوو دەری ئەپه‌راندن. نه‌جێیه‌کیان هه‌بوو تیا به‌هوتینه‌وه. نه‌خورشتیکیشیان ده‌ست ئەکه‌وت، ئاهی سکی خۆیانی پێ بشکێتن... به‌لام نیازیکی به‌هیتز هه‌بوو له‌ دلێاندا. هه‌موو دەم پالی پێوه ئەنان بۆ پێشسه‌وه. ئەوانه‌ ئه‌و نیازه‌یان له‌ تازایه‌تی سه‌رکرده‌ برینداره‌که‌یان و ژنه‌ به‌جهرگه‌که‌یه‌وه پێ گه‌یشته‌بووه که هەر چه‌نده‌ نه‌خۆش بوو به‌هۆی سکه‌که‌یه‌وه که منالی تیا‌بوو، که هەر چه‌نده‌ می‌رده‌که‌ی له‌گه‌لیا خه‌ریک بوو لیتی ئەپارایه‌وه که له‌گه‌لیاندا نه‌بێ و بمینیتته‌وه؛ به‌لام به‌گوتی نه‌کرد، له‌گه‌لیا خۆی تووشی ئه‌و هه‌موو ئه‌رک و تازار و مه‌ترسیی ژیانه‌ کرد ئه‌ویش هەر بۆ ئەمه‌ی تا سه‌ر هاوسه‌ر و هاوده‌ردی می‌رده‌که‌ی بێ.

کاروانه‌که، هەر ئەوه‌نده له‌ ریگادا به‌لای مالتیکا تیپه‌ری؛ ژنه‌که‌ی تکای له‌ که‌بیانویی ماله‌که‌ کرد که وه‌ک پیاوان قه‌زه‌که‌ی هه‌لپاچێ پاشان جلوه‌رگی پیاوانه‌شی پۆشی و سه‌رله‌نوێ سواری ئەسه‌په‌که‌ی خۆی بووه‌وه کۆمه‌له‌ جه‌نگاوه‌ره‌که، هەر به‌رۆیشتنی خۆیه‌وه خه‌ریک بوو. به‌رۆژ خۆی ئەشارده‌وه. به‌شه‌ویش ئەرۆیشت به‌ریگادا. تا له‌ توانایدا بوايه‌ خۆی ئەپاراست له‌وه‌ی که بکه‌ویتته‌ چنگی دۆژمنه‌وه؛ که هەر به‌دوایانه‌وه بوون راوه‌ دوویان ئەنان. دۆژمنه‌که‌یان رۆژ به‌رۆژ به‌هیتز تر ئەبوو ژماره‌ سه‌ریان گه‌یشته‌بووه‌ حه‌فتا و پینج هه‌زار که‌س!

له‌ کاتی ئه‌و راوه‌دووانه‌دا که دۆژمن ئەیکرد و زۆریش سامناک و پر له‌ مه‌ترسی بوو، چه‌ند جارێک گاریبالدی و کۆمه‌له‌که‌ی نزیکێ چوار لاگیران بوونه‌وه. به‌لام هه‌موو جارێک، له‌ دوا‌ی هه‌ناسه‌دا، له‌ ته‌له‌ و داوه‌کانی دۆژمن ده‌رباز ئەبوون. ئەمه‌یش به‌سایه‌ی زوو هه‌ست پێ کردنی سه‌رکرده‌که‌یا نه‌وه‌ بوو؛ که ئەمه‌نده‌ زه‌ره‌ک و نه‌به‌رد بۆ هه‌موو دەم په‌یی به‌و تاکه‌ ریگایه‌ ئەبرد که دۆژمنه‌کانی به‌ره‌للایان کردبوو پاسه‌وانییان نه‌ئه‌کرد!

هه‌موو جارێکیش سه‌رکرده‌ دلێره‌که، به‌هه‌یوایه‌کی تازه‌وه‌ ریگای ئەگه‌رته‌وه‌ به‌ر، که هه‌رگیز کز نه‌ئه‌بوو، نه‌یش ئەکوژایه‌وه‌ دوا‌یی کۆمه‌له‌که‌ گه‌یشته‌نه‌ نار ده‌ریا، که‌له‌ویدا که‌شتییان بۆ ئاماده‌کرا بوو بیانگوتیتته‌وه‌ بۆ خاکی ئازادیی.

سه‌ریان، له‌شکری سه‌رکرده‌ (ئودینوی) فه‌ره‌نسه‌یی شکاند، به‌م ره‌نگه‌ (پلنگی مونتیه‌فیدیۆ) که هه‌روه‌ک له‌ ئەمه‌ریکای خواروودا پێ یان ئەگوت به‌سه‌رکه‌وتن شادبوو. هەر له‌دوا‌ی ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ی بلاوی کرده‌وه به‌هه‌موو لایه‌که‌دا که «ئیتالیا» (فه‌رمانه‌رواییه‌که؛ نه‌به‌ندیخانه‌ی تیا‌یه و نه‌چه‌ندوچوون کردنی دادگای تیا‌یه و نه‌زۆرداری!) هه‌روه‌ک فه‌رمانه‌رواییه‌ک بوو بێ، وه‌ک فه‌رمانه‌رواییه‌که‌ی «یوتوبیا» که وینه‌ی نه‌بێ له‌ جیهان دا بۆ چاکی و پاکی و دادپه‌روه‌ری وای ئەهاته‌ پێش چاو و اتا: چۆن (سپرتۆماس مۆر) ئینگلیزی چا‌که‌خواز (یوتوبیا) که‌ی خۆی هاتبووه‌ پێش چاو که له‌سه‌ر په‌راو نووسیبوو‌یه‌وه ئەمه‌یش ئەم فه‌رمانه‌رواییه‌ی خۆی و ئەهاته‌ به‌رچاو!

به‌لام گاریبالدی زۆر به‌م گه‌شکه‌داریه‌یه‌وه نه‌مایه‌وه چونکه‌ له‌و ده‌مه‌دا له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه له‌شکری دۆژمنانی لێ کۆ ئه‌بووه‌وه که هه‌موویان نوێ بوون په‌نگه‌پێژی شه‌ریکی نوێیان پێ درا بوو (ناپاکی) نوێ نوێ و تازه‌ داها‌توویشیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو! سه‌رکرده‌ فه‌ره‌نسه‌یه‌که‌ زۆری پێ نه‌چوو شه‌ر وه‌ستانی ئاشکرا کرد که‌چی سه‌ر راستی گاریبالدی به‌کاره‌یتنا بۆ که‌لکی نا‌پوخته‌ی خۆی پێش ئەمه‌ی ماوه‌ی شه‌ر وه‌ستانه‌که‌ی دوا‌یی بێت له‌ناکا و په‌لاماری گاریبالدی دا ئەم نا‌پاکییه‌ ته‌نگ و نا‌په‌سنده‌ به‌ئه‌نجامی خۆی گه‌یشت له‌شکری پاراستنی گاریبالدی سه‌رومر کوژران به‌لام گاریبالدی توانی خۆی رزگار بکات له‌گه‌ل ئەوه‌ی‌شا که که‌له‌که‌ی گولله‌یه‌کی به‌رکه‌وتبوو و ژنه‌که‌ی‌شی له‌گه‌ل ئەودا خۆی ده‌رباز کرد به‌لام به‌سکی په‌وه‌ که مناله‌که‌ی دووه‌می تیا بوو!

هەر چه‌نده ئەم کاره‌ساته‌ سه‌رگه‌ردانییه‌کی گه‌وره‌ی تیا‌بوو به‌لام ئەوانه‌ی ما‌بوونه‌وه له‌شکره‌که‌ی گاریبالدی دل‌سۆزیان بۆ نوواند پر به‌دل دوا‌ی سه‌رکرده‌ کلۆله‌که‌ی خۆیان که‌وتن ملکه‌چه‌یان کرد بۆ ها‌واره‌ ناسۆر و کاریگه‌ره‌ی که بۆی هینان: (هەر که‌سه‌ی ئەیه‌وی شه‌ر له‌گه‌ل فه‌ره‌نسه‌یه‌کاندا بکاته‌وه‌ با دوام که‌وی به‌لام نابێ چاو به‌رپێته‌ هه‌یچ شتیک که له‌ منه‌وه‌ ده‌ستی که‌وی چونکه‌ من هه‌یچم نبیه‌ بیده‌می.

نه‌ پارهم هه‌یه‌ بیده‌می نه‌ پاداش نه‌ که‌لویه‌لوخو‌رشت له‌ برسیتی و تینویتی و ریگا پرینی به‌ئه‌رک و تازار و شه‌روشه‌ر و مردن به‌ولاوه‌ هه‌یچی ترم نبیه‌ بیده‌م به‌که‌س... جا هەر که‌سه‌ی له‌کانی دلێه‌وه، نه‌ک له‌ سه‌ری لێوه‌وه؛ نه‌یشتمانه‌که‌ی خۆی خۆش ئەوی؛ با بێت و دوام که‌وی!...».

(*) خوه: (عرق): ئاره‌ق که له‌ له‌ش بێتته‌ ده‌روه‌ه. (ش.ف)

له ناوهند نه‌نیایی و کوشتاردا

ئه‌وه‌نده هه‌بو، مه‌رگه‌ساته‌که کاری له دلی گاریبالدی کردبوو. وایشی لئ کردبوو؛ که نه‌توانی له‌سه‌ر خه‌بات کردنه‌که‌ی خۆی پروات. پر به‌دل حه‌زی له ژینییکی بئ ده‌نگ و سه‌نگ نه‌کرد، داماوێ سره‌وت و حه‌سانه‌وه‌یه‌ک بوو... له‌به‌ر ئه‌وه‌ کوچی کرد بۆ خا‌که‌ یه‌گرتوه‌کانی ئه‌مه‌ریکا.

له‌ویدا خۆی گه‌یانه‌ کارخانه‌یه‌کی میو دروستکردن؛ خۆی دامه‌زراند!... به‌لام دیسانه‌وه‌ یادی ئه‌و ژیانیه‌ی ئه‌کرده‌وه‌ که پیتوه‌ی راهاتبوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ زۆری پئ نه‌چوو سه‌رکرده‌یی که‌شتیه‌کی گرتنه‌ستۆی خۆی، که به‌ره و رۆژه‌ه‌لات ئه‌چوو... کاتئ که‌شتیه‌که‌ گه‌یشه‌ ناو‌زیری ناوه‌راست، هه‌ستی کرد به‌وه‌رس بو‌نیک له‌ ژیانیه‌ جهره‌زه‌یی وه‌ به‌ ئاره‌زوویه‌کی به‌هێز که‌ ژیانیه‌ پیری خۆی نزی‌ک به‌نیشتمانه‌که‌ی خۆی رابو‌یترئ. له‌به‌ر ئه‌وه‌ خانووی‌کی ته‌خته‌ی کړی له‌ دوورگه‌ی «کابرا» دا که‌ نزی‌ک به‌ «ساردینیا» بوو. ویستی تا ماوه‌ له‌ویدا بژی...

به‌لام هاواری هاو‌نیشتمانه‌ زۆر لئ کراوه‌کانی له‌ پشت ئه‌و هه‌موو زریبانه‌وه‌ که‌وته‌وه‌ به‌رگویی. که‌ ته‌ماشای کرد وا ئه‌م‌جاره‌یش دل و ده‌روونی ئه‌ورووژیته‌وه‌. هه‌ست به‌گاراوی و دلته‌نگی ئه‌کاته‌وه‌، هه‌ست به‌بئ ئارامی ئه‌کاته‌وه‌... کاتئ که‌ ده‌نگوباسی راپه‌رینی تازه‌ی ئیتالیای به‌رگویی که‌وت. که‌ له‌ ژئیر پیتسه‌وا‌یی «کافور» دا خه‌ریکه‌ خۆی له‌ ده‌ست زۆرداری (نه‌سه‌) رزگار بکات و هه‌موو خا‌که‌کانی ئیتالیا بکاته‌وه‌ به‌یه‌ک و فه‌رمانه‌وا‌یه‌کی گه‌وره‌یان لئ پیک به‌ینئ، هیوا و ئاواته‌ نیشتمانییه‌کانی خۆی بیه‌رکه‌وته‌وه‌... گاریبالدی هه‌ستی به‌خۆی کرد که‌ خوتنی لاوتنی سه‌رله‌نوئ، گفه‌ ئه‌کاته‌وه‌ به‌ناو ده‌ماره‌کانی له‌شیا. ده‌موده‌ست خۆی له‌ ده‌ست خا‌و و خلیچکی رزگار کرد و، دوورگه‌که‌ی به‌جیه‌پیتت؛ بۆ ئه‌مه‌ی خۆی بگه‌ینیتته‌ هێزه‌کانی «کافور» و له‌گه‌لیاندا خه‌بات بکات...

به‌لام ژنه‌که‌ی گاریبالدی؛ که‌سکی پر بوو‌بوو به‌منالی دووه‌می، نه‌خۆشیه‌که‌ی تینی سه‌ند مه‌ترسی له‌ ژیانیه‌ ئه‌کرا... جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆمه‌له‌که‌، هیچی تری له‌ ده‌ست نه‌ئه‌هات ئه‌وه‌ نه‌بئ که‌ له‌سه‌ر راکردنی خۆی پروات؛ به‌ناچارایی چوونه‌ ناو که‌شتیه‌که‌نه‌وه‌ و ده‌ستیان کرد به‌کوچ کردن.

بئ ئه‌مه‌ی نان و ئاو‌یک له‌گه‌ل خۆیاندا به‌رن بیه‌خۆن... هیچ شت‌یکیش نه‌بوو؛ تاریکی ژیانیه‌ بۆ رۆشن بکاته‌وه‌، رۆشنایی ئه‌و باوه‌ره‌ نه‌بئ که‌ هه‌یانبوو به‌راستی و دروستی که‌ینه‌وبه‌ینه‌که‌ی نیشتمانه‌که‌یان و، به‌رووناکی مانگ! گاریبالدی، له‌ هه‌موو ژیانیه‌ی خۆیدا، له‌ مانگی ئه‌و شه‌وه‌ی گه‌ش تر و جوانتری نه‌دیوو! تیشکی مانگه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه‌، ئه‌که‌وته‌ سه‌ر ده‌موچاویکی زه‌رد هه‌لگه‌راو، که‌ ده‌موچاوی ژنه‌که‌ی بوو ژنه‌ به‌سه‌زمانه‌که‌ له‌تاو گړی تایه‌که‌ی، لیوه‌کانی ئه‌له‌رزین. به‌لام به‌زۆر زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌کی کزی لئ پچرین و به‌می‌رده‌که‌ی خۆی گوت:

«خۆشه‌ویسته‌که‌م؛ هه‌رچی‌یه‌کم به‌سه‌ر بئ، پیتوسته‌ تو هه‌ر له‌سه‌ر رتگیای خۆته‌وه‌ برۆیت تا کاری خۆت ته‌واو ئه‌که‌یت!»

به‌لام پیتت ئه‌مه‌ی ژنه‌که‌ له‌ قسه‌کانی بیه‌ته‌وه‌، گیتزه‌ی گولله‌ له‌م لاو له‌و لایانه‌وه‌ په‌یدا بوو... گه‌له‌ که‌شتیه‌کانی دوژمن بوو، هوروژمی ئه‌برده‌ سه‌ریان! گاریبالدی هه‌ر چ که‌شتیه‌کی پئ بوو، هه‌موویان گیران، سیانیان نه‌بئ. له‌ناو که‌شتیه‌که‌ له‌و سئ که‌شتیه‌که‌دا؛ خۆی دانیشتبوو، ژنه‌که‌یشی له‌ باوه‌شیا‌بوو گیانی ئه‌دا! که‌شتیه‌که‌یان، له‌ به‌ره‌به‌یاندا؛ گه‌یشه‌ که‌نار ده‌ریایه‌کی چۆلوه‌ؤل. گاریبالدیش ژنه‌که‌ی خۆی هه‌لگرت و گه‌یانه‌یه‌ سه‌ر وشکانی له‌ویدا له‌ناو کۆمه‌له‌کاندا دا‌ینا. به‌لام زۆری پئ نه‌چوو مه‌رگی به‌ناو چاویه‌وه‌ دی. په‌نگی مردووی لئ نیشتبوو... که‌ ده‌ستیشی دا له‌ مه‌چه‌کی زیندوویتی تیا نه‌ما‌بوو!...

گاریبالدیش گۆرتیکی بوو «ئه‌نیتا» ی ژنی هه‌لکه‌ند و ملی نایه‌وه‌ به‌رتگیاو...

شەر و دلداریی

ههروهك به لای گاریبالدییهوه؛ شهڕ و دلداریی، پیتکهوه نووسابن وابوو!. ههڕ لهو کاتانهدا، چاوی به کچیتک کهوت له ته مه نی نۆزده سالان دابوو. ناوی (مارشینا را کموندی) بوو. دلای پیاچوو. گاریبالدی دلای کچه که ی بزواند، تا دوايي به دلای خوی شووی بچ کرد. ههڕ چه نده له ته مه که ندا جیاوازی یان زۆر بوو، به لām له مانگی یه که می سالی ۱۸۶۰دا له یه کتر ماره کران.

به لām ئەم ژن و میردیییه زۆر نه ژیا. چونکه چهند رۆژیکی به سه را تیهه ری، گاریبالدی پیتی زانی که ژنه بچوو که که ی له ژیره وه په یه نندی له گه ل لاوتیکدا هه به؛ که له پیش شوو کردنیا به خوی، خوشی و بستوه!. که گاریبالدی به م که یه وه یه یه ی زانی ده موده ست له ژنه که ی جیا بووه وه، به لām به دلایکی شکاوه وه گه رایه وه بز کۆری جهنگ به هیز و گورپکی نویششه وه گه رایه وه بز کۆری جهنگ تا کو دلای شکاوی خوی، له ریزه جهنگیکی یه ک له دوا ی یه ک و چهند سه رکه وتنیکی به ره و دوا دا تهخت بکات له سه ره تای جهنگه کانیدا دوورگه ی (سجیلیا) ی له ژیره دهستی خونکاری «ناپولی» ده رهینا و ئازادی کرد، له ئەنجامی شه ره کانیشیا ئاواته کۆنه که ی خوی هینایه دی: که بریتی بوو له یه ک خستنی هه موو خاکه کانی ئیتالیا، له ژیره شاه کلاویک دا. شاه کلاوی خونکار «ئامانوئیل» که له خونکاره کانی به ره ی «ساقوی» بوو.

که چی له گه ل ئەم هه موو شاکارانه یشدا که نوواندی، ئەم پالنه وانه نه به رده یان له ببیرچوه وه پاداشی ئه ویان خسته پشتگویی و، خو بان تی نه گه یاند. گاریبالدی له هه موو ته مه نی خوی دا هه روای لی ئەکرا. گوئی نه ئەدایه: که م ته رخه می له گه لدا ئەنوینرا، سپله یی له گه لدا ئەکرا.

هه موو دەم له جهنگ دا ریزی پیشه وه یان ئەدایه. پایه ی سه روویان پیشکەش ئەکرد که چی که شهڕ دوايي ئەهات و کاتی ئەوه ئەهات که خوشی له به ری سه رکه وتن ببینری، گاریبالدی ئەخرایه پشتگویی و ئەخرایه ریزی هه ره دواوه!
که چی له گه ل ئەمه یشدا، گاریبالدی هه رگیز بۆله بۆلی نه ئەکرد!.

هه رچهند کاره جوان و رهنگینه کانی ئه ویان به ره ره چ ئەدایه وه و له ببیر خو بان نه برده وه ئەو به پیتچه وانه وه به زه رده خه نه زیڕینه گه شه که ی خوی به رامبه ری ئەکردن، که بریتی بوو له زه رده خه نه ی پالنه وانیکای نازا و چالاک و نیشتمانیه ره ره ریکای ناوچه وان به رز، که له

پیتناوی چاکه و که لکی نه ته وه که ی خوی دا ئەیزانی چۆن خوی له ببیر خوی بیاته وه!

دوايي له سالی ۱۸۷۵دا گاریبالدی یان هه لژارد که ببچ به ئەندامیک له کۆری نه ته وه ی ئیتالیا دا. گاریبالدی به مه که میک مافی خوی ده ستکه وت له لایه ن نیشتمانه که ی خوی وه که له کانی دلایه وه دل سوژی بز ئەنواند و له پیتنا و ئازادی ئەودا گوئی ته مه نی خوی بز له ناو ئەبرد!

له ۱۸۸۲/۶/۲دا مه رگ په رده ی دادایه وه به سه ر ژینه که یا که پر بوو له کاری گه وره و به رز و پیروژ!

ته واو بوو

مادام کوری

میژووی ژیانی ئەو ژنەى که له کۆری زانست و خەباتى پیرۆزدا لە پیتناو (یاربەدەدانى مرۆقايەتى) و (لابردنى نازارى نەخۆشان) و (چاکەپەرەرى) دا خۆى بە کوشت دا

نووسەرى: دانالى

ئەم نووسراوه

ئەم نووسراوه که ژيانى (مادام کورى) پيشان ئەدات، بەنرخترين دياربیه؛ که لەم ساله‌دا، پيشکەشى خوشکه خۆپنده‌واره‌کانى کوردی بکەم. چونکه (مانيا سکلو دوفسکا)، ژنيى خۆى گەيانده‌ئەوپەرى بەرزى و گەورەبى، له کچينييدا، جوان و شەنگوشۆخ بوو، بزێبوو، حەزى له يارى و زرمه زلێ ئەکرد له سەماکردن و هەلپەركييدا باوى له هەموو کچانى (پۆلەنده) سەند بوو. که بوویش بەشاگردى خۆپندن‌گا زيرەكى و چستوجالاکى و پيشکەوتوبى خۆى گەيانده‌ئەوپەرى بلنديى. وهک ئافره‌تپکيش وینەى سەر بەرزى و مەردايەتى و خۆبەختکردن و سەر راستى بوو: له کۆرى خي‌زانى و نيشتمانپەرەرى و مرۆقايەتيدا. که شوويشى کرد بە (بیر کورى) له شارى (پارىس) دا ئەوپەرى دلدارى و دل‌سۆزى و داوین پاکى و چاکەکارى بۆ نوواند. له کۆرى زانست و هونەريشدا، له دوو سێ زانستدا پلهى (دکتورا)ى وەرگرت و جیى خۆى لەناو زانا هەرە گەورەکاندا کردەوه. بيجگە لەوه کاتى (راديوۆم)يشى دۆزيبه‌وه، که به‌وه دەرگايه‌كى گەورەى کردەوه بۆ چاککردنه‌وهى نەخۆشانى شيرپه‌نجە و برينداران.

بەکورتى: کاتیک زانرا؛ (مادام کورى) له سالى ۱۹۰۳ دا بووه يه‌که‌م ئافره‌ت و يه‌که‌م زانا و دۆزەرەوهى بەناوبانگ له هەموو جيهاندا.

ئەو گيروگرفتانه‌ى هاتنه‌ بەر دەم (مادام کورى) و، ئەو تەنگوچه‌له‌مانه‌ى تووشى ئەو هاتن و، ئەو ئەرک و ئازار و ژيانە سەختەى بەرەنگارى ئەو بوون، نەک هەر له توانای ئافره‌تاندا نەبوون، له توانای پياو‌انيشدا نەبوون که بەرگەيان بگرن.

له‌گەڵ ئەمه‌يشدا؛ (مادام کورى)، بێ ئەمه‌ى بەدواى کەلک و چاکه‌ى خۆيدا بگه‌رێ. کۆلى نەدا و؛ وەرەى بەر نەدا هەموو لەش و گيان و تیکۆشانىکى خۆى له‌پيتناو بەکەلک

هاتنى زانست و هونەر، له نيشتمانپەرەرى و مرۆقايەتيدا بەخت کرد تەنانەت ژيانى خۆيشى خسته‌ پيتناو ئەو تيشکى (راديوۆم)ه‌وه که هەژارانى کۆل و بيجارانى پێ چاک ئەکرده‌وه.

بەلێ: (مادام کورى) بەژه‌هرى تيشکى ئەو راديوۆمه، له‌ناوچوو که بۆ چاککردنه‌وه‌ى دەردى نەخۆشانى دۆزيبووه‌وه. که چى له‌گەڵ ئەو هەموو رەنج و کوپەرە وەرەيشدا که ئەو هەموو سالانه‌ دابووى و ديبووى، له‌پيتناو ئەو دۆزینە‌وه گرنگ و گەورەبەدا، مزیکى (۱) داوا نەکرد؛ پاداشکى نەويست، بەرپەرچى ناوونيشان و ريزگرتن و ئاهه‌نگ و زەماوه‌نديشى ئەدايه‌وه که پيشکەشى ئەکران.

(ماری کورى) که لەناو جەرگی برسىتى و هەژارى و دەستکورتيدا خوشکه گەورەکەى و خۆبى پيگەياند، ئەگەر بيوستايه‌ به‌هۆى دۆزینە‌وه‌ى ئەو (راديوۆم)ه‌وه له هەموو کان فرۆشه‌کانى جيهان پارەى وەرئەگرت و بەکلور پارەى بۆ کۆ ئەبۆوه بەلام ئەو دەستى نا بەهەموو کەلک و چاکه‌يه‌كى تايه‌تى خۆبه‌وه و ملی دايه‌ کەلک و چاکه‌ى گشتى. پرى دايه‌ زانست و هونەرمەنديى، (ماری کورى) وهک گەوهه‌ريکى گەنجينه‌ى مرۆقايه‌تى وا بوو. که‌وته ناو جيهانه‌وه و، پيشنگيدا و، جيهانى خسته‌ کامه‌رانيبه‌وه بەلام بەتەنگ کەلکى خۆبه‌وه نەبوو. بەچەشنى مۆمىک داگيرسا و ريزگارى کامه‌رانى بۆ جيهان رۆشن کردەوه. بەلام خۆى سووتاند، که ئەمه‌يش بەگران که‌وته سەر مرۆقايه‌تى، که هەرگيز تۆله‌ى بۆ ناکریتته‌وه. منبش که لەم نووسراوه‌دا (ژيانى مادام کورى) پيشکەش بەنەتەوه‌ى کورد ئەکەم، هيوادارم که ببیتته‌ نمونەيه‌كى شەنگ و پيشنگدار بۆ دەسته‌خوشکه‌کامان رەوشت و کرداره‌ جوان و بلنده‌کانى و خەباته‌ پيرۆزه‌کانى و، خۆبەختکردنه‌ په‌سندەکانى ئەو بکەن بەسەرمەشق بۆ خۆيان. تا نەتەوه‌که‌مان له‌ سايه‌ى خەبات و تیکۆشانى نيشتمانپەرەرانە و مرۆقپەرەرانەى ئەوانه‌وه؛ پيشکەوى و نيشتمانە‌که‌يشمان ئاوه‌دان ببیتته‌وه.

سليمانى - ۱۹۶۸

شاکر فەتاح

(۱) مز: کرئ، پاداشت (اجرة).

ناوبانگیگی گهوره

به ناوبانگترین نافرته له جیهاندا؛ له سالی (۱۹۰۳) دا کهس نه بوو (مادام کوری) نه بی چونکه لهو ساله دا، به هاوبه شمی میترده که یه وه (بیر کوری) (۱) پاداشی (نوبل) ی وهرگرت له زانسته کانی سروشتندا. له ماوهی شه و رۆژتیکدا ناوی (مادام کوری) په ربییه ناو سهر په ره کانی یه که می رۆژنامه کانی جیهانه وه. له هممو لایه که وه، به لیشاو نامه ی پیروزبایی به سهر دا دانه باری. له هه زاران که سه وه داوای به خشینی مۆرکردنی ناوی خۆبان لی نه کرد. له هممو لایه کی سهر زهوبییه بانگیان ته کرد وتاریان بۆ بخوینیتته وه، له ناو هۆله کانی وتارانداندا... تنانته به هۆی مام ناوه ندییه گیانییه کانیسه وه، گه لیک نامه ی بۆ نه هات له لایه ن گیانی ته و مردوانه وه که له م جیهانه کۆچیان کردوه...! خۆ پاش ناوی ریز لیتگرتن و بانگکردن بۆ نانخواردن و خۆ کوتانی گرفتارانی شتی ناوازه کۆکردنه وه له گهوره گهوران بۆ بینینی تهو، بیجگه له وانه رۆژنامه گه وره کان و وینه کیشه کان ته مهنده زۆر بوون؛ له ژماره نه نه هاتن، مادام کوری به سه زمان بۆ ههر کوییه ک ته چوو ته وانه لیتی کۆ ته بوونه وه و لیتی ته تالان ههر وه ک له نا کاو گیژه لوو که یه کی پر له دنگی قاوو قیژی لی هه لکرد بی، له وانه ی که سه رسام بوو بوون له بلیمه تی تهو، ههروه ها له وانه ی که له بهر سه رچلی خۆبان ته یانویست بیناسن و تیببگهن، بهو جۆره شله ژا بوو، په شوکا بوو، سه ری لی شتیو بوو تنانته خاوه ن چشتیریکی (۲) ته سپیش هه لی کوتا بووه سه ری، ته یویست (مادام کوری) ریتی بدات ناوی تهو بنی له ته سپه هه ره باشه که ی که بۆ گره وی راکردن ناماده ی کرد بوو!... چهنده سالیکی دوور و دریت، که سایه تی مادام کوری له ناو جیهاندا پرشنگی ته دا... به نافرته تیکی هه ره به ناوبانگی هه موو جیهان دانه ترا... دواپی مادام کوری له تهختی ناوبانگه که ی خۆی هاته خواره وه و دایه دهست یه کینکی ترا!...

ناخۆ تهو که سه کتی بی، که ناوبانگی زۆرتتر دهرکرد بی له مادام کوری و تهو جیتیگا گه وره یه لی داگیر کرد بی...؟

تۆ بلیتی تهو که سه نه نیشتاين نه بی؟... گاندى نه بی!... چارلی چاپلن نه بی؟ تۆ بلیتی به نارادشۆ نه بی؟.

نه... ههچ که سه پیک له وانه نه بوو که تهو ناوبانگه گه وره یه ی دهست که وتبی... تنانته مادام کوری خۆشی تهو که سه ی نه نه ناسی، به لām رۆژتیکیان به ریگی تاسندا نه هات، تا گه یشته ئیستگه ی (به رلین) ته ماشای کرد ژماره به کی زۆر له سه ر ریبازی ئیستگه که کۆبوو بوونه وه. به لām خۆبان تی نه نه گه یاند. مادام کوری، ته مه یه که م جاری بوو که تیبگات، کۆمه لانی نه ته وه خۆبانی تیناگه یه نین تنانته که له ژووری کاروانی ریتی تاسنه که بيش هاته خواره وه و له ئیستگه که بيش چوو ده ره وه؛ که سه پیک خۆی تینه گه یاند. چونکه ته وانه هه موویان به هه له داوان خۆبان گه یاند بووه تهو، تا به ره و پیری که سه پیک تر بچن که هه ر له ناو تهو کاروانه دا سوار بوو بوو. کابراکه (چاک دیپسی) بوو که ته وسا که له هه موو جیهاندا به پاله وانی زۆرانبازی دانه ترا!... له راستیدا (مادام کوری) ههچ روو که شیکي ناوبانگ و گه وره یی پی خۆش نه بوو و اتا خۆنوواندن نه ته ویست تهو خۆی واته هاته پیش چاو که کراوه به به نده یه کی پیته وندکراو به زۆر کیشی ته که ن بۆ ته وه ی پیشانی کۆمه لانی بدن به لām له شیوه یه کی و دا بوو وه ک تاهه نگی سه ره که وتن بۆ سه رکرده داگیر که ره کان کرا بی و بوو جا له بهر تهو له گه ل پۆشینی کلاو و کۆلوانه ی زانسته کۆییدا که مته رخمه بوو. ههروه ها به پاش ناوونیشانه کانیس بایه خیتی که نه ته دا، له پاش دهست که وتنیان خۆی لیتیان دوور ته خسته وه!...

له ناو ته م هه موو روو که شانی ریزگرتن و تاهه نگانه دا که به بوته ی سه ره که وتویی تهو وه ته کرا، (مادام کوری) هه ر به ته نگ شتی که وه بوو. تهویش سه ره په ره ی تهو خورشتانه بوو که له تاهه نگی نانخواردنه کان بۆ تهو دایه ش ته کرا... (مادام کوری) که ته هاته ناو تهو تاهه نگانه وه. هه رچه نده به ناوی تهو وه کرابوون به لām تهو خۆی واته هاته پیش چاو که بۆ سه ریری نه به ن... مادام کوری تهو سه ره په ره یه ی هه ل ته گرت. چونکه له قاقه زیتی که ته ستوور دروست کرا بوو پشت ته که یشی سپی بوو به کاری تهو ی تهو ته هات که ژمیترکاریه کانی خۆی له سه ر بنووسی!... (ته لبه رت ئینشتاین) که له هه موو ناو داره کانی جیهان زۆرتتر ملکه چی ته نوواند. بیروباوه ری خۆی ده رباره ی (مادام کوری) که له هه موو نافرته ناو داره کانی جیهان ملکه چتر بوو به مجۆره ده ره پری: (مادام کوری). ته نیا که سه پیکي گه وره یه له هه موو جیهاندا؛ که ناوبانگ کاری خرابی تی نه کردوه!.

به لی (ته لبه رت ئینشتاین) راستی ته کرد (مادام کوری) و بوو!...

(۱) کوری - بیار - Curie ۱۸۵۹-۱۹۰۶ زانایه کی بواری فیزیک و کیمیایی فهره نسی بوو، له گه ل هاوسه ره که یدا پیته که وه - رادیوم- یان دۆزییه وه. هاوسه ره که ی: ماری که له فهرسو قیای له هستان له دایکبووه ۱۸۶۷-۱۹۳۴، له پاریس ده ژیا و له ته ک میترده که یدا له ۱۹۰۳ پاداشتی (نوبل) یان به دهست هیتا، له ۱۹۱۱ دا ماری خۆی ته م پاداشته ی به دهست هیتایه وه.

(۲) چتیر: تهویله، شوتینی به ختیکردنی ناژه لی به رزه - اسطبل-.

ماناییه کی خه بهارانه

(مادام کوری) له سالی ۱۸۶۷د له دایک بووه ناوی ئهوسای (مانیا سکلو دوفسکا) بووه. له خیزانیکی پۆلهندهیی له دایک بووه که له ناوچه پهیدا له جووتیاره هه ره سه ره زهکان ژمیرراون. باوک و دایکه کهی - مادام کوری - توانیویانه له چینه کهی خویان بهرزتر بیسته وه. چونکه له ئاسمانی خوینده وارییه کی بهرز و پهروه ده کردنیکی پیشکه وتوانه دا هه لفری بوون باوکی (مادام کوری) ماموستای زانسته کانی سروشت بووه له خویندن گای بهرز (وارشوق) دا... دایکه کهیشی له پیاو لیداندا یه جگار شاره زا بووه... (مانیا) ییش له باوکییه وه هوشی بۆ مایه وه. له دایکیشه وه دهس و په نجه رهنگینه کهی بۆ مایه وه. له بهر ئه وه هه ره له زووه وه ئاماده یی خۆی له زانسته تاقیکراوه کاندایه درخست ئه وهنده هه بوو باوک و دایکه کهی ماوه یان به هیج ماناییکی خویان نه ئه دا له هه ره پینج مناله که که زۆر له خویندنه کانیاندا لیکۆلینه وه بکه ن یاخود خویانی تیا کۆل بکه ن ئه مه ییش سه بهارت به وه بوو که خیزانه که هه موویان سنگیان درده دار بوو. هه موویان ئاماده بوون تووشی نه خوشی سیل بین. جا هه ره چنده (مانیا) له منالیدا خۆی له ناو خویندنه وه دا ون ئه کرد. به للام دایکه کهی به نه رمییه وه دهستی ئه خسته بان سه ری و به شیرینییه که وه پیتی ئه گوت:

(مه نیوشا. هه سته به چۆره ناو باخچه که وه یاری بکه. رۆژه کهی خوشه با و باران له ئارادا نییه یارییه که ت لئ تیک بدات!) دایکه کهی خوشی نه خوشی سنگی هه بوو. هه موو ئیواره یه ک نوێژی مناله کان به مجۆره بوو: (خوایه تکات لئ ئه که یین دایکمان چاک بکه ره وه!)

به للام خوا به جزیریکی تر خواستی خۆی پیشان دا. دایکه که یانی برده وه بۆ خۆی، له دوای خۆی چوار منالی به جیه تیش منالیکیشیان له پیش مردنی خۆیدا نه خوشی گرانه تیی گرتبوو مرد بوو...

که دایکی مرد (مانیا) ته مه نی ده سالان بوو!

له دوای مردنی (مادام سکلو دوفسکا) که خیزانه که له ملا و له ولای خوانی ناخوار دنه که وه کۆ ئه بووه وه. به ماتییه که وه دائه نیشته. باری ئابووریشیان تیکچوو بوو چونکه له کاته دا باوکه که ییشیان دهستی له فرمانه کهی کیشرا بووه وه. له خویندن گای بهرز کهی (وارشوق) درکرا بوو هه ره له بهر ئه وهی که خویتن گه رمی ئه نوواند بۆ

نیشتمانه کهی خۆی و لایه نگیری ئه وه بوو که پۆلهنده له دهست داگیرکه ری روسیا رزگار بکری... له پاش ئه وه ده موده ست خویندن گایه کی ناو خۆی کرده وه به للام سه رکه وتنیکی وا سه رنه که وت ته نانه ت ژبانی خیزانه که ییش ئه مه نده گران بوو بوو. بوو بوو به بهارتیک به سه رشانی باوکه به سه زمانه که یانه وه... ئه و باوکه که ده بوو نان و بهرگ و خویندنای چوار که سی تر په ییدا بکات... که واته چۆن نابن به ئه رک به سه ره وه...؟

باوکه که ناچار بوو هه رچی پاره یه کی که می بۆ کۆبووه وه له کاروباری ده رامه ت په یدا کردندا بیخاته گه ر تا بتوانی ئه رکی ژباندنی ئه و خیزانه به خاته ئه ستۆی خۆی که تا ئه هات په ری ئه سند به للام له م کارانه یشدا هه ره سه رنه که وت... له بهر ئه وه هه موو ده رگایه کی هیوا له روویدا داخرا!....

زیره کی و سه رکیشی

هه ره چنده رۆژگار له گه ل خیزانی سکلو دوفسکا دا دلئ ره قی ئه نوواند. به للام چوار مناله که له باریاندا هه بوو که به ره نگاری ته نگوچه له مه و ته نگانه بکه ن. چونکه سروشت، زیره کییه کی ته وا و نیازیکی راستی یخ به خشبون. ئه وانه زۆری پینه چوو زالبوون به سه ره ته نگوچه له مه کانی خویاندا. بهرگه گری و ئارامه که له خاکی پۆلهنده خۆیه وه فیربوون، که توانی بووی به رامبه ری زۆر و سته م بکات و، تۆوی شۆرش و سه رکیشیش له ناو خۆیدا به یلئسته وه و به یاریت بۆ چهند پشتیک تا هه لی بۆ هه ل ئه که وت و دوژمن پایه مال ئه کات!

(مانیا) له باوکییه وه گیانی سه رکیشی وه رگرتبوو، هه ره ها زیره کی و بلیمه تی... که ئه چوو بۆ خویندن گای له ریگادا چاوی به په یکه ریک ئه که وت، زۆرداره داگیرکه ره کانی روس دایانمه زران بوو، له سه ره یشیان نووسی بوو (رۆژباشی له و پۆلهنده یییانه ی که بۆ شاهه نشاهی خویان دلئسۆزیان نوواند) واتا له وانه ی که ناپاکییان له گه ل نیشتمانی خویاندا کردوه (مانیا) ییش هه ره چنده به لای ئه و په یکه ره دا تیتسه په ری؛ له چوونیا بۆ خویندن گای و له هاتنه وه ییدا بۆ ماله وه، تفتیکی له و په یکه ره ئه کرد. گه لئیک جاری وایش هه بوو زۆر له په یکه ره که تی ئه په ری و له بییری ئه چوووه تفی لئ بکات. له پر بییری ئه وهی ئه کرده وه ده موده ست ئه گه راپه وه سه ره په یکه ره که و به لئینی دلئ خۆی به جئ ئه هینا تفتیکی لئ ئه کرد و ئه چوووه به رپیی خۆیدا، که جاری وا هه بوو له سه ره دوکه وتن له کاتی خویندن تووشی سزادان ئه بوو!.

به‌لام ئەم سەرکیشییە نەبوو بەره‌هه‌ست له بەرده‌میا که نیشانه‌ی زێرنه‌ی سەرکه‌وتنی دەست بکه‌وی. له‌ برانه‌وه‌ی خویندنی خویندنگای دووه‌میندا ئەوه له‌ سالی ۱۸۸۳دا رووی دا، ده‌سته‌که‌وتنی ئەو نیشانه‌ی بۆ خیزانی سکلۆ دوفسکا، بوو بووه‌ ده‌ستوورێک که هیچ کامێکیان لێی بێ به‌ش نەبوو بوون که (مانیا) ئەو نیشانه‌ی زێرنه‌ی وه‌رگرت. پێش ئەو له‌ خیزانی سکلۆ دوفسکا سێ که‌سی تریش وه‌ربانگرت بوو!

باوکه‌ تێگه‌یشتووه‌ که له‌ مه‌ترسییه‌ هوشیار بووه‌وه، که هه‌ره‌شه‌ی له‌ تهن‌دروستی (مانیا) ئەکرد به‌هۆی ئەو ده‌ردی سیله‌وه‌ که له‌ هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاریدا تووشی دا‌یکی بوو، کوشته‌بووی، کاتێ که (مانیا) نیشانه‌ی زێرنه‌ی هه‌ینا و به‌شانه‌ی بیه‌که‌وه‌ پێشانی باوکی دا، باوکی پێی گوت: (ئێتر واز له‌ خویندن به‌ینه‌ پرۆ بۆ لادێ له‌ویدا سالتیک، بێنه‌ره‌وه‌ تا هه‌ندیک بیوژتیته‌وه‌ و به‌خۆتا بیتیته‌وه‌ و گه‌شه‌یه‌ک بکه‌یت!).

(مانیا) ییش به‌دل‌خۆشییه‌که‌وه‌ به‌گوتی باوکی خۆی کرد؛ چونکه ئەو له‌و کچانه‌ بوو که حه‌زبان له‌ یاریکردن ئەکرد. هه‌ر وه‌ک گرفتاری فرمانکردن بوو بوو ناوه‌هاش گرفتاری یاریکردن بوو بوو (مانیا) به‌جاریک گیان و له‌شی خۆی خسته‌ سه‌ر سه‌روت و خاوبوونه‌وه‌ و ته‌مه‌لی. خۆشی لێوه‌رگرتن. کاتی خۆی به‌وه‌ به‌سه‌ر ئەبرد به‌ناو چر و چنوور و دارستانه‌کاندا ئەگه‌را، مه‌له‌ی ئەکرد، خۆی ئەدایه‌ به‌ر رۆژ؛ راوه‌ ماسییشی ئەکرد، به‌لام له‌ هه‌موویان زۆرتر حه‌زی له‌ هه‌له‌په‌رکێ و سه‌ماکردن ئەکرد! له‌ناو ئەو له‌شه‌ لاوازه‌یدا ئالۆش و خرۆشێکی زۆر هه‌بوو بۆ ئەو هونه‌ره‌. زۆری پێنه‌چوو کوپه‌ جووتیاره‌کان شاره‌زایی و هونه‌رمه‌ندی (مانیا) یان بۆ ده‌رکه‌وت له‌ سه‌ما و هه‌له‌په‌رکیدا، گه‌لێک شه‌وی به‌وه‌ رۆژ ئەکرده‌وه‌. که سه‌ما و هه‌له‌په‌رکێی له‌گه‌ڵ کاروانی ئاهه‌نگ و زه‌ماوه‌نداندا ئەکرد و له‌م گونده‌وه‌ بۆ ئەو گوند ئەبگوتزایه‌وه‌. گه‌لێک جاریش رۆژ هه‌ل‌ئه‌هات و گزنگی لێ ئەدا، که‌چی ئەو هه‌یشتا هه‌ر له‌ هه‌له‌په‌رکێی خۆی نه‌ئه‌که‌وت. هه‌روه‌ک یه‌که‌یک که سه‌ری گه‌رم بوو بێ و تایی لێ هاتبێ ده‌ستی له‌ هه‌له‌په‌رکێ ناوازه‌یه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌ر نه‌ئه‌دا که پێیان ئەگوت: (هه‌له‌په‌رکێی مازورکای سپی) تا دوا‌یی ناچار ئەبوو پیتلاوه‌ ته‌نکه‌کانی دابه‌که‌نی؛ له‌به‌ر سووانی بنه‌کانیان!

که‌ سه‌له‌که‌ ته‌واو بوو (مانیا) لادێی به‌جیه‌یشت و گه‌رايه‌وه‌ شاری (وارشۆ) بۆ ئەمه‌ی پاشه‌رۆژێکی پر پێچ و په‌نای تیا بیه‌ینی. چونکه (برونیا) ی خوشکه‌ گه‌وره‌ی، ئاواتی وا بوو که خویندنه‌که‌ی له‌ زانسته‌کۆی (سوڤوڤن) دا ته‌واو بکات. له‌ (پاریس) دا ئەمه‌ ئاواتی

(مانیا) ییش بوو به‌لام خیزانه‌که‌ ئەو پارده‌یه‌ی له‌ کوی بوو؟ به‌شی یه‌که‌یکیان بکات چ‌ جای ئەوه‌ی به‌شی هه‌ردووکیان بکات؟!.

ئهمه‌ش گه‌روگرفتیک بوو هاتبووه‌ به‌رده‌میان، چاره‌کردنی ئاسان نەبوو، به‌لام (مانیا) - که له‌ پاشه‌رۆژدا بووه‌ زانایه‌کی ته‌واو - هه‌ر له‌ سه‌رده‌تای ژیا‌نبیه‌وه‌، خاوه‌نی چاره‌سه‌ر دۆزینه‌وه‌ و، بۆ هه‌موو گه‌روگرفتیک! رووی کرده‌ خوشکه‌ گه‌وره‌که‌ی و پێی گوت: (من ئەبم به‌دایه‌نی منالان تا به‌سایه‌ی مانگانه‌که‌ی خۆمه‌وه‌ بتوانم یارمه‌تیت بده‌م و تویش بتوانیت خویندنه‌که‌ت له‌ زانسته‌کۆی پاريسدا ته‌واو بکه‌یت. تویش هه‌ر کاتێ بوویت به‌پزیشک، ده‌ست بکه‌ به‌ یاریده‌دانی من، تا منیش بتوانم خویندنه‌که‌ی خۆم له‌و زانسته‌کۆیه‌دا ته‌واو بکه‌م. به‌م ره‌نگه‌ هه‌ریه‌که‌مان ئەو‌تر پێ ئەگه‌یه‌نین...).

له‌ راستیدا ئەمه‌ کارێکی سه‌خت بوو!... به‌لام (مانیا) بۆ کاری سه‌خت دروستکرا بوو. که‌سایه‌تییه‌ به‌هه‌زه‌که‌ی و گه‌وره‌یییه‌که‌ی به‌هۆی ئەو کاره‌ سه‌ختانه‌وه‌ پێکهاتبوو!.

خانمه‌که‌ی یه‌که‌می (مانیا) که‌ ناوی (مادام ب) بوو؛ ئافه‌رته‌تێکی دل‌ ره‌ق و در‌ و زمان درێژ بوو... له‌به‌ر ئەوه‌ ژیا‌نی دایه‌نه‌که‌ی مائی ئەو له‌ توانای که‌سدا نەبوو بیهاته‌ سه‌ر!... که‌چی له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا (مانیا) به‌نا‌به‌دل‌یکه‌وه‌ ئەو ژیا‌نه‌ی ئەبرده‌ سه‌ر. هه‌ر له‌و کاته‌یشدا چاوی ئەگه‌پرا بۆ مالتیکی تر که تیا بیه‌ینه‌ دایه‌ن... دوا‌یی به‌کامی خۆی گه‌یشت. به‌لام ئەم خانمی دووه‌مه‌ی له‌ به‌دسروستی و در‌پیدا له‌وی پێشووی که‌مه‌تر نەبوو! که‌چی له‌ ناشیته‌ی و نه‌زانیدا له‌م که‌مه‌تر بوو... هه‌ندیک له‌ مناله‌کانیشتی ئەم خانمه‌ له‌سه‌رخۆ و زرنگ بوون. مانیا ییش به‌وانه‌ دل‌ی ئەکرایه‌وه‌ و له‌گه‌لیاندا ئەسازا، له‌به‌ر دل‌ی ئەوان له‌ناو ئەو ژیا‌نه‌ ناخۆشه‌دا خۆی رانه‌گرت.

دلدارییهکی سه رنه گرتوو

به تاییه تی دلئی به کوره ههره گه وره که یان زور ئه کرایه وه... کوره که شاگرد بوو له زانستکۆی وارشدوا. به بۆنه ی پشوو یه کی زانستکۆوه گه را بۆه وه ناو خیزانه که ی خۆی. ئه یویست سره وتیک به خۆی بدات و ببوو ژیتته وه. کاتیکی به خۆی زانی که وته ناو ته نگوچه له مه یه کی زوره وه که یه جگار پیتانه وه خهریک ما. که چی له و ته نگوچه له مه یه ییش خوشییه کی یه جگار بچ هاوتای وه رنه گرت. کوره که دلئی چوو بوو به دایه نه کرده وه شیرینه رووخوشه که دا. مانیا، به لای کوره که وه ته نیا که سیک بوو که ئه توانی گفتوگۆی له گه لدا بکات له بابته زانست و هوش و خوتنده وارییه وه... به لام له وانه گرنگتر و خوشتر ئه وه بوو که خاوه نی ئه و بیرو و هوشه ناوازه و پیتشکه وتوه، له شیکه ههره ناوازه و شاره زایشی هه بوو له هونه ری هه لپه رین و سه ماکردندا له بهر ئه وه شاگردی لای زانستکۆ گرفتاری ئه فینی مانیا بوو. دلدارییه هه راسی بچ هه لگرتیوو.

جا ئه م باره بوو بووه ته نگوچه له مه یه ک! بوو بووه که تنیک! خیزانی به ریزی ده وه له ند نه یویست کوره نوخسه که ی کچی خیزانی سکا و دوفسکا ماره بکات. نه ک له بهر هه یچ، ههر له بهر ئه وه ی که مانیا دایه نیکه هه ژار بوو! دایکی کوره که ئه وه ی له بیرو چوو بووه وه که خوشی رۆژتیک له رۆژان دایه نی مناله کانی خه سووه خوالیته خوشبووه که ی خۆی بوو بوو. که خوشی شوی کرد بوو به کورپیکه ئه و ماله!...

مانیا بیرو له وه ئه کرده وه که خۆی بکوژئی!... به لام له و جوژه هه رزه کارانه نه بوو که به نازداریی وه په روره ده کرا بچ و ئه وه نده شل و شیوا و کز و بچ نیاز بچ، خۆی له و ریتگا پر و پووچه وه له ناو بیات. ژبان هه رچه ندی سه خت بووایه؛ مانیا به رگه ی ئه گرت به م رهنه گه زوو به زوو برینی دلئی داپوشی و دهستی کرد به گه ران بۆ دۆزینه وه ی مالتیکی تر. به و مه رجه ی ئه و ماله کوری و گه وره ی نه بچ که شاگردی زانستکۆ بچ و دلئی به بیرو و هوشی پیتگه یشتوو و له شی توندوتۆل و گورجوگۆلی ئه ودا بچتی!.

مانیا توانی فرمانیک بچ خۆی بدۆزیتته وه په بیتا په بیتا په ریش بچ (برونیا) ی خوشکی بنیرو، که خه باتی ئه کرد له هۆله کانی سۆربۆندا بچ ئه مه ی پله ی به رزی زانستی ده ست که وئ... مانیا له پیناوی ئه وده دا خۆی فری دابوو بهر برسیتی و سه رما... ئه و سه رما یه ی که هه یچ گه رمییه ک چاره ی نه ئه کرد: نه گه رمی خورش نه گه رمی ئه و ژووره ی که پر بچ له سووته مه نی!.

دوایی (برونیا) پله ی زانستکۆی وه رگرت هه روه ها میتدیکی لایوشی ده ست که وت که له کاتی خوتندی پزیشکایه تیدا هاو رپتی بوو بوو، له پاریسدا جیتی خۆی کرده وه و دامه زرا. ئنجا ئه ویش بچ خوشکه هه ره بچوو که که ی خۆی نووسی؛ که بیتته پاریس بچ ئه مه ی یارمه تی بدات و بخوتنی؛ به پیتی ئه و به لپین و نامه یه ی که چهند سالتیک له وه پیتش له و شپوه سه ر سو رهیته رده دا دابوو یان به یه کتری!...

له شاری رووناکیدا... ژیانیکی تاریک

دوایی گه یشته سۆربۆن... هۆله کانی وتاردان و کارگه کانی زانستگای زانسته کانی دی. ئه مه تا (مانیا سکلو دوفسکا) ی له شولار باریک و قز زهرد، و له ژووری پۆلی یه که مدا دانیشستوو له ته مه نی بیست و سح سالاندا یه... له گه ل که سدا نادوئی! که وتاری مامۆستا که ته و او بوو، زوو خۆی ئه کشیتیتته دوا وه و له وئ نامیتنی. کاتیکی ئه زانیت گه یشتوته ژوورپیکه هه ژارانه له چینی شه شه می خانویه کی کۆندا که له گه رپه کیتی هه ژارانه دایه ژووره که هه روه ک به ش برا و بوو بچ له که لپه ل و بوو... نه رووناکیییشی تیا بوو، نه ناگر، نه ئاو!...

مانیا لپه رده وانه کانی خۆی ره وان ئه کرد خواردنیشی بریتی بوو له پارچه کولپه ریه ک و تۆزی که ره و چهند پباله یه ک چایی. جار به جار تیکش هیلکه یه کی به خۆی ره و ئه بینی له گه ل تۆزیک میوه دا (مانیا) نه یویست له گه ل خوشکه که ی و میتدی خوشکه که یدا بژی. ئه وه ی بچ خوشتر بوو که له ناو ئه و کونه دا بژی. بمینیتته وه تا کاتی دووه می نیوه شه و، ئه و سه رما سو لئه سه خته ی شاری پاریسه بچیتتی. په ره له دوا ی په ره له ژمیرکاری پر بکاته وه. که ئه مه نده ی نه ئه ما په نجه کانی له سه رمادا بته زین! رۆژتیکیان دهسته خوشکیکی پۆله نده یی مانیا خۆی گه یانده (برونیا) ی خوشکی و پیتی گوت: مانیا له ناو هۆلی وتارداندا له هوش خۆی چوه!... میتدی ژنه که ییشی ده موده ست خۆی گه یانده ژووره که ی (مانیا) و له کۆلی نه بووه وه، هه تا پیتی لی نا که چهند رۆژتیکه ده می له هه یچ خوارده مه نییه ک نه که وتوو... له پاش زوره ملییه کی زور، مانیا، هاته سه ر ری و بچ چهند رۆژتیک له مالتی خوشکه که ی مایه وه... به لام ههر ئه وه نده هه سستی کرد به خۆی که بوورا وه ته وه؛ ده موده ست گه راپه وه ناو ژووره سارده که ی خۆی، که له ویدا له ته نیایی و برسیتی و لاپه رهی نو سرا وه کان به ولا وه هه یچیتری ده ست نه ئه که وت!...

مامۆستا کانیسی له سۆربۆندا، هه ستیان به زیره کی و تیکه یشتووی مانیا کرد بوو.

هممووده به گهرمیکه وه هانیان ئەدایه سهر خویندن. ئەیان خسته سهر ئەوهی که له بابەتیک زۆرتدا لیکۆلینه وه بکات. مانیا له وانه وه پشت ئەستور بوو به خوئی رۆژتکیان نیازی دلئی خوئی ناشکرا کرد و بریاری دا که له دوو لقی زانستیدا پسپۆری دەست خوئی بخت. ئەمانهیش ههردووکیان له بهک کاتدا دەست بچ بکات. بۆ ئەمهی دوو پلهی مامۆستایی دەست بکهوئ: له زانستهکانی سروشت و له زانستهکانی ژمیرکارییدا! مانیا قسهی خوئی برده سهر و به لئینی خوئی به جئ هئنا. له ریدانی زانستهکانی سروشتدا، له سالی ۱۸۹۳ دا بهیه کهم دەرچوو. له سالی ۱۸۹۴ یشدا له ریدانی زانستهکانی ژمیرکارییدا به دووهم دەرچوو!.

دلداریی دووهم

له دواي ئەو سهرکهوتنه دوو لاییه، به ههله دهوان گه راپه وه نیشتمانکهی خوئی، تا بۆ چهند رۆژتیک له ویدا سهرهوتتیک به خوئی بدات و بسوژتینه وه... پاش ئەو گه راپه وه (پاریس) و بۆ جاری دووهم کهوته وه جهره زهیی دلدارییه وه! که دلدارییه کهی یه که می خوئی تاقیکرده وه و سهری نه گرت، کهوته گپژاویکی بی ئامانی ههست و تاسهی خوئی وه، که ئەنجامی به وه گه یشت به دلتشکاوییه که وه سهری خوئی کز بکات و سویند بخوات هه موو ماوهی ژبانی خوئی له پیناوی بهک تاسه دا بهخت بکات؛ که ئەویش خوۆشه ویستی زانست بوو...

مانیا؛ له جیهانی خویدا، جیگای بۆ پیاوان نه هیشتیبوو. له و کاتهدا لاویک له (پاریس) دا ئەژیا ناوی (بیر کوری) بوو ئەویش له ژبانی خویدا جیگای بۆ ئافرهت نه هیشتیبوو وه!... ئەویش ژبانی خوئی بۆ لیکۆلینه وهی زانست دانا بوو!.

رۆژتکیان، ههردووکیان له خانووی مامۆستایه کی پۆله ندهییدا چاویان بهیه کتر کهوت... مامۆستاکه خهریکی زانستی سروشت بوو ناوی (کۆفالکی) بوو... (مانیا) له و بابته وه نووسیبویه، ئەلئ؛ (که چومه ژووره وه، (بیر کوری) به بالا که له گه ته که یه وه وهستا بوو، له نزیک دهرگایه که وه که له سهر بهر بانکه که ئەکرایه وه هه رچه نده له ته مه نی سی و پینج سالاندا بوو به لام له تافی لاویتیدا ئەهاته پش چاوم... ده موده ست ئەویم به دلا چوو، که چاوه کانی گهش بوون و ئەوهیان دهرته خست که له ناو دلئا بوو. خویشی له دیمه ندا وای ئەنوواند که لاویکی که مته رخمه مه. خویشیم به وه یا چوو که له سهرخۆ و هیناوش قسهی ئەکرد. لاویکی ساده و راست و رهوانی ئەنوواند. پینچ و په نای نه بوو. له پیکه نینیشدا

زرنگی و هه رزه کاریی پیوه دیار بوو!... ده ستمان کرد به گفستوگۆکردن له بابته کهینه و بهینهی زانسته وه. پش ئەمه ی له کهینه و بهینه که ته واو تیبگه یین، بووین به دۆستی به کتری!...

(بیر کوری) کوری زانایه کی فهره نسه یی بوو، له ته مه نی شانزه سالیدا پلهی (به کالۆریای زانسته کان) ی وهرگرت له ته مه نی هه ژده سالیدا پلهی مامۆستایی وهرگرت له زانستهکانی سروشتدا... کاتج که چاویشی کهوت به (مانیا) کارگیتری کارگه یه کی تاقیکردنه وه بوو له خویندنگای (پاریس) دا که بۆ زانستی سروشت و کیمیا دانرا بوو... لیکۆلینه وه کانی پش سووی له شیوه یه کی وا دا بوون؛ که له ریزی پش شه وهی زاناکانی سروشتی فهره نسه دا جیی بۆ دانه نرا که چی له گه ل ئەم هه موو ره نجه به که لک و سهرکه وتوانه یشدا که دابووی، مانگانه کهی له دوانزه دینار تیپه ری نه کرد بوو!

(بیر کوری) ئەمه نده مانگانه کهی کهم بوو؛ به شه رمیکی زۆره وه، هاته پش شه وه له (مانیا) سکلو دوفسکا؛ تا داوای ده زگیری لئ بکات... (مانیا) پش ههر به شه رمیکی واوه ئەو شوو کردنه ی په سهند کرد! ژن و میردی یه که یان له شیوه یه کی سه یردا پیکهات... نه که شیشی کلئسا دهستی تیا بوو، نه پشتیوانتیک هه بوو که بوو بیتته نوینه ری یاسا. نه تۆمارکه ری ماره کردنیک هه بوو که ببیتته نوینه ری فهرمان ره وایی!... هیچ کامتیک له مانه ناگیان لئ نه بوو ژنه پینانیککی سه ره سه تانه بوو، له سه ره ره وشتی خاوه ن بیره ده روون نازاده کان پیکه اتبوو! مانگه هه نگوینه که یشیا ن بریتی بوو له گه شتیک به سه ره دوو ئەسپه ئاسنینه وه، که به ناو ناوچه ی (ئیل دی فرانس) دا کردیان! ره نگه بووک و زاوا شه ویکیشیا ن له ژیر دره ختیککی شه نگوشۆخدا رابوارد بچ که له سه ره ره یگای خو باندا به لایدا تیپه ری بوون یاخود له ناو خانیککی هه ژاراندا ئەو شه وه یان به سه ره برد بچ!.

دوایی ژن و میرد گه رانه وه (پاریس) بۆ ئەمه ی ده ست بکه ن به کاریکی دوو لایی؛ که له ئەنجامدا ناوبانگیکی گه ره یان تیا دهر کرد به لام هه زاران دهر ده دارانی سهر زه ویش له و کاره که لکیان وهرگرت.

ژن ... دایک ... هاوون لیکۆلینهوه

(مانیا) کاروباری ماله که هی هه لته سوورپاند، به کچه ساواکه یه که می شیر ی نه دا. دوا ی نه وه شیر ی دهر خواردی کچه ساواکه ی دو وه می شی نه دا. جاروباری تکی ش لیکۆلینه وه ی نه کرد له بابه ت ماوه ی موگناتیسسییه وه به سه ر پۆلادا. کاتی که می ترده که ی شی نه هاته وه مالتی و له فرمانی خۆی نه بو وه، پیکه وه ده ستیان نه کرد به لیکۆلینه وه له سه ر بنچینه ی تاقیکردنه وه له کارگه که یاندا. نه م جو ره خۆ مان دو و کردنه ی ش نه نجامی ناخۆشی لئ په یدا بو. پزیشکه کان مه ترسییان خسته به ر (مانیا) که له سی چه پیا نیشانه ی دهر دی خراپ دهر که وتوو ه نامۆژگارییان کرد چه ند رۆژتیک واز به یتنی له نه رک و خۆ نازاردان و خۆی بخاته سه ره وتوو ه له جیگه که ی ته ندروستیدا که بۆ چاره کردنی نه خۆشیییه کانی سنگ دروستکراون، به للام (مانیا) گوئی نه دایه نامۆژگارییه کانیان. خۆی به وه وه خه ربیک کرد بو که له راستی په رستی (فلسفه) دا خۆی ناماده بکات بۆ وه رگرتنی پله ی (دوکتۆرا) نه بو بۆ نه وه ی ش بابه تکی زانستی تازه داهینراو ناماده بکات که که س له پیش نه ودا لئی نه دوا بئی. دوا ی نه وه نوو سراویک له سه ر نه وه نه نجامه ی ش بنوو سیته وه و پزیشکه ش به زاناکانی زانستکۆی بکات، له و کاته ی شدا کۆمه له زانستییه کان به وه وه خه ربیک بوون که رازیکی زانستی دهر بخه ن له باره ی نه و لیکۆلینه وه نه وه که (هه نری پیکویل) ی زانا نه نجامی پیکه یان د بوون. نه و رازه ی ش نه مه بو که نه و هۆبه بدۆزیتنه وه که کاتی (یۆرانیۆم) و لئ نه کات پرشنگی رووناکی شارراوه بدات و بچیت به ناو قاقه زی په شی نه ستوردا و به ناو هه ندی رووی تاریک و نووته کدا!

(مادام کوری) نه م رازه ی به نامانجی خۆی دانا له به ر نه وه ده ستی کرد به خۆماندوو کردن له لیکۆلینه وه ی نه م بابه ته دا تا بگاته نه نجامی تکی دروست و نوو سراوه که ی خۆی له سه ر نه وه بنوو سیته وه بۆ وه رگرتنی پله ی (دوکتۆرا). نه مه بو وه سه ره تای نه و جهر به زه بییه زانستییه گه وره یه ی که خۆی و می ترده که ی پیوه خه ربیک بوون له رازه نه زانراوه کانی کیمیا دا. دوا یی (مانیا) به کامی خۆی گه یشت و نه نجامی تکی زانستی گرنگی دهر خست بۆ هه مووان. له راستیدا نه و نوخسه ی نه و به ره مه بو که جیهان پیتی تیگه یشت که تیشکه نه ببینراوه کان توانایان هه یه بچن به ناو هه موو که ره سه ته یه کدا تا نه گه نه نه و دیوبانه وه!...

(مادام کوری) له پیتشدا به مجۆره ده ستی کرد به لیکۆلینه وه کانی خۆی، که هه موو جو ره که ره سه ته و کاتیکی ناسراوی تاقیکردنه وه: بۆ نه مه ی بزانی نه وانیش وه ک (یۆرانیۆم) نه و

تیشکه نه ببینراوانه نه دهن یان نا، یاخود هه ر (یۆرانیۆم) ه به ته نیا که نه و تیشکه نه ببینراوانه نه دات و نه هاو پیتی!...

(مانیا) له مه سه ری زۆر سووما، که له نا کاو له کاتی تاقیکردنه وه کانیدا؛ هیتزیکی پرشنگدانی وای بۆ دهر که وت که گه لیک له و هیتزی پرشنگدانه زۆر تر بو که به هبوا بو له و توژه (یۆرانیۆم) وه په یدا بئی که نه و کاته تاقیکردنه وه کانی خۆی له سه ر نه کرد! نه مه ی ش نه وه نه گه یتنی که نه و توژه یۆرانیۆمه، یۆرانیۆمی پاکژ نه بو وه. تیکه ل به که ره سه ته یه کی تر بو وه که پرشنگدانه که ی له هیتزی پرشنگداری یۆرانیۆم زۆر تر بو وه! جا له به ر نه وه ی له کاتی تاقیکردنه وه کانیدا له هه موو کاته ناسراوه کاندایه یچ کاتیکی تری نه دۆزیبو وه که هیتزی پرشنگدانی هه بی؛ بیکومان نه و توژه که ره سه ته یه کی له هتیر ده ستیا بو و تاقیکردنه وه ی له سه ر نه کرد، نه بی هه ندیک که ره سه ته یاخود کانی تری (تازه) ی تیا بئی که هیتشتا که س نه ی دۆزیوه ته وه!...

لیکۆلینه وه که لک و لوی زۆر لئ بو وه وه. بو به لیکۆلینه وه یه کی خۆش و سه رنج راکیشه ر. مادام کوری و می ترده که ی هه ستیان پئی کرد، که خه ربیک دۆزینه وه یه کی زانستی تازه یان بۆ بیتته به ره مه... به للام چۆن نه گه نه نه و دیو دهر گانه ی نه م دۆزینه وه یه وه؟ لیره دا بیر کوری می تردی مانیا ناچار بو، ده ستی له تاقیکردنه وه تاییه تیییه کانی خۆی هه لگرت و ده ستی کرد به هاوکاری ژنه که ی له لیکۆلینه وه گرنگه کانیا... له پاش ره نجداتیکی چه ند مانگی له سه ر یه ک، ژن و می تر د (بۆمبا) یه کیان فری دایه ناو ناوچه ی زانستییه وه. ده نگییکی زۆری دایه وه بۆ هه مووان ئاشکریان کرد که خه ربیک کانیکی تازه بدۆزنه وه. که نه و کاته هیتزی پرشنگدانی دوو ملیۆن جار له هیتزی پرشنگدانی (یۆرانیۆم) زۆر تره... نه م کانه کانیکی وایه، که تیشکه کانی له توانایاندا هه یه بچن به ناو ته خته و، به رد و، پۆلا و، مسدا. ته نیا یه ک شت به ره به ستی نه کات نه ویش دیواری تکی نه ستوو ره له مز!... ژن و می ترده که، ناوی کانه تازه که ی خۆیان نا (رادیۆم)، و اتا پرشنگدان که له وشه ی (Radio AGturity - پرشنگدان) وه وه رگی راوه له راستیدا نه مه شاکاریک بو هه ر له ده ست نه و دوو پزیشکه نه وه شایه وه!...

به للام کۆمه لانی زاناکان نه م ده نگه یان به درۆ نه هاته پیش چاو گومانیان تی نه برد. چونکه نه م دۆزینه وه یه پتیشینییه کانی نه وانی سه ره و ژیر نه کرد و هه ل نه گتیرایه وه، که له سه دان سالانه وه پشت له سه ر پشت باو دریان پئی کرد بو!... له هه موو لایه که وه ده نگ به رز بو وه وه. له هه ردو زاناکانیان نه خواست که دۆزینه وه که ی خۆیان بخه نه روو؛ بۆ هه موو

لايهكى دهريخه تا راستى دهركهوى ئهويش بهوه پيكدى كه (مونه) يهكى پاك و پوختهى ئه م كانه تازهيه پيشكهش بكه تا هه كه سى بههوى تاقيكردهوه كاني خوئ لهسهه بكات!

زورانبازيهكى سهخت

مادام كورى و ميتردهكهى وهرامى ئه و توانج و پلارهيان دايهوه له چوار سالهكهى دواييدا (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) هه موو هيز و توانايهكى خوئان خسته پيناو چند تاقيكردهوه يهكى سهخت و گران وه تا بتوانن بوونى (راديو) بچه سپينه دلئ هه مووانه وه چوار سالى خشت ئه م دوو زانايه خه باتيان كرد، بى وهستان و بى كوئل دان خهريكى تاقيكردهوه بوون تا توانييان (ده) يهكى گراميتك له م كانه تازهيه بهينه بهرههه م، كه له تهكه نوكتيكي بچووك كه متر بو!

تو ئه زانيت ئه م (مونه) بچووكه يان چوئ بو پيدا كرا و؛ چند ئهرك و كهشمه كه شيان تووش هات تا بهرهه ميان هينا؟

ئه و گلى كانه ي كه كاني يو رانيو ميان لي ده رئه هينا و، به پي تاقيكردهوه كاني خوئان، زورتر بيريان به لاي ئه وه دا ئه چو كه تيكه ل بو بى به گه رده كاني كانه تازه كه كه هيشتا نه ناسراو بو، له راستيدا له ناو كانگا كاني (بهيميا) دا زور دهست ئه كه وت به لام نخى گران بو. چونكه خوئى يو رانيو مى تيا بو، كه بو دروستكردى شووشه به كارئه هينا. كه واته چوئ ئه و هه موو كوئه له گله پيدا بكه كه بو ده رهيئانى كانه تازه كه يان به كاري بهين؟ ئه و كانه تازهيه له ناو گله كه دا به جگار كه م بو! كه واته ئه مه يان چوئ بو سهه بگرئ؟

ژن و ميتر، و ايان ئه هاته پيش چاو؛ كه ئه م گيرو گرفته يان پى چاره ناكري! كه چى له گه ل ئه وه يشدا چاره يان بو دوزيه وه! گوتيان: كه ئه م كانه تازهيه؛ برىتى بى له كانيكى سه ره خو و هيج فريكي به سهه يو رانيو ميه وه نه بى، كه واته بوچ خهريكى ئه وه نه بين كه له و تلپه يه ده رى بهين كه له پاش ده رهيئانى يو رانيو ميه كه ئه مينيه وه؟ ئه م تلپانه يش نرخيان نيهه. به جو ريكى تيكرايى، هه ر ئه وه نده يشمان له سهه ر ئه كه وي كه بيگو تيزينه وه بو ئه و شوئنه ي كه فرمانى تيا ئه كه ين؟

ئا به م په نگه بو، كه هه ردوو زانكان ده ستيان كرد به هيناى ئه و تلپه كه م نرخانه، تنه له دواى تن به هوئ كه شتويه وه ئه يانگو تيزايه وه بو كارگه كه ي خوئان. كه سانى تر به شيتيان

دائه نان. و ايان ئه زانى ريشكاو بوون. ئيتر هه ر ئه وه نده ئه گه يشتنه كارگه هه ژاران ه كه يان، كوئه ل كوئه ل ئه يان خسته مه نه جله ي گه وره گه وره وه؛ له سهه ر ناگر ئه كوئيتران. دواى ئه وه له هه ر كوئه له تلپه يه كه كه مه كى له و كاني راديو ميه يان ده رئه هينا، كه ئه مه نده كه م بو له مليونيك به ش به شيكى له و گله كانيهه خاوه ي تيا ئه دوزرايه وه! به لام ناخو ئه و دوو زانايه له چ جياگيه ك و له چ باريكدا ئه و كارهيان ئه كرد؟ له خانويه كى له تهخته دروستكراوى ويرانه و چوئ هوئل و به ره للاكراودا فرمانيان ئه كرد. زهوى ژووره كه به رديتر نه كرا بو، بنميچه كه يشى رووخا بو، نه بارانى ئه گتيرايه وه نه سه رما!. روو به رووى ئه و كووره ناگرانه كه دوو كه لى قه ترانى له كول و كه ره سه ته ي كيميائى لي هه ل ئه سان، كه چاويانى پر ئه كرد له فرميسك و قورگياني وشك ئه كرد و هه ناسه يشياني توند ئه كرد؛ ئه م دوو كلوئه چوار سالى خشت له ناو ئه و فرمانه پر ئه رك و بازاره دا كاريان كرد. دوايى ميترده كه واى لي هات خهريك بو ئارامى له بهر بپري و وه رس بى و؛ وره بهر بدات و، واز له و خه باته سهخته ي خوئى بهيني. به لام ئه كه ي خوئى نده به ده ست هه ناسه سارديه وه، وه رس نه بوو. كوئى نده و به زوره ملي ويستى دريژه بدات به خه باته كه يان. هه ر له سهه ر فرمانى خوئان رويشتن تا دوايى به كامى خوئان گه يشتن. ده يه كى گراميتكيان له كاني راديو مى پوخته له و تلپانه هينا به ده ره وه... ئنجا سه ره كه وتنه گه وره كه ي خوئان بو جيهان ئاشكرا كرد!

گه وره يى تا سهه ر

به م دوزينه وه تازهيه جيهان له ريه وه (مادام كورى) و ميترده كه ي پاداشى نوئلى زانستيان درايه ئه وه له سالى ۱۹۰۳ دا بوو نافرته خه باتكاره كه ناويانگى له جيهاندا ده ركرد و گه يشته سهه ر لووتكه ي گه وره يى... ئه مه يشمان له وه پيش پيشان دا. په زيشكايه تى زورى پينه چوو، ئه م كانه تازهيه ي به كار هينا: بو له ناو بردنى نه خوئى شيربه نج. جا لي ره دا هه ردوو زانكا به رهنگارى سه رگه ردانيه كى گه وره بوون، ئه بو به كيتيان له م دوو كار هه ل بيزاردايه؛ يان ئه بوو خوئان به ته وا وه تى ده له مه نده بكه ن و سامانيان بگاته راديه ك كه ئه و په رى ديار ئه بى. يان ئه بوو به گه وره يى زانستى وازبان به يئنايه و له ژير سببه رى ژيانى كى ئاساييدا بژيانايه!. له هه موو لايه كى جيهانه وه بو كاني (راديو) ئه گه ران. چ له لايه ن خه سه ته خانه كانه وه، چ له لايه ن پزيشكه كانه وه، چ له لايه ن نه خوئشه كانه وه. له هه موو جيهانيشدا كه س رازى ئه وه ي ئه زانى راديو م بپالئوى، ئه و

دوو زانایه نه بن. ئەو دووانه ئەیان توانی له هه موو تۆزه رادیۆمییک به شی خۆیان پاره وهریگر له وانیه که ده ری ئەهینن. به لām ئەمه کاتج بۆیان ئەلوا، که هیشتا رازی دۆزینه وهی رادیۆمیان له کارگه و کارخانه کان ناشکرا ئەکرد و، که هاوبه شیهه بازرگانیه کان بهو رازهیان نه زانی بوو. خۆ ئەگه ر وایشیان بکردایه که سێ نه بوو توانجیان تیبگرێ، یاخود گله بییان لی بکات. ئەوساکه ئەیان توانی به ری رهنجی چهند ساله ی خۆیان بخۆن و، پاشه روژی ههردوو کچه که ی خۆشیان بیاریزن. خۆ هیچ نه بی ئەوهیان پی ئەکرا، که بهو پاره یه کارگه یه کی باش و به که لک و ئاسووده بو خۆیان بکه نه وه، تا بتوانن به ئاسانی و ریکوپیکی لیکۆلینه وه کانی خۆیان درێژه پی بدن خۆ ئەمه ییش ناشکرا بوو که وده مه، یه ک گرام رادیۆمیان ئەفرۆشت به سه د و په نجا هه زار پاوه ند!

ده رویشیه ک وه ک ه ی پیغه مبه ران

به لām ئەوه ی باوه ری مروث به هیتز ئەکاته وه و تازه ئەکاته وه به وه ی که تۆوی چاکه کردن له ناخی سروشتی مروثایه تیدا هه یه؛ ئەوه یه که بۆمان ناشکرا بی؛ که (مادام کوری) نه یو بیست یه ک پوول له پاداشی ئەم دۆزینه وه گرنگ و نه مرهیدا وهریگری له م رووه وه قسه نه مره کانی خۆی دووباره ئەکه ینه وه که له و دۆزینه وه ی زۆرتر ئەمییتته وه، له بییر و هۆش و دلاندا!... (مادام کوری) گوتی:

(ئەگه ر له پاداشی دۆزینه وه که مدها پاره وهریگر، بیگومان پیچه وانیه گیانی لیکۆلینه وه ی زانستی ئەجوولیمه وه بیجگه له وه (رادپۆم) بو نه هیشتنی نه خو شی به کار ئەهیتری. ئەبیته که له وه لیکی به زه یی بیها تته وه و دلسووتان به نه خو شدا. رادیۆم ه ی هه موو که سیکه که له سه ر ئەم زه و بییه دا ئەژی له بهر ئەوه هه رگیزا و هه رگیز له پاداشی ئەم دۆزینه وه یه مدها هیچ مزیک، وهرناگرم!) ئەوده مه ئەمه باو بوو که هه ر که سێ پاداشی (نۆیل) ی پی ببه خشرایه ئەچوه شاری (ستوکهۆلم) له خاکی (سوید) دا. له وئ له ناوه ند ئاهه نگیک ی گه وهدا که بۆی ئەگه یرا پاداشه که یان ئەدایه، به لām خیزانی (کوری)، هه ردووکیان خه باتییان ئەمه ند ه کرد بوو، به جاریک شپزه و ماندوو بوو یوون له بهر ئەوه له توانایاندا نه ما بوو که ئەو کوچه ی بو بکه ن سه به رته به وه له شاری (پاریس) دا مانه وه ئەو تۆزه ته ندروستیه ی به له شیانه وه ی ما بوو، پاراستیان له له ناوچوون، هه رچی ده ستکه وتیک ی که میشیان هه بوو له درێژه پیدانی تاقیکردنه وه کانیاندا به ختیان ئەکرد. هه ر که لکیکی تایبه تی خۆیان هه بوو، له پیناو فرمانه که یاندا له بییر خۆیان برده وه... له گه ل

ئهمه یشدا ملکه چانه، ساکارانه، خۆنه ویستانه ئەژیان و ئەجوولانه وه به راستی خۆ به ختکردنی وه ها و خۆ له بییرچوونه وه ی وه ها مه گه ر هه ر له ده ست پیغه مبه ران مابیت!... به وه ی شه وه نه وه ستان: هه ر به هۆی ئەو گیانه بلنده وه که هه یان بوو و، سامان و ده سه که وتی ره وایان نه ویست که له ئەنجامی رهنجی شانی خۆیان وه بۆیان پهیدا بوو بوو دیسانه وه هه موو نیشان و بابه تیک ی گه وره کردنیشیان نه ویست و به ره ره چیان دایه وه! ئەوان له هه موو دارایی جیهاندا هه ره ک شتیان ئەویست. ئەیان ویست له به رامبه ر ئەو دۆزینه وه که لک به خش و دلسووزانه یه دا که پی شه که ش به جیهانیان کرد بوو؛ جیهان (کارگه) یه کی ئاسووده و ریکوپییک و ته وایان پی ببه خش، تا بتوانن تا سه ر لیکۆلینه وه زانستییه کانی خۆیان تیا جیه جی بکه ن... کاتی که جی باوه ری زانستکۆی (سۆرپۆن) بوو (بییر کوری) نووسی و موژده ی دایه که کاربه دهستی زانیاری پالآتوویه تی بو ئەوه ی فه رمان ره وایی نیشانی - دهسته ی سه ره رزی - پی ببه خش - بییر کوری - له سه ر ریکه وتنی مانیای ژنی له سه ر ئەو قسه یه به م ره نگه وهرامی دایه وه: تکای من ئەوه یه گه وره ی خۆم که له رووی پیاهه تی خۆته وه سوپاسیک ی کاربه دهستی زانیاری بکه ییت و پیی بلییت که من هیچ ئاره زوویه کی ئەوه م نییه که سنگی خۆم به و نیشانه برازینمه وه هه ر پیویستیشم به و نیشانه نییه ئەوه ی من پیویستمه کارگه یه که تا بتوانم لیکۆلینه وه کانی خۆمی تیا جیه جی بکه م!.

راکردن له ناوبانگ

بییر کوری و مانیا، هه ردووکیان له وه دا سه رکه وتن که به ره نج و ته قه لایه کی زۆره وه له ده ست ناوبانگ خۆیان رزگار کرد (مانیا) جاری وا هه بوو خۆی ئەگۆری و شیوه ی خۆی ئەشارده وه له ناسیوان. تا بتوانی جار به جاریک روژتیک له لادیدا پشوویه ک بدا و به سه یته وه. ئەوده مه مروث پروای به وه نه ئەکرد که ئەو ئافره ته هه رزه کاره ی که کراسیک ی ساکاری ژنه جووتیار له بهر ئەکات هه ر ئەو ئافره ته یه که له ناو هه موو جیهاندا ناوبانگی ده رکردوو و له هه موو ئافره تیکیش به ناوبانگتره. هه ر ئەو ئافره ته یه که پاداشی زانستی (نۆیل) ی دراوه تی!

که واته ئەمه ئاشکرایه که (مانیا) چه زی له بینینی روژنامه گه ره کانیس نه ئەکرد. جاریکیان وا ریکه وت که روژنامه گه ریک ی ئەمه ریکایی له دووی ده نگویاسی (مانیا) ئەگه را دوایی زانی که (مانیا) له گوندیک ی بچووکدا خۆی گرتوته وه. گونده که یه کیک بوو

له گوندی ږاوکه رکه کانی گوټی دهلبای ناوچهی (بریتانی) کابرایش ږووی کرده ئه گونده. پرسى کام ږیگا ئه ږوات بو کولیتی (خیزانی کوری) له وپدا نافرته تیکی چاو پتی کهوت له دیمه ندا ناسایی بو، له ناو دهرگانهی کولیته که دا دانیشتبوو، ههردوو پتی ږووت بوون هیچی له پيدا نه بوو ئه ویش وایزانی نافرته ته که کارگتیری خانووه که به. یاخود سه رۆکی کاره رکه رکه کانه. جا بهم ږهنگه گفتوگۆیان له ناوهدا پيدا بوو:

- تۆی کارگتیری ئه م خانووه؟

- به لئی.

- خانم له ژووره ویه؟

- نه. له دهره ویه.

- تو بلتی بهم زووانه بیته ویه؟

- ږوا ناکه م.

ږوژنامه گه رکه یش به تنیشتیه و ده دانیشته له سه ر پلیکانه نزمه که هی خانووه که و پتی گوت: (ئه توانیت له بابه ت ژبانی تایبه تی خامه وه بابه تیکی ناوازم پتی بلتیت؟)، (مانیا) یش وهرامی دایه وه گوتی: (هیچم لا نییه له و بابه ته وه پیت بلتیم. هه ر ئه وهنده هیه ماده مادام کوری ږووی لئ ناوم که ئه م ئاموژگارییه گرنکه به هه موو ږوژنامه گه رکه کان بلتیم: (ئه وهنده به تنه نگ دهنگوباسی که سه وه بن، که زوری له ږووی سه رچلیه وه یه. زورتر به تنه نگ بیروبا وهره وه بن!)

له به یانییه کی ږر له باراندا

له گه ل ئه مه یشدا ناوبانگ و شاکاری ږیزگرتن له کولیان نه ئه بوونه وه تا ئه هاتن په رهبان ئه سه ند (بیر کوری) خرایه (کومه لئ زانستی) یه وه دواپی هاته ناو ناوانه وه. هاوړتیکانی که له خۆی که متر بوون. له زانیاری و کارگوزارییدا؛ دانیان پیا نا، له بهر ئه وه تا بلتی ئه مه یان پتی ناخوش بوو و چاویان پتی هه ل ئه هینا. به للام بوونی (بیر کوری) به ئه ندام له (کومه لئ زانستی) دا که لکیکی هه بوو، ږیگی بو کرایه وه که بیته ماموستا له زانستکۆی (سوړبون) دا. له ئه نجامی ئه مه دا کارگه به کی ته وای که وته ژیر دهسته وه که لیکولینه وه زانستییه کانی خۆی تیا جیبه جی بکات... بهم ږهنگه هیوا و ئاواته دوور و ږیژه که هی خیزانی کوری هاته دی!

به للام له به یانییه کی ږر له باراندا، له مانگی گولان (نیسان) ی ۱۹۰۶ دا بیر کوری له مال دهریاز بوو. چوو بو سه ردانی ئه و که سه ی که نو سراوه زانستییه کانی له چاپ ئه دا... به پتی ږویشته دهره وه. به للام له پاش چه ند کاتیک له سه ر ده ست هینایانه ماله وه له شی وه ک لاشه ی مردووی لپه اتبوو. ږیبازه که باران ته ر و لووسی کرد بوو (بیر کوری) یش پتی لئ هه لخلیسکا بوو که و تبه وه سه ر زه وی ژیر چه رخی ئو تومو ییلکی گرائی شتومه ک هه لگر. که ئه ویش که و تبه وو به سه ر که لله یدا شکاند بووی میتشکیشی ږژاند و که و تبه وه سه ر ته ختی ږیگا که!

ئه مه دواړوژی مانیا بوو که هه ست به کامه رانی بکات به للام وازی له فرمانکردن نه هینا. خرایه جیگای مېرده که ی خۆی و کرا به ماموستا له زانستکۆی سوړبون. ئه مه به که م جار بوو له مېژووی زانستکۆی فهره نسه دا که ږی به ژنیک درا بی و ماموستایی بکات! له وه پیتش بیر میردی فرمانی تیا ئه بیینی. دهستی کرده وه به لیکولینه وه کانی خۆی. ئیستا که خۆی بوو به کارگتیری کارگه که... بیجکه له وه ئه بوو خه می په روه رده کردنی هه ر دوو که چه که یشی بخوات. هه روه ها ئه بوو وتارانی زانستی و ږیاره کانی خۆیسی ئاماده بکات له بابه ت ئه نجامی لیکولینه کانیه وه....

نامه ی شیوه ن

ئه بوو شتیکی تریش بکات: ئه بوو هه موو شه ویک پیتش نووسان له شوینیکا بمینتیه وه؛ تا بیره وهری ئه و ږوژه و کاره ساته کانی له شیوه ی نامه دا تومار بکات بو مېرده جوانه مرگه که ی، هه روه ک مېرده که ی مابئ له ژیاندا و ئه ویش نامه ی بو بنووسی و او بوو: (ئهی بیر خۆشه ویستم! پیمان گوتم بچمه سه ر ته ختی دانیشتنه که ی تو له زانستکۆدا... منیش پیتم په سه ند بوو...

به للام نازانم له وه دا چاکم کردوو یان خراپ؟

(بیری خۆشه ویستم! من هه مووده م توم له بیردایه. بیرت لئ ئه که مه وه... سه رم گه رم بوو، ئه وهنده ی نه ماوه به ته قئ... هوشم لئ تیکچوه، ئه وهنده ی نه ماوه شیت بېم... هه رچه ند ئه که م ناتوانم ئه وه تیبگه م یاخود باوهری پتی بکه م، که ئه توانم به بی تو بژیم...)

(ئهی بیره بچکوله که م!... دره ختی (لابرنم) ه که گولی کردوو... به للام (سوسه ن و، وه ستاریا و، لاولا و) هکان تازه خه ریکن ئه پشکووین... تویش دلته به وان؛ به هه موویاندا ئه چوو...)

(وام لیھاتووہ ئیتر حەز لە رۆژ و لە گۆل ناکەم تەنانتە کە ئەیانبینم دلتەنگ ئەبم...
وام لیھاتووہ ھەرچەند ئاسمان ئەبیتتە تەمومژ و ھەورەتربشقە، زۆرتەر ھەست بەسەرەوت
ئەکەم چونکە رۆژی مردنی تۆ وا بوو... جا ئەگەر ھیشتا وام لێ نەھاتیبی کە قینم لە
ئاسمانی پاک و بێ گەرد و خۆشیانی ھەلبسێ، ھەر لەبەر ئەوەیە کە منالەکانم
پتووستیبیان بەوانە ھەیە).

(مادام کوری)، لە پینا و مرۆڤایەتیدا و لەبەر کەلک و چاکە منالەکانی دەستی کردووە
بەفرمانکردن لەبەر گەلیک ئەرک و ئازاردا خۆی رانەگرت ئەویش لە پینا سووک کردنی
ئازاری مرۆڤایەتیدا. کاتێ کە بۆ جاری دوو پاداشی (نۆبۆل)ی درایە، لە سالی
۱۹۱۱؛ ھەر لەبەر ئەوە وەرگیرت، کە ئەوەیشتی بەھەلیکی تر دانا کە یارمەتی بدات و
ماوەی لیکۆلینەوکانی خۆی فراوانتر لێ بکات. کوری لیکۆلینەوہی ئەمجارە
(کاربگەری رادیۆم بوو لە یارمەتیدانی برینەکاندا کە زووتر ساریتر بێ!).

فریشتە ی دڵ پێ سووتان

کاتێ کە ئاگری جەنگی جیھانی یەکەم لە سالی ۱۹۱۴ ھەلگیرسا، گەلیک
ئۆتۆمۆبیلی ئامادە کرد و کەلوپەلی چاککردنەوہی نەخۆشەکانی تێخست، کە برینەکانیان
بەھۆی تیشکی رادیۆمەوہ چاک بکاتەوہ. خۆی بەسەر ئەو ئۆتۆمۆبیلانەوہ بوو ئەگەر بەناو
ھەموو کۆری جەنگەکاندا، لە ھەموو خاکی فەرەنسەدا، سەرپەرشتی ئەو کارانەئە ئە کرد
ھەرەک فریشتە ی بەزەبی پیا ھاتنەوہ و دڵ پێ سووتان بوو بێ وا بوو، فەری
چاککردنەوہی نەخۆشی ئەبرد بۆ بریندارەکان ھەرچی خەموخەفەت و ئازاری دلی خۆشی
ھەبوو، لەودبو رووہ جوانە زەرد ھەلگەراوہکە ی خۆی و، زەردەخەنە ھانەدەرەکانی و،
گفتوگۆ نەرم و شیرینەکانی و دەس و پەنجە ناسکەکانیەوہ ئەشاردوہ کە دەرمان سووتاند
بوونی!...

کە بریندارە سەرسامەکان ئەو مەکینە ی تیشکی رادیۆمە گەورەییان ئەدی؛ لیبیان
پرسی: (ئاخۆ ئازارمان ئەدات؟...)

(مادام کوری) بەدلتیاییبیە کەوہ وەرانی ئەداتەوہ ئەیگوت: دیارە ئازارتان ئەدات... بەلام
ھەر ئەوئەندە ی پێ ئەچێ کە وێنەبەکتان بگرم!...

جەنگ پراپەوہ... (مادام کوری) دەستی کردوہ بەھاتوچۆکانی خۆی؛ وتار بدات ئەچوہ
ھەر جیگایەک ئاھەنگیان بۆ ئەگتیرا و، نیشانیان ئەدایە و، گفتوگۆی رۆژنامەیی لەگەلدا

ئەکرا و؛ خوانی بۆ ئەرازانراپەوہ کە لە سەر و ھەمووانەوہ دابنیشی... بەلام ئەو تازە دلی
سارد بوو بووہوہ؛ گیانی دامرکا بووہوہ، ھەموو دەمیکیش خۆی لە سامانداری و ناز و
جیازی دەولەمەندانە ئەپاراست!... یان ھەرەک خۆی ئەیگوت:
(ئەوانە ی خەوالتوون؛ ھەلناگرن سامانیان بێ، چونکە خۆیان ئارەزووی ناکەن!).

دوایی پینا

(مادام کوری) خەوہکە ی، دوایی ھات. ئەویش رۆژتیک بوو لە رۆژانی سالی ۱۹۳۴...
ئەو رۆژە کە لە کارگەکە ی گەراپەوہ ھەستی بەخۆی کرد تەواو ماندوو بوو، تەواو برستی
لێ برراوہ بۆ بیانی دوایی، ھەرچەندی ئەکرد نەئەتوانی لە پێخەفەکە ی راست
ببیتتەوہ... پزیشکەکانیش ھەرچەندیکیان کرد و کۆشان نەخۆشییەکە ی ئەویان بۆ
دەرنەکەوت!. بەنیشانەکانیا وا دەرنەکەوت کە لە نەخۆشییەکانی پزەمی بزن (ئەنفلوانزە)
و سیل و خۆین کزی بکات بەلام نەخۆشییەکە ی ئەو لەو سی نەخۆشیانە، ھیچ کامیکیان
نەبوو!... راستییەکە ی ئەوہ بوو، نەخۆشییەکە ی نەزانرا چیبی، تا پاش مردنی. (مادام
کوری) ژەھری تیشکی رادیۆم لیبی داوو. ئەوئەندە خۆی داووہ بەر تیشکی رادیۆم،
تیشکەکە کاری لە ھەموو ئەندامە گرنگەکانی لەشی کرد بوو، بەرە بەرە پزاندبوونی، تا
بەجەگاری مرد بوو!.

بەم رەنگە (مادام کوری) لە پینا و نامە گەورەکە ی خۆیدا؛ یاریدەدانی مرۆڤایەتی و
لابردنی ئازاری نەخۆشان و چاکەپەرەری، خۆی بەکوشت دا...

(مادام کوری) ھەرەک مۆمیک وا بوو، لایەکی تاریکایی جیھانی رووناک کردوہ...
بەلام ئەوئەیش زۆر گران کەوتە سەر مرۆڤایەتی چونکە خۆی سووتا!.

تەواو بوو

پېرانت

5	دواړوؤزى مروؤشايهتى
7	سالى يه كه م
33	چاره دلدارى
63	ميژوى جيهان
155	رؤژ و فرمان
171	ويتزهى
173	دون كيشوت
203	گرؤزى
243	ئله ياده و ئؤدئسسە
265	ئؤدئسسە
281	پياوى چاره نوس
311	مهم و زين
449	به زمى خوايى
511	چيرؤكى هه لئزاردە له ويژهى هيندى
585	نيشمانپه روهرى
587	لويس پاستير
607	گاريبالدى
625	مادام كورى